Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXV — Nr. 742 (6176) ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT Luni 1 decembrie 1969

Victorie comodă la gimnastică feminină

România întrece Bulgaria cu 368,15 p — 349,20 p!

● Alina Goreac pe primul loc la individual compus ● Oaspetele au prezentat o garnitură slabă, de nerecunoscut

ORAȘUL GHEORGHE GHEORGHIU-DEJ, 30 (prin telefon, de la trimisul nostru). După cum se vede, scorul a luat proporții în întîlnirea de gimnastică dintre echipele feminine ale României și Bulgariei. Cîștigînd meciul cu 368,15 p — 349,20 p, româncele înregistrează o diferență record în istoria întrecerilor lor bilaterale cu sportivele din țara vecină. Nu e însă un motiv de entuziasm deplin, chiar dacă ne gîndim că meciurile dintre cele două formații au fost întotdeauna echilibrate, dîrz disputate. Amploarea decalajului consemnat nu trebuie să ne bucure prea mult, deoarece oaspetele au aliniat o garnitură slabă, cu serioase carențe de execuție, ținută și tehnică manifestate de toate componentele sale. Singura speranță a echipei bulgare rămăsese Anastasia Mitova, prezentă pe locul trei după impuse și cu șanse de a încurca calculele gazdelor. Dar ratarea exercițiului la paralele a scos-o pe Mitova cînd lupta pentru primele locuri, punînd-o, în plus, în situația de a se vedea întrecută și de compatrioatele sale.

Am consacrat primele rînduri ale cronicii noastre sportivelor bulgare, pentru că ele au făcut doar act de prezență la concurs, obligînd-ne să ne reducem comentariile la această simplă constatare. Așa stînd lucrurile, gimnastele românce au rămas ca și singure în întrecere, dar numai în lupta pentru stabilirea ierarhiei fruntașelor pe aparate și la individual compus, pentru că victoria pe echipe era pur și simplu scoasă din discuție. O confruntare, de altfel interesantă, prin situațiile neprevăzute furnizate mai ales de fetele ce-și disputau primele locuri la individual compus. Pînă la bîrnă, totul părea să decurgă potrivit prevederilor. Deși pierduse atît la sărituri cît și la paralele, cîteva zecimi, Rodica Apăteanu conducea totuși înaintea ultimelor două probe. Un start defectuos la bîrnă (s-a împiedicat de saltea înainte de a atinge trambulina) i-a adus însă o penalizare de o jumătate de punct, care practic i-a anulat șansele la primul loc. Constanța, din ziua a doua, a Elenei Ceampelea (a avut totuși o mică ezitare la paralele) — și îndeosebi notările ei ridicate la bîrnă (9,40) și sol (9,50) — a promovat-o la finele întrecerii chiar pe locul secund. În acest timp, văzîndu-și liniștită de concurs, acumulînd note bune la toate aparatele (sărituri 9,40, paralele 9,35, bîrnă 9,40, sol 9,50), Alina Goreac, cu un calm imperturbabil, a făcut un... salt pe primul loc, pe care a știut să și-l apere onorabil. Lucia Chiriță — în nota ei obișnuită, un bun om de echipă, fără ratări, dar și fără zvîcniri spectaculoase. Mia Variu, cu comportări remarcabile la bîrnă și sol, cu o mișcare amplă, curată, promite să devină o „senatoare", iar Olga Ștefan merită numai cuvinte de laudă pentru revenirea neașteptat de rapidă, după perioada de întrerupere a activității competiționale, determinată de... băiețașul ei de 6 luni. Am inclus în cronica noastră, precum se vede, numai aprecierile bune la adresa gimnastelor ro-

Constantin MACOVEI

(Continuare în pag. a 4-a)

O nouă minge recuperată de baschetbaliștii de la Politehnica Brașov în meciul cu Voința București

Citiți în pag. a II-a, cronicile etapei a VII-a a diviziei A la baschet.

În penultima etapă a diviziei A la fotbal

RAPID A PRELUAT ȘEFIA CLASAMENTULUI

Cînd doi se „ceartă" (Stoica și Neagu), al treilea (Ștefănescu) cîștigă!

Foto: V. BAGEAC

● Steaua — performera etapei ● Liderul stopat categoric la Iași! ● Studenții craioveni și clujeni au obținut puncte prețioase în deplasare ● Jiul, F. C. Argeș și Steagul roșu au realizat victorii scontate

TREAPTA ÎNTÎIA...

A fost odată — sînt 18 ani de atunci — o echipă. Se numea C.C.A. Avea un atac bun, dar nu teribil: P. Moldoveanu, Roman (Ferenczi), Drăgan, Zavoda I, Bădeanțu. Și tot atunci, mai era o echipă, Dinamo București, care avea un atac de vis: Bartha, Nicușor, Ene I, Ozon, Suru. Bilanțul? Dinamo a înscris, în acel an, mai multe goluri decît C.C.A., dar apărarea lui Apolzan a cîștigat campionatul, primind numai 19. În ediția următoare, situația avea să se repete. Dinamo a înscris din nou mai multe goluri decît C.C.A., dar Apolzan a primit numai 16. Și iarăși, titlul... Cauza? Mijlocașul Balint juca în antecamera lui Apolzan, „inventînd", poate fără să știe, sistemul apărării mai sigure, sistemul cu patru fundași.

Și a mai fost odată — sînt 15 ani de atunci — o mare constelație de atacanți: aceea a Braziliei lui Balthazar, Julinho și Brandaozinho. Dar Gustav Sebeș i-a cerut lui Zacharias să joace în fața lui Lorant, așa cum făcuse Balint. Și marea constelație a capitulat în fața a numai două vîrfuri.

Și a mai fost odată — sînt 11 ani de atunci — o echipă exasperată de propriile ei atacuri nesfîrșite: echipa Braziliei 1958. Și l-au rugat atacanții pe Zito, mijlocașul, să vină lîngă Bellini, stoperul, pentru a întări apărarea. Și a cîștigat Brazilia campionatul mondial, după un 1—0 cu Țara Galilor și un 0—0 cu Anglia, în aplauzele lui Pele, care a admirat siguranța apărării sale și contraatacurile lui Garrincha.

Și a mai fost odată — sînt 8, 7, 6 și 5 ani de atunci — o echipă, Dinamo București, care începea cam așa: Datcu-Popa, Nunweiller III, Nunweiller IV, Ivan. Undeva, în față, era Pîrcălab cel mare, iar lîngă el, mai mici, Gică Ene, Titi Frățilă, Haidu și chiar David. Și apărarea lui Nelu Nunweiller a adus patru titluri la rînd acasă, deși la Steaua jucau și Constantin, și Tătaru, și Alexandrescu, și Raksi, și Mateianu, și Creiniceanu, și alții.

Există astăzi, la noi, o echipă — Dinamo București — cu un bloc ofensiv fermecător: Dinu, Ghergheli, Pîrcălab, Nunweiller VI, Dumitrache, Lucescu. Dar, acest atac de vis „plutește" fatalmente, pentru că singurul lucru interesant în apărarea sa este că Ștefan rimează cu Cheran, iar Crăciunescu — cu Stoenescu.

Să mai dăm exemple? S-ar putea da o mie. S-ar putea vorbi de Alf Ramsey, care a transformat extremele în mijlocași pentru a cîștiga titlul mondial. S-ar putea vorbi despre meciul nostru de la Lausanne. S-ar putea vorbi, mai recent, despre rolul lui Angelescu în angrenajul subțiratecului atac al Rapidului. Dar nu mai e cazul să insistăm asupra rolului imens al unei apărări ermetice, bine organizate, în fotbal. Ar însemna să descoperim America sau să-i convingem pe Armstrong și pe Conrad că zborul spre Lună începe cu prima treaptă.

E o chestiune de bun simț...

Ioan CHIRILA

N-A FOST CE SE AȘTEPTA

RAPID — FARUL 1—0 (0—0)

Stadionul Giulești; timp — soare, dar frig și vînt; teren satisfăcător; spectatori — aproximativ 10 000. A marcat: Neagu (min. 56).

RAPID: Răducanu 8 — Ștefan 7 (min. 65 Pop 6), Lupescu 9, Dan 8, Greavu 6, Dinu 7, Dumitru 6, Năsturescu 5 (min. 46 Petreanu 5), Angelescu 5, Neagu 6, Codreanu 5.

FARUL: Ștefănescu 7 — Antonescu 6, Stoica 7, Mareș 7, Botea 5, Tănase 5, Koszka 7, Sasu 5, Badea 7, Tufan 5, Kallo 5 (min. 65 Ologu 5).

A arbitrat Al. Alexe (Rm. Vîlcea) ★★★, ajutat la linie de P. Badea și O. Calugherovici (ambii din Brașov).

„Trofeul Petschowschi" (pentru public): 9.

La tineret-rezerve: Rapid — Farul 3—0 (0—0).

Tradiția nu s-a mai respectat și publicul — pe o vreme aspră — a fost nevoit să asiste la un meci „cenușiu". Rapid s-a prezentat cu mult sub valoarea demonstrată în partida cu Dinamo. Iar constănțenii au răspuns cam în aceeași manieră, adică jucînd și ei alandala. Mai tot timpul, cei 22 de combatanți (plus înlocuitorii), cu puține excepții, parcă erau așezați pe teren la întîmplare. Fazele curate, acțiunile spectaculoase au constituit raritați. În prima repriză, giuleștenii, obsedanți la un moment dat, au ținut să construiască totul pe partea dreaptă, însă Năsturescu, presupusul portdrapel al ofensivei bucureștene, n-a fost în zi bună, și atac după atac se năruia în fața unui modest Botea, dublat cu succes de Mareș sau Koszka. În primele 45 de minute — cînd Rapidul a fost mai bun — doar 9 faze au fost demne de reținut,

Constantin ALEXE

(Continuare în pag. a 3-a)

REZULTATE TEHNICE

Steaua — Dinamo Bacău 8—0 (2—0)
Jiul — Crișul 2—1 (0—1)
Rapid — Farul 1—0 (0—0)
C.F.R. — Univ. Craiova 0—0
Politehnica — Dinamo Buc. 3—0 (1—0)
A. S. Armata — „U" Cluj 0—0
F. C. Argeș — Petrolul 3—0 (1—0)
Steagul roșu — U.T.A. 1—0 (0—0)

JOCURILE URMĂTOARE
Miercuri, 3 decembrie

Rapid — Petrolul; Univ. Craiova — Steaua; F. C. Argeș — Dinamo București.

Duminică, 7 decembrie:

Univ. Craiova — F. C. Argeș; Farul — C.F.R.; Crișul — Steaua; U.T.A. — Politehnica; Dinamo Bacău — Rapid; Petrolul — Steagul roșu; Dinamo București — A. S. Armata; „U" Cluj — Jiul.

CLASAMENTUL

1.	Rapid	13	7	4	2	21—11	18
2.	Dinamo Buc.	13	8	1	4	26—16	17
3.	Univ. Craiova	13	6	4	3	19—14	16
4.	Jiul	14	7	2	5	20—18	16
5.	Steagul roșu	14	8	0	6	23—23	16
6.	Steaua	13	6	3	4	36—19	15
7.	F. C. Argeș	13	6	3	4	27—17	15
8.	U.T.A.	14	6	2	6	18—21	14
9.	Dinamo Bacău	14	5	4	5	19—24	14
10.	„U" Cluj	14	3	7	4	16—16	13
11.	Farul	14	6	1	7	16—21	13
12.	Petrolul	13	4	4	5	14—17	12
13.	C.F.R.	14	4	3	7	11—22	11
14.	Politehnica	14	4	2	8	14—16	10
15.	Crișul	14	4	2	8	19—29	10
16.	A. S. Armata	14	3	2	9	11—26	8

CAMPIONATUL NAȚIONAL DE ȘAH

Diferența se menține aceeași

Runda a 17-a, desfășurată aseară, n-a produs nici o modificare în configurația primelor locuri ale clasamentului. Diferențele au rămas aceleași, pentru că nici unul dintre fruntași n-a avut îndrăzneala (sau poate inspirația) de a-și înfrunta soarta. Partidele-cheie ale reuniunii s-au încheiat cu rezultate de egalitate. Szabo a remizat cu Botez, dar numai după ce aceeași decizie fusese consemnată în întîlnirile Gheorghiu-Ghițescu și Georgescu-Ciocîltea. Tot în primele 4 ore de joc au încheiat pace Partoș cu Voiculescu.

În urma acestor rezultate centrale, *Iuliu Szabo* continuă să fie lider cu 12 p, urmat de *Victor Ciocîltea* cu 11 p (singurul care-l poate egala în caz că va cîștiga întrerupta cu Reicher), *Gheorghiu* 10½ p (1) — în poziție egală cu Voiculescu — *Ghițescu* 10 p etc.

În ultimele două runde cei trei pretendenți la titlu au de susținut următoarele întîlniri: *SZABO* — cu Ciocîltea (n) și Grümberg (a); *CIOCILTEA* — Szabo (a) și Segal (n); *GHEORGHIU* — Stanciu (n) și Botez (n). Acesta este finișul.

★

Citiți în pagina a 2-a comentariul tehnic al lui SERGIU SAMARIAN.

România—Iugoslavia 3-2 (1-1, 0-0, 2-1)

la hochei

BRAȘOV, 30 (prin telefon). Oaspeții au intrat pe gheață hotărîți să-și ia revanșa și au practicat un joc evident superior primei întîlniri. Vervei lor deosebite i s-a răspuns cu aceeași monedă de către echipa noastră, astfel că puținii spectatori curajoși — care s-au încumetat să înfrunte termometrul și, mai ales, viscolul — au avut satisfacția de a fi martorii unor reușite momente de hochei, în special în repriza întîi și a treia, cu numeroase și spectaculoase faze de gol, alternînd de la o poartă la alta. Hocheiștii iugoslavi au acționat cu două linii, cele mai bune pe care le au, trimițînd întotdeauna pe gheață prima lor garnitură în replica liniei noastre a treia. Dorința lor de a cîștiga a fost evidentă, dar ea nu s-a putut materializa.

Repriza a doua a marcat o scădere de ritm și eficacitate pentru formația română, deoarece antrenorii Novacek și Tiron, dorind să rodeze întregul lot, au introdus pe teren și jucătorii de rezervă. Insuficient de încălziți, prea des schimbați — ceea ce afecta integrarea lor în ritmul partidei — aceștia n-au corespuns integral și în repriza a treia s-a revenit la formația de bază care, forțînd finalul, și-a adjudecat victoria.

A fost un joc fair, cu numai două eliminări. Au marcat: Pană (min. 2 și 52), I. Szabo (min. 50), respectiv Smaley (min. 18 — din offside — și 56). Au arbitrat cu scăpări J. Wycisk și Z. Priminski (Polonia).

Mihai BIRA

REZULTATUL MORAL

Sportul are o pluralitate de finalități. Cea mai recunoscută, mai căutată și mai comentată pare să fie diferența cifrică, aceea care îi departajează pe competitori în categorii existențiale: învingători și învinși.

Ideea succesului sportiv reprezintă o forță animatorie, vitalizantă, este — la urma urmei — jarul ce hrănește armăsarii fermecați ai voinței. Dar și în această direcție se cuvine să scrutăm, să supraveghem punctele de vedere, pentru a conferi judecăților un echilibru interior.

Să ne gîndim ce este — în esență — un rezultat sportiv? O realizare umană compusă din energie biologică, din talent, din calități șlefuite cu migală. După înfăptuirea ei, performanța se desparte de individ, devenind autonomă, căpătînd o existență proprie, asemenea unei cărți finite care începe să existe separat de autorul ei. Cu ce rămîne, în schimb, performerul? Ce urme vor fi reținute, cu precădere, de spiritualitatea lui? Este legitim să încercăm răspunsuri la aceste întrebări, deoarece sportul ar putea fi împins spre o condiție precară, dacă va reține și va absolutiza, cu timpul, numai finalitatea rezultatului exterior, a performanței cifrice. Mulți s-au obișnuit să vadă aproape numai disputa cu adversarul, cu fracțiunile de timp și de spațiu, ignorînd — însă — lupta individului cu sine însuși. Sportivii sînt șlefuiți nu o dată după aceeași optică ciuntită. Deși, lupta exterioară purtată de campion este dublată inevitabil de o înfruntare lăuntrică, tot atît de aspră, tot atît de drastică și, prin aceasta, foarte apropiată de sublim. Ea se poartă între pereții nevăzuți ai eului, sub catapeteasma sufletelor și finalitatea ei s-ar putea înscrie în categoria REZULTATULUI MORAL. Ne raliem cu toată fervoarea la ideea sportului și la spiritul său numai în măsura în care ele operează și ca un tonic natural pentru dezvoltarea musculaturii virtuții, după o metaforă împrumutată de la un spirit umanist. În conștiința societății noastre rezultatul moral este supravegheat continuu pe toate planurile, cu un ochi dinăuntru, niciodată obosit.

Circumscriind la zona sportului acest imperativ social, am dori ca mișcarea noastră sportivă să-l onoreze tot mai pregnant, urmărind, în toate articulațiile ei, obținerea constantă și a rezultatelor morale. Este o finalitate ce n-ar trebui omisă niciodată din previziunile celor ce construiesc traseele viitoareior performanțe ale sportului românesc. Rezultatul moral și performanța exterioară trebuie să se subsumeze totdeauna într-o realitate compactă. Traversarea grădinilor sportului ar trebui să se facă astfel încît, după ce se desparte de performanță, campionul, devenit excampion, să păstreze pentru sine, călător în timp, rezultatul moral al anilor de încleștare cu limitele. Aceasta este, nutrim credința, o cale de accedere prin sport către umanitate.

Romulus BALABAN

În divizia A la volei

MASCULIN: DERBY ANOST LA FLOREASCA

Cele cîteva sute de spectatori bucureșteni care și-au rezervat prima jumătate a zilei de ieri urmăririi unuia dintre derby-urile masculine ale diviziei A, **Dinamo—Rapid**, au părăsit sala Floreasca nemulțumiți de calitatea spectacolului oferit de cele două echipe. Într-adevăr, partida — nici măcar interesantă, pînă în ultimul set — a fost presărată cu greșeli una mai hilară decît alta, ceea ce a făcut să se creeze o stare de justificată enervare în tribune. Refăcînd filmul jocului, am putut constata că majoritatea zdrobitoare a punctelor sînt rezultatul unor greșeli flagrante — și nepermise la niște echipe de talia Rapidului și a lui Dinamo. Ultima a intrat parcă plictisită în teren, a obținut totuși de la Rapid 4 puncte consecutiv, dar apoi și-a manifestat cu generozitate recunoștința cedîndu-le „politicoșilor" adversari setul, ca urmare a atacurilor lipsite de vlagă sau trimise în afara terenului, a paselor... derutante servite de ridicători propriilor trăgători și a slăbiciunilor blocajului. La rîndul lor, giuleștenii și-au luat revanșa, făcînd cadou dinamoviștilor următoarele 2 seturi. Ca să nu fie mai prejos! Au tras și ei cu duiumul mingile afară, în fileu sau în blocajul ceva mai activ al dinamoviștilor. Pe ici pe colo, au mai lăsat și puncte din serviciu. Și tot cam așa (citiți: prin „amabilitatea adversarilor), rapidiștii stabilesc egalitatea: 2—2. Cum însă cineva trebuia să cîștige, setul decisiv — în cea de a doua parte a sa — a fost mai disputat, mai frumos și cu

A. BREBEANU

(Continuare în pag. a 4-a)

Blocajul dinamovist, alcătuit din Smerecinschi și Oros, intervine — tardiv — pentru a para atacul lui Costinescu (Rapid)

Foto: B. GABRIEL

ARTA MIȘCĂRII

La noi ca la nimeni...

Știu bine că acest articol va declanșa anumite reacții care, desigur, nu vor fi dintre cele mai simpatice. Cu toate aceste riscuri, pe care le cunosc sau le bănuiesc, îmi iau inima în dinți și cutez a ridica o problemă care, deși este rezolvată, nu ne face să sărim în sus de bucurie.

...Cică într-un colț al lumii, nu-mi amintesc care, un obicei străbun îi îndeamnă pe oameni, la fiecare sfîrșit de an, să-și spună în față, unii altora, tot ce i-au determinat să fie nemulțumiți, tot ce i-a făcut să se privească chioriș, pentru ca apoi, descărcați sufletește, să-și dea mîna și, împăcați și ferice, să pășească veseli în noul an.

Stimulată de înțelepciunea acestui obicei, mă fac astăzi mesagera acelora care au fost o dată componentele echipei de aur (așa spun cei care doresc să ne flateze), a acelora care au fost distinse cu primele titluri de maeștre ale sportului la gimnastică, convinsă fiind că primele „oale" se vor sparge în capul subsemnatei.

În fine, ce-i al meu e pus deoparte... Astăzi însă (ce demon m-o fi îmboldind?) mi-am luat curajul necesar pentru a vorbi despre **noi**.

Înainte, însă, aș dori să cer înțelegerea necesară pentru a nu fi judecată această autopropunere ca lipsită de modestie și bun simț, chiar dacă, pe ici pe colo, voi aminti (voi încerca să amintesc cît mai puțin) despre unele motive care m-au determinat să iau creionul și să scriu.

Din presa noastră sportivă, precum și din alte surse de informare, teoretică și practică, aflăm adesea despre actualitatea cutărui sportiv de la noi sau de aiurea, care o dată cu abandonarea activității sportive începe o nouă activitate în care-și poate investi prețiosul capital sportiv — experiența, cunoștințele — rămînînd, în continuare, un pilon de nădejde pentru platforma generației care-i urmează.

În gimnastica noastră, ca la nimeni. După ani și ani în care am cunoscut bucurii, la fel de multe ca și necazuri, a sosit și greul moment în care a trebuit, cu lacrimi în ochi și durere în suflet, să spunem adio concursuri, adio campionate mondiale, adio Jocuri Olimpice, adio tinerețe... sportivă.

Acest moment greu, sfîșietor de trist pentru toți acei care l-am cunoscut, a fost pentru **noi** cu atît mai dureros cu cît l-am trăit singure, părăsite, uitate.

S-a uitat că inima noastră continuă să bată cu aceeași putere sau chiar mai tare pentru sportul căruia i-am închinat cea mai frumoasă vîrstă, că cincisprezece ani din treizeci i-am petrecut în diferite săli din țară și de peste hotare în care, de cele mai multe ori, intram și ieșeam pe ușa din față. Ultima dată am ieșit pe ușa din mijloc, cu capul în jos, dar cu cugetul omului care s-a străduit să facă tot ce-a putut. Asta s-a întîmplat în 1964 la Tokio, acolo unde chiar faimoasa Latinina a trebuit să cedeze locul unei concurente care avea, pe lîngă altele, și o minunată calitate numită **tinerețe**.

Datorită acestor împrejurări am „terminat" **noi** cu sportul și cam tot de atunci a terminat și federația cu **noi**.

Starea de încordare care a urmat ne-a determinat, pe multe dintre **noi**, să renunțăm a mai spera că vom putea să-i determinăm pe cei din federație a ne socoti din nou aceeași familie, în care să trăim, trup și suflet, pentru gimnastică.

Cele cîteva încercări de colaborare care s-au făcut au fost urmate de tot atîtea renunțări și dacă numai una dintre **noi** are satisfacția de a-și valorifica cunoștințele și experiența în cadrul federației, asta, desigur, se datorește mai mult unei șanse deosebite.

Dragi tovarăși de la federație, dacă dv. nu ne vreți, **noi** vă vrem. Vă vrem și ne vrem pentru gimnastică. Vrem să vă punem la dispoziție tot ce-am învățat, colindînd și văzînd în ultimii 15 ani și, slavă domnului, am văzut tot ce-a avut gimnastica mondială mai bun, în decursul acestor ani, în care am fost și **noi** o parte activă din acest volum calitativ recunoscut. Dacă nu ne folosiți acum, degeaba ne veți folosi peste ani, cînd cunoștințele noastre vor fi de domeniul lui pașopt.

Faceți-ne numai un semn și poate vom veni. Nu ne lăsați să credem că prezența noastră este nedorită și poate vom uita că la despărțire ne-ați făcut să ieșim pe ușa din spate.

N-om fi **noi** prea grozave, dar avem o diplomă, avem pasiune, avem experiență cu carul, avem și ceva „zdrăngănele" pe care ni le-ați solicitat atunci cînd ați filmat trofeele cucerite de gimnastica noastră.

Încercați-ne, deci, înainte de a ne socoti incompetente.

Elena LEUȘTEANU

CAMPIONATUL NAȚIONAL DE ȘAH

Partide decisive pentru lideri

Pe măsura apropierii liniei de sosire, lupta în finala campionatului național masculin devine tot mai interesantă. Contrazicînd pronosticurile, sătmăreanul Iuliu Szabo a reușit asaltului maeștrilor cu titluri internaționale, ba mai mult, a realizat chiar 2½ puncte din cele 3 partide susținute cu Florin Gheorghiu, dr. O. Troianescu și T. Ghițescu. O performanță remarcabilă și de loc ușor de obținut, mai ales că fiecare dintre cei trei a făcut tot posibilul pentru a-l învinge.

Efortul cel mai mare l-a depus marele maestru Florin Gheorghiu, care s-a străduit de-a lungul a 94 de mutări să valorifice un avantaj de final minimal. Partida s-a întrerupt în poziția din diagramă, în care Gheorghiu (cu albele) a dat în plic mutarea

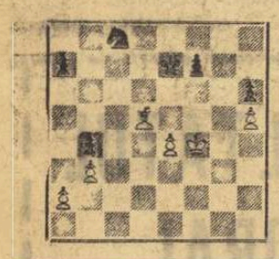

55.e5. Este clar că albul are avantaj, datorită mobilității superioare a nebunului său, dar valorificarea lui se izbește de mari dificultăți tehnice. În continuare, marele maestru a jucat foarte fin și se părea că la un moment dat se afla foarte aproape de țintă : **55...f6 !** (Cu cît materialul se reduce, cu atît șansele de remiză ale negrului cresc) **56.Rf5 f:e5 57.R:e5 Cd6 58.Nc6 Cf7+ 59.Rf5 Cd6+ 60.Rg6 Cf7 61.Nd5** (Pionul h6 este condamnat, dar — oricît s-ar părea de curios — negrul mai are resurse) **61...Cd6 62.Ng8** (Albul nu la imediat, ci într-un moment pe care-l consideră cel mai favorabil) **62...Ce4 63.Nc4 Cd6 64.Nd5 Ce8 65.R:h6 Rf6 66.Rh7 Rg5 67.Nf7 Cf6+ 68.Rg7 Cg4** (O poziție cu totul neobișnuită, în care nu se vede cum poate cîștiga albul) **69.Ng6 Ch6 70.Rh7 Cg4 71.Rg7 Ch6 72.Rf8 Cg4 73. Rf7 Cf2 74.Rg7 Cg4 75.Ne8 Ch6** (În căutarea unui plan de cîștig se fac o serie de mutări care nu modifică poziția) **76.Rf8 Cg4 77.Nb5 Ce3 !** (Nu 77...R:h5 ? 78.Ne2 ! și Albul cîștigă finalul de pioni) **78.Ne2 Rh6 79.Nf3 Cf1 80.Re7 Cd2 81.Rd6 Cb1** (Luarea la f3 ar fi dus după 82.Rc5 la un final greu de calculat, în care numai albul are șanse) **82.Rc5 Cc3 83.R:b4 C:a2+ 84.Ra3 Cc1 85.b4 Cd3 86.b5 Ce5** (Acum pentru negru se pune problema de a sacrifica calul pentru ultimul pion al albului) **87.Nd5 Cd7 88.Rb4 Ch6 89.Nf3 Rg5 90.Rc5 Ca4+ 91.Rc4 Cb6+ 92.Rd4 Rh6 93.Nd1 Ca8 94.Rc5 Cc7** Remiză.

În partida cu maestrul internațional Ghițescu, Szabo a fost ajutat cu generozitate de adversar, care, în poziția din diagramă (cu negrele), s-a lansat într-o combinație superbă ca idee, dar, din

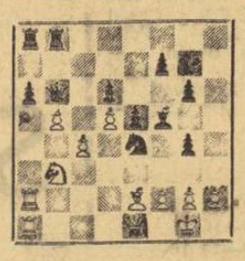

păcate, incorectă. Iată cum s-a desfășurat sfîrșitul dramatic al acestei partide : **25...g3** (Preludiul combinației) **26.h:g3 Th8 27.c5 !** (Altfel urmează C:g3) **27...Th7 ? ?** (Foarte frumos gîndit, dar...) **28.c:b6 Tah8 29.Nh5** (Această mutare simplă n-a văzut-o negrul. Acum totul e pierdut) **29...T:h5 30.Rf1 Th1+ 31.Re2 T:e1+ 32.R:e1 a:b5 33.Ta8** și după cîteva mutări, negrul a cedat. Aceasta a fost prima înfrîngere a lui Ghițescu în acest concurs.

Poziția lui Szabo în clasament a fost consolidată și de faptul că, în runda a 15-a, Florin Gheorghiu a părăsit și el „loja" neînvinșilor (în care au mai rămas doar Ciocîltea, Mititelu și Partoș) în urma înfrîngerii pe care a suferit-o în fața campionului de anul trecut, veteranul dr. O. Troianescu. Ignorînd „faima" tînărului său adversar, acesta a refuzat o propunere de remiză și — valorificînd cu răbdare un mic avantaj pozițional (și, desigur, micile greșeli ale adversarului) a reușit în cele din urmă să obțină o frumoasă victorie. Iată cum s-a desfășurat această interesantă partidă (alb : Troianescu) : **1.e4 c5 2.Cf3 d6 3.Nb5+** (Citeodată e bine să joci variante care nu sînt „la modă") **3...Nd7 4.N:d7+ D:d7 5.0—0 Cc6 6.De2 Cf6** (Încercarea de a realiza imediat înaintarea d5 nu este bună, de exemplu : 6...e6 7.Td1 d5 8.e:d5 D:d5 9.Ce3 Dd7 10.d4 C:d4 11.C:d4 c:d4 12.Ne3 Dc6 13.T:d4 cu avantaj pentru alb. Rossolimo — H. Müller, Bad Gastein 1948) **7.c3 e6 8.Td1 Ne7 9.d4 c:d4 10.C:d4 0—0 11.Ng5 Tac8 12.Cf3 Dc7 13.Cbd2 Tfd8 14.Cb3 Cg4 15.N:e7 D:e7 16.h3 Cf6 17.Cbd4 C:d4 18.T:d4 e5 ! ?** (O decizie justificată numai în cazul în care negrul poate realiza înaintarea d6-d5 în condiții bune) **19.Td2 a6 20.Tad1 De6 21.a3 h6 22.Ce1** (Calul se îndreaptă spre d5) **22...Tc7 23.Cc2 d5** (Altfel joacă albul Cb4 și controlează definitiv cîmpul d5) **24.Cb4 d4 25.c:d4 T:d4 26.T:d4 e:d4 27.e5 Cd7 28.f4 f6 29.Cd3 Cc5 30.C:c5 T:c5 31.T:d4 Db6** (Negrul n-a ieșit bine din complicațiile din centru. Acum la 31...f:e5 poate urma **32.Te4** și dacă 32...Db6, atunci **33.Rh2** și la 33...e:f4 **34.Te8+ Rh7 35.Te6** urmat de De4+) **32.Rh2 f:e5 33.f:e5 Dc7 34.Te4** (Cu un pion liber și în plus, albul trebuie să cîștige) **34...Tc2 35.Dg4 T:b2** (Restabilește echilibrul material, dar nu și pe cel pozițional) **36.De6+ Df7 37.Dc8+ Df8 38.Dc4+ Df7 39.e6 De7 40.Td4 b5** În această poziție (Vezi diagrama)

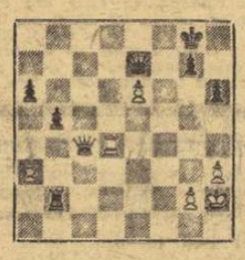

partida s-a întrerupt și dr. Troianescu a dat mutarea secretă. Toată sala a văzut (era destul de evident) că albul cîștigă ușor cu mutarea simplă **41.Td8+** Dacă acum 41...D:d8, atunci 42.e7+ b:c4 43.e:d8D și albul cîștigă, iar la 41...Rh7 urmează 42.De4+ g6 43.Td7 cu același sfîrșit. A văzut și Troianescu, a văzut, desigur, și Gheorghiu, dar totuși n-a cedat (cum se aștepta toată lumea). Probabil a sperat că în ziarele de a doua zi va apărea banalul „partida s-a întrerupt". Dar, „Sportul" a scris totuși a doua zi (chiar în titlu) : „Florin Gheorghiu învins", deși partida, formal, nu se terminase...

S. SAMARIAN

„Cupa Buzăului" la motocros

Duminică, la Buzău, a avut loc un interesant concurs de motocros dotat cu **„Cupa Buzăului"**, la care au luat parte alergători de la Locomotiva Ploiești, Poiana Cîmpina, Victoria Moreni, Steaua și Automobilistul Buzău. La întrecere au asistat 4 000 de spectatori. REZULTATE : **tineret** — 1. T. Bălășoiu (Steaua), 2. Șt. Paraschiv (Automobilul), 3. N. Murguci (Poiana) ; **avansați** — 1. A. Ionescu (Steaua), 2. M. Banu (Poiana), 3. T. Filipescu (Steaua). În clasamentul general primul loc a fost ocupat de sportivii clubului Steaua București.

M. DUMITRU — coresp.

ÎN DIVIZIA A,

Etapa echipelor oaspete

Caracteristică pentru etapa a VI-a a diviziei A de baschet au constituit-o victoriile realizate de formațiile în deplasare, în special la băieți. Remarcabil, de asemenea, faptul că multe meciuri s-au încheiat la diferențe mici, ceea ce, firește, sporește interesul pentru competiție.

MASCULIN

I.E.F.S.—Politehnica București 65—54 (34—36). Politehnica a început furtunos și, dominînd ambele panouri, punctînd precis de sub coș și de la semidistanță, a acumulat pînă aproape de sfîrșitul primei reprize un avans ce părea determinant : 33—20 (min. 15) și 36—22 (min. 17). A fost suficient, însă, ca I.E.F.S.-ul să aplice cu strictețe apărarea presing pentru ca avantajul să se topească văzînd cu ochii (la încheierea reprizei, viitorii ingineri mai dețineau doar două puncte din zestre), iar după pauză, ca urmare și a păstrării pe teren, de către Politehnica a unei formații cu trei jucători înalți (care, evident, nu făceau față presingului), elevii maestrului emerit Mihai Nedef și-au depășit net adversarii, cucerind o victorie pe deplin meritată.

I.C.H.F.—Steaua 77 — 109 (36—47). Nerespectînd indicațiile antrenorului (de fapt, niște principii clasice) și angrenîndu-se în jocul rapid practicat de adversari, baschetbaliștii de la I.C.H.F. au fost o pradă ușoară în fața steliștilor aflați în deosebită vervă de joc.

Rapid—Universitatea Cluj 78—85 (40—43). Este greu de presupus de ce insistă rapidiștii să joace în sala din Giulești care de atîtea ori le-a fost fatală, așa cum s-a petrecut și ieri cînd au cedat în fața studenților clujeni. Aceștia s-au comportat excelent, dominînd panourile și lansînd deseori contraatacuri fulgerătoare. Elementul determinant al succesului a fost însă, excepțională comportare a maestrului sportului Horia Demian care a impresionat atît prin cele 38 de puncte înscrise, dar — mai ales — prin maniera în care le-a realizat : aruncări de la distanță și semidistanță, „cîrlige", toate cu un procentaj rar întîlnit : 84% (16 aruncări reușite din 19 încercări). Pentru rapidiști, insuccesul trebuie să constituie un serios semnal de alarmă. **(D. ST.).**

Voința București—Politehnica Brașov 69—74 (32—32). Multă vreme rezultatul a fost sub semnul incertitudinii, scorul evoluînd la diferențe minime. Pînă la urmă, superioritatea netă sub panou a brașovenilor (a excelat Dikay), contraatacurile acestora și precizia în aruncările de la distanță manifestată de Deaky, și-au spus cuvîntul, aducînd tinerei formații oaspete un succes binemeritat. Bucureștenii, greoi, s-au bazat doar pe experiența lor, ceea ce s-a arătat a fi insuficient pentru a cîștiga un meci. **(F. SIMION — coresp.).**

Comerțul Tg. Mureș—Universitatea Timișoara 77—78 (40—38). Partida a prilejuit un joc frumos, cu emoționante răsturnări de scor. După o primă repriză echilibrată, gazdele s-au dezlănțuit în cea de a doua, acumulînd în min. 29 un avantaj de 15 puncte (64—49). Din acest moment, meciul a luat o întorsătură neașteptată. Localnicii, prea siguri pe ei, au scăzut ritmul, în vreme ce oaspeții, tot mai insistenți, au reușit în min. 37 să egaleze (71—71), iar în final să cîștige la limită. **(C. ALBU — coresp.).**

Politehnica Galați—Dinamo București 71—73 (37—34, 65—65). Întrecerea a suscitat un interes deosebit și puțin a lipsit ca ea să se încheie cu o surpriză de mari proporții. Oaspeții au decepționat atît prin evoluția lor, cît și prin comportarea unor jucători (Diaconescu l-a pălmuit pe teren pe Martinescu, iar Dragomirescu a șutat într-un... geam, spărgîndu-l). Îmbucurător jocul excelent practicat de gălățeni care ar fi meritat victoria. **(T. SIRIOPOL — coresp.).**

FEMININ

Constructorul București—Rapid București 37—51 (20—23). Campioanele țării, care ne vor reprezenta, de altfel, peste cîteva zile în „C.C.E.", au evoluat foarte slab în fața unei formații aflate la periferia clasamentului și în care au lipsit două componente de bază : Cherciov și Preda. Meciul a fost de un foarte slab nivel tehnic, ambele echipe întrecîndu-se în ratări și greșeli de tehnică. **(D. DIACONESCU — coresp.).**

A.S.A. Cluj—Universitatea Cluj 60—53 (35—24). Derby-ul clujean a satisfăcut doar prin ardoarea cu care s-a luptat pentru victorie. A.S.A., cu Sipoș și Bugar dominante sub panouri, s-a impus, obținînd un succes meritat. **(MIRCEA RADU — coresp.).**

Crișul Oradea—Politehnica București 52—79 (24—41). Evoluția fostei campioane a fost aplaudată de publicul local, datorită jocului lor sobru și eficace. Principale realizatoare : Diaconescu 24, Ciocan 18, Savu 17 de la Politehnica, Wigh 15 și Boca 12. **(I. GHIȘA — coresp. principal).**

Voința Brașov—Progresul București 57—51 (33—29). După un joc echilibrat, brașovencele au realizat a doua victorie în actualul campionat datorită faptului că au fost mai insistente în final. Cele mai eficace : Simon (Voința) și Murariu (Progresul), ambele cîte 25 puncte. **(T. MARIN — coresp.).**

Mureșul Tg. Mureș—I.E.F.S. 50—51 (27—33). Întrecerea a fost de slabă valoare tehnică, îndeosebi din cauza gazdelor care au ratat mult și au comis deseori greșeli de tehnică. De menționat că mureșencele au ratat două contraatacuri în ultimul minut de joc. Cele mai multe puncte : Brassai 13, Torday 11, Lucaci 9 de la Mureșul, respectiv Petric și Trandafir cîte 13, Tița 9. Bun arbitrajul prestat de E. Hottya și G. Dutka. **(C. ALBU — coresp.).**

---

fotbal

ÎN DIVIZIA B:

Progresul București și C.S.M. Sibiu campioane de toamnă

SERIA I: Politehnica Galați învingătoare la București

METALUL TÎRGOVIȘTE — PROGRESUL BUCUREȘTI 1—0 (0—0). Bucureștenii, deși au fost susținuți de o viguroasă galerie, s-au prezentat modest, dînd impresia că au venit să se apere. Metalurgiștii au atacat în permanență. În prima repriză, jucătorii Metalului au ratat cîteva ocazii. După pauză, tot localnicii domină și spre sfîrșitul meciului reușesc să înscrie unicul gol. Autor : fundașul Ciobanu (min. 84). A arbitrat excelent G. Pop — Brașov. **(M. Avanu,** coresp.)

METALUL BUCUREȘTI — POLITEHNICA GALAȚI 1—2 (1—1). Metalurgiștii și-au decepționat suporterii, pierzînd pe teren propriu în fața gălățenilor. Studenții s-au apărat cu mult calm și au declanșat contraatacuri rapide, înscriind două goluri din asemenea acțiuni. Autori : Marinescu (min. 27) și Zotincă (min. 67). Bucureștenii au dominat perioade îndelungate, dar Pantelimon, Georgescu și Voinea au ratat uneori din poziții foarte favorabile. Unicul gol al bucureștenilor a fost realizat de Iancu (min. 40), care a speculat o greșeală a apărătorilor gălățeni.

A arbitrat bine Gh. Manole — Constanța. **(p. v.)**

PORTUL CONSTANȚA — POIANA CÎMPINA 6—3 (3—0). În repriza întîi și la începutul celei de-a doua, constănțenii au evoluat la un bun nivel și au condus cu 5—0. Apoi, jucătorii de la Portul au început „motoarele", permițînd oaspeților să reducă din handicap. Au marcat : Mahera (min. 16, 59), Bukosi (min. 27), Caraman (min. 40, 56 și 78), respectiv Baboie (min. 62 și 80), Tr. Popescu (min. 88). A condus slab I. Gheorghiță — București. **(C. Popa,** coresp. principal)

OȚELUL GALAȚI — CEAHLĂUL P. NEAMȚ 2—1 (2—0). Joc viu disputat. Gălățenii au avut perioade de dominare categorică. Golurile au fost înscrise de Bruș-

Dumbreanu, portarul Politehnicii, rezolvă o situație critică (față din meciul Metalul București — Politehnica Galați)
Foto : B. VASILE

tiuc (min. 28), Adam (min. 35), respectiv Pătrașcu (min. 88). Satisfăcător arbitrajul lui S. Mîndreș — București. **(S. Constantinescu,** coresp. principal)

PROGRESUL BRĂILA — METROM BRAȘOV 1—0 (1—0). Brăilenii au reușit să înscrie o singură dată, prin Udroaică (min. 40), după executarea unei lovituri de colț. A arbitrat foarte bine I. Drăghici — București. **(D. Cristache,** coresp.)

DUNĂREA GIURGIU — ȘTIINȚA BACĂU 1—0 (1—0). Joc anost. În prima repriză, oaspeții au avut inițiativa mai mult timp. Au fost eliminați : Cioca (Dunărea), în min. 56, pentru lovirea adversarului și Mărgășoiu (Știința), în min. 85, pentru atitudine ireverențioasă față de arbitrul N. Petriceanu — București, care a condus corect. A înscris : Cristache (min. 12). **(Tr. Barbălată,** coresp.)

GLORIA BÎRLAD — SPORTUL STUDENȚESC BUCUREȘTI 2—2 (2—1). Nivelul jocului a lăsat de dorit. Au marcat : Mustață (min. 13), Beniovschi (min. 21) pentru Gloria, Păiș (min. 8) și Cicu (min. 52) pentru Sportul studențesc. P. Brătănescu — Suceava a condus cu greșeli. **(E. Solomon,** coresp.)

FLACĂRA MORENI — CHIMIA SUCEAVA 2—0 (1—0). Un joc modest din toate punctele de vedere. Au înscris : Drăgan (min. 20) și Constantin (min. 63). A arbitrat foarte bine G. Retezan — București. **(G. Ilinca,** coresp.)

CLASAMENT

1. Prog. Buc.	15	8	4	3	25- 7	20
2. Politehnica	15	8	2	5	19-18	18
3. Metalul Buc.	15	7	3	5	27-18	17
4. Flacăra	15	7	3	5	25-20	17
5. Metalul Tîrg.	15	7	3	5	25-23	17
6. Dunărea	15	7	3	5	18-21	17
7. Portul	15	8	0	7	26-20	16
8. Metrom	15	6	3	6	17-18	15
9. Chimia	15	7	1	7	13-15	15
10. Poiana	15	6	3	6	21-23	15
11. Oțelul	15	6	3	6	19-22	15
12. Gloria	15	4	5	6	27-32	13
13. Prog. Brăila	15	5	3	7	14-21	13
14. Ceahlăul	15	5	1	9	20-23	11
15. Sportul Stud.	15	3	5	7	21-28	11
16. Știința	15	4	2	9	13-21	10

SERIA A II-a : La Oradea — scorul etapei

C.F.R. TIMIȘOARA — METALURGISTUL CUGIR 2—0 (0—0). Jocul n-a fost de bună calitate, deoarece oaspeții s-au menținut într-o apărare îndelungată. Golurile au fost marcate de Periatu (min. 55) și Floareș (min. 82). A condus slab Tr. Vecan — Oradea. **(P. Arcan,** coresp. principal).

MINERUL ANINA — RIPENSIA TIMIȘOARA 3—2 (2—1). Meciul s-a disputat pe zăpadă. Minerii au avut inițiativa la începutul partidei. Au marcat : Lang (min. 3), Silaghi (min. 27), Mate (min. 62), respectiv Kun I (min. 5 și 75 din 11 m). S. Drăgulici — Tr. Severin a arbitrat foarte bine. **(G. Crăciunel,** coresp.)

C.S.M. SIBIU — C.F.R. ARAD 2—0 (2—0). În repriza I sibienii au jucat foarte bine și au înscris 2 goluri. Autori : Stoicescu (min. 25) și Unguroiu (min. 34). După pauză, feroviarii au atacat mai mult, însă fără rezultat. A condus foarte bine I. Rus — Tg. Mureș **(I. Ionescu,** coresp. principal)

VAGONUL ARAD — METALUL TR. SEVERIN 4—0 (4—0). Arădanii au făcut cel mai bun joc din actualul sezon, au dominat categoric și au finalizat 4 atacuri. Autori : Stănoaie (min. 3, 29, 39), Mihai (min. 15). După pauză, arădanii au ratat multe ocazii. De remarcat că arbitrul D. Munteanu — Reșița nu a acordat cîte un penalti ambelor echipe. El a condus slab **(Șt. Iacob,** coresp. principal)

MINERUL BAIA MARE — CHIMIA RM. VÎLCEA 4—0 (2—0). Terenul a fost acoperit cu zăpadă. Băimărenii au cîștigat la scor în fața unei echipe de slabă valoare. Golurile au fost realizate de Bandi (min. 11 și 34) și Bohoni (min. 51 și 75). A arbitrat foarte bine G. Vereș — Cluj. **(T. Tohătan,** coresp. principal)

OLIMPIA ORADEA — ELECTROPUTERE CRAIOVA 5—0 (1—0). Orădenii, pe lîngă cele 5 goluri, au mai ratat cel puțin cinci ocazii clare. Oaspeții au făcut mai mult o prezență fizică, evidențiindu-se doar la capitolul indisciplină. În min. 21, jucătorul Resciuc (Electroputere) a fost eliminat pentru lovirea adversarului. Autorii golurilor : Bencic (min. 20), Petrică (min. 48 și 70), Iatan (min. 63, autogol) și Bacoș (min. 83 din 11 m). I. Cîmpeanu — Cluj a condus foarte bine. **(V. Sere,** coresp.)

METALUL HUNEDOARA — OLIMPIA SATU MARE 2—0 (2—0). În fine, hunedorenii au obținut o victorie și aceasta în urma unui joc confuz. Oaspeții au desfășurat un joc dur și obstrucționist. Au înscris : Mercea (min. 2) și Steiner (min. 24). Lipsit de autoritate arbitrajul lui S. Mataizăr — Craiova. **(V. Albu,** coresp. principal)

C.S.M. REȘIȚA — GAZ METAN MEDIAȘ 2—0 (1—0).

CLASAMENT

1. C.S.M. Sibiu	15	8	3	4	18-14	19
2. C.F.R. Tim.	15	7	4	4	19-11	18
3. Vagonul	15	8	2	5	17-12	18
4. Ripensia	15	8	1	6	34-21	17
5. Minerul B. M.	15	7	3	5	14- 7	17
6. C.S.M. Reșița	15	6	4	5	19-13	16
7. Olimpia Oradea	15	7	2	6	25-21	16
8. Olimpia S. M.	15	8	0	7	22-21	16
9. Minerul Anina	15	7	1	7	27-23	15
10. Metalurgistul	15	7	1	7	16-17	15
11. Electroputere	15	6	3	6	13-19	15
12. C.F.R. Arad	15	6	2	7	22-20	14
13. Metalul Hund.	15	4	4	7	13-18	12
14. Gaz metan	15	6	0	9	13-23	12
15. Chimia	15	5	0	10	14-27	10
16. Metalul Tr. Sv.	15	5	0	10	11-30	10

PARADA-RIPOSTA

PÎNĂ CÎND?

Recent s-a desfășurat, în Capitală, faza de calificare a campionatului național de juniori mari, la probele de floretă băieți și fete. O participare numeroasă și valoroasă a caracterizat această întrecere, care a evidențiat un progres remarcabil realizat de unii reprezentanți ai școlii de scrimă.

Dar, nu acesta e subiectul pe care mi-am propus să-l tratez astăzi. Mă voi ocupa de organizarea concursului.

E foarte adevărat că sala de scrimă a Universității e improprie pentru organizarea unor concursuri cu număr sporit de trăgători, dar e tot atît de adevărat că ea nu presupune nici eforturi pentru obținere. Dar să acceptăm că problema sălilor, prin dificultatea ei, depășește posibilitățile de acțiune ale comisiei orășenești de scrimă — organizatoarea acestui concurs. Rămîn, însă, convins că problema cronometrelor nu e de nerezolvat. Și, totuși, în sala de concurs n-a existat nici un cronometru, timpul de luptă marcîndu-se după... inspirație ! N-am auzit nicidată, în tot concursul, de vreo limită de timp. Dar, pe unele planșe, s-a concurat chiar și fără limită de teren, arbitrul trasînd pe planșa nemarcată, cu talpa pantofului, o dungă, pe care n-o mai observa nici el, atunci cînd voia să avertizeze ultimul metru.

Arbitrii s-au recrutat, ca de obicei, tot dintre sportivii prezenți în sală, care, bineînțeles, acceptau sau nu să arbitreze. Ba, mai mult, la reuniune n-a existat nici directorat tehnic și nimeni nu știa cine face parte din acesta. S-a ajuns, din această cauză, la penibila situație a discuțiilor în termeni și pe tonuri nepotrivite, în fața sportivilor (acum copii, dar mîine, la rîndul lor, viitori conducători sau organizatori), pentru stabilirea orelor de începere. Abia în reuniunea de după-amiază am aflat că director de concurs era însuși președintele comisiei, profesorul Dan Apostol, iar secretar Dan Nicolae, secretarul comisiei orășenești, care, prin absența lor, au oferit posibilitatea creării situațiilor nedorite (dacă s-ar controla lista baremurilor, sînt sigur că de acolo n-au lipsit).

În schimb, în timpul concursului, s-au oferit premii ; medalii de... atletism, distribuite individual, în sălița în care era instalat secretariatul, într-o atmosferă în care, plini de entuziasm, sportivii semnau un tabel pentru primire. (Am uitat să precizez că s-au distribuit și premiile concursului din săptămîna anterioară, cu mai puțin entuziasm, deoarece trăgătorii nu erau prezenți...).

Cam așa s-a desfășurat „sărbătoarea campionatului Capitalei", pe care juniorii participanți au așteptat-o și pentru care s-au pregătit un an, cu gîndul la ea.

Din păcate, acest stil de organizare nu apare pentru prima oară. În ultimii cinci ani, comisia orășenească de scrimă a organizat aproximativ 200 de concursuri, aproape toate sub așteptări. Pe marginea acestor concursuri, nu mă pot abține să nu-i citez pe Caragiale, afirmînd că organizarea lor „este sublimă, dar lipsește cu desăvîrșire".

Afirmînd acestea, nu uit că unele lucruri depășesc, prin amploarea lor, posibilitățile comisiei, dar marcarea terenului de luptă, obținerea unor cronometre, programarea din timp a arbitrilor, prezența directoratului în sala de concurs sau organizarea unei mici festivități, care să sublinieze și să răsplătească efortul depus pentru obținerea unei plachete sînt lucruri elementare și la îndemîna oricui. Pentru ce continuăm să ne complacem în atari stări de lucruri ?

Sînt cauze principale care au contribuit la dispariția aproape totală a spectatorilor și tot datorită lor concursurile au încetat de mult să mai fie o sărbătoare pentru sportivi.

Cornel GEORGESCU

REZULTATE SCONTATE ÎN MINIETAPA DE IERI A DIVIZIEI A

STEAUA — C.S.M. SIBIU 20—8 (12—5). Dorind să-și dezaglomereze programul ce se anunță încărcat și condensat pentru sezonul de primăvară, ambele echipe au căzut de acord asupra disputării partidei ieri, pe stadionul Steaua (Ghencea). Evident, era vorba de o întîlnire în care problema scorului constituia singura necunoscută, gazdele emițînd cu îndreptățire pretenția de favorită certă.

Și iată că, o dată cu fluierul de începere al arbitrului Cristăchescu, ambele formații s-au angajat într-o luptă „deschisă" pentru a ridica și, respectiv, a limita scorul. Jucătorii militari au întîlnit însă o rezistență la care, probabil, nu se așteptau și, cu un ochi la tabela de marcaj, încă imaculată, cu celălalt în teren, au izbutit — din neatenție, dar și din cauza crispării pe care doar timpul friguros o poate explica — acțiune după acțiune. Mai mult încă, adăugată neatenției și crispării gazdelor, replica deosebit de curajoasă a sibienilor face ca... Tamaș să deschidă scorul în favoarea oaspeților prin realizarea și transformarea unei încercări ! Părea chiar că se profilează o surpriză de proporții, dar, imediat, cu un spor de decizie și de luciditate, de care tocmai spectrul unui rezultat neonorant nu este străin, militarii au reușit să ducă pînă la capăt bune acțiuni. Popa (două) și D. Ghiță (una), semnînd încercări, netransformate de Durbac. Acesta și-a răscumpărat însă lipsa de precizie, transformînd o lovitură de pedeapsă.

După pauză, jocul și-a menținut aspectul de luptă pentru puncte cu o tentă oarecum haotică, însă, evident spectacolul fiind cel ce avea să sufere. Totuși, au mai înscris încercări Achim și Teleașă (pentru Steaua), precum și același Durbac (o lovitură de pedeapsă și o transformare), respectiv Munteanu, o lovitură de pedeapsă pentru oaspeți. Bun (★★★★) arbitrajul lui P. Cristăchescu.

C. PAUL, coresp.

RULMENTUL BÎRLAD — PROGRESUL BUCUREȘTI 12—0 (9—0). Victoria gazdelor este pe deplin meritată, ele dominînd net prima jumătate a jocului și prestînd, de-a lungul întregii partide, un joc superior pe înaintare. De notat totuși că, după pauză, jocul a fost ceva mai echilibrat, remarcîndu-se prin vivacitate ambele linii de treisferturi. Punctele au fost înscrise, în ordine, de Bucoș (drop-goal și lovitură de pedeapsă), Băuceanu (drop-goal) și Postolache (încercare). A arbitrat excelent (★★★★★) Al. Lemneanu.

ELIADE SOLOMON
coresp. principal

ECHIPA ETAPEI

OPREA

SĂTMĂREANU LUPESCU SOLOMON TONCA

CONTARDO ȘTEFĂNESCU

NUȚU NIȚĂ DOMIDE TĂTARU II

Un joc salvat de arbitri

JIUL PETROȘANI — CRIȘUL ORADEA 1—1 (0—1)

PETROȘANI, 30 (prin telefon, de la trimisul nostru). Stadion Jiul ; vreme mohorîtă ; teren desfundat ; spectatori — aproximativ 2 000. Au marcat : Cociș (min. 10), Peronescu (min. 51) și Tonca (min. 54).

JIUL : Stan 6 — Taipal 8, Georgescu 6, Stocker 6, Tonca 9, Marinescu 5 (min. 46 Achim 7), Sandu 8, Peronescu 6, Cotormani 7, I. Constantin 5, Naidin 6.

CRIȘUL : Catona 6 — Balogh 7, Sărac 6, E. Naghi 6, Popovici 6, Dărăban 5 (min. 72 Kun II), Ceaușu 8, Suciu 5, Harșani 6 (min. 84 Tomeș), Kassai 8, Cociș 7.

A condus C. Petrea ★★★★★, ajutat foarte bine de C. Manușaride și M. Cițu — toți din București.

„Trofeul Petschowschi" (pentru public) : 9.

La tineret-rezerve : Jiul — Crișul 0—1 (0—0).

Inexplicabil, cei care au început mai bine partida au fost orădenii. Ei au pus stăpînire pe mijlocul terenului, acolo unde Ceaușu și Kassai au croșetat cu dezinvoltură multe pase, prinzînd deseori descoperită apărarea din Petroșani. Și, în min. 10, fundașii centrali ai Jiului au fost prinși mult în față la o centrare de pe dreapta a lui Dărăban, iar Kassai și Cociș s-au trezit singuri cu portarul Stan în față. Primul a reluat fulgerător cu capul, sus la vinclu, dar Stan s-a întins și a respins în bară, de unde balonul a revenit la Cociș. O lovitură cu capul de la 3 m și... tribunele rămîn stupefiate : 1—0 pentru Crișul ! Orădenii continuă încă zece minute să controleze jocul în fața unei echipe uluită de această lovitură de teatru.

După pauză, Jiul intră parcă cu altă echipă în teren. Joacă mult mai calm, atacurile se pregătesc cu mai multă clarviziune (un aport deosebit aducindu-l noul introdus în formație, Achim) și tabela de marcaj nu va mai rămîne insensibilă. La un corner executat de Peronescu (min. 49), Naidin reia spectaculos cu capul, dar Popovici respinge de pe linia porții. Golul egalizator, așteptat cu atîta înfrigurare de suporterii minerilor, cade însă peste două minute. Sandu execută un corner, iar I. Constantin pasează cu capul lui Peronescu, care împinge de la 3—4 m, tot cu capul, balonul în poarta orădenilor : 1—1. Nu trec decît trei minute și tabela de marcaj se modifică din nou. Cotormani demarează irezistibil pe dreapta, ajunge aproape de linia de corner, de unde centrează pe jos lui Naidin, care, de la numai 8 m de poartă, nu poate ajunge mingea, dar Tonca, venit din urmă ca un bolid, lovește senzațional balonul, implîntindu-l în colțul de sus al porții lui Catona : 2—1 pentru Jiul.

Orădenii protestează vehement (mai mult jucătorii de rezervă, antrenorul Vlad și conducătorul echipei). Suciu îl înjură pe arbitrul de tușă Manușaride și este eliminat. În acest moment, de pe banca de rezerve a Crișului cineva aruncă cu o sticlă în Stocker (martorii oculari declară că Tomeș a fost autorul acestei „isprăvi"). Antrenorul Vlad adresează injurii arbitrilor. Publicul se manifestează zgomotos împotriva acestor ieșiri dezonorante.

În sfîrșit, incidentele sînt aplanate numai datorită intervenției energice a arbitrului C. Petrea, ajutat de oamenii de ordine.

Dan VLAD

Sărbătoare pe Copou

POLITEHNICA IAȘI — DINAMO BUCUREȘTI 3—0 (1—0)

IAȘI, 30 (prin telefon, de la trimisul nostru). Stadion „23 August" ; teren alunecos ; timp rece ; 8 000 de spectatori. Au marcat : Contardo (min. 8), Moldoveanu (min. 75) și Marica (min. 88).

POLITEHNICA : Constantinescu 9 — Pall 8, Ianul 9, Alecu 8, Romilă 8, Contardo 9, Andrioaie 7, Lupulescu 6 (min. 70 Marica 8), Cuperman 8, Moldoveanu 8, Goliac 7.

DINAMO : Stana 5 — Crăciunescu 6, Pîrvu 7, Stoenescu 8, Ștefan 7, Ghergheli 7, Dinu 7 (min. 46 Sălceanu 7), Pîrcălab 8, Nunweiller VI 6, Dumitrache 6, Lucescu 8.

A condus E. Vlaicu ★★★★★, ajutat excelent de N. Cursaru și M. Vasiliu (toți din Ploiești).

„Trofeul Petschowschi" (pentru public) : 7.

La tineret-rezerve : Politehnica — Dinamo 1—3 (0—2).

Opt mii de ieșeni, pe jumătate înghețați, s-au încălzit ieri la flacăra entuziasmului declanșat de o partidă pasionantă, cîștigată de o manieră spectaculoasă de către echipa studenților din localitate. Stau de o jumătate de oră în apropierea unuia din telefoanele stadionului și asist la o scenă amuzantă, prin repetiția ei : telefonul zbîrnîie într-una, zeci de ieșeni întreabă din oraș cît a fost scorul și unul dintre îngrijitorii stadionului răspunde invariabil : *„3—0, da, 3—0 pentru noi, pentru Politehnica. Noi, ieșenii, am cîștigat cu 3—0. Nu Dinamo..."* Adevărul este că ieșenilor, speriați de acest meci, în care sperau să obțină „punctul cel de toate zilele", nu le vine să creadă că au învins puternica „mașină de fotbal" care este Dinamo. Continuînd metafora (pe care nu știm cine poate s-o conteste), trebuie să spunem din capul locului că lui Dinamo i-a lipsit o piesă cardinală, care se cheamă... Coman. Portarul bucureștean, dispărut misterios de marți de la echipă, a sosit de unul singur abia sîmbătă la Iași, iar antrenorul Nicușor a făcut un gest demn de toată admirația : conștient de riscurile neintroducerii singurului său portar de divizia A, l-a băgat în formație pe tînărul Stana (17 ani). Riscînd rezultatul pentru o lecție de omenie (dată lui Coman și întregii echipe), Nicușor a pierdut un meci — pe care, după desfășurarea partidei, l-ar fi pierdut, credem, și cu Coman în formație — dar a cîștigat mult mai mult pe planul integrității morale, care trebuie să fie (și este, de altfel) una din componentele de bază ale echipelor mari.

Referindu-ne la desfășurarea meciului, vom spune că a avut, de la început, o tensiune dramatică. Dominați, psihologic, de perspectiva diviziei B (vezi situația în clasament), ieșenii s-au angajat furibund în atac din primele minute. Primul lor șut la poartă — o „bombă" de la 25 m, expediată de Contardo — a însemnat și primul gol, dătător de încredere gazdelor, dar și prima referire la absența lui... Coman (Stana fiind surprins „nevinovat" la fază). Au urmat o serie de atacuri dinamoviste construite elegant de Pîrcălab și Lucescu și destrămate sobru și eficace de Ianul, Alecu, Romilă și Pall. Repriza a doua este începută sub semnul timidității de către gazde, care încă nu cred în victorie. Lucescu face o cursă pe extremă, în min. 50, centrează înalt în fața porții, dar zborul lui Dumitrache se oprește la 10—15 cm de minge și poate de gol. Moldoveanu (min. 53), Lupulescu (min. 60), Cuperman (min. 65) și Dumitrache (min. 66) sînt la un pas de gol (ratări incredibile sau parade ale celor doi portari), dar cel care va înscrie va fi Moldoveanu (min. 75), ca urmare a unei lovituri libere executate de Marica, mingea ricoșînd din zid în picioarele ieșeanului, care o trimite în plasă. După o „bară" a lui Dumitrache (min. 77), victoria ieșenilor este contrasemnată de exdinamovistul Marica, care-i fură o minge lui Stana, la limita careului de 16 m, de unde o trimite geometric, din unghi, în poarta goală.

Marius POPESCU

N-a fost ce se aștepta

(Urmare din pag. 1)

ceea ce, trebuie să recunoaștem, e foarte puțin pentru două formații — mai ales pentru Farul — în care evoluează actuali și foști internaționali A (în total 11). Am văzut o perioadă de tatonare prea lungă. 12 minute de joc la centru, neinteresant. Apoi am fost martori la o ratare de zile mari (min. 12) : Codreanu a șutat, Ștefănescu a respins, iar Năsturescu i-a retrimis mingea de la (poate nu credeți) 4 m ! Min. 20 confirmă că înaintașii bucureșteni nu prea sînt dispuși să înscrie. Dumitru realizează un frumos dribling și intră cu mingea pînă în careul mic. Colegii îl admiră și asistă pasivi cum pasa acestuia e irosită la 6 m de poartă. Farul răspunde anemic în atac fiindcă Tufan de multă vreme nu mai e cel de la Lausanne, pentru că Sasu nu nimerește ținta, iar Kallo stă cuminte deoparte și evită contactele mai aspre. Așa că Răducanu nu prea are treabă. Doar o dată (min. 32) Tufan îl deranjează cu un șut mai violent, pe care rapidistul îl respinge pînă la Antonescu.

Două zvîcniri (min. 46 Petreanu și min. 47 Sasu) dau speranța unui reviriment după pauză. Dar totul e un foc de paie în atmosfera glacială de pe stadion. Reporterul poate sta foarte bine cu mîinile în buzunar, fiindcă nimic nu e de consemnat. *Aceasta pînă în min. 56. Atunci, Stoica acordă unul din cele 15 cornere de la poarta lui Ștefănescu. Petreanu execută înalt. Stoica respinge cu capul pînă la Neagu, aflat la 14—15 m de buturi. Fără ezitare, rapidistul șutează puternic din voleu și mingea poposește în plasă, sub bară, fără ca Ștefănescu (mascat) să mai schițeze ceva.* Pe fondul jocului slab se înscrie și arbitrajul, căci vîlceanul Al. Alexe nu e dispus să acorde două lovituri de la 11 m (în min. 65 fault la Dumitru, iar în min. 67 la Tufan) deși se impunea acest lucru. Din min. 75, oaspeții sînt „invitați" să atace datorită așezării defensive a bucureștenilor și controlează jocul, Koszka și Badea pregătind atacuri repetate. Dar cine să le finalizeze ? Abia în min. 84 Tufan trimite peste Răducanu, venit în întîmpinare, și cînd Lupescu degajează arbitrul dictează — injust — ofsaid la constănțean. În min. 85, automulțumirea celor din Giulești era să-i coste. Mingea purtată pe „triunghiul" Sasu—Badea—Tufan este șutată de ultimul în bară de la 7—8 m, după care Tănase o reia mult pe lîngă poartă. Acesta a fost jocul care a adus Rapidul pe primul loc. E singura satisfacție a bucureștenilor, pentru că nivelul fotbalului practicat nu îi poate mulțumi.

CÎND „ÎNGERUL PĂZITOR" NU ÎNCHIDE POARTA...

STEAUA — DINAMO BACĂU 8—0 (2—0)

Stadionul „23 August" ; teren bun ; vreme friguroasă ; spectatori — aproximativ 7 000. Au înscris : Tătaru II (min. 32, 46, 56), Voinea (min. 78, 88), Sătmăreanu (min. 17), Negrea (min. 66), Manea (min. 79).

STEAUA : Haidu 8 — Sătmăreanu 9 (min. 82 Cristache), Hălmăgeanu 8, Dumitru Nicolae 8, Vigu 7, Negrea 7, Ștefănescu 5 (min. 46 Manea 7), Pantea 7, Dumitriu III 6, Voinea 8, Tătaru II 9.

DINAMO BACĂU : Ghiță 4 — Kiss 4, Nedelcu 5, Velicu 4, Comănescu 4, Vătafu 4, Duțan 5 (în min. 57, Panait 4), Pană 5, Dembrovschi 7, Rugiubei 4, David 4.

A arbitrat Grigore Birsan (Galați) ★★★★★, ajutat la linie de Vasile Liga (Galați) și Ion Chilibar (Pitești).

„Trofeul Petschowschi" (pentru public) : 10.

La tineret-rezerve : Steaua — Dinamo Bacău 2—4 (1—1).

În min. 3, Voinea, rămas singur între Velicu și Nedelcu, cei doi fundași centrali dinamoviști, este „furat" de repeziciunea fazei și pierde o bună ocazie. Am crezut atunci, văzînd gafa apărării băcăuane, că a fost un accident, o eroare de plasament. Curînd, însă, ne-am dat seama că lansările în adîncime ale atacanților bucureșteni — în special Tătaru II și Voinea — găseau mereu descoperită apărarea adversă, dispusă șnur, într-o linie ad-hoc care, prin rigiditatea ei, nu asigura nici marcajul individual, nici acoperirea grupată, nici măcar capcana jocului la ofsaid. Steaua forța jocul pentru că observase „criza de spondiloză" a apărării adverse, care juca crispat și chinuit, încercînd să simtă și „pulsul" lui Ghiță, îndeobște „îngerul păzitor" al dinamoviștilor băcăuani. De această dată, însă, rezerva echipei naționale n-a mai reușit să închidă poarta formației sale, demonstrînd astfel că propria apărare este, de fapt, o fantoșă. **În min. 17, el face prima greșeală și Steaua deschide scorul : Tătaru II execută un corner, sare Voinea la cap și Ghiță respinge mingea greșit, pînă la Sătmăreanu, care plasează balonul, de la 10 m, în colțul din stînga al porții : 1—0. O combinație Pantea-Voinea-Tătaru este finalizată de ultimul (min. 32) printr-un voleu de la 16 m și mingea poposește din nou în poarta lui Ghiță, spectator : 2—0.**

În această perioadă a jocului, singurele acțiuni ofensive ale oaspeților s-au consumat în min. 38 (lovitură cu capul a lui Dembrovschi, care a trimis mingea în plasa laterală a porții) și în min. 45, cînd Pană l-a obligat pe Haidu să prindă mingea la rădăcina barei.

Primul minut al reprizei secunde și un nou gol : Pantea l-a deschis scurt pe Tătaru și acesta, fără să ezite, a șutat din colțul careului de 16 m pe mijlocul porții. Stupoare ! Ghiță scapă mingea în plasă și... 3—0 ! În min. 56, o frumoasă acțiune pornită de la D. Nicolae, este continuată printr-o cursă prelungită de Voinea și centrarea acestuia la Tătaru, în careul mic, nu înseamnă decît preludiul celui de al patrulea gol.

Pe teren nu mai există decît o echipă : Steaua, care avea să realizeze, în absența oricărei replici organizate, o participare a întregii echipe la fazele de atac și, în final, golurile înscrise de reprezentanți ai tuturor compartimentelor, încununate cu hat-trick-ul lui Tătaru II (min. 32, 46 și 56), cel mai bun jucător de pe teren. **Mingea a poposit în poarta lui Ghiță expediată de la distanță, prin „bomba" lui Negrea, de la peste 20 de metri (min. 66), prin iscusite și rapide un-doi-uri Tătaru II — Voinea, terminate doar cu împingerea mingii în plasă (min. 78 și min. 88), ambii luîndu-și partea leului cu cele 5 goluri, prin driblinguri prelungite printre 3—4 adversari (în min. 79 Manea l-a driblat, consecutiv, pe Nedelcu, Velicu și Ghiță !).**

Lucidităţea ne obligă însă să corelăm această victorie, facilă și neașteptată ca manieră și scor, cu falimentara organizare a jocului echipei din Bacău, care a încercat, ca și în alte dăți, să conteze doar pe Ghiță și Dembrovschi. Primul a gafat, însă, ca niciodată în ultimele două campionate, iar secundul, după o repriză în care s-a zbătut ca peștele pe uscat printre decișii apărători militari, a devenit, după pauză, un dezarmat spectator al degringoladei propriei echipe. Astfel încît, la sfîrșitul meciului, gîndurile ne duceau, obsedant, la Kilmarnock...

Paul SLAVESCU

Cine mai știe, oare, al cîtelea gol a fost acesta, în poarta lui Ghiță ?
Foto : AUREL NEAGU

UN SCOR ALB ECHITABIL

A. S. ARMATA — „U" CLUJ 0—0

TG. MUREȘ, 30 (prin telefon, de la trimisul nostru). Stadion 23 August ; timp frumos — rece ; teren tare — înghețat ; spectatori — 4 000.

A.S.A. : Bay 8 — Șleam 6, Dondoș 6, Toth 5, Czako 6, Siko 6, Ciutac 6, Caniaro 7 (min. 70 Balint 5), Naghi 7, Trăznea 7, Lucaci 7.

„U" CLUJ : Moldovan 8 — Crețu 7, Pexa 8, Solomon 9, Cimpeanu 7, Anca 7, Oprea 6 (min. 65 Adam 5), Ulfăleanu 5 (min. 46 Bungău 6), Munteanu 6, Mustețea 6, Barbu 7.

A arbitrat Șt. Birăescu ★★★★★, ajutat bine la linie de G. Blau și I. Boroș (toți din Timișoara).

„Trofeul Petschowschi" (pentru public) : 8.

La tineret-rezerve : A. S. Armata — „U" Cluj 1—4 (1—1).

Jocul în sine a fost de un nivel mediu, uneori chiar mediocru și, dacă am vrea să facem remarcări, n-am putea aprecia decît apărarea studenților, ce-i drept mult ajutată în misiunea sa de slăbiciunea micilor înaintași mureșeni. Despre greșeli ? Cele mai multe aparțin gazdelor, care, deși au luptat mult, au fost deficitare prin pasele scurte folosite în porțiuni de teren unde adversarul prezenta superioritate numerică. În al doilea rînd, înaintașii mureșeni au încercat prea mult poarta de la distanță și, în majoritatea cazurilor, șuturile lor au fost lipsite de adresă. Așa cum am mai spus, fără a face un joc defensiv-destructiv, „U" a dominat meciul prin siguranță în apărare. Studenții au manevrat bine balonul, avînd continuitate în acțiuni, dar... pînă la finalizare. Nici Bungău și nici Adam — intrat mai tîrziu — ca și Oprea, Mustățea sau Munteanu, n-au fost azi în zi de gol !

Iată și un scurt film al meciului.

Din primul minut, gazdele atacă dezlănțuit, dar nu reușesc să pericliteze poarta studenților, din cauza imprecizie atacanților. Ieșirea din dispozitiv a mureșenilor este riscantă. Ei sînt pe punctul de a primi un gol (min. 5) cînd, după o acțiune a lui Barbu, Uifăleanu primește balonul, dar greșește ținta. În min. 17 consemnăm primul șut excelent executat de Lucaci, apărat spectaculos de Moldovan. Apoi „U" creează o acțiune de toată frumusețea : Barbu, deschis lung pe stînga, demarează, dar Mustețea, liber, reia peste poartă (min. 35).

Primele minute după pauză nu aduc revirimentul așteptat. În min. 54, la o centrare a lui Lucaci, Solomon respinge la Caniaro, acesta șutează sec oferind un nou prilej de afirmare portarului clujean. Șase minute mai tîrziu, publicul reclamă fault, comis în careu de Pexa, asupra lui Czako. Acordarea unui penalty (în care acțiunea de simulare era evidentă) ar fi fost — după părerea noastră — nejustă. De altfel, după joc, conducerea secției de fotbal a echipei militare, în frunte cu antrenorul P. Steinbach, l-a felicitat pe conducătorul meciului. Un gest sportiv care vorbește de la sine.

Ion OCHSENFELD

CINCI BARE... 0-0

C.F.R. CLUJ — UNIVERSITATEA CRAIOVA 0—0

CLUJ, 30 (prin telefon, de la trimisul nostru). Stadionul Municipal ; timp rece ; teren moale, alunecos ; spectatori — aproximativ 5 000.

C.F.R. CLUJ : Cristea 8 — Dragomir 7, Cojocaru 9, Soos 8, Roman 7, Stîncel 7, Bretan 8, Schwartz 5 (min. 50 Țegean 6), M. Popescu 6, Soo 6, Petrescu 7.

UNIVERSITATEA CRAIOVA : Oprea 9 (min. 75 Papuc) — Niculescu 7, Mincă 8, Popa 7, Velea 7, Strîmbeanu 6 (min. 63 Deselnicu), Ivan 8, Martinovici 7, Niță 8, Oblemenco 9, Bălan 8.

Arbitrul Gh. Popovici ★★★★★, ajutat excelent la linie de M. Sadoveanu și Al. Paraschiv (toți din București).

„Trofeul Petschowschi" (pentru public) : 8.

La tineret-rezerve : C.F.R. Cluj — Universitatea Craiova 1—1 (0—0).

Într-o discuție, înainte de meci, cu antrenorul Ștefan Coidum, cineva făcea remarca, de loc măgulitoare, că Universitatea Craiova a jucat în ultimele meciuri doar cîte o repriză. Același lucru s-a petrecut și în partida cu C.F.R. Cluj. Oltenii s-au impus de la primul schimb de mingi, au controlat net balonul, au dominat cu autoritate și prin trei șuturi în bară au făcut să se aștearnă o tăcere apăsătoare în tribune. La reluare, oaspeții — deși au mai avut două bare — au slăbit, totuși, simțitor ritmul, predînd treptat inițiativa. A fost o repriză, a doua, cînd feroviarii au avut perioade de certă superioritate în teren și de presiune la poarta apărată de Oprea și în continuare de Papuc, după accidentarea primului, la o intervenție a lui Soo. Calitatea meciului a lăsat, însă, de dorit. Ambele echipe au comis greșeli elementare la preluarea baloanelor, au abuzat de dribling și de pase greșite. Există desigur și unele circumstanțe : starea terenului, nervozitatea jucătorilor gazdă, pentru care un punct înseamnă foarte mult, panica spre sfîrșitul partidei, cînd oboseala a constituit un adversar în plus.

Jocul îl încep oaspeții, care în decurs de zece minute beneficiază de patru lovituri de colț. La ultima, Bălan centrează la Oblemenco, care trimite balonul cu capul în bară. Studenții sînt peste tot, manifestă multă incisivitate. La a cincea lovitură de colț (min. 24), centrarea lui Niță se încheie iarăși cu o bară a lui Oblemenco. A treia bară, în min. 32 prin Ivan, la o centrare a lui Martinovici. Feroviarii trec prin momente de grea cumpănă. Înaintașii nu reușesc să lege nimic, apărarea muncește pînă la epuizare, în special Cojocaru și Soos. Timpul de odihnă e salutar pentru gazde. La reintrarea pe teren, C.F.R.-ul joacă cu totul altfel. Barele lui Oblemenco (min. 46) și Ivan (min. 57) nu mai descumpănesc pe jucătorii echipei gazdă. Șoo, Bretan, M. Popescu încep să-și facă tot mai des apariția în careul oaspeților. Raportul de cornere se modifică și el de la 9—2 în prima repriză la 10—5. Dar, acțiunile atacanților feroviari sînt neconsistente și implicit nefinalizate. Joc de pase pe metru pătrat în imediata apropiere a porții, emoții pentru oaspeți, speranțe în tribune, dar nimic concret. Golurile (măcar golul) se lasă așteptate. De fapt, nici nu vor veni. Partida se încheie cu un duel susținut între atacanții clujeni și apărarea oaspeților, plăcut ca spectacol, dar numai atît.

Tiberiu STAMA

Pronosport

AȘA ARATĂ O VARIANTĂ CU 13 REZULTATE EXACTE LA CONCURSUL PRONOSPORT NR. 48, ETAPA DIN 30 NOIEMBRIE 1969

1.	Polit. Iași — Dinamo Buc.	1
2.	A.S.A. Tg. Mureș — „U" Cluj	x
3.	F. C. Argeș — Petrolul	1
4.	C.F.R. Cluj — „U" Craiova	x
5.	Jiul — Crișul	1
6.	Steagul roșu — U. T. Arad	1
7.	Bologna — Lanerossi	x
8.	Internazionale — Lazio	1
9.	Juventus — Fiorentina	1
10.	Napoli — Brescia	x
11.	Roma — Torino	x
12.	Sampdoria — Milan	x
13.	Verona — Cagliari	x

Fond de premii : 879 568 lei.

Plata premiilor la acest concurs se va face : în Capitală de la 5 decembrie 1969, pînă la 15 ianuarie 1970, — în provincie de la 9 decembrie 1969 pînă la 15 ianuarie 1970.

VICTORIE PE MUCHIE DE CUȚIT

STEAGUL ROȘU — U.T.A. 1—0 (0—0)

BRAȘOV, 30 (prin telefon, de la trimisul nostru). Stadionul Tineretului ; timp extrem de friguros ; teren greu ; spectatori — 8 000. A marcat Győrfi (în min. 48).

STEAGUL ROȘU : Adamache 9 — Ivăncescu 8, Jenei 7, Olteanu 8, Rusu 7, Pescaru 8, Kadar 6, Necula 7, Florescu 6, Balint 7, Győrfi 9.

U.T.A. : Gornea 8 — Birău 7, Bacoș 8, Pojoni 6, Broșovschi 7, Petescu 6, Lereter 7, Șchiopu 6 (min. 78 Sima), Axente 8, Domide 9, Fl. Dumitrescu 7.

A condus V. Dumitrescu ★★★★★, ajutat la linie de R. Buzdun și M. Bică (toți din București).

„Trofeul Petschowschi" (pentru public) : 9.

La tineret-rezerve : Steagul roșu — U.T.A. 1—0 (0—0).

Dacă spunem că Steagul roșu a obținut azi una din cele mai dificile victorii ale sale din acest campionat nu exagerăm. De altfel, imediat după meci, cu spontaneitatea lui recunoscută, V. Stănescu, antrenorul echipei brașovene, a exclamat răsuflînd ușurat : *„Bine că s-a terminat ! U.T.A. a făcut aici cel mai bun joc al său din această toamnă."* O remarcă sinceră, ce sintetizează această partidă pe care brașovenii n-ar fi cîștigat-o poate dacă Birău ar fi fost mai atent la faza în care Győrfi a țîșnit pe lîngă el ca într-o finală olimpică de o sută de metri, înscriind plasat. Aceasta pentru că, așa cum spunea antrenorul V. Stănescu, U.T.A. a jucat foarte bine, acoperind prin judicioasa sa așezare în teren spații mari și obligînd echipa gazdă să evolueze crispat, sub presiune, cu imprecizie în pase, cu rare și în general lipsite de viteză acțiuni de poartă.

Din această cauză, în primele 45 de minute am asistat la un joc destul de scăzut, ca ritm și nivel spectacular. Brașovenii alergau, nădușeau, încercau tot felul de „chei" pentru a descuia masiva poartă a oaspeților, dar lacătul arădean nu ceda. În plus, oaspeții, în evidentă revenire de formă, cu Lereter și Axente muncitori la mijlocul terenului, cu Domide foarte activ și stăpîn autoritar al spațiului aerian din careul lui Adamache, perforau des apărarea brașoveană, dînd emoții tribunelor. Ei au ratat o mare ocazie chiar în secunda 26 a întîlnirii, dovedind astfel că nu au venit la poalele Tîmpei doar cu gîndul la un punct.

Imediat după pauză, atunci cînd tribunele fremătau de frig, dar și de teamă, a căzut golul lui *Győrfi*, consecință directă a greșelii lui Birău, dar și rod al unei pase formidabile (peste 50 de m !) dată parcă cu compasul și echerul de Pescaru. Reanimați de gol, fotbaliștii de la Steagul roșu au avut o perioadă de 15 minute în care s-au exprimat mai coerent, mai aproape de valoarea lor, scoțînd din joc, prin pase scurte sau prin rapide acțiuni laterale, pe Lereter și Petescu. Toată lumea aștepta atunci, ca pe o nou firesc, al doilea gol al echipei gazdă. Totul s-a dovedit însă un foc de paie. La prima reintrare în circuit a careului Lereter — Axente — Petescu — Domide, bătăioasa echipă brașoveană s-a speriat și și-a pierdut suflul. A urmat în continuare o lungă perioadă de dominare a oaspeților, existînd chiar momente cînd U.T.A. juca cu fundașii la centru. Egalarea plutea în aer, dar Adamache a respins uimitor două excelente reluări cu capul ale lui Domide, iar Lereter a ratat în min. 89 o mare ocazie, șutînd de la 2 m peste bară. Elocvent în această privință este faptul că în repriza secundă raportul de cornere a fost favorabil oaspeților : 6—3 !

În concluzie, deci, se poate spune că Steagul roșu a obținut o victorie pe muchie de cuțit.

Călin ANTONESCU

Veritabil asediu la poarta oaspeților

F. C. ARGEȘ — PETROLUL PLOIEȘTI 3—0 (1—0)

PITEȘTI, 30 (prin telefon, de la trimisul nostru). Stadion „1 Mai" ; timp foarte friguros ; teren bun ; spectatori — 8 000. Au marcat : Circiumărescu (min. 4) și Nuțu (min. 54 și 68).

F. C. ARGEȘ : Niculescu 7 — Pigulea 7, Olteanu 9, Vlad 8, Ivan II 7, Prepurgel 8, Ștefănescu 8+ (din min. 83 Roșu), Nuțu 8+, Circiumărescu 8, Radu 7, Jercan 8.

PETROLUL : M. Ionescu 7 — Gruber 6, Bădin 6, Cringașu 5, Mocanu 8, Juhasz 6, Moraru 6, Alexiu 5 (din min. 46 Cotigă 6), Dincuță 5, Sfîrlogea 4, Stănescu 5 (din min. 75 N. Ionescu).

A arbitrat A. Bentu (București) ★★★★★, ajutat bine la tușă de R. Stîncan și Gh. Vasilescu I.

„Trofeul Petschowschi" (pentru public) : 9.

La tineret-rezerve : F. C. Argeș — Petrolul 1—0 (0—0).

Petrolul se poate considera răsfățat de șansă după meciul de ieri, pentru că după modul cum a jucat merita să se întoarcă la Ploiești cu și mai multe goluri în port-bagaj. Oaspeții au lăsat o impresie foarte slabă. Mai precis, Petrolul a făcut impresia unui sac cu 11 petice. De mult nu am mai văzut o echipă atît de dereglată. Apărarea a dus, în schimb, tot greul, în frunte cu Mocanu, făcînd sforțări zadarnice ca să zăgăzuiască avalanșa golurilor.

Argeșenii s-au avîntat de la început la atac și golul a venit foarte repede. În min. 4 Ștefănescu pătrunde în dispozitivul defensiv petrolist, scapă de opoziția lui Gruber și Bădin și-i pune pe tavă lui Circiumărescu o pasă excelentă. Acesta, cu un șut clar și viguros, fixează balonul în plasa oaspeților. Pe măsură ce timpul trece, carențele petroliștilor ies și mai mult în evidență. Cu o linie mediană complet inexistentă, cu un atac care nu se poate exprima convingător (Sfîrlogea a fost figurant în toată puterea cuvîntului). Petrolul se retrage pas cu pas în fața iureșului argeșean și numai o apărare disperată evită primirea unor noi goluri.

Argeșul se dezlănțuie total, punînd în acțiune și fundașii, care patrulează pînă în careul advers. Plouă cu șuturi la poarta lui Ionescu. Minutul 21 stabilește un veritabil record : Radu (de două ori) și Vlad ratează trei mari ocazii de gol. Prepurgel irosește și el două mari prilejuri de gol și repriza se termină în plin asediu la poarta petroliștilor. În tot acest timp, am notat un singur șut al oaspeților (Stănescu, min. 24), ceea ce amintește că, totuși, au intrat pe teren și atacanții de la Petrolul.

La reluare, o scurtă perioadă de echilibru, apoi Argeșul își intră iarăși „în mină" și în min. 54 mărește avantajul. Jercan șutează puternic spre poartă și Ionescu respinge balonul în capul lui Nuțu. Acesta trimite mingea în plasă, iar Cringașu, care căuta să intervină, ajută și mai mult balonului să se rostogolească în poartă : 2—0. Urmează două „scăpări" ale atacului petrolist (șut Stănescu și ratare Dincuță — cu capul), iar în min. 68 M. Ionescu e înfrînt din nou. La centrarea impecabilă a lui Ștefănescu, Nuțu se înșurubează în aer și plonjează cu o splendidă lovitură de cap balonul în plasă. El înscrie astfel cel mai frumos gol al partidei. F. C. Argeș pune punct golurilor în acest minut. Probabil, în dorința de a-și... menaja adversarii, care azi s-au prezentat la cel mai scăzut nivel.

George MIHALACHE

Trimisul nostru special, OVIDIU IOANIȚOAIA, relatează:

U.R.S.S. — România 0-0, în preliminariile turneului U.E.F.A.

ȘI TOTUȘI, LA GORI S-A MARCAT UN GOL!...

GORI, 30 (prin telefon). — Aproape 10 000 de spectatori au înfruntat astăzi (n.r. ieri) o ploaie rece — la început timidă, apoi tot mai îndrăzneață — pentru a vedea la lucru reprezentativele de juniori ale U.R.S.S. și României la prima lor întîlnire din cadrul preliminariilor U.E.F.A. 1970. Și trebuie să recunoaștem că asistența n-a avut ce regreta, jucătorii ambelor echipe oferind, în ciuda terenului mușiat de ploaie și a mingii — „ghiulea", un agreabil spectacol fotbalistic, care a permis etalarea deopotrivă a cunoștințelor tehnice, cît mai ales, a ambiției și dăruirii în joc.

S-a jucat cel mai adesea în viteză, cu pase inspirate, cu execuții tehnice surprinzătoare pentru vitregia mediului, în sfîrșit, s-a jucat cu o cheltuială de energie de-a dreptul nebănuită și, totuși — lucru remarcabil pentru miza partidei — în limitele celui mai recunoscut fair-play.

De remarcat că, cu excepția ultimelor 10 minute — cînd disperarea de a păstra rezultatul a influențat vizibil reacțiile fotbaliștilor noștri, pînă atunci evident superiori sub aspect tehnic — meciul s-a desfășurat în nota unui echilibru absolut, echipa română fiind aceea care a probat mai multă mobilitate tactică și o circulație mai bună a balonului.

De altfel, pentru a ilustra maniera onorabilă în care tricolorii au realizat acest „egal" — probabil foarte prețios în balanța calificării — este suficient să relatez că pe parcursul celor 80 de minute de joc formația sovietică nu s-a prevalat de nici o veritabilă ocazie de gol, în timp ce românii au fost, în două rînduri, la un pas de a deschide scorul (Ghergheli în min. 37 și Sameș în min. 60), ba chiar au înscris un gol, după opinia noastră perfect valabil. Hajnal a executat — min. 25 — un șut-centrare, cu boltă, portarul Cianov a reținut mingea pentru o fracțiune de secundă și, talonat fiind de Ghergheli, a scăpat-o în plasă! După cîteva clipe de ezitare, în fața unor tribune amuțite, norvegianul Andersen, care a condus meciul cu... „ochelari", a anulat golul luînd o decizie stupefiantă: fault...

Adăugînd la acest „act justițiar" al arbitrului — intervenit, de altfel, la unica fază discutabilă a meciului — faptul că Knut Andersen a prelungit meciul — într-un final dificil pentru poarta lui Purcaru — cu nu mai puțin de 4 minute, las calitatea arbitrajului la libera dv. apreciere...

Revenind la fizionomia partidei, trebuie să menționez că aceasta s-a desfășurat, în marea majoritate a timpului, la centrul terenului, acolo unde „trio"-ul **Sandu Gabriel, Atodiresei** și mai puțin **Sameș** au prestat un joc remarcabil, reușind să domine — evident — mai ales în prima repriză — linia omologă a sovieticilor După ce timp de 70 de minute fazele de poartă au fost extrem de rare — și acestea două sau trei fiind denumite faze de poartă cu indulgență —, finalul a aparținut juniorilor sovietici, care cu ultimele resurse fizice au asaltat cu disperare poarta română, pentru a marca golul victorios. Apărarea noastră, însă, în frunte cu **Hajnal** și **Deheleanu**, a rezistat asaltului final, reușind acel rezultat de egalitate, despre care antrenorul Gh. Ola ne vorbea ca fiind 90 la sută decisiv în obținerea calificării...

Norvegianul Knut Andersen, ajutat la linie de Kraus Vili și Milcenko (ambii din Tbilisi), a condus următoarele formații:

U.R.S.S.: Cianov — Budzisvili (min. 28 Damin), Mirzoian, Suev, Givorkian, Zelenski, Hisamudinov, Petrosian, Grigoriev, Sevcenko, Blohin (min. 54, Boidacini).

ROMÂNIA: Purcaru — Dobreu, Deheleanu, Sătmăreanu, Hajnal, Sandu Gabriel, Sameș, Ghergheli, Helvel, Gligorie, Atodiresei.

sportul în lume

În finala open-ului de la Stockholm

Năstase învins de Pilici cu 4-6, 6-4, 2-6

Numeroși spectatori au urmărit duminică la Stockholm finala probei de simplu masculin din cadrul turneului internațional de tenis „open" pe teren acoperit. Lupta pentru victorie s-a dat între iugoslavul Nikola Pilici și românul Ilie Năstase, oferind o desfășurare pasionantă, de remarcabilă valoare tehnică.

În primul set, Pilici — care este cotat printre cei mai puternici tenismani profesioniști din lume — s-a impus cu 6—4. În continuare, Năstase a atacat la fileu cu multă fantezie și a cîștigat setul cu 6—4, egalind situația. În setul decisiv, experiența lui Pilici și-a spus cuvîntul și supercampionul iugoslav și-a adjudecat setul cu 6—2 și victoria în finală.

După cum remarcă agențiile internaționale de presă, marea revelație a turneului rămîne, totuși, tenismanul român Ilie Năstase care a repurtat o serie de victorii remarcabile în acest puternic turneu, printre învinșii săi figurînd celebrul as australian Tony Roche.

Pentru locul trei, campionul american Stan Smith l-a învins pe australianul Fred Stolle cu 6—2, 6—4.

În finala feminină s-au întîlnit americancele Billie Jean King și Julie Heldman. A cîștigat King cu 9—7, 6—2. În finala de dublu masculin: Laver, Emerson (Australia) — Gimeno (Spania), Stolle (Australia) 6—4, 6—2.

Hochei: ECHIPA DE TINERET — LA SOFIA 9-0 ÎN PRIMUL JOC CU BULGARIA

Continuîndu-și programul de pregătire, echipa noastră de tineret a evoluat, la Sofia, întîlnind formația similară a Bulgariei. Net superiori, hocheiștii români au învins cu scorul de 9—0 (2—0, 3—0, 4—0), prin punctele înscrise de Chechelegiu (4), Axinte (2), Kemeneș (2) și Vlad.

Aseară s-a jucat meciul revanșă. La încheierea ediției, după ce se consumaseră două reprize, gazdele — într-o puternică revenire — conduceau cu scorul de 3—2 (1—1, 2—1).

La Palma de Mallorca

Spasski pe locul 5...

După 7 runde în turneul internațional masculin de șah care are loc la Palma de Mallorca în fruntea clasamentului se află Tigran Petrosian (U.R.S.S.) cu 5 puncte urmat de Victor Korcinoi (U.R.S.S.) cu 4½ (1) p și Vlastimil Hort (Cehoslovacia) cu 4½ p. Campionul mondial Boris Spasski (U.R.S.S.) ocupă locul 5 cu 4 p. În runda a 7-a Bobotov (Bulgaria) a remizat cu Spasski, Larsen (Danemarca) a întrerupt cu Korcinoi, iar Petrosian a remizat cu Penrose (Anglia).

Surprize în „Turneul națiunilor" la baschet

PARIS, 30. — La Cholet (Franța), au început întrecerile tradiționalei competiții internaționale de baschet masculin „Turneul națiunilor". În primul meci, echipa R. F. a Germaniei a reușit o surprinzătoare victorie cu scorul de 72—71 (33—39) în fața formației Poloniei. În continuare, selecționata Franței a învins la scor 100—63 reprezentativa Belgiei, dispunînd apoi și de echipa R. F. a Germaniei cu 70—59 (36—32). Belgia a întrecut cu 77—74 (34—28) echipa Poloniei.

Românceie în finala „internaționalelor" de tenis de masă ale Scandinaviei

STOCKHOLM, 30 (Agerpres). — La Trollhaettan în cadrul campionatelor internaționale de tenis de masă ale Suediei, formația feminină a U.R.S.S. a învins în finală cu 3—0 echipa R. F. a Germaniei. La masculin, primul loc a revenit echipei Suediei, învingătoare cu 3—2 în fața echipei U.R.S.S.

Proba de simplu feminin a revenit lui Agnes Simon (R. F. a Germaniei), care a întrecut-o cu 21—18, 21—14, 11—21, 15—21, 21—17 pe coechipiera sa Diana Scholer.

În semifinalele probei de dublu femei, Maria Alexandru și Eleonora Mihalca (România) au învins cu 21—8, 21—19, 23—21, 20—22, 21—17 pe Scholer-Simon (R. F. a Germaniei). Cea de-a doua semifinală a fost cîștigată de perechea sovietică Rudnova și Pogosova care au eliminat cu 21—13, 22—20, 21—14 pe Grofova — Kettenerova (Cehoslovacia).

HOCHEIȘTII CEHOSLOVACI ȘI CANADEI LA EGALITATE: 5-5

Selecționatele de hochei pe gheață ale Cehoslovaciei și Canadei au susținut o nouă întîlnire la Praga. Jocul s-a încheiat cu un rezultat de egalitate: 5—5 (3—0, 2—3, 0—2). După acest meci, ambele echipe au plecat la Moscova pentru a participa la marele turneu internațional organizat de ziarul „Izvestia".

Victorie comodă la gimnastică feminină

(Urmare din pag. 1)

mânce, dar aceasta nu pentru că totul a decurs la modul perfect. Am văzut și noi, au constatat și antrenorii echipei române o serie de carențe, dar sîntem siguri că și gimnastele înseși au sesizat destule neajunsuri în comportarea lor. Din păcate, ele nu vor putea fi remediate pînă la meciul cu Cehoslovacia (la sfîrșitul acestei săptămîni) și nici pînă la finala campionatului național, de la Timișoara. Tot atît de siguri sîntem, însă, că învățămintele întîlnirii vor fi trase neîntîrziat și se vor dovedi utile viitoarei activități competiționale a echipei noastre reprezentative.

CLASAMENTE GENERALE. **Individual compus: 1. ALINA GOREAC 74,35 p, 2. Elena Ceampelea 73,55, 3. Rodica Apăteanu 73,20, 4. Lucia Chiriță 73,00, 5. Mia Variu 72,50, 6. Olga Ștefan 72,30, 7. Vesela Pașeva 71,25, 8. Anastasia Mitova 70,60, 9. Irina Hitrova 70,15, 10. Anca Petrova 68,95, 11. Maia Blagoeva 66,50, 12. Rumiana Strikova 65,50. Pe aparate echipe. Sărituri:** România 46,10 — Bulgaria 46,60; **paralele:** România 46,20 — Bulgaria 40,30; **bîrnă:** România 46,00 — Bulgaria 43,90; **sol:** România 46,50 — — Bulgaria 44,30. **Pe aparate individual. Sărituri: 1. Goreac** 18,85, 2. Ceampelea 18,80, 3. Apăteanu 18,50; **paralele: 1. Ștefan** 18,75, 2. Apăteanu 18,65, 3. Chiriță 18,20; **bîrnă: 1. Goreac** 18,70, 2. Ceampelea 18,40, 3. Chiriță 18,35; **sol: 1. Ceampelea** 18,90, 2. Goreac 18,85, 3. Variu 18,50.

★

Sîmbătă, în Orașul Gheorghe Gheorghiu-Dej s-a desfășurat întîlnirea internațională de gimnastică (junioare) dintre selecționatele României și Iugoslaviei. Scor: 182,90 p — 168,60 p în favoarea gazdelor. Prima la individual compus: Elisabeta Turcu (România) cu 37,40 p.

Alina Goreac, într-o spectaculoasă săritură la sol

În divizia A la volei

(Urmare din pag. 1)

ceva volei în el, deși greșelile au rămas determinante în progresul scorului pe tabela de marcaj. După ce au fost conduși cu 5—0, 7—2, 9—5 și 10—6, dinamoviștii (cu Corbeanu, intrat să le salveze obrazul) și au adus aminte cîtă nevoie au de victorie și au luptat cu mai multă hotărîre terminînd frumos (și victorioși) un meci pînă în acel moment anost. Scor: **3—2 (—9, 7, 3, —9, 12)** pentru Dinamo. Cuplul de arbitri N. Găleșeanu — D. Rădulescu a condus sub orice critică — încît ne întrebăm: ce rațiune a stat la baza acestei programări?

● În deschidere, Steaua și Tractorul au făcut un joc mai curat, în care brașovenii — necreditați în fața campionilor — au infirmat calculele hîrtiei, zmulgîndu-le acestora clar și pe merit, victoria în cel de al doilea set. O contribuție deosebită în joc și-au adus-o ridicătorii Stamate (Steaua) și Ferariu (Tractorul). Așadar, Steaua învinge pe Tractorul cu 3—1, (3, —7, 2,). Au arbitrat bine V. Dumitru și I. Covaci.

● La Bacău, echipa locală, Viitorul, a considerat meciul cu Progresul o simplă formalitate, fapt ce a dus la pierderea unui set în fața codașei clasamentului. Deci, **Viitorul — Progresul București 3—1 (11, 3, —12, 10)**, după un joc de factură tehnică mediocră. Au arbitrat bine S. Dumitrescu (Ploiești) și D. Sighinaș (Brăila). **Ilie Iancu** — coresp. principal.

● **Politehnica Galați** a obținut o nouă victorie, în deplasare: 3—1 (8, 6, —13, 2), la Ploiești, în fața **Petrolului.** Arbitraj bun: V. Moraru (Cluj) și C. Armășescu (Buc.) **I. Tănăsescu** — coresp.

● **Unirea Tricolor Brăila** a dispus cu 3—1 (11, 11, —6, 6) de **Politehnica Timișoara,** în urma unui joc frumos, în care gazdele s-au dovedit mai bine pregătite. Au arbitrat foarte bine A. Dinicu și C. Nistor (Buc.). **I. Baltag** — corespondent.

● **Minerul B. Mare — Universitatea Craiova 3—0 (14, 12, 3).**

FEMININ: PENICILINA IAȘI A TRECUT PE DINAMO ÎN FRUNTE

IAȘI, 30 **(prin telefon, de la trimisul nostru).** Sala Voința din localitate (cu condiții improprii pentru desfășurarea unor competiții de amploare, datorită insuficienței spațiului) a găzduit derbyul etapei a VII-a a diviziei feminine, între echipele **Penicilina** și **Rapid.** Partida a prilejuit un joc viu disputat, în urma căruia gazdele au obținut o victorie pe deplin meritată. În primul set, sportivele de la Penicilina, după ce iau un avans consistent (9—4), datorită unor greșeli comise de rapidistele Szekely (atac în blocaj și apoi în fileu), Tudora și Bălășoiu (preluări greșite de serviciu și atacuri în fileu), cedează inițiativa, iar giuleștencele își organizează mai bine jocul (trăgătoarele depășesc cu regularitate apărarea la fileu adversă, blocajul funcționează cu precizie) și cîștigă în cele din urmă setul la 11. În următorul set, asistăm la o paradă a greșelilor în toate compartimentele sextetului rapidist. Atacantele ieșence Căunei, Itu și Bincheci surprind mereu echipa adversă, care cedează punct după punct; scor 15—1! Și 1—1 la seturi. Nici în cel de al treilea set rapidistele nu se regăsesc. După un moment de echilibrare, în prima parte, caruselul greșelilor reîncepe. Ieșencele se distanțează, practicînd un joc de o calitate superioară. Începutul setului IV a fost marcat de revirimentul, rapidistelor, care acumulează 3 puncte consecutiv direct din serviciu, dar gazdele recuperează, egalează la 4 și iau avantaj: 7—4, 8—5. Susținută frenetic de public, Penicilina se detașează clar în cîștigătoare, urcînd astfel pe... Dinamo pe primul loc. Scor final: **3—1 (—11, 1, 8, 12).** Penicilina a practicat în ansamblu un joc mai bun, avînd în Itu, Nan și Bincheci (excesiv de nervoasă, totuși, în primele seturi) cele mai bune jucătoare. Combinațiile lor la fileu au fost mai numeroase, atacul mai viguros, compensînd greșelile pregnante la preluare.

Rapidistele au avut o zi neagră. Eforturile solitare ale Martei Szekely în atac și promptitudinea blocajului nu au fost suficiente pentru a evita înfrîngerea. V. Chioreanu (Cluj) și C. Pitaru (Sibiu) au condus bine o partidă dificilă (cele cîteva scăpări n-au influențat cu nimic evoluția scorului și a echipelor).

Emanuel FANTANEANU

La lupte libere

PROGRESUL BRĂILA — SELECȚIONATA R.S.S. MOLDOVENEASCĂ 4,5—5,5

Vineri seara, la Brăila, formația locală de lupte libere Progresul a întîlnit într-o partidă amicală Selecționata R.S.S. Moldovenească. Reuniunea, încheiată cu victoria oaspeților, a fost de un bun nivel tehnic, cu multe meciuri spectaculoase, la care și-au adus contribuția, deopotrivă, atît luptătorii brăileni, cît și cei sovietici.

Iată cele mai interesante confruntări: cat. 52 kg — M. Ciuciu (B) egal cu A. Polonciak (M); cat. 62 kg — T. Papadopoulos (B) p. tuș N. Kravcenko (M); cat. 74 kg — P. Poalelungi (B) b.p. P. Hioară (M); cat. 84 kg — V. Iorga (B) b.p. V. Bești (M); cat. 90 kg — M. Arhire (B) p.p. V. Guțu (M).

N. COSTIN — coresp. principal

C.S.M. REȘIȚA — GLORIA BUCUREȘTI 2441—2382

La Reșița s-a desfășurat partida divizionară de popice dintre echipele feminine C.S.M. și Gloria București, contînd pentru etapa a VIII-a a campionatului. Sportivele de la C.S.M., avînd patru jucătoare cu peste 400 de popice doborîte, au cîștigat la o diferență de 59 de „bețe". Cea mai precisă jucătoare a reuniunii a fost bucureșteanca Ana Marcu, care a doborît 451 de popice. De la gazde s-au remarcat Ildico Jijic — 437 pd și Maria Rus — 412 pd. Bile goale: C.S.M. — 27, Gloria — 29. (D. PLĂVIȚU — coresp.).

Întreceri de handbal

În preliminariile C.M. masculin de handbal s-au disputat cîteva întîlniri-retur. La Vigo, echipa Iugoslaviei a învins cu scorul de 26—15 (13—7) echipa Spaniei. Învingători și în primul joc (28—14) handbaliștii iugoslavi s-au calificat pentru turneul final. Echipa Elveției a învins cu scorul de 22—9 (12—1) echipa Luxemburgului, obținînd la rîndul său calificarea. Pentru turneul final s-a calificat și echipa Canadei care a eliminat cu 18—15 selecționata S.U.A.

★

În meci retur pentru „C.C.E." la handbal (feminin) S. C. Leipzig a învins cu scorul de 19—10 (12—4) pe Ferencvaros Budapesta și s-a calificat datorită golaverajului, pentru turul următor. În primul meci: 8—7 pentru Ferencvaros.

★

În prima zi a turneului internațional feminin de la Kattowice, echipa R. D. Germane a învins cu scorul de 17—9 (7—5) reprezentativa Ungariei. Cea mai bună jucătoare de pe teren a fost Janker (R.D.G.), care a marcat 7 goluri. Într-un alt joc, formația Poloniei a dispus cu 27—8 de selecționata secundă a Poloniei.

● **Universitatea Timișoara** a învins, în fief-ul propriu, pe C.S.M. Sibiu cu 3—0 (7, 9, 9). Au arbitrat foarte bine M. Marian (Oradea) și N. Ionescu (București). C. CREȚU coresp.

● **Ceahlăul P. Neamț** a pierdut cu 2—3 (—6, 3, 12, —13, —13) partida disputată acasă cu **Medicina București.** În setul decisiv, gazdele au condus totuși cu 9—2! Au arbitrat cu greșeli V. Ranghel și Șt. Dedinschi (Ploiești). C. NEMȚEANU — coresp. principal.

● **Voința M. Ciuc — Farul Constanța** 0—3 (—2, —5, —1).

fotbal meridiane

MILAN NU S-A PUTUT REABILITA...

Cea de a zecea etapă a campionatului italian nu a provocat în clasament modificări substanțiale, deși Cagliari a reușit doar în extremis un rezultat de egalitate cu Verona. A. C. Milan, după eliminarea din „C.C.E.", spera să-și ia o promptă revanșă în campionat, dar n-a reușit la Genova decît un draw. Întîlnirea cea mai așteptată era însă cea dintre Juventus Torino și Fiorentina: a învins echipa torineză, într-o partidă caracterizată de jocul dur și marcată de două eliminări de pe teren. Și Internaționale care a depășit-o cu ușurință pe Lazio, a reînnodat firul victoriilor.

Rezultatele etapei: *Bari-Palermo* 1—0 (a înscris Pienti), *Bologna-Lanerossi Vicenza* 1—1 (Vitali pentru Vicenza, Muiesan pentru Bologna), *Internazionale Milano-Lazio* 3—0 (Mazzola, Bertini din 11 m, Boninsegna), *Juventus Torino-Fiorentina* 2—0 (Salvadore, Anastasi), *F. C. Napoli-Brescia* 0—0, *A. S. Roma-A. S. Torino* 0—0, *Sampdoria-A. C. Milan* 1—1, (Cristin și Combin), *Verona-Cagliari* 1—1 (Domenghini autogol, Greatti).

În clasament: *Cagliari* 16 p, *Internazionale* 13, *Fiorentina* 12, *Milan, Vicenza, Roma* și *Bari* 11.

Cesare TRENTINI

MECIURI AMÎNATE ÎN ANGLIA

În etapa a 22-a, Arsenal a învins cu 1—0 pe Liverpool. Leeds a întrecut cu 2—1 pe Manchester City, iar Burnley a terminat la egalitate, 1—1, cu Manchester United. Alte rezultate: Nottingham Forest-Derby County 2—0; Ipswich-West Ham 1—0; Southampton-Crystal Palace 1—1; Wolverhampton-Sunderland 1—0. Celelalte întîlniri au fost amînate din cauza timpului nefavorabil.

În clasament, pe primul loc se află Everton cu 35 p din 21 de meciuri, urmată de Leeds cu 32 p (22 jocuri) și Liverpool — 28 p (22 jocuri).

MOENCHENGLADBACH CÎȘTIGĂ DERBYUL VEST-GERMAN

„După disputarea jocurilor din cadrul celei de-a 14-a etape, în fruntea clasamentului se află Borussia Moenchengladbach cu 21 p urmată de F. C. Köln cu 19 p și Bayern München tot cu 19 p. Rezultatele înregistrate: Borussia Moenchengladbach-F. C. Köln 1—0; Alemannia Aachen-Borussia Dortmund 3—1; München 1860-Eintracht Braunschweig 1—0; Bayern München-Hanovra 1—0; S. V. Hamburger-Schalke 0—0.

● În meci restanță pentru campionatul Spaniei, Real Madrid a dispus cu 3—0 (1—0) de Celta Vigo.

RACING — SANTOS 2—1

Peste 100 000 de spectatori au urmărit la Mar del Plata meciul dintre echipele Racing Buenos Aires (Argentina) și F. C. Santos (Brazilia) contînd pentru „Supercupa sud-americană". Gazdele au obținut victoria cu scorul de 2—1 (0—0) prin punctele marcate de Machado (2). Pentru oaspeți a înscris Edú. De remarcat că Machado da Silva, care joacă în echipa argentiniană, este de origină braziliană. Marți, Santoș va juca cu Penarol Montevideo în cadrul aceleiași competiții, rezervate celor mai bune echipe din America de Sud.

AUSTRALIA A CÎȘTIGAT BARAJUL!

La Laurenço Marques (Mozambic), echipa Australiei a învins-o cu scorul de 3—1 (2—0) pe cea a Rhodesiei în jocul de baraj contînd pentru preliminariile C.M. Echipa australiană urmează acum să întîlnească formația Israelului. Învingătoarea din această ultimă confruntare se va califica în turneul final din Mexic.

Boxul profesionist interzis în Suedia

Parlamentul suedez a adoptat o lege prin care se interzice de la 1 ianuarie 1970 boxul profesionist în Suedia. Legea a fost adoptată în Camera Deputaților cu 151 voturi, contra 58. Se stabilește prin această lege că orice manager care va organiza reuniuni pugilistice profesioniste va fi pasibil de închisoare pe un termen de 6 luni. Legea menționează că în Suedia se va putea practica numai boxul amator.

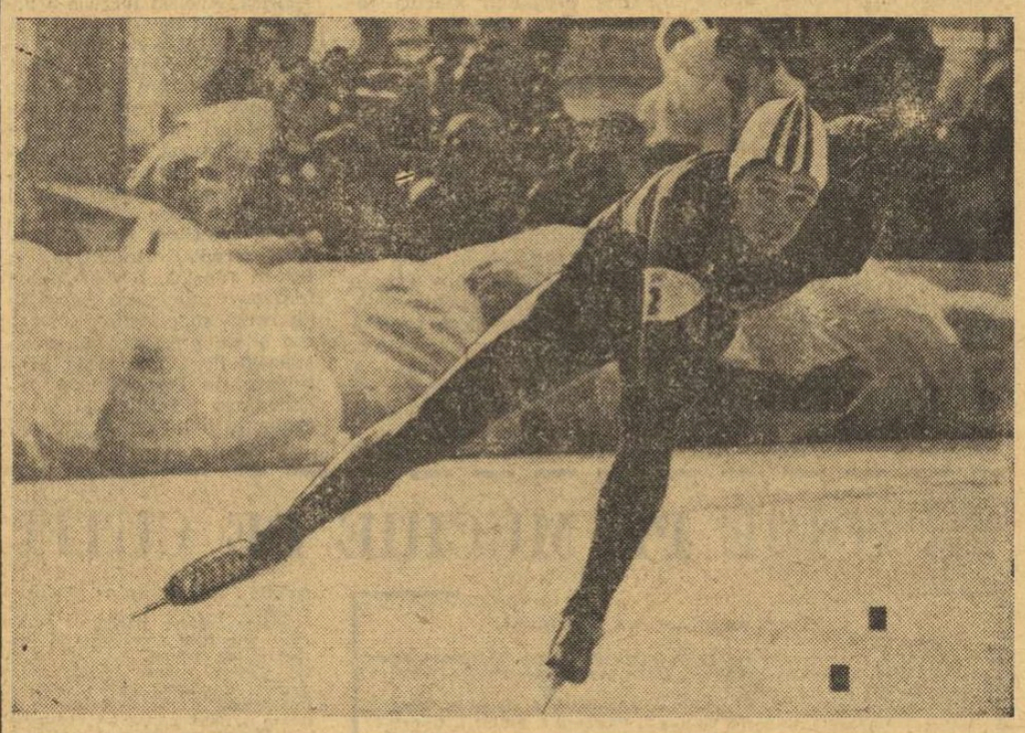

Keller sprintează spre record!

Ieri, în cadrul concursului internațional de patinaj viteză de la Inzell (R.F.G.), cunoscutul campion vest-german **Erhard Keller** (în fotografie) a stabilit cea mai bună performanță mondială a sezonului în proba de 1 000 m cu timpul de 1:22,7. Sîmbătă, Keller realizase cel mai bun timp mondial al sezonului în proba de 500 m cu 39,8.

TELEX - TELEX - TELEX - TELEX - TELEX - TELEX - TELEX - TELEX - TELEX

În prima manșă a finalei „Cupei campionilor europeni" la polo pe apă, la Belgrad, s-au întîlnit echipele Mladost Zagreb și Pro-Recco Genova. Jucătorii iugoslavi au obținut victoria cu scorul de 5—3 (1—1, 2—1, 1—0, 1—1). Returul va avea loc la 6 decembrie la Genova.

■

Selecționata de hochei pe gheață a Poloniei și-a început turneul în Japonia întîlnind la Tokio reprezentativa țării gazdă. Hocheiștii polonezi au obținut victoria cu scorul de 7—2 (0—0, 3—0, 4—2).

■

Echipa secundă de hochei pe gheață a U.R.S.S. a jucat la Helsinki cu prima reprezentativă a Finlandei, pe care a învins-o cu scorul de 6—3 (0—1, 3—0, 3—2). Punctele oaspeților au fost marcate de Reps (2), Andreev, Iurzinov, Soloduhin și Samocernov.

■

Concursul internațional de patinaj artistic de la Viena a fost cîștigat de Margitta Weickert (R.D.G.) cu 190,6 p, urmată de Donna Walter (Elveția) — 175,6 p și Ildiko Halasz (Ungaria) — 169,4 p.

■

Walter Moessinger este noul campion de gimnastică al R. F. a Germaniei. La actuala ediție a campionatelor, desfășurată în orașul Pforzheim, el a totalizat 111,15 p, întrecîndu-l pe campionul de anul trecut Willi Jaschek — 109,15

■

În „Cupa Alpilor" la hochei pe gheață, la Ljubljana echipa italiană Cortina Doria a învins cu scorul de 2—0 (1—0, 1—0, 0—0) formația iugoslavă Olimpia.

Tiparul I.P. „Informația", str. Brezoianu nr. 23—25, București

40368

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXV — Nr. 743 (6177) ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT Marți 2 decembrie 1969

Campionatul național de șah

I. Szabó se menține pe primul loc înaintea ultimei runde

Ziua de ieri a campionatului a început cu disputarea numeroaselor partide întrerupte, în cursul dimineții. Rezultatele înregistrate au consolidat situația lui I. Szabo în fruntea clasamentului, deoarece Ciocâltea n-a reușit să câștige la Reicher. În schimb Bondoc a mai făcut un pas spre norma de maestru, câștigînd la Mititelu. În celelalte partide n-au fost surprize (Drimer — Ungureanu 1—0, Segal — Stanciu 1—0, Voiculescu — Gheorghiu ½—½, Botez — Georgescu ½—½).

Derbiul penultimei runde, partida dintre cei doi fruntași ai clasamentului, Szabo și Ciocâltea, n-a adus nici o schimbare de situație. Remiza, consemnată după 28 mutări, îl avantajează pe Szabo, care păstrează astfel prețiosul său avantaj de o jumătate de punct. În ultima rundă el urmează să joace cu albele cu Grünberg, în timp ce Ciocâltea are o sarcină mult mai dificilă cu negrele împotriva lui Segal.

Majoritatea restului partidelor s-au încheiat destul de repede remiză (Voiculescu — Troianescu, Botez — Segal, Ungureanu — Reicher, Varabiescu — Drimer, Mititelu — Neamțu), fără prea multă agitație. Acalmia acestei runde a fost turburată, spre satisfacția spectatorilor, de desfășurarea dramatică a partidei dintre Stanciu și Gheorghiu. La un moment dat se părea că Stanciu are avantaj, dar Gheorghiu a ripostat foarte bine, înclinînd balanța în favoarea sa. În cele din urmă a decis criza de timp: Gheorghiu a lăsat dama în priză, Stanciu a luat-o și, temîndu-se că nu va mai putea efectua restul de mutări în cele cîteva secunde rămase, a propus remiză! Singura victorie a rundei a fost înregistrată de Bondoc, la Fischer, iar partidele Ghițescu — Partoș și Grünberg — Georgescu s-au întrerupt.

În clasament continuă să conducă I. Szabo cu 12½ puncte, înaintea lui V. Ciocâltea 12,

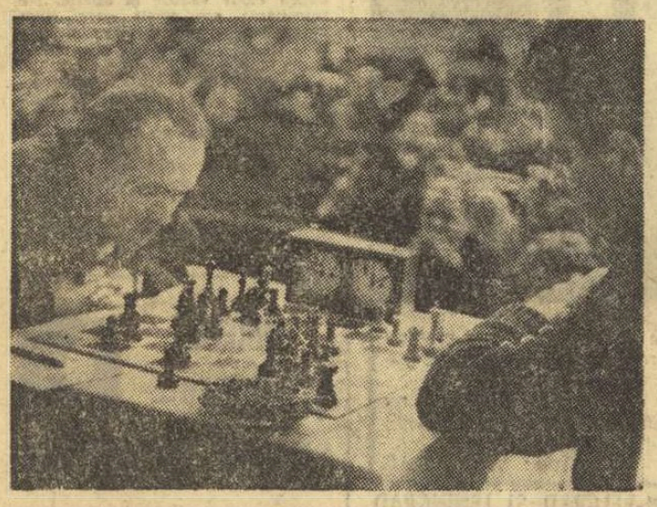

Derbiul penultimei runde: partida Ciocâltea (dreapta) — Szabó.

Fl. Gheorghiu 11½, S. Segal 11, T. Ghițescu și C. Partoș 10 (1), Gh. Mititelu 10. Astăzi după-amiază se dispută ultima rundă, începînd de la ora 16.

„VOM AVEA CAMPIONI ÎN 1970"...

Măcinul este mica așezare care l-a dat pe campionul european de box, Cuțov. Activitatea distractiv-recreativă a localnicilor se desfășoară între Casa de cultură și sala de box a asociației sportive Automobilul. Am poposit aci, nu de mult, într-o seară friguroasă, prilejul oferindu-ni-l o reuniune pugilistică pentru a cărei organizare antrenorul Costică Petcu se zbătuse mult. Trecînd Dunărea împreună cu cîțiva boxeri din orașe mai apropiate și mai depărtate de Măcin, am poposit întîi la sala condusă de antrenorul Petcu. Era prima oară cînd treceam pragul acestei săli. Aveam să constatăm multe lucruri interesante. În primul rînd, afluxul de tineri care doreau să deslușească tainele „nobilei arte". Vreo 30 de puști exersau la aparate, trăgînd din cînd în cînd cu ochiul la fotografiile unor binecunoscuți campioni olimpici și europeni. Chipul lui Calistrat Cuțov, atît de cunoscut și îndrăgit pe aceste meleaguri, îi îndemna parcă să muncească mai cu sîrg. Am aflat că pugiliștii din Măcin (99 la sută juniori) sînt elevi de liceu și la cele două școli generale din localitate.

Ne-a impresionat, de asemenea, abundența aparatelor specifice boxului, a echipamentului de tot felul, ordinea și curățenia vizibile de cum intri în sală. Ne-a venit în minte un vechi proverb: „omul sfințește locul". Într-adevăr, mîna de gospodar a antrenorului a făcut ca sala să constituie o atracție pentru tineret, chiar și pentru părinții micilor boxeri, care vin deseori să urmărească pregătirile acestora.

Răsfoim caietul de evidență. Foarte rar întîlnim un „a" (absent) în rubrici. Puștii știu că nu poți ajunge campion fără o muncă temeinică, de zi cu zi. În vara aceasta, antrenorul Petcu și băieții săi au participat la 16 reuniuni, cu sportivii din Brăila, Bacău, Ploiești, Orașul Gh. Gheorghiu-Dej, Tulcea ș.a. Doi dintre boxeri sînt de mare perspectivă, ne asigură antrenorul: juniorii Marcel Lupu și Paul Preoteasa, campioni „siguri" în 1970. Măcinul va trimite în luptă, anul viitor, 12 boxeri (printre aceștia numărîndu-se Adochiței, Pletea, Penciu, Cuculea, Aldea), încercînd să intre în rivalitate sportivă cu vecinii mai experimentați din Brăila.

Este plăcut să constați că un centru pugilistic mic, cum este cel din Măcin, luptă cu tenacitate pentru afirmare. Dar este și mai plăcut — credem noi — să vezi cum un antrenor face tot ce este posibil ca să țină aprinsă flacăra unui sport atît de popular în țara noastră. Și aceasta, fără să aibă cine știe ce condiții...

R. CĂLĂRAȘANU

DINAMO, RAPID ȘI STEAUA ÎN COMPETIȚIILE CONTINENTALE DE BASCHET

- Rapid joacă astăzi la Cler mont Ferrand cu Université Club
- Miercuri la Giessen, Steaua-M. T. V. 1846
- Dinamo-Racing Bell Malines, joi la București

Trei echipe românești susțin în această săptămînă meciuri internaționale în cadrul competițiilor continentale de baschet „C.C.E." și „Cupa cupelor". Este vorba de Dinamo și Rapid, care vor juca cu Racing Bell Malines și respectiv U.C. Clermont Ferrand în turul al doilea al „C.C.E.", și de Steaua care va susține jocul cu M.T.V. 1846 Giessen (R.F.G.) în primul tur al „Cupei cupelor".

Prima intră în focul întrecerii, chiar astă-seară, campioana feminină Rapid, calificată în urma partidelor susținute cu campioana Israelului, Hapoel Tel Aviv. De astă dată, misiunea feroviarelor este evident mai dificilă, ele avînd în campioana Franței un adversar dificil. Afirmația este bazată atît pe progresul evident înregistrat de baschetul feminin francez în ultimii ani, cît și de prezența în formația U.C. Clermont Ferrand a binecunoscutelor baschetbaliste iugoslave Radovanovici și Bebici. Echipa antrenorului S. Ferencz, care a părăsit Capitala duminică dimineața, este însă optimistă, cu atît mai mult cu cît pivotul Octavia Bițu s-a refăcut după accidentul suferit și în ultima vreme a dat un randament sporit. Sperăm că rapidistele vor ști să-și valorifice experiența și vor realiza un rezultat care să ne dea speranțe pentru calificare, bineînțeles după desfășurarea meciului retur programat pentru marți 9 decembrie, la București. La ambele jocuri, F.I.B.A a delegat următorii oficiali: la Clermont Ferrand: comisar F.I.B.A.: K. Mitchel (Marea Britanie), arbitri: P. Massai (Italia) și A. Remont (Olanda); la București: comisar F.I.B.A.: R. Saper (Iugoslavia), arbitri: A. Dekey (Ungaria) și G. Pschera (Austria).

Miercuri, steliștii vor evolua în fața unei formații care prezintă un mister. Într-adevăr, deși se spune că baschetul vest-german are o valoare scăzută, recenta victorie a reprezentativei R. F. a Germaniei asupra selecționatei Poloniei (în turneul de la Paris dotat cu „Cupa Națiunilor") este un indiciu categoric asupra unei valori reale a baschetului din această țară. Ne vom convinge de acest lucru atît prin rezultatul de miercuri seară, cît și prin evoluția sportivilor vest-germani care vor juca la București, joi 11 decembrie. Delegații F.I.B.A.: la Giessen: comisar F.I.B.A. — va fi stabilit de federația din R.F.G., arbitri: A. Pythoud (Elveția) și Milodovsky (Polonia); la București: comisar F.I.B.A. va fi delegat de F.R.B., arbitri: H. Topuzoglu (Turcia) și A. Zaff (Israel).

În sfîrșit, dinamoviștii au sarcina cea mai dificilă atît prin valoarea adversarei (Racing Bell Malines), cît și prin faptul că susțin al doilea meci în deplasare. Iată oficialii: la București (joi 4 decembrie, în sala Floreasca, la ora 18): comisar F.I.B.A.: Gustav Herman (Cehoslovacia), arbitri: O. Belosevici (Iugoslavia) și E. Hikmet (Turcia); la Malines (joi 11 decembrie): comisar F.I.B.A.: M. Pfeutti (Elveția), arbitri: R. Anheuser (R.F.G.) și P. Besek (Cehoslovacia).

Speranțele rapidistelor sînt legate de comportarea Octaviei Bițu, pe care o vedem, în imagine, luptînd pentru balon.

Foto: V. BAGEAC

ATRIBUTUL INTELIGENȚEI

Julien Greene, scriitor anglo-francez, citat de George Sbârcea într-o cronică a sa de duminică, consideră jocul în arenă o permanentă tensiune și rezultatul, rodul inteligenței, inventivității și disciplinei. Grecii, care nu se poate spune că nu iubeau exercițiile fizice, au păstrat într-un dialog clasic întrebarea: La ce folosesc calitățile fizice? Care este atunci deosebirea între un om cu forță și un animal puternic?

Cîndva, la începuturile sportului de performanță, poate că Forța hotăra adeseori Victoria. Dar nici atunci totdeauna și în toate sporturile. Sportivii inteligenți n-au strîmbat niciodată din nas cînd în lumea sporturilor au pășit timide, dar înțelepte, darnice în calități șahul, aeromodelismul, orientarea turistică.

În fond, de ce este nevoie să fii deștept în sportul de performanță, dacă ai calități excepționale, care — sîngure — te pot duce la marea performanță? De ce?

Mai întîi, pentru că orice lucru, deci și sportul, trebuie învățat și învățarea presupune participare conștientă, metodă, gîndire asociativă și dinamică. Dar, a învăța nu-i de ajuns. Trebuie să aplici, să înfrunți și să depășești gîndirea adversarului. Este oare posibil acest lucru fără inteligență?

Se spune că inteligența este rezolvarea fericită a problemelor de viață. Numai că pe stadion problemele acestea se pun la o viteză și tensiune maxime. Criza de timp nu este numai a șahistului, iar tactica influențează decisiv, atît pregătirea fizică, cît și cea tehnică. Și cum totul pe stadion este psihologie, nu credeți că inteligența, gîndirea ne însoțesc hotărîtor din prima pînă în ultima clipă a întrecerii, din primul pînă în ultimul an de activitate sportivă?

Sînt foarte mulți sportivi dotați. Dar nu tot atîția, cerebrali. Bobby Charlton, Couzy, Alain Calmat ne-au fost și ne-au rămas mereu în minte tocmai pentru această superioritate de gîndire. La noi, Ponova, Iolanda Balaș, Viorel Moraru. Deși gazetarii nu uită în interviurile lor să prezinte profesiunile marilor sportivi, acestea nu sînt totdeauna concludente. Se poate să fii mare maestru și fără o pregătire intelectuală deosebită. E adevărat, dar parcă ai o altfel de garanție cînd știi că omul care aleargă pe culoare sau coboară pe panta de schi — este un om întreg, un om care n-are nevoie la fiecare pas de creierul electronic al antrenorului.

Cîndva ne-a surprins că Lovelock, Euwe, Capablanca, Raymond Boisset erau medici, psihologi, diplomați, profesori universitari. Dar ca să merite statuia de la Vancouver din Canada, Roger Bannister, întîiul alergător al lumii sub patru minute pe o milă, prevestea și pe viitorul medic neurolog. Fostul recordman mondial la prăjină, John Pennel, este medic stomatolog, iar cel care în septembrie la campionatele europene de la Atena a asaltat la 5,45 m un nou record mondial, germanul Wolfgang Nordwig, este inginer în... electronică.

Și ce alt argument pentru atributul inteligenții doriți, dacă victoria la maraton, la europene, a inginerului-chimist în textile și doctor în filozofie Ronald Hill din Manchester nu v-a convins?

Secolul nostru este secolul oamenilor culți și al mașinilor inteligente. Nu se poate obține performanță în nici un domeniu, fără muncă deosebită și fără gîndire creatoare.

Și atunci de ce tocmai în sport, sinteză complexă a calităților, a deprinderilor și comportamentelor, ar fi altfel. De ce?

Virgil LUDU

Joc în sens unic. Ghiță din nou în pericol... Foto: AUREL NEAGU

Despre lecția Stelei, desuetudinea apărării în linie și alte aspecte ale penultimei etape a diviziei A la fotbal, citiți, în comentariul din pag. a 3-a,

PALIDE CULORI OPTIMISTE PE FONDUL UNUI TABLOU CENUȘIU

NARCIS COMAN, NE AUZI?...

Acum ești încă fostul portar al națională și portarul lui Dinamo... Dar mîine? Dar peste cîțiva ani?...

Te iubesc, Narcis Coman, și tu o știi bine. O știi de mult, de cînd — încă copii fiind — băteam mingea împreună pe maidanul de lîngă gara din Giurgiu, cu Bebe Năsturescu, cu Titi Mareș, cu Gică Grozea, și tu ai plecat — ca și ceilalți — și-ai învățat fotbal, ai intrat în lot, și-ai ajuns ce-ai ajuns, și eu am făcut altele — poate mai bune, poate mai rele, cine să știe — și-am ajuns ce-am ajuns...

A fost un timp, zic, cînd ne mîndream cu tine. Și nu numai eu, cel care cred că ți-am fost — și-ți mai sînt — într-un fel prieten, ci tot orașul din care ai plecat, rudele, vecinii, colegii, și te-ai dus în turneu tocmai în Brazilia — și cineva zicea că tu ești primul giurgiuvean care a văzut țara cafelei — și-ai apărat bine, și ți-ai făcut un nume. Meritul tău.

Ce să-ți mai argumentez inutil: erai o bucurie pentru toți.

Apoi, brusc, poate inexplicabil, te-ai schimbat, o schimbare care nu mă viza doar pe mine — la urma urmei ce mare lucru e să nu saluți un fost prieten, s-au mai văzut cazuri, și eram convins că o să vină o zi cînd o să ne dăm din nou mîinile, zîmbind — ci și pe ceilalți, și te privea schimbarea asta, înainte de toate, pe tine. Ai început să bei, și poate n-ar trebui să ți-o spun tocmai eu, dar o fac... Pierdeai nopțile prin circiumi, țipai, te băteai cu pumnul în piept — erai Coman și într-un fel nu erai puțin pentru fotbalul românesc —, te umflai în pene, și poate credeai că ai și dreptul s-o faci... Dar, nu acolo și nu atunci în orice caz...

Ce-a urmat știe toată lumea: ți-ai ieșit din formă și-ai ajuns — iarăși știe toată lumea — o biată rezervă, tu cel care dominai careul, ca un leu jungla, tu care ne dădeai toate speranțele pentru Mexic și erai mîndria noastră, a multora.

Nu, n-am să-i cred pe aceia — detractori sau nu — care zic că te-ai întors dintr-un turneu fără costumul de haine cu care plecaseși, pentru că-l lăsaseși amanet la un bar, și nici pe aceia care susțin că o dată nu ți-ai

I. OVIDIU

(Continuare în pag. a 3-a)

A FOST FIXAT XV-le FRANȚEI PENTRU MECIUL CU ROMÂNIA

În cursul zilei de ieri, federația franceză de rugby a desemnat XV-le Franței care va întîlni la Tarbes, la 14 decembrie, echipa României. Iată formația „cocoșului galic", în care un singur post mai stă sub semnul incertitudinii: **Villepreux-Bonal, Trillo, Maso (Lux), Bourgarel-Roques, Puget-Carrère, Dauga, Viard, Cester, Bastiat, Iracabal, Benesis, Azarete.**

CEHOSLOVACIA SAU UNGARIA? 4:1

O întrebare care pasionează, în aceste zile pe suporterii reprezentativelor de fotbal ale celor două țări și nu numai pe aceștia. În meciul de baraj de la Marsilia, programat pentru mîine după amiază, va fi desemnată cea de a 14-a echipă participantă la turneul final al campionatului mondial 1970. Un meci dramatic, în care va trebui să fie eliminată una din fruntașele necontestate ale fotbalului european. Întîlnirea va putea fi urmărită și pe micile ecrane, miercuri, cu începere de la ora 21,50 într-o înregistrare de la Marsilia. În fotografia de mai jos, vă prezentăm o fază de la ultima întîlnire a celor două echipe (3—3, la Praga) în care atacantul cehoslovac Adamec, cu mingea, ajutat de coechipierul său Kabat, încearcă să treacă de apărătorii maghiari Szücs și Pancsis.

Amănunte asupra întîlnirii de fotbal Cehoslovacia—Ungaria, în rubrica **Fotbal meridiane**, pag. a 4-a.

NICOLINA IAȘI A CÎȘTIGAT „CUPA MUȘCELUL" LA BOX

Întrecerea celor 6 echipe de juniori pentru cucerirea **„Cupei Muscelul"** la box s-a încheiat. Competiția s-a bucurat de interes din partea formațiilor participante, reușind să asigure acestora o activitate de lungă durată. „Cupa Muscelul" a revenit echipei **Nicolina Iași**, antrenată de Matiaș, Cotidis și Florescu. A urmat, în clasament, **PAL Brăila** (antrenor Gh. Bobinaru) și **Electroputere Craiova** (D. Fintină și I. Hău).

SUCCES ROMÂNESC LA TENIS DE MASĂ

MARIA ALEXANDRU ȘI ELEONORA MIHALCA CAMPIOANE INTERNAȚIONALE ALE SCANDINAVIEI

STOCKHOLM, 1 (Agerpres). În localitatea Trollhaettan au luat sfîrșit campionatele internaționale de tenis de masă ale Scandinaviei. În ultima zi, s-au disputat finalele în probele de dublu. La feminin, **romîncele Maria Alexandru și Eleonora Mihalca au intrat în posesia titlului în urma victoriei realizate cu 19—21, 21—14, 21—19, 12—21, 21—12 în fața cuplului alcătuit din Rudnova—Pogosova (U.R.S.S.).** O surpriză a fost înregistrată în proba masculină, unde Gomoșkov și Amelin (U.R.S.S.) au reușit să-i întrecă cu 14—21, 21—18, 21—19, 17—21, 21—18 pe suedezii Alser și Johansson.

ÎNTRECEREA CONTINUĂ CU DÎRZENIE

În vreme ce Dinamo și Steaua își continuă, nestingherite, duelul pentru titlu, pentru celelalte locuri ale clasamentului diviziei A la baschet masculin se dă o luptă dîrză, deosebit de interesantă. Cea mai bună comportare a avut-o pînă acum Universitatea Cluj, care a cucerit victorii în deplasare în fața a trei echipe bucureștene: I.E.F.S., Politehnica și Rapid, anunțîndu-se astfel principala candidată la medaliile de bronz ale campionatului, dar nu fără a avea rivale primejdioase în Universitatea Timișoara și I.E.F.S. La fete, Politehnica conduce neînvinsă, iar I.E.F.S. a reușit să-și mențină locul secund pentru că a scăpat ca prin urechile acului de înfrîngere în partida cu Mureșul și pentru că Rapidul nu a jucat restanța cu Universitatea Cluj. În ceea ce privește retrogradarea, candidate sigure se anunță Voința București la băieți și Universitatea Cluj la fete. Și cînd te gîndești că nu de mult echipa studentelor urca pe podiumul premiantelor...

MASCULIN

1. Steaua	7	7	0	631-490	14
2. Dinamo	6	6	0	467-399	12
3. „U" Timișoara	7	5	2	541-525	12
4. „U" Cluj	6	5	1	415-394	11
5. I.E.F.S.	6	4	2	405-379	10
6. I.C.H.F.	6	3	3	445-501	9
7. Comerțul	6	2	4	413-421	8
8. Polit. Brașov	6	2	4	390-447	8
9. Rapid	6	1	5	466-485	7
10. Polit. Galați	4	1	5	441-461	7
11. Politehnica Buc.	6	1	5	345-368	7
12. Voința Buc.	6	0	6	382-471	6

FEMININ

1. Politehnica Buc.	6	6	0	496-293	12
2. I.E.F.S.	6	5	1	365-328	11
3. Mureșul	6	4	2	342-292	10
4. Rapid	6	4	1	313-252	9
5. Crișul	6	3	3	339-346	9
6. A.S.A. Cluj	6	3	3	361-461	9
7. Voința Brașov	6	2	4	325-375	8
8. Constr. Buc.	6	1	5	286-319	7
9. Progresul Buc.	6	1	5	317-386	7
10. „U" Cluj	5	0	5	215-327	5

48 de finaliști în lupta pentru titlul absolut

Concomitent cu „zona" de la București (ale cărei rezultate au fost consemnate), la Cluj și Iași s-au desfășurat celelalte două zone ale campionatului național de seniori, întreceri care au grupat judoka din 14 județe ale țării.

Urmărind structura celor două grupe, se cere remarcat echilibrul lor valoric, echitate stabilită prin plasarea în fiecare „zonă" a cîte unuia dintre „pivoții" principali ai judo-ului din provincie: **Politehnica Timișoara** (la Cluj) și **Geamuri Mediaș** (la Iași), echipe care au dominat, de altfel, întrecerile, revendicîndu-și fiecare cîte 6 locuri în finala națională de la Timișoara. (În ordinea numărului de participanți, celor două formații amintite le urmează cluburile bucureștene **Rapid, I.E.F.S.** și **I.O.R.**, cu cîte 4 finaliști). Dar, să menționăm pe cîștigătorii zonelor din țară — 23 — care, adăugați celor 25 de finaliști „recrutați" de întrecerile din Capitală, vor ataca, între 13 și 14 decembrie, cele șase titluri de campioni și pe cel de campion absolut al României: **56 kg:** Șt. Pop (Sibiu), Gh. Atomulesei (Roman), G. Băruță (Cluj), C. Mihalcea (Arad); **63 kg:** Al. Filip și L. Moldovan (Sibiu), Șt. Schwartzkof (Poli. Timișoara); **70 kg:** O. Crețu (Iași), I. Dorna (Sibiu), N. Ezechil și Z. Macridin (Poli. Timișoara); **80 kg:** A. Barbu și Al. Tot (Sibiu), I. Kaupert (Arad), A. Gostian (Poli. Timișoara); **93 kg:** M. Nasu (Brașov), C-tin Tistu (Iași), S. Morariu (Poli. Timișoara), I. Coșeriu (Cluj); **+93 kg:** V. Cosma (Roman), V. Ilie (Brașov), Gh. Morchiș (Poli. Timișoara), Șt. Dorcea (Arad).

Rezultatele la „B"

MASCULIN: Steagul roșu Brașov — „U" Craiova 70—47 (30—14), Politehnica Cluj — Știința Mediaș 90—53 (43—30), A.S.A. Bacău — Constructorul Iași 49—50 (28—25), Farul Constanța — Academia militară 94—77 (67—35), Politehnica Iași — „U" București 85—83 (36—36, 73—73), Medicina Timișoara — Constructorul Hunedoara 74—55 (36—30), Crișul Oradea — Constructorul Arad 75—73 (40—40), Progresul București — I.E.F.S. II 85—61 (45—41); **FEMININ:** Olimpia București — Politehnica Brașov 44—55 (22—25), „U" București — I.E.F.S. II 38—59 (23—24), „U" Timișoara — Voința Oradea 71—50 (33—24), Arhitectura București — Politehnica II București 57—36 (20—17), Voința București — Pedagogic Constanța 85—60 (40—32), Sănătatea Satu Mare — Metalul Salonta 89—53 (46—19).

Steaua s-a detașat în „Cupa Sportul"

Datorită celor două victorii la scor obținute în ultima săptămînă (dintre care una în meciul cu „U" Timișoara, devansat), Steaua s-a detașat în clasamentul „Cupei Sportul" oferită de redacția noastră formației cu cea mai mare eficacitate.

1. Steaua 70 p
2. Dinamo 53 p
3. „U" Timișoara 46 p
4. „U" Cluj 44 p
5. I.E.F.S. 40 p
6. Comerțul 24 p
7. Polit. Buc. 22 p
8. I.C.H.F. 22 p
9. Polit. Galați 20 p
10. Polit. Brașov 19 p
11. Rapid 18 p
12. Voința 7 p

CARNET DE ANTRENAMENT

UN COLȚ DE EDUCAȚIE SPARTANĂ

Covorul de frunze lipsite de viață care acoperea asfaltul aleii șerpuite ce duce spre sala de box, ne furniza primele elemente de decor...

Aveam să poposim în sala unde lucrează Lucian Popescu, Ion Dumitru și Toma Rădulescu și de unde anul acesta au țîșnit un campion continental și trei campioni republicani de juniori (locul I într-un clasament neoficial al tuturor cluburilor din țară, privind numărul de campioni de juniori).

Ne propusesem să extragem, asistînd la un antrenament, ceva specific, cu valoare determinantă pentru rezultatele acestei secții. Nu-l văzusem „la lucru" pe Aurel Dumitrescu — acum la Steaua — decît la Snagov, pe vremea cînd se pregătea pentru atacarea centurii continentale. Pe ceilalți trei elevi ai lui Ion Dumitru și Toma Rădulescu (cupiu nedespărțiți) — „cocoșul" Ion Adam, „semimusca" Ștefan Boboc (acum în lotul reprezentativ de tineret) și „mijlociul" Ștefan Florea — abia ni-i aminteam. Știam cîte ceva din stilul și nivelul evoluțiilor lor publice, competitive, dar aproape nimic din viforul surd al pregătirii zilnice.

Cineva ne-a îndrumat spre sală. Am deschis cu grijă o ușă, în așa fel încît nu tocmai la noi să se rupă unica balama care mai supraviețuia. Am făcut un singur pas în interior. Dacă am fi făcut doi, ne-am fi aflat în mijlocul încăperii unde cu siguranță riscam să facem cunoștință cu salteaua bătucită de tălpile celor 14 băieți care lucrau de zor. Ne-am lipit spatele de ușă, nu pentru a o sprijini, cît pentru a încerca să ne descurcăm în carambolajul în care, fără voia noastră, ne aflam.

„Chenarul" este alcătuit din patru pereți de cîte aproximativ 5 pași. Unul este prevăzut cu trei geamuri, cel opus acoperit de un cuier lung, plin cu haine. Sub ei, pe o bancă, stau înșirate corzi, mănuși de sac, bandaje, iar sub bancă mulți pantofi, tenișI și ciorapi... În stînga, aproape lipit de perete, un portic metalic susține doi saci de box, unica aparatură specifică. Al patrulea este lucios, acoperit aproape pînă în tavan cu faianță albă. Asociindu-i cu betonul de pe jos, înțelegem că ne aflăm într-o fostă baie. O saltea servea drept ring celor ce lucrau de zor. Mulați parcă în apă, 14 băieți se mișcau continuu. Cîțiva, lîngă peretele cu ferestre, executau alergare pe loc cu simularea unor lovituri deasupra capului (căci înainte nu era chip), avînd în mînă gantere de 3—400 de grame. La sac, alți doi executau lovituri directe. Într-un colț, un tucluriu sprinta la coardă, iar în mijloc, pe saltea, vreo 4—5 se aflau într-o repriză de luptă condiționată. Printre ei Lucian Popescu, Ion Dumitru și Traian Ogrinjeanu (de curînd antrenor al alb-albaștrilor) cronometrau, dădeau indicații.

Privindu-i, nu ne-a părăsit nici un moment senzația că vom asista la un k.o. ...involuntar. Nici astăzi nu ne putem închipui cum de găseau loc, cum de nu se „atingeau", cum de nu se încurcau partenerii și nu se împiedicau unul de celălalt. Senzația finală a fost, de fapt o concluzie: aici nu se poate pierde nici o secundă și nici un centimetru. Spațiul și timpul devin adversari.

— Aici s-a pregătit Aurel Dumitrescu pentru ringul continental? ne adresăm noi maestrului Lucian.

— *O parte din pregătire, într-adevăr aici a avut loc.*

— *Aș putea spune că cea mai mare parte,* intervine Ion Dumitru: *În aceste condiții s-a pregătit atît pentru titlul național de juniori, anul trecut, cît și pentru cel de seniori, anul acesta.*

— *La Snagov,* reia Lucian Popescu, *în cadrul pregătirilor lotului nostru pentru „europene" Aurel nu s-a acomodat. Era spațiu prea mare, iar cerul prea curat. Respira cu prea mare ușurință... Observînd acest lucru, l-am rupt de contextul dulceag de acolo și l-am băgat în această colivie, în această „carceră" pugilistică, cum îi spunem noi. Aici respirația devine grea, aerul insuficient, exact ca în fața adversarului într-o sală încinsă unde respiră mii de piepturi. Numai voința trece peste acest obstacol. Aurel avea deja tehnică și o bună parte din pregătirea fizică realizate. Era nevoie de altceva...*

— Deci considerați utilă și această „carceră"?

— *Da, dar, bineînțeles, cu unele rezerve. Elementele de tehnică nu pot fi însușite aici în condițiuni optime, dar pot fi perfecționate. Spațiul redus obligă la execuția lor precisă, la deplasări milimetrice. Mai mult decît atît, aici lucrul precis la care te obligă spațiul și aerul încins — insuficiente, care lasă impresia că reprizele de 3 minute sînt mult mai lungi, așa cum se întîmplă în orice meci — fac evoluțiile publice mai puțin chinuitoare. Voința nu se încătușează și nu se încăpățînează să apară cînd situația o cere pentru că este zilnic antrenată, zilnic mobilizată...*

— Un fel de yoga al spiritului? — intervenim noi.

— *Un fel de a spune, pentru că yoga spiritului este ceva încă nu prea clar pentru psihologi,* intervine din nou Ion Dumitru. *Este un colț de educație, și cine-l acceptă și-i depășește răutatea poate deveni boxer. Asta nu înseamnă că pledăm pentru o asemenea sală. Mărturisim că și pentru noi ea constituie un chin. Dar, cel puțin un capitol din pregătirea necesară unui boxer se rezolvă aici cu brio. Este vorba de pregătirea psihologică. Acum ni se construiește o sală nouă, modernă, spațioasă, unde vom putea face antrenamente la nivelul cerințelor actuale. Construcția, care s-a lăsat cam mult așteptată, ați văzut-o, desigur, cînd ați venit aici. Este cea de alături, însă nu cred că vom renunța total la cămăruța aceasta, făcătoare de minuni. Cei puțin în stadiul selecției unor tineri. Cei ce vor suporta rigorile ei, se vor antrena și în cea mare, mult mai bine utilată. Cînd vor ajunge acolo vor ști cu siguranță ce este voința, ce este secunda, ce este centimetrul, încît șlefuirea va fi rapidă și eficientă.*

Am părăsit „colivia" din dr. Staicovici, reflectînd îndelung asupra celor văzute și auzite. Ne întrebam: am găsit oare ceva determinant, ceva important pentru specialiștii noștri? Am găsit acolo UN EXEMPLU?

Poate cei ce reclamă lipsa rezultatelor prin absența condițiilor materiale vor reflecta, iar cei ce nu știu cum se educă voința, vor asimila ceva din succinta prezentare a celui mai sărăcăcios laborator de „terapie psihotropă" vizitat de noi vreodată.

Gheorghe ILIUȚĂ

Aici, unde nu se poate pierde nici o secundă și nici un centimetru, Lucian Popescu și prof. Ion Dumitru, prefigurează performanța pugilistică.

„Scos" din această sală — ale cărei dimensiuni nu depășesc un ring — Aurel Dumitrescu nu s-a oprit decît pe cea mai înaltă treaptă a podiumului continental.

Foto: V. BAGEAC

ÎN DIVIZIA A

Flacăra Cîmpina – K. O. la Ploiești

MASCULIN

Petrolul Ploiești – Flacăra Cîmpina 5309–4652 p. d. (!) Formația din Cîmpina (locul II după etapa anterioară în clasament) a suferit o înfrîngere fără precedent în meciul cu Petrolul. Este pentru prima oară cînd în divizie o echipă este învinsă la o diferență de 657 de popice. Explicațiile acestei înfrîngeri deosebit de severe sînt: Flacăra a jucat fără P. Purje, care deși a figurat pe foaia de concurs – schimbul nr. 6 – cînd a văzut că echipa s-a, după trei perechi, este condusă cu peste 300 de „bețe" s-a retras din formație, locul lui fiind ocupat de un debutant (St. Bucurei) care n-a doborît decît 721 de popice; nici un jucător de la Flacăra n-a reușit să obțină o cifră mai valoroasă – cel mai bun a fost Șerban cu 826 p. d. Petrolul a obținut această performanță cu toate că n-a jucat omul nr. 1 al echipei, C. Vînătoru (a absentat fără vreun motiv serios). De la petroliști s-au remarcat îndeosebi Nicolescu (952 p. d.), Dumitru (909) și Nițulescu (891).

ȘT. IONESCU-coresp.

Rafinăria Teleajen – Gaz metan Mediaș 5006–4915 p. d. Ambele formații au muncit mult, victoria revenind pe merit gazdelor. Cei mai valoroși rezultat îi aparține lui Kiss (Gaz metan) – 837 p. d. De la învingători cele mai multe puncte au fost realizate de Silvestru – 876.

A. CRISTEA-coresp.

C.F.R. Timișoara – Constructorul București 4977–4703 p. d. Toți cei șase jucători ceferiști i-au învins pe adversarii lor, fiind notați fiecare cu peste 800 p. d. Primii: Niță (843), Rabei (842), Lupa (837), de la C.F.R., respectiv, Preda (826) și Gheorghe (813).

P. ARCAN-coresp. principal

Voința Cluj – Voința București 4970–4847 p. d. Victorie obținută cu greu. Bucureștenii, deși joacă pentru prima oară în divizie, au evoluat bine, pierzînd la o diferență mică. Cei mai precizi în lansarea bilei: Ștefucz – 864, Szasz 841, Kutti – 838 de la clujeni, respectiv, Pădidean – 846, Niculescu – 843 și Marinescu – 819.

A. PALADE-coresp.

Voința Tg. Mureș – C.S.M. Reșița 5185—5067 p. d. Performerul reuniunii a fost reșițeanul Tismănaru, care a doborît 928 de popice cu numai 2 bile în gol. De la gazde s-au remarcat Martina (905) și Hinterleiter (896).

I. PAUȘ-coresp. principal.

FEMININ

Laromet București – Voința Cluj 2434–2387 p. d. Campioanele au cîștigat foarte greu partida cu Voința Cluj, care a avut în jucătoarea Gyarfas – 448 p. d. – cea mai precisă concurentă a întîlnirii. De la Laromet bine s-au comportat Trandafir – 430 p. d. și Tuțuianu – 422 p. d.

O. GUȚU-coresp.

C.S.M. Reșița – Gloria București 2441–2382 p. d. Reșițencele, cu patru jucătoare avînd fiecare peste 400 p. d., și-au adjudecat victoria pe merit. S-a remarcat, în mod special, bucureșteanca Ana Marcu, notată pe foaia de arbitraj cu o cifră valoroasă, 451. De la gazde, primele locuri au fost ocupate de Ildico Jijic – 437, Elena Scorțan – 413 și Maria Rus – 412.

D. PLĂVIȚU-coresp.

Voința București – U. T. Arad 2470–2275 p. d. Victoria Voinței a fost facilitată de faptul că de la oaspeți doar o singură jucătoare a depășit granița cifrei de 400, și anume, Maria Nadaș: 443 p. d., cea mai bună jucătoare a reuniunii. De la Voința s-au evidențiat Valeria Dumitrescu – 440, Constanța Marincea – 429 și Cornelia Grecescu – 421.

A. PĂPĂDIE-coresp.

Metrom Brașov – Voința Constanța 2310–2323 p. d. O partidă destul de animată încheiată cu victoria meritată a oaspetelor. Cele mai bune jucătoare: Antonovici – 425, Liță – 409 (V), respectiv, Răstăman – 405 și Anton 398.

G. CAROL-coresp.

Petrolul Ploiești – Hidromecanica Brașov 2315–2272 p. d. Întîlnire destul de echilibrată, încheiată în final cu victoria ploieștencelor, care au jucat mai bine. Rezultatele individuale au fost, în general, modeste: Antohi – 400, Dumitru – 398 de la învingătoare, Antuș – 398 și Orghidan – 394 de la învinse.

A. VLĂSCEANU-coresp. principal

PE RINGURILE DIN BELGRAD ȘI LENINGRAD

DINU ȘI GOANȚĂ – ÎNVINGĂTORI LA „MĂNUȘA DE AUR"

Finala „Mănușii de aur" – disputată la Belgrad – a adus delegației pugilistice a țării noastre o satisfacție deosebită. **Ion Dinu** și **Mihai Goanță** au ocupat locul I la categoriile respective. Primul l-a învins ușor pe bulgarul Gheorghiev, practicînd un box eficace și tehnic. Adversarul lui Goanță, iugoslavul Faifer, un boxer „gen Gheța Velicu", după cum ne spunea arbitrul V. Vasiliu, a dominat în primul rund, căutînd lovitura decisivă. În următorul, însă, Goanță a trecut la atac și, cu o directă de stînga extrem de dură, la ficat, și-a făcut adversarul K. O. Alexandru Popa a făcut poate cel mai frumos meci din cariera sa, deși a fost învins de puțin, la puncte, de campionul european Frolov (U.R.S.S.). Renumitul pugilist sovietic a declarat după meci că Popa a fost cel mai tehnic adversar pe care l-a întîlnit în ultimii ani. Gruiescu a fost pur și simplu frustrat de deciziile în partida cu Mirkovici, partidă în care s-a dovedit net superior. Și Nedelcea s-a lovit de veto-ul judecătorilor în duelul cu Bahtiarevici, pugilistul iugoslav fiind deseori salvat de la K. O. de directorul de luptă. Celelalte rezultate: Raicev (Bulgaria) b. p. Nikolici (Iugoslavia), Belici (Iugoslavia) b. p. Torontali (Iugoslavia), Sarar (Iugoslavia) b. p. Kovacs (Ungaria), Parlov (Iugoslavia) b. p. Tarasenko (U.R.S.S.). Cîștigătorul „Mănușii de aur" – **Parlov.**

Mica delegație a boxerilor români s-a înapoiat de la Leningrad unde, după cum se știe, a participat la un mare turneu internațional. La această competiție au fost prezenți 74 de boxeri, dintre care 45 sovietici. Au mai participat 12 sportivi din Cuba, cîte 4 din Polonia, R. D. Germană și România, 3 din Bulgaria și 2 din Finlanda.

Țara noastră a fost reprezentată de boxerii Achim Ursulescu, Gabriel Pometcu, Antoniu Vasile și Arpad Majai. Tînărul Ursulescu a fost – după aprecierile celor prezenți – o adevărată revelație. În prima partidă el l-a obligat pe polonezul Orneszky să abandoneze în rundul 2, ca urmare a unei superiorități evidente. În semifinale, reprezentantul nostru l-a pus k. d. în repriza a treia pe Ivanov, fost campion al U.R.S.S., dar a făcut și el cunoștință cu podeaua, și a pierdut la puncte. Pometcu a pierdut la cubanezul Ramiro, avantajul acestuia fiind minim. Reușind o dreaptă la bărbie, Antoniu l-a pus K. O. pe Koșikov (U.R.S.S.), care a fost luat pe brațe de pe ring. În semifinale, Antoniu l-a... alergat 3 reprize pe Kupan (U.R.S.S.), dar spre stupefacția unanimă, decizia a aparținut sovieticului. În schimb, Majai a deziluzionat. El a încrucișat mănușile cu Neseka (U.R.S.S.) în fața cărua a stat tot timpul blocat, neschițînd nici un gest de atac, umbrind eforturile celorlați boxeri români, care – învingători sau învinși – au reușit să se impună pe ringul din Leningrad.

MIRCEA ȘTEFĂNESCU – CAMPION NECONTESTAT

Ultima filă din calendarul hipic pe anul în curs s-a consumat!

Folosind concursul plin de bunăvoință al timpului, aproape 1 000 de spectatori au ținut să sublinieze prin fidelitate despărțirea temporară de sportul lor preferat, în linii generale, reuniunea de duminică s-a situat oarecum diferențiat față de cele precedente. A început prin două rezultate „bombă", realizate de Hoțomana și Camelia. Prima – mare favorită în urmă cu o săptămînă — după ce a sfîrșit departe de pluton în penibilul timp de 1:52,6, acum și-a regăsit brusc plenitudinea mijloacelor cîștigînd dezinvolt cu 1:43,7. Judecînd după antecedentele cu Furios, probabil că arbitrii alergărilor acordă lui Vasile Gheorghe un regim special — „dietetic" — care să-l ferească de penibilul explicațiilor și amărăciunea sancțiunilor... Camelia ne-a obișnuit să alterneze victoria cu o suită de performanțe pierdute în obscuritate. Așa că din acest punct de vedere totul a fost normal... Au urmat victoriile scontate ale lui Sublim, Haz și Lavena, iar în ultimele patru curse, Mircea Ștefănescu, uluindu-și cei mai optimiști admiratori, s-a dezlănțuit, cîștigîndu-le în serie. În felul acesta el nu numai că și-a păstrat locul prim în clasamentul antrenorilor în ceea ce privește victoriile, dar a izbutit să-l depășească „pe potou" pe G. Tănase și în clasamentul driverilor, devenind astfel un campion absolut. Știm că atari titluri rămîn din nefericire din domeniul onorificului. Dar, moral, pentru un profesionist, ca și pentru noi sau public, o atare realizare constituie un atribut inegalabil în palmaresul unui profesionist. De aceea, deși ne păstrăm rezervele exprimate în repetate rînduri asupra sinceității cu care acest masiv talent își poarsă caii în anumite curse, valoarea performanței de duminică ne obligă să-i acordăm totuși sincere felicitări.

Rezultate tehnice: 1. Hoțomana (I. Olteanu), Zavera, Fresca 43,7, 2. Camelia (Tr. Marcu), Străjeac, Nuga 31,7, 3. Sublim (C. Ichim), Mirel, Silvin 36,7, 4. Haz (I. Toderaș), Rampa, Rezerva 32,1, 5. Lavena (Tr. Marcu), Fericita, Rodica 33,1, 6. Halvița (M. Ștefănescu), Felix, Jalba 31,2, 7. Martin (M. Ștefănescu), Midia, Floreta 35, 8. Piuțaș (M. Ștefănescu), Hortansa, Hîrtop 30,3, 9. Singer (M. Ștefănescu), Sălișteanca, Pupila 37,5.

Niddy DUMITRESCU

CURSUL TUTUROR VÎRSTELOR

Sînt patru luni de cînd Consiliul municipal București pentru educație fizică și sport ne-a făcut cunoscută deschiderea centrului de gimnastică igienică, un curs destinat tuturor vîrstelor — bărbați și femei — interesate în menținerea unui corp armonios și reconfortare fizică și psihică după orele de producție.

La data respectivă ne-am rezumat în a anunța cursul, dorind ca „reclama" despre utilitatea și binefacerile lui să nu ne aparțină în exclusivitate, ci să fie expresia convingerii celor care îl frecventează. Iată de ce am lăsat să treacă un timp, iar acum, prezenți fiind la cîteva ore de lucru, nu ne-am grăbit cu observațiile proprii, ci am transcris cîteva din impresiile cursanților.

VIOLETA STOICA, contabil: *„Îmi doream de mult un loc unde să mă pot „mișca", în afara zilelor estivale cînd profit de șirand. De aceea, cînd am descoperit, într-un tramvai, afișul care anunța centrul de gimnastică, mi-am întrerupt călătoria, îndreptîndu-mă imediat spre calea Victoriei, la adresa indicată. Am fost printre primii cursanți și cred că o să rămîn printre cei care nu-l vor absolvi niciodată. Cele două ore de gimnastică săptămînale, într-o sală în care am la dispoziție toată aparatura necesară și o profesoară devotată și deosebit de agreabilă, au devenit pentru mine ceasurile de agrement pe care le aștept cu o infinită bucurie. Am 48 de ani, vîrstă la care femeia trebuie să fie deosebit de atentă cu ea, iar sportul rămîne un inegalabil mijloc de întreținere și prospețime. Iată de ce-l recomand cu căldură".*

CORINA DUMITRESCU, corespondent comercial: *„De cînd am terminat școala n-am mai avut posibilitatea să practic sportul într-un mod organizat, fapt care mă îngrijora, mai ales raportîndu-l la caracterul sedentar al activității profesionale. Acest curs a venit în întîmpinarea așteptărilor mele și, mărturisesc sincer, chiar mi le-a depășit. Am la activ 30 de ore, timp în care am căpătat un vizibil plus de rezistență, mi-am fortificat musculatura și mi-am corectat mult poziția".*

MARTA ROTARU, fizician: *„Lucrez de numai trei săptămîni, dar mă simt extrem de relaxată, fapt deosebit de important, atît pentru profesia, cît și pentru viața mea".*

Mărturiile pro au venit din partea tuturor celor 20 de cursante care terminaseră ora și se abandonaseră acum jetului de apă...

Străbatem sala, cu miros de ceară proaspătă și invadată de o muzică discretă care acompaniază, pe tot parcursul programului, exercițiile cursanților și cerem, la cancelaria centrului, relații detaliate despre curs.

Ni le oferă directorul centrului, prof. NICOLAE ABESCU: *„Este prima inițiativă din țară și sîntem foarte mulțumiți că se bucură de o largă audiență la toate vîrstele. Cursul constă într-un ansamblu de exerciții, gradate după nivelul de inițiere al practicantului, menite să dezvolte rezistența fizică, să fortifice musculatura și să cizeleze formele. Spre deosebire de gimnastica medicală, care este solicitată de o anume afecțiune, cea igienică este o gimnastică de întreținere, ea urmărind menținerea unui corp armonios și a unei bune dispoziții psihice. Cursurile se desfășoară în fiecare zi: luni, miercuri și vineri de la 9—10 și 15—19, ore pentru femei, iar marți, joi și simbătă între 8 și 11, 15—19, program pentru copii și bărbați. Durata unui curs nu este dinainte stabilită, ea rămînînd la latitudinea cursanților. Genul exercițiilor: adaptate vîrstelor, pregătirii și necesităților practicanților. Vîrstele prezente în cataloagele noastre: 14—72 de ani. Condiții: sală cu instalații și aparatură modernă, vestiare, dușuri calde și reci, asistență medicală și, bineînțeles, profesori metodiști de specialitate".*

Făcîndu-vă cunoscută și adresa centrului: CALEA VICTORIEI Nr. 52 — VIZAVI DE PALATUL TELEFOANELOR — și indicînd costul unei ore: 10 lei, vă facem, implicit, și invitația de a deveni cursanți ai acestui centru, *„un adevărat sediu de revitalizare a organismului"*, cum îl numea unul dintre beneficiarii lui.

Nușa MUȘCELEANU

CAMPIONATUL NAȚIONAL DE ȘAH

ÎNAINTEA FINIȘULUI

Ultimele runde ale campionatelor se joacă întotdeauna sub tensiune. Șansele sînt calculate cu grijă, iar concluziile acestor aprecieri se oglindesc în tactica pe care o aplică fiecare jucător.

În acest campionat, ultimele runde s-au desfășurat sub semnul prudenței. Șansele lui Florin Gheorghiu de a participa la lupta pentru titlu fiind practic scăzute (și aceasta nu atît datorită înfrîngerii la Troianescu în runda a 14-a, cît faptului că din ultimele 8 partide n-a putut cîștiga decît una, la Fischer, și aceea cu ajutorul adversarului), în cursă au rămas Iuliu Szabó și Victor Ciocîltea. Amîndoi au jucat precaut, avînd în vedere că o înfrîngere ar fi însemnat pierderea tuturor șanselor. Și Szabó era cît pe-aci să se afle în această neplăcută situație în partida cu Stanciu din runda a 16-a, în care acesta din urmă a jucat foarte bine, obținînd un atac foarte periculos pe flancul regelui. În poziția din diagramă, Stanciu (cu albele)

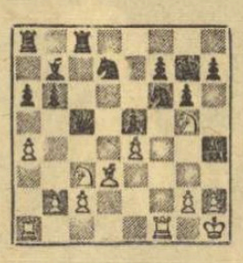

a sacrificat un cal prin **18. C:f7!** După **18... R:f7 19. D:h7+ Re6 20. T:f6+!** (Nu 20... R:f6 21. Tf1+ Re6 22. D:g6+ etc.) **21. D:b7** avînd Nebun și 2 pioni contra turn, în condițiile poziției deschise a regelui negru, el avea cele mai bune perspective de cîștiga. A intervenit însă criza de timp, un aliat prețios al lui Szabó, care joacă întotdeauna foarte repede. A urmat: **21... Tcb8 22. Dg7 Tg8 23. Dh6 Th8 24. Dg5 Th5 25. Dg3** (Bineînțeles, pionul g6 nu putea fi luat din cauza Tg8 și se pierde Dama) **25... Rf7 26. Cd5 Rg7** (Luarea la d5 ar fi deschis diagonala Nebunului alb spre g6) **27. h3** (O măsură de precauție împotriva posibilității T:h2+ urmat de Th8) **27... C:d5 28. e:d5 Dd6 29. Tf1 a5** (Pentru a putea deplasa turnul a8, fără a pierde pionul a6) **30. c4 Te8 31. Ne4 Thh8 32. Tf5 Th6 33. Tf3 Thh8 34. Tf5 Th6 35. Tf3** Din păcate, Stanciu nu mai avea în această poziție decît prea puțin timp de gîndire, de aceea a repetat mutările. Așa cum s-a văzut în analiza de după partidă, cu 35. Tg5! el ar fi păstrat șanse foarte bune de cîștig, piesele negrului fiind legate de apărarea pionilor slabi e5 și g6.

Ciocîltea a jucat mai întreprinzător și prin victoria sa la Drimer s-a apropiat la o jumătate de punct de lider. Iată această partidă, în care — cu negrele — a reușit să obțină repede inițiativa și, profitînd de inexactitățile adversarului, să „marcheze" un punct prețios.

1. e4 g6 2. d4 Ng7 3. Cf3 d6 4. Ne4 Cf6 5. De2 (Împotriva posibilității C:e4 urmat de d5) **5... 0—0 6. Cc3 c6 7. a4 d5 8. e:d5 c:d5 9. Nd3 Ng4** (Negrul a egalat) **10. h3 N:f3 11. D:f3 Cc6 12. Ce2 e5!** (Și cu această mutare preia inițiativa) **13. d:e5 C:e5 14. De3 Te8 15. 0—0 a6 16. Td1 Cfd7 17. Cf4 d4!** (Acest pion, aparent slab, stînjenește foarte mult jocul albului) **18. Dg3 Cc5 19. b4** (Duce la slăbirea decisivă a flancului damei) **19... Cc:d3 20. C:d3 Tc8 21. Ta2 Dd5 22. Tb2 Cc4 23. Tb1 Cd6 24. Ce1** (Treptat, piesele albe se retrag pe linia întîi, ceea ce nu este un semn bun...) **24... Ce4 25. Df3 Dd7 26. Nb2** (Altfel urmează Cc3) **26... D:a4 27. Dd3 D:b4 28. N:d4 D:d4 29. D:d4 N:d4 30. T:d4 Cc3** și Albul a cedat, deoarece pierde o figură.

★

În afara luptei pentru titlu (și pentru primele locuri în clasament) se mai desfășoară, oarecum în umbră, dar cu însuflețire și cu meritate aplauze din partea spectatorilor și alte „bătălii" mai mărunte. Eroul uneia dintre ele este Dan Bondoc, care ignorînd calculele și prudențele, s-a bătut ca un leu pînă acum și, datorită cîtorva victorii prețioase în ultimele runde, s-a apropiat simțitor de norma de maestru. Un exemplu al stilului său energic este partida cu Varabiescu (alb).

1. d4 Cf6 2. c4 c5 3. d5 e6 4. Cc3 e:d5 5. c:d5 d6 6. Cf3 g6 7. Ng5 (Dezvoltarea aceasta a nebunului nu este cea mai bună. De obicei se joacă Nf4) **7... h6! 8. Nh4 g5 9. Ng3 Ch5 10. Cd2** (Gheller a încercat într-o partidă cu Suetin 10. Da4+ și după Nd7 a cîștigat un pion, dar cu 10... Cbd7! negrul obține avantaj, de exemplu: 11. De4+ De7 12. N:d6 D:e4 13. C:e4 f5 14. N:f8 C:e4! 15. N:h6 T:h6 16. C:g5 e3! Sadurski—Suetin, 1962) **10... Ng7 11. e4 C:g3 12. h:g3 Cbd7 13. Nc2 Ce5 14. Cf1** (O manevră prea lentă) **14... a6 15. Ce3 b5 16. a4 b4 17. Cb1 Cg6 18. Ta2** (Inițiativa este de partea negrului) **18... Tb8 19. b3 Ce5 20. 0—0 Df6 21. Cd2 h5 22. f4!?** (Deschiderea poziției este în favoarea negrului) **22... g:f4 23. g:f4 Cg4 24. N:g4 h:g4 25. De1 Dh6 26. Dg3 Nf6** (Toate amenințările sînt pe cîmpuri negre!) **27. C:g4 N:g4 28. e5** (Nu 28. D:g4 Nd4+) **28... d:e5 29. D:g4 e:f4 30. T:f4 Nd4+ 31. Rf1 Rf8** (Amenințînd Te8) **32. Df3 Dg6 33. Ce4 c4!** (O nouă amenințare, într-un sector care părea liniștit...) **34. Td2 Nc3 35. C:c3 b:c3 36. D:c3 Th1+ 37. Rf2 T:b3 38. Tf6 T:c3** și Albul a cedat, deoarece pierde un turn.

S. SAMARIAN

LOTO • PRONOSPORT

Programul concursului Pronosport nr. 49, de duminică 7 decembrie, este următorul: I: Dinamo Bacău — Rapid; II: Universitatea Craiova — F. C. Argeș; III: Crișul Oradea — Steaua; IV: Petrolul — Steagul roșu; V: Universitatea Cluj — Jiul; VI: U.T.A. — Politehnica Iași; VII: Farul — C.F.R. Cluj; VIII: Cagliari — Bologna; IX: Fiorentina — Internazionale; X: Lanerossi — Roma; XI: Lazio — Napoli; XII: Milan — Juventus; XIII: Palermo — Sampdoria.

■ Astăzi este ULTIMA ZI în care vă mai puteți procura biletele pentru concursul Pronoexpres de miercuri 3 decembrie a.c., la care puteți participa și pe bilete colective cu șanse mari de cîștig.

Tragerea concursului Pronoexpres va avea loc mîine la București în sala Clubului Finanțe Bănci, din str. Doamnei nr. 2, cu începere de la ora 19. Tragerea va fi radiodifuzată, după care va urma un film artistic. Intrarea liberă.

PREMIILE CONCURSULUI PRONOEXPRES NR. 48 DIN 26 NOIEMBRIE

EXTRAGEREA I: Categoria I: 4,8 premii x 25 307 lei; a II-a: 126,9 x 957 lei; a III-a: 2 991,6 x 41 lei.

EXTRAGEREA A II-A: Categoria B: 184,20 premii x 1 130 lei; C: 3 253,10 x 32 lei.

MARȚI ULTIMA zi la PRONOEXPRES

fotbal

PALIDE CULORI OPTIMISTE PE FONDUL UNUI TABLOU CENUȘIU

• Lecția Stelei ! • Apărarea în linie — desuetă • Dacă nici Pele...

Ternă și dezolantă, această a XIV-a etapă a turului deși se spera că recenta performanță de ansamblu a tricolorilor — calificarea în Mexic — își va pune amprenta pe finalul de sezon fotbalistic, stimulînd, impulsionînd activitatea celor 16 divizionare.

Da da, ternă și dezolantă, bilanțul etapei justificînd adjectivele : **nici o victorie pe terenuri străine, un singur gol realizat de formațiile oaspete** (Crișul, la Petroșani), **reușită cu care Cociș a intrat în istoria penultimei duminici cu fotbal a anului '69.**

Au fost și două rezultate surpriză (ne referim, desigur, la proporțiile scorurilor) pe care însă iubitorul de fotbal, neutru, lucid, n-a putut să le guste : **liderul clasamentului,** cu mulți tricolori în formație, a pierdut fără drept de apel în fața echipei care ocupa locul 15, iar **Dinamo Bacău,** singurul team românesc rămas într-o competiție oficială europeană, a cedat cu 0—8...

★

Dincolo de rezultatele de ansamblu care au încadrat cenușiu tabloul etapei a XIV-a, cîteva succese obținute duminică (palide culori optimiste) de o serie de formații divizionare tot se impun a fi apreciate aici. Ne referim la victoriile obținute de **Steaua** (performera etapei grație scorului... handbalistic), **Politehnica Iași** (nici absența lui Coman nu diminuează din meritele elevilor lui Justin), **F.C. Argeș** (cîte echipe au înscris trei goluri Petrolului ?), **Rapid** (succes la un singur punct diferență, dar care valorează cît un titlu de lider) și **Steagul roșu,** o echipă care, datorită celor 16 puncte acumulate pînă în prezent, îi permite lui Valentin Stănescu să se mențină în apropierea... Rapidului.

Mențiuni speciale — cu referire la zicala : **„Să aduni puncte albe pentru etape mai negre"** — se cuvin și formațiilor studențești din Craiova și Cluj care au realizat cîte un 0—0 în deplasare, în partidele susținute cu C.F.R. și, respectiv, A.S.A. Tg. Mureș.

★

Vorbeam de Steaua ca despre performera etapei și datorită faptului că formația militară a înscris într-un meci (de 8 ori) aproape jumătate din numărul total al golurilor (19), marcate duminică. Deplîngînd sincer trista postură în care s-a aflat Ghiță, al doilea portar al echipei noastre naționale, ne bucură, în același timp, apetitul de gol dovedit de o formație de club românească. **(„Ce zici cronicarule ? Acum te declari mulțumit ?"** — ni s-ar putea adresa, în replică, Tătaru și Voinea, două simpatii mai vechi ale noastre instalate, acum, comod, în fruntea clasamentului golgeterilor). Nu-i pentru prima oară cînd Steaua servește cu conștiinciozitate o lecție (vă mai amintiți, desigur, de acel 10—1 administrat cu etape în urmă lui A.S.A. Tg. Mureș) unui adversar pe care îl simte descumpănit într-un anumit moment al partidei. Exemplul stelist (frecvent întîlnit în campionatele lor și la marile formații ale continentului nostru, Real Madrid, Benfica, Manchester United), ar trebui urmat și de alte formații de club de la noi care nu o dată s-au păcălit oprindu-se după un 1—0...

Nefrizînd cu nimic spiritul de fair-play, procedeul de care vorbim îi învață pe jucători să abordeze cu seriozitate un meci da capo alla fine. Mai întîi pe planul întrecerilor din campionatul intern și apoi — prin act aproape reflex — și pe planul întîlnirilor internaționale.

Ce-ar fi fost — ne întrebăm, reamintindu-ne de partida cu Grecia — dacă tricolorii români ar fi speculat cum se cuvine momentul de derută survenit în tabăra oaspeților după golul înscris de Dembrovschi ? Poate că imediat ar fi urmat și un al doilea gol, în poarta lui Ikonomopoulos, ce ne-ar fi scutit, în continuare, de toți de emoții...

★

Oricît de meritat și de lăudat, un 8—0 poartă în el și o cotă-parte de „contribuție" băcăuană. De altfel, ne-o confirma după joc chiar autorul cronicii Steaua—Dinamo Bacău, spunînd : **„că formația oaspe n-a înscris nici un gol în deplasare, la București, nu este un capăt de țară ; A PRIMIT ÎNSĂ OPT, și faptul, de-a dreptul îngrijorător, își are explicația în maniera total defectuoasă cu care a înțeles să se apere, aplicînd un fel de linie desuetă".**

Iată dară o explicație a acestui sever 0—8 : apărarea în linie, sistem defensiv demodat, aparținînd fotbalului idealist, și-a făcut din nou apariția în mod lamentabil pe terenurile noastre.

Cei ce nu înțeleg încă adevăratul sens al noțiunii de „fotbal realist" (confundînd-o cu antijocul, cu fotbalul machiavelic, „demonstrat" în special de către Estudiantes) să citească mai cu atenție un interviu luat lui Pele, inclus în lucrarea : **„Perla neagră, Pele, și fotbalul brazilian".**

Întreabă la un moment dat cronicarul : **„Care sînt echipele de club care vă plac cel mai mult ?" „Internazionale, Roma și River Plata"** — răspunde Pele, gîndit, concludent. Morala : în pledoarii împotriva fotbalului realist nu-i indicat să apelezi la... cel de al 1000-lea gol înscris de marele Pele. Indicînd, printre favoritele sale, pe Internazionale și A. S. Roma, echipele lui Herrera, Perla neagră te dezminte cînd ți-e lumea mai dragă. Și dacă nici Pele nu cunoaște ce-i fotbalul !...

G. NICOLAESCU

NARCIS COMAN, NE AUZI?...

(Urmare din pag. 1)

nimerit cîteva zile casa, de turmentat ce erai...

Nu, poate că mint, și tu știi că lumea e rea, și că — dincolo de protecția, caldă, a celorlalți — mai devreme sau mai tîrziu toți plătim tribut acestei nescrise legi.

Încet-încet, însă, ai revenit la linia de plutire, și nu ți-a fost ușor și noi ne-am bucurat iarăși. Ți-ai reluat locul în poartă, acolo unde tu ai chemare și te simți fericit, cum alții se simt în altă parte, la un strung sau la o masă de scris, la o catedră sau la o planșă de desen — și iarăși noi toți ne-am bucurat, și eu — poate îndrăgostit de salturile tale nebunești, poate nițel naiv — am crezut că rătăcirea ta, Narcis Coman, s-a terminat, că ți-au ajuns picioarele pe pămînt, că ai înțeles. Căzusești și te ridicai din nou, și de aceea speram, cu convingere — căci cît de inerente sînt prăbușirile anumitor înălțări !

Mi-am zis că ai pus capăt băuturii și circiumilor, și cînd într-o seară — iți mai aduci aminte, nu-s nici trei luni de atunci ? — te-am văzut clătinîndu-te într-o braserie, și cînd mi-ai șoptit printre dinți : „vezi să nu cumva să scrii ceva, că mă nenorocești !", nu m-am speriat. S-a rupt, poate, ceva în mine, dar a fost o ruptură superficială, una dintre acelea după care îți revii ușor, și iei totul de la capăt. Și eu am făcut-o, și poate mi-am călcat în picioare probitatea profesională pentru tine, pentru că te iubeam și pentru că te iubesc, și n-am scris, și nici măcar nu știu dacă am făcut bine sau rău...

Au mai trecut cîteva săptămîni și, parcă e un făcut, pașii ni s-au reintîlnit, într-alt loc, la „Berlin", unde și tu și eu mîncam cîte o friptură și beam un pahar de bere, ca doi oameni așezați.

Și nu m-a supărat — nici n-ar fi avut vreo noimă să fie altfel — faptul că te-ai făcut că nu mă vezi, și nici că prea multe sticle goale se aflau la picioarele mesei tale, și nici că gesticulai prea larg sau că vorbeai prea tare — nu, nimic din toate astea nu m-a deranjat — ci faptul că te-am lăsat acolo singur, între mucuri de țigară și falși prieteni, la o oră la care dacă eu nu, ca muritor de rînd, atunci tu, ca fotbalist ce te vrei de geniu, trebuia să fii de mult în pat.

Și iarăși am tăcut. Începînd de duminică seara, însă, îmi pare rău că am procedat așa și nu altfel...

Ne-am întîlnit — să fii tu urmărit de un asemenea ghinion ? — din nou, de astă dată la „Union", și deși stăteam la mese alăturate iarăși ai întors capul în altă parte, acolo unde nu se afla nici un prieten, ci numai indiferenți și indiferenți... Beai vin roșu, cu voluptate — așa cum numai vinul de culoarea sîngelui se poate bea — și aș minți dacă aș scrie că erai beat. Nu, erai decent, sau aproape decent, oricum mult mai ponderat decît la penultima noastră întîlnire, și te-am lăsat iarăși în circiumă, tîrziu, aproape de miezul nopții.

Ai să ripostezi că n-ai nici o vină, că nu ești obligat să saluți pe cine nu vrei, chiar dacă ți-a fost bun amic, că ai dreptul să bei un pahar de vin în compania unei domnișoare (care de fapt erau două), că nu te-ai îmbătat, că n-ai făcut scandal, și cîte și mai cîte...

Și eu cred, prietene Narcis, că dreptatea nu e departe de tine, cu atît mai mult cu cît în duminica aceea ți-ai făcut, într-un fel sau altul, datoria în poartă, dar nu despre asta e vorba, ci despre altceva, care o să ți se pară poate o glumă, dar care nu e...

Am aflat că de curînd ai fost la Giurgiu, în orașul nostru, și că acolo te-ai îmbătat de-a binelea, și cunosc și martori oculari care mi-au relatat, cu lux de amănunte, comportarea ta infantilă și prostească, și cînd am auzit asta, cînd am aflat că ai ajuns să te dai în spectacol chiar și acolo unde oamenii te-au iubit curat și sincer, m-am gîndit că am greșit, și m-am așezat la masă așternînd pe hîrtie aceste rînduri, înmuiate în cerneala părerii de rău...

Prietene, n-ai decît 24 de ani, și la vîrsta la care ceilalți confrați de generație își consumă timpul cît mai util cu putință, tu petreci ore întregi, cu încărcătura de aur, în circiumi, în fața unor pahare cu înșelător abur de alcool, care te îndepărtează, uneori iremediabil, de viață, de realitate...

Acum ești încă — da, da, reține acest ultim cuvînt — Narcis Coman, fostul portar al naționalei și portarul lui Dinamo București, dar mîine-poimîine...

Știu, ai să zîmbești crezînd că s-a mai găsit unul — poate cel mai puțin indicat, tocmai pentru că ți-a fost, sau îți mai este, prieten de suflet — care să-ți facă morală. Dar, te înșeli ! Pentru că eu nu te cert, nu te dau exemplu, nu te bruschez, ci eu te conjur, și te conjur așa cum, în amintirea unor mingi de cîrpă și a unor ghimpi intrați în talpă, pe „velodromul" nostru de lîngă gară, nimeni n-ar avea dreptul s-o facă : trezește-te, Narcis Coman, trezește-te din toate bețiile tale de-o noapte sau de-o clipă ! Zău, crede-mă, a venit timpul s-o faci, pentru noi toți, cei care te iubim, dar, în primul rînd, pentru tine...

Trimisul nostru special, O. IOANIȚOAIA, relatează :

NU, CALIFICAREA N-A FOST ÎNCĂ DECISĂ!

TBILISI, 1 (prin telefon).— Înainte de a reveni, în cîteva cuvinte, asupra comportării juniorilor noștri pe terenul din Gori, permiteți-mi să încep cu două declarații, făcute pe marginea mult discutatului gol — anulat de arbitru — al românilor, declarații care ni se par, dat fiind forma și tonalitatea lor, mai mult decît semnificative.

„Nu știu dacă a fost gol ! Asta e treaba arbitrului, și apoi asemenea greșeli s-au văzut pînă și la campionatele mondiale !" — aceasta a fost părerea antrenorului reprezentativei sovietice, **Evgheni Liadin,** pentru ca, a doua zi după meci, președintele federației gruzine de fotbal, **Davric Pavlovici Dzomaia — bun prieten al fotbalului românesc,** vizitator de cîteva ori, împreună cu Dinamo Tbilisi, al Bucureștiului — să ne confirme că **„decizia arbitrului la golul dv. a fost stranie".**

Specialiștii sovietici prezenți la Gori și cei patru gazetari sportivi (unul polonez, doi sovietici și subsemnatul), care au asistat la meci, au fost de acord în afirmația că echipa română a practicat un înțelept joc tactic, apărîndu-se cu patru fundași, care și-au marcat strict adversarul direct pe toată aria gazonului (Dobrău, S. Gabriel, Sătmăreanu și Hajnal), protejați de un libero (Deheleanu) cu excelente reflexe, acoperind zona centrală a terenului, cu un trio bătăios la mijlocul terenului — **Atodiresei, Helvei, Sameș — în sfîrșit, contraatacînd fulgerător, derutant** prin Ghergheli și Gligorie.

Astfel, cu excepția ultimelor 10 minute de apărare vecină cu panica, fundașii români au dominat spațiul dintre cele două careuri mari, înăbușind, încă din fașă, toate atacurile adversarului, anihilînd cu abilitate „piesele" de rezistență ale atacului sovietic — Sevcenko și Grigoriev — dintre care ultimul îmi mărturisea, abătut, la sfîrșitul partidei, că **„n-a putut să respire".**

Făcînd o trecere în revistă a jucătorilor români, o mențiune specială revine liniei de apărare care a jucat, fără excepție, aproape ca la carte... La mijlocul terenului, trebuie subliniat îndeobște aportul lui Atodiresei, omniprezent, gata să pună un umăr de ajutor la orice fază, în orice colț al terenului. Foarte utili echipei, Ghergheli, Sameș și, mai ales, Gligorie, ultimul încăpățînat pînă și la mingile fără speranță pentru el. Mai neinspirat ca de obicei, și poate mai comod, Helvei.

Epuizînd lista celor 10 jucători de cîmp, să zăbovim — o clipă mai mult — asupra postului pe care antrenorii reprezentativei ni se pare a nu-l fi rezolvat — postul de portar. Și duminică, Purcaru ne-a dat mari emoții, greșind copilărește la două dintre cele patru sau cinci baloane pe care le-a avut de apărat, și de aceea credem că problema găsirii unui portar de clasă trebuie să-i preocupe, la o manieră cît mai stringentă, pe antrenorii Gh. Ola și N. Gorgorin.

Rezumînd, considerăm că punctul realizat la Gori, în fața unei formații care se obișnuise să cîștige meciurile cu juniorii români pînă și pe teren neutru, reprezintă un bun început de drum, dar — să nu se uite aceasta — calificarea n-a fost încă realizată, atît necunoscuta echipă a Poloniei, cît și cea a U.R.S.S. fiind capabile de orice surprize...

ORA OFICIALĂ A MECIURILOR DE MIERCURI ȘI DUMINICĂ

Federația română de fotbal a stabilit ca partidele ce se vor disputa miercuri și duminică (ultima etapă a turului) din campionatul diviziei A să înceapă la ora 13,30.

ÎN ULTIMA ETAPĂ A TURULUI DIVIZIEI C

FRUNTAȘELE, ÎN MAJORITATE, ȘI-AU PĂSTRAT POZIȚIILE

Seria I

Penicilina Iași — Foresta Fălticeni 3—1 (3—0)
Letea Bacău — Textila Botoșani 1—2 (1—2)
Constructorul Piatra Neamț — Minobrad Vatra Dornei 3—2 (0—2)
Minerul Gura Humorului — C.F.R. Pașcani 4—2 (2—2)
Petrolul Moinești — Fulgerul Dorohoi 6—0 (3—0)
Minerul Comănești — Victoria Roman 2—0 (1—0)
Textila Buhuși — Nicolina Iași 1—1 (1—0)

(Corespondenți : L. Negru, I. Iancu, C. Nemțeanu, D. Bolohan, C. Panaite, St. Costache și I. Vieru).

CLASAMENT

1.	Nicolina	14	8	4	2	31-14	20
2.	C.F.R.	14	8	2	4	30-15	18
3.	Textila Buhuși	14	8	2	4	25-17	18
4.	Victoria	14	7	2	5	37-16	16
5.	Letea	14	7	2	5	25-13	16
6.	Foresta	14	7	2	5	24-17	16
7.	Petrolul M.	14	5	5	4	22-16	15
8.	Minerul C.	14	6	3	5	19-24	15
9.	Minobrad	14	6	2	6	14-22	14
10.	Rarăul	14	5	2	7	23-33	12
11.	Minerul G. H.	14	5	1	8	20-23	11
12.	Constructorul	14	4	3	7	18-25	11
13.	Penicilina	13	5	0	8	12-35	10
14.	Fulgerul	14	4	1	9	20-40	9
15.	Textila Bh.	13	3	1	9	15-25	7

Seria a II-a

Chimia Oraș Gh. Gheorghiu-Dej — Rulmentul Bîrlad 2—0 (0—0)
Petrolul Berca — Șoimii Buzău 0—0 (s-a jucat la Buzău)
A.S.M. Tecuci — Gloria C.F.R. Galați 2—0 (1—0)
Metalurgistul Brăila — Electronica Obor 3—1 (2—0)
S.U.T. Galați — Dunărea Brăila 1—1 (0—0)
Petrolistul Boldești — Unirea Focșani 4—0 (3—0)
Locomotiva Adjud — Metalul Plopeni 1—1 (0—0)
Metalul Buzău — Ancora Galați 1—1 (1—0)

(Corespondenți : Gh. Grunzu, D. Marin, C. Filiță, Gh. Rizu, V. Ștefănescu, N. Dincă, I. Stan și M. Dumitru).

CLASAMENT

1.	Metalul P.	15	9	5	1	31- 8	23
2.	Șoimii	15	7	6	2	22-11	20
3.	Electronica	15	8	3	4	40-13	19
4.	Ancora	15	8	3	4	28-15	19
5.	Chimia	15	8	3	4	23-17	19
6.	Petrolistul	15	7	4	4	21-14	18
7.	A.S.M.	15	7	2	6	26-19	16
8.	Metalul Bz.	15	7	2	6	24-20	16
9.	Metalurgistul	15	5	6	4	13-17	16
10.	Rulmentul	15	7	1	7	20-31	15
11.	Gloria C.F.R.	15	6	2	7	17-25	14
12.	S.U.T.	15	4	4	7	12-17	12
13.	Unirea	15	3	6	6	16-28	12
14.	Dunărea	15	2	4	9	17-30	8
15.	Locomotiva	15	2	3	10	11-29	7
16.	Petrolul	15	2	2	11	10-37	6

Seria a III-a

I.M.U. Medgidia — Olimpia Giurgiu 4—0 (2—0)
Voința București — Ș. N. Oltenița 0—0
Marina Mangalia — I. T. Constanța 0—0
Unirea Mînăstirea — Laromet București 2—0 (1—0)
Electrica Constanța — Cimentul Medgidia 3—0 (2—0)
Petrolul Videle — Celuloza Călărași 3—0 (1—0)
Delta Tulcea — Mașini unelte București 2—1 (1—1)
Tehnometal București — I.C.A.B. Arcuda 5—3 (2—0)

(Corespondenți : R. Avram, P. Peană, I. Cioboată, Gh. Tufcea, C. Popa, V. Pancu, I. Turșie și O. Guțu).

CLASAMENT

1.	I.M.U.M.	15	7	6	2	18- 6	20
2.	Celuloza	15	9	2	4	21-14	20
3.	Unirea	15	8	3	4	24-18	19
4.	Tehnometal	15	8	2	5	30-17	18
5.	Delta	15	6	5	4	22-18	17
6.	Electrica	15	7	3	5	17-14	17
7.	S.N.O.	14	5	6	3	17-10	16
8.	Cimentul	15	6	4	5	13-15	16
9.	Laromet	15	6	3	6	22-21	15
10.	Petrolul	15	5	3	7	15-20	13
11.	Voința	15	3	7	5	16-24	13
12.	I.T.C.	14	4	4	6	10-17	12
13.	Olimpia	15	4	4	7	14-23	12
14.	Marina	15	3	5	7	18-19	11
15.	Mașini	15	4	2	9	21-21	10
16.	Arcuda	15	3	3	9	19-40	9

Seria a IV-a

Autobuzul București — Dacia Pitești 1—1 (1—1)
Comerțul Alexandria — Flacăra roșie București 1—0 (1—0)
Progresul Balș — Unirea Cîmpulung Muscel 1—1 (0—0)
Sirena București — Unirea Drăgășani 3—0 (2—0)
Chimia Turnu Măgurele — Petrolul Tîrgoviște 2—0 (1—0)
Prahova Ploiești — Caraimanul Bușteni 1—0 (0—0)
I.R.A. Cîmpina — T.U.G. București 0—0
Carpați Sinaia — Progresul Corabia 4—0 (0—0)

(Corespondenți : T. Năstase, C. Toader, D. Paraschiv, D. Diaconescu, D. Gruia, I. Tănăsescu, C. Vîrjoghie).

CLASAMENT

1.	Autobuzul	15	10	4	1	32- 9	24
2.	Carpați	15	7	6	2	25-12	20
3.	T.U.G.	15	8	4	3	25-14	20
4.	Comerțul	15	9	2	4	22-17	20
5.	Caraimanul	15	6	7	2	22-12	19
6.	I.R.A.	15	8	3	4	17-15	19
7.	Chimia	15	6	4	5	20-13	16
8.	Sirena	15	5	6	4	18-14	16
9.	Prahova	15	4	6	5	19-16	14
10.	Flacăra	15	4	5	6	12-12	13
11.	Unirea D.	15	5	1	9	17-24	11
12.	Unirea C.	15	2	7	6	17-25	11
13.	Progresul C.	15	2	6	7	13-32	10
14.	Petrolul	15	2	5	8	14-25	9
15.	Dacia	15	3	3	9	13-29	9
16.	Progresul B.	15	2	5	8	10-27	9

Seria a V-a

Metalul Topleț — Dunărea Calafat 2—1 (1—0)
Minerul Lupeni — Victoria Caransebeș 3—1 (2—1)
Vulturii textila Lugoj — Unirea Orșova 5—0 (2—0)
C.F.R. Caransebeș — U.M. Timișoara 1—2 (1—1)
Minerul Bocșa — Steagul roșu Plenița 1—0 (0—0)
Electromotor Timișoara — Furnirul Deta 2—0 (2—0)
Progresul Strehaia — Victoria Tg. Jiu 0—0
Energetica Tr. Severin — Minerul Motru 1—1 (1—0)

(Corespondenți : C. Avram, I. Cotescu, C. Olaru, M. Mutașcu, I. Sanfiroiu, Șt. Marton, Gh. Dobreanu, —).

CLASAMENT

1.	U.M.T.	15	11	1	3	31-10	23
2.	Minerul B.	15	8	3	4	25-17	19
3.	Minerul L.	15	8	2	5	27-14	18
4.	Vict. Tg. Jiu	15	8	2	5	27-20	18
5.	Victoria C.	15	7	4	4	20-15	18
6.	Vulturii	15	7	2	6	30-21	16
7.	Electromotor	15	7	2	6	20-22	16
8.	C.F.R.	15	6	3	6	27-20	15
9.	Minerul M.	15	7	1	7	17-15	15
10.	Metalul	15	7	1	7	26-40	15
11.	Steagul	15	6	2	7	22-21	14
12.	Energetica	15	4	4	7	17-32	12
13.	Furnirul	15	5	2	8	16-34	12
14.	Dunărea	15	5	1	9	26-26	11
15.	Unirea	15	4	2	9	20-35	10
16.	Progresul	15	2	4	9	16-34	8

Seria a VI-a

Minerul Ghelar — Arieșul Turda 2—0 (1—0)
A.S.A. Sibiu — Soda Ocna Mureș 2—1 (1—1)
Victoria Călan — Industria sîrmei Cîmpia Turzii 1—0 (1—0)
Aurul Brad — Metalul Aiud 2—0 (0—0)
Mureșul Deva — Știința Petroșani 1—2 (0—0)
Arieșul Cîmpia Turzii — Minerul Baia de Arieș 4—0 (2—0)
Minaur Zlatna — Minerul Teliuc 2—1 (1—1)
Tehnofrig Cluj — Independența Sibiu 1—0 (0—0)

(Corespondenți : F. Oprița, Gh. Topîrceanu, A. Günther, M. Susan, I. Simion, L. Donciu, N. Băișan, —).

CLASAMENT

1.	Minaur	15	9	2	4	26-12	20
2.	Arieșul T.	15	8	4	3	16- 9	20
3.	Minerul G.	15	6	6	3	16-10	18
4.	Metalul	15	6	5	4	20- 8	17
5.	Arieșul C. T.	15	7	2	6	21-15	16
6.	Ind. sîrmei	15	6	3	6	18-13	15
7.	Mureșul	15	5	5	5	19-16	15
8—9	Independența	15	6	3	6	13-16	15
8—9.	Victoria	15	6	3	6	18-21	15
10.	Știința	15	5	4	6	13-13	14
11.	Soda	15	6	2	7	19-23	14
12.	Minerul T	15	5	3	7	15-20	13
13.	Aurul	15	6	1	8	16-23	13
14.	Tehnofrig	15	5	2	8	9-17	12
15.	A.S.A. Sibiu	15	4	4	7	11-20	12
16.	Minerul B.A.	15	4	3	8	15-29	11

Seria a VII-a

Someșul Satu Mare — Gloria Bistrița 0—0
Constructorul Baia Mare — Metalul Salonta 4—0 (0—0)
Bihoreana Marghita — C.I.L. Gherla 1—3 (1—2)
Bradul Vișeu — C.I.L. Sighetul Marmației 1—0 (0—0)
Dinamo Zalău — Topitorul Baia Mare 3—1 (2—0)
Chimistul Baia Mare — Unirea Dej 4—0 (4—0)
Foresta Năsăud — Dacia Oradea 2—0 (1—0)
Victoria Carei — Dermata Cluj (amînat pentru 7 decembrie)

(Corespondenți : A. Verba, S. Vasile, A. Pașcalău, A. Ghilezan, M. Bonțoiu, V. Săsăranu și D. Nistor).

CLASAMENT

1.	Gloria	15	8	4	3	38-13	20
2.	Someșul	15	8	4	3	24- 9	20
3.	Victoria	14	8	3	3	24-12	19
4.	C.I.L. Gherla	15	8	3	4	25-14	19
5.	C.I.L. Sighet	15	8	3	4	23-14	19
6.	Constructorul	15	8	2	5	23-19	18
7.	Dermata	11	7	3	4	22-11	17
8.	Unirea	15	6	3	6	31-21	15
9.	Chimistul	15	6	3	6	24-21	15
10.	Metalul	15	6	2	7	18-25	14
11.	Bradul	15	7	0	8	14-29	14
12.	Foresta	15	4	4	7	16-28	12
13.	Dinamo	15	4	4	7	15-28	12
14.	Bihoreana	15	3	3	9	11-28	9
15.	Dacia	15	2	5	8	10-29	9
16.	Topitorul	15	2	2	11	13-30	6

Seria a VIII-a

Colorom Codlea — Tractorul Brașov 2—1 (0—0)
Carpați Brașov — Oltul Sf. Gheorghe 2—1 (0—0)
Chimia Orașul Victoria — Medicina Tg. Mureș 3—0 (3—0)
Torpedo Zărnești — Minerul Bălan 1—0 (0—0)
Lemnarul Odorheiul Secuiesc — Unirea Cristurul Secuiesc 6—0 (3—0)
Viitorul Gheorghieni — Chimica Tîrnăveni 1—0 (1—0)
Avîntul Reghin — Chimia Făgăraș 1—2 (1—2)
Vitrometan Mediaș — Metalul Copșa Mică 0—3 (fără joc, întrucît Vitrometan a fost suspendat pe o etapă).

(Corespondenți : N. Seceleanu, V. Secăreanu, E. Aslan, C. Chiriac, A. Pialoga, C. Bela și C. Tinca)

CLASAMENT

1.	Tractorul	15	11	1	3	39- 6	23
2.	Chimia F.	15	11	1	3	34-13	23
3.	Oltul	15	10	1	4	39-14	21
4.	Colorom	15	10	1	4	33-22	21
5.	Lemnarul	15	10	0	5	43-21	20
6.	Metalul	15	7	2	6	28-21	16
7.	Chimia V.	15	7	1	7	22-21	15
8.	Chimica	15	7	0	8	24-22	14
9.	Carpați	15	5	4	6	15-18	14
10.	Torpedo	15	5	3	7	22-18	13
11.	Minerul	15	5	2	8	17-25	12
12.	Unirea	15	5	2	8	17-33	12
13.	Viitorul	15	5	2	8	11-36	12
14.	Avîntul	15	4	2	9	17-41	10
15.	Vitrometan	15	3	3	9	16-32	9
16.	Medicina	15	1	3	11	11-45	5

MIERCURI, ÎN GIULEȘTI

RAPID — PETROLUL

Meciul-restanță din etapa a II-a a campionatului diviziei A Rapid — Petrolul se va disputa miercuri, pe stadionul Giulești, de la ora 13,30.

În deschidere, de la ora 11,45, va avea loc partida dintre echipele de tineret-rezerve Rapid — Petrolul.

CAMPIONATUL ECHIPELOR DE TINERET — REZERVE

1.	Crișul	14	12	1	1	27-10	50½
2.	Din. Bacău	14	9	0	5	36-18	45
3.	Din. Buc.	13	8	0	5	29-14	33½
4.	„U" Cluj	14	7	2	5	22-19	34
5.	U.T.A.	14	5	5	4	22-16	31
6.	Steaua	13	6	3	4	19-19	30½
7.	St. roșu	14	5	4	5	20-20	29
8.	Farul	14	5	4	5	18-21	28
9.	Petrolul	13	5	3	5	15-15	25½
10.	Jiul	14	5	2	7	17-24	25½
11.	Politehnica	14	5	1	8	16-21	24
12.	A.S. Armata	14	3	4	7	18-28	22
13.	Univ. Cv.	13	3	5	5	15-18	21½
14.	F. C. Argeș	13	3	4	6	10-18	18
15.	C.F.R.	14	2	6	6	12-23	18
16.	Rapid	13	3	2	8	9-21	15½

REZULTATE DIN CAMPIONATUL NAȚIONAL AL JUNIORILOR ȘI ȘCOLARILOR

Electroputere Craiova — Univ. Craiova 0—0.
Bihoreana Marghita — Crișul Oradea 0—7 (0—2).
Metalul Tîrgoviște — Unirea Mînăstirea 3—0 (0—0).
Petrolistul Boldești — Unirea Focșani 2—2 (1—1).
Chimia Oraș Gh. Gheorghiu-Dej — Rulmentul Bîrlad 2—1 (0—0).
Textila Buhuși — Ceahlăul P. Neamț 2—0 (0—0).
Constructorul Baia Mare — Minerul Baia Mare 1—4 (1—0).
Chimistul Baia Mare — Someșul Satu Mare 1—1 (0—1).
I.R.A. Cîmpina — Metalul București 2—4 (1—2).
C.S.M. Sibiu — Avîntul Reghin 3—1 (0—1).
Gaz metan Mediaș — Șc. sp. Sibiu 0—2 (0—1).
Chimica Tîrnăveni — Șoimii Sibiu 1—1 (0—1).
Independența Sibiu — Medicina Tg. Mureș 2—1 (1—0).

GOLGETERII CAMPIONATULUI DIVIZIEI A

12 GOLURI : **Tătaru II** (Steaua) ;
11 GOLURI : **Voinea** — 2 din 11 m (Steaua) ;
10 GOLURI : **Dumitrache** — 1 din 11 m (Dinamo Buc.), **Neagu** (Rapid) ;
9 GOLURI : **Oblemenco** (Univ. Craiova) ;
8 GOLURI : **D. Ene** (Dinamo Bacău), **Györfi** (Steagul roșu) ;
7 GOLURI : **Dobrin** — 2 din 11 m și **Nuțu** — 1 din 11 m (F.C. Argeș) ;
6 GOLURI : **Lereter** (U.T.A.), **Florescu** (Steagul roșu), **Creiniceanu** (Steaua), **Peronescu** (Jiul) ;
5 GOLURI : **Lupescu** (Rapid), **Dembrovschi** — 1 din 11 m (Dinamo Bacău), **Sălceanu** (Dinamo Buc.), **Adam** — 1 din 11 m („U" Cluj), **Domide** (U.T.A.), **Moldoveanu** (Politehnica) ;
4 GOLURI : **Grozea** — 3 din 11 m și **Dincuță** (Petrolul), **Cuperman** — 1 din 11 m (Politehnica), **Barbu** („U" Cluj), **Radu** (F.C. Argeș), **Sasu** (Farul), **Naghi** — 2 din 11 m (A.S. Armata), **Cociș** (Crișul) ;
3 GOLURI : **Soos** — 1 din 11 m și **Soo** (C.F.R.), **Naidin, Libardi** și **I. Constantin** (Jiul), **Harșani** (Crișul), **Bădin** (Petrolul), **Oprea** („U" Cluj), **Ciutac** (A.S. Armata), **Tufan** (Farul), **Lucescu** și **Dinu** (Dinamo Buc.), **Axente** (U.T.A.), **Prepurgel** (F.C. Argeș), **Pescaru** (Steagul roșu) ;
2 GOLURI : **Caniaro** — 1 din 11 m și **Trăznea** (A.S. Armata), **Angelescu, Straț** și **Dumitru** (Rapid), **Rugiubei** și **Băluță** (Dinamo Bacău), **Cotormani** (Jiul), **Kun II, Suciu, Dărăban** și **Kassai** (Crișul), **M. Popescu** (C.F.R.), **Neagu, Bălan** și **Dașcu** (Univ. Craiova), **Roșu** (F.C. Argeș), **Negrea** și **Dumitriu III** (Steaua), **Kallo, Badea** și **Ologu** (Farul), **Lupulescu** (Politehnica) ;
1 GOL : **Ivăncescu, Gane, Necula, Balint** și **Jamaischi** (Steagul roșu), **Strîmbeanu** și **Deselnicu** (Univ. Craiova), **Schwartz, Al. Vasile** și **Stincel** (C.F.R.), **S. Avram** și **Koszka** (Farul), **Sima, Moț, Petescu** și **Fl. Dumitrescu** (U.T.A.), **Jercan** și **Circiumărescu** (F.C. Argeș), **Tonca** și **Marinescu** (Jiul), **Simionaș, Contardo** și **Marica** (Politehnica), **Bungău, Munteanu** și **Iordache** („U" Cluj), **E. Naghi, Arnoțchi, Cefan** și **Sătmăreanu II** (Crișul), **Ghergheli, Doru Popescu** și **Frățilă** (Dinamo Buc.), **Vătafu** (Dinamo Bacău), **Ștefănescu, Sătmăreanu** și **Manea** (Steaua), **Stănescu** și **Moraru** (Petrolul) ;
AUTOGOLURI : **N. Ionescu** (Petrolul) pentru „U" Cluj ; **Florea** (Petrolul) pentru Dinamo Bacău ; **Nedelcu** (Dinamo Bacău) pentru Univ. Craiova ; **Lereter** (U.T.A.) pentru Jiul ; **Pojoni** (U.T.A.) pentru Univ. Craiova ; **Botea** (Farul) pentru Steagul roșu ; **Mareș** (Farul) pentru F.C. Argeș ; **David** (Dinamo Bacău) pentru Dinamo Buc. ; **Lupescu** (Rapid) pentru F.C. Argeș ; **Georgevici** (Jiul) pentru Farul ; **Bretan** (C.F.R.) pentru Dinamo Buc. ; **Baumgartner** (Crișul) pentru Petrolul.

sportul în lume

Margaret Smith Court, *cea pe care cronicarii de tenis au supranumit-o „forța naturii"*

Extraordinarul Rodney Laver, *singurul tenisman care a reușit să-și adjudece de două ori „marele șlem" al celor mai puternice turnee (1962, 1969)*

UN „CLASAMENT AL CLASAMENTELOR" LA TENIS

Rezultatele anchetei internaționale a Agenției de știri sportive SID-Düsseldorf pentru desemnarea primilor 10 tenismani ai anului 1969

O sută de clasamente... Poate că atîtea chiar se fac în lume, la finele unui sezon de tenis. Înmulțirea numărului de turnee de anvergură, ca și tot mai larga circulație a sistemului „open" ar părea să ducă la o certă îngreunare a calculului pe care-l fac specialiștii sportului cu racheta pentru desemnarea celor mai buni tenismani ai anului. Iar diversitatea de opinii ar fi explicabilă.

Iată desigur motive care au condus la adoptarea unei noi metode pentru stabilirea clasamentului mondial al tenisului, inițiată de agenția vest-germană de știri sportive S.I.D. din Düsseldorf. Redactorul de specialitate al acestei agenții, **Ulrich Kaiser**, a ales calea plebiscitului, adresîndu-se confraților săi de la diferite publicații de tenis sau alte redacții sportive și cerînd de la fiecare clasamente separate. Apoi, printr-un sistem de punctaj, el a stabilit cota generală a fiecărui as al rachetei, alcătuind astfel un adevărat „clasament al clasamentelor".

Au răspuns la ancheta întreprinsă de S.I.D.-Düsseldorf în total 17 gazetari de specialitate din Europa și America. Oricît de curios ar părea, răspunsurile lor au prezentat o remarcabilă unitate de aprecieri, în special în ce privește desemnarea primelor locuri. Astfel, Rod Laver — campionul necontestat al anului — este urmat invariabil de Tony Roche în toate cele 17 clasamente masculine, iar Margaret Smith Court figurează pe primul loc în toate clasamentele feminine, fără excepție. Împreună cu Ann Haydon Jones — absentă de pe locul doi doar într-un singur buletin — aceste nume s-au impus cu prisosință în actualul sezon internațional al sportului alb.

Am socotit interesant să reproducem, mai jos, toate răspunsurile primite de ancheta S.I.D., cu indicarea primelor 5 locuri, la bărbați și femei. În ce privește clasamentul înaintat de redacția ziarului nostru este de menționat că el a indicat ordinea exactă a primelor clasate în tabelul final la femei. În schimb, în cel masculin, se pare că am dat o apreciere mai mare performanței jucătorului american de culoare Arthur Ashe, care a avut o contribuție decisivă la păstrarea mai departe a „Cupei Davis" dincolo de Ocean.

Totodată, regretăm că aceste clasamente au fost alcătuite înainte de epuizarea tuturor marilor evenimente ale sezonului de tenis, ceea ce creează inechități față de ultimii performeri, printre care se află și Ilie Năstase, recent învingător al lui Tony Roche, în open-ul de la Stockholm, și finalist al acestui turneu.

Dar poate că asaltul primelor 10 locuri ale tenisului mondial va fi încununat de succes pentru reprezentanții țării noastre, abia în anul care se apropie de start...

Rd. V.

Așa au văzut cronicarii de tenis pe supercampionii rachetei în 1969

BARBAȚI:

1. Rod Laver (Australia)	170 p.
2. Tony Roche (Australia)	153 p.
3. John Newcombe (Australia)	134 p.
4. Tom Okker (Olanda)	109 p.
5. Arthur Ashe (S.U.A.)	104 p.
6. Ken Rosewall (Australia)	87 p.
7. Pancho Gonzales (S.U.A.)	39 p.
8. Cliff Drysdale (Republica Sud-Africană)	34 p.
9. Fred Stolle (Australia)	33 p.
9. Andres Gimeno (Spania)	33 p.
10. Roy Emerson (Australia)	28 p.

FEMEI:

1. Margaret Court (Australia)	150 p.
2. Ann Jones (Marea Britanie)	128 p.
3. Billie-Jean King (S.U.A.)	120 p.
4. Nancy Richey (S.U.A.)	104 p.
5. Rose Maria Casals (S.U.A.)	82 p.
6. Julie Heldman (S.U.A.)	66 p.
7. Kerry Melville (Australia)	49 p.
8. Virginia Wade (Marea Britanie)	45 p.
9. Lesley Bowrey (Australia)	23 p.
10. Judy Tegart (Australia)	16 p.

CLASAMENTE...

DAILY TELEGRAPH, Londra: 1. Laver, 2. Roche, 3. Newcombe, 4. Okker, 5. Rosewall. — 1. Court, 2. Jones, 3. King, 4. Richey, 5. Heldman.

TIMES, Londra: 1. Laver, 2. Roche, 3. Newcombe, 4. Okker, 5. Rosewall. — 1. Court, 2. Jones, 3. King, 4. Heldman, 5. Richey.

WORLD TENNIS, New York: 1. Laver, 2. Roche, 3. Newcombe 4. Okker, 5. Rosewall. — 1. Court, 2. Jones, 3. King, 4. Richey, 5. Heldman.

MARTINI-TROPHY, New York: 1. Laver, 2. Roche, 3. Newcombe, 4. Ashe, 5. Okker.

LE SOIR, Bruxelles: 1. Laver, 2. Roche, 3. Newcombe, 4. Ashe, 5. Okker. — 1. Court, 2. Jones, 3. King, 4. Richey, 5. Casals.

IL TENNIS ITALIANO, Milano: 1. Laver, 2. Roche, 3. Newcombe, 4. Ashe, 5. Okker. — 1. Court, 2. Jones, 3. King, 4. Richey, 5. Casals.

TENNISTIDNINGEN, Stockholm: 1. Laver, 2. Roche, 3. Newcombe, 4. Okker, 5. Ashe. — 1. Court, 2. Jones, 3. King, 4. Richey, 5. Heldman.

LAWN TENNIS, Amsterdam: 1. Laver, 2. Roche, 3. Newcombe, 4. Ashe, 5. Rosewall — 1. Court, 2. Jones, 3. King, 4. Richey, 5. Casals.

EL MUNDO DEPORTIVO, Barcelona: 1. Laver, 2. Roche, 3. Ashe, 4. Newcombe, 5. Okker. — 1. Court, 2. King, 3. Richey, 4. Durr, 5. Casals.

NEPSPORT, Budapesta: 1. Laver, 2. Roche, 3. Newcombe, 4. Ashe, 5. Okker. — 1. Court, 2. Jones, 3. King, 4. Richey, 5. Casals.

SPORTUL, București: 1. Laver, 2. Roche, 3. Ashe, 4. Okker, 5. Newcombe. — 1. Court, 2. Jones, 3. King, 4. Richey, 5. Casals.

CESKOSLOVENSKY SPORT, Praga: 1. Laver, 2. Roche, 3. Newcombe, 4. Okker, 5. Ashe. — 1. Court, 2. Jones, 3. King, 4. Richey, 5. Melville.

DELO, Ljubljana: 1. Laver, 2. Roche, 3. Newcombe, 4. Okker, 5. Rosewall. — 1. Court, 2. Jones, 3. King, 4. Richey, 5. Casals.

SPORT, Zürich: 1. Laver, 2-3. Roche/Newcombe, 4. Okker, 5. Ashe. — 1. Court, 2. Jones, 3. King, 4. Casals, 5. Richey.

PRZEGLAD Sportowy, Varșovia: 1. Laver, 2. Roche, 3. Newcombe, 4. Gonzales, 5. Okker.

TENNIS, Düsseldorf: 1. Laver, 2. Roche, 3. Newcombe, 4. Ashe, 5. Rosewall. — 1. Court, 2. Jones, 3. Richey, 4. King, 5. Casals.

Sport — Informations — Dienst (SID), Düsseldorf: 1. Laver, 2. Roche, 3. Newcombe, 4. Okker, 5. Ashe. — 1. Court, 2. Jones, 3. King, 4. Heldman, 5. Richey.

CLASAMENTE...

Tinerele gimnaste românce — pe drumul consacrării internaționale

Întîlnirea internațională dintre gimnastele junioare românce și jugoslave, desfășurată sîmbătă după-amiază în Orașul Gh. Gheorghiu-Dej, a oferit entuziastului public din localitate un spectacol sportiv de bună calitate. Datorat, aproape în exclusivitate, tinerelor sportive ale Liceului de gimnastică ce ființează de cîteva luni în acest oraș, care au etalat frumoase calități și perspective.

Elisabeta Turcu, Paula Ion, Vanda Ispravnicu, Anca Grigoraș, Ileana Coman și Ofelia Porumb i-au încîntat pe specialiștii străini prezenți în sală, cu toții de acord că, în scurt timp, aceste sportive sînt capabile de realizări și mai mari. Au plăcut, îndeosebi, execuțiile de la paralele (dificultate mare, ritm, cursivitate), sărituri și sol — care au probat marile lor posibilități. Elisabeta Turcu are, de acum, un nume internațional, Vanda Ispravnicu s-a impus net la Timișoara. De data aceasta, revelația concursului a constituit-o Paula Ion, extrem de dotată și capabilă de mari progrese în anii viitori. Numai de ea depinde ca în scurt timp să devină gimnastă despre care să se vorbească elogios. Cu totul regretabilă accidentarea (la încălzirea de la sol) a Vandei Ispravnicu, obligată astfel să-și întrerupă pentru o perioadă munca de pregătire. Iată primele clasate în concursul de simbătă: **sărituri:** Elisabeta Turcu 9,40, Vanda Ispravnicu 9,40, Ileana Coman 9.30; **paralele:** Paula Ion 9.50, Turcu 9.45, Coman 9.30; **bîrnă:** Paula Ion 9.25, Ispravnicu 9.10, Anca Grigoraș 9.05; **sol:** Turcu 9.35, Paula Ion 9.25, Grigoraș 9.25, **(Ct. M.).**

LA PALMA DE MALLORCA

PETROSIAN SE MENȚINE ÎN FRUNTE

După șapte runde și disputarea partidelor întrerupte, în turneul internațional de șah de la Palma de Mallorca (Spania) conduce fostul campion mondial **Tigran Petrosian** (U.R.S.S.) 5 puncte, urmat de **Costa Mecking** (Brazilia), **Viktor Korcinoi** (U.R.S.S.), **Vlastimil Hort** (Cehoslovacia) 4½ p. Actualul campion al lumii, **Boris Spasski** (U.R.S.S.) totalizează 4 puncte.

În partidele întrerupte din rundele a 6-a și a 7-a, Larsen a cîștigat la Korcinoi, iar Panno la Parma. Mecking a remizat cu Bobotov.

PE TERENURILE DE HANDBAL

VOINȚA BUCUREȘTI ÎNVINGĂTOARE ÎN BULGARIA

Turneul internațional feminin de handbal de la Lovet (Bulgaria) a fost cîștigat de formația Voința București (neînvinsă), cu 6 p, urmată de Start (Cehoslovacia), T.S.K.A. Septemvriski Zname și Kyrpacev Lovet.

Selecționata masculină de handbal a U.R.S.S. s-a calificat pentru turneul final al C.M. În meciul retur desfășurat la Helsinki handbaliștii sovietici au învins cu scorul de 33—19 (17—14) echipa Finlandei. În primul joc, echipa U.R.S.S. cîștigase cu 30—16.

S-a stabilit ca tragerea la sorți pentru alcătuirea programului sferturilor de finală ale C.C.E. să aibă loc la 21 decembrie la Köln. Meciurile urmează să se dispute înaintea jocurilor turneului final al campionatului mondial de la Paris (25 februarie — 9 martie).

Într-un joc retur, contînd pentru preliminariile C.M. la Bruxelles, echipa masculină a Norvegiei a învins cu scorul de 35—6 (21—4) echipa Belgiei, calificîndu-se pentru turneul final.

Returul meciului dintre echipa bulgară Lokomotiv și formația sovietică Jalgiris Kaunas, contînd pentru C.C.E. (feminin) s-a încheiat la egalitate: 8—8 (3—5). Pentru turul următor s-a calificat Jalgiris Kaunas, învingătoare în primul joc cu 15—10.

BASCHETBALIȘTII FRANCEZI AU CÎȘTIGAT „TURNEUL NAȚIUNILOR"

PARIS, 1. — Tradiționala competiție internațională de baschet „Turneul națiunilor" a fost cîștigată în acest an de selecționata Franței, urmată de reprezentativele Belgiei, R.F. a Germaniei și Poloniei.

În ultimele două meciuri (desfășurate la Nantes), Polonia a învins cu scorul de 94—75 Franța, iar Belgia a dispus cu 66—64 de R.F. a Germaniei.

CANADIANUL G. ROBINSON ESTE CAMPION MONDIAL LA BOWLING

TOKIO, 1. Cea de-a 5-a ediție a campionatului mondial de bowling s-a încheiat la Tokio cu victoria sportivului canadian Graydon Robinson, care în finală l-a învins cu 379—373 pe Ut Lenavat (Tailanda). Pe locul trei s-a clasat Jose Damina (Panama), iar locul patru a fost ocupat de Jan Kozaki (Australia).

Turneul de tenis de la Brisbane

Turneul internațional de tenis de la Brisbane (Australia) a fost cîștigat de australianul John Alexander, care l-a învins cu 13—11, 6—3 pe coechipierul său Phil Dent. La feminin, pe primul loc s-a clasat Winnie Shaw (Anglia), care a învins-o cu 6—1, 6—1 pe Sandberg (Suedia).

GIMNASTICĂ MODERNĂ:

ÎNTÎLNIRE AMICALĂ ÎNTRE SPORTIVE ROMÂNCE ȘI BULGARE

Echipele de gimnastică modernă Universitatea București și Slavia Sofia s-au întîlnit, în sala de sport a Institutului pedagogic din Capitală, într-un meci amical. Victoria a revenit gimnastelor oaspete, de la care s-a remarcat în mod deosebit Snejana Deceva. Din echipa bucureșteană o frumoasă impresie au lăsat Ileana Nicolae și Cristina Hurezeanu. Iată rezultatele: **exercițiu fără obiect** — Ileana Nicolae (Universitatea) 9,55, Snejana Deceva (Slavia) 9,45, Cristina Hurezeanu („U") 9,40; **exercițiu cu obiect** — Deceva 9,55, Hurezeanu 9,50, Borislava Kiuciukova (S) 9,45; **individual compus** — Deceva 19,00 p, Nicolae și Hurezeanu 18,90; **pe echipe:** Slavia 92,75 p, Universitatea 92,50 p.

Horia ALEXANDRESCU — coresp.

fotbal meridiane

PE ȚĂRMUL ÎNSORIT AL MEDITERANEI SE VA DISPUTA UN MECI DRAMATIC

„Culise" pragheze înaintea barajului de la Marsilia care trebuie să aleagă între CEHOSLOVACIA sau UNGARIA pe cea de-a 14-a calificată pentru Mexic.

Corespondență specială pentru **Sportul**

Cea de a 14-a calificată pentru turneul final al C.M. va fi cunoscută la 3 decembrie (N.R. mîine), la capătul întîlnirii care opune, pe stadionul din Marsilia, cele două echipe egale în puncte pînă acum în clasamentul grupei a II-a preliminare: Cehoslovacia sau Ungaria... Evenimentul polarizează atenția iubitorilor de fotbal și nu numai a celor din cele două țări.

Pentru suporterii reprezentativei cehoslovace, lucrurile se prezintă asemănător cu atmosfera dinaintea celui de al treilea meci de calificare pentru ediția din 1962 a campionatului mondial, adversară fiindu-ne atunci echipa Scoției. Speranțele noastre erau atunci mai curînd reduse, dar... au urmat medaliile de argint. Ce va fi acum? Am încercat să culegem cîteva impresii dinaintea acestui baraj decisiv.

VORBIND DESPRE „ARGINTUL" DIN CHILE

Păreri interesante are Ladislav Novak, fundașul național care a ocupat locul doi în memorabilul turneu final de acum opt ani. Novak este acum antrenor și are în grijă formația din Jablonec, activînd în liga secundă a campionatului cehoslovac.

„Impresia mea este că prima șansă o au totuși maghiarii — ne-a declarat el. Aceasta pentru mai multe motive. În primul rînd, echipierii Ungariei vor fi mai proaspeți, fiind obișnuiți să joace în tempo normal și în a doua jumătate a lui noiembrie, pe cînd jucătorii noștri au programul suprancărcat cu două etape de primăvară, pe care trebuie să le dispute acum. În special echipele de vîrf, ca Spartak Trnava sau Slovan, mi se par supraantrenate. Apoi, în caz de o nouă egalitate și joc în prelungiri, maghiarii pot fi mai productivi în fața porții. Oricum, echipa cehoslovacă s-a arătat animată de un bun spirit de luptă atunci cînd, la Praga, a știut să remonteze un handicap de 1—3. Aceasta poate fi decisiv și la Marsilia..."

CE CREDE MARKO?

Firește, cel mai „presat" de întrebări este în aceste zile conducătorul tehnic al naționalei noastre, antrenorul Josef Marko. **„Cred în victoria noastră** — spune Marko, ceea ce bineînțeles nu are darul să surprindă pe nimeni. Dar iată și argumente concrete: **În această luptă, decisive vor fi dăruirea totală și spiritul combativ. Or, noi am dovedit că-l avem într-un grad superior. Va fi un meci tare, rapid, de luptă. Sîntem pregătiți pentru a-i face față. Nu schimb echipa care a cîștigat ultimul joc din preliminarii, cu Irlanda. Adversarii noștri, de asemenea, nu cred să aibă motive de a schimba 11-le care ne-a condus pe teren propriu. Aștept cu încredere Marsilia".**

PROBABIL — CU „LIBERO"

Cum va arăta această formație a lui Marko? În apărarea imediată, Vencel (Slovan Bratislava) și Viktor (Dukla Praga) candidează pentru postul de răspundere, în cadrul porții. Cvartetul defensiv în cîmp îi prezintă ca titulari siguri pe Pivarnik (Kosice), Hrivnak și Horvath (ambii de la Slovan Bratislava), Hagara (Trnava). În ultima vreme, s-a avansat de mai multe ori părerea necesității includerii unui „libero" în apărare. Acesta ar avea misiunea să anihileze pătrunderile rapizilor atacanți maghiari Bene și Dunai. Pentru postul de „libero" candidează în principal versatilul Migas (Sparta Praga).

În cazul adoptării apărării cu „libero", vor juca numai trei oameni înainte: Vesely (Sparta), Adamec (Trnava) și Jokl (Slovan). Dacă se va juca în sistemul clasic, acestora li se alătură Kabat (Trnava) sau Petras (Inter Bratislava). Mijlocul terenului este acoperit de Kvasnak — chemat special din Belgia pentru meci și Kuna (Spartak Trnava).

Ca încheiere, nu rare sînt părerile că învingătorii din meciul de la Marsilia vor avea un greu cuvînt de spus și în turneul final din Mexic.

Ivan WITZ

Fotbal pe zăpadă... Primele imagini din iarna fotbalistică, cea adevărată, ne sosesc de la Innsbruck, unde meciul pentru campionatul austriac dintre echipa locală Wacker și Austria Viena (1—2) l-a obligat pe jucători să alunece ca pe pistele de schi.
Telefoto: A. P. — AGERPRES

Fotbaliștii cehoslovaci s-au pregătit în Franța

PARIS, 1 (Agerpres). — Echipa Cehoslovaciei a susținut un joc de verificare la Aix en Provence cu o selecționată locală. Fotbaliștii cehoslovaci au cîștigat cu scorul de 5—1 (1—1) prin golurile marcate de Jokl (2), Adamec (2) și Camus (autogol).

Campionate

AUSTRIA (etapa a 14-a): Rapid Viena — Admira Energie 1—1, Einsenstadt — Austria Salzburg 1—2, Voest Linz — Sturm Durisol 0—2, Wacker Innsbruck — Austria Viena 1—2, A.K. Graz — A.S.K. Linz 0—0, Austria Klagenfurt — F.C. Dornbirn 4—1, Wiener Sport Klub — Wacker Viena 0—1. Conduce Austria Viena cu 22 p, urmată de Wacker Innsbruck cu 19 p etc.

ELVEȚIA (etapa a 11-a): Basel — Bienne 5—1, Lugano — Lausanne 2—2, Winterthur — Grasshoppers 1—0, Young Boys — St. Gall 2—0, F.C. Zürich — Wettingen 3—2; meciul Chaud de Fonds — Bellinzona a fost aminat. În clasament conduc F.C. Zürich și Lugano cu cîte 14 p, urmate de Lausanne — 13 p etc.

GRECIA. După 9 etape, pe primul loc se află Panathinaikos Atena cu 26 p, urmată de Heraklis — 23 p, Olympiakos Pireu, A.E.K. și Panseraikos — 22 p. Cîteva rezultate din etapa a 9-a: Heraklis — Olympiakos Pireu 1—1, Panaghaigi — A.E.K. 0—2, Olympiakos Cipru — Aris 0—2, Panionios — Panseraikos 0—0, Egaleo — Vyzas 3—0, Kavala — Pierikos 2—0.

IUGOSLAVIA (etapa a 15-a): Maribor — Partizan 0—0, Velez Hajduk 0—2, Celik — Dinamo 0—0, O.F.K. Beograd — Zelezniciar 5—0, Zagreb — Sloboda 2—2, Bor — Vardar 5—0, Olimpia — Vojvodina 3—2, Sarajevo — Radnicki Niș 2—0. În clasament conduce Steaua roșie Belgrad cu 24 p, urmată de Zelezniciar cu 21 p etc.

SPANIA. După disputarea a 12 etape, continuă să conducă Atletico Madrid cu 19 p, urmată de Atletico Bilbao — 18 p, Real Madrid — 16 p etc. În etapa a 12-a: Atletico Madrid — Pontevedra 2—1, Sevilla — Atletico Bilbao 1—0, Saragossa — Las Palmas 1—2, Elche — Mallorca 1—1, Coruna — Valencia 2—1, Real Sociedad — Sabadell 2—1, Barcelona — Granada 1—0, Real Madrid — Celta 3—1.

PORTUGALIA. În clasament conduce Sporting Lisabona cu 17 p, urmată de Benfica cu 12 p (un meci mai puțin) și Varzim — 12 p. Rezultate din etapa de duminică: Academica — Sporting 3—0, Porto — Leixoes 5—1, Guimaraes — Setubal 2—1, Belenenses — Braga 1—0.

„ÎN 1970 NE VOM ALINIA LA STARTUL UNEI COMPETIȚII DE PRESTIGIU: CUPA DUNĂRII"

Interviu cu tov. G. MORMOCEA, secretar general al Federației române de motociclism

Anul acesta, CONGRESUL FEDERAȚIEI INTERNAȚIONALE DE MOTOCICLISM a fost găzduit de orașul iugoslav Ljubljana. Aici, timp de o săptămînă, reprezentanți ai 32 de federații naționale și-au dat întîlnire pentru a discuta ce „a fost" și „ce va fi" în acest sport al curajului și al vitezelor mereu mai mari.

Federația română de motociclism a fost reprezentată de către **tov. Georgiu Mormocea, secretar general al F.R.M.** La reîntoarcerea în țară, tovarășul Mormocea ne-a răspuns, cu amabilitate, la cîteva întrebări referitoare la congresul ce a avut loc, la viitoarea activitate internațională, la perspectivele sportului motociclist de la noi.

— Ce probleme au fost înscrise pe agenda Congresului de la Ljubljana?

— Destul de multe. În 8 zile s-a făcut bilanțul competițiilor internaționale, constatîndu-se progresul realizat de acest sport pe plan mondial. Demn de evidențiat este numărul tot mai mare al participanților ce iau parte la congresele anuale. În Iugoslavia au fost prezenți atît reprezentanți ai unor federații cu o mai veche activitate, cît și ai altora mai... tinere. În afara Europei, consacrată de acum, bine reprezentat a fost și continentul american. Federațiile din S.U.A., Canada, Argentina, Guatemala, Mexic, Uruguay și Venezuela și-au expus punctul de vedere, au luat parte activă la întocmirea calendarului competițional. Din punct de vedere organizatoric, Congresul a rezolvat o problemă deosebit de importantă: postul de trezorier al F.I.M. După doi ani de improvizații, în care postul a fost girat de dl. Ladam (Elveția), timp în care s-au efectuat numeroase anchete privind folosirea fondului F.I.M., Congresul a ales acum în această funcție pe dl. Nicols Schmid (Luxemburg). În raportul prezentat s-a arătat că în momentul de față F.I.M. s-a întărit din punct de vedere financiar, că există un control mai riguros privind dirijarea fondurilor, în scopul dezvoltării motociclismului.

— Întîndcă ne-ați spus că a fost ales trezorierul, ce alte schimbări importante s-au mai făcut în organele F.I.M.?

— În rest, nimic spectaculos. S-au completat unele posturi rămase descoperite datorită indisponibilităților ivite pe parcurs. Președinte al F.I.M. este în continuare dl. Rodil Del Valle (Spania), ales în 1967, al cărui mandat va expira în 1970. A fost ales un vicepreședinte — domnul Dixon (Anglia) și numit, tot ca vicepreședinte, dl. Essen, care îl va înlocui pe timp de un an pe Anestice, demisionat. S-au mai ales membri în comisia sportivă internațională, în comisia tehnică (n.n. din care face parte și tov. G. Mormocea), în comisiile de turism-motociclism și de finanțe.

— Ne vorbeați de întărirea organizatorică a F.I.M., de rolul ei tot mai însemnat în propagarea acestui sport. Cum puteți susține afirmația?

— În primul rînd prin tot mai accentuata unitate de vederi în rezolvarea unor probleme ce creau altă dată mari greutăți: afilieri, organizare de concursuri etc. În cadrul F.I.M. activează azi 43 de federații. Pe viitor s-a hotărît ca federația de specialitate din Republica Democrată Germană să activeze sub denumirea țării sale. Totodată, a fost afiliată federația Ecuadorului.

— Ce oferă nou programul competițional?

— Probabil, se va oficializa **mașina de 750 cmc cu ataș**, experimentată în multe țări, în competițiile de motocros.

— Cum va arăta calendarul internațional?

— Foarte bogat. Mondialele de motocros, de dirt-track, „Marile premii" ale unor orașe cu vechi tradiții în motociclism — sînt doar cîteva dintre viitoarele concursuri.

Într-o zi mai liberă, reprezentanții țărilor de pe malurile Dunării s-au întrunit și au discutat o problemă ce ne interesează în mod deosebit: „CUPA DUNĂRII" la motocros. În 1970, această competiție se va organiza pe echipe formate din cîte patru alergători, la clasa 250 cmc. Anul viitor etapele vor avea loc în UNGARIA, R. F. a GERMANIEI, IUGOSLAVIA și U.R.S.S. În 1971, vor fi gazde BULGARIA, ROMÂNIA, CEHOSLOVACIA și AUSTRIA.

În luna decembrie, la Belgrad, se va definitiva programul, se vor stabili orașele respective.

— Sub aceste noi auspicii, ce va însemna „Cupa Dunării" pentru sportivii noștri?

— Un foarte bun prilej de afirmare. Compania e selectă. U.R.S.S. (a doua din lume la motocros), Cehoslovacia (deținătoarea „Cupei Dunării"), R.F.G. și Austria sînt țări cu mari potențe în acest sport.

— Ce alte noutăți ar mai fi de consemnat?

— O hotărîre care interesează în mod deosebit pe fotoreporterii noștri. Congresul a aprobat organizarea Concursului internațional de fotografii, bineînțeles dotat cu premii, cu tema **„Motociclismul și turismul moto".** Startul se va da în anul viitor. Dorim ca printre premiați să se afle și reprezentanții talentaților noștri fotoreporteri sportivi. Și în încheiere să vă spunem că viitorul congres al F.I.M. va avea loc în luna octombrie 1970 la Cannes (Franța).

Interviu consemnat de C. ALEXE

Tiparul I.P. „Informația", str. Brezoianu nr. 23—25, București

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXV — Nr. 744 (6178) ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT Miercuri 3 decembrie 1969

DELEGAȚIA DE PARTID ȘI DE STAT A REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA, CONDUSĂ DE TOVARĂȘUL NICOLAE CEAUȘESCU, A PLECAT LA MOSCOVA

Marți, la amiază, a părăsit Capitala, plecînd spre Moscova, delegația de partid și de stat a Republicii Socialiste România, condusă de tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, care va participa la întîlnirea conducătorilor de partid și de stat din R. P. Bulgaria, R. S. Cehoslovacă, R. D. Germană, R. P. Polonă, Republica Socialistă România, R. P. Ungară și U.R.S.S.

Din delegație fac parte tovarășii Ion Gheorghe Maurer, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R., președintele Consiliului de Miniștri, Gheorghe Pană, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent, secretar al C.C. al P.C.R., și Corneliu Mănescu, membru al C.C. al P.C.R., ministrul afacerilor externe.

La plecare, pe aeroportul Băneasa, erau prezenți tovarășii Emil Bodnaraș, Gheorghe Rădulescu, Virgil Trofin, Ilie Verdeț, Maxim Berghianu, Florian Dănălache, Constantin Drăgan, Emil Drăgănescu, Janos Fazekas, Petre Lupu, Manea Mănescu, Leonte Răutu, Gheorghe Stoica, Vasile Vîlcu, Ștefan Voitec, Petre Blajovici, Mihai Gere, Ion Iliescu, Ion Ioniță, Vasile Patilineț, Dumitru Popa, Ion Stănescu, Mihai Marinescu, Ion Pățan, membri ai C.C. al P.C.R., ai Consiliului de Stat și ai guvernului, conducători de instituții centrale și organizații obștești.

Erau de față V. S. Tikunov, însărcinatul cu afaceri ad-interim al Uniunii Sovietice la București, și membri ai ambasadei.

(Agerpres)

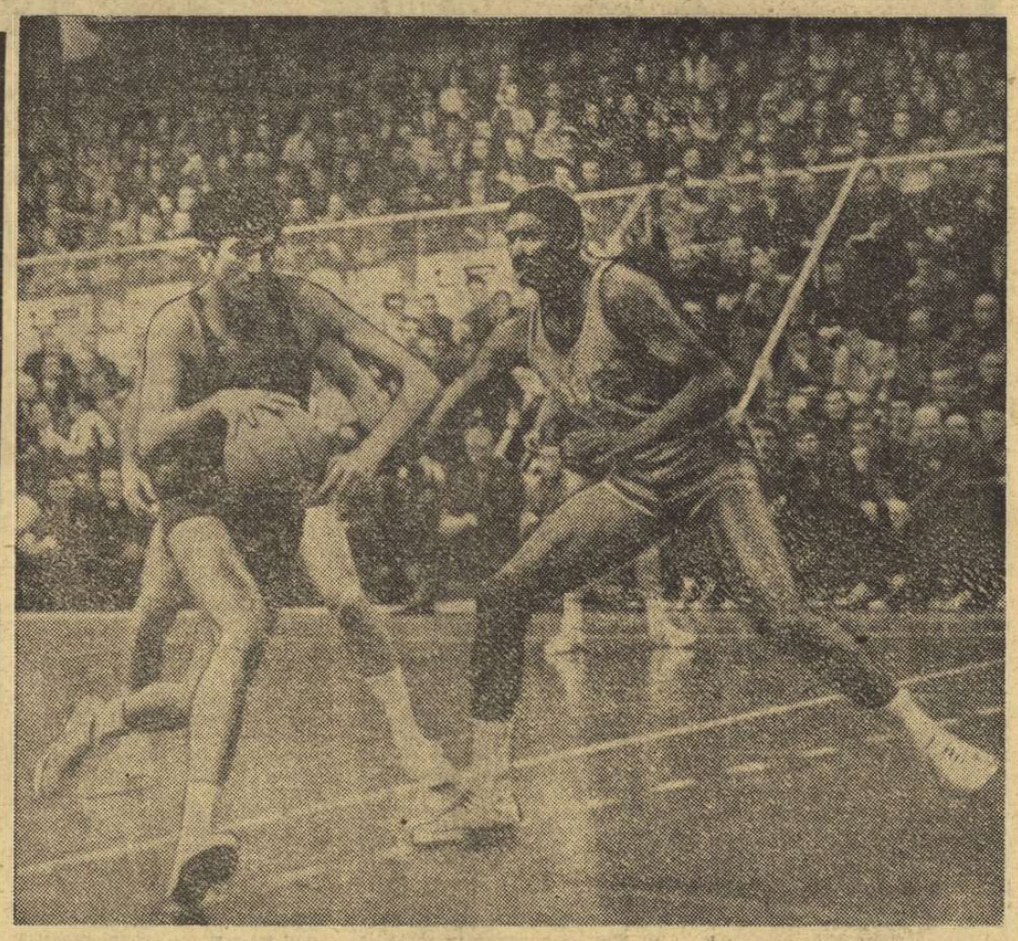

Doi giganți în postură de „pigmei". Tarău încearcă să-l depășească pe Williams. Fază din meciul Steaua — Fides Partenope Neapole, disputat în ediția trecută a „Cupei cupelor".
Foto: A. NEAGU

PARTICIPAREA OLIMPICĂ SE PREGĂTEȘTE TIMP DE 4 ANI (ȘI MAI MULT)

Un amplu interviu acordat de președintele Comitetului Olimpic Român

ANGHEL ALEXE

Experiența ultimelor ediții postbelice ale Jocurilor Olimpice a demonstrat categoric demodarea și inutilitatea preparativelor exclusiv de ultimă oră și a selecției de moment. A devenit clar faptul că pregătirea olimpică trebuie abordată ca o campanie de lungă durată, pe răstimpul dintre două ediții cvadrienale, dacă nu chiar cu gîndul și mai departe la jocurile de peste 8 ani. În acest spirit, primul an încheiat după Jocurile Olimpice de la Grenoble și Mexico nu poate fi considerat un simplu an de relaxare, iar scurtul răgaz pînă la evenimentele de la Sapporo și München nu poate fi măsurat cu obișnuitele etaloane calendaristice. Timpul presează, obligînd la o sporită efervescență din partea celor răspunzători de alegerea și instruirea cadrelor olimpice românești. Iată de ce ne-am adresat președintelui Comitetului Olimpic Român, ANGHEL ALEXE, solicitîndu-i interviul ce urmează, realizat de redactorul nostru Victor Bănciulescu.

— La ce concluzii v-a dus primul an preolimpic (1969) în privința pregătirii campaniei (1972)?

— Pentru prima oară un plan de pregătire olimpică a început să fie aplicat a doua zi după încheierea ediției pre-

(Continuare în pag. a 2-a)

PRIMELE TREI ECHIPE ALE CLASAMENTULUI ÎN MECIURILE-RESTANȚE CE AU LOC AZI

Duel Gaboraș—Voinea, într-unul din meciurile Steaua — Universitatea Craiova
Foto: V. BAGEAC

Azi după-amiază, la ora de încheiere a ultimelor trei restanțe, campionatul diviziei naționale A va reintra pe făgașul calendarului său obișnuit, clasamentul avînd, în sfîrșit, în dreptul fiecăreia din cele 16 echipe, aceeași cifră a meciurilor disputate: 14. Este bine că acest fapt se întîmplă înaintea disputării ultimei etape a turului pentru ca duminică seara, așa cum prevedea, de altfel, calendarul principalei noastre competiții interne, să putem cunoaște lidera de toamnă a diviziei naționale A.

Și merită de relevat, în special, acest fapt, amintindu-ne că în alte situații, fără a avea un program atît de încărcat, cu disputarea unor întîlniri internaționale oficiale și decisive ca preliminarii

— p. sl. —

(Continuare în pag. a 3-a)

ASTĂ-SEARĂ, LA GIESSEN,

STEAUA-M.T.V. 1846 ÎN TURUL INAUGURAL AL „CUPEI CUPELOR" LA BASCHET MASCULIN

Baschetbaliștii de la Steaua susțin astă-seară, în localitatea Giessen, din R. F. a Germaniei, prima întîlnire din turul inaugural al celei de a IV-a ediții a competiției continentale „Cupa cupelor". Adversară îi este echipa M.T.V. 1846, o formație fără „firmă", dar despre a cărei valoare vorbesc rezultatele remarcabile obținute în ultima vreme de baschetul vest-german și care confirmă un evident progres. Favorită rămîne, însă, reprezentanta țării noastre, al cărei jucători, buni tehnicieni, și unii dintre ei cu multă experiență, sînt capabili să realizeze un scor favorabil în cele două partide: cea de astăzi și cea din retur, programată pentru ziua de 11 decembrie la București. Steaua, care ia parte pentru a doua oară la „Cupa cupelor" (debutul l-a făcut în ediția trecută cînd a eliminat pe Hapoel Tel Aviv și a fost întrecută de Fides Partenope Neapole), a deplasat la Giessen lotul obișnuit, adică: Nosievici, Jekely, Tarău, Czmor, Dimancea, Gheorghe, Popa, Oczelak, Nicolescu. Absentează Savu, Irimie (nerestabiliți) și Niculescu (bolnav). Arbitrii jocului: A. Pythoud (Elveția) și W. Milodowsky (Polonia).

★

Marți, la ora prînzului, direcțiunea „Bell Telephone manufacturing company", care patronează echipa Racing Bell Maline, a organizat o conferință de presă în cadrul căreia a fost prezentată echipa de baschet care va susține joi seara, în sala Floreasca de la ora 18,30, meciul cu Dinamo București, în cadrul celui de al doilea tur al „C.C.E." la baschet masculin.

N. R. Din cauza orei înaintate la care s-a jucat, nu putem publica rezultatul meciului feminin U. C. Clermond Ferrand — Rapid București disputat aseară, în cadrul celui de al doilea tur al „C.C.E." la baschet feminin.

VINERI ȘI SÎMBĂTĂ, ÎN SALA FLOREASCA:

CUPA BALCANICĂ LA HALTERE

Cinci echipe la startul întrecerilor

Sportul halterelor din țara noastră nu a cunoscut nicicînd o activitate internațională mai bogată decît în acest an. Acum, după ce „Cupa Dunării" și meciul cu Italia au fost consumate, ne aflăm în fața unei alte întreceri de mare interes: *Cupa balcanică*. Timp de două zile, în sala Floreasca, își vor măsura forțele cei mai buni halterofili din țările balcanice. Este vorba de echipele Bulgariei, Iugoslaviei, Greciei, Turciei și, bineînțeles, cea a României.

Întrecerile se anunță foarte interesante, iubitorii acestui sport și specialiștii așteptînd unele rezultate de valoare internațională. Acestea ar putea veni, în special, din partea halterofililor bulgari, care au fost la campionatele mondiale de la Varșovia revelația întrecerilor. Dar, despre sportivii din țara vecină prezenți la București vom vorbi în ziarul de mîine.

Programul de desfășurare a întrecerilor este următorul:

VINERI — *ora 17*: categoriile cocoș, pană și ușoară.

SÎMBĂTĂ — *ora 10*: categoriile semimijlocie și mijlocie; *ora 17*: categoriile semigrea și grea.

AUTONOMIA — CONDIȚIA VIITOARE A EXISTENȚEI FOTBALULUI NOSTRU (I)

Acceptarea ideii de autonomie în organizarea fotbalului nostru, ce se va manifesta practic începînd de la 1 ianuarie 1970, semnifică deznodămîntul favorabil al unei lungi perioade de înfruntări de opinii, desfășurată mulți ani pentru impunerea unui adevăr fertil. Decurgînd din spiritul unei responsabilități sporite, promovat de către partid în toate domeniile de activitate și concordant cu prevederile Legii cu privire la dezvoltarea activității de educație fizică și sport, principiul autonomiei se anunță drept elementul care va acorda prerogative substanțiale federației de fotbal și unităților de performanță (cluburi, asociații etc) în domenii esențiale pentru dezvoltarea și evoluția lor economico-financiară, administrativă, tehnică etc.

Fotbalul nostru resimțea necesitatea unei organizări flexibile, rivnea după o existență construită pe criterii care respectă specificitatea acestui sport. Acum, disputa pe planul ideilor s-a încheiat și este lăudabil pentru toți cei ce-au participat la ea că s-a terminat prin acceptarea unanimă a unui alt mod de a concepe fotbalul și prin a recunoaște fotbalului dreptul de a-și gîndi existența.

Nu doar o reacție mimetică (la observația că în toate țările cu fotbal bun această ramură deține o poziție aparte în peisajul sportiv intern) a determinat de mult, din partea unora, o atitudine proautonomie, ci înțelegerea unor particularități imposibil de eludat, volumul și complexitatea activității fotbalistice, tradi-

Romulus BALABAN

(Continuare în pag. a 3-a)

4 SPORTIVI ROMÂNI LA „INTERNAȚIONALELE" DE TENIS DE MASĂ ALE POLONIEI

Între 3 și 5 decembrie, la Liublin, vor avea loc internaționalele de tenis de masă ale Poloniei. La această competiție va lua parte și un lot de sportivi români. Au făcut deplasarea Maria Corodi, Nicoleta Spiridon, Adalbert Rethi și Cornel Macovei, însoțiți de antrenorul Gabriel Simionescu.

Campionatul național de șah

VOM AVEA SAU NU BARAJ?

Primele cinci ore de joc ale ultimei runde, disputate aseară, n-au putut desemna pe noul campion național. Partidele-cheie, între candidații cu șanse la titlu, s-au întrerupt după o luptă acerbă și vor fi continuate astăzi dimineață.

În centrul atenției s-a aflat, desigur, partida dintre liderul clasamentului I. Szabo și tînărul Grünberg. Szabo a dominat tot timpul, concretizîndu-și la un moment dat avantajul într-un pion în plus. Cîteva mutări superficiale spre sfîrșitul celor 5 ore regulamentare au permis însă lui Grünberg să simplifice foarte mult jocul. Partida s-a întrerupt în cele din urmă în următoarea poziție:

Alb (Szabo): Rc3, Tg5, Pioni b3 și g4; Negru (Grünberg): Rf7, Ta2, Pa6; Negrul a dat în plic mutarea a 41-a.

Finalul este foarte dificil din cauza materialului redus și un rezultat de remiză este posibil, în cazul unui joc exact din partea negrului.

În cazul cînd Grünberg va reuși să salveze acest final, atunci vom asista, probabil, la un meci de baraj între Szabo și Ciocîltea, care a întrerupt partida cu S. Segal într-o poziție în care are mari șanse de cîștig.

În sfîrșit, Florin Gheorghiu s-a izbit de dîrza rezistență a lui Botez. El are un pion în plus, dar realizarea acestui avantaj este dificilă.

S-au mai întrerupt partidele: Neamțu — Bondoc (primul are o figură în plus), Drimer — Mititelu, Georgescu — Ungureanu. Cu remiză s-au încheiat partidele: Reicher — Varabiescu, Partoș — Stanciu, Trotanescu — Ghițescu, Fischer — Voiculescu.

Astfel, înaintea disputării partidelor întrerupte ale acestei ultime runde, clasamentul se prezintă neschimbat: I. Szabo 12½ (1 întreruptă), V. Ciocîltea 12 (1), Fl. Gheorghiu 11½ (1), Th. Ghițescu 11½, S. Segal 11 (1), C. Partoș 10½.

S. Sm.

În clișeul de mai sus, cei doi candidați la titlu: Victor Ciocîltea (stînga) și Iuliu Szabo (dreapta).

EXEMPLUL LUI NICUȘOR

Asistăm cu interes, curiozitate și satisfacție la evoluția constructivă a fotbalului românesc. Pe multe planuri, soccerul autohton traversează, într-o progresie vizibilă, un proces care-i adaugă, mereu, noi fațete calitative. Se constată elemente de progres în pregătirea metodică, tehnică, tactică, fizică, sînt de semnalat îmbucurătoare tendințe (și nu numai tendințe) organizatorice vizînd o structurare superioară a fotbalului etc.

Auzim, însă, pe ici, pe colo, cam de mulți ani, și un refren care, cu timpul, a ajuns să sune a gol, ca monedele false: **„pregătirea morală"**.

Toți antrenorii, la mai toate ședințele, consacră un important spațiu din referatele lor, scrise sau verbale, capitolului „pregătire morală", căruia unii îi mai adaugă, didactic, și termenul „volitivă". Frecvența reluării acestei teme nu este de loc întîmplătoare. Deși tratarea ei este mai mult formală — și poate tocmai de aceea — „fenomenul moral" prezintă în fotbal încă destule simptome îngrijorătoare.

Cazul lui Coman, cîndva primul portar al țării, are, cu tot caracterul său unic, forță de tipizare. Mai ales sub raportul „rezolvării lui". De ani de zile, acest fotbalist talentat greșește la... capitolul morală. A nu se înțelege că portarul dinamovist a fost sau este un subiect penal. Nu. Greșelile lui Coman contravin exclusiv (sau aproape) normelor morale pe care trebuie să le respecte sportivul de performanță. Or, Coman, de ani de zile, greșește mereu. Greșește. Recunoaște greșelile. Promite. Și iar greșește... Un lanț continuu. Antrenorii, conducătorii săi au intrat și ei în acest lanț cu o „verigă" tipică pentru multe „cazuri" din fotbalul nostru. O verigă care însumează o pluralitate de trăsături: înțelegere, toleranță, slăbiciune, compromis... Poate că ultima dintre ele, COMPROMISUL, domină întregul „aliaj". Ca și în alte sectoare ale activității umane, compromisul are și în fotbal fructe amare.

La Iași, antrenorul Nicușor, un model moral — ca sportiv și ca antrenor — a avut curajul să rupă compromisul (ați citit, probabil, istoria ultimei evaziuni de la morală a lui Coman) cu prețul rezultatului sportiv (stricto senso), de dragul rezultatului moral, despre care tocmai vorbea editorialul ziarului nostru de luni.

Actul lui Nicușor, demn de toată considerația, a fost făcut cu deplină și înțeleaptă răspundere. Iar forța sa educativă (pentru echipă, adică pentru colectivitate, dacă nu pentru Coman...) este infinit mai puternică decît sute de „măsuri verbale", logosuri moralizatoare, „lămuriri" cu vorbe frumoase care zboară și pe care le anculți cu gîndul aiurea...

Gestul lui Nicușor — un exemplu demn de stima noastră a tuturor.

Marius POPESCU

RADAR MONDIAL

CALCULATORUL ELECTRONIC VA LUA LOCUL SELECȚIONERULUI?

Puțini sînt aceia care consideră fotbalul o știință exactă. Foarte mulți văd în el o artă care, ca toate artele, pretinde o tehnică bazată pe anumite principii. Nu sînt principii eterne și de neclintit, dar sînt principii supuse legilor normale ale evoluției care afectează orice domeniu de activitate omenească. Indiferent ce idee am împărtăși, sîntem de părere că orice efort de cercetare științifică în domeniul fotbalului — ca și al sportului, în general — merită să fie relevat și ca atare vom consemna și în ziarul nostru interesanta inițiativă a unei firme americane, de a pune electronica în serviciul acestui popular sport. Considerînd util și interesant experimentul susamintit, păstrăm în același timp anumite rezerve, în special în ceea ce privește aspectul de joc colectiv al fotbalului. Căci, dacă acest calculator ne va ajuta să adunăm 11 jucători excelenți, cine va putea pretinde că astfel vom obține cea mai bună echipă din lume?

Începuturile acestor cercetări datează din anul 1962, cînd Tex Schramm a devenit managerul echipei Dallas Cowboys, în momentul de față una dintre marile formații ale fotbalului american. Trebuie reținut faptul că în S.U.A. un club plătește foarte scump greșelile comise în achiziționarea noilor jucători pentru care se sacrifică adesori sume fabuloase.

Iată de ce, s-a căutat o metodă cît mai eficace pentru a permite cluburilor profesioniste de a-și alege jucătorii cei mai indicați. Managerul echipei din Dallas s-a gîndit să facă apel la Salam Quereishi, un indian de origine,

D. GRAUR

(Continuare în pag. a 2-a)

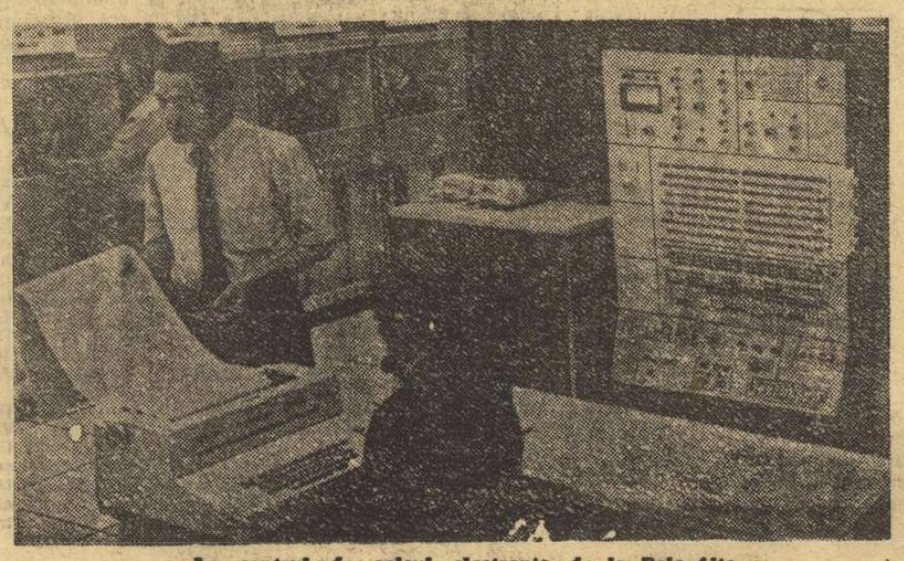

În centrul de calcul electronic de la Palo-Alto

Cu gîndul la startul olimpic!

SAPPORO'72

● Cu ocazia unei conferințe de presă, ținută în orașul Sapporo, gazdă a viitoarei ediții a Jocurilor Olimpice de iarnă din anul 1972, președintele C.I.O., AVERY BRUNDAGE, a declarat, după ce a vizitat Sapporo pentru a lua cunoștință de desfășurarea pregătirilor, că este foarte impresionat de energia cu care gazdele viitoarelor jocuri se pregătesc pentru aceasta. A fost pur și simplu entuziasmat aflînd că autoritățile municipale din Sapporo intenționează chiar să construiască autostrăzi speciale de la viitorul sat olimpic spre locul de desfășurare a fiecărui concurs. „Sînt convins că jocurile din anul 1972, vor avea un mare succes" — a declarat președintele C.I.O.

● După un proiect de program elaborat de Comitetul de organizare a Jocurilor Olimpice de iarnă de la Sapporo (Japonia), acestea se vor desfășura între 3 și 13 februarie 1972. Probele alpine se vor disputa la Aniwa (coborîre) și la Teine (slalom), iar nordicele la Makomanai (fond), la Miyanomori (sărituri de 70 m) și la Okura (sărituri de 90 m).

● Contrar Jocurilor de la Grenoble de anul trecut, competițiile nu se vor termina cu proba de sărituri de 90 metri, ci cu

NOUTĂȚI

slalomul special bărbați și ștafeta 4x10 km bărbați. Acest proiect de program va fi supus, spre aprobare, C.I.O.

● De notat că, la fel ca la Grenoble, locurile de concurs sînt destul de împrăștiate : coborîrea — la 25 km de satul olimpic, slalomul — la 18 km.

● Cei doi delegați tehnici pentru Jocurile de iarnă din 1972 la Sapporo sînt austriacul H. Spiess (probe bărbați) și italianul R. Plattner (femei). Ei au făcut o primă vizită de control, anul acesta, însoțiți de președintele Comitetului de specialitate (coborîre — slalom) al F.I.S.

● Construirea pistei de coborîre de la Sapporo, care va fi terminată pînă la sfîrșitul anului, a costat, după calcule aproximative, 735 milioane de ieni.

● Cu privire la Japonia, campioana olimpică de slalom, Marielle Goitschel, a precizat că este în relații cu prieteni japonezi și că probabil va merge acolo, la sfîrșitul acestui an : „Actualmente sînt în tratative pentru a crea școli de schi în Japonia. Este posibil să antrenez și echipa națională japoneză. În orice caz, fiindcă Sapporo va organiza Jocurile Olimpice în 1972, va fi destul de lucru. Și apoi, pentru mine este cea mai bună soluție : prefer să plec din Europa cu soțul meu". Marielle Goitschel nu a dat mai multe explicații asupra cauzelor pentru care dorește să plece din Europa.

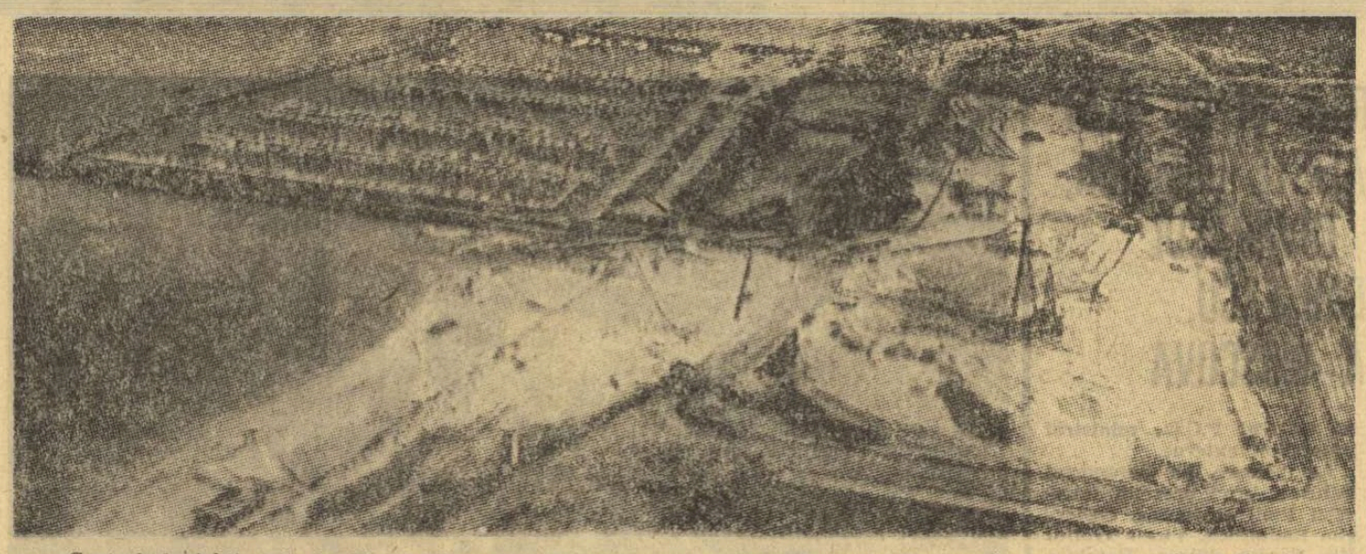

Centrul de iahting de la Kiel-Schilksee, la 15 km nord de centrul orașului, se pregătește pentru probele olimpice

PARTICIPAREA OLIMPICĂ SE PREGĂTEȘTE TIMP DE 4 ANI (ȘI MAI MULT)

(Urmare din pag. 1)

...edente, ținîndu-se cont de ex...erința anterioară, nominali...ind sportivii de perspectivă, ...ecînd responsabilitatea direc... asupra federațiilor. S-a dat ...reste prioritate disciplinelor ...limpice și un sprijin efectiv ...elor sporturi care prin ex...erință au dovedit un potențial ...aloric mai mare. Construcția ...or edificii sportive moderne ...mbogățirea calendarului in...rnațional fac parte din acest ...ogram.

...O caracteristică esențială a ...imului an din acest ciclu ...impic este aceea că federa...ile au trecut la intinerirea ...turilor naționale, îmbinînd ...monios experiența și matu...itatea sportivilor mai vîrstnici ...elanul și talentul celor mai ...eri. S-a acordat o atenție ...osebită lărgirii bazei de se...ție pentru sportul de per...rmanță înființîndu-se noi ...oli sportive, licee cu pro...am de educație fizică, secții ... copii și juniori pe lîngă ...buri, avîndu-se în vedere ...t perspectiva J.O. din 1972, ... și obiectivul mai îndepărtat Olimpiadei din 1976.

Cunoscîndu-se importanța ...drelor care pregătesc sporti... loturilor naționale, au fost ...ițiate cîteva acțiuni menite ... contribuie la îmbogățirea ...noștințelor de specialitate ale ...estora și implicit la moderni...rea procesului de pregătire ... sportivilor.

Principala preocupare a fe...rațiilor, cluburilor și tehni...enilor, anul acesta, a fost ...ă pregătirea și participarea ...portivilor români la o serie ... competiții cu caracter mon...al, european sau balcanic. ...este competiții, considerate ... etape intermediare pentru ... din 1972, au avut ca o...ectiv o primă testare a ...or elemente tinere de curînd ...roduse în loturile naționale. ...ecum și verificarea potență...ui nostru de performanță la acest început de drum într-un nou ciclu olimpic. Rezultatele obținute, în unele sporturi olimpice, au contribuit la consolidarea succeselor din anii trecuți. Sînt grăitoare rezultatele de la scrimă, lupte, box, caiac-canoe, tir, bob. O situație comparativă, raportată la primul an al ciclului olimpic precedent, ne înfățișează următorul aspect : în 1965 — 5 medalii (2 aur, 3 argint), iar în 1968 — 14 medalii (3 aur, 6 argint, 5 bronz) la campionatele mondiale. De asemenea, la campionatele europene, în 1965 — 20 medalii (7 aur, 7 argint și 6 bronz), iar în 1969 — 64 medalii (9 aur, 22 argint și 33 bronz).

Din păcate avem și sporturi în care performanțele sînt mediocre sau slabe, așa cum este cazul la volei, gimnastică (bărbați), haltere, ciclism, baschet, hochei, schi, polo, înot. La atletism, sport de bază la J.O., federația nu a găsit încă cel mai corespunzător cadru organizatoric de pregătire a atleților fruntași, cu toate că nivelul mediu al performanțelor din atletismul românesc a crescut. Noi considerăm că rezultatele slabe din aceste ramuri de sport se datoresc neaplicării politicii elaborate, neglijîndu-se în ultimii ani înființarea loturilor naționale, crearea unei baze largi de selecție, promovarea unor antrenori capabili și îmbunătățirea bazei materiale. Pe de altă parte însă apreciem că în aceste sporturi se muncește puțin la antrenamente, departe de cerințele performanțelor mondiale. De aceea, important în aceste sporturi este ca federațiile, cluburile și în special sportivii și antrenorii să-și îndrepte toate preocupările spre aplicarea metodologiei avansate (fără fetișizare), spre mărirea volumului și intensității antrenamentelor, să ia exemplu de la caiac-canoe, lupte, box, scrimă, discipline în care s-a adoptat mai de mult acestă tendință generală a sportului mondial de performanță.

— Considerați că pe întreg teritoriul s-au înțeles bine și se pun în aplicare sarcinile privitoare la pregătirea olimpică ?

— Planul de acțiuni pentru J.O. din 1972, precum și planul de dezvoltare pe anii 1969—1970 elaborat de Consiliile județene pentru educație fizică și sport, au trezit mult interes în rîndul sportivilor, antrenorilor și tehnicienilor din cluburi, asociații sportive și din organele sportive locale. Desigur, la nivelul posibilităților și condițiilor fiecărui club și județ în parte. În județele unde sportul de performanță este mai dezvoltat s-a avut în vedere pregătirea unor sportivi din primul eșalon, ca membri de bază pentru loturile naționale sau ca prime rezerve ale acestora. În alte județe și în unele cluburi s-a pornit cu crearea unor nuclee de performanță, cu selecționarea și pregătirea unor sportivi în perspectiva J.O. din anul 1976.

Sistemul competițional îmbunătățit, adoptat anul trecut și pus în aplicare din anul acesta, a stimulat organele locale, cluburile, secțiile de performanță din asociațiile sportive, precum și activitatea sportivă școlară și universitară, determinînd o preocupare crescîndă pentru prezentarea echipelor și sportivilor la un nivel de pregătire superior.

Faptul că organele sportive locale și cluburile și-au sporit preocupările pentru crearea unor condiții materiale mai bune în vederea perfecționării măiestriei sportive și a pregătirii sportivilor din orașul respectiv, atestă interesul și perspectiva îmbunătățirii activității sportive de performanță în ansamblul său. Preocupările manifestate în orașele Cluj, Galați, Piatra Neamț, Oradea, Constanța, Cîmpulung Muscel, Craiova, Tg. Mureș, Brăila, Brașov s.a. sînt demne de remarcat.

În unele județe, la unele secții de performanță din cluburi și asociații — și din păcate nu la puține — se așteaptă încă prea mult ajutor din afară, de la organele sportive centrale, de la departamente, se manifestă prea puțină inițiativă proprie pentru rezolvarea problemelor, chiar cînd acestea nu sînt determinate de aspecte materiale. Desigur, este bine și chiar necesar ca aparatul C.N.E.F.S. și al federațiilor să poposească mai des în județe, iar la rîndul său aparatul C.N.E.F.S. și comisiile județene pe ramuri de sport să-și facă mai simțită prezența în secțiile cluburilor și asociațiilor sportive, să mențină un contact mai strîns cu activul acestora, cu sportivii și antrenorii care îi pregătesc. Dar nu putem admite să se mizeze, de către aceștia, numai pe ajutorul venit din altă parte. Astăzi, prin antrenarea unui larg activ obștesc, există mari posibilități de rezolvare a unor probleme pe plan local ; există pentru antrenori și profesori căi operative de circulație a noutăților competițional, iar la unele ramuri de sport (volei, baschet și handbal) au fost înființate divizii școlare.

Realitatea este însă — și cel puțin acest an ne-o confirmă — că nu la toate ramurile de sport s-a reușit un salt care să prevadă o perspectivă optimistă pentru întrecerile olimpice din anul 1972. Actualii componenți ai loturilor de volei (masculin și feminin), polo, ciclism, baschet, gimnastică (bărbați), nu s-au apropiat încă de personalitatea sportivilor din trecut care au ridicat aceste discipline la nivelul performanțelor mondiale și olimpice.

Însă, cu o muncă perseverentă, plină de răbdare și de răspundere, sîntem convinși că federațiile respective vor găsi căile cele mai eficiente pentru ca să refacă acest handicap, iar nordicele la Makomanai (fond), la Miyanomori (sărituri de 70 m) și la Okura (sărituri de 90 m).

● Contrar Jocurilor de la Grenoble de anul trecut, competițiile nu se vor termina cu proba de sărituri de 90 metri, ci cu

NOUTĂȚI

slalomul special bărbați și ștafeta 4x10 km bărbați. Acest proiect de program va fi supus, spre aprobare, C.I.O.

● De notat că, la fel ca la Grenoble, locurile de concurs sînt destul de împrăștiate : coborîrea — la 25 km de satul olimpic, slalomul — la 18 km.

● Cei doi delegați tehnici pentru Jocurile de iarnă din 1972 la Sapporo sînt austriacul H. Spiess (probe bărbați) și italianul R. Plattner (femei). Ei au făcut o primă vizită de control, anul acesta, însoțiți de președintele Comitetului de specialitate (coborîre — slalom) al F.I.S.

● Construirea pistei de coborîre de la Sapporo, care va fi terminată pînă la sfîrșitul anului, a costat, după calcule aproximative, 735 milioane de ieni.

● Cu privire la Japonia, campioana olimpică de slalom, Marielle Goitschel, a precizat că este în relații cu prieteni japonezi și că probabil va merge acolo, la sfîrșitul acestui an : „Actualmente sînt în tratative pentru a crea școli de schi în Japonia. Este posibil să antrenez și echipa națională japoneză. În orice caz, fiindcă Sapporo va organiza Jocurile Olimpice în 1972, va fi destul de lucru. Și apoi, pentru mine este cea mai bună soluție : prefer să plec din Europa cu soțul meu". Marielle Goitschel nu a dat mai multe explicații asupra cauzelor pentru care dorește să plece din Europa.

● PREGĂTIREA SE REALIZEAZĂ NU NUMAI „LA CENTRU"
● DE CE SE BATE PASUL PE LOC LA VOLEI, BASCHET, SCHI ȘI ÎNOT ? ● JUDO — DA, SLALOM PE APĂ ȘI TIR CU ARCUL — POATE...
● MOSCOVA — UN CANDIDAT DE PRESTIGIU

— Care vor fi căile și criteriile de selecție pentru loturile olimpice române ?

— Firește, rezultatele din marile confruntări internaționale și în special cele de la campionatele mondiale și europene care vor avea loc în ultimii doi ani ai ciclului olimpic. Numai întrecerile cu cei mai buni sportivi ai lumii pot să dea o imagine clară a potențialului sportivilor noștri pentru J.O. și deci să contribuie la definitivarea lotului olimpic pentru München și Sapporo. Se cere realism în aprecierea locului în ierarhia mondială, ca și a valorii intrinsece a sportivilor consacrați și a perspectivei celor tineri, pe care trebuie să ne bazăm mai mult. La unele ramuri de sport (volei, baschet, handbal, polo, fotbal), campionatele mondiale și europene, precum și turneele speciale de calificare care vor avea loc în anii 1970-1971, vor stabili, pe baza rezultatelor, echipele participante la turneele olimpice. Deci, pentru aceste ramuri de sport, federațiile au în vedere în primul rînd pregătirea echipelor naționale la un nivel care să le dea dreptul să participe la turneele olimpice. Independent însă de distanța la care se află sediul jocurilor, criteriile noastre valorice rămîn aceleași ca și înainte de Mexico.

— Ce preocupări mai importante va avea Comitetul Olimpic Român în perioada următoare ?

— Prin plenarele sale anuale sau bianuale, C.O.R. va înlesni o legătură organizată cu președinții federațiilor și cu conducătorii departamentelor care au atribuții în domeniul activității sportive, precum și creșterea spiritului lor de răspundere în sportul pe care-l conduc, pentru pregătirea sportivilor din loturile naționale, din principalele cluburi și asociații sportive.

Prin mijloacele specifice de care dispune, C.O.R. va face mai pe larg cunoscută peste hotare dezvoltarea impetuoasă a activității de educație fizică și sport din țara noastră, va întreține și dezvolta relații cu diferite organisme și personalități din mișcarea olimpică internațională.

În activitatea sa operativă C.O.R. va urmări modul cum se îndeplinesc prevederile planului de acțiuni pentru J.O. 1972. Pentru stimularea pregătirii olimpice, va patrona o serie de acțiuni sportive și va instilui diferite trofee și distincții la unele competiții interne și internaționale. De asemenea, va iniția concursuri de literatură și artă pe teme olimpice. Intenționăm să ținem o legătură mai strînsă cu C.I.O., cu o serie de C.N.O. și cu alte organisme internaționale de interes olimpic, precum și cu unele personalități sportive din mișcarea olimpică internațională.

Important este însă ca membrii C.O.R., acolo unde își desfășoară activitatea, în federații, departamente sau cluburi, să contribuie mai substanțial decît în trecut la pregătirea unui număr mai mare de sportivi cu valoare olimpică, la folosirea maximală a condițiilor create, la continuitatea preparativelor și în definitiv la realizarea planului pe care ni l-am propus.

— Ați evocat de cîteva ori și perspectiva jocurilor din 1976. De curînd a devenit cunoscută candidatura capitalei sovietice pentru această ediție. Cum o apreciați ?

— O călătorie recentă la Moscova ne-a prilejuit reconfirmarea copleșitoarei impresii pe care o lasă aici amplitudinea bazelor sportive și efervescența vieții sportive. În aceste condiții, candidatura capitalei Uniunii Sovietice devine aproape normală, ea dînd garanția unei ediții prestigioase a Jocurilor Olimpice. În cazul în care candidatura va obține girul C.I.O., Moscova devenind sediu desemnat al jocurilor din 1976, sîntem siguri că participanții la Olimpiadă vor găsi un climat propice materializării idealurilor olimpice de pace și prietenie. Oricum, pentru sportivii români — vecini ai sportivilor sovietici — aceasta este o veste bună.

sportul propune:

DIRECTORI TEHNICI OLIMPICI

Am reproșat adesea — și nu fără temei — Comitetului olimpic român statutul său de organ pasiv, fără autoritate, scos la iveală numai în ocazii festive, deși pe plan internațional cu o activitate viguroasă, îndrăzneață. Rezumarea prezenței sale în țară doar la un titlu de prestigiu și la o conferință de presă cvadrienală, ni se pare absolut insuficientă. În acest fel C.O.R. nu-și face nici datoria de propagator al idealurilor olimpice, nici pe aceea de tutor al activității olimpice.

E revoltă vremea cînd preocupările olimpice ne apucau cu frenezie în ultimul an preolimpic. Experiența a dovedit că pregătirea pentru Jocuri nu se poate face în campanii temporare, ci că ea trebuie să urmeze un flux neîntrerupt, trecînd insesizabil prin timp și generații. Iată de ce prezența activă și permanentă a Comitetului olimpic român se cere a fi mai pregnant simțită. Datoria sa este de a se înfățișa nu numai lumii exterioare (unde a obținut în ultima vreme o meritată recunoaștere și prețuire), ci și lumii sportive de acasă care, în problemele olimpice, așteaptă și are nevoie de o tutelă dinamică, eficientă. Dincolo de eforturile limitate și unilaterale, oricît de lăudabile uneori, ale federațiilor naționale, se simte nevoia unui organ care să concentreze aceste eforturi, să le sistematizeze și să le dirijeze spre țelul care se află, din 4 în 4 ani, în alt oraș al lumii.

Cunoscînd precipitarea și efervescența care marchează obișnuit perioada imediat anterioară Jocurilor Olimpice și în dorința de a preîntîmpina — acum cînd încă nu e prea tîrziu — erorile altor ani, propunem Comitetului olimpic român numirea a doi directori tehnici, unul pentru sporturile de iarnă, altul pentru sporturile de vară, care să coordoneze, peste ani, cu judiciozitate și simțul acut al perspectivei, întreaga pregătire olimpică a loturilor românești. Alegerea unor cadre cu experiență pentru aceste posturi (de altfel existente și în schemele altor comitete olimpice) ar da un gir salutar preparativelor olimpice, investindu-le cu autoritate și garanția unei concepții unitare, peste frecțiunile conjuncturale sau vederile uneori limitate ale slujitorilor unei anume ramuri sportive.

Supunîndu-și intențiile și inițiativele conducerii C.O.R., cei doi directori tehnici nu ar afecta cu nimic munca obișnuită a federațiilor, ci ar îndrepta-o doar — pe plan olimpic — spre un țel unic.

Acum, cînd propunerea a fost făcută, Comitetului olimpic român, în eterogena sa compoziție, nu-i rămîne decît să mediteze și să decidă.

IDEOGRAMELE — 1972

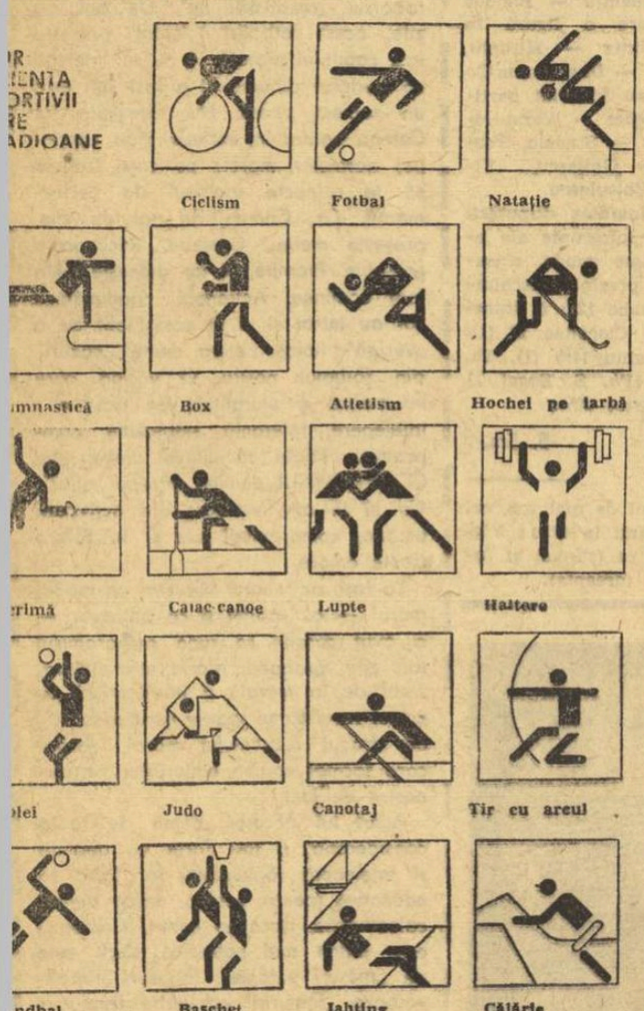

Graficianul Otl Aicher a conceput, împreună cu echipa sa de desenatori, primele ideograme ale Jocurilor Olimpice de München 1972. Noile simboluri seamănă destul de mult cu ... de la Tokio 1964, unde au fost de altfel pentru prima oară introduse. Le reproducem, cu gîndul că încetul cu încetul ... trebui să ne obișnuim cu ele.

4 metri la polo pe apă!

CUM AM PUTEA DEPĂȘI PUNCTUL MORT?

Încă după J.O. de la Tokio s-a conturat necesitatea remanierii echipei naționale de polo. Campionatul european de la Utrecht (1966) a confirmat această premisă, iar forfait-ul de la Ciudad de Mexico a grăbit acest deznodămînt, pentru toată lumea fiind cît se poate de clar faptul că vechea garnitură nu mai avea posibilitatea, în special psihologică, de a realiza performanțe deosebite.

După o serie de dezbateri contradictorii, în cadrul cărora s-au enunțat și păreri puțin realiste, s-a alcătuit — la finele anului 1968 — un lot lărgit. Din acesta nu au mai făcut parte o serie de jucători consacrați (Mărculescu, Kroner, Grințescu, Blajec), care s-au retras din activitatea competițională internațională. Au fost menținuți însă toți ceilalți jucători mai vechi, lor adăugîndu-li-se cîteva elemente tinere de perspectivă. Și astfel, **calendarul internațional al anului 1969, alcătuit fără prea multă chibzuință, a fost onorat de un lot pestriț, lipsit de omogenitate, în care s-a ignorat complet elementul provincial.** Afirm acest lucru, întrucît o serie de jucători clujeni (Rusu, Fülöp) și poate chiar alți 2—3 provinciali își puteau găsi un loc în acest lot lărgit, în care au intrat cîțiva sportivi bucureșteni (de la cluburile Dinamo și Steaua) cu posibilități și perspective evident mai slabe.

Este adevărat că, în această formulă, echipa națională a realizat două victorii la limită, în meciuri amicale, pe teren neutru, disputate cu Italia, a marcat o victorie pe teren propriu (dar și o înfrîngere severă) în fața selecționatei R.D. Germane și a obținut victorii muncite în fața Cehoslovaciei, Bulgariei și Greciei. Dar, ne punem întrebarea, CE SEMNIFICAȚIE POT AVEA ACESTE REZULTATE CÎND ÎN MOD CERT O SERIE DE JUCĂTORI CARE AU CONTRIBUIT LA REALIZAREA LOR NU VOR MAI FI APȚI DE A REPREZENTA CULORILE **ȚĂRII PESTE 1—2 ANI ?**

Adăugînd la aceste considerații și pe aceea de loc neglijabilă, referitoare la volumul și intensitatea muncii din cadrul lotului, care nu au mai atins cotele anilor 1967 și 1968, putem trage concluzia că sezonul pe care l-am încheiat, și pe care l-am fi dorit un viguros început de drum pentru repunerea echipei pe o orbită ascendentă, a fost în cea mai mare parte ratat.

Îmi amintesc că de la începutul anului, ziarul „Sportul" a atras atenția asupra acestui pericol, care plana din momentul alcătuirii lotului. Antrenorii echipei, I. Frincu și C. Corcec, susținuți de antrenorul federal Al. Popescu, au pretextat că această formulă de echipă va permite „7"-lui reprezentativ să păstreze un contact cu plutonul fruntaș. Dar, **absența de la J.O. a atras în mod automat imposibilitatea (nu am fost invitați) participării la „Cupa Ungariei"**, micul campionat mondial neoficial al primelor clasate la Olimpiadă. **A urmat absența de la ediția din acest an a C.C.E.** (măsură luată peste capul federației), **care a întărit și mai mult izolarea polo-ului românesc pe plan internațional.** Cu alte cuvinte, **nici scopul pe care și l-au propus cei trei tehnicieni nu a putut fi atins.** În aceste condiții, posibilitățile calificării la turneul final de la München (1972), prin trecerea cu succes a barajelor eliminatorii, au devenit și mai incerte. A ne mărgini la această constatare, ar însemna, însă, să persistăm în greșeală, motiv pentru care voi încerca să enunț cîteva sugestii care ar putea reactiva, pe un plan superior, echipa națională de polo.

Adept al principiului că lucrurile noi se realizează mai ușor cu oameni noi, **aș sugera includerea prof. A. Grințescu în colectivul ce va pregăti lotul, în continuare.** De altfel, **nici pînă astăzi nu mi-am putut explica cum o hotărîre a biroului federal** (ședință la care am luat parte) **a putut fi schimbată,** ÎN LOCUL ANTRENORILOR PROPUȘI DE FORUL CEL MAI ÎNDREPTĂȚIT S-O FACĂ, APĂRÎND ALȚI TEHNICIENI.

Privind lotul, **aș sugera menținerea jucătorilor Novac, Zamfirescu, Popa, Țăranu, Chețan, acestora adăugîndu-li-se cei mai talentați reprezentanți ai noii generații.** Lotul ar trebui să aibă un plan de muncă serios, un calendar adecvat, iar pregătirea — în cadrul cluburilor și selecționatei — să nu mai cunoască nici un rabat. Luarea în considerare a acțiunilor școlare și universitare, **atragerea în lot a elementelor provinciale cu reale aptitudini și posibilități, o îndrumare și un control riguros din partea tehnicianului federației** — iată alte elemente de care trebuie să se țină cont.

Alături de acest prim lot, **ar trebui format un al doilea, de tineret-juniori (pînă la 21—22 ani), alcătuit din 16—18 jucători, cu o conducere tehnică judicios aleasă, astfel ca ea să nu mai sufere modificări de la o etapă la alta.** Pentru ca pregătirea sa în totalitate să-și poată atinge țelul propus, ar trebui să se asigure acestui lot o temeinică structură, care să nu mai fie dezorganizată permanent prin împrumuturi periodice de jucători. În fine, **ca un al treilea eșalon, ar trebui să se organizeze centre de copii și juniori în orașele (București, Ploiești, Cluj, Oradea, Galați) unde acest lucru este posibil, urmînd ca din cadrul său să fie continuu promovați în eșalonul superior, sportivii de perspectivă.**

Aș vrea însă să fiu bine înțeles. Dacă pentru anumite întîlniri se ivesc 1—2 cazuri de jucători mai vechi, cu o formă sportivă care să justifice selecționarea, cred că ei ar putea fi folosiți temporar în echipă. Toată atenția trebuie să se îndrepte însă către aceste loturi tinere.

Acordînd credit deplin pe o durată mai mare tehnicienilor aleși cu multă chibzuință, FERINDU-NE DE FUGA DUPĂ REZULTATE IMEDIATE (căreia nu de puține ori i-au fost sacrificate acțiuni care promiteau), reconsiderînd în drepturi, pe care nimeni nu le contestă în teorie, colaborarea cu medicul sportiv și considerînd un control riguros al întregii activități (nu trebuie lăsat totul în seama antrenorului federal), îmi exprim convingerea că vom putea depăși punctul mort în care ne aflăm, pornind la drum spre cercul elitei în care ne-am înscris ani în șir.

dr. Ion DRAGAN
membru al F.R. Natație

INTENSITATEA JOCULUI MODERN

La prima vedere s-ar părea că evoluția fotbalului n-a ținut pasul cu evoluția altor sporturi ale căror performanțe se pot măsura în greutate, metru sau secunde.

Sînt încă mulți acei care vorbesc cu nostalgie de meciurile de fotbal de altădată, de execuțiile tehnice ale marilor jucători de altădată. Dar selecția, valoarea tehnică, antrenamentul, regimul de viață au ameliorat randamentul pînă la modificarea expresiei cu a noțiunii însăși a fotbalului. El a devenit un sport dificil în care a cîștiga este imperativul absolut.

Jucătorii de astăzi iubesc în aceeași măsură fotbalul ca și înaintașii lor, dar ei se găsesc în condiții diferite de viață și de joc.

Munca pentru însușirea și perfecționarea procedeelor tehnico-tactice are repercusiuni asupra entuziasmului și angajamentului în joc; repetarea constantă a acelorași gesturi

CRONICA specialistului

și înlănțuirea lor cu o disciplină personală care se acomodează greu cu entuziasmul, jucătorul însuși, sfîrșind prin a fi marcat de un autocontrol care îl face să aibă rețineri.

Jocul constructiv, de asemenea, are inconvenientul de a determina jucătorii să-și frîneze acțiunile pentru că progresul tehnic permite echipei în atac să stăpînească balonul și să înainteze sigur spre poarta adversă. Echipa care se apără trebuie să fie prudentă în atacul la balon și la adversar pentru a nu greși grav. Aceasta este deosebirea față de maniera anterioară de joc în care jucătorul își lansa coechipierul cu mingi în adîncime; aceasta ducea la curse, la luptă pentru intrarea în posesia mingii; deci dinamism, ardoare, combativitate.

Progresul fotbalului modern constă în creșterea intensității și a ritmului de joc. În acest context este elocventă comparația făcută de antrenorul J. Palfer între legendara echipă a Ungariei din 1954 și echipa Ungariei din 1966, care a furnizat un număr dublu de acțiuni, deși rezultatul ei a fost mai slab ca cel din 1954. Echipa națională de juniori din 1966 a Angliei în turneul din Iugoslavia a efectuat un număr egal de acțiuni cu echipa Ungariei din 1954.

Această statistică confirmă progresul general al fotbalului, ridicarea ritmului și a intensității de joc.

Ridicarea ritmului de joc explică, de altfel, aparențe confuzii ale unor meciuri. La un astfel de ritm erorile de joc devin inevitabile.

Majoritatea spectatorilor nu fac diferențe între o repriză ușoară și o repriză dificilă, între un meci rapid și unul lent. Ei subliniază numai erorile comise și le dezaprobă cu aceeași convingere. Dar, un ritm mai rapid chiar dacă dă ocazia mai multor erori, procură de asemenea ocazii mai numeroase, deci un randament superior.

Trebuie scoasă în relief noțiunea de intensitate a jocului, iar echipele noastre trebuie să se orienteze spre realizarea unui joc intens și rapid pe toată durata celor 90 de minute.

Tehnica este un mijloc de sporire a randamentului și nu de diminuare a efortului care trebuie menținut la un ritm ridicat.

Avem destui jucători cu un bagaj tehnic apropiat de nivelul valorilor mondiale, care se ascund însă sub mantia tehnicii, ei fiind refractari la efort uitînd că fără a avea suportul fizic nu-și pot exterioriza valoarea tehnică la nivelul cerințelor jocului modern.

Tactica este un aport la tehnică, care nu trebuie să diminueze randamentul. Dacă pentru același rezultat ea cere patru jucători acolo unde trei sau doi ar fi suficient, această tactică frînează jocul, fiind deci necorespunzătoare. Schema ritmului în favoarea formei jocului sau grija abuzivă pentru construirea jocului poate conduce la decepții.

R. COSMOC
antrenorul
echipei de tineret-rezerve
Farul Constanța

fotbal

ECOURI • ECOURI • ECOURI • ECOURI • ECOURI

● **Duminică, Stoker a împlinit 27 de ani. A ținut cu tot dinadinsul să facă un meci mare. Din această cauză a jucat foarte crispat, fiindu-i mereu frică să nu comită vreo greșeală. Dar, vorba proverbului, de ce îți e frică nu scapi. În minutul 10 al partidei a fost prins pe picior greșit (ca și celălalt fundaș central al Jiului, Alex. Georgescu) și orădenii au deschis scorul. Lui Stoker îi venea să-și muște mîinile... Treptat, treptat, însă, și-a revenit, devenind același stîlp al apărării minerilor. Seara, după meci, era profund afectat de greșeala săvîrșită în min. 10. Antrenorul Titus Ozon, pus pe glume cum îl știm, căuta să-l consoleze: „Nu-i nimic, ai ocazie duminica viitoare la Cluj să te reabilitezi. Dai un gol studenților și-o să-ți facem o aniversare cum n-ai avut niciodată..."**

Să pregătească oboreanul vreo surpriză fostului său magistru?

● **De cinci ori mingea a lovit bara și... nici un gol!... Hotărît lucru ghinionul nu l-a ocolit, duminică la Cluj, pe cunoscuții tunari ai Universității Craiova, Oblemenco și Niță. După aspectul primei reprize și începutul celei de a doua, oaspeții ar fi meritat fără îndoială nu un punct, ci două. „Sperăm ca miercuri, la restanța cu Steaua (n. n. meciul se joacă la Craiova) ghinionul să ne pîndească ceva mai puțin"... ne declara în cabină, mai în glumă, mai în serios, dr. Frinculescu, antrenorul-secund al oltenilor.**

● **Feroviarii clujeni și-au găsit cadența după aproximativ 10 minute de la reluare. Incisivitatea atacurilor lor a fost (totuși) mai puțin convingătoare decît aceea a adversarilor lor. Iată de ce scorul alb realizat de gazde li onorează. Iar punctul obținut (și, de fapt, el reprezentînd... planul minimal al echipei) va conta foarte mult la ora bilanțului general, în primăvară...**

● **Oprea, excelentul portar al craiovenilor, a fost în min. 75 victima unui accident destul de serios: Soo, urmărind un balon, l-a lovit fără intenție pe Oprea, obligîndu-l să părăsească terenul. Subliniem NEINTENȚIONAT, așa cum și-au putut da seama toți spectatorii de bună credință. Spre deosebire de alți citiva, mai încălziți, suporteri ai Universității, care s-au grăbit să huiduie și să incite tribunele. De altfel Soo a fost primul care i-a cerut scuze lui Oprea, regretînd incidentul...**

● **Gh. Popovici s-a impus (din nou) într-un arbitraj la centru, prin intervenții prompte și, în general, prin maniera în care a înțeles să asigure cursivitatea jocului. Trebuie relevat faptul că în misiunea sa, el a fost foarte bine completat de cei doi tușieri, Mircea Sadoveanu și Alex. Paraschiv. Pe cît se vede un trio omogen, cum am dori să întîlnim la TOATE meciurile de fotbal. Și nu numai la cele de A...**

● **Pentru documentarea antrenorului Dumitru Nicolae-Nicușor în privința „dispariției" lui Coman în săptămîna premergătoare meciului de la Iași...**

„Narcis" a fost reperat cîteva zile în Pitești în compania unor vechi prieteni de chef, în fața paharelor cu licoare de prună.

● **Fundașul central al Jiului, Georgescu, este de cîteva zile tată al unui băiat...**

...„care sper că într-o zi îmi va lua locul pe terenul de fotbal", a completat zîmbind jucătorul de la Jiu.

● **De cîtva timp, Anca face obiectul unei atenții speciale a publicului din tribună, datorită coafurii sale „gen Best".**

E și acesta un fel de a te remarca...

● **Ariciu, portarul echipei de tineret-rezerve Dinamo Pitești, a fost duminică seara eroul unei „partide" sui generis. El s-a căsătorit, fiind sărbătorit de toți coechipierii la restaurantul Argeșul. Și un amănunt: în echipa de tineret-rezerve Dinamo Pitești (învingătoare duminică cu 1–0) au mai evoluat Turcan și... Barbu!**

● **Vă interesează să știți cîți membri susținători, cu cotizația în regulă, are echipa Dinamo Bacău? Unul, singur, singurel.**

(După mărturia contabilului șef al clubului, Elly Schwartz).

...dacă după înfrîngerea cu 0–8 de duminică nu s-o fi retras și acesta.

● **Nedelcu, căpitanul echipei Dinamo Bacău, criticîndu-se și în arbitru, a protestat în min. 10 al partidei cu Steaua, la un ofsaid imaginar la Dumitriu III, cerînd socoteală tușierului. Sesizîndu-se, conducătorul jocului, Gr. Birsan, l-a atras atenția și jucătorul băcăuan n-a mai recidivat... verbal. În schimb, ca tactică de joc, apărarea dirijată de vechiul jucător băcăuan, a**

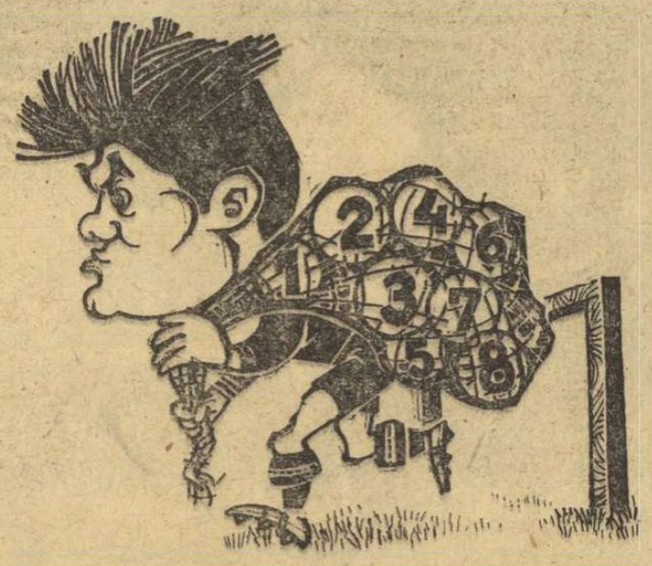

Desen de Al. CLENCIU

căzut deseori în propria capcană a unor poziții prea... avansate!

● **Haidu a apărat din nou un meci întreg, după o lungă absență, cauzată de un serios accident. Revenirea sa în poarta echipei militare a coincis cu o comportare sigură și sobră, de parcă ar fi avut „în picioare" nenumărate partide în acest campionat. Vrem să credem că seriozitatea la antrenamente constituie cheia acestei comportări și să sperăm ca ea să nu fie dată uitării, cu timpul...**

● **15–2. Iată raportul de cornere din partida Rapid–Farul. Desigur, sînt situații cînd trimiterea balonului în corner constituie singura soluție de evitare a primirii unui gol. Dar, apărătorii Farului au oferit Rapidului cu mare largheță asemenea lovituri de colț. Și efectul nu se putea să nu vină. Golul bucureștenilor este rezultatul unui corner pe care Stoica ar fi putut să-l evite.**

● **Tot despre corner. În min. 42 Năstureșcu a trimis mingea în aut de poartă în urma unei „contre" pusă la balon de Botea. Tușierul Badea, neatent, ca și arbitrul de centru, a indicat corner. Lovitura a fost executată, Stoica a vrut să respingă dar a intervenit greșit și era gata-gata să înscrie în propria poartă. Iată unde putea duce o lovitură de colț greșit dictată.**

● **Sasu-Badea-Tufan-Kallo. O linie de atac formată numai din foști internaționali A. Și totuși cvartetul respectiv nu prea reușește să mai înscrie. În ultimele 4 etape a marcat un singur gol. Ce se întîmplă cu acești jucători? Îndeosebi cu Tufan și Kallo de la care încă se așteaptă o comportare la nivelul celei ce l-a adus în echipa națională.**

● Cîteva minute după încheierea jocului Steagul roșu – U.T.A. în cabina formației arădene era liniște deplină, iar antrenorul Reinhard stătea rezemat de perete, cu ochii în pămînt. Părea foarte afectat. Ne-a întîmpinat zîmbind trist:

– Uite așa se întîmplă... Jucăm bine și nu putem înscrie măcar un gol. Ce să zic? În fond, deși plecăm fără nici un punct de la Brașov, sînt totuși mulțumit că echipa a mers. Ne-am chinuit în această toamnă, dar acum sper că a trecut momentul cel greu. Noroc că mai este returul...

● De cîtva timp Stere Adamache, portarul echipei Steagul roșu, manifestă o formă excelentă, motiv pentru care a intrat chiar în vederile antrenorului lotului reprezentativ. Dar, Adamache a ratat intrarea în lot chiar pe „linia de sosire".

– Ce s-a întîmplat?

– Eh! M-am prezentat în Polana, înaintea meciului cu Grecia, după o seară în care am întîrziat mai mult la un pahar. Și...

Acum, Adamache ne spunea că regretă sincer, cu atît mai mult cu cît era vorba de un... accident absolut nevinovat. Însă el și-a dat seama de greșeală, a înțeles sancțiunea și luptă să-și recîștige locul pierdut. Duminică în meciul cu U.T.A., a dovedit că este un portar excelent și că se află în formă. Sportivă, bineînțeles...

● Unul din conducătorii echipei Steagul roșu ne spunea la cîteva minute după terminarea partidei cu U.T.A.:

– Încă două victorii ca astea și mă... internez în spital!

● **La sfîrșitul jocului Politehnica–Dinamo, MARICA, fostul elev al prof. bucureștean TRAIAN TOMESCU, ne-a rugat să-i transmitem primului său antrenor că a marcat duminică în cinstea sa.**

● **După cum se știe, Deleanu n-a jucat la Iași, deși era apt de joc. Trebuind să-i înfrunte pe foștii săi coechipieri, în rîndul cărora a ajuns una din vedetele (în sens fericit) fotbalului nostru, ex-ieșeanul s-a recuzat, iar antrenorul Nicușor l-a înțeles și nu l-a introdus în formație.**

● **La încheierea meciului de la Iași l-am zărit, într-un colț, spășit, pe COMAN – fugitivul, cel atît de vinovat față de colegii săi. Avea aerul unui om care regretă profund. Dar oare n-au ajuns mult prea dese regretele acestea tardive ale unui portar în care, nu de mult, toată lumea își punea mari speranțe?**

● **Antrenorul emerit C. BRAUN-BOGDAN, observator federal la meciul de la Iași, pe-a declarat, încîntat de maniera de arbitraj a brigăzii ploieștene Vlaiculescu – Cursaru – Vasiliu: „Mai rar un arbitraj care să vadă tot ce a fost pe teren, ca acești cavaleri ai fluierului ploieșteni!"**

● **Antrenorul ieșean JUSTIN, etern nemulțumit (motivat) de evoluția elevilor săi, era duminică seara euforic. Avea și motive. Politehnica obținuse cea mai netă victorie – din istoria existenței sale – în dauna echipei Dinamo București. Și 3–0 împotriva acestui „nume" nu e la îndemîna oricui...**

ARBITRI SANCȚIONAȚI

Colegiul central al arbitrilor de fotbal, în ultima sa ședință, a hotărît să sancționeze pe următorii arbitri:

— **V. Buimistruc și I. Ciolan** — Iași au fost suspendați pe cîte trei luni competiționale pentru greșeli la meciul Politehnica Galați — Progresul București;

V. Fănățean — Satu Mare și **C. Corbu** — P. Neamț au fost suspendați pe cîte trei luni competiționale pentru neprezentarea la meciurile la care au fost delegați;

— **V. Lupu** — Roman, suspendat pe una lună competițională pentru că a tăinuit neprezentarea unui arbitru de linie la partida Minerul Gura Humorului — Viitorul Botoșani.

BUKOSI S-A RETRAS DIN ACTIVITATEA COMPETIȚIONALĂ

Meciul Portul Constanța — Poiana Cimpina a însemnat pentru Bukosi un moment deosebit în activitatea sa. Duminică, cunoscutul fotbalist, component de mai multă vreme al echipei Portul, și-a luat rămas bun de la activitatea competițională. Cu acest prilej, consiliul asociației sportive Portul a organizat o festivitate, în cadrul căreia a fost sărbătorit Bukosi.

Bukosi, însă, n-a spus adio sportului îndrăgit. În viitor el îl va ajuta pe antrenorul E. Hașoti.

C. POPA
corespondent principal

Arbitrii meciurilor de azi

● RAPID — PETROLUL: C. Nițescu, ajutat la linie de E. Bucșe și A. Tudor (toți din Sibiu);

● F.C. ARGEȘ — DINAMO BUCUREȘTI: Z. Drăghici, ajutat la linie de G. Manole și G. Tacciu (toți din Constanța);

● UNIV. CRAIOVA — STEAUA: N. Rainea (Bîrlad), ajutat la linie de C. Pop (Hunedoara) și Al. Alexe (Rm. Vîlcea).

...și de duminică

● UNIV. CRAIOVA — F.C. ARGEȘ: G. Birsan, ajutat la linie de V. Liga și O. Turcitu (toți din Galați);

● FARUL — C.F.R.: V. Pădureanu, ajutat la linie de G. Motorga și V. Toma (toți din București);

● CRIȘUL — STEAUA: S. Biraescu, ajutat la linie de I. Boroș și G. Blau (toți din Timișoara).

● U.T.A. — POLITEHNICA: N. Mihăilescu, ajutat la linie de M. Sadoveanu și C. Popa (toți din București);

● DINAMO BACĂU — RAPID: O. Anderco (Satu Mare), ajutat la linie de G. Fărcașu (Satu Mare) și C. Szilaghi (Baia Mare);

● PETROLUL — STEAGUL ROȘU: N. Rainea, ajutat la linie de Ion Radu (Bîrlad) și V. Popa (Iași);

● DINAMO BUCUREȘTI — A.S. ARMATA: I. Ritter (Timișoara), ajutat la linie de M. Biolan și S. Drăgulici (ambii din Tr. Severin);

● „U" CLUJ — JIUL: N. Petriceanu, ajutat la linie de D. Ghețu și F. Colosi (toți din București).

PRIMELE TREI ECHIPE ALE CLASAMENTULUI ÎN MECIURILE-RESTANȚE CE AU LOC AZI

(Urmare din pag. 1)

riile campionatului mondial, prima parte a campionatului se prelungea artificial, meciuri restanțe disputîndu-se uneori chiar și înaintea începerii returului, clasamentul oferind o configurație aproximativă, echivocă.

Coincidența face ca aceste ultime trei restanțe (*Rapid — Petrolul*, amînată din etapa a II-a, și *Universitatea Craiova — Steaua, F. C. Argeș — Dinamo București*, amînate din etapa a XI-a) să joace un rol de prim ordin în ierarhizarea locurilor fruntașe ale clasamentului — atît liderul actual, *Rapid*, cît și imediatele sale urmăritoare — *Dinamo București* și *Universitatea Craiova* — fiind angrenate în confruntările de azi.

Dintre ele, cea mai avantajată pare a fi, prin calculul hîrtiei, echipa feroviară, care dispută partida sa cu *Petrolul* în „fief"-ul giuleștean. *Rapid*, bine lansată în cursa spre consolidarea locului de lider (n-a cunoscut înfrîngerea în ultimele patru partide, cedînd un singur punct la Cluj, cu „U") are deci prima șansă, deși în meciul de duminică a obținut, tot pe teren propriu, o victorie dificilă în fața *Farului*. Dar cum nici echipa ploieșteană nu traversează, în prezent, o perioadă de „boom", datorită în special incapacității ofensive, liderul își poate păstra poziția înaintea ultimei etape.

La Craiova se dispută, după părerea noastră, cea mai „aprinsă" restanță, pentru că gazda universitară concede foarte greu pe teren propriu, în timp ce *Steaua* a dovedit în partida cu *Dinamo Bacău* un apetit de gol pantagruelic. În lipsa unei replici viguroase în etapa trecută, *Steaua* va trebui să dovedească în acest meci restanță că determinant în surpriza rezultatului cu Dinamo Bacău a fost randamentul său optim și nu carențele unei defensive naive a adversarului.

În sfîrșit (dar nu cel din urmă...), la Pitești, echipa gazdă întîlnește pe ex-liderul, *Dinamo București*, aflat acum, după cum se pare, sub influența reculului unui program foarte încărcat al internaționalilor săi. Aceasta ne și impune rezervele de rigoare, cu atît mai mult cu cît capricioșii jucători dinamoviști pot face o partidă excelentă atunci cînd te aștepți mai puțin și invers...

Dar înainte de orice speculații teoretice, să nu uităm să invocăm clemența lui Eol pentru a alunga norii de ploaie și a zvînta terenurile de joc!

MANIFESTĂRI REPROBABILE

Duminică, la Petroșani, am fost martorii unor scene aproape de necrezut. Încă de la începutul partidei antrenorul Crișului, **Ladislau Vlad**, a început să adreseze cuvinte injurioase tușierului **C. Manușaride**. Curînd i s-a alăturat medicul și unul din conducătorii echipei, anume **V. Strengaru**. Aproape că nu trecea un minut ca arbitrul să nu fie insultat. În pauză la cabina arbitrilor și-a făcut apariția masorul echipei Crișul, care, în termeni necuviincioși, a reproșat arbitrilor că favorizează gazdele. În repriza secundă, din momentul în care Jiul a egalat, furia orădenilor de pe banca rezervelor nu mai cunoștea margini. O nouă ploaie de insulte s-a abătut asupra tușierului Manușaride. Dar punctul culminant a fost atins cînd jucătorii din Petroșani au înscris al doilea gol. **Antrenorul, medicul, jucătorii de rezervă de la Crișul s-au repezit la arbitru împroșcîndu-l cu cele mai grosolane înjurături. TOMEȘ, care nu intrase încă în joc, a aruncat cu o sticlă în teren vrînd să-l lovească pe Stoker.** Jucătorii orădeni au luat imediat sticla și au dus-o arbitrului de centru spunîndu-i că a fost aruncată din tribună. C. Petrea a luat mingea și sticla și s-a îndreptat spre centrul terenului hotărît să oprească meciul. Observatorul federal **Gh. Drăgulescu** a intervenit, atrăgîndu-i atenția arbitrului că sticla a fost aruncată de pe banca de rezerve a echipei Crișul. Antrenorul Ladislau Vlad și ceilalți orădeni n-au găsit altceva de cuviință decît să-l apostrofeze cu aceleași insulte și pe observatorul federal. Nici după calmarea incidentelor care s-au soldat cu eliminarea lui **Suciu**, orădenii nu s-au calmat continuînd să insulte arbitrii și să incite publicul.

Manifestările de-a dreptul huliganice ale orădenilor, săvîrșite cu ocazia meciului Jiul — Crișul nu trebuie trecute cu vederea. F.R.F. are datoria de a analiza cu toată seriozitatea faptele petrecute duminică la Petroșani și de a lua cele mai drastice măsuri împotriva celor vinovați.

Dan VLAD

AL. MIRODAN

HAIDE U.T.A.!

Există în limbajul american o expresie foarte comună și din ce în ce mai răspîndită pentru că sugerează o stare comună și din ce în ce mai răspîndită în veacul nostru cam dur: break down. Provenit, inițial, din terminologia medicală și voind să indice o scădere bruscă mi se pare a tensiunii sau a tonusului vital, cuvîntul precizează „căderea", dacă nu chiar prăbușirea individului. La un moment dat al evoluției sale, omul (și mai ales contemporanii noștri) poate cunoaște o stare de criză, ale cărei cauze sînt nesfîrșite, de la iubire la condiția economică și de la un cuțit înfipt social pe la spate la dezagregare interioară sau la un eșec în clipe decisive. Dar break down-ul — cunoscut de cititorii acestui ziar prin lectura cazurilor de sportivi căzuți o vreme pentru a-și reveni eventual după un an sau trei — este familiar și colectivelor: o echipă de fotbal, un club de volei, o ramură întreagă de sport. Exemplificarea poarte fi extinsă, firește, dincolo de stadion: istoria notează și societăți break down.

Întorcîndu-ne însă la ceea ce ne interesează, trebuie să observăm că în viața U.T.A.-ei, campioană pe drept și simpatizată a țării la fotbal, momentul de după acel 0—8 cu Legia Varșovia a însemnat unul din cele mai fulgerătoare și impresionante prăbușiri din antologia sportului românesc. Jucătorii nu mai îndrăzneau să iasă din case de rușine să nu întîlnească partea cea mai agresivă a oamenilor și anume privirea. La antrenamente se mergea ca la înmormîntare. La meciuri, ca la o corvoadă absurdă a cărei sterilitate e aprioric știută: nu mai sîntem buni de nimic. Mijlocașii cu talent erau atît de încredințați că și-au pierdut talentul încît se comportau ca și cum nu l-ar fi posedat niciodată. Fundașii cu forță nu mai izbuteau nici o interceptie. Extremele cu viteză alergau fără. Rezultatul cel mai grav al jocului de la Varșovia n-a fost pierderea meciului, ci pierderea încrederii.

...Dar, cu două etape în urmă, U.T.A., a cărei rostogolire spre coada clasamentului părea inevitabilă, și-a scuturat capul furioasă, a mîrîit: „bîine"..., a rînjit la adresa cuiva un: „prea v-ați grăbit să-mi cîntați prohodul" (ca Dan și Răducanu după Vitoria Setubal) și l-a învins pe argeșeni cu 3—0. Iar duminică, deși a pierdut partida cu Steagul roșu, le-a dat foarte multe emoții brașovenilor pe propriul lor teren. Să tragem de-aici concluzia că traversarea deșertului a luat sfîrșit? Posibil. Pentru că, pereche cu expresia break down, limbajul modern cunoaște pe comeback, vorbe ce vor să înfățișeze că omul căzut și-a revenit, și a revenit, ocupîndu-și locul de cuviință.

Haide U.T.A.!

Toți am fost, sîntem sau vom fi măcar o dată-n viață ca tine

Toți.

Fără excepție.

AUTONOMIA — CONDIȚIA VIITOARE A EXISTENȚEI FOTBALULUI NOSTRU (I)

(Urmare din pag. 1)

țiile existente în lumea fotbalului, interesul și exigențele incomparabile ale publicului, realitatea și influența fotbalului internațional etc.

În cazul nostru, autonomia va însemna o stare de responsabilitate amplificată din partea tuturor celor implicați în activitatea fotbalistică. Ea va impune necesitatea și obligația unei cunoașteri aprofundate a fiecărui segment al edificiului fotbalistic, va deschide o cale mai amplă spre măsuri adecvate și nu mai puțin dreptul de a le aplica. Autonomia va îngădui simplificarea procesului de analizare a tuturor aspectelor majore, va conferi organelor federale latitudinea de a interveni prompt. Ea va da celor de la federație și de la cluburi sentimentul că încep să stăpînească existența acestei ramuri sportive și a instituțiilor pe care le conduc, că forța sau slăbiciunile fotbalului depind de priceperea și de rîvna lor, sau de reversul acestora. Autonomia va mai însemna încetarea pasivității (atitudine necunoscută pînă acum la mulți responsabili de la federație și cluburi), revitalizare, atitudini active, energice, pentru soluții optime în toate chestiunile mari sau mici. Datorită ei vor dispare subterfugiile, alibiurile, precum și cei obișnuiți să le folosească, să le confecționeze în incinta activității fotbalistice. Pe lîngă toate aceste semnificații, mai menționăm că autonomia va trebui înțeleasă ca o sinteză de prerogative și servituți racordate la principiile generale care guvernează fiecare domeniu de activitate din societatea noastră.

Condiția viitoare a fotbalului nu va avea, desigur, niscaiva virtuți magice. Ea trebuie transformată din idee într-o realitate operantă. Substanța care va îngădui să fie schimbată structura edificiului fotbalistic va avea, cum este și firesc, o natură financiar-economică. Dintr-un domeniu cronic subvenționat și deficitar, cu toate implicațiile materiale și morale derivate dintr-o atare postură, fotbalul, spectacolul sportiv cu cea mai mare audiență în epoca noastră, va încerca să-și demonstreze forța și maturitatea, începînd o existență bazată pe surse de venituri proprii. Această modificare, nu doar un simplu act de mîndrie legitimă în plan moral, e în stare de repercusiuni favorabile mult mai însemnate decît ar putea sugera o judecată pripită. Pînă acum, sursele proprii de venituri ale fotbalului nu comunicau în nici un fel cu necesitățile sale. Ele se vărsau în altă parte și se întorceau ulterior sub formă de subvenții, cel mai adesea ajustate și însoțite de recomandări... obligatorii, insensibile la necesitățile sale. Lipsa oricărei legături între venituri și cheltuieli a deteriorat sub orice limită interesul pentru realizări financiare, ajungîndu-se nu numai la indiferență, ci și la aberantul sentiment de insatisfacție în fața unor încasări mai substanțiale, deoarece niște prevederi, celebre prin antilogică, diminuau subvențiile, în cazul cînd clubul vărsa mai multe venituri forului tutelar.

Este incontestabil că federația sau secțiile de fotbal nu puteau desfășura în vechile condiții o politică proprie, atîta timp cît nu dobîndiseră dreptul de a-și cîștiga singure existența. Este marea eroare comisă în trecut, iluzia amăgitoare care a condus la eșec atîtea serii de conducători ai fotbalului. Numai cînd fotbalul va dispune de toate resursele sale de drept, cînd sentimentul de autoconducere va potența responsabilitățile, cînd necesitățile sale stringente vor orienta structura planurilor de perspectivă și direcția investițiilor, numai în acest caz vor dispare acele anomalii prezente și prelungite în toate rapoartele de analiză ale situației fotbalului din ultimele două decenii: munca formală, mimarea datoriei, restrîngerea și deteriorarea bazei materiale, epuizarea energiilor interne prin neutilizare, predilecția pentru realizări de suprafață, indiferență față de pregătirile copiilor și juniorilor, risipă de fonduri alături de imposibilitatea de a onora necesități vitale, devieri de la etică și de la normele legalității, manevrarea unor fonduri incontrolabile, anemierea cluburilor etc.

Autonomia corect înțeleasă și aplicată, cu toate implicațiile ei, va fi în stare să vindece toate simptomele acestei maladii aproape generale.

Recent a avut loc o primă discuție în jurul viitorului buget al federației autonome. Veniturile ei vor proveni din surse proprii (meciuri internaționale în organizarea federației, taxele uzuale, acorduri directe cu televiziunea etc.), precum și din izvoare legate organic de activitatea fotbalistică (realizările Pronosportului, ale revistei FOTBAL). Cheltuielile federației vor avea o structură adecvată, forul conducător avînd posibilitatea să finanțeze acțiunile capitale pentru fortificarea fotbalului. În afara cheltuielilor de factură centrală efectuate pentru pregătirea loturilor naționale, a specialiștilor, precum și pentru întreținerea rețelei de centre ale copiilor și juniorilor, federația va investi în două direcții esențiale. E vorba de subvenționarea fotbalului școlar și de amenajarea anuală a unui mare număr de terenuri simple. Iată două planuri cronic ignorate, care, în sfîrșit, vor fi tratate cu măsuri substanțiale, pe măsura importanței pe care o au în viața intimă a fotbalului din orice țară.

Investițiile capitale necesare fotbalului nostru vor rămîne mai departe în cuprinsul bugetului C.N.E.F.S., dar, în viitorul apropiat, necesitățile de acest ordin sînt mai mici și nepresante. Este demn de subliniat că un buget federal care se va ridica la o sumă apreciabilă proveniă din surse corelate fără echivoc cu productivitatea activității fotbalistice, se va întoarce asupra ei, nu numai pentru a-i asigura o existență mereu egală cu ea însăși, ci pentru dezvoltarea progresivă a tuturor structurilor de care depinde vitalitatea edificiului fotbalistic.

Ansamblul de măsuri care compun autonomia va afecta favorabil și existența cluburilor. În interiorul lor, va trebui dată marea bătălie pentru consolidarea ideii. Asupra acestor implicații vom reveni.

EPIGRAMĂ

Echipei de fotbal Steaua

Cînd a marcat gol după gol:
— E-o stea mai mare ca Algol!
Cînd e în goluri mai săracă:
— O biată stea de promoroacă!

Valeriu GORUNESCU

LOTO—PRONOSPORT

LA 9 DECEMBRIE, TRAGERE EXCEPȚIONALĂ LOTO!

La 9 decembrie, Administrația de Stat Loto-Pronosport organizează tragerea excepțională LOTO la care se atribuie în număr NELIMITAT autoturisme, excursii de 2 locuri și 1 loc în U.R.S.S. — partea sudică — (circa 19 zile) prin O.N.T. și premii în numerar de valoare fixă de 1 000 lei, 500 lei ș.a. Luni 8 decembrie, este ULTIMA ZI pentru procurarea biletelor.

● **Cîștigătorii excursiilor** la Brașov cu petrecerea Revelionului de la tragerea excepțională LOTO din 18 noiembrie 1969 (26 premii x 2 excursii = 52 excursii): 1. Halic Mihai — Arad; 2. Guragata Nicolaie — Dorohoi; 3. Mămăligă Nicolae — Brașov; 4. Propst Ion — com. Anina jud. Caraș Severin; 5. Măgureanu Iosif — com. Bocșa II jud. Caraș Severin; 6. Müler Erwin — com. Sacul jud. Caraș Severin; 7. Bense Zalău — Alois — Cluj; 8. Munteanu Nicolae — Hunedoara; 9. Gherghina Dumitru — Baia Mare; 10. Gălățeanu Vasile — Tg. Mureș; 11. Harșan Dumitru — Reghin; 12. Alexandru Gheorghe — com. Bobicești jud Olt; 13. Marin Nicolae — Caracal; 14. Varga Vasile — Sibiu; 15. Dumitrașcu Petre — com. Porumbacul de Jos jud Sibiu; 16. Marti Bela — Timișoara; 17. Enoiu S. Constantin — com. Tifești jud. Vrancea; 18. Popa G. Ion — Focșani; 19. Wolf Andrei; 20. Covaci Elisabeta; 21. Corbuleanu Mihail; 22. Birsan Florica; 23. Safta Traian; 24. Andrei Ana; 25. Boldijar Pavel și 26. Miru Constantin toți din București.

● Tragerea la sorți a celor 5 autoturisme atribuite la tragerea excepțională LOTO din 18 noiembrie a.c. (categoria a VIII-a) va avea loc astăzi înaintea tragerii Pronoexpres obișnuite în strada Doamnei nr. 2 cu începere de la ora 18,45.

PREMIILE CONCURSULUI PRONOSPORT NR. 48 DIN 30 NOIEMBRIE 1969

CATEGORIA I: (13 rezultate) 2,1 variante a 45 189 lei; CATEGORIA A II-A: (12 rezultate) 65,3 variante a 1 744 lei; CATEGORIA A III-A: (11 rezultate) 733,3 variante a 233 lei.

AUTOCRITICĂ

IMPRESII DUPĂ MECIURILE DE HOCHEI ROMÂNIA-IUGOSLAVIA

Stam, zgribulit de frig, la —5°C, sub adăpostul metalic al unui panou de reclamă pentru crema Bronzol — pe patinoarul din Poiana Brașov și reflectam la imputările unui hocheist care era convins că în tot ceea ce scriu gazetarii sportivi au uitat să laude. Hocheistul cu care discutasem se plîngea că pana gazetărească prinde vigoare și, după caz, tonuri acide (uneori dezolante) numai cînd e vorba de critică. Cronicarul nu are ochi decît pentru defecte și urechi numai pentru lipsuri. Îi replicasem că e greșit să ai idei preconcepute și că condeiele s-au dovedit și vor fi în continuare la fel de pricepute să laude atunci cînd li se dă prilej.

Stam zgribulit — după cum spuneam — privind jocul naționalei noastre de hochei în partidele cu Iugoslavia și, cîntărind deopotrivă cu mintea și sufletul, risipa de efort ce se cheltuia frenetic sub ochii noștri, am simțit îndemnul lăuntric al acestei autocritici :

Este drept, naționala a prins puteri, mersul oamenilor săi (citește patinajul) nu mai este clătinat, nesigur, atacul și apărarea, ca blocuri mobile ofensive și defensive, au căpătat contur, sarcinile sînt respectate și oamenii își cunosc meseria. Stînd și jucînd mai mult timp împreună, oamenii se cunosc mai bine, pasele vin „la întîlnire" iar jucătorii „se găsesc" fără să se privească. Reținerile, dacă nu chiar adversitățile de club s-au dizolvat, s-au topit încet, încet, în atmosfera calmă și de speranță a echipei, dînd naționalei un spirit propriu, o microclimă de încredere și colaborare.

Acesta fiind tabloul psihic, cel care nu se vede ci se simte stînd de vorbă cu jucătorii, medicul și antrenorii, fructele înțelegerii dintre jucători se culeg din plasa adversarilor și se fixează în palmaresul colectiv spre lauda jucătorilor și bucuria (exprimată) gazetarilor.

Ce ne-a plăcut în jocul echipei ? În primul rînd, ritmul de joc, viol, accelerat, sufocant uneori și care prin repetiție tinde să devină cadență obișnuită. În al doilea rînd, credem că am deslușit în jocul echipei, talentul și pregătirea de arhitect. Atacul nu mai este o întîmplare, ci un edificiu construit cu migală, pe etaje, din spatele porții proprii pînă în vecinătatea sau plasa adversă, după un calcul al posibilităților pe care hocheiștii naționalei îl însușesc răbdător și trudnic.

Am fost plăcut surprinși să observăm că frații Szabo nu se mai tem de mantinele, că Ioniță și Făgăraș au descoperit valoarea bodicekului, că Huțanu, Florescu și Calamar au înțeles că acolo unde unul nu poate trece, pot izbuti mai mulți. Ne-a plăcut Dumitraș, sigur pe el, mobil, bine plasat, organizator al jocului și inițiator în faza incipientă a atacului. Era tonic să vezi că jucătorii nu se învîrtesc încîlcit, pe metru pătrat, ci ținînd capul sus, priveau înainte, departe, pe aripi, acolo unde erau, sau trebuiau să se afle, coechipierii la întîlnire cu pucul. Privind înainte, în realitate concepeau jocul după niște reguli știute sau pe cale de a fi însușite.

Și totuși, un vierme nu-mi dă pace. El mă scormonește să spun că jocul echipei rămînînd fair, trebuie să devină mai aspru, mai hotărît ; că apărarea, toată, trebuie să cunoască și să folosească mijloacele pe care regulamentul le pune la îndemînă, în special jocul cu corpul ; că atacul trebuie să devină mai tăios, mai incisiv, mai perforant. Loviturile de berbec în apărarea adversă trebuie să se repete, distrugător, sub valurile de pase strecurate de extreme din spatele porții adverse spre centru și fundași. Șuturile spre poartă, numeroase și din toate unghiurile, nu trebuie pregătite spre a nu fi sesizate. Șuturile seci, dir. acțiune, neprevăzute oricum, au mai multe șanse decît bombele-golf de la distanță ce erau o noutate... acum cîțiva ani.

Asediul adversarului în treimea lui de joc, nu este singura strategie a atacului. Jocul alternat ca ritm, nuanțat, a creat contraatacul, armă perfidă care a pierdut multe echipe.

Luciditatea trebuie să fie condiția intelectuală a jocului, semnul maturității echipei. Nu trebuie să ne pierdem cînd sîntem conduși, dar nici să fim orbiți cînd conducem. Atacînd furibund, urmărind golul cu orice preț, adesea drumurile spre poarta proprie rămîn nepăzite.

Fără a pretinde că tot ceea ce am scris mai sus reprezintă critică de specialist, ele trebuie citite cu sentimentul bunei credințe al unuia ce cugetă la marginea mantinelei.

Mihai BÎRA

BRAȘOV, 1 decembrie 1969.

sportul în lume

ÎN ALBUMUL DE FOTOGRAFII AL LUI ILIE NĂSTASE...

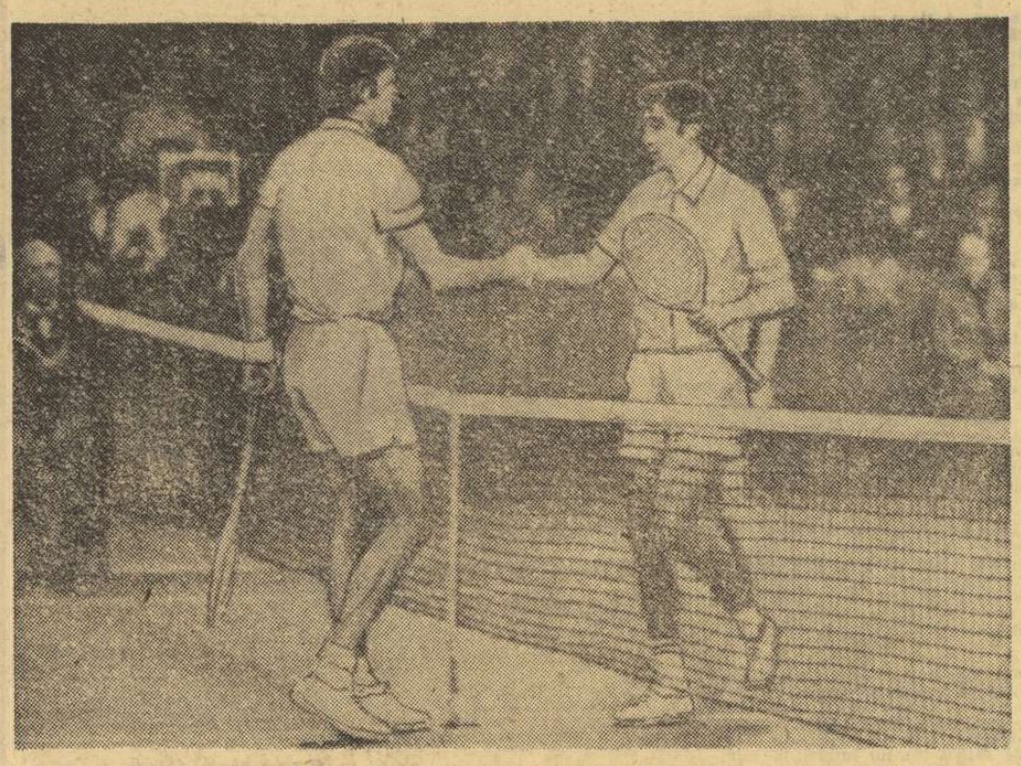

...poate amintirea cea mai de preț : finala cu Niki Pilici (în stînga) la Stockholm, locul doi într-un mare turneu „open". O prestigioasă încheiere de sezon, în care tenismanul nr. 1 al României și-a trecut în palmares succese în serie. Să enumerăm doar cîteva dintre ele : calificarea în finala „Cupei Davis" ; locul I în turneele internaționale de la New Delhi, Baranquilla, Coruna, Travemünde, Budapesta, Denver ; victorii asupra lui Roche, Santana, Smith, Barthès, Cox, Kodes, Koch, Ruffels, Gulyas, Metreveli și încă altele care poate mai vin pînă la sfîrșitul anului. Bravo Iliuță !

Imagine telefoto AGERPRES
transmisă de agenția internațională de știri
ASSOCIATED PRESS

ÎN TURNEUL DE HOCHEI DE LA MOSCOVA

U.R.S.S. ȘI CEHOSLOVACIA ÎNVINGĂTOARE ÎN PRIMA ZI

MOSCOVA 2 (Agerpres). — La Moscova au început întrecerile unui mare turneu internațional de hochei pe gheață. În primul joc reprezentativa U.R.S.S. a dispus cu 4—3 (1—1, 2—1, 1—1) de cea a R. D. Germane. Punctele au fost înscrise de Martiniuk (2), Grigoriev, Poladev și respectiv Nikell, Plotka și Fuchs. În meci vedetă, selecționata Cehoslovaciei a obținut o victorie clară cu scorul de 4—0 (0—0, 3—0, 1—0) în fața echipei Canadei. Golurile învingătorilor au fost marcate de Farda, Cerny, Haas și Nedomanski.

Canada—R.D.G. : 5—4 (3—0, 1—4, 1—0).

TURNEUL DE ȘAH DE LA BELGRAD

BELGRAD 2 *(Agerpres).* — După disputarea a trei runde și a partidelor întrerupte, în turneul internațional de șah de la Belgrad conduce marele maestru internațional canadian Duncan Suttles cu 3 puncte, urmat de Matulovici (Iugoslavia) — 2½ puncte, Gligorici (Iugoslavia), Lengyel (Ungaria), Polugaevski (U.R.S.S.) și Gheller (U.R.S.S.) — toți cu cîte 2 puncte etc.

Cîteva dintre rezultatele înregistrate în partidele întrerupte : Suttles — Ivkov 1—0 ; Ostoici — Gligorici 0—1 ; Matanovici — Lengyel 1—0 ; Polugaevski — Ivkov 1—0 ; Gheller — Matanovici 1—0 ; Bukici — Hecht remiză ; Kurajița — Bukici remiză.

IMRE FŐLDI — NOU RECORD MONDIAL LA HALTERE : 370 kg. LA „COCOȘ" !

BUDAPESTA 2 (Agerpres). — Cu prilejul unui concurs de haltere desfășurat la Budapesta, cunoscutul campion maghiar Imre Földi a stabilit un nou record mondial la categoria cocoș, la totalul celor trei stiluri, cu performanța de 370 kg. Vechiul record mondial era de 367,500 kg și aparținea lui Cetin (U.R.S.S.) și Nassiri (Iran).

A FOST STABILIT TRASEUL „CURSEI PĂCII"

A fost stabilit definitiv traseul celei de-a 23-a ediții a tradiționalei competiții cicliste „Cursa Păcii".

Startul se va da în ziua de 12 mai la Praga, prima etapă încheindu-se la Karlovy Vary după 137 km. Iată programul celorlalte etape : 13 mai (etapa a 2-a) : Karlovy Vary—Plsen (148 km) ; 14 mai (etapa a 3-a) : Plsen—Usti na Lebe (147 km) ; 15 mai (etapa a 4-a) : Usti na Lebe—Hradek Kralove ; 16 mai : zi de odihnă la Hradek Kralove ; 17 mai (etapa a 5-a) : Hradek Kralove—Wroclaw (112 km) ; 18 mai (etapa a 6-a) ; circuit pe străzile orașului Varșovia (112 km) ; 19 mai (etapa a 7-a) : contracronometru individual Plock—Vloklavek (47 km) ; 19 mai (etapa a 8-a) : Vloklavek—Bydgoszcz (115 km) ; 20 mai (etapa a 9-a) : Bydgoszcz—Poznan (145 km) ; 21 mai : zi de odihnă la Poznan ; 22 mai (etapa a 10-a) : Poznan—Frankfurt pe Oder (184 km) ; 23 mai (etapa a 11-a) : Frankfurt pe Oder—Potsdam (137 km) ; 24 mai (etapa a 12-a) : Potsdam—Halle (165 km) ; 25 mai (etapa a 13-a) : Halle—Leipzig (34 km contracronometru individual) ; 25 mai (etapa a 14-a) : circuit pe străzile orașului Leipzig (60 km) ; 26 mai (etapa a 15-a) : Eilenburg—Berlin (201 km).

Cunoscutul ciclist belgian Roger de Vlaeminck, vicecampion mondial, a terminat învingător în ciclocrosul internațional desfășurat la Gansingen (Elveția). El a fost cronometrat pe distanța de 24 km, cu timpul de 55:16,0, fiind urmat în clasament de elvețienii Hermann Gretener și Peter Frischknecht — ambii la 4 secunde. Albert van Damme (Belgia) a ocupat locul 6 la 43 de secunde de învingător. În fotografie, Roger de Vlaeminck.

RADAR MONDIAL

(Urmare din pag 1)

specialist în statistică și electronică.

În primul rînd, se punea problema de a stabili exact care sînt calitățile unui bun jucător, iar antrenorii au enumerat 300 de factori, care pot influența selecționarea unui jucător. Trebuiau deci rezolvate două probleme : reducerea la minimum a acestor factori și găsirea unor termenicheie, care să aibă aceeași semnificație pentru toți experții. După studii îndelungate, Quereishi a stabilit opt calități, dintre care trei (greutate, înălțime și viteză de deplasare) pot fi măsurate, celelalte cinci fiind : caracter, viteză de reacție, control permanent al corpului, combativitate, prezență de spirit și forță-detentă. Pentru fiecare din cele opt calități se acordă note, de la 1 la 9, în funcție de gradul dotării jucătorului respectiv. În fine, jucătorul este apreciat și în funcție de postul în care joacă (aripă, fundaș etc.). Quereishi a stabilit un chestionar, sub forma a 16 constatări, pe care observatorul trebuie să le noteze de la 1 la 9.

Oamenii de știință de la Optymum System Incorporated, al cărui sediu central se află la Palo Alto — California, sînt de părere că sistemul lor ar putea aduce mari servicii nu numai fotbalului american dar și celui clasic.

Iată ce declară **S. W. LANDES**, unul din conducătorii acestei firme : „Cred că sistemul nostru ar putea aduce mult folos clubu-rilor de fotbal în alegerea jucătorilor, cu atît mai mult cu cît numărul de practicanți este foarte mare în Europa, îngreuind descoperirea realelor talente. Rolul nostru se rezumă doar la a obține de la specialiști (antrenori, observatori) informații asupra calităților de bază și a defectelor jucătorilor aflați sub observație, și apoi de a pune în funcțiune calculatorul, care are două avantaje asupra omului : nu uită nimic și nu se emoționează niciodată ! Desigur, sistemul nostru nu a cucerit, de la început, toată lumea. Am întîlnit destulă rezistență din partea antrenorilor, care nu credeau decît în propriul lor „ochi", dar actualmente aproape toate echipele de fotbal american fac apel la electronică în recrutarea jucătorilor".

În scopul de a convinge și pe europeni de eficacitatea acestui sistem, firma americană a și făcut cîteva prospecțiuni. Prima tentativă, care a avut loc la clubul englez West Ham United, nu a fost de loc încurajatoare, deoarece conducătorii acestuia s-au declarat perfect satisfăcuți de metoda actuală de selecționare.

Cu ocazia turneului de la Palo Alto, cîștigat de cunoștința noastră Vitoria Setubal (turneu la care au participat și Dukla Praga, West Bromwich Albion și echipa americană California Clippers), au fost abordați conducătorii clubului portughez care au primit, însă cu destul scepticism propunerea americană.

În schimb, vicepreședintele clubului italian Fiorentina, Senatori, — a fost puternic impresionat de propunerile societății americane, deși clubul din Florența are un sistem de selecționare a tinerilor destul de bine pus la punct. Singura obiecție a fost că sistemul care folosește mașina electronică costă destul de mult (nu din cauza calculatorului ci din cauza serviciului de tehnicieni care lucrează cu acest complicat mecanism).

Optymum System nu se gîndește, însă, să se oprească aici Salam Quereishi studiază, de pe acum, o metodă care va permite echipelor să folosească informațiile transmise calculatorului electronic, în timpul primei reprize a unui meci și care îi va permite, la pauză, să afle cum va putea corija greșelile comise pînă atunci și totodată să profite — în cea de a doua repriză — de punctele slabe ale adversarului.

fotbal mediane

ASTĂ-SEARĂ, LA MARSILIA : UNGARIA-CEHOSLOVACIA

Azi se va decide „nr. 14" pentru Mexic : Ungaria sau Cehoslovacia. Întîlnirea de la Marsilia (care va putea fi urmărită de iubitorii fotbalului din țara noastră prin intermediul micului ecran, de la ora 21,50) este așteptată cu un deosebit interes, nu numai de spectatorii francezi, care au cumpărat toate biletele, ci și — bineînțeles — de amatorii sportului cu balonul rotund din cele două țări interesate. În tribunele stadionului vor fi prezenți observatori din aproape toate țările europene calificate pentru turneul final, inclusiv antrenorul reprezentativei țării noastre, prof. Angelo Niculescu. De asemenea, au fost acreditați la acest meci peste 200 de ziariști din țările europene !

Echipa Ungariei a sosit la Marsilia luni dimineața și s-a antrenat în cursul după-amiezii aceleiași zile și marți dimineața. Din lot lipsesc trei jucători valoroși, fapt care produce multe griji antrenorului Sos. Este vorba de fundașii Pancsics și Szücs și de înaintașul Albert — toți accidentați. Ultimul se află totuși la Marsilia, în calitate de trimis al agenției de presă M.T.I.

Într-o conferință de presă care a avut loc în această localitate cei doi antrenori au anunțat formațiile probabile pe care le vor alinia în această partidă decisivă. Selecționerul maghiar Karoly Sos intenționează să înceapă meciul cu următorul „11" : *Tamas — Kelemen, Meszöly, Menczel, Ihasz, Halmosi, Göröcs, Fazekaș, Bene, Dunai II, Zambo.*

Antrenorul cehoslovac Josef Marko a comunicat următoarea formație probabilă : *Viktor* (Venczel) — *Pivarnik, Migas, Horvath, Hagara* (Zloha), *Kvasniak, Kuna, F. Vesely* (B. Vesely), *Petras, Adamec, Stratil* (Jokl).

Partida va fi arbitrată de francezul *Roger Machere*. În cazul unui scor egal și după prelungiri se califică echipa Ungariei, care are în grupă un golaveraj mai bun.

Dunai II, unul dintre golgeterii echipei Ungariei, în acțiune. În fotografie, fotbalistul maghiar în luptă cu portarul Viktor (fază din meciul Cehoslovacia — Ungaria, desfășurat la Praga și încheiat cu rezultatul de 3—3)

„Nr. 15" PENTRU MEXIC VA FI CUNOSCUT DUMINICĂ, IAR „Nr. 16", LA 14 DECEMBRIE

Campionatul Bulgariei a fost întrerupt în vederea pregătirilor pentru meciul decisiv al naționalei Bulgariei cu Luxemburg, de la 7 decembrie din cadrul preliminariilor pentru Mexic.

Înfrîngerea severă din partida cu Polonia a determinat luarea unor măsuri urgente pentru eliminarea lipsurilor constatate la Varșovia și modificări în formație. Portarul Simeonov, accidentat în meciul cu Polonia, și Asparuhov, care nu a făcut deplasarea la Varșovia, sînt acum pe deplin restabiliți și își reocupă locurile în echipă. Lui Iakimov, care în ultimele întîlniri de campionat a arătat o formă excelentă, i se va încredința din nou postul de mijlocaș cu funcții ofensive.

Cei 22 de jucători din lot se află de la 24 noiembrie în cantonament la Dolna Bania, la 90 km de Sofia. Duminică națională bulgară a susținut în orașul Pazardjik un meci de verificare în compania unei selecționate cehe, alcătuită din jucători tineri și antrenată de cunoscutul antrenor Rudolf Vytlacil. Echipa Bulgariei a cîștigat cu scorul de 2—1 (1—1), prin punctele marcate de Iakimov și Mitkov.

Toma HRISTOV

ZURICH 2 (Agerpres). — Federația internațională de fotbal a stabilit datele de desfășurare a meciului dintre echipele Israelului și Australiei (preliminariile campionatului mondial de fotbal). Primul joc se va disputa la 4 decembrie la Tel Aviv, urmînd ca returul să aibă loc la 14 decembrie la Sydney. După cum s-a mai anunțat, cîștigătoarea acestor întîlniri va fi cea de-a 16-a calificată pentru turneul final din Mexic.

SCURTE CONCLUZII DUPĂ UN TURNEU-TEST

Săptămîna trecută, în Capitală, s-a desfășurat turneul internațional feminin de volei cu participarea a trei echipe de club (Dinamo, Rapid, Penicilina) — cele mai bune în divizia maximă — și a selecționatei Berlinului, turneul avînd un dublu scop, acela al creșterii numărului de întîlniri „tari", de care este — în general — lipsit campionatul intern, și al selecționării voleibaliștelor în lotul reprezentativ.

Intenția noilor selecționeri a fost aceea de a căuta în teamurile de elită sportivele cele mai în formă care să poată da un randament corespunzător în competițiile ce stau în fața reprezentativei țării în anul următor și, în primul rînd, la Campionatele mondiale din Bulgaria.

După părerea noastră, **acest test al selecționării nu și-a atins nici unul din scopurile propuse. Și aceasta, datorită, în principal, faptului că două dintre echipele participante (Penicilina și Dinamo) s-au eschivat oarecum de la acest „examen" al promovării în națională**, urmărind anumite scopuri detașate de intențiile cu care s-a organizat turneul. DINAMO (este adevărat, lipsită în ultimele două meciuri de prezența Liei Iliescu) a făcut un singur meci bun, cel susținut în compania Penicilinei, al cărui rezultat conta și în campionat. În rest, jucătoarele au evoluat fără convingere, îngreuind misiunea selecționerilor, care — credem — au fost puși ei înșiși în fața unui dificil examen PENICILINA — după cum am arătat și în cronicile meciurilor — a făcut, de asemenea, un simplu act de prezență, exceptînd într-o oarecare măsură prima partidă, a cărei importanță depășea dimensiunile turneului. Singura echipă care a luat în serios acest test a fost RAPID, cîștigătoarea detașată a competiției. Voleibalistele giuleștence și-au etalat deopotrivă calitățile și defectele, dînd posibilitate tehnicienilor să-și facă o părere mai aproape de adevăr.

Avînd prilejul — datorită participării puternicei garnituri berlineze — să apreciem valoarea voleiului nostru feminin comparativ cu aceea a unuia bine cotat în ierarhia europeană, se impun cîteva referiri cu privire la nivelul tehnic la care se află jucătoarele noastre. Am constatat, de pildă, că una dintre carențele pregnante — și semnalate de noi și cu alte ocazii — rămîne **preluarea.** Spre deosebire de voleibalistele berlineze, românce manifestă o nesiguranță evidentă în execuția acestui procedeu elementar, cu repercusiuni asupra construirii atacului. În sprijinul acestei afirmații stau numeroasele puncte cedate direct din serviciu de jucătoarele celor trei echipe.

De asemenea, plasamentul și mobilitatea în teren sînt mai deficitare la echipele noastre, ceea ce face ca apărarea din linia a doua să fie vulnerabilă. Atacul pare ceva mai bun, atîta timp (și asta se întîmplă mai rar, din cauza concepției lui imperfecte) cît pasele la fileu sînt fără cusur. Totuși, loviturile de atac își diminuează eficacitatea și prin lipsa varietății lor. Acest lucru s-a putut observa mai bine în fața unui blocaj robust cum au voleibalistele din R. D. Germană.

Care dintre jucătoarele văzute la turneul organizat de F.R.V. (cu toată nereușita sa, de care aminteam) ar putea face, după părerea noastră, obiectul selecționării într-un lot mai larg ?

Dacă ne-am referi la ridicătoare, nu putem trece cu vederea superioritatea evidentă manifestată de rapidistele Eugenia Rebac și Alexandrina Chezan — jucătoare în cea mai bună formă la ora actuală și care constituie punctul forte al Rapidului. Dintre ridicătoarele celorlalte două echipe, care n-au evoluat convingător (dar ar fi putut), ca și restul colegelor lor, dinamovistele **Alexandrina Constantinescu**, apreciată drept cea mai bună la Dinamoviada de la Praga (la acest ultim turneu nefiind, totuși, în plenitudinea forțelor), și **Ileana Gheorghescu** (al cărei joc mai necesită retușuri în ce privește concentrarea și mobilitatea, după cum este de dorit o prezență mai constantă în sextetul de bază al echipei sale), precum și ieșeanca **Viorica Bincheci** (laborioasă și rezistentă) ar trebui să rămînă în vederea selecționerilor. Bineînțeles, nu pot fi neglijate alte ridicătoare valoroase din formații care n-au participat la turneu : **Doina Coste, Loreta Sudacevschi** etc.

În rîndul celor mai bune trăgătoare s-au aflat **Mariana Baga** (a cărei valoare ar putea fi îmbunătățită printr-un regim alimentar adecvat impus sau autoimpus) și **Marta Szekely** de la Rapid, **Lia Iliescu, Helga Bogdan** și **Mariana Popescu** (în cazul în care își găsește o evoluție constant bună) de la Dinamo, **Florentina Itu** (inteligentă și explozivă în atac, dar nu îndeajuns de rezistentă) și **Aurelia Căunei** (cu un stil perfecționat și eficace, avînd însă un psihic destul de labil), de la Penicilina Iași. În rest, se impun atenției **Rodica Popa** (Universitatea Timișoara), **Venera Zaharescu** (Medicina), **Angela Moroianu** (Farul) — element de perspectivă, **Angela Ionescu** (C.P.B.) etc.

Desigur, selecționerii lotului feminin vor găsi — credem — cea mai bună formulă în urma unei analize mai minuțioase și pe criterii realiste. Fiindcă, acum, cu zece luni înaintea campionatelor mondiale, experimentele și hazardările nu-și mai au rostul.

Aurelian BREBEANU
Emanuel FANTÂNEANU

TELEX - TELEX - TELEX - TELEX - TELEX - TELEX - TELEX

Proba de obstacole din cadrul concursului internațional de călărie de la Viena a fost cîștigată de sportivul italian Piero d'Inzeo. Învingătorul, care a concurat pe calul „Red Fox", a parcurs traseul în 44,8 și 0 puncte penalizare. Pe locurile următoare s-au clasat Raimondo d'Inzeo (Italia) pe „Bellevue" — 43,6 (4 puncte penalizare) și Lutz Merkel (R. F. a Germaniei) pe „Sir" 45,4 (4 puncte penalizare).

Turneul internațional feminin de handbal de la Katowice a revenit reprezentativei R. D. Germane, care a terminat competiția neînvinsă, totalizînd șase puncte. Pe locurile următoare **s-au clasat în ordine Polonia A — 4 puncte ; Ungaria — 2 puncte și Polonia B — 0 puncte.**

În ultima zi a competiției, R. D. Germană a învins cu 12—10 (6—4) Polonia A, iar Ungaria a dispus cu scorul de 24—6 (15—3) de Polonia B.

Marcel Cerdan jr. a repurtat o nouă victorie la puncte. În meciul desfășurat la Paris pugilistul francez l-a învins clar la puncte pe semimijlociul Lucian Fernandes. Peste 5 000 de spectatori au urmărit acest meci care a coincis cu cea de a 44-a întîlnire a lui Cerdan, neînvins în carieră. În rundul 8, Fernandes a fost numărat pînă la 8.

În Cursa ciclistă de șase zile, care se desfășoară în prezent pe velodromul acoperit din Zürich, conduce cuplul Post (Olanda) — L. Pfenninger (Elveția) cu 190 de puncte. Îi urmează perechile Bugdahl-Kemper (R. F. a Germaniei) și Sercu (Belgia) — van Lancker (Franța).

La Kronau (R. F. a Germaniei) s-au întîlnit, într-un meci amical de handbal masculin, selecționatele secunde ale R. F. a Germaniei și Franței. Handbaliștii vest-germani au terminat învingători cu scorul de 25—21 (13—7).

ÎN TURNEUL FINAL AL C. M. DE HANDBAL

SE CUNOSC 14 DIN CELE 16 FINALISTE

În meci retur pentru preliminariile campionatului mondial de handbal, la Sofia echipa Ungariei a învins cu scorul de 23—15 (12—8) echipa Bulgariei. Handbaliștii maghiari s-au calificat pentru turneul final de la Paris deoarece au cîștigat și primul joc (29—11).

★

La Munster selecționata R. F. a Germaniei a întrecut cu 22—11 (9—6) echipa Olandei, calificîndu-se pentru turneul final (primul joc disputat la Utrecht se încheiase la egalitate 16—16).

★

Componența grupelor turneului final se prezintă astfel : *grupa A : U.R.S.S., Norvegia, Suedia, R. D. Germană* sau *Israel ; grupa B : Cehoslovacia, Iugoslavia, Japonia, Canada ; grupa C : România, R. F. a Germaniei, Franța, Elveția ; grupa D : Danemarca, Polonia, Ungaria, Islanda* sau *Austria.*

★

Pînă în prezent, pentru turneul final sînt cunoscute ca echipe calificate 14 formații din cele 16. Urmează să se mai dispute meciurile Austria — Islanda și R. D. Germană — Israel.

Tiparul I.P. „Informația", str. Brezoianu nr. 23—25, București

40368

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXV — Nr. 745 (6179) ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT Joi 4 decembrie 1969

CEI MAI BUNI 10 SPORTIVI ROMÂNI AI ANULUI 1969

Continuînd o frumoasă tradiție de sfîrșit de an, redacția noastră se adresează cititorilor săi cu întrebarea: CARE SÎNT, DUPĂ OPINIA DV., CEI MAI BUNI 10 SPORTIVI ROMÂNI AI ANULUI 1969?

Profesori de educație fizică, sportivi, antrenori, iubitori ai sportului! Așteptăm răspunsurile dv.

Acei dintre participanții la anchetă ce vor indica în răspunsurile lor cei mai mulți dintre sportivii clasați în primele 10 locuri vor fi răsplătiți cu frumoase premii.

Amănunte în numerele viitoare

Cu învingătorul lui Tony Roche la antrenament în Sala Floreasca

- „Am ajuns un coșmar pentru Stan Smith"
- Ancona — viitorul popas al tenismanilor români

Am avut surpriza să-l întîlnim pe Ilie Năstase, azi dimineață (n. r. ieri) la antrenament, pe parchetul sălii Floreasca, în compania coechipierului său de „Cupa Davis" Sever Dron, a tînărului campion Ion Santei și a lui Viorel Marcu. Pentru moment, am avut sentimentul reeditării galei festive de acum cîteva săptămîni, dar absența publicului și a lui Ion Țiriac ne-au readus la realitate. Ne-a impresionat modestia lui Ilie Năstase care, după o finală redutabilă în primul său turneu open de sală, a revenit în Capitală înconjurat de tăcerea și seriozitatea caracteristică supercampionului român, al cărui prim gînd a fost antrenamentul. Respectîndu-i aceste calități, pe care le re-

I. MITROFAN

(Continuare în pag. a 2-a)

COLEGII DE LA „86"...

Se afirmă că elevii de la Școala generală nr. 86 din Capitală sînt copii deosebiți. Să nu le spunem copii-minune (cu toate că abundența de talente de aici, în literatură, arte plastice, muzică și sport le-ar putea conferi cu prisosință acest titlu) dar, în orice caz, copii cu o personalitate autentică, cuceritoare.

Ne-o dovedește frumoasa lor inițiativă de a edita o revistă dedicată turismului. O modalitate de a pleda — și pe această cale — pentru excursii, dar nu a acelora în luxoase autocare O.N.T., ci în sprijinul drumețiilor cu rucsacul în spate, a dormitului în corturi, a auto-gospodăririi.

Să reconstituim faptele. O mînă de copii, băieți și fete, toți „cravate roșii", și-au propus ca, paralel cu activitatea lor școlărească, să-și dedice cîteva ore muncii redacționale. Ei singuri (primind și acceptînd, desigur, unele sugestii fertile din partea conducerii școlii, a dirigintilor și profesorilor) și-au alcătuit colectivul de muncă, după stricte reguli gazetărești, cu redactor șef, șefi de rubrici, redactori și reporteri, secretari tehnici și machetatori, cu fotoreporteri. Un laborator ad-hoc rezolvă operativ nevoia de ilustrație a acestei reviste, cu apariție trimestrială și intitulată, cum nu se poate mai sugestiv, „Hai la drumeție!"

Debutul a avut loc cu mai bine de doi ani în urmă. Materia primă — datele culese din acțiunile turistice întreprinse de școală, de unitatea de pionieri. Reporterii revistei au poposit pe malul însorit al mării, s-au strecurat prin stufărișul Deltei, au urcat în munți ascultînd foșnetul tainic al pădurilor de brazi, s-au oprit în tabere, pentru a gusta din farmecul și poezia lor, au intrat în incinta fabricilor și șantierelor, a gospodăriilor sătești, au contemplat marile cvartaluri de locuințe apărute pretutindeni, și-au aplecat fruntea în fața unor monumente istorice care vorbesc de trecutul de luptă, de jertfele poporului și ale clasei muncitoare. Ca veritabili reporteri, au căutat să vadă tot, au răscolit totul. Detașați de emoția primului contact cu atîtea măreții înregistrate pe retină, ei au ieșit repede din zodia contemplării și și-au așternut pe hîrtie impresiile, însoțindu-le de desene, de fotografii.

Rezultatul? La Școala generală nr. 86 aproape că nu există elev care să nu-și manifeste dorința de a face parte din cercul de turism. De unde rezultă că îndemnul colegilor noștri de breaslă a avut la „86" o putere generalizatoare.

De ce am ținut să facem cunoscută o asemenea acțiune? Pentru că, fiind o inițiativă care nu necesită eforturi materiale peste granițele școlii, ea ar merita o atenție cu totul specială. Mici condeieri de talent se pot găsi și în alte colective de elevi. Și ei ar fi tentați să urmeze exemplul colegilor lor. În acest sens, „Hai la drumeție!" ar putea exista și în cadrul altor instituții de învățămînt, în sprijinul celei mai la îndemînă, mai frumoase și mai instructive activități, aceea a turismului.

Tiberiu STAMA

CALENDARUL SPORTIV AL ȘCOLII ÎNTRE ÎNTÎLNIRE ȘI EXPECTATIVĂ

Raid-anchetă prin cîteva centre școlare

Școala are multiple obligații în ceea ce privește organizarea diferitelor manifestații cu caracter sportiv, cunoscîndu-se faptul incontestabil că ele contribuie esențial la întărirea sănătății elevilor, la refacerea energiei nervoase consumate în timpul efortului intelectual. În șirul acestor obligații se înscrie și respectarea calendarului sportiv, sarcină ce o au spre rezolvare organizațiile U.T.C. din școli, prin comisiile sportive și profesorii de educație fizică.

Pentru a cunoaște cît mai multe aspecte privind alcătuirea și respectarea calendarului sportiv, ne-am deplasat recent într-o serie de centre școlare. În cadrul acestei anchete vom încerca să prezentăm cele constatate — aspecte plăcute sau mai puțin plăcute — în dorința de a populariza experiența pozitivă și de a trage un semnal de alarmă acolo unde se simte nevoia.

ECUSONUL...

Întîmplarea a făcut să luăm un prim contact cu preocupările pentru sport ale elevilor dintr-un liceu cu vechi tradiții din Constanța. Vizita noastră a început în timpul acelor minute cînd liniștea domină pe coridoare, cînd prin uși nu răzbat decît frînturi de vorbe, trădînd răspunsuri sau explicații la diverse teme puse în dezbatere la orele de curs.

Am putut astfel să ne oprim nestingheriți (în timpul pauzelor — ne-am convins mai apoi — lucrul acesta este aproape imposibil) în fața vitrinelor și panourilor care stau mărturie bogatei activități sportive ce se desfășoară în școală.

Vitrinele conțin trofeele (nu puține) cucerite de re-

Emanuel FANTANEANU

(Continuare în pag. a 2-a)

PRIMUL POPAS: CONSTANȚA

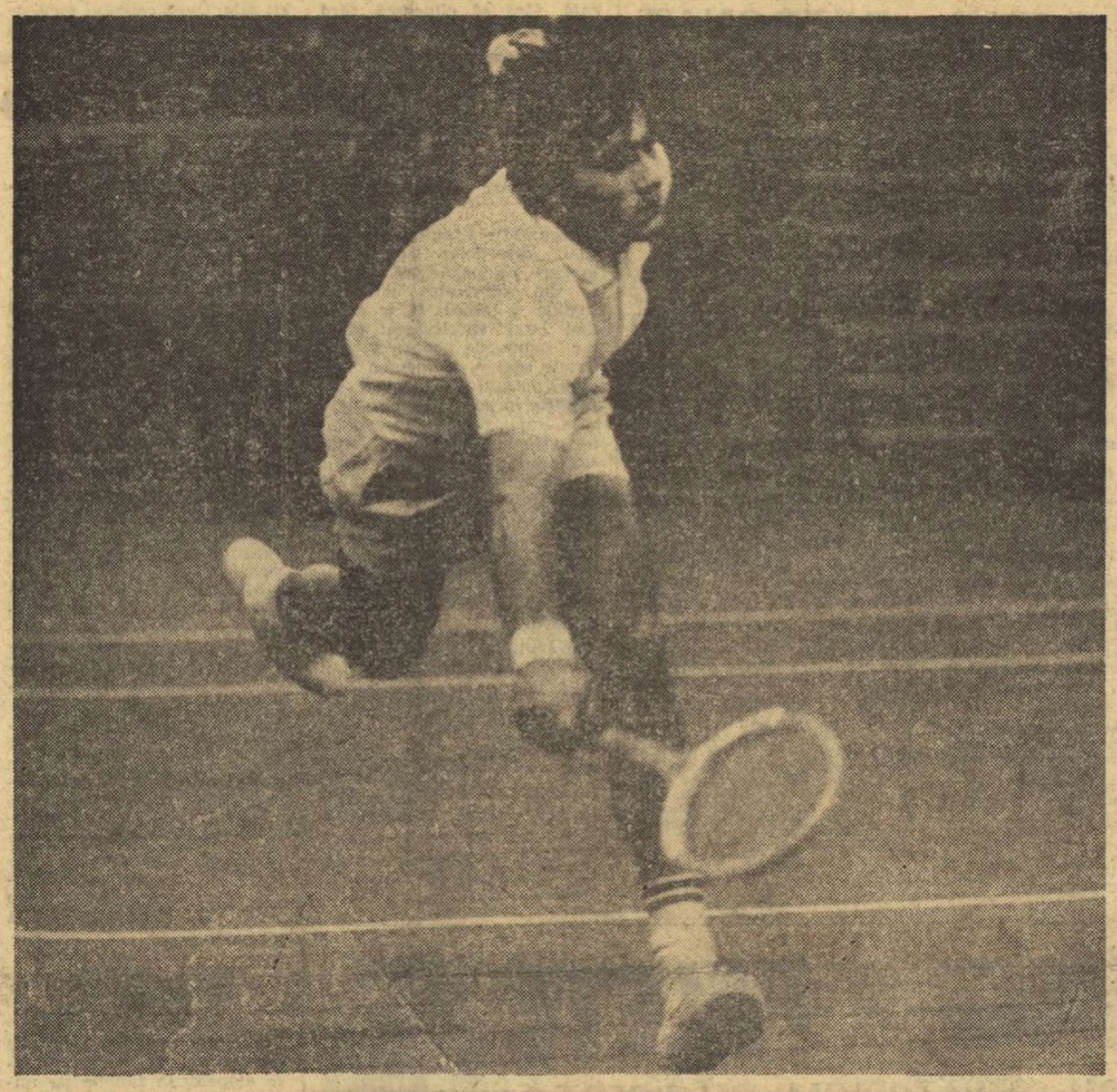

Din această săritură, Neagu va înscrie golul victoriei Rapidului
Foto: TH. MACARSCHI

GAZDELE ÎNVINGĂTOARE ÎN MECIURILE RESTANȚĂ

RAPID — PETROLUL 1—0 (0—0)

Stadion Giulești; teren bun; vreme friguroasă; spectatori — aproximativ 8 000. A marcat Neagu (min. 79).

RAPID: Răducanu (n-a avut ce apăra) — Pop 8, Lupescu 8, Dan 7, Greavu 8, Dinu 7, Angelescu 9 (min. 82 — M. Stelian), Dumitru 8, Petreanu 7, Neagu 5, Codreanu 6 (min. 75 — Năsturescu).

PETROLUL: M. Ionescu 8 — Gruber 6 (pentru faulturi repetate), Bădin 9 (min. 90 — N. Ionescu), Florea I 8, Mocanu 7, Iuhas 7, Cringașu 7, Dincuță 7, Grozea 5, Cotigă 4, Sfîrlogea 4 (min. 50 — Moraru 6).

A arbitrat C. Nițescu ★★★★, ajutat la linie de E. Bucșe și A. Tudor (toți din Sibiu).

„Trofeul Petschowschi" (pentru public): 9.

La tineret-rezerve: Rapid — Petrolul 4—1 (0—0).

O singură eroare și un singur moment de decizie

Am intuit desfășurarea partidei Rapid — Petrolul din momentul anunțării formației petroliste, care alinia în compartimentul defensiv nu mai puțin de trei fundași centrali: **Bădin, Florea I** și **Cringașu,** ultimul manevrînd în fața celorlalți doi. Se renunțase deci, din capul locului, la un mijlocaș, iar retragerea lui **Grozea** și **Dincuță,** ca un corp comun cu

Paul SLAVESCU

(Continuare în pag. a 3-a)

DINAMO BACĂU A PROPUS...

După cum s-a stabilit prin tragere la sorți, echipa Dinamo Bacău va avea ca adversară în turul al treilea al „Cupei europene a tîrgurilor" formația scoțiană Kilmarnock. În urma unei convorbiri telefonice avută cu clubul băcăuan am aflat că dinamoviștii au propus partenerilor lor ca meciurile să aibă loc la datele de 17 (în Scoția) și 24 (la Bacău) decembrie.

ECHIPA DE HANDBAL FETE A ROMÂNIEI EVOLUEAZĂ PESTE HOTARE

Echipa feminină de handbal a României a plecat într-un turneu peste hotare. Ea va evolua la 5 și 7 decembrie în R. F. a Germaniei, urmînd să întîlnească selecționata țării în orașele Offenbach și Kassel. După aceea, handbalistele noastre vor susține două jocuri în R. D. Germană. Din echipa condusă de prof. Valeriu Gogiltan fac parte: Irina Nagy-Climovschi, Lucreția Anca, Elena Dobîrceanu, Simona Arghir, Emilia Neghină, Constantina Ilie, Rozalia Soos, Maria Magyari, Petruța Băicoianu ș.a.

DE MÎINE, ÎN SALA FLOREASCA

HALTEROFILI DIN 5 ȚĂRI IAU STARTUL ÎN CUPA BALCANICĂ

Mîine după amiază, în sala Floreasca, va începe cea de a doua ediție a Cupei balcanice la haltere, competiție care reunește sportivi din Bulgaria, Iugoslavia, Grecia, Turcia și România. Reuniunile de vineri după amiază și simbătă (dimineața și după amiază) vor furniza desigur întreceri pasionante.

SCURT ISTORIC

Prima ediție a Cupei balcanice a fost organizată anul trecut la Iambol (Bulgaria) și a reunit reprezentativele a trei țări: Bulgaria, Iugoslavia și România. Grecia și Turcia, țări în care

(Continuare în pag. a 4-a)

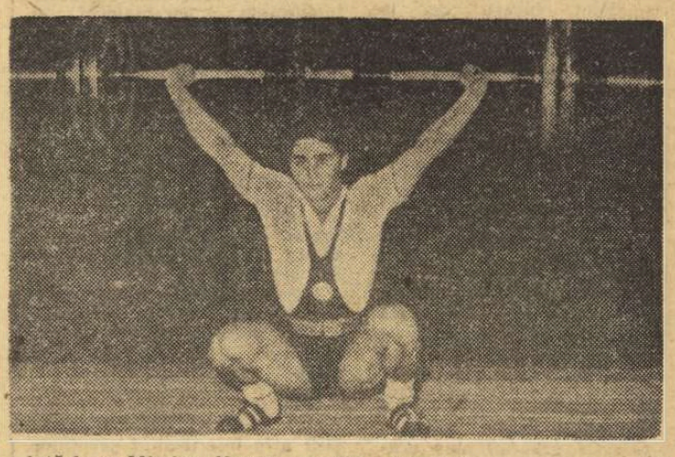

Iată-l pe Mladen Kucev, campion european la categoria pană, unul dintre cei mai valoroși halterofili bulgari

CAMPIONATUL NAȚIONAL DE ȘAH

CIOCÂLTEA ȘI SZABO VOR SUSȚINE UN MECI PENTRU TITLU

Disputarea partidelor întrerupte din ultima rundă a campionatului național nu a dus la desemnarea noului purtător al titlului. Cu toate eforturile depuse, Iuliu Szabo nu a reușit să cîștige finalul de turnuri la Grünberg, astfel că a fost ajuns, chiar pe linia de sosire, de către Victor Ciocâltea, care l-a învins pe Segal.

Deci, pe primele două locuri, la egalitate de puncte (13) s-au clasat Victor Ciocâltea și Iuliu Szabo. Ei urmează să joace un meci de baraj de 4 partide pentru titlul de campion, la o dată ce se va fixa ulterior. Indiferent de rezultatul acestei ultime confruntări, performanța lor în acest campionat constituie un remarcabil succes.

Marele maestru Florin Gheorghiu a trebuit să se mulțumească, de astă dată, cu locul III — un rezultat foarte bun pentru oricine altul, dar nu pentru ambiția și posibilitățile sale. Maestrul Theodor Ghițescu a jucat, ca de obicei, un șah foarte corect și elegant, care ar fi meritat, poate, cu o picătură de energie în plus, mai mult decît locul IV, pe care l-a ocupat.

Clasamentul final al campionatului este următorul (în caz de egalitate, ordinea a fost stabilită de arbitri, conform sistemului Sonneborn): 1—2. V. Ciocâltea și I. Szabo 13 puncte; 3. Fl. Gheorghiu 12; 4. Th. Ghițescu 11½; 5. S. Segal 11; 6—8. Gh. Mititelu, C. Partoș și E. Ungureanu 10½; 9—11. S. Neamțu, P. Voiculescu și D. Drimer 10; 12. D. Bondoc 9½; 13—14: C. Botez, Em. Reicher 8½; 15—16. V. Georgescu și dr. O. Troianescu 8; 17. S. Grünberg 7½; 18. Tr. Stanciu 7; 19. Gh. Varabiescu 6; 20. I. Fischer 5.

(S. Sm.)

...APOI S-A NĂSCUT „CEAHLĂUL"

● Calistrat Hogaș: „Vine, vine și rîndul educației fizice" ● „Sporturile sînt o necesitate pentru viață" ● Actul de naștere: „Ciahlău foot-ball club, 1919" ● Mesajul și faptele înaintașilor luminează prezentul

Faptele se desprind din file de istorie. O istorie făurită dintr-o fericită îmbinare a spiritului umanist al cărturarilor cu credința în binefacerile educației fizice.

Trecuse o jumătate de secol de la înființarea liceului „Petru Rareș" din Piatra Neamț. Atunci, în 1919, jubileul a fost numai al lăcașului de cultură. Acum, în 1969, jubileul este al liceului, dar și al asociației sportive a elevilor — „Ceahlăul". Preluînd, la 27 noiembrie 1869 directoratul, Calistrat Hogaș spunea: „Vine, vine și rîndul educației fizice!".

Aceste cuvinte de foc au rămas nestinse; și, după 50 de ani de la exprimarea lor, au devenit realitate: într-o duminică a lunii octombrie 1919, 300 de elevi și profesori au pus bazele asociației „CIAHLĂU FOOTBALL CLUB, 1919". Președinte de onoare al clubului, de fapt inima și inițiatorul mai tuturor manifestărilor, a fost ales chiar directorul liceului, naturalistul Mihai Stamatin.

Acum cîteva zile, cînd orașul Piatra Neamț a trăit momentele sărbătoririi liceului centenar și ale asociației sportive semicentenare, profesori și elevi și-au amintit de cuvintele lui Mihai Stamatin: „Sporturile sînt o necesitate pentru viață! Iar pentru viața elevilor, cu atît mai mult".

Avînd drept motto această realitate, conducerea liceului a organizat o reușită sesiune de comunicări științ-

Ion GAVRILESCU

(Continuare în pag. a 2-a)

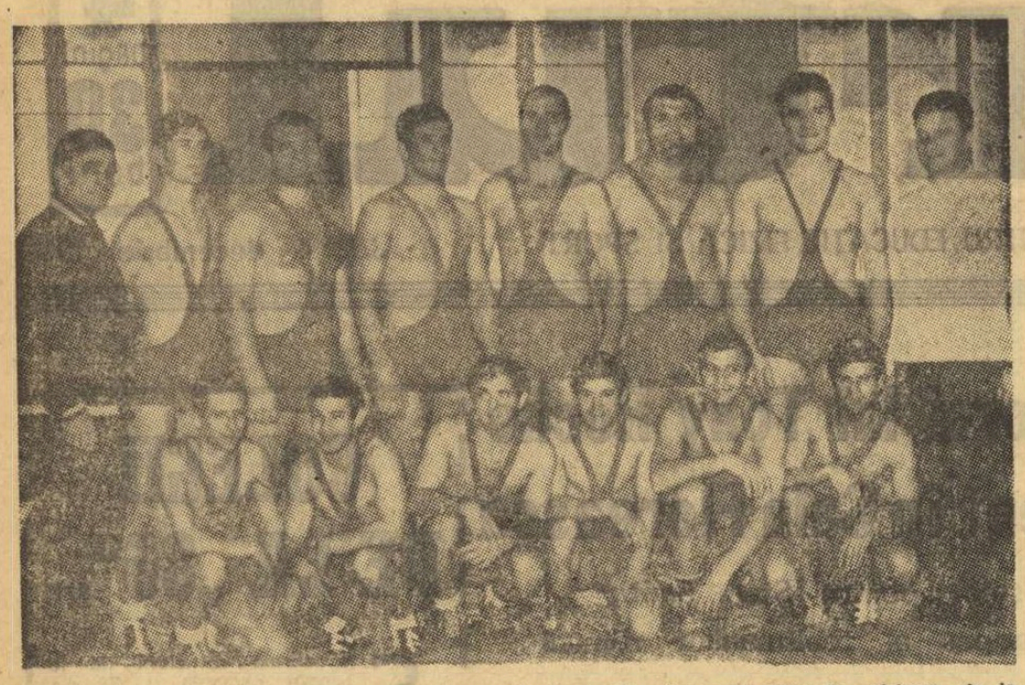

Echipa de lupte greco-romane a clubului Steaua, campioană republicană pe anul 1969 : în picioare, de la stînga la dreapta — antrenorul Gh. Șuteu, M. Baciu, P. Stroe, I. Gabor, C. Badea, N. Pavel, N. Neguț și antrenorul V. Popovici ; rîndul de jos: I. Jeg, Gh. Stoiciu, I. Baciu, Gh. Berceanu, S. Popescu și Șt. Ștefan. Foto : VASILE BAGEAC

MARGINALII LA SFÎRȘITUL CAMPIONATULUI DIVIZIEI A DE LUPTE GRECO-ROMANE

DUPĂ 20 DE ANI, LIDERUL — DETRONAT

În ultimii ani, campionatul diviziei A de lupte greco-romane a prilejuit dispute deosebit de pasionante pentru cucerirea titlului național. Echipa clubului Dinamo București, instalată pe podiumul victoriei încă de la inaugurarea primei ediții a campionatului, a primit, în acești ultimi ani, asaltul unei alte formații pretendentă, cu justificată îndreptățire, la titlu : Steaua (antrenori Vascul Popovici și Gheorghe Șuteu). De fiecare dată însă echipa din șos. Ștefan cel Mare a reușit, în meciurile decisive cu Steaua, să triumfe, cu mai multe puncte sau la limită.

A urmat însă startul în ediția din acest an, cu disputarea partidelor tur-retur. Meciul Dinamo-Steaua, din tur, a fost programat în etapa a III-a. Și de astă dată dinamoviștii au cîștigat cu 19,5—16,5. Antrenorul lor, Dumitru Cuc, omul care se dăruiește cu trup și suflet sportului îndrăgit din copilărie (federația de specialitate i-a acordat recent o diplomă pentru cei 25 de ani de activitate) a alcătuit atunci, împreună cu antrenorul Victor Dona, o formație care nu putea fi depășită. În cea de a doua partidă, din retur, programată în ultima etapă, cei doi antrenori dinamoviști au „jucat o carte riscantă, care, după părerea noastră, i-a costat marele eșec, acela de a fi coborît, în cel de la 21-lea an, de pe prima treaptă a podiumului de onoare. Văzînd că Steaua și-a întărît considerabil garnitura, prin venirea campionului mondial Gh. Berceanu (care își satisface stagiul militar) au încercat să slăbească pe I. Enache pentru a-l trece de la categoria 74 kg la 68. Nu era o noutate, dar Enache încetase să mai concureze la „68 kg" de multă vreme. Băile de aburi, crosurile, regimul alimentar etc. au fost de prisos. La cîntarul oficial, Enache, înscris în formație la categoria 68 kg, nu s-a putut încadra în limitele acesteia. Așadar, Dinamo a pornit în meciul decisiv cu un handicap de 4 puncte, adică exact atît cît îi trebuia echipei Steaua pentru a cuceri titlul de campioană. Cu toate eforturile, demne de admirat, luptătorii dinamoviști n-au reușit să refacă handicapul, sau cel puțin să-l reducă cu un singur punct, care le-ar fi permis reeditarea succesului, pierzînd cu o diferență de 4 puncte : 14—18. Acesta este adevărul după calculul aparent. Dar nu se știe dacă, de pildă Enache, admis în concurs, nu ar fi pierdut prin tuș sau descalificare în fața campionului mondial S. Popescu, ceea ce echivala cu forfait-ul, sau dacă M. Baciu și I. Gabor n-ar fi tras „cu dinții" pentru a evita descalificarea dictată în confruntarea la care ne referim. Fără a scădea din meritul noii campioane, Dinamo a facilitat întrucîtva, încă din start, drumul spre titlu adversarei sale nr. 1. Din păcate, așa cum se știe, greșelile se plătesc, uneori chiar destul de scump. Poate la viitoarea ediție, antrenorii Cuc și Dona își vor reaminti de meciul ultimei etape din ediția a 21-a !

O altă formație care merită sincere felicitări este aceea a clubului bucureștean Metalul. Antrenorul acesteia, Ilie Gheorghe, un îndrăgostit de sportul luptelor, a condus cu o adevărată dăruire formația sa pe locul III în clasamentul final, performanță pe care o realizează de 3 ani consecutiv. Și, se poate spune că în această ediție, mai mult ca în toate celelalte, cel puțin două formații au încercat să-i bareze drumul : Rapid București (antrenor Marin Belușică) și Steagul roșu Bv. (antrenor — în tur — Valeriu Bularca și — în retur — Ion Bătrîn). Metalurgiștii bucureșteni însă au reușit să iasă învingători. Rapid și Steagul roșu s-au prezentat la meciurile cu Metalul avînd sportivi plafonați (mai puțini Rapid și mai mulți Steagul roșu). Cu astfel de garnituri, deși rapidiștii și stegarii au luptat din răsputeri, Metalul nu putea fi învins.

Celelalte formații, prezente în prima divizie a campionatului la ediția 1969, au avut fisuri serioase care nu le permiteau să ocupe locuri mai bune în clasament. De pildă Electroputere Craiova (antrenor Ilie Marinescu) nu a prezentat concurent la categoria semigrea la 9 meciuri, iar A.S.M.T. Lugoj (antrenor A. Ciosa) a luptat fără sportiv la cat. 48 kg — 4 meciuri și fără concurent la „100 kg" — 7 meciuri, pierzînd, din start, puncte prețioase.

În rapoartele arbitrilor principali se menționează că luptătorii de la C.F.R. Timișoara (antrenor Gh. Toth) au fost indisciplinați, vociferînd și contestînd toate deciziile arbitrilor, iar antrenorul Pescărușului Tulcea, I. Geambazu, s-a dovedit deseori recalcitrant. Tot dintr-un astfel de raport aflăm că : sportivii de la Progresul București (antrenor V. Constantinescu) nu au cîștigat nici un meci în triunghiularul etapei a II-a și nu au obținut nici măcar un „egal" !

Dunărea Galați (antrenor I. Donose) a evoluat modest, cîștigînd, îndeosebi, întîlnirile de acasă. Ultimul loc este ocupat de C.S.M. Reșița, o formație mult remaniată, o dată cu venirea tînărului antrenor Nicolae Popescu. Promovînd tineri fără experiență competițională, evoluția echipei reșițene a fost pe măsura posibilităților promițînd însă o comportare meritorie în viitor.

Iată și cîștigătorii pe categorii (cei mai mare număr de victorii în categoriile respective) : cat. 48 kg. G. Pop (Steagul roșu), cat. 52 kg. Șt. Badea (Dinamo Buc.), cat. 57 kg. M. Șandru (Metalul Buc.), cat. 62 kg. I. Baciu (Steaua), cat. 68 kg. A Toth (Steagul roșu), cat. 74 kg. I. Enache (Dinamo Buc.), cat. 82 kg. I. Gabor (Steaua), cat. 90 kg. V. Fodorpatachi (Dinamo Buc.), cat. 100 kg Gh. Popovici (Dinamc), cat. + 100 kg. V. Dolipschi (Rapid Buc.).

Costin CHIRIAC

CLASAMENT FINAL

1.	Steaua	22	21	0	1	638 - 134	64
2.	Dinamo Buc.	22	21	0	1	646 - 143	64
3.	Metalul Buc.	22	18	0	4	474,5-233,5	58
4.	Rapid Buc.	22	13	2	7	395,5-360,5	50
5.	Steagul roșu Bv.	22	11	2	9	360 - 320	46
6.	Electroputere Cv.	22	8	4	10	323,5-400,5	42
7.	Dunărea Galați	22	7	2	13	313,5-450,5	38
8.	Progresul Buc.	22	7	1	14	286 - 442	37
9.	Pescărușul Tulcea	22	6	2	14	314,5-461,5	36
10.	C.F.R. Timișoara	22	5	2	15	274 - 442	34
11.	A.S.M.T. Lugoj	22	4	1	17	202 - 530	31
12.	C.S.M. Reșița	22	3	0	19	216,5-527,5	28

PELESPORT

Săptămîna grasă în lume, aș numi-o săptămînă de Pelesport, săptămînă costelivă de telesport, slabă, slăbuță, să-i numeri coastele. Știu prea bine că nu Țopescu et Co. sînt de vină — intrăm în decembrie operatori, care de reportaj, inteligențe active, toate forțele sînt concentrate pentru Revelion. Mai sînt și alte argumente, teribile, de neclintit. Fănuș al nostru a sărit cu gura că Steaua a fost prea mult filmată — iată, n-am avut parte de ea, tocmai cînd îi dădea 8 goluri lui Ghiță ! Ar fi meritat, desigur, să vedem cum. Ce s-a întîmplat cu Ghiță ? Și cine-i, la urma urmei, acest Tătaru ? — e cazul să ne întrebăm măcar acum cînd băiatul e pe cale să lichideze monopolul Dumitrache-Oblemenco în problema golgeterilor. În schimb, am avut parte de un Rapid — Farul, ceea ce ar însemna — după logica lui Fănuș Cel Furios — că Țopescu et Co. vor să meargă gratuit cu trenul sau să-și petreacă vacanța de vară la mare. Meci luminat de un gol al lui Neagu — să vezi și să nu crezi : corner — centrare — Neagu reia dintr-o bucată, fără să clipească, fără să rateze ! Minune de la dumnezeu, care trebuia o dată și o dată să se abată și asupra acestui om... Noaptea a venit și golul nr. 1000 al lui Pele, — cu o întîrziere de două săptămîni. „Hombre" marcase golul exact în clipele cînd Conrad și Bean mergeau pe Lună. Toată Brazilia uitase de Apollo și stătea cu ochii pe pămîntean. Noi nu sîntem brazilieni, dar ce făceam dacă și imaginile lunare ne veneau după 11 zile ? Mai sînt oameni care-și închipuie că Pele e mai puțin important decît cosmonauții, azi, în lume. Că golul 1000 poate veni spre noi mai încet decît Luna. Mi-e cam milă de acești oameni lunateci...

În esență, telesportul nostru e în urmă — sistematic — cu 10—15 zile față de evenimentele mondiale specifice ramurii sale. După calculul meu, abia la 14—15 decembrie vom vedea cîte ceva din ce s-a întîmplat în Europa la 26 noiembrie, în materie de Pelesport. Zi de uimire : am auzit cu urechile mele Saint Etienne—Legia, în care polonezii învîng cu 1—0, chiar în Franța, pe stadionul unde Bayern München a fost eliminată cu 3—0 ! Crainicul de la Monte Carlo trecea prin clipe și vorbe de groază și disperare — cum n-am auzit nici în românește, vreodată. Mă uit altfel la U.T.A., à propos de Legia... Gornik Zabrze bate Glasgow Rangers cu 3—1, în Scoția. Mă uit și mai altfel la Steaua. Benfica îi dă trei goluri lui Celtic, cînd lumea întreagă știe că nu mai există Benfica, nu mai există portughezi. Uite că există. Și mă uit altfel la echipa aceea care începe cu versurile : Răducanu — Sătmăreanu... Și uitîndu-mă mai bine constat că de cînd ne-am calificat pentru Mexic — Dumitrache, Lucescu, Dinu și Nunweiller au pierdut trei meciuri din patru! În ritmul acesta, o regulă simplă de trei simple ne duce la concluzia că echipa care dă jumătate din națională nu va fi campioană în anul consacrării noastre mondiale. Brava !

Mă amestec în aceste probleme externe, numai pentru a sugera cît de departe e telesportul nostru de Pelesport, cîte probleme de substanță sînt sacrificate pe altarul necăjit al informației. N-avem operatori, n-avem mașini, n-avem fonduri, — dar avem cap, cuvinte la îndemînă și oameni cu cap și ochi. E suficient să auzi ce-i spune Răducanu lui Chirilă în „Magazin" ca să înțelegi ce zone de umanitate rămîn străine telespectatorilor — ca să ne mărginim la exemple interne. Îl citesc pe Angelo Niculescu în „Scînteia" (à propos de angajamentul telesportului de a discuta problemele „națională"...) și mă străbate remușcarea — ca un alt exemplu de umanitate : la începutul anului mă arătam sever față de Angelo, cerîndu-i să tacă pînă în ziua avionului spre Mexic. Îi ceream — rău — să învețe de la Ramsey ce înseamnă a fi Sir. Iată-l „calificat", iată Mexicul, iată avionul, iată-l pe Angelo-Sir. Să nu mai întîrziem cu felicitările, le merită : „Chapeau bas, Sir Angelo ! Ați știut mai multe decît noi... I am sorry !"

BELPHEGOR

TELEcronica

CALENDARUL SPORTIV AL ȘCOLII

(Urmare din pag. 1)

prezentanții liceului cu prilejul diferitelor concursuri la care au participat, aspecte din activitatea competițională a școlii și a celor mai buni sportivi ai țării, iar panourile cuprind atît datele statistice (pentru fiecare disciplină sportivă cu tradiție în școală), rezultatele cele mai remarcabile obținute de elevii săi (în frunte situîndu-se cucerirea titlului de campioni naționali la baschet juniori), precum și un tablou al fruntașilor — de la foști la actuali elevi și eleve — care au făcut cinste culorilor liceului. Un colț aparte este destinat programului de desfășurare a întrecerilor prevăzute în calendarul sportiv al școlii, cronicilor pe marginea meciurilor și imaginilor foto legate de aceste evenimente.

Și toate acestea dominate de ecusonul în culorile cerului și ale mării, realizat (cum aveam să aflăm mai tîrziu), pe bază de concurs, cu inscripția LICEUL „MIRCEA CEL BĂTRÎN" — CONSTANȚA.

CALENDARUL...

Reorganizarea mișcării sportive a liceului a început o dată cu anul școlar 1967—1968. De atunci, elevii liceului și-au disputat întîietatea la diferite discipline sportive care alcătuiesc calendarul sportiv intern, sau în cadrul întrecerilor pentru „Cupa 30 Decembrie" și „Cupa 24 Ianuarie" la fotbal, „Cupa mărțișorului" și „Cupa 16 Februarie" la gimnastică, programate în perioadele de vacanță... competițională internă.

Anul de învățămînt 1968—1969 a adus noi îmbunătățiri sistemului de desfășurare a tuturor manifestațiilor sportive. Programul întrecerilor planificate în campionatul școlii prevede desfășurarea disputelor la fotbal, baschet, volei, tenis de masă, șah, handbal, precum și diferite cupe : „Cupa tineretului" (volei, tenis de cîmp), „Cupa de vară" (volei, fotbal), „Cupa de iarnă" (tenis de masă, fotbal), „Cupa 16 Februarie" (gimnastică), discipline pentru care școala are o bază materială potrivită.

ORGANIZARE, AUTODIRIJARE...

Analiza modului cum au fost planificate și repartizate etapele, în funcție de numărul de echipe înscrise în concurs, ne-a relevat faptul că s-a avut o deosebită grijă ca să nu fie stînjenit programul de studiu al elevilor, să se evite supraîncărcarea, dar totodată să fie angrenați cît mai mulți elevi în activitatea sportivă. Vom ilustra cele afirmate mai înainte prin cîteva exemple : la fotbal au fost înscrise 16 echipe, campionatul cuprinzînd 14 etape eșalonate în lunile octombrie—decembrie (8) și martie—aprilie (6), iar în mai turneul final ; la baschet, handbal, volei, cele 12 echipe de băieți și 4 de fete, cîte sînt înscrise la fiecare disciplină, își dispută întîietatea în perioada noiembrie—iunie ; la tenis de masă și șah se va desfășura campionat individual în lunile martie—mai. Trebuie menționată ca o inițiativă deosebit de valoroasă încercarea de a programa pentru prima oară în liceu (pe teren cu asfalt), în luna mai, o întrecere la tenis de cîmp. La toate acestea se mai adaugă cele cîteva cupe de care am amintit. De obicei, jocurile se dispută imediat după orele de curs și, deoarece condițiile liceului permit acest lucru, au loc concomitent mai multe partide : în sală — volei sau tenis de masă ; pe teren — handbal și baschet.

Referitor la organizare, trebuie să mai amintim, în afară de rigurozitatea cu care este respectată planificarea, și alte elemente ce ilustrează preocupare și pasiune : existența unui grup de cronicari, care fac relatările partidelor (cu note pentru jucători și arbitri), a unei comisii de disciplină (ce dictează sancțiuni severe pentru orice încălcare a regulamentului), a unei comisii de arbitri ce face programările „cavalerilor fluierului" (pentru că majoritatea partidelor sînt conduse de elevi, instruiți și îndrumați de profesorii de educație fizică), a unor ședințe de analiză (foarte serioase și... autocritice uneori) și, în special, a 400 de membri susținători cu cotizația la zi (fondurile fiind folosite pentru procurarea de echipament și material sportiv).

...ȘI PASIUNE

„Atunci cînd am trecut la reorganizarea mișcării sportive a liceului — ne-a spus tov. director **MIRCEA DOICESCU** (fost sportiv cu reale calități într-un trecut nu prea îndepărtat) — **am ținut seama și de atașamentul pentru sport al elevilor școlii noastre. Multe dintre cele ce-ați constatat reprezintă rodul pasiunii și inițiativei lor, fără de care, bineînțeles, ar fi fost greu să se realizeze ceva. Aș mai adăuga la toate acestea și pasiunea pentru turism a multor elevi, cu care am străbătut numeroase trasee, trecînd prin locuri de o încîntătoare frumusețe. De asemenea, aș mai menționa aportul profesorilor de educație fizică, cu ajutorul cărora realizăm îndrumarea de specialitate".**

Într-adevăr, cele constatate au avut darul să ne convingă că la Liceul „Mircea cel Bătrîn" din Constanța sportul se află la el acasă.

P. S. La ieșirea din școală, am trecut prin fața panoului cu fruntașii la învățătură. Nu mică mi-a fost bucuria cînd am descoperit aici fotografiile și numele multora dintre cei ce se numără printre primii în sport.

Fază din meciul de baschet dintre echipele claselor a IX-a B și a IX-a C

CERCUL FOTO L.M.B.

MINGI și PALETE

UN NOU SENATORISM DE DREPT ?

Asistînd la o serie de evoluții ale jucătorilor fruntași de tenis de masă, am avut nostalgia unei perioade nu de mult apuse, cînd — în sala Floreasca — concursurile „primelor palete" stîrneau un interes deosebit.

Anonimatul total în care se desfășoară acum asemenea întîlniri, m-a făcut să mă întreb — pentru a cîta oară în ultimul timp ! — de ce această pasivitate, acest dezinters pentru un sport care a adus multe satisfacții publicului și care a îmbogățit considerabil palmaresul sportului românesc.

Și o dată cu vizionarea competițiilor, a urmăririi celor care au dificila misiune de a menține un prestigiu greu cucerit în ani și ani de zile, am căpătat și răspunsul dorit. Cît aș fi de indulgent, nivelul general al întrecerilor nu putea primi calificativul de satisfăcător.

Dacă din punct de vedere tehnic putem spera într-o oarecare ameliorare, în schimb la capitolul concepției de joc rămînerea în urmă mi s-a părut de-a dreptul îngrijorătoare. Angajarea în schimburi de contraatacuri moi, direcționate de cele mai multe ori spre partea centrală a mesei — foarte ușor accesibilă adversarilor — lipsa elementului decisiv din ambele părți, traiectoria lobată imprimată majorității mingilor, se datorează, pe de o parte, bagajului sărac de cunoștințe tehnice, iar pe de altă parte, unei greșite deprinderi de lovire. Lipsa unor elemente deosebit de importante ca de pildă dirijarea mingii spre părțile laterale cu schimbarea intensității tăieturilor, loviturile de atac și contraatac direct din ambele părți, au făcut ca elementul spectacular să lipsească aproape complet.

Este drept că jocul modern, bazat pe viteză mare de execuție și pe forța loviturilor nu mai permite schimburi prea lungi de mingi, dar acest lucru — în cazul întîlnirilor dintre jucători valoroși — nu duce la o scădere a spectaculozității, ci din contră la mărirea ei, duelul de lovituri purtînd amprenta unei adevărate virtuozități.

Jocul static oferit de cei mai mulți dintre competitori, de o uniformitate supărătoare, cu greșeli inadmisibile ce nu dădeau cursivitate jocului, la care aș adăuga și unele manifestări nesportive, sînt motive care, pe bună dreptate, țin spectatorii departe de concursurile de tenis de masă.

Cauzele evoluției atît de lente, sau în multe cazuri, chiar a involuției jucătorilor noștri, sînt multiple, ele trebuind a fi căutate în primul rînd în factorul pregătire care ar necesita însă prea mult spațiu pentru a fi atacat. Mă voi referi însă la un alt aspect, și el important.

Pe bună dreptate diriguitorii sportului nostru au mers pe linia întineririi loturilor reprezentative cu elemente de certă perspectivă. Dar această perspectivă ne este demonstrată nu numai de elemente subiective cum ar fi de exemplu aprecierile antrenorilor, ci și de elemente obiective : rezultatele obținute în concursurile interne și internaționale. Acestea însă — în cazul băieților noștri — au fost foarte modeste chiar în întrecerile rezervate juniorilor. „Criteriul european" din ultimii ani fiind un bun exemplu în acest sens. Ce pretenții putem emite atunci de la acești juniori în întrecerile rezervate seniorilor, unde nivelul cerințelor este cu mult mai ridicat ?

Să admitem ideea că nu așteptăm de la ei rezultate imediate, ci urmărim doar rodarea lor care va duce la acel mult așteptat salt calitativ. Asta este un lucru bun. Da să nu ajungem la un sistem nou de senatorism de dept conceput doar pe baza vîrstei relativ fragedă.

Arăt că, cu excepția lui Șerban Doboși, cellalți juniori ocupă, în general, ultimele locuri în compania unor adversari seniori care, după cum am arătat, nu excelează nici ei. Cu toate acestea, unii dintre ei sînt în vederile lotului național de seniori.

Le facem noi oare vreun serviciu acestor tineri care se prezintă în concursuri lipsiți de acel spirit de luptă, de dorința de a învinge, de a fi din ce în ce mai buni, de a se autodepăși ? Hotărîrile definitive în această direcție rămîn la latitudinea Biroului federal, pe baza concluziilor Colegiului central de antrenori. Dar lucrările acestui ultim organism de specialitate nu sînt onorate decît de cîțiva dintre membrii săi. Deci dezinteresul nu vine doar de la sportivi, ci și de la cei care îi conduc și care hotărăsc soarta lor...

Ca să nu amintesc și de modul total nesatisfăcător cum sînt organizate unele concursuri. Cu cîteva duminici în urmă, asistam, în sala Bazet a IV-a a Ministerului Învățămîntului, la întrecerile campionatului pe echipe (juniori mari) al municipiului București. Într-o sală de clasă (cu 4 mese) insuficientă ca spațiu și iluminație, se adunaseră vreo 40—50 de jucători. O hărmălaie de nedescris, arbitrii complet depășiți, un bec obișnuit lumina parcă din penumbră, iată în ce condiții concurau juniorii, cei cărora ne place să le spunem speranțele noastre.

Există, așadar, suficiente motive de meditație...

Matei GANTNER
maestru al sportului

CU ÎNVINGĂTORUL LUI TONY ROCHE

(Urmare din pag. 1)

comandăm și altor sportivi fruntași, am așteptat ca el să-și termine antrenamentul și l-am solicitat pentru un interviu menit să lămurească opinia noastră publică asupra recent încheiatului turneu de la Stockholm.

— **Primul gînd a fost să revin acasă. La Stockholm era foarte frig, zăpada se așternuse deja într-un strat respectabil, concentrarea în timpul turneului a fost foarte încordată, așa încît dorul de casă mă cuprinsese și mai mult. În privința jocurilor propriuzise, vreau să subliniez că am cunoscut un nou gen de teren și anume o compoziție plastică, mai puțin rapidă decît parchetul, dar mai repede decît zgura. Am crezut că noua compoziție, așternută în plăci pătrate pe pardoseala sălii, mă va avantaja. Omiteam însă faptul că față de cei mai mulți concurenți eu debutam în asemenea teren. În ceea ce privește propriul meu pronostic, vă mărturisesc că mă așteptam să încheiem încă din primul tur. Căzusem cu Tony Roche, clasificat al doilea în lume în acest an, în urma lui Laver, și posesorul unui palmares impresionant. Roche este stîngaci, cam de înălțimea mea, însă extrem de robust, cu o remarcabilă forță a brațului.**

— Cum a evoluat partida ?

— **La 2—1 pentru mine în setul I, am făcut un break, după care, avînd serviciul, am ridicat scorul la 4—1. Apoi, un nou break : 5—1. A urmat Roche la serviciu și 5—2 și un break, de data aceasta al australianului : 5—3, setul revenindu-mi însă cu 6—3. În următorul, la 4—3 pentru mine, avînd și serviciul, la primele două puncte, am făcut tot atîtea duble greșeli, iar la următoarele două puncte nici nu am văzut mingile. Deci 4—4. La acest scor, cînd nu mă mai așteptam nici eu, am făcut un break la zero : 5—4 și am învins cu 6—4. O dată încălzit, mai ales de impresia făcută de eliminarea lui Roche în primul tur, mi-am căpătat încrederea în posibilitățile mele și am început să mă gîndesc la o finală posibilă. E drept că am avut încă două obstacole importante : coechipierul și prietenul meu I. Țiriac și pe campionul S.U.A., Stan Smith. Cu Ion am jucat bine, poate cel mai bun meci din turneu. Aprecierea îi aparține. Pentru Smith am început să devin probabil un coșmar. Oricum, vreau să mă răzbun pentru înfrîngerea din „Cupa Davis". În amintirea Cleveland-ului și a celor patru meci-ball-uri, vreau să-l bat de cîte ori o să am ocazia. Se pare că și el a observat acest lucru. Totuși, a existat un moment psihologic. În setul II, Smith a avut 2—0 și cîteva break-uri cu care a cîștigat setul. Dar, în setul decisiv, am fost mult mai atent, am returnat foarte bine și am ieșit învingător. Despre finală cred că v-au parvenit știri prin intermediul agențiilor de presă.**

— **Ar fi fost posibilă o victorie la Pilici ?**

— **De data aceasta nu. E prima oară cînd l-am întîlnit. Este un jucător foarte înalt, cu serviciul extrem de puternic și incomod, care, de obicei, mă obliga la reveniri din poziții precare. Tenismanul iugoslav a declarat că a cîștigat unul dintre cele mai bune turnee la care a participat de cînd a devenit profesionist. De altfel, victoria asupra lui Stole l-a revenit după ce acesta avusese două meci-ball-uri, dintre care unul foarte ușor de cîștigat.**

— **Cînd vine Țiriac ?**

— **Probabil că joi sau vineri.**

— **Următorul turneu ?**

— **Împreună vom fi prezenți la turneele de pe terenurile acoperite de la Ancona, în Italia. Va fi ultima noastră competiție din anul 1969.**

...APOI S-A NĂSCUT „CEAHLĂUL"

(Urmare din pag. 1)

tifice. Așa cum declara profesorul Mihai Mancaș, directorul liceului, sesiunea de comunicări științifice, atît pentru școala centenară, cît și pentru asociația sportivă semicentenară — „nu se referă la niște amintiri duioase despre trecut. Fiecare comunicare științifică aduce ceva nou".

Și chiar așa a fost. Cele patru comunicări științifice despre asociația sportivă au relevat trecutul cu bucuriile și necazurile sale și prezentul plin de înfăptuiri demne de toată stima.

„Ciahlău foot-ball club" era o asociație în care locul predominant l-a ocupat — cum se vede și din titulatură — fotbalul. Sportul-rege a adunat atunci pe terenul numit Borzoghean pe toți elevii școlii. Dintre aceștia, mai pasionați ai balonului rotund au fost Octav Lecca, V. Bălănescu, Traian Blaj și alții. Se formează selecționatele de fotbal ale liceului. Încep confruntările cu echipe selecționate ale altor orașe din Moldova. Echipa din Piatra Neamț se impune repede. Cuvintele lui Calistrat Hogaș, îndemnul lui Mihai Stamatin și faptul că directorul însoțea echipa aproape în fiecare deplasare, toate acestea dădeau aripi jucătorilor. Și, iată că ediția din 1925—1926 a campionatului de fotbal aduce echipei titlul mult visat : campioană a Moldovei. „Echipa de aur", cum apare consemnată în documentele vremii, avea următoarea alcătuire : Aristide Filipescu — portar, N. Mătase, I. Zahmann — fundași, C. Grigoriu, I. Vasiliu, Diți Popovici — mijlocași, N. Zăvoianu, Petre Rusu, I. Mită (căpitanul echipei), Petre Bălănescu, C. Antohi — înaintași.

Dar nu se juca numai fotbal. Asociația mai avea secții de oină, scrimă și atletism. Profesorul Victor Firea, secretarul Federației române de atletism, fost elev la Școala normală din Piatra Neamț, și-a făcut debutul în competițiile atletice sub culorile „Ceahlăului".

După 50 de ani, asociația sportivă a elevilor liceului apare cu un trecut glorios. Mesajul și faptele înaintașilor luminează prezentul și sînt un bun îndemn pentru o activitate și mai susținută. Din asociație, a devenit școală sportivă de elevi, care a funcționat ca secție pe lîngă liceul „Petru Rareș". Apoi, la începutul acestui an, devine unitate independentă.

Acum, Școala sportivă din Piatra Neamț funcționează cu 6 ramuri de sport, în care sînt cuprinși aproape 500 de elevi împărțiți în 24 de grupe. Elevii școlii sportive, îndrumați cu competență de prof. Constantin Săvinescu, director, și de ceilalți profesori — toți absolvenți ai Institutului de educație fizică și sport — obțin rezultate valoroase. Un singur exemplu : 130 de absolvenți au clasificare sportivă, categoriile I și II.

Cele 4 titluri naționale obținute pînă acum, ca și faptul că echipa feminină de volei este cotată ca una dintre cele mai bune din țară, sînt motive de a ne face să credem că în viitor rezultatele vor deveni și mai valoroase.

Nivelul ridicat la care se desfășoară lecțiile de educație fizică se datorește climatului favorabil instaurat, atît printre elevi cît și printre profesori. Acestui colectiv îi este caracteristică dorința de perfecționare, de a descoperi mereu lucruri noi. Nu este de mirare, în aceste condiții, că primului profesor de educație fizică din țară căruia i s-a acordat gradul I este profesorul emerit Vladimir Lașcu din localitate.

În iunie 1967, comisia metodică a liceului organizează prima sesiune de comunicări științifice, avînd ca temă educația fizică : „Activitatea sportivă cu copii și juniori".

Asociația sportivă a elevilor liceului „Petru Rareș" a intrat, așadar, în al 51-lea an de existență. Să-i dorim succes în continuare, iar centenarul să-i fie aureolat de noi și noi izbînzi.

A APĂRUT REVISTA „AUTO-TURISM" Nr. 9/1969

în al cărei cuprins se găsesc numeroase articole, note și informații din lumea automobilului. Sînt publicate articolele : „Dacia 1300", „Dacia 1100 — întreținerea instalației electrice", „Arta de a conduce", „Fiat — 70 de ani" și numeroase alte articole semnate de specialiști.

De asemenea, revista publică rubrica de actualități „Panoramic", materiale de circulație, reportaje asupra unor trasee turistice externe și interne etc.

DISTINCȚII ACORDATE CLUBULUI UNIVERSITATEA CLUJ

Marți 2 decembrie, la Consiliul popular județean Cluj a avut loc solemnitatea înmînării unor ordine și medalii unui grup de sportivi, tehnicieni și activiști pe tărîm sportiv din cadrul clubului sportiv Universitatea Cluj cu prilejul semicentenarului clubului.

La solemnitate au fost prezenți tovarășii Aurel Duca, membru supleant al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., prim-secretar al Comitetului județean Cluj al P.C.R., președintele Comitetului Executiv al Consiliului popular județean, Remus Bucșa, membru supleant al C.C. al P.C.R., prim-secretar al Comitetului municipal Cluj al P.C.R., primarul Clujului, academician Constantin Daicoviciu, membru al Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, consilier al ministrului învățămîntului, prof. univ. dr. docent Ștefan Pascu, rectorul Universității Babeș-Bolyai, Nicolae Mureșan, președintele CJEFS Cluj.

Tovarășul Aurel Duca a înmînat clubului sportiv Universitatea Cluj ordinul „Meritul sportiv" clasa I, cu prilejul celor 50 de ani de existență a clubului. Ordinul „Meritul sportiv" clasa a II-a a fost înmînat tovarășilor Ion Arnăutu, antrenor emerit, dr. Mircea Luca și Titus Lucaciu, secretar general al clubului „U". A fost conferit ordinul „Meritul sportiv" clasa a III-a tovarășilor Ludovic Biro, Ion Moina și Andrei Sepci.

Medalia „Meritul sportiv" clasa I li s-a atribuit tovarășilor : Sever Coracu, Horia Demian, Nicolae Jenei, dr. Grigore Pașca, Curt Socol, Sorin Pașcu, iar medalia „Meritul sportiv" clasa a II-a unui număr de 23 de tovarăși.

Tovarășul Aurel Duca a felicitat călduros pe cei distinși, urindu-le noi succese în activitatea profesională și sportivă.

fotbal

JOC FRUMOS, VICTORIE IN EXTREMIS

F. C. ARGEŞ — DINAMO BUCUREŞTI 2—1 (1—1)

PITEŞTI, 3 (prin telefon, de la trimisul nostru). Stadion 1 Mai; timp închis; teren practicabil; spectatori — 15 000. Au marcat: Radu (min. 42 şi 67), respectiv Sălceanu (min. 33).

F. C. ARGEŞ: Niculescu 9 — Pigulea 7, Olteanu 8, Vlad 8, Ivan II 6, Prepurgel 8, Ştefănescu 7, Nuţu 7, Circiumărescu 6 (min. 77 Roşu), Radu 9, Jercan 6.

DINAMO: Coman 5 — Ştefan 6, Pîrvu 7, Stoenescu 8, Deleanu 7, Ghergheli 8, Dinu 9, Sălceanu 7 (min. 76 Pîrcălab), R. Nunweiller 8, Dumitrache 6, Lucescu 8.

A arbitrat: Z. Drăghici ★★★★, ajutat la linie de G. Manole şi G. Tacciu (toţi din Constanţa).

„Trofeul Petschowschi" (pentru public): 7.

La tineret-rezerve: F. C. Argeş — Dinamo Buc. 6—2 (0—2).

Partidă furtunoasă — şi deci captivantă — din start. Înţelegător sau convertit în ale fotbalului de către zeul sportului-rege, Eol a risipit încă de dimineaţă norii ameninţători de deasupra Piteştiului, zvîntind terenul şi oferind condiţii bune de joc celor două echipe, care s-au avîntat de la început exemplar. Fiecare cu armele ei: F.C. Argeş — temperamentală şi orgolioasă după imaginea antrenorului ei, Dinamo Buc. — mai lucidă şi veleitară, aşa cum obligă blazonul de tricolori, purtat de mai bine de jumătate din componenţii ei.

Ambele formaţii evoluează în maniera italiană (cu libero — Olteanu şi, respectiv, Pîrvu, cu marcaj strict pe o mare suprafaţă a terenului), dar tonul jocului îl dau, cum era de aşteptat, piteştenii, care aplică sirguincios cunoscuta lecţie: **„circulaţie permanentă, cu sau fără balon".** Într-adevăr, în jocul argeşenilor se vede clar mîna magistrului, dar şi... absenţa de pe gazon a lui Dobrin, dispecerul în stare să limpezească prin clarviziune în zona de finalizare. După felul cum se desfăşoară (cu liniile grupate pe un front larg) cînd se află în posesia mingii, şi dinamoviştii demonstrează că joacă pentru victorie. Radu Nunweiller, „maşina de pase" a oaspeţilor, scapă o clipă de sub supravegherea „jandarmului" Prepurgel şi îi trimite rapid, pe contraatac, balonul lui Sălceanu, demarcat undeva pe aripa dreaptă; noul „şeptar" al dinamoviştilor se strecoară abil în careu şi trimite plasat, în colţul scurt, pe lîngă un Niculescu complet uluit: 1—0, în min. 33. Piteştenii ripostează cu promptitudine, se năpustesc, literalmente, în atac, însă acţiunile lor ofensive sînt lipsite de coerenţă. Şi totuşi, cu 3 minute înainte de sfîrşitul reprizei, gazdele obţin egalarea, oarecum cu concursul lui Coman, care, ieşind la o minge înaltă, „boxează" defectuos; balonul şutat puternic de Ştefănescu se loveşte de un apărător dinamovist, revine înspre punctul de la 11 m, de unde Radu îl expediază cu sete în plasă: 1—1. În această primă parte a jocului, bucureştenii mai trimiseseră o dată balonul în poarta lui Niculescu, dar golul nu a fost acordat, deoarece tuşierul a semnalizat poziţie de ofsaid la Sălceanu, aflat pe traiectoria mingii.

La fel de animat şi după reluare, jocul place tribunelor. La început, emoţiile sînt la poarta lui Niculescu (min. 48 — la o lovitură liberă executată de Ghergheli, Dinu şutase fulgerător pe lîngă bară; min. 52 — la o reuşită acţiune Lucescu — Dumitrache — R. Nunweiller, ultimul este oprit, în poziţie de şut, pe motiv de ofsaid), apoi fazele critice se mută în careul advers. Formaţia gazdă presează, presează şi în min. 67 reuşeşte să înscrie punctul victoriei: servit în careu, în poziţie de înaintaş central stînga, Radu saltă balonul peste Coman, ieşit inoportun; aflat pe fază, Deleanu încearcă să salveze în extremis, dar o face după ce mingea depăşise, se pare, în aer linia porţii. Un gol pe care noi îl atribuim şi lui Coman, ieşit din poartă tîrziu, neinspirat. Dinamoviştii protestează vehement, tuşierul se arată neînduplecat şi aleargă spre centru în semn că a fost gol valabil. Ultimele 20 de minute se desfăşoară în nota de superioritate a oaspeţilor, în formaţia cărora a intrat din min. 76 şi Pîrcălab. Cu excepţia unei foarte scurte perioade de timp, în care F.C. Argeş obţine 3 cornere consecutive, în rest fazele-gol se petrec la poarta lui Niculescu. Dar, ca şi în meciul cu Steaua, portarul piteştenilor apără tot, chiar şi mingi pe care toată lumea le văzuse în plasă. După ultimul fluier de arbitru, publicul aplaudă frenetic formaţia-idol. Aplauze meritate s-ar fi cuvenit în egală măsură, după opinia noastră, şi echipei dinamoviste, care, azi, la Piteşti, a prestat un joc foarte bun.

G. NICOLAESCU

O SINGURĂ EROARE

(Urmare din pag. 1)

apărarea, lăsa în faţă pe **Cotigă** şi **Sfîrlogea** mai mult ca intenţie, după cum avea să se vadă ulterior, pentru că oaspeţii n-au contat de loc pe ei.

Ba mai mult, la cîteva minute după începerea reprizei secunde, **Sfîrlogea** a fost înlocuit cu **Moraru**, investit şi el cu rolul de a tăia căile de acces ale **Rapidului** spre propriul careu, aşa încît echipa **Petrolul** se vădea o redută temeinic betonată care, în condiţiile terenului îngust al Giuleştiului, părea că va rămîne inexpugnabilă.

A fost de-ajuns, însă, un singur moment de nesiguranţă, o singură eroare, ca totul să se năruie, precum un castel din cărţi de joc, ca uriaşul travaliu depus în teren de jucătorii ploieşteni să se asemene celui depus de Sisif. **Lanţul celor 90 de minute a avut, deci, o singură verigă slabă, cea a minutului 79, cînd la o centrare a lui Greavu, cu boltă în careul mic, ca atîtea altele din cuprinsul jocului, Florea, în loc să lase balonul la Mihai Ionescu, acordă corner. Execută Petreanu, mingea e „semnată" Angelescu şi trimisă la Neagu, cap al acestuia şi gol: 1—0!** În faţa porţii lui Mihai Ionescu se afla masată toată cohorta apărătorilor petrolişti, dar nici unul n-a putut interveni decisiv pentru a împiedica curgerea mingii în plasă. A fost singura lor eroare de plasament care a coincis, din nefericire pentru ei, cu singurul moment de decizie al feroviarului Neagu. Aşa încît deznădejdea ce domnea în acele secunde în careul echipei ploieştene — 7 jucători îngenunchiaţi — era de înţeles.

Ce-a fost în rest? Atac după atac giuleştean, pornit de la fundaşii laterali şi de la Dan, cu participarea celor trei mijlocaşi: Dinu, Dumitru, Angelescu, ajutaţi nu de puţine ori de Lupescu, cu învăluirile lui Petreanu şi Codreanu — doar, doar cineva va intui traiectoria care duce la gol. Au fost suite de cornere (numai în primele trei minute am numărat 6!), Bădin (cel mai bun jucător ploieştean) a scos mingea de pe linia porţii (min. 5) atunci cînd Mihai Ionescu fusese ca şi învins, Florea a trimis mingea afară, în extremis, din bocancul lui Neagu, Angelescu şi Petreanu, Angelescu a şutat peste poarta părăsită de Mihai Ionescu (min. 53), Lupescu venit cu viteză de bolid în careul advers ratează intercepţia (min. 60) şi nenumărate alte atacuri care s-au succedat minut de minut, cu aceiaşi eroi şi care sfîrşeau, toate, precum valurile în faţa digului. Din această cauză, deşi Rapidul a atacat cu vehemenţă şi continuu, majoritatea fazelor s-au consumat între careul petrolist şi centrul terenului.

Dar Petrolul n-a atacat de loc? Optînd deliberat pentru apărare supraaglomerată, nu s-a văzut decît de două ori în situaţii favorabile, ca urmare a contraatacului: în min. 17, cînd Grozea a scăpat de sub supravegherea lui Dan, Răducanu s-a hazardat să iasă la peste 20 de metri de buturi, dar mingea şutată de jucătorul petrolist a trecut pe lîngă poarta goală, şi în min. 75, cînd Cotigă, bine lansat de Dincuţă şi ajuns la marginea careului de 16 m pe un bun culoar de şut, a preferat să paseze lui Grozea, aflat în ofsaid.

Mult mai uşor decît arată scorul...

UNIVERSITATEA CRAIOVA — STEAUA BUCUREŞTI 1—0 (1—0)

CRAIOVA, 3 (prin telefon, de la trimisul nostru). Stadion Central; timp rece; teren moale; 15 000 spectatori. A marcat Ivan (min. 18).

UNIVERSITATEA: Oprea (fără notă, n-a avut ce apăra) — Niculescu 7, Mincă 8, Popa 8, Velea 8, Strîmbeanu 8, Ivan 8 (min. 46, Deselnicu 7), Martinovici 8, Niţă 9, Oblemenco 8, Bălan 7 (min. 81, Daşcu).

STEAUA: Haidu 7 — Cristache 7, Hălmăgeanu 9, Sătmăreanu 5, Vigu 7, Dumitriu 4 (min. 78, Mirăuţă), Ştefănescu 5, Negrea 5, Tătaru 4, Voinea 5, Manea 4.

A condus N. Rainea (Bîrlad) ★★★★★, ajutat la linie de Al. Alexe (Rm. Vîlcea) şi C. Pop (Hunedoara).

„Trofeul Petschowschi" (pentru public): 9.

La tineret-rezerve: Universitatea — Steaua 2—1 (0—1).

Cine îşi închipuie, citind rezultatul, că la Craiova a fost o întrecere echilibrată este o victimă a imaginaţiei... Nu, n-am asistat la una din pasionantele partide Universitatea — Steaua din anii trecuţi, deşi după acel 8—0 aplicat dinamoviştilor băcăuani, ne aşteptam ca fotbaliştii bucureşteni să-şi apere şansa, dacă nu cu brio, măcar cu convingere. Spre marea noastră surpriză, Steaua s-a prezentat la Craiova în chip de astru fără lumină, strălucind, dacă se poate spune aşa, printr-o mediocritate dezarmantă. Dintr-un echipaj fără personalitate, plutind în cea mai mare parte a timpului fără cîrmă, un singur om a fost el însuşi — **Bujor Hălmăgeanu** — lucid, inteligent, tenace, inspirat, jucătorul graţie căruia eşecul echipei bucureştene se înscrie, formal, doar în categoria înfrîngerilor onorabile.

Referindu-ne la evoluţia învingătorilor, vom spune că ea s-a ridicat la un nivel apreciabil doar în prima parte a meciului, cînd vigoarea caracteristică a jocului oltean s-a conjugat şi cu o autentică doză de inteligenţă fotbalistică. În prima repriză, cînd gazdele — explicabil circumspecte — făceau eforturi evidente pentru realizarea unui fotbal constructiv, am asistat la cîteva faze deosebite, dintre care s-a detaşat, pregnant, „momentul golului". El s-a produs în min. 18 în următoarele condiţii: **Martinovici a demarat vijelios pe extremă, l-a depăşit ca pe un copil pe Sătmăreanu (foarte slab în toată prima repriză), aruncînd mingea pe lîngă el şi ocolindu-l ca pe un copac, a ajuns în apropierea liniei de fund, a centrat la semiînălţime în faţa porţii, unde a ţîşnit spectaculos IVAN, care a reluat, din plonjon, balonul cu capul în bara laterală, de unde a ricoşat în gol.** Sub raport spectacular, a fost, dacă vreţi, un „gol brazilian", întrunind certe calităţi cinematografice.

În min. 41, o fază oarecum simetrică — centrare din lovitură liberă de pe partea stîngă, lovitură de cap din plonjon a lui Oblemenco — a dat senzaţia unui nou gol, dar balonul a ricoşat din pămînt pe lîngă poarta lui Haidu, în momentul în care un spectator craiovean, simţind iminenţa golului, a lansat o petardă asurzitoare care l-a speriat, credem, chiar şi pe Oblemenco...

Dominaţi în prima repriză — cînd craiovenii au stat 40 de minute cu fundaşii pe linia de centru — fotbaliştii bucureşteni au încercat să fie în partea a doua a jocului o prezenţă mai activă, dîndu-ne sentimentul că vor, totuşi, ceva. Iluzie. După cîteva simulacre de scheme, replica Stelei a redevenit cenuşie, în vreme ce evoluţia craiovenilor cobora şi ea, progresiv, scara valorică. Notînd ultimele sclipiri ale gazdelor (**Oblemenco** — min. 57, **Bălan** — min. 71, **Martinovici** şi **Oblemenco** — min. 77) şi un şut-simbol (min. 76) al lui **Tătaru**, consemnăm, de fapt, sărăcia fotbalului dintr-un final de meci îngheţat la propriu şi la figurat...

Marius POPESCU

COLŢUL JUNIORULUI

...SELECŢIA TIMPURIE

Problema creşterii vlăstarelor tinere preocupă intens lumea fotbalistică, care vrea să-şi croiască un viitor calitativ superior prezentului. În ţara noastră, CONDIŢIEI JUNIORULUI i se acordă, în ultima vreme, o atenţie cu totul deosebită. Rubrica de faţă, pe care o inaugurăm cu articolul „Selecţie timpurie", apare deci ca reflectare firească, ea propunîndu-şi să fie o tribună pentru dezbaterea tematicii, atît de largi, a domeniului specific. În cadrul ei, vor avea cuvîntul tehnicieni, cititori şi... juniori. O primă bază de discuţie...

Sînt binecunoscute raporturile de cauzalitate care se stabilesc (şi care există realmente, unele diferite de cele care se stabilesc...) între PERFORMANŢĂ şi CONTRAPERFORMANŢĂ, pe de o parte, şi operaţia tehnică numită SELECŢIE. Rîndurile de faţă, departe de a avea pretenţia de originalitate, îşi propun, dimpotrivă, să bată o cale foarte bătătorită, acceptată de toţi, în maniera în care recunoşti evidenţa, şi uitată de foarte mulţi...

Selecţia timpurie, avînd ca obiect descifrarea însemnelor viitorului performer în masa a mii de copii, a preocupat — în mod ştiinţific — tehnicieni ai sportului de pe toate continentele. Judecînd exclusiv date fizice (anatomo-fiziologice) „brute", specialiştii au împărţit (şi împart) — din plecare — subiecţii în APŢI pentru viitoarea performanţă în ramura respectivă sau INAPŢI. Aşa se procedează obişnuit în baschet, volei, majoritatea probelor atletice, box, polo etc... Aşa procedează şi în fotbal majoritatea tehnicienilor de pe mapamond. Aşa AFIRMĂ că procedează şi antrenorii de fotbal de la noi, care au în grijă tinerele vlăstare. Dar faptele îi dezmint în proporţii îngrijorătoare. Am avut ocazia să urmărim echipele de juniori participante la turneul final pe ţară, disputat la Braşov. Cu cîteva excepţii, cele mai bune team-uri de juniori din ţară au „gabarit Năsturescu". Simptomul, a cărui realitate nu mai putem decît s-o constatăm, ar trebui privit ca un semnal de alarmă!

Am sesizat, nu o dată, disproporţia duelurilor directe ale jucătorilor noştri maturi cu fotbalişti-atleţi (aceştia sînt la modă) de tipul Facchetti, Guarneri, Moore, J. Charlton, Labone... Trebuie să învăţăm, o dată pentru totdeauna, că fotbalul de performanţă nu-l pot practica jucători cu fizicul (să ne ierte) lui Florin Gheorghiu. Un fotbalist, poate doi, de tipul Kopa, Johnstone, Simoes, Ionescu, Dumitrache, Pîrcălab şi chiar Năsturescu pot fi excepţii într-un „11", dar cînd excepţia este regulă, situaţia este improprie, ca să nu spunem îngrijorătoare.

Ce e de făcut?

Binecunoscutul antrenor Ştefan Cîrjan declara cîndva: **„Mulţi tehnicieni de la noi se lasă furaţi de capacitatea de „jonglerie cu balonul" a micilor fotbalişti (stopuri pe picior în aer, fente şi parafente frumoase, e adevărat), indiferent că unii dintre ei au conformaţii care-i condamnă pentru fotbalul de performanţă.**

Eu cînd întîlnesc asemenea băieţi — care-mi rupeau inima, dar ce era să fac? — le dădeam bani de bomboane şi de un cinema şi le spuneam să vie la anul..."

P. MARIUS

SELECŢIONATA ORAŞULUI BUZĂU — PROGRESUL BUCUREŞTI

Cu toate că turul campionatului diviziei B a luat sfîrşit, jucătorii echipei Progresul Bucureşti îşi continuă pregătirile. Duminică, elevii lui Victor Stănculescu se vor deplasa la Buzău, unde vor întîlni, în cadrul unui meci amical, selecţionata de fotbal a oraşului.

DUMINICĂ, PE STADIONUL DINAMO

DINAMO BUCUREŞTI — A. S. ARMATA TG. MUREŞ

Duminică, în ultima etapă a turului campionatului diviziei A, Dinamo Bucureşti va întîlni pe A. S. Armata Tg. Mureş. Meciul va avea loc pe stadionul Dinamo, de la ora 13,30.

În deschidere, de la ora 11,45, se va disputa partida dintre echipele de tineret-rezerve Dinamo Bucureşti şi A. S. Armata.

BALONUL e ROTUND

MARILE ECHIPE DE CLUB

Acum cînd „naţionala" noastră este considerată — în mod oficial — printre primele 8 din Europa şi între cele mai bune 16 reprezentative din lume, să ne reîntoarcem puţin la echipele de club...

S-o luăm pe cea mai puternică — Dinamo Bucureşti. Imaginaţi-vă echipa Dinamo cu fundaşii Sătmăreanu şi Dan în formaţie plus Dobrin al doilea vîrf de atac lîngă Dumitrache. Cred că vom fi cu toţii de acord că o asemenea echipă ar putea înfrunta onorabil orice formaţie de club europeană sau intercontinentală, pe indiferent care teren străin.

Dar cu aceasta s-ar termina toate veleităţile noastre în materie de echipe-club din fotbalul românesc pe planul unor posibile mari examene internaţionale.

Vreau să mai spun că şi Steaua este o echipă, nu mare ca Dinamo, dar virtual mare, deci mare în perspectivă, deoarece şi-a restructurat, reorganizat şi întinerit formaţia — proces care la Dinamo s-a terminat cu bine şi dă roade — iar rezultatele probabil nu vor întîrzia prea mult.

Ideea principală care mă conduce în aceste rînduri este însă alta — şi aici mă voi folosi chiar de exemple pozitive din fotbalul nostru — îl numesc pe antrenorul Traian Ionescu, astăzi în Turcia — aceea că oricît de bine intenţionaţi am fi nu putem ridica la nivelul cel mai înalt o echipă, dacă ne bazăm exclusiv pe cadrele proprii. Chiar dacă formezi „pitici" şi juniori în cadrul unui club, ar trebui să aştepţi prea multă vreme, căci nu poţi scoate decît maximum 1—2 jucători excepţionali pe an, de nivelul celor consacraţi, iar între timp ceilalţi... îmbătrînesc!

Traian Ionescu a fost omul care a sesizat foarte bine această problemă şi şi-a dat seama că pe lîngă elementele crescute de Dinamo la pitici şi juniori (Pîrcălab, fost... mijlocaş dreapta la debut, idem fraţii Nunweiller, Varga etc.) mai sînt necesare şi „întăriri" din afară, dar nu cu „vedete", căci nu acesta este scopul sau meritul unui antrenor mare, ci cu anonimi de deosebit talent, descoperiţi cu un ochi exersat şi sigur. Astfel l-a adus în cadrele clubului Dinamo pe adolescentul Mircea Lucescu („va fi un jucător de clasă", — mi-a spus-o, textual, Traian); pe Dinu, în vîrstă de 17 ani, de la Tîrgovişte; pe Florea Dumitrache (16 ani) de la T.U.G. Astăzi toţi aceştia sînt titulari în echipa naţională. Tot el l-a „văzut" şi pe total anonimul Sălceanu din Paşcani, component acum al echipei Dinamo. Nimeni nu ştia nimic, sau aproape nimic, despre existenţa acestor copii.

Dar să mă reîntorc puţin la amintirile şi învăţămintele mele londoneze...

Orice mare club englez, — şi exemplific cu Arsenal, unde am stat mai mult timp — a avut şi are şi în prezent cîţiva salariaţi, foşti jucători sau antrenori, care nu mai activează, distribuiţi pe zone geografice (în anul 1937 erau 4 specialişti în funcţiune), cu sarcina de a urmări jucătorii de talent dintr-un anumit teritoriu. Tinerii fotbalişti identificaţi astfel sînt concentraţi într-un mic club regional creat de marele club-mamă din Londra sau alt centru puternic englez. Arsenal înfiinţase o asemenea echipă regională în comitatul Kent la Margate, sub denumirea de „Margate Football & Atletic club Limited".

Această echipă regională era — este şi astăzi, cu siguranţă — întreţinută de Arsenal, care plătea salariile şi pe antrenorul trimis de la Londra. Cînd cei vizaţi ajungeau la valoarea scontată erau aduşi la Londra în echipa de tineret sau chiar direct în prima garnitură, după caz. Dacă unii dintre aceşti jucători nu atingeau parametrii speranţelor investite în ei, erau cedaţi (cite 2—3) pentru un fotbalist din altă echipă sau alt ţinut, mai corespunzător exigenţelor clubului central.

Concluzia se suprapune premisei enunţate dintru început: **o echipă nu poate creşte exclusiv din cadrele proprii.**

Şi mai ales marile echipe de club fără de care afirmarea fotbalului unei ţări pe plan internaţional rămîne un simplu deziderat...

Petre STEINBACH

N.A. Sper că se desprind clar, din cele spuse, două idei de bază:

— Sîntem şi rămînem în continuare împotriva „racolajului" de jucători creaţi de diferite alte cluburi.

— Sîntem pentru o acţiune permanentă a cluburilor din prima categorie în sensul depistării jucătorilor tineri şi necunoscuţi, de la cele mai mărunte echipe şi nivele, — spre a nu se pierde o dată cu talentul lor cu tot, în vastul anonimat care a înghiţit de-a lungul anilor promoţii întregi de talente excepţionale. Or, tocmai aici ar trebui să intervină marile cluburi, aşa cum se procedează după exemplul citat şi după o practică extinsă în mai multe ţări.

CLASAMENTUL DIVIZIEI A

1.	Rapid	14	8	4	2	22-11	20
2.	Univ. Craiova	14	7	4	3	20-14	18
3.	F. C. Argeş	14	7	3	4	28-18	17
4.	Dinamo Buc.	14	8	1	5	27-18	17
5.	Jiul	14	7	2	5	20-18	16
6.	Steagul roşu	14	8	0	6	23-23	16
7.	Steaua	14	6	3	5	36-20	15
8.	U.T.A.	14	6	2	6	18-21	14
9.	Din. Bacău	14	5	4	5	19-24	14
10.	„U" Cluj	14	3	7	4	16-16	13
11.	Farul	14	6	1	7	16-21	13
12.	Petrolul	14	4	4	6	14-18	12
13.	C.F.R.	14	4	3	7	11-22	11
14.	Politehnica	14	4	2	8	14-16	10
15.	Crişul	14	4	2	8	19-29	10
16.	A. S. Armata	14	3	2	9	11-26	8

LOTO—PRONOSPORT

CÎŞTIGĂTORII EXCURSIILOR DE 1 LOC LA BRAŞOV CU PETRECEREA REVELIONULUI ATRIBUITE LA TRAGEREA EXCEPŢIONALĂ LOTO DIN 18 NOV. 1969

1. Vasile Fiscutean — Arad; 2. Grigore Pologan — com. Baratca jud. Arad; 3. Radu Baciu — Comăneşti; 4. Octavian Popa — com. Dărmăneşti, jud. Bacău; 5. Maria Bese — Oradea; 6. Sandor Duro — Oradea; 7. Jean Puşcaşelu — com. Bucecea, jud. Botoşani; 8. Alex. Slamovici — Oradea; 9. Ion Diaconu — com. Tăling, jud. Caraş Severin; 10. Alexandru Benkö — Cluj; 11. Ernest Kulcsar — Cluj; 12. Mircea Ponorean — Dej; 13. Dima Dobre — Galaţi; 14. Ion Obogeanu — com. Teliu, jud. Hunedoara; 15. Nicolaie Smirnov — Iaşi; 16. Ioan Breban — Baia Mare; 17. Lila Iamandi — com. Plopeni, jud. Prahova; 18. Nicolae Popescu — com. Plopeni, jud. Prahova; 19. Ioan David — Vălenii de Munte; 20. Octavian Mîndrilă — com. Voroneţ, jud. Suceava; 21. Leon Buburuzan — Timişoara; 22. Mitriţa Manea — com. Neicu Panciu, jud. Vrancea; 23. Neculai Zoiţa — Focşani; 24. Ion Popescu — Bucureşti; 25. Cornelia Nicolau — Bucureşti; 26. Mihai Isopel — Bucureşti; 27. Teofil Moldovan — Bucureşti; 28. Ion St. Ion — com. Cernica, jud. Ilfov; 29. Dumitru Panait — Bucureşti; 30. Gh. Munteanu — Bucureşti; 31. Iulius Guţi — Bucureşti; 32. Dumitru Irimia — Bucureşti; 33. Emil Ivan — Bucureşti; 34. Ianoş Mozes — Bucureşti; 35. Mihai Lupescu — Bucureşti; 36. Neculai Buhăceanu — Bucureşti; 37. Leon Ilie — Bucureşti.

NUMERELE EXTRASE LA CONCURSUL PRONOEXPRES NR. 49 DIN 3 DECEMBRIE

EXTRAGEREA I: 41 24 10 5 17 18.

Fond de premii: 326.524 lei.

EXTRAGEREA a II-a: 45 10 21 39 35 12 29

Fond de premii: 280.955 lei.

Plata premiilor pentru acest concurs se va face astfel:

În Capitală: de la 11 decembrie 1969 pînă la 17 ianuarie 1970.

În ţară: de la 15 decembrie 1969 pînă la 17 ianuarie 1970.

CÎŞTIGĂTORII AUTOTURISMELOR OFERITE LA TRAGEREA EXCEPŢIONALĂ LOTO DIN 18 NOIEMBRIE

— LUDOVIC BALINT — com. Sîndominic jud. Harghita: „Volga"; — BAGDI ALEXANDRU — Salonta jud. Bihor: „Dacia 1100"; — PLOPEANU VLADIMIR — Bucureşti: „Moskvici 408"; — MINA ELISABETA — Giurgiu şi DUMITRESCU AURELIU — Bucureşti cîte 1 „Skoda 1000 MB".

UN LUCRU PE CARE NU-L PUTEŢI LĂSA DE AZI PE MÎINE:

Abonamentul pe 1970 la ziarul **sportul**

Zilnic, în SPORTUL: ample relatări de la evenimentele sportive din ţară şi de peste hotare.

TUR DE ORIZONT ÎN ACTIVITATEA DE ORIENTARE ŞI ALPINISM

La C.S. Voinţa Bucureşti s-a analizat, recent, activitatea secţiei de orientare turistică, din cursul acestui an. Din darea de seamă prezentată, precum şi din discuţiile purtate, a reieşit că secţia a obţinut rezultate meritorii.

În cadrul acestei secţii s-au realizat cursuri de iniţiere care au cuprins un număr însemnat de tineri, au fost organizate 14 concursuri, cu un total de 276 participanţi, iar sportivii secţiei au luat parte la 35 concursuri interjudeţene şi la 4 etape finale ale concursurilor republicane.

De menţionat că, anul acesta, sportivii clubului Voinţa, au luat parte şi la trei concursuri internaţionale (în R. P. Bulgaria, R. P. Ungară şi R. S. Cehoslovacă), precum şi la concursuri internaţionale desfăşurate în ţară.

Sportivii acestei secţii (2 maeştri ai sportului, 8 sportivi de cat. I, 23 sportivi de cat. a II-a şi a III-a), au cîştigat 10 cupe interjudeţene şi 5 cupe cu caracter local, iar în fazele finale ale campionatului republican de orientare turistică au cîştigat titlul suprem la proba de echipe-senioare, prin Liţă Georgeta şi Alieta Cotiţoşu, precum şi locul III în proba echipe-juniori prin Petre Zaharescu şi Robert Bunea.

Şedinţa de analiză a activităţii de orientare turistică din clubul sportiv Voinţa-Bucureşti a constituit şi un prilej de dezbatere a sarcinilor de viitor. Astfel, în planul de măsuri adoptat s-au prevăzut sarcini precise privind activitatea turistică de masă, pentru a se crea condiţii de selecţie în vederea concursurilor de orientare turistică.

GHEORGHE UŢĂ
vicepreşedinte
C. S. Voinţa-Bucureşti

TABĂRA DE INSTRUIRE DE LA BUŞTENI

În a doua jumătate a lunii noiembrie, a funcţionat la Buşteni o tabără de instruire

Sportivii fruntaşi ai clubului Voinţa Bucureşti la orientare turistică.

la care au participat antrenori, arbitri, conducători ai echipelor de Salvamont, preşedinţi şi secretari de comisii din 27 de judeţe ale ţării.

Tabăra a luat sfîrşit cu o festivitate, în cadrul căreia tov. Gh. Găvruş, vicepreşedinte al F.R.T.A., a înmînat titlurile de maestru al sportului următorilor alpinişti şi orientarişti: Dumitru Chivu, Avel Riţişan, Nicolae Nevezi, Matei Schenn, Iosif Eugen, K. Schuller, R. Schuller, precum şi „Cupa federaţiei" la alpinism, care a revenit Asociaţiei sportive Unirea-Cluj.

CURS DE PREGĂTIRE LA BUCUREŞTI

F.R.T.A. a luat iniţiativa organizării unui curs destinat pregătirii antrenorilor, arbitrilor de cat. I şi a II-a, sportivilor de cat. I la orientare turistică şi alpinism, precum şi membrilor comisiilor din cele 8 sectoare ale municipiului Bucureşti. Cursul va funcţiona în fiecare miercuri (între orele 18—20) în perioada 9 decembrie 1969—21 ianuarie 1970 la clubul din Piaţa Buzeşti.

CONCURS DE ORIENTARE TURISTICĂ

Consiliul judeţean al organizaţiei pionierilor—Covasna a organizat un concurs de orientare turistică şi o şedinţă de instruire a conducătorilor de cercuri turistice. Au participat elevii de la liceul din Bălan, Casa pionierilor din Miercurea Ciuc şi şcolile generale din Sf. Gheorghe.

Cele mai bune rezultate le-au obţinut, la băieţi, elevii de la Liceul nr. 1 din Sf. Gheorghe, liceul din Bălan şi Şcoala generală nr. 4 Sf. Gheorghe, iar la fete, Şcoala generală nr. 4 Sf. Gheorghe şi echipele nr. 1 şi 2 ale Liceului din Bălan.

A doua zi a avut loc instruirea conducătorilor de cercuri de turism, acţiune la care şi-au adus contribuţia, printre alţii, profesorii Gavril Szabo, preşedintele organizaţiei pionierilor Covasna şi Tiberiu Beder, directorul Casei pionierilor din Miercurea Ciuc.

GH. BRIOTĂ, coresp.

De la I.E.A.B.S.

La stadionul Republicii s-a deschis Centrul de închiriat materiale şi echipament sportiv pentru excursii şi practicarea sporturilor de iarnă. Programul de funcţionare: zilnic între orele 10—13 şi 16—20. Duminica închis.

sportul în lume

CUM SE VA DESFĂŞURA CUPA EUROPEI LA ATLETISM

ATLEŢII ROMÂNI VOR EVOLUA INIŢIAL ÎN SPANIA, IAR ATLETELE NOASTRE VOR FI GAZDELE UNEI GRUPE PUTERNICE

Principalul eveniment din calendarul atletic continental în cursul anului viitor va fi, fără îndoială, CUPA EUROPEI, competiţie care a ajuns la cea de-a III-a ediţie (prima a avut loc în 1965 la Stuttgart, iar a doua, în 1967 la Kiev).

Înfăţişăm, azi, cititorilor noştri modul cum se va desfăşura viitoarea ediţie în cadrul căreia atleţii români vor evolua în grupa a III-a, alături de sportivii din Grecia, Olanda, Spania şi Turcia, iar atletele noastre, în grupa a II-a împreună cu reprezentantele Uniunii Sovietice, Poloniei, Cehoslovaciei, Italiei, Austriei şi Elveţiei.

Datele şi locurile de desfăşurare a întrecerilor au fost stabilite după cum urmează :

CUPA EUROPEI — ATLETISM MASCULIN — **Turul preliminar (20—21 iunie 1970). Grupa I, la Reykjavik :** Finlanda, Belgia, Danemarca, Irlanda, Islanda ; **Grupa a II-a, la Viena :** Bulgaria, Iugoslavia, Portugalia, Luxemburg, Austria ; **Grupa a III-a, la Barcelona** sau **Madrid :** ROMÂNIA, Olanda, Grecia, Turcia, Spania.

Semifinale (1—2 august 1970). Grupa I, la Helsinki : R. D. Germană, Polonia, Suedia, Norvegia şi primele două clasate în grupa I preliminară ; **Grupa a II-a, la Sarajevo :** R. F. a Germaniei, Ungaria, Cehoslovacia, Italia şi primele două clasate în grupa a II-a preliminară ; **Grupa a III-a, la Zürich :** U.R.S.S., Franţa, Anglia, Elveţia şi primele două clasate în grupa a III-a preliminară.

FINALA (29—30 august), la Stockholm : Se califică primele două clasate în fiecare semifinală plus Suedia în cazul în care nu se află printre primele două clasate în grupa respectivă.

CUPA EUROPEI — ATLETISM FEMININ — **Semifinale (2 august 1970). Grupa I, la Berlin** sau **Leipzig :** R. D. Germană, Anglia, Franţa, Olanda, Norvegia, Danemarca ; **Grupa a II-a, în România :** U.R.S.S., Polonia, Cehoslovacia, Italia, România, Austria, Elveţia ; **Grupa a III-a, la Herford** sau **la Fulda (R.F.G.) :** R. F. a Germaniei, Ungaria, Suedia, Bulgaria, Iugoslavia, Belgia, Grecia. **FINALA (22 august) la Budapesta :** Primele două clasate în fiecare semifinală plus Ungaria în cazul în care nu se află pe primele două locuri din grupa sa.

CĂLĂREŢII ITALIENI AU DOMINAT C.H.I.O. DE LA VIENA

O senzaţională săritură la 2,15 m a lui Raimondo D'Inzeo

VIENA, 3 (**prin telefon, de la trimisul nostru**). 72 de concurenţi din 11 ţări s-au prezentat la startul concursului hipic internaţional oficial găzduit de Sala sporturilor din capitala Austriei. Timp de patru zile, cele 10 000 locuri de la „Stadthalle" au fost asaltate de un public entuziast, care a răsplătit cu aplauze evoluţiile celor mai buni călăreţi europeni.

Dimensiunile obstacolelor şi dificultăţile de conducere, pe spaţiul strimt al sălii de concurs, au convenit în primul rînd călăreţilor italieni şi vest-germani, posesori ai unei tehnici avansate.

Iată lista completă a învingătorilor : PROBA DE DESCHIDERE (72 concurenţi, înălţimea obstacolelor 1,30 m) : Vittorio Orlandi — Italia ; PROBA CU DOI CAI (25 conc. 1,40 m) : Lutz Merkel — R.F.G. ; MARELE PREMIU AL AUSTRIEI (37 conc. 1,50 m) : Piero D'Inzeo şi Raimondo D'Inzeo — Italia ; PREMIUL AMAZOANELOR (12 conc., 1,30 m) : Sarah Roger Schmidt — Anglia ; PREMIUL ÎNVINGĂTORILOR (16 conc., 1.40 m) : Peter Liechtner — Austria ; CUPA NAŢIUNILOR PE ECHIPE (11 formaţii, 1,50 m) : R.F.G. — Herman Schridde, Lutz Merkel, Hans Sönksen — 31 p, Italia — 36 p, Elveţia — 37 p, Anglia, Spania, Franţa.

În ultima probă de obstacole, PREMIUL ORAŞULUI VIENA (probă de forţă — 22 conc.) s-au disputat patru baraje succesive care au prilejuit lui Raimondo D'Inzeo şi calului său Bellevue două sărituri senzaţionale peste un zid de 2,15 m şi un oxer de 2 m înălţime şi 2,20 m lărgime.

Ambele probe de dresaj disputate au revenit, după evoluţii excelente, tinerei călăreţe elveţiene Christine Stückelberger cu calul Marry Boy.

Felix ŢOPESCU

TURNEUL BOXERILOR IA SFÎRŞIT ASTĂ-SEARĂ

SCOŢIA-ROMÂNIA

Ultimul meci al reprezentativei de box a României în cadrul turneului pe care l-a întreprins în Franţa, Irlanda şi Scoţia se va consuma astă-seară, la Glasgow. Plecaţi duminică dimineaţă din Dublin, pugiliştii noştri au ajuns, după o oră şi jumătate de zbor, în capitala Scoţiei. Aici au fost întîmpinaţi de un decor hibernal, dar primirea ce li s-a făcut, la aeroport, de către conducătorii federaţiei scoţiene, a avut darul să-i... încălzească pe tricolori. Autocarul i-a dus, imediat, la hotelul „Mores", aflat în centrul oraşului.

Dar, revenind la meciul propriu-zis, vom menţiona că disputele dintre pugiliştii celor două ţări au o frumoasă tradiţie, ele avînd loc cu regularitate în ultimii ani. Iată, de altfel, palmaresul : Glasgow, 1959 : Scoţia—România 5—5 ; Dundee : Scoţia—România 4—6 ; Bucureşti, 1960 : România—Scoţia 9—1 ; Constanţa : România—Scoţia 6—4 ; Glasgow, 1962 : România—Scoţia 6—4 ; Ayr : România—Scoţia 7—3 ; Bucureşti, 1963 : România —Scoţia 9—1 ; Galaţi : România—Scoţia 5—3 ; Glasgow, 1965 : România—Scoţia 7—3 ; Bucureşti, 1966 : România—Scoţia 9—1 ; Constanţa : România — Scoţia 7—2.

Aşadar, bilanţ net favorabil pugiliştilor români. Să sperăm că şi de data aceasta, victoria va surîde tot sportivilor noştri...

TREI PUGILIŞTI ROMÂNI VOR EVOLUA ÎN AUSTRIA

Între 9—14 decembrie, la invitaţia Federaţiei de box din Austria, trei pugilişti români vor participa la un important turneu internaţional ce se va desfăşura la Salzburg şi Viena.

Împreună cu antrenorul I. Stoianovici vor face deplasarea următorii boxeri : Gabriel Pometcu (cocoş), Constantin Buzuliuc (pană) şi Ion Hodoşan (semimijlocie).

CALEIDOSCOP • CALEIDOSCOP

O JUMĂTATE DE SECOL DE CICLISM

Zilele trecute s-a sărbătorit la Zagreb jubileul de 50 de ani de la înfiinţarea Uniunii de ciclism din Iugoslavia. La ceremoniile care au avut loc au participat conducătorii Uniunii, sportivi fruntaşi, veterani ai ciclismului, ziarişti etc. Programul jubiliar a inclus şi disputarea unei curse de două zile de-a lungul Croaţiei şi Sloveniei.

MORTIS ILLUSTRIBUS

Norman Dole este un american care a decedat recent în vîrstă de 83 de ani. Numele lui nu spune mare lucru generaţiilor actuale. El a fost însă primul recordman al lumii la săritura cu prăjina (3,69 m în 1904), care s-a servit de o prăjină din bambus.

Din Finlanda s-a anunţat decesul lui Juko Saaristo, în vîrstă de 78 de ani. El a ocupat locul doi la aruncarea suliţei la J.O. din 1212, iar trei zile mai tîrziu el a cucerit unicul titlu olimpic decernat vreodată la proba de aruncarea adiţionată a suliţei cu ambele braţe. El a obţinut atunci 109,42 m : adică 61,00 cu braţul drept şi 48,42 m cu cel stîng.

În sfîrşit, printre foştii campioni recent dispăruţi se află americanul Everett Bradley medalie de argint la pentatlonul olimpic în 1920 şi compatriotul său Charlie Tidwell, care a pierit la 32 de ani în urma unui accident de automobil. În iunie 1960, Tidwell devenise corecordman al lumii la 100 m cu 10.1 şi a fost recordman mondial la 200 m garduri cu 22,6. Un traumatism muscular puse capăt carierei sale de performer la vîrsta de 23 de ani..

„ZBORUL ÎN AMURG" — iată cum ar putea fi intitulată această splendidă fotografie artistică ilustrînd caracterul spectaculos al întrecerilor de motocros : o herghelie pe două roţi pare că va atinge norii...

EXPLICAŢIILE UNOR MARI SUCCESE

În ultimii ani, sportivii Poloniei au cucerit nu mai puţin de 376 de medalii la campionatele mondiale şi europene, 74 dintre ei înscriindu-şi numele pe tabelul recordmanilor lumii. Fără îndoială, puternica bază de masă a avut cuvîntul hotărîtor : asociaţiile sportive din Polonia înglobează aproximativ 3,5 milioane de oameni (12 la sută din populaţia ţării !), iar la dispoziţia acestora stau 503 stadioane, 890 de terenuri sportive, 5 852 de săli de sport, 579 de bazine de înot descoperite şi 103 acoperite, 21 de patinoare artificiale ş.a.m.d. În afară de aceasta, mai trebuie amintit că circa 7,5 milioane de elevi şi studenţi sînt angrenaţi în practica regulată a exerciţiilor fizice !

Brumel se reface !

Revista „Ogoniok" publică un interviu acordat de recordmanul mondial la săritura în înălţime, Valeri Brumel, care şi-a reluat de cîtva timp antrenamentele după accidentul suferit. Celebrul atlet sovietic a declarat că deşi nu-şi poate întrebuinţa la maximum piciorul drept, care a fost operat, lucrează foarte mult pentru îmbunătăţirea elanului şi a făcut însemnate progrese. Actualmente, parcurge 100 m în 12,5 şi poate sări oricînd 2,13 m !

Laver, învingător la Madrid

Turneul fulger de tenis disputat în Palatul Sporturilor de la Madrid a fost cîştigat de Laver, care l-a întrecut în finală cu 6—3, 6—3 pe englezul Taylor. În semifinale (s-a jucat un singur set pînă la 10), Laver îl eliminase cu 10—4 pe Emerson, iar Taylor cu 10—7 pe Gimeno.

TURNEUL MASCULIN DE ŞAH DE LA BELGRAD

În runda a IV-a a turneului de şah de la Belgrad, marele maestru Matulovici l-a învins pe Suttles, iar Gheller (cu negrele) a cîştigat la Janosevici. Au fost consemnate remize în partidele Tringov — Hecht, Matanovici — Bukici, Ivkov — Gligorici şi Polugaevski — Sahovici. Partida Botvinnik — Kurajita s-a întrerupt. În clasament : Matulovici (Iugoslavia) 3½ p, Suttles (Canada), Gheller (U.R.S.S.) 3 p, Gligorici (Iugoslavia), Polugaevski (U.R.S.S.) 2½ p, etc.

PUTERNIC CONCURS DE PATINAJ ÎN SUEDIA

În localitatea suedeză Oernskoeldsvik a început un concurs de patinaj viteză la care participă numeroşi campioni din diferite ţări europene. Cea mai disputată probă a primei zile — 400 m, în care suedezul Owe König şi vest-germanul Erhard Keller au fost cronometraţi în acelaşi timp : 41,0. Keller a cîştigat proba de 1 000 m în 1:28,4, iar olandezul „Kees" Verkerk pe cea de 3 000 m în 4:40,2.

ASTĂ-SEARĂ, ÎN SALA FLOREASCA,

Dinamo—Racing Bell Malines un meci de baschet de mare interes

Participanţi pentru a treia oară la competiţia continentală „Cupa campionilor europeni", baschetbaliştii de la Dinamo susţin astă-seară, în sala Floreasca, primul meci cu campioana Belgiei, formaţia Racing Bell Malines, urmînd ca în ziua de 11 decembrie să dispute revanşa, în deplasare. Ţinînd seama de valoarea adversarilor, precum şi de faptul că partida retur o vor juca la Malines, misiunea dinamoviştilor nu este de loc uşoară. Racing Bell este de patru ori campioană naţională şi a ajuns de trei ori în sferturile de finală ale „C.C.E."

Dinamo, după cum se ştie, ia parte pentru a treia oară la C.C.E., primele participări avînd loc la ediţiile din 1965—1966 (a fost eliminată, în turul secund, de S. K. Zadar) şi 1968—1969 (eliminată, tot în turul secund, de Spartak Brno). La această a XIII-a ediţie a competiţiei, campionii ţării noastre au trecut de Partizan Tirana (scor total : 165—141). În meciul de astăzi, Dinamo este handicapată de absenţa principalului ei recuperator, Novac, accidentat în etapa de duminică a diviziei A, precum şi de cea a lui Chivulescu, bolnav. În aceste condiţii, sportivii români vor trebui să lupte cu şi mai multă ardoare pentru un rezultat cît mai bun, care să le dea speranţe pentru calificarea în etapa următoare a „C.C.E.". Combativitatea, respectarea riguroasă a disciplinei de joc, concentrarea maximă de-a lungul întregii partide, iată care trebuie să fie armele decisive ale baschetbaliştilor români, cărora le urăm deplin succes.

Programul reuniunii : *ora 16,45 :* Şcoala sportivă nr. 2 — Dinamo (divizia şcolară şi de juniori), *ora 18,30:* Dinamo — Racing Bell Malines.

Arbitri: O. Belosevici (Iugoslavia) şi E. Hikmet (Turcia). Comisar F.I.F.A. : Gustav Herman (Cehoslovacia).

Repriza a doua a meciului va fi televizată.

Halterofili din 5 ţări

(Urmare din pag. 1)

sportul halterelor a luat un mare avînt în ultima vreme, au fost reprezentate numai de observatori. Iată însă că la actuala ediţie sportivii acestor ţări vor fi prezenţi, şi vor avea prilejul să se afirme într-o competiţie internaţională. De altfel, la campionatele mondiale de la Varşovia, atît Turcia cît şi Grecia au avut cîţiva reprezentanţi care, pentru debut, au obţinut rezultate promiţătoare.

Prima ediţie a Cupei balcanice a fost cîştigată detaşat de echipa Bulgariei. Pe categorii, ţara vecină a cucerit nu mai puţin de 6 titluri. Clasamentul primei ediţii a fost următorul : 1. Bulgaria 47 puncte, 2. România 35 p, 3. Iugoslavia 27p. Echipa ţării noastre a înregistrat rezultate mulţumitoare : Ştefan Pintilie a cucerit titlul la categoria mijlocie cu 420 kg, iar restul componenţilor au ocupat locul secund cu următoarele rezultate, în ordinea categoriilor : **Zoro Fiat** 320 kg, **Victor Rusu** 335kg, **Dragoş Niculescu** 350 kg, **Gh. Teleman** 420 kg, şi **Gh. Mincu** 450 kg.

HALTEROFILII BULGARI, VEDETELE ÎNTRECERILOR

La campionatele mondiale şi europene de la Varşovia, echipa Bulgariei a constituit revelaţia întrecerilor. Bulgaria a ocupat locul 7 în clasamentul mondial şi 4 în cel european. Trei sportivi au clasă internaţională, dovedită prin rezultate şi prin locul ocupat în clasamentele categoriilor respective. **Atanas Kirov** la categoria cocoş şi **Mladen Kucev** la categoria pană sînt campioni europeni, clasaţi totodată pe locul II la „mondiale". Primul a realizat 347,5 kg, iar al doilea 385 kg ! O adevărată revelaţie la categoria grea a constituit-o tînărul Aleksandr Kraicev (21 de ani) care a realizat 495 kg. Aşadar, echipa Bulgariei se prezintă la Bucureşti cu o frumoasă carte de vizită şi este principala pretendentă la cucerirea trofeului.

CÎND SOSESC OASPEŢII ?

Două din delegaţii, echipele Bulgariei şi Turciei, şi-au anunţat sosirea pentru astăzi. Echipa Greciei va sosi probabil vineri seara, la ora cînd se desfăşoară prima categorie. În cazul în care grecii vor avea reprezentant la această categorie, probabil că acestuia i se va admite să ia startul a doua zi. Echipa Iugoslaviei este aşteptată în cursul zilei de azi, sau mîine dimineaţa.

CONFERINŢA BALCANICA

Cu prilejul acestor întreceri va avea loc şi o conferinţă a reprezentanţilor federaţiilor de specialitate din ţările balcanice. Pe ordinea de zi figurează cîteva puncte interesante : 1. **Stabilirea unei date fixe pentru desfăşurarea viitoarelor ediţii a Cupei balcanice.** (Se intenţionează ca următoarele ediţii să aibă loc mai devreme, în septembrie sau octombrie). **2. Omologarea recordurilor balcanice** (Pînă acum acest lucru nu s-a făcut). **3. Organizarea „Cupei balcanice" la 7 sau la 9 categorii.**

ÎN „C. C. E." LA BASCHET FEMININ,

22 DE PUNCTE PENTRU U.C. CLERMONT FERRAND ÎN MECIUL CU RAPID !

CLERMONT FERRAND (Agerpres). — Jucînd în al doilea tur al „C.C.E." la baschet feminin cu campioana României, Rapid Bucureşti, echipa U.C. Clermont Ferrand a învins cu 70—48 (33—24), realizînd astfel o opţiune apreciabilă pentru calificarea în etapa următoare a competiţiei. Baschetbalistele franceze au evoluat excelent, impunîndu-se prin rapiditatea acţiunilor şi în lupta sub panou. Formaţia română a jucat lent, iar pivoţii ei au fost depăşiţi net de adversarii lor direcţi. Au înscris Chazalon 26, Guidotti 14, Passemard 12, Petro 4, Arnaut 2, Prugneau 9, Tojacic 3 pentru gazde, respectiv, Suliman 20, Racoviţă 8, Ferencz 8, Ivanovici 5, Biţu 3, Chiraleu 2, Nicola 2. Returul se va disputa la Bucureşti, în ziua de 9 decembrie.

FOTBALUL ENGLEZ ŞI... VREMEA

Oficialităţile fotbalului englez au precizat că din cauza timpului nefavorabil (vînt, frig, zăpadă şi ploaie), mai multe jocuri din cadrul campionatului au fost amînate. Dacă şi în săptămînile următoare timpul se va menţine nefavorabil, meciurile se vor amîna din nou. Dacă şi după 4 mai urmează să se dispute restanţe, echipele vor juca fără jucătorii din reprezentativa ţării. Hotărîrea a fost luată la propunerea antrenorului Alf Ramsey, care a specificat că la 4 mai toţi selecţionabilii sînt obligaţi să intre în cantonament.

O „AVALANŞĂ" AMENINŢĂ SCHIUL ALPIN

- **Killy n-a rezistat tentaţiei banilor**
- **Cum va reacţiona schiul european la „avansurile" de peste Ocean ?**
- **Va dispare substanţa schiului ?**

Fără îndoială, Jean Claude Killy a fost unul din cei mai mari schiori ai tuturor timpurilor, unul din acele fenomene sportive de excepţie, din care se cunosc unul sau doi la o întreagă generaţie în universul divers al sporturilor. Personalitatea sa devenise atît de autoritară în schi, încît adversarii lui, prezenţi la start alături de el, ştiau că îşi disputau doar locul 2. Supremaţia totală, paralizantă, devenise pentru el o manieră obişnuită de a învinge, devansîndu-şi tehnic şi tactic generaţia sa cu 10—15 ani. Era o inimă vitează într-un trup de atlet, un tehnician şi strateg desăvîrşit, oţelit de o neobişnuită voinţă şi putere de muncă.

Ajuns pe culmile gloriei, a părăsit brusc lumea schiului, lansîndu-se energic şi curajos în noua aventură a aurului. Bani, bani, cît mai mulţi bani.

Sumele fabuloase cîştigate de Killy pe piaţa aurului alb în America sînt un miraj spre care tînjesc azi toate „mărimile" schiului alpin. Ei nu ştiu, însă, că, în vînătoarea de dolari şi aur, printr-o epuizantă cheltuire de sine, Killy şi-a abandonat iluziile, visele, bucuria izbînzilor, veselia iradiantă care numai cu un an în urmă făcuseră din el un om fericit. Azi, o undă de tristeţe răzbate din vocea sa cînd mărturiseşte — cu aceeaşi frondă caracteristică — prietenilor săi Leo Lacroix şi Michel Arpin: **„Cîştig bani mulţi, dar mă plictisesc ca un şoarece mort. Probabil voi muri tînăr, dar voi muri milionar".** Puterea economică a schiului, revelată de succesul lui Killy provoacă în această lume o fierbere ce pregăteşte goana spre aurul alb, spre profesionism. Nimeni nu se gîndeşte la experienţa fermierilor Californiei care şi-au distrus fericirea din clipa în care — întîmplător — au descoperit o vină auriferă. Era începutul sfîrşitului.

Fenomenul Killy, deşi mişcător în sine şi oricum caz singular, nu este decît punctul de plecare al unei avalanşe ce se va prăbuşi peste schi.

Purtat peste Ocean, pe aripile legendei sale olimpice, Killy se întoarce în Europa în fruntea unei puternice industrii americane a schiului, echipamentului şi accesoriilor : schi, bocanci de plastic, pantaloni, hanorace, bastoane, ochelari, mănuşi, ceruri etc., fabricate în S.U.A., Franţa, Austria, toate americane, toate purtînd marca Killy.

Managerul său, McCormack, lucid şi prevăzător, ştie că de pe urma legendei Killy se poate naviga cu pînzele întinse pe oceanul afacerilor doi-trei ani, maximum cinci. Marile cîştiguri se perpetuează numai printr-o popularitate care trebuie alimentată, întreţinută, valorificată de reclamă. Şi, astfel, s-a născut ideea unor curse profesioniste în schiul alpin, organizate în Europa şi America, începînd cu 1970 sau 1971.

Cîştigul — seducător la prima vedere — ca şi în alte sporturi poate face ca schiul să-şi piardă substanţa, îndepărtîndu-se de la finalitatea sa etică, educativă, de la funcţiile sale sociale. Sportul devine un business în care elita schiului mondial este ameninţată să se înhame la un car de aur destinat să umple buzunare străine.

Care este reacţia schiului european ? Prea preocupat de interesele sale locale, naţionale, dezavantajat în faţa acestei invazii, deocamdată se aud numai critici şi panică în faţa a ceea ce pare inevitabil. Şi, totuşi, schiul îşi poate păstra esenţa sa sportivă, puritatea. Recent, F.I.S., prin măsuri organizatorice, a limitat imixtiunea banului, interzicînd contactul direct, în scop de reclamă, între diverse industrii şi concurenţi. Toate angajamentele de acest fel se fac prin intermediul federaţiilor naţionale şi cu controlul veniturilor. Dar ceea ce va fi hotărîtor în această bătălie este puterea de seducţie a schiului amator. Atîta timp cît amatorismul îşi va păstra campionii, prin atracţia unor concursuri mereu mai frumoase, mai variate, mai spectaculoase, într-un spirit inovator, se poate zăgăzui valul profesionismului.

Pîrtiile Europei sînt forja marilor campioni. Competiţiile Europei, tehnica şi experienţa sa, promovează marile valori.

Este posibil ca faptele s-o ia înaintea reglementărilor, dar negreşit aspectul competiţiilor de schi se va schimba. Vor apărea — din necesitate — competiţii mult mai atractive şi spectaculare — slalome speciale şi uriaşe pe pîrtii paralele, cu adversar direct, coborîri pe distanţe reduse, organizate pe pîrtii „construite" cu pondere mare, tehnică şi acrobatică, vizibile pentru spectatori pe toată întinderea sa, meciuri bilaterale, competiţii pe echipe etc, deoarece altfel vom asista la un exod spre mirajul înşelător al aurului.

Mihai BÎRA

TELEX-TELEX

- **La Dijon s-a disputat întîlnirea amicală de rugby** dintre selecţionata secundă a Franţei şi echipa R.F. a Germaniei. Victoria le-a revenit rugbyştilor francezi cu scorul de 33—6 (14—6). **Partida a fost urmărită de peste 6 000 de spectatori.**
- **Campionul european profesionist de box la categoria uşoară,** italianul Bruno Arcari, şi-a păstrat cu succes centura. În meciul desfăşurat la Bologna, el l-a învins prin k.o. în rundul 5 pe spaniolul José Luis Torcida.
- **Sportivul italian Cesare Scotti** a cîştigat tradiţionala cursă de bărci cu motor desfăşurată timp de două zile în S.U.A. pe rîul Colorado. El a realizat o medie orară de 117.43 km, de-a lungul celor 940 km ! Au terminat cursa 44 de sportivi din cei 114 prezenţi la start.
- **Proba individuală de sabie din cadrul concursului internaţional de scrimă de la Viena** a fost cîştigată de cunoscutul campion polonez Pawlowski. Întrecerea rezervată floretiştelor s-a încheiat cu victoria sportivei cehoslovace Hana Hrazova.
- **Într-un meci amical masculin de handbal,** disputat la Varşovia, echipa de tineret a Poloniei a întrecut cu 25—14 (12—8) selecţionata similară a Ungariei.
- **Tradiţionalul maraton desfăşurat la Skoevde** a fost cîştigat de atletul englez Mike Rowland, care a parcurs cei 42,195 km în 2h 16:06.0. Au participat 102 alergători din 9 ţări.

LA ÎNCHIDEREA EDIŢIEI

CEHOSLOVACIA S-A CALIFICAT PENTRU TURNEUL FINAL AL C. M. DE FOTBAL

Ieri seara la Marsilia a fost desemnată şi cea de a 14-a echipă participantă la turneul final al C. M. de fotbal din Mexic. Ea este reprezentativa Cehoslovaciei, învingătoare în meciul de baraj cu Ungaria, cu scorul de 4—1 (1—0).

La fluierul arbitrului francez Roger Machin, cele două reprezentative au aliniat următoarele formaţii :

CEHOSLOVACIA : Viktor — Pivarnik, Nigos, Kvasniak, Hagara, Kuna, F. Vesely, Horvath, Petras, Adamec, Jokl.

UNGARIA : Szentmihaly — Kelemen, Meszöly, Melczer, Ihasz, Halmossy, Göröcs, Fazekas, Bene, Farkas, Zambo.

Chiar de la început spectatorii au putut urmări faze spectaculoase la ambele porţi. Primele atacuri au aparţinut fotbaliştilor maghiari. Ei au beneficiat de cîteva lovituri libere, dintre care una a fost extrem de periculoasă, şutul lui Farkas (min. 6) fiind respins de Viktor.

Partea a doua a primei reprize aparţine fotbaliştilor cehoslovaci, care deschid scorul prin Kvasniak (min. 43). Acesta a transformat un penalty, just acordat de arbitru la un fault comis în careu asupra lui Vesely.

După pauză dominarea echipei cehoslovace este din ce în ce mai insistentă. Locul lui Kuna este luat de Polack şi după o bară a fundaşului Hagara, combinaţia Kvasniak — F. Vesely se încheie cu un gol înscris de ultimul printr-un şut de la 16 m (min. 55). Antrenorul Karoly Sos operează două modificări (Puskas şi Kocsis iau locul lui Göröcs şi Farkas), dar formaţia maghiară nu-şi revine. Victoria fotbaliştilor cehoslovaci se conturează tot mai net prin golurile înscrise de Adamec (min. 65) dintr-o lovitură liberă din colţul careului de 16 m şi de Jokl (min. 80) care a şutat formidabil de la 20 m. În min. 84 Petras este eliminat din joc pentru faulturi repetate şi în ultimul minut al partidei echipa maghiară înscrie prin Puskas, care a transformat un penalty.

Tiparul I.P. „Informaţia", str. Brezoianu nr. 45—45, Bucureşti

40368

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXV — Nr. 746 (6180) ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT Vineri 5 decembrie 1969

12 ȚĂRI AU ACCEPTAT INVITAȚIA DE PARTICIPARE LA „TURUL CICLIST AL ROMÂNIEI“

- 3 competiții organizate în țara noastră au fost incluse în calendarul internațional al U. C. I.
- Încercarea dl. Adriano Rodoni a eșuat...

Ca în fiecare an, la sfîrșitul lui noiembrie, au avut loc la Geneva ședințele, conferințele și congresele diferitelor organisme internaționale care coordonează activitatea sportului cu pedale amator și profesionist. Timp de 3 zile — 26—28 noiembrie — A.I.O.C.C. (Asociația internațională a organizațiilor de curse cicliste), atît cea amatoare cît și cea profesionistă, comitetele directoare ale F.I.A.C. (Federația internațională de ciclism amator) și F.I.C.P. (Federația internațională de ciclism profesionist) și Congresul U.C.I. (Uniunea ciclistă internațională) au dezbătut și au luat hotărîri într-o serie de probleme importante. Ca delegat al F.I.A.C. la Congresul U.C.I. a participat și prof. NICOLAE OȚELEANU — membru al biroului Federației române de ciclism. La întoarcerea de la Geneva, prof. Oțeleanu a răspuns cu amabilitate solicitării de a acorda ziarului nostru un interviu.

— *Ce hotărîri importante a luat Congresul U.C.I.?*

— A fost reales în funcția de președinte, pentru o perioadă de 4 ani dl. Adriano Rodoni (Italia) și a fost mutat sediul U.C.I. de la Paris la Geneva, au fost atribuite campionatele mondiale de șosea și pistă (amatori și profesioniști) — ediția pe anul 1971 federației elvețiene, iar cele de ciclocros federației olandeze, a fost definitivat calendarul internațional pe anul 1970, s-a aprobat ca o serie de competiții („Turul Algeriei“, „Marele premiu al orașului Annaba“, „Turul Angliei“ și „Turul Slovaciei“), ale căror trasee au fost definitivate înainte de apariția hotărîrii privind limitarea etapelor și kilometrajului, să se desfășoare în anul

Interviu consemnat de Hristache NAUM

(Continuare în pag. a 4-a)

În pagina a 3-a

NOTAȚII DUPĂ CELE TREI RESTANȚE DIN DIVIZIA A LA FOTBAL

Atac la poarta Stelei. Cinci apărători bucureșteni se opun acțiunii craioveanului Deselnicu. Față din meciul Universitatea — Steaua

DE ASTĂZI PÎNĂ MIERCURI, LA TIMIȘOARA

LUPTĂTORII JUNIORI ÎN FINALELE NAȚIONALE

Tinerii luptători care au trecut cu succes examenul calificărilor pentru finale și-au dat întîlnire la Timișoara. Astăzi, de la ora 11, își încep disputa pentru titlurile de campioni naționali la lupte libere 198 de juniori (mici și mari), iar luni, 8 decembrie, cei 219 juniori de la greco-romane vor intra în finalele Concursului republican de toamnă.

Așadar, în Sala sporturilor din Timișoara, de astăzi și pînă miercuri, pe trei patrulatere, vor evolua cei mai buni tineri luptători din țară.

Întrecerile vor fi conduse de reputați tehnicieni, printre care antrenorul emerit Ion Corneanu, arbitrii internaționali Valentin Bati și Ion Crișnic.

PATINATORII NOȘTRI LA VARȘOVIA

În aceste zile, la Varșovia, se desfășoară întrecerile unui important concurs internațional de patinaj artistic, organizat de federația poloneză de specialitate. Țara noastră este reprezentată de campionii republicani **Beatrice Huștiu** și **Gheorghe Fazekas.** Sportivii români sînt însoțiți de arbitra prof. Maria Mortun.

SPADASINI ROMÂNI CONCUREAZĂ LA PLEVEN

Orașul Pleven (Bulgaria) găzduiește în zilele de 6 și 7 decembrie, un important concurs internațional de spadă la care au fost invitați și trăgători din țara noastră. Federația de specialitate a încuviințat participarea următorilor spadasini: **Al. Istrate, N. Iorgu, C. Duțu, M. Bunea** și **Ad. Cărămidă.**

În fotografie, antrenorul **Paul Ghinju,** conducătorul delegației, și **C. Duțu,** unul dintre elevii săi...

AZI, CU ÎNCEPERE DE LA ORA 17, ÎN SALA FLOREASCA,

START ÎN „CUPA BALCANICĂ“ LA HALTERE

SPORTIVII NOȘTRI SPERĂ SĂ REEDITEZE SUCCESUL REPURTAT ÎN „CUPA DUNĂRII“

Printre succesele repurtate în acest an de echipa de haltere a României se înscrie și cucerirea „Cupei Dunării“, competiție care a avut loc în primăvara acestui an la București. Succesul realizat atunci a avut un larg ecou internațional, deoarece la întreceri au luat startul echipe bine cotate pe plan european, ca acelea ale Ungariei, Bulgariei, R.F. a Germaniei ș.a.

„Cupa balcanică“ (care începe azi), ultima mare competiție din acest an în sportul halterelor, este așteptată cu un legitim interes de sportivii noștri, care vor să reediteze succesul repurtat la „Cupa Dunării“. Misiunea sportivilor noștri este însă deosebit de dificilă, avînd în vedere valoarea deosebită pe care o au la ora actuală halterofilii bulgari.

Anul trecut, la Iambol (Bulgaria), Ștefan Pintilie a urcat pe treapta cea mai înaltă de pe podiumul învingătorilor Cupei balcanice. Să sperăm că sportivul nostru va reedita succesul repurtat anul trecut.

ROMÂNIA PREZINTĂ DOUĂ ECHIPE

La actuala ediție a „Cupei balcanice“ țara noastră va fi reprezentată de două echipe, dar numai prima va concura în clasamentul pe națiuni. Echipa a doua este alcătuită din elemente tinere care, în funcție de rezultatele obținute, candidează pentru meciul cu Franța. Prin urmare, „Cupa balcanică“ va constitui pentru sportivii noștri un serios criteriu de selecție în vederea acestei întîlniri (13—17 decembrie).

CĂRȚILE DE VIZITĂ ALE REPREZENTANȚILOR NOȘTRI

Prima echipă a României va fi alcătuită din cei mai buni

(Continuare în pag. a 4-a)

În „C.C.E.“ la baschet,

O echipă mare - Racing Bell Malines - a învins la scor o formație fără moral - Dinamo

O certă valoare a baschetului masculin european, echipa Racing Bell Malines, a dispus aseară, în primul meci disputat în cadrul celui de al doilea tur al „C.C.E.“, de campioana țării noastre, Dinamo București, la un scor elocvent: 95—73 (41—33).

Cum se explică acest scor categoric? În primul rînd prin valoarea adversarilor. Avînd în portoricanul Cruz un pivot excepțional și în atac și în apărare, în cehoslovacul Pistelak un coordonator ideal și în același timp un jucător de mare eficacitate, în internaționalii belgieni Hillen, Eygel, Loridon baschetbaliști de mare clasă, practicînd un joc tactic inteligent și complet, oaspeții au demonstrat, de la început, înalta lor clasă, dominînd copios de-a lungul întregii partide. Dinamoviștii, în schimb, au fost net handicapați de absența principalului pivot, Novac, accidentat la sfîrșitul săptămînii trecute. A fost un dezavantaj evident, dar care nu scuză căderea lamentabilă petrecută în rîndul sportivilor bucureșteni. Ei au cedat nepermis de repede și de clar, vădind de-a dreptul lipsă de răspundere într-o întrecere internațională, fapt care le aruncă un vot de blam. Dar, asupra acestui lucru vom reveni.

Referitor la desfășurarea propriu-zisă a întîlnirii, vom aminti doar că oaspeții au luat conducerea din primul minut, sporindu-și treptat avantajul. Încît, evoluția scorului nu prezintă interes, ci doar înșiruirea marcatorilor: Diaconescu 21, Albu 14, Dragomirescu 14, Mazilu 8, Cernea 6, Săuca 3, Haneș 2, Vizner 5 pentru Dinamo, respectiv Cruz 31, Eygel 15, Pistelak 14, Hillen 8, De Parmentier 7, Michelet 4, Vinck 2, Loridon 10, Van Versschaever 4. Au arbitrat excelent O. Belosevici (Iugoslavia) și E. Hikmet (Turcia).

D. STANCULESCU

Radu Diaconescu surprins într-o acțiune reușită în meciul de ieri seară cu Racing Bell Malines.
Foto: V. BAGEAC

SPECTACOLUL SPORTIV

Cine nu și-a amestecat niciodată glasul întrupînd, împreună cu alte mii de glasuri, un imn închinat culorilor favorite? Acest cîntec al bucuriei (și al durerii uneori), amplu ca o mare învolburată, este dovadă incontestabilă că sub cerul liber se desfășoară acel catharsis (purificare) colectiv pe care grecii îl așteptau de la teatru.

Sportul oferă prin această ambiantă colectivă un spectacol prin care oamenii se simt alături!

Putem care compara spectacolul sportiv cu cel oferit de teatru sau de cinematograf? S-ar părea că da!

În timp ce teatrul, cinematograful și, poate mai mult, televiziunea au tendința de a-l izola pe fiecare spectator într-o lume a sa de gînduri și sentimente, spectacolul sportiv acționează, în special, prin ambianța colectivă, prin entuziasmul publicului. Acest entuziasm propriu numai spectacolului sportiv se declanșează spontan, atingînd foarte repede și cel mai adesea o culme impresionantă.

Evenimentul sportiv constituie un spectacol, prin întreaga sa atmosferă. Publicul prezent pe stadion asistă la acțiune, care se desfășoară sub ochii săi, fără a-i putea prevedea deznodămîntul, transformîndu-se, prin participarea sa afectivă, în unul din realizatorii săi cei mai de seamă.

Pasiunea pentru spectacolul sportiv, cu fascinația lui, oricare ar fi dozajul regulilor și al improvizării, al simulării și al autenticității, se manifestă totdeauna prin nevoia de evidentă, printr-o obsesie a vizibilului. Dacă cumva reușești să schimbi cîteva cuvinte cu un vecin în timpul unui meci de fotbal, să încerci eventual să-i faci să-și întoarcă ochii spre un obiect oarecare, fie chiar și o țigară, el va refuza să-și dezlipească privirea, fie și pentru o clipă, de la minge și de la jucători. Este suficient să observi un singur spectator urmărind un meci de box pentru a te convinge că acesta nu rămîne pasiv sau detașat. Contracțiile musculare, schimbările bruște ale ritmului respirației, mișcările buzelor și mai mult decît toate expresia încordată, uneori halucinantă a privirii, dovedesc că el participă la spectacol, nu din afară, ci din interior, împreună cu „actorii“. Tocmai această apropiere intimă dintre sportivul-actor și spectator face ca spectacolul sportiv să devină unic prin ambianta și amploarea lui, deosebindu-se prin toate acestea de cele oferite de teatru, cinematograf sau televiziune.

Sportul, ca spectacol sportiv, constituie în însăși esența lui, afirmarea triumfală a tinereții și a legii sale, reînnoind la fiecare probă hotărîtoare legenda păsării Phoenix, simbol, în același timp, al actului creator și al efortului sportivului-actor.

Gheorghe DINU

DIN ANUL 1971

BALCANIADA DE FOTBAL PENTRU ECHIPELE NAȚIONALE

ATENA, 4 (Agerpres). — În cadrul conferinței federațiilor naționale de fotbal din Balcani, care are loc la Atena, s-a stabilit ca din anul 1971 să se desfășoare Balcaniada rezervată echipelor reprezentative. Balcaniada va fi organizată de federația din Grecia, urmînd ca în anul 1972 această competiție să aibă loc la Istanbul.

De asemenea, s-a hotărît ca turneul balcanic de fotbal pentru echipele de tineret (jucători sub 23 de ani) să se dispute anul viitor la Sofia, între 8 și 15 iunie.

AZI ÎNCEPE „CUPA ORAȘULUI BUCUREȘTI“ LA POPICE

- Celebrități mondiale pe arena Voința
- Alături de performerii de azi vor evolua și veteranii

Amănunte în pag. a 2-a

Intîlnirile dintre voleibaliștii de la Dinamo și cei de la Politehnica Galați au prilejuit întotdeauna dispute deosebit de atractive. Partida ce va avea loc duminică la Galați, sperăm să confirme acest lucru

PANORAMIC SPORTIV INTERN

Acest sfîrșit de săptămînă este marcat de un eveniment care reține atenția iubitorilor sportului în general și a acelora ai atleticii grele îndeosebi — Balcaniada de haltere.

Programată azi și mîine la Floreasca, tradiționala competiție a celor puternici constituie încă un prilej de consacrare pentru sportivii români. Doi dintre ei, Fiți Balaș, în limitele categoriei ușoare, și Ștefan Pintilie, la mijlocie, au chiar șanse de a figura printre laureații balcanici ai actualei ediții.

Deși are loc la București, competiția se pare că va fi dominată de sportivii bulgari. Poate nu în maniera în care oaspeții noștri s-au impus anul trecut la Iambol (6 titluri din 7!), dar, în orice caz, cu perspectiva de a colecționa cele mai multe titluri. Totuși, iubitorii sportului de la noi așteaptă din partea halterofililor români o comportare cît mai apropiată de valoarea lor — cert îmbunătățită — dovedită chiar în acest an într-o altă întrecere de anvergură, „Cupa Dunării“: în fapt un mic campionat european.

Cam de multă vreme voleiul n-a mai avut o etapă atît de interesantă ca aceea de duminică. Nu mai puțin de patru meciuri fac obiectul unui rezultat numeroșilor pasionați pentru acest sport. În campionatul masculin, Politehnica Galați, una dintre formațiile capabile să furnizeze mari surprize, primește replica lui Dinamo București. Ambele echipe reintră în scenă după cîte o victorie de mare importanță la același adversar, Rapid București. Numai că studenții din orașul de la Dunăre au cîștigat mai ușor decît dinamoviștii acest meci-cheie, decisiv, poate, pentru soarta primei clasate în

Titus BRADEȚEANU

(Continuare în pag. a 2-a)

CEI MAI BUNI 10 SPORTIVI ROMÂNI AI ANULUI 1969

Continuînd o frumoasă tradiție de sfîrșit de an, redacția noastră se adresează cititorilor săi cu întrebarea: CARE SÎNT, DUPĂ OPINIA DV., CEI MAI BUNI 10 SPORTIVI ROMÂNI AI ANULUI 1969?

Profesori de educație fizică, sportivi, antrenori, iubitori ai sportului! Așteptăm răspunsurile dv. pînă la 20 decembrie inclusiv (data poștei).

Acei dintre participanții la anchetă ce vor indica în răspunsurile lor cei mai mulți dintre sportivii clasați în prime'e 10 locuri vor fi răsplătiți cu frumoase premii

Se vor acorda trei premii în obiecte și cinci mențiuni constînd în abonamente la ziarul „Sportul“ pe timp de un an.

„STOP" — ARBITRILOR FĂRĂ CARNET

activitatea lor zilnică, enorii de box din multe re ale țării se bucură de inul entuziast al unor oși activiști obștești, care eg să ajute sportul cu nuși cheltuind în acest energii și timp liber. cunoscut mulți asemeoameni, propagandiști înărați ai boxului în județe municipii. Printre ei i-aș a la loc de frunte pe dr. Tonitza, I. Cetățeanu, M. culescu, N. Popescu (Cra-), I. Dulău. Z. Ferber, I. ndreanu (Cluj), L. Krau- I. Ilievici (Timișoara), A at, C. Tudose, (Constanța), Mihelfi (Oradea), I. Ștefan lati), M. Stănescu, D. Dilescu (Buc.). Aportul lor impulsionarea activității gilistice se face simțit din , în aceste localități boxul cîgînd mereu teren. Din ate, în alte orașe (Pitești, cău, Buzău, Tulcea, Botoi) unde sportul cu mănuși earcă să-și „facă loc" prin- celelalte discipline spore, comisiile de box fie că -și trăiesc viața, fie că, pur simplu, nu există. Aci se servă și o acută lipsă de ciali. Numai așa se explide ce meciurile disputate aceste orașe sînt arbitrate judecate de... antrenori, insuctori și chiar de persoane re n-au nici o tangență cu oxul. Folosirea unor astfel de „oficiali" (evident, incompetenți) a devenit, se pare, în ultima vreme, o practică, ei fiind trimiși chiar peste hotare, în locul unor arbitri calificați. Formația Metalul București — de pildă — a susținut un turneu în R. D. Germană, luînd ca „arbitru" pe antrenorul Dinu Eugen, deși în Capitală activează numeroși arbitri tineri competenți. Echipa județului Argeș a folosit, în turneul efectuat în Bulgaria, un arbitru improvizat ! pe boxerul Ivan ! Și antrenorii T. Niculescu, C. Dumitrescu, I. Sandu s-au deplasat peste graniță ca... arbitri ! Asemenea exemple se mai pot da, dar considerăm că cele de mai sus sînt suficiente. În calitatea mea de arbitru-judecător, de activist obștesc al boxului, cred că am dreptul să solicit forului de specialitate să curme asemenea practici. Comisiile județene de arbitri se străduiesc să formeze și să promoveze oficiali tineri, bine pregătiți, în dorința de a sprijini dezvoltarea boxului nostru. A-i ține departe de ring, și a folosi ca arbitri oameni care de fapt nu au această calitate consider că se face un deserviciu sportului cu mănuși.

Petre EPUREANU
arbitru internațional

AZI ÎNCEPE „CUPA ORAȘULUI BUCUREȘTI"

● Cele șase piste ale arenei Voința din Capitală vor găzdui, începînd de azi după-amiază și pînă duminică, întrecerile celei de-a III-a ediții a turneului internațional de popice dotat cu „CUPA ORAȘULUI BUCUREȘTI". Competiția va oferi iubitorilor sportului popicelor o întrecere interesantă, cu rezultate valoroase, întrucît la start vor fi prezenți sportivi cu o impresionantă carte de vizită, actuali și foști campioni mondiali, performeri de înaltă clasă. Dintre concurenții oaspeți se remarcă în primul rînd cuplul cehoslovac **M. Kocsarek** și **Vlasta Sindlerova**, primul, vicecampion al lumii și cel mai bun jucător al Cehoslovaciei, iar Sindlerova a deținut titlul suprem între anii 1962—1964. Perechea din R.D.G. care participă la „Cupa orașului București" este compusă din **W. Hollewa** — component al echipei campioane mondiale pe 1968, și **Brigitte Uhle**, campioana R. D. Germane pe acest an. În fine, ultima pereche a oaspeților este compusă din **Borbala Fenyohazi și I. Tosi**, componenți ai puternicei reprezentative a Ungariei.

● Dintre sportivii români care vor evolua în aceste zile pe Voința amintim, în primul rînd, pe membrii loturilor care se pregătesc pentru mondialele de anul viitor, ca de exemplu, **Elena Trandafir, Margareta Szemanyi** (campioana pe acest an), **Cornelia Moldoveanu, Crista Szocs, Ildico Jijic, Elena Cernat, Ana Marcu** și **Voichița Babuțiu** — la senioare — majoritatea lor făcînd parte din echipa campioană a lumii, **I. Micoroiu, P. Purje** (campion la simplu și perechi pe 1969), **C. Vînătoru, D. Dumitru, Gh. Silvestru, I. Băiaș** și **C. Voicu** — la seniori.

Pe lîngă probele clasice — senioare (individual, 100 lovituri mixte) și seniori (individual, 200 lovituri mixte) — vor avea loc și probe de perechi combinate (bărbați-femei), juniori și veterani (la ultimele două probe se vor întrece numai concurenții români). **La veterani vor concura cei mai buni popicari ai anilor 1952—1960, care au făcut parte din echipele reprezentative, dar dintre care unii mai activează și azi și chiar în formații de divizia A, ca de exemplu, Florica Lăpușan** (Rapid București), **Margareta Kelemen** (Voința Cluj), **I. Dinescu** (Rafinăria Teleajen) și alții.

Programul întrecerilor : **vineri, de la ora 16, juniori, sîmbătă, de la ora 8,30 și 16,** junioare, senioare, seniori și veterani, **duminică, de la ora 8,30**, proba de perechi.

Cîștigătorii ediției 1968 a **„Cupei orașului București"** : senioare — **Florica Neguțoiu** (436 p.d.), seniori — **P. Purje** (986 p.d.) ; perechi — **L. Eberhard** (992 p.d.) și **Astrid Wioka** (416 p.d.) R. D. Germană.

APROAPE 600 DE ATLEȚI LA START !

Deseori, nerealizarea performanțelor așteptate este motivată de atleți sau de antrenori prin lipsa de competiții. Firește, insuficiența numărului de concursuri reduce considerabil șansele sportivilor de a-și valorifica pregătirea dintr-o anumită perioadă. Trebuie apreciată, deci, permanenta efervescență organizatorică a Școlii sportive experimentale Viitorul. Catedra de atletism a acestei școli a chemat în acest an de 10 ori concurenții la start, oferindu-le tot atîtea posibilități de verificare, de etalare a potențialului.

La sfîrșitul săptămînii trecute, „Viitorul" a adunat din nou pe pistă tinerii atleți bucureșteni (acestora li s-au alăturat și cîțiva provinciali, din Cîmpina, Brănești...). Se cuvine a fi subliniată aici înțelegerea arătată de conducerea Școlii sportive de atletism, care a acceptat să cedeze cîteva din orele sale de antrenament în sala „23 August", pentru a permite desfășurarea întrecerilor. Și-au putut măsura astfel forțele aproape 600 (! !) de atleți ! Majoritatea au evoluat la categoriile de copii : 334 concurenți.

În fruntea performanțelor se situează, desigur, recordul republican de sală pentru juniori mici, realizat la 50 metri garduri băieți. Al. Szentpeteri de la Șc. sp. atletism (antr. Maria Medeș), a parcurs distanța în 7,1 s, cu o zecime sub recordul anterior.

O ultimă remarcă : din proprie inițiativă, profesorii de educație fizică Sanda Necula (Șc. gr. 195) și Eftene (Șc. gr. 66) au prezentat în concurs grupe de elevi, din rîndul cărora cîțiva s-au clasat chiar pe locuri fruntașe. În continuare, cîteva rezultate tehnice :

JUNIORI I : BĂIEȚI — **50 m** : Gh. Ionescu (Viitorul) 6,0, M. Mocanu (Lic. 35) 6,1 ; **50 mg** : Fl. Grigore (Constructorul) 7,2 ; **înălțime** : C. Horvath (Ș.S.A.) 1,86, I. Cherciu (Metalul) 1,82 ; **greutate 7 kg** : Gh. Dumbravă (Progresul) 13,50, M. Belțig (Lic. 35) 13,16 ; **FETE — 50 m** : Liana Dumitrescu (Ș.S.A.) 6,9, Mariana Dumitrescu (Constr.) 7,0, Mariana Balaban (Viit.) 7,0 ; **lungime** : Dorina Cătineanu (Met.) 5.38, Carmen Ionescu (Ș.S.A.) 5,23 ; **greutate** : Elena Dumitrescu (Ș.S.A.) 10,33 ; **50 mg** : C. Dumitrescu (Constr.) 7,8.

JUNIORI II : BĂIEȚI — **50 m** : Fl. Stoian (Viit) 6,1, S. Zbarcea (Progr.) 6,2, D. Popa (Lic. 35) 6,2 ; **lungime** : Fl. Stoian 6,58, V. Dumitrescu (Ș.S.A.) 6,49 ; **înălțime** : Cr. Dreptu (Ș.S.A.) 1,82 ; **greutate 5 kg** : P. Neagu (Lic. 35) 13,40 ; **FETE — 50 m** : Georgeta Popa (C.S.Ș.) 7,0 (în serii 6,9) ; **înălțime** : Cecilia Drimbăreanu (Progr.) 1,40 ; **greutate** : Cristina Slașomeanu (Tehnica Brănești) 11,44.

COPII I (născuți 1955-56) : **BĂIEȚI — 50 m** : C. Iacomi (Constr.) 6,3, Ov. Dănilă (Viit.) 6,4, N. Nițu (Ș.S.A.) 6,4 ; **înălțime** : Cr. Ene (Ș.S.A.) 1,67 ; **lungime** : B. Bedrosian (Viit.) 5,54, C. Georgescu (Cutezătorii) 5,50 ; **greutate 4 kg** : L. Voicu (Ș.S.A.) 10,40 ; **FETE — 50 m** : Florica Nistor (Ș.S.A.) 7,0, Doina Popescu (Viit.) 7,0, Liliana Popescu (Viit.) 7,0, Virginia Silași (Met.) 7,0 ; **lungime** : Doina Popescu 4,92, Liliana Popescu 4,81 ; **greutate 3 kg** : Emilia Hulung (Viit.) 9,48.

COPII II (născuți 1957-58) : **BĂIEȚI — 50 m** : D. Costache (Constr.) 6,7 ; **înălțime** : G. Duță (Cutez.) 1,20, D. Tonceanu (Cutez.) 1,20 ; **lungime** : D. Costache 4,13, G. Duță 4,11 ; **FETE — 50 m** : Sofia Ganea (Progr.) 7,4, Ana Șerban (Șc. gr. 66) 7,4 ; **înălțime** : Carmen Gentimir (Viit.) 1,10, Anuța Stanciu (Viit.) 1,10 ; **lungime** : Camelia Ungureanu (Viit.) 4,10, Mariana Condoiu (Viit.) 3,82.

La sfîrșitul acestei săptămîni va avea loc, în aceeași organizare, un nou concurs atletic în sala „23 August".

(Ad. I.)

O NOUĂ ARENĂ DE POPICE

Recent, în comuna Gugești, județul Vrancea — prin grija asociației sportive „Foresta" — a fost inaugurată o arenă de popice acoperită, cu două piste. Cu această ocazie, Biroul executiv al consiliului județean al sindicatelor, în colaborare cu C.J.E.F.S.-Vrancea a organizat în comună o duminică sportivă în cadrul etapei „Cupa forestierului", ediția I 1969. S-au desfășurat întreceri de popice, șah, tenis de masă, fotbal. Echipelor care s-au clasat pe locurile I li s-a acordat „Cupa forestierului".

CLUBUL STEAUA ORGANIZEAZĂ:

CONCURSURI DE SELECȚIE LA CICLISM ȘI CAIAC-CANOE

Continuîndu-și tradiția, secțiile de ciclism și caiac-canoe ale clubului sportiv Steaua organizează, începînd din această săptămînă, concursuri de selecție. La ciclism, întrecerile au loc marțea și joia (orele 9—12 și 15—17), iar la caiac-canoe miercurea și vinerea (orele 9—11 și 16—18). Sînt admiși copiii născuți în anii 1954-1955 (la ciclism) și 1951-1955 (la caiac-canoe). Prezentarea se face la clubul sportiv Steaua din Calea Plevnei 114. Pentru instruirea tinerilor selecționați în secțiile clubului au fost desemnați antrenori cu calificare superioară, foști sportivi. Așadar, copii care ați îndrăgit ciclismul, caiacul sau canoea sînteți așteptați !

break!stop!...box!

DE LA „MARATON", LA „DEMIFOND"... PUGILISTIC ! (II)

Privind programul general de desfășurare a ultimelor trei ediții ale J.O. se constată că boxul este unul din puținele sporturi care hașurează în întregime spațiul dintre prima și ultima zi a întrecerilor. În plus, în majoritatea zilelor se desfășoară cîte două reuniuni și — în cadrul acestora — de multe ori, cîte 14—16 meciuri. Un calcul simplu ne demonstrează că, în actualele condiții de participare și desfășurare a turneelor olimpice de box, lucrurile nu pot fi rezolvate altfel : 312 boxeri participanți (cîți au fost la Mexico, de exemplu), reprezintă 301 meciuri. Cum 11 din acestea sînt finalele (care necesită o zi de desfășurare și o zi — precedentă — liberă), iar festivitățile de deschidere ale J.O. ocupă încă două zile, înseamnă că pentru restul de 290 de meciuri rămîn la dispoziție 11 zile, respectiv 26—27 meciuri pe zi.

Dar, în turneele olimpice de box sînt necesare, de asemenea, o serie de activități care, ca timp, ar reprezenta o a treia reuniune zilnică : vizita medicală și cîntarul oficial înaintea fiecărei gale, tragerea la sorți, întocmirea programelor zilnice, programarea arbitrilor-judecători pe meciuri și multe altele. Toate acestea, care justifică din plin denumirea de „maraton" atribuită turneelor olimpice de box, conduc la o astfel de activitate în perioada respectivă încît și „armata" de oficiali care o asigură apare, în final, complet... epuizată ! Faptul, în sine, prezintă mai puțină importanță, dar dacă ne gîndim că această „stare" își reflectă consecințele în desfășurarea competiției (pentru arbitri, în deciziile pe care le dau), trebuie să recunoaștem că se impune o reglementare, cu atît mai mult cu cît elementul care generează situația (numărul boxerilor) crește continuu.

Păstrarea nealterată a spiritului olimpic, potrivit căruia dreptul de participare la Jocuri nu poate fi îngrădit, elimină de la bun început ideea că problema numărului mare de boxeri poate fi rezolvată prin anumite soluții... teoretice. Potrivit regulamentului în vigoare, boxul amator are 11 categorii de greutate și dacă fiecare națiune participantă la J.O. ar dori să-și înscrie reprezentanții la toate aceste categorii, nimeni nu-i poate contesta dreptul de a o face.

Desigur, această perspectivă se află undeva, departe, dar A.I.B.A. și toți iubitorii boxului și-o doresc, fiindcă a fi cît mai în apropierea ei înseamnă a culege roade ale neobositei munci de popularizare a pugilismului. Speranțele ne sînt îndreptățite azi, cînd constatăm că față de „Melbourne 1956", „Mexico 1968" a marcat dublarea numărului de boxeri participanți, dar și temerea își are justificare atîta timp cît arbitrul își face simțită prezența în anumite „propuneri" privind soluționarea acutei probleme la care ne referim.

Că este necesar ca „maratonul" pugilistic al turneelor olimpice să se transforme, cel mult, într-un „demifond", toată lumea este de acord, dar ca acest lucru să fie realizat prin măsuri ca, de exemplu, ierarhizarea pugiliștilor (implicit dreptul de participare la J.O.) în funcție de rezultatele anterioare, fixarea unui anumit număr de boxeri pentru fiecare continent sau alt gen de zonă geografică nu poate fi acceptat. O astfel de măsură sîntem convinși că ar fi frustrat șansa participării la Mexico a unor boxeri ca englezul Finnegan sau venezueleanul Rodriguez, care din „iluștri" necunoscuți au devenit, prin luptă dreaptă, purtători ai laurilor de învingători.

Singura — și cea mai indicată — soluție rămîne, după părerea noastră, aceea a împărțirii în două faze a turneului olimpic de box : una, preliminară-eliminatorie și alta, finală, aceasta din urmă încadrată în programul propriu-zis al J.O.

Părerea nu ne aparține în exclusivitate, ea fiind împărtășită de mulți specialiști. Ceea ce se cere analizat, însă, pentru a se putea ajunge la o formulă acceptabilă din toate punctele de vedere, ar fi cum, unde și cînd să se desfășoare prima fază.

Aceste lucruri conturate și — eventual — experimentate într-o competiție-test organizată de A.I.B.A. ar conduce la precizări și — în final — la adoptarea celei mai corespunzătoare hotărîri.

ing. Constantin CHIRIAC

PESTE BLOCAJ STATISTICĂ

Etapele de campionat care au trecut ne-au permis să facem un inventar-tip al celor aflați sîmbătă și duminică în sălile din București în care se joacă volei :

1. Jucători care joacă sau care urmează să joace ; cei care și-au terminat meciurile, pleacă la treaba lor.
2. Arbitri (cointeresați prin barem).
3. Rude ale jucătorilor (în general, rude apropiate).
4. Prieteni ai (prietene ale) jucătorilor (în general, prieteni de nădejde).
5. Persoane care au intrat să se încălzească.
6. Activiști federali (ici-colo, ca să vadă lumea că se preocupă).
7. Persoane a căror prezență nu poate fi explicată prin motivele citate la punctele 1—6 (foarte puține).

Notă : între primele două categorii și celelalte există deosebirea importantă că, în timp ce jucătorii și arbitrii trebuie să acorde o oarecare atenție meciurilor, ceilalți sînt liberi să discute serialele de la televiziune sau să plece.

Aceasta ar fi forma cea mai puțin tristă de a spune un adevăr trist : publicul nu mai este interesat de volei. Și, de fapt, de ce ar fi ? Ce ar putea să vadă publicul la un meci de volei ?

Am încercat să dăm un răspuns exact întrebării asistînd la un meci — între două echipe din prima divizie, presupuse a fi atins un nivel cît de cît reprezentativ pentru voleiul nostru actual — cu carnetul și creionul în mînă. Am notat (în cinci seturi) 36 de atacuri greșite (în fileu sau în afara terenului), 29 de blocaje executate defectuos, 15 preluări de serviciu greșite, doar 9 execuții de dublaj în atac și apărare.

Toate astea la pasiv. La activ, adică în ce privește executarea corectă a unor procedee spectaculoase (și eficace), am notat : 5 pase din săritură la fileu (4 executate de același jucător), 10 lovituri de atac executate din a doua pasă, 6 plonjoane în linia a doua și 9 preluări din serviciu cu ambele miini „de sus" (8 executate de același jucător). Tactica de joc adoptată : „Pe ei, ș-acasă !"

Statistica de mai sus a fost efectuată la meciul Progresul București — Unirea Tricolor Brăila și cităm și numele jucătorului pe care această statistică îl avantajează : Petre Păunoiu. În afara lui, însă, cifrele acestea nu pot bucura pe nimeni. Cu atît mai mult cu cît nu este vorba despre un accident, ci despre un spectacol sportiv căruia îi corespunde în voleiul actual valoarea medie. (E drept, nu am analizat un meci al echipelor fruntașe, dar nici nu am încercat să întocmim statistica greșelilor — pentru care n-am fi avut poate suficient timp la un meci din campionatul feminin).

Dacă intențiile celor care realizează acest spectacol sportiv ar fi umoristice, s-ar aduna mulți amatori de distracție. Dar bieții oameni fac totul cu seriozitate și atunci îți piere orice urmă de zîmbet.

Preocupă oare această scădere a nivelului tehnic pe cineva ? Deocamdată, nimic nu ne permite să răspundem afirmativ. Este urmărit procesul de instruire exercitat de antrenori ? În provincie, putem spune cu certitudine că, în majoritatea centrelor, nu se asigură o verificare a metodelor de antrenament.

Și, cîtă vreme situația actuală se menține, ar fi naiv acela care s-ar mai mira de ce publicul ocolește meciurile de volei.

Marcel RUSESCU

ÎN FAȚA FILEULUI

REZULTATE DIN DIVIZIA B

MASCULIN : Politehnica Brașov — C.F.R. Cluj 3—2, Electroputere Craiova — Universitatea București 3—2, Universitatea Timișoara — A.S.A. Sibiu 3—1, Viitorul Săvinești — Politehnica Iași 2—3, Metalul Hunedoara — Voința Baia Mare 3—0, I.E.F.S. — Vagonul Ploiești 3—1, Medicina București — Farul Constanța 3—2, Silvania Ș. Silvaniei — Voința Arad 2—3, Electra — Știința Petroșani 3—0, Aurora București — Constructorul Suceava 3—0, C.F.R. Timișoara — Alumina Oradea 3—2.

FEMININ : Universitatea Iași — Universitatea Craiova 1—3, Sănătatea Tîrgoviște — Universitatea București 3—1, Sănătatea Arad — Voința Zalău 3—0, U.T.A. — Voința Brașov 3—0, Voința Constanța — Flacăra roșie București 3—1, Politehnica Galați — Constructorul București 3—2, Voința Sibiu — Medicina Cluj 2—3, Medicina Tg. Mureș — Corvinul Deva 2—3.

CLASAMENTE, DIVIZIA A FEMININ

1. Dinamo	7	7	0	21: 2	14
2. Rapid	7	6	1	19: 3	13
3. Penicilina	7	6	1	19: 5	13
4. Univ. Tim.	7	5	2	17:10	12
5. Medicina	7	5	2	15:11	12
6. I.E.F.S.	8	4	4	13:12	12
7. Farul	7	4	3	13:12	11
8. Ceahlăul	7	2	5	11:16	9
9. C.S.M.	7	2	5	9:16	9
10. C.P.B.	7	1	6	7:18	8
11. Progresul	7	1	6	3:18	8
12. Voința	8	0	8	0:24	8

MASCULIN

1. Steaua	8	8	0	24: 4	16
2. Politehnica Gl.	8	7	1	22: 9	15
3. Dinamo	7	7	0	21: 3	14
4. Rapid	8	6	2	21: 7	14
5. Viitorul	8	6	2	20:10	14
6. Unirea Tricolor	8	4	4	14:15	12
7. Minerul	8	3	5	10:16	11
8. Tractorul	8	2	6	11:22	10
9. Petrolul	8	2	6	7:20	10
10. Polit. Tim.	8	1	7	10:23	9
11. Universitatea	8	1	7	6:23	9
12. Progresul	7	0	7	7:21	7

A CRESCUT NIVELUL FINALEI SAU A REGRESAT FLORIN GHEORGHIU ?

Al 33-lea campionat de șah al României s-a încheiat, după cum se știe, printr-un „dead-heat" între Victor Ciocâltea și Iuliu Szabo, la capătul unei întreceri din care n-au lipsit momentele de suspense. Ei sînt învingătorii, pe merit, ai unui campionat la care, pentru prima dată în ultimii ani, au luat parte toți fruntașii șahului nostru. De data aceasta, confruntarea elitei, așa cum am subliniat în repetate rînduri, și-a atins pe deplin scopul, contribuind, în ajun de an olimpic șahist, nu numai la o mai corectă rezolvare a selecționării celei mai bune echipe reprezentative, ci și la o apreciere mai obiectivă a valorii și progreselor înregistrate de fruntașii șahului nostru în ultimul timp.

A progresat șahul nostru de performanță ? Și dacă da, ritmul în care s-a efectuat această evoluție a fost corespunzător ? La aceste întrebări, ultimul campionat ne poate da, dacă nu un răspuns exhaustiv, cel puțin o serie de indicații prețioase.

Dacă cele 13 partide ale lui Ciocâltea se situează pe linia generală valoroasă a rezultatelor sale din ultimul deceniu, faptul că tot atîtea a obținut și Iuliu Szabo a produs oarecare surpriză și legitime întrebări. A progresat atît de mult Szabo ? A regresat atît de mult Florin Gheorghiu încît, de unde acum 2—3 ani domina cu autoritate, cîștigînd campionatele la 2 și 3 puncte avans, acum abia s-a clasat pe locul III, nereușind din ultimele 10 partide să cîștige decît una ? Sau, în general, tăria campionatelor a crescut în așa măsură încît, în numai 2 ani „plutonul" l-a ajuns din urmă pe Gheorghiu, ridicîndu-se la nivelul lui.

O analiză a rezultatelor ultimelor campionate (din 1958 pînă acum) ne arată că despre un progres atît de spectaculos al nivelului mediu al campionatelor nu poate fi vorba. Evident, se joacă mai bine acum și nivelul general a crescut, dar este vorba despre o creștere lentă, poate prea lentă chiar pentru speranțele noastre. Concludent în această direcție este faptul că rezultatele unor jucători, care au luat parte la numeroase ediții ale campionatului, se mențin la același nivel. Astfel, Theodor Ghițescu, un jucător de mare finețe, a realizat și în 1966 tot $11^1/_2$ puncte, clasîndu-se tot pe locul IV, într-un campionat a cărui valoare medie era foarte apropiată de a ultimului. Același lucru se poate spune despre media rezultatelor lui C. Botez, C. Partoș, Gh. Mititelu, Em. Reicher, P. Voiculescu care, cu unele normale fluctuații, obțin cam aceleași procentaje, în raport cu forma sportivă de moment. S-ar putea pune întrebarea : bine, dar Iuliu Szabo ? Doar anul trecut a fost pe locurile 15—16 ! La aceasta va trebui să amintim că în 1958 Szabo s-a clasat pe locurile II—IV, la jumătate de punct de învingător, în 1960 pe locul III, la un punct în urma lui Gheorghiu, iar în 1964 pe locul IV. Succesul său de anul acesta îl considerăm ca o mare realizare personală, o victorie asupra crizei prin care a trecut în anii 1965—68, perioadă în care la 2 campionate nu a jucat, iar la alte două s-a clasat foarte prost.

Nr	Numele și prenumele	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	Total puncte
1	CIOCÂLTEA VICTOR		½	½	½	1	½	½	½	½	1	1	1	1	½	½	1	½	½	1	½	13
2	SZABO IULIU	½		½	1	½	½	½	½	0	½	1	1	½	1	1	1	½	½	1	1	13
3	GHEORGHIU FLORIN	½	½		½	½	½	½	½	1	½	1	½	½	½	1	0	1	½	1	1	12
4	GHITESCU THEODOR	½	0	½		½	½	1	½	½	½	½	1	½	½	1	½	1	½	½	1	11½
5	SEGAL SORIN	0	½	½	½		½	½	1	1	½	½	1	½	0	1	1	½	1	0	½	11
6	MITITELU GHEORGHE	½	½	½	½	½		½	½	½	½	½	0	½	1	½	½	1	½	½	1	10½
7	PARTOS CAROL	½	½	½	0	½	½		½	½	½	½	½	½	½	½	1	½	½	1	1	10½
8	UNGUREANU EMIL	½	½	½	½	0	½	½		½	½	0	1	½	½	1	0	½	1	1	1	10½
9	NEAMȚU ȘERBAN	½	1	0	½	0	½	½	½		½	½	1	½	½	½	1	½	0	1	½	10
10	VOICULESCU PAUL	0	½	½	½	½	½	½	½	½		½	½	½	½	½	½	1	1	½	½	10
11	DRIMER DOLFI	0	0	0	½	½	½	½	1	½	½		½	1	1	½	½	½	½	½	1	10
12	BONDOC DAN	0	0	½	0	0	1	½	0	0	½	½		½	1	0	1	1	1	1	1	9½
13	BOTEZ CONSTANTIN	0	½	½	½	½	½	½	½	½	½	0	½		½	½	½	½	½	½	½	8½
14	REICHER EMANUEL	½	0	½	½	1	0	½	½	½	½	0	0	½		½	1	½	½	½	½	8½
15	GEORGESCU VASILE	½	0	0	0	0	½	½	0	½	½	½	1	½	½		½	½	1	½	½	8
16	TROIANESCU OCTAV	0	0	1	½	0	½	0	1	0	½	½	0	½	0	½		0	1	1	1	8
17	GRÜNBERG SERGIU	½	½	0	0	½	0	½	½	½	0	½	0	½	½	½	1		0	1	½	7½
18	STANCIU TRAIAN	½	½	½	½	0	½	½	0	1	0	½	0	½	½	0	0	1		½	0	7
19	VARABIESCU GHEORGHE	0	0	0	½	1	½	0	0	0	½	½	0	½	½	½	0	0	½		1	6
20	FISCHER IOAN	½	0	0	0	½	0	0	0	½	½	0	0	½	½	½	0	½	1	0		5

Am putea afirma că, față de o majoritate de rezultate normale (cu mici fluctuații în bine sau în rău, care nu modifică prea mult aprecierile asupra valorii jucătorilor din grupul fruntaș), campionatul a marcat două excepții în bine — succesul lui Szabo și al tînărului Sorin Segal (al cărui loc V promite foarte mult) și una negativă — insuccesul lui Florin Gheorghiu.

Desigur, este vorba despre un eșec relativ. Locul III, cu o singură partidă pierdută, ar constitui pentru oricare altul un rezultat excelent. Dar după ce ai cîștigat cu 2 și 3 puncte avans campionatele și te-ai obișnuit cu situația de lider incontestat al șahului românesc — locul III e puțin. Nu vrem să discutăm aici cauzele pentru care Florin Gheorghiu nu mai joacă cu aceeași siguranță și precizie ca în trecut. Sperăm că sînt trecătoare și că, impulsionat de lecția aspră dată amorului său propriu de această înfrîngere, va lupta pentru a-și lua revanșa și poate va ajunge în curînd la forța și constanța necesare pentru a se califica în turneul interzonal.

Am arătat mai sus că rezultatele înregistrate de către ceilalți participanți ai campionatului au fost în general normale. Normală, dar nu și cea mai bună, a fost tactica aplicată de către unii dintre ei. Sistemul remizelor a funcționat și în acest campionat, cu rezultate momentan pozitive pe plan sportiv, dar cert negative pe plan creator. Maestrul Botez (care are cel puțin scuza de a fi jucat concursul în condiții dificile) a înregistrat 17 remize, iar Paul Voiculescu 16, dintre care 13 (ultimele) consecutive ! Cîte 15 remize au făcut maeștrii Partoș și Mititelu, iar cîte 13 — Reicher și Ghițescu. În unele runde ale campionatului (a 11-a, de exemplu) aproape toate partidele s-au încheiat la egalitate.

O compensație a constituit-o stilul întreprinzător al lui Dan Bondoc, care a animat concursul cu partidele sale de luptă. Păcat că i-a lipsit o jumătate de punct pentru obținerea unei norme de maestru. Ar fi meritat-o !

★

În concluzia acestui articol, care nu poate aborda decît o mică parte a problemelor ridicate de acest foarte interesant campionat, am dori să atragem atenția celor care se zbat pentru progresul șahului nostru, asupra a ceea ce considerăm a fi concluzia cea mai importantă a recent terminatei întreceri. Ritmul de creștere a nivelului mediu al finalei este încă prea lent, în raport cu progresul șahului pe plan mondial. Iar liderii șahului nostru, în frunte cu marele maestru Florin Gheorghiu, cu Victor Ciocâltea și Theodor Ghițescu, în loc să impună o trenă accelerată acestui progres, par să se fi lăsat contaminați de apatia relativă ce domenește în „pluton".

Am fi foarte bucuroși dacă succesul lui Iuliu Szabo, înfrîngerea lui Florin Gheorghiu, ca și apariția între primii a tînărului Segal, ar avea ca urmare o recrudescență a ambiției, a spiritului pur de întrecere, fără de care nu s-au văzut încă mari performanțe în șah.

S. SAMARIAN

PANORAMIC SPORTIV INTERN

(Urmare din pag. 1)

principala competiție autohtonă. Acum, Politehnica și Dinamo vor căuta să tranșeze în direct rivalitatea lor sportivă. Cine va cîștiga ? Prin simplă impresie, echipa care va gîndi tactic mai mult și mai lucid. Rapid, oarecum depersonalizată după ultimele evoluții, va face eforturi pentru a reveni pe linia de plutire înfruntînd redutabila echipă Steaua. Este o misiune dificilă, știut fiind că formația militară s-a impus întotdeauna prin omogenitate și forță. Fără îndoială, atu-uri hotărîtoare într-un meci care n-am vrea să fie al nervilor. Și la fete, două partide — cap de afiș. La Constanța Farul va primi vizita Penicilinei Iași. Partida pare să fie favorabilă constănțencelor, care — cînd evoluează acasă — știu să acumuleze victorii. La Timișoara, Universitatea va juca cu Dinamo București. Partidă deschisă, în care studentele au un excelent prilej să-și valorifice avantajul terenului.

Deși neoficială, competiția de box dotată cu „Cupa Olimpia" a atras atenția încă de la prima etapă. Sîmbătă se vor consuma semifinalele (Casa de cultură a sectorului 5). O etapă în care pugiliști de la Dinamo, Steaua, Progresul și Metalul vor lupta pentru locuri fruntașe. Într-o perioadă de relativ relache competițional, inițierea unor astfel de întreceri este salutară. Dar, din păcate, inițiativele sînt încă singulare.

Solicitați să ne anticipeze ce se va întîmpla în baschet în această duminică (etapa a VII-a a campionatului), colegii noștri de rubrică ne prevestesc o etapă calmă, obișnuită, cu modificări provizorii, neesențiale, mai cu seamă la mijlocul clasamentului. Deci, liniște. Dar o liniște care ar putea prefața o viitoare furtună...

CONFECȚIILE MODERNE, ELEGANTE
SÎNT DARURI ALESE...
CREAȚII DEOSEBITE
PENTRU ACTUALUL SEZON DE IARNĂ,
O BOGATĂ COLECȚIE DE MODELE
ÎN CONTEXTURI NOI

VĂ OFERĂ MAGAZINELE

- Vulturul de mare cu peștele în ghiare
- Elegant, bd. Bălcescu nr. 19
- Modern, bd. Gh. Gheorghiu-Dej nr. 8
- Julieta, bd. Gh. Gheorghiu-Dej nr. 1—3
- Adolescentul, str. Lipscani nr. 8

NOTAȚII DUPĂ CELE TREI RESTANȚE

Disputate în condiții (meteorologice) evident mai vitrege decît cele existente la datele la care erau programate inițial și solicitînd astfel un efort suplimentar tocmai din partea acelor jucători și echipe pentru care sezonul de toamnă a fost deosebit de încărcat și obositor, partidele restante găzduite miercuri de stadioanele din București, Pitești și Craiova, au suscitat interesul major al amatorilor de fotbal din întreaga țară. Fapt explicabil, deoarece toate aceste trei meciuri constituiau adevărate derbyuri, cu implicații directe în lupta ce se duce pentru primele locuri ale clasamentului diviziei A.

După cum era prevăzut, echipele gazdă au urmărit și au reușit — pe toată linia — să scontă maximum de profit de pe urma acestor restanțe, ceea ce le-a și dat posibilitatea să se mențină (cazul Rapidului) sau să urce noi trepte (Universitatea Craiova și F. C. Argeș) spre vîrful piramidei.

Fără a anticipa anumite concluzii pe care le vom enunța, cum se obișnuiește, după încheierea primei părți a campionatului, putem totuși aprecia, indiferent de ce se va întîmpla în ultimul act al întrecerii, că Rapidul deține în mod meritat poziția de lider, fiind echipa cu comportarea cea mai constantă. Ceea ce surprinde însă, și în bună măsură creează anumite semne de întrebare asupra potențialului ei real (mai ales pentru cei ce nu i-au urmărit direct evoluția) este dificultatea cu care a obținut victoria în ultimele meciuri disputate pe teren propriu (concludentă în acest sens fiind chiar restanța de miercuri, cu Petrolul). Deși în toate aceste partide și-au dominat clar adversarii, giuleștenii au înscris foarte greu golul sau golurile victoriei, supunîndu-și suporterii la grele încercări și creînd astfel impresia falsă a unor succese chinuite, cu toate că ele puteau și trebuiau să fie în realitate mult mai confortabile. Desigur, o explicație a insuficientei eficacități dovedite de formația rapidistă poate să o constituie însuși terenul de joc din Giulești, îngust ca dimensiuni, care favorizează evident echipele oaspe venite aici să se apere cu orice preț, cum a fost și cazul Petrolului. Dar cauza principală constă, de fapt, în neputința înaintării feroviarilor de a găsi stilul de joc adecvat, mijloacele necesare, pentru străpungerea apărărilor supraaglomerate. Și în această direcție trebuie, după părerea noastră, să se insiste mai mult în cursul antrenamentelor efectuate de rapidiști.

Trecînd de la lider la cea de-a doua clasată, putem spune că și prin evoluția de miercuri, în compania Stelei, echipa craioveană s-a dovedit foarte redutabilă pe teren propriu. Menținîndu-și această calitate și făcînd, de asemenea, în continuare clipe grele formațiilor pe care le vizitează (cum s-a întîmplat în această toamnă, cînd a obținut uneori puncte prețioase în deplasare), „unsprezecele" condus de Coidum și Frîncu lescu va juca un rol de prim ordin în acest campionat, emițînd pretenții justificate la titlu.

Cu aceleași veleități îi putem credita, însă, și pe piteșteni, a căror victorie de miercuri asupra dinamoviștilor bucureșteni, în condițiile unei replici viguroase din partea acestora și a absenței din formație a lui Dobrin și Barbu, trebuie apreciată ca foarte valoroasă. Rămîne de văzut în ce măsură elevii antrenorului Teașcă vor confirma bunele impresii și în jocul de duminică, de la Craiova, care poate fi socotit de drept ca derbyul etapei.

În privința dinamoviștilor bucureșteni, este de apreciat comportarea lor din meciul de la Pitești, mai ales prin comparație cu slaba evoluție oferită cu numai trei zile în urmă la Iași. Dar fără a insista mai mult asupra altor amănunte legate de acest joc, trebuie să ne manifestăm surprinderea față de introducerea în formație a portarului Coman Sancționat de antrenorul Nicușor cu menținerea pe tușă în jocul de la Iași pentru un act de indisciplină (după părerea noastră) destul de grav, Coman s-a văzut reabilitat la numai cîteva zile după aceea, în urma unui compromis pe care este greu să ni-l explicăm. Să o spunem deschis, schimbarea de atitudine sau mai bine-zis lipsa de fermitate a antrenorului dinamovist ne dezamăgește, cu atît mai mult cu cît în aceeași zi de miercuri ziarul nostru aprecia — în editorialul său — exigența de care acesta dăduse dovadă. Se vede, însă, treaba că în fotbal (cel puțin la noi) nu trebuie pus întotdeauna preț pe vorbele și chiar pe unele fapte ale oamenilor.

C. FIRĂNESCU

INDISCREȚII

● Un ciudat „fenomen fotbalistic" se petrece cu jucătorul MIHĂILĂ — scos din uz de capriciile (eufemistic spus) fostei sale echipe, Politehnica Timișoara — azi Ripensia. Transferat de doi ani cu facultatea la Iași, Mihăilă nu primește dezlegarea de la fostul său club, pe considerente care nu au nimic comun cu principiile care guvernează soccerul românesc. De curînd, am aflat că lui Mihăilă i se promite dezlegarea în schimbul a... 10 000 lei. Ce părere are F.R.F.? Omologhează tîrgul?

● O istorie tragi-comică ieșeană. Profesor-doctor inginer Constantin Picoș, decanul Facultății de mecanică a Institutului Politehnic din Iași, președintele onorific al clubului Politehnica, este, de luni de zile, victima asediului P.T.T.R. (telefoane, scrisori, telegrame) a numeroși sufletiști ai echipei de fotbal, care fi comunică vrute și nevrute, îl iau la rost pentru ratările lui... Lupulescu, îl întreabă de ce nu joacă Gavrilă sau Ianul, într-un cuvînt, îl tracasează nemaipomenit, așa cum numai microbiștii de fotbal sînt în stare. Rugați fiind de clubul ieșean, dăm adresa și numele persoanelor care rezolvă problemele curente ale echipei de fotbal Politehnica: **Iași — str. Cloșca nr. 9 — telefon 14349 — secretari Manolache și Macovei.** Iubitori ai echipei ieșene, adresați-vă dumnealor în „probleme Poli" și nu-l obligați pe tovarășul profesor să se mute în altă casă și să-și schimbe telefonul pentru a scăpa de invazia fotbalului!

● În drum spre Cluj, TITUS OZON, spiritual ca întotdeauna, ne spunea că duminică va avea cel mai ușor meci pe '69. **„Ne-am îndeplinit planul pe acest tur de campionat** — ne-a mărturisit antrenorul Jiului. **Un motiv în plus pentru ca la Cluj să jucăm fotbal, un fotbal cît mai frumos, mai spectaculos, ca să-i placă și maestrului meu, nea Fane Cîrjan".**

● La sfîrșitul meciului de la Craiova, tunarul oltean, Oblemenco, nu-și putea ascunde uimirea față de ineficiența evidentă a fotbaliștilor de la Steaua. **„E un mister pentru mine cum aceiași jucători, care i-au înscris duminică 8 goluri lui Ghiță, în fața noastră nu s-au văzut..."**

Curat mister!

● Cuperman și Moldoveanu, cele două vîrfuri de atac ieșene, au un randament bun în echipă, marcînd cele mai multe goluri ale Politehnicii. În afara explicației valorice (trădătoare uneori) se află, spun ieșenii, legătura familială dintre acești fotbaliști, care în viața de toate zilele sînt... cumnați, Cuperman fiind căsătorit cu sora lui Moldoveanu.

● În sfîrșit, o... discreție. După meciul de la Iași, doi binecunoscuți jucători dinamoviști își sărbătoreau „performanța" la barul Unirea pe la ora 3 dimineața. E drept că pînă la jocul de miercuri aveau destul timp să recupereze... Ce contează o noapte din trei?... Interesant este faptul că avînd asemenea mentalități în echipă, dinamoviștii vor neapărat să iasă campioni! Îi așteptăm pe cei doi trubaduri nocturni cu explicațiile de rigoare. Discret. Deocamdată.

M. POPESCU

FOTBALUL ROMANTIC

Sportul, în general, și jocurile sportive, în special, sînt incontestabil legate de biologic și social. Dar jocul sportiv, la un anumit nivel și la un anumit moment, depășește cadrul strîmt al legăturilor sale cu utilitarismul cotidian, pentru a se ridica în sfere mai înalte. Devine un mod de a se manifesta a unei personalități colective, un mod de a trăi intens și de a crea frumosul printr-o gestică proprie, la limita creației artistice. Jocul devine spectacol care depășește în sensuri semnificația unei simple întreceri sportive, dusă doar pentru victorie. Jocul se ridică în sfere unde nu contează numai eficiența măsurabilă a gestului, ci contează estetica și sensurile etice din subtextul gestului sportiv. Aci jocul se învecinează cu arta în care o personalitate colectivă se manifestă folosind o tehnică de comunicare cu mulțimile, plină de virtuozitate, constituind un limbaj pe înțelesul milioanelor de oameni.

Este incontestabil că ceea ce numim fotbal romantic a dispus din plin de atributele acestei estetici sportive, care s-a format în decursul a decenii de cultivare intensă a sportului modern.

Dar evoluția fotbalului contemporan merge pe linia eficienței. În condițiile în care fotbalul internațional, tocmai datorită popularității sale imense, a devenit o mare industrie, această evoluție pare ireversibilă. Se produce în fotbalul internațional o selecție necruțătoare, prin care cei ce nu se adaptează realist cerințelor eficacității sînt eliminați fără pic de sentimentalism. Este din ce în ce mai puțin loc de fotbal romantic, care odinioară producea execuții tehnice sclipitoare și combinații rafinate, fără a le subordona numaidecît legilor eficienței. Acum, tactica a devenit rege, luînd locul ocupat odinioară de tehnică, fără însă ca tehnica totuși să sufere din această cauză. Doar că tehnica a trebuit să se subordoneze cu totul obiectivului tactic urmărit, devenind mai simplă, mai puțin spectaculoasă, dar, desigur, mai eficientă.

Cei care deplîng această evoluție se află într-o selectă companie alături de admiratorii Wunderteamului austriac de odinioară, alături de milioane de fotbaliști și spectatori sud-americani și alături de mulți romantici întîrziați ai fotbalului de demult. Sînt printre aceștia tot mai puțini ziariști, tehnicieni și conducători sportivi. Dar în zadar copile! Nici echipa lui Sindelar, nici C.A.O. a lui Bodola, nici F.C. Reims a lui Kopa nu reînvie ca să desfete cu driblinguri și combinații pline de rafinament milioanele de spectatori. Dar, cu toate acestea, frumosul din fotbal nu a murit. Doar că acest frumos s-a schimbat, cum s-a schimbat și în artele plastice, în literatură, în arhitectură... Doar nu vom pretinde lui Moore să sculpteze ca Rodin, lui Eugen Ionescu să scrie piese în maniera lui Caragiale, lui Marin Sorescu să versifice ca Minulescu, iar Oscar Niemeyer să construiască edificii în stil baroc. Nici tinerei noastre echipe naționale nu-i vom putea pretinde să joace fotbal în felul cum a jucat glorioasa echipă a lui Apolzan, C.C.A. **Estetica fotbalului a evoluat, dar nu avem dreptul să credem că acest fotbal nou ar fi inferior ca estetică celui de odinioară.** Dar, în ce constă frumosul în acest **fotbal modern**, numit și REALIST, ar merita poate o discuție separată.

Faptul că mulțimile știu să aprecieze acest frumos DE FACTURĂ NOUĂ **o dovedesc masele care vin în număr crescînd pe terenurile de fotbal, în mai toate țările lumii.** Și nu vedem nici un motiv de tristețe în această evoluție. Melancolia pricinuită de schimbările petrecute datorită trecerii vremii este un semn de bătrînețe, iar sportivii rămîn veșnic tineri. Iar tînăr este cel care merge în pas cu vremea, indiferent de data înscrisă pe actul de naștere.

N. BRAȘOVEANU

În toată țara, noul sezon este așteptat cu nerăbdare

Vești din Bistrița, Baia Mare și Bușteni

● În dorința de a asigura tinerilor bistrițeni condiții mai bune de practicare a schiului, C.J.E.F.S. Bistrița-Năsăud a luat măsuri pentru amenajarea unei piste de slalom, cu o lungime de 420 m și cu o diferență de nivel de 110 m, situată în apropierea orașului. Primind sprijin efectiv din partea Liceului nr. 2, a Școlii sportive și a Combinatului de industrializare a laptelui, organele sportive locale au terminat în timp util pîrtia Codrișor, care așteaptă doar căderea zăpezii pentru a primi oaspeți. Mai rămîne ca și Consiliul popular al orașului și O.N.T. să-și îndeplinească promisiunile (amenajarea unei instalații de iluminat, a unei cabane și a unui schi-lift portabil), pentru ca bistrițenii să se bucure din plin de sezonul de schi. **(I. TOMA-coresp.).**

● Pentru băimăreni, sezonul poate începe. Magazinul cu materiale sportive este aprovizionat din abundență cu schiuri (160 perechi pentru copii, 600 pentru maturi), bocanci pentru copii și adulți, pulovere, pantaloni, hanorace, bețe și cearșă. Schiorii fruntași, pregătiți de prof. Vasile Görög, s-au antrenat de trei ori pe săptămînă, folosind pentru aceasta și patine cu rotile. Cei 40 de membri ai secției clubului sportiv din Baia Mare, dintre care amintim de A. Görög, Al Chiuzbăian, Z. Cadar, Tamara Lupan, Eva Mezei, Eleonora Merșei, Zorica Pop, Toma Merșei, Gh. Covaci, Gavril Leș, așteaptă cu nerăbdare căderea unei zăpezi statornice (pînă acum Vîrful Mogoșa a fost acoperit de trei ori cu zăpadă, dar de fiecare dată aceasta s-a topit) pentru a putea să înceapă antrenamentele specifice în vederea marilor competiții ale sezonului. **(V. SĂSĂRANU,** coresp.)

● Datorită faptului că pe Valea Albă zăpada a persistat și a permis antrenamentele „alpinilor" de la Caraimanul Bușteni chiar și în luna iulie, vacanța acestora a fost foarte scurtă. Reluate în septembrie, antrenamentele au crescut, treptat, ca număr și intensitate. Antrenorul Mircea Enache dispune de un lot foarte tînăr, din care cel mai „vîrstnic" schior are 19 ani, iar „prîslea" este chiar fiul antrenorului, Cristinel Enache, în vîrstă de 9 ani. Punînd accentul pe pregătirea fizică generală și pe exerciții specifice (slalom printre fanioane, alergări pe pante etc.), schiorii din Bușteni au ajuns în scurt timp la o formă sportivă bună, manifestată cu prilejul normelor de control trecute în toamnă. Cu acest prilej, s-au evidențiat C. Tudor, Al. Bălănică, Stelian Lenț, Traian Păsculeț, Florin Tudor, Carmen Enache, Mariana Cristina și Lucia Gătej. Într-un stadiu destul de avansat se află și fondiștii antrenați de Dumitru Enache. Din lotul de 15 schiori se remarcă Virgil Alexandrescu, Dumitru Roșculeț, Aurel Cosmoiu, Gh. Drăguș, Constantin Petrescu și Sergiu Voinea. **(V. ZBARCEA-coresp.)**

DE CE DEȚINE A. S. A. TG. MUREȘ... „LANTERNA ROȘIE"?

● Se cunosc posibilitățile jucătorilor? ● De ce Naghi joacă atît de rar?

● Nu, A. S. A. nu este predestinată retrogradării!

În urmă cu cîteva timp, la solicitarea conducerii clubului mureșean A. S. Armata și a organelor de educație fizică locale — îngrijorate de perioada de criză pe care o traversează fotbalul din acest oraș — „profesorul VICTOR COJOCARU, consilierul tehnic al președintelui C.N.E.F.S., a fost delegat să facă o vizită de o săptămînă la Tg. Mureș, cu țeluri de control și îndrumare a echipei de fotbal A.S.A. Tg. Mureș.

După ce a asistat, la Bacău, la partida Dinamo — A. S. Armata, prof. V. Cojocaru s-a deplasat împreună cu echipa la Tg. Mureș, unde a procedat la o complexă acțiune de informare, observație, anchetă și cercetare, purtată la toate nivelele fotbalului local — consiliul județean pentru educație fizică, comisia de fotbal, conducerea asociației sportive A.S.A., secția de fotbal, antrenori, jucători, suporteri — în dublul scop al depistării cauzelor „pasei negre" a echipei A.S.A., precum și a eventualelor posibilități de redresare a situației.

La revenirea în București, prof. Victor Cojocaru a avut amabilitatea să ne acorde un interviu pe care-l reproducem, cu ferma convingere că majoritatea constatărilor interlocutorului nostru vor servi drept bun îndreptar fotbalului din Tg. Mureș și — poate — chiar din alte părți.

— Înainte de toate, v-am ruga să ne spuneți, în cîteva cuvinte, care a fost atmosfera cu care v-ați întîlnit la Tg. Mureș?

— Faptul că însăși conducerea clubului mureșan a lansat o asemenea invitație, constituie un aspect pozitiv. Trebuie să menționez că am găsit la Tg. Mureș trei versiuni privitoare la actuala criză a fotbalului local: prima — susținută de public și antrenori — se referea la incapacitatea jucătorilor, „necorespunzători pentru nivelul diviziei A"; a doua — vehiculată de conducerea clubului și de o parte din public: echipa nu e antrenată!; în sfîrșit a treia — apanajul antrenorilor: jucătorii n-au voință, nu ascultă...

Altceva m-a surprins de la bun început: faptul că nimeni nu era dispus să facă ceva, să miște măcar vreun deget, pentru a se ieși din acest evident complex nefavorabil. Domnea la Tg. Mureș — dar vreau să cred că după acel 2—0 cu Rapid și, mai ales, după 3—0 cu Steagul roșu situația s-a ameliorat substanțial — o atmosferă de panică, dacă vreți.

— Așadar, după opinia dumneavoastră, A.S.A. Tg. Mureș — mult timp „lanterna roșie", recunoscută, a campionatului divizionar A — are capacități care îi pot ameliora nu numai jocul practicat, dar și locul în clasament... Cu toate acestea, cititorii noștri credem că ar fi interesați să afle cauzele care au condus la actuala stare de fapt din fotbalul mureșean.

— **Evident, impasul cu pricina are cauze diverse, unele poate greu de elucidat într-o perioadă de timp relativ scurtă ca aceea petrecută de mine la Tg. Mureș. Cu toate acestea, după ce am discutat îndelung cu toți factorii răspunzători — plecînd de la președintele Consiliului județean pentru educație fizică și sport, trecînd pe la antrenori și jucători, și terminînd cu suporterii — după ce am urmărit antrenamentele și probele de control, după ce am văzut cîteva jocuri, oficiale și amicale, ale echipei, pot afirma — cu toată responsabilitatea incumbată de un asemenea act — că toată lumea aflată în jurul acestei echipe poartă cîte o parte din vină.**

Conducerea asociației n-a tras învățăminte din situația echipei în anii trecuți și n-a luat măsuri corespunzătoare, cu toată hotărîrea, pentru a favoriza îmbunătățirea cadrului organizatoric, administrativ și moral al echipei. Dimpotrivă, a comis greșeli mari, cum au fost cele cu restructurarea lotului, schimbarea conducerii tehnice într-o perioadă nepotrivită, lipsa de control și îndrumare în perioada critică.

La rîndul lor, federația, conducerea C.J.E.F.S. și comisia județeană de fotbal au lăsat echipa din Tg. Mureș să se zbată în neputința și deruta unui nou început de campionat, fără să-i ofere asistența tehnică, metodică și morală extrem de necesare pentru o echipă care abia scăpase de retrogradare. Nu pot fi admise motivări ca aceasta: „ne-am ferit să-i deranjăm din munca lor, îmbunătățită sub noua conducere". Adevărul este că echipa A.S.A. n-a fost sprijinită sincer de toți acei cărora le revenea această sarcină.

Susținătorii din public, deși urmăreau cu atenție echipa, au avut adesea comportarea celor care vinează greșeli pentru a putea aduce reproșuri.

Trecînd la capitolul antrenori, trebuie să subliniez că vechii antrenori au predat echipa insuficient pregătită pentru noul campionat, iar cei noi, preocupați de probleme organizatorice secundare, n-au supus jucătorii, și pe ei înșiși, la o muncă intensă, cum se cuvenea pentru o astfel de echipă. Am să argumentez aceasta după cum urmează: a) antrenamentele au fost neinteresante, nu și-au atins scopul, fiind lente, fără intensitate, fără individualizare, adesea fără legătură cu sarcinile de joc — și, evident, toate consecințele ce decurg de aici (mijloacăli nu aveau capacitate de efort pentru atac și apărare; nu există un coordonator de joc; trasul la poartă nu se exersează suficient și atacanții sînt toți, fără excepție, deficitari la acest capitol); b) nu există o formație cît de cît stabilă, rulîndu-se un mare număr de jucători, nespecializați pe postul respectiv (cazul Szolloși, Hajoai). În plus, din antrenamentele pe care le-am urmărit, am constatat că doi dintre cei mai dotați jucători ai echipei, portarul Bay și atacantul Naghi — în mod normal „piloni" ai formației — sînt, surprinzător, introduși în joc rareori și atunci mai ales la îndemnul galeriei. Explicația? Aprecierea insuficientă a posibilităților membrilor lotului. Este greșit, zic eu, ca un jucător de calitatea fostului dinamovist piteștean (și bucureștean) Naghi, care se și bucură de încrederea coechipierilor, să nu fie întrebuințat în jocuri în mod regulat.

Am remarcat, în oraș și în echipă, o mentalitate fatalistă, în virtutea căreia se apreciază că A.S.A. are minime șanse de a evita retrogradarea. Evident, în această manieră, între antrenori și unii dintre jucători s-a creat un zid de răceală, greu de perforat.

Nu există coeziune sufletească și asta e rău, pentru că erodează sănătatea morală a unei echipe.

Cît despre mult discutata incapacitate a jucătorilor, deși recunosc că valoarea unora dintre ei este mediocră, consider că marea majoritate fiind încă tineri ar putea deveni jucători de valoare superioară, pentru greaua luptă din divizia A. Cu o condiție: toată lumea, jucători și antrenori să muncească mai bine și mai mult.

— Din cîte înțelegem, antrenorii au o parte de vină... Dar ceilalți? Oare nu eludați și alte cauze? Jucătorii, conducerea clubului?

— **Am să răspund sincer: deopotrivă conducerea clubului, cît și jucătorii au partea lor de vină. În ceea ce-i privește pe ultimii — așa cum sînt ei, adică elemente de valoare medie, fără prea multe veleități — aceștia au greșit, în primul rînd, atunci cînd au crezut că acel 1—10 cu Steaua reprezintă sfîrșitul lumii și cînd s-au lăsat duși de valul de pesimism care a înconjurat echipa, în loc să afle în ei înșiși capacitățile necesare ruperii dintr-un asemenea complex psihic. Evident, nu toți jucătorii pun totală dăruire în joc, dar nici nu știu dacă la actualul nivel de pregătire ei ar putea face mai mult... Însă, jucătorii trebuie să fie, înainte de toate, îndrumați și angrenați de cineva...**

Trecînd la conducerea clubului, cred că, deși a făcut multe pentru unii dintre jucători, conducătorii de la A.S.A. n-au tratat cu suficientă seriozitate alte nevoi și cerințe, poate mai puțin presante, dar la fel de importante (probleme familiale la Lucaci, materiale la Toth etc.). Dar, respectînd adevărul, cea mai mare culpă a conducerii o constituie, neîndoios, faptul că a procedat la schimbarea antrenorilor exact în perioada de pregătire a actualului campionat, consumată astfel de noii veniți nu pentru antrenamente, ci pentru aclimatizarea și cunoașterea capacității jucătorilor... În rest, probleme relativ mărunte, legate mai ales de deplasarea, obositoare, cu autobuzul, pe care jucătorii o denunță cam de multă vreme...

La toate acestea se mai adaugă și indiferența suporterilor, care în loc să-și susțină echipa favorită, s-o încurajeze meci de meci, se situează pe o poziție falș moralistă, uneori de impăcare cu soarta: „asta e, n-avem echipă de divizia A!"

— Și adevărul care este, tovarășe profesor?

— **De fapt, nu sînt un purtător al soluției ideale, al adevărului unic, dar părerea mea este că A.S.A. poate acumula în retur, suficiente puncte pentru a scăpa de retrogradare. Sper că mureșenii nu se vor lăsa iarăși prada neputinței, resemnării.**

Însăși faptul că organele de conducere ale fotbalului din Tg. Mureș, au simțit nevoia urgentă a unui sprijin — și au apelat la sprijin — certifică, după opinia mea, existența unei dorințe și a unei posibilități de îmbunătățire a muncii și, implicit, a rezultatelor. Un singur lucru trebuie să prieapă actuala conducere a A.S.A. Tg. Mureș — ca și întreaga secție de fotbal: CĂ DACĂ ECHIPA VA RETROGRADA, PRINCIPALII VINOVAȚI SÎNT EI ÎNȘIȘI ȘI NU, CA ARGUMENT SUPREM, PLAFONAREA JUCĂTORILOR!

Ovidiu IOANIȚOAIA

Măsuri ale Comisiei de competiții și disciplină

Comisia centrală de competiții și disciplină a Federației române de fotbal, în ședința ținută ascară, a discutat unele incidente petrecute la partide oficiale și a luat — printre altele — următoarele măsuri:

— secția de fotbal Someșul Satu Mare a fost sancționată cu ridicarea dreptului de organizare pe teren propriu pe două etape;

— secția de fotbal Metalul Buzău — sancționată cu ridicarea dreptului de organizare a unei partide oficiale pe teren propriu:

— secția de fotbal Minerul Teliuc — sancționată cu ridicarea dreptului de organizare a unui meci oficial pe teren propriu.

De asemenea, Comisia a analizat incidentele de la meciul Jiul Petroșani — Crișul Oradea și a hotărît următoarele:

— jucătorul Suciu (Crișul) a fost suspendat pe una etapă;

— jucătorul Harșani (Crișul) a fost sancționat cu ultim avertisment;

— celelalte fapte neclare vor fi analizate după cercetarea lor și se vor lua măsurile corespunzătoare.

MECI AMICAL

PROGRESUL BUCUREȘTI — AUTOBUZUL BUCUREȘTI 1-2 (1-1)

Ieri, stadionul din str. dr. Staicovici a găzduit partida amicală de fotbal dintre echipele bucureștene Progresul și Autobuzul. La capătul unui joc echilibrat, victoria a revenit în mod surprinzător Autobuzului cu 2—1 (1—1).

P. PEANĂ, coresp.

ARBITRI SANCȚIONAȚI

Colegiul central al arbitrilor de fotbal a analizat modul cum au fost conduse unele partide oficiale și a hotărît sancționarea următorilor:

— **C. Teodorescu** — Buzău a fost scos din lotul divizionar;

— **I. Kosut** — Buzău a fost suspendat pe două luni competiționale;

— **A. Rădulescu** — București, **M. Bădulescu** — Oradea, **O. Comșa** — Craiova, **I. Hrisafi** — București, **V. Murgășan** — București, **A. Grigorescu** — Craiova, **C. Dragu** — Ploiești, **S. Frățilă** — Ploiești, **I. Munteanu** — Sibiu, **T. Oniga** — Iași au fost suspendați pe cîte o lună competițională;

— **T. Leca** — Brăila, **C. Alexandru** — Iași, **M. Ostaficiu** — Deva au fost suspendați pe cîte două săptămîni competiționale.

DUMINICĂ, DOUĂ RESTANȚE DIN DIVIZIA C

După cum se știe, turul campionatului diviziei C s-a încheiat duminica trecută o dată cu disputarea etapei a XV-a. Totuși, au rămas cîteva clasamente incomplete, urmare a unor meciuri restanță, care se vor disputa duminică. Este vorba de partida **Victoria Carei-Dermata Cluj** (seria a VII-a), amînată din cauza prezenței în lotul național de juniori a cîtorva jucători de la Victoria Carei) ca și de întîlnirea reprogramată **S. N. Oltenița-I. T. Constanța** (seria I).

LOTO — PRONOSPORT

TRAGEREA EXCEPȚIONALĂ LOTO — 9 DECEMBRIE 1969 ● 4 ZILE PÎNĂ LA ÎNCHIDEREA VÎNZĂRII BILETELOR

Pînă în prezent, Administrația de Stat Loto-Pronosport a atribuit participanților peste 3 000 autoturisme de diferite mărci și capacități cilindrice, sute de excursii peste hotare și zeci de mii de premii în bani.

La 9 decembrie a.c. aveți din nou prilejul să cîștigați asemenea premii pe care le atribuie noua tragere excepțională LOTO, care oferă participanților: autoturisme „Moskvici 408", cu 4 faruri și radio și remorcă „Camping minor" sau „Dacia 1100" plus diferența în numerar pînă la 65.000 lei (la alegerea participantului) în număr NELIMITAT; autoturisme „Moskvici 408" cu 4 faruri și radio sau „Skoda 1000 M.B." plus diferența în numerar pînă la 55.000 lei (la alegerea participantului) în număr NELIMITAT; 5 autoturisme prin tragere la sorți; excursii de două locuri și de un loc în U.R.S.S. — partea sudică — (circa 19 zile) prin O.N.T., în număr NELIMITAT; premii în numerar de 1.000 și 500 lei ș.a.

Se efectuează 5 extrageri a cîte 12 numere din 90, în total se extrag 60 de numere.

Se atribuie premii pe 8 categorii.

Se atribuie premii și pentru 2 numere cîștigătoare.

Prețul biletelor: 10 lei, 15 lei și 25 lei.

PREMIILE TRAGERII LOTO DIN 28 NOIEMBRIE 1969

EXTRAGEREA I: Categoria I: 0,25 variante a 55.993 lei; a II-a: 1,40 a 59.992 lei; a III-a: 68 a 1.647 lei; a IV-a: 289,30 a 484 lei; a V-a: 677,50 a 248 lei.

EXTRAGEREA a II-a: Categoria B: 2,45 variante a 42.296 lei; Cat. C: 14,60 a 7.098 lei; Cat. D: 1.067,15 a 100 lei.

UN „LANȚ AL SLĂBICIUNILOR" PE TOATĂ FILIERA!

CUM FACEM SĂ DISPARĂ?...

Două școli noi pe harta Capitalei: GRUPUL ȘCOLAR DE CHIMIE și, în imediată vecinătate, LICEUL INDUSTRIAL DE CHIMIE. Două școli surori, amplasate în cartierul-oraș Balta Albă. Localuri moderne, utilaj adecvat, cadre didactice calificate. Elevii care învață aici au destule motive să se bucure. Nu însă TOATE motivele. Fiindcă, pentru una din materii (și nu cea mai puțin importantă în contextul vieții de azi), grija gospodarilor care conduc cele două unități școlare — și nu numai a lor — lasă serios de dorit. Să ne explicăm.

Cînd au fost construite aceste unități școlare, nimeni nu s-a gîndit că elevii lor vor avea nevoie și de un spațiu necesar pentru recreație, pentru orele de activități sportive. Și, astfel, o dată cu darea în folosință a noilor localuri s-a constatat că n-a mai rămas spațiu decît pentru un teren de handbal. Mai apoi, prin eforturile profesorilor de educație fizică, a fost amenajat — foarte înghesuit — și un teren de volei.

La atît se rezumă, în prezent, amenajările sportive afectate unui număr de aproape 1 600 de elevi! Să recunoaștem că este foarte puțin. Să mai amintim că viitorii tehnicieni sau ingineri chimiști își petrec pauzele dintre ore pe săli, coridoare sau pur și simplu în clase? Iată unde duce lipsa spiritului gospodăresc. Referirea critică privește și pe proiectanți, și pe constructori, și pe beneficiari. Nici unul nu s-a gîndit la această problemă vitală pentru sănătatea elevilor.

Culmea este că în jurul celor două școli există un spațiu de zeci de hectare. Teren viran...

★

Din aceeași... scăpare a proiectanților, a constructorilor și beneficiarilor n-a fost prevăzută nici sală pentru educație fizică. Pentru moment, orele se efectuează într-o încăpere din clădirea atelierului-școală. Deci, în condiții de provizorat. Dacă mîine planul de școlarizare se modifică (a se citi: se amplifică), profesorii de educație fizică vor trece să lucreze pe coridoare sau...

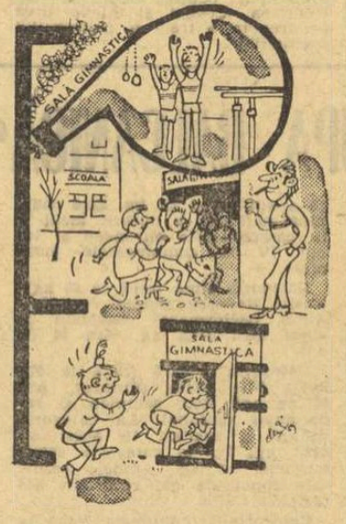

★

Lanțul slăbiciunilor nu se oprește, însă, aici: deoarece nu a fost prevăzută sală de sport, nici materiale didactice pentru educație fizică n-au fost solicitate și nici incluse în bugetul celor două școli. Cîteva bănci de gimnastică, cîteva scări fixe. Asta nu înseamnă dotare. (Să mai amintim că scările fixe sînt, de fapt... mobile, cu alte cuvinte de nefolosit, dat fiind caracterul de provizorat al sălii de sport?...)

★

Ce s-ar putea face pentru a ieși din acest impas?

Cel puțin pentru acest an școlar, propunem cîteva soluții.

De pildă, să se insiste pe lîngă Consiliul popular al municipiului București pentru aprobarea unei extinderi de spațiu. O asemenea extindere ar rezolva oarecum problema terenurilor de sport. În primăvară, prin muncă voluntară, elevii celor două școli și-ar putea amenaja chiar un mic complex sportiv. După aceea: ar fi de dorit ca actuala încăpere a atelierului-școală să rămînă în folosința catedrei de educație fizică. Și, legat de aceasta, se impune ca în noul an bugetar să fie procurate materiale didactice, un minim necesar, în măsură să rezolve necesitățile orelor cuprinse în programa analitică. În fine, se simte nevoia ca directivele celor două școli să conlucreze mai eficient, pentru a se evita situații ca acelea în care doi și chiar trei profesori de educație fizică se... întîlnesc în aceeași sală!? În acest sens, revederea orarului și unele modificări aduse acestuia ar putea îndepărta un impediment care se soldează adesea cu discuții interminabile, inutile.

Tiberiu STAMA

NUMAI ÎN LUNA DECEMBRIE
VĂ MAI PUTEȚI REÎNNOI ABONAMENTUL DV.
LA ZIARUL sportul

Zilnic, în ziarul „SPORTUL", ample relatări de la toate evenimentele sportive din țară și de peste hotare

sportul în lume

Trimisul nostru special la „Cupa Dunării", Valeriu CHIOSE, transmite:

VINERI, PRIMELE ÎNTRECERI...

BUDAPESTA, 4 (prin telefon). — La cea de-a VIII-a ediție, „Cupa Dunării" și-a mutat sediul chiar pe malul bătrînului fluviu. Federației de hochei a Ungariei i s-a încredințat responsabilitatea de a organiza această competiție care încearcă să-și clădească o tradiție. Din păcate, nu toate organizațiile sportive ale țărilor riverane au răspuns invitației gazdelor, așa că pe „Kissstadion" se vor întrece doar patru echipe: selecționatele orașelor București, Sofia și Budapesta, de fapt reprezentativele naționale, și echipa orașului Kiev, alcătuită pe osatura lui Dinamo, formație de elită o hocheiului sovietic, participantă în prima grupă a campionatului unional.

La Budapesta este iarnă de-a binelea. Dinspre pustă a venit gerul. Ninge cu intermitență. Și, totuși, se va juca pe un stadion descoperit, ceea ce nu-i încîntă pe hocheiști. Dar Budapesta, ca și Bucureștiul, nu are încă un teren de gheață sub acoperiș.

Miercuri seara a sosit echipa Bulgariei, venind din Italia, unde a efectuat un program de pregătire și a susținut cîteva jocuri.

De ieri după-amiază se află la Budapesta și lotul țării noastre, condus de antrenorii Novacec și Tiron și însoțit de dr. Virgil Ignat. Deși echipa română nu are de susținut, practic, decît un singur joc greu, acela cu Dinamo Kiev, conducerea tehnică privește competiția cu toată seriozitatea, socotind-o un bun prilej de verificare a acumulărilor făcute în cadrul programului de pregătire pentru campionatele mondiale de hochei pe gheață de la București.

Echipa Ungariei își inaugurează cu acest prilej sezonul internațional.

La ora convorbirii telefonice nu se cunoștea programul întrecerii, dar, probabil, meciul-vedetă al turneului va fi acela dintre selecționatele Bucureștiului și Kievului.

★

Să menționăm, în încheiere, că în cele șapte ediții anterioare „Cupa Dunării" a revenit de cinci ori echipei Bucureștiului (1962, 1963, 1964, 1965 și 1967), o dată celei din Gorki (1966), iar anul trecut a fost cucerită de echipa orașului Kiev.

12 ȚĂRI AU ACCEPTAT

(Urmare din pag. 1)

1970, așa cum au fost planificate inițial, urmînd ca din 1971 să concorde cu noile norme. A fost aprobat proiectul de construcție a velodromului olimpic din München, s-au stabilit sancțiunile pentru cicliștii depistați că s-au drogat ș.a.

— După cîte am fost informați, au fost vii discuții cu privire la limitarea vîrstei participanților la campionatele mondiale de ciclism amator. Care este realitatea?

— Comitetul director al U.C.I. a luat — în mod bizar, după părerea mea — hotărîrea de a limita la 25 de ani vîrsta participanților la C.M. ale amatorilor. În Congres, această hotărîre a întîmpinat o puternică opoziție. Împotriva deciziei de limitare a vîrstei s-au ridicat următorii (în ordinea înscrierii la cuvînt): Jonsson (Suedia), Beyrholm (Danemarca), subsemnatul, Kuprianov (U.R.S.S.), Golebiewski (Polonia) și Campbell (Anglia). Motivele împotrivirii au fost, în general, acestea: incompetența U.C.I. de a decide într-o problemă neavizată de Congresul F.I.A.C. și injustețea înlăturării unui mare număr de cicliști talentați — care au depășit vîrsta de 25 de ani — din lupta pentru cîștigarea tricoului arcen-ciel. Văzînd valul de opoziție, Comitetul director al U.C.I. a suspendat pentru 15 minute ședința și, la reluare, dl. Adriano Rodoni a făcut o veritabilă piruetă oratorică, care a avut ca final renunțarea la această nechibzuită propunere.

— Fără îndoială, dl. Adriano Rodoni a îmbrățișat din nou inițiativa pe care o abandonase într-o vreme, aceea de a crea o licență unică, concursuri „open" în ciclism, și pentru a ajunge la materializarea ei, a vrut să facă un prim pas: limitarea vîrstei la C.M. ale amatorilor. Sîntem convinși că, deși înfrînt de această dată, dl. Rodoni va continua lupta pentru a-și impune punctul de vedere. Să abandonăm deocamdată acest subiect și să abordăm altul, care-i interesează mai mult pe amatorii ciclismului din țara noastră. Știm că ați fost împuternicit să lansați invitații pentru participarea la cel de al XIX-lea „Tur al României". Cui au fost oferite și ce răspunsuri ați primit?

— „Turul României" se bucură de multă popularitate. Edificator în acest sens este și faptul că toate federațiile cărora le-am înmînat invitații — cele din Bulgaria, Cehoslovacia, Olanda, Danemarca, Belgia, Franța, Algeria, Italia, Spania, Suedia, Norvegia și R.F. a Germaniei — au acceptat cu plăcere, urmînd să ne trimită în scurt timp confirmări oficiale. De altfel, „Turul României", Criteriul internațional al juniorilor și „Cupa București" (pistă) au fost incluse în calendarul internațional oficial.

Cursa ciclistă de 6 zile desfășurată pe velodromul acoperit din Zürich s-a încheiat cu victoria cuplului vest-german Klaus Bugdahl - Dieter Kemper (în foto), care au totalizat 132 puncte. Pe locurile următoare s-au clasat perechile Post (Olanda) — Pfenninger (Elveția), Sercu (Belgia) — Van Lancker (Franța) și Eugen (Danemarca) — Renz (R.F.G.).

ȘI REAL MADRID A FOST ELIMINATĂ DIN C.C.E. LA FOTBAL!

Peste 100 000 de spectatori au urmărit pe stadionul „Santiago Bernabeu" din Madrid returul meciului dintre echipele Real Madrid și Standard Liège, contînd pentru optimile de finală ale „Cupei campionilor europeni". Victoria a revenit oaspeților cu scorul de 3—2 (2—1) prin golurile înscrise de Piot, Depireux și Galici. Pentru gazde au marcat Velazquez și Gento. Învingători și în primul joc cu 1—0, fotbaliștii belgieni s-au calificat pentru sferturile de finală ale competiției.

TURNEUL HANDBALIȘTILOR BUCUREȘTENI

MÜNCHEN, 4. Echipa masculină de handbal a orașului București, care întreprinde un turneu în R.F. a Germaniei, a susținut pînă în prezent două jocuri.

În primul meci, disputat la Bad Schwartau în compania unei selecționate locale, handbaliștii români au terminat învingători cu scorul de 21—17.

În cea de a doua partidă, desfășurată la Hamburg cu o selecționată a orașului, victoria le-a revenit gazdelor cu scorul de 21—15 (11—6). În acest joc, cei mai buni jucători din selecționata bucureșteană au fost M. Costache II, Nica, Dan Marin și Cristian, care au înscris cîte 3 goluri.

fotbal meridiane

ISRAEL — AUSTRALIA 1-0

TEL AVIV. În finala grupei a XVI-a din preliminariile campionatului mondial de fotbal, ieri, la Tel Aviv, echipa Israelului a dispus în primul meci cu 1—0 (1—0) de reprezentativa Australiei. Singurul gol a fost marcat de **Spiegel** (în min. 19) și tot el a ratat în min. 75 o lovitură de la 11 m. Returul meciului, la 14 decembrie, la Sydney.

ÎNCĂ DOUĂ LOCURI LIBERE PENTRU MEXIC...

Pentru prima oară — din 1954 — Ungaria absentă!

Marea luptă din preliminariile campionatului mondial, pentru a ocupa un loc printre cele 16 finaliste în Mexic, se apropie de sfîrșit. Cehoslovacia este cea de-a 14-a finalistă, urmînd ca ultimele două locuri să fie decise în zilele următoare. Duminică, la Luxemburg, echipa Bulgariei, favorita grupei a VIII-a, susține ultimul asalt la Luxemburg și, în cazul unei victorii, ea va fi cea de a 15-a calificată. Apoi, la 14 decembrie, la Sydney, vom cunoaște ultima participantă, Australia sau Israel. Nu este exclus însă ca aceste două formații să susțină un al treilea meci decisiv, pe teren neutru, în cazul cînd punctajul realizat va fi egal.

Recapitulînd, iată încă o dată, formațiile calificate pînă acum, în ordinea grupelor: ROMÂNIA, CEHOSLOVACIA, ITALIA, URSS, SUEDIA, BELGIA, R.F. a GERMANIEI, PERU, BRAZILIA, URUGUAY, SALVADOR, MAROC, MEXIC și ANGLIA.

Referindu-ne la meciul de baraj de la Marsilia, dintre Cehoslovacia și Ungaria, am reținut cîteva elemente esențiale care au dus la victoria categorică a fotbaliștilor cehoslovaci. În primul rînd, joc sobru, fără artificii, fără driblinguri inutile. Fotbaliștii cehoslovaci (adepți ai unui stil asemănător cu cel practicat de englezi, suedezi sau vest-germani) au folosit pasele lungi, șuturile de la distanță, marcajul sever în acțiunile ofensive ale adversarilor. Bene și Fazekas, sever marcați, au fost practic scoși din luptă timp de mai mult de o oră de joc. Este adevărat că învingătorii au comis mai multe faulturi de joc pentru a opri în acest fel cursivitatea acțiunilor ofensive ale echipei maghiare. Dar subliniem că, cu toate aceste faulturi de ordin tactic, jocul nu poate fi calificat drept dur. Merită a fi subliniat aportul hotărîtor dat în acest meci de **Adámec, F. Vesely, Kvasniak** și **Polak.**

Despre fotbaliștii maghiari putem afirma că jocul lor a decepționat. În special în apărare, echipa a avut multe lacune. Tinerii din echipă, în frunte cu Kelemen, Menczel, Halmosi au fost departe de valoarea care se cere unor jucători internaționali. Nici cei mai vechi din echipă, ca Meszöly, Ihasz, Farkas și Göröcs nu au corespuns, fiind departe de forma lor de altădată. Lipsa celor 4 jucători de bază din echipă (doi înaintași — Albert și Dunai II, ca și cei doi stîlpi ai apărării — Szücs și Pancsics — toți accidentați) s-a făcut resimțită.

Astfel, echipa Ungariei pierde pentru prima oară, din 1954, dreptul de a participa la turneul final.

Iată clasamentul definitiv al grupei a II-a:

1. Cehoslovacia	7	5	1	1	16—7	11
2. Ungaria	7	4	1	2	17—11	9
3. Danemarca	6	2	1	3	6—10	5
4. Irlanda	6	0	1	5	3—14	1

LA TINERET: SCOȚIA — FRANȚA 4-0

La Glasgow s-a disputat meciul internațional de fotbal dintre echipele de tineret ale Scoției și Franței. Gazdele au obținut victoria cu scorul de 4—0 (2—0) prin golurile marcate de O'Hare (2) și Lorimer (2).

LA 10 DECEMBRIE, LA LONDRA ANGLIA — PORTUGALIA

Echipa Angliei, deținătoarea titlului mondial, va susține la 10 decembrie pe stadionul „Wembley" din Londra un meci amical, cu echipa Portugaliei. Antrenorul Alf Ramsey a anunțat formația probabilă: **Banks, Wright, Newton, Mullery, Labone, Moore, Ball, Lee, B. Charlton, Hurst, Peters.** (Rezerve: Bonetti, Hughes și Bell).

În fotografie: portarul canadian, în dificultate, luptă cu doi atacanți cehoslovaci, în meciul cîștigat de 4—0 de echipa Cehoslovaciei, în ziua inaugurală a turneului Foto: TASS

Echipa U.R.S.S conduce în turneul de hochei de la Moscova

MOSCOVA 4 (Agerpres). — În ziua a treia a turneului internațional de hochei pe gheață de la Moscova, echipa Suediei a învins cu scorul de 4—3 (2—0, 0—1, 2—2) selecționata Cehoslovaciei. Golurile au fost marcate de S. Karlsson, Wikberg, Svedberg, Lundström și respectiv Farda, Pospisil și Kohta. În ziua precedentă, Suedia dispusese de Finlanda cu 7—5 (3—1, 3—2, 1—2).

Într-un alt joc, reprezentativa U.R.S.S. a dispus cu scorul de 5—1 (3—0, 2—1, 0—0) de formația Finlandei. Punctele învingătorilor au fost realizate de Davidov, Ragulin, Vikulov, Harlamov și Petrov.

În clasament conduce U.R.S.S. cu 4 puncte (golaveraj 9—4), urmată de Suedia — 4 p (11—8), Cehoslovacia — 2 p (7—4), Canada — 2 p (5—8), R. D. Germană — 0 p (7—9) și Finlanda — 0 p (6—12).

Turneul speranțelor olimpice - la a 5-a ediție

Competițiile de anvergură (J. O., campionate europene) își au locul lor, bine stabilit, în calendarul A.I.B.A. De cîțiva ani, acestor tradiționale confruntări li se adaugă altele, poate nu atît de răsunătoare, dar în orice caz de mare importanță pentru viitorul boxului amator. Din 1965 — de pildă — pugiliștii sub 20 ani se întîlnesc cu regularitate în „Turneul speranțelor olimpice", iar în 1970, la Budapesta, juniorii își vor disputa pentru prima oară titlurile de campioni ai Europei. Sînt competiții menite să-i țină pe tinerii pugiliști din diferite țări într-un contact mai de lungă durată cu ringurile, cu spectatorii, pregătindu-i pentru primele echipe reprezentative ale țărilor lor.

Referindu-ne la „Turneul speranțelor olimpice", vom aminti că prima ediție a acestei competiții s-a disputat la București. Atunci, 4 din cei 10 boxeri care au reprezentat țara noastră s-au clasat pe primul loc la categoriile respective. Este vorba de Pop, Stanef, Negru și Chivăr: alții, cum sînt Gruiescu, M. Dumitrescu, Niculescu și Dobre, au cucerit medalii de argint. În anul următor, la Berlin, Pop și Silberman ocupă locul II, iar Nedelcea, Covaci și Alexe urcă pe treapta a treia a podiumului premiaților.

Cea de a treia ediție a turneului a avut loc la Sportcsarnok — Budapesta, în 1967. România prezintă o garnitură completă, și anume: A. Mihai, V. Ivan, P. Nedelcea, I. Nicolau, O. Gorea, Gh. Ene, V. Silberman, Al. Popa, A. Iancu, M. Constantinescu, I. Alexe. Doi dintre aceștia (Gorea și Alexe) reușesc să triumfe în finale. A urmat ediția de la Leningrad (1968), unde boxul nostru a avut 9 „ambasadori": Ivan, Iuga, Kiss, Dobrescu, Ene, Cociîlea, Györffi, Năstac și Lehăduș. Aci, turneul a fost mult mai dificil; mai ales datorită prezenței în competiție a două garnituri sovietice și a echipei Cubei, extrem de redutabilă. Un singur pugilist român — Vasile Ivan — își croiește, cu greu, drum în finalele turneului, însă pierde la cubanezul Adelin.

Dacă ne aruncăm o privire pe lista echipelor care ne-au reprezentat țara la ultimele 2—3 ediții, vom vedea că unii dintre băieții noștri, pînă mai ieri juniori, au devenit titulari în prima reprezentativă a țării: Aurel Mihai, Dobrescu, Silberman și Alexe, ultimul deținînd și centura de campion continental la categoria grea.

Luni se dă startul în cea de a 5-a confruntare a „speranțelor olimpice". În marea sală a sportului din Lodz (11 000 de locuri) se va disputa, timp de o săptămînă, un adevărat maraton pugilistic, de la care nu va lipsi — desigur — noua selecționată a viitorului boxului românesc.

R. CALARAȘANU

RĂSFOIND PRESA STRĂINĂ

„NUMĂRAȚI ELEFANȚII..."

Pornind de la o glumeață alegorie, sub titlul de mai sus, **Jacques Lecoq**, redactorul șef al cotidianului sportiv belgian „LES SPORTS", ia în discuție seriozitatea unor cifre statistice.

„Se povestește, scrie cunoscutul comentator, că la o școală europeană, unde s-au adunat elevi veniți din toate țările, profesorul de disertație dă ca subiect „Elefantul", lăsînd la latitudinea cursanților abordarea temei. Francezul a scris despre „Elefantul și dragostea", italianul — „Păcat că elefantul nu cîntă la mandolină", spaniolul — „Mîndria elefantului", olandezul — „Cît costă un elefant?", belgianul — „Probleme comunitare asupra elefanților", englezul a scris despre cursele de elefanți, iar germanul a adus o carte de statistică pe marginea numărului exact de elefanți în lume, a lungimii medii a trompelor și cuprinzînd, de asemenea, un studiu asupra prosperității fildeșului în toate locurile unde se vînd colți de elefanți.

Nu putem decît să subscriem opiniei germane care scormonește cifrele — face autorul un transfer în domeniul realității. **Acestea constituie o sursă bună și utilă. Iată de ce am acceptat cu ochii închiși, concluziile federației lor de tenis de masă referitoare la practicanții sportului din întreaga lume, ocupînd un surprinzător loc I!**

Fotbalul, cu 25 800 000 practicanți se află doar pe locul 3, fiind net întrecut de baschet și volei, care numără 65 000 000 de adepți. Urmează tirul (25 000 000), atletismul (19 500 000), natația (10 500 000), schiul (8 000 000) și judo (6 000 000). Dintre sporturile care nu sînt recunoscute de Comitetul Internațional Olimpic, se detașează pescuitul sportiv (24 000 000), tenisul de masă (22 500 000) și golful (15 000 000). În lume se află mai mulți boxeri decît cicliști (2 800 000), iar numărul lor este de 11 ori mai mare decît cel al canotorilor (250 000).

În ceea ce privește numărul federațiilor naționale afiliate și recunoscute de forurile internaționale, atletismul se clasează pe primul loc (143), înaintea fotbalului (135) și baschetului (127).

Astfel încît, acordînd și dv. ca și noi, încredere celor ce au alcătuit aceste statistici, veți putea gusta bucuria cîștigării unui pariu, seara, în fața unui pahar..."

Iată, probabil, unde a vrut să ajungă Jacques Lecoq: idolatrizarea unui sport în dauna celorlalte, umflarea sa artificială, absolutizarea în pofida realității, înseamnă, de fapt, „politica struțului".

Noi sîntem înclinați — conchide autorul — **să reducem Universul la propria parohie, să credem că toți Rodrigii au aceiași ochi pentru Himena noastră. Fotbalul și ciclismul ni se par cele mai populare sporturi din lume, deși de pildă, base-ball-ul face furori în America, iar volei-ul se joacă în Japonia în fața unei asistențe care rivalizează cu cea a judoului..."**

MOSCOVA AR FI FERICITĂ SĂ GĂZDUIASCĂ J. O.

Trei orașe — Los Angeles, Florența și Montreal — își dispută onoarea de a-i primi, în 1976, pe participanții la cea de-a XXI-a ediție a Jocurilor Olimpice. Sovietul Moscovei a hotărît să propună și candidatura capitalei U.R.S.S.

Cu acest prilej a fost organizată, la sediul Sovietului, o conferință de presă, în cadrul căreia președintele Sovietului, **Vladimir Promislov**, a făcut o serie de interesante declarații, din care revista sovietică **„Les Nouvelles de Moscou"** relatează următoarele:

Mișcarea olimpică este, astăzi, una din formele cele mai importante și populare ale cooperării sportive, ale schimbului de experiență sportivă, de organizare a marilor competiții internaționale în diferite sporturi olimpice. Dorința moscoviților, care locuiesc într-una din cele mai mari capitale de pe glob, de a contribui și ei la această mișcare, de a primi în orașul lor elita sportivilor lumii este, așadar, foarte lesne de înțeles.

Moscova posedă tot ceea ce este necesar pentru a organiza o manifestare sportivă internațională atît de importantă: 69 de stadioane, 22 de piscine, 110 terenuri de fotbal, 230 de săli de sport și multe alte instalații sportive. Actualmente, sînt în curs de elaborare proiectele cîtorva palate ale sportului care vor fi amenajate conform ultimelor cerințe mondiale.

La Moscova au avut loc, pînă acum, multe competiții polisportive. În primul rînd, tradiționalele spartachiade ale popoarelor Uniunii Sovietice care seamănă, din multe puncte de vedere cu J.O.: organizarea, varietatea programelor, numărul participanților, intensitatea întrecerii sportive. Numeroși reprezentanți ai mișcării sportive mondiale, printre care și membrii Comitetului Olimpic Internațional și, mai ales, președintele său, Avery Brundage, au recunoscut acest lucru. Astfel, finalele celei de-a IV-a Spartachiade a popoarelor U.R.S.S. care s-au desfășurat la Moscova, în 1967, s-au bucurat de participarea a 9 975 sportivi, iar programul a cuprins 23 ramuri de sport.

În cazul în care Comitetul Olimpic Internațional ar alege Moscova pentru a găzdui cea de-a XXI-a ediție a J.O. s-ar construi în capitala sovietică un întreg ansamblu de instalații și baze sportive, hoteluri etc., s-ar amenaja satul olimpic și parcul Ismailovo, unde ar putea fi înălțate hoteluri pentru oaspeți și pentru turiștii veniți cu ocazia J.O.

START ÎN „CUPA BALCANICĂ" LA HALTERE

(Urmare din pag. 6)

sportivi. Iată o scurtă prezentare a reprezentanților noștri.

Categoria cocoș (pînă la 56 kg): Zoro Fiat (Steaua) 25 de ani, deține cea mai bună performanță a anului cu 335 kg. Este campion național, a cucerit locul II la campionatele europene și locul IV la campionatele mondiale.

Categoria pană (pînă la 60 kg): Vasile Bădescu (Rapid), cea mai bună performanță realizată în acest an: 347,5 kg. Are 24 de ani

Categoria ușoară (pînă la 67,5 kg): Fiți Balaș (Steaua). Are 25 de ani. Este campion și recordman național. La categoria ușoară a realizat în acest an 417,5 kg, iar la categoria semimijlocie 415 kg. Ambele rezultate constituie noi recorduri ale țării.

Categoria semimijlocie (pînă la 75 kg): Dumitru Constantin (Steaua). Are 25 de ani. Cea mai bună performanță în acest an: 380 kg.

Categoria mijlocie (pînă la 82,5 kg): Ștefan Pintilie (Dinamo). Are 25 de ani, este campion național și deține în acest an o performanță de 425 kg. Anul trecut a cucerit titlul balcanic la această categorie cu rezultatul de 420 kg.

Categoria semigrea (pînă la 90 kg): Marin Cristea (Steaua). Are 27 de ani, este campion național și a realizat în acest an o performanță de 437,5 kg.

Categoria grea: Gh. Mincu (Dinamo). Are 23 de ani, este campion național și a realizat în acest an 472,5 kg, performanță care constituie și recordul țării.

Echipa secundă este alcătuită din următorii (în ordinea categoriilor):

Emerich Covaci, Dan Georgescu, Dragoș Niculescu, Vasile Davidoiu, Liviu Opreanu, Gheorghe Teleman, Spiridon Herghelegiu.

PROGRAMUL DE AZI

Întrecerile celei de a doua ediții a „Cupei balcanice" încep azi, în sala Floreasca (prima probă la ora 17). În programul primei zile figurează disputele la categoriile cocoș, pană și ușoară. Din țara noastră, ca arbitri vor funcționa **Gh. Apostol** și **Gh. Mănăilescu.**

La această întrecere participă în calitate de observator secretarul general al Federației europene de haltere, **H. Atzrod** (R.D. Germană).

B. LARSEN LIDER LA PALMA DE MALLORCA

În runda a 10-a a turneului de șah de la Palma de Mallorca, spaniolul Toran a obținut o surprinzătoare victorie la marele maestru sovietic Korcinoi, iar englezul Penrose l-a întrecut pe brazilianul Mecking. Alte rezultate: Larsen-Diez del Coral 1—0; Unzicker-Pomar 1—0; Spasski-Parma, Damjanovici-Medina, Hort Bobotov și Panno-Najdorf remize. În clasament: Larsen (Danemarca) 6 1/2 p; Petrosian (U.R.S.S.), Hort (Cehoslovacia) 6 (1) p; Spasski 6 p; Korcinoi, Mecking, Najdorf (Argentina) 5 1/2 p etc.

U.R.S.S. A ÎNTRECUT ANGLIA ÎN „CUPA LIGII EUROPENE" LA TENIS DE MASĂ

În competiția de tenis de masă dotată cu „Cupa Ligii Europene", echipa Angliei a fost învinsă pe teren propriu, la Exeter, de selecționata U.R.S.S. Sovieticul Sarkoian a cîștigat partidele cu Neale și cu Barnes fără să piardă vreun set.

ÎN „CUPA CUPELOR" LA BASCHET,

AVANTAJ MINIM PENTRU M.T.V. GIESSEN ÎN MECIUL CU STEAUA: 85-84

GIESSEN (Agerpres). Jucînd în primul tur al competiției internaționale de baschet masculin „Cupa cupelor", echipa M.T.V. 1846 Giessen a dispus la limită de formația română Steaua: 85—84 (40—40). De menționat că oaspeții aveau cu cinci minute înaintea fluierului final un avans de 12 puncte (77—65), dar baschetbaliștii vest-germani au reușit să egaleze în min. 38 (80—80), iar în final să cîștige. Cei mai buni jucători au fost Nosievici (31 de puncte înscrise) de la Steaua, Geschwindner (20) și dr. Urmitzer (10) de la M.T.V.

Returul va avea loc în ziua de 11 decembrie, la București.

TELEX - TELEX - TELEX - TELEX - TELEX - TELEX - TELEX

În „Cupa campionilor europeni" la baschet: la Belgrad, Steaua Roșie — Panathinaikos Atena (masculin) 91—66 (38—24); la Helsinki, Tapion Honka — Ignis Varese (masculin) 59—88 (24—38); la Belgrad (feminin) Vojvodina Novi Sad — Recoaro Vicenza 39—61 (46—31).

■

La Klagenfurt, în cadrul sferturilor de finale ale C.C.E. la hochei pe gheață, echipa Dukla Jihlava a întrecut cu 7—4 (3—0, 2—3, 2—1) formația A.C. Klagenfurt.

Turneul internațional de tenis de la Sao Paulo a fost cîștigat de cehoslovacul Jan Kodes care l-a învins în finală, cu 4—6, 6—3, 1—6, 6—4, 6—3, pe compatriotul său Milan Holecek

■

În cadrul concursului internațional de cros de la Tunis a fost înregistrată o mare surpriză Victoria a revenit tunisianului Zaddem, care a acoperit cei 7,5 km ai traseului în 22:45,0. Pe locul doi s-a clasat Hammouduni, iar pe locul trei, campionul olimpic Gammoudi.

■

Cu prilejul unui concurs de atletism desfășurat la Perth, australianul Kerry O'Brien a parcurs 3 000 m obstacole în 8:31.6.

■

Turneul internațional feminin de handbal de la Greven (R.F. a Germaniei) a fost cîștigat de formația maghiară Vasas Budapesta care a învins, în finala competiției, cu 15—7 (11—5), echipa S.C. Greven.

Tiparul I.P. „Informația", str. Brezoianu nr. 23—25, București

40368

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXV — Nr. 747 (6181) ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT Simbătă 6 decembrie 1969

ÎNAPOIEREA DE LA MOSCOVA A DELEGAȚIEI DE PARTID ȘI DE STAT A REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA, CONDUSĂ DE TOVARĂȘUL NICOLAE CEAUȘESCU

Vineri după-amiază s-a înapoiat în Capitală, venind de la Moscova, delegația de partid și de stat a Republicii Socialiste România, condusă de tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, care a participat la întîlnirea conducătorilor de partid și de stat din Republica Populară Bulgaria, Republica Socialistă Cehoslovacă, Republica Democrată Germană, Republica Populară Polonă, Republica Socialistă România, Republica Populară Ungară și Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste.

Din delegație au făcut parte tovarășii Ion Gheorghe Maurer, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R., președintele Consiliului de Miniștri, Gheorghe Pană, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent, secretar al C.C. al P.C.R., și Corneliu Mănescu, membru al C.C. al P.C.R., ministrul afacerilor externe.

La sosire, pe aeroportul Băneasa, erau prezenți tovarășii Emil Bodnaraș, Paul Niculescu-Mizil, Gheorghe Rădulescu, Virgil Trofin, Ilie Verdeț, Maxim Berghianu, Florian Dănălache, Constantin Drăgan, Emil Drăgănescu, Janos Fazekas, Petre Lupu, Manea Mănescu, Leonte Răutu, Gheorghe Stoica, Vasile Vilcu, Ștefan Voitec, Petre Blajovici, Ion Ioniță, Vasile Patilineț, Dumitru Popa, Ion Stănescu, Mihai Marinescu, Ion Pățan, membri ai C.C. al P.C.R., ai Consiliului de Stat și ai guvernului, conducători de instituții centrale și organizații obștești.

Erau de față V. S. Tikunov, însărcinatul cu afaceri ad-interim al Uniunii Sovietice la București, și membri ai ambasadei.

Un mare număr de bucureșteni, aflați la aeroport, au salutat cu multă căldură, prin ovații și urale, pe tovarășul Nicolae Ceaușescu, pe ceilalți conducători de partid și de stat. Un grup de pionieri a oferit flori. (Agerpres)

PLECAREA DIN MOSCOVA

MOSCOVA, 5. — Corespondentul Agerpres, L. DUȚA, transmite: Vineri la amiază a părăsit Moscova, plecînd spre patrie, delegația de partid și de stat a Republicii Socialiste România, condusă de tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului de Stat, care a participat la întîlnirea conducătorilor de partid și de stat din Republica Populară Bulgaria, Republica Socialistă Cehoslovacă, Republica Democrată Germană, Republica Populară Polonă, Republica Socialistă România, Republica Populară Ungară, Uniunea Sovietică.

Pe aeroportul Vnukovo, delegația a fost salutată de L. I. Brejnev, secretar general al C.C. al P.C.U.S., N. V. Podgornii, membru al Biroului Politic al C.C. al P.C.U.S., președintele Prezidiului Sovietului Suprem, A. N. Kosighin, membru al Biroului Politic al C.C. al P.C.U.S., președintele Consiliului de Miniștri, A. I. Pelșe, membru al Biroului Politic al C.C. al P.C.U.S., K. F. Katușev, secretar al C.C. al P.C.U.S., A. A. Gromiko, membru al C.C. al P.C.U.S., ministrul afacerilor externe, K. Rusakov, șef de secție la C.C. al P.C.U.S., activiști de partid.

Erau prezenți Teodor Marinescu, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Republicii Socialiste România în Uniunea Sovietică, și membri ai ambasadei.

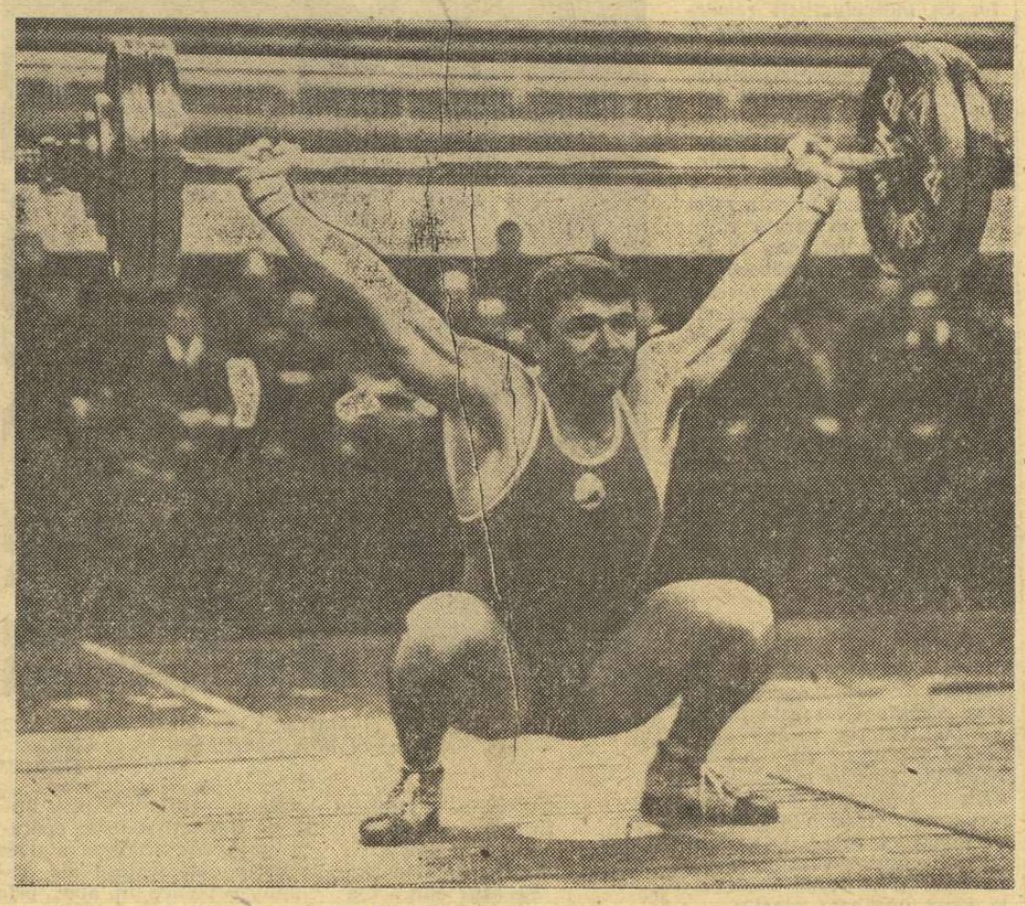

Vasile Davidoiu, noul recordman al țării, la categoria semimijlocie, proba aruncat

Foto: N. DRAGOȘ

FIIND AMINATĂ CU O ZI

BALCANIADA DE HALTERE ÎNCEPE AZI

● IERI, ECHIPA SECUNDA A ROMÂNIEI A EVOLUAT ÎN SALA FLOREASCA ● UN RECORD LA SENIORI ȘI DOUĂ LA JUNIORI

Din cauze obiective, Cupa balcanică la haltere a fost aminată cu o zi. Principalele cauze constau în faptul că unele delegații au sosit cu întîrziere, așteptîndu-se totodată răspuns din partea forului de specialitate din Iugoslavia, privind prezența echipei iugoslaviei la această întrecere. În cursul zilei de ieri, Federația noastră de haltere a fost înștiințată că din cauza unor motive întemeiate, sportivii iugoslavi regretă absența lor la Cupa balcanică.

Întrecerile vor începe astăzi, de la ora 10, în sala Floreasca și vor continua după-amiază, în aceeași sală, de la ora 17. Programul de dimineață cuprinde întrecerile la categoriile cocoș, până și ușoară, iar cel de după-amiază prevede dispute la categoriile semimijlocie, mijlocie, semigrea și grea. La Cupa balcanică participă echipele **Bulgariei, Greciei, Turciei** și **României.**

Ieri, echipa secundă a României, care participă în afară de concurs, a evoluat în sala Floreasca. Cîteva rezultate obținute de tinerii halterofili merită scoase în evidență. Este vorba de **Vasile Davidoiu** care a realizat un nou record al țării la categoria semimijlocie (proba aruncat) cu 155 kg. Vechiul record a aparținut lui F. Balaș cu 152,5 kg. Alte două recorduri, dar la juniori, a realizat **Emeric Covaci**, la categoria cocoș: 127,5 kg, la aruncat, și 307,5 kg, în total. Bine s-a comportat și **Dragoș Niculescu** la categoria ușoară (362,5 kg). Neconcludente au fost evoluțiile lui **Gh. Teleman** și **Spiridon Herghelegiu** care n-au terminat întrecerea. Primul a ratat de trei ori 125 kg la smuls, iar Herghelegiu s-a accidentat. Evoluția halterofililor noștri a constituit un bun prilej de selecție pentru meciul cu Franța. Alte rezultate: cat. până — **Dan Georgescu** 290 kg; cat. semimijlocie — **V. Davidoiu** 385 kg; cat. mijlocie — **L. Opreanu** 265 kg.

PLANURILE DE IARNĂ ALE VÎLCENILOR

UN DOCUMENT CU 11 SEMNĂTURI ÎN ZILELE HOTĂRÎTOARE ALE TRECERII DE LA GÎND LA FAPTĂ

De sus, dinspre Voineasa, bate un vînt rece și coboară gerul zgribulind Valea Oltului. Mașinile vin de la Brezoi pudrate bine cu zăpadă. În gara din Rîmnicu-Vîlcea am și văzut primii turiști în hanoracuri și bocanci grei, cu schiurile pe umăr. În curînd orașul va fi alb.

Cum s-au pregătit vîlcenii pentru sezonul de iarnă? Despre aceasta discutăm cu MARIN NICUDA, președintele Consiliului județean pentru educație fizică și sport, la gura sobei, cu cafelele aburinde în față.

La ora conversației noastre toată partea teoretică a problemei, de „infrastructură", fusese pusă la punct, urmînd ca abia acum să înceapă greul, trecerea de la gînd la faptă, de la plan la acțiune.

Pentru că, să recunoaștem, planul este amplu (6 pagini dactilografiate la un rînd și jumătate!) și dedesubtul lui se află nu mai puțin de 11 semnături (!) ce reprezintă: Consiliul județean pentru educație fizică și sport, Consiliul popular județean, Consiliul județean al U.G.S.R., Comitetul județean U.T.C., Consiliul județean al organizației pionierilor, Inspectoratul județean școlar, O.N.T. — filiala Vîlcea, Uniunea județeană a cooperativelor meșteșugărești, Direcția comercială județeană, Direcția sanitară, Comitetul județean de cultură și artă.

Însuși faptul de a putea aduna laolaltă pe reprezentanții tuturor acestor organizații și instituții, spre a discuta despre sport, este o performanță și nu dintre cele lesnicioase.

În reuniunea care s-a desfășurat sub auspiciile C.J.E.F.S. acordul a fost unanim, s-au vehiculat idei interesante, au fost făcute propuneri utile. Harta județului a fost întinsă pe masă și în

C. VALERIU
P. IOVAN

(Continuare în pag. a 2-a)

PATINOARUL ARTIFICIAL DE LA GALAȚI ÎN PROBE TEHNOLOGICE!

GALAȚI, 5 (prin telefon). — **După mai puțin de un an de la începerea lucrărilor, datorită eforturilor susținute ale constructorilor precum și sprijinului activ al organelor locale, vineri au început probele tehnologice la patinoarul artificial din localitate. Noua bază sportivă, care va găzdui în luna februarie a anului viitor jocurile din cadrul grupei C a campionatului mondial, dispune de tribune cu locuri pentru 3 000 de spectatori, vestiare spațioase, cabine de radio și televiziune, amenajări pentru presă.**

În prezent, paralel cu probele instalației frigo-tehnice, se lucrează intens la instalațiile auxiliare, care vor fi și ele gata în jurul datei de 15 decembrie.

Așa încît, există toate condițiile pentru ca această frumoasă și modernă bază sportivă să fie inaugurată la 18 decembrie — așa cum era prevăzut — cu partida dintre selecționatele României și R.D. Germane.

T. SIRIOPOL
corespondent

S. C. LEIPZIG — UNIVERSITATEA TIMIȘOARA ÎN „C.C.E." LA HANDBAL FEMININ

Ieri au avut loc la Bratislava tragerile la sorți ale sferturilor de finale în „Cupa campionilor europeni" la handbal feminin. Iată meciurile: S. C. Leipzig — Universitatea Timișoara, Skjeberg (Norvegia) — Jalgiris Kaunas, H. C. Copenhaga — F.C. Nürnberg și A.Z.S. Wroclaw — Spartak Kiev. Partidele (tur-retur) trebuie să se desfășoare pînă la 15 ianuarie 1970.

ROMÂNIA VA GĂZDUI A V-a EDIȚIE A CAMPIONATELOR MONDIALE DE AEROMODELE (INDOOR)

● CEA MAI BUNĂ SALĂ DIN LUME ● ÎNTREAGA FLOTILĂ AVIATICĂ PREZENTĂ LA „MONDIALE" NU VA DEPĂȘI... 100 DE GRAME ● MAREA ÎNTRECERE A FOST PROGRAMATĂ LA SLANIC-PRAHOVA, ÎNTRE 9 ȘI 12 APRILIE 1970

Participanții la viitoarele campionate mondiale de aeromodele — categoria Indoor — *se vor interesa, desigur, și de istoricul impunătoarei săli de la Slănic, care, în aprilie 1970, va găzdui competiția supremă a celor mai buni constructori de micromodele din lume. Vor afla, astfel, că acest palat săpat în sare a fost dăltuit pe parcursul a 30 de ani, iar salina Slănic-Prahova care îl adăpostește, numără trei secole neîntrerupte de activitate. Documentele vremii menționează că celebra mină a fost deschisă în 1685, puritatea ei fiind nemaiîntîlnită: 99,60 la sută Na Cl. De aici, lipsa totală de umiditate (masivul de sare o absoarbe complet), temperatura constantă de 11—14 grade, vară sau iarnă.*

Am subliniat toate acestea spre a evidenția calitățile excepționale ale sălii, întrecerile INDOOR reclamînd o arenă fără curenți, lipsită de umiditate, în incinta căreia gingașele aparate pot evolua în voie. Lucru dovedit prin succesul înregistrat de cele zece ediții ale campionatelor naționale de micromodele care s-au desfășurat aici. Dacă ne gîndim la dimensiunile fantasticei săli, înaltă de aproximativ 16 etaje, pe o bază ce pot fi înscrise mai multe terenuri de fotbal, la candelabrele fluorescente care o iluminează, la recordurile internaționale doborîte în acest palat de sare, înțelegem și mai bine alegerea făcută de Federația Aeronautică Internațională, programarea celei de a V-a ediții a campionatelor mondiale de aeromodele (INDOOR) la Slănic. HOTĂRÎREA CA ȚARA NOASTRĂ SĂ ORGANIZEZE VIITOARELE „MONDIALE" DE MICROMODELE A FOST LUATĂ ÎN CADRUL ULTIMEI REUNIUNI A COMISIEI INTERNAȚIONALE DE AEROMODELISM CE S-A DESFĂȘURAT RECENT, LA PARIS. A pledat în favoarea organizării la noi a acestor mondiale și prestigiul tinerei noastre federații de modelism, remarcabilele rezultate obținute de sportivii aeromodeliști pe plan internațional.

Așadar, în primăvara anului viitor găzduim campionatele mondiale de aeromodele INDOOR. ÎNTRECERILE VOR AVEA LOC ÎNTRE 9—12 APRILIE, și *le ele și-au anunțat participarea (pînă în prezent) sportivi din: Austria, Franța, Finlanda, Cehoslovacia, Iugoslavia, Republica Federală a Germaniei, Italia, S.U.A., Polonia, Ungaria, Suedia.* Țara noastră va fi reprezentată la această confruntare de anvergură prin așii constructorilor de aeromodele *Otto Hintz, Mihai Tăut, Alexandru Popa, Nicolae Bezman* ș.a.

V. TOFAN

ÎNCEPUT FURTUNOS ÎN FINALELE LUPTĂTORILOR JUNIORI

TIMIȘOARA, 5 (prin telefon, de la trimisul nostru). 192 de tineri luptători din 31 de județe au luat startul în finalele celei de a XV-a ediții a campionatelor naționale individuale rezervate juniorilor (mici și mari).

Pe toate cele 3 patrulatere din latex, instalate în hala de sport din localitate, întrecerile au debutat excelent. Din zecile de meciuri care s-au disputat pînă la ora cînd transmitem, nici unul nu s-a încheiat cu o decizie de descalificare pentru lipsă de combativitate.

Iată cîteva din rezultatele primei zile: **JUNIORI MICI, cat. 48 kg** V. Pacruța (Iași) b.p. I. Muraru (Timișoara); Șt. Lotreanu (C-ța) b. tuș N. Damian (Brașov); **cat. 52 kg** V. Florescu (Buc.) b.p. M. Truță (Brașov); M. Maftei (Galați) b. tuș N. Boancă (Ploiești); **cat. 60 kg** C. Seiner (Lugoj) b. tuș Gh. Stoica (Constanța); E. Vicol (Odorhei) b. tuș I. Păstran (Iași); **cat. 75 kg** I. Molnar (Arad) b. tuș I. Lup (Brașov), D. Apostol (Călărași) b. tuș M. Nagy (Tg. Mureș); **cat. 81 kg** D. Milaș (Timișoara) b. tuș I. Cornuța (Buc.). **JUNIORI MARI, cat. 48 kg** I. Arapu (Buc.) b.p. V. Vătuiu (Craiova); Gr. Conrad (Săcele) b. tuș I. Nae (Buc.); **cat. 56 kg** D. Ticu (Călugăreni) b. tuș C. Juncu (Brașov); **cat. 60 kg** F. Buzatu (Craiova) b.p. Gh. Gregoraș (Timișoara); Gh. Gîlcă (Pitești) b. tuș P. Nițu (Orșova); **cat. 70 kg** Gh. Buceag (Galați) b. tuș S. Bocșani (Sf. Gheorghe); M. Pîrcălabu (Călugăreni) b.p. Barbu (I ...).

Întrecerile continuă astăzi și mîine.

Costin CHIRIAC

LA POIANA

ROMÂNIA — POLONIA (juniori) LA HOCHEI

Astăzi și mîine va avea loc pe patinoarul artificial din Poiana Brașov dubla întîlnire dintre selecționatele de juniori la hochei pe gheață ale României și Poloniei. Formația țării noastre se află în această localitate unde a sosit imediat după partidele disputate la Sofia, iar oaspeții au sosit vineri seara.

CEI MAI BUNI 10 SPORTIVI ROMÂNI AI ANULUI 1969

Continuînd o frumoasă tradiție de sfîrșit de an, redacția noastră se adresează cititorilor săi cu întrebarea: CARE SÎNT, DUPĂ OPINIA DV., CEI MAI BUNI 10 SPORTIVI ROMÂNI AI ANULUI 1969?

Profesori de educație fizică, sportivi, antrenori, iubitori ai sportului! Așteptăm răspunsurile dv. pînă la 20 decembrie inclusiv (data poștei).

Acei dintre participanții la anchetă ce vor indica în răspunsurile lor cei mai mulți dintre sportivii clasați în primele 10 locuri vor fi răsplătiți cu frumoase premii.

Se vor acorda trei premii în obiecte și cinci mențiuni constînd în abonamente la ziarul „Sportul" pe timp de un an.

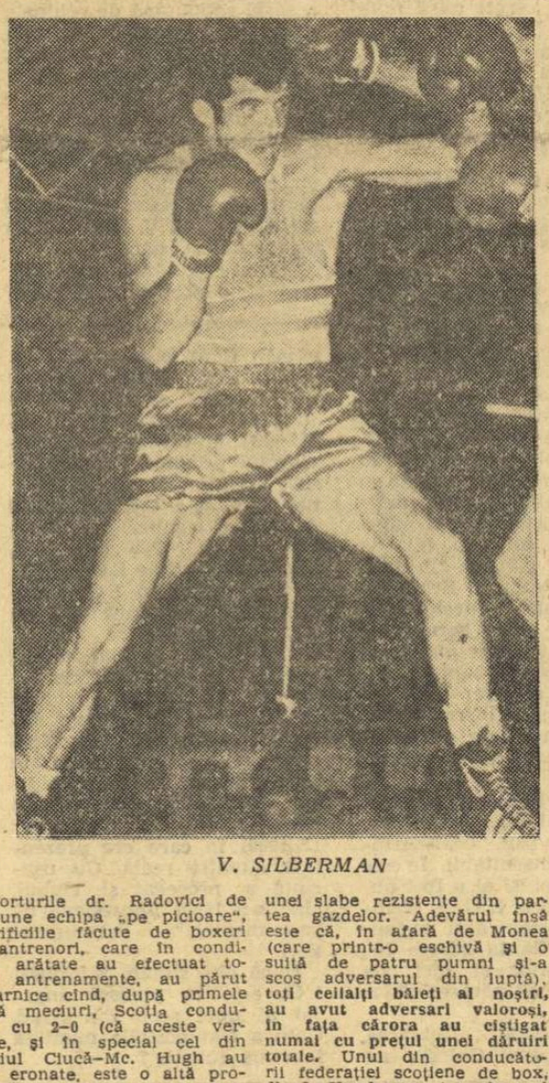

V. SILBERMAN

ROMÂNIA-SCOȚIA 8-2, LA BOX

„AVEȚI, ÎNTR-ADEVĂR, O ECHIPĂ DE AUR"!

GLASGOW, 5 (prin telefon). Afirmația din titlu aparține președintelui federației scoțiene de box, dl. W. Mc. Carry, și a fost făcută în timp ce aproape 3 000 de spectatori ovaționau încă modul strălucit în care echipa de box a României evoluase pe ringul din „Gowan Town Hall". **Ne-ar trebui mult spațiu ca să descriem interesul enorm manifestat în jurul acestui ultim meci din cadrul turneului efectuat de echipa de box a țării noastre.** Televiziunea scoțiană a transmis în întregime reuniunea (în culori), dar cu toate acestea sute de spectatori și-au manifestat regretul că n-au putut fi prezenți în cocheta, însă puțin încăpătoarea sală în care s-a desfășurat gala.

Boxerii români și, în general, întreaga delegație, au avut de rezolvat după acel 5—5 de la Dublin unele probleme care, luate în ansamblu, constituiau motive de îngrijorare în preajma meciului cu Scoția: patru boxeri și cei doi antrenori cu stări gripale accentuate. Alexe rănit, iar Chivăr, Dumitrescu și Dobrescu într-o formă sportivă nemulțumitoare. În plus, ambiția scoțienilor de a se dovedi cel puțin egali irlandezilor.

Eforturile dr. Radovici de a pune echipa „pe picioare", sacrificiile făcute de boxeri și antrenori, care în condițiile arătate au efectuat totuși antrenamente, au părut zadarnice cînd, după primele două meciuri, Scoția conducea cu 2—0 (că aceste verdicte, și în special cel din meciul Ciucă—Mc. Hugh au fost eronate, este o altă problemă).

A urmat însă „momentul" Silberman, EROUL ÎNTREGULUI TURNEU am putea spune. Vizibil marcat de urmările gripei, avînd în față pe cel mai apreciat boxer amator al Scoției la ora actuală, **Victor s-a comportat strălucit, a cîștigat și a readus încrederea băieților noștri.** Reacția s-a produs imediat. Chivăr (mult mai aproape de valoarea lui) a egalat scorul, iar Monea, onorîndu-și cartea de vizită și funcția de căpitan al celor 10, a dus echipa României la conducere și a orientat decisiv galeria scoțiană.... spre tricolori. Marșul triumfal l-au continuat ceilalți, astfel încît, în final, cuvîntul România era scandat în picioare de toți spectatorii, care minute în șir nu au părăsit sala. Poate rezultatul final lasă impresia unei slabe rezistențe din partea gazdelor. Adevărul însă este că, în afară de Monea (care printr-o eschivă și o suită de patru pumni și-a scos adversarul din luptă), **toți ceilalți băieți ai noștri, au avut adversari valoroși, în fața cărora au cîștigat numai cu prețul unei dăruiri totale.** Unul din conducătorii federației scoțiene de box, **dl. J. Henderson (membru al A.I.B.A.), spunea că INTERESUL ȘI INSISTENȚELE PUBLICULUI IUBITOR DE BOX DIN SCOȚIA DE A AVEA CÎT MAI DES CA OASPE ECHIPA ROMANIEI A FOST ȘI DE DATA ACEASTA JUSTIFICAT. ÎNTR-ADEVĂR, PUGILIȘTII ROMÂNI AU OFERIT JOI LA GLASGOW UN SPECTACOL SPORTIV REMARCABIL.**

REZULTATE TEHNICE (în ordinea disputării meciurilor): Mc Hugh b. p. Ciucă, C. Parvin b. p. Dumitrescu, Silberman b. p. T. Joyce, Chivăr b. k. o. 2 S. Barbour, Monea b. k. o. 1. D. T. Scott, A. Mihai b. p. J. Watt. Cutov b. p. G. Mc. Kenzie, Giju b. p. J. Mc. Nair, Dobrescu b. p. J. Melrose, Covaci b. p. R. Crockatt. Deci, 8—2 pentru România.

Constantin CHIRIAC

NOI ARBITRI DE BOX — AIBA

Zilele trecute, la federația de box a sosit următoarea telegramă: „Comitetul executiv AIBA are plăcerea să aprobe recomandarea Comisiei de arbitri-judecători, pentru următorii membri ai federației dv., care vor fi adăugați listei internaționale de arbitri-judecători AIBA: Mihai Voiculescu, Ali Rișat și P. Epureanu". Telegrama este semnată de secretarul administrativ AIBA, H. R. Banks.

Cunoscuții noștri arbitri au susținut, după cum se știe, în timpul desfășurării campionatelor europene de la București, examene pentru cucerirea ecusonului AIBA. Le adresăm felicitări pentru intrarea lor în rîndul celor mai buni oficiali de box din lume, urîndu-le noi succese.

VICTORIA VOINȚEI

Această-seară, aeroportul Băneasa va însemna pentru reprezentativa de box a țării noastre punctul terminus al călătoriei ei prin Franța, Irlanda și Scoția. N-a fost o călătorie turistică, ci, în fiecare țară, pugiliștii români au trebuit să dovedească, în încleștări înverșunate, valoarea boxului românesc. Și n-a fost ușor, deși între ei se aflau și cele patru „mănuși" europene, care nu se mai cîntăresc în uncii, ci în... carate.

Urarea de bun sosit se adresează deopotrivă tuturor, dar, pentru unul din ei, ea poartă o semnificație în plus. Pînă mai ieri „fiu rătăcitor", Nicolae Giju nu se reîntoarce numai dintr-o călătorie, ci revine acolo unde nu-l mai așteptau mulți dintre noi, socotindu-l pierdut. Revine în arenă, așa cum ni-l doream, lucid, ambițios, mai viguros ca altădată.

Destul de puțini erau cei care continuau să vadă în el pe cel de-al patrulea campion continental din istoria boxului românesc, succesor al lui Lucian Popescu, Toma Aurel și Gheorghe Negrea. Printre ei eram, poate, doar noi, maeștrii săi — Marcu Spakov și Ion Chiriac — și... el. În vremurile în care mintea lui limpede — poate cea mai lucidă de care a dispus boxul românesc în ultimii ani — se tulburase, noi am acuzat purtarea sa. Astăzi, însă, ne bucurăm că i-o putem aprecia.

N-am fi dedicat tiparului urarea aceasta, dacă redresarea lui n-ar constitui un exemplu grăitor pentru mulți iubiți și răsfățați ai balonului, tartanului sau ringului, a căror revenire încă se lasă așteptată. Beția înălțimilor l-a prăbușit — pentru un timp — și pe Giju. Dar legea aspră a sportului și mai cu seamă a ringului l-a învățat că dulcea amintire a medaliilor sau a titlurilor nu este un paravan și nu asigură nimănui locul într-o reprezentativă. A învățat, în sfîrșit, că acest loc se obține practic, prin lupta cu sine, cu adversarii și cu... tentațiile așezate peste drum de sport.

Glasul străzii și al prietenilor de un coniac a amuțit pentru el. Și, dacă roadele ambiției sale au fost ovaționate înțelung în Franța, în Scoția și în Irlanda, atunci să fie sigur că aici, în țară, cei care au crezut în el și l-au așteptat, precum și ceilalți prieteni adevărați ai ringului, le vor acorda înzecit. Ne place să credem că trofeul celui mai tehnic boxer, pe care l-a primit la Saint Brieuc, după întîlnirea cu reprezentativa Franței, este primul din seria celor ce vor urma. Totul depinde de el.

Gheorghe ILIUȚĂ

„CUPA ORAȘULUI BUCUREȘTI" LA POPICE

I. Fodor Voința Tg. Mureș a cîștigat proba juniorilor

Ieri a început în Capitală cea de a III-a ediție a competiției internaționale, „Cupa orașului București" — turneu individual. La întreceri participă popicari din Cehoslovacia, R. D. Germană, Ungaria și, firește, reprezentanții țării gazde. Primii care au intrat pe pistele arenei Voința au fost juniorii. Ei au jucat la clasica probă de 200 loviturі mixte, la care concurenții din provincie au avut un cuvînt greu de spus, ocupînd primele locuri prin **I. Fodor** (Voința Tg. Mureș) și **I. Stefucz** (Voința Cluj). Învingătorul a cucerit trofeul cu un rezultat valoros, 894 p d cu 5 bile în gol, obținînd 607 p d la „pline" și 287 p d la „izolate". Iată rezultatele primilor clasați: 1. **I. Fodor** 894 p d, 2. **I. Stefucz** 878 p d, 3. **Al. Cătineanu** (Gloria București) 872 p d, 4. A. Marcu (Gloria București) 819 p d, 5. Gh. Marin (Rapid Buc.) 814 pd.

Tot ieri a început și confruntarea seniorilor la care participă, pe lîngă componenții lotului reprezentativ, și o serie de popicari din echipele divizionare care s-au evidențiat în ultimul timp. Primii patru concurenți care au terminat aseară proba de 200 loviturі mixte au fost următorii: Gh. Dumitrescu (Gloria Buc.) 867 p d, P. Burian (Voința Baia Mare) — 849 p d, I. Tismănaru (C.S.M. Reșița) — 881 p d (cu o bilă în gol) și Al. Vrînceanu (Rapid București) — 877 p d (în ordinea intrării pe pistă).

Întrecerile continuă azi cu probele rezervate juniorelor, seniorilor și veteranilor. (T. R.)

CRAUL, BRAS, DELFIN...

CONCURENȚA

Numărul mare de opinii exprimate în cadrul anchetei deschise de ziarul „Sportul", în legătură cu evoluția „copiilor minune", ca și faptul că la această anchetă au răspuns cu bunăvoință și persoane care nu se ocupă nemijlocit de înot, dovedesc că viitorul tinerilor sportivi este o problemă de interes mai larg.

Ținînd seama de cele ce s-au înscris pînă acum despre pregătirea timpurie, care rămîne un pămînt al făgăduințelor, n-ar mai fi nimic nou de spus. Dar, pentru că în final această confruntare de păreri trebuie să ducă la o concluzie, la soluțiile practice de rigoare, țin să particip la această dezbatere cu cele ce urmează.

Pentru a aprecia realist trebuie avut în vedere că performanțele aflate sub nivelul recordurilor republicane și obținute prin cîțiva ani de antrenament intensiv, în mod normal nu pot să crească în același ritm, și astfel posibilitatea de a atinge nivelul european este iluzorie. Problema s-ar putea pune și altfel : avem sau am avut un număr destul de restrîns de sportivi de valoare europeană, trebuie să ne mulțumim cu apariția la întîmplare a acestor sportivi, sau am putea face ceva, astfel ca rîndurile celor mai buni să se primenească neîntrerupt. Deocamdată, creșterea performanțelor unor copii este lentă. Ar fi absurd să credem că fiecare copil poate deveni un mare campion, dar este normal să admitem că un copil, care vrea să realizeze lucruri deosebite trebuie să fie format în așa fel, încît să obțină performanțe cît mai înalte la vîrsta posibilităților fizice maxime.

Experiența pregătirii timpurii pe plan mondial s-a răspîndit de la înot către celelalte discipline sportive sub forma grupelor de vîrstă. Or, la noi, tocmai la înot, nu există grupe de vîrstă în pregătire. Disputarea competițiilor de copii fără organizarea activității nu este numai o jumătate de măsură, ci sursa principală a plafonării copiilor. Lipsa organizării și a unor criterii de apreciere stabile și serioase a transformat fiecare an competițional, al fiecărui copil, de la începutul apropierii sale de înot, într-un scop în sine. Dacă omologarea activității unui antrenor de copii se face în fiecare an după numărul locurilor 1 ocupate de elevii săi la diversele concursuri, și suma acestor locuri decide amploarea elogiilor și... numărul deplasărilor, posibilitatea pregătirii în perspectivă dispare de la început. Consecința imediată este o concurență acerbă între antrenori în forma ei cea mai neproductivă pentru obiectivul propus inițial. În înotul românesc sînt destul de rare grupurile de antrenori care colaborează efectiv ; majoritatea descoperă și păstrează niște „secrete".

În zilele noastre, cînd la realizarea performanțelor înalte colaborează specialiști din cele mai diferite domenii, trebuie să admitem că această cursă de urmărire pentru descoperirea unor poteci bătute nu numai că nu ne poate scoate din impas, dar risipește inutil muncă, experiențe și cunoștințe.

Organizarea rațională care să determine colaborarea tehnicienilor, cel puțin în cadrul unei secții dacă nu pe plan național, este singura soluție. Ea trebuie să fie însoțită de elaborarea unor criterii stabile de apreciere a muncii antrenorilor la toate nivelele.

R. DRAGUȘANU

O săptămînă neagră pentru baschetul românesc

● „Stelele" de la Racing Bell alcătuiesc o echipă ● Cruz — un virtuos îndrăgostit de baschet ● Minus 45 de puncte !

Joi seară am avut prilejul să vedem în sala Floreasca una dintre cele mai valoroase echipe de club care ne-au vizitat pînă acum. Într-adevăr, Racing Bell Malines, *campioana Belgiei, a prezentat un lot cu individualități remarcabile, a căror eficacitate a sporit evident datorită supunerii lor unei riguroase discipline tactice. Să amintim numai că în majoritatea timpului oaspeții au folosit acțiuni ofensive care au durat între 20 și 30 de secunde, adică așa cum era potrivit într-un meci desfășurat în deplasare și în care riscurile trebuiau să fie cît mai mici. Să amintim de căutarea permanentă a coechipierului plasat în poziție cît mai favorabilă de aruncare la coș, de* jocul colectiv *practicat într-un sistem care se numește* om la om. *Racing Bell a demonstrat, în mod evident și convingător, că marile valori individuale se realizează pe deplin numai punîndu-și calitățile în slujba jocului colectiv, situație în care „stelele" devin strălucitoare, iar efortul final al echipei este încununat de succes deplin.*

CRUZ

În afara unor baschetbaliști profesioniști ai selecționatelor din S.U.A. care ne-au vizitat țara, *Teofilo Cruz* este poate cel mai valoros jucător pe care l-am văzut evoluînd în România. La 2,03 m înălțime, *Cruz* are agilitatea unei pisici, o detentă remarcabilă și o îndemînare de artist. Dar ceea ce ne-a impresionat în mod cu totul și cu totul deosebit la acest prodigios sportiv a fost plăcerea lui de a juca baschet, bucuria unor realizări de ordin tehnic sau tactic. Ne amintim de satisfacția manifestată pe chipul lui *Cruz* cu prilejul a două-trei interceptii, făcute în chip magistral. Fața i s-a luminat pur și simplu și, cu zîmbetul datorat unei mari realizări, a zburdat spre coșul advers, înscriind dezinvolt. *Cruz* s-a bucurat mai mult de o intercepție decît de o suită de coșuri înscrise. Ceea ce, trebuie să mărturisim, nu am prea văzut la alți baschetbaliști. *Teofilo Cruz* trăiește însă fiecare fază. Îi place baschetul. Îi place sportul. Pentru el, baschetul a devenit nu numai o profesie, ci o profesie de credință.

MINUS 45 DE PUNCTE

Acesta este bilanțul cifric al celor trei meciuri susținute în această săptămînă de echipele românești participante la „C.C.E." și la „Cupa cupelor". Fetele de la Rapid și băieții de la Dinamo au cedat la cîte 22 de puncte în fața echipelor U.C. Clermont Ferrand și respectiv Racing Bell Malines, iar Steaua a lăsat doar un punct la Giessen, împotriva formației M.T.V. 1846. Dacă pentru steliști handicapul minim nu reprezintă, în mod normal, o problemă, ei avînd toate șansele de a se califica în turul următor al „Cupei Cupelor", pentru rapidiste și, mai ales, pentru dinamoviști, cariera în această ediție a „C.C.E." este, practic, încheiată. Cauzele ? În primul rînd vădit progres valoric înregistrat de adversare, progres realizat și prin importul unor jucători. În al doilea rînd (și de fapt acest lucru ne interesează în cea mai mare măsură), comportarea nesatisfăcătoare a echipelor noastre. *Octavia Bițu*, pivotul formației Rapid, ne-a mărturisit că baschetbalistele de la U. C. Clermont Ferrand au jucat bine, dar diferența de 22 de puncte se datorează mai cu seamă evoluției necorespunzătoare a echipei române. Cît privește pe Dinamo, este clar, pentru oricine a fost în sala Floreasca sau a urmărit la televizor meciul cu Racing Bell, că formația campioană a României a făcut unul dintre cele mai slabe meciuri ale sale. Absența lui *Novac* a constituit, firește, un handicap. Dar de aici și pînă la a vedea *cîțiva jucători (care nu au alcătuit o echipă)* comportîndu-se de parcă ar fi îndeplinit o formalitate obligatorie, este cale lungă. Dinamoviștii nu au nici măcar scuza lipsei experienței internaționale, deoarece majoritatea dintre ei au făcut parte, în acest an sau într-un trecut nu prea îndepărtat, din reprezentativa țării. Practic, ei nu pot justifica comportarea reprobabilă avută și manifestată prin lipsă de combativitate în apărare, prin desconsiderarea unor principii elementare ale disciplinei tactice în atac, prin sumedeniile de greșeli de tehnică înregistrate în cursul partidei. Ca să nu mai vorbim de protestele adresate arbitrilor (mai degrabă încercări nereușite de intimidare), deși aceștia au condus magistral.

D. STANCULESCU

„Asistat" de Diaconescu și Mazilu, Cruz plutește spectaculos spre coșul dinamoviștilor

Foto : A. NEAGU

Puțin sport n-ar strica... IMPOSTORILOR

Afirmația din titlul de mai sus ar trebui, de fapt, inversată ; sportul le-ar strica impostorilor, ar primejdui impostura, sportul e poate domeniul opus, cel mai total, activităților preferate de impostori... Ei, da, și totuși, ce bine le-ar prinde lecția sportului, dacă ar putea s-o înțeleagă, mai bine zis ar vrea s-o înțeleagă !...

Să ne apropiem puțin de fenomen : pentru a fi un veritabil impostor, pentru a-ți atribui, adică, merite pe care nu le ai, calificări de care ești străin, pentru a ți se atribui salarii pe care nu le meriți, laurii destinați altora, primele celor care au muncit pentru tine, pentru a te instala comod în funcții din care ar trebui să zbori urgent, e nevoie — de ce anume ?... În primul rînd să te ocupi cu ceva care să nu se poată cîntări : de exemplu, să privești problema „în mare", să-i „desprinzi liniile generale", să fii mereu agitat, mereu preocupat, să apese pe tine „greaua povară a răspunderilor", să ai un cuvînt vibrant, însuflețitor, să pomenești în trecere despre succesele tale din altă parte, din cu totul altă parte, atunci cînd nu se află nimeni de acolo ca să te poată contrazice, să dai impresia că, dacă ai pune tu mîna, totul s-ar rezolva ca prin minune, dar nu poți s-o pui, n-ai timp s-o pui, nici nu e principial să pui tu mîna, pentru asta sînt alții, care n-au orizontul tău, spiritul tău de cuprindere, vastitatea nebuloasă a preocupărilor tale. Impostor electrician ? Mai greu, că se fac scurt circuite... Impostor zidar ? Se dărîmă zidul... Impostor chirurg ? Moare bolnavul pe masă... Și atunci, e nevoie de domenii mai vagi, cu cît mai multe imponderabile, să spunem, de pildă, impostor critic, impostor specialist în estetică (și în domeniile esteticului, dar cele cît mai depărtate de practic !), impostor specializat în discursuri despre „necesitatea unor cotituri fundamentale..."

Tocmai de aceea, stau și mă gîndesc cu voluptate ce s-ar face un impostor la un salt cu prăjina... Să spună : „Sari dumneata, eu știu mai bine, dar n-am timp, trebuie să mă ocup cu coordonarea prăjinilor ?" Ce-ar face un boxer impostor... Și-ar convinge adversarul privind pumnii în „corelația lor organică" ? Poate, cel mult, chibițul sportiv să fie impostor : el, da, are destule prilejuri să dea sfaturi, să explice cum ar fi șutat el la poartă, din poziția aceea ideală... Dar dacă trebuie să șuteze ?... S-a dus superioritatea de la sine înțeleasă, s-a dus dreptul său, clădit cu atîta trudă de a fi considerat competent în problemă.

Obstacolele pistei, buturile terenurilor, discurile, ciocanele, mingile, sfidează cu candoare impostura. Și nu de azi, de milenii !... Nu întîmplător grecii și romanii îți verificau valoarea și aici, corelînd-o cu celelalte valori. Sportul e prin excelență domeniul concretului : rezultatele se măsoară în sutimi de secundă, golurile se adună și se scad, arbitrul te numără la podea, cîntarul te anunță, în grame, că-i timpul să te pui serios pe treabă...

Nu vreau să afirm (colegii mei specialiști sportivi știu asta mai bine) că nu și-ar avea și sportul impostorii lui : dar ei nu pot înflori pe gazonul verde, ocolesc ringul, evită aparatele de gimnastică... Matematica lor precisă îi alungă, pe undeva prin birouri, de unde pot, ca și în celelalte domenii ale vieții, să... „privească problema în mare"...

Spune-i impostorului „Hai pe stadion, să ne întrecem, să văd de ce ești în stare"... Evident, „stadion" poate fi o metaforă, care să însemne și uzină, și ogor, și catedră, și laborator. Fiindcă ați ghicit că nu-i vorba neapărat de sportul propriu-zis, ci de spiritul sportului, care sfidează, prin însăși natura lui, pretenția fără acoperire...

I. HRISTEA

TOTUȘI CALUL RĂMÂNE!

SE IMPUNE MODIFICAREA UNOR FORMULE (II)

Finala campionatului de călărie, organizată anul acesta după o formulă nouă, a cerut călăreților și în special cailor de obstacole eforturi neobișnuite, pentru a face față numeroaselor probe care au trebuit să le repete de trei ori.

Sistemul de repetare a probei, de trei ori, are darul de a încununa campioni pe cei mai constanți călăreți și cai, înlăturînd surprizele provocate de parcurgerea „norocoasă" a unui singur traseu. Datorită însă faptului că unii cai participă în plus față de categoria la care au dreptul, și la probele de juniori fete și pe echipe, schimbînd astfel și călărețul, se ajunge la executarea de către acești cai a unui număr prea mare de parcursuri într-un timp relativ scurt. De exemplu, caii Jak, Himalaia, Spirt (Dinamo), Strop, Rival (C.S.M. Sibiu), Pipăruș, Viteaz, Păunaș (Steaua) și alții au concurat în cîte trei probe de campionat totalizînd un număr de opt parcursuri. Trebuie să recunoaștem că eforturile depuse de acești cai au fost apreciabile, cu atît mai mult cu cît unii din ei au concurat la probe de categorii semigrele și grele.

În afara factorului efort se mai adaugă și inconvenientul care survine din faptul că trecerea unui cal de la un călăreț la altul produce o dereglare în comportarea acestuia, cu repercusiuni asupra valorii lui. Adăugînd la „maratonul" hipic provocat de modul de desfășurare a campionatelor și cele trei zile ale „Cupei României", care a urmat după o pauză de numai două zile, vom avea oglinda consumului fizic și nervos al unui material cabalin, prea mic față de nevoile echitației noastre.

Pentru remedierea acestei situații s-ar putea eventual adopta formula de se disputa campionatele pentru seniori la o dată separată de cei ai juniorilor și fetelor. În acest fel, materialul cabalin ar suporta mai ușor eforturile la care este supus, iar juniorii și fetele ar beneficia de cai de o mai bună calitate și prospețime.

Va trebui însă să existe preocuparea de a se asigura juniorilor și fetelor cai proprii, cu care să se obișnuiască din timp și cu care să crească împreună pe scara valorică a performanțelor. Acest fapt ar da posibilitate călăreților seniori să promoveze, cu cai lor, cît mai neîntîrziat, la probele de categorii superioare. Este de altfel știut că din moment ce un cal s-a specializat pentru probele mai grele, el trebuie menținut la nivelul atins și nu va fi readus pe obstacole mai mici decît în cazul unei reeducări.

Referindu-ne la multitudinea parcursurilor de obstacole pe care caii și călăreții prezenți la campionatele 1969 și la „Cupa României" le-au executat, putem spune că în afara aspectului legat de efortul și uzura cailor, merită reținut folosul pe care l-au tras călărești, în special cei din provincie, prin parcurgerea unor trasee atît de numeroase și de variate, pe care în mod practic nu au avut posibilitatea să le execute la ei acasă.

S-a observat că în timp ce campionatele se apropiau de sfîrșit, cuplurile respective au avut o comportare din ce în ce mai bună, fapt care demonstrează o dată mai mult că „cel mai bun antrenament este concursul".

Un alt aspect care s-a desprins la aceste campionate a fost disproporția valorică dintre secțiile de călărie aparținînd pe de o parte cluburilor, Steaua, Dinamo, Petrolul și C.S.M. Sibiu, iar pe de altă parte cele reprezentînd C.S.O. Iași, A.S.A. Cluj, Atletul Craiova, Mondial Lugoj. Recolta Mangalia și într-o mai mică măsură Centrul de călărie București.

Întrucît nu este recomandabil să se scadă gradul de dificultate al probelor în scopul de a egaliza șansele concurenților mai slabi, așa cum s-a obișnuit în anii trecuți, rămîne să se aprecieze dacă nu va fi indicată formula de campionat pe două categorii A și B, după un program care să dea posibilitatea unor întreceri și succese pe măsura gradului de pregătire al fiecăruia.

Felix TOPESCU

PLANURILE DE IARNĂ ALE VÎLCENILOR

(Urmare din pag. 1)

jurul ei „11 strategi", un veritabil stat major, au pregătit ofensiva sportului de masă în cursul acestei ierni, cu accentul pus, bineînțeles, pe disciplinele specifice anotimpului.

Desprindem din plan preocuparea pentru înființarea concentrelor de inițiere în schi (fond și alpin) la Rm. Vîlcea (pe dealurile Goranu și Capela), la Brezoi (pe Voinești), la Horezu (pe Obrejea), la Drăgășani (în cartierul Zlătarei). De asemenea, se vor amenaja patinoare artificiale la Rm. Vîlcea, Călimănești și Drăgășani, pîrtii pentru săniuțe.

Inspectoratul școlar a recomandat liceelor și școlilor din zona de munte ca în această perioadă lecțiile de educație fizică să fie axate pe sporturi de iarnă.

Planul cuprinde un vast calendar de competiții : „Olimpiada de iarnă a elevilor" (schi, patinaj și săniuțe), „Cupa tineretului de la sate", concursul pentru obținerea insignei „Fulgul de zăpadă", „Cupa pionierului" ș.a.

O experiență, pe alocuri tristă în mișcarea sportivă, ne învață că, toate planurile sînt frumoase, îmbietoare, dătătoare de speranțe, atîta timp cît rămîn în stadiul de plan. Acesta al vîlcenilor nu poate — desigur — să facă excepție. Greul începe atunci cînd litera abstractă a planului trebuie să capete forma concretă a obiectului propus : PÎRTIE, PATINOAR, CONCURS, DEMONSTRAȚIE, CENTRU DE INIȚIERE.

Ne simțim datori să inserăm aici faptul că tov. **Marin Nicula** — arătîndu-și toată hotărîrea de a conduce energic campania, deplînge faptul că Rm. Vîlcea nu are nici o sală de sport, că, în general, baza materială a orașului pentru activitățile de masă și de performanță este precară și, reproducem textual : „SUB NIVELUL CELEI EXISTENTE ÎN 1955, DE PILDĂ !"

Municipiul s-a extins, s-au construit locuințe, blocuri, unități industriale, multe terenuri de sport au fost dezafectate fără a fi înlocuite cu altele.

Nu de mult, lipsa unei singure semnături a privat orașul de amenajarea unei excelente hale (cu 1 500 de locuri). Era vorba (și totul fusese pregătit !) ca uriașa încăpere care găzduise fosta centrală electrică să fie transformată într-o excelentă sală de sport.

Dar, cînd semnalul lucrărilor era gata să fie dat, halei i s-a hotărît o altă destinație : ea a fost compartimentată, ca un stup, și transformată în birouri. Păcat...

Se pare că întîrzie și lucrările la amenajarea patinoarului din parcul orașului (1 800 mp de gheață).

Există aici mari posibilități de dezvoltare a turismului, Rîmnicu-Vîlcea fiind poarta unui ținut fermecător, pitoresc. La hidrocentrala de pe Lotru se construiesc două stațiuni montane splendide : **Voineasa** și **Vidra**. Situate la 1 400 m altitudine ele pot oferi condiții excelente pentru practicarea sporturilor de iarnă, iar vara, pe lacul de acumulare, cele nautice. Pot fi amenajate acolo pîrtii de schi, patinoare naturale, pistă de bob. Cu timpul Voineasa și Vidra ar putea deveni niște centre de altitudine pentru antrenamentele loturilor fruntașe.

„Cu condiția — ne precizează tov. Nicula — ca amenajările să înceapă neîntîrziat, cît timp utilajele și constructorii se află acolo. Mai tîrziu, cînd lucrările hidrocentralei se vor termina, va fi mai greu și mai complicat".

★

Planuri, planuri... Să vedem cum vor fi transpuse în viață. Oricum, le promitem vîlcenilor să revenim pentru a vedea ce a coborît de pe hîrtie pe teren. La iarnă, cînd se fierbe țuica...

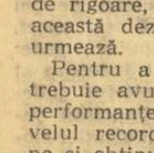

BALADA CHIRIAȘILOR...

Lingviștii menționează pentru expresia „și-a dat arama pe față" următoarea istorie : banii de aur au început să fie făcuți mai apoi din aramă acoperită cu un strat subțire de aur, care după un timp se șterge, dîndu-și în acest fel... arama pe față. Semnificația s-a extins cu timpul și asupra anumitor trăsături umane.

Este firesc să vă întrebați, stimați cititori, ce legătură există între această istorie de natură lingvistică și un cotidian sportiv ?

Vă vom povesti în continuare o nouă istorie și, poate în felul acesta, veți căpăta lămuririle necesare.

În urmă cu aproape 10 ani au venit de la Arad în Constanța soții ELISABETA și ION GOLOȘIE; ea ca sportivă în echipa de volei Farul, el devenind abia după 7 ani antrenor cu normă întreagă al echipei de junioare.

În 1966 conducerea clubului a hotărît să le repartizeze apartamentul rămas disponibil prin plecarea fotbalistului Ghibănescu. Deci se căutau modalități pentru a li se asigura condiții de viață dintre cele mai bune (anterior ei au ocupat un alt apartament repartizat de C.F.R., unde au fost angajați imediat după sosirea în localitate).

Faptul că se număra printre cele mai bune din echipă, în acel moment fără încuietoare, i-a format concepția greșită că totul i se cuvine (atitudine tolerată și de vechea conducere a clubului). Mai întîi a cerut ca soțul să-i fie angajat cu jumătate de normă, apoi cu normă întreagă. Nesatisfacerea acestor cereri (și a multor altora) atrăgeau imediat amenințarea cu PLECAREA. Și totul i-a fost satisfăcut... Consecința, nici un element de valoare nu a fost crescut în pepiniera voleibalistică a clubului.

De vreo doi ani EA și-a exprimat dorința de a se retrage din activitatea sportivă și de a se întoarce la Arad.

Și lucrul acesta s-a întîmplat cu cîtva timp în urmă nu înainte de a-și fi manifestat într-un mod foarte original... „recunoștința".

Abuzînd de încredere, Elisabeta Goloșie a indus în eroare organele în drept reușind să obțină aprobarea pentru schimb de locuință cu **Moise Baraitaru**, care deținea 2 cămăruțe într-o mansardă, fără nici un fel de dependințe. (Citățm din memoriul clubului : **Schimbul este complet inechitabil... Considerăm că la baza acestui schimb au stat unele aspecte necinstite (bani și alte cadouri în obiecte) care au favorizat acest lucru, avînd în vedere că cele două locuințe nici nu se pot compara).**

La solicitarea aprobării pentru schimb, clubul nu și-a dat avizul, considerîndu-l, deci, inechitabil. În cele din urmă, totuși el a fost obținut deoarece E. G. a susținut că apartamentul în cauză nu se află la adresa indicată anterior și nici nu are de gînd să părăsească localitatea.

Imediat după efectuarea schimbului, soții Goloșie au părăsit Constanța, plecînd la Arad, deși exista obligația ca la părăsirea definitivă a localității, apartamentul să fie pus la dispoziția beneficiarului principal : **clubul Farul.** Menționînd că această obligație este înscrisă într-o declarație legalizată la notariat cu nr. 7288 din 1.XI. 1969 și iscălită de E.G., adăugăm și faptul că I. G. **a părăsit** serviciul fără a-și anunța plecarea.

Credem că eliberarea la 29.X.1969 a ordinului de repartiție nr. 1494 pe numele Moise Baraitaru a fost făcută cu o deosebită ușurință mai ales că, cu o lună în urmă, clubul Farul a adresat Consiliului popular un memoriu (cu nr. 214 din 25. IX.1969) în care era prezentată situația reală. Cu ușurință a procedat și clubul, cînd s-a lăsat impresionat de „argumentele" sus-numitei E. G.

După cîte sîntem informați I. G. este în prezent angajat al unei școli din Arad. Cum a fost posibilă numirea în noua funcție ?

Măsurile se impun de urgență și fără concesii. În numele cinstei care trebuie să caracterizeze pe orice sportiv.

Valentin IOAN

LUNI, LA LODZ

START ÎN TURNEUL SPERANȚELOR OLIMPICE

● Polonia participă cu două echipe ● Atenție la semigreul sovietic Babarîka ● Reprezentanții noștri au plecat ieri după-amiază ● Ivan vizează medalia de aur

Luni seara, în marea sală a sportului din Lodz, se va deschide **CEA DE A 5-A EDIȚIE A „TURNEULUI SPERANȚELOR OLIMPICE".**

Turneul se bucură de un meritat prestigiu internațional, de la un an la altul tot mai multe fiind echipele care se prezintă în ring cu efective complete. Întrecerea se anunță foarte dificilă, antrenorii din Polonia, U.R.S.S., România, R. D. Germană, Bulgaria, Ungaria și Cuba alinînd garnituri redutabile. Recent, tov. Sykorski, secretarul federației poloneze de box, ne spunea că **ȚARA SA VA FI REPREZENTATĂ DE DOUĂ ECHIPE COMPLETE,** și că **antrenorul Ștefanik (fost campion european în 1953 și 1955) va încerca să readucă boxului polonez, măcar în parte, prestigiul de care s-a bucurat în arena internațională.**

Nu cunoaștem — deocamdată — prea multe amănunte despre componența team-ului sovietic. Ceea ce știm, este că echipa a fost pregătită de cunoscutul antrenor Ogurenkov, cel care a stat, ani de zile, la cîrma primei reprezentative. De asemenea, am aflat că la categoria semigrea, titular este Babarika, cîștigătorul turneului speranțelor din 1968, și învingător în recentele meciuri S.U.A. — U.R.S.S. și Canada — U.R.S.S.

Care este atmosfera în tabăra reprezentanților noștri ? BAIEȚII, ne relata antrenorul Füresz, **SINT OPTIMIȘTI, DEȘI ȘTIU CĂ TURNEUL LE PUNE ÎN FAȚĂ MARI PROBLEME. Toți sînt pe punctul de a atinge „vîrful" formei sportive, CEI MAI BINE PUȘI LA PUNCT CU PREGĂTIRILE PĂRÎNDU-NI-SE A FI ȘT. BOBOC, V. IVAN, A. MORARU și N. PAPALAU.** Selecționabilii noștri au făcut săptămîna trecută un antrenament la Steaua, cu pugiliștii militari, iar luni s-au deplasat în sala clubului Metalul, unde au efectuat ultimele pregătiri cu sparring-parteneri. Apoi, pînă la plecare (care a avut loc ieri după-amiază) au participat la lecții inidividualizate cu accent pe perfecționarea apărărilor preferate și acumularea de energie. Bineînțeles, antrenamentele au scăzut ca volum, dar a crescut mult intensitatea reprizelor, toți cei 11 boxeri **(Șt. Boboc, V Ivan, A. Moraru, M. Dumitrașcu, C. Bumb, N. Păpălău, D. Moraru, I. Gyorffi, I. Ilie, I. Bilițe și I. Dascălu)** așteptînd cu nerăbdare primul sunet al gongului.

La plecarea de pe aeroportul Băneasa, talentatul pugilist Vasile Ivan ne-a declarat următoarele : **„Anul trecut, la turneul „speranțelor olimpice" de la Leningrad, am fost singurul boxer român care a reușit să cucerească o medalie** (de argint — n.r.). **Am susținut 4 meciuri, din care am cîștigat 3. Știu că nici la Lodz nu va fi mai ușor, dar cred că mă voi întoarce cu medalia de aur, deoarece sînt bine pregătit și am acum o mai mare experiență a ringului. Am încredere în Păpălău, în puterea sa deosebită de luptă. În orice caz, curînd, cînd vom face bilanțul, vom fi mai bucuroși decît în 1968"...**

Romeo CĂLĂRAȘANU

CUPA JUDEȚULUI ILFOV

Consiliul județean Ilfov pentru educație fizică și sport organizează în aceste zile în sala de festivități a Fabricii de zahăr din Giurgiu două reuniuni pugilistice dotate cu „Cupa județului Ilfov" — 1969. În această competiție vor evolua cei mai talentați juniori de la Dinamo București, C.S. Pitești, precum și două selecționate din județele Teleorman și Ilfov.

T. BARBĂLATĂ, coresp.

Divizia națională școlară

CLASAMENTE

LA ÎNCHEIEREA TURULUI

MASCULIN

Seria I

1. Șc. sp. P. Neamț	7	7	0	21: 9 14
2. Șc. sp. Buzău	7	6	1	20: 5 13
3. Șc. sp. Bacău	7	5	2	19: 8 12
4. C.S.M. Iași	7	4	3	15:14 11
5. Liceul 1 Galați	7	2	5	10:17 9
6. Lic. mil. C-lung Moldovenesc	7	2	5	9:16 9
7. Șc. sp. Brăila	7	1	6	8:20 8
8. Liceul 2 Huși	7	1	6	7:20 8

Seria a II-a

1. Șc. sp. 2 Buc.	7	7	0	21: 4 14
2. Tînărul din. Buc.	7	5	2	17:11 12
3. Șc. sp. Constanța	7	4	3	18:13 11
4. Petrolul Ploiești	7	4	3	14:13 11
5. Progresul Buc.	7	4	3	15:15 11
6. Șc. sp. Ploiești	7	3	4	15:14 10
7. Lic. Tr. Măgurele	7	1	6	6:19 8
8. Liceul Găești	7	0	7	4:21 7

Seria a III-a

1. Viitorul Buc.	7	7	0	21: 4 14
2. Șc. sp. 1 Buc.	7	6	1	20: 8 13
3. Rapid Buc.	7	5	2	18: 8 12
4. Dinamo Buc.	7	4	3	15:11 11
5. Steaua Buc.	7	3	4	10:15 10
6. Cl. sp. șc. Buc.	7	2	5	8:15 9
7. Șc. sp. 3 Buc.	7	1	6	4:20 8
8. Lic. M. Basarab București	7	0	7	6:21 7

Seria a IV-a

1. Lic. 2. Rm. Vîlcea	7	7	0	21: 0 14
2. Șc. sp. Tr. Sev.	7	6	1	18: 6 13
3. Șc. sp. Cralova	7	5	2	17: 7 12
4. Șc. sp. Caransebeș	7	4	3	12:13 11
5. Lic. D. Golescu C-lung Muscel	7	2	5	11:16 9
6. Gr. șc. coop. Rm. Vîlcea (o nepr.)	7	2	5	9:17 8
7. C.F.R. Timișoara	7	1	6	5:18 8
8. Lic. 2 Tg. Jiu	7	1	6	3:19 8

Seria a V-a

1. Lic. N. Bălcescu Cluj	7	7	0	21: 3 14
2. Șc. sp. Sibiu	7	6	1	18: 6 13
3. Șc. sp. Brașov	7	5	2	19: 8 12
4. Șc. sp. Cluj	7	4	3	14:13 11
5. Șc. sp. Tg. Mureș	7	3	4	13:13 10
6. Lic. H.C.C. Alba Iulia	7	2	5	6:17 9
7. Lic. 1 Tîrnăveni	7	1	6	7:19 8
8. Gr. șc. Chimia C. Mică	7	0	7	2:21 7

Seria a VI-a

1. Șc. sp. Timișoara	7	7	0	21: 2 14
2. Liceul 1 Dej	7	5	2	18:10 12
3. Șc. sp. Oradea	7	5	2	17:11 12
4. Olimpia S. Mare	7	4	3	14:10 11
5. Liceul Zalău	7	3	4	14:12 10
6. Voința Arad	7	2	5	8:18 9
7. Liceul teoretic Sighet	7	1	6	6:19 8
8. Liceul 3 B. Mare	7	1	6	4:20 8

UNDE MERGEM?

AZI

BASCHET. Sala Dinamo, de la ora 17 : I.E.F.S. — Voința Brașov (f. A), Politehnica — Voința București (m. A) ; **sala Giulești, de la ora 18 :** Rapid — A.S.A. Cluj (f. A) ; **sala Progresul, de la ora 17 :** Academia militară — Rapid Buzău (m. B), I.E.F.S. II — Farul Constanța (m. B).

BOX. Sala Casei de cultură a sectorului V, de la ora 18 : prima gală semifinală a „Cupei Olimpia".

HALTERE. Sala Floreasca, de la orele 10 și 17 : „Cupa balcanică".

POPICE. Arena Voința, de la orele 8,30 și 16 : concursul internațional „Cupa orașului București".

MÎINE

BASCHET. Sala Giulești, de la ora 9,15 : Universitatea — A.S.A. Bacău (m. B), Politehnica — Mureșul Tg. Mureș (f. A), Steaua — Comerțul Tg. Mureș (m. A) ; **sala Arhitectura, de la ora 9,15 :** Politehnica II — Universitatea Iași (f. B), Arhitectura — Universitatea București (f. B) ; **sala Dinamo, de la ora 12 :** Dinamo — I.C.H.F. (m. A).

POPICE. Arena Voința, de la ora 8,30 : concursul internațional „Cupa orașului București".

ÎNOT. Bazinul Floreasca, de la orele 9 și 16 : concurs pentru copii.

VOLEI. Sala Floreasca, de la ora 9 : I.E.F.S. — Rapid (f. A), Rapid — Steaua (m. A) ; **sala Progresul, de la ora 8 :** Universitatea — Electra (m. B), Progresul — Minerul Baia Mare (m. A), Progresul — Ceahlăul Piatra Neamț (f. A) ; **sala Dinamo, de la ora 8 :** Spartac — Universitatea Cluj (f. B), Medicina — C.P.B. (f. A) ; **de la ora 13,30 :** Viitorul — Progresul Rm. Sărat (f. B) : **sala Constructorul, de la ora 8 :** A.S.E. — Sănătatea Tîrgoviște (f. B), Universitatea — Politehnica Galați (f. B), Constructorul — Universitatea Iași (f. B).

FOTBAL. Stadionul Dinamo, ora 11,45 : Dinamo — A.S.A. Tg. Mureș (tineret-rezerve) ; ora 13,30 : Dinamo — A.S.A. Tg. Mureș (div. A).

FINAL DE „REPRIZĂ" ÎN DIVIZIA A

● Calcule de sezon... ● Multe indisponibilități ● Antrenamente pe zăpadă și... zgură ● Va fi o etapă a gazdelor ?

UNIVERSITATEA CRAIOVA — F.C. ARGEȘ

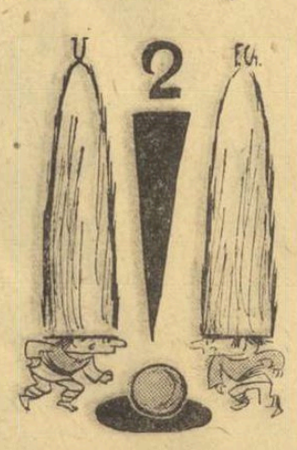

Antrenament pe zăpadă

La Craiova, vineri a căzut prima zăpadă. Aceasta nu i-a împiedicat pe craioveni să efectueze un ultim antrenament. Pentru partida cu piteștenii, antrenorii Coidum și Frînculescu s-au oprit, în linii mari, asupra formației care a terminat jocul cu Steaua. Jucătorii Ivan și Bălan, accidentați, nu vor putea fi folosiți.

„11"-le craiovean are deci următoarea componență : Oprea — Niculescu, Popa, Mincă, Velea, Strîmbeanu, Deselnicu, Martinovici, Niță, Oblemenco, Dașcu.

ST. GURGUI
coresp. principal

Va fi un joc frumos

Piteștenii, după victoria obținută miercuri în fața dinamoviștilor bucureșteni, au continuat pregătirile. Joi și vineri au avut loc antrenamente cu participarea jucătorilor valizi. În tabăra piteșteană domnește optimismul și toți doresc să realizeze un joc frumos în compania craiovenilor. Aceasta, fiindcă cele două echipe sînt ocupantele locurilor 2 și 3, fapt ce le obligă la o evoluție corespunzătoare.

Iată echipa probabilă : Niculescu — Pigulea, Olteanu, Vlad, Ivan II, Prepurgel, Ștefănescu, Nuțu, Cîrciumărescu, Radu, Jercan.

DINAMO BACĂU — RAPID

Accident de tristă amintire

În vederea întîlnirii din ultima etapă cu echipa bucureșteană Rapid, dinamoviștii băcăuani s-au pregătit intens, efectuînd antrenamente zilnice. Ei sînt hotărîți să dovedească în acest meci, atît suporterilor locali, cît și opiniei fotbalistice din întreaga țară, că rezultatul din partida cu Steaua nu a fost decît un accident de tristă amintire.

Iată formația probabilă : Ghiță — Comănescu, Nedelcu, Velicu, David, Vătafu, Duțan, Pană, Dembrovschi, Rugiubei, Băluță.

I. IANCU
coresp. principal

Angelescu a făcut, totuși, deplasarea la Bacău

După cum ne-a comunicat O. Zaharia, vicepreședintele clubului Rapid, formația din Giulești s-a antrenat ieri înainte de amiază, plecînd apoi la Bacău, unde a ajuns în cursul serii. Liderul nu are motive serioase de a-și schimba formația pe care a aliniat-o în ultimele partide, exceptîndu-se, poate, „cazul" de ultimă oră — Angelescu (entorsă în finalul partidei cu Petrolul). Astfel încît se preconizează următoarea formație : Răducanu — Pop, Dan, Lupescu, Greavu, Dinu, Dumitru, Angelescu (în a cărei recuperare se speră, iar în cazul indisponibilității — Marin Stelian), Petreanu, Neagu, Codreanu.

DINAMO BUCUREȘTI — A. S. ARMATA

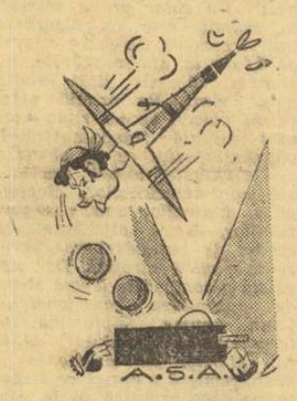

Dinu — pe banca rezervelor ?

Ieri dimineață jucătorii dinamoviști au efectuat ultimul antrenament înaintea partidei cu A. S. Armata. Dinu, accidentat, nu va putea evolua, astfel încît compartimentul apărării și așa destul de „firav", va trebui să-și strîngă mai mult rîndurile. Antrenorul D. Nicolae-Nicușor (profund afectat de comportarea nesatisfăcătoare a echipei sale) ne-a anunțat următoarea formație probabilă : Coman — Ștefan, Pîrvu, Stoenescu, Deleanu, Ghergheli, Radu Nunweiller, Pîrcălab, Sălceanu, Dumitrache, Lucescu.

Vreme nefavorabilă, antrenamente pe zgură

Datorită vremii nefavorabile, echipa militarilor din Tg. Mureș și-a susținut antrenamentele pe terenul cu zgură. Ieri, A.S.A. a întîlnit propria echipă de tineret-rezerve pe care a învins-o cu 3—1 (1—0), golurile fiind înscrise de Ciutac (2), Trăznea și, respectiv, Osvath. În privința formației care va da replica dinamoviștilor bucureșteni, se preconizează următorul „11" : Bay — Sleam, Dondoș, Toth, Czako, Szöloszy, Ciutac, Caniaro, Siko (care acuză o întindere musculară și în cazul nerestabilirii va juca Hajnal), Naghi, Trăznea.

I. PĂUȘ, coresp. principal

CRIȘUL — STEAUA

Crișul, înaintea ultimei etape...

În cursul săptămînii, formația orădeană a făcut antrenamente zilnice pe terenul stadionului „Crișul", înghețat și înzăpezit. Joi după-amiază, echipa, sub conducerea antrenorului lotului de tineret, Iosif Barta, a făcut un antrenament la două porți, în cadrul căruia prima formație (firește, fără Suciu, Tomeș și Harșani — prezenți la ședința Comisiei de competiții a F.R.F.), a cîștigat cu 7—1. Iată formația preconizată : Catona — Balogh, Sărac, E. Naghi, Popovici, Tomeș, Dărăban, Ceaușu, Cefan, Harșani (Kun II), Cociș.

I. GHIȘA, coresp. principal

D. Nicolae, Hălmăgeanu, Pantea — semne de întrebare

Joi s-au antrenat rezervele echipei militare, iar ieri tot lotul. Azi, la amiază, echipa Steaua va sosi pe calea aerului la Oradea. Antrenorul Ștefan Onisie ne-a spus însă că echipa militară are multe semne de întrebare : Dumitru Nicolae — gripat și cu febră, n-a putut evolua la Craiova și nu este sigur, nici în momentul de față, dacă va putea reintra la Oradea ; Hălmăgeanu — smulgere de ligamente la gleznă în partida restanță cu Universitatea Craiova, iar Pantea, accidentat și el. Din această cauză, formația pe care antrenorul Onisie ne-a comunicat-o are un serios coeficient de probabilitate : Haidu — Cristache, Sătmăreanu, D. Nicolae (Hălmăgeanu), Vigu, Dumitriu III, Negrea, Pantea (Ștefănescu), Tătaru, Voinea, Manea.

„U" CLUJ — JIUL

De astă dată — victorie !

După punctul cucerit la Tg. Mureș, studenții și-au recăpătat buna dispoziție. „Campionii" meciurilor nule vor să încheie turul cu o victorie și să realizeze în acest fel cele 50% puncte din 30 posibile. Este o dorință destul de modestă față de posibilitățile reale ale echipei.

Iată și formația probabilă : Moldovan — Crețu, Pexa, Solomon, Cîmpeanu, Anca, Oprea, Uifăleanu, Mustețea, Adam, Barbu. Ca rezerve vor fi trecuți Ștefan (portar), Munteanu și Bungău.

V. MOREA
coresp. principal

Viorel Tălmaciu — antrenor secund la Jiul

În zilele de marți și miercuri, jucătorii de la Jiul au făcut antrenamentele obișnuite. Joi, echipa Jiul a susținut o partidă de verificare în compania formației Minerul Lupeni. Scor : 6—1 (4—0) în favoarea Jiului, prin golurile marcate de I. Constantin (3), Peronescu, Naidin și Sandu.

Ca o noutate am notat faptul că de o săptămînă Titus Ozon are ca ajutor pe Viorel Tălmaciu.

Titus Ozon va începe meciul cu următorul „11" : Stan — Talpai, Georgescu, Stocker, Tonca, Marinescu, Sandu, Cotormani, Peronescu, I. Constantin, Naidin.

U.T.A. — POLITEHNICA

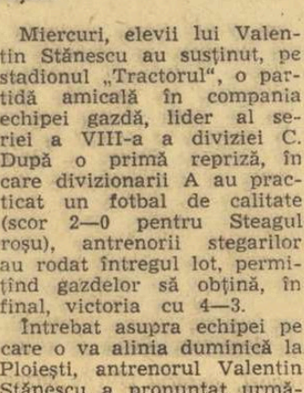

La U.T.A. a revenit buna dispoziție

În dorința de a încheia cu succes turul campionatului, arădanii s-au pregătit intens pentru meciul cu Politehnica. Fotbaliștii de la U.T.A. au susținut joi o partidă de verificare în compania echipei de tineret-rezerve. Toți componenții lotului au manifestat o bună dispoziție și o condiție fizică excelentă.

Mîine, U.T.A. se va prezenta în aceeași formație care a evoluat la Brașov, adică : Gornea — Birău, Bacoș, Pojoni, Broșovschi, Petescu, Lereter, Șchiopu (Sima), Axente, Domide și Fl. Dumitrescu.

ST. IACOB
coresp. principal

Politehnica speră într-un rezultat de egalitate

Studenții s-au pregătit intens, în familie, pentru jocul cu textiliștii arădani. La antrenamentul de miercuri au fost exersate diferite scheme tactice, care vor fi aplicate în meciul de mîine. În acest fel, antrenorul Justin speră să plece de la Arad cu un punct.

În ceea ce privește formația ce o va folosi Justin, ea va fi aceeași de duminica trecută. Iat-o : Constantinescu — Pal, Ianul, Alecu, Romilă, Andrioaie, Contardo, Lupulescu (Marica), Cuperman, Moldoveanu, Goleac.

D. DIACONESCU
coresp. principal

PETROLUL — STEAGUL ROȘU

Petrolul cu echipa standard

Joi și vineri, fotbaliștii ploieșteni au făcut antrenamente ușoare, de întreținere, urmărind în primul rînd omogenizarea liniei de atac, deficitară în ultimele întîlniri.

Antrenorul Constantin Cernăianu ne-a declarat că partida de mîine reprezintă foarte mult pentru echipa sa, aceste ultime două puncte avînd o deosebită greutate în balanța turului campionatului. În ceea ce privește formația, antrenorul Petrolului ne-a indicat următorul „11" probabil : M. Ionescu — Gruber, Bădin, Florea, Mocanu, Iuhasz, Moraru, Grozea, Dincuță, Cotigă, Sfîrlogea.

Așadar, Petrolul va aborda meciul cu stegarii brașoveni cu echipa standard.

A. VLĂSCEANU
coresp. principal

Nimic nou la Steagul roșu...

Miercuri, elevii lui Valentin Stănescu au susținut, pe stadionul „Tractorul", o partidă amicală în compania echipei gazdă, lider al seriei a VIII-a a diviziei C. După o primă repriză, în care divizionarii A au practicat un fotbal de calitate (scor 2—0 pentru Steagul roșu), antrenorii stegarilor au rodat întregul lot, permițînd gazdelor să obțină, în final, victoria cu 4—3.

Întrebat asupra echipei pe care o va alinia duminică la Ploiești, antrenorul Valentin Stănescu a pronunțat următoarele nume : Adamache — Ivăncescu, Jenei, Olteanu, Rusu, Pescaru, Kadar, Necula, Balint, Florescu, Györfi.

După cum se vede, brașovenii vor aborda partida de la Ploiești cu același efectiv cu care au „atacat" ultimele trei meciuri de campionat...

C. GRUIA
coresp. principal

FARUL — C.F.R.

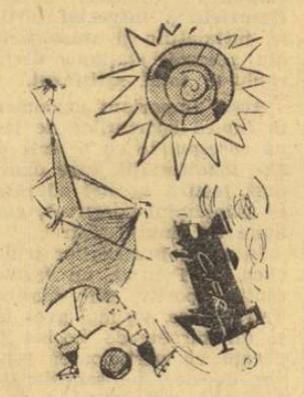

Constănțenii se gîndesc numai... la victorie

Farul și-a continuat pregătirile pe zgură din cauza ploii abundente căzute marți. Miercuri, constănțenii au susținut un joc de antrenament în compania echipei de rezerve- tineret. Nici o indisponibilitate în lot, dar, în schimb, surprinde faptul că Sorin Avram și Dumitru Popescu — două achiziții în care conducătorii sportului constănțean își puneau mari speranțe — nu fac nici de data aceasta parte din echipă. După două dușuri „reci" (Steaua și Rapid), constănțenii vor să încheie ultimul joc al campionatului neapărat cu o victorie. Bazil Marian s-a oprit asupra următorului „11" : Ștefănescu — Antonescu, Stoica, Mareș, Bodea, Tănase, Badea, Ologu, Sasu, Tufan, Kallo.

C. POPA, coresp. principal

Ceferiștii clujeni și-au realizat porția de puncte

Într-o discuție avută pe la jumătatea turului cu antrenorul **Ovidiu Hulea**, acesta îmi spunea : **„Ne-am planificat să realizăm în tur 11 puncte"**. Cele 11 puncte au fost realizate. Să însemne asta că la Constanța ceferiștii vor face un simplu act de prezență ? Nicidecum ! Feroviarii s-au pregătit serios în această săptămînă, vor juca la fel de deschis ca și pînă acum, dar vor încerca, pe cît posibil, să obțină măcar un punct. Formația probabilă : Cristea (Nagel) — Dragomir, Cojocaru, Soos, Roman, Bretan (Țegean), Stîncel, Schwartz, M. Popescu, Soo, Petrescu.

V. MOREA
coresp. principal

fotbal

DINAMO BACĂU, FRUNTEA SUS !

Prin muncă asiduă, prin dăruire și disciplină, discret și modest, DINAMO BACĂU a urcat încet, dar sigur, spre vîrful piramidei fotbalului nostru. În campionatul trecut, Dinamo și-a găsit în final un loc în partea superioară a clasamentului.

Și lucrurile păreau să meargă la fel de bine și în acest campionat.

Dar iată, a venit o zi de noiembrie. O duminică cu etapă de fotbal, pentru băcăuani cu un meci în deplasare, ca atîtea alte meciuri pe care le-au trecut cu bine. De pe terenurile din Cluj, Ploiești, Arad sau Craiova, Ghiță și colegii lui au ieșit cu fruntea sus. Dar a venit acea duminică a meciului cu Steaua. Atunci, pe stadionul „23 August" din Capitală s-a întîmplat ceva de necrezut. Steaua a învins Dinamo Bacău cu 8—0. Oaspeții primeau o treime din golurile intrate în plasa porții lui Ghiță în toate celelalte 14 etape.

★

A doua zi, după „catastrofă", am poposit în orașul dintre Bistrița și Siret. Aici, toți cei ce iubesc sportul cu balonul rotund, fie activiști sportivi, fie simpli simpatizanți, cu toți erau afectați de ceea ce se întîmplase. Și toți doreau să afle adevărata cauză. Acesta era și motivul venirii noastre la Bacău. De aceea am așteptat cu nerăbdare ședința de analiză a jocului, care are loc de obicei marțea, înaintea primului antrenament al săptămînii. Dar ședința n-a mai avut loc în ziua respectivă. A fost stabilită pentru vineri, din motive, se zice, obiective, pentru că reprezentanți ai unor organe locale ce au contingență cu activitatea echipei de fotbal și-au manifestat dorința de a fi prezenți la analiza ce se impunea. Ceea ce nu-i de loc rău.

Atunci, am purces la discuții individuale. Am căutat să aflăm părerile unor conducători, jucători sau antrenori. Ce-am aflat ? Mai întîi că toată lumea regretă cele întîmplate, eșecul de proporții nebănuite. *EM. DEMBROVSCHI : „Ne-am făcut de rîs. Echipa nu e pregătită să treacă peste momente grele. Am primit ușor primele două goluri și mai ales pe al treilea. După aceea, totul s-a prăbușit". C. RĂDULESCU, antrenor secund : „Se pare că am greșit plecînd cu autobuzul la București, unde noaptea nu ne-am odihnit bine, fiindcă la hotel cîțiva turiști au fost puși pe distracție. Păcat de tot ce am făcut pînă la acest 0—8. Ne pare rău. Dar poate că rezultatul i-a trezit la realitate pe unii dintre jucători, care se considerau de acum mari fotbaliști. Calificarea în turul III al „C.E.T." i-a amețit. La București, de pildă, „cei mari" au refuzat să meargă la film cu echipa de tineret". ROLI STRATULAT, președintele clubului Dinamo : „Insuccesul nu se poate scuza cu mașina, cu gălăgia de la hotel etc. Cauzele trebuie căutate în altă parte. Din punct de vedere fizic echipa a fost pregătită. Nu se poate vorbi de o epuizare. Unele rezultate realizate în deplasare, calificarea în „C.E.T." au creat o atmosferă de euforie. Nu declarau, dar se vedea că la jucători persistă ideea că avem o echipă mare".*

★

„0—8 ! Ei și, ar putea spune cineva. Ce atîta zarvă. A.S.A. Tg. Mureș a pierdut cu 10—1 și nu s-a făcut mare tam-tam". Dar cu Dinamo Bacău e cu totul altceva. Pentru buna comportare din campionatul trecut echipa a fost înscrisă într-o competiție europeană de prestigiu, alături de formații reputate ca Internaționale, Arsenal, Vitoria Setubal și atîtea altele. Prin străduințele ei a ajuns acum în turul III. Dar această calificare, se vede treaba, n-a fost privită cu realismul necesar. Sorții au adus în fața băcăuanilor pe modeștii jucători de la Floriana F.C. Malta, apoi pe cei de la Skeid Oslo. Iar valoarea acestor formații nu trebuia să creeze nimănui impresia că s-au realizat mari performanțe. De aici unele atitudini de înfumurare, unele „derogări" de la viața sportivă, escapade de care ne-au vorbit locuitori ai Bacăului. Prea multe... popasuri au făcut unii jucători la restaurantele Bistrița sau Parc, în compania unor prieteni de pahar, uitînd că greul abia acum începe. Oare trebuia neapărat această lecție a Stelei ca unii jucători să-și dea seama că Dinamo Bacău se bazează în special pe Ghiță și Dembrovschi, că apărarea este modestă ca valoare și că fără o mare cheltuială de energie nu se pot obține bune rezultate ?

Iată, vine dubla întîlnire cu cunoscuta echipă scoțiană Kilmarnock, în fața căreia Dinamo trebuie să se prezinte mai mult decît onorabil. Acest lucru nu-l pretind numai băcăuanii, ci toți iubitorii fotbalului de la noi, fiindcă Dinamo Bacău reprezintă fotbalul românesc într-o competiție internațională. De aceea, acel 0—8 trebuie analizat pe toate fețele și cu toată seriozitatea.

Ce e de făcut ? Probabil că antrenorii și conducerea clubului știu mai bine ca noi. Am vrea să le spunem însă jucătorilor — și impresia ne-am făcut-o asistînd la antrenamentul de marți — că deruta, resemnarea, pierderea încrederii în forțele proprii nu pot duce la nimic bun. Ba, dimpotrivă. Cu ambiția și modestia caracteristice cîndva acestei formații trebuie muncit serios pentru revenirea pe linia de plutire. E necesară o dăruire totală din partea fiecărui component al lotului ca și abandonarea oricărei intenții spre viață nesportivă. Numai așa se pot reface potențele fizice și morale fără de care nu se poate trece cu succes ultimele examene ale sezonului și în primul rînd meciurile cu Kilmarnock, propuse de club să aibă loc la 17 decembrie în Scoția și la 24 decembrie la Bacău.

DECI, DINAMO BACAU (sau mai concret Nedelcu, Velicu, Duțan, Ene, Vătafu și toți ceilalți) FRUNTEA SUS ! Demoralizarea sau blazarea nu sînt proprii lumii sportive. Încearcă totul pentru a redeveni în timpul care a mai rămas ceea ce ai dovedit că poți fi. Voi, jucători, încercați să convingeți că meritați cinstea de a evolua într-o competiție internațională, făcînd chiar eforturi cu care poate n-ați fost obișnuiți.

Constantin ALEXE

PARTIDA Ș. N. OLTENIȚA — I. T. CONSTANȚA DIN NOU AMÎNATĂ

În urma apelului echipei I.T. Constanța, Comisia centrală de competiții și disciplină a F.R. Fotbal a decis ca meciul Ș.N. Oltenița — I.T. Constanța să nu se mai dispute în ziua de 7 decembrie. O hotărîre definitivă în acest caz va fi luată în ședința următoare a Comisiei centrale de competiții și disciplină.

JUCĂTORI SUSPENDAȚI

În ultima sa ședință, Comisia centrală de competiții și disciplină a Federației române de fotbal a analizat abaterile unor jucători și a hotărît sancționarea următorilor :

Szasz (Chimica Tîrnăveni) — suspendat pe patru etape pentru că a lovit un jucător advers după terminarea meciului ;

Wischofsky (Caraiman Bușteni) — suspendat pe trei etape pentru proteste repetate la deciziile arbitrului și insulte ;

Cioca (Dunărea Giurgiu), **Dancsuly** (Oltul Sf. Gheorghe), **Radu** (Carpați Brașov), **Telegraf** (Dunărea Brăila), **Guralivu** (Locomotiva Adjud), **Oprișan** (Unirea Focșani), **Jaba** (S. N. Oltenița), **Piturcă** și **Butucel** (ambii de la Electroputere Craiova), **Tone** (Dunărea Giurgiu), **Tudor** (Petrolul Ploiești), **Resciuc** (Electroputere Craiova), **C. Ernszt** (Topitorul Baia Mare), **Pitiga** (Unirea Orșova) — suspendați pe cîte două etape pentru lovirea adversarului ;

Ștefan Dumitru (Steaua București) — suspendat pe o etapă pentru lovirea adversarului. Sancțiunea a fost aplicată cu etapa din 3 decembrie, cînd nu a jucat în echipa de tineret-rezerve a formației Steaua.

Marțoiu (Carpați Sinaia), **Scupara** (Cimentul Medgidia), **Eftimie** (Electrica Constanța), **Stan** (C.I.L. Sighet), **Oros** (Bradul Vișeu), **Suciu** (C.F.R. Pașcani) și **Petrescu** (Mașini unelte București) — suspendați pe cîte o etapă pentru lovirea adversarului ;

Mărgășoiu (Știința Bacău), **Mutiu** (Șoimii Buzău), **Albu** (Progresul Corabia), **Artene** (Locomotiva Adjud), **Carabulea** (Centrul „23 August" București) și **M. Ilie** (Steagul roșu Plenița) au fost sancționați cu avertisment.

MECIURI OMOLOGATE CU 3-0

Comisia centrală de competiții și disciplină a F.R.F. a analizat contestația echipei de juniori Portul Constanța făcută la meciul Portul — Tehnometal București și a hotărît să omologheze această partidă cu rezultatul de 3—0 în favoarea Portului, deoarece legitimațiile a 4 jucători bucureșteni au avut pe carnetele de legitimare data de naștere modificată.

Comisia a mai omologat următoarele meciuri de juniori :

— Foresta Năsăud — Metalul Aiud : 3—0 în favoarea echipei Metalul Aiud pentru faptul că patru jucători ai formației Foresta au fost substituiți ;

— Minerul Gura Humorului — C.F.R. Pașcani : 3—0 în favoarea Minerului, deoarece echipa C.F.R. s-a prezentat după ora oficială ;

— „U" Cluj — Unirea Dej : 3—0 în favoarea Unirei Dej, deoarece a fost schimbată ora de disputare stabilită de F.R.F.

Campionatul echipelor de tineret-rezerve

1. Crișul	14	12	1	1	27—10	50½
2. Dinamo Bc.	14	9	0	5	36—18	45
3. Dinamo Buc.	14	9	0	5	31—14	42½
4. „U" Cluj	14	7	2	5	22—19	34
5. U.T.A.	14	5	5	4	22—16	31
6. Steaua	14	6	3	5	20—21	31
7. Steagul r.	14	5	4	5	20—20	29
8. Farul	14	5	4	5	18—21	28
9. Petrolul	14	5	3	6	16—19	26
10. „U" Cv.	14	4	5	5	17—19	25½
11. Jiul	14	5	2	7	17—24	25½
12. Politehnica	14	5	1	8	16—21	24
13. A.S.A.	14	3	4	7	13—28	22
14. Rapid	14	4	2	8	13—22	20½
15. F.C. Argeș	14	3	4	7	10—20	18
16. C.F.R.	14	2	6	6	12—23	18

Alexandru Marki

O veste tristă ne-a parvenit din Arad : fostul portar al U.T.A.-ei între anii 1946—1951, Alexandru Marki, a încetat din viață. Amatorii de fotbal își amintesc de Marki ca de un mare talent în sportul cu balonul rotund. A fost component de bază al echipei U.T.A. și a apărat, de mai multe ori, poarta selecționatei țării. Lasă în urmă amintirea cea mai duioasă.

Înmormîntarea va avea loc azi, la Arad.

RAPIDUL ȘI CEI CARE-I CULEG, ÎN PLUMB, REZULTATELE

Că Rapidul — cu inima sa de totdeauna, care acum se cheamă Dan, Greavu, Lupescu, Răducanu, Dumitru și ceilalți — a coborît de pe piedestalul liderului pentru a se întîlni „în carne și oase" cu suporterii săi, cum frumos spunea antrenorul Marin Bărbulescu, la ei acasă, în cazul de față la Întreprinderea poligrafică Informația, nu este nimic senzațional. Pentru că, în fond, așa cum spunea și Dan Coe, este o datorie de onoare a echipei ceferiste față de sutele de mii de suporteri rapidiști răspîndiți în toate colțurile Bucureștilor (adevărații suporteri feroviari se supără dacă îi reduci la aria Giuleștiului !) și chiar în întreaga țară.

Că Rapidul a fost de această dată invitat, de asemenea, nu constituie ceva senzațional. Și pentru că trebuie să se țină seama și de amănuntul că directorul întreprinderii amintite, tov. Ion Simion, este membru în biroul secției de fotbal a clubului feroviar...

Dar, la urma urmei, indiferent dacă judeci la rece sau la polul opus, singura parte componentă a clubului giulețean care se ridică la nivelul unui mare club de fotbal o constituie entuziasmul suporterilor. Este tot atît de adevărat că sprijinul lor material n-a devenit încă elementul motric în relația entuziasm-cotizație, dar cum autonomia fotbalului bate la ușă...

S-a văzut și s-a simțit simbioza suporteri-jucători chiar și la scara redusă, intimă, la care s-a petrecut întîlnirea fotbaliștilor feroviari cu suporterii lor din lumea poligrafilor.

Și cu toți, ucenici care abia deslușesc tainele linotipului, vîrstnici cu culoarea plumbului în piele (suporterul „emerit" C. Florescu s-a îmbrăcat special cu tricou vișiniu !), chiar și fete (una a și luat cuvîntul, în virtutea fostei sale colegialități cu Dan Coe, la Liceul „Aurel Vlaicu" !) au ascultat cu nesaț cuvintele simple meșteșugite ale lui M. Bărbulescu, Greavu și Dan Coe, care au dat glas speranțelor și necazurilor echipei. Au ascultat, au înțeles sau nu. Pentru că din sală, au venit, prietenește, nu numai încurajări, ci și unele nedumeriri și reproșuri vizînd comportarea inegală a Rapidului, lipsa de concentrare în unele momente-cheie (n-a fost uitată nici înfrîngerea de la Tg. Mureș), absența lui Dumitriu II. Și chiar dacă antrenorul Marin Bărbulescu a încercat să jertfească presa pe altarul așa-zisei sincerități totale (gustul amar al pilulei Setubal mai persistă deci...), muncitorii tipografi au înțeles nemulțumirea și au ambalat-o, la rîndul lor, în aspirația spre un nou titlu de campion.

Deși antrenorul M. Bărbulescu și căpitanul echipei, Ilie Greavu au spus că Rapidul n-are ca obiectiv final performanța supremă în campionat, ci doar o planificare a fiecărui meci în parte, deși Dan Coe, filozof relativist de ocazie, a declarat că „la acest cerc — balonul de fotbal — se pot duce o infinitate de tangente, fiecare din ele însemnînd o posibilitate", toți — suporteri și jucători — au simțit dorința de a pronunța cuvîntul campion. Nimeni nu l-a pronunțat, deși, sîntem siguri, îl doresc cu ardoare.

Și, de fapt, nici aci nu-i nimic senzațional. Chiar dacă e vorba de Rapid, eternul out-sider, veșnicul capriciu...

Paul SLAVESCU

LOTO-PRONOSPORT

3 ZILE PÎNĂ LA ÎNCHIDEREA VÎNZĂRII BILETELOR LA TRAGEREA EXCEPȚIONALĂ LOTO DIN 9 DECEMBRIE 1969.

Numai trei zile v-au mai rămas la dispoziție pentru a vă putea procura biletele la tragerea excepțională Loto de marți 9 decembrie 1969.

La această tragere se pot cîștiga autoturisme „Moskvici 408" cu 4 faruri și radio, cu și fără remorcă „Camping minor", „Dacia 1100" și „Skoda 1000 M. B.", în număr NELIMITAT.

Tot în număr NELIMITAT se acordă și excursiile de 2 locuri și de 1 loc în U.R.S.S. — partea sudică — de circa 19 zile, precum și premii în numerar de valoare fixă.

Se mai acordă și 5 autoturisme prin tragere la sorți, variantelor cu numai 2 numere cîștigătoare.

Prețul biletelor este de 10 lei, 15 lei și 25 lei, putîndu-se participa — la această tragere — și pe **bilete colective.**

● Astăzi este ULTIMA ZI pentru depunerea buletinelor la concursul Pronosport de duminică 7 decembrie 1969. Înainte de a vă completa buletinele este bine să consultați „Programul Loto-Pronosport" care conține amănunte asupra meciurilor incluse în programul de concurs.

LOTO

NUMERELE EXTRASE LA TRAGEREA DIN 5 DECEMBRIE 1969

EXTRAGEREA I : 72 60 54 48 37 2 78 35 45 38 7 3

Fond de premii : 520.810 lei.

EXTRAGEREA a II-a : 18 6 36 41

Fond de premii : 287.174 lei.

Plata premiilor la această tragere va începe în Capitală de la 13 decembrie 1969 pînă la 19 ianuarie 1970 ; în țară de la 17 decembrie 1969 pînă la 19 ianuarie 1970 inclusiv.

sportul în lume

ŞEFI DE STATE SPORTIVI

URHO KEKKONEN, PREŞEDINTELE FINLANDEI, UN CUNOSCĂTOR DIRECT AL SPORTULUI

GEORGE SBÂRCEA

— Sportul este un element indispensabil în existenţa omului — ne-a spus dl. Urho Kekkonen, preşedintele Finlandei. **El te stimulează, îţi controlează atitudinea şi comportamentul, dilată personalitatea printr-o satisfacţie şi un sentiment intim de mulţumire, de sănătate, de vigoare.**

Spirit viu şi clar, luptînd pe tărîm politic pentru demnitatea şi bunăstarea compatrioţilor săi, preşedintele finlandez duce o viaţă supusă rigorilor unei discipline deprinse ca sportiv, cu performanţe omologate : a fost, în tinereţe, campionul ţării la săritura în înălţime, a cucerit mai multe medalii ca schior, la vînătoare stăpîneşte întinderile nemărginite ale Nordului cu un ochi ager, intimidîndu-şi şi azi încă prietenii pescari prin „norocul" care îi însoţeşte neîncetat. Dacă sportul i-a dat, negreşit, bucuria greutăţii învinse, împreună cu satisfacţia apreciabilă a ţelului atins, el nu i-a neglijat — cum l-am auzit spunînd — nici calităţile lui de ordin moral. Ceea ce socoteşte deosebit de important, în orice activitate sportivă, este capacitatea mişcării, a efortului fizic, de a influenţa pozitiv ritmul mişcărilor sufleteşti şi caracterul omenesc.

Am avut prilejul să arunc o privire de reporter asupra vieţii duse de preşedinte în vila sa de la Tamminiemi, un cartier de grădini cu mesteceni şi stejari, din Helsinki. De altfel, Tamminiemi înseamnă chiar „Capul stejarului", dar ar putea să însemne tot atît de bine şi „Logodna uscatului cu apa", fiindcă marea pătrunde acolo pînă la cărările înecate în stuf şi desişurile de vegetaţie ale parcului prezidenţial, peste care trec neîncetat pescăruşi alburii.

Viaţa începe, în vila şefului de stat — împrejurul căreia apa verde şi lină a Golfului Finic doarme sub umbra tufişurilor de pe ţărm — dimineaţa la opt (ora continentală) ; o vesteşte aroma piinii coapte la o fermă dintr-un sat apropiat, unde secara se mai usucă în cuptor, ca la noi porumbul din care se macină pirga dulce şi aurie. După un mic dejun frugal şi o scurtă trecere în revistă a actelor urgente, urmează o oră de exerciţii fizice şi sport, pe terenurile amenajate în acest scop. Campionul de odinioară nu a pierdut nimic din sprinteneala tinereţii, căreia i-a adăugat o vigoare de om matur, nu peste mult septuagenar !

— Între virstele omeneşti există o infinitate de puncte de tranziţie, dar sportul ajută la trecerea lor fără modificări perceptibile de energie şi ţinută fizică — ne împărtăşeşte dl. Urho Kekkonen. **Educaţia fizică şi activităţile sportive sînt un ferment continuu al personalităţii, avînd darul de a intensifica nu numai voinţa de acţiune, dar şi tonusul vital, pînă în cele mai profunde cute ale sufletului.**

Controlîndu-se cu severitate, preşedintele participă, cu întreaga dăruire, la exerciţiile de atletism, pe care şi le impune şi în care găseşte o plăcere directă şi uşoară. Este convins, după cum a mărturisit, că ora zilnică de mişcare şi tensiune a muşchilor este, pe de o parte, cel mai firesc mijloc de destindere nervoasă, pe de altă parte, e un procedeu, la îndemîna oricui, de acumulare a noilor energii necesare, zi de zi, activităţilor profesionale şi sociale.

Cînd antrenamentul acesta matinal ia sfîrşit, agentul personal al preşedintelui trebuie să se străduiască de-a binelea spre a se putea ţine de viguros său şef, care urcă scările aproape în fugă. Urho Kekkonen se mişcă cu vioiciunea unui adevărat atlet, ceea ce — susţin finlandezii — este cel mai bun argument în favoarea sportivităţii pînă la cea mai înaintată vîrstă.

— E însă şi un argument în favoarea programului meu şi al metodei proprii de antrenament — adaugă preşedintele.

Programul său cuprinde, în durate egale de timp, alergare, săritură, gimnastică combinată, ridicarea de greutăţi şi tenis, adică zece minute de fiecare, cu cîte două minute de pauză între ele, folosite pentru respiraţie completă şi ritmată. Ceea ce sporeşte atractivitatea şi, după cum se vede, eficienţa antrenamentului este nu numai alternarea scurtă a atîtor exerciţii diverse, dar şi faptul că, în fiecare zi, antrenamentul începe cu un alt exerciţiu : de pildă, în ziua cînd el debutează cu sărituri, încheierea se face prin alergare, iar cînd deschiderea o face gimnastica, alergarea şi săriturile rămîn la urmă, printr-o continuă rotaţie a momentelor de antrenament.

De cîte ori Urho Kekkonen izbuteşte să-şi ia o săptămînă de vacanţă — ceea ce pentru un şef de stat nu e totdeauna uşor, — el schiază, de obicei, cîte douăzeci de mile zilnic, undeva în nord, unde gustă din plin sentimentul naturii, densitatea şi prospeţimea aerului, împreună cu bucuria mişcării şi a ritmului vîntului. De asta refuză să locuiască prin hotelurile turistice, adăpostindu-se întotdeauna într-un cort. Primăvara, preşedintele porneşte uneori, departe de Capitală, spre zăvoaiele unde sînt locuri singuratice între buchete de mesteceni şi zarea scînteiază într-o lumină umedă. Acolo se abandonează pescuitului, care devine nu numai plăcere, dar şi o adevărată vînătoare dacă ne gîndim că, deunăzi, în mai puţin de o oră, a prins cu undiţa 21 kilograme de ştiucă !

Nu ca să facă o glumă, ci mai mult spre a sublinia importanţa pe care o atribuie sportului şi rolului stenic pe care îl are în viaţa omului de azi, Urho Kekkonen a răspuns, la întrebarea :

— Ce v-aţi dori, dacă ar exista zîne ca în basme, gata să satisfacă trei dorinţe ale oricărui om întîlnit în cale ?

— Condiţii de climă din ce în ce mai bune pentru schi ; ştiucă multă în riurile noastre pentru pescarii sportivi şi pierderea unui kilogram din greutatea corporală, prin exerciţii simple şi eficace !

Trimisul nostru special, CONSTANTIN MACOVEI, transmite:

ÎNTÎLNIREA DE GIMNASTICĂ CEHOSLOVACIA — ROMÂNIA AŞTEPTATĂ CU MULT INTERES

UHERSKE HRADISTE, 5 **(prin telefon).** Întîlnirile bilaterale dintre echipele feminine de gimnastică ale Cehoslovaciei şi României vor fi reluate sîmbătă — după o întrerupere de mulţi ani — aici, în micul oraşel slovac Uherske Hradiste, printr-un meci aşteptat cu mult interes în ambele tabere.

Gimnastele române vor trebui să confirme succesul net, repurtat acum o săptămînă, în faţa selecţionatei Bulgariei şi o vor putea face, sîntem siguri, printr-o evoluţie cît mai aproape de limita posibilităţilor lor actuale. La antrenamentul efectuat joi după-amiază, a doua zi după sosirea în localitate, chiar în sala ce urmează să găzduiască concursul, **Rodica Apăteanu, Alina Goreac, Elena Ceampelea, Lucia Chiriţă, Lia Variu şi Olga Ştefan** — aceasta fiind echipa ce va fi opusă gazdelor au dovedit multă dispoziţie de lucru, antrenorul **Nicolae Covaci** declarîndu-se mulţumit de forma elevelor sale. Vineri, cele şase gimnaste au efectuat un nou program de antrenament, de data aceasta de o intensitate mult mai redusă. În aceleaşi zile, dar la ore diferite, bineînţeles, s-a antrenat şi echipa gazdă, din care la această oră se cunosc doar cinci din cele şase fete ce urmează să apară în formaţie. Antrenoarea gimnastelor cehoslovace, **Alena Timterova,** care era prezentă în tribună la antrenamentul gimnastelor noastre, ne-a spus că regretă mult absenţa din echipa sa a binecunoscutei **Maria Krajcirova.** Cîştigătoarea premondialelor de la Ljubljana s-a îmbolnăvit de mai bine de o săptămînă, doar cu două zile înaintea finalelor campionatului (la care fireşte n-a participat) şi nu a putut fi selecţionată nici pentru meciul cu reprezentativa României.

„Omul nr. 1" în echipa gazdă a devenit astfel **Bohumila Rimnacova,** proaspăta campioană absolută a Cehoslovaciei, învingătoare, duminica trecută, în finalele de la Jihlava. Va fi interesant însă de urmărit replica pe care i-o va da foarte tînăra şi foarte talentata **Marcela Vachova** (16 ani), clasată pe locul secund în campionatul Cehoslovaciei (după ce conducea la sfîrşitul impuselor) şi deţinătoare, singura de altfel, a notei 10 la paralele în concursul pe aparate de la Jihlava. Din echipa ce va fi alinîată de gazde mai fac parte **Hana Liskova, Mirka Sklenickova, Jarmila Techlova.** Pentru cel de al VI-lea loc concurează **Kveta Velsova şi Sonja Brazdova.**

De remarcat că în acest sezon selecţionata Cehoslovaciei nu a susţinut nici o întîlnire inter-ţări, finala campionatului recent disputat fiind singura competiţie ce a angrenat elita gimnasticii feminine cehoslovace.

În prima zi a întîlnirii dintre echipele Cehoslovaciei şi României, simbătă, sînt prevăzute exerciţiile impuse, iar duminică, după-amiază, exerciţiile liber alese.

Karl Schranz, eliberat încă în trecutul sezon de „complexul Killy", s-a antrenat intens pentru o răsunătoare încheiere a carierei sale sportive, anunţată, de altfel, prin cîştigarea precedentei „Cupe Mondiale"

Aşa arăta, înaintea primului îngheţ, decorul plin de farmec în care se ridică noua trambulină a schiorilor de la Strbske Pleso (altitudine 1350 m), unde se va desfăşura una din cele mai spectaculoase probe ale C. M. de schi nordic

O „săptămînă a sporturilor" în Munţii Tatra

Actuala ediţie a campionatelor mondiale de schi (discipline nordice) se va desfăşura în staţiunea montană Sztrbske Pleso, în munţii Tatra din Cehoslovacia, între 14 şi 22 februarie 1970. Întrecerile sînt puse sub înaltul patronaj al preşedintelui R. S. Cehoslovace, Ludvik Svoboda.

Recent, preşedintele Federaţiei internaţionale de schi, S. Bergman (Suedia) a vizitat staţiunea Sztrbske Pleso. Oaspetele a inspectat pîrtiile, instalaţiile şi amenajările din această staţiune, declarîndu-se total satisfăcut.

Acest important eveniment în lumea sporturilor de iarnă corespunde cu o serie de alte manifestaţii, care dau o notă festivă acestei adevărate „săptămîni sportive", găzduite de ţinutul Tatrei.

În afara întrecerilor schiorilor, la Poprad, un frumos centru sportiv din masivul Tatra Mare, va mai avea loc şi un turneu de hochei pe gheaţă cu participarea echipei locale, a selecţionatei Slovaciei, precum şi a două cluburi din R. F. a Germaniei şi Elveţia. Tot la Poprad vor evolua patinatorii artistici, iar în oraşelul Stary Smokovec se vor întrece călăreţi din Cehoslovacia, Polonia şi Ungaria.

Dar **organizatorii cehoslovaci nu vor să se limiteze numai la aceste întreceri sportive, ci vor organiza şi numeroase acţiuni culturale.** În timpul desfăşurării ceremoniilor de deschidere şi închidere, pe stadionul din Poprad, se va produce Ansamblul de stat al R. S. Cehoslovace „Sluk", după care arta populară va fi reprezentată de încă 4 colective de dansuri slovace. În această perioadă, spectatorii vor putea vizita expoziţia de echipament sportiv de fabricaţie cehoslovacă şi galeria de artă, în care plasticienii locali vor expune lucrări, evocînd măreţia munţilor Tatra. De asemenea, ei vor putea asculta pe cei mai renumiţi cîntăreţi populari cehi şi slovaci.

O încununare a acestor frumoase acţiuni sportive şi extrasportive îl constituie festivalul internaţional al filmului sportiv, care va avea loc în perioada respectivă la cinematograful „Hvezdoslav" din oraşelul Strbske-Pleso.

(Al. S.)

Corespondenţă specială din Elveţia

ÎN AŞTEPTAREA VALOROŞILOR HANDBALIŞTI ROMÂNI

În Elveţia există, actualmente, pe plan sportiv, o serioasă preocupare, pentru apropiata dublă întîlnire amicală dintre handbaliştii ţării gazdă şi cei ai României, determinată, pe de o parte, de importanţa acestor jocuri, iar pe de alta, de teama unor înfrîngeri severe, pe teren propriu. Care să fie motivele acestor temeri ?

Mai întîi, acela că echipa Elveţiei este astăzi mult mai slabă decît cea care a mai fost opusă în ultimele întîlniri reprezentativei române. Deşi selecţionata gazdelor e pregătită de reputatul antrenor iugoslav *Irislav Dolenec,* care a schimbat radical componenţa lotului, minuni nu se pot face, cu atît mai mult cu cît timpul scurt nu a permis omogenizarea. Pe de altă parte, în Elveţia lipsesc condiţiile necesare unei dezvoltări a handbalului care să ţină pasul cu evoluţia pe plan internaţional a acestui sport. De fapt, nici măcar o federaţie ca atare nu există în Elveţia, locul ei ţinîndu-l o comisie alcătuită din cîţiva entuziaşti. Iată şi motivul pentru care condiţiile financiare aflate la dispoziţia handbalului sînt precare.

Este drept, sorţii au avantajat echipa Elveţiei în ce priveşte calificarea pentru Campionatul Mondial din Franţa. Partenera de baraj, formaţia Luxemburgului, întrecută cu 11—10 pe teren propriu şi cu 22—9... în deplasare, a fost, de fapt, un adversar slab. Partida-tur a stîrnit însă numeroase comentarii aspre la adresa selecţionatei elveţiene, iar antrenorul Dolenec a fost nevoit să apeleze pentru retur la serviciile unor vechi internaţionali, *Glaus* şi *Stebler,* care fuseseră iniţial îndepărtaţi din lot întrucît nu suportau antrenamentele intensive. Contribuţia lor a fost însă remarcabilă şi, după cea de a doua partidă cu Luxemburgul, ei au revenit în lot, urmînd, desigur, să joace din nou şi împotriva handbaliştilor români.

Atuul principal al echipei Elveţiei îl constituie portarii, la ora actuală candidînd cu şanse aproximativ egale la un loc în lot nu mai puţin de 6—7 sportivi. Există însă şi o slăbiciune principală a formaţiei, anume linia de atac, în special din cauza absenţei şuterilor de la distanţă. Or, în faţa unei apărări atît de ferme, de „închise" ca aceea a românilor, asemenea „tunari" sînt de neînlocuit, neputîndu-se înscrie suficiente goluri.

Iată acum şi lotul Elveţiei : *Funk* (Grasshoppers), *Kiener* (G. G. Berna) şi *Eisen* (Pfadi Winterthur) — portari, *Rudolf* (B.S.V. Berna), *Mahrer* (T.V. Moehlin), *Gygax* (T.V. Suhr), *Notter* (St. Otmar), *Rudi Wagner, Hansrudi Wagner, Kron* (A.T.V. Basel-Stadt), *Aeschbach* (Grasshoppers), *Schweingruber* (B.S.V. Berna), *Morell* (Amicitia Zürich), *Blaser* (T.S.G. Berna), *Züblin* (S.T.V. St. Gallen), *Rey* (Pfadi Winterthur), *Glaus* (B.S.V. Berna) şi *Stebler* (A.T.V. Basel-Stadt). Sînt foarte mulţi jucători pe care handbaliştii români nu i-au văzut încă evoluînd (patru dintre ei joacă, de altfel, în liga secundă) şi este, de asemenea, posibil ca unele mici modificări de ultimă oră (mini-avantaj al gazdelor...) să aibă loc, dar, fără îndoială, scheletul echipei va rămîne neschimbat.

Claudius BABST
„Sport"-Zürich

TELEX-TELEX

● La Conakry, reprezentativa de box a Guineei a fost întrecută cu 4—3 de cea a R. D. Germane.

● **Camera de Comerţ din Ciudad de Mexico face cunoscut că pentru turneul final al campionatului mondial de fotbal şi-au anunţat sosirea peste 30 000 de turişti străini. Toţi vor beneficia de tichete incluzînd bonuri de hotel, de restaurant şi de transporturi, precum şi bilete de intrare la meciuri.**

● Întîlnirea amicală de handbal dintre selecţionatele masculine ale Norvegiei şi Islandei, disputată la Oslo, s-a încheiat la egalitate: 17—17 (8—10), la Copenhaga, cea a R. F. a Germaniei a dispus cu 18—16 (4—9) de cea a Danemarcei, iar la Pontevedra, Spania a fost întrecută de Iugoslavia cu 20—9 (11—5).

● **La Manilla s-a anunţat că federaţia de box din Iugoslavia a solicitat primirea sa ca membră în Consiliul mondial al boxului, organizaţie care coordonează activitatea pugilismului profesionist. Consiliul a transmis cererea forului iugoslav Uniunii europene de box (E.B.U.).**

● Turneul internaţional de hochei pe gheaţă de la Katowice a fost cîştigat de campioana R.D. Germane, formaţia Dynamo Weisswasser, care a învins în finală cu 5—3 (3—1, 0—1, 2—1) echipa cehoslovacă Banik Ostrava.

PANORAMIC SPORTIV EXTERN

Încă n-au încetat comentariile legate de ultimele rezultate din calificările pentru C.M. din Mexic şi din marile competiţii fotbalistice continentale şi apar iarăşi prilejuri de discuţie între microbiştii sportului-rege. De data aceasta, e vorba de desemnarea încă unei finaliste, la capătul partidei Luxemburg — Bulgaria. Fotbaliştii bulgari sînt, incontestabil, favoriţi. Vă reamintim, totuşi, că şi Polonia poate beneficia direct, în cazul destul de greu de presupus al unui rezultat de egalitate, sau al unei (improbabile) victorii a gazdelor. Nu-i vorbă însă, rotunjimea balonului merge şi pînă la asemenea năzbîtii... Din acest punct de vedere chiar şi partida amicală de miercuri dintre Anglia şi Portugalia (evident, planificată înainte de clarificarea situaţiei din grupa I a preliminariilor !) poate prilejui valuri de cerneală.

Ultimul, dar nu cel de pe urmă — schiul, care va „încinge" încă de pe acum pîrtiile şi... coloanele rubricilor de specialitate. La Val d'Isère, maeştrii şi maestrele spectaculoaselor, îndrăgitelor probe alpine, iau un prim contact cu sezonul campionatelor lumii, participînd la „Criteriul primei zăpezi". Nu chiar prima zăpadă, în schimb este cu siguranţă întîiul concurs de mare anvergură, de la startul căruia nu credem că vor lipsi multe nume mari. Pe primul plan, ca de obicei, se va situa veşnica dispută franco-austriacă, pigmentată (tot ca de obicei...) de eventuale locuri fruntaşe ale nord-americanilor, elveţienilor, italienilor sau vest-germanilor. Orice alt asemenea succes de out-sideri ar reprezenta o mare surpriză. Dar mai există o competiţie legată strîns de apropierea campionatelor lumii, anume „Săptămîna internaţională a fondului" de la St. Moritz, de asemenea o avanpremieră a aprigelor dispute pe care urmează să le găzduiască, în această iarnă, Cehoslovacia. Aici, însă, protagoniştii sînt, de obicei, scandinavii, pentru care alergarea pe pofecile înzăpezite constituie mai mult decît o preocupare strict sportivă, chiar o autentică a doua natură.

Şi acum, să aşteptăm rezultatele !

Şi pentru pugilişti ultima lună a anului oferă ocazii de a intra în vederile selecţionerilor pentru încă îndepărtatele viitoare mari competiţii. Românii nu fac excepţie, iar participarea lor la „Turneul speranţelor olimpice" din Polonia, alături de sportivi extrem de dotaţi din Cuba, R.D. Germană, U.R.S.S. şi desigur Polonia, precum şi din alte ţări cu box valoros, ne va familiariza cu nume apte de a emite pretenţii justificate la medalii în mari turnee.

Handbaliştii fruntaşi pe plan mondial intră în febra cea mare de start, la ordinea zilei fiind confruntările amicale cu caracter de test (şi tatonări reciproce). Reprezentanţii noştri pleacă într-un turneu, primul popas fiind în Elveţia, unde vor susţine două partide cu selecţionata gazdelor. Tot în săptămîna ce urmează mai are loc un meci amical capabil de a ne clarifica unele raporturi de forţe cu un ceas mai devreme, anume cel dintre Norvegia şi R.F. a Germaniei.

G. RUSSU-ŞIRIANU

LA KÖLN

COMPETIŢIA DE TENIS „CUPA REGELUI SUEDIEI"

La Köln au început ultimele partide contînd pentru competiţia de tenis pe teren acoperit dotată cu „Cupa Regelui Suediei". În semifinala Cehoslovacia — Anglia scorul este, la încheierea ediţiei, 1—1 (Zednik — Stillwell 6—2, 3—6, 20—18, Cox — Kukal 6—4, 6—3). În cealaltă semifinală se vor întîlni Suedia şi R.F. a Germaniei.

TORBEN ULRICH — PROFESIONIST !

DALLAS 5 (Agerpres). — **Cunoscutul jucător de tenis Torben Ulrich (Danemarca) a semnat un contract ca profesionist. El urmează să participe la o serie de concursuri „open" care vor avea loc în acest sezon pe teren acoperit în S.U.A. Torben Ulrich este în vîrstă de 41 ani.**

CONTINUĂ COMPETIŢIILE CONTINENTALE DE BASCHET

În competiţiile continentale de baschet s-au disputat o serie de întîlniri. În „Cupa campionilor europeni" (m) : *Hapoel Tel Aviv — A.S. Villeurbanne 70—69 (34—36) ; Real Madrid — Honved Budapesta 95—76 (46—38) ; Legia Varşovia — Akademik Sofia 91—80 (58—47); Slavia Praga — A.E.K. Viena 106—68 (56—37) ;* în „Cupa cupelor" : *Benfica Lisabona — Fides Neapole 54—102 (24—54) ; Ettelbruck Luxemburg — Vichy 63—102 (26—51) ;* în „Cupa campionilor europeni" (f) : *M.T.K. Budapesta — Akademik Sofia 61—71 (33—27) ; Creff Madrid — Wisla Cracovia 46—64 (28—34).*

ÎN TURNEUL DE HOCHEI DE LA MOSCOVA :

U.R.S.S. — CANADA 2-2

În turneul de hochei pe gheaţă de la Moscova, derbyul U.R.S.S. — Canada s-a încheiat la egalitate : 2—2 (1—1, 1—0, 0—1), iar Cehoslovacia a dispus de reprezentativa R. D. Germane cu 10—2 (3—0, 5—0, 2—2). În clasament : 1. U.R.S.S. 5 p, 2. Suedia 4 p, 3. Cehoslovacia 4 p, 4. Canada 3 p, 5. Finlanda 0 p, 6. R. D. Germană 0 p.

Trimisul nostru special la „Cupa Dunării"

Valeriu CHIOSE, transmite :

20 DE MINUTE DE HOCHEI PE ZĂPADĂ!

BUDAPESTA, 5 (prin telefon). — Vineri dimineaţă, cînd programul „Cupei Dunării" la hochei fusese alcătuit, o telegramă sosită de la Kiev a anunţat că echipa Dinamo nu va putea lua parte la această competiţie.

În felul acesta a fost introdusă în întrecere echipa de tineret a oraşului Budapesta.

Vineri, dimineaţa, a început să ningă la Budapesta, iar după-amiază, în timpul festivităţii de deschidere, ninsoarea s-a înteţit.

Turneul a fost inaugurat de formaţiile oraşelor Bucureşti şi Sofia. După prima repriză, la scorul de 1—0 în favoarea echipei din Sofia (prin golul înscris de Gherasimov în minutul 12), jocul s-a întrerupt, deoarece arbitrii au apreciat că terenul este impracticabil. Comisia de organizare a luat hotărîrea să se aştepte pînă la ora 21,30 (ora Budapestei) şi în caz că ninsoarea nu se va opri, meciul să fie continuat luni dimineaţa.

DUKLA JIHLAVA ÎNVINGĂTOARE

KLAGENFURT, 5. (Agerpres). — Peste 3 000 de spectatori au urmărit la Klagenfurt returul meciului dintre formaţiile Dukla Jihlava şi A.C. Klagenfurt, contînd pentru „Cupa campionilor europeni" la hochei pe gheaţă. Victoria a revenit hocheiştilor cehoslovaci cu scorul de 8—2 (3—0, 4—1, 1—1). Învingătoare şi în primul joc (scor 7—4), echipa Dukla Jihlava s-a calificat pentru semifinalele competiţiei.

PUTERNICĂ PARTICIPARE LA MARATONUL „ASAHI"

S-a stabilit ca tradiţionalul maraton internaţional dotat cu premiul „Asahi" să aibă loc la 7 decembrie în împrejurimile oraşului Fukuoka. La concurs şi-au anunţat participarea 34 de alergători, dintre care 16 sînt invitaţi de peste hotare. Printre favoriţii probei se numără etiopianul Mamo Wolde, campion olimpic la Ciudad de Mexico, Ron Hill (Anglia), Garrido (Mexic), Acksay (Turcia), Jullian (Noua Zeelandă), Drayton (Canada) şi alţii. Marele favorit al gazdelor este Akio. Specialiştii consideră că proba va fi cîştigată totuşi de canadianul Drayton, care luna trecută a terminat învingător maratonul de la Detroit, realizînd timpul de 2h 12:00 (a patra performanţă mondială a tuturor timpurilor)

DUPĂ „BARAJUL" DE LA MARSILIA

BUDAPESTA, 5 *(Agerpres).* — Într-un comentariu pe marginea meciului de la Marsilia dintre echipele de fotbal ale Ungariei şi Cehoslovaciei (preliminariile campionatului mondial), ziarul „Népsport" din Budapesta notează că *„rezultatul era previzibil, întrucît fotbalul maghiar cunoaşte în ultimul timp o criză serioasă. Am fost depăşiţi de adversarii noştri pe plan tehnic şi tactic.* ESTE NORMAL CA ECHIPA CEHOSLOVACĂ SĂ PARTICIPE LA TURNEUL FINAL DIN MEXIC, *fiindcă formaţia maghiară, cu un joc neinspirat şi fără vigoare, nu ar fi putut evolua la renumele fotbalului ungar de altă dată".*

Toţi cronicarii de fotbal maghiari adresează felicitări echipei Cehoslovaciei şi îi urează succes la jocurile turneului final al campionatului mondial de fotbal.

PRONOSTICURILE LUI SCHÖN

Într-un interviu acordat presei mexicane, antrenorul echipei de fotbal a R. F. a Germaniei, Helmuth Schön, a declarat că BRAZILIA ARE CELE MAI MARI ŞANSE DE A INTRA ÎN POSESIA TITLULUI MONDIAL. „Echipa Braziliei, a spus Schön, practică un joc remarcabil, un adevărat şi original fotbal". El a mai enumerat printre favorite formaţiile Angliei, Uruguayului şi Mexicului, arătînd că pe teren propriu fotbaliştii mexicani vor fi greu de întrecut.

„CUPA BALCANICĂ" LA FOTBAL 1969-1970

ATENA, 5 (Agerpres). — **În ultima zi a Conferinţei balcanice de fotbal, desfăşurată la Atena, au fost stabilite grupele şi s-au tras la sorţi meciurile „Cupei balcanice" pentru echipe de cluburi, ediţia 1969—1970. Din grupa I fac parte formaţiile P.A.O.K. Salonic, Beroe Stara Zagora (Bulgaria) şi Eskisehir (Turcia). Majoritatea meciurilor din această grupă vor fi conduse de arbitri români. În grupa a II-a au fost repartizate echipele Universitatea Craiova, precum şi formaţii din Albania şi Iugoslavia, al căror nume urmează să fie comunicat pînă la 15 decembrie. Potrivit tragerii la sorţi, Universitatea Craiova va susţine primele două jocuri în deplasare. Datele de disputare a jocurilor vor fi stabilite de comun acord între echipele interesate.**

Tiparul I.P. „Informaţia". str. Brezoianu nr. 23—25. Bucureşti

40368

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXV — Nr. 748 (6182) ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT Duminică 7 decembrie 1969

C.C.E. LA BASCHET MASCULIN

ARBITRU ROMÂN LA MECIUL IGNIS VARESE — TAPION HONKA

Românul **Petre Marin** va fi unul dintre cei doi arbitri care vor conduce, la 11 decembrie, la Varese, partida internațională de baschet dintre echipa locală **Ignis** și **Tapion Honka,** campioana Finlandei. Meciul amintit se va desfășura în cadrul „Cupei campionilor europeni" la baschet masculin și va constitui revanșa întîlnirii de la Helsinki, terminată, la 4 decembrie, cu victoria baschetbaliștilor italieni, cu scorul de 88—59.

UNIVERSIADA DE IARNĂ ÎN FINLANDA

Sportivi studenți din 32 de țări și-au anunțat participarea la Universiada de iarnă, care va avea loc anul viitor în Finlanda. În programul competițional figurează probe de schi, patinaj, săniuțe și meciuri de hochei pe gheață.

Turneul de hochei pe gheață va avea loc la Tampere, cu participarea reprezentativelor studențești ale U.R.S.S., Canadei, Cehoslovaciei, Suediei, Finlandei, Japoniei și Coreei de sud.

SPANIA — O NOUĂ CANDIDATĂ PENTRU J. O. DE IARNĂ

Municipalitățile localităților spaniole Huesca, Saragosa și Jaca și-au prezentat oficial candidaturile pe lîngă Comitetul Internațional Olimpic și Federația internațională de schi în vederea organizării Jocurilor Olimpice de iarnă din 1976. Ele au propus ca întrecerile să se desfășoare în cele două stațiuni de sporturi de iarnă din provincia Huesca: Candanchu și Formigal.

DOI HALTEROFILI ROMÂNI — CAMPIONI BALCANICI

● V. BĂDESCU ȘI F. BALAȘ PE PRIMELE LOCURI ● F. BALAȘ A DOBORIT RECORDUL LUMII, DAR EL NU VA FI OMOLOGAT ● ECHIPA BULGARIEI A CÎȘTIGAT „CUPA BALCANICĂ", ROMÂNIA PE LOCUL II. ● TREI NOI RECORDURI MONDIALE DE JUNIORI

Campionul balcanic la categoria pană, V. Bădescu Foto: TH. MACARSCHI

BRAȚE DE FIER...

Niciodată nu mi s-a părut sala Floreasca mai frumoasă ca ieri, la deschiderea întrecerilor între cei mai puternici halterofili din Balcani. Prin ferestre, soarele neașteptat de dulce al acestui început de decembrie poleia cu sclipirile lui aurite o sală parcă în clipa aceea dată în folosință. strălucind sub vopselurile proaspete și înveșmîntată în drapele și flori. Gazdele au făcut eforturi evidente pentru ca musafirii să se simtă cît mai bine. Păcat că unii dintre ei n-au putut veni sau au venit cu întîrziere.

Însemnările care urmează sînt ale unui neofit, ale unui om care a pătruns pentru prima oară în viața lui într-o sală de haltere. Poate, de aceea, impresiile au fost mai puternice, emoțiile pe care le-am încercat în timpul concursului fiind chiar mai mari decît cele ale halterofililor în clipele supremei încordări, ale luptei dramatice cu haltera grea și nepăsătoare. Aveam senzația că trăiesc aievea povestea lui Gulliver, pe care fantezia lui Jonathan Swift l-a purtat în țara uriașilor. Eram și eu într-o lume asemănătoare, într-o lume a unor ființe supraputernice, în care oameni, în aparență ca mine sau ca oricare dintre dv. — dacă ne referim la cei din categoria „cocoșilor", cu cele 56 de kilograme ale lor, neverosimilul atinge proporții de poveste — ridică haltere de două ori — ba și mai mult! — mai grele decît ei. Ai adesea senzația că totul este o înșelătorie, că masa plastică, prezentă astăzi în toate domeniile, a venit și aici să înlocuiască oțelul greu al halterelor. Este un gînd de o clipă, de care te grăbești să te desparți, atunci cînd haltera, părăsind mîinile miraculoase ale sportivilor, face să se cutremure podeaua și sala, parcă sub greutatea ei.

Momentul culminant al reuniunii de ieri l-a constituit, mai ales pentru inimile noastre înfiorate, tentativa de record mondial a lui Fiți Balaș. Asistăm, întîi, la verificarea greutății halterei. Patru oameni zdraveni ridică, cu destulă dificultate, haltera de 146 kilograme a prezumtivului record, pe care peste cîteva minute va trebui să o înalțe deasupra capului Balaș singur! Fără să tremure, fără să ceară nici propriului său trup vreun sprijin, doar cu forța brațelor. Și Balaș, în tăcerea de catedrală care-l înconjoară, realizează marea, mult visata performanță, confirmată de cele trei becuri albe care parcă luminează pentru o clipă toată sala. Dar isprava mai are nevoie de o atestare: aceea a cîntarului personal al lui Fiți Balaș. Urmează alte clipe interminabile de emoție, la capătul cărora, satisfacția trăită cîteva momente se prăbușește ca un castel din cărți de joc: cele 1,500 kg în plus peste limita greutății au anulat recordul. Dar nu și performanța în sine. Bravo Fiți!

Jack BERARIU

COMENTARIUL REUNIUNII

În afara „momentului Balaș" reuniunea de dimineață a avut și alte cîteva clipe de tensiune. Campionul european Mladen Kucev (Bulgaria) a ratat de trei ori la smuls (100 kg) și a ieșit din concurs. Astfel, în lipsa favoritului, reprezentantul țării noastre Vasile Bădescu s-a clasat pe primul loc la categoria pană cucerind primul titlu balcanic pentru echipa României. Rezultatul său (347,5 kg) este bun, și, sperăm ca, în scurt timp, el își va mai îmbunătăți performanța. Al doilea titlu balcanic pentru echipa țării noastre a fost adus, conform așteptărilor, de F. Balaș. Păcat că la smuls și la aruncat nu i-au reușit campionului nostru ultimele încercări (la 122,5 kg și, respectiv, la 160 kg). Cu aceste rezultate, F. Balaș ar fi realizat un valoros record național la categoria ușoară (422,5 kg).

Campionul european la categoria cocoș, Atanas Kirov (Bulgaria) a cucerit cu ușurință primul loc, realizînd cu 340 kg — nou record balcanic. Zoro Fiat, clasat al doilea și-a învins într-o manieră categorică adversarii.

Revenind la performanța lui F. Balaș, care a egalat recordul mondial la împins deținut de Evgheni Katura (U.R.S.S.), trebuie să precizăm cîteva lucruri. După cîntărirea oficială înainte de concurs, cînd F. Balaș a realizat greutatea cerută (sub 67,5 kg) sportivul nostru și-a potolit senzația de foame și de sete! Ca urmare, după ce a reușit să ridice 146,5 kg (record mondial), la recîntărire avea un plus de 1,5 kg! Astfel, conform regulamentului recordul nu poate fi omologat. Referitor la această problemă secretarul ge-

Ion OCHSENFELD

(Continuare în pag. a 4-a)

CEI MAI BUNI 10 SPORTIVI ROMÂNI AI ANULUI 1969

Continuînd o frumoasă tradiție de sfîrșit de an, redacția noastră se adresează cititorilor săi cu întrebarea: CARE SINT, DUPĂ OPINIA DV., CEI MAI BUNI 10 SPORTIVI ROMÂNI AI ANULUI 1969?

Profesori de educație fizică, sportivi, antrenori, iubitori ai sportului! Așteptăm răspunsurile dv. pînă la 20 decembrie inclusiv (data poștei).

Acei dintre participanții la anchetă ce vor indica în răspunsurile lor cei mai mulți dintre sportivii clasați în primele 10 locuri vor fi răsplătiți cu frumoase premii.

Se vor acorda trei premii în obiecte (un aparat de radio, o bicicletă, un ceas) și cinci mențiuni constînd în abonamente la ziarul „Sportul" pe timp de un an.

ÎN CEA DE A 2-a ZI A FINALELOR DE LUPTE LIBERE-JUNIORI

SUPERLATIVELE AU CONTINUAT

TIMIȘOARA, 6 **(prin telefon, de la trimisul nostru).** Fiind cea de a doua zi a întrecerilor finale de lupte libere — juniori (mici și mari), am consemnat, cu deosebită satisfacție, aprecieri elogioase. Tinerii luptători și-au disputat inițiatea — pentru a-și croi drumul spre turul final — cu o dîrzenie dificil de exprimat prin cuvinte. Chiar și atunci cînd au fost în situații lipsite de cele mai mici șanse de succes, ei n-au renunțat să continue lupta, evoluînd cu aceeași abnegație și curaj pînă la fluierul arbitrului sau gongul final. După părerea antrenorului federal **Ion Crisnic**, competiția finală din acest an i-a dat mari speranțe pentru activitatea viitoare de performanță. **„Dintre acești juniori** — ne-a declarat aseară I. Crisnic — **sînt sigur că voi recruta olimpici pentru '76 și poate o garnitură completă".**

Spre titlurile de campioni ai acestei ediții (a XV-a) candidează cu posibilități apreciabile: I. Arapu (Buc.) cat. 48 kg, P. Ioniță (Buc.) cat. 52 kg, Gh. Cucuruzan (Cluj) cat. 60 kg, E. Teglas (Odorhei) cat. 65 kg, M. Pîrcălabu (Călugăreni) și I. Buzea (Brașov) cat. 70 kg, C. Ardeleanu (Lugoj) și V. Țigănuș (Iași) cat. 81 kg.

Iată și cîteva rezultate din ziua a doua de la întrecerea juniorilor mari: **cat. 48 kg:** I. Arapu (Buc.) b. tuș M. Căldăraru (Petroșani) și b.t. D. Berbecel (Galați); **cat. 52 kg:** P. Ioniță (Buc.) b.t. I. Tindeghe (Călugăreni); **cat 56 kg:** Gh. Peter (Lugoj) b.t. Gh. Cioc (Buc.), St. Csergo (Tg. Mureș) b.t. C. Iancu (Brașov); **cat. 60 kg:** Gh. Cucuruzan (Cluj) b.t. N. Vienica (Constanța) și b.t. Gh. Grigoraș (Timișoara); **cat. 65 kg:** E. Teglas (Odorhei) b.t. P. Stănică (Buc.) și b.t. M. Seladin (Constanța); **cat. 70 kg:** M. Pîrcălabu (Călugăreni) b.t. S. Boțoni (Sf. Gheorghe) și b.t. V. Dumitrică (Tîrgoviște); **cat. 75 kg:** I. Dumitru (Buc.) b.t. S. Crețu (Turda); **cat. 81 kg:** C. Ardeleanu (Lugoj) b.t. V. Pal (Odorhei); **cat. 87 kg:** Al. Apostescu (Tîrgoviște) b.t. I. Antal (Tg. Mureș); **cat. + 87 kg:** L. Simon (Tg. Mureș) b.t. F. Mina (Buc.).

Costin CHIRIAC

Rezultate excelente în „Cupa orașului București" la popice

P. PURJE — 1019 P D — NOU RECORD AL ȚĂRII

Sîmbătă, în cea de a doua zi a turneului internațional „CUPA ORAȘULUI BUCUREȘTI", ce se desfășoară pe arena Voința, s-au înregistrat o serie de rezultate dintre cele mai valoroase. Atît la proba de 100 lovituri mixte senioare, cît și la cea de 200 — seniori, la care concurează și sportivi din Cehoslovacia, R. D. Germană și Ungaria, primii clasați au dat dovadă de multă precizie în lansarea bilei, obținînd în final, după dispute spectaculoase, cifre excelente. La senioare, de pildă, Crista Szocs, cîștigătoarea trofeului cu 466 de popice doborîte și nici o bilă în gol (!), a avut în jucătoarea din R. D. Germană, Brigitte Uhle, o adversară redutabilă. La seniori, excelent s-au comportat românul Petre Purje — 1 019 pd — nou record al țării și cehoslovacul Iaroslav Antonin, notat pe foile de arbitraj cu 970 pd.

La proba junioarelor și a veteranilor — sportivi care în urmă cu 10 ani au făcut parte din loturile naționale — s-a dat o luptă interesantă, primele locuri revenind Margaretei Bordei (Gloria București) și lui Gică Andrei (fostul stoper al echipei de fotbal Progresul București, acum maestru al sportului la popice).

Rezultate: senioare (100 lovituri mixte) — 1. CRISTA SZOCS (România) 466 pd (286 la „pline" și 180 la „izolate"), 2. Brigitte Uhle (RDG) 444 pd, 3. Vlasta Sindlerova (Cehoslovacia) 430 pd, 4. Minodora Chețan (R) 428 pd, 5. Ana Marcu (R) 428 pd, 6. Elena Trandafir (R) 422 pd. **Junioare (100) — 1. MARGARETA BORDEI (Gloria București) 416 pd (275+141),** 2. Florica Filip (Rapid București) 405 pd, 3. Ana Albert (Voința Tg. Mureș) 404 pd, 4. Vasilica Pințea (Rapid Buc.) 403 pd, 5. Rozalia Stefucz (Voința Cluj) 402 pd, 6. Finica Catană (Gaz metan Mediaș) 400 pd. **Veterani (100) — 1. GH. ANDREI (Voința București)** 417 pd (260+157), 2. I. Pojgai (Gloria București) 413 pd — tot fotbalist și el, a fost ani de-a rîndul stoperul echipei Metalul București, 3. I. Dinescu (Rafinăria Teleajen) 412 pd, 4. Ivan Victor (Petrolul Ploiești) 410 pd, 5. C. Zombori (Flacăra Brașov) 394 pd, 6. D. Ivanciu (Rapid București) 393 pd. **Seniori (200) — 1. P. PURJE (România) 1 019 pd (cu zero bile în gol) — nou record de seniori,** 2. I. Antonin (Cehoslovacia) 970 pd, 3. C. Vinătoru (R) 956 pd, 4. I. Micoroiu (R) 940 pd, 5. D. Dumitru (R) 930 pd, 6. I. Tőssy (Ungaria) 927 pd.

Întrecerile se încheie azi.

T. RABȘAN

Crista Szöcs, cîștigătoarea probei de 100 lovituri mixte femei
Foto: M. FELIX

AZI, ETAPA A XV-a A CAMPIONATULUI DIVIZIEI A LA FOTBAL

Așadar, astăzi va avea loc ultima etapă a turului campionatului diviziei A la fotbal. În programul etapei a XV-a a primei divizii figurează cîteva partide interesante, de ale căror rezultate va depinde dacă vor surveni sau nu schimbări în clasament. După calculele hîrtiei, actualul lider, Rapid, poate pierde poziția ce o deține doar în cazul în care va suferi o înfrîngere la scor la Bacău, iar Universitatea Craiova va dispune, tot la scor, de F. C. Argeș. În acest fel, craiovenii vor acumula același număr de puncte, 20, ca Rapid, dar ar beneficia de un golaveraj mai bun.

Iată programul etapei a XV-a:

- **CRAIOVA: Universitatea — F. C. Argeș**
- **BACĂU: Dinamo — Rapid**
- **ORADEA: Crișul — Steaua**
- **CLUJ: „U" — Jiul**
- **ARAD: U.T.A. — Politehnica**
- **CONSTANȚA: Farul — C.F.R.**
- **PLOIEȘTI: Petrolul — Steagul roșu**
- **BUCUREȘTI: Dinamo București — A.S. Armata** (stadionul Dinamo, de la ora 13,30; în deschidere, de la ora 11,45, se vor întîlni echipele de tineret-rezerve Dinamo — A.S. Armata)

BASCHETBALISTELE DE LA I. E. F. S. AU ÎNTRECUT GREU VOINȚA BRAȘOV

Tita (I.E.F.S.) încearcă să recupereze o minge urmărită de O. Cucuruz (Voința) și Szabados (I.E.F.S.). Fază din partida I.E.F.S.—Voința Brașov

Foto: M. THEO

I.E.F.S. BUCUREȘTI — VOINȚA BRAȘOV (f) 63—58 (33—27). Studentele bucureștence, pornite mari favorite în această partidă, au trebuit să depună eforturi serioase pentru a fi învingătoare. Brașovencele au venit în Capitală cu dorința evidentă de a obține un rezultat cît mai bun. Și au fost la un pas de a-și realiza deziderattul. Bucureștencele au intrat sigure de succes, dar replica oaspetelor a fost excelentă așa că pentru a realiza victoria echipa prof. **I. Nicolau** a trebuit să depună eforturi mari.

Baschetbalistele de la Voința au avut în Octavia Cucuruz o bună conducătoare și realizatoare, dar lipsa jucătoarelor înalte și-a spus, pînă la urmă, cuvîntul, astfel că I.E.F.S.-ul a obținut o victorie muncită. Arbitrii C. Negulescu și I. Dinescu au condus excelent o partidă foarte echilibrată.

RAPID — A.S.A. CLUJ (f) 85—51 (40—24). Aseară, în sala Giulești, într-un meci în care victoria gazdelor nu era pusă la îndoială, rapidistele au pornit cu gîndul la... returul de marți din C.C.E. Feroviarele au atacat în permanență și avînd foarte bune realizatoare în Racoviță (12), Ivanovici (18) și Nicola (20) au realizat un succes categoric care, sperăm noi, va fi de bun augur și în meciul cu baschetbalistele franceze. Cuplul L. Vasilescu și M. Tănăsescu a condus corect o partidă fără probleme.

(P. PEANĂ — coresp.)

POLITEHNICA BUCUREȘTI — VOINȚA BUCUREȘTI (m) 73—63 (39—26). A fost un meci în care studenții se considerau învingători siguri. Dar, echipa antrenată de **I. Dinescu** a opus o dîrză rezistență. Au condus foarte bine arbitrii M. Rizea și E. Niculescu.

VOLEIUL ȘI J. O.

In contrast cu o existență îndelungată în viața sportivă internațională (trei sferturi de veac), voleiul a fost acceptat destul de tîrziu în programul celei mai mari manifestări sportive: Jocurile Olimpice. Actul de justețe care i s-a făcut acestui joc sportiv în 1964 (cînd a figurat pentru prima oară în rîndul disciplinelor olimpice) reprezintă o recunoaștere — este adevărat, tardivă — a prestigiului pe care și l-a făurit în lume.

Cu toate acestea, credem că voleiul nu și-a găsit încă — în cele două ediții ale J.O. la care a participat și, se pare, nici în cea următoare — formula cea mai adecvată de reprezentare (calificare).

În primul rînd — din rațiuni legate de durata turneului final — numărul reprezentantelor a fost și este insuficient față de aria enormă pe care se întinde actualmente voleiul. În al doilea rînd (și aici își află sens rîndurile de față), sistemul de calificare este, după părerea noastră, inechitabil.

Și, pentru a ne explica, să luăm exemplul calificării pentru J.O. de la München din 1972. La băieți vor putea participa primele două clasate la ediția precedentă (U.R.S.S. și Japonia), primele două clasate la mondialele din Bulgaria (1970), campioanele celor cinci continente (sau următoarele în caz că primele își au asigurată calificarea prin mondiale sau J.O.) și țara organizatoare (R.F.G.). În cazul acesta, sistemul este bun în ce privește posibilitatea participării din toate continentele și stimularea voleiului în țările în care acest sport face primii pași. Dar, din punctul de vedere al valorii, turneul olimpic este total necorespunzător.

De aceea, credem că F.I.V.B. ar trebui să propună C.I.O. una dintre soluțiile posibile pentru a face din turneul olimpic un veritabil turneu final. Aceasta se poate realiza fie instituind competiții preolimpice (ca la fotbal) și acordînd calificare directă doar cîștigătoarelor turneului olimpic precedent și ale C.M., precum și țărilor organizatoare, fie sporind numărul echipelor participante la 16 (masculin) și 12 (feminin), propunînd, în acest din urmă caz, modificarea sistemului de disputare a turneului. Adică jocuri sistem turneu în **serii de patru echipe** (dintre care se califică două), sistem cupă în **sferturi de finală** și turneu final de patru echipe la masculin, sistem turneu (în serii și finale), la feminin. Aceasta nu ar depăși o perioadă de 7 zile de concurs, cu două zile de pauză. Rezolvînd astfel problema extinderii în timp cu un număr sporit de echipe, nu vor rămîne afară din turneu jumătate dintre reprezentativele europene valoroase, asigurîndu-se, de asemenea, participarea și a reprezentativelor din celelalte continente. Sînt cîteva dintre soluțiile posibile pentru restabilirea unei echități în ce privește participarea după valoare la turneul olimpic. În orice caz, actualul sistem de calificare, ca și formula de disputare a turneului (fiecare cu fiecare) — extrem de obositoare — ni se par neavenite.

Aurelian BREBEANU

R.F. a GERMANIEI — ROMÂNIA 10-8 (4-6) LA HANDBAL FEMININ

OFFENBACH 6 (prin telefon). Vineri seara a avut loc în localitate partida amicală de handbal feminin dintre reprezentativele R.F. a Germaniei și României. Meciul s-a încheiat cu scorul de 10—8 (4—6) în favoarea gazdelor. Au marcat: Hoey 3, Reitwiessler 5, Hadamke 1, Zieberg 1 — pentru R.F.G. și Soos 3, Schramko 1, Bălcoianu 1, Magyari 1, Arghir 1, Dobîrceanu 1 — pentru România. Au arbitrat Millioud și Bertschinger (Elveția). Solicitîndu-i părerea, antrenorul echipei, prof. V. Gogîltan, ne-a spus: „Deși au existat o serie de inconveniente — iluminație slabă, parchet alunecos, manieră de arbitraj „curioasă" — ceea ce a dus la înfrîngerea echipei noastre a fost — indubitabil — jocul slab al tuturor echipierelor. În afara lui Magyari, care a evoluat satisfăcător, în rest toate celelalte jucătoare au fost de nerecunoscut. Am primit 8 goluri de pe semicerc, ceea ce atestă evoluția submediocră a apărării. Gazdele au condus cu 3—0. Apoi, echipa României și-a intrat în ritm și a încheiat prima repriză cu un scor favorabil: 6—4. După pauză, defecțiunile în joc ale reprezentativei noastre au fost din nou evidente. Înscriind doar 2 goluri, față de cele 6 ale adversarelor, jucătoarele noastre au pierdut meciul".

Următoarea partidă are loc duminică seara la Kassel.

CARTEA SPORTIVĂ ● CARTEA SPORTIVĂ ● CARTEA SPORTIVĂ ● CARTEA SPORTIVĂ ● CARTEA SPORTIVĂ ● CARTEA SPORTIVĂ ● CARTEA SPORTIVĂ

FARMECUL CELEI MAI ROMANTICE OLIMPIADE MODERNE *)

Iată o situație privilegiată. Să scrii despre o carte epuizată în cîteva zile, deci la adăpost de orice bănuială că ai intenționa să faci publicitate lucrării și autorilor ei. Să ai șansa de a fi unul din puținii martori ai întîmplărilor povestite în carte este a doua postură de invidiat, deși nu întotdeauna o astfel de situație poate conveni unor autori. Însă, meritul principal al celor 400 de pagini ale OLIMPIADEI MEXICANE de **I. Goga** și **Em. Valeriu** constă tocmai în atracția pe care aceste pagini le exercită prin respirația, diversitatea și farmecul lor și asupra martorilor oculari ai celor mai romantice Jocuri Olimpice moderne. Acești găsesc în mod fericit completate impresiile proprii despre Olimpiadă într-o măsură atît de mare și diversă, încît uimește capacitatea de investigație și pătrundere a jocurilor propriu-zise și a cadrului lor de către cei doi autori. Este, prin urmare, de la sine înțeles, ce mare valoare are emoționantul reportaj cuprins în **Olimpiada mexicană** pentru acei cititori ai cărții cărora televizoarele nu le-au putut reda decît fotografic imagini ale dramaticelor încleștări sportive și priveliști din tulburătorul Mexic.

Ilie Goga și Emanuel Valeriu reușesc, ca niciodată pînă acum, într-o carte despre o Olimpiadă modernă, să facă să palpite de viață fiecare clipă trăită lîngă marii sportivi ai lumii, aproape de răsuflarea lor caldă și emoționantă, în intimitatea acestora, pe străzi, în orașe și locuri de un inedit amețitor.

Ideea autorilor de a introduce pe cititori în atmosfera acestei **„Italii a Americilor"** care este Mexicul, a fost realizată în primele 100 de pagini de o reală frumusețe literară, care transformă pe autori, gazetari sportivi de profesie, în veritabili scriitori de talent.

Nu numai cititorii amatori de sport, dar nici alți cititori de cele mai variate preferințe, nu au avut pînă acum la îndemînă un tablou atît de plastic și de omogen în care istoria și geografia, veche și modernă, a Mexicului își dau mîna într-o trepidantă și atrăgătoare creionare, galopînd de la Hernando de Cortez, cuceritorul Mexicului, la „las clavadistas" de azi, celebrii săritori în Ocean de pe stîncile înalte de la Acapulco. Chiar și atunci cînd **Olimpiada Mexicană** trece de suta de pagini dedicate aclimatizării cu romantismul Mexicului, următoarele 300 de pagini, închinate întrecerilor sportive, sînt presărate, în mod meșteșugit, cu frînturi de viață autohtonă care se încadrează de minune în ansamblul relatării sportive.

De altfel, succesul deosebit al acestei cărți este produs de simbioza fericită dintre cadrul mirific mexican al Jocurilor Olimpice și relatările performanțelor din fiecare probă, a cărei realizare a fost posibilă și datorită omogenizării structurilor diferite ale autorilor. Unul, Ilie Goga, pelerin mai vechi la Olimpiade, observator atent, adept al peisajului natural și sportiv, cu înclinații spre visare, celălalt, Emanuel Valeriu, sportiv mai vechi, cu experiență proprie în terenul de joc, obișnuit cu frumosul, dar și cu duritatea întrecerii sportive, agitat și pretențios în același timp. Totuși, ei au reușit, în mod aproape ideal, ca sub două semnături să elaboreze o lucrare atît de unitară, încît ar putea fi atribuită unei singure semnături.

Părăsind parfumul paginilor care povestesc de vechiul Tenochtitlan, Mexico City de azi, cu piața Zocalo și parcul Chapultepec, de piramidele Soarelui și Lunii de la Teotihuacan, de Chichen-Itza, Taxco, Oaxaca, Acapulco sau Xohimilco, trecem la cavalcada dramatică a întrecerilor sportive, dintre care atletismului îi sînt închinate capitole de veritabilă patimă sportivă pentru zeii olimpici moderni ai vitezei, forței și înălțimii. Autorii dedică un imn sportivilor mari și mici, dar mai ales celor mari, ale căror isprăvi turnate în aurul medaliilor sînt cîntate vibrant, emoționant și contagios pentru aceia care numai în anii din urmă au luat contact, datorită expansiunii sportului și televiziunii, cu marile satisfacții și drame ale stadionului.

Autorii au rezolvat dificultățile capitolizării seci a probelor atletice și a celorlalte sporturi, printr-o titrare colorată („Tritonii de la Alberca", „La Azteca plouă cu perne" etc.) și o programare variată care nu oferă cititorilor pauze datorită tratării vioaie și interesante.

Filmul probelor este captivant, sacadat, interiorizat sau exteriorizat atunci cînd este necesar, cu o nestăvilită dragoste pentru sport și performanțe. Din bagajul unei culturi sportive multiple, autorii adaugă, cu sare și piper, amănunte intime despre idolii Olimpiadei, ca atleții Oerter, Saneev, Fossbury, Keino, înotătorii Mike Wenden, Debbie Meyer, Mark Spitz, Munoz, baschetbalistul Spencer Haywoode și alții, printre care se amestecă un „pensionar" ca Johnny Weissmüller, o răsfățată ca Rita Pavone, umbra lui Ramon Novaro, giganticul complex Magdalena Mixhuca cu 69 terenuri de fotbal, și umbra nefericitului rege Montezuma, toți și toate într-un cocteil sorbit cu nesaț.

I. Goga și Em. Valeriu sînt deosebit de receptivi la prezența și realizările sportivilor români în Mexic, cărora le închină pagini de o vibrantă dăruire. Momentele cuceririi medaliilor olimpice sînt redate cu atîta intensitate încît parcă se aud dintre rîndurile cărții, într-o singură bătaie, palpitațiile inimilor românilor, concurenți și spectatori, pe frontul pașnic al Olimpiadei mexicane. Reginele atletismului nostru s-au întrecut pe ele însele. Lia Manoliu și Viorica Viscopoleanu au cucerit medaliile de aur, ca și Ionel Drîmbă la scrimă și cuplul Patzaichin - Covaliov la canoe dublu.

Cartea este o sinteză a celui mai important succes realizat de sportul românesc de-a lungul participării la Olimpiade: 15 medalii, și acest record își găsește în această lucrare o expresie deplină pe înțelesul tuturor acelora care astăzi, la noi și în lumea întreagă, împărtășesc cu dragoste sportul, indiferent de cunoștințele în acest domeniu. **Olimpiada Mexicană** umple și un asemenea gol, căci după lectura cărții cititorii au un orizont mult mai larg despre interpretarea fenomenului sportiv mondial.

Lucrarea se încheie cu o trecere în revistă a Olimpiadei culturale, cu Olimpiada în cifre, rezultatele din toate probele olimpice disputate în Mexico '68 și cu „La revedere, la München '72".

În 1968 a fost Olimpiada romantică, cea mai romantică de pînă acum, pe pămîntul mexican cu oameni ospitalieri, „cu sufletul fierbinte", cum scriu autorii. Probabil că Olimpiada de la München va fi aproape de perfecțiune, Olimpiadă de laborator, Olimpiada calculului electronic, la fiecare mișcare a sportivilor și spectatorilor. Și atunci ne vom întreba, nostalgici, cînd vom mai vedea, oare, o Olimpiadă ca aceea mexicană? Aproape sigur, niciodată în generația noastră. Iată de ce vom păstra în bibliotecă această carte. S-o recitim peste ani...

Aurel C. NEAGU
redactor-șef
al revistei „Fotbal"

* OLIMPIADA MEXICANĂ de I. Goga și Em. Valeriu, Ed. C.N.E.F.S., 1969.

ÎNVĂȚAȚI JUDO cu Florian Frazzei

În momentul cînd un sport încearcă să-și impună ființa și să-și consolideze personalitatea, unul din factorii ce contribuie eficient la împlinirea acestor deziderate îl constituie propaganda desfășurată în jurul său, acea forță care-l ține în actualitate, îl recomandă și-l propulsează. Vizavi de acest instrument — propaganda — se situează literatura de specialitate, acel abecedar sau compendiu util atît celor angajați să descifreze legile noului sport cît și celor care caută să-și rotunjească cunoștințele.

Făcîndu-se ecoul acestor necesități, mănunchiul de specialiști din judo s-a angajat într-o susținută muncă de creație, astfel că, numai la un an și jumătate de la înființarea federației de specialitate — deci de la oficializarea acestui sport — beneficiem de două prețioase volume de judo, aparținînd profesorilor Ion Avram și Florian Frazzei.

Cea de a doua apariție (intrată recent pe canalele difuzării), „Învățați judo" a lui Florian Frazzei este un manual conceput după toate rigorile unui atare gen: începe cu o istorie ce reface etapele principale din evoluția acestei discipline de origină niponă, continuă cu un capitol ce delimitează aria judo-ului, diferențiindu-l de auxiliarele sale: aikido și karate — discipline desprinse din vechiul trunchi al jiu-jitsului și care reprezintă metode cu caracter agresiv care nu se practică la noi — prezintă „școala căderii", insistînd apoi, pe 65 de pagini, asupra celor două mari capitole ale luptei: „lupta în picioare", și „lupta la sol".

Însoțind fiecare procedeu tehnic cu o kinogramă și cu un „subsol" intitulat: „greșeli, corectări, recomandări" — ce urmărește a-l feri pe executant de erori — „Învățați judo" se dovedește a fi un foarte util instrument pentru masa deosebit de bogată de tineri angajați să descifreze tainele acestui sport asupra căruia domină încă unda de mister. (N. Mș.).

GIMNASTICA DE BAZĂ ȘI ACROBATICĂ ÎN ȘCOALĂ

A ieșit de curînd de sub tipar, în editura CNEFS, manualul **„Gimnastica de bază și acrobatică în școală"** de **conf. univ. N. Băiașu și lector A. Birlea.**

Folosind o îndelungată experiență personală și bizuindu-se pe o bibliografie modernă, autorii expun în paginile lucrării un valoros material destinat profesorilor de educație fizică, precum și studenților din institutele de specialitate. Manualul este împărțit în trei părți: gimnastica de bază, gimnastica acrobatică și formele de predare a gimnasticii în școală. Cititorului i se oferă prețioase îndrumări pentru alcătuirea și desfășurarea lecțiilor, precum și indicații tehnice și metodice pentru fiecare exercițiu. Textul este însoțit de desene sugestive, executate de asistenta universitară Atanasia Ionescu, ea însăși una dintre redutabilele maestre ale fostei noastre „echipe de aur".

Partea I — gimnastica de bază — are o largă aplicație. Ea folosește oricui se interesează de întărirea și menținerea sănătății, de o dezvoltare fizică armonioasă. În partea a II-a autorii propun, justificat, predarea în școală a unor elemente acrobatice mai dificile (răsturnări, salturi), tratate, din păcate, cu prea multă prudență de unii colegi. În partea a III-a, după expunerea problemelor generale asupra lecției, sînt prezentate 20 de conspecte de lecție de gimnastică de bază și acrobatică, alcătuite după o schemă judicioasă.

Lucrarea se adresează tuturor profesorilor de educație fizică din școli, chiar și acelora care lucrează în condiții materiale mai modeste, avînd în vedere faptul că gimnastica de bază și cea acrobatică nu necesită săli și instalații deosebite.

prof. Petre DUNGACIU

PELE ȘI SAMBA

Este, probabil, inutil să argumentăm în ce virtute o pagină de carte despre Pele și fotbalul lui e devorată de cititor, deopotrivă la noi cît și oriunde, aiurea, pe mapamondul acesta îndrăgostit de fotbal.

La noi, ultimele — nu însă și primele — pagini despre Pele și fotbalul brazilian aparțin confratelui Petre Cristea, deținătorul rubricii de sport a ziarului județului Ilfov, „Steagul Roșu", în cartea „Pele, Brazilia, fotbalul și... samba". Plecat acum aproape doi ani spre îndepărtata Brazilie, unde va zăbovi mai bine de zece săptămîni, Petre Cristea ne-a oferit o bună prezentare a fotbalului brazilian, cu informații ample și cel mai adesea pertinente, referitoare la toate sectoarele de existență ale acestuia: organizare, arbitri, stadioane, suporteri și, în sfîrșit, jucători, cu capitole speciale dedicate zeilor contemporani ai balonului rotund, care sînt Tostao, Garrincha și, bineînțeles, Pele.

Evident, un Pele pe copertă este suficient pentru a vinde o carte. Și cartea lui Petre Cristea — în care cititorul român va afla, dincolo de noutăți (mai vechi) din soccerul brazilian, și amănunte (nu întotdeauna exacte) despre turneul lui Pîrcălab și Ion Ionescu în țara lui Pele — se va vinde... Pentru suma ei de informații — aflăm astfel, cu surprindere, că vestitul Maracana se cheamă de fapt Lostadio Mario Filho, că suporterii brazilieni se numesc torcedores, și cîte altele — pentru multe dintre capitolele ei, între care „Drama unui idol" ne-a plăcut cu osebire, tocmai pentru că autorul rezistă tentației melodramaticului, în sfîrșit, chiar pentru unele stîngăcii inerente debutului.

La urma urmei, legendele se povestesc mai degrabă oral, nu cu creionul pe hîrtie, și a face altfel e, desigur, o mare îndrăzneală, la care Petre Cristea purcede cu fruntea sus. Acesta este marele său merit, dincolo de care cartea rămîne numai un util îndreptar despre fotbalul brazilian și idolii lui.

Ovidiu IOANIȚOAIA

OMAGIU MERITAT TRADIȚIILOR *)

Istoria oricărui neam, în orice domeniu de manifestare vitală, are nevoie de cărți fundamentale care să-i ducă vestea și tradițiile spre viitorime, pînă la perenitate. Nu ne sfiim a trece în rîndul acestui fel de cărți, excelentul studiu al soților Maria și Nicolae Postolache, tineri profesori de formații diferite (ea — filolog, el — dascăl de educație fizică) care au cutezat (la vîrsta acumulărilor, nicidecum a sintezelor) să ne ofere unul dintre cele mai trebuincioase și splendide daruri ce se putea face și așa săracei bibliografii sportive românești.

Autorii au întreprins o vastă operă de cercetare — de la izvoarele arheologice pînă la documentele de arhivă — pentru a ne supune rodul compact al travaliului lor, sub titlul cuprinzător și grăitor: „Tradițiile sportive ale românilor". Într-un domeniu în care, la aceeași scară, doar „Palestrica" lui C. Kirițescu a trasat jaloanele, studiul soților Postolache pune cel mai util instrument de lucru la îndemîna celor ce intenționează să atace din plin — și ziua pare să nu fie departe — istoria exhaustivă a educației fizice și sportului din România.

Volumul de care ne ocupăm urmărește evoluția și dezvoltarea continuă a fenomenului sportiv la poporul nostru, parcurgînd cu aviditate, cu pasiune, dar și cu pricepere, izvoarele aparent indirecte ale etnografiei, folclorului, istoriei, culegînd, comparînd, sistematizînd și în final recompunînd cu minuție și erudiție miraculoasă (pentru vîrsta autorilor) tabloul tradițiilor sportive românești. Demonstrația palpabilă a cercetătorilor ne îndreptățește să constatăm cu mîndrie locul important al educației fizice în ierarhia celorlalte valori ale culturii naționale.

Munca celor doi autori este, extrem de prețioasă, dincolo de considerația frivolă potrivit căreia orice cercetare istorică ar fi la urma urmei operă de compilație. Știința culegerii datelor, corelarea lor și așezarea într-un sistem pe care-l revelează cu pregnanță sumarul — iată virtuțile care onorează pe autori.

Abundența inspirației din domeniul folclorului este explicabilă într-un domeniu în care datele de certitudine istorică adesea lipsesc. În schimb, referirile la balade, cîntece bătrînești, legende sau basme, dar mai ales citatele din ele împrumută volumului deliciile unei cărți de lectură, dincolo de valoarea strict documentară.

Am consultat cu indicibilă satisfacție volumul căruia — în condițiile unicității și priorității — este indecent a-i căuta imperfecțiile neesențiale. Observațiile ce le facem vizează doar o ediție viitoare, investigațiile viitoare ale autorilor, pe care le nădăjduim neîntrerupte. Am sugera o atenție mai mare tradițiilor educației fizice și sportului din provinciile istorice Transilvania și Banat (de exemplu, influența exercițiilor corporale ale taboriților lui Zizka asupra trupelor lui Doja sau ale Huniazilor; tradițiile vechilor cluburi sportive românești de la Oravița etc.), cercetarea influenței pe care au putut-o avea tradițiile sportive ale naționalităților conlocuitoare (de exemplu lupta tătărească, numită kureș, în Dobrogea etc.); o mai bogată ilustrare a volumului (din care n-ar trebui să lipsească reproducerile basoreliefurilor cu gladiatori și sulițaș de la Constanța, imaginea strigilurilor de la același muzeu, buzduganele junilor de la Brașov, alte vestigii arheologice cu caracter sportiv, planul amfiteatrului de la Sarmizegetusa etc.).

Oricum, de aci înainte, cea mai vagă intenție de a cerceta istoria sportului românesc nu se va putea lipsi de excelentul aport al operei soților Postolache.

Victor BANCIULESCU

*) N. POSTOLACHE, M. POSTOLACHE: **„Tradițiile sportive ale românilor"**, Editura C.N.E.F.S., 1969, 344 pag., 16 lei.

„CICLISM" ÎN LIBRĂRII! *)

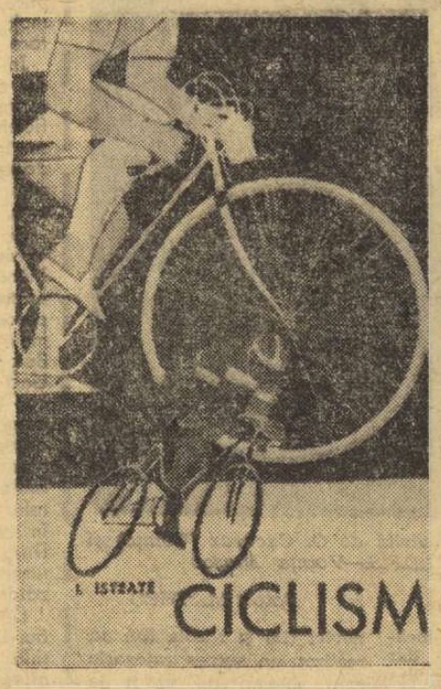

Anul acesta, după o lungă și regretabilă pauză, în librării a apărut o nouă carte de ciclism. Este vorba de lucrarea intitulată simplu și sugestiv *„Ciclism"*, datorată prof. *Ilie Istrate*, membru al Biroului F.R. Ciclism, președinte al colegiului central al antrenorilor. Autorul a sintetizat, în cele 270 de pagini ale cărții, îndelungata experiență a unor cunoscuți alergători și antrenori, din țară și de peste hotare, a adăugat unor teorii rezultatele practice ale experimentării lor, a adus o contribuție personală la interpretarea unor fenomene proprii ciclismului. Deosebit de important este și faptul că această lucrare scoate în evidență posibilitățile de valorificare, în pregătirea rutierilor și pistarzilor, a metodelor de antrenament din alte sporturi.

Împărțită în opt capitole, lucrarea acordă o mare pondere *conținutului* și *metodicii antrenamentului*. În cele peste 200 de pagini dedicate acestor probleme majore, prof. Ilie Istrate aduce la cunoștința antrenorilor și tehnicienilor sportului nostru cu pedale o serie de noutăți în ceea ce privește selecția, dinamica eforturilor în antrenament, în alegerea exercițiilor de mare eficiență pentru pregătirea fizică a ciclistului, în completarea cunoștințelor în vastul domeniu al tacticii, în metodica antrenamentului (metoda antrenamentului psihotonic), precum și în alimentația ciclistului.

Pentru antrenorii și tehnicienii sportului nostru cu pedale, pentru cicliști chiar, lucrarea constituie un prețios îndreptar în activitatea lor, un consultant de nădejde care, în unele ocazii, poate să contribuie la elucidarea unor probleme. Capitolul dedicat planificării antrenamentului conține date prețioase. El se adresează direct celor ce se ocupă de tinerii rutieri și abordează importanta problemă a modulul cum este gradat efortul acestor oameni ce pășesc pe dura cale a sportului cu pedale, mijloacele prin care un antrenament greu, îndeobște arid, poate să devină atractiv.

Așadar, subliniind din nou faptul că literaturii restrînse a ciclismului nostru i s-a mai adăugat o nouă lucrare, recomand tuturor celor ce se ocupă de soarta sportului cu pedale studiul lucrării prof. Ilie Istrate, intitulat „Ciclism".

prof. Ion STOICA
maestru al sportului

* „CICLISM" — *Editura Consiliului Național pentru Educație Fizică și Sport, 270 pagini, 12 lei.*

Cărți mult așteptate

În sfîrșit, a apărut în vitrinele librăriilor și va poposi sub veioza noastră **„Olimpiada mexicană"**, o carte densă, scrisă dinamic, care chiar la un an de la desfășurarea Jocurilor are forța de a actualiza întrecerile de proporții epice de la Ciudad de Mexico.

Ați mai cumpărat, desigur, învățămintele de la europenele de baschet **„Cu baschetbaliștii români în Finlanda"** scrisă de V. Albulescu și biografia Elenei Leușteanu povestită pasionant de Petre Dungaciu. Și ați citit, cu interes și plăcere, a doua carte sportivă a lui Dan Deșliu (de ce abia a doua, cînd Dan Deșliu e de atîta vreme între noi?). Titlu seducător **„Luminile arenei"**, inspirat parcă de Chaplin, și pagini vii ca stadionul, lirice, satirice, epice.

Ar fi nedrept să spunem că astăzi cititorul sportiv, indiferent de pasiunea și profilul lui, nu are ce citi. Poate mai sînt sporturi nevoit nedreptățite, dar curînd și ele își vor primi dreptul la cunoaștere și popularizare.

Trebuie, totuși, spus ceva semnificativ și promițător. În sportul în care au apărut, dintre sportivi, condeie tehnice sau literare de talent, acolo s-au publicat sau se vor publica și mai multe cărți. Ne bucură că sporturile de iarnă, atît de mult timp neînțelese, au devenit astăzi obiectiv principal.

Mihai Bîră, fost campion mondial universitar, va publica curînd o prețioasă carte despre schiul alpin, în timp ce Ioan Matei, fost schior de performanță, dar și conducător al lotului de bob, a prezentat editurii o foarte documentată lucrare despre bob.

Ne lipsesc cărți despre patinaj și, de ce nu ne-am mărturisi regretul și poate speranța, o sinteză a Jocurilor Olimpice de iarnă.

Masiv este asaltul clujenilor la editura noastră de specialitate. După cartea de amintiri a mereu tînărului Albin Morariu, veți citi acum (cu viteză de 10,4 sec. la suta de cuvinte) mărturiile lui Moina despre tot ce a însemnat el și generația lui romantică în atletismul românesc.

Stimulați de sărbătoarea emoționantă a aniversării semicentenarului „U" și alți clujeni au scris cărți de valoare. Profesorul V. Cirligeiu face un „essai" reușit cu o lucrare despre rugby, iar Albin Morariu și Dorin Almășan evocă figura luminoasă a lui Iuliu Hațieganu, arătînd documentat contribuția lui la dezvoltarea ideii de educație fizică în România.

Ne pare rău că rodul unei atente munci colective, sub conducerea și la îndemnul dr. Onoriu Chețianu — **„Metodica pregătirii copiilor și a juniorilor"** — nu a putut apare pînă astăzi.

Înainte chiar de revelion și de lectura Almanahului ziarului SPORTUL, poate vom avea plăcerea să citim Neagu Rădulescu **(Napoleon fugea repede)** și noua carte a lui Ioan Chirilă, precum și alte surprize, pe care ni le rezervă, încă, editura.

Sînt mult așteptate **„Istoricul sporturilor din România"** (E. Ghibu—I. Todan), **„Sportivi sub cupola academiei"** (V. Firoiu) și, de ce n-am mărturisi-o, cartea lui Al. Iorga despre **„Yoga"**.

Iarna este anotimpul cel mai prielnic lecturii. Dar așa cum sportul nu mai este de sezon, credem că nici lectura nu trebuie legată de anotimp.

Interesul și pasiunea pentru un lucru ne trimit spre el oricînd și la orice oră. Totul este înțelegerea pe care i-o dăm și ecoul pe care acesta îl are în noi.

Virgil LUDU

meditații inocente

Nea Teniță e pensionar de vreo cîțiva ani. Stă la capul liniei tramvaiului 10: în Străulești-City, cum spune el. Are mult umor, multă fantezie și mai ales enorm de multe idei. (Ca orice pensionar burlac de margine de oraș). Afară de idei și de o boltă cu viță, roditoare toamna a unui molan violet, iute ca ardeiul, nea Teniță mai are un puț american în fundul curții și o tăbliță de mic producător, ancorată discret la poartă: ZILNIC BORȘ PROASPĂT.

— Marii bucătari ai lumii au fost întotdeauna bărbați, nu femeile, mi-a declarat odată. Brillat-Savarin, inventatorul savarinei, era la vremea lui magistrat, iar în orele libere o dădea pe dulciuri și piftii. Sau bucătarul prințului Ăluia al Franței, Condé, care, nesosindu-i la timp nu-ș-ce soi de viețăți marine pentru o masă oferită de prinț regelui, s-a considerat dezonorat și s-a străpuns cu sabia — cum îi chema, domnule... ah, da: Vatel. Caracter dur. Ca să nu mai vorbesc de generalul roman Lucullus, care ne-a transmis marca unui picant muștar de altădată, cu gust grozav de ambră. De ce n-aș prepara și eu astăzi, un borș personal de tip splendid? Morții cu morții, vii cu vii.

După-amiezele de vară, nea Teniță stă solitar în curticica lui din Străulești-City, printre de clematite și begonii. Stă în izmene albe, lungi și maiou negru (reminiscențe ale unei iubiri pierdute definitiv în ani: Venusul), și așteaptă să-i pice careva la „o tablă".

— Comitem o gravă, ireparabilă eroare că nu dăm însemnătatea cuvenită jocului de table. În fond, mi-a spus deunăzi, ce aveți cu tablele? Adică șahul, protăpindu-te tot pe un scaun, da' mutînd după un zdravăn efort mintal o piesă din opt în opt ore, e SPORT — și tablele nu-s.

— Mde...

— Nici un „mde". M-am gîndit de mult să-i sesizez pe cei în drept, da' ba cu una, ba cu alta, uite așa pe negîndite mi-a trecut viața, m-am pensionat și n-am mai sesizat pe nimeni. Știu că ești receptiv și înimos față de alții: te sesizez pe dumneata. Îa vezi, poate o aranjăm într-un fel, că table joacă toți în țara asta, cu mic — cu mare. E un joc popular la noi, la fel de popular ca hocheiul pe iarbă, parașutismul cu cădere la punct fix sau Neimblînzita Angelica. Nu e un joc de stadion, o mărturisesc deschis, ci un joc de intimitate și ambianță, de perseverență, dibăcie și rezistență. Un joc de largă audiență, jocul în care doar cine știe cîștigă, spre diferență de alte discipline unde cîștigă și cei care nu știu. Dar la urma-urmelor, ce-i sportul? Să consultăm dicționarul: „Practica metodică a exercițiilor fizice în vederea perfecționării nu numai a corpului uman, ci și a spiritului, a anumitor calități, cum sînt: loialitatea, energia, decizia, etc." ...aud? Loialitate? Mamma mia, se pot juca altfel tablele? Sigur, mai există și excepții — un amic al meu de la „Nufărul" de-o pildă, care dă eam ciudat cu zaru', dar cazuri d-astea sînt puse imediat la punct. Energie? Numai energie îți trebuie ca să joci table! Fără energie ești victimă sigură în mîna adversarului. Decizie... haida-de! Le-avem, domnule, le-avem, le-avem cu vîrf și îndesat. Jucătorul de table este un scratch ideal: nu va beneficia niciînd de avantaje sau handicapuri; spre deosebire de alte întreceri sportive, el va juca pînă la victoria totală și ireversibilă. P-ormă, ca vechii elini ai Olimpiadelor, la jocul de table noi scontăm și ne sprijinim pe factorul formă, pe factorul psihic, pe factorul de nivel spiritual, intelectual. Poți oare juca table, dacă n-ai limbaj sau gestică adecvate? Nu poți. Vocabularul la table este expresia cea mai înaintată a nimicirii adversarului. Ca dantelăria unei combinații centru-extremă-centrare careu-șut: șesbeș-gherlă-dușbeș-un pui scos afară. Nu, tablele se încadrează exact, absolut exact în definiția dată sportului. Și ține seama că nu ți-am citat o definiție oarecare. Ți-am citat definiția dată de Larousse. Recunoști că un Larousse este un Larousse. Atunci? Atunci de ce sînt huliți jucătorii de table de pe băncile din Cișmigiu, (adevărate pepiniere de viitori maeștri), și nu sînt hulite zbierătele Hyde-Park-ului nostru autohton dintr-una din rotondele aceluiași Cișmigiu, pepiniera actualilor microbiști ai fotbalului, necontrolați în identitate, caracter și expresii?

S-a oprit și m-a privit drept în ochi. O picătură mică, nu mai mare ca picătura lăsată de pipeta unui Rhinosept, i-a lunecat din ochiul sting spre bărbie.

— ...Ah, trăi-voi oare vreodată clipa în care, în sala de la Floreasca, feeric luminată și bîzîită de spectatori ca un stup burduhănit cu albine, am să asist la un simultan al celor mai buni dintre noi... un turnir al constănțenilor, cu cei din Brăila, de exemplu? Toți în maiouri roșii, pantaloni galbeni, tenișî de baschet albaștri... TIME! Și la fiecare masă cu chibiții respectivi, aleși prin tragere la sorți de Loto-Pronosport, în timp ce încurajările frenetice urcă sub bolți, iar crainicii comentează febril: — Negru dă un 6... celălalt zar se-nvîrte încă, s-a oprit, alt 6, stimați concetățeni — deci 6/6 și negru rămîne cu patru puluri în casă, albul are trei puluri, dar stă incomparabil mai prost, are la doi un pul... e rîndul ca albu să dea acum cu zaru — dă cu 1 albule, dă cu 1, căci știm cu toții din ce os și mai ales din ce fel de genunchi e confecționat minusculul zar... albu a dat, nu strigați, tovarăși, nu vă agitați, e nevoie de liniște, de concentrare, orice dublă e bună! Albu a terminat de dat, trebuie să mărturisim că am asistat la o aruncare elegantă, de rutină și precizie, un forehand clasic de maestru irezistibil... A DAT CU 1! A DAT CU 1...!

— Nu, am impresia certă, dezolantă, că nu voi trăi niciodată o astfel de clipă.

...Și eu cam am impresia asta, nea Teniță. Dar, **chi lo sa?** Poate ești precursorul unei idei mărețe, nebunești, așa cum a fost ideea ajungerii omului pe lună. A ajuns, totuși, și va ajunge în continuare. Oricum, sînt sigur că va veni un timp în care fotbalul se va perima, rugbyul se va perima, atletismul se va perima, chiar și discuțiile pentru alcătuirea unei naționale cu Dobrin sau fără se vor perima: totul se va perima și se va reduce la benzi magnetizate, la diapozitive, filme în relief și excitații noi pe sistemul **audio-video.** Omul va deveni tot mai moliu, iar roboții universali din ce în ce mai perfecționați și puternici. Dar noi nu vom abandona niciodată două chestii, două chestii care țin de însăși structura noastră: nu vom abandona fotbalul și tablele. Cînd vom rămîne doar cu astea două, cu fotbalul și cu tablele (table se joacă și acum pe stadioane, în așteptarea meciurilor-cheie), pot să-mi pun mîna pe frigare ca prietenul Mucius Scaevola, că tablele vor fi ridicate la rangul de Federație, cu anexele respective: campionat de divizie, de cupă, de orașe-tîrguri, etc. Și eu și dumneata vom fi atunci de mult oale și ulcele. Lasă însă în hîrtiile matale de familie, schema organizatorică și gîndurile spuse mie: baremi să avem satisfacția că ideea n-a fost importată ca alte idei. Și mari vom fi, bust vom avea, înțelegi nea Teniță?

Al. STRUȚEANU

DACIA 1300
în producţia de serie

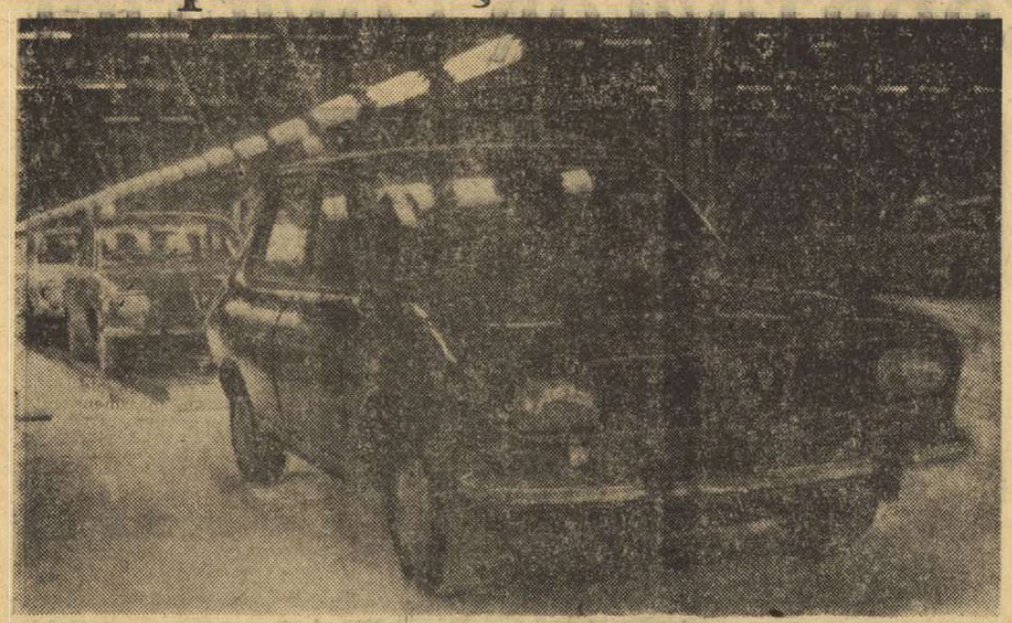

Dacia 1300 iese de pe banda de montaj

Uzina de autoturisme Piteşti creşte văzînd cu ochii, se maturizează. Această certitudine o ai nu numai cînd pătrunzi în halele moderne, scăldate în lumina bateriilor de neon, ci chiar de la distanţă. De departe, de pe şoseaua ce duce la Cîmpulung, privirea descoperă noile clădiri, printre care un masiv bloc-turn, apărute de curînd şi destinate să întregească un complex uzinal vast.

Am trăit aceste plăcute surprize cu o săptămînă în urmă, urcînd promontoriul pe care se află leagănul autoturismului românesc. Abia intrat pe poartă, am dat cu ochii de o veche cunoştinţă: pilotul de încercare Pavel Chiorcea. Ne cunoscusem astăvară, în curtea uzinei, în timp ce-şi punea semnătura pe certificatele de ieşire în lume ale unui nou lot de „Dacia 1100". Acum, tînărul Chiorcea face acelaşi lucru, probează automobilele pe pistă, dar activitatea sa a devenit mai pretenţioasă. Benzile de montaj au început să debarce, la capătul lor, noul tip de maşină: Dacia 1300.

Care vă este impresia? — l-am întrebat pe unul din colegii lui Chiorcea. Răspunsul a venit prompt: excelentă! Maşina are un motor puternic, este confortabilă, „ţine drumul" foarte bine. Şi pentru a mă convinge practic de acest lucru, am fost invitat într-un tur de pistă. Apoi, împreună cu un grup de specialişti din întreprindere, am pătruns în halele de montaj, acolo unde, de-a lungul unei benzi ce înaintează mereu, Dacia 1300 îşi conturează profilul elegant.

Intrarea în fabricaţia de serie a unui nou autoturism a pus colectivului uzinei din Piteşti o serie de probleme suplimentare. Dar, folosind experienţa de pînă acum, el a reuşit să treacă peste greutăţile începutului şi să realizeze aproape 150 de exemplare din noul tip de maşină. Specialiştii francezi prezenţi în uzină pentru demarajul maşinii Dacia 1300 sînt mulţumiţi de colaborarea cu constructorii noştri. Emoţiile debutului nu le-au fost străine nici lor, cînd a început fabricaţia de serie, pentru că uzina din Piteşti este singură din lume (în afară de Regia Renault) unde prinde contur planul acestui nou autoturism.

Dan VASILIU

AUTO magazin

CINCI ZILE (ŞI TOT ATÎTEA NOPŢI) LA VOLAN

Nu ştiu de ce inginerul chimist Paul Năstase mă duce cu gîndul la Alain Bombard. Poate din cauză unei asemănări fizice. Poate din cauză că şi el, ca şi medicul francez, s-a „naufragiat de bunăvoie". Dar nu pe apele oceanului, ci pe drumurile ţării, într-un lung şi original test, la volanul maşinii sale Dacia 1100.

Împreună cu tehnicianul Mihai Marcarian şi cu studentul George Gheorghiu, inginerul Năstase a plecat din Bucureşti şi s-a întors în acelaşi loc, după ce a străbătut 5500 km non-stop cu automobilul. Aceasta a însemnat cinci zile şi tot atîtea nopţi de conducere neîntreruptă.

L-am întrebat cum i-a venit ideea acestui raid. Mi-a spus că la început se gîndea la o simplă plimbare prin ţară, cu maşina sa, abia ieşită de la ultima revizie, pentru a-şi petrece o parte din concediu. Dar, pe urmă, în minte i s-a conturat un plan mai îndrăzneţ: acela de a supune unui examen greu şi edificator, atît posibilităţile sale de şofer amator cît şi rezistenţa „Daciei". Intenţia a comunicat-o celor doi prieteni, care au îmbrăţişat-o cu entuziasm. Apoi Petre Cristea şi ceilalţi specialişti de la A.C.R. l-au ajutat să-şi alcătuiască itinerarul, să pregătească acţiunea în condiţii optime.

Timp de aproape 120 de ore, cei trei automobilişti au străbătut toate judeţele ţării, de la un hotar la altul, conducînd fiecare, cu rîndul, în medie cîte şase ore pe schimb. S-au oprit doar pentru alimentarea maşinii, pentru schimbarea uleiului şi, în unele oraşe (Craiova, Cluj, Iaşi, Braşov), pentru a acorda cîte un interviu-fulger ziarelor locale. Numeroşi iubitori ai automobilismului i-au întîmpinat pe traseu, iar activiştii de la filialele A.C.R. i-au aşteptat cu ceai, cu cafele, cu maşinile de asistenţă tehnică. Dar, spre norocul lor, n-au avut nevoie de nici un fel de ajutor mecanic. Automobilul Dacia 1100 s-a comportat excelent şi tinerii călători n-au putut trăi nici măcar emoţia unei pene de cauciuc.

Paul Năstase şi coechipierii săi s-au întors acasă încîntaţi de performanţa realizată (care echivalează cu un raliu dintre cele mai serioase), de posibilităţile maşinii, de frumuseţea peisajului întîlnit în cale. „Naufragiul" lor voluntar în apele acestei toamne tîrzii şi, uneori, sus, în munţi, în cele ale iernii, şi-a atins scopul. Fără îndoială, în urma acestui test, sportul automobilistic a mai cîştigat trei adepţi, a căror prezenţă o aşteptăm cu interes la startul competiţiilor din sezonul viitor.

Bogdan SIRETEANU

La Iaşi, înconjuraţi de public, înainte de plecarea mai departe

CU O VITEZĂ MAI MARE CA TRAPUL CAILOR

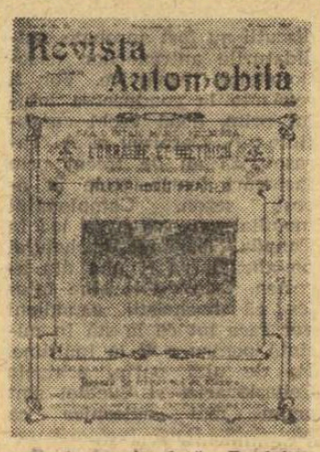

● Avem în faţă „Deciziunea Prefecturii poliţiei Capitalei" din 16 martie 1909, în care sînt înscrise numele şi numerele de circulaţie ale automobiliştilor din Bucureşti. Pe atunci existau în capitala ţării 140 de automobile, în majoritate de fabricaţie franceză şi belgiană. Printre proprietarii de maşini se numărau şi: Ministerul domeniilor, Direcţiunea generală a Serviciului sanitar, Corpul II armată, ziarul „Minerva", Ministerul de finanţe etc.

● Automobil-Club Român, înfiinţat în 1904, îşi avea sediul, cu şase decenii în urmă, într-o clădire cu un etaj de pe str. C. A. Rosetti, unde membrii dispuneau de sală de lectură, bibliotecă, bufet, încăperi pentru şedinţele Comitetului de conducere. Inaugurarea localului s-a făcut la 28 noiembrie 1909 şi, după cum precizează presa vremii, festivitatea s-a încheiat cu un concert oferit de taraful lui Grigoraş Dinicu.

● Deşi avea o vechime de cinci ani, Automobil-Club Român a devenit „persoană morală" abia în 1909, în urma unei legi votate de deputaţi în sesiunea ordinară. Iată cîteva fraze din expunerea de motive care a dus la votarea legii: „Societatea Automobil-Club Român dezvoltă în România gustul, mişcarea şi industria automobilelor, înlesnind particularilor, agricultorilor şi statului adoptarea automobilului ca mijloc practic de locomoţiune, pe temeiul unor dovezi hotărîtoare".

● Întors de la Paris, unde a participat, la 8 februarie 1909, la întrunirea Subcomisiei pentru „regulamentarea circulaţiunei internaţionale a automobilelor", Ion Cămărăşescu, secretarul general al A.C.R. din vremea aceea, a înaintat ministrului Lucrărilor publice un raport în care menţionează problemele discutate şi cere rezolvarea lor şi în ţara noastră. Printre aceste probleme figurau şi: validitatea în toate ţările a permisului de conducere şi a numerelor de circulaţie; reducerea vămilor şi a formalităţilor de trecere a frontierelor pentru membrii cluburilor automobilistice, în scopul dezvoltării turismului-auto; aplicarea regulamentelor de circulaţie şi a unor semne convenţionale.

● Iată o adresă elocventă trimisă conducerii A.C.R., la 12 mai 1909, de către prefectul poliţiei Capitalei: „Accidentele de automobil devenind din ce în ce mai frecvente, sunt nevoit a lua dispoziţiuni mai eficace, cari deşi vor fi vexatorii pentru persoanele ce vor circula în automobile, vor avea însă efectul dorit. Voi înfiinţa echipe de sergenţi de oraş, cari constatînd abaterile, să conducă la comisariate maşinile şi pe conducătorii lor pentru a li se dresa imediat acte de dare în judecată. Regulele stabilite şi cunoscute de toţi sunt: a nu umbla în oraş cu o viteză mai mare ca trapul cailor; a da semnale din timp la cotituri şi la intersecţia străzilor, micşorînd şi viteza; a nu lăsa liberă eşirea fumului; a aprinde la timp felinarele din faţă şi cel din spatele maşinei".

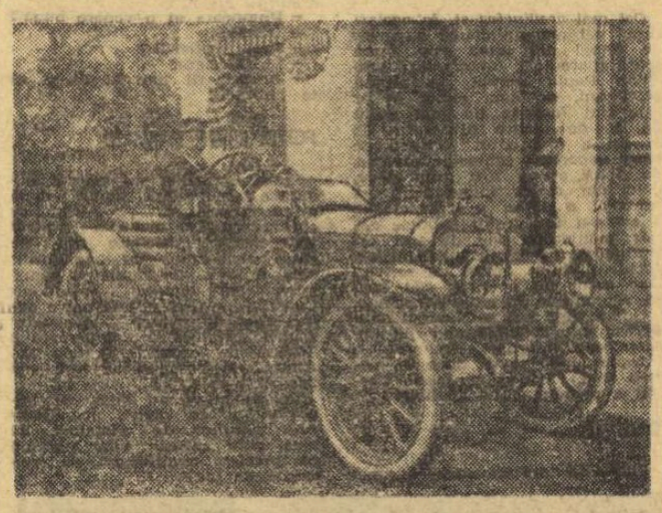

Unul din automobilele care circulau la Bucureşti în anul 1909: Pipe tip Taunus de 80 CP. La volan, I. Cămărăşescu, secretarul general al A.C.R. din acel timp

DISCUŢII DESPRE CARTING LA PARIS, BUDAPESTA ŞI PRAGA

Ion Bobocel, secretarul general al Federaţiei române de modelism, a luat parte de curînd, la Paris, la Reuniunea plenară a Comisiei internaţionale de aeromodele, din cadrul F.I.A. Domnia-sa a folosit acest prilej pentru a stabili contacte cu persoane din mişcarea franceză de carting şi cu organismele internaţionale specializate, care îşi au sediul în oraşul de pe Sena.

În acelaşi timp, doi din membrii Comisiei centrale de carting din ţara noastră, Petre Burianu şi ing. Marius Orădeanu, aflaţi la Budapesta şi, respectiv, Praga, au avut convorbiri cu comisiile similare din Ungaria şi Cehoslovacia. El s-au întors în ţară cu un bogat material documentar, ce va fi folosit la definitivarea regulamentelor proprii noastre activităţi de carting. Iată în continuare o succintă expunere a impresiilor şi constatărilor comunicate de cei trei interlocutori.

● Părerea mea este, a ţinut să precizeze **Ion Bobocel**, că actualmente, în Franţa, cartingul trece printr-un oarecare impas. Cel puţin aşa m-a lăsat să înţeleg unul dintre cei mai activi lucrători pe acest tărîm, dl. Michel Turrier, membru în Comitetul naţional francez de carting şi editor al revistei lunare „Special karting". Cu ani în urmă, cînd „micro-automobilismul" a apărut la orizont, el s-a extins extraordinar în Franţa, mai ales că era încurajat de factorii care se ocupă cu educaţia tineretului. Pe urmă interesul a scăzut. De altfel, această stare de lucruri este vizibilă şi din faptul că industria franceză de automobilism, atît de dezvoltată, nu fabrică motoare sau şasiuri de cart. Motoarele, piesele detaşate sau vehiculele întregi sînt importate din Italia, de la cunoscuta firmă de motociclete Parilla.

În Paris există un magazin central, numit „Tehnokart", de unde cluburile sau simplii amatori îşi procură motoarele, şasiurile, piesele de schimb. Costul unui cart nou se ridică pînă la 800 de franci, adică pînă la a zecea parte din preţul unui automobil de cilindree mijlocie.

Vizitînd magazinul central amintit, am avut prilejul să fac numeroase însemnări tehnice şi să-mi îmbogăţesc documentaţia cu un ghid pentru construcţia de cărţuri. Am fost plăcut surprins de amabilitatea cu care gazdele mi-au pus la dispoziţie şi alte materiale documentare.

● În Ungaria, ne-a spus Petre Burianu, activitatea de carting este organizată şi condusă de Automobil Clubul Maghiar. La sediul acestui club am avut un larg şi fructuos schimb de informaţii cu Dvorszky Nandor, care se ocupă în mod special de carting. O precizare: maghiarii au adoptat pentru micile automobile termenul de „go-kart".

În prezent există în Ungaria peste 100 de tineri care posedă licenţă de pilot de go-kart. Calendarul competiţional este destul de bogat şi el cuprinde atît concursuri interne cît şi internaţionale. Activitatea începe în fiecare an încă din iarnă (se organizează chiar şi întreceri pe piste de gheaţă) şi se încheie toamna tîrziu. Piloţii maghiari participă în ţară la un campionat naţional cu trei etape şi la o cupă a ţărilor socialiste, unde se întrec cu alergători din R.D. Germană, Uniunea Sovietică, Polonia.

Cele mai puternice secţii maghiare de carting îşi au sediile la Budapesta, Dunaújváros şi Györ. Piloţii sînt împărţiţi în trei categorii: juniori, tineret şi seniori. Carturile se fabrică în ţară cu motoare indigene, marca Danuvia. Am văzut însă şi motoare MZ, Parilla şi de alte mărci.

● Cartingul cunoaşte o frumoasă dezvoltare în Cehoslovacia, a remarcat ing. Marius Orădeanu. Automobil Clubul Cehoslovac organizează şi sprijină cu multă grijă această activitate, bazată mai ales pe materiale de fabricaţie internă: motoare Jawa-CZ de 50 cmc, 90 cmc şi 125 cmc. Deşi vizita mea la amatorii de carting din Cehoslovacia a fost scurtă, am avut totuşi posibilitatea să constat interesul lor pentru acest sport şi dorinţa de a se întrece în concursuri cu tinerii noştri, de a face cu ei un schimb de experienţă. Sperăm că această dorinţă va fi îndeplinită în curînd. **(D. I.).**

LA CE COMPETIŢII VOR PARTICIPA AUTOMOBILIŞTII ROMÂNI ÎN 1970

Comisia naţională sportivă auto a avizat calendarul competiţional pentru anul viitor.

COMPETIŢII CU CARACTER INTERN: a) **Campionatul naţional de raliuri**; b) **Campionatul naţional de viteză în coastă.** În primul sînt incluse **Raliul de nord-vest** (organizat de filiala A.C.R. Sibiu la 11 şi 12 aprilie), **Raliul de sud-vest** (Craiova, 2 şi 3 mai), **Raliul de est** (Tg. Mureş, 30 şi 31 mai). Din cel de-al doilea fac parte etapele **Mateiaşul—Cîmpulung** (18 şi 19 iulie), **Hula—Mediaş** (15 şi 16 august), **Măgura—Bacău** (5 şi 6 septembrie), **Giuvala—Argeş** (rezervă, la o dată ce se va stabili ulterior).

Din calendarul intern mai fac parte două concursuri de viteză pe circuit, **Raliul începătorilor** (17 mai şi 26—27 septembrie) şi o serie de competiţii (raliuri, probe de îndemînare etc.) organizate pe plan local de filialele A.C.R.

COMPETIŢII INTERNAŢIONALE ORGANIZATE PE TERITORIUL ŢĂRII NOASTRE: **Raliul României** (26—28 iunie), **Raliul Dunării—Castrol** (29 iulie—1 august), **un concurs de viteză în coastă,** ce se va organiza la 3 şi 4 octombrie, pe un traseu încă neprecizat.

COMPETIŢII PESTE HOTARE LA CARE VA LUA PARTE LOTUL NOSTRU REPREZENTATIV: **Marele Premiu al oraşului Brno** (22—24 mai), **Raliul balcanic** (Bulgaria, 20—30 septembrie).

LA SOFIA, CONSFĂTUIRE DESPRE TURISMUL-AUTO

De curînd a avut loc la Sofia o consfătuire internaţională în domeniul turismului-auto, la care au luat parte delegaţii ale automobil-cluburilor din Polonia, România, Iugoslavia, Bulgaria şi Ungaria. Pe agenda de lucru a consfătuirii au figurat următoarele probleme: o expunere a delegaţiei Automobil şi Turing Clubului din Bulgaria privind dezvoltarea turismului automobilistic, intern şi internaţional, în Bulgaria; informări prezentate de conducătorii delegaţiilor asupra turismului automobilistic în ţările lor; întîlniri şi discuţii bilaterale între delegaţii.

Consfătuirea s-a desfăşurat într-o atmosferă cordială, de lucru, căutîndu-se noi căi de dezvoltare a turismului-auto în anul 1970. Au fost investigate o serie de metode şi mijloace pentru sporirea colaborării între organismele specializate din ţările participante, pentru coordonarea eforturilor în scopul de a se da turismului cu automobilul un caracter mai eficient şi organizat.

Se poate sublinia cu satisfacţie că toate delegaţiile prezente la consfătuirea de la Sofia au avut o participare activă, aducînd în discuţie probleme interesante şi propunînd căi concrete de rezolvare a chestiunilor aflate pe ordinea de zi a întîlnirii. Toate delegaţiile au subliniat oportunitatea unor astfel de consfătuiri şi necesitatea ca ele să aibă loc în fiecare an. A fost propusă şi acceptată, de asemenea, şi ideea unor întîlniri bilaterale între delegaţiile automobil-cluburilor participante, pentru discutarea şi semnarea unor acorduri de colaborare.

Delegaţiile au apreciat că întîlnirile bilaterale ar constitui ocazii deosebit de nimerite pentru rezolvarea unor probleme ca: acordarea serviciilor complexe, asistenţa rutieră şi juridică a turiştilor-auto, întocmirea de itinerarii pentru o ţară sau mai multe, schimbul de devize, sistemul de decontare, probleme de propagandă, schimbul de informaţii etc.

Consfătuirea de la Sofia a scos în evidenţă tendinţa generală către consolidarea colaborării frăteşti între automobil-cluburile participante, dorinţa lor de a dezvolta şi mai mult turismul cu automobilul.

Sergiu MARDEROS
consilier
al Automobil Clubului Român

Duminicile unui nesportiv

SINTEZA OMULUI COMPLET

După „duminica" mea nesportivă de săptămîna trecută, am primit în trei zile două duzini de scrisori de la cititori. Toţi sînt tineri şi toţi fac sport. Nici unul nu pune la îndoială dreptul său la iubire, dar aproape fiecare se întreabă dacă, în ultimă instanţă, ea nu scade cumva randamentul sportivului şi nu-l abate pe bărbat de la preocupările „mai nobile", cum se exprimă un cititor din Galaţi.

Parcurgînd aceste răvaşe, în după amiaza transparentă de decembrie, mi-am adus aminte de Dante, care, fermecat de lumina Paradisului prin care trecea, nu se mai putea orienta de fel, încît îi era greu să-şi dea seama dacă urcă sau coboară. Aruncînd însă o privire către Beatrice — „la donna mia", care devenea din ce în ce mai frumoasă, pricepu că urcă.

Aşa cum sportul este o dilatare a personalităţii omului, prin stimularea facultăţilor sale psiho-fizice, dragostea este treapta ce ni se oferă spre o înţelegere mai înaltă şi mai completă a vieţii. Nu poţi deveni pe deplin solidar cu universul oamenilor fără acest sentiment, fără tensiunea morală pe care el o provoacă. Iubirea aruncă în luptă calităţi umane armonioase, adică pune în mişcare soarele şi ceilalţi aştri. În Symposion, Platon afirmă că valoarea iubirii constă în înnobilare, în spiritualizarea individului, care nu pretinde satisfacţii palpabile imediate, ci stimulează la luptă pentru făptura iubită, pentru un ideal. Iată izvorul energiei creatoare de valori estetice şi de idealizare, pe care îl despică dragostea! Ea este, aşadar, o energie de creaţie spirituală, prin acţiunea ce-o exercită asupra individului, punîndu-i în mişcare elanul vital, deşteptînd într-însul facultăţi care altfel nu s-ar manifesta. Ivirea dragostei îl promovează poet pînă şi pe adolescentul cel mai uscat.

Nu-mi închipui că sportivul, care îşi are îndeletnicirea sa de fiecare zi, o profesie şi un scop de viaţă, s-ar deosebi în vreun fel de semenii săi şi că i s-ar putea impune oprelişti dincolo de limitele fireşti ale cumpătului şi moralităţii. Deprinzînd o disciplină mai înaltă şi un regim de viaţă mai riguros decît cei ce nu cunosc binefacerile culturii fizice, ale efortului sportiv, ale armonioasei concentrări de energie care triumfă asupra forţei brute prin inteligenţă, organizare, economie, el are nu numai dreptul, dar şi nevoia de adierea frumuseţii şi a gingăşiei feminine, de entuziasmul şi pasiunea ce dau sinteza minunată a omului complet.

Unul din corespondenţii mei şi-a amintit de o veche zicală, anume că „un om căsătorit nu mai este decît o jumătate de om". Şi, prin silogism, el deduce că un sportiv îndrăgostit n-ar fi decît un sportiv cu randamentul înjumătăţit. L-aş ruga în încheiere, să mediteze asupra zicătoarei într-un sens mai adînc şi mai puţin glumeţ: un om căsătorit sau îndrăgostit este numai jumătate din ce a fost, fiindcă a renunţat la jumătatea masei dezlănţuite a instinctelor sale, spre a se întregi cu jumătatea fiinţei iubite, care, la rîndul ei, a procedat la aceeaşi amputare a tot ce era egoism într-însa, de dragul înjghebării acelui binom desăvîrşit, care e mai puternic şi mai indestructibil decît orice; o pereche de oameni legaţi prin noblеţea şi altruismul dragostei!

George SBARCEA

RĂSPUNDE Ion Poştaşu

VALENTIN BUGA, ROŞIORII DE VEDE. O.N.T.-ul este singurul în măsură să vă informeze în această problemă. De altfel, există

o convenţie între subsemnatul şi tovarăşii de la O.N.T.: eu să nu mă ocup de excursii şi ei să nu încerce să-mi ia locul la această rubrică!

EUGEN FAVRIS, CÎMPIA TURZII. „Din cauza unei neînţelegeri, la şah, prietenul meu, Sabin Bochiş, s-a jurat că nu mai vorbeşte niciodată cu mine". S-a jurat? Atunci, probabil că v-aţi şi

împăcat între timp! În orice caz, el a avut dreptate: o mutare se consideră efectuată numai atunci cînd mîna a părăsit piesa. Altfel, jucătorul are dreptul de a duce ACEEAŞI PIESĂ în alt loc de pe tablă, mai avantajos. Astfel de litigii se ivesc însă numai în partidele mîlor de şahişti necunoscuţi de... F.R.Ş. Jucătorii adevăraţi, întîi gîndesc şi apoi mută. Nu invers!

IOAN MÎRZA, LEŞUL URSULUI. M-a amuzat începutul scrisorii dv. **„Aflîndu-mă în faţa televizorului, cu o oră înainte de începerea meciului de fotbal cu Grecia...".** Aţi găsit loc sau aţi stat în picioare? Dar, să vă răspund la întrebare: Martinovici a făcut parte din echipa României, în primul meci cu Elveţia, din cadrul preliminariilor C.M., disputat la Bucureşti. Scor: 2—0.

CHICUS GABRIEL, CLUJ. „Un atacant şutează la poartă, portarul prinde mingea, o bate de pămînt şi apoi degajează puternic. Ajutată şi de vînt, mingea intră în poartă cealaltă, fără să mai fi fost atinsă de alt jucător". Gol valabil! Şi nu e vorba de o problemă pur teoretică. S-au şi înregistrat astfel de cazuri.

M.I. PALCANIN, COLONIA RUSCHIŢA. În partida disputată în 1956, la Belgrad, cu Iugoslavia (scor 1—0 pentru noi), am aliniat următorii 13 jucători (bineînţeles, nu toţi deodată!): Voinescu (Toma) — Zavoda II, Apolzan, Szőke — Bone, Onisie — Cacoveanu, Zavoda I, Alexandrescu (Constantin), Georgescu, Tătaru (Alexandrescu). După cum vedeţi, 11 din aceşti 13 jucători aparţineau clubului C.C.A. (Steaua).

VASILE CIUBA, SALONTA. Cine a născocit această poveste? Un fotbalist cu un picior sigilat? Să mă uit, în orice caz, la unii dintre jucătorii noştri. Poate de aceea nu trag îndeajuns de puternic şi de precis!

MIRCEA PREDA, COMUNA BRADOVA. Dacă un înaintaş, executînd o lovitură liberă INDIRECTĂ, trimite mingea direct în poarta adversă, jocul se reia printr-o lovitură de la poartă (este aut de poartă). Dacă însă în

drumul lui, balonul este atins de un alt jucător, fie din propria echipă, fie din echipa adversă, este GOL. În faza la care vă referiţi, mingea fiind atinsă în prealabil de portar, lucrurile sînt cît se poate de clare: e gol!

Ilustraţii: **N. CLAUDIU**

ZILNIC, ÎN ZIARUL sportul

informaţii, cronici, reportaje şi comentarii de la cele mai importante evenimente sportive din ţară şi de peste hotare.

Abonaţi-vă neîntîrziat la ziarul SPORTUL. La oficiile poştale din întreaga ţară se primesc ultimele abonamente pe anul 1970.

Trimisul nostru special la „Cupa Dunării", VALERIU CHIOSE, transmite:

ȘI TOTUȘI MECIUL A AVUT LOC

Rezultat egal în întîlnirea de hochei România—Polonia (juniori)

BUDAPESTA, 6 (prin telefon). În primul meci din Cupa Dunării: Sofia — București 3—2 (1—0, 1—2, 1—0).

Început la ora 17,30 meciul inaugural al Cupei Dunării la hochei s-a terminat după 4 ore jumătate, caz probabil unic în istoria acestui sport. Ce s-a întîmplat? După cum arătam în corespondența anterioară, la Budapesta a nins abundent, zăpada s-a așternut în strat gros pe patinoar, făcîndu-l impracticabil încă după primele minute de la începerea jocului. Totuși, arbitrii partidei C. Sgîncă (România) și F. Atanasov (Bulgaria) nu au oprit jocul. În asemenea condiții s-a jucat toată repriza I. În min. 13, un puc îngropat în zăpadă a fost ...descoperit de Gherasimov în apropierea porții noastre și echipa Sofiei a deschis scorul.

În timpul pauzei conducerea lotului bucureștean s-a adresat comisiei de organizare refuzînd să continue meciul în asemenea condiții improprii. În replică, conducerea selecționatei sofiote a insistat ca partida să continue. După lungi parlamentări s-a căzut de acord să se aștepte o oră și după aceea, dacă ninsoarea va mai înceta, să se reia întîlnirea cu condiția ca din zece în zece minute gheața să fie curățată. Formația română a făcut o repriză a doua mai bună. În min. 29, la o combinație de toată frumusețea, Bașa a reușit să egaleze. Cînd credeam că lucrurile vor merge normal, echipa Sofiei a preluat conducerea printr-un contraatac concretizat de Kaler în min. 31. Egalitatea pe tabela de marcaj a fost repede restabilită de același Bașa, care a înscris, în min. 32, printr-o acțiune personală. În repriza a treia, ninsoarea s-a oprit aproape complet, s-a jucat pe un teren acceptabil, dar formația noastră, scoasă din ritm, deși a dominat tot timpul, nu numai că n-a reușit să înscrie, dar a primit un gol marcat în min. 47 de Nedelkov dintr-o flagrantă poziție de ofsaid. În continuare, fazele de gol abundă la poarta formației sofiote, dar Calamar, Hutanu, Biro, Gheorghiu ratează totul. Nu-i vorbă, că și portarul advers a avut o seară de uimitoare inspirație. În ciuda condițiilor precare, total anormale, în care s-a desfășurat această partidă, echipa Bucureștiului (de fapt reprezentativa națională), nu are nici o scuză pentru înfrîngerea suferită. Evident, gheața, cea mai mare parte a timpului impracticabilă, a avantajat formația bulgară, mai puțin tehnică și cu un patinaj inferior, dar aceasta nu explică lipsa de vlagă a selecționatei noastre

Sîmbătă dimineața, la Budapesta, ningea în continuare, viscolind, așa că la ora convorbirii telefonice, nu știm dacă jocurile de după-amiază se vor desfășura sau nu. Partida de vineri, dintre echipele Budapesta I — Budapesta tineret a fost amînată pentru luni.

Ninsoarea a continuat abundent toată ziua de sîmbătă anihilînd eforturile eroice ale organizatorilor de a face practicabilă gheața. În aceste condiții anormale s-a hotărît ca echipa de tineret a orașului Budapesta să fie scoasă din competiție, urmînd ca duminică dimineața să se joace meciul Budapesta — Sofia, iar luni partida Budapesta — București, bineînțeles dacă condițiile atmosferice vor îngădui aceasta. În caz contrar actuala ediție a „Cupei Dunării" la hochei pe gheață va fi anulată.

Mihai BÎRĂ

Doi halterofili români campioni balcanici

(Urmare din pag. 1)

neral al Federației Europene, H. Atzrod ne-a declarat: **Regulamentul care prevede recîntărirea sportivului, după ce a doborît recordul mondial, este de-a dreptul stupid. Dacă autorul recordului mănîncă și consumă lichide după cîntarul oficial el nu face acest lucru decît ca o necesitate fiziologică, și nicidecum pentru a-și recăpăta forța. Practic, în decurs de o oră, este imposibil ca mîncarea să fie asimilată și... transformată în surse de energie.**

Reuniunea de după-amiază, care s-a prelungit pînă seara tîrziu, a fost dominată de halterofilii bulgari.

Atanas Sopov (Bulgaria) a obținut un nou record mondial de juniori — 140 kg la împins — la categoria mijlocie.

La smuls tînărul Kraicev a ridicat (cat. grea) 140,5 kg iar la aruncat 187 kg — ambele noi recorduri mondiale de juniori.

Rezultate tehnice: cat. cocoș: 1. A. Kirov (Bulgaria) 340 kg, 2. Z. Fiat (România) 322,5 kg, 3. N. Hronopoulos (Grecia) 252,5 kg, 4. A. Gôker (Turcia) 245 kg. Cat. pană: V. Bădescu (România) 347,5 kg, 2. S. Salih (Turcia) 340 kg, 3. E. Kanaris (Grecia) 310 kg. Cat. ușoară: F. Balaș (România) 415 kg, 2. M. Sedat (Turcia) 340 kg, 3. A. Flaskis (Grecia) 305 kg.

Cat. semimijlocie: 1. I. Bikov (Bulgaria) 410 kg, 2. C. Yacovu (Grecia) 392,5 kg, 3. D. Constantin (România) 375 kg, 4 S. Panaiotis (Grecia) 375 kg. Cat mijlocie: T. Petkov (Bulgaria) 442,5 kg, 2. A. Sopov (Bulgaria) 422,5 kg, 3. Șt. Pintilie (România) 402 kg, 4. C. Güner (Turcia) 380 kg. Cat. semigrea: 1. S. Tsukos (Grecia) 420 kg, 2. M. Cristea (România) 407,5 kg, 3. S. Pekunlu (Turcia) 407 kg. Cat. grea: I. Atanasov (Bulgaria) 515 kg, 2. Al. Kraicev (Bulgaria) 490 kg, 3. Gh. Mincu (România) 455 kg, 4. N. Polydoros (Grecia) 405 kg, 5. A. Tan (Turcia) 375 kg.

Clasament pe națiuni: 1. Bulgaria 38 p, 2. România 36 p, 3. Grecia 30 p, 4. Turcia 25 p.

ZIG-ZAG FOTBALISTIC

Golul 1000 al lui Pele a fost imortalizat și în filatelie. Iată timbrul emis cu acest prilej de administrația poștelor din Brazilia. Tirajul — două milioane de exemplare! Va fi de ajuns pentru a satisface pe filateliștii amatori de fotbal?

„LIGA FANTOMELOR"

Insula britanică este, după cum se știe, patria tradițiilor mai mult sau mai puțin stranii. Astfel, în comitatul Somerset există de 55 de ani o ligă de fotbal, care, actualmente, prezintă o cîudățenie: în ultimul deceniu, în cadrul său nu mai activează nici un jucător!... Și cu toate acestea, pentru a nu se pierde o tradiție, mecenații locali continuă să achiziționeze, pentru o anumită perioadă de timp, jucători din alte ligi, organizează banchete în cinstea ligii, procură — pentru membrii eminenți ai ligii — bilete în loja de onoare la finalele Cupei Angliei etc. Englezii au poreclit-o „liga fantomelor"!

GIȘTELE SALVATOARE

Era scorul de 0—0 și meciul dintre cluburile belgiene „Nederkoor" și Hartbügge" se apropia de sfîrșit. Iată că în ultimul minut al partidei, un atacant de la „Hartbügge" se apropie de poartă, gata să înscrie golul victoriei. În clipa aceea a răsunat fluierul arbitrului. Ce se întîmplase? În careul echipei „Nederkoor" pătrunsese un... stol de giște, iar partida a trebuit să fie întreruptă pînă la alungarea intrușilor. În următoarele zeci de secunde pe teren nu s-a mai întîmplat nimic demn de semnalat și meciul a luat sfîrșit cu scor alb. A doua zi, gazeta locală scria: **„Cîndva, giștele au salvat Roma, iar acum — pe Nederkoor!"**

SUPORTER GHINIONIST

Cel mai credincios și, în același timp, cel mai ghinionist suporter de fotbal din lume este, după toate aparențele, funcționarul brazilian Paulo Darval. În ultimii cinci ani, pe lista experiențelor sale sînt înscrise nu mai puțin de 21 de „fapte diverse": de 12 ori a fost bătut zdravăn de către suporterii echipelor adverse, de două ori a fost rănit grav, cînd din cauza înghesuielii s-a prăbușit o parte a tribunei, de 4 ori s-a trezit sub copitele cailor polițiștilor, iar de trei ori a alunecat pe scările stadioanelor, accidentîndu-se destul de serios! Dar nimic nu a putut să-l facă să renunțe la nobila sa pasiune. Odată, cînd era pe punctul de-a părăsi spitalul după una din numeroasele internări, doctorul l-a întrebat unde se va duce în primul rînd. Fără să clipească, Darval a răspuns: **„La stadion"!**

DIALOG

Într-unul din meciurile primei ligi belgiene, atacantul uneia din echipe a fost „cosit" în careul adversarilor, dar arbitrul a lăsat jocul să continue. Victima s-a ridicat și, în gura mare și-a spus părerea despre faptul petrecut: **„Doamne, oare acest gogoman de arbitru nu vede nimic?!"** Arbitrul l-a bătut prietenește pe umăr, după care a avut loc următorul dialog:

— Dumneata ai o vedere bună?
— Bună.
— Vezi vestiarul?
— Da, desigur.
— Atunci, fii bun și du-te să te îmbraci!

FOTBAL ÎN FAMILIE

Frații Coustillet au marcat duminica trecută cinci goluri: două au fost realizate de André cu „profesioniștii" clubului francez Valenciennes, celelalte trei de către Jean-Louis cu „amatorii" echipei Lens. Cu numai o săptămînă mai înainte, Jean-Louis Coustillet înscrisese alte patru goluri fiind în prezent golgeterul grupei de nord a campionatului Franței de amatori. Fratele lui, André, nu vrea să se lase mai prejos.

Un amănunt nu lipsit de importanță: „în civil", Jean-Louis este șlefuitor de cristaluri. Să aibă oare aceasta vreo legătură cu precizia manifestată pe terenurile de joc?

Aceasta este Patricia Rocchi, prima femeie din lume implicată într-un conflict fotbalistic de proporții, legat de transferul ei de la Sanyo — Milano la U.S. Cagliari. Clubul din Sardinia a oferit pentru Patricia nu mai puțin de 7 milioane de lire italiene, dar steaua feminină a balonului rotund preferă să rămînă acasă, la Milano. Capricii de vedetă...

sportul în lume

IARNA SPORTIVILOR SOVIETICI

● **T.S.K.A. Moscova — lider autoritar la hochei** ● **Au început pregătirile pentru C.E. de patinaj artistic** ● **B. Guliaev: 43,1 pe 500 metri** ● **Spartachiada R.S.F.S. Ruse — sursă de noi talente în schi**

În campionatul de hochei pe gheață al U.R.S.S., liderii — echipierii lui T.S.K.A. Moscova — văd, de pe acum, strălucind în fața lor medaliile de aur, în timp ce echipele mai slabe se gîndesc cu tristețe la eventualitatea retrogradării în categoria inferioară. Virtuala campioană este o echipă plină de voință, care ignoră compromisurile și care a supus la un greu examen pe toți adversarii săi. Numai doi dintre ei s-au comportat onorabil în jocurile directe: S.K.A. Leningrad care a obținut un meci nul și Aripile Sovietelor care a reușit să-i întrecă pe militari (6—4) în meciul recent disputat. Ceea ce caracterizează jocul hocheiștilor de la T.S.K.A. este viteza, înțelegerea perfectă, disciplina și adresa atacanților săi.

Înainte de a trece la alt sport cîteva cuvinte, încă, despre hochei: după lungi discuții au fost aprobate candidaturile antrenorilor selecționatelor sovietice. Vor fi revăzute la conducerea lotului prim, două vechi cunoștințe: A. Cernișev și A. Tarasov. Ei au de trecut prin încercări foarte grele în acest sezon. Campionatul mondial care va avea loc în Canada, leagănul hocheiului pe gheață, va fi una din acestea. Este de la sine înțeles că hocheiștii canadieni vor face tot ce le stă în putință pentru a fi la înălțime. Pe de altă parte, echipele Cehoslovaciei și Suediei sînt acum mai puternice ca niciodată. Dacă jucătorii sovietici vor reuși să cîștige acest campionat (pentru a opta oară) va fi o adevărată performanță.

Un mare turneu internațional la care vor participa cele mai bune echipe din lume se desfășoară, actualmente, la Moscova. Este un examen util înaintea întrecerilor pentru titlul mondial.

Iarna, este nu numai anotimpul hocheiului ci și al patinajului artistic. Astfel, Leningradul așteaptă cu nerăbdare campionatele Europei care se vor desfășura în Palatul „Iubileinii".

Cîteva cuvinte despre pregătirile sportivilor în vederea acestei competiții. Irina Rodnina și Alexei Ulanov, campioni mondiali la perechi, erau prezenți la o serată sportivă pentru tineret organizată la Muzeul politehnic din Moscova și în cadrul căreia au evoluat o serie de sportivi de renume. Pe la orele 10, organizatorii serății au primit de la cei doi patinatori, aflați pe scenă (ambii făceau parte din prezidiu) un bilet pe care scria: „Scuzați-ne dar trebuie să plecăm la un antrenament".

— Cum, nu v-ați antrenat astăzi? au fost întrebați în șoaptă.

— Ba da, dar numai o dată și sala va fi liberă după ora 11...

Un alt cuplu de laureați, Ludmila Pahomova și Andrei Gorșkov, acordă o mare atenție pregătirilor pentru campionatele europene. Recent, la un concurs de patinaj artistic al clubului Dinamo, ei au prezentat un program nou, mai greu decît cel anterior, executat pe muzică de Beethoven și Mozart.

În acest sezon se va organiza o Spartachiadă de iarnă a popoarelor din R.S.F.S. Rusă și al cărei program cuprinde: schi, patinaj viteză și artistic, biatlon ș.a. Zăpezile căzute pînă acum la Moscova și în împrejurimi s-au topit repede dar mai spre nord s-au putut organiza concursuri de schi într-o serie de orașe.

Cum în ultimii ani schiorii sovietici au început să cedeze pozițiile lor fruntașe se așteaptă ca această Spartachiadă să scoată la iveală noi sportivi talentați, capabili să concureze cu succes alături de specialiștii nordici ai curselor pe schiuri.

De pe pistele de gheață au și început să vină primele vești. La întrecerile din orașul Sverdlovsk, dinamovistul B. Guliaev unul din cei mai buni sprinteri sovietici, a realizat o frumoasă performanță pe 500 metri — 41,3!

De cînd V. Belousov a adus sportului sovietic — la Grenoble — prima medalie olimpică de aur la sărituri cu schiurile, interesul pentru această disciplină a crescut neîncetat. Mai mulți sportivi tineri, dotați, se pregătesc să urmeze exemplul lui Belousov.

În ceea ce îi privește pe specialiștii schiului alpin, ei se află la ABC-ul acestui sport, în care vor să pună baza unei școli cu o bună tradiție. Judecînd după entuziasmul lor, ea nu va întîrzia să culeagă lauri pe pîrtiile albe.

Din nou alunecă pe gheață perechea patinatorilor sovietici Irina Rodnina și Alexei Ulanov, campioni mondiali și europeni

Foto: TASS

Trimisul nostru special, CONSTANTIN MACOVEI, transmite:

ÎN ÎNTÎLNIREA DE GIMNASTICĂ CEHOSLOVACIA—ROMÂNIA, GAZDELE AU UN SUBSTANȚIAL AVANS

După cele văzute la antrenament și la încălzire, ne așteptam ca avansul gazdelor la sărituri să fie foarte substanțial. De altfel, începutul probei a adus și confirmarea. După evoluția primelor trei gimnaste, echipa Cehoslovaciei luase un avans de aproape 8 zecimi și ne gîndeam cu teamă că forțele importante abia urmează. Nu s-a întîmplat însă așa, pentru că favoritele au mers mai slab decît se sconta. Victoria la acest aparat, a revenit, în cele din urmă, campioanei absolute a țării gazdă, Bohumila Rimnacova, o „nespecialistă" a aparatului. Dintre sportivele române cea mai bună notare (9,40) a obținut-o Alina Goreac, dar arbitrele au dezavantajat-o evident la a doua săritură. Deci, la primul aparat: **Cehoslovacia 46,80 p — România 46,30 p.**

Paralelele au adus o surpriză neplăcută echipei noastre: s-a constatat că intrarea în exercițiu nu se face corect (se execută mai mult de trei pași), ceea ce a atras după sine penalizarea fiecărei concurente. Ceampelea a avut din nou o intrare defectuoasă (aidoma ca în meciul cu Bulgaria), pierzînd din start un punct prețios. Cel mai bine a evoluat Olga Ștefan, al cărei exercițiu poate fi apreciat ca cel mai bun din întregul concurs. Așadar, **Cehoslovacia 47,35 p — România 45,60 p.**

Birna a detașat net formația gazdă. Româncele au fost mai slabe, în ținută (Alina Goreac — căderea), tehnică, amplitudinea mișcărilor. Urmarea, o singură notă peste 9. În urma evoluției la acest aparat: **Cehoslovacia 46,75 p — România 44,50 p.**

Ultimul aparat, solul, a mai adus gazdelor cîteva zecimi în plus, ambele formații prezentîndu-se de forțe sensibil egale: **Cehoslovacia 47,15 p. — România 46,30 p.**

Rezultate tehnice: SĂRITURI: Cehoslovacia 46,80 — România 46,30, **individual:** Bohumila Rimnacova 9,55, Alina Goreac 9,40, Mirka Sklenickova, Elena Ceampelea, Marcela Vachova 9,35; PARALELE: Cehoslovacia 47,35 — România 45,60, **individual:** Hana Liskova, Marcela Vachova 9,55, Olga Ștefan, Bohumila Rimnacova 9,50 și Mirka Sklenickova 9,45; BIRNĂ: Cehoslovacia 46,75 — România 44,50, **individual:** Hana Liskova 9,50, Bohumila Rimnacova 9,40, Mirka Sklenickova 9,35; SOL: Cehoslovacia 47,15 — România 46,30, **individual:** Hana Liskova 9,60, Bohumila Rimnacova 9,55, Elena Ceampelea 9,50. CLASAMENT GENERAL: Cehoslovacia 188,05 — România 182,70; **individual compus:** 1. Bohumila Rimnacova 38,00, 2. Hana Liskova 37,95, 3. Mirka Sklenickova 37,55, — ...5. Rodica Apăteanu 36,80, Elena Ceampelea, Alina Goreac 36,30.

LA MOSCOVA

HOCHEIȘTII SUEDEZI ÎNVINȘI SURPRINZĂTOR!

MOSCOVA, 6 (*Agerpres*). — Turneul internațional de hochei pe gheață de la Moscova dotat cu premiul ziarului „Izvestia" a programat alte două partide. Echipa R. D. Germane, jucînd excelent, a repurtat o surprinzătoare victorie cu scorul de 5—3 (0—0, 3—3, 2—0) în fața echipei Suediei. În altă întîlnire, echipa Canadei a surclasat cu scorul de 10—1 (1—0, 4—0, 5—1) echipa Finlandei.

Cehoslovacia—Suedia în finala „Cupei Regelui Suediei"

În finala competiției internaționale de tenis pe teren acoperit, „Cupa Regelui Suediei", care se desfășoară la Köln, se vor întîlni selecționatele Suediei și Cehoslovaciei. În semifinale, Suedia a învins cu 2—1 echipa R. F. a Germaniei. Echipa cehoslovacă a eliminat în semifinale cu 2—1 echipa Angliei. În partida de dublu decisivă, Kukal și Zdenik (Cehoslovacia) au învins cu 6—2, 14—12, 6—8, 4—6, 6—3 pe Cox — Curtis (Anglia).

PERFORMERII ANULUI SPORTIV 1969

Ancheta I.S.K. a stabilit clasamentele celor mai buni sportivi din lume (masculin și feminin)

Care sînt cei mai mari performeri ai anului sportiv 1969? La această întrebare, primul răspuns ne parvine de la agenția de știri sportive **„Internationale Sport-Korrespondenz" din Stuttgart** (R. F. a Germaniei), care ne-a comunicat ieri — în cadrul unei convorbiri telefonice — rezultatul tradiționalei sale anchete de sfîrșit de an. Au participat, în cadrul Anchetei I.S.K. 1969, specialiștii presei sportive din 28 de țări și iată ordinea indicată de aceștia, în două clasamente mondiale „omnium", masculin și feminin:

BARBAȚI — 1. **Eddy Merckx** (Belgia), ciclism; 2. **Rod Laver** (Australia), tenis; 3. **Jackie Stewart** (Marea Britanie), automobilism; 4. **Anatoli Bondarciuk** (U.R.S.S.), atletism; 5. **Hans Fassnacht** (R. F. a Germaniei), înot; 6. **Edson Arrantes do Nascimento-Pelé** (Brazilia), fotbal; 7. **Karl Schranz** (Austria), schi; 8. **Jorma Kinnunen** (Finlanda), atletism; 9. **Roland Matthés** (R. D. Germană), înot; 10. **Waldemar Baszanowski** (Polonia), haltere.

FEMEI — 1. **Liesel Westermann** (R. F. a Germaniei), atletism; 2. **Liesl Prokop** (Austria), atletism; 3. **Debbie Meyer** (S.U.A.), înot; 4. **Nadejda Cijova** (U.R.S.S.), atletism; 5. **Nicole Duclos** (Franța), atletism; 6. **Lilian Board** (Anglia), atletism; 7—8. **Karin Balzer** (R. D. Germană), gimnastică și **Gabriele Wetzko** (R. D. Germană), înot; 9. **Gabriele Seyfert** (R. D. Germană), patinaj artistic; 10. **Gertrud Gabl** (Austria), schi și **Ann Haydon Jones** (Anglia), tenis.

★

Într-unul din numerele viitoare ale ziarului nostru, vom reveni cu amănunte mai ample asupra acestei interesante anchete în lumea sportului.

ÎNTRECERILE PATINATORILOR LA VARȘOVIA

Gh. Fazekas clasat pe locul 7 la figurile impuse

VARȘOVIA, 6 (prin telefon). — În capitala Poloniei au început întrecerile concursului internațional de patinaj artistic, la care participă sportivi din opt țări: Austria, Cehoslovacia, R.D. Germană, R.F. a Germaniei, Italia, România, Ungaria și Polonia.

Deosebit de disputate se prezintă întrecerile în proba individuală masculină. După epuizarea figurilor obligatorii, pe primul loc se află cunoscutul patinator vest-german Reinhard Ketterer, care totalizează 723,3 puncte. El este urmat în clasament de Josef Schneider (Austria) cu 712,5 p și Stafano Berguam (Italia) cu 703,3 p. **Reprezentantul României, campionul republican Gheorghe Fazekas, este clasat pe locul 7, dintr-un total de 13 participanți.** Rezultatul thărului patinator român se anunță valoros, dată fiind tăria concursului. În întrecerea feminină, **româncа Beatrice Hușțiu ocupă locul 6,** după proba figurilor obligatorii.

Handbaliștele de la I.E.F.S. învinse

În prima zi a turneului internațional feminin de handbal de la Sofia s-au întîlnit echipa orașului Sverdlovsk și cea a I.E.F.S. București. Handbalistele sovietice au obținut victoria cu 14—9 (5—4).

Turnee internaționale de șah

După 11 runde în turneul internațional de șah de la Palma de Mallorca în fruntea clasamentului se află Petrosian (U.R.S.S.) cu 7½ puncte urmat de Hort (Cehoslovacia) cu 7 puncte și Larsen (Danemarca) cu 6½ puncte și o partidă întreruptă. Najdorf (Argentina) se află pe locul 4 cu 6½ puncte, urmat de campionul mondial Spasski (U.R.S.S.) cu 6 puncte și o partidă întreruptă. În runda a 11-a Petrosian a remizat cu Korcinoi, Spasski a întrerupt cu Penrose (Anglia) iar Hort a cîștigat la Medina (Spania).

★

În turneul internațional de șah de la Belgrad, după 6 runde pe primul loc în clasament se află la egalitate, Suttles (Canada), Matulovici (Iugoslavia) și Lengyel (Ungaria) cu cîte 4½ puncte. Polugaevski (U.R.S.S.) are 4 puncte fiind urmat de Gheller (U.R.S.S.) cu 3½ puncte. Fostul campion mondial Botvinnik (U.R.S.S.) ocupă locul 9 cu 2½ puncte.

BRAZILIA ORGANIZEAZĂ UN MINI-CAMPIONAT DE FOTBAL

RIO DE JANEIRO, 6. — Organizațiile sportive din Brazilia intenționează să organizeze în anul 1972 un „mic campionat mondial" de fotbal. La această competiție ar urma să participe echipele Angliei, Italiei, R. F. a Germaniei, U.R.S.S., Ungariei, Cehoslovaciei, Argentinei și altele. Întîlnirile, preliminarii ar urma să aibă loc în orașele din provincie, iar semifinalele și finala pe marele stadion Maracana din Rio de Janeiro.

★

Noul stadion al orașului Brasilia, capitala Braziliei, cu o capacitate de 50 000 de locuri, a primit numele celebrului jucător Pelé.

TELEX - TELEX - TELEX - TELEX - TELEX - TELEX - TELEX

Echipa cehoslovacă de hochei pe gheață Z.K.L. Brno și-a continuat turneul în R. F. a Germaniei, întrecînd la Düsseldorf o selecționată locală cu 6—2 (2—0, 0—1, 4—1).

■

În sferturile de finală ale turneului internațional de tenis pe teren acoperit de la Paris, dotat cu trofeul „Albert Canet", Smith (S.U.A.) l-a învins cu 6—4, 6—4 pe Rouyer (Franța), Ashe (S.U.A.) a cîștigat cu 6—4, 6—3 în fața lui Beust (Franța), iar Pasarell (S.U.A.) a dispus cu 4—6, 6—4, 6—2 de Barclay (Franța).

■

Selecționata de fotbal a R.P.D. Coreene a susținut la Alger o întîlnire amicală în compania echipei de tineret a Algeriei, obținînd victoria cu 3—1 (1—0).

■

În prima zi a turneului internațional masculin de handbal de la Schwerin, echipa R. D. Germane a întrecut cu 23—13 (13—7) echipa Ungariei, iar selecționata secundă a R. D. Germane a dispus cu 21—15 (9—7) de reprezentativa Poloniei.

■

Concursul internațional de ciclocros de la Pau (Franța) a fost cîștigat de belgianul René Declerq, cronometrat pe distanța de 24 km în 1 h 30:00. Pe locurile următoare s-au clasat Harings (Olanda) la 2:35, Bernet (Franța) la 6:48 și Kumps (Belgia) la 8:25. Francezul Poulidor a ocupat locul 5 la 10:25.

■

Renumitul halterofil englez Martin Louis, de 4 ori campion al lumii la categoria semigrea, a declarat ziariștilor că se va retrage din activitatea competițională. Louis, care este în vîrstă de 33 de ani, va abandona sportul halterelor după campionatele programate anul viitor la Edinburg.

■

La 4 decembrie urma să aibă loc la Viena meciul pentru titlul european de box dintre austriacul Orsolics, deținătorul centurii la categoria semimijlocie, și șalangerul său, vest-germanul Klaus Klein. Deoarece Orsolics este în prezent suferind de gripă, meciul a fost amînat pentru 19 ianuarie.

■

La 12 decembrie va avea loc la Palatul Sporturilor din Roma o interesantă reuniune internațională de box. Cu acest prilej, fostul campion european la categoria mijlocie, italianul Carlo Duran, se va întîlni cu americanul de culoare Eddie Pace. În cursul carierei sale sportive, Pace nu a suferit decît o înfrîngere, în fața campionului lumii Freddie Little (mijlocie-mică).

Tiparul I.P. „Informația", str. Brezoianu nr. 23—25, București

40368

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXV — Nr. 749 (6183) ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT Luni 8 decembrie 1969

CEI MAI BUNI 10 SPORTIVI ROMÂNI AI ANULUI 1969

Continuînd o frumoasă tradiție de sfîrșit de an, redacția noastră se adresează cititorilor săi cu întrebarea: CARE SÎNT, DUPĂ OPINIA DV., CEI MAI BUNI 10 SPORTIVI ROMÂNI AI ANULUI 1969?

Profesori de educație fizică, sportivi, antrenori, iubitori ai sportului! Așteptăm răspunsurile dv. pînă la 20 decembrie inclusiv (data poștei).

Acei dintre participanții la anchetă ce vor indica în răspunsurile lor cei mai mulți dintre sportivii clasați în primele 10 locuri vor fi răsplătiți cu frumoase premii.

Se vor acorda trei premii în obiecte (un aparat de radio, o bicicletă, un ceas) și cinci mențiuni constînd în abonamente la ziarul „Sportul" pe timp de un an.

RECORD ATLETIC LA BRĂILA

Duminică, la **Brăila** în cadrul unui concurs interjudețean de atletism în sală rezervat juniorilor și copiilor, sportivul brăilean **Laurențiu** Milea a egalat recordul național la 50 m g juniori mici cu timpul de 7,1 s. Atletul brăilean face parte din clubul sportiv Brăila și este pregătit de antrenorul Ion Leu.

N. COSTIN, coresp.

LA VARȘOVIA

BEATRICE HUȘTIU PE LOCUL 3

Campioana noastră de patinaj artistic, tînăra Beatrice Huștiu, a încheiat pe un loc fruntaș concursul internațional de la Varșovia. Ea s-a clasat a treia — cu 1562,0 p — în urma polonezei Barbara Varminska 1592,16 p și a austriacei Wilfriede Reiter 1561,4 p. Au articipat 13 patinatoare din opt țări.

DIVIZIA NAȚIONALĂ A LA FOTBAL

RAPID — LIDER DE TOAMNĂ

● Gazdele n-au pierdut nici un joc ● 34 de goluri în ultima etapă a turului ● Final dramatic la Craiova ● Ce mari sînt cele două puncte ale Crișului! ● Dinamo Bacău și-a regăsit busola ● În rest — rezultate scontate

Așa a fost la 3—1: dinamoviștii (în alb) trăiesc intens bucuria golului, în timp ce mureșenii sînt, evident, dezolați

Foto: TEO MACARSCHI

Stop cadru

Așadar, fine del primo tempo. Operatorul s-a oprit. Imaginea nu mai curge. Cifrele clasamentului au intrat în casete fixe, ca în celebrele finaluri olimpice. E momentul, deci, să vorbim despre cifre.

Ce ne spun cifrele? Aproape totul... Și aproape nimic...

Să zicem, de pildă, că Rapid e campioană de toamnă pentru că are cea mai bună apărare (14 goluri). O apărare în care stoperul Lupescu și-a permis luxul de a înscrie 5 goluri. Nu vi se pare semnificativ?

Să zicem, în al treilea rînd, că dinamica echipă a Argeșului ocupă locul 2 în clasamentul eficacității, deși și-a permis... fantezia de a juca mereu cu un om liber în apărare. Iată încă o temă de discuție, menită să răstoarne toate dogmele în materie.

...Să privim acum cifrele ultimei coloane. Ce ne oferă ele? O interesantă stratificare:

a) patru echipe... evadate cu atacul cel mai bun al diviziei (Steaua, 37 goluri) ocupă locul 9. Iată o interesantă temă de discuție.

Trei mențiuni la această „stratificare":

1. Prezența Argeșului „în primele patru", 2. Poziția Jiului: lider al plutonului mare, 3. Cele opt victorii ale Steagului roșu.

Vă propun acum să tragem o linie, orizontală, pentru a împărți clasamentul în două.

b) un pluton de opt

c) alte patru echipe care nu prea rezistă trenei

Ați observat ceva? Dacă nu, atunci dați-mi voie să vă atrag atenția că vestita tripletă Nicușor-Ozon-Neagu se află în prima jumătate a clasamentului. Interesant, nu?

Ioan CHIRILĂ

P. S. Am primit un telefon: „Cum se poate ca Bacăul (0—8 cu Steaua) să învingă pe Rapid, liderul, iar Crișul (0-4 cu Bacăul la Oradea) să învingă Steaua (8—0 cu Bacăul)?

L-am rugat pe acest veritabil campion al memoriei să revină peste o jumătate de oră, ca să-i dau un răspuns bine gîndit. Peste jumătate de oră, telefonul a sunat din nou. Și am răspuns cu sobrietate științifică: „Uite că se poate!"

I. C.

REZULTATE TEHNICE

Univ. Craiova — F. C. Argeș	2—2 (1—1)
Farul — C.F.R.	4—2 (2—2)
Crișul — Steaua	2—1 (1—0)
U.T.A. — Politehnica	4—2 (2—0)
Dinamo Bacău — Rapid	3—1 (1—0)
Petrolul — Steagul roșu	2—0 (1—0)
Dinamo Buc. — A. S. Armata	3—1 (1—0)
„U" Cluj — Jiul	4—1 (2—1)

CLASAMENTUL

1. RAPID	15	8	4	3	23—14	20
2. DINAMO BUC.	15	9	1	5	30—19	19
3. UNIV. CRAIOVA	15	7	5	3	22—16	19
4. F. C. ARGEȘ	15	7	4	4	31—20	18
5. JIUL	15	7	2	6	21—22	16
6. U.T.A.	15	7	2	6	22—23	16
7. STEAGUL ROȘU	15	8	0	7	23—25	16
8. DINAMO BACĂU	15	6	4	5	22—25	16
9. STEAUA	15	6	3	6	37—22	15
10. „U" CLUJ	15	4	7	4	20—17	15
11. FARUL	15	7	1	7	20—23	15
12. PETROLUL	15	5	4	6	16—18	14
13. CRIȘUL	15	5	2	8	21—30	12
14. C.F.R.	15	4	3	8	13—26	11
15. POLITEHNICA	15	4	2	9	16—20	10
16. A. S. ARMATA	15	3	2	10	12—29	8

MENS SANA...

Procesul instructiv-educativ solicită profesorului o deosebită măiestrie, o adevărată artă — am zice — în ceea ce privește modul în care acesta știe să transmită elevilor noile cunoștințe, să protindă însușirea lor și să modeleze trăsăturile de caracter pentru a-i face oameni utili societății.

În rîndul obiectelor prevăzute în planul de învățămînt se înscrie și educația fizică. Cu ani în urmă un adevărat paria al cancelariei, profesorului de educație fizică i se acordă astăzi importanța cuvenită. La aceasta, un rol a jucat el însuși, prin debarasarea de vechile concepții legate de predarea acestei discipline și, în primul rînd, afirmarea educației fizice ca o latură esențială a educației în școală.

Și totuși... În concepția multor părinți mai dăinuie eroarea de înțelegere — raportată strict la planul mediei școlare — că profesorul de educație fizică (i s-ar mai putea adăuga și mentori ai altor discipline) periclitează obținerea de către copii a unei medii generale corespunzătoare nivelului lor de pregătire, uitînd că și educația fizică se înscrie în rîndul disciplinelor obligatorii. Urmarea? Un număr îngrijorător de scutiți medicali (formă destul de simplă de sustragere, la care se raliază în toate cazurile, conștient sau nu, și unii medici, tocmai cei ce pledează pentru întărirea sănătății). Dar ceea ce nu înțeleg acești părinți, în goana doar după note mari, este tocmai faptul că mișcarea fizică constituie un ajutor esențial în refacerea energiei nervoase consumată în timpul efortului intelectual al elevilor.

Pentru a forma la părinți o concepție justă despre menirea educației fizice, școala are datoria de a folosi toate mijloacele de care dispune. Se impune înlăturarea șablonului, a rigidității în concepția lecției, care — nu spunem o noutate — este o excelentă formă de propagandă, de angrenare în masă a tineretului la practicarea sportului.

Exploatarea la maximum a tuturor condițiilor de care dispune școala sau împrejurimile ei, aplicarea în mod creator a unor prevederi ale programei, sînt elemente deseori ignorate de unii profesori care preferă să utilizeze vechile metode, mai comode, dar ineficiente pentru realizarea scopului final.

Deprinderile formate în anii de școală pot rămîne definitiv imprimate în caracterul omului. Practicarea diferitelor exerciții fizice este una din deprinderile de care organismul uman are totdeauna nevoie.

Profesorul de educație fizică, implicit școala, are sarcina profesională și socială de a se afla în fruntea celor ce militează pentru contribuția, nu de mică importanță, a educației fizice în viața societății.

Emanuel FĂNĂNEANU

CU ION ȚIRIAC PE RUTA PARIS—LONDRA—STOCKHOLM

● Tenis la ora 1 noaptea! ● „Înaintea meciului cu Riessen mi-am luat bilet la avion"... ● În Capitală: întîlnirea Canottieri Milano — Selecționata București ● Ancona; turneele indoor din S.U.A.; Circuitul Caraibelor — viitoarele etape ale jucătorilor români ● Va fi trădată racheta în favoarea volanului?

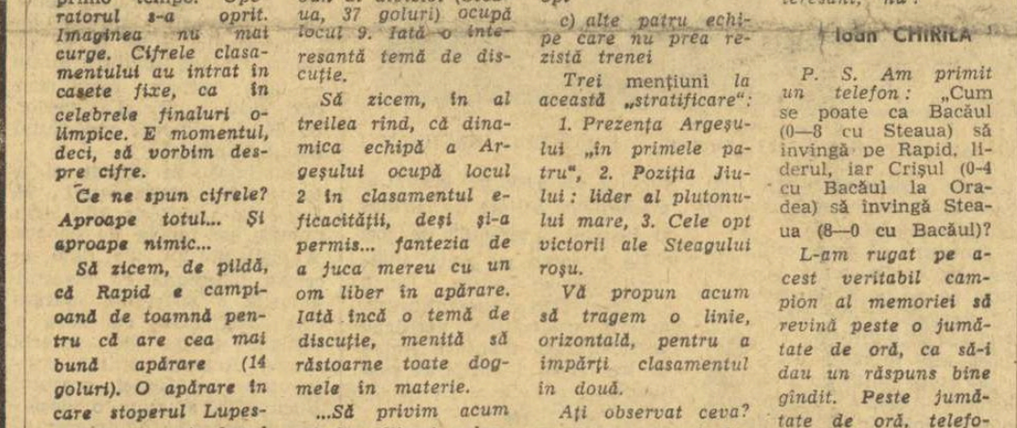

Din albumul de amintiri: după finala turneului de astă vară de la Baastad, Ion Țiriac primește felicitările regelui Gustav al Suediei

Fie din depărtare — de unde ne scrie, ținîndu-ne la curent cu evoluțiile lui și ale colegilor săi, ca și cu tot ce se petrece pe courts-urile străine, fie atunci cînd revine acasă — maestrul emerit al sportului, Ion Țiriac — se arată același fidel prieten al ziarului nostru. Abia reîntors, zilele trecute, de peste hotare, renumitul sportiv român a făcut primul drum la redacție. Și cum de la gala de tenis organizată de „SPORTUL" la Floreasca a trecut o perioadă plină de evenimente în lumea sportului alb, în care Țiriac și Năstase au luat parte la cele trei turnee open ce alcătuiesc „circuitul european de toamnă" (Paris—Londra—Stockholm) — evoluînd în compania celor mai buni jucători din lume — Laver, Roche, Newcombe, Okker, Bucholz, Smith, Stolle Pilici, Riessen — Țiriac avea de ce să fie deosebit de volubil. Iar intervențiile noastre nu au avut darul decît să-i înlesnească unele momente de respiro.

— La Paris, pe parchetul de sub cupola sălii Coubertin, turneul open s-a desfășurat în premieră. Împreună cu Ilie, am simțit atunci, pentru prima oară, efectele calificării reprezentativei României în challenge-round. Valoarea noastră a fost apreciată la o cotă sporită, adică eu am fost înscris ca favoritul nr. 5 al competiției, iar Năstase nr. 6, înaintea unor profesioniști confirmați ca Bucholz, Riessen, Pilici, Barthes. S-a jucat pe o suprafață repede cu care ne-am obișnuit... încet, deși am întîmpinat, și în continuare, unele dificultăți. Cu toate acestea l-am învins pe Pilici, în optimi, foarte ușor, cu 6—1, 6—4, iar la dublu, în sferturi, alături de Năstase, am eliminat pe Taylor și Drysdaile, calificîndu-ne în semifinale. Într-un meci foarte bun pe care putea să-l și cîștige, Ilie a pierdut însă — în optimi — în fața lui Barthes, fiind dezavantajat de serviciu, iar eu am fost întrecut de Okker, învingătorul turneului, și care n-a lăsat nici un set, finala cu Roche revenindu-i cu 3—0. În semifinala de dublu, împotriva lui Roche—Newcombe, practic cei mai buni cuplu din lume, în ultimii cinci ani, cu toate că am pierdut (5—7, 10—12), sînt mulțumit de jocul de ansamblu al echipei.

— Ne-ați amintit de o serie de nume sonore din tenisul internațional. Apropo, Pietrangeli, Mulligan, partenerii de la Canottieri Milano ce fac?

— Cum de la clubul meu Ca-

Constantin COMARNISCHI

(Continuare în pag. a 2-a)

În etapa de duminică a diviziei A la volei s-au înregistrat surprize de proporții. Formațiile campioane (Steaua, la masculin, și Dinamo, la feminin) au părăsit terenul învinse!

Citiți amănunte în pag. a 2-a

În fotografie: Costinescu finalizează o nouă acțiune a rapidiștilor.

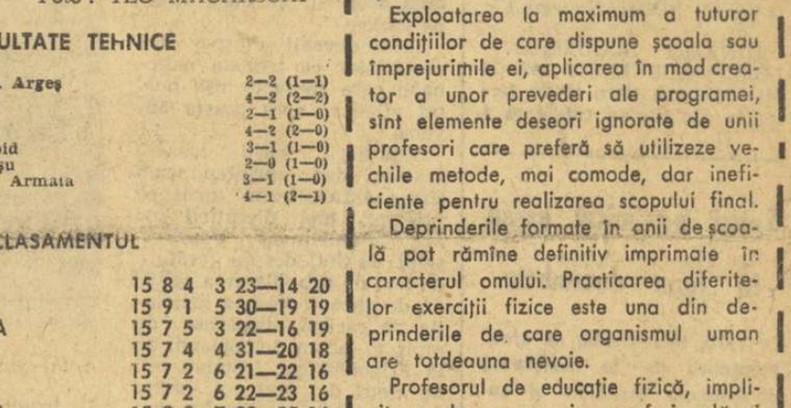

Atanas Sopov (Bulgaria) autorul unui record mondial de juniori stabilit cu prilejul Cupei balcanice

Foto: M. FELIX

LA KASSEL, ROMÂNIA—R.F. A GERMANIEI 12-7 (6-1) LA HANDBAL FEMININ

KASSEL 7 (prin telefon). La 48 de ore după înfrîngerea de la Offenbach (8—10), reprezentativa feminină de handbal a României a reușit să se revanșeze (categoric) învingînd la Kassel formația R.F. a Germaniei cu 12—7 (6—1). Meciul, disputat la Königstor-Halle în prezența a 900 de spectatori, a fost de un bun nivel tehnic, deosebit de spectaculos. De această dată, atacul echipei noastre a fost incisiv, reușind să destrame apărarea gazdelor. În min 3, România conducea cu 3—0, în min 25 cu 6—1, iar în min 38 cu 11—2. Spre sfîrșit, jucătoarele echipei R. F. a Germaniei au reușit să reducă din handicap, dar n-au putut, totuși, evita o înfrîngere la scor.

Au jucat formațiile:

ROMÂNIA: Irina Nagy-Climovschi, Lucreția Anca, *Rozalia Sos (4)*, *Simona Arghir (4)*, Natalia Matache, *Tereza Szekely (1)*, Aneta Schramko, Constanța Ilie, *Petruța Băicoianu (1)*, Magda Mikloș, *Maria Magyari (1)*, *Elena Dobîrceanu (1)* și Maria Vidu;

R. F. A GERMANIEI: Monika Eichenauer, Hannelore Menzel, Dagmar Ziebert, Annedorte Schröder, Gisela Hoey, Dörte Klüs, Waltraud Hadamke, Gesine Küster, *Waltraud Jakob (2)*, Heidepose Bracklow, *Ingrid Boss (2)*, *Gerda Reitwiessner (3)*.

Au arbitrat *Bertschinger* și *Millioud* (Elveția). În continuarea turneului, handbalistele noastre vor susține două jocuri în R.D. Germană.

Echipa de handbal masculin a României evoluează în Elveția, R. D. Germană și Cehoslovacia

Ieri dimineață a plecat în Elveția reprezentativa masculină de handbal a României. Din lot fac parte jucătorii *Penu, Orban, Dincă, Oțelea, Guneș, Gruia, Gațu, Goran, Popescu, Marinescu, Moldovan, Birtolom, Chicid, Licu* și *Samungi*. Echipa este însoțită de antrenorii *Nicolae Nedef, Eugen Trofin* și *Oprea Vlase*.

Echipa României întreprinde, între 9 și 19 decembrie, un turneu de 5 jocuri în Elveția, R. D. Germană și Cehoslovacia. Partidele, în care reprezentativa țării noastre va întîlni succesiv echipele naționale ale celor trei țări, se vor desfășura la Berna (9 decembrie), St. Gallen (11), Berlin (14), Ostrava (17) și Praga (19). Alcătuite din cei mai în formă jucători la ora actuală, reprezentativa României își va verifica potențialul în meciuri peste hotare înaintea ultimei etape de pregătire în vederea campionatului mondial din Franța. Ultimele trei întîlniri vor opune echipei României redutabilele reprezentative ale R. D. Germane și Cehoslovaciei (campioană a lumii).

Nimic deosebit în etapa a VII-a a diviziei A

MASCULIN

UNIVERSITATEA CLUJ — POLITEHNICA GALAȚI 77—69 (37—35). Gazdele au cîștigat foarte greu. Contrar așteptărilor, gălățenii au reușit să recupereze majoritatea mingilor de sub panouri. Deoarece Demian nu a mai reeditat evoluțiile bune din etapele trecute, greul partidei a fost dus de Rühring și Simon. În min. 38, Politehnica conducea cu 67—65, dar a fost suficient ca elevii lui Petrică Vasiliu să greșească o singură dată, pentru ca, în două minute, clujenii să obțină un succes deosebit de dificil, dar totodată meritat. Cei mai buni: Rühring și Simon de la învingători, respectiv Moraru și Martinescu. Au arbitrat bine I. Berger (București) și I. Babs (Tg. Mureș). (P. RADVANI-coresp.).

UNIVERSITATEA TIMIȘOARA — I.E.F.S. BUCUREȘTI 72—55 (26—23). A fost o partidă extrem de disputată și echilibrată timp de 30 de minute. Păcat că a fost umbrită de atitudinea nesportivă a lui Antonescu (I.E.F.S.), eliminat din teren în min. 38 pentru proteste repetate. Victoria gazdelor a fost clară și pe deplin meritată, datorită unui joc mai lucid în apărare, cît și aruncărilor reușite de la semidistanță și distanță. Timișorenii au folosit foarte bine contraatacurile, iar Viciu și Ionescu au realizat, ca întotdeauna, un joc sobru și valoros. S-au remarcat Viciu, Ionescu, Caloș și Cîmpeanu de la Universitatea, respectiv Ioneci și Moisin. Au arbitrat E. Hottya (Oradea) bine și E. Sarosi (Cluj) cu unele greșeli. (P. ARCAN-coresp. principal).

POLITEHNICA BRAȘOV — RAPID BUCUREȘTI 64—59 (30—30). Studenții au realizat a treia victorie consecutivă, de data aceasta întîlnind, însă, un adversar destul de incomod. Jocul a fost echilibrat majoritatea timpului. Brașovenii au reușit în final o evoluție mai bună și, cu o insistență mai mare în acțiunile ofensive, au putut să se desprindă în cîștigători. S-au remarcat: Dikay și Anghel de la învingători, respectiv Stănescu. Bun arbitrajul prestat de cuplul G. Dutka (Oradea) și B. Koos (Tg. Mureș). (EUGEN BOGDAN-coresp.).

DINAMO BUCUREȘTI — I.C.H.F. BUCUREȘTI 83—74 (41—36). Atît timp cît în formația din Ștefan cel Mare a evoluat și Novac dinamoviștii au condus ostilitățile din teren. Dar, după 15 minute, pivotul campionilor și al echipei naționale a acuzat o mai veche lovitură la genunchi și a părăsit terenul. Din acest moment, I.C.H.F. cu același Em. Niculescu în vervă deosebită de joc, recuperează punct după punct reușind ca, la pauză, diferența să fie doar de cinci puncte în favoarea lui Dinamo. În repriza a doua, Mazilu și-a adus aminte în sfîrșit, că are 2,04 înălțime și poate controla lupta de sub panouri. El a avut cîteva realizări deosebite, fapt ce a dat încredere coechipierilor săi și astfel Albu și Diaconescu au putut să-și materializeze plusul de tehnică și de rutină, obținînd o victorie muncită și pe deplin meritată.

Cei mai buni Mazilu, Albu și Diaconescu de la Dinamo, Em. Niculescu, Andreescu și Cîmpeanu de la I.C.H.F. S-au achitat bine de sarcina încredințată cuplul P. Marin — C. Negulescu (ambii din București). (P. IOVAN).

STEAUA — COMERȚUL TG. MUREȘ 92—51 (53—20). Întîlnirea a fost o simplă formalitate pentru steliști care au înscris cînd și cum au vrut. Comerțul nu a contat în această partidă, într-o mare măsură din cauza formei slabe a pivotului Czedula dar și accidentării, în min. 11, a jucătorului Bencze. În general, însă comportarea mureșenilor a fost slabă și explică înfrîngerile suferite în etapele precedente pe teren propriu. Au arbitrat bine I. Petruțiu și Al. Dănilă. (F. SIMION — coresp.).

FEMININ

UNIVERSITATEA CLUJ — CRIȘUL ORADEA 55—70 (32—37). Joc foarte slab prestat de studente. Pînă în minutul 25 (scor 44—44) gazdele au mai păstrat speranța unui succes. În final, oaspetele, cu Ghiță o foarte bună conducătoare de joc, au reușit să încline spre ele balanța victoriei. (R. PAUL-coresp.).

POLITEHNICA BUCUREȘTI — MUREȘUL TG. MUREȘ 72—55 (36—27). Prezentînd o formație cu multe rezerve, din cauza accidentării unor titulare (Taflan și Savu), Politehnica a dispus mai ușor decît arată scorul de formația din Tg. Mureș. Acestea au prezentat, însă, un lot tînăr, cu cîteva individualități remarcabile, cu reale perspective. S-au remarcat Ghiță și Diaconescu de la Politehnica, respectiv Clara Szabo și Elena Eucaci. Competent arbitrajul prestat de C. Armășescu și V. Popescu. (F. SIMION-coresp.).

ETAPA MARILOR SURPRIZE

Un nou derby voleibalistic masculin s-a consumat în sala Floreasca. Rapid a produs cea mai mare surpriză a turului, învingînd ieri cu 3—1 (13, 12, —7, 13) pe Steaua! Victoria obținută de rapidiști în fața campionilor (din rîndul cărora șapte jucători sînt selecționați în echipa națională!!) se datorează în principal evoluției senzaționale a lui Drăgan, care a dat ieri un veritabil recital și o lecție de volei mai tinerilor săi colegi și adversarilor.

Cînd Rapidul s-a detașat din start (3—0, 5—1) mulți au considerat aceasta o... glumă a Stelei, fiindcă dacă s-ar fi făcut o anchetă între cunoscători, puțini ar fi indicat victoria giuleștenilor. Abia după ce scorul a luat proporții la jumătatea setului, „acțiunile" Rapidului au mai crescut. În final, Steaua — care își mai revenise și redusese din handicap — s-a agitat fără rezultat, cedînd setul. O primă surpriză pentru public! Nu însă și ultima: după ce campionii au luat conducerea în setul II (4—0), rapidiștii au realizat 7 puncte consecutiv, ca apoi să urce scorul la o diferență ce nu mai lăsa vreo urmă de speranță adversarilor (13—6) și să cîștige (după o perioadă de relaxare) la 12. Așadar, 2—0! În fața perspectivei unui 0—3, Steaua a încercat totul și a reușit, în urma unui joc mai variat la fileu, să-și adjudece setul III (în care fusese condusă cu 1—5) într-un moment de efemeră strălucire și de prelungită relaxare rapidistă. Prima parte a setului IV făcuse să se nască în tribune bănuiala că se va ajunge la 5 seturi și la victoria — totuși — a Stelei. Rapidul condusese cu 3—1 și 4—1, dar cîteva momente de derută și greșeli în atac au răsturnat situația: 6—11. Și, totuși, Steaua a pălit în fața strălucirii Rapidului. Au arbitrat bine I. Niculescu și A. Dinicu.

GALAȚI, 7 (prin telefon, de la trimisul nostru). După două ore de așteptare, datorate defecțiunilor ivite la rețeaua electrică a sălii, al doilea derby al etapei masculine care a opus echipele Politehnica și Dinamo București a început într-o evidentă notă de tensiune. Studenții au reușit, la capătul unui meci spectaculos, de nivel tehnic satisfăcător, să obțină victoria. Principalele atuuri ale gazdelor au fost: puterea de luptă, un blocaj excelent, mobilitatea lui Szöcz, forța de atac a lui Udișteanu și fina dirijare a atacului de către Eibenschutz. După un prim set cîștigat la 3 de gălățeni, care manifestaseră fermitate în acțiuni și multă dezinvoltură în acțiunile la fileu, Dinamo și-l adjudecă cu greu pe al doilea la 12. În următorul, bucureștenii cedează din nou inițiativa și gazdele cîștigă la 11. Echilibrul este restabilit în setul 4, cînd studenții plătesc tribut greu eforturilor de pînă atunci. În setul decisiv, gălățenii aruncă în luptă ultimele resurse fizice și psihice, reușind victoria finală. Așadar 3—2 (3, —12, 11, —10, 8) pentru Politehnica. Bun arbitrajul prestat de cuplul C. Amărășteanu (Craiova) — V. Ranghel (Ploiești).

Gheorghe DINU

PROGRESUL BUCUREȘTI — MINERUL BAIA MARE (m) 3—1 (13, 11, —13, 8). Formația bucureșteană a obținut prima victorie în actualul campionat, datorită unui joc superior la fileu. Corect arbitrajul prestat de I. Covaci și R. Farmuș. (Aurel Păpădie).

POLITEHNICA TIMIȘOARA — VIITORUL BACĂU (m) 3—0 (12, 12, 3). Timișorenii au obținut o victorie extrem de prețioasă în fața băcăuanilor, avînd în Erșigan, Coste și Roșă cei mai buni jucători. Au arbitrat foarte bine C. Mușat din Constanța și Șt. Nobilescu din București. (C. Crețu — coresp.).

TRACTORUL BRAȘOV — UNIREA TRICOLOR BRĂILA (m) 3—0 (9, 7, 6). Victoria a fost facilitată și de modesta evoluție a oaspeților. Bun arbitrajul prestat de Em. Iliescu și D. Rădulescu, ambii din București. (C. Gruia — coresp. principal).

UNIVERSITATEA CRAIOVA — PETROLUL PLOIEȘTI (m) 3—2 (—13, 8, —12, 3, 12). Două ore și jumătate de joc anost la care și-au dat concursul ambele formații. Au arbitrat bine C. Păcureanu din Timișoara și V. Vrăjescu din București. (Șt. Gurgui — coresp. principal).

UNIVERSITATEA TIMIȘOARA — DINAMO BUCUREȘTI (f) 3—1 (—14, 12, 9, 12)! Campioanele au trebuit să cedeze în fața studentelor care și-au surprins adversarele prin varietate în acțiunile la fileu, un joc excelent în linia a doua și puternice lovituri de atac. După ce au cîștigat primul set în prelungiri, dinamovistele au cedat inițiativa, gazdele conducînd detașat în fiecare set. S-a remarcat întreaga echipă timișoreană, cu două mențiuni speciale: Rodica Popa și Doina Coste. Foarte bun arbitrajul prestat de A. Dumitrescu din Ploiești și V. Lepăduș din Alba Iulia. (I. Stan — coresp.).

RAPID — I.E.F.S. (f) 3—0 (12, 5, 7). Doar în primul set studentele au jucat de la egal la egal cu giuleștencele.

PROGRESUL BUCUREȘTI — CEAHLĂUL P. NEAMȚ (f) 3—1, (4, —9, 11, 11). Jocul a fost, în general, echilibrat, cu excepția primului set, cîștigat categoric de gazde. (Florin Sandu — coresp).

MEDICINA — C.F.B. (f) 1—3 (—12, 5, —10, —4). Studentele au fost depășite, surprinzător, de elanul și dîrzenia adversarelor. A arbitrat corect cuplul bucureștean D. Medianu-A. Ionescu. (P. Peană — coresp.).

FARUL CONSTANȚA — PENICILINA IAȘI (f) 1—3 (—11, 15, —4, —3). Ieșencele au obținut o victorie meritată, în urma unei partide de un slab nivel tehnic, umbrită și de atitudinea nesportivă a antrenorului echipei oaspete, N. Roibescu, și a elevei sale, Ana Zabara, care în setul al doilea au intrat pe teren insultînd pe arbitrul principal. Au condus satisfăcător V. Mocanu din Galați și V. Vilcă din Craiova. (H. Bruckner — coresp.).

C.S.M. SIBIU — VOINȚA M. CIUC (f) 3—0 (6, 8, 11).

În vizită la viitorul stadion acoperit de hochei

Puc — despre noul său palat de gheață

„...Am fost și eu printre miile de spectatori prezenți la campionatele europene de box. Ca să fiu sincer, l-am aplaudat cu căldură pe vijeliosul Aurică Dumitrescu, pe tenacele Ion Monea, pe stilistul Victor Silberman. Mă cam „furase" boxul chiar în perimetrul stăpînit de mine iarnă de iarnă.

Un amic de al meu, gazetar sportiv, „bătîndu-mă pe umeri" mi-a spus: *„Dragă Puc, îți aduc o veste bună. Arena de gheață îndrăgită de tine și de aprigii minuitori de crosă a început să se preschimbe într-un modern stadion acoperit. Te invit direct pe șantier!"*

...Am devenit dintr-o dată nerăbdător ca tripleta națională care adeseori m-a purtat vijelios spre poarta adversă.

Reporterii mi-o luaseră înainte, dar, sprinten cum sînt... Astfel, i-am auzit pe prietenii mei discutînd cu ing. Pantelimon Păsdîrcă, șeful de lot, despre țesătura de țevi de sub viitoarea oglindă de gheață. Vechea instalație de răcire dispăruse de mult și acum tehnicienii de la Frigotehnica instalau mii de metri de țevi noi, aorte cu agent refrigerator. La cîțiva pași montorii conduși de Dumitru Cioacă dirijau cu măiestrie macaraua care transporta un uriaș tirant de beton armat precomprimat, executat de betoniștii de la I. P. „Granitul". Am aflat, bunăoară, că aceștia — împreună cu echipa șantierului 3 al Întreprinderii de construcții-montaj nr. 2 din Direcția generală construcții-montaj — au confecționat peste 1 000 de stîlpi, tiranți și chesoane însumînd mai mult de 2 600 000 kg beton și fier. I-am notat pe toți. Mă gîndesc să-i invit la locurile de onoare la festivitatea inaugurală a campionatului mondial — seria B — în vederea căruia se construiește patinoarul.

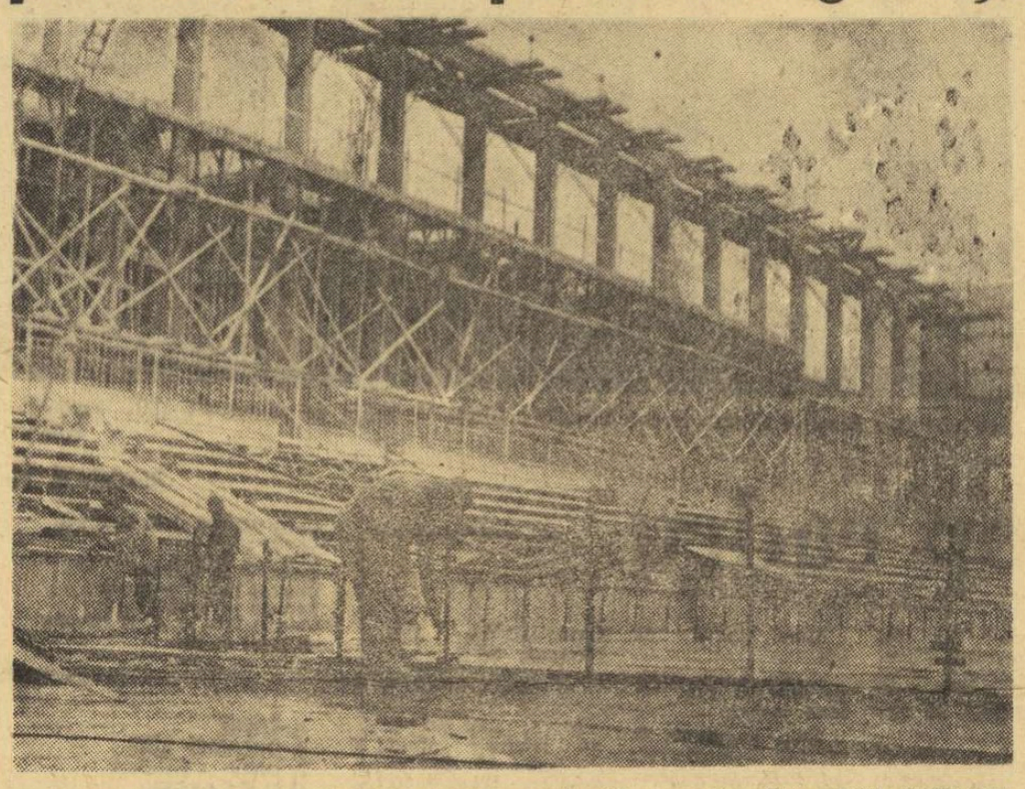

A început să se contureze viitorul patinoar acoperit „23 August" Foto: EUG. SECHELY

Pe una din aleile parcului „23 August", un cablu gros cît mînerul crosei așteptă să fie montat. Industria sîrmei-Cîmpia Turzii (oare ce se mai aude cu echipa de fotbal?) și I.S. „Cablul" Ploiești, cu numeroși susținători ai hocheiului, au livrat înainte de termen „șarpanta" de oțel care va susține acoperișul de tablă ondulată.

Am auzit că proiectanții au calculat o rezistență la apăsare pe acoperiș de peste 300 kg de zăpadă pe metru pătrat. Și gîndiți-vă că sînt 2 600 mp de tablă pe acoperișul stadionului cu 10 000 de locuri! Aceasta înseamnă o rezistență de 780 000 de kilograme. În sfîrșit, oamenii din echipa de fierari-betoniști condusă de Ion Cotescu încheiau tocmai lucrările la tunelul de acces pe gheață, al modernelor utilaje de curățat și lustruit „terenul" de joc.

La intrarea pe pistă, inginerii Nicolae Laszlo, Dorin Lazăr și Dan Constantinescu, autorii proiectului, verificau verticalitatea montării unuia dintre cei 48 de stîlpi de susținere.

★

Acestea au fost, pe scurt, impresiile culese pe șantierul viitorului stadion acoperit, gazda seriei B a campionatelor mondiale de hochei pe gheață".

PUC
p. conf.
Petre GHEORGHIU

„Cupa orașului București" — o întrecere valoroasă

P. Purje — Margareta Szemanyi au cîștigat proba de perechi mixte

Popicarii români, componenți ai loturilor reprezentative care se pregătesc pentru „mondialele" din anul viitor, sînt în mare formă. Aceasta poate fi prima concluzie după încheierea competiției internaționale „Cupa orașului București", ce s-a desfășurat timp de trei zile pe pistele arenei Voința. Reprezentanții noștri nu numai că au cîștigat toate cele trei probe la care au concurat și sportivi străini, dar ei au realizat cîteva rezultate excelente, dintre care se detașează punctajul obținut de Petre Purje, 1019 p d, la proba de 200 lovituri mixte — nou record republican (v.r. 1013 p d), și superior cu 30 de puncte... recordului mondial oficial!

Duminică, în ultima zi a turneului, cîmpioneanul P. Purje și-a înscris din nou numele pe tabela de onoare a cîștigătorilor, de data aceasta împreună cu maestra emerită a sportului, Margareta Szemanyi, cu care a cîștigat proba de perechi mixte. Această ultimă confruntare a „Cupei orașului București" a avut o desfășurare deosebit de interesantă, primele două cupluri — Purje-Szemanyi și Micoroiu-Trandafir — luptîndu-se pînă la ultima bilă. Deși Szemanyi a fost învinsă de către Elena Trandafir (463—455 p d) cu toate acestea pe primul loc s-a clasat ea împreună cu Purje datorită avantajului obținut de către acesta în meciul cu Micoroiu — 978—962. În final, perechea Purje-Szemanyi a avut un avantaj minim de 81 „bețe". Dintre concurenții oaspeți bine s-au comportat W. Holewa și Brigitte Uhle (R.D. Germană) care au totalizat 1354 p, clasîndu-se pe locul IV.

La veterane, primul loc a revenit Floricăi Lăpușan, jucătoare de bază și azi în formația divizionară Rapid București, care din 100 de bile a doborît 394 de popice.

REZULTATE: proba de perechi mixte: 1. P. PURJE — MARGARETA SZEMANYI 1433 p d (cu 6 bile în gol), Purje 978 p d, cu 4 bile în gol, 646 la „pline" + 332 la „izolate", Szemanyi 455 p d, cu 2 bile în gol, 300 + 155; 2. I. Micoroiu — Elena Trandafir 1425 p d (962 și 463); 3. C. Vînătoru — Crista Szocs 1370 p d (929 și 441); 4. W. Holewa — Brigitte Uhle (R.D.G.) 1354 p d (912 și 442); 5. I. Băiaș — Ana Marcu 1313 p d (886 și 427); 6. I. Tossy — Borbala Fenyohazi (Ungaria) 1288 p d (897 și 391). Veterane — 100 lovituri mixte: 1. FLORICA LĂPUȘAN (Rapid București) 394 p d; 2. Stela Mărgineanu (Metrom Brașov) 387 p d; 3. Margareta Kelemen (Voința Cluj) 371 p d. 4. Mariana Birău (Constructorul București) 362 p d; 5. Maria Bagoly (Voința Timișoara) 354 p d; 6. Maria Korpoș (Voința Timișoara) 339 p d.

T. RABȘAN

Sport pe micul ecran în luna decembrie

În 1970, televiziunea ne oferă transmisii de la numeroase campionate mondiale și europene

Un veritabil eventai de transmisii — hochei, fotbal, gimnastică, handbal, baschet, volei și sărituri cu schiurile — ne oferă televiziunea în ultima lună a anului. Iată programul lor:

Luni 8 decembrie: ora 23 — hochei — U.R.S.S. — Suedia (repriza a III-a, înregistrare de la Moscova);

Duminică 14 decembrie: ora 15,30 — gimnastică modernă — „Cupa Interviziunii" (înregistrare de la Berlin); ora 22,30 — handbal masculin — R.D. Germană — România (repriza a II-a, înregistrare de la Berlin);

Marți 16 decembrie: ora 18,30 — handbal masculin — Cehoslovacia — România (transmisie directă de la Praga);

Duminică 21 decembrie: ora 15,30 — baschet masculin — Steaua — Dinamo București (repriza a II-a, înregistrare); ora 18 — volei masculin — Steaua — Dinamo București (ultimul set, înregistrare);

Marți 30 decembrie: ora 17 — „Festivalul minibaschetului" (transmisie directă de la sala Floreasca).

Iată și programul primei zile a anului 1970: joi 1 ianuarie — ora 15,30, concursul internațional de sărituri cu schiurile (transmisie directă de la Garmisch — Partenkirchen).

În noul an televiziunea își propune să transmită în direct o serie de mari competiții sportive, din rîndul cărora desprindem: C. E. de patinaj artistic (Leningrad, 1—8 februarie); C. M. de hochei (grupa C, Galați 13—22 februarie; grupa B, București 24 februarie — 5 martie); C.M. de patinaj artistic (Ljubljana, 26 februarie — 3 martie); C.M. de handbal masculin (Franța, 26 februarie — 8 martie); C.M. de hochei (grupa A, Canada 13—30 martie); C.M. de fotbal (turneul final, Mexic 31 mai — 21 iunie) etc.

S-au încheiat finalele juniorilor la lupte libere

Un epilog mult așteptat

TIMIȘOARA, 7 (prin telefon). De multă vreme s-a așteptat o competiție finală de juniori (ne referim la lupte libere) în care să concureze talente autentice, învingătorii, la marea majoritate a categoriilor, să fie desemnați numai după ultimul gong, iar disputa pentru întîietate să nu se încheie cu finalizarea unui singur procedeu tehnic sau a cel mult două. În cele trei zile de concurs, în hala de sport din localitate am văzut, în sfîrșit, cîțiva tineri luptători deosebit de talentați, care au oferit depline satisfacții tehnicienilor și specialiștilor prezenți la reuniuni, și ca atare se cuvin sincere felicitări tuturor participanților la finale cît și antrenorilor lor.

În mod deosebit trebuie să-i remarcăm pe juniorii de la Rapid București (antrenor V. Pătrașcu), Steagul roșu Brașov (I. Mureșan), C.F.R. Timișoara (D. Dana), A.S.M.T. Lugoj (Gh. Luca) și Metalul Tîrgoviște (A. Seidamet). Se cuvine a fi subliniat, de asemnea, și aportul arbitrilor, care au contribuit, în mod constant, la buna desfășurare a competiției. Dintre evidențiați citîm pe V. Bularca (Brașov), D. Pîrvulescu, L. Bandi, D. Cuc (toți din București), Gh. Marton (Cluj) și M. Strulovici (Galați). O remarcă pentru buna organizare a competiției, asigurată de Consiliul județean pentru educație fizică și sport Timiș.

În sfîrșit, iată lista noilor campioni — JUNIORI MARI: cat. 48 kg: I. Arapu (Rapid Buc.) — unul dintre cei mai talentați luptători ai finalelor; cat. 52 kg: P. Ioniță (Progresul Buc.); cat. 56 kg: A. Peter (A.S.M.T. Lugoj); cat. 60 kg: A. Șuba (Comerțul Tg. Mureș); cat. 65 kg: P. Androne (Steagul roșu Brașov); cat. 70 kg: M. Pîrcălabu (Tractorul Călugăreni); cat. 75 kg: I. Dumitru (Viitorul Buc.); cat. 81 kg: C. Ardeleanu (A.S.M.T. Lugoj); cat. 87 kg: A. Apostescu (Metalul Tîrgoviște); cat. +87 kg: L. Șimon (Mureșul Tg. Mureș). Clasament pe județe: 1. Municipiul București 38 p, 2. Brașov 24 p, 3. Timiș 22 p.

JUNIORI MICI (în ordinea categoriilor): I. Dumitru (Rapid Buc.); L. Simon (Șc. sp. Odorheiul Secuiesc); V. Gheorghiu (Dunărea Galați); C. Zeiner (A.S.M.T. Lugoj); V. Mihăilă (C.F.R. Timișoara); D. Bologa (A.S.M.T. Lugoj); I. Molnar (Vagonul Arad); N. Nilaș (C.F.R. Timișoara); C. Chirateu (Nicolina Iași); N. Roșca (C.S.M. Reșița). Clasament pe județe: 1. Municipiul București 37 p, 2. Timiș 28 p, 3. Brașov 21 p.

★

Luni începe, tot la Timișoara, finala concursului republican de toamnă al juniorilor, la lupte greco-romane.

Costin CHIRIAC

Nu uitați!

1970 este anul turneului final al campionatului mondial de fotbal.

Doriți să fiți informați în orice moment cu ultimele noutăți despre pregătirile celor 16 finaliste?

Nimic mai simplu!

ABONAȚI-VĂ LA ZIARUL sportul

Numai în luna decembrie vă puteți reînnoi abonamentul dv. pe anul viitor.

CU ION ȚIRIAC PE RUTA PARIS—LONDRA—STOCKHOLM

(Urmare din pag. 1)

nottieri Olona am absentat patru luni, am profitat de răgazul scurt dintre Paris și Londra și m-am repezit pînă la Milano. În intervalul în care lipsisem, Pietrangeli, Mulligan și Merlo au disputat finala „C.C.E." cu Racing Paris, pe care spre părerea mea de rău, au pierdut-o cu 4—5. Cum datele acestei finale coincideau cu zilele challenge-round-ului, nu am putut juca. După cum mi-au spus colegii de la Canottieri ca și președintele clubului, dl. dr. Giuseppe Stante, cele două jocuri ale mele pe care ar fi trebuit să le susțin cu tenismanii francezi au fost hotărîtoare în determinarea rezultatului încheiat în cele din urmă în favoarea lui Darmon, Jauffret, Goven, Barclay, Montrenaud. În cele cinci zile cît am stat la Milano, am avut posibilitatea să discut și să perfectez o partidă Canottieri Olona — Selecționata Bucureștiului, în Capitală. Spre satisfacția mea, dl. dr. Giuseppe Stanta a fost de acord și în ianuarie, Pietrangeli, Iovanovici, Merlo alături de care voi fi și eu, vor primi replica unei echipe bucureștene alcătuită din Năstase, Mărmureanu, Dron și un al patrulea jucător ales între Santei și Marcu. Formula de joc urmează să fie stabilită, consider însă că amatorii de tenis de la noi vor avea ocazia să asiste la întreceri de un înalt nivel.

— La Wembley, se pare că adversarii au fost extrem de duri.

— Într-adevăr, în primul tur m-am întîlnit cu Emerson și a fost suficient să pierd de două ori serviciul pentru ca australianul să cîștige un meci, altfel echilibrat: 11—9, 6—4. Năstase a ieșit și el din concurs încă din partida de debut, cu Roche. La Wembley, concurenții au evoluat, pentru prima oară, pe o suprafață acoperită cu carpete, ceva asemănător cu gazonul, care încetineau puțin viteza mingii.

— În schimb, turneul de la Stockholm a însemnat o biruință în evoluția tenismanilor români.

— Fără îndoială și sînt cu atît mai bucuros cu cît de participările noastre în Suedia ne leagă amintiri plăcute. În 1968 am fost prezent la campionatele internaționale ale acestei țări, desfășurate pe terenuri roșii, în aer liber. Atunci am învins în semifinale pe Santana, dar am pierdut apoi finala la Mulligan. Anul acesta, în iulie, am repetat performanța la Baastad, cîștigînd tot în semifinale, însă la Mulligan, cedînd însă finala la Santana. În plus, la dublu am recoltat victoria împreună cu Năstase în fața perechii Santana—Orantes. Cum meciurile au fost televizate, noi eram cunoscuți publicului suedez, mare amator de tenis.

Tabloul de la Stockholm, unde s-au organizat acum primele campionate open ale Suediei, a fost indulgent cu mine în meciul de debut, dar în cel de al doilea joc, urma să-l înfrunt pe Marty Riessen, unul dintre primii 8 favoriți. Ilie fusese sortit, ca și la Wembley să-l întîlnească de la început tot pe Roche. Mai înaintea simplurilor însă, am avut de jucat un meci de dublu contra lui Roche—Bengtsröm. Întîlnirea s-a terminat pe la 1,30 noaptea, după trei ore și jumătate de întrecere. Faptul că 2000 de spectatori au rămas în tribune pînă la acea oră tîrzie din noapte, mă face să cred că întîlnirea a produs mult interes, fiind și foarte disputată. Am pierdut cu 11—13 în setul decisiv și îmi pare rău că trebuie s-o spun, dar Năstase a jucat foarte slab. A doua zi însă, el nu l-a acordat decît șase gheme într-un meci întreg faimosului Roche. Deci, cînd Harry Hopman spune că Năstase e capabil să bată pe oricine are dreptate, cu rezerva că totul depinde de ziua pe care o prinde. În turul următor el a trecut ușor de al doilea tenismen suedez, Zaar, calificîndu-se în sferturi, unde avea să întîlnească pe învingătorul dintre mine și Riessen. Înaintea acestui joc eu îmi făcusem rezervarea la biletele de avion, deoarece celebrul profesionist american care îl eliminase la Coubertin pe Newcombe, iar la Wembley îi făcuse multe clipe amare lui Laver, se anunța o forță greu de trecut. Am reușit un joc foarte bun, atacînd absolut tot timpul, ceea ce mi-a dat posibilitatea să cîștig setul decisiv cu 6—4. Prin urmare, aveam să-l întîlnesc pe Ilie și unul dintre noi urma să se claseze în semifinale, în locul marilor favoriți, Roche și Riessen. Cu colegul și prietenul meu Năstase mai susținusem anul acesta un singur joc întreg, finala internaționalelor Siciliei, la Palermo, cînd am cîștigat în cinci seturi, după o întrecere destul de modestă. Îmi acordam multe șanse în fața lui Ilie, știind că servesc mai bine, dar fiind conștient că el are un volé mai bun și o viteză superioară. Pe teren însă lucrurile s-au desfășurat foarte, foarte rapid, Năstase reușind tot ce încerca. A fost cel mai bun tenis pe care l-a jucat Năstase contra mea. Învingîndu-l apoi pe Smith — care mai înainte îl eliminase pe Gimeno — Ilie a repetat performanța de la Forest Hills. Nu am văzut finala cu Pilici, dar sperам că nu-i va scăpa victoria. Cîștigarea unui turneu de o asemenea anvergură ar fi constituit o frumoasă carte de vizită pentru partenerul meu. Calificarea lui Năstase în finala acestor campionate este cea mai bună performanță individuală pe care el a obținut-o pînă acum.

— Se aude că ați înclina să trădați racheta în favoarea volanului. E adevărat?

— Sînt un pasionat automobilist. De altfel, după ce de la Stockholm am zburat la Milano, de acolo am făcut voiajul, prin Iugoslavia, cu mașina pînă la Brașov, 1500 de km în 15 ore, fără nici o oprire. Mă gîndesc ca eventual cînd voi renunța la tenis, să fac echipă cu inginerul Florin Hainăroșie, campionul de rally al României, care mă îndeamnă mereu să-l devin coechipier.

— Viitoare proiecte?

— Turneul de la Ancona, între 13 și 17 decembrie. Apoi, ceva mai tîrziu, voi concura împreună cu Năstase la turneele indoor din S.U.A. și Circuitul Caraibelor.

TRAGEREA EXCEPȚIONALĂ LOTO — 9 DECEMBRIE 1969

ATRIBUIE ÎN NUMĂR NELIMITAT:

AUTOTURISME LA ALEGEREA PARTICIPANTULUI, EXCURSII PESTE HOTARE ȘI PREMII ÎN BANI

AZI, ULTIMA ZI PENTRU PROCURAREA BILETELOR!

Cu 25 lei puteți participa la toate extragerile cu șanse mari de cîștig!

La Dinamo Bacău s-a produs „reanimarea"

DINAMO BACĂU — RAPID 3—1 (1—0)

BACĂU, 7 (prin telefon, de la trimisul nostru). — Stadion „23 August", timp frumos, teren moale, spectatori 6 000. Au marcat Pană (min. 44 și 88), **Dembrovschi** (min. 54) și, respectiv, **Neagu** (min. 61).

DINAMO : Ghiță 7 — Comănescu 8, Nedelcu 8, Velicu 8, David 6 (min. 70 Kiss), Vătafu 8, Dușan 9, Pană +8, Dembrovschi 9, Ene Daniel 7 (min. 88 Volmer), **Băluță 8.**

RAPID : Răducanu 7 — Pop 6, Lupescu 8, Dan 8, Greavu 7, Dinu 6, Dumitru 6, Năsturescu 8, Petreanu 5 (min. 75 M. Stelian), Neagu 7, Codreanu 6.

A arbitrat **O. Anderco** (Satu Mare), ★★★★, ajutat la tușă de **G. Fărcașu** (Satu Mare) și **C. Silaghi** (Baia Mare).

Trofeul Petschowschi (pentru public): 8.

La tineret-rezerve : **Dinamo — Rapid 2—0 (1—0).**

După cum ați văzut poate și la televizor, echipa locală s-a bătut pe viață și pe moarte pentru victorie. Reușita gazdelor a fost însă facilitată și de Rapid, care, retrăgîndu-l pe Codreanu pe poziții defensive între Dinu și Dumitru, și-a trădat de la început intenția unui joc destructiv de apărare. Gazdele au început, deci, să defrișeze terenul feroviar căutînd cele mai bune poteci spre poarta lui Răducanu. La început au făcut acest lucru cu pripeală și nervozitate încercînd crearea unui „pod aerian" în careul rapidist. Tentativă eșuată din fașă, atîta vreme cît spațiul defensiv feroviar era dominat de bateria antiaeriană Răducanu — Dan — Lupescu. Dembrovschi, Pană și Ene Daniel au ratat primele ocazii. Apoi, Dușan și Dembrovschi (mult retrași) au restabilit ordinea în jocul băcăuanilor la mijlocul terenului, dar asalturile au continuat să se împotmolească în fața baricadei bucureștene ridicată pe linia de 16 m. Gazdele și-au dublat, deci, eforturile ofensive și Băluță a irosit în min. 39 cea mai bună ocazie de a înscrie. Dar, golul salvat în ultimă instanță de bocancul lui Răducanu n-a putut fi evitat multă vreme. *In min. 44 Nedelcu s-a infiltrat în terenul rapidist, a urmat o combinație cu Comănescu și Dușan, iar ultimul i-a pus mingea ca pe tavă, printr-o pasă admirabilă lui Pană. A urmat un șut imparabil pe jos, golul, și rapiditii au pornit spre vestiare blestemînd acest ultim minut al reprizei.*

La reluare, băcăuanii au continuat să zburde prin apărarea rapidistă, dereglată prin jocul imprecis al lui Dinu și Dumitru. Dembrovschi trecînd, într-o jumătate de minut (49), pe lîngă două mari ocazii de gol. El n-a mai greșit, însă, în min. 54. *Nedelcu a executat din marginea careului rapidist o lovitură liberă și DEMBROVSCHI l-a stupefiat pur și simplu pe Răducanu cu un volé fulger.* Peste 4 minute arbitrul Anderco l-a eliminat fără o justificare serioasă pe Pop și rapiditii au rămas în 10 oameni ca să zăgăzuiască iureșul. Dar — paradoxal — cînd toți se așteptau la un faliment total, rapiditii s-au năpustit în atac și au redus scorul. *Năsturescu a pornit pe dreapta, într-una din inspiratele sale cavalcade, și a centrat înalt, în careu, la NEAGU, care, profitînd de șovăiala lui Nedelcu (număra, probabil, spectatorii din tribună) a trimis balonul în poarta lui Ghiță.* Dinamoviștii au depășit greu acest moment și n-a lipsit mult ca bucureștenii, puși în priză de această nălucă cu numele de Năsturescu, să egaleze. *Dembrovschi, Dușan și Nedelcu au echilibrat însă din nou jocul la mijlocul terenului și după ce Dușan provocase tensiune, la poarta rapidistă, cu un șut pe jos (min. 80), PANA semnează sentința definitivă, reluînd imparabil, de la 6 m, o centrare a lui Băluță.*

George MIHALACHE

UNIVERSITATEA CRAIOVA — F.C. ARGEȘ 2—2 (1—1)

CRAIOVA, 7 (prin telefon, de la trimisul nostru). — Stadion Central, timp frumos, teren bun, spectatori 25 000. Au înscris : **Nuțu** (min. 40), **Strîmbeanu** (min. 41), **Jercan** (min. 89), **Olteanu** (autogol min. 90).

UNIVERSITATEA : Oprea 8 — Niculescu 7, Mincă 7 (min. 40 Tacoi 6), Popa 7, Velea 8, Strîmbeanu 9, Deselnicu 7, Martinovici 7, Nița 5, Oblemenco 8, Bălan 7 (min. 71 Dașcu 6).

F. C. ARGEȘ : Niculescu 10 — Pigulea 8, Barbu 9, Oleteanu 7, Ivan II 7, Prepurgel 7, Vlad 8, Nuțu 8, Radu 7, Roșu 7 (min. 81 Ivan I), Jercan 7.

A condus **Gr. Birsan** ★★★★, ajutat la linie de **O. Turcitu** și **Gh. Ștefănescu** (toți din Galați).

Trofeul Petschowschi (pentru public) : 8.

La tineret rezerve : **Universitatea — F. C. Argeș 2—0 (0—0).**

ECHIPA ETAPEI

NICULESCU

PIGULEA BARBU DAN DELEANU

DĂRĂBAN LERETER

PANĂ DEMBROVSCHI DOMIDE KALLO

JOC PASIONANT, REZULTAT ECHITABIL

Dacă entuziaștii suporteri ai echipei craiovene nu i-au putut aclama, la sfîrșitul acestui ultim rendez-vous oficial al sezonului, pe favoriții lor în postura de lideri ai clasamentului și nici măcar ca învingători ai derbyului etapei (cum cei mai mulți dintre ei au sperat), au avut cel puțin satisfacția de a fi asistat la un meci deosebit de pasionant, cu un final de-a dreptul senzațional.

De altfel, n-a lipsit mult ca valoarea spectaculară a jocului practicat de cele două echipe să le rămînă drept singură consolare, fiindcă echipa locală s-a aflat, cu un minut înainte de încheierea partidei, în fața spectrului înfrîngerii și părea că nimic nu o mai poate salva de la pierderea celor două puncte. A intervenit, însă, ca o minune la care nimeni nu se mai aștepta, acel autogol al lui Olteanu pentru a atenua dezamăgirea gazdelor și a restabili pe tăbela de marcaj un echilibru reclamat de desfășurarea de pînă atunci a jocului.

Rezultatul de egalitate trebuie să mulțumească, după părerea noastră, ambele tabere, căci dacă, beneficiind de avantajul terenului propriu, craiovenii au acționat céva mai mult în terenul adversarilor, i-au dominat uneori cu insistență (îndeosebi în ultimul sfert de oră, cînd au avut cîteva ocazii clare de gol), piteștenii (lipsiți de aportul consistent al lui Dobrin) au făcut un excelent joc de apărare (cu marcaj strict), iar prin contraatacurile pe care le-au inițiat au pus de multe ori în mare pericol poarta apărată de Oprea.

Începutul partidei a aparținut, ca inițiativă în joc, gazdelor, care și-au creat cîteva situații favorabile de a deschide scorul în minutele 6 (Nița preferă un șut imprecis în locul unei pase la Martinovici, aflat liber în careu), 11 (Nița alunecă la o pasă inspirată a lui Oblemenco), 17 (șut Oblemenco, respins de Niculescu). În continuare, însă, piteștenii echilibrează jocul. Dar — paradoxal — cînd toți se așteptau la un faliment total, rapiditii s-au năpustit în atac și au redus scorul. *Năsturescu a pornit pe dreapta, într-una din inspiratele sale cavalcade, și a centrat înalt, în careu, la NEAGU, care, profitînd de șovăiala lui Nedelcu (număra, probabil, spectatorii din tribună) a trimis balonul în poarta lui Ghiță.* Dinamoviștii au depășit greu acest moment și n-a lipsit mult ca bucureștenii, puși în priză de această nălucă cu numele de Năsturescu, să egaleze. *Dembrovschi, Dușan și Nedelcu au echilibrat însă din nou jocul la mijlocul terenului și după ce Dușan provocase tensiune, la poarta rapidistă, cu un șut pe jos (min. 80), PANA semnează sentința definitivă, reluînd imparabil, de la 6 m, o centrare a lui Băluță.*

George MIHALACHE

UN MECI EXTREM DE AGREABIL

Clujenii ar fi putut să vadă, dacă nu și-ar fi trădat ieri echipa pentru deliciile cămînelor, un meci extrem de agreabil prin raportare la sfîrșitul sezonului și la obrazul flasc al terenului de joc. A fost o vreme încruntată.

„U" CLUJ — JIUL 1—1 (1—1)

CLUJ, 7 (prin telefon, de la trimisul nostru). Stadion municipal, timp rece și umed, teren moale, spectatori aproximativ 6 000. Au marcat : Oprea (min. 1 și 52), Munteanu (min. 43), Uifăleanu (min. 77), respectiv Sandu (min. 11).

„U" CLUJ : Moldovan 8 — Crețu 8, Pexa 8, Solomon 7, Cimpeanu 6, Anca 7, Oprea 8, Uifăleanu 7, Munteanu 8, Mustățea 8, Barbu 9.

JIUL : Stan 6 (min. 57 Florea 7) — Talpal 7, Georgescu 7, Stocker 6, Tonca 6, Cotormani 8, Sandu 7, Peronescu 7, Achim 8 (min. 46 Marinescu 6), I. Constantin 8, Naidin 7.

Au arbitrat N. Petriceanu (la centru) ★★★★★, ajutat de F. Colosi și M. Cîțu (toți din București).

Trofeul Petschowschi (pentru public) : 8.

La tineret-rezerve : „U" Cluj — Jiul 1—2 (0—1).

În acest decor, verva celor două echipe te obliga totuși pe alocuri să te gîndești la anotimpuri decedate, pe care ne-am obișnuit să le considerăm îngemănate cu fotbalul. Apetitul jucătorilor a fost în discrepanță cu ideea fatidică a sfîrșitului de sezon.

Studenții au deschis scorul la cîteva secunde de semnalul inaugural. Mingea centrată de Uifăleanu, și evitată cu șiretenie de Munteanu, a fost expediată în poartă de către Oprea printr-o lovitură aplicată cu sete. Acest gol, excelent creionat, n-a dezechilibrat pe Jiul. Echipa lui Ozon, remarcabilă tot acest sezon pentru forța ei de joc oarecum paradoxală în raport cu lipsa de sonoritate a numelor, răspunde, în continuare, prin abilități de tot felul. Cotormani, Peronescu, I. Constantin și mai ales, Achim, gîndesc și acționează subtil, făcîndu-te să înțelegi că sînt niște luptători primejdioși. În min. 11, Peronescu învăluie apărarea gazdelor și centrează, cu remarcabilă precizie, peste niște fundași cu plasamentul naiv. Sandu apare oportun și nimeni nu se mai poate opune egalării. Urmează minute de confruntare dîrză. Liniile de atac sînt productive, se bat niște apărări imobilizate de noroi, circulă continuu, fac combinații în unghiuri ascuțite, dar comit intermitent și erori, purtînd balonul la picior pe distanțe lungi sau trăgînd la poartă fără precizie. În careul lui Stan fazele au mai mult dramatism. Barbu, Mustețea, Crețu și Anca sînt deseori gata să devină autori de goluri, dar oaspeții și nesansa se opun. Studenții își pun definitiv candidatura pentru victorie în min. 41, cînd, după o acțiune splendidă, dar complicat de redat, Mustețea centrează, iar Munteanu deviază balonul în gol printr-o estetică intervenție cu capul. Jucătorii Jiului resping tentația resemnării, arătîndu-și, din cînd în cînd, colții, dar cu toate acestea Stan va mai primi un gol, neizbutind decît să devieze în plasă un șut foarte sever al lui Oprea. În continuare, oaspeții sînt dominați sever în final de băieții lui Cîrjan, neașteptat de viguroși și de ahtiați după goluri. Uifăleanu va perfora, mai tîrziu (min. 77), pe Florea, înlocuitorul lui Stan, iar partida se va încheia lăsîndu-ne un sentiment contradictoriu : rezultat perfect meritat pentru clujeni și, în același timp, prea aspru pentru formația vizitatoare. Este senzația pe care ți-o dă întotdeauna un meci de bună factură, prin grația celor doi combatanți, încheiat la o diferență care aruncă umbre peste cei învinși.

Romulus BALABAN

N-A FOST DOAR O PROBLEMĂ... DE SCOR

DINAMO BUCUREȘTI — A.S. ARMATA TG. MUREȘ 3—1 (1—0)

Stadionul Dinamo ; timp frumos ; teren practicabil ; spectatori — aproximativ 12 000. Au marcat : Deleanu (min. 34), Stoenescu (min. 63 din penalty) și R. Nunweiller (min. 79), respectiv, Naghi (min. 47).

DINAMO BUCUREȘTI : Coman 6 — Ștefan 5, Pîrvu 7, Stoenescu 7, Deleanu 8, Ghergheli 8 (min. 35 Sălceanu), Dinu 7, Sălceanu 6 (min. 35 Pircălab 7), R. Nunweiller 8, Dumitrache 6, Lucescu 7.

A.S.A. TG. MUREȘ : Bay 7 — Sleam 7, Dondoș 7, Toth 7, Czako 7, Siko 8, Szolosi 8, Ciutac 7, Caniaro 6, Naghi 8 (min. 82 Trăznea), Lucaci 6 (min. 73 Makai).

A arbitrat Vasile Liga (din Galați) ★★, ajutat la linie de M. Biolan și S. Drăgulici (ambii din Tr. Severin).

Trofeul Petschowschi (pentru public) 9.

Tineret-rezerve : Dinamo București — A.S. Armata Tg. Mureș 3—0 (2—0).

Mai bine de jumătate de ceas, la început, jocul dintre cea mai bună echipă a noastră (teoretic vorbind...) și formația-lanternă a clasamentului s-a desfășurat în sens unic; în sens unic, dar steril: dinamoviștii bucureșteni s-au instalat de la început în terenul advers, au țesut cu pricepere pase pregătitoare, prin „trio"-ul Ghergheli — Radu Nunweiller — Dinu, numai că în apropiere și dincolo de linia care marchează careul de „16" au manevrat mai stîngaci, vizibil stînjeniți de apărarea aglomerată a oaspeților ; cel puțin Dumitrache, omul de gol al lui Nicușor, nici că mai putea să respire, sufocat de Szolosi, omul-„jandarm", cu care bătrînul Steinbach a încercat să anihileze — de plano — rotița cea mai de preț din angrenajul atacului dinamovist.

...Pînă a venit minutul 34. La un șut fără speranță expediat de către un jucător bucureștean, fundașul Toth a comis henț, destul de departe (aproximativ 25 m) de buturile mureșenilor...; după un scurt colocviu, șuteriidin șos. Ștefan cel Mare i-au încredințat lui **Deleanu** să execute, dovedindu-se ... inspirați : cu o nonșalanță de înaintaș, fundașul lui Dinamo și al naționalei a trimis cu efect, plasat, peste „zid", fixînd balonul direct la pătrățel, sub bară de unde avea să cadă în poartă : 1—0 ! „De aici încolo va fi doar o problemă de scor" — am crezut inițial cu toată lumea și... ne-am înșelat. Formația gazdă a așteptat, pare-se, pauza, echipa oaspe a mizat, poate, pe lovitura de teatru care, la numai două minute de la reluare, s-a și produs. La unul din rarele contraatacuri ale lui A.S.A. Tg. Mureș, Siko (omul lucid de la mijlocul terenului) l-a văzut pe Naghi, insidios înfipt în coasta apărării (ieri cam naivă) dinamoviste, și l-a servit, la întîlnire, cu o pasă lungă de vreo 30 de metri; **Miki Naghi** a preluat inteligent și apoi — văzîndu-l pe Coman ieșit, a plasat pe lîngă el, în colțul lung al porții : 1—1, în min. 47, și jocul a fost (poate nedrept, dar spectaculos) relansat. Marele „outsider" egalează pe tabela de marcaj pe marele favorit al etapei. Minutele următoare sînt de-a dreptul dramatice, apărarea formației mureșene e „groggy", dar la mingile trimise cu capul, din apropierea careului mic (de Radu Nunweiller și Dinu, în min. 58 și 60), Bay e salvat, providențial, de bara transversală. Trei minute mai tîrziu, dinamoviștii iau conducerea scorului cu largul concurs al arbitrului : Dinu întoarce o minge în careul advers — printr-o „foarfecă" —, balonul lovește mîna lui Szolosi (aflat la 2 m de jucătorul dinamovist) care, complet surprins, N-A INTENȚIONAT SĂ JOACE MINGEA CU MÎNA. Cineva din teren a strigat însă henț și Vasile Liga a indicat punctul de la 11 m; lovitura, executată fără greșeală de către **Stoenescu**, a trimis balonul jos la colț, în dreapta lui Bay: 2—1. În continuare, Dinamo se „desprinde" din nou. Și ca joc, și ca... rezultat : în min. 73, Pircălab a pătruns impetuos în careu dar, cînd să șuteze, a fost cosit de la spate de Toth. 11 m ! — de astă dată clasic, pe care însă arbitrul V. Liga (avînd, probabil, conștiința încărcată de la primul penalty) nu l-a mai acordat. Și totuși, golul este iminent ! În min. 79, la o lovitură liberă executată de pe aripa dreaptă, Dumitrache s-a înălțat peste toți, a trimis balonul, cu capul, în bară și mingea, revenită în teren, a fost expediată, tot cu capul, în plasă, de către **Radu Nunweiller** : 3—1. O victorie absolut meritată, dar cu prețul a cîte emoții...

G. NICOLAESCU

FINAL NEDORIT!

U.T.A. — POLITEHNICA IAȘI 4—2 (2—0)

ARAD, 7 (prin telefon). Stadion U.T.A., teren alunecos, timp rece, 5 000 spectatori. Au marcat : Domide (min. 18), Fl. Dumitrescu (min. 27), Marica (min. 49), Pojoni (min. 68 — autogol), Lereter (min. 73) și Domide (min. 87).

U.T.A. : Gornea 7 — Birău 7, Bacoș 7, Pojoni 7, Broșovschi 5, Axente 6, Petescu 6, Lereter 9, Șchiopu 8, Domide 9, Fl. Dumitrescu 7.

POLITEHNICA : Constantinescu 4 (min. 87 — Iordache) — Pal 6, Ianul 7, Romilă 7, Alecu 7, Andrioaie 6, Contardo 6, Marica 7, Cuperman 7, Moldoveanu 8, Goliac 6.

A condus N. Mihăilescu ★★★, ajutat de C. Popa și M. Sădoveanu (toți din București).

Trofeul Petschowschi (pentru public) : 7.

La tineret-rezerve : U.T.A. — Politehnica 5—0 (3—0).

După felul în care a început jocul nimeni din cei prezenți nu putea anticipa finalul nedorit al acestei partide, mai ales că pînă în min. 75 am asistat la un spectacol fotbalistic reușit, viol și antrenant, palpitant prin evoluția scorului. Ambele echipe au demonstrat pînă atunci o bună dispoziție de joc, au luptat cu ardoare. Prima repriză a aparținut aproape integral formației U.T.A., care ne-a convins din nou de ascensiunea sa de formă. Arădenii au abordat jocul cu dezinvoltură, au dominat autoritar, supunînd poarta lui Constantinescu unui adevărat tir. Cu Lereter și Domide în vervă de joc, cu Șchiopu foarte activ, U.T.A. și-a obligat adversarul să se apere la disperare. Atacurile insistente ale textiliștilor se soldează cu deschiderea scorului în min. 18: la o centrare a lui Dumitrescu, mingea ajunge la Lereter, care șutează, dar Constantinescu respinge la Domide, un șut imparabil din apropiere și... 1—0. Apoi, în min. 27, Fl. Dumitrescu ridică scorul la 2—0, fructificînd o pasă ideală a lui Șchiopu, driblîndu-l pe Constantinescu și înscriind în poarta goală.

După reluare ieșenii renunță la defensivă și ies hotărîți la atac. După ce, în min. 47, Moldoveanu nimerește bara, Marica reduce din handicap în min. 49, ca apoi scorul să devină egal în min. 68, cînd Pojoni se interpune între Moldoveanu și Gornea deviind șutul primului în plasă. Văzîndu-se în această situație, U.T.A. reacționează logic. În min. 73, preia din nou conducerea prin golul înscris de Lereter. În continuare, jocul degenerează. De ce ? În min. 78, la o centrare a lui Cuperman, Goliac înscrie un gol, anulat de arbitru pentru ofsaid. Ieșenii își pierd capul și au pînă în final o serie de ieșiri nesportive, mai ales prin Alecu și Constantinescu, încurajați de antrenorul Iustin, intrat și el pe teren, aducînd grave injurii conducătorului de joc. După părerea noastră, arbitrul a procedat corect anulînd golul, dar a greșit, în continuare, neluînd nici o măsură împotriva abaterilor săvîrșite de fotbaliștii oaspeți. Domide pecetluiește scorul partidei cu... amicalul concurs al lui Constantinescu (min. 87).

ȘT. IACOB-coresp. principal

ADAMACHE — EXCEPȚIONAL — N-A PUTUT EVITA ÎNFRÎNGEREA STEGARILOR...

PETROLUL — STEAGUL ROȘU 2—0 (1—0)

PLOIEȘTI, 7 (prin telefon, de la trimisul nostru) : Stadion Petrolul ; timp excelent (+20 de grade Celsius !); teren moale; spectatori — aproximativ 12 000. Au marcat : Cotigă (min. 38) și Grozea (min. 62 din 11 metri).

PETROLUL : Mihai Ionescu 8 — Gruber 8, Cringașu 8, Florea 7, Mocanu 8, Juhasz 7, Moraru 8, Grozea 8, Dincuță 8, Cotigă 9, Sfîrlogea 8.

STEAGUL ROȘU : Adamache 10 — Ivăncescu 8, Jenei 5, Olteanu 5, Rusu 6, Pescaru 6, Kadar 5 (din min. 55, Gane 6), Necula 4, Florescu 5, Balint 6, Györfy 9.

A condus **Nicolae Rainea** (Birlad) ★★★, ajutat la linie de **Ion Radu** (Birlad) și **Vasile Popa** (Iași).

Trofeul Petschowschi (pentru public): 9.

La tineret-rezerve : **Petrolul — Steagul roșu 1—0 (1—0).**

Petrolul, duminică în mare vervă, a ținut să încheie cu o victorie prima parte a campionatului. Și a reușit ! Susținută frenetic de un numeros public (cum n-a mai fost cam de mult în tribunele stadionului din Ploiești), echipa gazdă a acționat viguros — dar corect — de la primul contact cu balonul, impunîndu-și inițiativa, uneori de o manieră categorică. Minute în șir, cu deosebire în prima repriză, balonul n-a avut decît o direcție — poarta apărată de Adamache. Paznicul buturilor echipei oaspe a prins însă o zi excepțională. Este evident că fără aportul substanțial al lui Adamache, foarte multe din cele 16 lovituri de colț (!) de care au beneficiat fotbaliștii ploieșteni nu ar fi rămas fără rezultat. Portarul Steagului roșu a suplinit cu mult aplomb evoluția slabă a apărătorilor, în special a lui Jenei și Olteanu, figuranți în acest meci, de altfel ca și o serie de alți jucători. Golul primit — totuși — de Adamache, în prima repriză, nu i se poate imputa. El a căzut ca un trăznet, într-una din situațiile în care apărarea brașoveană visa. Gol imparabil. După cum imparabilă a fost și lovitura de pedeapsă.

În legătură cu acordarea acestei lovituri de pedeapsă se impune o precizare. Inițial mingea se afla la Cotigă care a înaintat cu ea nestingherit, către poarta lui Adamache. Aproape de punctul de 11 metri Jenei a încercat să intervină și, involuntar, a atins mingea cu brațul stîng. Arbitrul, aflat la o distanță apreciabilă de fază, a acordat lovitură de pedeapsă, cu toate că — repet — n-a existat un element intențional în comiterea infracțiunii...

În orice caz victoria gazdelor n-a stat nici o clipă sub semnul îndoielii. Petrolul a fost echipa care s-a văzut majoritatea timpului, care a păstrat mai mult balonul. Gazdele au fost chiar la un pas de a realiza un scor și mai categoric, dar unul din șuturile lui Grozea (min. 70) a întîlnit bara ! Deci, o victorie meritată, rod al unui admirabil efort colectiv, așa cum ar fi de dorit, ca această foarte tînără echipă să-l realizeze și în alte ocazii.

De partea cealaltă, Steagul roșu a făcut un joc șters. Inaintarea n-a mers, cu excepția lui Györfy, inepuizabil. Păcat de energia pe care extrema stîngă a stegarilor și-a risipit-o. Colegii săi de linie nu i-au înțeles niciodată intențiile. Iar apărarea — nesigură și ea — a manifestat multă nervozitate. (Poate și din cauza... sterilității atacului). Era limpede că în maniera în care a evoluat la Ploiești, Steagul roșu nu putea aspira nici măcar la un rezultat de egalitate...

Despre golul înscris din penalty am vorbit. Celălalt gol, primul, a fost opera lui Cotigă. După un frumos schimb de pase Juhasz — Grozea, mingea a ajuns la Cotigă, care de la aproximativ 20 de metri a deviat-o în poartă.

Gazdele au mai avut ocazii de a înscrie, prin *Mocanu* (min. 15), *Dincuță* (16), *Sfîrlogea* (29), apoi din nou *Dincuță* (66). Oaspeții au ratat și ei cîteva ocazii de gol, dintre care cea a lui Györfy din min. 87, mi s-a părut cea mai clară.

Tiberiu STAMA

Spectatorii au plecat — totuși — mîhniți

FARUL — C.F.R. CLUJ 4—2 (2—2)

CONSTANȚA, 7 (prin telefon). Stadionul „1 Mai"; teren desfundat; timp foarte bun ; spectatori aproximativ 8 000. Au marcat : Sasu (min. 22 și 58), Tufan (min. 23 și 80), Petrescu (min. 5) și Soo (min. 32).

FARUL : Ștefănescu 5 — Antonescu 6, Stoica 7, Mareș 7, Botea 5 (min. 50 Pleșa 7), Badea 6, (min. 59 Tănase 5), Koszka 7, Ologu 6, Sasu 8, Tufan 9, Kallo 9.

C.F.R. : Cristea 6 — Dragomir 5, Cojocaru 7, Soos 6, Roman 6, Stîncel 6, Bretan 6, Țegean 5 (min. 65 Schwartz 5), Soo 7, Vișan 6 (min. 38 M. Popescu 6), Petrescu 8.

A arbitrat V. Pădureanu ★★★★★, ajutat la linie de V. Toma și Gh. Motorga, toți din București.

Trofeul Petschowschi (pentru public) : 9.

La tineret-rezerve : Farul — C.F.R. 3—2 (0—2).

Deși ziua de toamnă tîrzie a fost propice ultimului joc de campionat disputat pe litoral, puținii spectatori prezenți au plecat mîhniți, victoria în sine nereușind să-i mulțumească prea mult.

Încă din primele minute, tripleta Sasu-Tufan-Kallo, care arată o bună poftă de joc, dă speranțe într-o victorie ușoară a echipei locale. Dar după două incursiuni nereușite ale lui Ologu și Kallo, lovitura de teatru : Vișan (debutant în divizia A) trimite o minge în adîncime la Soo, care, înfiltrat pe extremă, centrează scurt la Petrescu și acesta nu scapă ocazia de a înscrie. 0—1 ! Constănțenii nu se împacă cu ideea de a fi conduși și încearcă să construiască acțiuni colective, dar ele nu reușesc. În min. 22, Kallo ia o acțiune pe cont propriu, demarează pînă la linia de corner de unde centrează în careul mic și Sasu aduce egalarea. La acest gol, oaspeții protestează în zadar motivînd că mingea ar fi ieșit afară din terenul de joc. Peste un minut, Tufan face o cursă lungă și profitînd de deruta adversarilor, înscrie : 2—1. În min. 32 Soo scapă de la centru, fundașii constănțeni nu-l mai pot ajunge, portarul Ștefănescu îi iese tîrziu în întîmpinare și din nou egalitate : 2—2.

După pauză, Petrescu ratează (min. 47), iar în min. 55 Kallo îl imită. Trei minute mai tîrziu însă, Sasu execută bine o lovitură liberă de la 20 m, pe lîngă zid, și constănțenii iau din nou conducerea. 3—2.

În min. 73 Petrescu ratează din nou o mare ocazie și, parcă începînd să se consoleze cu ideea înfrîngerii, jucătorii clujeni, care au jucat foarte bine în cîmp, cedează din nou în min. 80 cînd Sasu îl driblează pe Cojocaru, centrează la Tufan și acesta pecetluiește scorul final : 4—2.

CORNEL POPA
coresp. principal

NOTA 10 LA PURTARE!

Victoria Crișului a venit într-un moment în care nici unul dintre suporterii echipei orădene nu se mai gîndea la această eventualitate, cînd se părea că toate forțele, din teren și din tribune, vor trebui concentrate pentru a apăra acel 1—1 de pe tabela de marcaj, amenințat de ofensiva Stelei. Dar, iată că, în min. 78, la un contraatac, tînărul Kassai, primind o pasă de la Cociș, străbate terenul în diagonală, trecînd prin fața lui D. Nicolae și Sătmăreanu, căutînd cu privirea un partener. Pe neașteptate, însă, Kassai declanșează, prin întoarcere, un șut extrem de puternic care-l surprinde pe Haidu : este acum 2—1 pentru Crișul, și orădenii fac zid în jurul rezultatului, îl apără cu strășnicie. Steaua mai are, totuși, posibilitatea să egaleze, în min. 84, dar șutul lui Ștefănescu întîlnește bara...

În ansamblu, a fost un meci destul de bun, deși terenul greu a influențat exe-

CRIȘUL — STEAUA 2—1 (1—0)

ORADEA, 7 (prin telefon, de la trimisul nostru) : Stadion Crișul, timp : rece; teren moale; spectatori : aproximativ 5 000. Au înscris : Popovici (min. 4 din 11 m), Dumitriu III (min. 73), Kassai (min. 78).

CRIȘUL : Baumgartner 8 — Sătmăreanu II 7, Sărac 7, E. Naghi 8, Popovici 8, Dărăban 9+, Ceaușu 6 (min. 68 Tomeș 6), Harșani 7, (min. 46 Cefan 5), Kassai 8, Kun II 8, Cociș 8.

STEAUA : Haidu 6 — Cristache 6, Sătmăreanu 8, D. Nicolae 7, Vigu 8, Dumitriu III 7, Negrea 7, Ștefănescu 7, Tătaru II 6, Voinea 8, Manea 6 (min. 61 Iordănescu 7).

A arbitrat Șt. Bîrăescu (Timișoara) ★★★★, ajutat la linie de G. Blau (Timișoara) și I. Oprița (Arad).

Trofeul Petschowschi (pentru public) : 10.

La tineret-rezerve : Crișul — Steaua 1—0 (1—0).

cuțiile tehnice și a constituit o frînă pentru acțiunile în viteză. În aceste condiții, ceea ce apreciem, în primul rînd, este faptul că s-a jucat corect de ambele părți, partida avînd o desfășurare plăcută.

Deschizînd scorul, în min. 4 — după o acțiune individuală prelungită a lui Cociș care n-a putut fi oprită de Negrea decît prin fault, în interiorul careului, ceea ce a dus la acordarea loviturii de la 11 metri, transformată de Popovici — Crișul n-a știut să folosească acest avantaj material și psihologic. Asistăm, în min. 27, la o acțiune la fel de decisă ca aceea din min. 4, pe care însă Ceaușu n-o poate fructifica, din cauza intervenției neregulamentare a lui Cristache. Infracțiunea reclama o nouă lovitură de la 11 metri, dar arbitrul s-a gîndit, probabil, că alți conducători de joc nu acordă nici măcar un penalty (ca să nu mai vorbim de două în favoarea aceleiași echipe), lăsînd astfel nesancționat faultul.

În repriza secundă, aspectul partidei se schimbă. „Mijlocul" orădean începe să se clatine, dezechilibrînd întreaga echipă. Oaspeții marchează acum o evidentă superioritate tehnică și tactică, concretizată printr-o insistentă dominare teritorială. După ce Sărac și Sătmăreanu II salvează, în extremis, poarta lui Baumgartner, în min. 73 „cade" golul egalizator, în urma unei frumoase faze de atac încheiată cu un șut precis al lui Dumitriu III.

Și totuși, cum arătam la începutul acestor rînduri, soarta meciului s-a decis altfel decît se credea în aceste momente. Ceea ce nu înseamnă, însă, că victoria localnicilor nu este meritată. Ei au muncit mult pentru ea, și au făcut acest lucru fără a se bizui pe acele forțe nevăzute ale terenului propriu. La sfîrșit, cei doi căpitani de echipă și-au strîns mîinile, fără ranchiună, fără vreun gînd ascuns de reproș. Și asta înseamnă ceva !

Jack BERARIU

MECI RESTANȚA ÎN DIVIZIA C

Victoria Carei — Dermata Cluj 3-3 (1-2)

Partida, aminată din etapa a XV-a, (seria a VII-a), a suscitat un viu interes în rîndurile iubitorilor de fotbal din Carei, care așteptau ca echipa lor să cîștige meciul și astfel să termine turul campionatului pe locul I în serie. Pe teren însă gazdele au avut de luptat cu un adversar redutabil. Unul din golurile echipei locale se datorește jucătorului clujean, Fülöp care a înscris în propria poartă. Au marcat : Erdelyi (min. 22 și 62), Fülöp (min. 82 autogol) pentru Victoria, respectiv, Necșoiu (min. 4 și 83) și Damian (min. 23). A arbitrat bine Al. Rotaru (Arad).

TR. SILAGHI coresp.

PRONOSPORT

AȘA ARATĂ O VARIANTĂ CU 13 REZULTATE EXACTE LA CONCURSUL PRONOSPORT NR. 49 ETAPA DIN 7 DEC. 1969

I.	Dinamo Bc.—Rapid	1
II.	„U" Cv.—F.C. Argeș	x
III.	Crișul—Steaua	1
IV.	Petrolul—Steagul roșu	1
V.	„U" Cluj — Jiul	1
VI.	U.T. Arad—Poli. Iași	1
VII.	Farul—C.F.R. Cluj	1
VIII.	Cagliari—Bologna	1
IX.	Fiorentina—Internazionale	1
X.	Lanerossi—Roma	1
XI.	Lazio—Napoli	2
XII.	Milan—Juventus	2
XIII.	Palermo—Sampdoria	1

Fond de premii : 351 938 lei.

Plata premiilor pentru acest concurs se va face astfel :

În Capitală : de la 12 decembrie 1969, pînă la 21 ianuarie 1970.

În provincie : de la 16 decembrie 1969 la 21 ianuarie 1970.

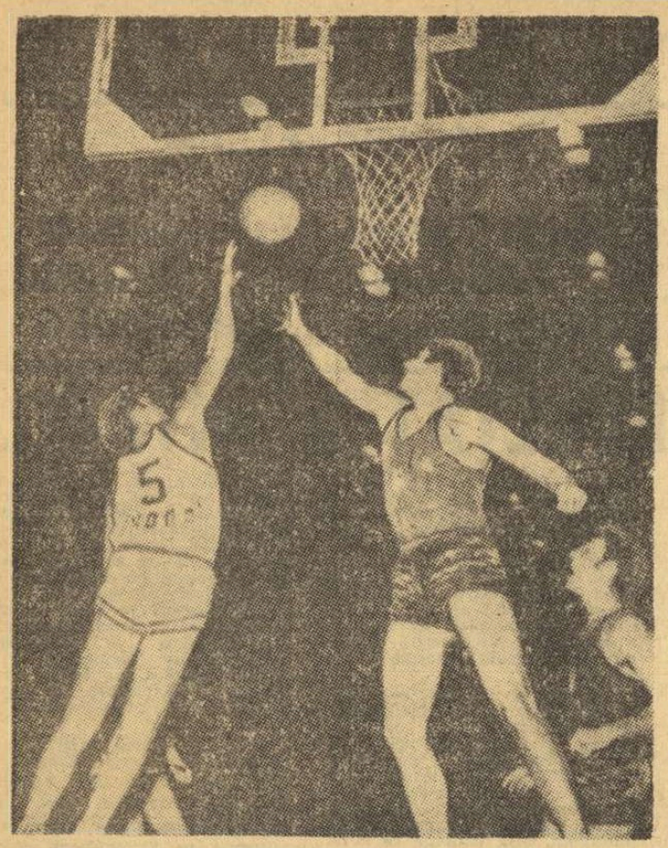

Luptă sub panoul Slaviei Praga, în meciul susținut de echipa campioană a Cehoslovaciei cu formația E.K.E. Viena, în cadrul „Cupei Campionilor Europeni" la baschet. Jucătorii praghezi (echipament închis) și-au adjudecat o victorie comodă : 106—68

Foto : TASS

HOTĂRÎRI IMPORTANTE LUATE LA CONFERINȚA BALCANICĂ DE HALTERE

Duminică dimineața, cu participarea reprezentanților federațiilor de haltere din Bulgaria, Grecia, Turcia și România a avut loc Conferința balcanică. Pe ordinea de zi a lucrărilor au figurat mai multe puncte privind desfășurarea viitoarelor ediții.

Delegații prezenți la Conferință au stabilit ca viitoarele ediții ale Cupei balcanice să fie organizate între 1 și 15 noiembrie, în următoarele țări : 1970 : **Turcia** (la Izmir), 1971 : **Iugoslavia**, 1972 : **Grecia**. Întrucît federația iugoslavă nu a fost reprezentată, urmează ca forurile grec și iugoslav să se pună de acord cu datele organizării Cupei balcanice în 1971 și 1972.

A doua hotărîre importantă este aceea a organizării competiției la 9 categorii (cele 7 existente pînă acum, plus categoriile muscă — pînă la 52 kg, și supergrea — peste 110 kg). Astfel, Cupa balcanică, competiție regională recunoscută de Federația internațională și de cea Europeană se va desfășura în limitele regulamentului oficial aplicat la toate marile întreceri mondiale.

Secretariatul Cupei balcanice va funcționa la Sofia, iar cu prilejul conferinței balcanice, care se va organiza anul viitor la Izmir, se va hotărî oportunitatea înființării Comisiilor tehnice și medicale ale competiției. În fine, pentru a contribui la o calificare superioară a arbitrilor s-a hotărît organizarea unor cursuri de specializare a arbitrilor din țările balcanice.

Iată și clasamentul Cupei balcanice după desfășurarea primelor două ediții : 1. **Bulgaria** 85 puncte, 2. **România** 71 p, 3. **Grecia** 30 p, 4. **Iugoslavia** 27 p, 5. **Turcia** 25 p.

Trimisul nostru special, CONSTANTIN MACOVEI, transmite :

COMPORTARE BUNĂ A GIMNASTELOR ROMÂNCE ÎN MECIUL CU CEHOSLOVACIA

UHERSKE HRADISTE, 7 (prin telefon). — Ziua a doua a întîlnirii de gimnastică dintre echipele feminine ale Cehoslovaciei și României a fost consacrată exercițiilor liber alese. Sportivele românce au început concursul cu un handicap de peste 5 puncte, înregistrat sîmbătă la programul impus și nimeni din delegația noastră nu întrezărea vreo posibilitate de reducere sau menținere a acestuia. Dimpotrivă, se sconta că gazdele își vor etala și mai convingător măiestria la exercițiile liber alese, mărindu-și avantajul.

Nu s-a întîmplat însă așa. Mai întîi pentru că azi (n.r. ieri) gimnastele noastre au evoluat mult mai bine decît sîmbătă la unele aparate, apoi gazdele au fost handicapate de pierderea unei concurente după sărituri, Marcela Vachova, — bolnavă care a abandonat concursul — echipa rămînînd astfel în 5. Totuși gimnastele cehoslovace au cîștigat trei aparate învingînd în final cu 376,75 p la 371,25 p. Rezultatul și, mai ales, maniera în care gazdele au obținut victoria consacră, evident, o nouă garnitură cehoslovacă, lipsită pe viitor de acea stea de primă mărime care a fost Vera Ceaslavska. Dar, noi steluțe licăresc deja în echipa cehoslovacă, pe unele dintre ele văzîndu-le la lucru în meciul cu **România**. Așadar, în final o înfrîngere a echipei noastre, normală, în definitiv, pe care o acceptăm chiar și la diferența consemnată pe foile de arbitraj, mai ales pentru impresia bună produsă de gimnastele noastre la exercițiile liber alese.

La sărituri Alina Goreac a smuls din nou aplauzele sălii : ea a reușit o săritură de 9,60 și, pentru impresia bună produsă, i s-a permis să execute și o a treia încercare, deoarece la cea de a doua a greșit pașii la elan. Locul doi ocupat de ea la acest aparat îi confirmă încă o dată calitățile de bună săritoare. De asemenea, și Rodica Apăteanu a concurat bine, cu săritura sa în echer fiind cotată cu 9,55. De astă dată, paralelele au fost aparatul forte al echipei române. Aproape toate concurentele noastre s-au prezentat cu exerciții de o dificultate mult sporită celor ale sportivelor cehoslovace, într-o execuție foarte bună, mai ales la Alina Goreac, Olga Ștefan și Rodica Apăteanu. În final, o victorie pe echipe a României (din păcate unica în acest concurs) și un meritoriu loc 3 pentru Olga Ștefan. La bîrnă echipa noastră a avut două căderi (Lucia Chiriță și Elena Ceampelea), dar impresia generală a fost bună, pentru că Alina Goreac (9,55) și Lia Variu (9,40) au avut execuții reușite. În sfîrșit, solul, punctul de atracție al concursului a dat posibilitate componentelor ambelor formații să-și etaleze întreaga gamă a cunoștințelor tehnice și acrobatice. Gazdele au cîștigat pe echipe cu un avans de numai 15 sutimi, iar dintre sportive o impresie excelentă au produs Hana Liskova (9,85), Elena Ceampelea (9,75), Alina Goreac (9,70), Bohumila Rimnakova (9,70).

REZULTATE PE APARATE: sărituri : Cehoslovacia 47,70 p — România 47,00 p; paralele : Cehoslovacia 46,30 p — România 47,25 p; bîrnă Cehoslovacia 45,95 p — România 45,65 p; sol : Cehoslovacia 47,80 p. — România 47,65 p. CLASAMENTE GENERALE : sărituri : 1. Bohumila Rimnakova 19,05 p, 2—3. Alina Goreac și Marcela Vachova 19 p; paralele : 1—2. Bohumila Rimnakova și Hana Liskova 19,15 p, 3. Olga Ștefan 19,05 p; bîrnă : 1. Mirka Sklenickova 18,90 p, 2. Hana Liskova 18,55 p, 3. Liuba Krasna 18,50 p; sol : 1. Hana Liskova 19,45 p, 2—3. Elena Ceampelea și Bohumila Rimnakova 19,25 p, 4. Alina Goreac 19 p. INDIVIDUAL COMPUS : 1. Bohumila Rimnakova 77,60 p, 2. Hana Liskova 76,05 p, 3. Mirka Sklenickova 75,65 p, 4. Alina Goreac 74,70 p, 5. Rodica Apăteanu 77,60 p, 6. Liuba Krasna 74,25 p, 7. Elena Ceampelea 73,95 p, 8. Olga Ștefan 73,20 p, 9—10. Lia Variu și Jarmila Techlova 72,45 p, 11. Lucia Chiriță 72,10 p. REZULTAT FINAL PE ECHIPE : Cehoslovacia 376,75 p — România 371,25 p.

sportul în lume

Trimisul nostru special, ROMEO CĂLĂRĂȘANU, transmite :

Interes major pentru turneul speranțelor olimpice de box de la Lodz

VARȘOVIA *(prin telex)*. — Plecați din București pe un timp care parcă prevestea venirea primăverii, tinerii boxeri români, care vor participa la turneul speranțelor olimpice de la Lodz, au aterizat pe aeroportul din Varșovia pe zăpadă. Ei și-au continuat călătoria cu trenul spre Lodz ajungînd aci pe înserat.

Turneul de box ce va începe luni seara, la Lodz este așteptat cu mare nerăbdare de iubitorii acestui sport. Toate echipele, în care antrenorii își pun mari speranțe, au sosit în localitate. Este vorba de reprezentativele de tineret din Bulgaria, Cehoslovacia, R.P.D. Coreeană, Cuba, R.D. Germană, România, Polonia, Ungaria și U.R.S.S. Toți participanții vor face duminică cîntarul general și vizita medicală, iar luni la ora cinci jumătate, ora locală, vor avea loc primele dispute eliminatorii.

Dintre echipele ce se vor prezenta la startul competiției doar Cehoslovacia și R.P.D. Coreeană nu vor alinia garnituri complete. Antrenorii polonezi vor trimite între corzi două formații care, după afirmațiile lor, sînt de forțe sensibil egale. Ei contează pe tinerii Blaszynski, Witek, Gotfryd, Machlanski, Coruk, Kowalewski, Sobozak și Zakrzewski.

Și teamul sovietic este apreciat ca foarte redutabil. Specialiștii acordînd, în special, șanse boxerilor Bagdasarov, Klimanov, Riskiev și Babarika. De altfel cei patru au triumfat și anul trecut în turneul speranțelor olimpice de la Leningrad. Cu mare interes este așteptată evoluția pugiliștilor din Cuba și R.P.D. Coreeană. Cele două formații se află de zece zile la Lodz unde au efectuat cîteva antrenamente cu sparring parteneri de la Gwardia Lodz.

Turneul se va desfășura zilnic. Astfel, luni și marți vor avea loc eliminatoriile, miercuri și joi sferturile de finală, vineri este prevăzută o zi de odihnă, sîmbătă semifinalele, iar duminică finalele. La Lodz au sosit cîteva personalități din cadrul A.I.B.A., ceea ce dovedește interesul pe care-l acordă forul mondial tinerei generații de pugiliști. Sînt prezenți Nikiforov Denisov și Zviaghin (U.R.S.S.), Banks (Anglia) și Fileni (Italia).

Boxerii români au făcut sîmbătă un ușor antrenament de menținere a condiției fizice. Toți sînt nerăbdători să-și dispute șansele în această competiție care se bucură de o frumoasă tradiție.

POLOIȘTII LUI MLADOST AU CÎȘTIGAT C.C.E.

ROMA, 7. — Echipa iugoslavă de polo pe apă Mladost Zagreb a cîștigat pentru a treia oară consecutiv „Cupa campionilor europeni". În primul meci, pe teren propriu, Mladost a învins cu 5—3 formația italiană Pro Recco Genova, iar în cel de-al doilea a pierdut cu 2—3.

Trimisul nostru special, VALERIU CHIOSE, transmite din BUDAPESTA :

Uraganul zăpezii s-a oprit și „Cupa Dunării" continuă

Ninsoarea s-a oprit la Budapesta abia duminică dimineața, dar prin eforturile organizatorice gheața de pe Kisstadion a putut fi făcută practicabilă îngăduind astfel desfășurarea, în bune condițiuni, a acestei competiții hocheistice pe care o găzduiește capitala Ungariei.

Duminică dimineață, pe un timp geros s-au întîlnit echipele orașelor Budapesta și Sofia (de fapt reprezentativele Ungariei și Bulgariei). A fost un meci viu disputat, agitat, presărat cu multe dureri. Tonul l-au dat jucătorii bulgari care, fiind depășiți la capitolele tehnic, tactic, și mai ales patinaj, au încercat să suplinească aceste carențe prin brutalități, prin blocarea pucului la mantinelă, prin degajări interzise și prin alte procedee antijoc.

Formația Budapestei n-a răspuns, în prima repriză, la aceste încercări, le-a ignorat, și-a făcut jocul, a dominat copios, asigurîndu-și un avans de trei puncte care, cu puțină inspirație sau cu puțin noroc, putea să fie dublu.

Apoi, jucătorii maghiari și-au pierdut cumpătul și s-au angrenat în tactica adversarilor lor. Partida a degenerat, a fost deseori întreruptă, pe gheață s-au petrecut incidente regretabile, adevărate încăierări. Este evident că nu numai acest meci, dar întreaga competiție a fost grav viciată de lipsa unor judecători neutri. Arbitrii nu se înțeleg, fiecare încearcă să-și favorizeze compatrioții dînd astfel naștere la scene penibile, de-a dreptul ridicole. Beneficiind de două goluri norocoase, în repriza a treia, cu care au redus din handicap, hocheiștii bulgari au căpătat speranța unui rezultat egal care le-ar fi dat mari șanse de a cuceri cupa. Dar echipa Budapestei, deși măcinată nervos și jucînd aproape tot timpul cu patru sau trei oameni pe gheață, a rezistat cu succes ofensivei dezorganizate a adversarului. Au marcat : Treplan, Zsitva (2), Galambos, Gogolak pentru echipa Budapestei, respectiv, Kalev, Lesev, Gherasimov, Nedelkov pentru Sofia. Scor final : 5—4 pentru Budapesta.

Astăzi dimineață se joacă ultimul meci al competiției, Budapesta — București. Pentru a ocupa primul loc, echipa noastră trebuie să cîștige la două goluri diferență.

HOCHEIȘTII POLONEZI ÎNVINGĂTORI ÎN AL DOILEA MECI

POIANA BRAȘOV, 7 (prin telefon). — Hocheiul, ca și fotbalul, se joacă pe goluri ! Ca să marchezi trebuie neapărat să tragi la poartă, din apărare sau de la distanță. Acest adevăr simplu, elementar, fie că nu era cunoscut, fie că n-a putut fi pus în aplicare de prea tinerii noștri jucători. Obsedați de adversar, de o rîvnită victorie, juniorii noștri au urmărit omul lăsînd însă pucul să treacă direct sau în zig-zag pînă în plasa proprie. Gîndind prea mult la atac ei au uitat de apărare. Patinînd pe cont propriu, fără a urmări cîteva scheme și desene tactice, pregătite în prealabil, juniorii români s-au cheltuit gratuit la mijlocul terenului oferind spectatorilor doar dorința sterilă, lipsită de simțul finalizării. În repriza a III-a, cînd s-au regăsit era prea tîrziu. Oaspeții, mai organizați, urmărind niște poteci bătătorite prin antrenamente au știut să desfacă și să perforeze o echipă care voia mai mult dar putea mai puțin.

Scorul : ROMÂNIA—POLONIA **(juniori) 4—6 (0—0, 1—5, 3—1)** a fost realizat de Kemeneș (min. 38), Țurcanu (45), Mircioiu (59) și Costea (59) pentru echipa română și de Iagielski (23 și 39), Kokoszka (25), Tokarski (38), Ruchala (38), Bialik (47), pentru oaspeți.

Mihai BÎRA

CUPA CANET : Ashe eliminat de Chanfreau !

PARIS, 7. — Finala turneului internațional de tenis pentru „Cupa Albert Canet" (competiția se desfășoară pe teren acoperit la Paris), se va disputa între francezul Jean Baptiste Chanfreau și americanul Stan Smith. În semifinale, Chanfreau a furnizat o mare surpriză, eliminîndu-l cu 6—2, 8—6, 6—4 pe negrul american Arthur Ashe. Smith s-a calificat în dauna portoricanului Charles Pasarell, pe care l-a învins cu 6—4, 3—6, 6—3.

MARATONUL „ASAHI", tradiționala competiție atletică de mare fond organizată anual pe traseul de la Fukuoka (Japonia) a revenit în acest an canadianului Jerome Drayton, care a parcurs distanța în 2 h 11:12,8. Al doilea s-a clasat Ron Hill (Anglia) în 2 h 11:54,4 iar al treilea — Tanimura (Japonia) 2 h 12:03. Campionul olimpic, etiopianul Mamo Wolde, a abandonat. În foto, un aspect al marei curse : aleargă în pluton (de la stînga la dreapta) Mamo Wolde — marcat de efort — Kenneth Moore, Lenjisa Bedena și Ron Hill.

Telefoto : A. P. Agerpres

fotbal mediane

Mexicul a intrat de pe acum în febra turneului final

■ FINALISTELE C.M. ȘI ANUNȚĂ SOSIREA ■ CUM SE VA EFECTUA TRAGEREA LA SORȚI ■ „CUPA JULES RIMET" BINE PĂZITĂ... ■ PROBA TRANSMISIILOR T.V. PRIN SATELIT A REUȘIT !

Potrivit știrilor primite din Ciudad de Mexico, o parte a echipelor calificate în turneul final al campionatului mondial de fotbal au comunicat comitetului de organizare data sosirii lor în Mexic.

Astfel echipa Angliei va fi la Ciudad de Mexico în ziua de 4 mai, dar va pleca imediat într-un turneu în țările Americii Centrale urmînd să se înapoieze la 18 mai pentru a se stabili la Guadalajara. Formația Italiei este așteptată la 5 mai, echipa Braziliei va sosi o zi mai tîrziu, urmată de echipele R.F. a Germaniei și Perului.

După cum se știe turneul final se va disputa între 31 mai și 21 iunie.

În capitala Mexicului se fac acum pregătiri pentru tragerea la sorți a celor patru grupe ale turneului final. A fost definitivat protocolul acestei ceremonii, așteptată cu nerăbdare de întreaga lume fotbalistică. Modalitatea tragerii la sorți și fixarea capilor de serie vor fi stabilite la 9 ianuarie de către delegații F.I.F.A.

Tragerea la sorți se va efectua la 10 ianuarie, ora 17 (ora locală) în holul marelui hotel Maria Isabel, unde a funcționat și centrul de presă al Jocurilor Olimpice. Pe o masă se vor afla patru urne de argint, conținînd numele echipelor participante la turneul final. Vor rosti scurte alocuțiuni președintele F.I.F.A., Stanley Rous, și Guillermo Canedo, președintele comitetului de organizare. Apoi secretarul F.I.F.A., dr. Helmuth Käser, va scoate din urnă numele echipelor.

La festivitatea tragerii la sorți vor asista 1 200 de invitați. În zilele următoare delegații țărilor participante la turneul final vor pleca la Guadalajara, Toluca, Leon și Puebla, orașele unde echipele lor vor disputa meciurile primei părți a turneului final.

„Cupa Jules Rimet" va fi adusă în Mexic la 8 ianuarie sub o pază puternică, și va fi depusă în seifurile unei mari bănci din capitala țării.

Secretarul Comitetului de organizare a campionatului mondial de fotbal, Ramon Alatore, a declarat că C.M. din Mexic va costa circa 40 milioane de pesos. Pe de altă parte, R. Alatore a comunicat presei că, între 24 și 30 mai, la Ciudad de Mexico se va ține un curs special pentru arbitrii ce vor conduce partidele turneului final.

Compania mexicană de televiziune „Telesistema Mexicano" care va transmite meciurile turneului final al campionatului mondial de fotbal a făcut primele probe, transmițînd prin satelit (din Europa spre Mexic) întîlnirile preliminare Italia — R.D. Germană și Cehoslovacia — Ungaria.

NR. 15 PENTRU MEXIC : BULGARIA

Ieri, la Luxemburg, a avut loc ultimul meci din preliminariile C.M. (zona europeană). Echipa Bulgariei a învins formația țării gazdă cu 3—1 (2—0), fiind astfel cea de a 15-a participantă în turneul final. Golurile au fost marcate de **Dermendjiev** (min. 36), **Iakimov** (min. 38) și **Bonev** (min. 80), respectiv **Philip** (min. 65). Iată clasamentul final al grupei a VIII-a :

1. **Bulgaria**	6	4	1	1	12—7	9
2. **Polonia**	6	4	0	2	19—8	8
3. **Olanda**	6	3	1	2	9—5	7
4. **Luxemburg**	6	0	0	6	4—26	0

PELÉ N-A AJUNS PRIMUL LA 1 000 GOLURI !

Potrivit unei știri publicate de ziarele braziliene și preluată de presa sportivă europeană, recordul mondial absolut de goluri nu ar aparține fotbalistului brazilian Pelé (care a înscris recent al 1 000-lea gol) ci unui compatriot al acestuia (nu mai puțin celebru la vremea sa), Arturo Friedenreich, un metis din Rio de Janeiro care a marcat în cei 26 ani de activitate fotbalistică 1 329 goluri. Friedenreich și-a încheiat activitatea (în 1925) la clubul Flamengo și a decedat cu cîteva luni în urmă, la vîrsta de 77 ani. După Friedenreich, al doilea golgeter al tuturor timpurilor ar fi austriacul Binder (1 006 goluri), Pelé venind deocamdată pe locul 3 cu 1 000 goluri, în timp ce locul 4 în acest clasament este ocupat de argentinianul Di Stefano cu 796 goluri.

MILAN ȘI LAZIO ÎNVINSE PE TEREN PROPRIU

Iată rezultatele din etapa de ieri a campionatului italian (în paranteze, autorii golurilor) Cagliari — **Bologna** 1—0 (Riva), **Fiorentina** — **Internazionale** 2—0 (Rizzo și Chiarugi), **Lanerossi Vicenza** — **Roma** 3—0 (Vitali 2 și Damiani), **Lazio** — **Napoli** 0—2 ! (Barison și Altafini), **Milan** — **Juventus** 0—2 ! (Vieri și Zigoni), **Palermo** — **Sampdoria** 3—0 (Pelizzaro 2 și Bercellino), **Torino** — **Brescia** 1—0 (Moschino), **Verona** — **Bari** 4—1 (Madde, Clerici, Mascalaito, Sirena respectiv Galli). În clasament : Cagliari 18 p, Fiorentina 14 p, Internazionale 13 p, Torino 12 p etc. (C. T.).

FINALA C.C.E. LA 6 MAI, LA MILANO

Consiliul federației italiene de fotbal a acceptat propunerea ca finala „Cupei campionilor europeni" ediția 1969/1970 să se desfășoare la 6 mai la Milano. Totodată, Consiliul a aprobat participarea echipei Italici la viitorul campionat european de fotbal interțări.

AVANPREMIERA FILMULUI OLIMPIADEI 1968

Filmul în culori al Jocurilor Olimpice din Mexic a fost prezentat în avanpremieră la Tokio, unde s-a bucurat de un deosebit succes. Proiecția peliculei durează 2 ore.

SPADASINII ROMÂNI VICTORIOȘI LA PLEVEN

Pleven, 7 (prin telefon). — Spadasinii țării noastre (de fapt o selecționată de tineret) au cîștigat „Cupa Eliberării" — competiție internațională organizată de federația de scrimă a Bulgariei.

După un prim succes, cu 12—4, la Dunav Russe (Cărămidă — 4, Iorgu și Duțu — cîte 3 și Istrate — 2, tinerii noștri trăgători au cîștigat cu 9—0 la Trakia Plovdiv (Bunea — 3, Iorgu, Istrate și Duțu — cîte 2). Apoi, o nouă victorie : 9—2 cu T.U.M.A. Sofia (Iorgu — 3, Istrate, Cărămidă și Duțu — cîte 2). În fine, cu un succes net și în fața spadasinilor R.D. Germane (Duțu și Iorgu — cîte 3, Bunea — 2, Istrate — 1), echipa României a reușit să-și adjudece trofeul. Clasament : 1. ROMÂNIA, 2. T.U.M.A. Sofia, 3. R.D. Germană.

În turneul individual (48 de concurenți) desfășurat după sistemul olimpic, cu finala de 6, locul I l-a ocupat **Pfaffe** (RDG), după un baraj în... 4 (!) cu **Dimitrov, Al. Istrate și Cergadjinski**, toți cu cîte 3 victorii.

Clasamentul finalei : 1. Pfaffe (RDG) 3 v, d.b., 2. Dimitrov (Bulg.) 3 v, d.b., 3. Al. ISTRATE (ROMÂNIA) 3 v, d.b., 4. Cergadjinski (Bulgaria) 3 v. d.b., 5. IORGU (ROMÂNIA) 2 v., 6. DUȚU (ROMÂNIA) 1 v.

TURNEE INTERNAȚIONALE DE ȘAH

Start bun al Alexandrei Nicolau la Vrnjacka Banja

După 4 runde, în turneul feminin de șah de la Vrnjacka Banja (Iugoslavia), conduce maestra maghiară Maria Ivanka cu 4 p, urmată de Lazarevici (Iugoslavia) 3 (1) p, Gaprindașvili (U.R.S.S.) 3 p, Nicolau (România 2½ (1) p. În runda a 4-a, Alexandra Nicolau a învins-o pe cehoslovaca Vokralova, în timp ce a doua româncă participantă la turneu, Margareta Teodorescu, a cîștigat la daneza Snevoldsen.

În turneul de la Palma de Mallorca, după 12 runde, în fruntea clasamentului se află Petrosian și Larsen cu cîte 8 p. Urmează Spasski 7½ p, Hort 7 (1) p, Mecking 6½ (1) p, Najdorf 6½ p, Korcinoi 6 (1) p. În runda a 12-a, Larsen l-a învins în 35 de mutări pe Najdorf, în timp ce Petrosian a remizat cu Unzicker.

Iugoslavul Matulovici și maghiarul Lengyel, cu cîte 5 p fiecare, conduc în turneul de la Belgrad. În runda a 7-a, Lengyel a remizat cu Matulovici. Același rezultat a fost consemnat în partidele Gheller—Polugaevski și Bukici—Janosevici. Ivkov a cîștigat la Kurajița.

SCORURI MARI ÎN TURNEUL DE HOCHEI DE LA MOSCOVA

MOSCOVA, 7 (Agerpres). — În turneul internațional de hochei pe gheață dotat cu premiul ziarului „Izvestia", care se dăsfășoară în aceste zile la Palatul sporturilor din Moscova, reprezentativa U.R.S.S. a întrecut cu scorul de 8—2 (1—1, 3—1, 4—0) selecționata Cehoslovaciei. 14000 de spectatori au asistat la această partidă de bun nivel tehnic în care hocheiștii sovietici s-au detașat începînd din repriza a doua printr-o deosebită eficacitate. Punctele gazdelor au fost marcate de : Petrov (2), Mihailov, Polupanov, Harlamov, Maltev, Liapkin și Starșinov. Oaspeții au înscris prin Holik și Horesovski.

Într-o altă partidă, echipa Finlandei a dispus surprinzător de cea a R. D. Germane, cu categoricul scor de 9—3 (4—0, 3—0, 2—3).

Disputat la Edinburg, meciul de rugby dintre echipa Scoției și selecționata Republicii Sud-Africane s-a încheiat cu scorul de 6—3 (3—0) în favoarea gazdelor.

■

Sezonul de schi fond din U.R.S.S. a fost inaugurat la Sverdlovsk cu „Premiul Ural". Proba feminină (4 km) a cîștigat-o Nina Șebalina, cronometrată în 12:37,0, iar cea masculină (12 km) Anatoli Akentiev în 38:09,0.

Boxerul vest-german Peter Weiland (29 de ani) a devenit campion european profesionist la cat. grea, în urma victoriei repurtate prin k.o. în primul rund asupra francezului Bernard Thébault.

■

Fostul campion mondial de box la categoria grea Sonny Lyston a fost învins prin k.o. în rundul 9 de tînărul Leotis Martin, într-un meci disputat la Las Vegas.

■

În prima probă din cea de a 8-a ediție a C.M. de patinaj pe rotile, la Mar del Plata, italianul Giuseppe Cantarella și-a păstrat titlul pe distanța de 500 m, cu timpul de 51,53.

În turneul de tenis de la Porto Allegre (Brazilia) cuplul cehoslovac Kodes — Holecek a cîștigat finala masculină dispunînd cu 2—6, 7—5, 6—3 de brazilienii Koch — Mandarino.

■

Ciclocrosul internațional de la Hanovra a fost cîștigat de belgianul Roger de Vlaeminck : 24 km în 50:57,0. Au urmat în clasament belgianul Van Daume și vest-germanul Wolfshohl.

Telex • Telex • Telex

Tiparul I.P. „Informația", str. Brezoianu nr. 23—25. București

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXV — Nr. 750 (6184) ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT Marți 9 decembrie 1969

PERIOADE DE TRANSFERĂRI

TENIS DE MASĂ: 15 decembrie 1969 — 31 ianuarie 1970 (pentru juniori) și 1—31 ianuarie 1970 (pentru seniori). Se menționează că orice sportiv (junior sau senior) care a jucat într-o competiție oficială în cursul lunii ianuarie nu se mai poate transfera în cadrul aceluiași an. Fac excepție sportivii militari și studenții care se încadrează în regulamentul general de transferări.

VOLEI: A fost fixată o nouă perioadă de transferări între 1 și 15 ianuarie 1970. Sînt posibile transferări de la o categorie inferioară la una superioară; transferări în cadrul aceleiași categorii sau de la o categorie superioară la una inferioară, cu condiția ca jucătorul respectiv să nu fi jucat nici un meci în turul campionatului 1969—1970; transferări de la divizia școlară numai la diviza A, de la o unitate școlară la alta. În toate cazurile se vor respecta prevederile regulamentului de transferări în vigoare.

ATLETISM: S-a stabilit ca transferările atleților să se efectueze în cursul acestei luni pînă la data de 30 decembrie.

LA ORDINEA ZILEI — TABERELE VACANȚEI DE IARNĂ!

NE RĂSPUND:

- **prof. ELENA POPARAD, vicepreședinte al Consiliului Național al Organizației Pionierilor**
- **lector univ. ȘTEFAN COSTEA, director general-adjunct în Ministerul Învățămîntului**
- **prof. SEPTIMIU TODEA, șeful secției sport școlar din C.C. al U.T.C.**

Primul trimestru al acestui an școlar se apropie de sfîrșit. „Hop"-ul probelor de control și al tezelor a trecut. Acum se cristalizează mediile. Încă puține emoții și...

Am solicitat celor care diriguiesc activitatea educativ-recreativă a tinerei generații unele detalii privind vacanța școlară de iarnă, cu accent principal pe tabere, acest mijloc minunat de recreare, de petrecere a vacanțelor în colectiv.

★

Primul dialog l-am avut cu tovarășa profesoară ELENA POPARAD, vicepreședinte al Consiliului Național al Organizației Pionierilor.

— Taberele actualei vacanțe de iarnă vor avea un caracter sportiv. Ele vor fi grupate în cadrul „Festivalului pionieresc al sporturilor de iarnă", acum, la cea de a II-a ediție.

— Ați putea să precizați și unde vor fi amplasate aceste tabere ale „cravatelor roșii"?...

— Evident, ne-am orientat către județele de munte. Astfel, în Brașov vor ființa două asemenea tabere, una la Bran, cu 300 de participanți din 23 de județe, și alta la Dîmbul Morii, cu 140 de copii din 18 județe. Dacă tabăra de la Bran va fi profilată pe schi, în schimb cea de la Dîmbul Morii va fi rezervată turismului de iarnă; mai exact, ea va găzdui pe președinții cercurilor turistice pionierești.

După aceea, în județul Bistrița, la Năsăud, va funcționa o tabără cu 150 de pionieri, care vor practica și schiul și săniușul. În Harghita, la Miercurea Ciuc va funcționa o altă tabără (cu 220 de cravate roșii) specializată în hochei pe gheață. Aici se vor reuni reprezentanții a 7 județe, toate cu... veleități în acest sport. O tabără de schi va exista și la Lupeni, în județul Hunedoara. Acolo vor face popas 200 de elevi din 8 județe, care vor practica schiul.

În fine, tabere pentru pionieri vor ființa și în județul Prahova, la Bușteni, cu 150 de copii din 5 județe și din municipiul București, și la Sinaia, cu 360 de școlari din 9 județe, plus primul oraș al țării. O precizare: la Sinaia vor fi, de fapt, două tabere, ambele cu profil de schi și săniuș. O notă specifică tuturor taberelor: inițiere dar și selecție în sporturile de iarnă, în care — pe firul per-

Tiberiu STAMA

(Continuare în pag. a 2-a)

Iarna, în taberele școlare, schiul găsește o largă audiență în masa de elevi, aidoma imaginii din fotografia noastră, surprinsă pe una din pîrtiile din împrejurimile Brașovului...

Foto: AUREL NEAGU

„BĂTRÎNII"...

Discutam zilele trecute cu Oaidă, fostul jucător al Progresului și al echipei naționale, despre fotbal, despre anii strecurați parcă printre degete, și spunea Oaidă că au trecut prea repede peste el, că nu și-a simțit, că s-au adunat doar în mușchi și tendoane, și nu și în suflet...

Apoi, deodată, cînd convorbirea noastră își căuta, ca un maratonist înainte de finiș, un sfîrșit frumos, cu note de umană duioșie, interlocutorul nostru a devenit trist și a recunoscut că nu-i pare rău de nimic decît că nu mai este lăsat să joace, oriunde, la orice echipă, numai să joace!

„Ehei, ce utili sînt într-o echipă, alături de cîțiva lei-paralei de 20 de ani, doi-trei dintre acei jucători pe care vă place să-i numiți bătrîni, trecuți de 30 de ani" — ne-a spus, și-a plecat, și, instinctiv, parcă fără voia noastră, ne-am adus aminte de cuvintele lui Oaidă, într-o duminică, pe „Dinamo", urmărindu-l pe clujeanul Soos într-o cursă — temporal inegală — cu Dumitrache sau Lucescu, văzîndu-l, cînd distrus de nefericitul autogol al lui Bretan, cînd evadat în atac, în zone îndeobște inaccesibile fundașilor, acolo unde de altfel a reușit și unicul gol al echipei sale, semnul onoarei păstrate pînă la capăt...

Și urmărindu-l, amintim, pe jucătorul acesta de 37 de ani, ne-au venit în minte — iarăși fără intenție, prin simplă sugestie vizuală — cuvintele unui antrenor, un antrenor nici măcar cunoscut, venit la noi de aiurea și care, condamnînd promovarea, cu orice preț, neprietenă cu rațiunea, a tinerilor fotbaliști, sub unicul motiv că sînt... tineri, susținea — dacă bine ne aducem aminte — că în echipa lui joacă numai fotbaliștii a căror formă implică acest act, și că n-are nici un amestec aici vîrsta jucătorului, ci numai randamentul lui, și că renunțarea la un om util echipei, numai și numai pentru că a împlinit, să zicem, 30 de ani, este neavenită și rea...

...Apoi, duminică seara, am aflat de ultima ispravă a lui Lereter, care le-a dat o nouă lecție coechipierilor mai tineri, după hat-trick-ul din meciul cu F. C. Argeș, și ne-am bucurat încă o dată — prin extindere, prin simbol, dacă vreți — pentru toți cei pe care Oaidă îi numea, melancolic și sincer, „bătrînii" echipelor, și ne-am întors un alt gînd de prietenie, de stimă, spre Pahonțu sau Marcu, spre Greavu sau Constantin, spre Nedelcu sau Ion Nunweiller, ca să-i citățm numai pe primii căzuți sub condei.

Mulți dintre aceștia — jucători care au rămas pe dreptunghiul cu minuni dincolo de limita, despre care se crede că ucide, a celor 30 de ani, nu din interes de chivierniseală, cum fals mai susțin încă unii, ci îndeobște din dragoste pentru mingea aceasta jucăușă și întîmplările ei — au părăsit gazonul. Alții sînt gata s-o facă, și plecarea aceasta reprezintă prin ea însăși un gest inerent ca scurgerea nemiloasă a timpului... Pînă atunci, însă, simțim nevoia actului justițiar de a le adresa, acum, în final de sezon, și aici, un cald omagiu, lor, tuturor, lui Lereter, lui Soos, lui Greavu, lui Peronescu, lui Koszka, lui Dridea și celorlalți, știuți sau nu deopotrivă... Un omagiu, în numele dragostei lor, fără de margini, pentru fotbal, pentru jocul acesta aspru cu legi pe măsură...

Ovidiu IOANIȚOAIA

APLAUZE PENTRU PATINATORII ROMÂNI

Pentru prima oară, țara noastră este reprezentată pe podiumul de premiere al unui concurs internațional de anvergură în patinajul artistic. La Varșovia, pe gheața patinoarului acoperit al „Palatului sporturilor", s-au întrecut patinatori fruntași din opt țări europene.

În întrecerea fetelor — așa cum am anunțat în ziarul nostru de ieri — locul al treilea a fost ocupat de foarte tînăra campioană a României, simpatica Beatrice Hușțiu. La 13 ani, patinatoarea noastră obține, astfel, prima recunoaștere internațională a talentului ei. Beatrice, clasată a 6-a după figurile impuse, a urcat trei locuri în clasamentul final printr-o foarte bună evoluție în proba figurilor libere, unde a ocupat locul 2. „Romînca Beatrice Hușțiu a fost, alături de poloneza Varminska cîștigătoarea concursului, cea mai aplaudată apariție a serii rezervate probei de libere la feminin" — remarca Jan Wojdiga, **corespondentul ziarului nostru la Varșovia, cu prilejul convorbirii telefonice avute după concurs.**

Campioana României lasă în urmă, printre altele, pe Ursula Zelinska (Polonia), Vera Varga (Ungaria), Gabriele Cley (R.F.G.), Ștefi Knoll (R.D.G.).

O impresie bună a lăsat și tînărul nostru campion Gheorghe Fazekas. El a constituit o adevărată revelație a probei de figuri obligatorii, fiind clasat al 7-lea din totalul de 13 concurenți. La proba de libere, Gh. Fazekas a evoluat totuși sub posibilitățile sale. El a suferit o cădere la începutul programului liber, ceea ce i-a frînat evoluția. În clasamentul final, patinatorul român ocupă locul 10. Proba a revenit vest-germanului R. Ketterer cu 1702,8 p, urmat de L. Vaida (Ungaria) — 1657,6 p și J. Pienkowski (Polonia) — 1639,9 p.

La perechi au cîștigat maghiarii Ilona Berec—Istvan Csugar cu 253,7 puncte, urmați de Matilda Sita—Lamberto Cerani (Italia) — 243,8 p.

Beatrice Hușțiu, campioana României, la prima sa prezență pe podiumul de premiere al unui concurs de anvergură.

Foto: V. BAGEAC

NOUL COMITET DE CONDUCERE AL FILIALEI A.C.R. BUCUREȘTI

Aseară a avut loc adunarea generală a reprezentanților cercurilor A.C.R. din Capitală. Participanții la adunare au ascultat o informare asupra activității desfășurate de filiala A.C.R. București în cursul anului 1969 și au aprobat planul de muncă pentru anul viitor. La sfîrșit, a fost ales noul comitet de conducere, în fruntea căruia se află: prof. Ion Borca (președinte), Constantin Dumitrescu, Aurel Brebenel și col. Gheorghe Ștefăneasa (vicepreședinți), Dumitru Dincă (secretar).

Astă-seară, în sala Giulești, în cadrul C.C.E.

RAPID—U.C. CLERMONT FERRAND LA BASCHET FEMININ

Campioana feminină de baschet a țării noastre, Rapid București, își încearcă astă-seară, în sala Giulești (ora 19), șansa de a se califica în turul al doilea al celei de-a XII-a ediții a „C.C.E.". Misiunea este foarte dificilă, deoarece săptămîna trecută, în partida din tur, bucureștencele au pierdut la o diferență apreciabilă (48—70, deci 22 de puncte), evident greu recuperabilă. Antrenorul S. Ferencz este convins, însă, că dacă elevele lui vor respecta disciplina tactică, se vor replia, o vor „închide" pe Chazalon și vor recupera sub panou, Rapidul va reface handicapul.

Pentru meciul de azi, vor fi utilizate următoarele loturi (în paranteze, numerele de pe tricouri):

RAPID: Suliman (4), Ferencz (5), Buzas (6), Bițu (7), Nia (8), Chiraleu (10), Tall (11), Nicola (12), Racoviță (13), Țancu (14), Ivanovici (15).

U. C. CLERMONT-FERRAND: Souchal (4), Petro (5), Pratt (6), Sallois (7), Arnaud (8), Gouleme (9), Radovanovici-Tojovici (10), Prugneau (11), Chazalon (12), Guidotti (13), Leray (14), Passemard (15). **Arbitri:** A. Dekey (Ungaria) și G. Pschera (Austria). **Comisar F.I.B.A.:** R Saper (Iugoslavia).

Dorina Suliman, cea mai eficace jucătoare a Rapidului, aruncă la coș dintr-o poziție caracteristică.

Foto: V. BAGEAC

RAPID BUCUREȘTI A CÎȘTIGAT TURNEUL DE POLO DE LA HALLE

Echipa Rapid București a cîștigat turneul de polo de la Halle, terminînd neînvinsă competiția. Feroviarii au dispus cu 6—4 (1—1, 1—1, 1—1, 3—1) de Empor Halle-Neustadt, cu 6—5 (2—3, 1—1, 2—1, 1—0) de Aufbau Börde Magdeburg și au terminat la egalitate, 5—5 (0—0, 1—2, 1—1, 3—2), cu Mogono Leipzig.

CLASAMENT FINAL: 1. Rapid București 5 p, 2. Aufbau Magdeburg 4 p, 3. Mogono Leipzig 2 p, 4. Empor Halle-Neustadt 1 p.

Citiți în numărul de mîine al ziarului nostru începutul unei ample analize a voleiului românesc: CAILE UNEI SPECTACULOASE RETROCESIUNI.

Trimisul nostru special, VALERIU CHIOSE, transmite din Budapesta:

HOCHEIȘTII ROMÂNI AU CUCERIT „CUPA DUNĂRII"

Ieri dimineață: București — Budapesta 6—2 (2—1; 2—1; 2—0)

Ultimul meci din cadrul „Cupei Dunării" a avut darul să reabiliteze hocheiul pe gheață la Kis-stadion. Echipele orașelor București și Budapesta au furnizat o partidă atractivă, disputată bărbătește, dar în limitele celui mai desăvîrșit fair-play, deși miza nu era mică — rezultatul urmînd să desemneze echipa cîștigătoare a cupei. Gazdelor le era de ajuns un meci nul pentru a cuceri trofeul. Românii, în schimb, aveau neapărat nevoie de victorie (la cel puțin două goluri diferență), ca să termine pe primul loc. Și efortul le-a fost încununat de succes, deși formația maghiară a etalat remarcabile cunoștințe tehnice, a patinat repede și bine și a combinat foarte frumos. Misiunea echipei noastre a fost mult îngreunată apoi de accidentarea lui Biro, în meciul cu Sofia (fisură la cot), ceea ce a descompletat liniile noastre ofensive, obligînd pe antrenori să recurgă la improvizații. Dar totul s-a terminat cu bine și asta este important.

Bucureștenii au început jocul decișiși; încă din primele secunde Calamar, scăpat pe contraatac, a reușit să deschidă scorul. Ripostа gazdelor a fost viguroasă, dar cele cîteva ocazii excelente avute

(Continuare în pag. a 4-a)

Comentariul nostru

ÎN ULTIMA ETAPĂ, RECORD EGALAT!

● La 34 de goluri, contribuția a 15 echipe ● Constanța liderului, în ciuda unui eșec de ultimă oră ● Simptomul ultimelor clasate, promisiune pentru retur?

S-a încheiat ultimul tablou. Știm, în sfîrșit, că va urma mult așteptatul antract între tur și retur, chiar dacă echipa națională va dicta noul program.

Cunoaștem și configurația definitivă a clasamentului, ca urmare a unui sprint prelungit, ce a angrenat un sfert din protagoniste, pentru ca prima parte a campionatului să se încheie conform datei stabilite. Și cum un asemenea eveniment nu se poate desprinde de magia exactă a cifrelor, să dăm Cezarului ce-i al Cezarului.

Pe primele patru locuri, înghesuite în spațiul restrîns a două puncte, echipele care și-au împărțit pe rînd sefia clasamentului: **Rapid, Dinamo București, Universitatea Craiova și F. C. Argeș** care, de-a lungul întregului tur, au constituit plutonul fruntaș al campionatului. Și chiar dacă echipa piteșteană a pornit lansat din start, chiar dacă internaționalii din Ștefan cel Mare au ocupat de cele mai multe ori primul loc în clasamentul acestei părți a campionatului (de 7 ori), iar universitarii craioveni au rămas neînvinși în cele 8 partide disputate pe teren propriu, echipa feroviară a știut să prindă, la intrarea în linia dreaptă, culoarul cel mai favorabil astfel încît eșecul de la Bacău să-i lase, totuși, pînă în 1970, satisfacția titlului de lider.

Este, desigur, o satisfacție meritată, Rapid avînd cea mai constantă comportare. În

Paul SLAVESCU

(Continuare în pag. a 3-a)

Ivăncescu respinge cu capul un balon, înlăturînd, pentru un moment, pericolul din fața porții lui Adamache.

Foto: Ion POPESCU (Ploiești)

ÎN BAZINUL VATRA DORNEI,

SCHIUL DE MASĂ — DEOCAMDATĂ — UN VIS FRUMOS

În multe țări din bătrînul continent iarna s-a instalat statornic. Și la noi și-a trimis primii soli care au anunțat sosirea anotimpului zăpezii, al schiului și patinajului, al hocheiului și săniușului. În nordul țării, acum cîteva zile, cînd am poposit pe meleagurile dornenilor, ne-a întîmpinat un ger sub zero grade și o ninsoare abundentă.

Înseamnă că iarna este gata să pună stăpînire pentru o perioadă de cîteva luni pe întreaga țară. Și cum zăpada este sinonimă cu schiul, o constatare la fața locului s-a impus și, chiar s-a realizat, la Vatra Dornei.

SCHI DE MASĂ DA, DAR...

Așezată între munții Bîrgăului, Suhardului și Bistriței, în depresiunea Dornelor, Vatra Dornei oferă condiții excelente de practicare a sporturilor de iarnă, în special a schiului. Am încercat să aflăm cîți amatori de schi există în această parte a țării dar răspunsul a fost, în general, presărat cu multe incertitudini. În Vatra Dornei și în împrejurimi există totuși mulți iubitori ai schiului. Amatori pasionați ai acestui minunat sport, în special, copiii și tineretul, dar ca să-l practice, trebuie să aibă condiții. Iar dacă vrei ca schiul să fie făcut de cît mai mulți, adică de mase, baza materială este... baza îndeplinirii acestui deziderat. Cu vorbe, cu statistici nu se poate face schi de masă! Pentru a face schi ai nevoie de material, de echipament, de prețuri accesibile maselor.

În Vatra Dornei, în împrejurimi, sînt locuri și pante minunate pentru practicarea schiului. Mulți, foarte mulți dorneni vor să se avînte pe pîrtii, dar schiurile sînt greu de găsit, iar cînd se găsesc sînt greu de... cumpărat.

CÎTEVA PĂRERI AUTORIZATE

Schiul de masă poate deveni realitate în Vatra Dornelor? Această întrebare am adresat-o cîtorva personali-

tăți care au arătat, obiectiv, cauzele care frînează, încă, pătrunderea acestui minunat sport în rîndul maselor.

Tov. GRIGORE VOINESCU, prim-secretar al comitetului orășenesc de partid, președin-

Paul IOVAN

(Continuare în pag. a 2-a)

JUCĂTORII DE POLO ÎN GRAȚIILE ZEILOR!

Dar ce vor face înotătorii și săritorii?

Avem în față planul orelor de antrenament de la bazinul acoperit Floreasca, frumos colorat în mai toate nuanțele curcubeului. Conținutul său nu se pare deosebit de original, și, oricît am colinda pe meridianele continentului nostru, n-am putea afla unul asemănător. Nici mai mult nici mai puțin, această „capodoperă" de organizare a activității într-o bază sportivă, la a cărei elaborare au contribuit membri ai federației de specialitate alături de cei ai comisiei municipale, ne pune în fața unei hotărîri năstrușnice: 45 DE ORE REZERVATE JUCĂTORILOR DE POLO ȘI DOAR 40 ÎNOTĂTORILOR ȘI SĂRITORILOR!

Așadar, forurile care conduc activitatea sportivilor bucureșteni s-au decis să acorde prioritate echipelor

NOTE critice

de polo, în sezonul următor. Ni s-a argumentat că echipa națională deține (ah, dulce naivitate) locul V sau locul VI în ierarhia mondială, și ca atare selecționabilii, și ceilalți jucători de polo (seniori sau juniori) trebuie să se bucure de toate favorurile, chiar dacă viitorul sezon al înotătorilor și al săritorilor (aflați realmente printre cei mai buni în Europa) va fi aproape integral compromis.

Nu cunoaștem încă pe de-a întregul raționamentele sau influențele care au condus la această stare de fapt. Substratul lor se dovedește însă foarte fragil și iată de ce. Recent, chiar antrenorul federal pentru polo, maestrul sportului Alexandru Popescu, declara în fața celor mai buni tehnicieni ai țării că la ora actuală, sau într-un viitor apropiat, nu avem nici o șansă de a întrece marile formații de pe continent (U.R.S.S., Ungaria, Iugoslavia, R. D. Germană, Italia), și mai mult de locul VI sau VII nu putem spera să ocupăm la „europenele" de la Barcelona. Mai mult, ne-am reamintit că aceiași (sau aproape aceiași) jucători, care acum ocupă o piscină întreagă la orele cele mai bune, exersînd în luna decembrie scheme tactice (poate și conținutul antrenamentelor, planificarea lor merită a fi puse în discuție) se aflau în iunie — perioadă ideală de pregătire — în vacanță!...

Și, totuși, echipele de polo se află în grația zeilor! Cu ce preț însă? Exceptîndu-l pe antrenorul Gh. Dimeca, care dispune în momentul de față de 48 de ore/culoar pe săptămînă pentru grupele sale (oarecum suficiente pentru cerințele antrenamentului modern), ceilalți tehnicieni din Capitală — unii dintre ei au în pregătire componenți ai lotului — vor fi nevoiți să hiberneze cîteva luni bune, în așteptarea razelor de soare primăvăratice, care să le încălzească apa din piscine. Iar elevii lor vor pierde încă un sezon prețios, și alți metri buni, în fața adversarilor cu care se vor întrece, pentru simplul motiv că aceștia din urmă au posibilități de a înota într-o zi (sau cel mult două) kilometrii pe care tinerii campioni și recordmani ai țării noastre îi vor parcurge într-o săptămînă!

Am fi nedrepți dacă nu am sesiza vitregele condiții de pregătire ale sportivilor, prin existența unui singur bazin acoperit. Dar tot atît de bine trebuie să recunoaștem că lipsa de maturitate și chibzuință cu care este folosită această bază sportivă poate duce la rezultate neplăcute, motiv pentru care măsurile de rigoare se impun fără cea mai mică întîrziere.

— a. v. —

CARNET DE ANTRENAMENT

LA UNIVERSITATE, ÎN „AULA" BOXULUI

● O plăcută surpriză: Toma Ilie ● 18 minute de lecții la mănuși ● Un fost campion, asistent universitar: Mihai Stoian ● Un sport care cîștigă teren în fața prejudecăților ● Pentru cîteva ore boxeri ● Studenți pe calea performanței

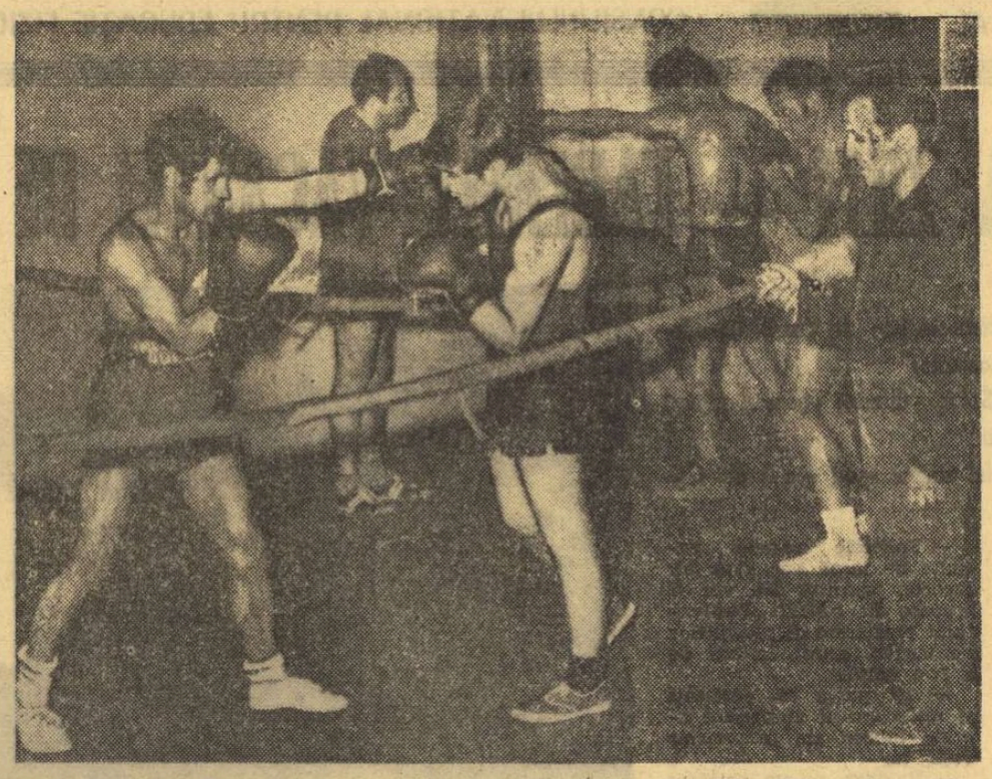

Fără a fi boxeri cu renume, au, în schimb, multă pasiune. De lîngă Mihai Stoian și Toma Ilie ei duc în aulele facultăților și ale vieții ce-i mai frumos din arta pugilistică: curajul, perseverența, onestitatea, hotărîrea. Foto: Theo MACARSCHI

Universitatea București. Cvintetul statuar care străjuiește intrarea, reprezentînd prin Lycurg, Solon, Cicero, Papinian și Iustinian o cultură care a străbătut secolele fără să apună, împrumută deopotrivă celui ce pășește spre aula dreptului roman cît și celui ce caută aici aflarea spiritului pur, un aer grav.

Intrînd, ai senzația că aici doar spiritul este mobil... Și totuși, în acest prestigios dom al ideilor, zi de zi, spiritul se descătușează de amorțeala imobilizării fizice. Faptul că într-una din cele două săli de sport, care ocupă tot parterul aripii din dreapta, se face box de dimineață pînă seara, pare — aici — destul de ciudat. La prima vedere, cunoscătorul în materie capătă senzația unui compromis. Dar nu. Aflînd însă ideea care conduce și mobilizează activitatea sportivă de aici, — lipsită de zgomot și celebritate — totul apare firesc.

În cocheta sală de box, o plăcută surpriză ne-a produs-o revederea cu Toma Ilie, cel care la campionatele naționale din '54 a obținut o senzațională victorie în fața lui Mircea Dobrescu.

Într-un ring improvizat, un tînăr lovea, la comandă, în serii scurte, palmele înmănușate ale lui Toma. Notăm, cronometrăm: 18 minute de lecții la mănuși cu pauze foarte scurte.

— Dacă faceți cu toți cîte cel puțin 15 minute astfel de lecții... E un efort extraordinar... intervenim noi.

— Este, într-adevăr cel mai greu mijloc de șlefuire a tehnicii, bineînțeles pentru antrenor. Pentru sportiv, este unul din cele mai eficiente. La un antrenament, nu pot face acest lucru decît cu 1—2 sportivi...

— Mărturisim că ne-a surprins ipostaza în care v-am reîntîlnit.

— Lucrez de trei ani în această secție, ca ajutor al lui Mihai Stoian. Astăzi, chiar astăzi, mi-am ridicat carnetul de antrenor. Așa că, sînt investit, oficial, cu titlul de antrenor. Sînt foarte bucuros...

Dintr-un grup care pătrunsese în sală, se desprinde Mihai Stoian. Fost campion al semimijlociilor între anii 1956—1961, rival al lui Nicolae Linca, pe care nici el nu știe de ce, dar n-a reușit să-l întîlnească niciodată decît la vreo ceașcă de cafea. Stoian are totuși o mîngîiere: învinsul său, Ilie Dragnea, este autorul unei victorii în fața campionului nostru olimpic.

Astăzi, Mihai Stoian este asistent la catedra de educație fizică a Universității București și, după cum vedem, nu s-a despărțit de box.

— Mă bucur că ne vizitați, ni se adresează Mihai Stoian, *Nu credeam că vreun reporter va poposi și pe la noi. Facem box, dar nu și zgomot. N-avem nici nume sonore... Mulți oameni poate că privesc prezența boxului în Universitate ca pe ceva ciudat. Și, pentru că veni vorba de acest lucru, vă voi explica de ce nu avem nume sonore. De fapt, eu sînt discipolul ideilor maestrului meu, „Jim Călinescu, care, deși este pensionat din 1961, poposește zilnic în această sală, de dimineață pînă seara. După cum știți, boxul încă mai are și astăzi de înfruntat o serie de prejudecăți. Uneori ele sînt infiltrate chiar în concepțiile unor oameni foarte bine pregătiți intelectual. Ei nu pot concepe coexistența unei gîndiri corecte cu practicarea boxului, a artei de a lovi sau de a te apăra. A ști să te ferești de pericol, a reuși să-ți păstrezi luciditatea în momente foarte dificile, a învăța să iei hotărîri în timp extrem de scurt, aproape spontan, nu mi se pare că se desprinde de gîndire... Și unde putem convinge mai bine decît aici? Boxul cîștigă mereu teren în fața prejudecăților. Avem în secție mulți studenți, profesori, ingineri. Ei vor fi propagatorii sportului cu mănuși în rîndul intelectualității. Contribuția noastră este, firește, mică, pentru că sîntem unica secție de box studențească, dar, în nici un caz fără efect, fără utilitate. Din cauza multiplelor preocupări, a sesiunilor de examene, a perioadelor mai încărcate ale programei de învățămînt, sau prin plecarea studenților în vacanță, activitatea lor nu este continuă. De aceea nu apar în public, și numai rareori preferă elementul competitiv public. Pentru noi important este faptul că practică boxul, că-l cunosc și-l judecă de pe alte poziții. Aici, în sală, ei nu mai sînt nici ingineri, nici profesori, nici studenți. Toți devin pentru cîteva ore boxeri. Le face deosebită plăcere să se simtă în această postură și, după cîte mărturisesc ei înșiși, descoperă virtuți pînă atunci necunoscute, care le dau senzația unei completări necesare în sfera personalității. Este exact ceea ce dorim și dacă sîntem lipsiți de satisfacția marii performanțe, sîntem compensați pe deplin de bucuria acestor neobservate realizări.*

Mărturisim că, din acele momente, începem să privim activitatea „universitarilor" altfel. Ni se părea antrenament autentic, deși mișcările lor nu impresionau ca cele ale marilor performeri. Și totuși, cîțiva dintre ei au făcut excepție de la regulă, abordînd calea performanței. Este vorba de studentul Daniel Diaconescu — în orele libere și corespondent al ziarului nostru — care în ultimii trei ani a încrucișat mănușile cu cele mai bune „semimuște" din București. Alții și mai tineri îl urmează. Am părăsit această secție, originală mai ales prin scopul ei, avînd senzația că am poposit în una din aulele Universității, în care am asistat la un veritabil curs de... box și poate nu ne înșelăm.

Gheorghe ILIUȚĂ

AL. CĂPRARIU

NEDREPTATE SAU CINSTE?

Există vreun drept care să îngăduie suportarea necinstei? Nu! Există vreo rațiune ca unor diverși învîrtitori de hîrtiuțe, — care, în mod fals, se pretind reprezentanți ai mișcării noastre sportive — să li se suporte abuzul de putere și ipocriziile arbitrare ceea ce, practic, cad sub jurisdicție penală? Nu! Este necesară purificarea totală și inflexibilă, pînă la capăt, a ceea ce dăinuie, încă, neguros în sportul românesc? Da! În consecință, să spunem faptelor pe nume. După ce am publicat în Sportul foiletoanele ce se refereau la „gabaritul depășit" — în urmă cu cîteva săptămîni —, au urmat un șoi de reacții în lanț. Ca într-un „manual de fizică al nedreptății" — anumiți indivizi au trecut la represalii. Printre antrenorii care au fost suspectați (!) că s-au oferit sugestii pentru articole se numără și binecunoscutul Florea Stanomir. Omul în cauză a fost un boxer remarcabil și este un antrenor pasionat de munca sa, priceput și cinstit. Anumiți indivizi, așa-zișii activiști sportivi, manipulatori de dosărele și sforicele — îl șicanează. Nu în mod direct. Nu, asemenea indivizi au o tehnică excelentă, o specialitate aparte în lovit cu centură aplicată indirect. Chiar acceptînd ideea — vai! — că ar avea un crez, ei nu sînt decît niște lași, deoarece nu știu să lupte stînd în fața adversarului. Dacă nu lovesc pe la spate, lovesc prin ricoșeu. Dar, să trecem la fapte.

Concret, nu este straniu că, de pildă, Florea Stanomir face parte din Biroul federal al F.R.B. — însă comisia județeană de specialitate nu-l numără printre membrii ei? Nu este straniu că omul în cauză „pistonat" la colț — adică pe plan local —, dar la centru, unde-l vede și-l cunoaște, și-l apreciază toată lumea i se dă meritata satisfacție? Asta — una la mînă. Doi la mînă. Cum se explică faptul că așazișii specialiști pe plan local — neîndrăznind să-l lovească direct — aplică pumnii sub centura elevilor săi? Iată un caz concret. Există un pugilist de bună calitate, Petru Prunea, care activează de aproape 10 ani la C.S.M. Cluj. Ar fi trebuit să intre într-o selecționată pentru o întîlnire la Poznan. Dar, fiind elevul lui Florea Stanomir, i s-a pretins un meci de baraj pentru calificare. Mă rog: fie! Dar i s-a pretins ca meciul de baraj în cauză să-l dispute împotriva unui junior. Oare acei ce au pretins acest lucru nu știu că legea interzice o asemenea procedură? Oare cei în cauză nu știu că legile, în România socialistă, sînt inviolabile indiferent de cei ce caută să le încalce? Ce fel de oameni sînt cei ce caută să calce în picioare legislația noastră, regulile elementare ale eticii sportive?

Unde este locul acestor cetățeni: pe scaunele pe care stau sau în fața legii? Cînd se vor lua măsuri contra lor? Cît vor mai avea dreptul să ne sfideze și să sfideze legea? Și știți, în cazul de față, de ce s-au petrecut lucrurile astfel?

Pentru că Florea Stanomir este suspectat că face parte dintre cei 8 sau 9 antrenori cu care, stînd de vorbă, așa cum discut cu oricine, îmi spune și el adevărul despre sport! De la cine să afle gazetarul adevărul, dacă nu de la oamenii care s-au dedicat cinstit unei anumite profesii? Iată încă o întrebare — pe care o adaug multelor întrebări ce le-am pus în cadrul acestei rubrici. Și încă mai întreb: nu este cazul să se facă o analiză de ansamblu a activității Clubului sportiv muncitoresc din Cluj?

BAZAR HEBDOMADAR

TABERELE VACANȚEI DE IARNĂ!

(Urmare din pag. 1)

formanței — sîntem deficitari. Tot în tabere vor fi selecționați participanții la prima ștafetă aplicată pe zăpadă, ce va avea loc în februarie.

— Care ar fi noutățile pe plan competițional?

— La acest capitol aș aminti de principala întrecere la nivelul cravatelor roșii și anume finala campionatului republican de copii la patinaj viteză, întrecere programată la Tușnad, între 3 și 9 ianuarie.

★

Tovarășul lector universitar ȘTEFAN COSTEA, director general adjunct în Direcția generală pedagogică a Ministerului Învățămîntului ne-a furnizat unele elemente privind taberele elevilor mari, cei din clasele IX—XII, cu predilecție.

— Pentru elevii talentați în sport, ministerul nostru a preconizat o sporire simțitoare a acestor tabere și ca număr și sub aspectul capacității. Unele au fost menționate — mă refer la locul de amplasare — dar au fost înființate și altele noi, evident, în așezări dintre cele mai pitorești.

— Care ar fi cele cu tradiție?

— Fornind din nordul țării, voi aminti în primul rînd de tabăra de la Lacul Roșu. Capacitate — 326 de locuri. Tabăra va fi rezervată reprezentanților școlilor sportive și va fi deservită de nu mai puțin de 34 de profesori, în frunte cu apreciatul dascăl de educație fizică din Gheorghieni, Tiberiu Bazilides.

Cea de a doua tabără tradițională va funcționa la Păltiniș-Sibiu, cu 360 de participanți și 35 de profesori. Și acolo ca responsabil al taberei a fost numit un cadru cu multă experiență organizatorică, prof. Gh. Simionescu, directorul Liceului de gimnastică din Orașul Gh Gheorghiu-Dej. Tabăra va găzdui elevii liceelor cu program de educație fizică.

— Și tabere noi unde vom putea întîlni?

— Una este amplasată tocmai în Maramureș, la Izvoarele, pentru 102 elevi din liceele cu program de educație fizică. Ceva mai jos, pe versantul moldovean, la Vatra Dornei, va ființa o tabără de schi-fond pentru 84 de elevi. Apoi, trecînd din nou munții, vă puteți opri la Tușnad. Acolo se vor întîlni 320 de elevi — atleți și gimnaști — împreună cu 29 de profesori. Și în cazul taberei de la Tușnad veți găsi un conducător cu o bună capacitate organizatorică, prof. Romulus Spirescu din București.

Mai aproape de Capitală vor funcționa taberele de la Predeal și Gîrbova. Prima, cu 100 de elevi din liceele cu program de educație fizică cu secții de schi, a doua cu 40 de elevi — tot schiori — din Brașov, reprezentanți ai școlii sportive. Interesant de semnalat că la Gîrbova tabăra va fi încredințată unui cadru tînăr, prof. Al. Lascu — junior din Piatra Neamț. În fine, în Paring, elevii de la Școala sportivă din Petroșani vor continua experimentul lor la schi, acum la al 3-lea an.

★

Ultimul dialogat — prof. SEPTIMIU TODEA, șeful comisiei sport școlar din C.C. al U.T.C.

— Taberele organizate de noi vor avea mai mult un rol de instruire și la ele vor participa președinții comisiilor sportive din școli, aproximativ 2 500.

— Unde ați fixat principala tabără?

— La Săcele, în județul Brașov, unde, în două serii, vor fi prezenți 1 228 de elevi. În prima serie, elevi din școli profesionale și licee de specialitate, în cea de a doua reprezentanți ai liceelor de cultură generală și pedagogice.

— Pe... locul 2 ca importanță și sub aspectul capacității?...

— ...urmează tabăra de la Oțelul roșu, din județul Caraș-Severin. Acolo vor sosi numai elevi din școlile generale de 10 ani — 265. De fapt toate celelalte tabere, de la Tg. Mureș (265 de participanți), Cîmpulung Muscel (224), Cîmpulung Moldovenesc (239) și Odorheiul Secuiesc (262) vor fi rezervate în mod exclusiv elevilor din școlile generale de 10 ani.

— Pe plan competițional, ne reamintim cu plăcere de „Săniuța de argint", anul trecut la prima ediție. Vom asista acum la o nouă ediție?

— Pentru această vacanță ne-am gîndit la... mai mult, la o Olimpiadă de iarnă. Discipline — schi, săniuș și patinaj. Sigur, o competiție legată implicit de... sosirea zăpezii. Noi am fixat deocamdată etapele. Prima, pe școală, între 1 decembrie și 26 ianuarie. Cea pe localitate, între 26.I și 10.II, iar etapa a 3-a, de la 20—28.II. După cum vedeți, Olimpiada de iarnă va depăși limitele vacanței. De menționat că întrecerile de săniuș vor fi dotate cu... „Săniuța de argint". Deci, o formulă nouă. Tot în vacanță va începe și concursul de șah al elevilor, etapa pe școală. Finala, în... vacanța de vară!

★

O caracteristică comună tuturor taberelor: ele vor păstra caracterul sportiv, dar, în același timp, vor fi punctate de numeroase acțiuni culturale — seri de poezie, literatură și muzică, concursuri „Cine știe, cîștigă!". Un argument în plus pentru ca activitățile de tabără să fie nu numai recreative, ci și instructive.

CONCURS DE GIMNASTICĂ MODERNĂ

INIȚIATIVĂ BUNĂ... REUȘITĂ PARȚIALĂ

Duminică dimineața, sala Tineretului din Capitală a găzduit primul concurs de gimnastică modernă pe obiecte, organizat de C.M.E.F.S.-București. Fiind vorba de experimentarea unei formule noi de desfășurare a întrecerilor, era de așteptat o participare numeroasă, care să asigure un spectacol sportiv atrăgător. Dar, nu mică ne-a fost surprinderea cînd am văzut înscrise pe foile de arbitraj numai zece sportive din trei cluburi: Universitatea, Liceul 35 și Viitorul.

Absența celorlalte echipe fruntașe este cu atît mai regretabilă cu cît scopul principal al competiției era verificarea stadiului de pregătire a sportivilor înaintea „Cupei Federației", programată pentru finele acestei săptămîni, la Timișoara.

Desfășurată pe obiecte (minge, cerc, coardă) și liber ales fără obiect, întrecerea a evidențiat modul corespunzător în care sînt compuse exercițiile, pe baza noului regulament, dar a arătat încă o dată că, la capitolul „minuirea obiectelor", există multe carențe. Clasamentele alcătuite pe categorii (junioare și senioare) neavînd la bază criterii unitare s-au dovedit a fi mai mult mijloace de... împărțire a premiilor! De fapt, la senioare, nu a participat decît maestra sportului Victoria Vilcu, care a prezentat cu grație și dezinvoltură un exercițiu cu cercul și exercițiul liber ales fără obiect care i-a adus locul 6 la ultimul campionat mondial.

La junioare am remarcat prezența în concurs a echipei Viitorul (antrenor Ana Motet) din componența căreia Virginia Török și Doina Păltineanu vădesc reale calități. Cuvinte de laudă se cuvin și „junioarelor-senioare" Ileana Nicolae și Sabina Șerbănescu — componente ale lotului reprezentativ, care au avut evoluții bune, în special la exercițiul fără obiect.

Salutînd inițiativa comisiei de gimnastică a C.M.E.F.S.-București, așteptăm ca pe viitor asemenea concursuri să fie privite cu mai mult interes de conducerile secțiilor de gimnastică modernă ale cluburilor bucureștene.

CLASAMENT: senioare — ex. liber ales fără obiect: 1. Victoria Vilcu (Universitatea București) 9,60, 2. Ileana Nicolae (Univ. Buc.) 9,50, 3. Sabina Șerbănescu (Lic. 35) 9,45;

Junioare: ex. cu cerc: 1. Ileana Nicolae 9,00, 2. Maria Preda (Lic. 35) 9,00, 3. Sabina Șerbănescu 8,60;

Exercițiu cu mingea: 1. M. Preda 9,00, 2. E. Sterca (Univ. Buc.) 8,80, 3. V. Török (Viitorul) 8,15.

Exercițiu cu coardă: 1. Ileana Nicolae 8,80, 2. Sabina Șerbănescu 8,40, 3. M. Preda 8,30.

Horia ALEXANDRESCU

STEAUA — LIDER DETAȘAT ÎN „CUPA SPORTUL"

Obținînd din nou punctajul maxim (10 puncte pentru victoria la o diferență mai mare de 30 de puncte), Steaua s-a detașat în clasamentul „Cupei Sportul" oferită de ziarul nostru echipei cu cea mai mare eficacitate în divizia masculină A. Iată, de altfel, clasamentul la zi:

1.	Steaua	80 p
2.	Dinamo	60 p
3.	„U" Timișoara	54 p
4.	„U" Cluj	51 p
5.	I.E.F.S	41 p
6.	Poli. Buc.	29 p
7.	Poli. Brașov	25 p
8—9.	I.C.H.F.	24 p
	Comerțul	24 p
10.	Poli. Galați	22 p
11.	Rapid	21 p
12.	Voința București	9 p

POLITEHNICA PE URMA RAPIDULUI ÎN „CUPA EFICACITĂȚII"

Fetele de la Rapid continuă să conducă în „Cupa eficacității" oferită de antrenorul S. Ferencz echipei cu cel mai bun procentaj la aruncările libere. Politehnica s-a apropiat, însă, amenințător, datorită procentajelor excelente realizate în ultimele două etape (75% și 90%). Iată clasamentul:

1. Rapid 64% (114—73)
2. Politehnica 61,90% (134—83)
3. A.S.A. 59,40% (106—63)
4. Crișul 56,50% (122—69)
5. Progresul 55,80% (136—76).
6. Voința 53,40% (116—62).
7. I.E.F.S. 53,30% (90—48).
8. Mureșul 52,50% (120—63)
9. Constructorul 46,70% (122—57).
10. „U" 46,70% (92—43).

În caz că două sau mai multe echipe au obținut același procentaj, pe un loc superior se claseză cea care a beneficiat de mai multe aruncări.

Acest clasament este alcătuit fără procentajele meciurilor ASA — „U", IEFS — Voința și „U" — Crișul, deoarece arbitrii nu au trimis în timp util foile de arbitraj.

CLASAMENTELE DIVIZIEI A

MASCULIN

1.	Steaua	8	8	0	723—541	16
2.	Dinamo	7	7	0	550—473	14
3.	„U" Timișoara	8	6	2	613—380	14
4.	„U" Cluj	7	6	1	492—463	13
5.	I.E.F.S.	7	4	3	460—451	11
6.	Poli. Brașov	7	3	4	454—506	10
7.	I.C.H.F.	7	3	4	519—584	10
8.	Poli. Buc.	7	2	5	418—431	9
9.	Comerțul Tg.M.	7	2	5	464—513	9
10.	Rapid	7	1	6	525—549	8
11.	Poli. Galați	7	1	6	510—538	8
12.	Voința Buc.	7	0	7	445—544	7

FEMININ

1.	Poli. Buc.	7	7	0	568—345	14
2.	I.E.F.S.	7	6	1	423—336	13
3.	Rapid	6	5	1	398—303	11
4.	Crișul Oradea	7	4	3	409—401	11
5.	Mureșul Tg. M.	7	4	3	397—364	11
6.	A.S.A. Cluj	7	3	4	432—546	10
7.	Voința Brașov	7	2	5	383—438	9
8.	Construct. Buc.	6	1	5	286—319	7
9.	Progresul Buc.	6	1	5	317—386	7
10.	„U" Cluj	6	0	6	270—297	6

Restanțele „U" Cluj — Rapid și Progresul — Constructorul se vor disputa la 16 și respectiv 17 decembrie.

LA CLUBUL STEAUA — O NOUĂ CONSFĂTUIRE METODICO-ȘTIINȚIFICĂ

Continuînd o fertilă tradiție, clubul Steaua organizează a IV-a consfătuire metodico-științifică, programată miercuri 10 decembrie la Casa Centrală a Armatei. Specialiștii clubului bucureștean vor prezenta o serie de lucrări științifice grupate în jurul temei „Ciclul săptămînal de antrenament". Această problemă preocupă de multă vreme tehnicienii de la Steaua, ea fiind obiectul și celei de a III-a consfătuiri. Menținerea ei în prim planul cercetărilor este în fond, o încercare de aprofundare prin confruntare cu practica a unui concept metodic cu numeroase implicații. Dintre lucrările ce vor fi expuse enumerăm cîteva: Ciclul săptămînal de antrenament — de I. Mureșan; Studiu asupra volumului și intensității efortului la echipa de rugby a clubului sportiv Steaua — de P. Cosmănescu; Dinamica ciclului săptămînal de antrenament în cadrul etapelor de concurs a atletei Viorica Viscopoleanu în anul 1968 — de I. Sôter; Considerații asupra unor cicluri săptămînale de antrenament folosite în pregătirea atletului Carol Corbu — de B. Elias; Modele de cicluri săptămînale de antrenament folosite în diferite etape ale pregătirii din cursul unui an la secția de caiac-canoe — de N. Navașart.

După-amiază vor avea loc dezbateri.

COMPLETĂRI ȘI PRECIZĂRI LA CALENDARUL COMPETIȚIILOR SPORTIVE REPUBLICANE, PE 1970

Deoarece după publicarea calendarului competițiilor interne au survenit unele modificări de date sau schimbări de localități unde se vor organiza unele competiții, facem următoarele precizări și completări:

BASCHET

— Criteriul republican al juniorilor mici (1953 și mai tineri) m+f.

— etape județ pînă la 30.XII.

JUDO

— Campionatele republicane individuale ale seniorilor:

— etapa județ 21—22.II.

— campionatele republicane individuale ale juniorilor — etapa de zonă București, Iași, Arad, Mediaș 9—11.I.

OINĂ

— Campionatul republican — etapa finală 8—11.X.

TENIS DE CIMP

— Campionatul republican al copiilor etapa finală Galați 29.VI—5.VII.

— „Cupa speranțelor" Arad 15—21.VI.

— Concursul centrelor de copii Iași 31.VIII—6.IX.

ȘAH

— Campionatul republican pe echipe mixte.

— etapa zonă (semifinale) Suceava, Deva, Craiova, S. Mare, Cluj, Reșița, Galați, Rîm. Vîlcea și București.

— Campionatul republican individual al juniorilor (m+f) etapa județ (1/4 finală) 5.III—15.VI.

VOLEI

Campionatul republican al școlarilor și juniorilor (m+f) EDIȚIA 1969—1970.

Diviziile returul 18.I—1.III.

SCHIUL DE MASĂ — DEOCAMDATĂ — UN VIS FRUMOS

(Urmare din pag. I)

tele Consiliului popular orășenesc Vatra Dornei:

„Condiții naturale și climatice avem din belșug. Bazinul Dornelor oferă terenuri excelente pentru practicarea schiului. Condițiile pentru schiul de performanță nu sînt, încă, în măsură să satisfacă exigențele. Pentru schiul de masă, însă, ar trebui să existe toate condițiile. Prin tradiție, aproape toți flăcăii din regiunea Dornelor își satisfac stagiul militar la vînătorii de munte. Pentru schiul de masă lipsește în primul rînd materialul. Dacă înainte copiii, tineretul, se mulțumeau cu orice, azi, datorită nivelului de trai care a crescut mult, nu mai acceptă nimeni materiale rudimentare. Necesarul pentru schi se desface prin magazinele de sport din municipii, dar este imperios necesar ca aceste materiale să ajungă și în comune și sate, prin magazinele cooperației de consum și, o condiție primordială, la PREȚURI ACCESIBILE. Să nu uităm că în majoritatea familiilor există minimum 2—3 copii. Ca să le oferi posibilitatea practicării schiului trebuie să-i dotezi cu echipament, dar 500—600 lei pentru un minischior (cum spuneți dv.) este, zic eu, cam mult. Cînd comerțul va rezolva această problemă, atunci fiți siguri că pe Suhard și pei ceilalți „frați" ai lui, vor răsuna, de dimineața pînă seara, chiotele pline de sănătate ale schiorilor de toate vîrstele".

Tov. HORIA CHIRILUȘ, președintele Consiliului orășenesc pentru educație fizică și sport Vatra Dornei:

„Dorim să facem mai mult ca în trecut. Schiul de masă este o problemă care ne frămîntă de multă vreme. Avem copii și tineri care ar sta toată ziua pe schiuri. Dar, trebuie să fim obiectivi și să recunoaștem că pentru a face un sport de masă este nevoie, în primul rînd, de bază materială. Or, în schi, se știe, materialul și echipamentul contează foarte mult. Tot ceea ce oferă comerțul este, să zicem bun, dar neaccesibil pentru marea majoritate, datorită costului. Cînd această problemă va fi rezolvată de Ministerul Comerțului Interior, cînd schiurile, bețele și bocancii nu vor mai constitui probleme dificil de rezolvat, atunci schiul de masă va avea cale liberă".

Tov. CONSTANTIN MIRON, șeful comisiei sport în Consiliul județean al sindicatelor din Suceava:

„Realizarea schiului de masă se poate face prin concurs, dar pentru asigurarea succesului trebuie stimulente materiale. Perioada diplomelor, a insignelor și vorbelor frumoase a fost depășită. O altă problemă ar fi dotarea asociațiilor și cluburilor sportive cu echipament și material corespunzător, iar pentru probele alpine, fără mecanizare (teleferice, teleschiuri etc.) nu se poate face mare lucru. Element uman este, dar mai trebuie investite muncă, pasiune, materiale și echipament și atunci vom putea vorbi de schiul de masă".

★

Despre influența binefăcătoare a schiului asupra organismului nu mai este nevoie să amintim. O știe toată lumea. Cu cît vom avea mai mulți copii, tineri și adulți pe tălpice de lemn, cu atît bolile vor sta mai departe, vor fi mai ușor de învins. Schiul de masă se impune. Este necesar să se facă eforturi susținute pentru ca el să devină o realitate palpabilă, pentru a se putea spune că iarna, majoritatea tineretului este pe pîrtii. Atunci schiul de masă va deveni un vis realizat.

FOTBALUL BALCANIC RENAȘTE

- **Se reia (după formula turneu) întrecerea reprezentativelor A**
- **Universitatea Craiova prezentă și în 1970 la startu competiției intercluburi**
- **Între 5—16 iunie 1970, în Bulgaria: competiția selecționatelor de tineret**

Recent s-a desfășurat la Atena Congresul federațiilor de fotbal balcanice. Pe ordinea de zi a ședinței, la care au participat din partea F. R. Fotbal, tov. **Ion Dumitrescu,** vicepreședinte al F.R.F., și **Octav Luchide,** membru în Biroul federal, au figurat următoarele puncte :

a) **raportul Federației grecești** (care a deținut Secretariatul în anul 1969) **asupra activității din fotbalul balcanic pe anul în curs ;**

b) **Campionatul balcanic intercluburi ;**

c) **competiția rezervată reprezentativelor de tineret ;**

d) **Campionatul balcanic pentru echipele naționale A.**

În privința **întrecerii intercluburi** s-a menținut repartizarea de anul acesta, după cum urmează : **seria I** : cu echipe de cluburi din Grecia, Turcia și Bulgaria ; **seria a II-a :** cu formații din ROMÂNIA, Albania și Iugoslavia.

Reprezentanții federațiilor din Grecia și Iugoslavia au cerut un termen (pînă la 15 decembrie) pentru desemnarea echipelor respective.

Federațiile din România și Turcia au înscris în competiție formațiile **Universitatea Craiova** și, respectiv, Eskișehir Sport. Reamintim că titlul de cîștigătoare a „Cupei balcanice" intercluburi, pe anul 1969, a revenit echipei Beroe Stara Zagora, întrucît în partida retur (în tur : 1—0 pentru Dinamo Tirana) fotbaliștii albanezi s-au retras de pe teren în min. 88, la scorul de 0—1, în momentul în care arbitrul iugoslav Zecevici a acordat un penalty în favoarea formației Beroe.

În legătură cu competiția reprezentativelor de tineret **s-a hotărît ca ediția din 1970 să se desfășoare între 5 și 16 iunie în organizarea federației de specialitate din Bulgaria. Echipa Iugoslaviei nu s-a înscris nici la această ediție.**

În sfîrșit, la cel mai important punct al ordinei de zi s-a discutat despre campionatul balcanic pentru reprezentativele A. **Reprezentanții celor 5 federații prezente la consfătuire (au absentat doar reprezentanții federației albaneze) au căzut de acord să se reia această importantă întrecere întreruptă înaintea celui de-al doilea război mondial. S-a hotărît, astfel, ca următoarea ediție să se desfășoare în 1971 după** formula turneu **— „fiecare cu fiecare".**

Jocurile se vor desfășura în Grecia, în două orașe, la Atena și Salonic. Condițiile materiale se vor definitiva cu ocazia proximei consfătuiri balcanice care va avea loc la Sofia în iunie 1970.

S-a mai hotărît, de asemenea, ca, în 1970, Secretariatul permanent al Cupelor balcanice să funcționeze la București.

— g. n. —

JOI, CONSFĂTUIRE CU ANTRENORII DIVIZIONARI A

Joi, în Capitală, va avea loc o consfătuire cu antrenorii echipelor divizionare A. Cu acest prilej, vor fi discutate planurile de pregătire a loturilor A, olimpic și juniori. De asemenea, se vor da unele indicații tehnico-metodice pentru perioada pregătitoare în vederea returului campionatului diviziei A.

Meci amical

SELECȚIONATA ORAȘULUI BUZĂU — PROGRESUL BUCUREȘTI 1—3 (0—1)

Liderul seriei I a diviziei B, Progresul București, a întîlnit la Buzău, în cadrul unui meci amical, selecționata orașului. Bucureștenii au cîștigat cu scorul de 3—1 (1—0), prin golurile marcate de Beldeanu (min. 30) și Pavlovici (min. 75 și 85). Pentru gazde a înscris Raboi (min. 14).

D. MARIN, coresp.

GOLGETERII TURULUI CAMPIONATULUI DIVIZIEI A

12 GOLURI : **Tătaru II (Steaua), Neagu** (Rapid) ;
11 GOLURI : **Voinea — 1 din 11 m** (Steaua) ;
10 GOLURI : **Dumitrache — 1 din 11 m** (Dinamo Buc.) ;
9 GOLURI : **Obiemenco** (Univ. Craiova) ;
8 GOLURI : **D. Ene** (Dinamo Bacău), **Györfi** (Steagul roșu), **Nuțu — 1 din 11 m** (F. C. Argeș) ;
7 GOLURI : **Dobrin — 2 din 11 m** (F. C. Argeș), **Domide** și **Lereter** (U.T.A.) ;
6 GOLURI : **Florescu** (Steagul roșu), **Creiniceanu** (Steaua), **Dembrovschi — 1 din 11 m** (Dinamo Bacău), **Sălceanu** (Dinamo Buc), **Sasu** (Farul), **Radu** (F. C. Argeș), **Peronescu** (Jiul) ;

NEAGU și TĂTARU II
Desen de AL. CLENCIU

5 GOLURI : **Lupescu** (Rapid), **Oprea** și **Adam — 1 din 11 m** („U" Cluj), **Moldoveanu** (Politehnica), **Grozea — 4 din 11 m** (Petrolul), **Naghi — 2 din 11 m** (A. S. Armata), **Tufan** (Farul) ;
4 GOLURI : **Dincuță** (Petrolul), **Cuperman — 1 din 11 m** (Politehnica), **Barbu** („U" Cluj), **Cociș** (Crișul), **Soo** (C. F. R.) ;
3 GOLURI : **Soos — 1 din 11 m** (C.F.R.), **Năidin, Libardi** și **I. Constantin** (Jiul), **Harșani** (Crișul), **Bădin** (Petrolul), **Ciutac** (A. S. Armata), **Lucescu** și **Dinu** (Dinamo Buc.), **Axente** (U.T.A.), **Prepurgel** (F. C. Argeș), **Pescaru** (Steagul roșu), **Kassai** (Crișul), **Dumitriu III** (Steaua) ;
2 GOLURI : **Caniaro — 1 din 11 m, Trăznea** (A. S. Armata), **Angelescu, Strat** și **Dumitru** (Rapid), **Pahonțu, Rugiubei** și **Băluță** (Dinamo Bacău), **Cotormani** (Jiul), **Kun II, Suciu, Dărăban** (Crișul), **M. Popescu** (C.F.R.), **Neagu, Bălan, Dașcu** și **Strîmbeanu** (Univ. Craiova), **Jercan** și **Roșu** (F. C. Argeș), **Negrea** (Steaua), **Kallo, Badea** și **Ologu** (Farul), **Lupulescu** și **Marica** (Politehnica), **Fl. Dumitrescu** (U.T.A.), **Munteanu** („U" Cluj) ;
1 GOL : **Ivancescu, Gane, Necula, Balint** și **Jamaischi** (Steagul roșu), **Ivan** și **Deselnicu** (Univ. Craiova), **Schwartz, Al. Vasile, Stîncel** și **Petrescu** (C.F.R.), **Sima, Moț, Petescu** (U.T.A.), **Circiumărescu** (F. C. Argeș), **Tonca, Marinescu, Sandu** (Jiul), **Simionaș, Contardo** (Politehnica), **Bungău, Iordache** și **Uifăleanu** („U" Cluj), **E. Naghi, Arnoțchi, Cefan, Sătmăreanu II** și **Popovici — din 11 m** (Crișul), **Ghergheli, Doru Popescu, Frățilă, Deleanu, Stoenescu — din 11 m** și **R. Nunweiller** (Dinamo Buc.), **Vătafu** (Dinamo Bacău), **Ștefănescu, Sătmăreanu** și **Manea** (Steaua), **Stănescu, Moraru** și **Cotigă** (Petrolul), **S. Avram** și **Koszka** (Farul).

AUTOGOLURI : **N. Ionescu** (Petrolul) pentru „U" Cluj ; **Florea** (Petrolul) pentru Dinamo Bacău ; **Nedelcu** (Dinamo Bacău) pentru Univ. Craiova ; **Lereter** (U.T.A.) pentru Jiul ; **Pojoni** (U.T.A.) pentru Univ. Craiova și Politehnica ; **Botea** (Farul) pentru Steagul roșu ; **Mareș** (Farul) pentru F. C. Argeș ; **David** (Dinamo Bacău) pentru Dinamo Buc. ; **Lupescu** (Rapid) pentru F. C. Argeș ; **Georgevici** (Jiul) pentru Farul ; **Bretan** (C.F.R.) pentru Dinamo Buc ; **Baumgartner** (Crișul) pentru Petrolul ; **Olteanu** (F. C. Argeș) pentru Univ. Craiova.

ÎN SERIA A VII-a A DIVIZIEI C

După disputarea meciului restanță, dintre Victoria Carei și Dermata Cluj (3—3), clasamentul seriei a VII-a arată astfel :

1. Gloria	15	8	4	3	38—13	20
2. Someșul	15	8	4	3	24— 9	20
3. Victoria	15	8	4	3	27—15	20
4. C.I.L. Gherla	15	8	3	4	25—14	19
5. C.I.L. Sighet	15	8	3	4	23—14	19
6. Dermata	15	7	4	4	25—14	18
7. Constructorul	15	8	2	5	23—19	18
8. Unirea Dej	15	6	3	6	31—21	15
9. Chimistul	15	6	3	6	24—21	15
10. Metalul	15	6	2	7	18—25	14
11. Bradul Vișeu	15	7	0	8	14—29	14
12. Foresta	15	4	4	7	16—23	12
13. Dinamo	15	4	4	7	15—28	12
14. Bihoreana	15	3	3	9	11—28	9
15. Dacia	15	2	5	8	10—29	9
16. Topitorul	15	2	2	11	13—30	6

CURS DE PERFECȚIONARE A ANTRENORILOR

Luni dimineață, la Complexul sportiv „23 August" din Capitală, s-a deschis un curs de perfecționare a antrenorilor de fotbal, la care participă antrenori ai echipelor divizionare din întreaga țară.

Expunerile sînt făcute de antrenori federali și alți specialiști ai sportului cu balonul rotund.

Portarul piteștenilor, Niculescu, într-una din acele intervenții spectaculoase și eficiente care i-au adus nota maximă în meciul de la Craiova.
Foto : V. POPOVICI

CE PĂRERE AVEȚI DESPRE TURUL CAMPIONATULUI ?

Ancheta noastră în rîndul antrenorilor de divizia A

Așadar, duminică am asistat cu toții, pe stadioane sau în fața televizoarelor, la ultimul act al turului campionatului de fotbal, la ceea ce a intrat de acum în scripte sub numele de „cea de-a XV-a etapă a diviziei naționale A, ediția 1969—1970"...

A fost, neîndoios, un sezon fotbalistic zbuciumat, desfășurat deopotrivă sub semnul revelațiilor cît și al reconfirmărilor, sezon a cărui satisfacție principală rămîne, alături de meciurile de campionat, calificarea echipei naționale la turneul mondial din Mexic.

Pentru a putea să oferim cititorilor noștri o imagine de ansamblu, cît mai fidelă, a modului de desfășurare a primei părți a campionatului, am solicitat mai multor antrenori ai echipelor divizionare A păreri și observații, aflate, desigur, în sfera specialității celei mai certe. Încredințăm astăzi tiparului primele dintre acestea...

L. VLAD
(Crișul Oradea)

Fiind vorba despre fotbal, de multe ori e riscant să te pronunți asupra campionatului, chiar cu o etapă înainte de sfîrșit, și cu atît mai mult la jumătatea lui... Oricum, surprinde faptul că Dinamo București, despre care unii spuneau că ar trebui să participe „hors concours" în acest campionat, ca urmare a marelui ei potențial fotbalistic, nu numai că nu are înainte cele 3—4 puncte scontate, dar se află pe poziția a doua. Nu e mai puțin adevărat însă că, în felul acesta, campionatul este mai interesant. Cu Crișul mă aflu pe un loc propice speranțelor, dar expus și furtunilor. Cred că echipa poate da mai mult, pe măsură ce tinerii jucători ai formației — Sătmăreanu II, de pildă, are 17 ani — se vor roda mai mult. Nu vreau să atrag asupra echipei pe care o antrenez mînia arbitrilor, dar nu pot să trec peste faptul că am fi avut cel puțin două puncte în plus, extrem de prețioase, dacă nu ne-ar fi lovit unele arbitraje. Cum nu sufăr de mania persecuției, sper că a fost o simplă întîmplare...

ȘTEFAN CÎRJAN
(„U"-Cluj)

Cred că s-a realizat un progres. Jocul echipelor noastre a început să fie mai elastic, liniile acționează mai compact. Am impresia că fotbaliștii noștri nu mai sînt încorsetați de consemnul rigid al posturilor. Observ ameliorări în faza de atac și apărare. Apărările se aglomerează mai prompt. Înaintările circulă mai bine, dar continuă să lipsească sprijinul jucătorului cu mingea. Calificarea echipei naționale ne-a vitalizat pe noi toți, antrenori și jucători, făcîndu-ne să ne prețuim mai mult și să ne iubim mai mult cluburile în care activăm.

O. HULEA
(C.F.R.-Cluj)

Turul campionatului s-a desfășurat într-o notă de sportivitate, aceasta ca urmare a măsurilor luate de F.R.F. și comisia centrală de competiții și disciplină.

Consider că, cu toate meciurile avute de echipa reprezentativă, campionatul s-a desfășurat cu regularitate și au fost foarte puține meciuri aminate. De asemenea, arbitrajele în acest tur au fost mai bune, neființd rezultate viciate. Personal am fost mulțumit de arbitraj și atunci cînd echipa mea a pierdut.

În ceea ce privește echipa C.F.R. pe care o conduc cu dr. Rădulescu, deși nu are nume sonore, se străduiește prin pregătirea fizică și jocul colectiv să imprime o linie de joc și să obțină rezultate onorabile.

Prof. C. CERNĂIANU
(Petrolul Ploiești)

Turul campionatului se încheie fără ca echipa noastră să-și fi realizat obiectivul propus, acela de a nu pierde nici un joc acasă... Există, evident, circumstanțe. Vă amintiți desigur de accidentul suferit de INTREAGA echipă, înainte de începerea competiției, intoxicarea în masă a jucătorilor. A intervenit după aceea un alt fapt : omogenizarea tardivă a echipei. Grozea și Cotigă, ca să folosesc doar două exemple, au reușit să apară în postura de jucători în plenitudinea cuvîntului abia în ultimele partide. Și apoi nu trebuie să se uite că o omogenizare reală nu se putea înfăptui atîta timp cît în lot au fost promovați o serie de jucători proveniți din „C". De aici o evoluție crispată, cu mult sub ceea ce aștepta conducerea tehnică a echipei. Omogenitatea s-a realizat, așadar, din mers, cu toate consecințele care au decurs dintr-o asemenea stare de fapt.

Consider că în perioada de așa-zisă odihnă, care ne desparte de retur, lotul echipei noastre va reuși să se sudeze și mai mult, în primul rînd sufletește, astfel ca în primăvară, chiar o dată cu primele partide, să putem recupera punctele pierdute. Este un deziderat la care subscriu TOȚI jucătorii...

V. STĂNESCU
(Steagul roșu)

Am remarcat, în primul rînd, revirimentul echipelor din provincie. Acest fapt se poate vedea ușor și în configurația clasamentului. Două dintre „provinciale", Univ. Craiova și F.C. Argeș, concură cu șanse egale la primul loc.

Și pe mine mă bucură faptul că multe echipe, printre care și Steagul roșu, au promovat o serie de elemente tinere, cu perspective. Sper că a fost doar un început și în primăvară numărul tinerilor în formațiile divizionare va crește.

Nu pot să trec cu vederea marea performanță a echipei noastre naționale : calificarea în turneul final de la Mexic. Aceasta însă ne obligă pe toți, adică jucători, antrenori și conducători, să muncim cu mai multă seriozitate pentru ridicarea pe o treaptă superioară a calității jocurilor din returul campionatului.

fotbal

ÎN ULTIMA ETAPĂ, RECORD EGALAT !

(Urmare din pag. I)

sprijinul acestei afirmații aducem numai argumentul că dintre protagonistele mai sus amintite echipa giuleșteană, al cărui raport dintre punctele adunate în meciurile disputate pe teren propriu și cele în deplasare (din 7 meciuri acasă — 13 puncte, față de 8 meciuri afară — cu 7 puncte), indică o cifră rezonabilă, cu o semnificație pozitivă. Această constantă se vădește și în exprimarea golaverajului, liderul avînd apărarea care a cedat cel mai puțin (14 goluri) și un atac ce se situează, cu cele 23 de goluri, pe locul IV ca productivitate. Evident că cifrele reflectă, în cele din urmă, tendința de omogenizare a noii formații feroviare, axul central constituindu-l totuși, compartimentul defensiv, care a și dus greul meciurilor.

Pentru că această etapă, prin cele 34 de goluri, se înscrie ca cea mai productivă a primei părți a campionatului — împărțind locul I—II cu etapa a IX-a — să ne oprim puțin asupra acestei caracteristici. Demn de subliniat este, în primul rînd, faptul că la recolta remarcabilă a acestei ultime etape au contribuit 15 din cele 16 protagoniste. Este un caz rar în istoria acestui campionat care a însemnat, de altfel, din punct de vedere al eficacității, un pas timid — dar real — înainte. Dacă la numărul mare de goluri al unei etape, partea leului revenea, de obicei, unui singur meci, ca de exemplu cele două scoruri astronomice realizate de Steaua : 10—1 și 8—0, cu A.S.A. și Dinamo Bacău, sau 6—1 înregistrat la meciul F. C. Argeș — Crișul, de această dată cifra medie a etapei (peste 4 goluri !) este foarte aproape de realitatea fiecărui meci. De fapt, singurele jocuri unde s-a înscris mai puțin au fost Crișul — Steaua și Petrolul — Steagul roșu, ultima echipă fiind și singura care a lăsat tabela de marcaj imaculată. **Numărul mare de goluri s-a datorat, în această etapă a turului, unui neașteptat echilibru pe terenuri, dîndu-i un plus de interes și atractivitate.** Puțini erau aceia care puteau prevedea, de pildă, că C.F.R. Cluj va conduce și va reveni din urmă, spectaculos, la Constanța, chiar dacă Farul a plutit în acest final de sezon pe apele minimei rezistențe, că A. S. Armata va egala destul de facil la București și se va dezechilibra doar în urma unui penalti văzut doar de arbitru, chiar dacă dinamoviștii sînt în declin de formă, sau că la Arad, după ce arădenii, mult însetați de goluri și victorie, vor conduce cu 2—0, politehnicienii ieșeni, care pînă nu de mult se chinuiau să înscrie pe teren propriu, vor avea resurse să egaleze ? Adăugînd tot aci victoria Crișului asupra formației militare bucureștene, vom putea opina asupra unui reviriment de ultimă oră al formațiilor din subsolul clasamentului, dornice, desigur, să intre în noul an cu grijii mai puține. Similitudinea face ca și în această zonă, ca și în fruntea clasamentului, să se înscrie tot patru echipe : **Crișul, C.F.R., Politehnica** și **A. S. Armata. Acestea au și dovedit o consecvență demnă de o cauză mai bună, gravitînd cu conștiinciozitatea mediocrității în jurul lanternei roșii. Vrem să credem însă că dispoziția lor de luptă, dovedită în ceasul al 12-lea al turului, este simptomatică pentru un retur foarte agitat, pe care-l dorim imprevizibil.**

Și pentru că acest comentariu consemnează ultima etapă a turului, să notăm în finalul său.... finalul nefericit al argesenilor care, în min. 90 scapă victoria (meritată !) din mînă, la Craiova, unde nimeni n-a învins în acest sezon, tocmai printr-un autogol ! Se pare că un destin implacabil îl urmărește pe Teașcă, amintindu-ne și de partida de la Iași, cînd apărarea ultrabetonată a elevilor săi a cedat în același minut fatal de încheiere.

Divizia națională A

RETROSPECTIVĂ STATISTICĂ...

ETAPA	I				II				III				IV				V				VI				VII				VIII				IX				X				XI				XII				XIII				XIV *				XV				Gol-average	Puncte
	V	N	Î	L	V	N	Î	L	V	N	Î	L	V	N	Î	L	V	N	Î	L	V	N	Î	L	V	N	Î	L	V	N	Î	L	V	N	Î	L	V	N	Î	L	V	N	Î	L	V	N	Î	L	V	N	Î	L	V	N	Î	L		
RAPID		0-0 Poli		6-9	1-0 Petr			11	3-1 F.C.A			7	2-0 St.R			5		1-1 UTA		6	2-0 CFR			1			0-1 U-Cr	5	3-3 Steaua			6	4-3 Jiu			4			0-2 ASA	4	3-0 Cris			3	2-0 DB			2			0-0 U-Cj	2	1-0 Far			1			1-3 D.Bc	1	23-14	20
DINAMO BUC.	3-2 Jiu			2-3			0-1 U.Cj	6	3-1 D.Bc			4-5	3-2 Steaua			1			1-2 St.R	5	1-0 Petr			3		0-0 Cris		2	2-1 U-Cr			1	2-1 Far			1	6-0 UTA			1			1-2 F.C.A	1			1	3-1 CFR			1		0-3 Poli	4	3-1 ASA			2	30-19	19
UNIVERSITATEA CRAIOVA		1-1 U.Cj		6-9	2-1 Cris			3-4	4-0 Far			2		0-2 ASA		7	2-1 D.Bc			2-3		1-1 Poli		4	1-0 Rapid			1		1-2 D-B		3-4	4-1 UTA			3		1-1 Jiu		2	1-0 Steaua			2	2-1 Petr			3		0-3 St.R	3		0-0 CFR		2		2-2 F.C.A			3	22-16	19
F.C. ARGEȘ	6-1 Cris			1	2-1 ASA			1			1-3 Rap.	4-5	1-1 U-Cj			6	3-1 Jiu			1			2-3 St.R	6	4-1 Far			2	3-0 CFR			2			0-1 Poli	3	2-1 D.B			5		0-0 Steaua		4			0-3 UTA	0	3-0 Petr			3	2-2 U-Cr			4	31-20	18
JIUL			2-5 D.B	14-15	2-1 CFR			10	1-0 St.R			6	1-0 UTA			4			1-3 F.C.A	7	1-0 Steaua			5-6			0-1 Petr	8	3-0 ASA			5			3-4 Rap	7	1-1 U-Cr			5	2-0 Poli			4		0-0 Far		6	1-1 D.Bc			5	2-1 Cris			5	1-4 U-Cj	5	21-22	16
U.T.A.	1-0 D.Bc			5	4-2 Steaua			2	2-0 Cris			1		0-1 Jiu		2	1-1 Rap			2-3			1-3 Far	7	3-1 U.Cj			3	1-1 Petr			3-4			1-4 U.Cr	6		0-5 D.B	8	1-0 ASA			7		0-1 CFR	9	3-0 F.C.A			7		0-1 St.R	8	4-2 Poli			6	22-23	16
STEAGUL ROȘU	3-0 Far			2-3			0-4 D.Bc	8-0			0-1 Jiu	12		0-2 Rap	13-14		2-1 D.B			11-12				9	3-2 F.C.A			7			0-3 Poli	10	4-0 Steaua			8		1-3 Cris		8	4-1 CFR			6		0-3 ASA	8	3-0 U.Cr			8	1-0 UTA			6		0-2 Petr	7	23-25	16
DINAMO-BACĂU			0-1 UTA	12	4-0 St.R			5			1-3 D.B	9	1-0 Poli			8			1-2 U.Cr	10			2-2 F.C.A	10		0-0 CFR	11	4-0 Cris			8	1-0 ASA			5			0-0 Far	7	2-2 Petr		8	3-1 U.Cj			5		1-1 Jiu	4		0-0 Steaua	9	3-1 Rap.			8	22-25	16
STEAUA		0-0 Petr		10-11			0-4 UTA	14	3-1 CFR			10		2-3 D.B		11	10-1 ASA			9			0-1 Jiu	11	2-1 Poli			10		3-3 Rapid			11			2-4 St.R	12	2-1 U.Cj			10		0-0 F.C.A		11	2-0 Far			10	8-0 D.Bc			7		1-2 Cris	9	37-22	15
U* CLUJ		1-1 U.Cr		6-9	1-0 D.B			3-4	2-0 Poli			3		1-1 F.C.A		3		2-2 Petr		4			1-2 St.R	8			1-3 UTA	9	0-0 CFR			9	3-3 Cris			9		1-2 Steaua	11	2-0 Far			9		1-2 D.Bc	10		0-0 Rap.		11		0-0 ASA		10	4-1 Jiu			10	20-17	15
FARUL			0-3 Cris	14-15	2-0 Petr			8-9			0-4 U-Cr	13	2-1 Petr			9	0-1 Cris			8	3-1 UTA			5-6			0-0 ASA	4			1-4 F.C.A	7			1-2 D.B	10	4-0 D.Bc			6			0-2 U.Cj	10	1-0 Jiu			7		0-2 Steaua	9		0-1 Rapid	11	4-2 CFR			11	20-23	15
PETROLUL		2-0 Steaua		10-13			0-1 Rap.	13	1-0 ASA			8		1-3 Far	10		2-2 U.Cj			13			0-1 DB	14	1-0 Jiul			12	1-1 UTA			12	2-1 Poli			11		1-2 CFR	12	2-1 D.Bc			12		1-2 U.Cr	14	2-1 Cris			12		0-3 F.C.A	12	2-0 St.R			12	16-18	14
CRIȘUL			1-5 F.C.A	16			1-2 U.Cr	16			0-4 UTA	16	0-1 C.F.R			15			1-2 Far	14	2-1 ASA			12-13			0-0 D.B	13-14			0-4 D.Bc	14	3-3 U.Cj			14	3-1 St.R			13		0-3 Rap.	13	2-0 Poli			12		1-2 Petr	13		0-2 Jiu	15	2-1 Steaua			13	21-30	12
C.F.R.	2-0 ASA			4			1-2 Jiul	7			1-3 Steaua	11		1-4 Cris	13-14		1-0 Poli			11-12			0-2 Rap	12-13		0-0 D.Bc	13-14		0-0 U.Cj	13			2-1 Petr	15			14	1-0 UTA			15		0-2 Cris	16		0-0 U.Cr		13		2-4 Far	14	13-26	11
POLITEHNICA		0-0 Rap		6-9			0-2 Far	12			0-2 U.Cj	14		0-1 D.Bc	16				0-1 C.F.R	16			1-1 U.Cr	15			1-2 Steaua	16	3-0 St.R			15			1-2 Petr	15	1-0 F.C.A			15		0-2 Jiul	15		0-2 Cris	16	4-1 ASA			15	3-0 D.B			14		2-4 UTA	13	16-20	10
A.S.ARMATA			0-2 CFR	13			1-2 F.C.A	15			0-1 Petr	15	2-0 U.Cr			12			1-1 D.Bc	15			1-2 Cris	16			0-0 Far	15			0-3 Jiul	16			2-0 Rap	16			0-1 UTA	16	3-0 St.R			15			1-4 Poli	16	0-0 U.Cj			16			1-3 D.B	15	12-23	8

* Locul în clasament este stabilit după disputarea ultimelor meciuri-restanță

SPORTIVII ROMÂNI VOR PARTICIPA ÎN 1970 LA 87 DE CAMPIONATE MONDIALE, EUROPENE ȘI BALCANICE ! LA CIUDAD DE MEXICO VA FI DESEMNATĂ ÎN IUNIE O NOUĂ CAMPIOANĂ MONDIALĂ DE FOTBAL.

DORIȚI SĂ FIȚI INFORMAȚI ZILNIC ÎN LEGĂTURĂ CU MARILE EVENIMENTE SPORTIVE ALE LUMII ?

REÎNNOIȚI-VĂ CHIAR AZI

ABONAMENTUL LA ZIARUL **sportul**

LOTO — PRONOSPORT

ÎN ATENȚIA PARTICIPANȚILOR DE LA TRAGEREA EXCEPȚIONALĂ LOTO DIN 9 DECEMBRIE 1969

Tragerea va avea loc astăzi la București în sala Clubului Finanțe Bănci din str. Doamnei nr. 2, cu începere de la ora 18,45. Tragerea va fi radiodifuzată după care va urma un film artistic. Intrarea liberă.

Depunerea biletelor cîștigătoare se va face pînă simbătă 13 decembrie 1969, ora 13 în orașele de reședință județeană, iar în celelalte localități pînă vineri 12 decembrie 1969, la ora 13.

Omologarea premiilor se va efectua în ziua de joi 18 decembrie 1969.

Plata premiilor se va face astfel :

În Capitală, începînd de luni 22 decembrie 1969, prin casieriile proprii Loto—Pronosport.

În țară, începînd aproximativ de joi 25 decembrie 1969, prin casieriile proprii Loto—Pronosport și prin mandate poștale.

● Nu uitați ! Astăzi este ULTIMA ZI pentru concursul Pronoexpres obișnuit de miercuri 10 decembrie 1969, care va avea loc la București, în sala Clubului Finanțe—Bănci din str. Doamnei nr. 2. cu începere de la ora 19. Tragerea va fi radiodifuzată după care va urma un film artistic. Intrarea liberă.

PREMIILE CONCURSULUI PRONOEXPRES Nr. 49 DIN 3 DECEMBRIE 1969 :

EXTRAGEREA I : Categoria I : 0,5 variante (5 variante jucate 10%) a 21.784 lei ; a II-a : 119,3 a 913 lei ; a III-a: 3.056,9 a 36 lei.

EXTRAGEREA A II : Categoria A : 3,1 variante a 30.234 lei ; Cat. B. : 206,6 a 454 lei ; Cat. C. : 3.783,7 a 25 lei.

Participantul Circiumărescu Eftimie din Topoloveni, jud. Argeș, avînd trei variante jucate 10% la extragerea I, cîștigă suma de 90.352 lei.

Așa a marcat Spiegler cu capul (în dreapta fotografiei) golul victoriei, în meciul Israel — Australia (1—0), în primul meci al finalei zonei Asia-Oceania din preliminariile campionatului mondial de fotbal.

fotbal meridiane

RAMSEY PĂSTREAZĂ DISCREȚIE

Managerul reprezentativei de fotbal a Angliei, sir Alf Ramsey, a subliniat, că este dispus să vorbească despre planurile sale în vederea turneului final al campionatului mondial, dar numai... după încheierea competiției ce se va desfășura anul viitor în Mexic. Solicitat de redactorul sportiv al agenției Reuter, Mike Hughes, să-și exprime părerea cu privire la problema „apărării laterale" și la felul cum intenționează să o contracareze în cursul turneului din iunie viitor, el a declarat: **„Apărare laterală? Ce înțelegeți prin aceasta? Nu-mi este un termen familiar. De altfel, în general nu prea cunosc termenii folosiți în America de Sud".** Hughes a indicat că termenul înseamnă, probabil, „o apărare pachet, în care jucătorii se află dispuși în linie în fața careului de pedeapsă". **„Acesta este un lucru important** — a replicat Ramsey. **Nu am nici o îndoială că toți antrenorii care vor merge în Mexic se vor ocupa de el. Dar, în ce mă privește, nu intenționez să permit adversarilor noștri să ne cunoască planurile. Sînt sigur că brazilienii și alții doresc să știe cum vom juca în Mexic. Dar nu am intenția să spun nimic mai mult decît faptul că ei vor putea să afle totul despre noi în cursul turneului final al campionatului mondial".**

Mike Hughes l-a întrebat pe celebrul antrenor englez dacă va folosi „aripi ortodoxe" — adică jucători care pornind din zona terenului apropiată de tușă, pătrund cu mingea spre mijlocul careului. **„Dacă aș fi capabil să realizez acest lucru, l-aș face"** — a răspuns el, refuzînd să dea alte amănunte. Managerul englez, cunoscut de altfel pentru discreție, a continuat: **„Mă tem că nu voi putea să spun mai multe pentru următoarele șase luni. Am un program foarte încărcat de pregătire a echipei și trebuie să-mi dedic timpul acestei sarcini".**

Alf Ramsey își propune acum să urmărească comportarea tuturor jucătorilor reprezentativei în echipele lor de club, precum și a fotbaliștilor din selecționata de tineret astfel încît, după cum a spus el, **„orice jucător are o șansă să plece în Mexic numai să dovedească că merită această cinste".** Federația engleză a stabilit că sezonul intern de fotbal se va încheia mai devreme ca de obicei, echipa națională urmînd să plece spre Mexic cu o lună înaintea începerii turneului final.

UN AL TREILEA MECI AUSTRALIA — ISRAEL?

In cazul că finala zonei Asia — Oceania (preliminariile C.M.), între echipele Israelului și Australiei va necesita un al treilea joc, acesta va avea loc probabil în Noua Zeelandă, la 18 decembrie. După cum se știe, echipa Israelului a cîștigat prima întîlnire cu scorul de 1—0. Returul — 14 decembrie, la Sydney.

CAMPIONATE

SPANIA. — Derbiul etapei a 13-a a campionatului între Atletico Madrid și Atletico Bilbao, s-a încheiat cu scorul de 2—1 în favoarea madrilenilor. Alte rezultate: Valencia-Pontevedra 2—0; Mallorca—Real Madrid 1—2; Saragossa—Barcelona 2—1; Sevilla—Real Sociedad 1—1. În clasament: Atletico Madrid 21 p. Real Madrid, Atletico Bilabo cite 18 p etc.

ANGLIA: — Lidera campionatului, echipa Everton, a fost surclasată pe teren propriu, pierzind cu 0—3 în fața echipei Liverpool. Alte rezultate din etapa a 23-a; Arsenal—Southampton 2—2; Coventry—Tottenham 3—2; Leeds—Wolverhampton 3—1; Manchester United—Chelsea 0—2; West Ham United—Manchester City 0—4; Burnley—Wb Albion 1—0; Newcastle — Stoke City 1—0; În clasament: Everton 35 p, Leeds 34 p, Liverpool 30 p.

SCOȚIA: Celtic a învins cu 1—0 pe Dundee și se menține lideră cu 23 de puncte, secundată de eterna sa rivală Glasgow Rangers (23 puncte), care a dispus cu 2—1 de Hearts.

R. F. a GERMANIEI. Lidera clasamentului, Borussia Mönchengladbach, a învins pe V. S. Hannover cu 5—0, în timp ce Schalke 04 a cîștigat în deplasare cu 3—0 la Rotweiss Oberhausen. Alte rezultate: Eintracht Braunsweig—Allemannia Aachen 3—0; Borussia Dortmund—Hertha 0—0; Bayern München—Vs. Hamburger 2—1; Werder Bremen—München 1860 1—1.

AUSTRIA. — A luat sfîrșit turul campionatului. După 15 etape, pe primul loc se află Austria Viena cu 22 de puncte, urmată de Wacker Innsbruck 19 puncte (ambele echipe au un joc mai puțin), Wiener Sport Club—19 puncte etc. Cîteva rezultate înregistrate din etapa a 15-a; Sturm Durisol—Wiener Sport Club 1—1; ASK Linz—Austria Klagenfurt 2—2; Wattens—Rapid Viena 1—2; Austria Salzburg—Voest Linz 2—0; F. C. Dornbirn—Elisenstadt 1—1.

IUGOSLAVIA: După 16 etape, conduce Steaua Roșie Belgrad cu 24 p, urmată de Zelezniciar—23 p, Dinamo Zagreb—21 p etc. În etapa a 16-a, Dinamo Zagreb a învins cu 2—0 pe Steaua Roșie Belgrad, iar Zelezniciar a cîștigat cu 4—0 la Celik. Alte rezultate: Radnicki Niș—Maribor 1—1; Radnicki Kragujevat—Olimpia Ljubljana 1—0; Velez—Bor 3—0; Vardar—OFK Beograd 1—0; Sloboda—Sarajevo 1—1.

UNGARIA. — Ediția 1968—1969 a fost cîștigată de formația Ujpesti Dozsa, care a totalizat 48 de puncte din 60 posibile. Pe locurile următoare s-au clasat echipele Honved—44 puncte, Ferencvaros—39 puncte, Vasas—39 puncte etc. În ultima etapă a campionatului s-au înregistrat următoarele rezultate: Honved—Ferencvaros 5—2; Csepel—Ujpesti Dozsa 1—1; MTK—Dunaujvaros 0—0; Diosgyör—Pecs 3—3; Raba Eto—Egyetertes 1—1; Vasas—Salgotarjan 1—0; Tatabanya—Szombathely 2—0. Ediția viitoare a campionatului maghiar de fotbal va începe la mijlocul lunii martie.

ECHIPA IUGOSLAVIEI VA EVOLUA ÎN MEXIC

În programul de pregătire a echipei Mexicului, pentru campionatul mondial, au fost incluse și două meciuri amicale cu echipa Iugoslaviei. Fotbaliștii iugoslavi vor sosi la Ciudad de Mexico la sfîrșitul acestei luni. Ei vor întîlni echipa Mexicului la 1 și 4 ianuarie. Între 8 și 15 ianuarie fotbaliștii mexicani vor participa la un turneu internațional alături de echipele Botafogo (Brazilia), Honved Budapesta, Sparta Praga, selecționata orașului Guadalajara și alte două echipe mexicane.

ÎNTRECEREA HANDBALISTELOR DE LA SOFIA

I.E.F.S. București — locul III

Turneul internațional feminin de handbal de la Sofia a luat sfîrșit cu victoria studentelor sofiote. În ultimele două seri de concurs s-au înregistrat următoarele rezultate: Institutul de cultură fizică și sport Sofia — I.E.F.S. București 10—9 (4—7); Selecționata orașului Sverdlovsk (U.R.S.S.) — T.S.K.A. Septemvriski Zname Sofia 19—11 (9—2); pentru locurile 3—4, I.E.F.S. București — T.S.K.A. Septemvriski Zname Sofia 13— 8 (6—6); pentru locurile 1—2, Institutul de cultură fizică și sport Sofia — Selecționata orașului Sverdlovsk (U.R.S.S.) 11—9 (6—5).

HOCHEIȘTII ROMÂNI ÎNVINGĂTORI

(Urmare din pag. I)

au fost clarificate de portarul Dumitraș, care a făcut o partidă strălucită, reușind să coordoneze cu clarviziune și inteligență apărarea bucureșteană. Totuși, la sfîrșitul primei reprize, Galamboș a egalat profitînd de o eroare a lui Florian Sgîncă. Momentul critic a fost însă repede depășit, Basa reușind să readucă avantajul formației române.

Repriza a doua a început sub semnul dominării insistente a bucureștenilor. Fodorea, Geza Szabo și Gheorghiu au ratat cîteva ocazii excelente. Superioritatea teritorială a fost, însă, inevitabil, concretizată, Gheorghiu și Calamar ridicînd scorul la 4—1.

În plină ofensivă a românilor, Pali a redus din handicap: 4—2. Acest gol a redeșteptat speranțele gazdelor, care atacă dezlănțuit timp de aproape zece minute, dar apărarea română le-a spulberat toate visurile.

În ultima repriză, tehnica superioară a echipei noastre, ca și condiția fizică mai bună și-au spus cuvîntul, selecționata Budapestei rezumîndu-se la rolul de sparring-partner. Formația noastră a mai înscris de două ori prin Geza Szabo și Fodorea, stabilind, astfel, scorul final la 6—2, ceea ce le-a permis să cucerească pentru a șasea oară „Cupa Dunării".

CLASAMENTUL FINAL:

1. București	**2**	**1**	**0 1 8— 5 2**
2. Sofia	**2**	**1**	**0 1 7— 7 2**
3. Budapesta	**2**	**1**	**0 1 7—10 2**

Trimisul nostru special la Berna, **CĂLIN ANTONESCU**, transmite:

INTERES ENORM PENTRU MECIUL ELVEȚIA — ROMÂNIA

● Toate biletele au fost vîndute ● Excursii speciale pentru această partidă ● Meciul va fi transmis integral de televiziunea elvețiană ● Oțelea, Gunesch și Birtolom vor lipsi din formația noastră

Plecați duminică dimineața din București, jucătorii reprezentativei de handbal a țării noastre au ajuns după cîteva ore în orașul gazdă al primului joc din turneul pe care selecționata **României** îl întreprinde în **Elveția, R. D. Germană** și în **Cehoslovacia.** Aici, la **Berna,** iarna a intrat pe deplin în drepturile ei, așa încît nu ne rămîne altceva de făcut decît să privim rugător caloriferele elegantului hotel de pe malul riului **Aare,** în care locuim și să citim ziarele pentru a afla părerile ospitalierilor noștri gazde în legătură cu partida **Elveția — România** de mîine seară (n.r. — azi). O primă constatare: jocul este așteptat cu mult interes. Și aceasta din două motive. Primul ar fi acela că handbaliștii români se bucură în țara cantoanelor de un bun renume, fapt dovedit nu numai prin aceea că biletele au fost epuizate sau că s-au organizat excursii speciale din alte orașe pentru acest meci, ci și prin prezența camerelor de luat vederi ale televiziunii helvete, care va transmite integral întîlnirea. Al doilea motiv îl constituie prezența ambelor teamuri în aceeași grupă preliminară a C.M., ceea ce face ca jocul să fie o utilă repetiție generală pentru ambele tabere.

Acest lucru l-am înțeles mai înainte din grija cu care gazdele s-au pregătit pentru această partidă. Antrenorul iugoslav **Dolenec,** care se ocupă de reprezentativa Elveției, a convocat la Berna pe cei mai buni handbaliști ai acestei țări, renunțînd deocamdată la promovarea unor tineri jucători, a căror lipsă de experiență ar fi scăzut din potențialul formației. Așa că mîine (n.r. — azi) amatorii de handbal din Elveția vor putea vedea cîteva vedete ale acestui sport pe care ei le-au admirat nu cu mult timp în urmă și care acum vor îmbrăca din nou tricoul echipei naționale: **Glaus, Stebler, Aeschbach.** În opoziție cu întăriturile de ultim moment la care apelează fostul atlet și handbalist iugoslav Dolenec, în echipa română vom nota pentru acest prim joc al turneului cîteva absențe: **Oțelea, Birtolom și Gunesch — care,** fiind ușor accidentați, nu vor evolua mîine (n.r. — azi) la Berna. Este, desigur, destul de greu pentru formația noastră să fie nevoită să renunțe la serviciile acestor jucători, în special ale lui Oțelea și Gunesch, dar cum dificultatea turneului este mai accentuată în a doua sa parte (partida cu R. D. Germană și cele două jocuri cu Cehoslovacia), trioul antrenorilor români (Nedef, Trofin, Vlase) a decis după antrenamentul de luni dimineață, efectuat de întreaga echipă în **Altenbergturn Halle,** să nu-i forțeze, păstrîndu-i ca o utilă rezervă în vederea partidelor viitoare.

În finalul corespondenței noastre, cîteva amănunte legate de acest prim meci (următoarea partidă cu Elveția va avea loc în ziua de 11 decembrie, în localitatea Saint Gallen). Jocul va începe destul de tîrziu, adică la ora 20.30 (deci 21.30 în România), din cauza televiziunii, care a solicitat acest lucru, pentru a putea include disputa dintre handbaliștii români și cei elvețieni în programul serii. Partida va fi arbitrată de **Otto Halk și Ludwig Lutz** (R. F. a Germaniei) și va fi precedată de un meci de juniori și de o întîlnire feminină din campionatul orașului Berna, unde se desfășoară o rodnică activitate handbalistică.

D-l ADRIANO RODONI ÎMPOTRIVA CICLISMULUI AMATOR?

● Sportul cu pedale riscă să fie exclus din programul J.O.
● F.I.A.C. — o comisie arareori consultată...
● Domnia bunului plac poate să producă o criză a ciclismului internațional

Ciclismul internațional traversează o perioadă grea, încercînd din răsputeri să evite criza. Zeci de profesioniști rămîn fără contracte; frații Petterson — idolii amatorismului — se disculpă în fața forului internațional pentru acuzația de a fi primit importante sume (drept premii sau subvenții) și, apoi, semnează contracte „profi"; presa de senzație umflă artificial niște false vedete pentru a-i crea (tot artificial) rivali lui Eddy Merckx; se vehiculează ideea excluderii ciclismului de la J.O. Tangențele sale — tot mai numeroase — cu marile firme comerciale, bursele fabuloase oferite unor supercampioni, duritatea excesivă a competițiilor-maraton au scos ciclismul din sfera aventurii creatoare de eroi sportivi și l-au plasat pe orbita afacerilor publicitare, rutierii devenind un fel de acționari. Măsura limitării kilometrajului în cursele de fond și a numărului de etape în întrecerile de amploare — menită să frîneze cursa nebunească spre depășirea limitelor resurselor umane — a fost binevenită, deși unii organizatori de competiții au criticat-o cu vehemență.

Impasul n-a fost însă depășit. Și, dacă în ceea ce privește ciclismul profesionist avem mai puține motive să ne îngrijorăm, situația celui amator ne interesează în mod deosebit. Recentul Congres al U.C.I. de la Geneva vine să confirme faptul că forul internațional amestecă problemele profesionismului cu cele ale amatorismului, că nu încearcă să stopeze extinderea influenței ciclismului devenit o profesiune asupra celui practicat din pură plăcere. Interferențelor — și așa destul de numeroase — li se adaugă cu bună știință altele. Avertismentele Comitetului Internațional Olimpic nu sînt luate în seamă și nu este exclus ca într-un viitor apropiat sportul cu pedale să dispară de pe programul Jocurilor Olimpice. Dl. Adriano Rodoni, președintele F.I.A.C. și al U.C.I., rămîne însă insensibil la toate observațiile...

De fapt ce se întîmplă? **C.I.O., prin președintele Avery Brundage, a cerut ciclismului cîteva lucruri, după părerea noastră de bun simț:**

a) despărțirea ciclismului amator de cel profesionist, prin crearea unei federații internaționale separate;
b) desfășurarea separată a campionatelor mondiale ale amatorilor de cele ale profesioniștilor;
c) în anul desfășurării Jocurilor Olimpice să nu se mai desfășoare campionatele mondiale, învingătorilor la J.O. urmînd să li se atribuie și tricourile „arc-en ciel".

Dl. **Adriano Rodoni** — îl numim pe d-sa întrucît este președintele actual al celor două foruri internaționale, deci factorul cu cea mai mare răspundere — **n-a căutat însă o soluționare completă a acestor îndreptățite deziderate, ci un mijloc de a le eluda.**

Așa stînd lucrurile, AU FOST CREATE DOUĂ NOI FORURI: F.I.A.C. **(Federația internațională de ciclism amator)** și F.I.C.P. **(Federația internațională de ciclism profesionist).** Aparent, lucrurile au fost reglementate. **În fond, însă,** NU S-A FĂCUT NICI UN PAS SPRE DESPĂRȚIREA CICLISMULUI AMATOR DE CEL PROFESIONIST, **întrucît deasupra celor două federații internaționale există un for tutelar — U.C.I. (Uniunea Ciclistă Internațională) — care cenzurează toate hotărîrile.** De fapt, **cele două federații sînt niște comisii cu vot consultativ,** care UNEORI, NICI MĂCAR NU SÎNT CONSULTATE.

Așa s-a întîmplat la Congresul de la Geneva din noiembrie cînd, fără a fi consultat F.I.A.C. (prilej ar fi existat, deoarece în luna august acest for și-a ținut congresul la Brno), **dl. Adriano Rodoni a propus** — ȘI COMITETUL DIRECTOR A APROBAT — **limitarea vîrstei participanților la C.M. de amatori la 25 de ani.**

De fapt, **d-sa urmărea o evidentă apropiere între amatori și profesioniști,** O ANULARE A NOȚIUNILOR DE AMATOR ȘI PROFESIONIST **prin crearea a două categorii de alergători pe baza licenței unice: tineret — pînă la 25 de ani, seniori de la 25 de ani în sus.**

Este o idee mai veche a domnului președinte pe care ne-a înfățișat-o cu cîțiva ani în urmă la Berlin și pe care a respins-o apoi. Acum o consideră mijlocul de a scoate ciclismul din impas. Nu discutăm ideea ca atare, ci mijlocul de a o impune, favorizat de labirintul organelor conducătoare ale ciclismului internațional. Că ea a căzut, este o altă chestiune datorată în exclusivitate opoziției ferme a unor delegați neconvinși de utilitatea menținerii autorității președintelui.

În problema disputării campionatelor mondiale, rezolvarea a fost, de asemenea, ambiguă. S-a stipulat că ele pot fi organizate în țări diferite numai în cazul cînd federațiile solicită separat unul sau altul dintre campionate. Și cîțiva ani lucrurile au mers bine. În 1969 campionatele amatorilor au avut loc în Cehoslovacia, iar cele ale profesioniștilor în Belgia. Dar în viitor? În 1970 ambele întreceri sînt găzduite de Anglia, iar în 1971 de Elveția... Este clar. Problema suspendării ediției C.M. din anul desfășurării J.O. a fost direct respinsă!

Pentru toți cei care cunosc situația e evident că U.C.I. nu dorește să îndeplinească cererile C.I.O., că face tot ce este posibil să mențină un dăunător statu quo. Dl. Adriano Rodoni — președinte fără contracandidat — **nu vrea să scape din mînă nimic, nici din ciclismul amator și (mai ales) din cel profesionist.** ESTE MOTIVUL PENTRU CARE LUCRURILE SE COMPLICĂ, PENTRU CARE SITUAȚIA DIN SPORTUL CU PEDALE INTERNAȚIONAL ÎNAINTEAZĂ SIGUR SPRE O ACUTĂ CRIZĂ.

Fiind delegat la Congresul F.I.A.C. de la Brno mi-am putut da seama de dorința pe care dl. Adriano Rodoni et. comp. o manifestă pentru a nu se discuta nimic important în plenul Congresului, pentru ca hotărîrile importante să fie luate de Comitetul director, unde d-sa are o puternică influență, pentru ca componența organelor conducătoare ale F.I.A.C. și U.C.I. să rămînă în permanență aceeași. Nu este, de aceea, întîmplător nici faptul că ordinea de zi a Congreselor este trimisă delegaților în ultimul moment, astfel ca ei să nu se poată consulta cu federațiile respective,

să nu-și poată forma un punct de vedere precis.

Participînd la un astfel de congres îți formezi părerea — fără să vrei — că dl. Adriano Rodoni acționează împotriva ciclismului amator, că el își apără cu înverșunare părerile proprii și luptă vehement pentru respingerea celor venite de la alții, că ÎNTR-UN FEL, ÎN ACEASTĂ FEDERAȚIE, DOMNEȘTE BUNUL PLAC.

Din păcate, spre nesansa sportului cu pedale.

Hristache NAUM

sportul în lume

În această fază dinamică, atacul este condus de Iraçabal

CORESPONDENȚĂ SPECIALĂ PENTRU SPORTUL

NUMAI 14 DIN CEI 15 JUCĂTORI...

Echipa de rugby a Franței nu are încă al doilea centru pentru meciul cu România

Spanghero, accidentat, va fi spectator la Tarbes

După întîlnirile amicale susținute săptămîna trecută de selecționatele franceze de rugby, A și B — prima a evoluat neconcludent în compania selecționatei britanice Cornouailles (11—11), iar echipa B a întrecut cu 33—6 reprezentativa R.F. a Germaniei — selecționerii celor două formații **au conturat reprezentativa care urmează să primească, la 14 decembrie, în orașul Tarbes, replica rugbyștilor români.**

Specialiștii francezi ai balonului oval au căzut de acord să alcătuiască o echipă în care apar foarte puține nume noi. În primul rînd, trebuie știut că EI NU AU MAI PUTUT APELA LA SERVICIILE CĂPITANULUI XV-LUI GALIC, WALTER SPANGHERO, DEOARECE ACESTA A SUFERIT O DUBLĂ FRACTURĂ LA MÎNĂ în cursul meciului cu selecționata Cornouailles. **De asemenea, întrucît Maso nu s-a restabilit complet, NU A FOST ÎNCĂ REZOLVATĂ PROBLEMA CELUI DE AL DOILEA CENTRU, CUPLAT CU TRILLO.**

Selecționerii au convenit să mai aștepte cîteva zile pentru a desemna pe titularul acestui post. În cazul cînd Maso va primi aviz favorabil din partea medicilor, va intra în formație. În caz contrar, URMEAZĂ SĂ SE ALEAGĂ ÎNTRE LUX ȘI DOURTHE, acesta din urmă fiind și el la capătul unei perioade de convalescență. **Dacă în etapa ce urmează, și în care se speră că vor putea evolua toți cei trei jucători — nici unul din ei nu va da satisfacție,** se va recurge la Alain Marot, inclus de pe acum în lot ca rezervă.

Cel mai mare număr de titulari în echipa ce va fi opusă rugbyștilor români i-a dat selecționata care a întîlnit, nu de mult, o reprezentativă a Lancashire-ului. Este vorba de fundașul Villepreux, de aripa Bonal, de centrul Trillo, de Cester din linia a II-a a atacului și de „stîlpii" Iraçabal și Azarète. Celălalt post de aripă a fost încredințat lui Bourgarel, care, împreună cu uriașul Bastiat, din linia a II-a, sînt oamenii noi ai echipei. Mijlocașii Puget (la grămadă) și Roques (la deschidere) nu au prea avut contracandidați pe posturile lor. Mai mult chiar, pentru buna sa comportare în meciul cu Lancashire, Puget și-a păstrat titlul de căpitan al echipei deși în prima formație a reintrat binecunoscutul Carrère!

Pentru marea sa reîntoarcere, Carrère va avea ca tovarăși de joc în linia a III-a pe Dauga, **cel ce îl înlocuiește pe Spanghero, și** care — se spune — este în plin progres după meciul de la București, și pe Viard, a cărui prezență nu a fost periclitată de loc de Yachvili.

În linia I, între Iraçabal și Azarète, urmează să evoluezo excelentul specialist al talonajului Bénésis.

În același conciliabul al selecționerilor s-a stabilit ca, în vederea întîlnirii Franța A—Franța B, programată la 29 decembrie, Michel Gelaya să conducă pregătirile primei formații, iar Fernand Cazenave să se ocupe de echipa secundă.

De asemenea, **s-a hotărît ca Walter Spanghero să fie invitat de federație la meciul Franța—România.**

Henri COUSIN

Paris, decembrie

TURNEUL FEMININ DE ȘAH DE LA VRNJACKA BANJA

După desfășurarea a șase runde, în turneul internațional feminin de șah de la Vrnjacka Banja (Iugoslavia) conduce iugoslava Lazarevici cu 5 (1) p, urmată de Ivanka (Ungaria) — 4½ p, Gaprindașvili (U.R.S.S.) și Nicolau (România) cite 4 (1) p. În runda a șasea, Stadler (R. D. Germană) a remizat cu Margareta Teodorescu (România), iar Alexandra Nicolau a cîștigat la Stibaner. Teodorescu ocupă locul 8 cu 2 (1) p.

TELEX - TELEX - TELEX - TELEX - TELEX - TELEX - TELEX

HANDBALIȘTII BUCUREȘTENI AU JUCAT LA HANOVRA

HANOVRA, 8 (Agerpres). — Selecționata masculină de handbal a orașului București și-a continuat turneul în R. F. a Germaniei jucînd la Hanovra cu reprezentativa orașului. Gazdele au obținut victoria cu scorul de 19—17 (10—11). Jocul a fost urmărit de peste 3 000 de spectatori.

Competiția internațională de tenis pe teren acoperit „Cupa regelui Suediei" s-a încheiat la Köln cu victoria Cehoslovaciei. În finală, tenismenii cehoslovaci au întrecut cu 2—1 echipa Suediei: Kukal l-a învins cu 6—1, 5—7, 11—9 pe Bengtsson, Zednik a dispus cu 6—4, 7—5 de Zahr, iar perechea Bengtsson — Nerell a cîștigat cu 6—4, 6—4, în fața cuplului Kukal — Zednik. În meciul pentru locurile 3 și 4, Anglia a învins cu 3—0 formația R. F. a Germaniei.

● Boxerul danez de categorie mijlocie Tom Bogs și-a apărat cu succes centura de campion al Europei. **În meciul desfășurat la Aarhus, în prezența a peste 4 000 de spectatori, el l-a învins prin abandon în rundul 5 pe italianul Luigi Patruno. Danezul devenise campion continental la 11 septembrie, în urma victoriei la puncte realizate în fața fostului deținător al centurii, italianul Duran. Bogs, neînvins în carieră, a susținut pînă acum 51 de meciuri, dintre care a cîștigat 19 înainte de limită. Campionul european intenționează să-l întîlnească la Madison Garden din New York pe Rodriguez sau pe campionul mondial, italianul Benvenuti.**

● În meci retur pentru preliminariile campionatului mondial masculin de handbal, la Viena, **echipa Austriei a învins-o cu 21—20 pe cea a Islandei. Învingători în primul joc cu 28—10, jucătorii islandezi s-au calificat pentru turneul final datorită golaverajului.**

● Turneul masculin de handbal de la Schwerin **s-a încheiat cu victoria primei reprezentative a R. D. Germane, care a întrecut în ultima zi a competiției formația Poloniei cu scorul de 22—11 (9—3). Selecționata secundă a R. D. Germane a dispus cu 15—13 (8—7) de echipa Ungariei. CLASAMENT FINAL: 1. R. D. Germană A 6 p; 2. R. D. Germană B 4 p; 3. Ungaria 1 p; 4. Polonia 1 p.**

Citiți mîine în SPORTUL

REZULTATELE DETALIATE ALE ANCHETEI INTERNAȚIONALE I. S. K., CARE A DESEMNAT

MARII PERFORMERI AI ANULUI 1969

- **Clasamente**
- **Comentarii**
- **Retrospective**
- **Instantanee**

TURNEUL DE HOCHEI DE LA MOSCOVA

În turneul de hochei pe gheață de la Moscova dotat cu „Cupa ziarului Izvestia", Canada a învins Suedia cu 5—2 (1—0, 3—1, 1—1). În clasament conduce echipa U.R.S.S. cu 7 p (4 jocuri), urmată de Canada — 7 p (5 jocuri), Cehoslovacia — 4 p, Suedia — 4 p, Finlanda — 2 p și R. D. Germană — 2 p.

Trimisul nostru special, R. CĂLĂRĂȘANU, transmite:

S-A DAT STARTUL ÎN TURNEUL DE BOX AL SPERANȚELOR OLIMPICE

LODZ, 8 (prin telefon). Astă seară (n.r. — ieri), în marele palat al sporturilor din localitate a avut loc deschiderea festivă a celui de al 5-lea turneu de box al speranțelor olimpice. Gazdele au ținut să asigure competiției un fast deosebit. O mare fanfară militară a deschis festivitatea, iar în acordurile unui marș sportiv au pășit pe podium tinerii boxeri din reprezentativele BULGARIEI, CEHOSLOVACIEI, R. P. D. COREENE, CUBEI, R. D. GERMANE, ROMÂNIEI, UNGARIEI, UNIUNII SOVIETICE și POLONIEI (gazdele prezentîndu-se la această întrecere cu două garnituri). După jurămîntul rostit de decanul de vîrstă al arbitrilor, polonezul M. Sikorski, a luat cuvîntul în numele organizatorilor Roman Lisowski, vicepreședinte al A.I.B.A., care a urat boxerilor și arbitrilor mult succes în confruntarea ce avea să înceapă peste cîteva minute.

Turneul a fost deschis de Kostadinov (Bulgaria) și Gallai (Ungaria), care au boxat în cadrul categoriei semimuscă. Bulgarul a dominat clar, și-a expediat adversarul la podea și a obținut victoria la puncte. Apoi, la categoria muscă s-au întîlnit Rodriguez (Cuba) și Li (U.R.S.S.). Cubanezul începe meciul vijelios. Li e numărat în picioare în repriza I și apoi în cea secundă. În ultimele trei minute Rodriguez bate în retragere, dar decizia la puncte nu-i mai poate scăpa. Alte rezultate: la categoria cocoș: Dubieniuk (U.R.S.S.) b.ab. II Nagy (Ungaria); cat. pană: Ramin (R.D.G.) b.p. Kaspar (Cehoslovacia). În al 7-lea meci al galei va urca în ring primul nostru reprezentant, C. Bumb, însă ora tîrzie la care se desfășoară partida nu ne mai permite să comunicăm rezultatul. Marți vor intra în întrecere alți reprezentanți ai țării noastre: Ilie Ion, V. Ivan și M. Dumitrașcu.

Tiparul I.P. „Informația", str. Brezoianu nr. 23—25, București

40368

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXV — Nr. 751 (6185) ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT Miercuri 10 decembrie 1969

ÎN „C. C. E." LA BASCHET FEMININ,

Rapid a învins, dar U. C. Clermont Ferrand s-a calificat

Aseară, în sala Giulești, campioana feminină de baschet a țării noastre a făcut tot posibilul pentru a se califica în turul al treilea al competiției continentale „C.C.E.". A luptat din răsputeri, a beneficiat de un public entuziast, a avut la un moment dat și un avans promițător, dar, pînă la urmă, nu a reușit să învingă decît la o diferență de 7 puncte — 79—72 (37—39) — și, astfel, formația Université Club Clermont Ferrand, campioană a Franței, va juca în sferturile de finală ale „C.C.E.", deoarece avantajul de 22 de puncte obținut la Clermont Ferrand s-a dovedit decisiv.

Chiar dacă nu a adus calificarea echipei feroviare, meciul de ieri a dat spectatorilor satisfacția unei întreceri pasionante din prima pînă în ultima clipă a întîlnirii, atît prin dîrzenia cu care s-a luptat, prin fazele de mare spectacol create deseori, cît și prin interesanta evoluție a scorului. În prima repriză, oaspetele, cu Chazalon un adevărat argint viu, incisivă și eficace, cu Guidotti impresionant de combativă și precisă, cu Passemard lucidă și mereu prezentă în preajma coșului, au dominat și, în ciuda eforturilor vădit ale rapidistelor, au reușit să obțină un avans minim, dar care sporea de fapt la 24 de puncte handicapul bucurestencelor. Acestea au început, însă, repriza secundă mult mai hotărîte și, mai ales, mai organizate. Ele s-au descurcat mai bine în fața presingului temporar și zonei campioanelor franceze, au înscris destul de precis de la semidistanță și chiar de la distanță, realizînd un plus de 13 puncte (min. 32 : 64—51, min. 33 : 72—59 și 74—61). Anca Racoviță, Elena Ivanovici, Dorina Suliman, Ileana Chiraleu au fost, în această perioadă, cele mai eficace, aducîndu-și, totodată, un aport substanțial în apărare prin unele intercepții spectaculoase. În final, însă, Clermont Ferrand și-a apărat cu multă dîrzenie șansele și, profitînd de unele ratări ale gazdelor, au refăcut dintr-un handicap care și așa nu îi punea în pericol calificarea.

Scorul de 79—72 a fost realizat de Suliman 23, Ferencz 2, Bițu 13, Chiraleu 4, Tall 2, Nicola 3, Racoviță 13, Ivanovici 19 pentru Rapid, respectiv Chazalon 28, Guidotti 20, Petro 2, Goulême 2, Radovanovici — Todovici 2, Prugneau 7, Passemard 11.

Au arbitrat A. Dekey (Ungaria) și G. Pschera (Austria).

D. STANCULESCU

Atacată de Passemard (în dreapta) și de Guidotti, Elena Ivanovici încearcă să paseze unei partenere

Foto : A. NEAGU

HANDBALISTELE BUCUREȘTENCE AU EVOLUAT LA KIEV

MOSCOVA 9 (Agerpres). — Aflată în turneu în U.R.S.S., selecționata feminină de handbal a orașului București (tineret) a susținut pînă în prezent trei meciuri la Kiev. În primul joc tinerele handbaliste românce au jucat cu formația locală Avangard, pe care au învins-o cu scorul de 15—13 (11—5). În celelalte două partide echipa orașului București a întîlnit pe campioana unională, formația Spartak Kiev, în fața căreia a pierdut cu 14—18 (7—10) și, respectiv, 12—15 (8—9).

PERFORMERII ANULUI 1969

În pag. a 4-a rezultatele Anchetei I.S.K.

Masă rotundă organizată de ziarul „SPORTUL" și Comisia județeană de schi Prahova

PREZENT ȘI VIITOR ÎN SCHIUL PRAHOVEAN

● O bază materială în continuă dezvoltare ● Sute de copii în așteptarea unui părinte adoptiv și generos ● A.B.C.-ul schiului trebuie predat pe... Valea lui Carp ? ● Să valorificăm cadrele existente ! ● Probele nordice pot renaște spectaculos ● Organizarea, inițiativa locală, munca de perspectivă — deziderate actuale, imperioase

Valea Prahovei, leagăn al schiului, capătă pe zi ce trece alte contururi, deschizînd noi orizonturi turismului și schiului de performanță. În dorința de a cunoaște opiniile celor care se ocupă direct de destinele schiului în această zonă, am considerat oportună o discuție privind activitatea prezentă și de viitor, mai ales acum la început de sezon, convinși că, prin aceasta, vom contribui la impulsionarea activității sub multiplele ei fațete.

Să dăm cuvîntul participanților :

MARIN NICULESCU — responsabilul telefericului, antrenor :

„Dezvoltarea schiului alpin pe Valea Prahovei este condiționată, evident, atît de factorul material, cît și de cel uman. Posibilitățile materiale actuale și, mai ales, perspectiva extinderii mijloacelor mecanice ne oferă garanția unor condiții bune de practicare a schiului. Este adevărat că funcționabilitatea schi-liftelor de la Vîrful cu Dor și din Sinaia a suferit din cauza unor deficiențe de construcție. În prezent se lucrează la darea lor în funcțiune, inclusiv a celui nou de la Cota 1500. Mă tem că cel din Sinaia, destinat activității copiilor, va rămîne și în această iarnă inactiv. Incredibil, dar adevărat, în Sinaia, în afara unui teren aproape plat, la Popicărie, nu ai unde schia. Iar ABC-ul schiului nu se poate învăța pe... Valea lui Carp. Pentru schiul de performanță, pîrtiile din Bucegi satisfac, dar este absolut necesară construirea unei pîrtii pentru mare masă a turiștilor sub Cota 1400, pîrtie protejată să ajungă la stația de plecare a noului teleferic.

Dacă numărul celor care practică schiul nu ne satisface, explicația trebuie căutată în insuficienta preocupare pentru crearea de condiții schiului de masă, a muncii de atragere a copiilor și chiar a lămuririi părinților asupra avantajelor practicării schiului. Evident, în această direcție trebuie să ne îndreptăm toate eforturile și priceperea".

REP. : Dar în privința schiului de performanță ?

M. N. : „În secții să se țină seama mai ales de calitățile intelectuale și de profilul psihologic al sportivilor, mai multă răbdare în creșterea elementelor și o mai susținută activitate competițională".

MIRCEA ENACHE — antrenor la Caraimanul Bușteni :

„Bușteniul a alimentat întotdeauna loturile naționale cu elemente valoroase. Avem o puternică tradiție și un rezervor uman prețios. Din păcate, în prezent, activitatea este foarte restrînsă și aceasta generată atît de deficiențe organizatorice, cît și de lipsa condițiilor materiale. Ar trebui să avem o secție sportivă cu profil schi la liceu (unde există și profesor cu specializare schi), două centre de copii pentru fond și alpine bine organizate și dotate, iar asociația sportivă Caraimanul să primească fonduri din partea U.G.S.R. pentru organizarea unei grupe de copii. Apoi, este necesară înființarea unei comisii orășenești care să se ocupe de organizarea activității competiționale de masă. Cele cîteva perechi de schiuri existente la fostele centre sau la A.S. Caraimanul nu pot satisface necesitățile a sute de copii care doresc să practice schiul. Motiv pentru care, de fapt, anul trecut centrul de alpine nu a funcționat. Lipsa oricărui mijloc mecanic în localitate ne obligă la efectuarea unor antrenamente cu un slab randament".

REP. : Cărui fapt se datorește exodul schiorilor crescuți în Bușteni spre secțiile din Brașov ?

M. E. : „Este adevărat că foarte mulți schiori din Bușteni alimentează secțiile din Brașov, chiar după satisfacerea stagiului militar. Dacă li s-ar crea condiții în localitate, am putea alcătui formații redutabile. De altfel, tot din aceste motive mulți foști schiori valoroși au abandonat activitatea, deși ar fi putut să se ocupe de instruirea noilor generații".

Masă rotundă organizată de **prof. Ion MATEI**

(Continuare în pag. a 2-a)

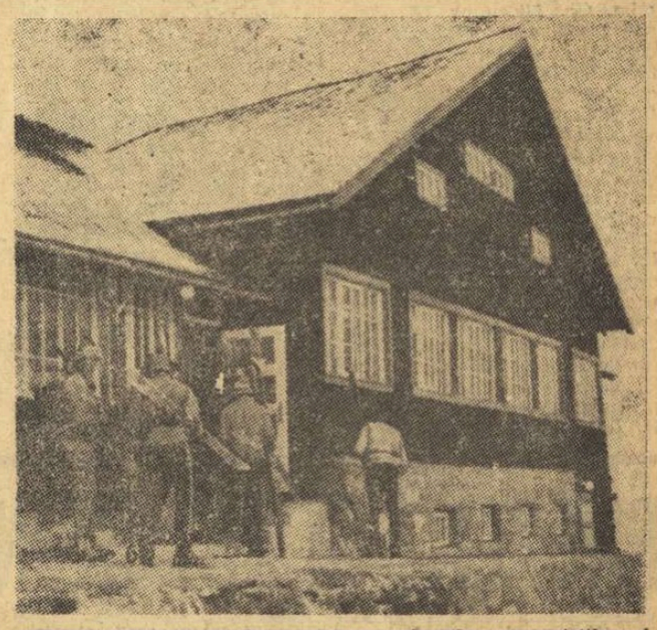

Cabana Vîrful cu Dor, oază a schiorilor și turiștilor de pe Valea Prahovei

Foto : N. DRAGOȘ

Sîmbătă, la Predeal, preludiul sezonului de schi 1969 — 1970

„Statul major" al schiului românesc se va întruni sîmbătă, la Predeal, pentru a discuta principalele probleme actuale ale acestui sport. În cursul dimineții, se vor desfășura lucrările Comitetului federal, iar după-amiază vor avea loc dezbaterile antrenorilor pe tema „Sarcinile activității schiului în sezonul 1969—1970".

Depinde pe ce pui accentul...

Răspunzînd întrebării lansate în revista „World Soccer" de Leslie Vernon : „Devine fotbalul prea popular ?", confratele acestuia, Keir Radnege, operează cu termeni extremi dar, după părerea lui, reflectînd aidoma realitatea : „Fotbalul este o religie... Fiecare religie își are proscrișii săi, fariseii și cohorta sa de lunatici. Fotbalul și-i are și el, din păcate. Scriind în termeni rezonabili ori introducînd pedepse mai drastice, nu poți schimba asemenea elemente".

Oare, așa stau lucrurile într-adevăr ? Fotbalul, acest **sport**, a pornit pe un drum ireversibil care duce, inexorabil, spre explozii ciclice de isterie colectivă, spre fanatism ?

Evident, semne ale înăspririi luptei pentru victorie au apărut în decursul anilor din urmă, angajînd, treptat, jucătorii pînă la dăruire totală pe plan fizic și tehnic, în numele unor idei tactice realiste. Și întrucît evoluția tehnicii și tacticii a ajuns, pare-se, la un punct ce cu greu poate fi depășit, factorul pregătirii fizice a început să fie supralicitat. Pînă aci, nimic condamnabil, întrucît prospectarea adîncă a tuturor resurselor vitale ale fotbalului constituie, în sine, un factor de progres. Dar acesta s-a transformat în opusul său atunci cînd rezultatul, obținut prin orice mijloace, și-a subsumat duritatea preconcepută, violența. „Scopul scuză mijloacele, sau punctele înaintea calității !" — iată deviza ce a început să fie acreditată sub perdeaua de fum a unor performanțe obținute cu asemenea mijloace. „Mulțimea dorește rezultatul !" — s-a spus, peremptoriu. Și ca această pilulă amară să aibă cel puțin un ambalaj atrăgător, s-a și schițat evoluția fotbalului : de la recrearea jucătorilor printr-o activitate tonifiantă în aer liber, **deci un sport în accepția sa clasică**, soccerul ar fi devenit o artă prin măiestria și abilitatea jucătorilor din epoca romantică, ca să ancoreze, în prezent, în rada științei și... calculului (nu, în ultimul rînd, financiar !) pentru că publicul nu mai vrea artă pentru artă...

Deci, dacă publicul vrea rezultat cu orice preț și ziaristul englez Keir Radnege își pote permite o asemenea supoziție : „Nu-mi pot imagina incidente de frontieră izbucnite după un meci internațional Țara Galilor — Anglia, dar n-aș rîde dacă totuși s-ar întîmpla !". Chiar și pe planul absurdului, supoziția este sinistră, incompatibilă cu ideea de sport. Dar ca nu cumva, totuși, cineva să-i acuze pe gazetari că au contribuit la acest fanatism, Keir Radnege își ia măsuri de prevenire : „Am creat noi, jurnaliștii, un Frankenstein, un monstru care a scăpat de sub control ? Bineînțeles că nu. Fotbalul însuși și-a croit acest drum și noi doar i-am urmat steagul". **Și pentru a evita, într-adevăr, mersul de la sine și nașterea unui monstru, va trebui să menținem ferm înălțat pe catarg steagul sportivității depline, pe care se află înscrise respectul față de adversar, mijloace loiale de întrecere, fair-play.**

Iar apologiei pe care Keir Radnege o face suporterului primitiv, îi răspundem astfel : este adevărat că Baudelaire a spus că omul este un animal adorator, dar depinde pe ce pui accentul : pe sentiment sau pe instinctul primar !

Paul SLAVESCU

STARTURILE PATINATORILOR

Ridicarea cortinei în sezonul competițiilor de patinaj din țara noastră o vor da, în acest an, întrecerile pentru „Cupa României", programate între 11 și 14 decembrie, pe gheața patinoarului artificial din Poiana Brașov. Vor fi prezenți fruntașii patinajului artistic din București și provincie, care se vor întrece în cadrul categoriilor de seniori și juniori mari și mici. Întrecerile vor fi arbitrate de arbitra internațională Irina Minculescu.

De asemenea, patinatorii români vor fi prezenți, la sfîrșitul acestei săptămîni, la o nouă competiție internațională. Campionii țării, tinerii Beatrice Hușțiu și Gheorghe Fazekaș, vor evolua la Budapesta în cadrul unui concurs internațional jubiliar, organizat de federația maghiară de specialitate, care sărbătorește aniversarea a 100 de ani. Sportivii noștri sînt însoțiți de arbitra Ecaterina Pustai și antrenorul Bela Horos.

Fotbaliști distinși cu titlul de „maestru al sportului"

Aseară, la sediul Consiliului Național pentru Educație Fizică și Sport a avut loc o festivitate în cadrul căreia au fost distinși cu titlul de **MAESTRU AL SPORTULUI** următorii fotbaliști : **Dumitrache, Deleanu, Dinu, Radu Nunweiller, Dobrin, Sătmăreanu** și **Mocanu.**

Înmînîndu-le distincțiile, tovarășul Anghel Alexe, președintele Consiliului Național pentru Educație Fizică și Sport, i-a felicitat și le-a urat noi succese în sport și activitatea profesională.

Concursul republican de toamnă la lupte greco-romane

PESTE 200 DE JUNIORI — LA FINALELE DE LA TIMIȘOARA

TIMIȘOARA, 9 (prin telefon de la corespondentul nostru) — De două zile se desfășoară în sala de sport din Timișoara o interesantă întrecere de lupte greco-romane — *Concursul republican de toamnă al juniorilor* — la care participă 216 concurenți. Întrecerile din primele două zile au fost deosebit de aprige, mulți dintre concurenți fiind bine pregătiți tehnic și fizic. Bine s-au comportat pînă acum juniorii din București, județele Timiș, Constanța și Galați, dintre care mulți s-au calificat pentru turul final.

Iată cîteva rezultate — JUNIORI MICI : *cat. 48 kg* — Marchiș (Timișoara) b. p. Mocanu (Bacău) ; *56 kg* — Oprea (Constanța) b. tuș Lefegiu (Tr. Severin) ; *60 kg* — Constantin (Iași) b. tuș Kovacs (Tim.) ; *65 kg* — Mareș (Satu Mare) b. tuș Crăciun (Buc.) ; *87 kg* — Iordache (Buc.) b. tuș Matyas (Tim.). JUNIORI MARI : *cat. 48 kg* — Răzălie (Arad) b. p. Gyongyosi (Oradea) ; *52 kg* — Horvath (Lugoj) b. p. Preda (Cîmpulung Muscel) ; *56 kg* — Iliuță (Galați) b. p. Vitan (Cluj) — campionul categoriei pe anul 1969 și b. tuș Gramatovici (Bacău) ; *75 kg* — Gall (Tg. Mureș) b. tuș Cătană (Olteniță) ; *87 kg* — Szilagyi (Tim.) b. tuș Tunea (Lugoj) ; *+87 kg* — Sablovski (Galați) b. tuș Pîrjol (Buc.).

Arbitrajele au fost corecte, contribuind la buna desfășurare a reuniunilor.

Miercuri dimineața au loc întrecerile finale, care vor desemna cîștigătorii categoriilor.

Șt. MARTON

VOLEIBALISTELE DE LA PENICILINA ÎNVINGĂTOARE

MIERCUREA CIUC, 9 (prin telefon). Ieri, după-amiază, s-a desfășurat în localitate partida de volei dintre divizionarele A feminine **Voința** și **Penicilina Iași**, contînd pentru etapa a X-a, deoarece echipa ieșeană va pleca, pe 17 decembrie, într-un turneu în U.R.S.S.

Voleibalistele din Miercurea Ciuc au constituit o pradă deosebit de ușoară pentru valoroasele lor adversare. Cum era și firesc, Penicilina a cîștigat după numai 30 de minute, cu 3—0 (1, 3, 2). Arbitrajul cuplului **S. Dumitrescu — C. Șovăială**, foarte bun.

ȘEDINȚA COMITETULUI BALCANIC DE BOX

Între 18 și 21 decembrie, la București va avea loc ședința Comitetului Balcanic de box, la care vor participa reprezentanții federațiilor din Bulgaria, Grecia, Iugoslavia, Turcia și România.

Printre altele, tematica lucrărilor se referă la discutarea, definitivarea și aprobarea regulamentului de funcționare a Comitetului Balcanic, alegerea președintelui, a vicepreședintelui și a secretarului, alcătuirea comisiilor de arbitri și antrenori, stabilirea planului de acțiune pentru campionatele balcanice din 1970 precum și discutarea calendarului pe anul 1970.

RADAR MONDIAL

FOTBALUL DE AZI ȘI CEL DE MÎINE

Rapiditatea crescută a acțiunilor caracterizează jocul modern de fotbal — afirmă specialiștii

Cu ce este superior fotbalul practicat în zilele noastre față de cel jucat cu decenii în urmă ? Iată o întrebare care continuă să-i frămînte pe specialiști.

Antrenorul LAJOS BAROTI, în prezent conducătorul echipei UJPESTI DOZSA, echipa despre care se spune că are cel mai bun atac de pe continent (cu jucători ca BENE, frații DUNAY și GOROCS) atribuie jocului modern calități de intensitate mult superioare celui practicat cu ani în urmă. El arată că în timp ce, cu numai două decenii în urmă, un jucător parcurgea circa 3—5 km. participînd la acțiuni din joc, în prezent, un jucător de prima linie este nevoit să parcurgă 5—6 și chiar 8 km. în tempo susținut. Numărul acțiunilor dar și viteza lor a crescut. Lucrul acesta este deosebit de evident cînd avem ocazia să vizionăm filmele unor jocuri importante disputate acum 20—25 de ani.

Antrenorul vest-german SCHOEN insistă asupra rapidității caracteristice jocului contemporan. El spune că a trecut vremea cînd jucătorul putea să stopeze mingea pentru a o controla. Acum, se cere preluarea din mare viteză, transmiterea cu o singură atingere din volé și, de multe ori, simpla deviere a ei. Oprirea mingii ar însemna oprirea atacului și risipirea șanselor de a surprinde sau de a dezorganiza pe adversar. De aceea, execuțiile tehnice au pierdut mult din spectaculozitatea de odinioară, dar, în schimb, au devenit mult mai eficiente. De altfel, spune tot SCHOEN, tehnica cea mai perfectă este aceea care este mai simplă, mai precisă, mai economică.

Profesorul REINDELL este un specialist cardiolog ale cărui cercetări și îndrumări stau la baza multor performanțe obținute de semifondiștii și fondiștii germani în perioada care a trecut de la HARBIG încoace.

Profesorul REINDELL consideră că pentru dezvoltarea jocului de fotbal sînt deschise multe căi încă insuficient folosite. După părerea sa, antrenamentele fotbaliștilor sînt rămase în urmă față de alte ramuri sportive. Dacă fotbaliștii s-ar antrena pentru rezistență jumătate din cît lucrează RON CLARKE, iar pentru finisarea tehnicii, jumătate din cît lucrează un jucător de tenis fruntaș — jocul de fotbal ar deveni mult mai spectaculos și s-ar elimina mulți timpi morți.

Pe de altă parte, fotbaliștii sînt departe de a folosi posibilitățile oferite de exercițiile executate în condiții de hipoxie pentru dezvoltarea capacităților funcționale, lucru ce se face, în mod obișnuit, în multe alte ramuri sportive.

Iată așadar cîteva păreri autorizate din care rezultă că deși jocul de fotbal a progresat mult în ultimele decenii mai există multe posibilități pentru dezvoltarea sa în anii care vor veni.

N. BRAȘOVEANU

PUTEA FI MAI BINE

Cea de a doua ediție a „Cupei balcanice" la haltere a revenit, așa cum era de așteptat, halterofililor bulgari. Deși victoria obținută a fost la limită (numai două puncte au despărțit echipa Bulgariei de cea a României), credem că un succes al echipei noastre n-ar fi schimbat prea mult aspectul lucrurilor, pentru simplul motiv că formația Bulgariei a cucerit 4 titluri, adică tot atîtea la cîte categorii a fost reprezentată. De altfel, halterofilii bulgari sînt cotați la ora actuală, după sportivii sovietici și polonezi, printre cei mai buni în Europa. O impresie deosebită a lăsat tînărul Kraicev, la categoria grea, autorul a două recorduri mondiale de juniori. El a totalizat 490 kg și sîntem convinși că în curînd va depăși limita celor 500 kg, rezultat foarte valoros pentru un sportiv a cărui greutate corporală nu depășește 110 kg!

Ce se poate spune despre comportarea sportivilor români?

În comparație cu formația aliniată în meciul cu Italia, echipa țării noastre a fost mai judicios alcătuită. Dar, cu excepția lui F. Balaș, Vasile Bădescu (ambii campioni balcanici) și a lui Z. Fiat, care au obținut rezultate mulțumitoare, ceilalți componenți s-au comportat slab. Ștefan Pintilie, campionul balcanic de anul trecut, a evoluat mult sub posibilitățile sale. El a realizat cu 20 de kg (!) mai puțin decît în meciul cu Italia, Gh. Mincu cu 7,5 kg sub performanța realizată acum trei săptămîni și, în fine, Marin Cristea (despre care se spune că a luat startul bolnav — atunci de ce a concurat?) nu a totalizat decît 407,5 kg la cat. semigrea (adică mai puțin decît cel mai bun rezultat la categoria ușoară).

Revenind la performanța lui F. Balaș, nu putem avea decît cuvinte de laudă pentru rezultatul său de la împins (din păcate record mondial neomologabil) și pentru cel de la total (415 kg, la 2,5 kg de recordul țării). În ce privește recordul realizat de F. Balaș, vom face în rîndurile ce urmează cîteva precizări importante. Conform actualului regulament internațional după depășirea unui record mondial sportivul trebuie cîntărit, pentru a se verifica dacă greutatea sa corporală corespunde cu cea prevăzută de limita categoriei la care a participat. Nu este cazul să discutăm acum justețea acestui punct din regulament (cu care, de altfel, persoane oficiale din Federația internațională nu sînt de acord). Dar pînă una alta, sportivii trebuie să se supună literei regulamentului în vigoare. Sportivul nostru nu și-a dat seama, însă, că în concursul de sîmbătă va fi capabil să doboare recordul mondial. Și acest lucru este regretabil. Altfel nu se poate explica că după cîntarul oficial F. Balaș a consumat o cantitate apreciabilă (1,5 kg!) de lichide și alimente. Firește, dacă ar fi știut și ar fi fost conștient că poate să doboare recordul lumii, sîntem convinși că s-ar fi abținut (pentru numai o oră) să dea curs senzației de sete și foame. O învățătură de minte, care trebuie să-i servească drept lecție pentru viitoarele tentative la recordul lumii.

În altă ordine de idei, vom aminti aici că întrecerile s-au prelungit, din mai multe motive. Întîi pentru că disputele s-au concentrat într-o singură zi, iar în al doilea rînd pentru că regulamentul internațional prevede cîntărirea exactă a barei, după ce tentativa a fost efectuată. Or, la fiecare tentativă s-au pierdut cel puțin 15 minute!

În legătură cu regulamentul internațional am sugera ideea ca toate discurile să fie marcate înainte de concurs cu greutatea exactă, pentru că în acest fel s-ar cîștiga un timp deosebit de prețios. **„Sportul halterelor** — spunea secretarul general al Federației europene de specialitate, H. Atzrod — **trebuie să-și cîștige cît mai mulți simpatizanți prin dinamizarea desfășurării concursului și nu prin pauze lungi, care plictisesc spectatorii".**

Ion OCHSENFELD

CĂILE UNEI SPECTACULOASE RETROCESIUNI

ANUL SPERANȚELOR DEȘARTE

Anul de închistare și tristă lîncezeală în care s-a complăcut voleiul românesc după forfaitul naționalei masculine la Jocurile Olimpice a luat sfîrșit vara trecută, cînd echipele noastre reprezentative au reintrat în fluxul internațional încercînd redobîndirea prestigiului și a pozițiilor pierdute. În imaginația diriguitorilor lui, voleiul nostru trebuia să încerce în tihnă, în interior, găsirea unui „ubi consistam", a secretelor capabile să-l poarte către cota deceniului de strălucire (1956—1966). Cochilia în care se claustrase deliberat n-a fost spartă decît de formațiile de club campioane, angajate pe traiectoriile „Cupei campionilor europeni". Și aceste traiectorii au fost întrerupte la granițele elitei, reîmprospătîndu-se ideea debilității născute după campionatele europene de la Istanbul. Iar debilitatea a fost reconfirmată de această a doua parte a „anului speranțelor noastre", de această toamnă bogată în participări și decepții la marile competiții. Dacă, pentru toți cei apropiați voleiului, 1969 trebuia să fie anul revitalizării, sfîrșitul lui — așteptat cu confirmări și trofee — ne-a oferit un coș gol de roade și plin de amărăciuni: nici unul dintre cele două trofee ale „C.C.F.", retrocesiune la „Criteriul speranțelor olimpice", nici una dintre medaliile campionatelor europene de junioare — tineret, la care fusese trimisă (pentru a cuceri locul...I), cu neînsemnate excepții, prima reprezentativă a țării; depărtare crudă a seniorilor de „Cupa mondială" (și prevestirile, vizavi de campionatele mondiale, nu sînt de bun augur). La toate acestea se adaugă pozițiile slabe ocupate de echipele naționale în turneele de la Constanța și Varna, ultimul loc obținut de dinamoviști (cu mulți internaționali în formație) la Praga, precum și eșecurile totale ale juniorilor la turneele din Polonia. Doar medaliile de bronz aduse de la Tallin de reprezentativa de juniori-tineret, medalii a căror palidă strălucire a fost totuși întunecată de sordideta ansamblului, au făcut ca anul voleibalistic să nu fie integral secetos.

Redresarea prefigurată în fraze zgomotoase de „modernizatorii" chemați să stăvilească degringolada voleiului nostru pe plan internațional a fost un eșec desăvîrșit. Ideile lor — neîndestulătoare hrană pentru stimularea înălțării — s-au dovedit falimentare și, în secret, se pare că vor fi abandonate. „Frumoasele vise" care au născut planuri grafice și perspective colorate s-au sfărîmat de o realitate crudă, în fața căreia tehnicienii noștri ridică neputincioși din umeri sau invocă unele cauze care-i pun la adăpost de responsabilitate. Fenomenul — căci este un fenomen cu rădăcini adînc înfipte în realitatea ignorată a voleiului românesc actual — își are, după părerea noastră, cauze multiple, care pornesc de la fundamentul acestui sport și ajung pînă la sediul federației. Iată de ce ni se pare firesc să străbatem, cu sprijinul unor autoritari și competenți specialiști, întreg acest lanț al slăbiciunilor, verigă cu verigă, în scopul punerii în lumină a celor mai nocive tare ale voleiului nostru, importante pentru definirea realistă a situației actuale și pentru găsirea unor soluții oportune în pregătirea echipelor naționale în vederea viitoarelor confruntări, în special a campionatelor mondiale, pînă la care au rămas doar zece luni.

Așadar, rubrica noastră își va oferi spațiul unei analize mai temeinice, pornind de la ceea ce a fost ignorat de mulți ani — baza performanței — și ajungînd la nivelul cel mai înalt al acesteia: echipele naționale, care reflectă de fapt valoarea voleiului nostru pe plan internațional.

Aurelian BREBEANU

RETURUL CAMPIONATULUI REPUBLICAN PE ECHIPE ÎNCEPE LUNI

Săptămîna viitoare, spectatorii bucureșteni vor avea ocazia să urmărească evoluția fruntașilor tenisului nostru de masă. Această posibilitate va fi oferită de întrecerile din cadrul returului campionatului republican pe echipe feminine și masculine găzduite în sala Floreasca între 15 și 18 decembrie.

AL. MIRODAN

ȘCOALA DE PERSONALITĂȚI

Zilele trecute, clubul englez de fotbal Coventry City a hotărît, după cum aflăm din presă, să organizeze o școală pentru jucătorii săi. Dar nu așa cum s-ar bănui, la prima vedere, o școală de fotbal cu lecții despre „beton", seminarii despre „il libero" sau extemporale la „penalty-uri", ci un fel de colegiu pentru educarea sportivilor și transformarea acestora în „personalități" publice, capabile să facă față cu eleganță și celeritate exigențelor pe care presa, radio-ul sau T. V. moderne le manifestă la adresa performerilor. Inițiativa de la Coventry n-a rămas fără ecou. Din Argentina pînă la Singapore și de la Neapole pînă-n Peru școlile de transformare a șuterilor în personalități semnificative pentru veac au luat ființă, utilizînd profesori dintre cei mai de seamă într-ale filozofiei existențialiste sau gastronomiei și experimentînd metode variate în scopul asimilării rapide a învățămintelor necesare. O asemenea școală și-a început activitatea, zilele trecute, pe lîngă clubul F. C. Slatina. Corpul profesoral — ne-a declarat vicepreședintele clubului — a hotărît ca, paralel cu expunerile și colocviile, să alcătuiască o seamă de formulare care, multiplicate și înmînate fiecărui cursant, îi va ajuta pe fotbaliști în chip eficient la deprinderea bunelor reacții. Aceste formulare sînt elaborate pe baza principiului *Așa da... Așa nu.* Ilustrate cu ajutorul celor mai buni desenatori din județ, formularele oferă elevilor posibilitatea de a compara ipostazele pozitive cu cele negative, evitînd astfel erorile.

— M-ar interesa să arunc o privire pe-un asemenea formular. Se poate?

— Cu plăcere. Iată, de pildă, textul nr. 5 pentru avansați:

AȘA DA!	AȘA NU!
1. De ce-am venit la Slatina? În primul rînd pentru că aici domnește un spirit sănătos și simți la fiece pas sprijinul colectivului. În al doilea rînd, pentru că vreau să urmez cursurile serale de electronică.	1. De ce-am venit la Slatina? În primul rînd pentru că mi-a dat apartament la bloc cu 2 camere și baie. În al doilea rînd pentru că am primit *cash* 7 000 de la nea Topală.
2. Tovarăși ospătari, mie o Pepsi doar, cu puțină gheață. Și-o felioară de lămîie. Atît.	2. Chelner, ad-o sticlă de Johny Walker, că astă seară sînt cu capsa pusă...
3. Autorii mei preferați? Kafka, Apollinaire, Sartre.	3. Agatha Christie: nu scrie rău. Și revista „Magazin".
4. Pentru mine, orice s-ar întîmpla, arbitrul este suveran pe teren. Asta-i legea fotbalului. Dura lex, sed...	4. I-am spus: dacă dă 11 m împotriva noastră, face Crăciunul în spital.
5. Viena e un oraș romantic. Catedralele, parcurile unde se plimba Mozart. Muzeele. Mai ales pînzele lui Bruegel de la KUNSTHISTORISCHE MUSEUM m-au impresionat în chip deosebit.	5. Vezi că pe Franz Iosef Ring, lîngă o mică piață care se cheamă Schweden, e o prăvălie unde cetățeanul vorbește românește și are fîș-uri cu o sută. Dă și pe lei.

PREZENT ȘI VIITOR ÎN SCHIUL PRAHOVEAN

(Urmare din pag. 1)

CONSTANTIN RAPCEA — director la liceul din Sinaia:

„Acțiunea de înființare a claselor cu profil schi pe lîngă unele licee a avut drept scop tocmai dezvoltarea schiului. Dacă, din punct de vedere organizatoric și al asigurării procesului instructiv-educativ cu cadre de specialitate, măsurile luate au fost eficiente, bazei materiale, care în fond constituie suportul activității, nu i s-a acordat atenția cuvenită. Mă refer în primul rînd la buget (dotarea elevilor cu echipament și schiuri corespunzătoare, participarea la competiții etc.), pentru a nu mai insista asupra necesității unei pîrtii în apropierea școlii sau a mijloacelor mecanice. Din această cauză, elevi care au efectuat o susținută pregătire pe uscat în sezonul trecut, nu au avut cu ce schia, obligîndu-ne chiar la desființarea unor grupe. În această ordine de idei consider că sînt necesare:

a) Ministerul Învățămîntului și F.R.S.B. să asigure școlii un buget corespunzător;

b) Amenajarea unei pîrtii în localitate (noi am trecut deja la amenajarea a două pîrtii simple lîngă Casa Pionierilor și Tîrul cu Porumbei);

c) Dotarea școlii cu schi-liftul instalat pe pîrtia din cartierul „6 Martie", dar și a unui post de mecanic în schemă".

REP.: Considerați că numărul elevilor care practică schiul este satisfăcător?

C. R.: „Este adevărat că față de numărul de aproape 2000 elevi (numai în Sinaia), efectivul celor cuprinși în activitatea schiului este destul de mic. Extinderea activității este posibilă dacă:

pe timpul iernii, elevii vor practica schiul în orele de educație fizică și de activități sportive (condiționat, evident, de existența schiurilor); asociațiile sportive și Clubul Sinaia s-ar ocupa de instruirea elevilor necuprinși la școala cu profil (și mai puțin de cei formați de noi), creîndu-și pepiniere proprii din diferitele școli, cu obligația de a respecta indicațiile M. I. privind activitatea extrașcolară a elevilor; înființarea a încă unui rînd de clase cu profil și a clasei a 9-a, noi dispunînd de toate condițiile organizatorice și tehnice.

Cred că tehnicienii existenți în școlile profesionale și în liceele din Bușteni și Sinaia nu sînt în suficientă măsură atrași în practicarea schiului, deși în această zonă avem destule cadre (profesori, antrenori, instructori), iar unele asociații au un buget substanțial destinat acestui scop".

NICOLAE BURCHI — antrenor:

„Valea Prahovei are o frumoasă tradiție pe linia probelor nordice și dacă facem puțin efort de memorie ne amintim de spectaculoasele curse de fond de la Bușteni și de nume ca Jifca, Enache, Aldescu, Bunea, Zangor etc. În prezent, cele patru centre pentru fond de la Azuga, Teșila, Bușteni și Poiana Țapului, se alătură secțiilor de la A.S. Caraimanul, Clubul sportiv Sinaia, însumînd un efectiv de peste 200 de schiori din care 60 de fete. Evident, sînt posibilități pentru lărgirea activității. Mă gîndesc că s-ar putea crea centre la Vălenii de Munte, se poate întări centrul de la Teșila (cu elemente din comuna Trestieni și de la Comarnic). Sinaia, deși pare un centru specific probelor alpine, oferă totuși condiții excelente și pentru practicarea probelor nordice. Foarte aproape de centrul orașului, privind spre Bucegi (Calea Codrului, aleile din preajma Castelului) și mai ales la poalele Gîrvobei (Cartierul Cumpătul) sînt pîrtii pentru satisfacerea celor mai exigente pretenții. Acolo s-ar putea construi și o trambulină de 90 m, iar amenajarea actualului poligon ar satisface și necesitățile biatlonului. Să nu uităm că în Sinaia a existat o trambulină pentru copii și că la Stînă (alt. 1400 m) alpinele, fondul și săriturile au un cadru ideal de activitate".

REP.: Ce ar condiționa dezvoltarea actuală a probelor nordice?

N. B.: „O largă acțiune de propagandă prin organizarea unor concursuri de amploare cu caracter național și internațional, reamenajarea trambulinei pentru copii, școala sportivă de elevi și cea profesională să vădească interes și pentru probele nordice, organizarea unor concursuri tradiționale pentru copii, atragerea foștilor fondiști, de care aminteam mai înainte, pentru munca de instruire a tineretului. Cu puțină bunăvoință și inițiativă, putem rezolva multe lucruri utile schiului".

ELENA TOM — maestră a sportului, antrenoare la Azuga:

„Azuga oferă, de asemenea, un cadru ideal pentru practicarea probelor nordice și nu-i lipsesc nici tradiția și nici materialul uman. Ea ar putea deveni un nucleu important pe harta federației, dacă s-ar învinge inerția locală, iar UGSR, Ministerul Învățămîntului sau FRSB ar asigura strictul necesar pentru activitatea sportivă a unui număr mai mare de copii, decît cei 40 de care mă ocup. Căci ce poate fi mai trist decît să vezi copii cu ochii plini de lacrimi asistînd neputincioși la colegii lor care schiază".

REP.: Organizarea campionatelor naționale pentru copii la Azuga va constitui un mijloc excelent de propagandă pentru fond și în același timp o recunoaștere a activității rodnice pe care o desfășurați cu copii.

E. T.: „Într-adevăr, constituie un puternic stimulent, dar trebuie dublat și de un sprijin material adecvat".

PAUL POPA — secretarul A. S. Bucegi:

„Pe timpul iernii, activitatea de masă locală este foarte slabă, atît la nivelul copiilor și al adulților, cît și al oamenilor veniți la odihnă. În această direcție, se impun constituirea unei comisii orășenești, sprijin din partea Casei de Cultură (atît sub raport propagandistic, cît și al organizării unor concursuri simple), extinderea actualului centru de închiriere a materialelor pentru schi, ajutor material din partea UGSR acordat asociațiilor pentru organizarea unor grupe de copii, cu care să se ducă muncă de perspectivă. Cîndva existau mulți schiori, dar foarte puțini antrenori. În prezent există suficiente cadre, dar numărul schiorilor este mic. Și mai mult, instructori valoroși ca Radu Banu, Mihai Bucur, Aurel Albert și mulți alții nu au cu cine lucra, fiindcă nimeni nu le oferă posibilitatea de a pregăti grupe de copii. Mai mult, profesori cu specializare schi sînt repartizați la școli care nu au nici un fel de condiții și practic nu-și profesează meseria".

REP.: A.S. Bucegi poate oferi cîmp de activitate unui asemenea cadru?

P.P.: „Da! Vom înființa în curînd o grupă de copii pentru fond și alpine".

CONSTANTIN BARNA — instructor:

„Chiar Casa Pionierilor care dispune de fonduri pentru activități variate cu pionierii, ar putea organiza o grupă de schiori și poate patrona unele competiții".

ION JUNCU — profesor:

„Păcat că nu se acordă atenție școlilor profesionale, ai căror elevi rămîn după perioada de școlarizare ani îndelungați în activitatea competițională în schi. Exemple sînt numeroase: Marin Focșeneanu, Dinu Cezar, Tudor Constantin, Kurt Gohn, V. Brenci, I. Bobiț, etc., indiferent că sînt din Sinaia sau Brașov".

DAN FOCȘENEANU — instructor:

„Centrul de copii Izvor, subvenționat de Clubul Sinaia, a avut condiții excelente de pregătire, sub toate aspectele (materiale, tabere, mijloc mecanic propriu). Dacă vom reuși să amenajăm pîrtia de coborîre din cartier, putem să ne declarăm un centru ideal, iar rezultatele nu vor întîrzia să apară".

PETRE CLINCI — instructor:

„Aș dori să mă pot ocupa de un număr mai mare de tineri, așa cum, cîndva, alături de Tăbăraș, Bucur, Banu, figuram printre cei peste 50 copii ai Progresului. Dar ni se cer rezultate imediate, iar investițiile materiale se fac numai pentru cîțiva".

CORNEL TABARAȘ — maestru al sportului, antrenor:

„Clubul sportiv Sinaia a fost creat pentru a sprijini activitatea de performanță și are, pentru acest scop, foarte bune condiții materiale. Din păcate, nu are de unde să-și recruteze elementele. Ar fi necesară mai multă înțelegere din partea școlilor din localitate pentru cedarea elementelor mai valoroase. O bună instruire și, mai ales, performanța, presupun un material de calitate, care, regretabil, nu există pe plan intern. În străinătate, legăturile de tip „Securit" au redus la maximum numărul accidentelor. La noi nu se face nici un efort pentru confecționarea acestor legături. Ar fi de dorit și ca FRSB să repartizeze mai judicios materialul de import, ținînd cont că Dinamo și ASA au posibilități proprii de import".

REP.: Ce perspective întrevedeți pentru schiul de performanță?

C.T.: „Schiul de performanță este, într-adevăr, în impas. Elemente talentate există, dar va trebui să le asigurăm o pregătire corespunzătoare. Numai o activitate competițională susținută, la diferite nivele, este în măsură să trieze valorile. Ar fi de dorit, ca, după satisfacerea serviciului militar, elementele crescute în asociațiile noastre să revină de unde au plecat. Din păcate, pînă și juniorii care au fost crescuți în Sinaia sau în Bușteni și învață în școlile locale au fost atrași și legitimați la secțiile brașovene. De ce oare? Goana după rezultate imediate nu face nici un serviciu viitorului schiului".

CONSTANTIN IOVAN — profesor de educație fizică:

„Școlile sportive de elevi se zbat în greutăți de ordin material, ceea ce trenează asupra dezvoltării schiului, bătînd pasul pe loc. Categoric, numărul copiilor angrenați în activitate este mic, dar din aceleași motive. Cu mai multe eforturi coroborate între M. I., CJEFS și FRSB — asigurîndu-se măcar ceea ce este esențial pentru practicarea schiului — rezultatele nu s-ar lăsa așteptate. În vacanțe, mii de elevi voleibaliști, atleți sau fotbaliști asaltează stațiunile de munte, în timp ce elevii noștri schiori nu pot merge în tabere de pregătire pe munte din lipsă de fonduri".

ION DINU — resp. cabane, președ. A. S. Bucegi:

„Nu putem pretinde o muncă de perspectivă atîta timp cît nu am avut și nu avem o comisie orășenească, iar comisia județeană a figurat mai mult în scripte. Măsurile se impun de la sine și aceasta fără întîrziere. Activitatea acestor comisii nu trebuie să se rezume numai la rezolvarea calendarului competițional central, ci trebuie mai ales îndreptată spre rezolvarea multiplelor probleme ale dezvoltării schiului pe plan județean și local".

EMILIAN IONESCU — secretar A. S. Voința:

„Mă asociez acestei idei, arătînd că Comisia județeană nu și-a trăit viața organizatorică, nu a ținut ședințe de lucru, iar simpla reprezentare a președintelui în biroul federației de schi nu justifică o activitate de conținut".

PAUL POPA: „Cadrele de specialitate ar trebui să aibă o activitate metodică, de împrospătare a cunoștințelor și de perfecționare, comisia județeană sau orășenească trebuind să ofere cadru de lucru".

ION DINU: „Este imperios necesar ca localitățile de pe Valea Prahovei să aibă în sezon o activitate competițională proprie cu marea masă de copii, tineri sau adulți, în afara calendarului central, sau județean. Să nu lipsească că nici o duminică fără o competiție. Trebuie să trecem de urgență la amenajarea unei pîrtii în localitate și la curățirea pantei de la Cota 1500 prin muncă patriotică, fără a mai aștepta totul de-a gata. Este necesară inventarierea tuturor pîrtiilor și balizarea lor, popularizînd semnele de circulație și dificultatea traseelor. Schiorii să aibă reținute unele cabane pe timpul sezonului, pe care să le folosească în exclusivitate. Ar fi de datoria fiecărei asociații să se preocupe de schimbul de mîine, creîndu-și pepiniere proprii, organizînd, prin rotație, competiții tradiționale pentru copii, dotate cu premii în materiale, așa cum se obișnuia odinioară. Consider că conducerile întreprinderilor și organizațiile locale nu sînt în suficientă măsură atrase în sprijinirea acțiunii de dezvoltare a schiului, care, în fond, înseamnă sănătate publică. Așadar, totul stă în puterea noastră!".

ION BADIȚĂ — președintele secției de schi a clubului Sinaia:

„Impasul actual nu poate fi depășit prin acțiuni oprite la jumătate. Se discută de ani de zile crearea școlilor naționale de schi, s-au creat unele clase la școala generală. Pentru ce nu și la învățămîntul mediu, la Sinaia, Predeal sau Brașov unde sînt condiții? De ce federația de schi nu acordă atenție în egală măsură schiului alpin, ca și biatlonului, săriturilor sau bobului? Și biatlonul și bobul au plecat de la zero, dar sprijinite consecvent au obținut rezultate răsunătoare".

REP.: După cîte știu, sînteți constructorul unei apreciate legături de tip „Securit" vîndută cîndva pe piața internă. Această acțiune nu ar putea fi continuată?

I. B.: „Evident că da, dar aceata este o problemă care trebuie soluționată de FRSB și Ministerul Comerțului Interior".

EMILIAN IONESCU: „O slabă gospodărire a unor baze sportive și mijloace mecanice, în care au fost investite sume importante (cele două trambuline și schi-liftul pentru elevi), a dus fie la dispariția lor, fie la inactivitate. Va trebui să le punem în funcțiune cu mijloace locale. Deși avem încă greutăți materiale, am trecut la organizarea unei grupe de copii".

REP.: Ca responsabil al subcomisiei de arbitri, ce considerați că este necesar?

E. I.: „Este necesară lărgirea corpului de arbitri și în acest scop vom recruta elemente din rîndul colaboratorilor care știu să schieze și vom organiza un curs de pregătire teoretică".

ADRIAN CIOCÎLTEU — profesor:

„Pentru organizarea concursurilor locale de copii, trebuie atrași părinții elevilor, în multe cazuri foști schiori. Subliniez necesitatea organizării cu toată seriozitatea a competițiilor destinate copiilor, iar virfurilor să li se creeze toate condițiile, asociațiile sprijinindu-se reciproc".

★

Spațiul nu ne permite redarea mai pe larg a interesantelor probleme abordate de un număr mare de participanți. Am desprins spiritul realist și constructiv, încrederea în posibilitățile actuale, dorința vie de a găsi căile și mijloacele dezvoltării continue a schiului. Considerăm că este util a sublinia următoarele aspecte:

Pe plan organizatorico-material:

1. Activitatea schiului trebuie prinsă în forme organizatorice viabile.

2. Aria de dezvoltare a schiului în județul Prahova trebuie să se extindă și spre alte zări în afara Văii Prahovei (Muntele Roșu, Vălenii de Munte, satele din jurul Comarnicului etc.).

3. Preocuparea pentru dezvoltarea tuturor disciplinelor schiului (probe alpine, fond, sărituri, biatlon) trebuie să aibă un caracter unitar.

4. Schiul de turism și cel de performanță să se condiționeze reciproc.

5. Mai multă inițiativă locală în valorificarea mijloacelor mecanice, amenajarea unor pîrtii simple, o mai judicioasă repartizare a materialelor.

6. Ministerul Învățămîntului, UGSR, Federația de schi, organele respective județene, într-un efort comun, trebuie să asigure baza materială de practicare a schiului în rîndul elevilor și tineretului din întreprinderi.

Pe plan uman:

1. Extinderea schiului în rîndul copiilor și tineretului este o cerință de prim ordin. O impune grija față de sănătatea și dezvoltarea lor multilaterală și necesitatea ca schiul de performanță să înceapă a fi clădit pe o temelie solidă.

2. Numărul cadrelor existente, nivelul pregătirii lor, ca și posibilitățile de angrenare a încă unui eșalon de instructori proveniți din rîndul foștilor schiori, constituie un fond prețios, pe care va trebui să avem grijă cum îl folosim.

Perspectiva dezvoltării Văii Prahovei și a celorlalte zone de care aminteam, sub raport social și economic, impune și pe plan sportiv o corespondență. Există, pentru împlinirea acestui deziderat importante resurse materiale și umane. Și acest lucru este esențial.

PADELE-PAGAE

NICI DUPĂ PATRU LUNI!

Îmi propusesem, cu gîndul unei sincere împărtășiri a experienței de ani și ani de zile, o discuție — la care doream să-i invit pe colegii mai tineri de profesiune despre cîteva probleme tehnice importante, dar mai puțin știute sau, uneori, ignorate. Mă obligă să amîn acest dialog de mare actualitate o situație gravă, nefirească pe care o credeam rezolvată la ultima ședință a biroului federal. Dar, n-a fost așa! Și, cu privirea destul de îngrijorată, ațintită pe fila calendarului, m-am gîndit să rezum în rubrica de față povestea celor aproape 4 luni de imobilism, de „politeți", de ezitări în luarea unor măsuri pe care le consider vitale pentru progresul caiacului și canoei din țara noastră.

De patru luni, deci, după campionatele europene de la Moscova, se tărăgănează de către biroul federal analiza complexă a pregătirii și evoluției echipei noastre reprezentative. S-au ținut două ședințe, s-a spus că au existat și unele lipsuri, dar nimeni nu manifestă curaj și fermitate în a spune pe nume acestor lipsuri, în a stabili cui aparțin ele, în a propune măsuri eficiente. Și așa, de fiecare dată, au trecut ceasuri întregi, discuțiile concrete au fost aminate și nici pînă astăzi nu s-a ajuns la un acord în ceea ce privește orientarea de viitor în munca de selecție și pregătire. Incredibilă aproape, această situație se datorește faptului că biroul federal pare preocupat exclusiv de găsirea unor soluții care să nu nemulțumească unii antrenori sau unele cluburi. Așa ceva este greu și în orice caz nefolositor, în măsura în care prin aceasta se menține practica concesiilor. De aceea, în lotul național figurează sportivi cu rezultate excelente în trecut, dar care, acum, au ajuns la o evidentă plafonare și pot contribui doar la obținerea performanțelor de către alți sportivi, ei rămînînd simpli parteneri în pregătire. Oare nu ni se cere, cu atîta luciditate, să asigurăm valorificarea și eficiența tuturor cheltuielilor? Atunci de ce nu se iau măsuri ferme pentru ca lotul național să reprezinte nu suma sportivilor fruntași din două cluburi ci suma valorilor autentice la această oră?

La toate aceste întrebări, și la multe altele, se așteaptă răspuns din partea biroului federal. Un răspuns care întîrzie inexplicabil în ciuda faptului că experiența anului 1969 a arătat limpede ce trebuie făcut și mai ales ce nu trebuie făcut pentru ca sportul caiacului și canoei să-și continue ascensiunea sa firească și pe deplin posibilă. Se tot încearcă interpretări ale unor rezultate, trimiteri la performanțele anilor trecuți etc, dar este ocolită analiza contribuției concrete a antrenorilor și clubului la pregătirea echipei pentru ultimele campionate europene, indiscutabil cel mai real criteriu de elaborare a unor concluzii fundamentate obiectiv.

De cîteva zile a început pregătirea pentru noul sezon a cărui importanță nu mai trebuie subliniată (al doilea an de pregătire pentru J.O., participarea la campionatele mondiale de la Copenhaga, reprezentarea la diferite regate internaționale) și — cel puțin pînă acum — nu s-a schimbat nimic. A rămas falimentarul sistem de pregătire pe grupe, a rămas lotul atît de diferențiat valoric (nu se poate să nu ne amintim că nu mai departe decît anul trecut s-au irosit fonduri substanțiale cu sportivi plafonați numai ca să nu fie... deranjat unul sau altul dintre antrenori). Nu crede, oare, biroul federal că este destul de tîrziu — dacă nu prea tîrziu — pentru a se hotărî să treacă la acțiuni concrete? Știu, uneori este greu să renunți la sportivi alături de care ai împărțit bucuriile unor succese de prestigiu, este mult mai greu să faci acest lucru mai ales atunci cînd, pentru moment, nu ai pregătit nici un înlocuitor de valoare, dar pasul acesta trebuie făcut — spre binele și progresul sportului. Altfel va trebui să ne mulțumim cu din ce în ce mai puține medalii și să le plătim din ce în ce mai scump.

Este ora la care biroul federal trebuie să-și spună, așa cum a făcut-o altădată, cuvîntul competent și principial. Este pentru noi o cinste faptul că în biroul federal au fost promovați cei mai buni tehnicieni ai caiacului și canoei; trebuie ca tuturor acestora să li se ceară părerea și această părere să fie luată în considerare, respectată. Altfel, iar ne vom întîlni într-o ședință în care la ordinea de zi va figura obiectivul: „să mai vedem, să nu se supere..."

Radu HUȚAN
antrenor emerit

MINISTATISTICĂ

Mărturisesc că nu mi-a plăcut niciodată statistica și că, în general, nici nu m-am folosit îndeajuns de limbajul ei, de înțelesurile ce se ascund în spatele cifrelor. De data aceasta, vrînd-nevrînd, vom încerca o pătrundere în realitate prin cîteva cifre pe care ni le-au furnizat recentele meciuri de hochei ale echipelor naționale de juniori ale României și Poloniei. Trebuie reținute, în special, aspectele referitoare la echipa noastră, evoluția sa prezentă și viitoare fiind aceea care ne interesează.

Spuneam în cronicheta meciului al doilea că pentru a marca trebuie, neapărat, să tragi la poartă. Cum ar fi putut înscrie jucătorii noștri, și mai ales cît, dacă în prima repriză au tras la poartă 7 șuturi, iar în repriza a doua doar patru, față de 12 și, respectiv, 24 de șuturi realizate de oaspeți în același spațiu de timp. Lecția primelor două reprize le-a folosit. Regăsind în repriza a 3-a o vitalitate ce părea definitiv pierdută, echipa noastră a bombardat poarta adversă de 13 ori și a înscris 3 goluri.

Auzim adeseori și uneori apreciem singuri că hocheiul nu este un joc de domnișoare. Jucătorii, arbitrii, antrenorii, îndrăgostiții acestui sport spun cu mîndrie că vigoarea, bărbăția, asprimea sînt cîteva din caracteristicile principale ale acestui sport. Însuși regulamentul îngăduie înăuntrul unor limite de securitate și ale fair-play-ului, jocul cu corpul, atît în apărare cît și în atac, tocmai pentru a sublinia calitățile de care aminteam. Jocul viguros, bărbătesc, trebuie să se încadreze, totuși, în prevederile regulamentului, fără să alunece spre durităținepermise, periculoase și numeroase. Ploaia de penalizări dictate de arbitri nu credem că poate constitui un motiv de laudă pentru jucătorii celor două echipe și nu este nici o dovadă de bărbăție, ci mai curînd un indiciu de necunoaștere a bodicecului, al lipsei de stăpînire în teren, al luptei oarbe, încîlcite. Treizeci și șase de minute de penalizare în primul meci și 30 în al doilea arată că în cea mai mare parte a timpului echipele au jucat descompletate. Se mai pot oare realiza funcțiile și sarcinile de atac și de apărare concepute pentru o echipă completă atunci cînd apar găuri, fisuri, în alcătuirea lor? Improvizația și panica nu iau locul calculului, metodei?

Curiozitatea statistică m-a făcut să număr spectatorii. Erau cîteva zeci, din care cea mai mare parte o formau jucătorii celor două echipe care evoluau după juniori: Dacă în prima zi vîntul și ploaia i-a ținut departe de patinoar, duminică, pe o vreme bună, pe spectatori i-a alungat o gravă deficiență organizatorică. Patinoarul părea bolnav de.... scarlatină. Fața gheții avea pete de umbră și lumină din cauza unor defecțiuni tehnice de iluminație, provocate de furtuna din ajun. Desigur, nimeni nu poate fi responsabil pentru acest caz fortuit. Ceea ce se poate reproșa este lipsa de consecvență, poate chiar de seriozitate în programarea meciului. Anunțat tuturor — și în presă — pentru ora 15, cînd condițiile erau optime și existau și spectatori, din motive absolut necunoscute jocul a început la ora 17, spre decepția amatorilor de patinaj, evacuați de pe gheață prea devreme și spre enervarea celor ce au așteptat, totuși, meciul de hochei.

Și cînd te gîndești că erau la Poiana șase activiști ai Federației române de hochei...

Mihai BÎRA

KILMARNOCK — DINAMO BACĂU la 17 decembrie

În urma acordului intervenit, primul meci dintre echipele Kilmarnock și Dinamo Bacău, din cadrul „Cupei europene a tîrgurilor", se va disputa în ziua de 17 decembrie, în Scoția.

RETURUL CAMPIONATULUI DIVIZIEI A ÎNCEPE LA 8 MARTIE 1970

Biroul Federației române de fotbal a stabilit ca returul campionatului diviziei naționale A să înceapă la 8 martie 1970, cu disputarea etapei a XVI-a. În continuare, returul se va desfășura după următorul program:

— etapa a XVII-a — 15 martie
— etapa a XVIII-a — 22 martie
— etapa a XIX-a — 29 martie,
— etapa a XX-a — 5 aprilie
— etapa a XXI-a — 12 aprilie
— etapa a XXII-a — 19 aprilie.

Returul va continua după disputarea turneului final al Campionatului mondial cu etapa a XXIII-a din 21 iunie, urmînd să se încheie la 19 iulie. Iată datele etapelor: 28 iunie, 1, 5, 8, 12, 15 și 19 iulie.

★

Returul campionatelor diviziilor B și C se va desfășura între 15 martie și 28 iunie.

„Cupa României" se va disputa începînd cu „16"-imile, programate la 3 mai. Celelalte faze vor avea loc la datele: 10, 17, 24, 27 și 31 mai, 7 iunie, iar finala — 26 iulie.

★

Campionatul național al juniorilor și școlarilor va fi reluat la 29 martie, iar ultima etapă este programată pentru data de 28 iunie.

„Generație spontanee" sau unele progrese firești?

Tur de orizont la sfîrșitul sezonului de toamnă (I)

Inaugurăm astăzi, cu prezentul material, ciclul nostru de articole-analiză pe marginea sezonului competițional încheiat cu puține zile în urmă; un sezon care pe planul activității interne a adus Rapidului titlul (trecător și platonic, neonorat cu nimic) de campioană de toamnă, iar echipei noastre naționale satisfacția de a fi escaladat cu succes înălțimile preliminariilor campionatului mondial.

Nu apucase să se sfîrșească campania mexicană cînd un alt rezultat remarcabil obținut de reprezentativa olimpică (2—1 în fața națională Poloniei) restabilea în bună măsură un prestigiu cîștigat de fotbalul românesc în fața publicului polonez, dar șifonat temporar prin evoluția U.T.A.-ei în „C.C.E.". O parte din băieții lui Gil Mărdărescu, cei pînă în 23 de ani, aveau să confirme puțin mai tîrziu și în partida de la Weiswasser (scor :0—0), disputată în compania echipei de tineret a R.D. Germane.

Pierdea vizibil teren acea teorie (în care, la un moment dat, tindeam să credem și noi) a „generației spontanee", prin care se încerca a fi explicate miraculoasele rezultate realizate, în serie, de tricolorii lui Angelo Niculescu și Emerich Vogl.

Apoi, cînd juniorii lui Gh. Ola (remarcabili și în dificilul turneu din R.P.D. Coreeană) au făcut joc egal, în U.R.S.S., cu puternica formație sovietică, bilanțul sezonului încheiat ni s-a părut și mai semnificativ. Iată 3—4 loturi, însumînd vreo 60 de jucători, de la 16 la 27—28 de ani (am făcut o socoteală rapidă) hotărîți să combată în toamna aceasta, la modul cel mai practic posibil, o teorie vehiculată în fotbalul nostru și alimentată, e drept, de unele rezultate neonorabile în competițiile europene de club.

NICI NAȚIONALA DE SENIORI...

...nu reprezintă o simplă generație spontanee, de jucători talentați, răsăriți din senin pe firmamentul fotbalului românesc. Documentele ne arată ceea ce memoria poate nu mai reține exact, și anume: Lucescu, Deleanu și Radu Nunweiller aparțin promoției de juniori 1963—1964; Sătmăreanu, Boc și Dobrin — promoției '64—'65; Dinu, Dumitrache și Anca — promoției '65—'66.

În rest? Dan și Ghergheli vin din leaturi mai vechi, în timp ce Răducanu, Hălmăgeanu și Dembrovschi n-au fost depistați ca „talente" la vîrsta junioratului.

MAI VIN ȘI ALȚII DIN URMĂ

Deși echipa națională de seniori este una dintre cele mai tinere de pe glob, actualul lot lărgit mai cuprinde și alte elemente valoroase, de perspectivă, promovate de la reprezentativa sub 23 de ani. Ne referim, desigur, la rapidiștii Dumitru (20 de ani) și Neagu (21), la mureșanul Caniaro (19 ani), toți trei incluși de antrenorul Angelo Niculescu în selecționata care va efectua deplasarea în Africa și America de Sud, turneu de mai lungă durată, ce va permite rodarea unui număr mai mare de jucători. Desigur, la înapoierea în țară după meciurile susținute cu reputate formații din Brazilia, Chile și Peru, antrenorul Angelo Niculescu va putea avea o imagine mai clară a lotului de 22 de jucători cu care va porni în dificila bătălie a turneului final.

FORȚÎND MAI ADÎNC

Apreciind la justa ei valoare calificarea tricolorilor pentru cea de-a 9-a ediție a Cupei „Jules Rimet", dar nevăzînd în aceasta un scop în sine al fotbalului nostru, am forat, împreună cu antrenorul Gheorghe Ola, un prieceput și statornic antrenor în problemele juniorilor, în straturi mai adînci, pînă la promoțiile cele mai tinere. Am aflat, astfel, că din actuala echipă națională de juniori care a abordat jocurile preliminare ale turneului U.E.F.A. — ediția scoțiană — prof. Gheorghe Ola investește multe speranțe în Deheleanu (Steaua, provenind însă de la C.I.L. Blaj), Sandu Gabriel (Metalul București), Helvei (Victoria Carei), Ghergheli (Unirea Cristur), Sătmăreanu (Crișul Oradea) și Gligorie (Steaua). „Toți aceștia sînt, spunea Gh. Ola, elemente talentate, cu perspective aproape certe de progres. Și cînd îmi păstrez anumite rezerve mă gîndesc doar la anumiți factori subiectivi care, din păcate, mai operează în fotbalul nostru, frînînd dezvoltarea tinerilor jucători. Dînd ca exemple, printre alții, pe Todor, Varga și Coman veți ști și dv. la ce mă refer".

În condiții normale, toți cei citați aici vor putea deveni în curînd jucători titulari de divizia A (Sătmăreanu, de exemplu a și evoluat la Crișul în cîteva meciuri) așa cum au ajuns, de altfel, o serie de juniori ai promoției '68: Broșovschi (la U.T.A.), Stefănescu (Steaua), Petreanu (Rapid), Caniaro (A.S. Armata Tg. Mureș), Decu (Petrolul), Beldeanu și Radu Ionescu (Progresul — și cînd formația bucureșteană evolua în prima divizie). Tot din promoția '68 mai evoluează, deocamdată, sporadic, în echipe de seniori jucători ca Cristache, Naom și Hajnal.

DE UNDE PROVIN

Firește, bunele rezultate realizate de echipa națională de seniori, ca și satisfăcătoarele evoluții la nivel de olimpici, tineret și juniori (care au susținut în sezonul abia încheiat performanțele tricolorilor) nu pot fi explicate printr-o apariție explozivă a unor fotbaliști de talent, aruncați în arenă prin miracolul generației spontanee.

Am văzut, așadar, din cîte promoții de juniori fac parte actualii jucători tricolori (vreo 5—6 la număr dacă-i includem pe toți cei 25 de fotbaliști folosiți în preliminarii), am văzut cum o întreagă garnitură reprezentativă de 11 juniori, trecuți în '68 prin sita lui Gh. Ola, a fost promovată în primul eșalon al fotbalului nostru. La ora actuală, alte tinere elemente (născute în anii 1952 și 1953) sînt rodate la selecționata de perspectivă (care se pregătește paralel cu formația de juniori mari) în vederea edițiilor U.E.F.A. — 1971 și 1972.

De unde provin toți aceștia?

După o statistică a sectorului juniori din cadrul F. R. Fotbal reiese că marea majoritate, în proporție de 90 la sută, a tinerilor jucători care au făcut parte din loturile U.E.F.A. sînt din centrele de juniori și copii, înființate cu ani în urmă de F.R.F. pe lîngă cele mai puternice cluburi și asociații din țară: Rapid, Steaua - 23 August, Steaua - Ghencea, Dinamo București, U.T.A., Progresul, Steagul roșu, Universitatea Craiova, Farul, Crișul, Petrolul etc., etc. Aici, în aceste adevărate pepiniere, încadrate cu tehnicieni posedînd o bună calificare, tinerii fotbaliști deprind de la o fragedă vîrstă tainele sportului preferat. Procesul de instruire-antrenament, supravegheat la unele din centre de către antrenorii divizionari, se desfășoară din ce în ce mai mult la nivelul fotbalului internațional, urmărindu-se (în funcție, firește, și de grupa respectivă de vîrstă) însușirea tehnicii în viteză, a jocului fără mînge, respectarea sarcinilor duble, specializarea multilaterală, elemente esențiale ale marelui fotbal de care însă ne vom ocupa într-un articol viitor.

★

În pofida unor succese, la diferite nivele, relevate ceva mai pregnant în perioada de care ne ocupăm, fotbalul nostru se află totuși încă departe de deplina consacrare internațională, fapt atestat, după cum am văzut, și de modul total nesatisfăcător cu care au tratat, de pildă, Rapidul și U.T.A. onoarea de a reprezenta culorile fotbalului românesc în competițiile oficiale europene. Ce rezultă de aici? Că pasul înainte efectuat de fotbalul nostru îndeamnă la eforturi și mai sporite — pe toate planurile (al bazei de masă, al terenurilor de antrenament, al cadrelor tehnice, al procesului de instruire, al echipamentului necesar) — din partea forului de specialitate care, de la 1 ianuarie 1970, va conduce și îndruma destinele sportului cu balonul rotund în condiții de autonomie.

G. NICOLAESCU

Fază de la ultima partidă dispu tată în Capitală în sezonul de toamnă: Ghergheli, foarte util echipei sale la mijlocul terenului, găsește resurse suficiente să lupte pentru balon și în apropierea porții lui Bay. Foto: THEO MACARSCHI

CE PĂRERE AVEȚI DESPRE TURUL CAMPIONATULUI?

Ancheta noastră în rîndul antrenorilor de divizia A

Publicăm — în continuare — primele impresii ale antrenorilor echipelor divizionare A, exprimate la încheierea turului campionatului. Sperăm că opiniile acestora — uneori contradictorii — vor fi folositoare pentru apropiata analiză generală a desfășurării celor 15 etape.

PETRE STEINBACH
(A.S.A. Tg. Mureș)

Foarte puține meciuri s-au ridicat la nivelul cerințelor diviziei A. Cu cîtva timp în urmă s-a stabilit să se lucreze cu un volum crescut ca intensitate, durată și număr de antrenamente. După o perioadă, se părea că s-a schimbat ceva în bine. Apoi, din nou — în tur — s-au văzut fluctuații de formă, jocuri de nivel tehnic și tactic scăzut. Unii scuză aceasta prin oboseală, surmenaj (la lot), alții prin neaplicarea acestor îndrumări. Se poate să fie și una și alta.

Cred că în primul rînd e vorba de acel echilibru — nerealizat — între efort și odihnă și insuficienta dăruire în antrenamente și în jocuri. Ceea ce spun este valabil și pentru A. S. Armata.

MARIN BĂRBULESCU
(Rapid)

Apreciem ca satisfăcătoare desfășurarea primei părți a campionatului și venim în sprijinul acestei afirmații cu următoarele argumente:

În primul rînd, s-a respectat întocmai calendarul stabilit de federație. S-a constatat, apoi, o colaborare strînsă între antrenorii lotului național și cei de la cluburi.

Avantajul terenului nu a fost hotărîtor atunci cînd arbitrajul a fost competent și curajos. Dar, au existat din păcate și arbitraje care au influențat rezultatul (exemplu — partida C.F.R. Cluj — U.T.A.).

Performanța echipei naționale a făcut ca jucătorilor să le crească încrederea în propriile lor forțe, să joace mai curajos, să-și perfecționeze măiestria sportivă. Deși s-au făcut progrese în ceea ce privește pregătirea fizică, consider că nu este deajuns față de ritmul cerut de fotbalul modern.

Față de pretențiile unei echipe campioane, U.T.A. a avut o comportare slabă, mai ales după eșecul din „C.C.E.". Totuși, în general comportarea a fost satisfăcătoare. De ce? Pentru că trebuie avut în vedere: uzura fizică și psihică în urma eforturilor depuse în campionatul trecut; folosirea nerațională a perioadei de odihnă a campionatului; o pregătire grăbită; necompletarea lotului față de pretențiile unei echipe campioane; supraaprecierea valorii reale, ceea ce a determinat scăderea conștiinciozității jucătorilor în pregătire.

VALERIU NEAGU
(Dinamo Bacău)

Cred că nu greșesc afirmînd că în turul campionatului majoritatea echipelor au avut fluctuații de formă. Unele au început mai bine competiția și au terminat-o mai slab, iar la altele lucrurile s-au petrecut invers. Printre echipele cu scădere în final s-a numărat Dinamo Bacău.

Randamentul nostru mai slab în final se datorește, cred, unei suprasolicitări cu care jucătorii nu erau încă obișnuiți. Spre acest capitol, deci, trebuie îndreptată atenția noastră, în viitor. Trebuie să pregătim jucătorii în așa fel încît să se adapteze la un efort susținut și continuu.

Nivelul jocului s-a îmbunătățit substanțial la majoritatea echipelor. Comportări constante în prima parte a campionatului au avut, după părerea mea, Universitatea Craiova, F. C. Argeș și Rapid.

Și încă un lucru de adăugat. Nu ne plîngem de arbitraj...

ION REINHARDT
(U.T.A.)

Nivelul turului a fost, în ansamblu, mai ridicat decît cel din anul trecut. Echipele fruntașe au avut fluctuații datorită solicitărilor mari în competițiile interne și internaționale. Campionatul s-a desfășurat normal, bucurîndu-se de o bună organizare.

BAZIL MARIAN
(Farul Constanța)

Turul campionatului s-a încheiat și pentru echipa Farul fără a se atinge în întregime obiectivele propuse. Ne referim la faptul că pe teren propriu echipa noastră a pierdut două jocuri: cu Dinamo București și Steaua. Dar, aceste pierderi de puncte au fost recuperate aproape în întregime în deplasare.

În acest tur de campionat s-a reliefat între echipe un oarecare echilibru, deoarece între a doua și a XI-a formație clasată sînt numai 4 puncte diferență.

Campionatul, ca o competiție de regularitate a constituit un punct de plecare foarte serios și stabil în pregătirea jucătorilor din echipa națională și calificarea pentru campionatul mondial.

Calificarea a produs o mare satisfacție celor din lumea fotbalului și care ne obligă în același timp să ne pregătim cu mai mare seriozitate în vederea ridicării calității jocurilor.

LOTO — PRONOSPORT

Programul concursului Pronosport nr. 50 de duminică 14 decembrie 1969 este alcătuit în întregime din meciuri de categoriile A și B ale campionatului italian. Dar iată acest program: I: Bologna — Napoli; II: Brescia — Juventus; III: Fiorentina — Roma; IV: Internazionale — Bari; V: Lazio — Verona; VI: Palermo — Cagliari; VII: Sampdoria — Lanerossi; VIII: Torino — Milan; IX: Reggiana — Catania; X: Perugia — Modena; XI: Piacenza — Mantova; XII: Reggina — Foggia; XIII: Arezzo — Atalanta.

● **Astăzi și mîine sînt ULTIMELE ZILE în care vă mai puteți procura biletele pentru tragerea Loto obișnuită de vineri 12 decembrie a.c. Tragerea va avea loc la București în sala Clubului Finanțe Bănci din strada Doamnei nr. 2 cu începere de la ora 19. Tragerea va fi radiodifuzată după care va urma un film artistic. Intrarea liberă**

NUMERELE EXTRASE LA TRAGEREA EXCEPȚIONALĂ LOTO DIN 9 DECEMBRIE 1969

FAZA I:

Extragerea I: 83 59 32 40 67 2 69 10 34 77 56 62
Extragerea a II-a: 46 63 8 26 71 57 1 74 87 55 24 56
Extragerea a III-a: 64 89 81 52 45 1 57 21 39 56 27 9

FAZA A II-A:

Extragerea a IV-a: 56 24 74 12 87 46 6 40 5 66 15 53
Extragerea a V-a: 20 63 62 26 32 10 88 71 43 34 50 76
Fond de premii: 1 379 064 lei.

PREMIILE CONCURSULUI PRONOSPORT NR. 49 DIN 7 DECEMBRIE 1969:

Categoria I (13 rezultate): 0,2 variante (2 variante a 10%) a 43 992 lei fiecare.
Categoria a II-a (12 rezultate): 31 variante a 3 406 lei.
Categoria a III-a (11 rezultate): 558,9 variante a 283 lei.
Premiul de categoria I a fost obținut de Ilie Nicolae din comuna Fusea — Titu Tîrg, care avînd o suită de premii a totalizat 93 028 lei.

FIȘIER DIVIZIA A (I)

La încheierea turului celui de al 52-lea campionat divizionar de fotbal, o privire retrospectivă — cu caracter statistic — poate reliefa, credem noi, unele plusuri și minusuri din activitatea echipelor, care, supuse unei atente analize, pot conduce către unele concluzii menite să contribuie la îmbunătățirea activității fotbalistice în retur. Apropierea „Mexico"-ului cere, fără îndoială, noi eforturi din partea fotbaliștilor, a antrenorilor, de unde și necesitatea de a vedea — cu ochi limpezi — ce este de făcut.

Dar să dăm grai cifrelor:

● În cele 15 etape ale turului campionatului, în care s-au desfășurat 120 de partide, s-au înscris **349 de goluri**, ceea ce reprezintă un **coeficient de 2,90 goluri de partidă**, față de 2,60 de goluri de partidă realizate în campionatul 1968—1969.

● Din totalul golurilor, 20 au fost înscrise din lovituri de la 11 m și 14 sînt autogoluri.

● Au realizat goluri din lovituri de la 11 m: Petrolul 4, F. C. Argeș și A. S. Armata 3, Dinamo București, Steaua 2; și cîte un gol: Crișul, C.F.R., Politehnica, „U" Cluj, Dinamo Bacău și Jiul.

● Nu au beneficiat de nici o lovitură de la 11 m: Steagul roșu, U.T.A., „U" Craiova, Farul și Rapid.

● 5 lovituri de la 11 m au fost ratate: Libardi (Jiul), Suciu (Crișul), Soos (C.F.R.), Naghi și Ciutac (A.S.A.).

● Cele mai multe victorii le-au înregistrat Dinamo Buc. 9, Steagul roșu și Rapid 8, „U" Craiova, F. C. Argeș, Jiul, U.T.A., Farul cîte 7; cele mai puține, A.S.A. 3, Politehnica, C.F.R., „U" Cluj cîte 4.

● Cele mai multe înfrîngeri le-au suferit: A.S.A. 10, Politehnica 9, Crișul și C.F.R. 8, iar cele mai puține Rapid și Universitatea Craiova 3, F. C. Argeș și „U" Cluj 4.

● Cele mai multe rezultate de egalitate le-a înregistrat „U" Cluj (7), cele mai puține Steagul roșu (0), Farul și Dinamo Buc. (1).

● Etapele în care s-au marcat cele mai multe goluri sînt: a IX-a (26.X) și a XV-a (6.XII) cu cîte 34 de goluri; a V-a (13.IX) — 31 goluri; a VIII-a (18.X) — 26 goluri; cele mai puține goluri s-au înregistrat în etapele a VII-a (27—28.IX) — 14, și a XII-a (20.XI) — 15 (aceasta fiind prima etapă după meciul cu Grecia!).

● Reprizele secunde au fost mai „productive" în ce privește numărul golurilor marcate: 198 de goluri, față de 151 de goluri înscrise în primele reprize.

● 26 de variante de scoruri reprezintă cele 349 de goluri cu care s-a încheiat returul: 1—0 (de 19 ori), 2—1 (15), 2—0 (11), 0—0 și 3—0 (10), 3—1 (8), 1—1 (7), 1—2 și 4—1 (6), 2—2 (4), 0—2, 4—2, 4—0 (3), 1—3, 3—3 (2) și cîte o dată scorurile: 10—1, 8—0, 6—0, 0—1, 2—3, 3—2, 0—4, 4—3, 2—4, 6—1, 5—2.

● „Decana" marilor scoruri înregistrate într-o etapă este — fără îndoială — Steaua: 10—1 cu A.S.A. Tg. Mureș și 8—0 cu Dinamo Bacău; o urmează Dinamo București, 6—0 cu U.T.A.; F. C. Argeș, 6—1 cu Crișul; Dinamo Bacău, 4—0 cu Steagul roșu și cu Crișul; Universitatea Craiova, 4—0 cu Farul, care, la rîndul său, a dispus cu același scor de Dinamo Bacău!

M. ORZEA

ECOURI... ECOURI... ECOURI...

● Cu cîteva minute înaintea începerii meciului de la Craiova, spectatorii au fost martorii unei festivități emoționante. Jucătorul Deliu, mulți ani titular în echipa locală, era sărbătorit cu prilejul retragerii sale din activitatea competițională. Felicitărilor de rigoare din partea conducerii organelor sportive locale și a clubului universitar, frumoaselor daruri oferite li s-au asociat ovațiile meritate ale publicului, care a apreciat întotdeauna dăruirea în joc a fundașului craiovean.

Deliu nu va abandona, însă, de-acum înainte fotbalul, ci se va dedica muncii de antrenor.

★

● La una din reacțiile sale mai puțin sportive, publicul craiovean a primit o replică pe care, desigur, nu o putea prevedea dar pe care a meritat-o. Într-un anumit moment din repriza secundă, antrenorul echipei piteștene, C. Teașcă, a părăsit pentru prima oară banca pe care ședea și s-a apropiat de marginea terenului pentru a da — probabil — o indicație unuia din elevii săi. Publicul de la tribuna I a protestat zgomotos, huiduindu-l pe antrenorul oaspeților. Acesta însă, printr-o bună prezență de spirit, s-a îndreptat în grabă spre antrenorul echipei locale, Coidum, care se afla de asemenea aproape de linia de tușă, de mai multă vreme, fără ca nimeni să-l deranjeze. Gestul lui Teașcă, adresat evident publicului, voia să însemne că nu numai el se află în culpă. La care cei ce-l huiduiseră cu cîteva clipe înainte n-au mai avut ce zice.

★

Apropo tot de antrenorul Teașcă. La înscrierea celui de al doilea gol al echipei sale el și-a dat frîu liber entuziasmului, sărutîndu-i pe toți cei din jur și jucînd fotbal cu propria-i pălărie în fața tribunelor dezolate. În mai puțin de un minut însă, bucuria a lăsat loc dezamăgirii. Fără îndoială că este trist să scapi atît de ușor o victorie de care aproape nimeni nu se mai îndoia. Dar și așa, după opinia noastră, rezultatul de egalitate obținut într-un joc cu o asemenea miză, în compania unei echipe ce ține primul loc și care lasă extrem de greu puncte adversarilor săi pe propriul teren este foarte bun.

★

N-am înțeles de ce în cursul jocului piteștenii au purtat tricouri cu numere total diferite față de cele corespunzătoare posturilor pe care evoluau (ex. Olteanu avea nr. 7, Prepurgel nr. 4 etc. etc.) Să fie vorba de vreo tactică specială de derutare a adversarului sau a publicului? Ori e altceva?

● După ce Pop a fost eliminat duminică la Bacău, rapidiștii, în culmea enervării, au vrut să părăsească terenul.

Ei au reluat jocul numai la intervenția hotărîtă a antrenorului M. Bărbulescu...

...Peste două minute reduceau scorul, în zece oameni!

Dacă ar fi rămas în nouă — mai știi? — poate ar fi... egalat.

● Arbitrul D. Ghețu a făcut parte din brigada care a condus excelent partida „U" Cluj — Jiul. Dintr-o nevinovată inadvertență, numele nu i-a apărut în ziar. Ne-a căutat imediat, îngrijorat de mîhnirea soției sale, care începuse să-și pună problema unde a fost soțul ei de simbătă la prînz pînă luni dimineața. La Cluj, fără dubii, stimată doamnă Ghețu! Și dacă, totuși, nu ne credeți pe noi, putem aduce 6 000 de martori, ciți spectatori au fost în tribunele stadionului.

ECOURI... ECOURI... ECOURI...

● Puneți-vă în situația profesorului, căruia un elev i-a răspuns excelent la cîteva întrebări dificile, pentru ca, apoi, să spună că 2x2 fac... 8. Cronicarul nostru s-a văzut într-o astfel de situație la meciul Crișul — Steaua. Haidu, care apărase excepțional în prima repriză, a lăsat să treacă, prin mijlocul porții, șutul lui Kassai, care a adus victoria orădenilor.

Și-atunci? Doar nota 6, în locul acelui „10" care se profila la un moment dat... Și o concluzie (nici măcar nouă): un portar mare nu este acela care apără mingi așa-zise „imparabile", ci acela care apără toate mingile... parabile.

ECOURI... ECOURI... ECOURI... ECOURI... ECOURI... ECOURI...

EDDY MERCKX

sportul în lume

MARII PERFORMERI AI ANULUI 1969

așa cum i-a văzut a 23-a anchetă I.S.K.

Reprezentanții presei sportive din 28 de țări și-au spus cuvîntul: Nr. 1 EDDY MERCKX și LIESEL WESTERMANN

Pentru prima oară, după un interval de 16 ani, un ciclist urcă în fruntea listei de onoare a celor mai buni performeri sportivi ai sezonului. Laurii acordați neuitatului Fausto Coppi, în 1953, revin acum altui mare campion al pedalei, excelentului ciclist belgian Eddy Merckx. Este verdictul anchetei întreprinsă în lumea presei sportive de către agenția de știri **„Internationale Sport-Korrespondenz"** din Stuttgart (R.F.G.), la finele sezonului marilor competiții.

Începînd de anul trecut, tradiționala anchetă alcătuiește clasamente separate pentru bărbați și femei. La a doua sa ediție, clasamentul mondial feminin are în frunte pe atleta vest-germană Liesel Westermann, care a dominat cu autoritate spectaculoasa probă a aruncării discului. Blonda Liesel este, alături de simpaticul Eddy, laureata acestei uriașe competiții imaginare, desfășurată retrospectiv de-a lungul unui întreg sezon, pe tabelele de cifre și coloanele de statistici ale specialiștilor presei sportive.

De fapt, trierea preferințelor exprimate de cronicarii sportivi nu a fost atît de edificatoare ca la finele anului precedent. Atunci, se distanșaseră cu destulă pregnanță fantasticul săritor de avangardă Bob Beamon și răsfățata zînă a gimnasticii Vera Ceaslavska. Acum, prin consultarea redacțiilor sportive din 28 de țări, ancheta I.S.K. stabilește pe sportivul nr. 1 al anului cu un avantaj de numai 6 puncte. Cu atît se impune cîștigătorul Turului Franței față de supercampionul rachetei, australianul Rod Laver. Și mai mic este avansul laureatei întrecerii feminine. Liesel Westerman are doar 3 puncte în plus față de o altă performeră a întrecerii pe stadion, recordmana mondială de pentatlon Liesl Prokop.

Conform regulamentului anchetei, fiecare țară a fost reprezentată de o singură publicație sportivă sau o rubrică de specialitate cu autoritate. Fiecare răspuns trebuia să cuprindă o listă a primilor 5 sportivi și a primelor 3 sportive. În total, cei solicitați au indicat nu mai puțin de 38 de nume diferite, în clasamentele masculine. Ceea ce demonstrează o varietate de preferințe demnă de reținut. În lista feminină figurează 23 de sportive, de asemenea, un „pluton" impresionant ca dimensiuni.

VICTORIA LUI MERCKX — DEPLIN MERITATĂ!

Deși la distanță doar de o roată de urmăritorul său, Rod Laver, se poate spune totuși că Eddy Merckx obține o victorie meritată. Nu mai puțin de 11 țări și-au arătat preferințele pentru marele as al întrecerilor rutiere. O singură nedumerire: ziarul belgian **„Les Sports"** îl clasează doar pe locul trei! Nimeni nu este profet în țara lui...

Și totuși, pe șoselele din Belgia mai pot fi văzute, înscrise pe asfalt, cuvintele: **„Eddy este cel mai mare!"**

Așa îl sărbătoreau concetățenii săi, pe învingătorul Marii Bucle, cel care a lăsat în urmă pe toți așii cronometrului. Într-o suită impresionantă de 44 de victorii, Merckx s-a detașat cu siguranță în fruntea tuturor, ocupînd pe merit un loc alături de cei mai mari campioni pe care i-a cunoscut istoria ciclismului.

Așa a reușit supercampionul belgian al pedalei să înfrîngă tradiția succeselor înregistrate de atleți în ancheta I.S.K. Și aceasta este o performanță! Ea aduce lumina unei noi bucurii în casa familiei Merckx de pe strada Reeboklaan 17 din Tervueren, acolo unde soții Eddy și Claudine așteaptă, în foarte scurt timp, venirea pe lume a primului lor copil. Marelui campion îi este sortit cel mai frumos revelion...

VA DURA RECORDUL LUI LIESEL PESTE ANI?

Cu fantastica sa aruncare de 63,96 m, realizată la 25 septembrie la Hamburg, atleta vest-germană pare să-și fi asigurat o certă supremație în lumea discului. Va dura acest record mondial mai multe sezoane? Nimeni n-ar putea răspunde unei asemenea întrebări, nici chiar Liesel Westermann, pe care testul anchetei I.S.K. o așază pe primul loc în lista performerelor anului 1969. Atletismul face mereu pași înainte.

CEI MAI BUNI

1. **Eddy Merckx** (Belgia), ciclism,	84	p.
2. **Rod Laver** (Australia), tenis,	78	p.
3. **Jackie Stewart** (Marea Britanie), automobilism,	31	p.
4. **Anatoli Bondarciuk** (U.R.S.S.), atletism,	29	p.
5. **Hans Fassnacht** (R. F. a Germaniei), înot,	24	p.
6. **Pelé** (Brazilia), fotbal,	17	p.
7. **Karl Schranz** (Austria), schi,	15	p.
8. **Jorma Kinnunen** (Finlanda), atletism,	14	p.
9. **Roland Matthés** (R. D. Germană), înot,	12	p.
10. **Waldemar Baszanowski** (Polonia), haltere,	11	p.

11. **Kaarlo Kangasniemi** (Finlanda) — haltere 10,5 p.; 12. **Dag Fornaess** (Norvegia) — patinaj viteză 10 p.; 13.—14. **Mike Burton** (S.U.A.) — înot și **John Pennel** (S.U.A.) — atletism 7 p.; 15. **Derek Clayton** (Australia) — atletism 6 p.; 16. **Andras Balczo** (Ungaria) — pentatlon modern 5,5 p.; 17.—19. **John Carlos** (S.U.A.), **Viktor Saneev** (U.R.S.S.) și **Bill Toomey** (S.U.A.) — atletism 5 p.; 20—21. **Gary Hall** (S.U.A.) și **Mark Spitz** (S.U.A.) — înot 4 p.; 22. **Giacomo Agostini** (Italia) — moto, **Pancho Gonzales** (S.U.A.) — tenis și **Ruben Olivares** (Mexic) — box 3 p.; 25. **George Best** (M. B.) — fotbal, **Ricki Bruch** (Suedia) — atletism, **Johnny Famechon** (Australia) — box, **Mogens Frey** (Danemarca) — ciclism, **Tony Jacklin** (M. B.) — golf, **Joachim Kirst** (R.D.G.) — atletism, **Lester Piggott** (M. B.) — hipism, **Jiri Raska** (Cehoslovacia) — sărituri cu schiurile și **Boris Spasski** (U.R.S.S.) — șah 2 p; 34. **Alberto Demiddi** (Argentina) — canotaj academic, **frații Petterson** (Suedia) — ciclism, **Mihail Jelev** (Bulgaria) — atletism, **Uwe Seeler** (R. F. a Germaniei) — fotbal și **Kees Verkerk** (Olanda) — patinaj viteză 1 p.

Jackie Stewart și mașina sa Matra-Ford, cu care a împărțit marile sale victorii pe pistă.

LAUREAȚII ANCHETEI I.S.K. DE LA PRIMUL START...

1947: **Alex Jany** (Franța)—înot; 1948: **Fanny Blankers—Koen** (Olanda)—atletism; 1949: **Emil Zatopek** (Cehoslovacia)—atletism; 1950: **Bob Mathias** (S.U.A.)—atletism; 1951: **Emil Zatopek** (Cehoslovacia)—atletism; 1952: **Emil Zatopek** (Cehoslovacia)—atletism; 1953: **Fausto Coppi** (Italia) — ciclism; 1954: **Roger Bannister** (Anglia)—atletism; 1955: **Sandor Iharos** (Ungaria) — atletism; 1956: **Vladimir Kuț** (U.R.S.S.)—atletism; 1957: **Vladimir Kuț** (URSS) — atletism; 1958: **Herb Elliot** (Australia)—atletism; 1959: **Vladimir Kuznețov** (U.R.S.S.)—atletism; 1960: **Wilma Rudolph** (S.U.A.)—atletism; 1961: **Valeri Brumel** (U.R.S.S.)—atletism; 1962: **Valeri Brumel** (U.R.S.S.)—atletism; 1963: **Valeri Brumel** (U.R.S.S.)—atletism; 1964: **Don Schollander** (S.U.A.) — înot; 1965: **Ron Clarke** (Australia) — atletism; 1966: **Jim Ryun** (S.U.A.)—atletism; 1967: **Jim Ryun** (S.U.A.)—atletism; 1968: **Bob Beamon** (S.U.A.)—atletism și **Vera Ceaslavska** (Cehoslovacia)—gimnastică; 1969: **Eddy Merckx** (Belgia) și **Liesel Westermann** (R.F.G.)—atletism.

Discul ei zboară peste granița celor 60 metri...

CELE MAI BUNE

1. **Liesel Westermann** (R. F. a Germaniei), atletism,	29	p.
2. **Liesl Prokop** (Austria), atletism,	26	p.
3. **Debbie Meyer** (S.U.A.), înot,	22	p.
4. **Nadejda Cijova** (U.R.S.S.), atletism,	21,5	p.
5. **Nicole Duclos** (Franța), atletism,	15,5	p.
6. **Lilian Board** (Marea Britanie), atletism,	7	p.
7.—8. **Karin Balzer** (R. D. Germană), atletism,	5,5	p.
7.—8. **Gabriele Wetzko** (R. D. Germană), înot,	5,5	p.
9. **Gaby Seyfert** (R. D. Germană), patinaj,	4,5	p.
10.—11. **Gertrud Gabl** (Austria), schi,	4	p.
10.—11. **Ann Haydon-Jones** (Marea Britanie), tenis,	4	p.
12.—13. **Margitta Gümmel** (R. D. Germană), atletism,	3	p.
12.—13. **Pamela Kilborn** (Australia), atletism,	3	p.

Laver „lifteză"!

greutate, sovietica Nadejda Cijova, de șase ori prima în clasamentele ziarelor. Westermann s-a arătat, în schimb, mai constantă în preferințele specialiștilor, care au punctat-o de 16 ori în total.

FOARTE APROAPE DE PRONOSTICUL IDEAL

Ca totdeauna în asemenea anchete-plebiscit, în afara alcătuirii clasamentului propriuzis se desfășoară o competiție paralelă, cea a pronosticurilor celor mai exacte. Care redacție a indicat ordinea finală a clasamentului alcătuit de I.S.K.? Răspunsul — așa cum puteți să-l verificați și dv., consultînd tabelele alăturate — este simplu: nici una!

Într-adevăr, nimeni dintre specialiști n-a văzut, de pildă, această ordine, la bărbați: Merckx, Laver, Stewart. Sînt, însă, incontestabil, numele care au circulat cel mai mult în clasamente. Aceeași situație la feminin.

Din acest punct de vedere, clasamentele înaintate de ziarul **„Sportul"** sînt dintre cele mai inspirate. Redacția noastră a clasat în ordine exactă pe primii doi „evadați" ai tabelei masculine și toate numele indicate, atît la bărbați cît și la femei, figurează pe lista de onoare a primelor 10 locuri. Ceea ce este, desigur, un punct bun!

La capitolul curiozități, ne permitem a fi malițioși, menționînd prezența insolită a brunei Peggy Fleming în clasamentul ziarului B.T. din Copenhaga care a uitat, probabil, că această „zînă a gheții" a terminat încă de anul trecut aparițiile în concursuri...

Ceea ce nu este numai o poantă de încheiere a acestor rînduri, ci și o indicație a felului cum trebuie apreciată, în fond, o asemenea anchetă internațională, fie ea și în rîndul specialiștilor.

PE 28 DE BULETINE...

ANGLIA

„World Sports", Londra

1. Rod Laver, 2. Jakie Stewart, 3. Pancho Gonzales — 1. Karin Balzer, 2. Petra Vogt, 3. Lilian Board.

AUSTRALIA

„The Herald", Melbourne

1. Rod Laver, 2. Jackie Stewart, 3. Ruben Olivares — 1. Pam Kilborn, 2. Lilian Board.

AUSTRIA

„Oberösterreichische Nachrichten", Linz

1. Eddy Merckx, 2. Rod Laver, 3. Karl Schranz — 1. Liesl Prokop, 2. Gertrud Gabl, 3. Liesel Westermann.

BELGIA

„Les Sports", Bruxelles

1. Rod Laver, 2. Jackie Stewart, 3. Eddy Merckx — 1. Nicole Duclos, 2. Gertrud Gabl, 3. Debbie Meyer.

BULGARIA

„Rabotnicesko delo", Sofia

1. Karl Schranz, 2. Mike Burton, 3. Waldemar Baszanowski — 1. Nadejda Cijova, 2. Maria Ghigova, 3. Liesl Prokop.

CEHOSLOVACIA

„Ceskoslovensky sport", Praga

1. Eddy Merckx, 2. Roland Matthés, 3. Rod Laver — 1. Nadejda Cijova, 2. Liesl Prokop, 3. Nicole Duclos.

DANEMARCA

„B. T. Tagbladet", Copenhaga

1. Eddy Merckx, 2. Rod Laver, 3. Anatoli Bondarciuk — 1. Debbie Meyer, 2. Peggy Fleming.

R. F. a GERMANIEI

„Sport-Illustrierte", München

1. Karl Schranz, 2. Eddy Merckx, 3. Bill Toomey — 1. Liesl Prokop, 2. Liesel Westermann, 3. Nadejda Cijova.

ELVEȚIA

„Sport", Zürich

1. Pelé, 2. Rod Laver, 3. Eddy Merckx — 1. Liesl Prokop, 2. Debbie Meyer, 3. Liesel Westermann.

FINLANDA

„Uusi Suomi", Helsinki

1. Kaarlo Kangasniemi, 2. Rod Laver, 3. Eddy Merckx — 1. Ann Jones, 2. Liesel Westermann, 3. Heide Rosendahl.

FRANȚA

„L'Equipe", Paris

1. Eddy Merckx, 2. Pelé, 3. Rod Laver — 1. Debbie Meyer, 2. Nicole Duclos, 3. Liesl Prokop.

HONG KONG

„Wah Kiu Yat Po", Hong Kong

1. Hans Fassnacht, 2. Rod Laver, 3. Derek Clayton — 1. Debbie Meyer, 2. Liesel Westermann, 3. Liesl Prokop.

ISLANDA

„Althydubladid", Reykjavik

1. Jorma Kinnunen, 2. Hans Fassnacht, 3. Anatoli Bondarciuk — 1. Nadejda Cijova, 2. Debbie Meyer, 3. Liesel Westermann.

ISRAEL

„Maariv", Tel Aviv

1. Eddy Merckx, 2. Rod Laver, 3. Jorma Kinnunen — 1. Nadejda Cijova, 2. Liesel Westermann, 3. Karen Muir.

ITALIA

„Corriere dello Sport", Roma

1. Hans Fassnacht, 2. Eddy Merckx, 3. Rod Laver — 1. Gabriel Wetzko, 2. Liesel Westermann, 3. Liesl Prokop.

IUGOSLAVIA

„Sportske novosti", Zagreb

1. Eddy Merckx, 2. Rod Laver, 3. Roland Matthés — 1. Nadejda Cijova, 2. Liesel Westermann, 3. Duclos/Besson.

LUXEMBURG

„Revue Letzeburger Sport", Luxemburg

1. Jackie Stewart, 2. Eddy Merckx, 3. Hans Fassnacht — 1. Nicole Duclos, 2. Debbie Meyer, 3. Liesel Westermann.

NOUA ZEELANDA

„Sport-Post", Wellington

1. Viktor Saneev, 2. Rod Laver, 3. Jackie Stewart — 1. Margitta Gummel, 2. Liesel Westermann, 3. Karin Balzer.

NORVEGIA

„Aftenposten", Oslo

1. Dag Fornaess, 2. Kaarlo Kangasniemi, 3. Mark Spitz — 1. Debbie Meyer, 2. Liesl Prokop, 3. Lilian Board.

OLANDA

„Sport en Sportwereld", Amsterdam

1. Eddy Merckx, 2. Dag Fornaess, 3. Rod Laver — 1. Nicole Duclos, 2. Jaroslava Jehlihova, 3. Liesl Prokop.

ROMÂNIA

„Sportul", București

1. Eddy Merckx, 2. Rod Laver, 3. Anatoli Bondarciuk, 4. Jackie Stewart, 5. W. Baszanowski — 1. Gabriele Seyfert, 3. Nadejda Cijova, 3. Liesel Westermann.

SUEDIA

„Svenska Dagbladet", Stockholm

1. Eddy Merckx, 2. Rod Laver, 3. Anatoli Bondarciuk — 1. Lilian Board, 2. Nicole Duclos, 3. Ann Jones.

SPANIA

„Dicen", Barcelona

1. Eddy Merckx, 2. Rod Laver, 3. Mike Burton — 1. Debbie Meyer, 2. Gabriele Wetzko, 3. Nicole Duclos.

S. U. A.

„Sports Illustrated", New York

1. John Carlos, 2. Gary Hall, 3. Anatoli Bondarciuk — 1. Liesl Prokop, 2. Liesel Westermann, 3. Karin Balzer.

THAILANDA

„Chao Thai", Bangkok

1. Rod Laver, 2. Eddy Merckx, 3. Jackie Stewart — 1. Liesel Westermann, 2. Liesl Prokop, 3. Gaby Seyfert.

TURCIA

„Tercüman", Istanbul

1. Eddy Merckx, 2. John Pennel, 3. Jorma Kinnunen — 1. Liesel Westermann, 2. Barbara Ferrel, 3. Heide Rosendahl.

UNGARIA

„Nepsport", Budapesta

1. Andras Balczo, 2. Anatoli Bondarciuk, 3. Hans Fassnacht — 1. Liesl Prokop, 2. Liesel Westermann, 3. Nadejda Cijova.

U.R.S.S.

„Sovietski Sport", Moscova

1. W. Baszanowski, 2. Anatoli Bondarciuk, 3. Pelé — 1. Nadejda Cijova, 2. Elena Novikova, 3. Balzer/Seyfert.

TREN CU SUPORTERI INCENDIAT!

BUENOS AIRES, 9. — Meciurile de fotbal au provocat noi incidente în Argentina. Suporteri ai clubului Gimnasia La Plata (învinsă cu 3—1 de echipa Argentinos Juniors) i-au atacat pe simpatizanții echipei victorioase și au incendiat un vagon al trenului cu care aceștia se întorceau spre casă.

HOCHEIȘTII SOVIETICI NEÎNVINȘI

MOSCOVA, 9 (Agerpres). — Turneul internațional de hochei pe gheață de la Moscova a fost cîștigat de reprezentativa U.R.S.S., care a terminat competiția neînvinsă (patru victorii și un meci egal). În ultimul meci, hocheiștii sovietici au întrecut cu 6—2 (1—0, 4—1, 1—1) selecționata Suediei. Au marcat Mihailov (3), Malțev, Kuzkin, Gusev și respectiv Granhölm și Svedberg.

Echipa Cehoslovaciei a întîlnit formația Finlandei pe care a întrecut-o cu scorul de 10—3 (3—1, 2—1, 5—1). Punctele învingătorilor au fost înscrise de Glinka (2), Nedomanski (2), Mahac (2), A. Holik, J. Holik, Farda și Horesovski.

Iată clasamentul final al turneului: 1. U.R.S.S. — 9 puncte; 2. Canada — 7 p; 3. Cehoslovacia — 6 p; 4. Suedia — 4 p; 5. Finlanda — 2 p; 6. R. D. Germană — 2 p.

Din Lodz, trimisul nostru special, ROMEO CĂLĂRĂȘANU, transmite:

IVAN, DUMITRAȘCU ȘI BUMB AU TRECUT PRIMUL OBSTACOL ÎN TURNEUL SPERANȚELOR OLIMPICE LA BOX

Singurul român care a intrat între corzi în reuniunea de luni a fost semiusorul **C. Bumb**. Nimic nu prevestea în prima repriză uraganul ce avea să se abată asupra polonezului Kowalewski. Reprezentatul nostru s-a lăsat dominat, preferînd să contreze din cînd în cînd, de la distanță. Spectrul înfrîngerii lui Bumb s-a accentuat în rundul doi cînd, recepționînd un croșeu de dreapta la cap, boxerul român a fost numărat. Din acest moment, însă, pe ring a existat un singur boxer și acesta a fost Bumb. El a declanșat o serie de atacuri în mare viteză, obligîndu-l pe Kowalewski să bată în retragere. Bumb simte că adversarul e fragil la stomac și punctează des și foarte decis. Polonezul este numărat, dar imediat Bumb primește un just avertisment din partea arbitrului Rasch (R. D. Germană) pentru lovituri cu mănușa deschisă. Boxerul nostru nu mai putea fi însă oprit din vijelioasele sale atacuri. Kowalewski încearcă disperat să evite contactul cu adversarul, dar nu reușește. El recepționează — în continuare — serii dure la plex și figură, abia mai ținîndu-se pe picioare. Galeria poloneză, care în prima repriză își încurajase frenetic favoritul amuțește cînd Kowalewski este numărat din nou. Prosopul antrenorului îl salvează pe pugilistul polonez de la un K.O inevitabil.

Un meci foarte greu a avut aseară mijlociul nostru Ion Ilie. Advesarul său, bulgarul Metodiev, a luptat cu multă ardoare pentru victorie și a obținut-o, ce e drept cu prețul unei mari risipe de energie. O mare surpriză s-a înregistrat la categoria semigrea, în întîlnirea dintre Babarika (U.R.S.S.) — considerat o mare speranță a boxului din țara sa — și Sachse (R. D. Germană). Pugilistul sovietic, victorios în meciurile susținute în S.U.A. și Canada, a început meciul foarte rapid. O serie de 3—4 lovituri scurte l-a expediat pe Sachse la podea. Spre surprinderea generală, din rundul II Sachse a preluat total inițiativa, lovind cu mare precizie și purtîndu-l pe Babarika pin colțurile ringului! Victorios la puncte — Sachse.

Ora tîrzie la care transmit nu-mi permite decît să dau rezultatele obținute de ceilalți doi boxeri români care au evoluat în această seară, urmînd ca mîine să revin cu amănunte: Ivan Vasile b. p. Witek (Polonia) și Marin Dumitrașcu b. p. Simt (Ungaria).

Miercuri vor intra în focul întrecerilor următorii boxeri români: Șt. Boboc — Kostadinov (Bulgaria), A. Moraru — Förster (R. D. Germană), N. Păpălău — Zaițev (U.R.S.S.), I. Györffi — Kalfas (Polonia).

Cu fantasticul ei record de 20,43 m, atleta sovietică Nadejda Cijova a intrat în istorie.

Trimisul nostru special la Berna, CĂLIN ANTONESCU, transmite:

ROMÂNIA — ELVEȚIA 22-10 (11-4)

BERNA, 9 (prin telefon). — **Peste 3 000 de spectatori au aplaudat o victorie clară și facilă obținută de handbaliștii noștri, care, în finalul întîlnirii, și-au permis chiar momente de demonstrație. Raportînd, însă, jocul echipei noastre la valoarea adversarului este necesar să subliniem că selecționata română s-a comportat, totuși, sub nivelul ei obișnuit. Au înscris: Gruia (6), Samungi (5), Popescu (3), Chicit (3), Oțelea, Goran, Licu, Gațu și Moldovan și, respectiv, Rudolf (2), Claus (2), Santini, Kron, Wagner, Gygax, Notter și Aeschbach. Au arbitrat corect Otto Falk și Ludwig Lutz (R. F. a Germaniei).**

Tiparul I.P. „Informația", str. Brezoianu nr. 23—25, București

40368

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXV — Nr. 752 (6186) ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT Joi 11 decembrie 1969

DESCHIDEREA LUCRĂRILOR PLENAREI COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

Miercuri, 10 decembrie a.c., au început lucrările Plenarei Comitetului Central al Partidului Comunist Român.

Plenara are la ordinea de zi:

1. Proiectul Planului de stat al economiei naționale pe anul 1970.
2. Proiectul Bugetului de stat pe anul 1970.
3. Propuneri cu privire la majorarea pensiilor țăranilor cooperatori.
4. Organizarea și funcționarea comisiilor pe probleme la C.C. al P.C.R. și la organele locale de partid.
5. Îmbunătățirea consultării și informării activului de partid, a comuniștilor și celorlalți oameni ai muncii asupra activității organelor de partid și de stat, asupra politicii interne și internaționale a partidului și guvernului.
6. Informare privind desfășurarea întîlnirii conducătorilor de partid și de stat din țările socialiste, care a avut loc la Moscova în zilele de 3—4 decembrie a.c.

La lucrările plenarei participă ca invitați membri ai Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, președinți ai Comisiilor permanente ale Marii Adunări Naționale, miniștri și șefi ai instituțiilor centrale de stat, secretari ai comitetelor județene de partid și prim-vicepreședinți ai consiliilor populare județene, membri ai Colegiului central de partid, șefi ai secțiilor C.C. al P.C.R., redactori șefi ai presei centrale.

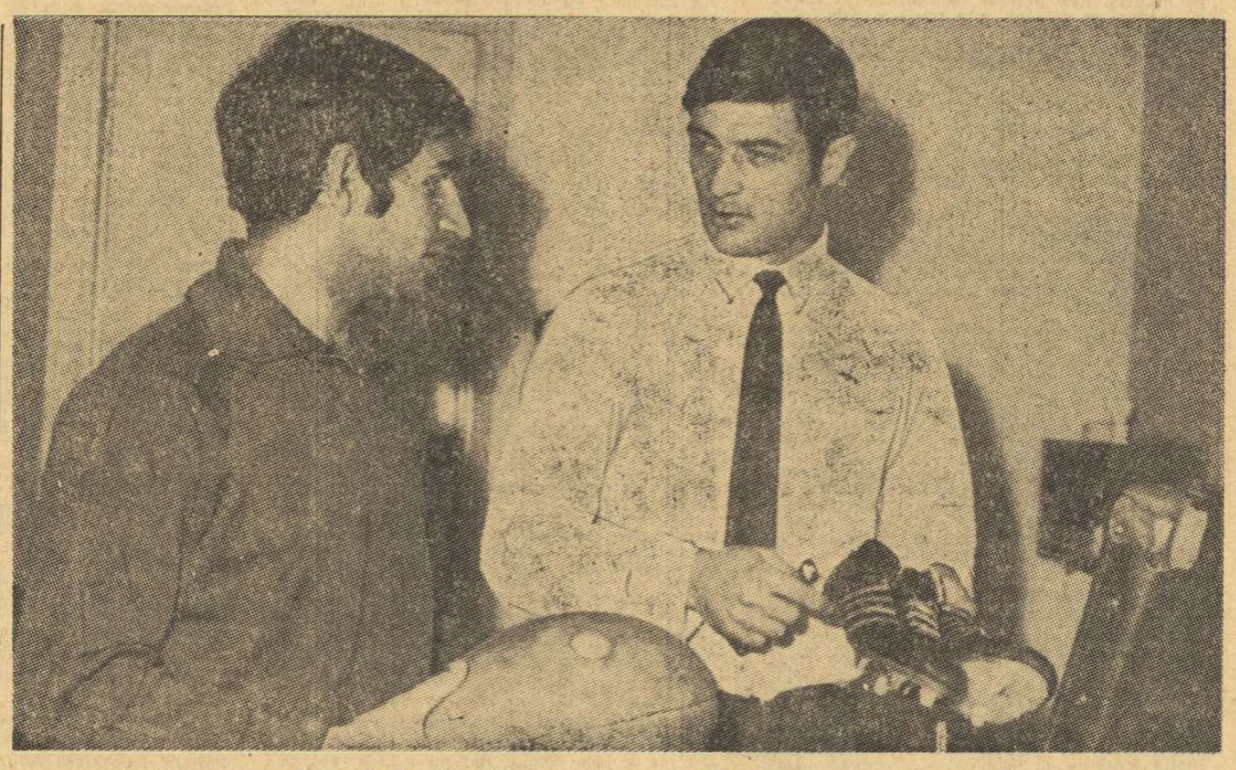

„Așa se împachetează ghetele": Irimescu (dreapta) către (eventualul debutant) Rădulescu...

Foto: A. NEAGU

ONOAREA DE A FI PROFESOR

Probabil că nimeni nu ar fi putut-o spune cu mai multă căldură, mai multă justețe și mai temeinic, decît dascălul Virgil Roșală. Ne și mirăm de ce revistele de specialitate nu au continuat seria de povețe către tînărul profesor de educație fizică, atît de convingătoare pentru sufletul adesea singuratic și neajutorat al absolventului trezit fără busolă în oceanul pedagogiei.

Onoarea de a fi profesor de educație fizică nu este o vorbă goală, nici gratuită, născocită doar pentru a zgîndări orgolii deșarte. În efortul unanim și cu sens unic al cadrelor didactice de a forma un tineret armonios dezvoltat, rolul profesorului de gimnastică (cum i se mai spune în virtutea unei vechi obisnuințe) nu este cu nimic mai prejos. Plămădirea acelui aluat complicat și capricios care este trupul copilului și adolescentului — iată o sarcină nobilă pe care profesorul de educație fizică și-o asumă cu sentimentul unui apostolat de loc inferior altor genuri de instruire.

În perimetrul unei școli, profesori de toate materiile și de toate gradele se străduiesc să inculce elevilor suma de cunoștințe (literare, istorice, geografice, matematice, lingvistice etc.) absolut necesare pentru a trimite în viață o generație cultivată, bine pregătită sub raport intelectual. Dar dacă povara aceasta, nobilă fără îndoială, a educației spirituale, o poartă, într-o singură școală, o seamă de dascăli, apoi dificultatea educației corporale revine unui singur mentor. Postura aceasta singularizată poate crea profesorului de educație fizică o senzație de inferioritate, un fals complex de care se va debarasa doar luînd serios în considerare propria sa misiune.

Și-apoi, uităm adesea că profesorul de educație fizică nu clădește numai organisme sănătoase, numai munți de mușchi, numai tipi vînjoși și îndemînatici. El este, în același timp, formator de caractere. În sala de gimnastică și pe terenul de sport, în aceste gimnazii și palestre moderne, care mărginesc centrele de cultură generală și de știință spirituală, aici se pregătește și formația morală a viitoarelor generații. Participarea mușchilor — dacă ar fi să simplificăm — la această operă, în uzina de forță vitală pe care o conduce profesorul de educație fizică, nu poate fi decît onorantă. „Armonia mașinii umane, suavul echilibru dintre spirit și trup" — cum spunea Coubertin — nu se poate obține fără colaborarea creatorului de caractere care este profesorul de sport.

Tinere absolvent de I.E.F.S., tinere profesor de educație fizică, obișnuiește-te cu înălțimea acestor adevăruri, încearcă să fii demn de ele, mîndrește-te cu ele și călăuzește-ți activitatea după ele, cu convingerea că astfel vei fi respectat și încurajat în îndeplinirea misiunii căreia te-ai dedicat! Iar dacă — prin excepție — nu vei găsi înțelegere, cere permisiunea directorului școlii să afișezi acest articol la avizierul cancelariei. Pentru că onoarea de a fi profesor de educație fizică nu se tăinuiește, ci se ține și se susține la lumină prin însuși adevărul conținut.

Victor BANCIULESCU

26 CAMPIONATE MONDIALE ȘI 32 CAMPIONATE EUROPENE VOR NUMĂRA PRINTRE PARTICIPANȚI PE SPORTIVII ROMÂNI

Două campionate mondiale în România: hochei (B și C), micromodele. 29 campionate balcanice

Pentru cele mai multe discipline sportive anul competițional 1969 s-a terminat.

Cluburile și federațiile își pregătesc bilanțul anual al activității și, în același timp, își definitivează calendarele competițiilor interne și internaționale pentru anul viitor. Este o perioadă în care bilanțul și perspectiva se împletesc, acțiunile viitoare trebuind să se stabilească din vreme. Mai multe federații internaționale au organizat congrese pentru elaborarea calendarului internațional pe anul 1970. Altele și-l întocmesc prin corespondență cu federațiile naționale.

Se poate spune că planificarea anuală și de perspectivă a competițiilor sportive interne și internaționale este o metodă folosită aproape în toate țările și sporturile. Aceasta este o planificare a bucuriei întrecerilor între prieteni, întreceri care înlesnesc noi cunoștințe, care contribuie la menținerea unui climat favorabil păcii.

Sportivii români vor avea, ca și în ceilalți ani, numeroase întreceri prietenești cu sportivii din țările vecine, din toate țările socialiste, precum și din multe alte țări.

Pe baza înțelegerilor directe, echipele și sportivii români se vor întrece, anul viitor, cu reprezentanții a 49 de țări.

În cadrul celor 26 campionate mondiale la care vor lua parte, ei se vor întîlni, în mod practic, cu sportivi din toate continentele. Asemenea prilejuri sînt, printre altele, campionatele mondiale de: gimnastică, ce vor avea loc în luna octombrie în Iugoslavia; caiac-canoe, în luna august, în Danemarca; handbal masculin, în Franța, între 22 februarie —

I. PĂUN
șeful Secției internaționale a Consiliului Național pentru Educație Fizică și Sport

(Continuare în pag. a 4-a)

HALTEROFILI ROMÂNI ÎN FRANȚA

În cursul dimineții de azi urmează să plece, pe calea aerului, în Franța, un lot de halterofili români care va participa la 13 decembrie la un turneu triunghiular împreună cu echipele Franței și Poloniei. La 17 decembrie, va avea loc o întîlnire Franța — România. Din lot fac parte Z. Fiat, V. Bădescu, F. Balaș, V. Tudor, Șt. Pintilie și M. Cristea.

În pag. a 3-a

A fost semnat actul de naștere al bicicletei românești de semicurse „Pegas 20"

PLECAREA RUGBYȘTILOR ROMÂNI ÎN FRANȚA

Astăzi dimineață urmează să părăsească țara, plecînd în Franța, echipa de rugby a României care va susține duminică, la Tarbes, întîlnirea cu Franța contînd pentru ediția 1969—1970 a „Cupei Națiunilor — F.I.R.A.". Lotul, condus de secretarul general al F.R.R., Ion Isvoranu, și însoțit de antrenorii Al. Teofilovici și D. Ionescu, precum și de dr. M. Constantinescu, cuprinde următorii jucători: Dinu, Onuțu, Baciu, Stoica, Iorgulescu, Șerban, Țuțuianu, Postolache, Ciobănel, Răscanu, Florescu, Rădulescu, Nicolescu, Irimescu, Dragomirescu, Nica, Suciu și Marinescu. Acestora li se vor adăuga Demian și Wussek, aflați în Franța.

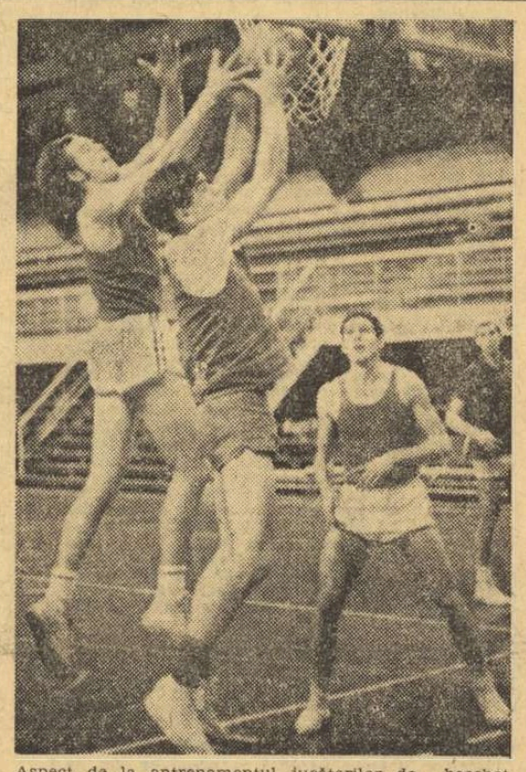

Aspect de la antrenamentul jucătorilor de baschet din echipa M.T.V. 1846 GIESSEN, desfășurat aseară în sala Floreasca

Foto: N. DRAGOȘ

Astă-seară,

În „Cupa cupelor" la baschet

STEAUA ARE PRIMA ȘANSĂ ÎN MECIUL CU M.T.V. 1846 GIESSEN

Din nou o seară de baschet. De astă-dată, protagoniste sînt echipele Steaua și M.T.V. 1846 Giessen (R.F.G.) care se întîlnesc, de la ora 18,45, în sala Floreasca, în cadrul turului inaugural al celei de a patra ediții a „Cupei cupelor". Avînd de recuperat un singur punct (săptămîna trecută, la Giessen, au pierdut cu 84—85), steliștii au convingerea că se vor califica în etapa următoare a competiției, fapt posibil ținînd seama de valoarea și experiența sportivilor bucureșteni. Adversarii lor sînt, după cum ni i-a descris antrenorul Vasile Popescu, tineri cunoscători ai principiilor baschetului modern, dar încă lipsiți de rutina partidelor grele. Nu trebuie uitat, însă, că din lotul vest-germanilor fac parte doi dintre componenții reprezentativei care a învins la Paris, în cadrul „Cupei națiunilor", selecționata Poloniei.

În întrecerea de astăzi vor fi folosite următoarele loturi: STEAUA: Tarău (nr. 4), Niculescu (5), Nosievici (6), Savu (7), Irimie (8), Gheorghe (9), Popa (10), Dimancea (11), Nicolescu (12), Oczelak (13), Czmor (15); M.T.V.: Wigand (4), Peters (5), Kurt (6), Kienast (7), Hess (8), Stramm (9), Jungnickel (10), Uknitzer (11), Roeder (12), Dort (13), Geschwindner (14), Decker (15). Arbitri: H. Topuzoglu (Turcia), A. Zaif (Israel).

În deschidere, de la ora 16, au loc meciurile IEFS — Voința București și ICHF — „U" Cluj (divizia masculină A). În cadrul aceleiași competiții, tot astăzi au loc jocurile Rapid — Politehnica București (sala Giulești, ora 17) și Politehnica Galați — Politehnica Brașov.

DINAMO JOACĂ ASTĂ-SEARĂ LA MALINES

La Malines, astă-seară, are loc returul întîlnirii Racing Bell — Dinamo București în cadrul C.C.E. În tur, 95—73 pentru belgieni.

PRIMELE CAMPIONATE REPUBLICANE DE JUDO

După două luni de febră competițională, generată de etapele județene și zonale ale campionatului național individual al seniorilor la judo, sîmbătă și duminică se va desfășura ultimul act al acestei competiții — prima din istoria întrecerilor — finalele republicane.

Programate la Timișoara, finalele reunesc la startul lor 48 de judoka — cîte 8 la fiecare categorie de greutate — sportivi angajați în dubla luptă pentru cele 6 titluri de campioni naționali și pentru cel de campion absolut al României.

În dimineața primei zile a întrecerilor sînt programate sferturile de finală și semifinalele, urmînd ca după-amiază să se desfășoare recalificările (o șansă acordată învinșilor din primele tururi pentru a continua lupta), semifinalele și finalele întrecerilor. Așa că, fiecare aspirant la un titlu republican va avea de disputat 5 partide, timpul de luptă pentru fiecare meci fiind de 10 minute.

În ziua a doua, 16 sportivi (campionii naționali, ocupanții locurilor II la 70—80—90 și +93 de kg. și cîte doi deținători ai locurilor III la 80—90 și +93 de kg.) vor intra într-o nouă întrecere, cea pentru titlul de campion la toate categoriile. Competiția va „obliga" pe fiecare pretendent la acest mult dorit galon, la cîte 4 meciuri, durata partidelor fiind, în cazul de față, de cîte 6 minute.

Din informațiile primite de la cluburile și asociațiile sportive din țară, toți cei 48 de judoka care urmează să facă vineri deplasarea spre sediul finalelor (Timișoara) au efectuat intense pregătiri. Numele multor judoka ne dau girul unor întreceri de valoare. (N. Mș.)

ÎNTRECERI DÎRZE — DE BUN NIVEL TEHNIC

Concursul republican de toamnă al juniorilor la lupte greco-romane

TIMIȘOARA, 10 (prin telefon). Începute marți seara și continuate miercuri dimineața, tururile finale ale concursului republican de toamnă al juniorilor, la lupte greco-romane, au oferit celor prezenți la hala de sport întreceri viu disputate. Sportivii calificați pentru ultimele concursuri au etalat o variată gamă de procedee tehnice, finalizate cu multă siguranță.

Iată cîștigătorii: juniori mici: 48 kg — I. Dulică (C.S.O. Cîmpulung Muscel), 52 — N. Varga (Crișul Oradea), 56 — D. Mizileanu (Rapid București) — cel mai tehnic concurent al finalelor, 60 — Gh. Dinu (C.S.O. Pitești), 65 — G. Botez (C.F.R. Timișoara), 70 — E. Mag (Vagonul Arad), 75 — R. Tîmpescu (Dinamo Bacău), 81 — V. Găureanu (C.S.M. Cluj), 87 — M. Iordache (Progresul București), +87 — Fl. Munteanu (C.S.O. Pitești). Clasament pe asociații: 1. Progresul București 22 p, **2. C.S.O. Pitești 16 p, 3. Rapid București 16 p. Juniori mari (în ordinea categoriilor):** G. Nica **(Rapid Buc.)**, T. Horvath **(A.S.M.T. Lugoj)**, Al. Szabo **(Crișul Oradea)**, N. Bomboș **(Steagul roșu Brașov)**, M. Mincu **(C.S.O. Slatina)**, A. Popa **(Dinamo Bacău)**, Gh. Pădureanu **(Energia Constanța)**, L. Eizic **(IPROFIL Rădăuți)**, I. Mocanu **(Energia Constanța) și R.** Codreanu **(Vagonul Arad).** Clasament pe asociații: 1. Energia Constanța 20 p, **2. Rapid București și A.S.M.T. Lugoj 14 p, 3. Steagul roșu Brașov 13 p.**

P. ARCAN și ȘT. MARTON
corespondenți

SCRIMERII PE PLANȘETĂ

„CUPA SPERANȚELOR" LA ULTIMUL EI ACT

Sfîrșitul acestei săptămîni coincide cu un eveniment care stîrnește mult interes în lumea tinerilor scrimeri — finala „Cupei speranțelor", la toate probele.

Competiția, programată în Capitală sîmbătă și duminică, va fi găzduită de sala de sport din incinta ștrandului Tineretului. Iată și programul pe probe: Sîmbătă, de la ora 8,30 — floretă băieți și spadă.

Duminică de la ora 8,30 — floretă fete și sabie.

Reamintim că la întreceri participă selecționate de orașe.

RODICA PETRUICĂ 1:22,2 LA 100 m BRAS

Peste 100 de înotători au luat startul la Reșița în întrecerile fazei pe municipiu a „Cupei speranțelor". Iată cîteva dintre cele mai bune rezultate:

Rodica Petruică 1:22,2 la 100 m bras; Siegrid Slecian 1:16,1 la 100 m delfin; D. Wetterneck 4:54,2 la 400 m liber; Ioana Sporea 1:21,1 la 100 m spate; Mircea Biclesan 1:16,7 la 100 m delfin; Julieta Mirosu 1:30,1 la 100 m bras; Edith Puel 35,6 la 50 m liber și Judit Huniadi 45,6 la 50 m spate.

În același concurs au evoluat și cîțiva dintre înotătorii fruntași ai secțiilor reșițene: M. Hohoiu 64,8 la 100 m spate; Eugen Almer 4:29,1 la 400 m liber; Daniela Coroiu 5:07,1 la 400 m liber; Eugen Strempel 1:16,0 la 100 m bras; Doina Litaveț 1:28,0 la 100 m bras.

A. RUDEANU, coresp.

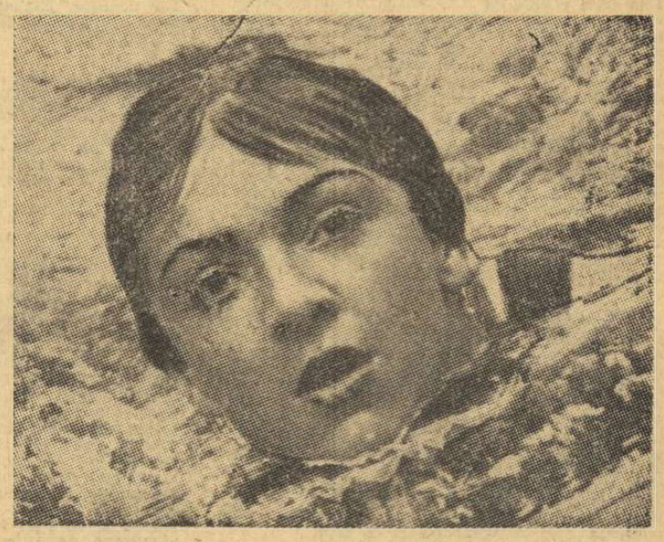

În clișeu, Rodica Petruică, una din favoritele curselor de bras la „Cupa speranțelor"

DINCOLO DE CEI ȘAPTE ANI DE-ACASĂ...

Personalități aparținînd unor domenii diferite propun o nouă viziune despre educația sportivilor

Pe ansamblul mișcării noastre sportive se resimte necesitatea ameliorării randamentului muncii de educație. Modul anterior de abordare, interpretare și tratare a problemei educației sportivilor s-a dovedit, în pofida unor oarecari rezultate, insuficient acordat la toate datele ce trebuiau inventariate și urmărite în permanența lor intercondiționare.

În concepția noastră, sportivul de performanță îndeplinește o activitate voluntară de pe urma căreia dobîndește notorietate și un status social. Forurile responsabile și conducătorii nu dețin mijloace ferme, unele cu valoare juridică, pentru întreținerea unui viabil simț al datoriei, în echilibru cu latura drepturilor. La noi, se încearcă stabilirea unor comunicații între conștiința colectivă și cea individuală, operîndu-se cu principii proprii societății socialiste, care vizează, în primul rînd, puterea de înțelegere, de discernămînt, de atașament liber consimțit la toate rigorile activității sportive de performanță. Existența unor idei și utilizarea unor mijloace stereotipe, plate, care nu reprezintă nici pe departe un răspuns la toate problemele de ordin educativ, prezente în aria sportului, în genere, și cu precădere în zona sportului de performanță au determinat redacția ziarului nostru și secția de propagandă a CNEFS să organizeze o dezbatere pe această temă.

Au fost invitați și au avut amabilitatea să participe specialiști apropiați de fenomenul sportiv, aparținînd unor domenii corelate intens cu tema educației: conf. dr. Emil Ghibu *— vicepreședinte al CNEFS, conf. dr.* Ovidiu Bădina *— director al Centrului de cercetări pentru problemele tineretului; prof. dr.* Paul Popescu-Neveanu *— de la catedra de psihologie a Universității din București; prof. dr. docent* Gheorghe Dumitrescu *— de la catedra de pedagogie a Universității din București;* Petre Datculescu *și* Cătălin Mamali *— cercetători științifici la Centrul pentru problemele tineretului;* Nicolae Sotir *— antrenor emerit;* Petre Steinbach *— antrenor;* Ionel Drîmbă *— maestru emerit al sportului,* Octavian Vintilă *— maestru al sportului.*

Participanții au fost rugați în deschidere să abordeze o problematică largă, cuprinzînd printre altele aspecte referitoare la educația și comportarea sportivilor în viața socială, în activitatea productivă, în antrenamente și concursuri, deoarece a sosit vremea să reflectăm la conceptul de educație, ținînd cont de toate elementele de ordin sportiv, social și material, să medităm la condițiile sportivului de performanță de pe poziția necesității integrării lui în complexitatea societății moderne.

Romulus BALABAN

(Continuare în pag. a 2-a)

La închiderea ediției

PRIMUL JOC AL HANDBALISTELOR NOASTRE ÎN R. D. GERMANĂ

BERLIN, 10 (prin telex). **În orașul Ronneburg (RDG) reprezentativa feminină de handbal a României a susținut prima ei partidă în compania selecționatei R. D. Germane. După un joc spectaculos, gazdele au terminat învingătoare cu scorul de 17—11 (10—5). Următorul joc al handbalistelor românce este programat pentru vineri, tot în compania națională R. D. Germane.**

● **Ieri, la Londra, în meci amical de fotbal: Anglia — Portugalia 1—0 (1—0).**

TRAGERE LA SORȚI ÎN COMPETIȚIILE FOTBALISTICE EUROPENE

Ieri a avut loc, la Zürich, tragerea la sorți pentru fixarea programului jocurilor din sferturile de finală ale competițiilor fotbalistice europene inter-cluburi „Cupa campionilor europeni" și „Cupa cupelor". Iată ordinea întîlnirilor:

„C.C.E.": Standard Liège — Leeds United, Galatasaraï Istanbul — Legia Varșovia, Celtic Glasgow — Fiorentina, Vorwärts Berlin — Feijenoord Rotterdam;

„Cupa cupelor": Levski Spartak Sofia — Gornik Zabrze, A.S. Roma — Göztepe Izmir, Akademica Coimbra — Manchester City, Dinamo Zagreb — Schalke 04.

Meciurile din tur se vor juca la 4 martie, anul viitor, iar returul la 18 martie. În caz de baraj, ele se vor disputa pînă la 25 martie, cînd urmează să aibă loc, la Roma, următoarea tragere la sorți, pentru desemnarea semifinalelor.

Dincolo de cei șapte ani de-acasă...

(Urmare din pag. 1)

IONEL DRÎMBA: Există anumite lacune de educație, observabile în manifestările unora dintre sportivii noștri. Am constatat că ele apar mai frecvent în interiorul ramurilor de sport mai puțin dezvoltate. E un fapt de observație personal. Iată cum mi-l explic. Din lipsa unui mare număr de sportivi valoroși și datorită foamei de rezultate, în aceste sectoare se oferă mult, se cere puțin, iar la abaterile de tot felul se răspunde prin concesii. În sporturile puternice, evoluate, cum ar fi handbalul la noi, atmosfera e mai severă, nu se iartă nimic, nici celor mai talentați. Această idee poate fi un util punct de pornire.

EMIL GHIBU: Cele subliniate de Ionel Drîmbă, confirmă o realitate întîlnită în toate loturile de sportivi români, aureolate prin rezultate mari (caiac-canoe, lupte greco-romane, box, scrimă, handbal, unele probe din atletism, rugby). În cadrul acestor colective problemele educative sînt bine rezolvate, la fel cu cele de instruire sportivă. Prin urmare, practica adeverește un principiu: **LEGATURA INSEPARABILĂ DINTRE INSTRUIRE ȘI EDUCAȚIE.** Calitatea educației influențează cel puțin în egală măsură performanțele ca și valoarea metodelor de selecție și pregătire. Indisciplina, lipsa de preocupare și de calificare pentru munca de educație, ignorarea legăturii dintre activitatea sportivă și cea profesională etc. au condus constant la insuccese.

OVIDIU BADINA: Voi lărgi puțin sfera dezbaterii, vorbind despre contextul în care trebuie privit sportul și sportivul. Uităm adesea că sportivul este un om care trăiește într-un mediu dat și îl privim numai ca pe un îns obligat să obțină performanțe. În mod normal, s-ar cuveni apreciat ca specialist într-o ramură de activitate sportivă, dar și ca om, ca cetățean inclus într-un anumit context, într-un sistem de relații sociale și de muncă, un individ ce se manifestă pe multiple planuri și, din această cauză, trebuie să aibă un orizont larg. Rupînd sportivul de contextul existenței sale se comite o gravă eroare.

De ce avem situații mai bune în unele ramuri de sport și mai puțin bune în altele? De ce avem multe greutăți în unele sectoare și mai puține în altele? S-ar părea că diferențele sînt determinate de numărul celor care practică anumite sporturi. Cu cît numărul de sportivi buni într-o ramură sau alta este mai mic, cu atît atitudinile concesive sînt mai mari. Fiecare disciplină sportivă are o atmosferă proprie, mentalități aparte, care sînt întreținute — corect sau nu — de oameni supuși și ei aceleiași transformări. În ce loc, în ce ambianță și în ce mod se inițiază copiii în felurite ramuri sportive, iată elemente care lasă uneori amprente puternice asupra modului lor de comportare nu numai pe terenul de sport, ci și în viață.

Se poate aminti și un alt aspect: antrenorul și relația dintre el și jucător, dintre el și echipă. După părerea mea, antrenorul trebuie să fie un pedagog desăvîrșit, un foarte bun specialist, dar și un om cult. În condițiile de față, nu mai este suficient ca antrenorul să fie doar un fost jucător, un fost sportiv. Sînt multe alte condiții și calități ce trebuie îndeplinite. Trebuie să recunoaștem că profesia antrenorului este dificilă, deoarece pregătirea unei echipe nu admite rețete universal valabile. Cu sportivii trebuie desfășurată o activitate nuanțată, în funcție de nenumărate particularități. Fiecare sportiv este o entitate aparte și trebuie tratat diferențiat. Din fiecare, bine analizat și cunoscut de către antrenor, se poate scoate mult mai mult decît s-ar crede la prima vedere.

PAUL POPESCU-NEVEANU: Există un cadru social și unul imediat de organizare, care influențează formarea oamenilor. Uneori, ultimul face impresia că are o pondere mai mare. Nu întîmplător de cîte ori se semnalează deficiențe într-o ramură de sport sau într-un club, se aduc în discuție elementele esențiale: sistem de organizare, regimul de lucru, competența specialiștilor etc.

Sportul nostru are o specificitate de care trebuie ținut cont: este un sport de performanță făcut cu amatori. Aici poate fi găsit un izvor al echivocului, al dificultăților cunoscute. În sportul profesionist raporturile sînt mai dure. Există modalități juridice de reglementare a conduitei sportive. Există un statut, pe care sportivul este obligat să-l respecte prin constrîngere.

În structura sportului nostru trebuie să găsim modalitatea de a trage la răspundere pe cei cu înclinație spre abateri. Se investește mult în sport. Nu contează că sumele provin de la Ministerul Învățămîntului, al Căilor Ferate, sau de la alte departamente. Toți banii sînt, în fond, din buzunarul statului și atunci trebuie luate toate măsurile pentru a fi cheltuiți cu randament. Nu propunem neapărat să-i penalizăm pe sportivi. Dar trebuie găsită o reglementare a drepturilor acestora, cu efect educativ și stimulativ. Altfel, se instituie privilegiul de profitori pentru unii oameni. Să existe o cotă de toleranță, dar este necesară mult mai multă precizie decît în prezent.

În altă ordine, cred că baza de masă a sportului de performanță trebuie mai mult dezvoltată. Numai cînd ai rezerve multe îți poți permite să le selecționezi nu unilateral, ci pe multiple criterii, inclusiv de educație și cultură. Dacă tînărul înzestrat pentru performanță va fi o personalitate armonios dezvoltată, un om întreg la trup și la cuget, poți avea garanția că nu o să-și compromită dotația lui nativă.

În corespondență cu tema educației sportivilor cred că ar fi necesar să se procedeze aproximativ astfel. În echipele școlare și studențești să nu fie menținuți decît cei ce-și realizează sarcinile de școlaritate; iar în celelalte echipe vizînd performanțe, să rămînă numai cei preocupați să-și asigure în paralel o calificare.

Am scris cîndva în ziarul „SPORTUL" această idee: componenta intelectuală devine preponderentă; altfel nu se poate rezista în fața unei echipe ca A.C. Milan, de pildă. **Activitatea sportivă nu mai este o chestiune care se testează doar prin dinamometru, ci o probă de realizare a însușirilor fizice și tehnice prin ingeniozități de toate felurile.** Ideea e valabilă și pentru scrimă și pentru fotbal etc. Dacă ești diletant, e altceva. Dar dacă vrei să devii sportiv de elită, mai ales în condițiile în care nu declari sportul profesiune (cu toate implicațiile ei), fără să ai serioase preocupări pentru latura intelectuală devine periculos și pentru evoluția activității sportive și pentru sportivii înșiși. Ei se vor dezechilibra la un moment dat, în lipsa acestui suport. Există pericolul ca ei să nu „se mai regăsească", mai ales atunci cînd vor ieși din „circulație" (la circa 30 de ani), sau să devină hrăpăreți și îngîmfați în etapa de activitate sportivă.

EMIL GHIBU: Mai sînt glasuri care nu susțin această idee. Noi sîntem de acord cu ea. Componența intelectuală, de cultură generală a sportivului de performanță, este o prezență sine qua non în antrenament, concurs, viața socială și particulară. Cota la care au ajuns performanțele o pretinde în mod absolut. **Sportivii mari de la noi, sau din alte țări, se remarcă printr-un bun nivel de cultură generală. Acest lucru a devenit clar. Dar, mai sînt unii care susțin că, spre exemplu, un fotbalist nu trebuie să știe decît cum se lovește bine mingea cu piciorul și în rest nu contează cum se comportă și ce face.**

PAUL POPESCU-NEVEANU: Există un adevăr psihologic și anume: **unilateralitatea duce, la un moment dat, la plafonare. În orice domeniu, inclusiv sportul.** De aceea mi-aș îngădui niște asociații poate hazardate. Se poate ca cineva să fie excelent scrimer pentru că este pictor, sau foarte bun șahist pentru că este matematician. Trebuie asigurată multilateralitatea omului. Ea va da sens vieții sale, chiar dacă va trăi 100 de ani, în toate perioadele. Sportul de performanță presupune o realizare majoră, este ceva neobișnuit, izvorăște din masă, însă o depășește devenind o formă de creație. Or, conform teoriilor contemporane aceste autodepășiri excepționale se pot realiza în două feluri: printr-o dezvoltare armonioasă a tuturor disponibilităților unor personalități evoluate (aș cita din fotbal pe Constantin, de pildă, pe Ghergheli, oameni echilibrați care s-au dezvoltat armonios). A doua formulă, aceea a unui dezechilibru funciar cum sînt cazurile Mureșan, Iancu, Coman etc.

Există deci două tipuri de sportivi: unul care se realizează în virtutea unei dezvoltări de ansamblu; altul marcat de un dezechilibru, care îi prejudiciază posibilitățile de realizare. În condițiile unei penurii de cadre trebuie să-i folosești și pe unii și pe alții. Dar pe cei din ultima categorie nu se poate conta prea mult.

În momentul cînd cineva devine sportiv ideal, cînd unii copii nu știu cine este Newton, dar știu cine este Pele, trebuie să se dea serios alarma, căci prea multe echivocuri se folosesc în presă. Ziarul ar trebui să spună pe față: „dv. îl admirați pe cutare, dar iată de ce în duminica aceea a fost deplorabil! Uitați ce face". Să se relateze tot timpul și să se ceară interdicție pentru evoluția publică a unor astfel de oameni; iar, pînă la urmă să fie excluși. Fiindcă îndată ce devii o vedetă, obligațiile sporesc enorm.

Prima măsură pe care o supun atenției dv. ar fi aceea a unei cenzuri, a unei presiuni exercitate prin presă, prin discuții, prin aprecieri, prin scrisori. Cei ce reprezintă națiunea, forța ei, ingeniozitatea ei, pe o anumită linie, trebuie înzestrați cu un spirit de răspundere pe măsură. Este necesar de instituit un dialog cu masele de oameni, prin presă și prin alte mijloace.

Eu dacă ar trebui să-mi spun cuvîntul ca psiholog, alături de medic, în chestiunea selecției și pregătirii unei echipe, aș prefera să elimin o individualitate neintegrabilă în grup, chiar dacă are indici superiori de calități sportive, preferînd pe un altul mijlociu dar compatibil. A nu se înțelege că sînt împotriva personalităților marcante. Nici vorbă, ele contează enorm, dar numai dacă sînt integrabile.

OVIDIU BADINA: Ați sugerat două idei, ce se cuvin subliniate. Necesitatea folosirii nu numai a tehnicianului și medicului sportiv, ci și a psihologului în pregătirea performerilor. Este o chestiune care începe să prindă deja pe ici, pe colo.

Altă chestiune este relația dintre jucători-antrenor-club. Se pun mai multe probleme: competența educativă a antrenorului și conducătorilor de asociații, cluburi sportive, și delimitarea fermă a atribuțiilor acestora (ingerința clubului în domeniul responsabilității antrenorilor e uneori declanșată de erorile acestora, și cîte situații neplăcute nu s-au produs din această cauză). Gradul de calificare și conștiința sentimentului responsabilității conducătorilor e o chestiune însemnată. Se ignoră, în fapt, acest lucru. Nu se face o selecție și o pregătire organizată a acestora. Sînt, de regulă, numiți conducători peste noapte, în legătură cu vreo calitate tangențială funcției.

GH. DUMITRESCU: Voi afirma ceva poate șocant la prima vedere. Cred că este mai ușor de pregătit un tînăr ca să devină chimist, medic, sau psiholog, decît să formezi și să educi un performer. De ultimul trebuie să te ocupi mai complex. Totul interesează în cazul lui. Sistemul osos și muscular, marile funcții, organele de simț și sistemul nervos, multiplele aspecte ale caracterului și personalității, comportarea lui în viața socială și în situațiile limită întîlnite în activitatea sportivă. Iată pentru ce educația tînărului sportiv presupune numeroase direcții de acțiune. În cazul fotbaliștilor, de pildă, eu aș propune să vorbim despre educarea piciorului. Acest segment nu trebuie văzut ca fiind format numai din os, mușchi și ligamente. Este necesar să admitem că piciorul este legat de creier, după cum și mîna dulgherului sau a tîmplarului este corelată cu etajul superior al sistemului nervos. În timpul jocului, toate calitățile sau defectele de ordin intelectual ale individului, se exprimă prin acțiunile piciorului, devenit astfel organ al inteligenței.

Am impresia că antrenorii noștri de fotbal nu prea au în vedere aceste filiații, nu se ocupă de educarea piciorului în această viziune. Ei lasă frecvent începătorul să execute un anumit procedeu tehnic fără efort, fără solicitări dificile, fără varietate și diversitate. Așa încep să se instaureze deprinderi tiranice, stereotipuri, care înseamnă în fond anchilozarea segmentului. Antrenorul trebuie să fie un om extrem de avizat. El nu trebuie să formeze un sistem de deprinderi pentru picior, ci să educe piciorul într-o maleabilitate polivalentă.

Aș mai vrea să discut despre inteligență în legătură cu sportul. Cînd se afirmă despre un fotbalist că joacă inteligent, afirmația nu trebuie considerată abuzivă. Aș introduce o distincție care să clarifice ce sens acordăm aici noțiunii de inteligență. Există o inteligență teoretică și alta practică. Inteligența filozofului e alta decît a metalurgistului, de pildă; cunosc elevi cu nota 10 la fizică, dar care nu știu să repare o siguranță defectă. Sînt stîngaci, deși teoretic îți pot vorbi despre o instalație electrică.

Am întîlnit profesori de liceu care susțineau că practicarea sportului nu antrenează inteligența. E fals. În sport întîlnim pilde de inteligență, desigur, specifice ca în orice domeniu. Un tînăr căruia îi lipsește acest atribut va putea învăța șapte manuale despre tactică, dar nu va ști ce hotărîre să ia pe teren într-o fracțiune de secundă. Din păcate, nu prea avem mijloace de a depista inteligența specifică la care ne referim. Împreună cu alți colegi, am realizat ceva în această direcție și rezultatul unor astfel de cercetări ar trebui utilizat în practică.

OVIDIU BADINA: Există, într-adevăr, o problemă a inteligenței sportive cu date particulare de la ramură la ramură.

REDACȚIA: Atingerea și depășirea performanțelor actuale necesită o pregătire din ce în ce mai pretențioasă și mai dură. Ele sînt accesibile numai celor înzestrați și pe plan psihic, moral, cu atribute excelente. Cu alte cuvinte, marile performanțe nu mai sînt accesibile decît indivizilor extrem de dotați, unor organisme și caractere robuste, care acceptă poate și din puțin fanatism un regim de viață și de lucru extrem de aspru. În raport cu aceste condiții, atitudinea sportivilor a început să fie divizată. Unii nu mai pot face atîtea sacrificii sau nu mai vor să le accepte. Această evidență manifestată și argumentată în fel și chip este deseori taxată stereotip drept o mostră de lacună educativă.

Interpretarea este oare corectă? Nu cumva exigențele sportului de performanță nu mai sînt pe placul tinerelor generații (sau a unei părți) dornice de afirmare, muncitoare, ingenioase, dar refractare unui regim de viață, permanent comandat, desfășurat ca sub un clopot de sticlă?

GH. DUMITRESCU: Vă referiți la o problemă actuală în toate domeniile de activitate. Volumul cunoștințelor, finețea calificării, impun exigențe sporite de tot felul, solicită tinerilor eforturi tot mai mari pentru adaptare și integrare. Stacheta se ridică continuu, iar înălțimea ei începe să-i sperie pe mulți. Soluția stă în selecție, în sporirea progresivă a sarcinilor, în educarea și înarmarea tinerilor cu metodele cele mai eficace pentru asimilarea tuturor cunoștințelor și valențelor necesare. Curajul în fața dificultăților e un semn de educație.

IONEL DRÎMBA: Ar fi corect, din punct de vedere al interpretării ca numai o parte din ceea ce se numește lipsă de educație a sportivilor să fie asociată cu sportul. Partea ce ține de „cei 7 ani de-acasă" e o chestiune generală și nu trebuie interpretată prin prisma condiției de sportiv.

Apoi altceva. Cînd se judecă comportarea și atitudinile noastre, ale sportivilor de azi, ar fi bine să nu se uite că între cei ce ne apreciază și noi se interpune o perioadă de intense restructurări și transformări pe toate planurile (inclusiv epoca unei conflagrații mondiale). Noi nu am cunoscut vicisitudinile unor vremuri apuse, nu ne-am întîlnit cu frustrările și nedreptățile pe care dv. le-ați suportat. Noi am intrat în viață cînd ea se netezise, se stabilizase, devenise mai demnă, mai îmbelșugată. Toate acestea și multe altele ne-au format o altă optică, ce vi se pare uneori curioasă. Atitudinea unor dogmatici a mers pînă acolo încît am fost apreciați după croiala pantalonului, după fel de fel de date exterioare, deși noi dovedeam că muncim cu seriozitate, îndeplinindu-ne îndatoririle, arătînd atașament idealurilor societății noastre. Să zicem că mie îmi place să mă îmbrac extravagant și să port favoriți. Dar acestea nu sînt simptome de superficialitate, nu sînt lucruri esențiale. Important e dacă îmi fac datoria, dacă respect toate normele de conviețuire socială.

OVIDIU BADINA: **Într-adevăr, nu se va putea înțelege și interveni corect pentru ameliorarea standardului de educație a tineretului dacă nu se va ține cont de toate efectele datorate schimbărilor intervenite pe plan biofiziologic, psihologic, spiritual, economic, social, reflectate în optica noilor generații.** După cel de-al doilea război mondial, și în special după 1950, au apărut o serie de modificări în structura psihofiziologică și biologică a tinerilor care compun acel fenomen cercetat astăzi și denumit „proces de creștere și dezvoltare accelerată". Scurtarea perioadei copilăriei, creșterea etapei de adolescență, maturizarea precoce, toate acestea au avut însemnate ecouri asupra valențelor psihologice ale indivizilor și ridică educatorilor întrebări dificile. Revenind la sport, vreau să adaug că și în acest domeniu s-a produs o revoluție științifică. Materialele, metodele, solicitările organismului s-au restructurat intens. Dar, am impresia că puțini dintre sportivi au recepționat lucid această modificare revoluționară și au încercat să i se integreze conștient. Vreau să subliniez că în structura noilor generații s-au produs mutații importante, iar fără cunoașterea și recunoașterea lor nu se vor putea înregistra progrese într-o chestiune atît de complicată cum este educația tineretului în general și a sportivilor în particular.

Nu mai este posibil ca un fotbalist de azi să fie o copie identică a celui de acum 20 de ani. Nici nu i se mai pot cere aceleași lucruri. La fel și cu atletul sau cu un alt sportiv. Altele sînt baremurile, tehnica de lucru, tactica de joc, materialele, ambianța, comandamentul social. E adevărat, poți găsi formule valabile pentru un anumit moment, dar trebuie ținut cont de legile evoluției, de rapiditatea procesului de uzură a unei anumite formule.

PAUL POPESCU-NEVEANU. **Să ne întoarcem** la problema personalității acestor tineri, element adus în discuție de Ionel Drîmbă. Ce s-a întîmplat cu noile generații? Nu este vorba de nici o minune. Există o maturizare biologică condiționată material, există o reducere a cotei de efort fizic. Din punct de vedere muscular generațiile actuale nu sînt mai evoluate. Există, în schimb, o expansiune a fenomenului intelectual, tinerii sînt mai evoluați la scară de masă, dar nu au o inteligență mai profundă, ci o inteligență de scurt circuit. Finalmente la ce duce o asemenea evoluție? La un fenomen de relativă instabilitate. Sînt ageri și deștepți, au intervenții de scurtă durată într-o direcție sau alta, dar nu se pot concentra vreme mai îndelungată, datorită unui deficit de voință. Sînt mai deștepți decît eram noi, însă mai puțin voluntari. Din acest scurt circuit datorat unor deficiențe de tenacitate, apare un fenomen frecvent întîlnit în sport, al eșecului în faza finalizării. În orice sport există un moment esențial. În timpul său, se pare că din cauza unor deficiențe afective-morale, apare criza. În sportul de performanță toate virtuțile sau deficiențele sportivilor trebuie corelate și cu status-ul lor social. Văd că problema frămîntă cercurile sportive internaționale, iar ziarul SPORTUL a organizat în jurul ei o confruntare de opinii. În condițiile sportului modern, performerul nu poate fi lipsit de o indemnizație oficială, care să-l recompenseze pentru timpul cheltuit în antrenamente și competiții. Există, se pare, un consens general în această direcție. Dar, foarte importantă ni se pare și modalitatea în care se face operațiunea. După mine, indemnizația ar trebui dată în funcție de responsabilitatea manifestată de sportiv față de atribuțiile sale, și nu pentru o încadrare în producție pe care el nu o poate onora prin pregătirea sa profesională. În același timp, opinez pentru o calificare profesională efectivă, pe care subiectul să o exercite după renunțarea la activitatea sportivă, sau chiar în timpul acesteia.

OVIDIU BADINA: Profesorul Neveanu are dreptate. Sportivul să fie răsplătit corect pentru tot ce face efectiv, dar nu pentru ceea ce nu face. Numai așa vom putea îmbogăți arsenalul educativ prin muncă și pentru muncă.

PETRE DATCULESCU: Ar trebui să existe preocupări și pentru nivelul de aspirații ale sportivului. De cota aspirațiilor depinde foarte mult realizarea unor performanțe sau eșecul, în toate domeniile de activitate. Dacă sporesc exigențele și baremurile, în prima fază vor apare, firesc, anumite eșecuri. Este cunoscut faptul că un eșec determină o diminuare a nivelului de aspirație. Aceste mecanisme trebuie avute în vedere. Dar, trebuie cultivat în permanență la sportiv un nivel de aspirații superior și intervenit de cîte ori acesta scade. Educația sportivilor presupune întreținerea continuă a unei nevoi de realizare înaltă, acel „need achievement" cum îl numesc englezii.

O. VINTILĂ: Cred că este mult mai simplu să antrenezi un sportiv decît să-l educi. La un moment dat s-a considerat că la sport se poate veni oricum, că sportivii se pot comporta în afara oricăror norme. Ei nu! În lumea sportului trebuie venit, după părerea mea, într-o ținută desăvîrșită, așa cum te duci îmbrăcat în prima zi de facultate.

Dacă performanțele s-au ridicat atît, apoi și materialul uman care aspiră la ele trebuie să fie altfel. Iar crearea și modelarea lui trebuie să devină mobilul unei întregi politici, declanșată pentru educația civică și fizică a tineretului națiunii. Optica față de sportivi trebuie diferențiată. A lăsa să circule în continuare părerea după care toți sportivii sînt niște tipi absorbiți doar de antrenamente și concursuri, opaci la ce este situat în afara perimetrului sportului, vizitatori doar de magazine în străinătate, iar nu și de muzee și pinacoteci, e fals și dăunător. Trebuie arătat întreg adevărul cu părțile lui bune și rele. Nu pledez pentru a escamota atitudinile reprobabile ale unor sportivi, spiritul lor gregar, abaterile de la normele de conviețuire socială, nu sînt de acord cu eludarea codului penal în cazul celor ce comit infracțiuni. Dimpotrivă. Ar fi bine să se manifeste în paralel o asprime neșovăitoare față de culpabili, alături de o stimă marcată pentru cei cu preocupări multiple și lăudabile.

REDACȚIA: **Lacunele activității antrenorilor se datoresc nepriceperii lor în chestiuni de educație? Vi se par dezarmați în fața sportivilor, lipsiți de cîteva puncte de sprijin ferme, necesare pentru elaborarea și aplicarea măsurilor educative? Sau operează ambele cauze?**

PETRE STEINBACH: Antrenorii manifestă slăbiciuni, neluînd măsuri atunci cînd sportivii comit abateri. Ar fi interesant de înțeles cauzele acestei lipse de energie. Eu o văd în atitudinea responsabililor cluburilor și secțiilor, care fiind obsedați de rezultate, tolerează sportivilor orice. Exemple? Sute. Dacă nu se acționează prompt împotriva indisciplinaților, orice colectiv sportiv decade. De acord că generațiile noi au o psihologie mai aparte. Dar nu toți sportivii se comportă la fel. Eu cunosc bine mediul fotbalistic. Unii jucători au o conduită execrabilă. Știți de ce? Fiindcă primesc niște condiții nepermis de bune, chiar la echipe de categorii inferioare. De ce un fotbalist din „C" trage chiulul în producție? Atunci ce pretenții să mai avem la cei din „B" și „A"? Așa încurajăm impostura, mediocritatea și plafonarea. De acord, așa precum s-a menționat în majoritatea opiniilor publicate de către ziarul SPORTUL în cadrul anchetei „Condiția socială a sportivului de performanță", ca elitele să fie ajutate într-un fel, pentru orele dedicate antrenamentului și competițiilor. Dar dezaprob ca niște oameni lipsiți de prezent și viitor sportiv să devină niște paraziți sociali.

Munca noastră de educație suferă de o veche șablonizare. Metoda ședințelor comune s-a dovedit ineficace. În schimb, puțini antrenori mai sînt interesați să cunoască viața intimă a sportivilor, preocupările, frămîntările lor. De multe ori, antrenorul nu-și cunoaște oamenii, lucrează cu niște străini, iar colaborarea rămîne formală.

Atitudinea sportivilor este determinată de ceva esențial: scopul. Numai cel animat de un țel important, cel ce vrea să ajungă un mare campion, va fi un tip capabil de realizări. Numai el va pune umărul conștient, alături de antrenor și se va autoinstrui, autoeduca, autocontrola, numai el va progresa notabil. Cel ce va fi blazat, dezinteresat, nu va face mare lucru, chiar dacă va avea cel mai bun antrenor.

REDACȚIA: Noi spunem, în genere, despre tînărul X sau Y că are realizări sportive mediocre fiindcă este superficial, cu responsabilitatea atrofiată și raționamentul se oprește aici. În realitate, ar trebui să se meargă cu analiza mai departe. Superficialitatea este, la rîndul ei, un efect. N-ar fi, poate, mai bine să investigăm cauza acesteia, fiindcă numai astfel s-ar putea înțelege întreg lanțul slăbiciunilor?

GH. DUMITRESCU: Într-adevăr. Cred că superficialitatea, de pildă, e doar o cauză de gradul II, la rîndul său ea însăși efectul unei cauze de gradul I.

Uneori printre sportivi se ivesc și autentice cazuri de deraieri morale. Aș propune ca în cadrul cluburilor să se formeze grupuri restrînse, compuse din oameni cu mare pricepere și valoare sufletească (conducători, pedagogi, psihologi, antrenori), la care să vină sportivii să se confeseze cu încrederea resimțită în fața părinților și să plece de acolo bine sfătuiți, ajutați, reconfortați. Le-aș denumi „cabinete de consultații interne", pentru cei cu diverse probleme de viață, de familie, de profesie etc., și să găsească înțelegere, îndrumare.

NICOLAE SOTIR: **Aș vrea să mă refer la termenii unui conflict: înfruntarea dintre dorința de a practica sportul de performanță și aspirația spre studii. Nu cred că toți sportivii de performanță trebuie să devină niște diplomați universitari. Mai întîi, fiindcă nu e posibil acest lucru, deoarece nicăieri nu există în universități atîtea locuri. Apoi, nu toți tinerii sînt înclinați și dotați pentru studii universitare. În cazul sportivilor, ar trebui încurajați să-și desăvîrșească studiile toți cei înzestrați, ce vor sincer să muncească serios în această direcție. În nici un caz nu se cuvine admis ca sportul de performanță să devină mijloc pentru obținerea unei diplome universitare. Fiecare trebuie să se mulțumească în societate cu locul conferit de însușirile sale și de cantitatea de muncă prestată efectiv. Să mă refer concret la lotul de volei. Înregistrez tendința majorității componenților lotului național de a obține diplome universitare. Mă rog, nu e nimic rău în asta. Dar oamenii (unii dintre ei) cam uită de unde au pornit, cui datorează ascensiunea lor socială și ce datorii le revin pentru realizarea lor. Unii au fost descoperiți ca talente pentru volei. Erau atunci elevi. Au evoluat ca sportivi, au ajuns în echipa națională, au terminat liceul, au intrat în facultate, toată ascensiunea lor școlară fiind sprijinită de societatea noastră, inclusiv de organizațiile sportive. Dar cînd a fost vorba să participe la pregătiri pentru Jocurile Olimpice s-au recuzat pe motiv că au exameue. E principala cauză pentru care nu am participat la ultima Olimpiadă, șapte din doisprezece adoptînd această poziție.** Or, în anul olimpic ordinea responsabilităților ar fi trebuit să fie alta. Precum vedem, după ce și-au cîștigat o situație, au început să ignore mijlocul (sportul) care îi adusese pînă aici. Trebuie căutate soluții. Sportul de performanță solicită individul din ce în ce mai mult; tot mai grele devin și studiile universitare; iată termenii conflictului de care vorbeam. Nu ar fi mai bine ca sportivii de elită, care urmează concomitent și un institut de învățămînt superior, să aibă sesiuni deschise și să-și eșaloneze examenele pe mai mulți ani decît studenții obișnuiți, lipsiți de alte obligații în afara studiului? În acest fel, nici randamentul sportiv, nici cel școlar nu ar fi afectate. Pe ambele planuri tînărul s-ar realiza mai temeinic. Aceeași problemă se pune în tot mai multe țări. În ultimii patru ani am lucrat în Franța. Acolo fenomenul de care amintesc a apărut mai devreme decît la noi. Pretutindeni, tineretul e preocupat de situația lui profesională, de perspectivele sale. Și în Franța sînt destui sportivi amatori, nu numai profesioniști. Din cauza problemelor de viață se constată preferințe pentru o carieră sportivă scurtă. În jurul vîrstei de 24 de ani, sportivul amator își înjghebează o familie și se concentrează asupra carierei sale, renunțînd la activitatea sportivă. Foarte rar se mai întîlnesc sportivi amatori care ating 30 de ani. Îi obligă viața să părăsească sportul, fiindcă trebuie să-și croiască un drum. Nimeni nu le oferă vreo recompensă pentru timpul consumat cu activitatea sportivă. În schimb, la noi există acest sprijin, aspect pe care îl subliniez în mod deosebit. Oferindu-se tînărului posibilitatea de a-și efectua studiile, el se poate ocupa serios și de sport. La terminarea activității competiționale el va beneficia și de o calificare profesională superioară.

O altă chestiune. În sporturile unde linia concesivă domină, rezultatele sînt și au fost întotdeauna mai slabe. Așa se întîmplă în unele jocuri sportive, în fotbal mai ales, dar și în volei, baschet, adică în sporturi care trezesc pasiuni puternice, datorită cărora influența opiniei publice și a unor foruri conducătoare e mai mare. Această presiune e uneori lipsită de discernămînt și operează negativ asupra responsabililor și tehnicienilor. Am toată stima pentru realizările din ramurile sportive individuale, dar, să știți că în zona lor se poate lucra mai bine, fiindcă influențele din exterior sînt aproape inexistente, iar specialiștii sînt lăsați să procedeze cum le dictează competența. Acolo, sportivul vinovat este sancționat, nu sare cine știe cine să-i ia apărarea, știrbind principii. Curmarea influențelor și imixtiunilor ar aduce sportului nostru numai urmări favorabile. Pe planul educației sportivilor, figura dominantă trebuie să fie antrenorul.

REDACȚIA: **Retragerea unui campion din activitatea sportivă ar putea fi însoțită de oarecari perturbări psihice, datorită trecerii de la un status social cu prerogative suplimentare, la condiția unui om obișnuit?**

CĂTĂLIN MAMALI: **Un sportiv, mai ales unul de performanță, este obligat la un moment dat să se retragă din activitate. Apare un moment critic pentru el. Trebuie să ne întrebăm și să vedem ce se întîmplă din acest moment cu fostul campion, cu fosta vedetă. Trebuie să ne îngrijim, din vreme, ca el să aibă, în continuare, un status social onorabil. Obișnuit pînă atunci să fie privit, admirat, recompensat, mereu obiectul atenției celor din jur (presă, televiziune, radio etc.) vine momentul în care o serie de avantaje de ordin material și moral, o serie de satisfacții legate de afirmarea personalității dispar. Acest sportiv are o profesiune, totuși, ea nu-i poate oferi satisfacțiile dinainte. De aici, consecințe pe plan fiziologic, material, moral, psihologic, bineînțeles, toate acestea înglobate în condiția socială a sportivului. Iată de ce este nevoie ca sportivul să fie pregătit din toate punctele de vedere, pentru momentul retragerii lui din activitatea sportivă.**

REDACȚIA: **Se vorbește numai despre educația sportivului. Dar am uitat, se pare, că sportul însuși are o mare forță educativă. Spiritul competitiv a denaturat într-atît potențialul educativ al sportivului încît a anihilat valorile morale existente în esența sportului? De ce oare se vorbește atît de insistent despre necesitatea educării sportivilor, cînd însăși practicarea sportului ar trebui să-i educe?**

CĂTĂLIN MAMALI: **Este, într-adevăr, evidentă această răsturnare a termenilor. Sportul a fost și trebuie să rămînă întotdeauna un factor de înfrumusețare morală. Rolul sportului în educația morală este necesar să apară încă din primii ani cînd individul începe să-l practice. Nu vorbesc de etapa junioratului și senioratului, ci de etapa cînd viitorii campioni sînt „pitici". Orientarea etică ce se dă sportivului în primele faze, la primele contacte cu întrecerea sportivă, îl va influența, cred, pe parcursul întregii vieți. Este de mare însemnătate prima direcționare etică a sportivului. Din păcate, valențele morale ale sportului rămîn nefructificate și la început și cu atît mai mult mai tîrziu.**

EMIL GHIBU: **Aș vrea să sugerez** cîteva soluții în problema educației. Una recomandată de bune rezultate, ar fi metoda învingerii greutăților. E vorba de obstacole obiective impuse în antrenament și de o serie de solicitări de ordin subiectiv, cum ar fi imperativul de a duce o viață sobră, cu acceptarea unor renunțări.

Altă sugestie s-ar referi la modul cum trebuie interpretată victoria sau înfrîngerea. Aceste momente corect apreciate pot avea virtuți educative. Eșecul nu este rușinos atît timp cît sportivul a făcut tot ce era omenește posibil ca să cîștige. Individul care participă cu toată capacitatea lui la lupta sportivă, dovedește personalitate și educație. Nici victoriile nu trebuie apreciate stereotip, ca efect al unor comportări fără cusur. Sînt victorii repurtate în fața unor adversari mediocri, ce nu spun prea mult despre calitățile învingătorilor.

Politica concesiilor o consider falimentară. Acolo unde s-a practicat, deznodămîntul a fost precar. Fotbalul a avut cel mai mult de suferit din acest punct de vedere. Antrenorul este figura centrală în instruirea și educația sportivă. Imixtiunea în raza antrenorului, neutralizarea măsurilor punitive pe care le ia acesta în chestiuni de educație trebuie combătute sever.

Tov. profesor Neveanu a abordat aci o problemă mai nouă, vorbind despre **corelația dintre aspirație și randamentul activității.** La mulți antrenori există un nivel de aspirații înalt, dar nu de puține ori, el nu este în concordanță cu nivelul procesului de pregătire și cu valoarea reală a adversarului. În asemenea situații, se înțelege că aspirațiile nu sînt suficiente, ba chiar pot influența negativ.

Aș mai aminti o problemă: **interrelația spectatori-sportivi. SPECTATORII ÎI EDUCĂ PE SPORTIVI ȘI INVERS.** De aci, **obligația noastră de a-i educa pe spectatori, dar și pe sportivi, deoarece ei se influențează reciproc!** Prin atitudini foarte mici se influențează publicul, arbitrii, în bine sau în rău, cu toate consecințele ce decurg. Avem și aci multe lipsuri la unii sportivi (vezi poloiștii noștri de mare valoare). E o problemă la care trebuie să ne gîndim continuu.

Vreau să mă refer și la dragostea de club, sentiment care rezolvă multe probleme educative. Mai întîi, sportivul nu se transferă cînd e legat sufletește. Fotbaliștii noștri din trecut aveau posibilitatea să ajungă profesioniști, dar **mulți nu-și schimbau clubul în fața unor avantaje materiale.** Astfel, **cînd spuneai Bindea sau Dobay, spuneai „Ripensia".** Deci, **pasiunea pentru club reprezintă un factor educativ de mare însemnătate.** El luptă pentru club și numai în secundar, și pentru alte considerente.

S-a discutat o problemă care este mai grea: influența reciprocă dintre pregătirea profesională și sportul de performanță. Pentru noi există foarte multă claritate în această chestiune. Activitatea profesională — socotim noi — nu aduce nici un prejudiciu, ci ajută sportivului de performanță. Ce înseamnă activitatea profesională? Tînărul e student, elev sau — dacă a terminat studiile — este încadrat în producție. Pentru o perioadă, el își dedică majoritatea timpului liber ca și vacanțele, practicării sportului favorit. Soluțiile diferă de la țară la țară. În orice caz, este greu să facem un „STAS" pentru soluționarea problemei. Din foștii noștri campioni, unii au terminat facultatea, alții s-au calificat prin școlile profesionale sau tehnice, astfel că, în prezent, toți desfășoară o utilă activitate socială în producție.

TRADIȚIILE NU SE DEZMINT!

Datorită așezării sale geografice, județul Harghita oferă condiții optime pentru practicarea sporturilor de iarnă. Trebuie să amintim, de altfel, că în orașul reședință de județ — Miercurea Ciuc — există o echipă de hochei, „Avîntul", bine cotată în ierarhia internă, că de aici și-au luat zborul mulți schiori și hocheiști componenți ai loturilor naționale. Tocmai datorită așezării geografice, de invidiat, s-a format în județul Harghita un adevărat cult pentru practicarea sporturilor aspre ale gheții și zăpezii.

Pentru a afla cîteva amănunte în legătură cu stadiul actual și cu dezvoltarea ce o vor cunoaște sporturile de iarnă în actualul sezon am adresat, recent, cîteva întrebări președintelui Consiliului județean pentru educație fizică și sport, ION FERENCZI.

● Știm că în județul dv. există o bună tradiție în practicarea sporturilor pe zăpadă și gheață. Intenționați să mențineți și să amplificați tradiția?

— *Există, într-adevăr, bunul și sănătosul obicei la tineretul din județul Harghita (dar nu numai la tineret) de a practica sporturile la care vă referiți, cum ar fi patinajul, hocheiul, coborîrile pe schiuri (slalomul) și săriturile de la trambulină. În ceea ce privește săriturile, sportivii de la Miercurea Ciuc și Gheorghieni au ocupat, anul trecut, locuri fruntașe în numeroase concursuri. De aceea ne-am gîndit să dăm amploare acestui sport. Intenționăm — și lucrările sînt destul de avansate — să amenajăm trambuline de sărituri nu numai la Miercurea Ciuc, dar și la Odorhei, la Valea Strîmbă și în alte localități.*

● Prin ce anume forme intenționați să exploatați bazele sportive ce urmează să le aveți la dispoziție?

— *Dorim să atragem în primul rînd tineretul, începătorii în practicarea atît de bărbătescului sport al săriturilor de la trambulină. Și pentru ca întrecerile să fie cît mai atractive, am și întocmit planul „Cupei Harghita" la sărituri. Sperăm să înregistrăm succese, dar mai ales să depistăm talente care, încă, nu s-au afirmat.*

● Vă dorim izbîndă deplină! Am dori să relatați cititorilor noștri și cîte ceva din preocupările pentru ca și alte sporturi de iarnă să ia amploare...

— *Patinajul viteză, după cum bine se știe, are numeroși adepți în județul nostru. De aceea, în afara patinoarului de la Tușnad unde, paralel cu avansații, vor lucra și începătorii, avem în plan să organizăm încă 15 centre de patinaj, supravegheate de 25 de instructori, centre unde vor patina aproape 400 de copii.*

● Înțelegem că activitatea se va desfășura, cu precădere, în localități urbane. Dar în localitățile rurale ce v-ați propus să întreprindeți?

— *Și amatorii de sport din sate și comune vor fi atrași în practicarea sporturilor de iarnă. În cele 122 de sate, unde funcționează în momentul de față 40 de asociații sportive, s-au înființat cercuri de schi sau de patinaj, în care sînt atrași elevi și membri ai cooperativelor agricole de producție. În multe sate se practică hocheiul, în acest scop fiind amenajate, cu contribuție voluntară, terenuri chiar cu instalații de nocturnă.*

După această discuție am vizitat mai multe localități de pe cuprinsul județului. Am constatat că APROAPE TOATE TERENURILE DE FOTBAL DIN LOCALITĂȚILE JUDEȚULUI AU FOST TRANSFORMATE ÎN PATINOARE. Toate acestea, precum și celelalte acțiuni, explică succesul de care se vor bucura fără îndoială sporturile de iarnă în județul Harghita.

Ion GAVRILESCU

CONCURS ATLETIC LA FLOREASCA II

Sala Floreasca II va găzdui la sfîrșitul acestei săptămîni un concurs de atletism deschis sportivilor nelegitimați din școlile și liceele sectorului IV. În program figurează probele de 50 m plat și săritura în înălțime. Întrecerile încep sîmbătă la ora 16 și continuă duminică de la ora 8.

SPORTIVI ROMÂNI CONCUREAZĂ LA INTERNAȚIONALELE DE TENIS DE MASĂ ALE BULGARIEI

Între 12 și 14 decembrie, la Botevgrad vor avea loc internaționalele de tenis de masă ale Bulgariei. La această competiție vor lua parte și trei sportivi români: Maria Corodi, Elena Condicaru și Aurel Ovanez, însoțiți de antrenorul Mihai Bledea.

PRIMA BICICLETĂ ROMÂNEASCĂ DE SEMICURSE „PEGAS 20"

- **Componența noilor loturi naționale**
- **A XIX-a ediție a „Turului României" a luat startul...**
- **Au luat ființă comisiile pentru activitatea de masă și economică**

Marți după amiază, Biroul F. R. Ciclism s-a întrunit în ultima sa ședință din acest an. Luînd în discuție o serie de importante aspecte ale activității sportului cu pedale, forul de conducere a ciclismului a emis primele hotăriri care vizează activitatea pe anul 1970.

Aprobînd propunerile Colegiului central al antrenorilor, Biroul F. R. Ciclism a dat formă definitivă loturilor naționale. La șosea, lotul este alcătuit din **Ștefan Cernea, Nicolae David, Th. Puterity, Vasile Selejan, Nicolae Ciumeti, Alex. Sofronie, Constantin Grigore, Vasile Teodor, Vasile Burlacu, Ion Cosma II și Dumitru Nemțeanu.** Acestui lot de bază i se adaugă o serie de rutieri de perspectivă : I. Ajoghin, Cr. Tudoran, A. Suciu, M. Hrisoveri, S. Suditu, St. Ene, C. Tănase, P. Cimpeanu, N. Gavrilă, P. Kelemen, T. Diceanu, V. Rusu, N. Găman și I. Szekely. Antrenor: **prof. Nicolae Voicu.**

Pentru lipsă de activitate sau rezultate necorespunzătoare au fost scoși din lotul național alergătorii Emil Rusu, Ion Ardeleanu, Gh. Moldoveanu, Fr. Gera, W. Ziegler, C. Ciocan, P. Ivănescu, G. Moiceanu, W. Egyed și alții.

Principalele obiective competiționale ale rutierilor în sezonul competițional 1970 sînt **a XIX-a ediție a „Turului României", „Cursa Păcii" și „Tour de l'Avenir".**

Componența lotului de pistă : **Fl. Negoescu, Paul Soare, Ion Florea, C. Gonțea, St. Leibner, P. Cîrneanu, P. Dolofan, Fl. Porcărașu, M. Ioniță, A. Neagoe, Alex. Năstăsoiu, V. Miu, M. Ferfelea, Gh. Pîrvulescu, M. Roșu. Antrenori : Iulian Gociman și Mircea Mihăilescu.**

Au fost scoși din lot : G. Negoescu (abateri disciplinare, rezultate slabe), Gh. Juravle, N. Gavrilă, M. Pițu (rezultate slabe), Mircea Virgil (încercare de transfer de la pistă la șosea) și alții.

Pistarzii vor fi pregătiți pentru probele de viteză, viteză tandem, 1 000 m cu start de pe loc și urmărire pe echipe (4 000 m).

Biroul federal a aprobat planul de pregătire, obiectivele competiționale și de performanță, cerînd antrenorilor să facă totul pentru ca atît rutierii cît și pistarzii să obțină în noul sezon competițional rezultate tot mai bune, opțiuni pentru selecționarea în lotul olimpic al României care va participa la J.O. de la München.

În aceeași ședință au fost numiți responsabilii comisiilor pentru activitatea de masă (**prof. Nicolae Oțeleanu**) și economică (ing. **Emil Roman**). Aceste comisii își vor începe activitatea imediat.

Pentru a face propuneri de alcătuire a comisiei de organizare a celei de a XIX-a ediții a „Turului României" și pentru a prezenta cîteva variante de traseu, Biroul F. R. Ciclism a desemnat un colectiv alcătuit din **Traian Dinuț, Octavian Amza și Hristache Naum.** Se poate spune, deci, că „Turul României" programat să se desfășoare între 18 și 28 iunie 1970 a și luat... startul !

Cu acest prilej a fost consemnat și un lucru deosebit de important pentru ciclismul românesc : a fost semnat actul de naștere al bicicletei românești de semicurse ! Cu cîteva zile în urmă, delegați ai F. R. Ciclism (prof. **Traian Dinuț** — secretar general, **Martie Ștefănescu** — antrenor), ai fabricii de biciclete „Carpați" (ing. **I. Opincă**) și ai Ministerului Comerțului Interior (ing. **N. Popa**) au omologat prototipul bicicletei **„Pegas 20" Sport** — prima bicicletă românească de semicurse. Este un veritabil balon de oxigen dat sportului nostru cu pedale, un sprijin eficient pentru dezvoltarea sa pe bază de masă. În cazul în care ministerul de resort va accepta intrarea în producție a acestei biciclete încă din anul 1970 ajutorul va fi direct, deplin.

Bădin (3), tînărul fundaș central petrolist, s-a dovedit în acest tur cel mai constant apărător al echipei sale
Foto : THEO MAGARSCHI

ÎNTINERIREA LOTURILOR NU CONSTITUIE UN SCOP ÎN SINE

Tur de orizont la sfîrșitul sezonului de toamnă (II)

Ceea ce campionatul trecut lăsa să se întrevadă, ceea ce considerăm pe atunci drept promisiuni ale multor echipe din prima categorie, actuala ediție a campionatului divizionar A a consemnat ca o realitate împlinită : împrospătarea loturilor și, implicit, o infuzie de tineri jucători titulari.

Pentru început, simțim nevoia unor delimitări. Tendința firească și permanentă la nivelul fotbalului național, întinerirea echipelor divizionare trece, totuși, uneori, prin faze acute, care necesită măsuri radicale și urgente. Și dacă acum vreo 10 ani, o măsură din birou părea că frizează „epurarea" echipelor din prima categorie de jucători cu mare valoare și experiență, încă la îndemîna performanței, numai pentru că depășiseră 30 de ani, mai de curînd, o tendință similară, observată la fiecare echipă de categoria A, avea, de această dată, cauze reale, diagnosticate în timp și care necesitau măsuri eficiente.

Care erau aceste cauze ? După părerea noastră, în primul rînd, îmbătrînirea prematură a unei mase importante de jucători, înțelegînd prin aceasta nu vîrsta în sine ci capacitatea tot mai redusă de a face față performanței.

Era firesc ca pe fundalul fotbalului modern, care necesită un angajament total pe plan fizic, tehnic și tactic, asemenea jucători să-și trădeze carențele. Fotbalul românesc a fost handicapat ani de-a rîndul, în confruntările internaționale, de un rezultat pozitiv, neputînd să eludeze acest aspect definitoriu. De aceea, concepția actuală a F.R.F., care urmărește ajungerea din urmă a fotbalului avansat, pe baza unei așezări realiste a întregului edificiu al fotbalului românesc, pornind tocmai de la o bază de masă timpurie, corelată cu o selecție severă în anticamera performanței, are în vedere tocmai această constatare.

Iată de ce considerăm tendința de primenire a loturilor divizionare A ca un fenomen necesar și pozitiv. Să vedem însă, dacă finalitatea a fost cea scontată, dacă mijloacele au fost cele mai adecvate scopului.

AU FOST, ÎNTR-ADEVĂR, 67 DE NUME NOI ?

La începutul acestui campionat participantele la prima divizie ne-au anunțat 35 de promovări și 32 de noi achiziții din categorii inferioare, îndeobște tineri jucători. Un adevărat contingent. Să vedem însă cîți dintre aceștia au fost validați în divizia A, cîți au depășit bariera neîncrederii antrenorilor, a coechipierilor „rodați", a publicului obișnuit cu formule tabu de echipă.

Cîndva, antrenorul Traian Ionescu, unul din tehnicienii noștri reputați în privința depistării și lansării unor autentice valori fotbalistice, ne spunea că promovarea unor tineri jucători trebuie să țină cont de personalitatea acestora, de plusurile și minusurile lor, de experiență și emotivitate. De aceea, opina dînsul, unii trebuie introduși și menținuți în primele formații, indiferent de oscilația primelor apariții, iar alții trebuie călîți treptat printr-o folosire intermitentă. Se pare însă că în acest campionat, cu cîteva excepții (Ștefănescu — Steaua ; Petreanu și M. Stelian — Rapid ; Pană — Dinamo Bacău ; Munteanu — „U" Cluj ; Sătmăreanu și Kassai — Crișul ; Crîngașu, Moraru și Cotigă — Petrolul ; I. Constantin — Jiul ; Trăznea — A.S.A. ; Olteanu — St. roșu ; Lenghel, Schwartz și Cojocaru — C.F.R. Cluj) antrenorii celor 16 divizionare A preferă cea de a doua alternativă, chiar cu un amendament : intermitența înseamnă, de fapt, doar două, trei apariții într-un tur ! De aceea mulți dintre ei rămîn prizonierii mentalității jucătorului de rezervă. Și ce înseamnă rodajul primei divizii pentru un tînăr jucător, o dovedește creșterea valorică a lui Ion Constantin, Petreanu, Pană, Crîngașu, Moraru, Sătmăreanu, Kassai, Munteanu, Cojocaru.

NU ÎN VIRTUTEA INERȚIEI SAU FORMALISMULUI

Prin această prismă trebuie să privim promovarea, fie că ea se face din propria pepinieră sau prin transfer dintr-o categorie inferioară. Or, nu de puține ori, acest proces este făcut în virtutea inerției sau sub imboldul formalismului, uitîndu-se că întinerirea echipei nu este un scop în sine, un obiectiv cifric ce trebuie atins la o dată fixă. Ci un obiectiv major, care determină structura și randamentul echipei în perspectivă. Ceea ce împiedică însă antrenorii, după părerea noastră, să caute mai mult, să cîntărească mai atent promovările sub raport valoric, o mai mare consecvență în impunerea adevăratelor talente, o constituie lipsa lor de stabilitate la echipe, faptul că cerințele rezultatelor imediate le poate răsturna, peste noapte, tot ce încercaseră să clădească în luni de zile. Și totuși, procesul incipient de împrospătare a loturilor se face simțit prin vigoarea și ritmul multor partide, prin cota crescută a eficacității. Nu mai poate fi considerată o întîmplare prezența Universității Craiova pe primele locuri și nici despărțită performanța de consecvența cu care Niculescu, Popa, Tacoi, Boșoteanu, Bălan și Dașcu, majoritatea provenind de la echipa de tineret-rezerve, au fost menținuți de către Ștefan Coidum în formație. Transplantul lui Dumitru, Marin Stelian, Petreanu și Mușat în formația giulești eană, a fost și este urmărit cu grijă. Mai sînt încă și „voci" în formare, și locurile modeste pe care Petrolul și Crișul le ocupă în clasament nu reflectă, după părerea noastră, valoarea intrinsecă a acestor tinere și talentate echipe. Bădin — azi unul din cei mai buni fundași centrali din țară, Crîngașu, Moraru, Sătmăreanu, Kassai s-au impus în acest tur de campionat și credem că nu peste mult timp ei vor impulsiona ascensiunea echipelor lor.

DEPISTAREA TINERELOR TALENTE

Nimeni nu poate să-și închipuie că o asemenea sumară enumerare epuizează rezervorul tinerelor talente existente în mulțimea echipelor din categoriile inferioare. Ba mai mult, sîntem convinși că o mai atentă prospectare a acestor echipe (de ce cluburile noastre, care în curînd vor beneficia de o reală autonomie, n-ar avea asemenea oameni specializați, cu „ochi" și pasiune, printre activiștii lor obștești ?) ar scoate la iveală, într-un timp relativ scurt, noi echipe de tineret-rezerve. Antrenorul federal Virgil Mărdărescu, în al cărui atribuții intră și loturile reprezentative de perspectivă, urmărește, bineînțeles și cu ajutorul unui larg cerc de colaboratori, în principal aceștia fiind antrenorii din diviziile B și C, tinerii jucători care ar putea intra în asemenea loturi. Și văzînd evidența pe care o posedă — cu aprecieri asupra comportării acestor jucători de-a lungul campionatului — ne-am dat seama că apariția lui Both și Turcu, talente remarcabile, pe posturi deficitare în fotbalul nostru, nu constituie nici ceva senzațional, nici cazuri izolate.

Talente tinere avem destule, ele trebuie doar depistate cu perseverență, urmărite cu migală și promovate cu încredere, chiar dacă tracul debutului, care uneori nu se reduce doar la primul meci, voalează adevărata valoare.

Dar pentru aceasta, antrenorii cluburilor — ai primelor echipe, ai celor de tineret-rezerve și juniori — vor trebui să-și creeze un asemenea cadru de lucru, încît timpul afectat și cointeresarea materială să meargă mînă în mînă. Altfel, problema promovărilor, a întineririi și îmbogățirii valorice a echipelor va rămîne un proces întîmplător sau scriptic-formal.

Paul SLAVESCU

COLȚUL JUNIORULUI

Tot despre selecție !

Se spune că în orice activitate începutul este greu și că de rezolvarea în bune condiții a acestuia depinde, în mare măsură, calitatea ulterioară a muncii. Considerăm de mare actualitate această problemă în munca cu copiii și juniorii, întrucît începutul îl constituie SELECȚIA.

Oare cunoaștem totul despre această acțiune ? Oare ne bazăm în efectuarea ei pe cele mai obiective date ? Oare fiecare copil sau junior pe care intenționăm să-l selecționăm prezintă o certitudine pentru fotbalul de performanță ?

Să încercăm să elucidăm cîte ceva din ceea ce credem noi că este esențial.

I. ORGANIZAREA SELECȚIEI.

După numai o primă vedere, un copil nu poate primi verdictul dacă poate deveni sau nu un bun fotbalist, stabilindu-se, deci, să fie selecționat sau nu.

Practica arată că o selecție eficientă trebuie să aibă un caracter dinamic, să se desfășoare pe o perioadă mai lungă de timp, în care interval subiecții, constituiți în grupe mai mari — în urma selecției primare — își vor împleti activitatea în jocuri și antrenamente, în scopul observării și dezvoltării simțului mingii, cu accent pe elementele indispensabile jocului : preluarea și transmiterea mingii. Desigur că nu se va neglija nici orientarea în joc, folosindu-se, ca mijloc, interpretarea unor teme simple, în jocurile bilaterale pe teren redus.

II. CRITERII DE SELECȚIE

La grupele mici de copii, criteriile de bază vor fi îndemînarea motrică, adică ușurința în a efectua o mișcare (alergare, săritură etc) și dezvoltarea fizică armonioasă.

Cu cît copilul va fi mai înzestrat din punct de vedere motric, va avea mai multe deprinderi de mișcare, el se va adapta mai ușor la cerințele concrete ale fotbalului.

În mult discutata problemă a calităților fizice și a dezvoltării fizice („gabarit") este nevoie de o precizare. *Fotbalul de mare performanță ne arată că majoritatea jucătorilor de valoare mondială își etalează măiestria tehnico-tactică pe un fond de calități fizice deosebite, avînd ca suport o dezvoltare fizică foarte bună.*

Trăim perioada în care școlile de fotbal engleză, germană, sovietică, cehoslovacă etc, se afirmă din plin datorită subordonării — într-un anumit fel — tehnicii, în condiții de excelentă pregătire fizică. Orice jucător dintr-o echipă bună știe să preia și să paseze foarte bine, dar este, în același timp, capabil să dezvolte o capacitate de efort considerabilă.

Pornind și noi de la premisa că elementele fundamentale ale jocului se pot perfecționa în 8—10 ani, de ce să nu începem instruirea pe fondul unor calități existente ?

La noi, în multe situații, copii de 10—12 ani au fost înlăturați numai pentru lipsa de finețe în execuții și au fost preferați cei cu o singură calitate, tehnicitatea.

Pentru fotbal au fost pierduți și primii (deliberat), din care, dacă s-ar fi lucrat corespunzător, mai ales la această vîrstă, s-ar fi putut, poate, scoate buni tehnicieni, cît și mulți din ceilalți, necorespunzători fizic după o anumită perioadă.

Amintesc că majoritatea celor din urmă, care ulterior s-au afirmat, au, totuși, complexe care îi obligă să fie jucători numai pentru „acasă" (Kallo, Schwartz, Necula etc.).

Celelalte criterii (tactic — psihologic) nu le vom aborda, deoarece pot fi atinse printr-un proces de instruire corespunzător.

Nu avem pretenția de a fi epuizat toate problemele, dar sîntem convinși că, ținîndu-se seamă de cele enunțate, pot fi furnizate noi elemente eficiente în stabilirea criteriilor de selecție.

Constantin ARDELEANU
antrenor federal

fotbal

BALONUL e ROTUND

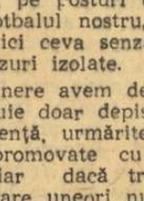

PE CÎND BULE DE EXCOMUNICARE PENTRU UNII ARBITRI ?

Este foarte actuală problema unei anumite „scăderi de nivel" în activitatea generală a fotbalului nostru, iar oficialitatea, pînă la cele mai înalte nivele, a pus clar chestiunea nelăsîndu-se sedusă de satisfacția unor bune rezultate internaționale ale echipei reprezentative și de bucuria calificării, ceea ce dovedește maturitate și realism.

Deși s-a mers în actualul campionat pe linia unor eforturi și ore sporite de antrenament, pe baza jaloanelor federației, cu scopul de a se asigura „acumulări" care să permită echipelor de club să susțină două și — la nevoie — chiar trei partide pe săptămînă, formațiile noastre divizionare se prezintă, după un an de experimente, mai slab decît în sezonul precedent, în ceea ce privește eficacitatea atacanților, nivelul jocurilor și disciplina de pe teren.

Cauzele sînt multiple și țin de o serie întreagă de factori dintre care nu-i vom exclude nici pe prietenii noștri arbitrii...

Ba chiar cu ei vom începe astăzi !

Am spus și altă dată că nu se poate contesta *în bloc* onestitatea corpului de arbitri actual, dar că există cazuri individuale care ar trebui să facă obiectul intervenției categorice a federației — de asta nu ne-am îndoit niciodată !

Antrenorii sînt criticați, — și pe drept cuvînt.

Pe drept cuvînt sînt criticați și conducătorii de club, suporterii, spectatorii care au manifestări nesportive dincolo de sîrma împletită a terenului.

Jucătorii sînt criticați și pedepsiți — pe bună dreptate — pentru actele lor de indisciplină și adesea suspendați pentru un fault sau un cuvînt ireverențios, sancțiuni bine venite cînd sînt obiective și proporționale cu infracțiunea comisă.

Dar pe arbitrii care greșesc, care viciază rezultatele și provoacă prin deciziile lor injuste dezordine morală în teren și agitație nesănătoasă în tribune, — cine, cum, cît și cînd îi va pedepsi în raport cu vina lor ?

Arbitrajul este în primul rînd o problemă de personalitate, de autoritate și de prestigiu în fața jucătorilor, a publicului, avînd la bază o cinste ireproșabilă. Sub acest aspect arbitrul va fi un adevărat magistrat sportiv de a cărui probitate să nu se poată îndoi nimeni, pe teren ca și în raporturile sale profesionale și sociale. El va fi întotdeauna în afara oricăror suspiciuni, ca și femeia lui Cezar, care nu trebuia nici măcar să fie bănuită...

Cerem jucătorilor disciplină și cinste, dar i-am auzit pe mulți spunînd deschis antrenorilor lor, că dacă adversarilor li se permite să joace *oricum* pe teren propriu sub protecția arbitrului, aceștia putînd beneficia de favoarea lui, „de ce atunci noi să jucăm corect acasă ?"

În asemenea condiții, unui tehnician îi este foarte greu să-și conducă echipa.

Iată, cît de ilustrativă poate fi în acest sens, de pildă, nu mai departe decît ultima etapă a diviziei A. Astfel :

— La Bacău *arbitrul Anderco* l-a eliminat pe rapidistul Pop din joc în minutul 49 pentru un fault banal, *lăsînd timp de o repriză pe bucureșteni să-și apere șansa în 10 oameni*, adică smulgîndu-le practic posibilitatea de a obține un punct sau chiar pe amîndouă, printr-o răsturnare posibilă a rezultatului în favoarea lor. Aprecierea trimisului special al „Sportului", precum și comentariul de la televiziune au arătat limpede acest lucru.

— La Arad în minutul 78 cînd scorul era 3—2 pentru U.T.A. *arbitrul N. Mihăilescu* (semnificativ : numai 3 stele) *anulează golul egalizator al ieșenilor*, care pierd apoi — explicabil psihologiceșt — cu 4—2.

— La Ploiești *Nicolae Rainea* (idem 3 stele) în situația de 1—0 în favoarea gazdelor *acordă penalty pentru henț involuntar în careul brașovenilor*, aplicînd astfel o lovitură de grație echipei lui Valentin Stănescu, care avea speranța egalării...

— În sfîrșit, la București, *arbitrul Vasile Liga* (numai două steluțe meschine !) *dictează, cînd tabela indica 1—1, lovitură liberă din careu contra mureșenilor, spre stupoarea generală*, pentru că, citățm din cronica semnată de G. Nicolaescu, „balonul lovește mîna lui Szalosi care, complet surprins, N-A INTENȚIONAT SĂ JOACE MINGEA CU MÎNA (sublinierea nu este a noastră). Cineva din teren a strigat însă henț și Vasile Liga a indicat punctul de la 11 m". Evident, gol, — și cu aceasta soarta meciului s-a decis în minutul 63 al partidei, răpindu-le ultimilor clasați speranța unui rezultat de mare rezonanță în fața celor mai valoroși jucători ai țării.

Sîntem de acord cu măsurile ce se iau împotriva jucătorilor, antrenorilor, a echipelor, sîntem de acord și cu suspendarea terenurilor pe care se petrec dezordini. Disciplina și ideea sportivă trebuie salvate chiar prin aceste mijloace.

Dar găsim că este necesar să mergem și la implicațiile mai adînci ale fenomenului, *să nu ne mulțumim a combate numai efectele*, căci prin aceasta nu parcurgem decît jumătate din drum spre scopul propus — și poate chiar nici atît — *dacă nu împingem sancțiunile pînă în sfera cauzelor care provoacă răul.*

Colegiul central de arbitri a luat și va mai lua, probabil, o serie de măsuri pline de gingășie și pudoare împotriva conducătorilor de joc vinovați. Duioase avertismente, chiar mici suspendări, o etapă-două în tribune sau în dulcea intimitate a familiei, la televizor.

Dar pînd marile bule de excomunicare ale federației ?

Petre STEINBACH

ARBITRI EVIDENȚIAȚI ȘI... SANCȚIONAȚI

Colegiul central al arbitrilor de fotbal ne comunică faptul că unele brigăzi, care au condus meciuri internaționale, au primit aprecieri bune din partea observatorilor F.I.F.A. Iată aceste brigăzi :

— A. Rădulescu, C. Bărbulescu și E. Vlaiculescu — la meciul Polonia—Bulgaria ;

— C. Nițescu, G. Limona și C. Bărbulescu — la meciul St. Etienne — Legia Varșovia.

De asemenea, la unele partide din campionatul divizionar s-au evidențiat următorii arbitri :

— I. Rus și Z. Szecsei (ambii din Tg. Mureș) — la meciul Petrolul — Steaua ;

— E. Vlaiculescu, N. Cursaru și M. Vasiliu (toți din Ploiești) — la partida Politehnica Iași — Dinamo București ;

— S. Bîrăescu, G. Blau și I. Boroș (toți din Timișoara) — la meciul A. S. Armata Tg. Mureș — „U" Cluj.

Pentru greșeli de arbitraj sau neprezentări la jocuri în competițiile interne au fost sancționați următorii :

— V. Liga (Galați) — a fost retrogradat din lotul A în B ;

— I. Digă (Craiova), M. Dinu (Pitești), P. Enache și M. Faniciu (ambii din Focșani) și T. Lădani (Făgăraș) — suspendați pe cîte o lună competițională.

CAMPIONATUL ECHIPELOR DE TINERET-REZERVE

1. Crișul	15	13	1	1	28—10	54
2. Din. Bacău	15	10	0	5	38—18	49
3. Din. Buc.	15	10	0	5	34—14	47
4. U.T.A.	15	6	5	4	27—16	36½
5. „U" Cluj	15	7	2	6	23—21	34½
6. Farul	15	6	4	5	21—23	32½
7. Steaua	15	6	3	6	20—22	31
8. Univ Cv.	15	5	5	5	19—19	29½
9. Petrolul	15	6	3	6	17—19	29½
10. Jiul	15	6	2	7	19—25	29½
11. Steagul	15	5	4	6	20—21	29
12. Politehnica	15	5	1	9	16—26	24
13. A.S.A.	15	3	4	8	18—31	22
14. Rapid	15	4	2	9	13—24	20½
15. C.F.R.	15	2	6	7	14—26	19
16. F.C. Argeș	15	3	4	8	10—22	18

FESTIVITATE LA A.S. LOTO — PRONOSPORT

Ieri dimineață, la sediul Administrației de Stat Loto-Pronosport au fost invitați antrenorii Angelo Niculescu și Emerich Vogl, medicul Dumitru Tomescu, jucătorii Lucescu, Dumitrache, Dan, Sătmăreanu și ceilalți coechipieri ai lor din lotul național de fotbal.

În cadrul unei frumoase festivități, tuturor acestora — de numele cărora se leagă calificarea reprezentativei României la turneul final al campionatului mondial de fotbal din Mexic — li s-au acordat premii în obiecte din partea instituției sus-amintite.

Într-o scurtă alocuțiune, directorul Administrației de Stat Loto-Pronosport, Gh. Gurie i-a felicitat călduros pe componenții lotului național și pe antrenorii lor pentru performanța realizată și le-a urat succes deplin în pregătirea și participarea la marea confruntare fotbalistică din Mexic.

O INTERESANTĂ COMPETIȚIE LA BOTOȘANI

Din inițiativa Consiliului județean al sindicatelor Botoșani s-a organizat, în colaborare cu comisia județeană de fotbal, o interesantă competiție fotbalistică, dotată cu **„Cupa C.J.S. Botoșani — 1969"**. La întreceri au participat șase echipe, două divizionare C (Textila Botoșani și Fulgerul Dorohoi) care au început turneul cu un handicap de două goluri. În seria I Textila Botoșani a terminat competiția fără nici o înfrîngere, iar în seria a II-a Fulgerul a fost întrecut de Sănătatea Lărăbani, o echipă modestă din campionatul județean. În finală, Textila a învins cu 10—4 pe Sănătatea, cîștigînd astfel trofeul.

TH. UNGUREANU, coresp.

LOTO — PRONOSPORT

CONCURS CU PREMII ORGANIZAT DE PROGRAMUL LOTO-PRONOSPORT

La cererea numeroșilor cititori, redacția Programului Loto-Pronosport, organizează un nou concurs cu premii legat de tragerea la sorți a grupelor turneului final al Campionatului mondial de fotbal 1970, tragere care va avea loc la 10 ianuarie 1970 și care va stabili componența celor 4 grupe (a cîte 4 echipe) ce se vor angrena în lupta pentru titlul de campioană mondială — ediția 1970.

Concursul constă în indicarea cu semnul „X" a celorlalte 3 echipe care vor fi trase la sorți la 10 ianuarie 1970, ca făcînd parte din aceeași grupă cu România. Amănunte puteți găsi în „Programul Loto-Pronosport" nr. 49 din 9 decembrie 1969.

Premiile acordate prin tragere la sorți sînt următoarele :

— 1 televizor
— 1 magnetofon
— 1 aparat de radio
— 200 abonamente pe 6 luni la „Programul Loto-Pronosport".

● Astăzi este ULTIMA ZI pentru procurarea biletelor la tragerea Loto de vineri 12 decembrie 1969, care va avea loc la București în sala din strada Doamnei nr. 2 cu începere de la ora 19. Urmează un film artistic. Tragerea va fi radiodifuzată. Intrarea liberă.

NUMERELE EXTRASE LA CONCURSUL PRONOEXPRES NR. 50 DIN 10 DECEMBRIE 1969

Extragerea I : 29 43 22 27 21 18

Fond de premii : 294 567 lei.

Extragerea a II-a : 38 12 25 45 4 22 19

Fond de premii : 251 727 lei.

Plata premiilor pentru acest concurs se va face astfel :

In Capitală : începînd de la 18 decembrie 1969, pînă la 1 februarie 1970.

In țară : de la 22 decembrie 1969 pînă la 1 februarie 1970, inclusiv.

PREMIILE TRAGERII LOTO DIN 5 DECEMBRIE 1969

Extragerea I : Categ. a II-a : 6,45 variante a 16 149 lei. Categoria a III-a : 78,25 variante a 1 664 lei. Categoria a IV-a : 268,35 variante a 485 lei. Categoria a V-a : 453,60 variante a 344 lei.

Extragerea a II-a : Categoria A : 1,65 variante a 37 318 lei. Categoria B : 2,75 variante a 22 391 lei. Categoria C : 17,35 variante a 3 549 lei. Categoria D : 1 024,50 variante a 100 lei.

ÎNCĂ UN RĂSPUNS LA ANCHETA NOASTRĂ DESPRE TURUL CAMPIONATULUI

ȘTEFAN COIDUM
(Universitatea Craiova)

Desfășurarea primei părți a campionatului a relevat anumite progrese față de edițiile trecute. Mai întîi, ar fi de remarcat regularitatea cu care s-a disputat acest tur de campionat, în condițiile unui sezon foarte încărcat, cu multe meciuri importante ale reprezentativei naționale și ale unor echipe de club.

O altă remarcă pozitivă este aceea legată de îmbunătățirea jocului echipelor noastre. Există o preocupare evidentă în această direcție, stimulată — după părerea mea — și de frumoasele rezultate din ultima vreme ale echipei naționale.

Arbitrajele au fost, de asemenea, mai bune. Îmi bazez afirmația, în primul rînd, pe experiența proprie mele echipe, care nu se poate plînge de nici una din brigăzile de arbitri ce au condus meciurile sale în acest tur de campionat.

Este de salutat și exigența sporită cu care comisia de competiții și disciplină a federației a analizat și sancționat abaterile de orice fel de pe terenurile de joc. Și cînd fac această afirmație nu uit că și echipa noastră a avut suspendat terenul pe timp de o etapă.

În altă ordine de idei, țin să remarc faptul că federația s-a îngrijit mai mult ca în trecut să asigure echipelor de club un calendar internațional, să le ofere turnee peste hotare. Cu convingerea că în această direcție se vor realiza noi progrese în viitor, aș face observația ca turneele echipelor de club în străinătate să fie mai judicios întocmite (Universitatea Craiova, de pildă, a susținut în turneul întreprins în R. D. Germană trei meciuri în șase zile, călătorind cu mașina peste 1500 km).

Trimisul nostru special la Berna, Călin ANTONESCU, transmite:

VICTORIE NETĂ, EVOLUȚIE NECONVINGĂTOARE

• Selecționata Elveției — un adversar modest
• Astăzi, la Saint Gallen, revanșa partidei de la Berna

Evoluînd în primul său meci (din turneul pe care-l întreprinde în trei țări) în compania reprezentativei Elveției, selecționata noastră masculină de handbal a debutat cu succes realizînd o victorie la scor. Desigur că, dincolo de cele 22 de goluri înscrise sau de cele 10 primite, rămîn unele aspecte ce trebuie subliniate mai ales dacă ținem seama de apropierea datei la care handbaliștii noștri fruntași vor trebui să se prezinte la dificila confruntare din cadrul campionatului mondial.

Privită prin această prismă, comportarea echipei române în partida susținută marți seara la Berna a mulțumit doar parțial. Ne-a plăcut, în primul rînd, agresivitatea apărării, care a jucat mult avansat, punînd dificile probleme adversarului. Din păcate, spre sfîrșitul partidei, jucătorii noștri, influențați, fără îndoială, și de comoda diferență de scor de pe tabela de marcaj, și-au slăbit atenția în momentele defensive, permițînd handbaliștilor elvețieni să realizeze unele faze încheiate cu goluri. În ceea ce privește atacul, echipa română, în ciuda faptului că a înscris 22 de goluri, a manifestat unele carențe, mai ales în ceea ce privește ritmul de joc. Este adevărat că majoritatea acțiunilor ofensive s-au încheiat cu succes, dar tot atît de adevărat este că valoarea adversarului a facilitat mult realizarea celor peste 20 de puncte. Vom sublinia faptul că tot pe fondul unei bune mobilizări în apărare echipa română a realizat cîteva contraatacuri decisive datorită faptului că s-au interceptat multe dintre pasele adversarilor. Ca aspect general, vom scoate în evidență faptul că în repriza secundă selecționata română a jucat cu mai mult nerv, cu mai multă forță, realizînd în finalul întîlnirii cîteva combinații de mare spectacol.

Primul adversar al handbaliștilor români în acest turneu, selecționata Elveției, a fost, după cum se vede, un partener de întrecere destul de comod, așa încît nu vedem ce probleme noi ar putea să apară pentru cel de al doilea joc care va avea loc joi la Saint Gallen. Nu trebuie uitat, însă, că după cele două partide din Elveția va urma, în ziua de 14 decembrie, dificila confruntare cu reprezentativa Republicii Democrate Germane, la Berlin, cînd vom putea aprecia mult mai corect valoarea și eficacitatea pregătirilor efectuate de jucătorii noștri pînă în prezent. Pînă atunci să sperăm că în partida de la Saint Gallen echipa noastră va evolua într-un ritm mai alert, efectuînd astfel o bună... încălzire în vederea celei de a doua părți a turneului care reprezintă un veritabil și foarte greu examen.

PROGRAMUL INTERNAȚIONAL AL HOCHEIȘTILOR ROMÂNI CONTINUĂ

Intorși luni de la Budapesta, hocheiștii și-au reluat pregătirea în vederea apropiatelor jocuri internaționale. La 18 și 19 decembrie, la Galați, vor avea loc întîlnirile România — R. D. Germană, iar la 27 și 28 decembrie, la Cracovia și Katowice, partidele România — Polonia.

★

Echipa de juniori a plecat astăzi dimineață în R. D. Germană pentru două întîlniri programate în zilele de 12 și 13 decembrie la Dresda și Weisswasser.

sportul în lume

PARIS — ROUEN PE VELOCIPEDE! Da, zilele trecute o duzină de temerari au luat startul în această cursă jubiliară: ei au vrut să comemoreze centenarul celebrei întreceri cicliste și, pe amuzantele exponate de muzeu, cu șepci „Sherlock Holmes", cîte unii chiar cu mustăți „ghidon", au pornit, voioși, pe Champs Elysées, din inima Parisului, cu viteza de croazieră de... 8 km/oră, spre ținta lor sportivă.

Trimisul nostru special, ROMEO CĂLĂRĂȘANU, transmite din Lodz

STÎNGILE LUI V. IVAN AU FĂCUT MINUNI

Marți seara, la cabina boxerilor noștri, după eliminarea mijlociului Ilie Ion, nimeni n-a mai avut poftă de vorbă. Alți doi băieți urmau să urce în ring, meciurile anunțîndu-se foarte grele. Este vorba de V. Ivan și M. Dumitrașcu. Primul trebuia să lupte cu polonezul Witek, înlocuitorul lui Olech în echipa reprezentativă, iar al doilea, cu maghiarul Simon. Ivan a intrat între corzi vizibil emoționat, dar imediat ce arbitrul Scerbakov (URSS) a dat semnalul începerii meciului, „musca" noastră și-a recăpătat încrederea în posibilitățile sale. Lăsînd tracul la o parte, Ivan plasează în primul minut de luptă o directă de stînga foarte precisă, care-l proiectează pe Witek în frînghii. De altfel, **aveam să vedem că stîngile lui Ivan au făcut adevărate minuni pe tot parcursul întrecerii.** Polonezul a atacat dezlănțuit în marea majoritate a timpului, dar acțiunile sale n-au avut incisivitate. Iată, însă, că în repriza a doua el a executat un rapid croșeu de dreapta la figură trimițîndu-l pe Ivan la podea. Scerbakov numără, dar boxerul român, ca și cînd nu s-ar fi întîmplat nimic, reia lupta foarte lucid și-l primește pe Witek (sigur de victorie în aceste momente) cu clasice un-doi-uri la față. Dezorientat, boxerul polonez nu se mișcă decît pe ring, punctează cu lovituri foarte variate și de mare efect, dovedind o netă superioritate tehnică. **El cîștigă detașat partida, fiind apreciat de toți ziariștii străini și polonezi aflați la masa presei.**

Frunțile băieților noștri s-au descrețit de-a binelea cînd Dumitrașcu a fost declarat învingător în fața maghiarului Simon. Acesta a făcut cunoștință de două ori cu podeaua. Timp de trei reprize, Simon a fugit pur și simplu din calea adversarului, contrînd din cînd în cînd, cu directe de dreapta. **Deși a cîștigat clar, Dumitrașcu nu ne-a mulțumit pe deplin.** El l-a fugărit pe Simon, însă atunci cînd s-a apropiat de el a stat în espectativă.

În gala de marți a produs o deosebită impresie greul cubanez Galvez, care l-a învins prin abandon în repriza a doua pe Ulianov (URSS).

Celelalte rezultate ale galei de marți seara: **cat. semimijlocie:** Kaiser (R.D.G.) b.p. Hon U Kil (R.P.D. Coreeană); Kania (Polonia) înv. ab. I. Balik (Cehoslovacia); **cat. semimuscă:** Haring (R.D.G.) înv. neprezentare Fieske (Polonia); Kraskovski (U.R.S.S.) b.p. Benitez (Cuba); Blazynski (Polonia) b.p. Dzan In Czol (R.P.D. Coreeană); **cat. muscă:** Kim În Ho (R.P.D. Coreeană) b.p. Jagielski (Polonia); Kisnemeth (Ungaria) b.p. Ivanov (Bulgaria); **cat. pană:** Bagdasarov (U.R.S.S.) b.p. Kozlowski (Polonia); Kim Mion Czil (R.P.D. Coreeană) b.p. Neschev (Bulgaria).

Primul nostru boxer calificat în sferturile de finală — **Ștefan Boboc** — ne-a dat impresia la începutul meciului cu **Kostandinov** că-l va scoate rapid din luptă pe partenerul său de întrecere. Dar pînă la urmă reprezentantul nostru a coborît treptele ringului învins. El a ezitat, și-a calculat îndelung acțiunile. Bulgarul, fără să strălucească, a punctat din defensivă, rar dar precis, și în repriza a doua Boboc a fost k.d La categoria muscă, tehnica superioară a lui **Wanke** (R.D.G.) a triumfat în fața boxului dezordonat prestat de astă-dată de cubanezul **Rodriguez.** Disputa **Alvarez** (Cuba) — **Machlanski** (Polonia), din cadrul categoriei cocoș, a fost de o rară spectaculozitate. În repriza întîi, polonezul a fost numărat. Apoi cubanezul a scăzut tot mai mult fizic și în rundul doi el este contrat cu o directă de dreapta și trimis la podea. Polonezul are tot mai mult curaj și în ultimele trei minute atacă dezlănțuit, îl pune pe adversar k.d. și cîștigă la puncte. La această categorie, reprezentantul nostru, **A. Moraru,** a pierdut prin abandon în repriza a doua în fața lui **Förster** (R.D.G.) Moraru a început curajos, dar adversarul său s-a dovedit mai puternic, mai ofensiv. În repriza a doua, într-un singur minut, Moraru a stat de două ori la podea în urma unor directe la figură. Alte rezultate, cat. cocoș: **Morus** (Pol.) b.p. **Rasidov** (Bulg.), **Dubeniuk** (U.R.S.S.) b.p. **Kin Jon Ik** (R.P.D. Coreeană); cat. pană: **Budny** (Pol.) b.p. **Ramin** (R.D.G.).

MAI BINE MAI TÎRZIU...

Într-un oraș din S.U.A. a avut loc, recent, înmînarea cu deosebită pompă a premiului pentru victoria într-o cursă de automobile care s-a desfășurat în anul... 1908! Fericitul cîștigător este americanul, în vîrstă de 95 de ani, George Schuster. Acum 61 de ani, el nu a primit premiul din cauză că nu reușise la examenul medical, dar luase totuși startul. În orice caz, cei 1 000 de dolari au fost foarte binevenîți pentru dl. Schuster, chiar cu această întîrziere.

CALEIDOSCOP

APEL CĂTRE VIITOARELE RECORDMANE

Secretara Federației engleze feminine de atletism are ambiția ca țara sa să cucerească „Cupa Europei" în 1970. Dar aceasta sarcină nu este prea ușoară și din acest motiv ea a apelat la serviciile publicitare ale televiziunii britanice, prin intermediul căreia a adresat un apel „tinerelor fete inteligente, robuste și puternice, dispune să-și consacre șase seri pe săptămînă pentru antrenamentul atletic". Rezultatele au depășit orice așteptări: s-au primit mai bine de 800 de răspunsuri, printre candidate aflîndu-se mai multe specialiste în... judo, o jucătoare de cricket și chiar una care s-a prezentat drept „campioană de box"!

Aplicativitate probei favorite...
(din „SPORTOWIEC" — Varșovia)

NATAȚIA ÎNOTĂ SĂ DEVINĂ SUBMARINĂ!

Cel puțin aceasta este una din pasiunile înotătorilor elvețieni care au anunțat recent și stabilirea unui record de traversare a lacului Maggiore sub apă. Înotătorul Reumer a reușit performanța în timpul de 1h 36:06, Scheitz în 1h 40:20, Simonetti în 1h 42:30, iar tînăra Anita Poncini în 2 h 00:01. Încă un amănunt: participanții s-au reaprovizionat cu bidoane de oxigen sub apă, pentru a nu contraveni regulamentului cursei

ATLETISM ȘI... CINEMA

De ce numai fotbaliștii sau înotătorii să cocheteze cu „a șaptea artă"? Și atleții pot reuși în această meserie. Dovada? Americanul Herman Bendix, aruncător de disc, realizează la Hollywood o nouă serie de filme cu... Tarzan. Brazilianul Adhemar Ferreira da Silva, unul dintre cei mai buni săritori de triplu din istoria probei, a realizat o creație de neuitat în „Orfeo Negro". Aruncătorul de ciocan Uwe Beyer (R. F. G.) a devenit un „Siegfried" sculptural, iar italianul Giuseppe Gentile, remarcat la triplu salt cu prilejul J.O. din Mexic, s-a numărat printre partenerii celebrei Elisabeth Taylor.

Decatlonistul taivanez Yang Chuan-kwang va juca în filmul „The Crooked Man" alături de Kirk Douglas și Henry Fonda.

DUBLU SEZON

O dată cu venirea iernii, vameșii francezi care își fac serviciul în Alpi încep antrenamentele pe schiuri. Ei afirmă că slalomul și coborîrea îi ajută în lupta împotriva contrabandiștilor. Și totuși, statisticile arată că tocmai iarna, cînd majoritatea vameșilor se află angrenați în competiții, în sectoarele respective au loc cele mai multe contravenții!

CEL MAI COMIC K.O.

In meciul de box dintre americanul J. Herrik și canadianul G. Rutt primul conduce detașat la puncte. Atît de mare era diferența de valoare în ring, încît Herrik a început să-și ironizeze adversarul și să comenteze rizînd meciul. Arbitrul de ring, Marcel Racine, l-a avertizat de trei ori pe american care a continuat totuși să-și bată joc de partenerul de întrecere. În cele din urmă, arbitrul a oprit întîlnirea și l-a declarat învingător prin k.o. tehnic pe canadian!

După meci, Marcel Racine a declarat: „Cînd un boxer hohotește pe ring, acest lucru arată că el caută să jignească nu numai adversarul, ci și arbitrul și publicul..." Dar în tot Montrealul — unde a avut loc originala dispută — nu s-a arătat nimeni jignit sau supărat. Chiar Herrik, după cîte se pare un om cu simțul umorului, s-a declarat satisfăcut: „Mulțumesc din inimă arbitrului! Cu ajutorul lui cred că am intrat în istorie. Nici un boxer din lume nu are la pasivul său un atît de haziu k.o.!"

TELEX-TELEX

● **Federația belgiană de hochei pe gheață** a anunțat că a alcătuit lotul de jucători pentru campionatul mondial grupa C, programat în România, la Galați. Media de vîrstă a jucătorilor este de 19 ani.

● **Selecționata de hochei pe gheață a Iugoslaviei** a evoluat la Kaufbeurn în compania reprezentativei R. F. a Germaniei, de care a fost întrecută cu 7—0 (1—0, 2—0, 4—0).

● **Pe stadionul Twickenham s-a disputat meciul anual** dintre echipele de rugby ale universităților Oxford și Cambridge. Jocul, care a fost urmărit de mai bine de 55 000 de spectatori, s-a încheiat cu scorul de 9—6 în favoarea studenților de la Oxford. Aceasta a fost cea de a 88-a ediție a meciului.

● **Într-un meci contînd pentru „Cupa Americii Latine" la fotbal,** echipa braziliană Santos a fost învinsă cu 2—0 (0—0) de formația argentiniană Racing Club Buenos Aires, deși a jucat pe teren propriu și a beneficiat de serviciile lui Pelé. Aceasta a fost a patra înfrîngere suferită de F. C. Santos în cadrul competiției.

● **Titlul de campioană absolută a R. D. Germane la gimnastică** i-a revenit cunoscutei sportive Karin Janz, care a totalizat 76,775 p. Pe locurile următoare s-au clasat Christine Schmidt — 73,550 p și Marianne Noack — 73,000 p.

● **Campionul olimpic de box la categoria grea,** americanul de culoare George Foreman, a obținut a 11-a victorie consecutivă ca profesionist, învingîndu-l, la New York, prin k.o. în runda I pe Bob Hozelton (S.U.A.).

● **Campionul mondial de box la categoria pană,** franco-australianul Johnny Famechon, și-a înscris în palmares o nouă victorie, dispunînd prin k.o. în rundul 3 de americanul Peter Gonzales, la Londra.

KILMARNOCK POATE FI ÎNVINSĂ

De vorbă cu antrenorul bulgar Dobromir Taskov despre viitorii adversari ai dinamoviștilor băcăuani în „Cupa europeană a tîrgurilor"

— Care a fost atmosfera primei partide cu Kilmarnock?

— Terenul stadionului „Rugby Park" a oferit condiții bune de joc, în ciuda faptului că în ziua ce a precedat întîlnirea a nins. Cei 14000 de spectatori s-au dovedit deosebit de înfocați, și-au susținut frenetic echipa în tot timpul celor 90 de minute de joc, scandînd și... cîntînd. Trebuie să remarc, însă, că ei au arătat și spirit de sportivitate, aplaudînd fazele frumoase create de noi.

— Care sînt cauzele înfrîngerii echipei bulgare?

— În primul rînd, nerespectarea indicațiilor de ordin tactic de către jucătorii mei. Ei nu au aplicat marcajul om la om, urmărind mai mult temperarea ritmului furtunos al adversarilor. A doua cauză principală a fost comportarea sub orice critică a portarului de rezervă Țolov (cel titular, Simeonov, a fost accidentat la Varșovia și nu l-am putut utiliza), care poate avea pe conștiință nu mai puțin de trei goluri din totalul de 4 primite!

— Ce ne puteți spune despre jocul echipei Kilmarnock?

— Fără a se ridica la nivelul cunoscutelor echipe din Glasgow — Rangers și Celtic — jocul formației Kilmarnock poartă trăsăturile caracteristice fotbalului scoțian. Bine dotați din punct de vedere fizic, foștii noștri adversari au prestat un joc atletic, în forță, desfășurînd acțiuni simple, dar fiindu-ne totuși inferiori în privința tehnicii individuale. Ei au început ambele reprize într-un tempo debordant, mingea circulînd cu mare viteză. Apărarea mi s-a părut penetrabilă, iar atacul cred că este compartimentul cel mai bun al formației. Dintre componenții acestuia merită relevate cele două extreme — internaționalul Tomy Mac Lean și Cook, care, deși mici de statură, sînt foarte rapizi și au o mare forță de pătrundere. În general, jocul fotbaliștilor de la Kilmarnock este bărbătesc, dar nu dur.

În dorința de a furniza unele informații cititorilor ziarului „Sportul" despre comportarea pe teren propriu a echipei scoțiene Kilmarnock, viitoarea adversară a lui Dinamo Bacău în optimile de finală ale „Cupei europene a tîrgurilor", ne-am adresat antrenorului formației bulgare J.S.K. Slavia, Dobromir Taskov. *După cum se știe, J.S.K. Slavia a evoluat în Scoția la 19 noiembrie, fiind întrecută de Kilmarnock cu severul scor de 4—1 (2—0), iar o săptămînă mai tîrziu, la Sofia, fotbaliștii bulgari au repurtat victoria cu 2—0 (2—0), dar au ratat calificarea în turul următor.*

Antrenorul Taskov, fost internațional și titular al echipei Slavia, a fost deosebit de amabil și a răspuns detaliat întrebărilor ce i le-am pus.

— Credeți că echipa română Dinamo Bacău poate elimina pe Kilmarnock în optimile de finală?

— Kilmarnock nu este cu nimic superioară formației J.S.K. Slavia. Fără îndoială că, evoluînd cu echipa completă în Scoția și la Sofia, rezultatul final ne-ar fi fost favorabil

Nu cunosc valoarea echipei Dinamo Bacău, întrucît nu am avut prilejul s-o văd la lucru. Judecînd însă după locul pe care îl ocupă în clasamentul campionatului românesc și după comportarea bună în actualul turneu al „Cupei europene a tîrgurilor", cred că un succes în fața scoțienilor este posibil. Fundașii români trebuie să anihileze în primul rînd cele două extreme scoțiene, iar echipa în ansamblu să nu adopte tactica betonului. Un joc ofensiv, chiar în deplasare, cred că le-ar aduce mai mult succes, decît unul defensiv și cu contraatacuri.

Considerăm pe deplin îndreptățită concluzia antrenorului Taskov. La Sofia, Kilmarnock a jucat șters. Slavia a deschis scorul încă în primul minut, a marcat al doilea gol în min. 26, dar în ciuda dominării teritoriale, nu a reușit să înscrie golul decisiv pentru calificare în turul următor. Ocazii au fost. În repriza secundă am consemnat o bară și nenumărate cornere la poarta scoțiană.

Oaspeții au fost aproape sufocați de ritmul rapid imprimat de către gazde, cu toate că scoțienii jucau în condiții avantajoase pentru ei: teren umed, ploaie măruntă și rece. Scoțienii au desfășurat un joc strict defensiv, punînd o singură dată în pericol poarta lui Țolov.

Față de aspectul general al meciului și ocaziile ratate J.S.K. Slavia merita cu prisosință victoria la un scor mai concludent și, deci, calificarea în optimile de finală ale competiției.

Deci, indicații prețioase pentru Dinamo Bacău, căreia îi urăm deplin succes!

Toma HRISTOV
Sofia, 10 decembrie

26 CAMPIONATE MONDIALE ȘI 23 CAMPIONATE EUROPENE

(Urmare din pag. 1)

10 martie; scrimă — în Turcia, între 13—24 septembrie; lupte greco-romane și libere pentru seniori, în Canada între 4—11 iulie; tir, în S.U.A. (luna septembrie); volei, în Bulgaria, între 12—27 septembrie; fotbal, în Mexic, în perioada 31 mai — 16 iunie. Sportivii studenți vor participa la campionatul mondial universitar de șah în luna iulie, în R.F.G., la Jocurile mondiale universitare de vară ce vor avea loc între 2—8 septembrie la Torino și la cele de iarnă, în Finlanda (3—9 aprilie).

Dintre campionatele mondiale programate anul viitor, România va găzdui pe cel de micromodele în luna mai și pe cel de hochei pe gheață, grupele B și C. Bucureștiul va primi hocheiștii din grupa B, iar orașul Galați pe cei din grupa C.

Sportivii români vor fi prezenți la 32 campionate europene pentru seniori și juniori. În mod practic, ei vor lua parte la toate campionatele continentului nostru organizate de forurile internaționale la care sînt afiliate federațiile din România. Anul viitor vor avea loc, pentru prima dată, următoarele campionate europene pentru juniori: box, în R.P. Ungară (septembrie); atletism, în Franța (12—13 septembrie). Studenții vor participa la campionatele europene de atletism în sală ce vor avea loc în Bulgaria la 21—22 februarie și la campionatele europene studențești de fotbal ce se vor desfășura în Iugoslavia (septembrie). Bucureștiul va găzdui, între 7—13 septembrie, campionatele europene de talere și semifinala Cupei Europei la atletism feminin, la 2 august.

În 1970, colaborarea între organizațiile sportive din țările balcanice va continua să se dezvolte. Numărul campionatelor balcanice va crește de la 23 în 1969, la 29 în 1970. În țara noastră vor avea loc campionatele balcanice de: gimnastică m.f., între 24—26 iulie; baschet seniori, între 15—22 septembrie; călărie, în perioada 25 august — 15 septembrie; atletism, între 13—16 august; tenis, 7—12 iunie și crosul balcanic, la 22 martie.

Federațiile române vor organiza, ca și în ceilalți ani, mari competiții cu participare internațională cum sînt: campionatele internaționale ale României la tenis de masă, 4—9 februarie; patinaj artistic, 11—15 martie; gimnastică, 17—19 aprilie; înot, polo și sărituri 2—6 aprilie; volei masculin și feminin 4—12 august; lupte greco-romane și libere, 4—6 septembrie; tenis 31 august—6 septembrie; atletism, 12—13 septembrie; Cupa orașului București la hochei, 25 ianuarie; Turul României, la ciclism, 18—28 iunie; Regata Snagov la caiac-canoe, 10—11 iulie; Trofeul Carpați la handbal masculin și feminin, 19—29 noiembrie. Aceste competiții, care întrunesc sportivi de valoare din multe țări, constituie adevărate repetiții generale în vederea campionatelor mondiale și europene. Spre exemplu, anul acesta la Trofeul Carpați la handbal rezervat echipelor feminine, au fost prezente 4 din primele 6 echipe participante la ultima ediție a campionatului mondial, iar la întrecerea echipelor masculine au fost prezente 5 din primele 8 clasate.

La rîndul lor sportivii români vor lua parte la mari competiții internaționale organizate în celelalte țări, cum sînt: Memorialul Podubnîi la lupte greco-romane, ce va avea loc în U.R.S.S., 3—5 martie; turneul de box „Primo Carnera", Italia, luna iunie; Marele premiu al orașului Leipzig pentru taleriști, 2—6 septembrie; Cupa Jeanty-floretă fete, în Franța, 13—14 iunie; Cursa Păcii la ciclism, 12—25 mai; Memorialul Capablanca la șah, 28 august — 28 septembrie în Cuba; Regata Lucerna-canotaj academic 11—12 iulie; tradiționalele memoriale de atletism: „Znamenski" 2—3 iulie în U.R.S.S.; „Kusocinski" 19—20 iunie în Polonia; „Rosicki" 23 iunie în Cehoslovacia.

Anul viitor, sportivii români vor susține 160 întreceri interțări. Publicul nostru va avea posibilitatea să asiste la întreceri ale echipelor românești cu formații foarte valoroase cum sînt: echipa de haltere a R.P. Polone, în luna februarie; echipa de hochei a R.S. Cehoslovace, la 1 februarie; reprezentativele de popice de băieți și fete ale R.P. Ungare, 13—17 martie; formația de biatlon a U.R.S.S. în luna aprilie; echipa de fotbal a Iugoslaviei la 6 mai; de gimnastică feminină a R.S. Cehoslovace la 27—28 iunie; XV-le de rugby al Franței în luna iunie; reprezentativa feminină de atletism a S.U.A. la 5—6 august etc.

Echipele cluburilor și asociațiilor sportive studențești, sindicale, militare, de elevi, cooperatiste, clasate pe locuri fruntașe în campionatele naționale, vor susține anul viitor în țară și în străinătate, mai ales în țările vecine, circa 500 de întreceri cu formații similare. Aceste competiții vor fi planificate în așa fel încît să servească, în primul rînd, pregătirii și verificării formei sportivilor în vederea obiectivelor majore ale anului viitor și anume: campionatele mondiale, europene și balcanice, precum și întrecerile interțări.

Acesta este, în linii mari, tabloul competițiilor internaționale la care vor participa sportivii români în anul ce urmează.

După finala C.C.E. la polo

MLADOST ZAGREB EGALEAZĂ PERFORMANȚA LUI PARTIZAN BELGRAD

Mladost Zagreb a rezistat eroic în fief-ul lui Pro Recco, cucerind pentru a treia oară consecutiv **„Cupa campionilor europeni"** la polo. Învingătoare în prima manșă cu 5—3, echipa celebrilor Stipanici, Trumbici, Bonacici și Poljak a abordat partida din piscina genoveză Albaro cu o deosebită tenacitate, în ciuda tuturor pronosticurilor (și, ceea ce este curios, chiar și ale specialiștilor iugoslavi) care erau destul de sceptice în privința șanselor deținătorilor trofeului. Italienii, imbatabili acasă, aveau justificate speranțe de a reedita figura din semifinale, unde după ce au pierdut la Budapesta cu 3—5 s-au revanșat categoric în fața lui O.S.C., cîștigînd cu 10—6.

Pizzo și coechipierii săi au asaltat tot timpul poarta adversă, dar Stipanici, în formă excelentă, n-a putut fi învins decît în situații de inferioritate numerică (trei) pentru formația sa. În același timp însă, Poljak (spiridușul echipei) a încheiat două acțiuni personale cu tot atîtea goluri, și Pro Recco a trebuit să se mulțumească cu o victorie la limită (3—2) și cu o satisfacție platonică. Cupa va rămîne încă un sezon în vitrina cu trofee a lui Mladost, care reușește acum să egaleze numărul de victorii, în această competiție, al marii sale rivale, Partizan Belgrad, învingătoare în 1964, 1966 și 1967.

Noul succes al jucătorilor din Zagreb este pe deplin meritat la capătul celui de al treilea tur de forță în care au realizat 9 victorii și doar o singură înfrîngere. Mladost confirmă astfel că la ora actuală este cea mai bună echipă de club din Europa, palmaresul ei din cadrul acestei competiții fiind demn de invidiat. Formația din Zagreb a participat la trei din cele 7 ediții, recoltînd 27 de victorii; a terminat 4 partide la egalitate (4—4 cu T.S.K.A. Moscova în 1967, 4—4 cu Dinamo București în 1968, 3—3 cu Partizan Belgrad în 1968 și 4—4 cu Dinamo Moscova în 1969) și a pierdut două (6—7 cu Dynamo Magdeburg în 1968 și 2—3 cu Pro Recco în 1969), realizînd un golaveraj de 235—92. Lotul campionilor continentali cuprinde pe STIPANICI și HEBEL portari, TRUMBICI, BONACICI, LOPATNI, MATOSICI, POLJAK, Zsuzsej, Jeger, Pozojevici, Simenc și Mikac (cei scriși cu majuscule sînt componenți ai echipei naționale).

HANDBALIȘTII BUCUREȘTENI ÎNVINGĂTORI LA BRAUNSCHWEIG

Selecționata masculină de handbal a orașului București a susținut, în continuarea turneului pe care-l întreprinde în R. F. a Germaniei, la Braunschweig un meci cu formația locală Eintracht. Victoria le-a revenit sportivilor români cu 24—15 (19—9). Cele mai multe goluri ale învingătorilor au fost înscrise de Nica (9).

TURNEUL DE ȘAH DE LA VRNJACKA BANJA

Turneul feminin de șah de la Vrnjacka Banja a continuat cu disputarea partidelor întrerupte. Alexandra Nicolau a remizat cu Lazarevici, iar Margareta Teodorescu a întrerupt pentru a doua oară cu Asenova. Campioana mondială Gaprindașvili a cîștigat la Asenova. După șase runde în clasament conduce Milunka Lazarevici (Iugoslavia) cu 5½ p., urmată de Gaprindașvili (U.R.S.S.) 5 p. Nicolau (România), Ivanka (Ungaria) 4½ p., Stadler (Iugoslavia) 3½ p. Margareta Teodorescu ocupă locul 8 cu 2 (1) p.

SCHIMBARE DE LIDER LA PALMA DE MALLORCA

După 14 runde, în fruntea clasamentului turneului internațional de șah de la Palma de Mallorca se află cehoslovacul Hort cu 9 p., urmat de Petrosian (U.R.S.S.) și Larsen (Danemarca) cu cîte 8½ (1) p. Korcinoi (U.R.S.S.) și Spasski (U.R.S.S.) se află pe locurile 4—5 cu cîte 8½ p. În runda a 14-a, Hort a cîștigat la Penrose (Anglia), iar Szabo (Ungaria) a remizat cu campionul mondial Spasski.

BRUCH: AMATOR PÎNĂ LA... 71 m!

STOCKHOLM, 10. — Recordmanul european în proba de aruncarea discului, suedezul Ricky Bruch, a declinat oferta unor manageri americani de a trece la profesionism. El a declarat că poate mai tîrziu va semna un contract profesionist, însă mai întîi dorește ca amator să arunce 71 m. Bruch a realizat în cursul acestui sezon excelenta performanță de 68,06 m.

Tiparul I.P. „Informația", str. Brezoianu nr. 23—25, București

40363

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXV — Nr. 753 (6187) ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT Vineri 12 decembrie 1969

Simbătă și duminică în Capitală

CONFERINȚA DELEGAȚILOR ȚĂRILOR PARTICIPANTE LA C.M. DE HOCHEI PE GHEAȚĂ

În saloanele hotelului Athenee Palace va avea loc simbătă și duminică conferința delegațiilor țărilor participante la campionatele mondiale de hochei pe gheață (grupele B și C).

Pe agenda lucrărilor figurează :

— Constituirea celor două directorate ale competiției ;

— Definitivarea programului ;

— Omologarea listei arbitrilor care vor conduce jocurile de la București și Galați ;

— Diverse.

Din partea Ligii Internaționale de Hochei pe gheață participă MIROSLAV SUBRT (R. S. Cehoslovacă), vicepreședinte al L. I. H. G.

ÎN „CUPA CUPELOR", LA BASCHET,

Steaua a învins cu 98-81 pe M.T.V. Giessen și s-a calificat în al doilea tur

Viitoarea adversară, Polonia Varșovia

Cînd, în min. 11, tabela de scor din sala Floreasca arăta 30—17 pentru Steaua, era clar că formația română nu poate pierde calificarea în al doilea tur al competiției continentale de baschet masculin „Cupa cupelor". Echipa vest-germană M.T.V. 1846 Giessen se dovedise, pînă atunci, un adversar incomod, dar cu destul de puține resurse tehnice și tactice. În continuare, pînă la sfîrșitul reprizei, baschetbaliștii de la Steaua au slăbit alura, s-au lăsat angrenați în jocul dezlînat al oaspeților și, ca urmare, diferența nu a mai crescut.

A venit, însă, repriza a doua. Începutul a fost identic cu desfășurarea meciului în primele 20 de minute. Dar, spre sfîrșit, atunci cînd toți cei din sală și, în primul rînd, steliștii se așteptau mai puțin, sportivii din Giessen au avut o revenire uimitoare. Profitînd de acțiunile dezorganizate ale bucureștenilor, și, în special, apărîndu-se cu o dîrzenie exemplară, contraatacînd cu succes, M.T.V. a recuperat punct după punct, ajungînd ca în min. 37 să aibă un handicap de numai trei puncte (scor 75—72 pentru Steaua). Dar, Nosievici, Tarău, Gheorghe, Dimancea și Czmor (aflați în teren) și-au amintit că au valoare și experiență, și-au controlat acțiunile, au aruncat la coș din poziții mai clare și s-au desprins, totalizînd o diferență de 17 puncte : 98—81 (50—35).

Steaua s-a calificat în turul următor al „Cupei cupelor", în cadrul căruia va juca cu formația Polonia din Varșovia. Va fi un adversar evident mai valoros decît M.T.V. Giessen și de aceea partida trebuie privită cu toată seriozitatea. Pînă atunci, sperăm că vor fi recuperați și jucătorii bolnavi sau accidentați (Savu, Irimie, Fl. Niculescu) care nu au putut fi utilizați în meciurile cu echipa din Giessen.

În întrecerea de ieri, punctele au fost înscrise de Tarău 35, Nosievici 19, Czmor 19, Gheorghe 17, Popa 6, Nicolescu 2 pentru Steaua, respectiv Peters 6, Rienast 16, Hess 4, Jungnickel 20, Urmitzer 11, Röder 10, Geschwinder 14. Au arbitrat H. Topuzoglu (Turcia) și A. Zaif (Israel).

D. STANCULESCU

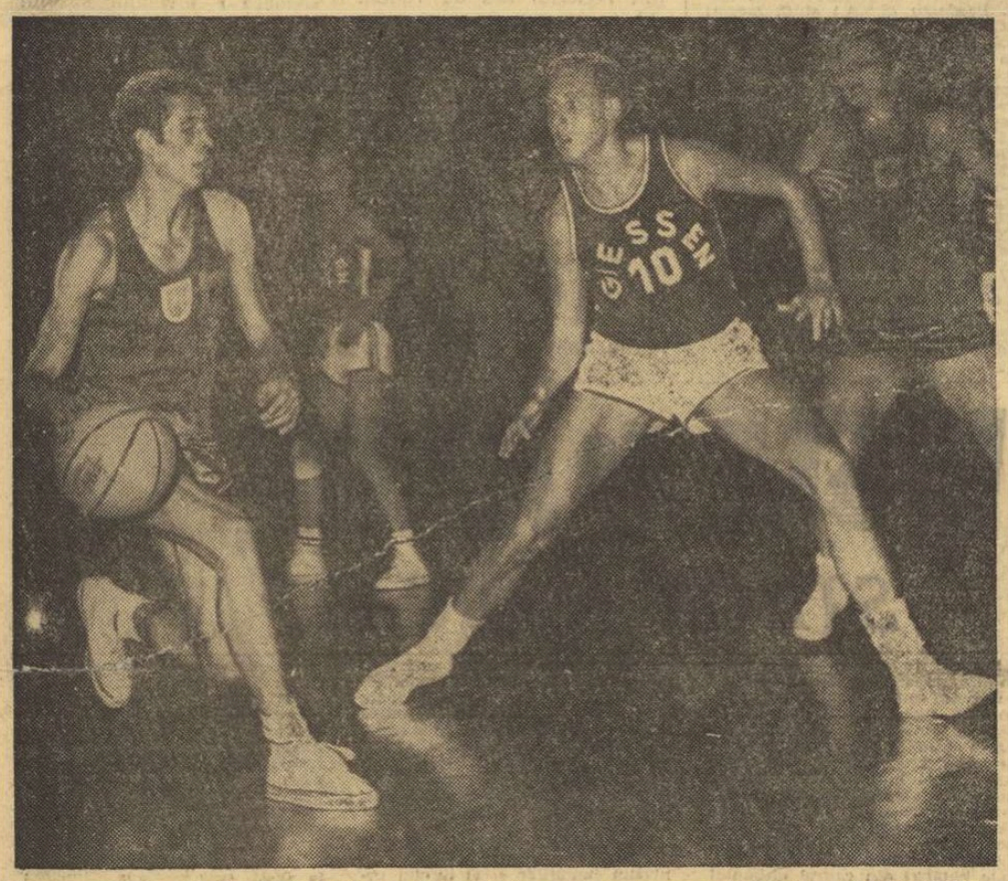

Nicolescu încearcă să-l depășească pe Jungnickel Foto : TH. MAGARSCHI

DE AZI, LA TIMIȘOARA:

SPECTACOL DE GALĂ AL GIMNASTICII

Mia Variu este timișoreanca cu cele mai îndreptățite speranțe într-o clasare bună la finalele ce încep astăzi. Iată-o evoluînd la bîrnă, aparatul care, în Cehoslovacia, i-a adus frumoase aprecieri

Sala sporturilor Olimpia din Timișoara va fi, timp de trei zile, începînd de astăzi, gazda unui foarte interesant spectacol de gimnastică.

Este vorba, mai întîi, de finala, la individual, a campionatului național pentru maeștri și maestre, întrecere care reunește — firesc — elita gimnasticii noastre. La feminin, își vor disputa titlul, între altele, componentele echipei naționale recent reîntoarse din Cehoslovacia unde au evoluat bine, îndeosebi la exercițiile liber alese : Alina Goreac, Rodica Apăteanu, Elena Ceampelea, Lucia Chiriță, Olga Ștefan, Mia Variu. Nu e exclus să emită „pretenții" la invidiatul trofeu și cîteva dintre elevele Liceului de gimnastică din Orașul Gheorghe Gheorghiu-Dej, îndeosebi Felicia Dornea, Elisabeta Turcu, Mariana Gheciov. În concursul masculin lupta pentru titlu se va da între Gheorghe Păunescu, Petre Mihaiuc, Gh. Tohăneanu, V. Coșariu, N. Oprescu.

Concomitent, va avea loc și „Cupa federației", competiție la care au fost invitați primii clasați la toate categoriile de clasificare. De asemenea, nu vor lipsi nici reprezentantele gimnasticii moderne.

În fine, duminică după-amiază programul se va încheia cu întîlnirea internațională dintre echipele de juniori ale României și Cehoslovaciei.

P. ARCAN, coresp. principal

RESTANȚĂ LA VOLEI: DINAMO — PROGRESUL 3—1

În sala Progresul s-a disputat ieri partida restantă din divizia A dintre formațiile masculine Dinamo și Progresul. Meciul a fost foarte disputat în primele trei seturi, cînd progresiștii au dat o replică hotărîtă adversarilor lor, cîștigîndu-le chiar un set. În cel de-al patrulea, și ultimul, Progresul a „căzut", pierzînd partida. Scor 3—1 (12, 7, —13, 4) pentru Dinamo, care trece astfel pe primul loc. Remarcați **Schreiber, Tîrlici** și **Stoian** (Dinamo), respectiv **Păunoiu** și **Binda**. Au arbitrat I. Armeanu și M. Oancea.

D. DIACONESCU — coresp.

SLAVIC 56,3 LA 100 m LIBER

În cadrul unui concurs de înot desfășurat în Capitală, *Marian Slavic* a parcurs distanța de 100 m liber în 56,3. Alte rezultate : Cristina Balaban 66,3 și Sebastian Cosmescu 60,2 la 100 m liber ; Eugen Hempel 1:14,9 la 100 m bras ; Gh. Lupu 67,3 la 100 m spate.

„ABIA ACUM AM PRICEPUT MAI BINE CE AVEM DE APĂRAT"

nc declară secretarul general al F.R. Box, CRISTEA PETROȘENEANU

● „Românii au cea mai puternică echipă de amatori din lume!" ● Primiri entuziaste și atmosferă cordială pe tot parcursul turneului

Turneul reprezentativei de box a țării noastre, efectuat în Franța, Irlanda și Scoția, a luat sfîrșit. La înapoiere, conducătorul delegației, Cristea Petroșeneanu, ne-a relatat cu amabilitate cîteva impresii, nu toate „de călătorie".

— Impresii? Multe, foarte multe. Să începem, deci, cu impresiile de călătorie. La Paris, am fost întîmpinați, pe aeroport, de Jack Maillard, directorul Federației franceze de box, arbitrii francezi Gondre și Bernier, precum și de arbitrul nostru B. Robert, aflat acolo ca turist. Imediat, am luat trenul spre Saint Brieuc, locul de desfășurare a partidei noastre cu naționala Franței. Aici am fost întîmpinați de o formație de cimpoieri îmbrăcați în costume bretone. Ne-am dat seama, din acest moment, de atenția cu care ne privesc localnicii, de la primarul orașului, Yves le Foll, și pînă la necunoscutul dar statornicul iubitor al boxului. Din paginile ziarelor care consemnau evenimentul cu majuscule, am priceput că sîntem priviți ca cea mai puternică reprezentativă de amatori din lume, așa cum a scris, de exemplu, Georges Peeters, în „l'Equipe".

Băieții au înțeles că trebuie să facă totul pentru a confirma așteptările. Și cred că au reușit. Gîju, Silberman și Alexe au fost magistrali. Presa franceză îi făcuse loc lui Silberman în reprezentativa... lumii. Cu Chivăr s-a co-

Gheorghe ILIUȚA

(Continuare în pag. a 2-a)

O frumoasă amintire a pugiliștilor români : întîlnirea cu dr. Hillery, ministrul afacerilor externe al Irlandei Din „THE IRISH PRESS"

SĂ AURIM CUPA!

Hocheiul face parte din rîndul sporturilor care își conservă în mod drastic ierarhiile, cunoaște rar surprize, seisme, răsturnări de valori. În această disciplină a crosei și a pucului sînt necesare acumulări cantitative uriașe spre a se produce saltul calitativ și — deocamdată cel puțin — nu se vede vreun team capabil să-i tulbure ori să-i îngrijoreze pe cei patru mari angajați de ani și ani în bătălia pentru supremație : Uniunea Sovietică, Canada, Cehoslovacia, Suedia.

Programul competițional se supune și el, inevitabil, acestor rigori. Cu excepția campionatului mondial și european, a Cupei campionilor europeni (întrecere năsucită moartă !), a cîtorva turnee (menite mai degrabă să țină trează atenția turiștilor în jurul unor stațiuni montane la modă) și a partidelor bilaterale (organizate după puteri și preferințe), hocheiul are o agendă săracă și tocmai de aceea orice inițiativă în acest sens nu poate fi decît binevenită. Mai ales dacă ea are darul să învioreze activitatea într-o zonă geografică unde această ramură sportivă nu beneficiază de prea multă popularitate și audiență la public.

O asemenea inițiativă a fost luată cu opt ani în urmă prin organizarea „Cupei Dunării". Primită inițial cu interes și simpatie, propunîndu-și obiective ample, întrecerea n-a evadat decît rareori din anonimat. A stabili acum responsabilități sau vini nu ni se pare potrivit și — cu atît mai puțin — util. Cert este că după aproape un deceniu de existență, Cupa n-a reușit să capete strălucire, iar ediția încheiată recent la Budapesta a sporit motivele de îngrijorare tesute în jurul ei, auzindu-se chiar voci care propuneau renunțarea la competiție.

Poate că datele de desfășurare nu sînt cele mai potrivite, poate că statutul turneului nu determină suficient de precis cine anume și cu ce echipe să participe la întrecere. Poate...

Reflectînd mai adînc, am ajuns la concluzia că oricum a sosit momentul unei hotărîri. De vreme ce i se spune Cupa Dunării, competiția vizează hocheiștii din toate țările riverane, care pot alcătui un turneu puternic, interesant, viabil, cu o mare priză la public. Ar fi deci salutar ca începînd de anul viitor, să zicem, țara organizatoare să depună eforturile și diligențele necesare ca la ediția a IX-a a întrecerii să fie prezente formații din **R. F. a Germaniei, Austria, Cehoslovacia, Ungaria, Iugoslavia, Bulgaria, România** și **Uniunea Sovietică.** Despre nivelul la care ar urma să se dispute Cupa (reprezentative naționale, de orașe, de club, echipe de tineret) se poate discuta și ajunge la o înțelegere rezonabilă, în așa fel încît să fie un turneu echilibrat, interesant. Nu aceasta ni se pare chestiunea principală. Important este să se realizeze un acord de principiu, respectat apoi în mod strict, care să relanseze o competiție aflată în anonimat și să aurească un trofeu care poate fi strălucitor.

Ne îngăduim să sugerăm Federației Române de Hochei ideea de a lua ea inițiativa în această privință.

Valeriu CHIOSE

CALENDARUL SPORTIV AL ȘCOLII ÎNTRE ÎMPLINIRE ȘI EXPECTATIVĂ

RAID-ANCHETĂ PRIN CÎTEVA CENTRE ȘCOLARE

Existența unui campionat în fiecare liceu are ca rațiune, în primul rînd, nu evidențierea unor valori particulare, acestea relevîndu-se implicit, ci angrenarea întregului colectiv de elevi în mișcarea sportivă. A arăta rolul catalizator, în multe cazuri hotărîtor, pe care-l joacă spiritul întrecerii sportive în formarea personalității, este echivalent cu a ne opri asupra unui adevăr indubitabil.

AMBIGUITATEA ÎN LOCUL EVIDENȚEI...

Care este faza în care se află activitatea sportivă competițională în cele trei licee teoretice piteștene ? Răspunsul nu l-am aflat, cum s-ar fi cuvenit, de la tov. Constantin Luca, șeful comisiei sport a Comitetului U.T.C. al județului Argeș ; în schimb, notăm cu surprindere că a omis, în cei doi ani de cînd se ocupă cu problemele sportului de masă, să ceară cel puțin niște informări sumare de la comisiile sportive din școli...

Considerăm neavenite argumente ca : „s-a pus mai

AZI, PITEȘTI

mare accent pe activitatea sportivă de la sate" ; „comisiile sportive sînt nematurizate" ; „profesorii de sport n-au dovedit inițiativă" și reținem : „se vor cere planurile de organizare ale competițiilor școlare, cel puțin trimestrial" ; „se vor organiza întreceri de largă amploare, ca pentatlonul și crosul de toamnă" ; „se va ține o legătură mai strînsă cu comisiile sportive alcătuite din elevi" ; „se va urmări îmbunătățirea bazelor sportive și — în luna decembrie — va avea loc un curs special pentru instruc-

A. TAUTU

(Continuare în pag. a 2-a)

POIANA BRAȘOV GĂZDUIEȘTE ÎNTRECERILE PATINATORILOR

BRAȘOV, 11 (prin telefon de la corespondentul nostru). — Patinatorii brașoveni se pregătesc cu asiduitate pentru găzduirea primei competiții republicane de patinaj artistic, care va pune în întrecere pe fruntașii acestei discipline sportive. Vineri, simbătă și duminică, pe gheața patinoarului artificial din Poiana Brașov au loc întrecerile pentru „Cupa României", la care și-au anunțat participarea patinatori seniori și juniori din București, Cluj, Miercurea Ciuc și Brașov.

S-au făcut toate pregătirile necesare pentru ca gheața patinoarului să se prezinte în condiții de concurs, de asemenea sînt puse la punct celelalte amănunte organizatorice menite să asigure concurenților tot ce este necesar pentru o bună prezentare în întrecere.

Programul competițional începe în fiecare dimineață la ora 8, continuînd pînă în orele de seară. Sînt cuprinse probe individuale și de perechi. Duminică dimineața, în ultima zi de concurs, este prevăzută o demonstrație a celor mai buni patinatori.

CAROL GRUIA

PANORAMIC SPORTIV INTERN

Buletinele meteorologice anunță zăpadă. La munte ninge, viscolește. Schiorii își intensifică pregătirile, revizuiesc alchimia amestecului de ceară. Nu mai e departe ziua cînd pîrtiile le vor spune „Bine ați venit !" Este posibil ca sezonul oficial să fie devansat, să aibă loc antrenamente controlate cu cronometrul, ba chiar concursuri locale, chiar dacă ele n-au fost cuprinse în calendar. La urma urmei, calendarul nu-i literă de evanghelie...

Dar pînă cînd vom avea plăcerea să urmărim coborîrile amețitoare, cristianiile elegante și trecerile feline printre porțile de slalom să ne refugiem în puținele și micile noastre săli care oferă adăpost unor sporturi ce ar merita mai mult : voleiul și baschetul.

Campionatul masculin de volei continuă seria partidelor tari, programînd în penultima etapă a turului derby-ul Steaua — Politehnica Galați. Pînă acum, întîlnirile cu inginerii n-au fost favorabile echipelor bucureștene. Băieții Dunării, cu o formație împrospătată, cu un Udișteanu aproape de zilele de glorie, au învins consecutiv pe Rapid și pe Dinamo, iar acum încearcă vigilența steliștilor. Se anunță deci un joc mare, în care se vor înfrunta tradiții, ambiții, visuri de victorie și gînduri de viitor.

V. CRISTIAN

(Continuare în pag. a 2-a)

Va capota pentru a doua oară Steaua în acest sfîrșit de tur ? Răspunsul îl vor da Udișteanu și compania duminică, în sala Floreasca. În fotografie una dintre ultimele confruntări Steaua — Politehnica Galați. Foto : V. BAGEAC

În campionatul de calificare pe echipe la tenis de masă

VIORICA IVAN A ÎNVINS-O PE ELEONORA MIHALCA!

Timp de trei zile, în două săli bucureștene, Modern-Club (fetele) și stadionul Republicii (băieții), a avut loc etapa finală a campionatului de calificare pe echipe. Dreptul de a activa în anul 1970 în primul eșalon al formațiilor de club din țara noastră, l-au cîștigat pe merit echipele **Locomotiva București** (Viorica Ivan, Marta Tompa, Maria și Georgeta Pavel — antrenor Mircea Popescu) și **Politehnica Timișoara** (Eleonora Mihalca, Eleonora Marioțiu, Vera Weiss — antrenor Victor Murateli) la fete și **Voința Cluj** (Gh. Cobîrzan, F. Hidveghy, E. Horvath și I. Indolean — antrenor Gh. Cobîrzan) și **A. S. A. M. București** (M. Opran, H. Podgoreanu, A. Pandele, M. Roncea și R. Mureșanu) la băieți. La turneul de fete au luat parte 7 formații. Cîteva rezultate : Locomotiva cu Politehnica 5—2, S. S. Buzău 5—2, Voința Bacău 5—0, C. S. M. Cluj 5—2 și Sănătatea Satu Mare 5—1. Politehnica cu S. S. Buzău 5—2, Voința Bacău 5—0, C. S. M. Cluj 5—2, Sănătatea Satu Mare 5—2. Locul 3 a revenit tinerelor jucătoare de la S. S. Buzău (antrenor E. Băcioiu) 5—2 cu C. S. M. Cluj. Dintre rezultate, menționăm victoria obținută de Viorica Ivan cu 2—1 (17—21, 21—18, 21—19) în fața Eleonorei Mihalca.

La băieți, s-au înregistrat următoarele rezultate mai interesante : Voința Cluj cu A. S. A. M. 9—4, Locomotiva Buc. 9—0, Tehnolemn Timișoara 9—0 ; A. S. A. M. cu Locomotiva 9—4, Tehnolemn 9—0. Cei mai buni jucători ai turneului : Gh. Cobîrzan și F. Hidveghy, evidențiindu-se și o serie de tinere elemente : Cristinel Pătlăgică (10 ani — S. S. Buzău), Cr. Bohonete și M. Lambru (Locomotiva).

AUREL PĂPĂDIE — coresp.

SURPRIZE ÎN ULTIMA COMPETIȚIE DE AMPLOARE A ANULUI

Maeștrii paletei din 13 țări s-au întîlnit recent, în localitatea suedeză Trolhattan, în ultima confruntare de amploare a anului.

În mijlocul unui peisaj de iarnă aspră, cu zăpadă și ger, ambianța frumoasei săli în care s-a desfășurat concursul nu a reușit să ispitească prea mulți spectatori. Nu e mai puțin adevărat că, spre deosebire de competițiile anterioare, de data aceasta, eforturile participanților au îmbrăcat un văl de oboseală care a frustrat întrecerea de dispute electrizante.

Ca de obicei însă, cînd participă atîtea nume sonore ca Schöler, Alser și Johansson, Barnes, Gomozkov, Amelin și Sarhoian, Stanek și Miko la băieți, sau Zoia Rudnova, Rita Pogosova, Diane Schöler și Agnes Simon, Marita Neidert, împreună cu sportivele noastre, surprizele și-au făcut din nou apariția.

Maghiarul Tibor Klampar, în vîrstă de 18 ani, a cîștigat proba de simplu bărbați, învingînd la rînd pe Lieck (3—0), Alser (3—1), Gomozkov (3—2), Sarhoian (3—1) și în finală, pe Johansson cu 3—2. De asemenea, Jonyer (Ungaria) l-a eliminat în turul doi pe Schöler cu 3—2. Reprezentativa masculină a gazdelor a trebuit să se mulțumească cu un singur titlu cucerit, cel la echipe. Finala probei disputate între Suedia (în formația Johansson—Alser) și U.R.S.S. (Amelin—Gomozkov) 3-2, a furnizat publicului cele mai bune meciuri ale competiției. În schimb, sovieticii și-au luat revanșa (3—2) printr-o victorie, meritată asupra campionilor mondiali, în finala de dublu bărbați.

Echipa Iugoslaviei nu a putut evolua la adevărata ei valoare întrucît, Stipancici, bolnav, s-a retras din concurs, iar Șurbek n-a fost nici el în deplină stare de sănătate.

Nici în probele feminine n-au lipsit surprizele. Cea mai puțin scontată: înfrîngerea Mariei Alexandru, în primul meci, la Wibke Hendriksen (R.F.G.). Cîștigătoarea este o jucătoare tînără și tenace care a închis jocul de la început și a știut să beneficieze în numai trei seturi (12, 9, 18) de acțiunile confuze și pline de greșeli ale Mariei. Numeroasele greșeli elementare, mă refer în special la jocul de mijloc total dereglat, la repetatele goluri de concentrare, la desele acțiuni neinspirate — la capătul unei etape de formă sportivă și antrenament continuu — mă îndeamnă să cred că și la Alexandru poate fi vorba de o doză de oboseală alături de unele lipsuri tehnice în atac încă neremediate. În progres față de evoluțiile anterioare, dar încă fără victorii concludente, a evoluat Eleonora Mihalca. În proba de simplu ea a fost eliminată de Rudnova (U.R.S.S.) cu 3—0 (în sferturi de finală), iar la echipe a învins pe Jill Shirley (Anglia) și a pierdut după un meci disputat la Diane Schöler.

Mai bine a evoluat cuplul nostru M. Alexandru—E. Mihalca. Siguranța și topspinul îmbunătățit la Mihalca au readus-o în postura de inițiatoare și realizatoare principală a acțiunilor. Cuplul nostru a urcat pe prima treaptă a învingătorilor după victorii înregistrate cu 3-2 la Calinska—Novorita, cu 3—2 la Simon—Schöler, cu 3—2 la Rudnova—Pogosova, în finală.

La dublu mixt am încercat un cuplu format din Maria Alexandru și maghiarul Borzsei. Ambii fiind defensivi nu trezesc încă speranțele pentru alcătuirea unui dublu de perspectivă, spre deosebire de soții Schöler care cu apărarea lor mai incisivă continuă să se numere printre protagoniștii probei. Totuși, ei au pierdut în cinci seturi, la Rudnova—Gomozkov în finală.

Revenind la proba de simplu femei, tenacitatea reprezentantelor din echipa R.F.G. s-a concretizat printr-o finală a veteranelor Agnes Simon și Diane Schöler, încheiată după un joc anost de activizare, cu victoria primei jucătoare: 3—2.

A fost al doilea concurs de anvergură la care a lipsit Mary Shannon—Wright și echipa Angliei resimte absența ei. Se pare însă că proaspetele ei îndatoriri de mamă au redus mult din interesul pe care-l avea pentru tenis de masă.

Suita de concursuri de la începutul actualului sezon a mai înregistrat absența totală a campioanei europene Ilona Vostova și a campioanei mondiale (la echipe), Svetlana Grinberg. Ele vor relua întrecerile în a doua jumătate a sezonului.

În continuarea programului nostru, lunile decembrie și ianuarie sînt destinate pregătirii, apoi publicul bucureștean va avea prilejul să urmărească o nouă confruntare a paletelor din Europa, între 6 și 8 februarie, la București, cînd se vor desfășura internaționalele României.

prof. Ella CONSTANTINESCU
antrenor federal

ÎN SALA DIN PARCUL „23 AUGUST"

RECORDURI REPUBLICANE

DE JUNIORI ȘI RECORDURI DE... PARTICIPARE

Un nou concurs organizat de Viitorul! La sfîrșitul fiecărui an, iubitorii atletismului bucureștean s-au obișnuit cu aceste ultime tentative de îmbunătățire a performanțelor. Numărul mare de concurenți este o dovadă a interesului suscitat de întreceri. La ultimul concurs, în sala „23 August" din Capitală, au evoluat 810 atleți (!), un adevărat record de participare. La 50 m s-au desfășurat 63 de serii, însumînd 378 de alergători!

Dar au mai fost și alte recorduri în concursul organizat de Viitorul (în colaborare cu Ș.S.A. și cu sprijinul comisiei municipale de atletism). După ce a fost ținută mult timp „pe tușă" de un traumatism multilateral, Elena Mîrza de la Ș.S.A. (eleva prof. Gh. Stănescu), a reintrat în atenție cu un 7,5 s la 50 metri garduri, egalînd recordul republican de junioare și de senioare. Sărind la lungime 6,65 m, Fl. Stoian (Viitorul — antrenor N. Păcuraru) a depășit cu 4 cm recordul de sală al juniorilor mici. În sfîrșit, Al. Szentpeteri (Ș.S.A.) și-a egalat recordul stabilit cu o săptămînă înainte, realizînd 7,1 s la 50 metri garduri juniori mici.

Din restul probelor, remarcăm disputata cursă a seniorilor pe 50 m (Munteanu 5,8, Lăzărescu 5,8, Zamfirescu 5,9), ca și întrecerea feminină pe distanța similară, în seriile căreia aceeași Elena Mîrza a marcat 6,6 s — la o zecime de recordul junioarelor.

Alte rezultate: JUNIORI I — **50 m**: Fl. Stoian 6,1, T. Petrescu (C.A.U.) 6,1, Al. Dirațian (Viitorul) 6,1; **50 mg**: Fl. Grigore (Constructorul) 7,2; **înălțime**: I. Cherciu (Metalul) 1,85; **lungime**: V. Toma (C.S.Ș.) 6,67, HC-Cr. Ivan (Dinamo) 6,77; **triplu**: P. Manu (C.A.U.) 13,98, A. Berbec (Viit.) 13,17; **greutate**: Gh. Dumbravă (Progresul) 13,95, M. Beltig (Lic. 35) 13,35, N. Pană (Ș.S.A.) 13,33; JUNIOARE I — **50 m**: Mariana Balaban (Viit.) 6,9 (6,8 în serii); **înălțime**: Lucia Mărgineanu (Progr.) 1,45; **lungime**: Elena Mîrza 5,42, Ecaterina Bidilică (Ș. S. A.) 5,27, Emilia Huiung (Viitorul), 5,20; **greutate**: Elena Dumitrescu (Ș.S.A.) 10,52; JUNIORI II — **50 m**: S. Zbarcea (Progr.) 6,2, D. Popa (Lic. 35) 6,2; **50 mg**: E. Gheorghe (C.S.Ș.) 7,2; **înălțime**: Cr. Dreptu (Ș.S.A.) 1,80; **prăjină**: M. Voicu (C.S.Ș.) 3,80, I. Dragomir (Ș.S.A.) 3,50; **lungime**: V. Dumitrescu (Ș.S.A.) 6,48, G. Rădășan (C.S.Ș.) 6,45; **greutate 5 kg**: G. Călin (Ș.S.A.) 14,22, P. Neagu (Lic. 35) 13,61; JUNIOARE II — **50 m**: Adriana Teodoru (C.S.Ș.) 6,9; **50 mg**: Carmen Dumitrescu (Constr.) 7,9, Georgeta Popa (C.S.Ș.) 7,9 (în serii — 7,8); **înălțime**: Cecilia Drimbăreanu (Progr.) 1,40; **lungime**: Dorina Cătineanu (Met.) 5,16; **greutate**: Cristina Slașomeanu (Tehnica Brănești) 10,62, Elena Pațac (Progr.) 10,58, Domida Bănică (Progr.) 10,53; COPII I (născuți 1955 — 56) — BĂIEȚI — **50 m**: I. Predescu (Ș.S.A.) și C. Iacomi (Constr.) 6,3; **înălțime**: Cr. Ene 1,65, C. Geambașu 1,65 (ambii de la Ș.S.A.); **lungime**: I. Predescu 5,69, B. Bedrosian (Viit.) 5,63; **greutate 4 kg**: M. Matei (Progr.) 10,70; FETE — **50 m**: Virginia Silași (Met.) 7,0, Florica Nistor (Ș.S.A.) 7,0, Adriana Dumitrache (Rapid) 7,0; **înălțime**: Paula Laru (Met.) 1,37; **lungime**: Ileana Găvozdea (Progr.) 4,94; **greutate 3 kg**: Felicia Drăgoi (Progr.) 9,18, Elisabeta Ștefan (Constr.) 9,10; COPII II (1957—58) — BĂIEȚI — **50 m**: Cr. Ostaficiuc (Viit.) 6,8, C. Petrea (C.S.Ș.) 7,0; **înălțime**: C. Petrea 1,34; **lungime**: M. Voicu (Șc. Gr. 66) 4,60; FETE — **50 m**: Corina Boboc (Ș.S.A.) 7,2; **lungime**: Tatiana Bursuc (C.S.Ș.) 4,47.
(AD. I.).

„ABIA ACUM AM PRICEPUT MAI BINE CE AVEM DE APĂRAT"

(Urmare din pag. I)

mis o greșeală. Căzut jos, între corzi, cu capul în afara ringului, el a fost lovit năprasnic, în plină figură. Ne așteptam ca meciul să ia sfîrșit prin descalificarea adversarului. Dar arbitrul l-a numărat pe Chivăr pînă la opt și a dictat reluarea luptei. Maestrul Popa, sesizînd că Chivăr nu-și revenise complet și ținînd cont de celelalte două meciuri care-l așteptau, a aruncat prosopul în ring. Așa s-a produs abandonul lui Chivăr. În rest, știți prea bine din... presă.

— Despre acel 5—5 cu reprezentativa Irlandei, ce ne puteți spune?

— Sosiți la Dublin în ziua de 26 noiembrie, după victoria asupra Franței, băieții noștri se simțeau mai... grozavi decît sînt... Chestie psihologică. În afară de aceasta, gripa și-a făcut cîteva victime printre noi... Dumitrescu și Silberman aveau deja febră. Totuși, au boxat. Și, bineînțeles, evoluțiile lor au fost ceva mai slabe. Factorul care a influențat însă cel mai mult evoluția unora dintre boxerii noștri a fost schimbarea ordinii meciurilor, anunțată cu cîteva minute înaintea partidei, din cauza televiziunii, care a transmis o parte din gală. Cuțov, de pildă, a inaugurat întîlnirea, intrînd în ring complet neîncălzit. În prima repriză, în care și-a făcut încălzirea, eram îngrijorați. Următoarele, însă, au constituit recitalul său de voință.

— Cum v-ați simțit în Irlanda?

— Deși nu mai simțeam temperamentul latin cu care ne obișnuiseră francezii, am întîlnit acolo multă considerație. De altfel, am fost invitați la una din... ședințele parlamentului, unde într-una din pauze, am întreținut o interesantă convorbire cu ministrul de externe al Irlandei, dr. Hillery, un mare iubitor al sportului cu mănuși.

După meciul cu Irlanda, care ne demonstrase că simpla prezentare a „cărții de vizită" nu este de ajuns, am luat măsuri deosebite. Antrenamente zilnice, regim strict de odihnă, alimentație specifică și rațională. Medicul lotului, Petru Radovici, și-a adus contribuția, grăbind procesul de restabilire a celor bolnavi. După meciul de la Glasgow, mulți dintre cei care au urmărit în Goven Town Hall sau la televizor întîlnirea, au afirmat că, de fapt, românii cîștigaseră cu 10—0. Decizia dată în defavoarea lui Aurel Dumitrescu a fost discutabilă, iar campionul Scoției, Mc Hugh, trebuie să mulțumească în totalitate arbitrilor pentru victoria sa asupra lui Ciucă.

— Dacă ați face un sumar al tuturor aspectelor, ce ne puteți spune, în două cuvinte, despre acest turneu?

— Turneul, primul de acest gen efectuat de reprezentativa României, s-a dovedit extrem de util. A fost un mijloc de a-i deconecta puțin pe băieți, dar, în același timp, de a-i menține în activitate. Deși aici, acasă, nu acordasem întîlnirilor o atenție mai mare decît unor „amicale", acolo ne-am dat seama că trebuie să privim lucrurile cu mare seriozitate. Meciurile au fost strînse, ridicîndu-se, uneori, la nivelul ringului continental sau olimpic. Astfel, turneul a constituit și un veritabil mijloc de sondare a nivelului boxului din trei țări cu tradiție, la numai cîteva luni după campionatul european. Boxerii noștri au cîștigat un plus de experiență. S-au stabilit o serie de legături cu federațiile acestor țări și am reușit să facem o frumoasă propagandă boxului românesc.

Am înțeles, totodată, mai bine ca oricînd, că reprezentăm un „nume" în boxul continental, că ne-am cîștigat un prestigiu pe care trebuie să-l apărăm oricînd și oriunde...

CĂILE UNEI SPECTACULOASE RETROGRADĂRI

SOLUL ARID

În prologul investigației asupra debilității voleiului românesc afirmam că rădăcinile răului de care este bîntuit acest sport sînt implîntate adînc în realitate. În realitatea unui sol devenit insuficient și arid. Într-adevăr, cea mai recentă statistică privind numărul de practicanți arată că în prezent sînt de circa 3 ori mai puțini jucători legitimați față de o perioadă nu prea îndepărtată și că, de-a lungul unui deceniu, acest număr a coborît continuu. Suprafața de pe care se recoltau marii performeri, jucătorii de excepție, s-a îngustat, contribuind în mare măsură la declanșarea crizei, începînd cu 1967, cînd vechea generație de aur a început să părăsească arena. Situația — neobservată sau, mai bine zis, ignorată de forul de specialitate — are mai multe determinante. Pe de o parte, sporirea interesului tinerilor pentru alte domenii (extrasportive) o dată cu pierderea stimulentelor și entuziasmului care îi atrăgeau pe terenurile și în sălile de sport, pe de altă parte transferarea preferințelor către alte jocuri — în vogă — și care ofereau posibilități mai mari de a atinge în scurt timp marea performanță, voleiul necesitînd o pregătire mai îndelungată și mai dură. Din disputa preferințelor, voleiul — lipsit de arme cu care să-și apere firma și prestigiul cîștigat cîndva în rîndul amatorilor de sport — a ieșit foarte șifonat. Totul s-a petrecut sub privirile impasibile ale celor care ar fi putut să-i stăvilească degringolada lentă, dar sigură și evidentă. Așa s-a ajuns ca astăzi voleiul să părăsească sfera celor mai populare sporturi, îngustîndu-și amenințător baza. Acum, mai mult de jumătate din județele țării nu organizează campionate, altele le-au înlocuit cu... ficțiunile hîrtiei. Neparticiparea multor reprezentante județene la etapa calificărilor atestă — dincolo de rațiunile financiare invocate — o ignorare totală a voleiului la nivelul bazei.

Se va spune poate că este insuficientă argumentarea, prin această situație, a declinului voleiului românesc la nivelul elitei. Bineînțeles, plăgile stăruie pe fiecare treaptă a piramidei și poate cele de la vîrful ei sînt mai greu de tămăduit. Ni se pare însă că răul pornește de la bază și că voleiul de mare performanță, cu toate metehnele sale, se sprijină pe un teren foarte slăbit.

Se crede și nu fără dreptate, că mediul rural este o sursă de talente, încă în stare matură, de oameni viguroși, apți pentru înalta performanță. Ce folos, însă, dacă acest mediu a fost în ultima vreme — în ceea ce privește voleiul — încet-încet părăsit pînă la ignorare. Se pare că în curînd divizia școlară, care nu și-a dat încă deplin roadele și care străbate și mediul rural, va rezolva această stare de lucruri. Totuși, trebuie să recunoaștem că și aici profesorii caută performanța imediată, ieftină, folosind școlari dotați din punct de vedere fizic (în stare să dea satisfacții la acest nivel), dar care nu prezintă nici o garanție în ce privește progresul, fiind neînzestrați pentru volei. Cîți dintre profesori se pot făli că au scos un jucător sau doi de valoare? Foarte puțini. Este și mai trist faptul că secțiile de volei ale școlilor sportive nu-și aduc contribuția la ridicarea performanței (mai ales la fete). Menirea acestor unități este numai aceea de a învăța niște elemente absolut nedotate (și finalele pe țară ale campionatelor de junioare au fost o mărturie în acest sens) jocul de volei?

Nici 15 la sută din profesorii cu echipe în divizia școlară, ca să nu mai vorbim de ceilalți, nu se gîndesc să aducă o contribuție minimă voleiului în general.

Exista mai înainte o nedisimulată pasiune a unor „căutători de perle": aceștia cutreierau orașele și satele în căutarea jucătorilor. Acum pare că nimic nu mai frapează privirile antrenorilor, nu-i mai interesează creșterea jucătorilor, ci își dispută cu lăcomie pe cei ce răsar ici-colo. Așa se face că a fost necesar ochiul de Argus al profesorului bucureștean Jean Săvulescu pentru a descoperi un Codoi în jurul Aradului, un Cătălin în jurul Mizilului, un Penciulescu în Capitală — ca să dăm doar unul din puținele exemple (căci pasionații sînt puțini) ce ne stau la îndemînă. El ne oferă argumentul (nu unic) în favoarea ideii că voleiul în provincie nu are susținători. Cîți Cătălin, Penciulescu, Dumănoiu, Codoi etc. nu se pierd în toate colțurile țării? Adesea primim la redacție scrisori de la tinerii care ar vrea să joace volei și nu știu cui să se adreseze!

O vină în lîncezirea căutărilor de talente revine federației care i-a ignorat, nu i-a stimulat îndeajuns, pierzînd astfel „mîini de aur" ce îi furnizase, în anii de glorie ai voleiului, talente remarcabile.

Prin urmare, la îngustarea ariei voleibalistice, la diminuarea cantitativă, se adaugă coborîrea pe plan calitativ. Îngustul teren din care își trage seva voleiul nostru este, deci, pe deasupra, quasi arid. Multe izvoare care-i întrețineau strălucirea și la nivelul naționalei s-au blocat undeva în adînc între limitele bazei performanței. Prăbușirea unor centre voleibalistice (Cluj, Brașov, Timișoara etc.), ce-au fost ani în șir pepinieră pentru elită, ilustrează criza voleiului la nivel național. Resuscitarea recentă a Timișoarei nu-i mai dă totuși acestui centru vigoarea de altădată.

Și totul pornește de la acea bază, unde voleiul a pierdut adeziunea majoritară a tineretului, a pierdut dragostea vechilor săi animatori, precum și bătălia cu celelalte sporturi. În plus, nici nu a primit o „mînă de ajutor" din partea nimănui.

Aurelian BREBEANU

ȘAHIȘTII CLUJENI ÎNVINGĂTORI ÎN „CUPA CELOR 4 ORAȘE"

CLUJ (prin telefon). În localitate, a luat sfîrșit tradiționala întrecere șahistă „*Cupa celor 4 orașe*" (Arad, Oradea, Satu Mare și Cluj), aflată la cea de a 15-a ediție. Nivelul turneului a fost ridicat, în echipele participante (cîte 8 bărbați și 2 femei) găsindu-se 4 maeștri și 7 candidați maeștri. Cea mai omogenă garnitură au prezentat-o gazdele, care și-au reeditat, de altfel, succesele din ultimii doi ani. Clujenii au obținut următoarele rezultate: $5^1/_2$—$4^1/_2$ cu Arad, 9—1 cu Satu Mare, $6^1/_2$—$3^1/_2$ cu Oradea. De menționat că, în întîlnirea cu selecționata orașului Satu Mare, clujeanul Adrian Buza, mergînd cu negrele, l-a învins (la mutarea 55) pe maestrul Iuliu Szabo, revelația recentei finale a campionatului național. Din echipa învingătoare s-au mai remarcat Margareta Juncu și Mihai Breazu (acestuia din urmă i s-a înmînat, în mod festiv, titlul de maestru, acordat de curînd). Alte evidențieri: Rodica Ghișa, Viorica Kertes, Alfred Kertes (Arad), Mihai Șuta, Margareta Bereczki (Oradea) și Ștefan Gall (S. Mare). *Clasament final*: 1. Cluj 21 p, 2. Arad 17 p, 3. Oradea $14^1/_2$ p, 4. Satu Mare $7^1/_2$ p.

PAUL RADVANI, coresp.

VÎSLE ȘI RAME

STROC RIDICAT

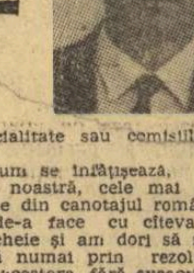

Prezent în mod constant pe programul J.O. moderne, extins pe toate continentele, canotajul se află, astăzi, în fața unor încercări de înnoire, de renunțare la unele tradiții conservatoare. Federația internațională purcede acum (mai bine mai tîrziu...) la modificarea statutelor și a regulamentelor întocmite încă din perioada cînd acest sport era practicat doar în cinci-șase țări din Europa. Una dintre cele mai esențiale hotărîri din cadrul ultimului congres al F.I.S.A. se referă la modificarea actualului sistem competițional, prin transformarea campionatelor europene masculine în campionate mondiale, începînd cu anul 1973, și a campionatelor europene feminine tot în „mondiale", din 1974. La fel de importantă apare și intervenția F.I.S.A. pe lîngă C.I.O. pentru includerea canotajului feminin în programul J.O., începînd cu ediția din 1976, intervenție care prezintă șanse mari de rezolvare.

Paralel, fiecare federație națională se vede obligată să-și mărească eforturile, pentru a nu rămîne în urma înnoirilor care vor aduce restructurări sensibile în dezvoltarea acestui sport.

În fața federației române de specialitate — care în ultimii ani a dovedit, din păcate, unele înclinații spre conservatorism și mai ales rutină — stă mai mult decît oricînd rezolvarea unei serii de dificile probleme, atît de ordin organizatoric cît, mai cu seamă, metodic. Unele dintre ele se referă la un viitor mai îndepărtat, altele la unul foarte apropiat, privind desfășurarea sezonului 1970. Toate au însă o importanță vitală. De aceea, în rîndurile de față vom căuta să le enumerăm, ca un **ghid al preocupărilor majore**, în ceea ce privește activitatea canotajului românesc:

— **asigurarea cadrelor de perspectivă pentru cele două loturi reprezentative**, masculin și feminin, care se mențin astăzi doar prin aplicarea unei „respirații artificale", fapt ce nu poate asigura cantitatea și, îndeosebi, calitatea necesară schimbului de mîine;

— **întărirea actualelor loturi**, prin aplicarea unei epurări drastice privind tot ce este lipsit de perspectivă, prin acordarea unor condiții diferențiate de pregătire sportivilor fruntași. Aceasta — pentru crearea unor concordanțe între cerințe și condiții și pentru a se oferi stimulentul necesar;

— **folosirea judicioasă a calendarului competițional internațional**, care chiar și atunci cînd se prezintă insuficient — ca număr de competiții — nu este folosit în mod corespunzător;

— **revizuirea concepției privind metodica pregătirii**, mai ales la nivelul juniorilor și al lotului reprezentativ masculin;

— **îmbunătățirea bazei materiale**, pornind de la ameliorarea condițiilor de pregătire de la Snagov sau căutarea altor soluții și terminînd cu gospodărirea corectă a parcului actual de ambarcațiuni de concurs, folosit abuziv în ultimii ani;

— **revitalizarea activității secțiilor**, cu influență directă asupra valorii internaționale a schifiștilor noștri. Canotajul nu poate fi privit doar sub prisma echipajelor reprezentative, iar grija față de viața cluburilor și secțiilor de specialitate trebuie înțeleasă ca o condiție firească a existenței elitei schifului românesc, care numai prin formule de laborator nu-și va putea asigura viitorul;

— **înviorarea centrelor cu tradiție**, acțiune ce ar trebui să oblige la mai mare răspundere cadrele de specialitate sau comisiile locale.

Iată cum se înfățișează, după părerea noastră, cele mai acute probleme din canotajul românesc. Avem de-a face cu cîteva elemente cheie și am dori să subliniem că numai prin rezolvarea tuturor acestora, fără excepție, de către toți factorii interesați, vom putea asigura dezvoltarea și progresul valoric dorit.

La noi, activitatea a reînceput în acest sens aproape imediat după terminarea sezonului competițional, atît în cadrul federației și a activului său obștesc, cît și la nivelul secțiilor. Unele probleme teoretice finalizate sînt puse în aplicare: lotul de juniori băieți este pe punctul de a se contura; o parte a lotului reprezentativ masculin și-a început pregătirea de cîteva săptămîni, după o nouă orientare metodică, pe apă, la Timișoara; lotul feminin este gata să-și reia activitatea pentru obiectivele anului 1970, cu gîndul la primele mondiale din 1974 și (de ce nu?) la cea dintîi participare la J.O., în 1976.

Se pare că în majoritatea secțiilor munca reîncepe cu mai mult optimism și bune intenții decît în alți ani. Asistăm la un start care ne dă speranțe...

Sergiu ZELINSCHI

ÎN FAȚA FILEULUI

CLASAMENTE DIVIZIA A

FEMININ

1. Penicilina	9	8	1	25: 6	17
2. Rapid	8	7	1	22: 3	15
3. Dinamo	8	7	1	22: 5	15
4. Univ. Timiș.	8	6	2	20:11	14
5. Medicina	8	5	3	16:14	13
6. I.E.F.S.	9	4	5	13:15	13
7. Farul	8	4	4	14:15	12
8. C.S.M. Sibiu	8	3	5	12:16	11
9. Ceahlăul	8	2	6	12:19	10
10. C.P.B.	8	2	6	10:19	10
11. Progresul	8	2	6	6:19	10
12. Voința	10	0	10	0:30	10

MASCULIN

1. Dinamo	9	8	1	26: 7	17
2. Steaua	9	8	1	25: 7	17
3. Politehnica Gl.	9	8	1	25:11	17
4. Rapid	9	7	2	24: 8	16
5. Viitorul	9	6	3	20:13	15
6. Unirea Tricolor	9	4	5	14:18	13
7. Tractorul	9	3	6	14:22	12
8. Minerul B. M.	9	3	6	11:19	12
9. Politehnica Tm.	9	2	7	13:23	11
10. Petrolul	9	2	7	9:23	11
11. Univ. Craiova	9	2	7	9:25	11
12. Progresul	9	1	8	11:25	10

Încercări-transformări

„POATE LA TARBES..."

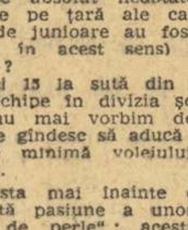

Așadar, mai sînt doar două zile pînă cînd, duminică, la Tarbes, rugbyul continental se va apropia de tensiunea maximă, datorită întîlnirii dintre naționalele Franței și României, al cărei rezultat va lansa în cîștigătoare pe una dintre aceste două competitoare pentru „Cupa Națiunilor — F.I.R.A." ediția 1969—1970.

Să privim, deci, spre taberele celor două combatante unde, firesc, pregătirile au intrat în stadiul finisărilor. „Cocoșul", după ce și-a trimis „posibilii" să-și dispute șansele în cîteva întîlniri desfășurate pe toate fronturile — „A", „B", „speranțe" — și-a reunit remarcații într-un „XV" pe care-l va prezenta pe arena din Tarbes.

Lotul Franței obligă folosirea majusculelor din mai multe motive. Mai întîi, cîteva noutăți: „aripa speranță", Bourgarel, jucător de mare viteză, posesor al unor foarte derutante schimbări de direcție, și tînărul de numai 20 de ani Bastiat (Dax), a cărui statură e de-a dreptul impresionantă: 1,98 m și 106 kg. Tot în rîndul „noutăților" am putea trece renunțarea la „8"-ul consacrat, „Spanghero" (nerestabilit), cel căruia anul trecut i se acorda cu îndreptățită încredere căpitănia XV-lui francez, precum și revenirea celui care s-a folosit din plin de „prilejul București" pentru a reintra în drepturi, Benoît Dauga. Măsura pare a fi un ultim experiment, rezerva avută față de Carrère în reacordarea epoletului de căpitan (de care beneficiază acum Puget) venind să susțină afirmația.

Nu lipsesc „numele" de mare sonoritate, respectiv mereu prezentul fundaș Villepreux, incisiva aripă treisferturi Bonal, mijlocașul la grămadă Puget (un autentic căpitan de echipă), centrul Trillo (singurul reprezentant al echipei campioane, Bègles), precum și narbonezii Viard și Bénésis, ambii în certă ascensiune de formă.

Fără îndoială, pentru selecționerii francezi problemele serioase ridicate de indisponibilitățile de ultimă oră constituie un prilej de frămîntare. În schimb, dacă nici ei nu au de unde alege...

Trecînd de partea cealaltă, XV-le tricolor își menține vechea structură. Beneficiază, astfel, de argumentul omogenității, singurele modificări constituindu-le revenirea lui Nica pe aripă, titularizarea lui Niculescu la „deschidere" și, în sfîrșit, debutul fundașului Marinescu, înlocuitor de ultimă oră al lui Durbac (accidentat) ce părea a fi devenit titularul postului. Și totuși, nu debutanții au fost cei care au pus probleme în formarea echipei, incertitudinile planînd, paradoxal, tocmai asupra compartimentului care a suferit în final cele mai puține modificări, înaintarea.

În dorința asigurării unui pachet cu o bună forță de împingere, dar și cu o inteligență și mobilitate mereu prezente în joc, s-au făcut tatonări și încercări vizînd în special primele două linii ale grămezii. În final, au fost preferați Baciu, Onuțiu și Dinu pentru linia I, Șerban și Tuțulanu pentru linia a II-a, linia a III-a, căreia i se va alătura Demian, rămînînd obișnuita ultimilor ani — subsemnatul și Rășcanu. Evident, nu va lipsi din formație Irimescu, om care, prin precizia loviturilor sale de picior, a materializat victoria de anul trecut asupra XV-lui francez, el realizînd toate cele 15 puncte ale noastre.

O ultimă considerație asupra manierei de joc pe care o vor adopta, probabil, cele două formații, ne face să ne gîndim la un joc de uzură practicat de înaintarea franceză, în scopul reducerii posibilităților de repliaj ale înaintării noastre, lăsînd astfel „cîmp" unei linii de treisferturi care va încerca să joace, tactică ce i-a dus pe oaspeți la un final victorios în recenta întîlnire cu „B"-ul nostru.

Iar din partea noastră, pe lîngă datoria înaintașilor de a „răspunde" pachetului advers, considerăm că surpriza unui joc în care atacul să nu fie refuzat va avea efectul moral, dar și material realizat în teren, ultimele rezultate ale naționalei noastre, maniera jocului, constituind argumentul ce pledează în perioada unei tactici cu accent pe atac.

Să așteptăm acum seara zilei de 14 decembrie pentru a afla (sau, poate, cu concursul televiziunii, pentru a vedea) în ce mod s-a desfășurat și care este rezultatul (din ce în ce mai greu de prevăzut) al tradiționalului meci de rugby dintre naționalele Franței și României.

Paul CIOBANEL
maestru emerit al sportului

PANORAMIC SPORTIV

(Urmare din pag. I)

Turneul feminin înscrie pe agendă o etapă obișnuită, ca multe altele, în care nici un meci nu ar merita să figureze pe un buletin de pronosticuri. Pentru simplul motiv că rezultatele se pot ghici ușor dinainte.

*

Baschetul, în schimb, oferă întîietatea de interes fetelor, prin jocul Politehnica București—I.E.F.S. care opune primele două clasate.

I.E.F.S.-ul a adunat din toată țara elementele tinere cele mai dotate pentru baschet, fete înalte și zvelte care adaugă îndemînării și talentului o pregătire fizică polisportivă cerută de Institutul pe care îl urmează. Este echipa de care baschetul nostru feminin își leagă speranțele reabilitării, de atîta vreme neîmplinite. Politehnica este neînvinsă în actualul campionat. Va rămîne oare și după acest joc? Atunci, cel puțin în ce privește bilanțul primului tur, apele vor fi mult limpezite.

*

Clubul Olimpia își onorează tradițiile punînd în joc pentru a opta oară cupa care îi poartă numele. Duminică, de la ora 10, în sala Casei de cultură a tineretului din sectorul VIII (de ce nu li s-ar da acestor lăcașe niște nume semnificative?!), de pe Calea Șerban Vodă, se desfășoară o gală extrem de atractivă. Participă juniori, tineri, maeștri ai ringului. Desigur, programul a fost astfel întocmit încît între corzi să se întîlnească oameni de pregătire, valoare și experiență apropiate. Dar oricum, pentru copii va fi foarte instructiv să-i vadă din tribună pe virtuozii artei nobile.

*

Panoramicul este sărac. Dar nici duminica sportivă nu-i prea bogată. Așa-i cînd toamna s-a încheiat, dar iarna cea adevărată n-a început încă.

CALENDARUL SPORTIV AL ȘCOLII

(Urmare din pag. I)

tori". Nimic, însă, referitor la măsurile ce se vor lua pentru ca în școli să se respecte un calendar sportiv!

SITUAȚIE PARADOXALA LA LICEUL DE BĂIEȚI!?

Liceul „Nicolae Bălcescu", cu amintirea centenarului de curînd sărbătorit, liceul celor 1 500 de băieți piteșteni, trăiește cu înfrigurare realizarea unui mare vis: amenajarea unui complex sportiv în aer liber, compus dintr-un teren bituminizat, pistă pentru atletism, vestiare, tribune, luminație pentru nocturnă.

Toți elevii au muncit cu entuziasm la terenul lor „din deal" (1 400 sînt membri susținători ai organizației sportive din liceu), iar în primăvară se speră inaugurarea. Profesorul de educație fizică, Ion Vorovenci, s-a deplasat din proprie inițiativă la București spre a comanda echipamente sportive pentru ca elevii liceului să poarte culorile proprii.

În ciuda acestui climat febril, activitatea competițională se realizează în mică măsură, sporadic și fără a angrena toate clasele. Elevul Viorel Aciobăniței, din clasa a XII-a F, fost pînă acum cîteva zile (!) șeful comisiei sportive, cursant al unei pregătiri speciale ținute la Brașov, consideră drept „birocrație" a planifica și a urmări întrecerile interclase prevăzute de calendar. Aceasta să fi învățat la Brașov? Oare o concepție asemănătoare să i-o fi transmis și elevului Mircea Pale, secretar U.T.C. pe școală care manifestă același dezinteres? De ce nepăsarea își face loc într-o școală unde dorința de sport este evidentă?

NOI NU VĂ CONTRAZICEM...

La Liceul de fete nr. 2 întrecerile interclase la volei, baschet, handbal sînt în plină desfășurare. În dosarele U.T.C., la nivel de grupe, sînt consemnate victoriile și, respectiv, înfrîngerile clasei, o mini-cronică a meciurilor, precum și numele jucătoarelor ce s-au evidențiat. Elevelor li se anunță programarea meciurilor prin stația de radio a școlii, în cadrul emisiunii „Cinci minute despre sport", așteptîndu-se, de asemenea, căderea zăpezii pentru a începe pregătirile în vederea cuceririi „Săniuței de argint", competiție intrată deja în tradiția liceului. Tovarășa Silvia Popa, din conducerea școlii, ne-a mărturisit că s-ar putea face și mai mult în această direcție. Noi nu vă contrazicem!

LICEUL NR. 3 POATE FI CONSIDERAT... NR. 1!

Liceul nr. 3 „Alexandru Odobescu" a primit, odată cu noul local, și mult dorita bază sportivă. Activitatea competițională este foarte vie, deși terenurile sînt în curs de amenajare. Campionatul de fotbal a intrat în faza finală, handbaliștii și gimnaștii își desfășoară întrecerile interclase, crosul și-a desemnat deja campionii, nouă echipe au participat la un concurs de orientare turistică, iar șahul cunoaște mulți adepți (reprezentativa școlii s-a clasat pe locul I în campionatul județean).

Colaborarea dintre organizația U.T.C. din școală, prin comisia sportivă și catedra de educație fizică, sub supravegherea atentă a directorului Gheorghe Lungoci, are ca rezultat — după cum ne-am convins — o frumoasă activitate sportivă, ceea ce ne face să considerăm acest liceu pe primul loc în domeniul activității sportive.

Ieri, în divizia masculină A

I.C.H.F. A ÎNVINS PE UNIVERSITATEA CLUJ

I.C.H.F. BUCUREȘTI — UNIVERSITATEA CLUJ 62—60 (38-27). Pînă în minutul 15 (scor 26—32 pentru „U") se părea că studenții clujeni vor reedita frumoasele lor performanțe obținute în Capitală. Dar, o perioadă inexplicabilă de ineficacitate, de care bucureștenii au profitat prompt, a răsturnat situația, așa încît la sfîrșitul reprizei I.C.H.F. conducea cu 12 puncte. În partea a doua a meciului formația condusă de maestrul sportului Emil Niculescu și-a păstrat avansul pînă în apropierea finalului, cînd clujenii au avut la rîndul lor o revenire, ajungînd la numai două puncte diferență. În ultimul minut I.C.H.F. a reușit să mențină avansul minim și să cîștige meritat o partidă în care a deținut inițiativa majoritatea timpului. Au arbitrat bine P. Marin și Em Niculescu.

I.E.F.S. — VOINȚA BUCUREȘTI 78—72 (32—32). Începutul partidei a fost foarte echilibrat, avantajul alternînd. În min. 9 Voința a obținut un avans de 4 puncte (15—11), dar în mai puțin de trei minute o serie de coșuri au adus studenților un avans de 10 puncte (25—15). În partea a doua a partidei I.E.F.S. a dominat, s-a distanțat din nou cu 10 p și pînă la urmă, în ciuda eforturilor depuse de baschetbaliștii de la Voința, a obținut victoria. Au arbitrat R. Simion și P. Spiru. (D. St.).

RAPID — POLITEHNICA 76—69 (29—39). Cele două echipe bucureștene au furnizat o partidă viu disputată și echilibrată, cu o interesantă evoluție a scorului. În prima repriză, studenții, cu o precizie mai mare în aruncări, au luat un avantaj de 5 coșuri. La reluare, rapidiștii echilibrează jocul și în cîteva minute întorc rezultatul în favoarea lor, cu toate că studenții au aplicat pressingul pe tot terenul. Au arbitrat corect G. Chiralcu și N. Iliescu.

A. PAPADIE—coresp.

POLITEHNICA GALAȚI — POLITEHNICA BRAȘOV 96—72 (40—35). În sfîrșit, după o serie de insuccese, gălățenii au repurtat o victorie categorică și pe deplin meritată. Repriza întîi a fost mai echilibrată, dar apoi, gazdele joacă din ce în ce mai bine, creînd faze spectaculoase, concretizate prin „coșuri". Au arbitrat bine C. Negulescu și M. Rizea (București).

T. SIRIOPOL—coresp.

fotbal

JOCUL CU „LIBERO" — JOC DEFENSIV ?

VALOAREA LOTULUI ŞI RANDAMENTUL ECHIPEI

Printre noutăţile de ordin tactic pe care le-a adus fotbalul contemporan este şi folosirea de cît mai multe echipe a jocului cu „libero", formă a apărării bazată pe mai multă siguranţă.

Prin ce se caracterizează jocul cu „libero"? Considerăm necesar să spicuim cîteva caracteristici :

1. Prin prezenţa unui apărător cu o poziţie mai retrasă (în funcţie de viteza pe care o posedă), cu sarcina principală de a dubla întreaga linie de fundaşi sau de a interveni prompt în situaţiile periculoase.

2. Sarcini precise — în faza de apărare — de aplicare a marcajului strict de către ceilalţi trei fundaşi, la care se adaugă şi mijlocaşul defensiv atunci cînd adversarul joacă cu patru vîrfuri.

3. Folosirea presingului şi de ceilalţi jucători pentru a împiedica organizarea acţiunilor adversarului.

4. Circulaţie permanentă cu sau fără minge.

Rezumînd aceste cîteva caracteristici, constatăm că în *faza de apărare* echipa are sarcini precise, la care trebuie să concure toţi jucătorii, **fapt ce azi a devenit un principiu** în fotbalul modern. *Dar jocul de fotbal este format din două faze fundamentale :*

CRONICA specialistului

faza de apărare şi faza de atac.

Dacă faza de apărare este prelungită, premeditat, echipa neavînd intenţia să atace, ci mulţumindu-se numai cu ideea de a se apăra, avem de-a face cu o formă de apărare aglomerată, pe care trebuie s-o numim beton. Dar dacă după rezolvarea fazei de apărare echipa trece la organizarea rapidă a atacului, de multe ori supranumeric şi cu folosirea elementului surpriză, prin participarea jucătorilor din „spate", avem de-a face cu un joc elastic, variat şi ofensiv.

După cum se ştie, la ultimul campionat mondial, din Anglia, 12 echipe reprezentative au folosit jucătorul „libero" şi anume : Anglia pe J. Charlton, R.F.G. (Schulz), Portugalia (Baptista şi Germano), U.R.S.S (Şesternev), Ungaria (Matrai), Coreea de Nord (Lim-Zoong-Sun), Uruguay (Troche), Italia (Salvadore), Mexic (Del Muro), Bulgaria (Largov), Franţa (Budzinski) şi Elveţia (Schneiter şi Leimgruber).

Oare, în Anglia, antrenorii celor 12 echipe printre care şi primele clasate (din totalul de 16) ce au folosit în apărare jucătorul „libero" s-au gîndit că pot cîştiga Campionatul Mondial numai apărîndu-se ?

De aici rezultă o concluzie categorică : *nu jucătorul în plus („libero"), creat pentru întărirea siguranţei în faza de apărare dă caracteristica jocului unei echipe, ci dinamica de joc pe care echipa o are în realizarea celor două faze fundamentale ale jocului : apărarea şi atacul.*

Trecînd la fotbalul nostru încerc să aduc cîteva argumente, din care să rezulte că utilizarea jocului cu „libero" de către unele echipe româneşti nu înseamnă numaidecît orientare defensivă.

În anul 1965—66, an în care echipa Petrolul Ploieşti a experimentat jocul cu „libero", ea a reuşit să cîştige detaşat campionatul naţional, avînd şi cel mai mare număr de goluri marcate.

Echipa Dinamo Bucureşti, o altă echipă care a jucat şi joacă cu „libero", nu poate fi etichetată ca o echipă defensivă, ci, dimpotrivă, o echipă cu un joc ofensiv, constructiv materializat în fiecare an printr-un număr mare de goluri înscrise.

Anul acesta, F.C. Argeş, restructurată tactic radical de apreciatul coleg C. Teaşcă, după principiile jocului cu „libero", a reuşit ca în acest tur să fie alături de Steaua, echipa cu cele mai multe goluri înscrise.

Nu doresc ca în aceste rînduri să pledez pentru necesitatea utilizării jocului cu „libero" (mai ales că şi eu am renunţat pentru acest an la el, din motive pur pedagogice legate de instruirea tinerilor mei jucători), dar... încerc să mă opun unor păreri, că a juca cu „libero" înseamnă categoric a juca defensiv, a strica frumuseţea jocului de fotbal, a închista personalitatea jucătorilor ş.a.

Constantin CERNAIANU
antrenor al echipei Petrolul Ploieşti

Se afirmă ca un adevăr — adesea, însă, nedemonstrat — că echipa este oglinda antrenorului şi, totodată, beneficiara propriei străduinţi. **Dar nu ne amintim să fi auzit vreodată spunîndu-se că echipa este expresia fidelă şi concentrată a lotului. Deşi este evident că de omogenitatea lotului, de valoarea lui la un moment dat, depinde, în ultimă instanţă, randamentul de-a lungul unui campionat.** Pentru că dacă „unsprezecele" unei săptămîni poate fi supus oscilaţiilor de formă, indisponibilităţilor de moment, lotul trebuie să ofere, prin omogenitatea şi valoarea sa, oricînd, o alternativă oricărui post. Aceasta presupune, evident, ca loturile divizionarelor A să aibă în componenţa lor jucători a căror valoare apropiată să poată stîrni o emulaţie permanentă pentru un loc în echipă, garantînd, în acelaşi timp, un randament fără seisme.

Este, desigur, condiţia ideală a oricărui club de fotbal, condiţia ideală a performanţei. Dar cum şi tendinţa de a te apropia de această sferă merită subliniată, după cum cea a minimei rezistenţe, după principiul „numărul jucătorilor contează", necesită o confruntare cu realitatea, ne propunem să abordăm în acest articol problema loturilor divizionare A.

EXISTĂ O CONCEPŢIE CĂLĂUZITOARE ?

Am fi, desigur, taxaţi drept idealişti incorigibili dacă am pretinde ca loturile protagoniştilor din prima divizie să fie alcătuite după concepţiile tactice ale antrenorilor respectivi. Pentru cel puţin două motive : în primul rînd, pentru că **majoritatea antrenorilor n-au timpul necesar alcătuirii unui asemenea lot în perspectivă, întrucît girul său se reduce de obicei la 3—4 sezoane şi, în al doilea rînd, pentru că sînt destui antrenori care lasă principiile tactice pe seama teoreticienilor, ei adăpostindu-se sub umbrela practicismului, dovedită mult prea îngustă.**

Iată de ce o bună parte din loturile primelor noastre echipe sînt alcătuite fie la întîmplare, fie, într-un caz mai fericit, după reţeta „cîrpirii" unor posturi deficitare. Avem, desigur, şi loturi relativ omogene (pe baza raportului între compartimente, ca şi între titulari şi rezerve) şi enumerînd pe Steaua, „U" Cluj, F.C. Argeş, Universitatea Craiova, Crişul, Politehnica, nu avem convingerea că am epuizat lista. Întrebările care se nasc, însă, sînt altele : relevă aceste loturi o cotă valorică ridicată ? Dar celelalte protagoniste, în care decalajul între titulari şi rezerve este flagrant, pot persevera pe calea performanţei ?

CÎND TINERII NU CONSTITUIE ALTERNATIVA AŞTEPTATĂ

Iată de pildă Steaua, echipa, după părerea noastră, cu lotul cel mai echilibrat valoric, cu peste 90 la sută dintre componenţii săi, titulari, la un moment dat, în diverse reprezentative ale ţării. Pentru o echipă în care figurează alături de Suciu, Sătmăreanu, Dumitru Nicolae, Hăltmăgeanu, Voinea, Creiniceanu, Tătaru II, Dumitriu III, Pantea, Manea, — internaţionali A şi de tineret, jucători ca Ştefănescu, Mirăuţă, Ciugarin, Iordănescu, care abia au depăşit stagiul naţionalei de juniori, obiectivele performanţei, cel puţin pe planul competiţiilor interne, sînt mari. Echipa însă — înţelegînd pe cei 11 jucători chemaţi să îmbrace culorile echipei militare în fiecare etapă — n-a reuşit să se exprime la adevărata valoare a lotului pentru că n-a acţionat ca un colectiv, cu randament sensibil egal al fiecărui component, decît în cîteva meciuri şi pentru că jucătorii de rezervă, o dată intraţi în echipă, nu s-au străduit suficient (atît înaintea, cît şi în timpul meciului) să devină titulari. Mirăuţă, de pildă, a evoluat la prima apariţie în noul campionat (2—4 la Bucureşti, cu U.T.A.) şi a fost notat cu 4, ca direct vinovat de o înfrîngere nescontată a echipei sale. Poate a fost de vină tracul începutului. Poate... dar atunci de ce nu a revenit după un timp, cu îndîrjire, în echipă, la o cotă corespunzătoare ? Sau cumva eforturile lui la antrenamente, antrenamentul invizibil, s-au păstrat la cota primei etape ? Manea, despre care Constantin nu pierdea prilejul să ne vorbească ca de un autentic talent, se complace într-o mediocritate dezarmantă, ca şi Iordănescu, de altfel, ca şi Dumitriu III, ca şi Ştefănescu, atît de departe, toţi de predecesorii lor, deşi fiecare dintre ei a reprezentat, nu cu mult înainte, o promisiune.

Părerea noastră este că asaltul „noului val" din clubul militar n-are decizia şi abnegaţia celor ce se pregătesc temeinic şi cu ardoare pentru un ţel, în cazul nostru performanţa.

Nicolae Dumitrescu, antrenorul arădean, opina înaintea începerii actualului campionat că lotul restrîns (ca valori apte de „A" !) şi uzat de lupta pentru dobîndirea titlului în trecuta ediţie nu va putea să reziste unei noi campanii, cu atît mai mult cu cît federaţia şi unele cluburi nu le rezolvaseră niscaiva cereri imperioase de transfer. Iată însă că cererile lui Moritz şi Regep au primit, în cele din urmă, aviz favorabil, dar apariţia primului în echipa campioană a rămas un deziderat, iar a celui din urmă, o firavă amintire. **Iar tinerii Broşovschi, Brîndescu, Bodea, Sima, Atodiresei, pe a căror vigoare se sconta, în primul rînd, s-au retras în umbra lipsei de răspundere, lăsînd ca norii unui sezon traversat de furtuni să se descarce pe capetele „bătrînilor" Lereter, Bacoş, Petescu.** Singurul dintre tineri, care n-a depus armele, spre cinstea lui, a fost internaţionalul Domide.

La U.T.A. se impune, după părerea noastră, o restructurare a lotului, echipa avînd acum multe posturi descoperite : cuplurile fundaşilor centrali şi vîrfurile de atac, extremele. Şi dacă nici cei 11 nu sînt siguri, ce să mai vorbim de lot...

UN PARADOX ŞI UN JOC CICLIC NESERIOS

Dinamo oferă un exemplu de-a dreptul paradoxal : avînd în componenţa sa nu mai puţin de 8 jucători combatanţi ai campaniei „Mexic '70", încununată, în cele din urmă, de succes, echipa plăteşte tribut, periodic, inconstanţei. În principal, credem noi, aceasta se datoreşte superficialităţii cu care aceşti titulari siguri, lipsiţi de orice concurenţă în cadrul propriului lot, abordează uneori pregătirea la club. Această lipsă de concurenţă se manifestă însă nu numai prin evoluţia neambiţioasă a celor mai sus-amintiţi, ci şi prin folosirea unor jucători din compartimentul apărării, aflaţi mult sub cota valorică a restului echipei. **Dinamo are un lot şi o echipă neomogene, ca urmare a unei flagrante discrepanţe valorice între titulari şi rezerve, între compartimente.** Din această cauză, deşi are, ipotetic, cele mai mari sanse la titlu, navighează fără busolă pe apele actualului campionat.

Ne-am oprit, înaintea începerii campionatului, asupra ultimelor încercări ale clubului constănţean de a-şi cîrpi echipa. Şi ne-am exprimat atunci părerea că noile achiziţii, — jucători puţin dispuşi şi mai puţin capabili de un reviriment, ca D. Popescu, S. Avram — nu vor putea să impulsioneze echipa Farul. Aşa s-a şi întîmplat în acest tur. În schimb, **jocul de-a dezlegarea şi apoi iar legitimarea, practicat cu tinerii Etem, Biliboacă şi Caraman, se repetă ciclic, cu neseriozitate, arătînd fără nici un echivoc care este concepţia dominantă aci în privinţa formării şi creşterii lotului.**

„Aceasta-i trupa, cu ea defilăm !" — se spune în asemenea cazuri, jumătate în glumă, jumătate în serios, subînţelegîndu-se că alcătuirea loturilor este un proces ce merge de la sine. Ceea ce nu ne împiedică pe noi să-i întrebăm, cu toată seriozitatea, pe conducătorii şi antrenorii cluburilor, care în curînd vor trebui să se gospodărească singuri : credeţi că astfel o veţi scoate la capăt ?

Paul SLAVESCU

Tur de orizont la sfîrşitul sezonului de toamnă (III)

ŞEDINŢĂ DE LUCRU LA F.R. FOTBAL

Ieri s-a ţinut la F. R. Fotbal o şedinţă de lucru cu antrenorii echipelor diviziei A, care au discutat — făcînd interesante propuneri — planul de pregătire (încă nedefinitivat) a lotului naţional în vederea C. M. din Mexic.

Au fost aduse, de asemenea, la cunoştinţa antrenorilor programele de lucru ale loturilor olimpice, de tineret şi de juniori.

F. R. F. a prezentat, în aceeaşi şedinţă, îndrumări metodice privind pregătirea echipelor divizionare în perioada de iarnă.

Măsuri ale Comisiei centrale de competiţii şi disciplină

În ultima şedinţă a Comisiei centrale de competiţii şi disciplină a Federaţiei române de fotbal s-a analizat abaterea jucătorului Pop (Rapid) în timpul partidei Dinamo Bacău — Rapid, Comisia hotărînd să-l sancţioneze cu ridicarea dreptului de joc pe timp de două meciuri oficiale.

De asemenea, Comisia centrală de competiţii şi disciplină a luat următoarele măsuri :

— secţia de fotbal Dinamo Bacău a fost sancţionată cu ridicarea dreptului de organizare a două partide oficiale pe teren propriu pentru că în timpul meciului Dinamo Bacău — Rapid s-a aruncat o sticlă în teren ;

— secţia de fotbal U. T. Arad — ultim avertisment pentru insuficiente măsuri organizatorice.

INDISCREŢII...

● Aminteam — cu discreţie — în rubrica noastră de săptămîna trecută despre o abatere a doi fotbalişti dinamovişti după meciul de la Iaşi. La sfîrşitul acelor rînduri, adresam, destul de străveziu, o invitaţie celor doi jucători, o invitaţie la curaj, la răspundere, la bărbăţie. Speram (ce naivi am fost) ca măcar post-factum cei doi să-şi recunoască deschis greşeala. O speranţă care-i onora, în fond... Cei doi dinamovişti au înţeles însă, probabil, altceva din invitaţia noastră la demnitate. Nu ideea de „acoperire" a numelor celor doi fotbalişti ne-a determinat să le păstrăm... secrete. Ci speranţa că ei vor şti să reacţioneze, măcar în „timpul doi", bărbăteşte.

Dar Dinu şi Deleanu — căci despre ei este vorba —, prezenţi la apelul de seară (ora 22,30) în paturile lor şi care la 3—4 noaptea (de fapt, dimineaţa !) erau în... formă la Barul Unirea, n-au avut curajul să depăşească condiţia şcolarului (ştim, criticii ne vor imputa eufemismul) chiulangiu.

Am vrea să trecem peste faptul că pierderea — deliberată — a unei nopţi din trei (pînă la jocul de miercuri) înseamnă un evident dezinteres pentru rezultatul următoarei partide. În definitiv, este o chestiune dinamovistă „de ordin intern". Îl ascultam însă, de curînd, pe antrenorul Nicuşor mărturisindu-ne că o veche afecţiune hepatică şi-a arătat din nou, în ultima vreme, colţii. **„Problemele de viaţă fotbalistică** (N.A. — de fapt antifotbalistică) **din echipă mi-au consumat o grămadă de nervi, în ultimul timp. Orice pas înainte în această direcţie îl obţin foarte greu, cu sacrificii..."** Am înţeles, o dată mai mult, cît au de PĂTIMIT criticaţii noştri antrenori de fotbal în viaţa lor atît de zbuciumată. Pe cine, sau pe cîţi, l-a interesat ulcerul rebel al lui Valentin Stănescu sau ficatul sensibil al lui Nicuşor ?

Evident, de asemenea gînduri nu-i putem... acuza pe Dinu sau Deleanu.

Dar Dinu şi Deleanu sînt chemaţi — credem noi, s-ar putea ca ei să ne dezmintă — să apere culorile României la C.M. din Mexic ! De la doi fotbalişti investiţi cu această onoare (pe care, de fapt, şi-au cucerit-o cu incontestabile merite) te aştepţi la cu totul altă atitudine faţă de oameni, faţă de viaţă ! Te aştepţi şi pretinzi !

● Micro-intermezzo cu maestrul emerit al sportului Ion Voinescu.

— **...Ce-i lipseşte echipei Steaua ? Un creier. Ani de zile, Constantin a fost pe... post de creier în acest team. Acum lipseşte un asemenea articol. Şi e greu. Pînă şi jucăriile au un creier...**

— Şi cum crezi că se poate repara jucăria ?...

— **Iordănescu ! Această este piesa-creier de care are nevoie echipa. Introducîndu-l pentru coordonare, manifestînd o obligatorie (şi înţeleaptă) răbdare — măcar 3—4 etape — faţă de randamentul său imediat, Steaua îşi rezolvă prezentul şi viitorul cu acest mare talent din „ograda proprie".**

● Şi una „patent Răducanu". Marţi, la F.R.F., jucătorii lotului naţional şi-au dat fiecare măsura piciorului (desenul) pentru o comandă specială de ghete Adidas. Toţi jucătorii şi-au predat desenul pe o coală de hîrtie obişnuită. Cu excepţia lui Răducanu. El a venit cu o hîrtie de împachetat. Piciorul său cu nr. 45 nu încăpea pe o coală obişnuită...

M. POPESCU

Creiniceanu, piesă „veche" din lotul echipei militare bucureştene şi Stoica, piesă puţin rodată, încă, în lotul Farului

NU-I SUFICIENT SĂ PLECI LA DRUM...

Cînd s-a anunţat că la Timişoara a reapărut Ripensia, am sperat cu toţii că fotbalul timişorean, bogat în tradiţie şi talente, îşi va relua locul în primul eşalon. Mai ales că măsurile luate atunci, precum şi altele preconizate a se lua pe parcurs, promiteau o evoluţie favorabilă a noului club înfiinţat în cadrul Politehnicii Timişoara.

Desigur, este prematur a se trage concluzii definitive, acum, la încheierea jumătăţii campionatului. S-ar putea ca în retur lucrurile să evolueze altfel. Dar, acum, la jumătatea drumului, se poate totuşi aprecia că Ripensia nu a satisfăcut pe deplin mîile de susţinători. Spre surprinderea generală, Ripensia ocupă doar locul patru în clasament, după trei echipe care nu îi sînt superioare ca valoare, două din ele fiind învinsele ei în actualul campionat.

În evoluţiile pe teren propriu, Ripensia prestează un fotbal de calitate tehnic, cu multă mişcare în teren, ofensiv şi rezultatele sînt cele aşteptate. Mai ales, ultima evoluţie de acasă în meciul cu C.S.M. Sibiu, pe care l-a cîştigat cu 4—1 după un joc excelent. În schimb, în jocurile din deplasare echipa este de nerecunoscut. Parcă uită în cabine întreg bagajul de cunoştinţe. Este de necrezut ca o echipă care luptă pentru promovarea în divizia naţională A să nu cîştige în deplasare nici un meci !

Oare care să fie motivul evoluţiei neconcludente de pînă acum a echipei şi cum se explică ocuparea unui loc patru, modest faţă de posibilităţi ?

Nepăsarea care se manifestă la o parte a jucătorilor în meciurile din deplasare şi uneori şi acasă este unul dintre motivele slabei evoluţii — spunea tov. conf. Ionel Fleşeriu, preşedintele secţiei de fotbal a Ripensiei. Şi tot opinia sa este că : **„Selecţia jucătorilor făcută la înfiinţarea Ripensiei nu a fost cea mai bună. Unii dintre jucătorii noi veniţi aici nu au dovedit entuziasm pentru transplantul intervenit şi randamentul lor nu este la nivelul posibilităţilor lor (Seceleanu, Calinin, Surdan, Dobândă, Panici). Alţii, care au plecat în urma selecţiei joacă mult mai bine la noul club şi randamentul lor este net superior unor jucători de la noi (Manolache, Recelescu, Mehedinţi). Operaţia de selecţie a fost făcută fără ştirea noastră şi o vină serioasă în acest sens o are antrenorul Drăghiescu, „naşul" selecţiei, care a avut şi are şi în prezent mînă liberă în toate problemele de specialitate. Un alt motiv al slabelor rezultate în deplasare se datoreşte sistemului falimentar de a ne apăra cu orice preţ, desfăşurînd un joc străin echipei, chiar în faţa echipelor mult mai slabe. Poate şi dreptul acordat antrenorului principal de a hotărî singur în toate problemele de pregătire, tactice, de lot etc., neţinînd cont nici de părerile antrenorului secund, fostul jucător ripensist şi al Politehnicii, Mloc, trebuie revăzut în unele puncte.**

Şi, în sfîrşit, de ce nu am spune-o, am pierdut cel puţin cinci puncte în deplasare datorită şi opticii de a împărţi dreptatea în teren a cavalerilor fluierului. Pe noi ne arbitrează, în majoritatea cazurilor, arbitri din Oradea, Arad, Reşiţa, oraşe cu echipe care doresc şi ele să promoveze. Cred că „regula celor 300 de kilometri" în delegarea arbitrilor nu se poate menţine în continuare" — a încheiat conf. Fleşeriu.

Iată cîteva din explicaţiile neconcludentei evoluţii a Ripensiei în turul actualului campionat. Avînd sprijinul tuturor factorilor locali, bune condiţii de pregătire, clubul şi secţia de fotbal trebuie să analizeze temeinic evoluţia de pînă acum a formaţiei şi împreună cu conducerea tehnică a echipei să caute şi să aplice măsurile cele mai adecvate pentru îmbunătăţirea jocului în retur.

Gh. GLISICI

NOTĂ

RECURSUL LUI BOC A FOST RESPINS

Ieri, Tribunalul Militar Teritorial Bucureşti a respins recursul fotbalistului ALEXANDRU BOC, sentinţa de condamnare la 2 ani şi 6 luni închisoare corecţională rămînînd, astfel, definitivă.

Duminică, la Oltenita :

Meci restanţă din divizia C : Ş. N. O. — I. T. C.

Partida dintre Ş. N. Oltenita şi I. T. Constanţa (seria a III-a), care trebuia să se dispute în cadrul etapei a XI-a, din 2 noiembrie, se va juca duminică 14 decembrie, conform hotărîrii Comisiei de competiţii din F.R.F. Cheltuielile de deplasare ale constănţenilor vor fi suportate de către Ş.N.O. Meciul va fi condus, la centru, de către T. Marin (Bucureşti).

FIŞIER DIVIZIA A (II)

● Politehnica a realizat prima victorie de-abia în etapa a VIII-a ! (3—0 cu Steagul roşu).

● Trei echipe au realizat cîte două victorii în deplasare : *Rapid* la F.C. Argeş şi Dinamo Bucureşti ; *Steaua* la C.F.R. şi Farul ; *Dinamo Bucureşti* la Steaua şi Farul : 9 echipe au reuşit doar cîte o victorie în deplasare : *Universitatea Craiova* la Crişul, *U.T.A.* la Steaua, *F. C. Argeş* la A.S.A., *Jiul* la Steagul roşu, *Universitatea Cluj* la Politehnica, *Farul* la Crişul, *Crişul* la A.S.A., *Steagul roşu* la „U" Cluj şi *Dinamo Bacău* la Crişul.

● Nu au reuşit să obţină nici o victorie în deplasare : C.F.R., Politehnica, Petrolul şi A.S.A.

● Cele mai multe goluri marcate de un jucător într-un meci : *Dobrin*, în meciul F.C. Argeş — Crişul, etapa I, scor 6—1, *Dumitrache*, în meciul Dinamo Bucureşti — Jiul etapa I, scor 5—2, *Creiniceanu* în meciul Steaua — A.S.A., etapa a V-a, scor 10—1, fiecare cîte 4 goluri ; cîte 3 goluri au înscris : *Radu* în meciul F.C. Argeş — C.F.R., scor 3—0, *Lereter*, în meciul U.T.A. — Farul, scor 3—0, *Lupescu* în meciul Rapid — Jiul, scor 4—3, *Cuperman* în meciul Politehnica — A.S.A., scor 4—1, *Oblemenco* în meciul „U" Craiova — Farul, scor 4—0, *Tătaru II* în meciurile Steaua — A.S.A. şi Steaua — Dinamo Bacău (scor 8—0) şi *Voinea* în meciul Steaua — A.S.A.

● Cel dintîi gol al actualei ediţii a campionatului a fost înscris de Dobrin, în etapa I, minutul 3, în jocul cu Crişul ; tot el a fost acela care a executat primul penalty dictat în acest campionat (min. 51, al aceluiaşi joc).

● Primul autogol, chiar în etapa I : Botea (Farul în meciul cu Steagul roşu, iar ultimul Olteanu (F.C. Argeş) în minutul 90 al etapei a XV-a în meciul cu „U" Craiova !

● Au beneficiat de goluri... primite cadou de la adversari : „U" Craiova (3), F. C. Argeş şi Dinamo Bucureşti (2) şi... „doar" de cîte unul Petrolul, „U" Cluj, Dinamo Bacău, Jiul, Steagul roşu, Farul şi Politehnica.

● Locul I în clasament, la sfîrşitul turului, Rapid şi locul 16, A.S.A. Tg. Mureş sînt despărţite de 12 puncte !

● Au terminat turul cu un golaveraj pozitiv doar 6 echipe : Steaua +15, F.C. Argeş şi Dinamo Bucureşti +11, Rapid +9, „U" Craiova +6 şi „U" Cluj +3 ; au înregistrat un golaveraj negativ : A.S.A. —17, C.F.R. —13, Crişul —9, Politehnica —4, Dinamo Bacău şi Farul —3, Steagul roşu şi Petrolul —2, Jiul şi U.T.A. —1.

● Cinci echipe s-au situat în decursul turului, în unele etape, în poziţie de lider : U.T.A., o dată (după etapa a III-a), „U" Craiova o dată (după etapa a VII-a), F. C. Argeş, de trei ori (după etapele I, a II-a şi a V-a) ; Dinamo Bucureşti a deţinut „şefia clasamentului" de 7 ori ! (după etapele a IV-a şi de la etapa a VIII-a pînă la a XIII-a inclusiv) ; Rapid a deţinut conducerea în etapa a VI-a, venind în ultimele două, a XIV-a şi a XV-a, în fruntea clasamentului.

● Două echipe au avut terenul suspendat cîte o etapă : C.F.R. Cluj a susţinut jocul cu Politehnica din etapa a V-a la Dej, iar Universitatea Craiova jocul din etapa a VII-a cu Rapid la Tg. Jiu. Coincidenţă : ambele partide s-au încheiat cu acelaşi rezultat pentru gazde : 1—0.

M. ORZEA

Cel mai răsunător succes de public în ultimii cinci ani pe scenele europene

PURICELE ÎN URECHE

comedie de Georges Feydeau
în româneşte de Erastia Sever

Premieră simbătă 13 decembrie, ora 20 la

TEATRUL BULANDRA
(SALA STUDIO)

În distribuţie : Octavian Cotescu, Gina Patrichi, Lucia Mara, Paul Sava, Ion Besoiu, Aurel Cioranu, Vasile Florescu, Florian Pittiş, Dan Damian, Dorin Dron, Adrian Georgescu, Mariella Petrescu, Rodica Suciu, Cornelia Turian, Traian Petruţ.

Regia : Emil Mandric
Decoruri : Liviu Ciulei
Costume : George Ştefănescu.

CORESPONDENȚĂ SPECIALĂ DIN FRANȚA

ÎN ULTIMUL MOMENT — REMANIERE TOTALĂ!

Gripa și accidentările au determinat mari modificări în „XV"-le gazdelor pentru meciul de la Tarbes

Echipa Franței — total remaniată! Iată o noutate de ultimă oră, deosebit de importantă, și cîteva amănunte în legătură cu ea. Joi, probabil la ora la care românii călătoreau spre Tarbes via Paris, puși în fața situației create de numeroasele răniri și de valul de gripă, care au decimat, pur și simplu, rîndurile selecționaților, conducerea tehnică a echipei franceze a fost nevoită să procedeze la completa refacere a „XV"-lui pentru Tarbes.

Într-adevăr, în numai cîteva zile s-a înregistrat o adevărată ploaie de forfaituri. După rănirea lui Walter Spanghero, de altminteri cunoscută publicului român, cei trei centri dintre care trebuia ales unul care să facă pereche cu Trillo au fost nevoiți să renunțe, pe rînd: Maso mai întîi (nerefăcut de pe urma unei răni la genunchi), apoi Dourthe (gripă...) și, în sfîrșit, Lux (acuză încă mari dureri de șale). Pînă la urmă, tînărul Alain Marot (Brive) este cel ce va debuta ca internațional pe postul de centru, chiar dacă joacă de obicei fundaș la echipa sa de club. Și pentru postul de mijlocaș la deschidere s-au ivit aceleași probleme. Pariès prevăzut inițial pentru partida de la București dintre echipele secunde, se rănise la gleznă și nu s-a mai restabilit între timp. A fost deci ales Roques, pentru că este partenerul lui Puget în echipa de club (Brive), dar și el, suferind de o luxație a umărului, a trebuit să renunțe luni. Va fi prezent Dehez (Agen) pe postul de mijlocaș la grămadă, iar calitatea lui principală e aceea de a fi un excelent șuter, unul dintre cei mai siguri actualmente în Franța. El beneficiază și de prețioasa experiență a turneului întreprins în Republica Sud-Africană, în 1967. În compartimentul înaintașilor, pierderile sînt și mai importante, întrucît, unul după altul, cei doi înaintași de bază, pe care justificat își întemeiau selecționerii cele mai mari speranțe, anume Carrère și Cester, au fost nevoiți, de asemenea, să renunțe. Cester este una dintre numeroasele victime ale epidemiei de gripă asiatică ce bîntuie în Franța de două săptămîni încoace (un sfert din populație suferă în regiunea de sud-vest a țării). Cît despre Carrère, o lovitură în coaste, cu zece zile în urmă, l-a eliminat din discuție, în pofida îngrijirilor energice de care a beneficiat. Aceste două „abandonuri" au determinat o totală remaniere a „pack"-ului francez. Responsabilii tehnici au ezitat îndelung mai întîi, apoi au hotărît, pur și simplu, să schimbe „om cu om", făcînd apel la doi debutanți: Darbos (Dax) în locul lui Carrère și Savitsky (La Voulte — coechipierul binecunoscut al lui Wussek...) în locul lui Cester.

Căpitanul echipei Franței la Tarbes, Puget (stînga), în dispută directă cu celebrul Greyling (fază din meciul „Springboks" — Franța, 6—6).

În rezumat, iată cei cinci debutanți din echipa gazdă: Bourgarel, Marot, Darbos, Savitsky și Bastiat. Faptul îi îngrijorează nespus pe selecționeri, care știu... cu cine vor avea de a face: linia a II-a (Bastiat — Savitsky) are o medie de vîrstă de 21 de ani, fapt care poate constitui un mare handicap în compania românilor.

Iată, în încheiere, formația Franței: **Villepreux; Bourgarel, Trillo, Marot, Bonal; Dehez, Puget** (căpitanul echipei); **Darbos, Dauga, Viard; Savitsky, Bastiat; Iraçabal, Bénésis, Azarète**; rezerve: **Dargelès, Sutra, Billière, Lassérre, Vignau.**

Henri GARCIA

șeful rubricii de specialitate la „l'Equipe — Paris

FOTBAL — MERIDIANE

ENGLEZII NEMULȚUMIȚI DE JOCUL CU PORTUGALIA...

Comentînd meciul amical de fotbal disputat la Londra între echipele Angliei și Portugaliei, încheiat cu victoria gazdelor la scorul de 1—0, corespondentul Agenției „FRANCE PRESS" notează printre altele: **„Deși Anglia și-a adăugat o nouă victorie în palmares, cei 100 000 de spectatori prezenți la Wembley au fost se pare decepționați, întrucît ei se așteptau la o victorie mai netă asupra unei echipe portugheze din care lipseau Eusebio, Torres și alte vedete. Meciul a început bine pentru englezi care au dominat categoric în prima repriză. Replica tinerei formații portugheze a fost modestă. În acest răstimp gazdele au înscris golul victoriei prin Jackie Charlton. În repriza a doua englezii au scăzut ritmul permițînd oaspeților să atace mai decis, dar atacanții au ratat cîteva bune ocazii."** În min. 70, Anglia are prilejul să mărească scorul, dar Lee ratează o lovitură de la 11 m. Din echipa engleză s-au remarcat Moore și Bonetti în apărare, Lee și Booby Charlton în atac. Portugalia, cu o apărare destul de solidă, a fost în schimb inexistentă în atac. Numai Cardoso și Carlos pot fi evidențiați din echipa oaspete.

Arbitrul Mouton (Franța) a condus următoarele formații: ANGLIA: Bonetti-Reaney, Hughes, Mullery, J. Charlton, Moore, Simpson, Lee, Astle, B. Charlton, Ball; PORTUGALIA: Henriques—Conceicao, Cardoso, Carlos, Murca, Tome, Toni, Graca Guerreiro, Antonio, Jacinto.

★

● La Neapole s-a desfășurat primul meci dintre echipele F. C. Neapole și Ajax Amsterdam, contînd pentru optimile de finală ale „Cupei europene a tîrgurilor". Victoria a revenit fotbaliștilor italieni cu 1—0 (1—0) prin golul înscris în minutul 37 de Manservisi.

● Echipa Slavia Praga s-a calificat în sferturile de finală ale „Cupei Europei Centrale", învingînd cu scorul de 3—0 formația italiană Verona. În primul joc (pe teren propriu), fotbaliștii cehoslovaci cîștigaseră cu 4—1.

HOCHEIȘTII CANADIENI IAU MĂSURI DE PRECAUȚIE

Antrenorul Mc Leod speră într-o revanșă

Dintre sporturile de iarnă, hocheiul a ancorat cel mai rapid în actualitate. Pe toate meridianele, pregătirile pentru viitorul campionat mondial acaparează preocupările specialiștilor, care-și verifică team-urile în tot mai numeroase confruntări cu caracter amical.

Urmînd o tradiție instaurată de mai mulți ani, jucătorii canadieni au poposit pe continentul nostru, inaugurînd seria test-meciurilor în compania sportivilor cehoslovaci. Firește, aparițiа sportivilor avînd ca semn distinctiv frunza de arțar a fost privită cu un deosebit interes. Pe de o parte, pentru că oficialitățile de peste ocean n-au ezitat să anunțe, de pe acum, o revanșă a echipei lor asupra celor europene în cadrul mondialelor ce se vor desfășura la Toronto și Winnipeg, iar pe de alta, deoarece lotul reprezentativ a fost serios întărit prin recrutarea unor jucători profesioniști cu mare popularitate în această țară.

Înarmat cu aceste argumente, cunoscutul J. McLeod, care a succedat pastorului Bauer la conducerea tehnică a echipei, a făcut cîteva declarații interesante presei înaintea meciului jubiliar (al 70-lea) cu Cehoslovacia. **„Prestigiul nostru** — spunea Mc Leod — **a fost cam șifonat în urma marilor competiții din ultimii ani, și toți iubitorii hocheiului din Canada așteaptă de la noi o revanșă. Pentru aceasta ne-am luat toate măsurile de precauție, selecționînd pe cei mai buni jucători amatori, cărora le-am alăturat cîțiva dintre proaspeții recruți ai profesionismului. Am ales deocamdată pe MacKenzie, Lepage, Poirier și Conacher, iar în curînd vom beneficia și de serviciile lui Lefley și G. Pinder. Cu această echipă, care mai cuprinde pe Wayne Stephenson, O'Malley, Murdock, Huck și McMillan, vom tatona — în cadrul turneului pe care îl întreprindem — posibilitățile viitorilor noștri adversari. Apoi, va urma perioada cea mai grea, de omogenizare a liniilor de atac, care, sper, să devină una mai puternică decît cealaltă".**

Multe întrebări adresate antrenorului canadian au vizat și opiniile sale asupra modului de alcătuire a programului viitoarelor întîlniri (care a stîrnit oarecari nemulțumiri), precum și un pronostic final. **„Realmente sînt surprins că se discută asupra programului** — a declarat McLeod. **Nu-mi amintesc ca la vreuna din edițiile precedente, desfășurate pe continentul european, delegația noastră să fi formulat cea mai mică obiecție asupra ordinei de desfășurare a întîlnirilor. Și poate că, uneori, nici nouă nu ne-a convenit tragerea la sorți... În fine, păstrez convingerea că, de această dată, titlul suprem nu va mai scăpa canadienilor. Fără ca să minimalizez șansele marilor formații europene, care ne-au depășit deseori prin omogenitatea lor, păstrez credința că de data aceasta vom reuși să contrabalansăm acest atu și vom reveni în fruntea plutonului.**

(a. v.)

TENISMANII DIN R.S.A. ÎMPOTRIVA APARTHEIDULUI!

JOHANNESBURG 11 — Jucătorii de tenis din Republica Sud-Africană au cerut guvernului de la Pretoria să renunțe la politica de segregație rasială în domeniul sportului și să permită tenismanului american de culoare, Arthur Ashe, să participe la campionatele internaționale ale Republicii Sud-Africane programate la începutul anului viitor la Johannesburg.

TER OVANESIAN VREA SĂ CONCUREZE LA J.O. 1972

MOSCOVA, 11 (Agerpres). — În cadrul unui interviu acordat recent la Moscova, campionul european în proba de săritură în lungime, atletul sovietic Igor Ter Ovanesian, a declarat că speră ca pînă la Jocurile Olimpice de la München să stabilească un nou record european cu performanța de 8,70. Referindu-se la actualul record mondial al probei deținut de americanul Bob Beamon cu 8,90 m, Igor Ter Ovanesian a spus: *„Recordul mondial al lui Beamon este fantastic, dar săritura lui a fost o lovitură a hazardului..."* În încheiere, campionul sovietic, în vîrstă de 31 de ani, a declarat că va participa la Jocurile Olimpice de vară din anul 1972.

Fundașul canadian Mac Millan în luptă cu trei adversari din echipa Cehoslovaciei.

Foto: ASSOCIATED PRESS

sportul în lume

Trimisul nostru special, Romeo CĂLĂRĂȘANU, transmite din Lodz:

5 boxeri români în semifinale

Pentru boxerii români angajați în dificilele confruntări din turneul speranțelor olimpice, miercuri a fost o zi nefavorabilă. Din cei cinci pugiliști care au evoluat în sferturi de finală, trei au părăsit competiția. Despre modul cum au pierdut Boboc și Moraru am relatat în numărul nostru de ieri. Am așteptat cu nerăbdare să-l vedem pe N. Păpălău, în meciul cu sovieticul Zaițev. Cei doi adversari s-au angajat chiar de la primul sunet al gongului într-un schimb de lovituri extrem de puternice. Zaițev a fost mai agresiv în aceste minute, însă tirul său n-a avut precizie. În schimb, Păpălău a contrat din defensivă cu unu-doi-uri clare la figură, stopînd prompt ofensiva boxerului sovietic. Iată însă că în rundul II (min. 1) în timp ce Păpălău trecuse hotărît la atac, Zaițev a plasat o directă sub centură, iar boxerul nostru a căzut la podea. Lovitura a fost evident incorectă, astfel că ne așteptam ca arbitrul bulgar Stoiadinov să-l descalifice pe Zaițev. Păpălău este numărat, se scoală greu la „6", dovedind o voință extraordinară de a relua lupta. La „8" ia poziția de gardă, cu fața crispată de durere. În acest timp, arbitrul bulgar se oprește din numărat, dar în loc să dea un avertisment pentru lovitură neregulamentară, sau să dicteze descalificarea, așa cum era normal, el hotărăște k.o. Spectatorii protestează minute în șir împotriva acestei decizii injuste. De remarcat faptul că, pe buletinele celor cinci judecători, Păpălău avea avantaj 20—19 în prima repriză.

Timp de aproape două runduri, I. Győrffi a boxat neconvingător, confuz, ascunzîndu-se deseori în mănuși, dînd posibilitate lui Kalfas (Polonia) să dețină inițiativa. Spre sfîrșitul reprizei secunde, Győrffi se decide, în sfîrșit, să dea drumul la brațe și plasează un puternic upercut de stînga la ficat care-l zdruncină pe boxerul polonez. În rundul III, Kalfas se resimte în urma loviturii în ficat și dă semne vădite de oboseală. Győrffi profită de deruta adversarului și continuă seria upercuturilor, urmate de drepte la figură, astfel că-l aduce pe Kalfas în situația de groggy, ceea ce-l determină pe antrenorul său să arunce prosopul. Disputa dintre Biecnick (Polonia) și Cepelik (Cehoslovacia) a constituit o adevărată demonstrație de antibox. Arbitrul Epureanu s-a văzut pus în situația de a dicta, în cele din urmă, o dublă descalificare, hotărîre aplaudată de spectatori.

Semigreul Ion Silițe a demonstrat nebănuite calități tehnice în fața cubanezului Perez, un boxer foarte puternic, care a urmărit exclusiv lovitura decisivă. Reprezentantul nostru n-a stat, însă, nici o clipă locului și a răspuns cu directe de stînga, totdeauna înaintea adversarului, făcîndu-l pe acesta să lovească de cele mai multe ori în gol. În aceste condiții, judecătorii n-au stat mult la îndoială și: 5—0 pentru Silițe. Alte rezultate din gala de miercuri, **cat. ușoară** — Dominikowscki (Polonia) b.p. Gheorghiev (Bulgaria), Opalka (Cehoslovacia) b.p. Stable (Cuba), **cat. mijlocie mică:** Klimanov (URSS) înv. k.o. II Werner (R.D.G.); Milan (Cuba) înv. k.o. II Kim Jon Kil (R.P.D. Coreeană); **cat. semigrea:** Nagy (Ungaria) înv. ab. II Zielepucha (Polonia), Sachse (R.D.G.) b.p. Dikov (Bulgaria).

În ultimele „sferturi" au evoluat alți boxeri români. Primul a fost „semiușorul" C. Bumb care, în ciuda faptului că a dominat clar primele două reprize, a fost declarat învins — surprinzător — în fața sovieticului Galțev, pe care arbitrul îl avertizase, în urma unor repetate lovituri la ceafă.

„Semimijlociul" D. Moraru a furnizat un meci calm în compania bulgarului Gheorgov. După trei reprize, cu lovituri rare și acțiuni prudente, românul a cîștigat net la puncte.

Pînă la ora cînd transmit aceste rînduri (cînd gala este în plină desfășurare) avem, așadar, 5 boxeri în semifinale: Ivan, Dumitrașcu, D. Moraru, Gyorffi și Silițe.

Reuniunile continuă sîmbătă.

S-A DESCHIS SEZONUL DE SCHI ALPIN

D. Munteanu și C. Vulpe — locurile 73 și 74 la slalom uriaș

Sezonul internațional de schi alpin s-a deschis în renumita stațiune franceză Val d'Isère cu probele de slalom uriaș contînd pentru „Criteriul primei zăpezi". Întrecerea feminină s-a încheiat cu victoria schioarei franceze Françoise Macchi (18 ani), cronometrată în 1:49,81, iar cea masculină i-a revenit italianului Gustavo Thoeni — 3:01,10. Românii D. Munteanu și C. Vulpe au ocupat locurile 73 (3:26,62) și, respectiv, 74 (3:27,27).

TELEX-TELEX

La Westwood (S.U.A.) a început un concurs de decatlon, în cadrul căruia Bill Toomey încearcă să doboare recordul mondial deținut de vest-germanul Kurt Bendlin (8319 p). După prima zi de întreceri Bill Toomey totalizează 4448 p (100 m — 10,3, lungime — 7,76 m; greutate — 14,38 m, record personal; înălțime — 1,93 m; 400 m — 47,1).

■

Continuîndu-și turneul în Marea Britanie, echipa de rugby a Republicii Sud-Africane a jucat la Aberavon cu o selecționată locală, pe care a învins-o cu scorul de 27—0. Ca și celelalte meciuri ale rugbyștilor sud-africani și această partidă a prilejuit manifestații anti-apartheid.

■

La Oslo, cunoscutul patinator norvegian Dag Fornaes a cîștigat proba de 3000 m cu 4:24,6. În proba de 5000 m, Stiensen și Bolleurd (ambii Norvegia) au fost cronometrați în același timp: 7:53,5.

■

După 10 runde în turneul de șah de la Belgrad conduc Lengyel (Ungaria) și Matulovici (Iugoslavia) 7 p, Gligorici (Iugoslavia) — 6½ p, Polugaevski (URSS) — 5½ (1) p, Ivkov (Iugoslavia) și Gheller (URSS) — 5½.

RĂSFOIND PRESA STRĂINĂ

CLEVELAND 1969 VĂZUT DE SPECIALIȘTII TENISULUI FRANCEZ

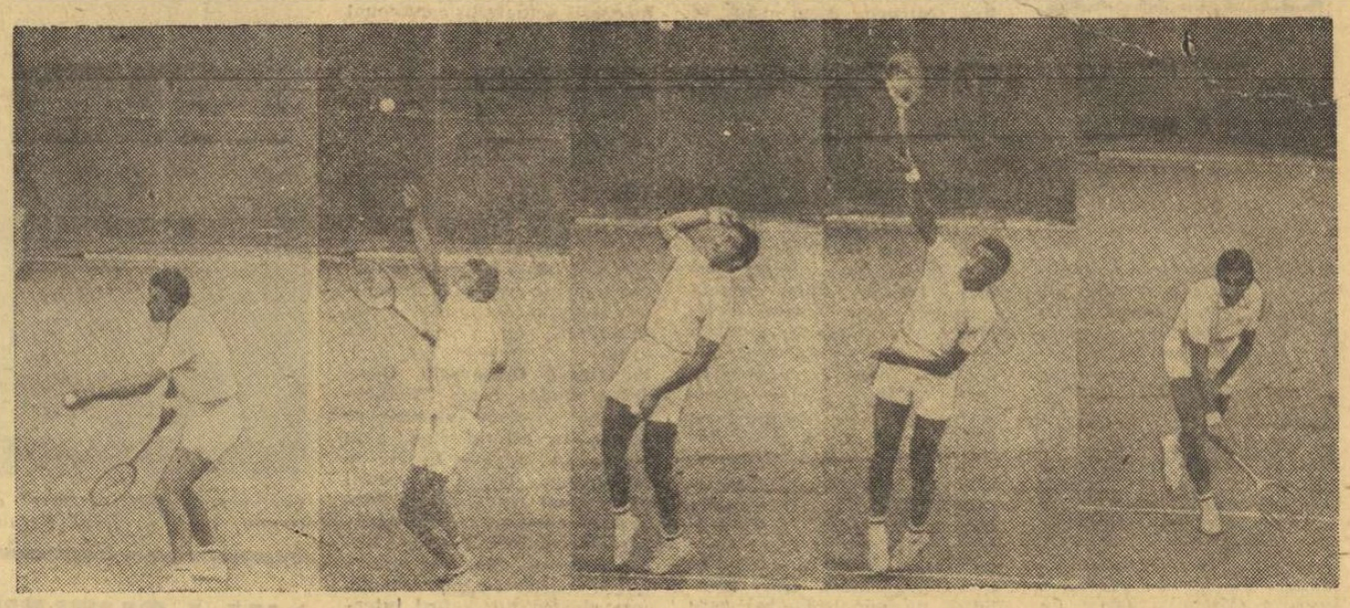

Servește Țiriac! Kinograma lui Gil de Kermadec din serialul său „Arta apărării" prezintă și una din armele de atac ale tenismanului român

S-a scurs destulă vreme de cînd de dincolo de Ocean ne soseau veștile emoționante ale finalei „Cupei Davis", în care erau angajați tenismanii reprezentativei țării noastre. Ecourile marelui eveniment sportiv nu s-au stins încă. În ultimul număr al prestigioasei reviste de specialitate „TENNIS DE FRANCE" găsim o amplă relatare asupra challange-roundului, în care se fac aprecieri prețioase asupra

Un interviu acordat de PHILIPPE CHATRIER, arbitrul principal al întîlnirii S.U.A. — România din finala „Cupei Davis"

evoluției jucătorilor români în competiția supremă a tenisului.

Aceeași revistă franceză publică la rubrica sa documentară **„Stilul campionilor"** un larg comentariu tehnic asupra tacticii în defensivă folosită de maestrul emerit al sportului Ion Țiriac. Cunoscutul specialist **Gil de Kermadec** analizează eficacitatea loviturilor în apărare practicate de tenismanul român, domeniu în care **„el se arată un adevărat maestru"** — spune comentariul. Textul este însoțit de nu mai puțin de 33 de imagini de kinogramă, în care cititorii văd, în detaliu, mișcările folosite de Țiriac în execuțiile sale preferate.

Revenind la descrierea întrecerilor de la Cleveland, găsim interesant să reproducem cîteva pasaje semnificative din interviul acordat revistei de către arbitrul principal al finalei, francezul **Philippe Chatrier.** Iată cîteva din temele abordate:

— În fața scorului final de 5—0, cineva ar putea crede că românii n-au fost la înălțime. S-a confirmat aceasta în cursul partidelor?

— De loc. Nu voi merge pînă la a spune, ca Donald Dell (*n.n.* căpitanul echipei S.U.A.), că meciul a fost mai strîns decît cel disputat de americani anul trecut, în compania Australiei, dar el a fost, totuși, extrem de disputat.

— Cum s-au jucat primele trei partide decisive pentru întreaga întîlnire?

— Deși Ashe l-a învins pe Năstase în trei seturi, el n-a strălucit în această partidă. A cîștigat firește, ceea ce este principalul. Dar nervii fac parte dintre calitățile unui jucător de „Cupa Davis".

Al doilea simplu a fost mult mai strîns și agitat. În cursul acestui meci s-a produs cotitura decisivă a întregii întîlniri. Atunci cînd Smith era condus cu două seturi la unul, el a început să servească din ce în ce mai bine. Apoi, la 4—4, pe serviciul lui Țiriac, în setul cinci, americanul a plasat două loburi liftate perfect, bine mascate, care au aterizat la cîțiva centimetri în fața liniei de fund. Aceste două lovituri extraordinare au decis partida și întreg challenge-roundul.

— Mai rămînea dublul...

— Nici dublul nu parea jucat dinainte. Dar în cursul meciului, Lutz s-a arătat unul din cei mai buni jucători din lume la această specialitate, profesioniști inclusiv. El a luat jocul pe cont propriu, a reușit să-l încălzească și pe Smith, datorită unor detente incredibile, smeciuri și voleuri din unghiuri extraordinare. Aci, într-adevăr, românii, deși au o echipă foarte bună, n-au putut ține pasul.

— Suprafața de joc a avantajat într-atît pe americani, încît rezultatul s-ar fi putut inversa pe teren cu zgură?

— Terenul a avantajat indiscutabil pe americani. Cred, sincer, că pe teren cu zgură românii ar fi avut 60 la sută șanse de victorie.

— Trăgînd o linie de adunare, românii meritau locul lor în challenge-round?

— Dacă lăsăm la o parte faptul că cei mai buni jucători din lume, australienii, sînt trecuți la profesionism și că ei ar avea dreptul să dispute un challenge-round, se poate spune că prezența românilor n-a fost cîtuși de puțin deplasată. Ei au avut, bineînțeles, o doză de șansă, dar aceasta face parte din joc. Românii posedă solide calități: hotărîre, spirit combativ, condiție fizică. Acestea le-au permis să atingă ultimul stagiu al întrecerii.

„HARLEM JOKERS" ÎN EUROPA

BRUXELLES, 11 — Echipa americană de baschet „Harlem Jokers", formată în exclusivitate din jucători negri, își începe turneul în Europa, evoluînd în Belgia. În cadrul acestei formații joacă 12 baschetbaliști cu o medie de înălțime de 1,94 m, toți fiind adevărați virtuoși. Vedetele echipei sînt Wingo Wathone și Bill Corley. Cel mai „scund" jucător este Ronny Jackson (1,83 m), în trecut component al celebrei echipe de negri „Harlem Globe Trotters".

Handbalistele românce învinse în R. D. Germană

La Ronneburg (R. D. Germană) s-a disputat meciul internațional amical de handbal dintre reprezentativele feminine ale R. D. Germane și României. Victoria a revenit gazdelor cu scorul de 17—11 (10—5).

La închiderea ediției

Trimisul nostru special, CĂLIN ANTONESCU, transmite:

Handbaliștii români învingători și în al doilea meci

Joi seara, în sala „Olma" din St. Gallen, în prezența a peste 3000 de spectatori, echipa de handbal a României a întrecut formația Elveției cu scorul de 14—12 (8—6). Rezultatul final este explicat în mare măsură prin faptul că sala este pardosită cu ciment, iar temperatura a fost, de-a lungul întregii partide, foarte scăzută.

Punctele românilor au fost realizate de Gruia 4, Guneș 2, Licu 2, Oțelea, Samungi, Gațu, Kicsid, Birtolom și Moldovan.

Vom reveni cu amănunte în numărul următor al ziarului.

Tiparul I.P. „Informația", str. Brezoianu nr. 23—25, București

40368

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXV — Nr. 754 (6188) ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT Sîmbătă 13 decembrie 1969

ȚINTAȘUL PETRE ȘANDOR A DEPĂȘIT RECORDUL MONDIAL LA ARMĂ CU AER COMPRIMAT

In cadrul ultimei etape a campionatului de tir al Capitalei — echipe, sistem divizie — ieri, la poligonul Dinamo, campionul continental Petre Șandor a întrecut cu nouă puncte recordul lumii la armă cu aer comprimat 40 f poziția în picioare : 385 p, față de 376 p, record mondial egalat de același trăgător la europenele de la Pizen, din luna august.

DELEGAȚII ȚĂRILOR PARTICIPANTE LA C.M. DE HOCHEI SOSESC ÎN CAPITALĂ

În Capitală au sosit ieri primii reprezentanți ai echipelor participante la campionatul mondial de hochei (grupele B și C, de la București și Galați). Se află de aseară la București d-na **Mariuka Jerala** (Iugoslavia), **Ernesto Crotti** (Italia), **Otto Randholm** și **Paul Bloch** (Danemarca), **Antoine Faure** (Franța).

În cursul zilei de astăzi sînt așteptați ceilalți invitați.

Urmăriți în

sportul

cu începere de luni 15 decembrie

PREZENTAREA TUTUROR CELOR 16 FINALISTE ALE CAMPIONATULUI MONDIAL DE FOTBAL — 1970

SPERANȚELE SCRIMEI PE PLANȘĂ

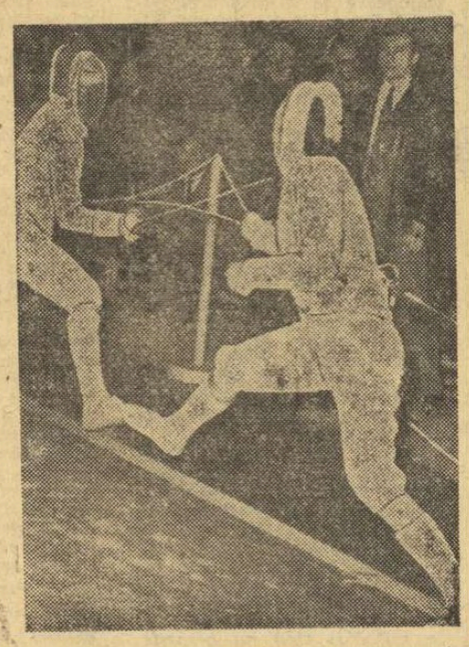

Deschisă trăgătoarelor sub 19 ani, competiția de scrimă „Cupa speranțelor" reunește, astăzi și mîine, în sala de sport de la Strandul Tineretului cele mai înzestrate elemente din București și din numeroase centre din țară: Carei, Constanța, Cluj, Craiova, Galați, Iași, Ploiești, Oradea, Satu Mare, Tg. Mureș, Timișoara.

Vor participa cîte 6 echipe la fiecare probă (două din Capitală și 4 din alte orașe). Printre participanți, remarcăm prezența proaspeților campioni de floretă ai Bucureștiului Alex. Micloș (Universitatea) și Viorica Draga (Școala sportivă nr. 1).

Competiția prezintă un interes deosebit pentru schimbul de mîine al scrimei noastre, ea constituind un principal criteriu de selecție în vederea turneului speranțelor olimpice și al Campionatelor mondiale de tineret.

În fotografie: Viorica Draga (stînga), noua campioană a Capitalei la categoria juniloare.

Astăzi, la Timișoara

GONG INAUGURAL ÎN FINALELE NAȚIONALE DE JUDO

Timp de două zile, Timișoara va fi gazda finalelor primului campionat național al seniorilor la judo, eveniment care se cere subliniat, el marcînd intrarea judoului în aria competițională a celorlalte discipline sportive din țara noastră.

Consultînd lista celor 48 de judoka care, astăzi și mîine, vor ataca cele șase titluri de campioni republicani și pe cel de campion absolut al României, descoperim grupe (pe categorii de greutate) echilibrate valoric, astfel că pronosticurile privind cîștigătorii înaltelor galoane sînt foarte dificil de oferit. Dificultatea apare, în special, la 70 kg — unde printre finaliști se numără talentații **B. Tătărăscu** (I.E.F.S.), **M. Stratan** (Univ. București) și timișorenii **N. Ezechil** și **Z. Macridin**, la 93 kg — unde vor lupta apreciații **I. Herman** (I.E.F.S.) și **D. Kristoff** (Rapid București) și +93 kg, categorie care reunește pe rapidistul **Dorin Lepădat** și pe studentul timișorean **Gh. Marchiș**.

Valoarea competitorilor constituie, însă, dincolo de imposibilitatea unor anticipații privind rezultatele, girul unor întreceri de nivel ridicat, menite să onoreze această ediție inaugurală din istoria judo-ului românesc.

N. Mș.

ȘCOLARII AȘTEAPTĂ NERĂBDĂTORI GERUL ȘI ZĂPADA

● Olimpiada de iarnă a elevilor — o mare competiție inițiată de C.C. al U.T.C.

Continuîndu-și seria acțiunilor inedite, dezvoltînd idei și inițiative în domeniul foarte pretențios al sportului de masă. Uniunea Tineretului Comunist lansează o nouă competiție care deține din start toate atributele pentru a-și cîștiga prestigiu și popularitate: OLIMPIADA DE IARNĂ A ELEVILOR.

S-a zămislit acest generos gînd pornindu-se de la premisa că sporturile albe au încă în țara noastră o audiență restrînsă, angajează un număr mic de practicanți și competitori, în ciuda faptului că relieful României și condițiile meteorologice permit o largă dezvoltare acestor discipline, că există din partea tineretului un interes marcat față de el. A dovedit-o din plin încercarea fructuoasă făcută anul trecut, cînd o competiție pentru copii, inițiată tot de C.C. al U.T.C., și dotată cu trofeul „SĂNIUȚA DE ARGINT", a făcut neîncăpătoare pîrtiile și a dezvăluit atracția celor mici spre coborîrile temerare.

Succesul înregistrat atunci i-a îndemnat pe organizatori să cuteze spre mai mult și iată-ne acum înaintea unei întreceri, de data aceasta polisportive, care alătură saniei — schiul și patina.

Regulamentul elaborat a ținut seamă de adevărul existent în mișcarea noastră sportivă (și aceea de masă, cu precădere): LIPSA UNEI BAZE MATERIALE ADECVATE.

În Suedia, de pildă, se organizează curse de mare fond pe zăpadă, cu 10—15 000 de participanți. Cifra întrece producția de schiuri pe un an a industriei noastre! În România — deocamdată, cel puțin — așa ceva nu este posibil. Motiv pentru care niște minți agere, dar filistine, au inventat termenul eufemistic PARTICIPĂRI. (De fapt, între PARTICIPĂRI și PARTICIPANȚI este o diferență imensă, ca de la cer la pămînt).

CÎT MAI MULȚI PARTICIPANȚI

În cazul competiției organizate pentru elevi, C.C. al U.T.C. a avut fericita inspirație de a nu pretinde dări de seamă, cifre, statistici, bilanțuri, prin care — ani și ani — s-a deformat deseori realitatea. Se cere doar ca întrecerii să i se acorde toată atenția, să participe la ea cît mai mulți copii, chiar dacă toată treaba se va face fără pompă, fără zarvă, fără discursuri...

Evident, anvergura acțiunii depășește putințele organizatorice ale U.T.C. *Este, de aceea, absolut necesară o contribuție substanțială din partea conducerilor școlilor, a profesorilor de educație fizică, a comitetelor de părinți* și — ÎN MOD OBLIGATORIU — *a organelor teritoriale pentru educație fizică și sport*, chemate să acorde asistență tehnică, o îndrumare competentă și calificată.

În program

SCHI
— Proba de slalom
— Fond 3 km (fete)
— Fond 5 km (băieți)

PATINAJ

— Curse de viteză (distanțele se vor stabili de la caz la caz, în funcție de pista existentă)

SĂNIUȚE

— Coborîre (competiție dotată cu trofeul „Săniuța de argint").

Inițial, Olimpiada de iarnă a elevilor nu și-a propus o finală pe țară, competiția urmînd să se oprească la nivelul învingătorilor județeni.

Sugerăm, totuși, *organizatorilor ca, ținînd seama de condiții și de stări de fapt, să admită unele excepții de la litera legii, inițiind — eventual la săniuțe — și o finală națională.* Mai ales că în această ramură sportivă piatra de temelie a fost pusă de anul trecut. Ziarul „Sportul" se va simți onorat să răsplătească și el echipajele învingătoare.

Deocamdată atît. Asupra marii întreceri sportive de iarnă a elevilor vom reveni, însă, cît de curînd.

Valeriu CHIOSE

„CUPA OLIMPIA" LA BOX

Programul penultimei gale de box din cadrul „Cupei Olimpia" a prezentat cîteva meciuri interesante. La „semiușoară", George Băjenaru (Energia II) a reușit — printr-un box mai inteligent — să dispună net la puncte de I. Ghiban (I.T.B.), iar la „ușoară" Iacob Augustin (Voința) — o „copie" a cunoscutului Stanef — l-a învins pe Gheorghe Marin (Olimpia) prin k.o. tehnic în repriza a 2-a.

O inadmisibilă neatenție a arbitrului de ring Ilie Constantinescu a dus la un k.o. care poate avea consecințe grave: la un schimb de lovituri cu Gh. Ilie (Metalul), Nicolae Mihai (Voința) a recepționat o puternică directă la cap. A căzut, dar s-a ridicat imediat, reluînd lupta în condiții care l-au dezavantajat net, primind o serie de lovituri extrem de puternice. După k.o.-ul inevitabil, doctorul Wagner a fost nevoit să intervină urgent, pentru îngrijirea învinsului.

Celelalte rezultate: M. Peia (Dinamo) b.p. D. Mateescu (Viitorul); T. Popescu (Viitorul) b.p. Șt. Barbu (Progresul); M. Stănescu (Gloria) b.p. Gh. Ștefănescu (Viitorul); L. Tigleanu (Olimpia) b. ab. II A. Did (Steaua); I. Botaș (Gloria) b.ab. III Gh. Pitran (C.P.M.B.); D. Toca (Viitorul) b.ab. III V. Horodnic (C.P.M.B.); M. Florea (Energia II) b.p. W. Arțăranu (Rapid); D. Tănase (Progresul) b.ab. I R. Cătană (Poșta); M. Clinca (Electromagnetica) b. desc. III I. Tintișan (Gloria) și Gh. Florescu (C.S.S.) b.p. V. Balica (C.P.M.B.).

Competente deciziile juriului format din Fl. Piroiu, N. Babeșin, Gh. Lache și I. Niculescu.

Daniel DIACONESCU

SCOP SAU MIJLOC?

Nu este un secret pentru nimeni faptul că voleiul românesc, cîndva splendid și înfloritor, traversează un moment de grea cumpănă, exprimat pregnant printr-o criză de valoare simptomatică și o audiență progresiv scăzută la un public cîndva cîștigat, apoi, succesiv, mirat, decepționat și, acum, în mare parte, pierdut.

Celor două realități — valoare scăzută și audiență pierdută — cu raport de la cauză la efect, li se cuvin, fără îndoială, de drept (noblețea veche obligă) și din... obligație profesională, o atenție concentrată a mai multor factori.

Inscriindu-se în sfera unei largi dezbateri, de care voleiul românesc simțea nevoia, pe lîngă faptul că o și merita, rîndurile de față intenționează să interpreteze doar una din fațetele bizare ale opticii față de el.

Un unic aspect din voleiul feminin de performanță. La nivelul reprezentativei, imperativul TINEREȚE (element de progres, atunci cînd se conjugă dialectic cu factori care nu pot fi eludați, cum ar fi valoarea, experiența) a ajuns singura natură a lotului.

Efect imediat și repetat — rezultatele sînt, constant, slabe.

„Avem o echipă tînără — explică și încearcă să motiveze antrenorii. **Ea va învăța, va progresa, va crește, cu timpul, calitativ, ridicînd din nou voleiul feminin pe treptele pierdute".**

Bine ar fi ca previziunile antrenorilor să se împlinească. Ele n-ar avea decît darul să bucure. Dar pînă atunci? Pînă atunci, previziunile — vorbe, gînduri — nu pot suplini o stare de fapt îngrijorătoare. Pînă îi va veni și acestei echipe — experimental alcătuite — sorocul, se va pierde, probabil, sistematic. Perspectiva este departe de a fi roză.

Dacă s-ar admite soluția-limită că generația „învățată", matură, a... dispărut pur și simplu, nu mai există (așa, deodată!), rețeta antrenorilor echipei feminine de volei ar fi logică (pentru că ar fi singura).

În condițiile în care, la cel puțin cîteva din „vîrstnicele" (vorba vine) voleibaliste cu experiență și valoare se renunță de dragul... curajului și al experimentului — stricînd ce este bun azi pentru ca să fie bine, probabil, peste trei-patru ani — soluția este neavenită.

Întinerirea oricărei echipe este un mijloc (pentru realizarea progresului) și în nici un caz un scop.

Sau un paravan...

M. POPESCU

LA GHEORGHIENI — SCHIORII AU IEȘIT PE ZĂPADĂ

■ Trambulină de 80 m la Valea Strîmbă ■ Micii schiori ai Școlii sportive au început antrenamentele pe zăpadă ■ A. S. Minerul Chileni patronează activitatea fondiștilor și a săritorilor ■ În perspectivă, reluarea probelor alpine

Ca în fiecare iarnă, localitățile din depresiunea Giurgeului au cunoscut și în acest an iarna mai devreme ca celelalte regiuni ale țării. În primele zile de decembrie, la Gheorghieni, Toplița, Joseni etc, peisajul natural era cel al iernii, termometrul coborît cu peste 10 linii sub zero, iar stratul de zăpadă și gheață așezat de-a binelea. Obiectivul nostru: orașul Gheorghieni — acest pol al frigului din țara noastră, unde sporturile de iarnă reintră în drepturi mai repede ca în altă parte. Schiorii și hocheiștii au trecut, spre marea lor bucurie, la o activitate „pe viu". Fondiștii au renunțat la micuța potecă acoperită cu cetini de brad, iar hocheiștii și-au pus patine cu lame de oțel în locul celor cu rotile și se avîntă acum pe gheață.

Schiorii Școlii sportive din Gheorghieni au ieșit pe prima zăpadă — deocamdată în curtea liceului.

CENTRUL DE SCHI DE LÎNGĂ GHEORGHIENI

Centrul activității de schi — fond și sărituri — se află, de fapt, într-o comună aflată la 3 km de Gheorghieni, la Valea Strîmbă. Aici se găsesc trambulina de sărituri și cele mai bune pîrtii.

Primul punct al vizitei noastre, deci: Valea Strîmbă, o comună cu case frumoase, cu ulițe șerpuind pe malurile întortocheate ale unui pîriu de munte, de unde, probabil, a primit și denumirea.

La cîteva sute de metri de ultimele case se află complexul de schi cum numesc acum localnicii trambulina de sărituri. **Din vechea trambulină cu schelet din lemn, de pe care curajoșii schiori zburau la 40—50 m, n-a mai rămas aproape nimic. Locul ei a fost luat de o instalație modernă, mult mărită, a cărei pistă de aterizare are punctul critic la 80 de metri.**

Conducerea asociației Minerul Chileni, cu ajutorul material al U.G.S.R. și al iubitorilor schiului, a făcut aici o adevărată metamorfoză. **Trambulina propriu-zisă este**

T. RABȘAN

(Continuare în pag. a 2-a)

Citiți în pag. a IV-a

● **Călătorie lungă cu intermezzo parizian**

Caldă primire făcută rugbyștilor români în Franța.

● **Nou record mondial la decatlon**

● **F.C. Santos a învins pe Penarol**

CINE VOR FI NOILE CAMPIOANE DE TENIS DE MASĂ ALE ȚĂRII?

Publicul bucureștean va avea din nou prilejul să urmărească evoluția celor mai buni jucători de tenis de masă autohtoni. Această ocazie va fi oferită de întrecerile returului campionatului republican pe echipe.

Cu începere de luni, timp de patru zile, *sala Floreasca va reuni primele opt formații feminine și 11 masculine*, CUPRINZÎND TOT CE ARE MAI BUN LA ORA ACTUALĂ TENISUL DE MASĂ ROMÂNESC.

Interesant de reținut este faptul că *Maria Alexandru va evolua și în competiția masculină*, iar *Carmen Crișan* și *Eleonora Mihalca numai în partidele echipelor de băieți*, CSM II Cluj și Politehnica Timișoara. Deci un plus de atracție pentru cei care vor fi prezenți în sala Floreasca în prima jumătate a săptămînii viitoare.

Înaintea concursului clasamentele se prezintă astfel:

Femei: 1. Progresul Buc. 14 p., 2. Voința Arad 13 p, 3. Spartac Buc. 12, 4. Rapid Brașov 11 p, 5. Dinamo Craiova 10 p, 6. Voința Buc. 9 p, 7, Comerțul Tg. Mureș 8 p, 8. Tehnolemn Timișoara 7 p.

Băieți: 1. CSM 1 Cluj 20 p, 2. Progresul Buc. 19 p, 3. Politehnica Buc. 18 p, 4. Voința Arad 17 p, 5. Voința Brașov 17 p, 6. Comerțul Tg. Mureș 15 p, 7. Voința Buc. 14 p, 8. Dinamo Craiova 13 p, 9. Politehnica Timișoara 12 p, 10. CSM II Cluj 11 p, 11. CSM Iași 10 p.

Se va juca zilnic, dimineața și după-amiaza, între orele 9—13 și 17—21.

După turneele efectuate peste hotare, Maria Alexandru își va etala cunoștințele și în fața spectatorilor din sala Floreasca. Iat-o evoluînd în finala internaționalelor Iugoslaviei, de la Sarajevo.

„CUPA MUREȘUL" LA VOLEI

De curînd, la Tg. Mureș, s-a încheiat faza finală a „Cupei Mureșul" la volei — competiție organizată de Comitetul județean al U.T.C. în colaborare cu C.J.E.F.S. Mureș. Au participat 65 de echipe — fete și băieți — dintre care 12 în turneul final.

La fete, Cupa a fost cucerită de formația Liceului nr. 5 din Tg. Mureș, iar la băieți de C.F.R. Tg. Mureș.

MARGARETA PAUȘ

TURNEU DE HANDBAL LA GALAȚI

Sala sporturilor din orașul Galați găzduiește în aceste zile un turneu masculin de handbal dotat cu „Cupa Dunării". La această primă ediție a competiției participă echipe din București, Brașov, Ploiești și, bineînțeles, din orașul gazdă, reprezentat de Politehnica și selecționata de juniori.

T. SIRIOPOL — coresp.

RUGBYȘTII DE LA RAPID ÎN R. D. GERMANĂ

La invitația clubului sportiv Lokomotive Leipzig, formația de rugby Rapid București întreprinde un turneu în R. D. Germană. Rugbyștii bucureșteni vor juca la Leipzig (13 decembrie), Berlin (15 decembrie) și Henningsdorf (17 decembrie).

SĂ PREGĂTIM DIN TIMP PATINOARELE NATURALE!

Pentru reușita unui program de activitate în patinaj și hochei în centrele unde nu avem patinoare artificiale, trebuie să existe o preocupare temeinică, din timp impulsionată, în direcția amenajării unor suprafețe de gheață naturală.

Desigur, condițiile climatice din țara noastră sînt destul de capricioase, ceea ce scurtează perioada propice patinajului. Atunci, însă, cînd gheața este realizată și întreținută în condiții corespunzătoare, ea rezistă mai bine la variații de temperatură de scurtă durată.

Cum se pot amenaja astfel de patinoare?

De obicei, cele mai indicate terenuri, susceptibile de a fi transformate în patinoare, sînt stadioanele, terenurile de tenis, de volei etc. Cu alte cuvinte, sînt bune toate terenurile netede și care au în apropierea lor guri de apă. Cu foarte bune rezultate și fără dificultate se pot amenaja patinoare și pe lacurile din parcuri și grădini publice, cu adîncimi mici și unde grosimea gheții trebuie să fie de cel puțin 20—25 cm.

AMENAJAREA PATINOARELOR PE TERENURI SPORTIVE

Amenajarea patinoarelor pe terenurile sportive se începe prin delimitarea terenului cu o bordură de pămînt (sau zăpadă dacă aceasta există). Înălțimea bordurii nu va depăși 25—35 cm. Rolul ei este de a reține apa pe teren.

Pentru a se elimina infiltrațiile de apă în teren, îndată ce temperatura a scăzut la minus

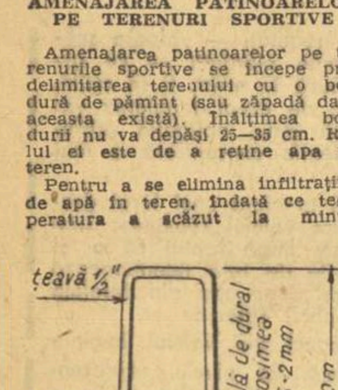

Fig. 1

4—5°C, se lasă terenul timp de 2—3 zile fără apă, pentru înghețarea stratului de la suprafață. Apoi, cu ajutorul unui furtun (ținut în sus) apa se pulverizează, pe vreme senină, în straturi subțiri. După înghețarea primului strat de apă se va repeta stropirea pînă la obținerea unei grosimi de gheață de 5—7 cm.

Dacă terenul a fost acoperit cu zăpadă, aceasta mai întîi se va bătători cu un tăvălug (dacă terenul a fost stropit și are o pojghiță de 2—3 cm de gheață, zăpada se va îndepărta de pe teren), apoi se va turna un alt strat de apă tot prin pulverizare. NU SE RECOMANDĂ INUNDAREA TERENULUI DINTR-O DATĂ, CU O CANTITATE MARE DE APĂ; aceasta va avea drept consecință o gheață cu denivelări și goluri. Pe timp de ninsoare terenul nu se va stropi deoarece se va forma o gheață zgrunțuroasă, care pentru a fi remediată va necesita un volum mare de lucru.

În cazul denivelărilor se va proceda la răzuirea gheții cu niște cuțite-razuri, manuale sau împinse de un autovehicul. Gheața răzuită se va îndepărta de pe patinoar prin măturare cu mături din nuiele și numai după aceea se va proceda la o nouă stropire a terenului. Razurile se pot confecționa ușor, prin posibilități locale. Cele mai ușoare de manevrat sînt razuri din dural (fig. 1).

Razurile din fier sînt fixate de obicei pe autovehicule (în față) care mai sînt folosite și la curățirea patinoarelor de zăpada căzută.

După ce s-a format un strat de gheață gros de cca 5—6 cm, se procedează la o nouă stropire a terenului prin intermediul distribuitorului de apă, care împrăștie apa în mod uniform, continuu și omogen pe întreaga suprafață a terenului.

IATĂ CUM POT FI CONFECȚIONATE ASTFEL DE DISTRIBUITOARE

Se ia o țeavă de aluminiu (dural) cu diametrul de 5—6 cm și lungă de cca 2 m. La ambele capete țeava se va înfunda, iar pe toată lungimea ei va fi găurită cu orificii de 2,3—3 mm în diametru, în linie, cu intervale între orificii de cca. 25 mm. (fig. 2). La cca 30 cm de la fiecare extremitate a țevii și în partea opusă orificiilor așezate în rînd, se vor face alte două orificii mai mari de cca. 30 mm diametru, în care se fixează prin sudare o altă țeavă îndoită în formă de U (de preferință tot din dural). La mijlocul acestei țevi se fixează un mîner tot din țeavă de dural, demontabil prin deșurubare. Capătul mînerului va fi prevăzut cu un niplu pentru racordarea furtunului, prin care apa trecînd prin mîner ajunge la țeava cu orificii și se scurge pe gheață distribuindu-se uniform pe suprafața ei. Un singur om poate manevra ușor un astfel de dispozitiv, acoperind succesiv întreaga suprafață a terenului.

CONDIȚIILE OBȚINERII UNEI GHEȚI PERFECTE

Pentru a se obține o gheață perfectă (netedă și lucioasă), se prepară din timp apa caldă, care se toarnă într-un butoi mai mare așezat pe o sanie. Același distribuitor cu care s-a turnat apa rece, dar cu mînerul demontat, se racordează la butoiul cu apă caldă, în spatele saniei. La aproximativ un metru distanță și în urma distribuitorului, se prinde o bucată de PÎNZĂ DE SAC cu aceeași lungime ca și țeava distribuitorului. Apa caldă din butoi se prelinge prin orificiile din țeavă, pe gheață, iar sacul întinde apa în mod uniform, netezind gheața și dîndu-i lustrul necesar după înghețare.

Sania poate fi trasă de unul sau doi oameni, în funcție de mărimea saniei și a butoiului.

Atunci cînd gheața se amenajează pe lacuri, se va avea grijă ca grosimea ei să nu fie mai mică de 20—25 cm. PENTRU A SE EVITA CRĂPAREA GHEȚII ÎN TIMPUL GERURILOR MARI, ÎN GHEAȚA DE PE LACURI SE VOR FACE COPCI — ÎN AFARA PERIMETRULUI PATINOARULUI — AL CĂROR DIAMETRU VA

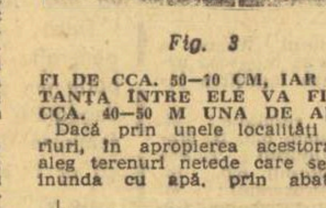

Fig. 3

FI DE CCA. 50—10 CM, IAR DISTANȚA ÎNTRE ELE VA FI DE CCA. 40—50 M UNA DE ALTA.

Dacă prin unele localități trec rîuri, în apropierea acestora se aleg terenuri netede care se pot inunda cu apă, prin abaterea

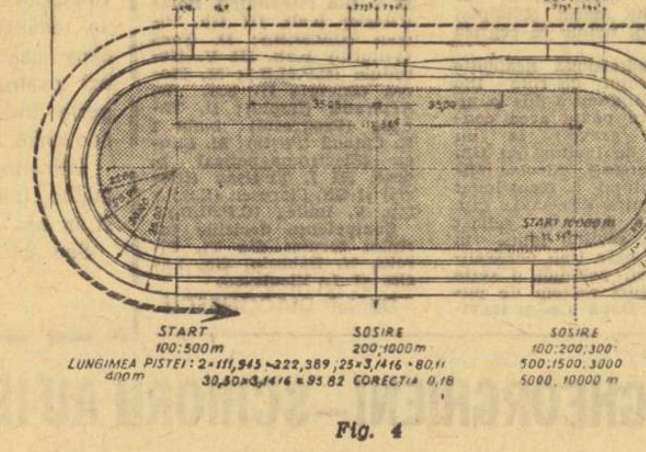

Fig. 4

temporară a cantității de apă necesare din rîu. Inundarea se va face în mod treptat — în straturi, pe măsura înghețării stratului precedent de apă. Dacă pe patinoar s-au format totuși crăpături în gheață sau goluri, acestea se umplu cu zăpadă udă, după care se nivelează cu razuri. Golurile se sparg mai întîi.

ÎNTREȚINEREA PATINOARELOR

Pentru întreținerea patinoarelor în stare bună, se va ține seama că, atunci cînd gerul va fi mai mic (minus 1—2° C), apa cu care se va stropi gheața trebuie să fie cît mai rece, și invers — pe geruri mari se va folosi apa caldă.

Pentru a se menține gheața practicabilă și pe vreme mai caldă cu temperaturi de +1° pînă la —1°, se recomandă ca în apa cu care se stropește seara patinoarul, să se adauge și praf de cretă; înainte de stropire toate petele negre se vor acoperi cu strat subțire de zăpadă curată. După înghețarea stratului de apă amestecat cu cretă, se mai dă încă un strat de apă curată foarte subțire. În aceste condiții gheața capătă un colorit alb-curat, reflectînd o cantitate mai mare de radiații solare, ceea ce diminuează mult procesul de topire. Lunecarea pe o astfel de gheață se menține bună.

DIMENSIUNILE PATINOARELOR

Dacă patinoarele de agrement nu au dimensiunile limitate, terenurile pentru hochei și pistele pentru patinajul viteză au dimensiuni bine precizate, de care trebuie să se țină seama la alegerea terenului pentru un patinoar. Pentru hochei terenul va avea forma dreptunghiulară, cu dimensiunile cuprinse între 51—61 m lungime și între 24—30 m lățime (fig. 3). ESTE BINE CA DE LA ÎNCEPUT PATINOARELE DE AGREMENT SĂ SE ÎNCADREZE ÎN ACESTE DIMENSIUNI CEEA CE VA PERMITE FOLOSIREA LOR ȘI CA TERENURI DE HOCHEI.

Amenajarea pistelor pentru patinajul viteză este ceva mai dificilă, în primul rînd fiind necesar un teren mult mai mare, care să aibă calitățile unui teren pentru un patinoar obișnuit, adică neted, cu guri de apă în apropiere. Există piste standard de 333 m și de 400 m, cu două și trei culoare. Pista ideală este aceea care are trei culoare întrucît permite desfășurarea competiției concomitent cu încălzirea patinatorilor. Se pot amenaja și piste de viteză reduse, totul depinde de posibilitățile locale.

Lungimea terenului necesar unei piste de viteză standard de 400 m este de 181,95 metri, iar lățimea de 70 m (fig. 4). La realizarea pistei de viteză, în foarte bune condiții se poate utiliza distribuitorul de apă indicat în fig. 1, a cărui lățime poate fi determinată după lățimea necesară a culoarelor respective, în funcție de dimensiunile terenului.

Trasarea terenului de hochei și a pistei de viteză se face cu culori de anilină preparate cu apă. Culoarele vor fi separate prin coamă de zăpadă, care în timpul stropirii gheții va fi îndepărtată.

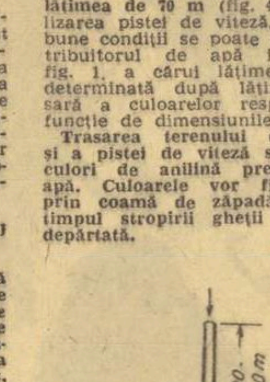

Fig. 2

Fiecare patinoar va fi prevăzut cu o cabană încălzită, cu vestiare, W.C., magazie pentru materiale.

MATERIALE NECESARE PENTRU CONSTRUCȚIA UNUI PATINOAR

În rezumat, pentru buna întreținere a unui patinoar sînt necesare următoarele materiale:

— furtunuri de apă, din cauciuc pînzat (100—150 m);
— site de dușuri care se pot monta pe furtun pentru a ușura pulverizarea apei;
— distribuitor de apă;
— razuri pentru curățirea gheții denivelate;
— lopeți din lemn pentru curățirea zăpezii de pe patinoar (cca. 20 bucăți) și lopeți din fier (cca. 10 buc.);
— sănii cu butoaie pentru apa caldă (de preferință 2);
— găleți pentru pregătirea zăpezii umede (2 buc.);
— mături din nuiele (15—20 buc.).

Este bine ca toate lucrările și procurarea materialelor necesare amenajării patinoarelor să fie făcute din timp, adică toamna; în această situație timpul prielnic cu temperaturi scăzute va putea fi folosit cu eficiență maximă.

Valeriu MARCHIEVICI
din Colegiul Central de arbitri al F. R. Patinaj

DE CE NU MAI SÎNT ONEȘTI UNII ANTRENORI DE JUDO?

Un sport milenar — judo — care presupune nu numai multe calități fizice, ci și, mai ales, psihice, a început să cîștige, cu repeziciune, adepți și la noi. Doar în răstimp de un deceniu acest sport de origine asiatică, cu ritualul său aparte, cu disciplina sa de fier și spectaculozitatea bine cunoscută, a devenit, în țara noastră, după numărul de judoka legitimați, cea de a patra disciplină sportivă practicată de tineret și nu numai de el, pentru că judo este accesibil și util oricărei vîrste. Nici un alt sport, la noi, nu a avut un asemenea ritm de extindere într-un timp atît de scurt.

Nu voi vorbi de diferitele divagații ale unora care consideră (sau vor să facă din el) judo un antisport; din fericire, în concepția majorității judokanilor de la noi este înrădăcinată adînc ideea că acest sport, excelent prin rezultatele sale fizice și psihice, trebuie să rămînă un sport pur, care să se practice cu strictețe după regulament, numai în sălile de sport. Și acesta este adevărul. Nu există judo-aplicativ decît în elucubrațiile scenariștilor de filme ușor comercializabile. Noi nu vrem judoka etalînd procedee de luptă pe străzi, sau în localuri publice, vrem în schimb să avem judoka ce vor cuceri cît mai mulți lauri în competițiile internaționale de anvergură. Tineretul din România — cum spunea Matusaka și alți mari specialiști ai judo-ului japonez — are mari înclinații naturale, fizice și psihice pentru judo.

Cine sînt acei care trebuie să apere puritatea psihologică a judo-ului, ca să spunem așa? În primul rînd antrenorii. Unii dintre ei se numără printre acei care au propagat frumusețea judo-ului încă în urmă cu un deceniu, cînd la noi acest sport era aproape necunoscut, ființa doar prin pasiunea unui mănunchi de oameni. Mi-amintesc de antrenori, ca ing. Liviu Urmă, Ilie Marinescu, Gh. Donciu din București, prof. Ali Bogdan din Timișoara, prof. N. Bucur din Mediaș, A. Barjică din Orăștie, dr. V. Șerban din Roman și mulți alții, oameni minunați, entuziasmați de ideea propagării judo-ului la noi. Ei au pus bazele acestui sport în România. Neînțeleși atunci, își consacrau tot timpul liber, cheltuiau bani din buzunarul lor, organizau demonstrații, mici centre de inițiere. Așa a fost ridicată prima generație de judoka, printre care mă număr și eu. Mi-aduc aminte cu emoție de primul nostru campionat (neoficial), ce a avut loc la Mediaș. Eram o mînă de tineri pasionați — Dan Georgescu, Mihu Răzvan, Dinu Cristof, Mircea Petrescu, Eugen Georgescu, Puiu Saromet, Radu Gruia și Laurențiu Vasilescu. Eram însoțiți și ajutați îndeaproape și de tînărul profesor Anton Moraru, azi secretar general al Federației române de judo.

...Anii au trecut și progresele acestui sport adoptat de tineretul de la noi sînt vădite. S-a hotărît, pe plan internațional, admiterea la Olimpiadă a judo-ului. În România s-a creat o federație de specialitate. Au avut loc întreceri oficiale în toată țara, întîlniri internaționale. Ne străduim să ajungem la o formulă fericită în extinderea judo-ului, la inițierea unei „școli românești", care să-l promoveze, să-l ridice pe culmi.

Primii judoka sînt acum oameni maturi, cei mai mulți antrenori. Dar, din păcate, ne dăm seama că azi în lumea antrenorilor s-au strecurat elemente și practici dăunătoare, incompatibile cu cinstea desăvîrșită pe care o dictează etica acestui sport. Unii dintre proaspeții absolvenți ai I.E.F.S., specialiști în predarea judo-ului, uitînd de rostul profesiei lor, nu sprijină de loc extinderea judo-ului în rîndul tineretului din școli sau facultăți. Ne referim îndeosebi la antrenorii Dumitru Bodnariu și Cristian Pavelescu.

Sînt antrenori ca Stelian Ștefănuț, din Craiova, care insuflă elevilor lor ideea nocivă de a cîștiga meciurile încălcînd regulile regulamentului de luptă, fapt sesizat de nenumărate ori în competițiile interne. Deseori, antrenorii își înscriu judoka doar la competiții ușoare, unde știu sigur că vor cîștiga locuri onorabile și de unde pot obține încasări apreciabile. Pe de altă parte, sînt alți antrenori sau instructori, ca Ilie Marinescu (cu predarea lecțiilor la domiciliu — în București), Nicolae Șerban (Olimpia București), Gheorghe Antonie (Laromet București), Gheorghe Popovici **(Timișoara)** și Mihai Vîrnă **(Pitești)**, care și-au făcut din judo un mijloc de venituri substanțiale, prin cursurile de inițiere cu plată. Și aceasta, sub egida unor **asociații** care organizează „**în serial**" aceste cursuri, numai pentru a obține venituri cît mai mari, uitînd de scopul nobil al judo-ului, acela de a crea tineri sănătoși, armonios dezvoltați, fizic și psihic. De aceea, mă întreb dacă n-a venit timpul ca F.R.J. să aplice aspre sancțiuni antrenorilor care încalcă normele de organizare a cursurilor de inițiere și selecționare și nu se încadrează în limitele moralei sportive, în general, și a regulilor eticii din judo, în special.

Și tot acești antrenori sau instructori, la care aș mai adăuga numele lui Florin Frazzei, proaspătul autor al unui manual de judo (!?) se erijează în „vedete" ale acestui sport, propagînd bîrfa, purtînd discuții neprincipiale, manifestări total străine de psihologia unui adevărat sportiv. O asemenea stare nesănătoasă în mentalitatea acestor antrenori a reieșit și la ultima conferință a F.R.J. și trebuie să constituie un semnal de alarmă pentru noi, cei ce activăm pe acest tărîm.

Ca unul care, de copil, practic judo, care m-am străduit să mă ridic continuu pe treptele sale de consacrare doar prin muncă, perseverență și pasiune, devenind azi antrenor, fac un apel călduros la generațiile mai vechi de judoka, azi aproape cu toții antrenori: de noi depinde ca să instaurăm din nou climatul sănătos ce exista în judo-ul românesc cu ani în urmă. Să facem din el o luptă sportivă bazată pe cinste și muncă serioasă. Să facem totul ca generațiile actuale să practice un judo corect, conform regulamentului acestui sport minunat. Și să nu uităm că fiecare trebuie să ne ducem munca noastră cu PASIUNE.

Gheorghe ILIE
antrenor

VIRGIL LUDU

Valențe muzicale...

Puține domenii sînt atît de înrudite, cu corespondențe atît de apropiate și sugestive, ca mișcarea și muzica.

Mai întîi a fost ritmul. Ritmurile naturii, vieții, muncii, artei. Ritmurile stadionului. Omul a iubit totdeauna mișcarea și cîntul. Fără ele viața ar fi searbădă și grea.

Într-o carte mai de demult a lui Mihail Ralea, am găsit, cu uimire, cîteva corespondențe între sistemele filozofice și valorile muzicale ale lumii.

Pe Bach, la timpul său, numai Kant îl putea egala filozofic, tălmăci și întregi.

Renouvier și Guyau, prin conținutul ideilor lor, sînt asemuiți lui Cesar Franck și Bizet. Wagner — complex și idealist, copleșit de mituri și aspirații epopeice, își găsește corespondent în Nietzsche și filozofia lui.

Însetate de frumusețile și adevărurile vieții și naturii sînt creațiile lui Jean Jacques Rousseau și Franz Schubert.

Plină de sens, de intime acorduri, ni se pare apropierea dintre Goethe și Beethoven.

Numai aparent înțelegem identitatea Bergson-Richard Strauss, dar aderăm total la corespondența Hegel-Brahms pentru substanța ideilor și veșmîntul lor materialist.

Făcînd un salt, care nu se vrea acrobatic, de a clasifica, tot muzical, dar nu filozofi, ci sporturi, și nu cu muzicieni, ci cu genuri de muzică, vă cerem înțelegere și imaginație. Sporturile, prin ele înseși, sînt muzică, ritm, tempo. Ca și muzica, ele au cadențe, pauze, laitmotive, cicluri.

Scrima, prin mișcarea ei, prin ritmurile și stilul ei caracteristic, sugerează un anume conținut muzical, o valență muzicală și pentru scrimă noi credem că acest echivalent este gavota. De altfel, costumul și epoca istorică în care a înflorit scrima sînt înrudite cu gavota.

Atletismul este o suită coregrafică dacă vreți. În ea, alergarea ar fi bineînțeles un allegro, săritura un scherzo, iar aruncarea un finale maestuoso.

Pentru patinaj zadarnic am căuta ceva mai potrivit ca valsul, înotul este un preludiu la viață, la întoarcere în timp, la regăsirea propriei noastre origini acvatice, iar fotbalul o uvertură sau o fantezie.

Ping-pongul, prin castanietele loviturilor, evocă o Spanie în sărbătoare, ca-n Albeniz sau Bizet, o îndrăcită și pasionantă habaneră. Și tot cu un ritm spaniol, dar de bolero, seamănă ciclismul.

Pașii de la tenis, cu venirile și retragerile de la fileu, par să fie ai unui tango argentinian, iar boxul — cu neprevăzutele lui sonor violente lovituri — o parafrază de jaz.

Oina ar fi rapsodia română. Prin puritatea și aspirația lui spre înalt, schiul este un adevărat poem simfonic, cu o orchestrație bogată, cu sugestive laitmotive și un final luminos, optimist.

În sfîrșit, alpinismul, sportul tuturor îndrăznelilor, ar fi simfonia... așa ca-n straussiana Simfonie a Alpilor. Om și natură înfrățiți în înaltul muntelui, prin îndrăzneala și măreția faptei.

Acestea ar fi numai cîteva corespondențe sugerate de ritmurile sporturilor și ritmurile muzicale. O lume dinamică, în care adeseori, așa ca în patinajul sau gimnastica modernă, totul se contopește în perfectă măiestrie. O lume încă necunoscută, care ne dezvăluie necontenit punți noi de înțelegere.

TELEcronica

ADIO LA TÎRGOVIȘTE!

Aici în munți, la Sinaia — de unde vă transmit în direct — soarele a dispărut, orizontul e la 30 de metri, pînă la acoperișul casei de peste drum, pînă la coșul ei, care fumează ca în desenele copiilor. Brusc, în spatele ei, începe o lume de ceață, de schi și de hochei. Nu știu cum e la dv. în cîmpie — mie, soarele de la Bacău, duminica trecută, mi s-a părut neverosimil, după cum neverosimil mi s-a părut primul gol al lui Pană — gol englezesc, de mare clasă, țîșnit din piciorul unei echipe bătute măr cu 8—0, înainte cu o săptămînă. (Dar ce mai e neverosimil în fotbal dacă Real Madrid pierde și acasă returul cu o echipă belgiană, care marchează la Madrid trei goluri? De ce ar fi Dinamo Bacău mai verosimilă decît Realul devenit ireal?). Așa cum mă aflu de unul singur în creierul munților, văzînd ce e în creierul lor, mi se pare că a venit ireversibilă vremea lui Polupanov, Firsov, Schranz și Biră. Adio la Tîrgoviște, la Dunărea Giurgiu, la U.T.A. (Semnez fiecare cuvînt din articolul lui Mirodan — unul dintre cele mai frumoase articole apărute la noi: Haide U.T.A.! Ar fi cazul, zic eu, să avem și noi la sfîrșit de an — cum au francezii — premiul pentru cel mai bun articol sportiv). Adio la Băluță — ce meci a făcut băiatul, duminică, pe ultimele raze de soare! — bun venit domnule Diamantopol...

Deși îi văd toate defectele, eu nu-s pornit pe crainicul nostru de hochei. Poate sînt prea subtil, dar lipsa lui de rigoare are farmecul ei — pe cuvînt! Acele multe cuvinte au totuși o spontaneitate reală — omul se miră ca și noi și nu ascunde, greșește și revine asupra greșelii cu un „a nu"... și cînd nu greșește, are dreptate. Diamantopol știe hochei — nu văd de ce i-am cere toată ziua, dogmatic, să fie mai concis. Concizia mă poate încînta la Hemingway, dar la altul mă poate face să dau cu cartea de pereți. E atît de concis acela, că nu mai spune nimic. Pentru mulți telemedici, concizia e o rețetă bună și la guturai și la ulcer. Nu se poate. Altfel, sovieticii sînt în formă, fără să ajungă la autodepășire — din cîte mi-am dat seama dintr-o transmisie corectă, fără mari rafinamente telegenice. Canadienii — cu mai mulți sau cu tot atîția profesioniști în echipă — nu vor renunța la jocul de unul singur, și acesta e farmecul lor. Cu suedezii și mai ales cu cehoslovacii lucrurile nu-s deloc lămurite, ca de obicei la început de sezon. Fair-play-ul unora și dificila „capsare" morală a celorlalți îi fac să piardă meciurile fără miză mare, ca să dea totul în situațiile decisive dintr-un campionat mondial. Cine nu mă crede, să-și aducă aminte de Marsilia... Cînd au mai pierdut ungurii cu 1—4 un meci la nivelul echipei naționale? Într-o transmisie care avea intuiția planurilor largi pentru un joc desfășurat pe spații largi — s-a văzut clar ce pot cehii cînd situația vine la o adică. Un jucător de calitatea lui Bene nu s-a mai văzut, o tehnică de valoarea celei maghiare a fost aruncată în aer prin „bombele" unei înaintări însetate — doamne ce sete! — de victorie. Dar cînd la 4—0 au intrat pe teren Pușkaș și Kocis, victoria cehoslovacă ne-a permis să încercăm și acel elegant sentiment care se numește melancolie... Dar să ne întoarcem la meciurile cu trei scoruri între paranteze.

BELPHEGOR

Divizia națională școlară

CLASAMENTE LA ÎNCHEIEREA TURULUI

FEMININ

Seria I					
1. Șc. sp. Bacău	7	7	0	21: 1	14
2. Șc. sp. P. Neamț	7	6	1	19: 3	13
3. Lic. N. Bălcescu Brăila	7	5	2	15:11	12
4. Penicilina Iași	7	4	3	13:12	11
5. Lic. Pedag. Bîrlad	7	3	4	13:14	10
6. Șc. sp. Buzău	7	2	5	9:16	9
7. Confecția Botoșani	7	1	6	5:18	8
8. Liceul Vidra	7	0	7	1:21	7
Seria a II-a					
1. Șc. sp. 2 Buc.	7	7	0	21: 2	14
2. Dinamo Buc.	7	5	2	17: 7	12
3. Șc. sp. Ploiești	7	5	2	16: 7	12
4. Șc. sp. Constanța (o nepr.)	7	4	3	13:10	10
5. Liceul 2 Pitești	7	2	5	9:16	9
6. Liceul 3 Tîrg.	7	2	5	8:16	9
7. Liceul Găești	7	2	5	7:19	9
8. Liceul Olteni	7	1	6	5:19	8
Seria a III-a					
1. Șc. sp. 1 Buc.	6	6	0	18: 0	12
2. Cutezătorii Buc.	6	5	1	15: 3	11
3. Rapid Buc.	6	4	2	12: 8	10
4. Constructorul Buc (o nepr.)	6	3	3	11:11	8
5. Șc. sp. M. Basarab București	6	2	4	8:12	8
6. Șc. sp. 3 Buc.	6	1	5	3:15	7
7. Viitorul Buc.	6	0	6	0:18	6
Seria a IV-a					
1. Liceul Simeria	7	7	0	21: 4	14
2. Șc. sp. Timișoara	7	6	1	20: 8	13
3. Lic. 2 Rm. Vîlcea	7	5	2	18: 6	12
4. Șc. sp. Caransebeș	7	4	3	14:12	11
5. Șc. sp. Deva	7	3	4	12:13	10
6. Șc. sp. Arad	7	2	5	6:15	9
7. Liceul ec. Tg. Jiu	7	1	6	6:19	8
8. Șc. sp. Craiova	7	0	7	1:21	7
Seria a V-a					
1. Șc. sp. Sibiu	7	7	0	21: 2	14
2. Șc. sp. Brașov	7	6	1	19: 3	13
3. Liceul 2 Ploiești	7	5	2	15:10	12
4. Liceul Blaj	7	3	4	13:15	10
5. Lic. Miercurea Sib.	7	3	4	10:13	10
6. Lic. H.C.C. Alba Iulia	7	2	5	9:17	9
7. Lic. Agricol Sibiu	7	1	6	6:18	8
8. Liceul 2 Făgăraș	7	1	6	4:19	8
Seria a VI-a					
1. Liceul N. Bălcescu Cluj	7	7	0	21: 3	14
2. Șc. sp. Toplița	7	6	1	20: 8	13
3. Șc. sp. Oradea	7	5	2	17:12	12
4. Șc. sp. Cluj	7	4	3	13:11	11
5. Șc. sp. Tg. Mureș	7	3	4	15:13	10
6. Liceul Sighet	7	2	5	9:17	9
7. Liceul 2 Bistrița	7	1	6	7:18	8
8. Liceul 2 S. Mare	7	0	7	1:21	7

LA GHEORGHIENI — SCHIORII AU IEȘIT PE ZĂPADĂ

(Urmare din pag. 1)

construită din beton armat pe schelet metalic, cel mai înalt punct de lansare se află acum la aproape 20 m, iar lungimea pistei de elan a crescut la 35 m. Firește, mărirea pistei de avînt a necesitat lucrări importante și pe terenul de aterizare, al cărui unghi de înclinație a fost corectat. În plus, s-a lărgit „albia" aterizării, lungindu-se în mod corespunzător și contrapanta. Toate acestea au necesitat un volum mare de lucru, dizlocarea a sute de metri cubi de pămînt, defrișări etc. Numeroși schiori, tineri și vîrstnici (aici toți se consideră schiori, începînd de la copiii de 5—6 ani pînă la oameni cu tîmplele cărunte) din Valea Strîmbă, Gheorghieni și alte sate din apropiere au lucrat mii de ore pentru punerea la punct a noii trambuline și a unei frumoase cabane aflată la cîțiva pași. În a treia zi a lui decembrie, totul era pus la punct la trambulină și urma doar să se mobileze clădirea care va servi ca loc de odihnă și de încălzire pentru sportivi și spectatori. Cînd stratul de zăpadă se va îngroșa, săritorii din Valea Strîmbă vor face premiera, dar pînă atunci comisia orășenească de schi din Gheorghieni așteaptă ca un specialist al federației de schi să facă o ultimă verificare a trambulinei și a pistei de aterizare, să i se facă omologarea, cum s-ar spune.

LA ȘCOALA SPORTIVĂ DIN GHEORGHIENI

Celălalt obiectiv al vizitei noastre a fost Școala sportivă din Gheorghieni (director prof. *T. Bazilides*) care, pe lîngă altele, are și o puternică secție de schi-fond. Deși stratul de zăpadă nu acoperise încă complet denivelările solului din curtea liceului, transformată într-un adevărat complex sportiv (terenuri de baschet, volei, tenis, handbal, pistă de atletism, platformă de beton pentru hocheiști în timpul cît lipsește zăpada, portic de gimnastică, sectoare de aruncări etc), *micii schiori ai inimosului profesor de educație fizică, Anton Elekeș, antrenorul fondiștilor, au inaugurat sportul zăpezii.* Fete și băieți, echipați cu schiurile ușoare de alergare (cei avansați cu schiuri de performanță finlandeze, iar cei din grupele de începători cu cele fabricate la Reghin), au făcut primele tururi. Stînd de vorbă cu profesorul Elekeș, am aflat că *pentru noul sezon de schi Școala sportivă din Gheorghieni are planuri mari.*

În primul rînd, VREA SĂ DEPĂȘEASCĂ REZULTATELE DE ANUL TRECUT, *deși ele n-au fost de loc neglijabile (cinci titluri de campioni republicani la copii și la întrecerile pe țară ale școlilor sportive și numeroase locuri doi și trei)* și în consecință secția s-a pregătit intens.

Antrenamentele mai intense au început o dată cu noul an școlar, dar chiar *și în vacanța de vară schiorii au practicat sporturi complementare pentru menținerea condiției fizice.* Pentru imitarea mișcărilor specifice schiului de fond, profesorul Elekes a avut o interesantă inițiativă și anume *amenajarea unei pîrtii de 70—80 m pe care a acoperit-o cu un strat de cetini de brad, iar din loc în loc a așezat o cîrpă înmuiată în petrol care, ungînd tălpile schiurilor, ajuta la alunecare.* Firește, acesta a constituit doar un fel de divertisment în complexul metodic de antrenament. Noul sezon a fost pregătit și din punct de vedere administrativ. Schiorii au aproape tot ce le este necesar la concursuri și antrenamente (schiuri, bețe, ghete, echipament), *problema nerezolvată rămînînd încă cea a cerii.* Secția nu dispune de ceară de bună calitate și de un sortiment diversificat. O *dificultate în pregătire prezintă schiurile tip „Săgeata", fabricate la Reghin, care sînt grele, insuficient de flexibile și se rup cu ușurință.*

Secția de schi a Școlii sportive are un sprijin substanțial din partea direcțiunii liceului, a tuturor profesorilor de educație fizică, chiar și de la acei care funcționează la alte școli și trimit spre selecție tineri care se evidențiază la schi. Datorită acestei rodnice colaborări, secția are elevi și de la cele două școli generale din oraș și din comunele apropiate, cum sînt Valea Strîmbă și Remetea, care sînt reprezentate cu peste zece schiori la Școala sportivă din Gheorghieni.

ÎN PERSPECTIVĂ, UN CENTRU DE INIȚIERE ÎN SCHIUL ALPIN

La Gheorghieni, peste tot unde există vreo tangență cu sportul, problema schiului se află la loc de cinste. Organul orășenesc de educație fizică și sport (președinte C. Bela) și comisia orășenească de schi (președinte Al. Bleneși) și-au întocmit un plan de muncă pentru noul sezon competițional, din care nu lipsesc nici cele mai mici amănunte organizatorice. N-a fost neglijată nici problema aprovizionării celor care doresc să practice schiul. Magazinul de materiale sportive din localitate pune la dispoziția celor interesați tot ceea ce le este necesar, începînd cu schiuri și bocanci de tip popular, pînă la ustensile care satisfac și cele mai rafinate gusturi. *Se preconizează ca la asociația sportivă Voința să se înființeze în curînd o secție de schi în care să fie atrași toți acei care practică probele alpine, iar la locul denumit „km 3", în apropiere de oraș, să se amenajeze o pîrtie pentru coborîre și slalom și să fie ORGANIZAT UN CENTRU DE INIȚIERE ÎN SCHIUL ALPIN.*

Mai sînt prevăzute și alte acțiuni, atît la nivel de performanță, cît și la cel al schiului de agrement, cum ar fi, de pildă, *organizarea de excursii pe schiuri, concursuri pentru începători (copii, juniori, seniori și veterani), înființarea de cursuri pentru reîmprospătarea cunoștințelor tehnice ale arbitrilor* și altele.

Din cele constatate, și arătate mai sus, se poate trage concluzia că la Gheorghieni — inclusiv Valea Strîmbă — noul sezon de schi a fost pregătit cu minuțiozitate.

DE NECREZUT!...

REFERAT:

În sarcina biroului federal cade organizarea finalei campionatului național de juniori, programată, conform calendarului competițional intern, în București, pentru zilele de 19—21 decembrie.

Cum în Capitală sau în celelalte centre din țară nu s-a putut găsi o sală corespunzătoare, care să poată adăposti această competiție, propunem a se cere aprobarea pentru noua sală a sporturilor de pe Selene.

În vederea acestei schimbări a locului de desfășurare, ar fi necesară numai suplimentarea cheltuielilor de transport a celor 90 de sportivi participanți, restul cheltuielilor fiind prevăzute în buget.

Rugăm ca intervenția pentru obținerea sălii să se facă mai energic, deoarece, în caz de refuz, ne vedem nevoiți să renunțăm la organizare, din lipsă de sală, pînă în sezonul de vară, cînd vom putea folosi din nou sala Floreasca II. În acest caz însă, competiția nu va mai putea fi folosită drept test în vederea selecționării loturilor care ar urma să participe la campionatele mondiale de tineret.

Secretar general, semnat indescifrabil

★

Dacă semnătura n-ar fi greu de descifrat, aș jura, după similitudinea datelor, că referatul a fost întocmit de federația de scrimă.

Dar, nu pot să cred așa ceva! Un sport olimpic cu atîtea rezultate de valoare, cu un prestigiu de apărat, prezent și de perspectivă, nu e de conceput să nu poată obține o sală în vederea desfășurării competiției supreme a schimbului de mîine.

PARADA-RIPOSTA

E adevărat că lotul național nu are o sală proprie de antrenament, dar asta e cu mult mai greu de obținut, pentru că ea presupune o programare regulată și de lungă durată. Dar să nu se poată obține trei zile o sală pentru desfășurarea unei competiții, îmi pare total de necrezut!?

Una e să ai în București patru secții de scrimă în cluburi și patru școli și centre de tineret, dintre care cinci (printre care și echipa campioană) să lucreze în săli necorespunzătoare, dar cu totul alta e să nu dispui de o sală în care să poți desfășura o finală de campionat național.

Nu, nu, de trei ori NU! Asta e de necrezut!...

Cît despre referat, bineînțeles că nu poate fi decît o glumă. Dar restul, deși de necrezut, totuși e foarte serios.

Cornel GEORGESCU

Unde mergem

AZI

BASCHET. Sala Floreasca, de la ora 16.30: Voința — Rapid (m. A), IEFS — Politehnica București (f.A), Steaua — IEFS (m.A), Voința — Arhitectura (f.B), meciuri în cadrul campionatelor divizionare; sala Giulești, de la ora 16.30: Olimpia — IEFS II (f.B), Rapid II — Pedagogic Constanța (f.B), Șc. sp. nr. 3 — Liceul „Dimitrie Cantemir" (C. N. juniori), Progresul — Steaua (C.N. juniori); sala „I. L. Caragiale", de la ora 16.30: „U" — Politehnica II (f.B), Liceul nr. 35 — Șc. sp. nr. 2 (C. N. juniori), Șc. sp. nr. 1 — Academia militară (C. N. juniori), Liceul „I. L. Caragiale" — Dinamo (C.N. juniori).

VOLEI: Sala Dinamo, de la ora 17.00: Dinamo — Medicina (A. f.), C.P.B. — Progresul (A. f.).

POPICE — arena Gloria (Clubul uzinelor Republica), de la ora 16, Gloria București — Petrolul Ploiești — meci în cadrul campionatului feminin, divizia A.

MÎINE

FOTBAL: teren Ghencea, orele 9: Steaua — Șc. sp. 2 (meci amical de juniori).

BASCHET: Sala Dinamo, de la ora 8.30: „U" — Petrolul Ploiești (m. B), Dinamo — „U" Timișoara (m.A), Politehnica — Politehnica Galați (m.A), Liceul Gh. Șincai — Cetatea Giurgiu (C. N. juniori masc.).

BOX: ora 10, Casa de cultură a sectorului 5 din calea Șerban Vodă: Finala „Cupei Olimpia".

VOLEI: Sala Floreasca, de la ora 8: I.E.F.S. — Electroputere Craiova (B.m), Aurora — Univ. (m.B), Steaua — Poli. Galați (A. m.). Sala Giulești, de la ora 8: Medicina — Știința Petroșani (B. m.), Electra — Vagonul Pl. (B.m.), I.E.F.S. — Farul (A.f.).

POPICE — arena Voința, de la ora 8, Voința București — Voința Tg. Mureș, arena Constructorul, de la ora 8, Constructorul București — Rafinăria Teleajen — partide din cadrul campionatului masculin, divizia A.

RESTANȚE ÎN DIVIZIA A LA POPICE

VOINȚA CONSTANȚA — PETROLUL PLOIEȘTI (F) 2328—2341 pd. Partida, contînd pentru etapa a VII-a, a revenit oaspetelor, care au avut patru jucătoare cu peste 400 de popice doborîte: Dumitru 411, Gavrilă 408, Dobre 407 și Negoiță 401. De la Voința s-au remarcat Antonovici 415 — cel mai bun rezultat al reuniunii — și Chesnoiu 405 pd. *(P. Cornel — coresp.)*

RAPID BUCUREȘTI — VOINȚA TG. MUREȘ (F) 2533—2575 pd. Jucătoarele de la Tg. Mureș, avînd în Margareta Szemanyi o excelentă realizatoare — **472 pd** — au **obținut o victorie prețioasă.** S-au remarcat junioarele Ana Albert (V) — 454 pd și Vasilica Pințea (R) — **441 pd.**

AUTONOMIA — CONDIȚIA EXISTENȚEI VIITOARE A FOTBALULUI NOSTRU — UNANIM APRECIATĂ

1. Cum ați recepționat noutatea că fotbalul nostru va căpăta un grad de autonomie sporită?
2. Ați reflectat la urmările pe care această optică le va avea asupra secției sau clubului dv.?
3. Cum intenționați să vă organizați unitatea pe care o conduceți în funcție de prerogativele și de responsabilitățile cuprinse în viitorul statut de existență a secțiilor și cluburilor de fotbal?

TITUS LUCACIU
(Secretar al clubului „U" Cluj)

1) Cu bucurie. Se împlinește o veche aspirație. Astfel, fotbalul nostru nu va mai fi o anexă oarecare, egal în drepturi cu popicele, de pildă. Ne așteptam la o libertate de acțiune care să permită cluburilor să devină puternice. Numai cu astfel de unități ne vom putea apropia și întrece cu forțele de prim rang ale fotbalului internațional și vom putea alcătui echipe naționale puternice. În sfîrșit, federația nu va mai fi doar un serviciu de înregistrare a problemelor, ci de rezolvare și tratare serioasă, așa cum se observă că aspiră în ultima vreme.

2) Cred că vor fi numeroase și importante. Responsabilitățile noastre se vor înmulți, dar munca va deveni mai frumoasă, mai pasionantă. Acesta este sentimentul pe care ți-l dă dreptul de a avea inițiative. Sper că ne vom putea gospodări după specific, că vom ajunge să decidem prompt drepturile și sancțiunile jucătorilor. De pildă, acum noi putem lua unele măsuri punitive împotriva fotbaliștilor nedisciplinați; în schimb, pentru a răsplăti pe un altul cu totul remarcabil avem nevoie de aprobarea Bucureștiului. Nu este logic. Mă gîndesc că relația echipei cu publicul va deveni mai strînsă. Toți cei ce simpatizează pe „U", în special locuitorii Clujului și organele locale, vor înțelege că forța echipei va depinde de acum înainte numai de sprijinul lor și de munca noastră. E un sentiment capabil să declanșeze uriașe energii. La rîndul lor, jucătorii vor fi mai atenți la propria evoluție, fiindcă vor ști precis cine îi sprijină, față de cine sînt datori. Prin raporturile ce vor fi instaurate, federația și cluburile se vor susține într-adevăr reciproc, nu ca înainte cînd existau legături mai mult pasive.

3) Noi am primit anumite drepturi sporite din partea Ministerului Învățămîntului, de la 1 iulie. Rezultatele au fost excelente. După un sezon nu prea strălucit ca rezultate, situația financiară a clubului este totuși acceptabilă și mai bună decît în anii trecuți. Iată ceva concludent. Cînd nu te mai simți mereu bursier începi să te zbați singur. Pentru viitor, întrevedem posibilități largi, pe care le vom valorifica printr-o politică economică cît mai bună. Avem în minte numeroase acțiuni care vor ameliora condiția clubului. Nu așteptăm decît dreptul de a le transpune în practică.

SECȚIA DE FOTBAL A CLUBULUI RAPID

1) O așteptam de mult. Noua optică trebuie să se răsfrîngă pînă jos în cluburile și secțiile de fotbal.

2) Nu vom avea decît de cîștigat, dacă toate urmările acestei măsuri vor fi traduse în practică cu precizie.

3) Intenționăm să organizăm secția noastră în mod exemplar, după normele ce vor fi stabilite de către F. R. Fotbal și sub conducerea acesteia.

NICOLAE BRETOTEANU
(U.T.A.)

1) Nutrim speranțe, dar practic nu ni s-a explicat cum va arăta încă. U.T.A. nu va putea exista fără un sprijin financiar, iar structura veniturilor nu ne este clară.

2) Primul gînd care ne-a venit este acela că va trebui să începem să ne gîndim la sporirea veniturilor proprii. Trebuie recunoscut că atît timp cît am fost în întregime subvenționați n-am întreprins nimic în acest sens.

3) Pe criterii de responsabilitate, exigență și de randament economic.

MIRCEA PASCU
(Secretar al clubului Jiul)

1) Idee interesantă. Vom avea posibilitatea să rezolvăm mai bine aspectele concrete ale existenței clubului, deoarece vom avea libertate de acțiune. Nu cunoaștem deocamdată rezolvările preconizate pentru inaugurarea concepției. Numai din încasări, noi nu vom putea rezista. Sper că vom primi în continuare subvenții de la U.G.S.R. Am vrea să știm ce preconizează forul nostru tutelar amintit, pentru viitor. Nu cunoaștem precis nici intențiile federației.

2) Va trebui să ne reconsiderăm activitatea. Vom avea nevoie de acum înainte de un sprijin mult mai intens din partea organelor locale. În Valea Jiului există numeroase echipe de fotbal mărunte. Ele fac parte din sportul de masă, dar beneficiază de resurse care diminuează posibilitățile echipei divizionare. Cu ele se cheltuiește mult și fără rost. Dacă s-ar face pentru zona aceea un club de fotbal cu o echipă de A și alta de B ar fi mult mai bine.

3) Vom începe să luptăm pentru venituri proprii mai mari. Sperăm că forurile locale vor înțelege să ofere un sprijin substanțial, dacă vor să aibă o echipă divizionară puternică. Este necesar un aport material, nu doar declarații de afecțiune. Astfel se va pune chestiunea probabil peste tot. Fiecare oraș va trebui să-și ajute echipa. Dorim să păstrăm intacte relațiile avute pînă acum cu U.G.S.R.-ul. Ele au fost excelente. Coroborînd toate resursele posibile, cred că va fi posibil să depășim stadiul actual. Sper că în perioada de autonomie sporită se va păstra tot ce a fost eficace înainte, vor fi adăugate forțe suplimentare și lichidate raporturile de excesivă dependență de pînă acum.

BUJOR MERA
(Președintele clubului Crișul)

1) Apreciem această inițiativă ca binevenită și necesară.

Sporirea gradului de autonomie a federației și secțiilor de fotbal va asigura o rezolvare mai operativă a problemelor, în conformitate cu specificul și particularitățile fiecărei unități.

El constituie o notă de maturitate și se va putea materializa numai dacă va fi asigurat un raport ferm de obligațiuni reciproce între secție, club, antrenori, jucători.

2) Biroul clubului și al secției de fotbal va studia experiența unor cluburi și asociații din țară și străinătate. În baza experienței noastre și a altora vom încerca să asigurăm un cadru organizatoric și o bază materială corespunzătoare secției de fotbal. Intenționăm ca la Crișul să se pregătească un mare număr de copii, juniori și fotbaliști tineri.

Secția va fi ajutată de un comitet de sprijin, format din membri susținători care să contribuie la asigurarea bazei materiale corespunzătoare.

3) Limitele autonomiei trebuie astfel stabilite, încît să asigure cointeresarea materială a tuturor celor ce vor participa la buna desfășurare a activității în viitoarele condiții.

Ziarul nostru a organizat un sondaj în legătură cu adoptarea măsurii care va acorda, începînd de la 1 ianuarie 1970, prerogative substanțiale Federației române de fotbal și unităților de performanță în domenii esențiale pentru dezvoltarea și evoluția lor: economic-financiar, administrativ și tehnic.

Publicăm întrebările și primele răspunsuri primite.

AU CUVÎNTUL ANTRENORII

„Transformările preconizate deschid fotbalului nostru drumul spre maturitate"

1. Cum apreciați ideea de autonomie care va deveni de la 1 ianuarie 1970 condiția existenței fotbalului nostru? Poate constitui și va deveni ea o dovadă de maturitate a fotbalului românesc?
2. Cum se cere realizată noua concepție astfel încît jucătorii și antrenorii să perceapă un spor de responsabilitate și de satisfacție personală?
3. Ce ați putea întreprinde dv. pentru consolidarea noii concepții?

M. BARBULESCU și I. CRISTESCU
(Rapid)

1) Considerăm că transformările preconizate după 1 ianuarie deschid fotbalului românesc drumul spre maturitate. Sperăm că ele vor ameliora pînă la optim relațiile jucător-antrenor-club și federație-cluburi. Așteptam, de asemenea, să fie acordate cluburilor toate prerogativele necesare.

2) Prin instituirea unor raporturi simple și clare, printr-un control sever asupra datorilor și drepturilor cu ajutorul unor instrumente eficace.

3) Devotamentul nostru pentru cauza fotbalului nu așteaptă decît acel cadru propice în care să se poată manifesta.

ȘTEFAN CÎRJAN
(„U" Cluj)

1) Prin dobîndirea unui grad de autonomie sporit, fotbalul nostru a făcut un serios pas înainte pe planul concepției. Era absolut necesar să se renunțe la tipare, la scheme. Noua condiție va ajuta cluburile să ajungă la o cale de dezvoltare specifică. Fiecare club este o entitate aparte și pînă acum acest lucru a fost cronic ignorat. Toate erau aliniate, conduse uniform și rigid. Fiindcă au fost înstrăinate de suportul lor natural, majoritatea cluburilor noastre sînt deocamdată unități palide și mediocre.

2) Modificarea adoptată ne va face să înțelegem că nu mai sîntem bugetivori. În subconștientul antrenorilor și jucătorilor s-a menținut latent această idee. Treaba mergea, nu mergea, subvențiile veneau și oamenii se complăceau într-o postură ce amintește de pensionari. Am uzat noțiunea de responsabilitate în lumea fotbalului, tocmai fiindcă am supralicitat-o dar fără să existe mecanismul ei declanșator. Multe atitudini excelente vor apare de acum înainte, cînd după cum ne vom așterne așa vom dormi. Dar noua concepție nu are proprietăți miraculoase în sine. Să fie bine înțeles acest lucru. Ea deschide perspective excelente, dar va trebui să o înțelegem bine și să muncim mult pentru împlinirea ei. Sper că vor dispare incompetențele și activitatea de mîntuială.

3) Am de gînd să ajut jucătorii să-și modifice optica. Ei trebuie debarasați de echivocul care le împăienjenește mintea. Vreau să introduc în conștiința lor, precizia. Obligații precise, drepturi precise, muncă, devotament pentru fotbal și răsplată proporțională. Este necesar să-i facem să accepte că fotbalul nu trebuie să mai reprezinte pentru ei doar o activitate anexă oarecare. Vizez la vremea cînd jucătorii se vor uita în tribune să vadă cîți spectatori au venit, la vremea cînd se vor simți factorii direcți ai spectacolului sportiv, dependent numai de strălucirea sau platitudinea lui.

PETRE STEINBACH
(A.S.A. Tg. Mureș)

1) Viitoarea concepție este excelentă în sine. Aș vrea să cunosc însă precis ce haină concretă va primi. Fiindcă în cazul cînd va fi mai mult o idee fără corespondenți reali, atunci revirimentul devine utopie.

2) Corelînd profund datoriile cu drepturile, stabilind corespondențe directe între muncă, între calitatea jocului, a performanței și modalitățile de retribuție. Aceste lucruri n-au existat cu adevărat pînă acum.

3) Să recunoaștem că am încercat de multă vreme să modelăm jucătorii numai prin vorbe. Ne-a lipsit mereu pîrghia concretă. În decursul timpului am avut numeroase idei, dar n-am reușit să realizez mare lucru. Mă izbeam cînd de o prevedere birocratică, cînd de alta, de rigori străine de specificul activității fotbalistice. Nu e de mirare decît pentru cine nu cunoaște intimitățile fotbalului de ce nu puteau fi convinși jucătorii să respecte marile responsabilități ale sportivului de performanță. Se juca prost, dar viața era căldută și tare plăcută. Așa ceva nu putea merge la infinit. Se trăia din buzunarul statului, se muncea puțin și prost, nu se oferea mai nimic în schimb. În viitoarea acceptiune aceste raporturi strîmbe vor dispare.

I. REINHARDT
(U.T.A.)

1) O consider oportună. Federația și fotbalul nostru au, în genere, maturitatea necesară pentru o existență bazată pe responsabilități directe. O dovadă este poate și calificarea echipei naționale. Activitatea fotbalistică nu mai merită să fie așezată pe picior de egalitate cu alte ramuri, ca de pildă: oina, șahul.

2) Prin cointeresare materială și morală. Numai astfel se va ridica automat responsabilitatea fiecărui sportiv. Creșterea calității jocului depinde și a depins întotdeauna de atitudinea jucătorilor. Dacă vor apare mecanismele capabile să producă atitudinea definitorie pentru fotbalistul de performanță, atunci forța competitivă a acestei ramuri sportive va spori considerabil.

3) Tot ce depinde de noi pentru ameliorarea generației actuale de jucători și o muncă intensă pentru formarea generațiilor tinere în spiritul noii concepții.

Romulus BALABAN

fotbal

TUR DE ORIZONT LA SFÎRȘITUL SEZONULUI DE TOAMNĂ (IV)

GOLURI MULTE? DA, DAR PRINTR-UN JOC COMPLET, EFICACE...

Ca la orice sfîrșit de sezon, statisticienii sportului cu balonul rotund sînt în apele lor: adună și scad, împart și înmulțesc, după care compară cu cifre din ediția precedentă pentru a trage anumite concluzii. Obținînd rapid și ușor numărul total al golurilor înscrise (349) în turul campionatului, ceea ce indică o medie (2,9) superioară față de anul trecut, unii s-au și grăbit să vadă în aceasta o creștere a eficacității și, implicit, a potențialului ofensiv la echipele noastre divizionare. Lăsînd la o parte faptul că la această medie au concurat unele rezultate jenante pentru o întrecere a divizionarelor A (*Steaua — A.S. Armata Tg. Mureș* 10—1, *Steaua — Dinamo Bacău* 8—0, *Dinamo București — U.T.A.* 6—0, *F.C. Argeș — Crișul* 6—1), precum și curiozitatea că într-un clasament european al eficacității Luxemburgul ocupa locul I, iar Italia... ultimul, să părăsim și noi acest domeniu al cifrelor (nu întotdeauna grăitoare) pentru a vedea ce anume s-a petrecut *MAI ELOCVENT în sezonul de toamnă PE PLANUL JOCULUI PROPRIU-ZIS.*

O RECRUDESCENȚĂ A FOTBALULUI REALIST

Spre deosebire de edițiile precedente, de astă dată tot mai multe formații divizionare au îmbrățișat ideea sănătoasă a jocului realist, inspirîndu-se din concepția despre fotbal a marilor echipe de pe continent, pe care tot mai mulți antrenori au avut posibilitatea să le vadă la lucru „de visu" sau prin intermediul micului ecran.

„Primum vivere, deinde filosofare" spune un vechi dicton cu aplicabilitate, după cum se vede, și în sfera sportului, în general, și a fotbalului, în particular. Simptomatică în ceea ce privește recrudescența fotbalului realist este, desigur, și aderența antrenorului Teașcă (ultimul mohican în materie de apărare în linie; Robert Domergue și Pierre Sinibaldi se lăsaseră mai de mult) la *jocul cu mai mare prudență* în defensivă, prin utilizarea dublajului permanent sau a lui „il libero", cu marcaj strict. Și nu se poate spune că acest cunoscut tehnician în fotbalul nostru s-ar fi înșelat cu ceva trecînd de la... filozofie la viață. Iată, fără să posede prea multe nume de marcă în formația pe care o pregătește, F.C. Argeș ocupă la încheierea turului locul IV, cu 18 puncte, aflîndu-se numai la 2 p de lider. (Cu punctele pierdute în ultimul minut la Iași și la Craiova sau cu cele cedate Rapidului pe teren propriu, F.C. Argeș ar putea fi lider de toamnă). *„Ce mai încoace și încolo* — îmi spunea deunăzi Valentin Stănescu, antrenorul Steagului roșu. *Cu ce am văzut la echipele care ne-au vizitat la Brașov, ca și la formațiile cu care am jucat în deplasare, pot să afirm că, în ultima vreme, aproape toți antrenorii au renunțat total la fotbalul naiv, demonstrînd prin jocul echipelor lor preocupare sporită pentru un joc mai prudent".* Fie că joacă cu un om liber în fața apărătorilor, fie că folosesc un „libero" (permanent sau temporar) în spatele ultimei linii, echipele noastre dau dovadă acum de o mai mare maturitate.

JOCUL CU LIBERO NU EXCLUDE SPECTACOLUL

Faptul, verificat cu prisosință, de-a lungul anilor, în partidele susținute de o serie de echipe puternice de club (Internazionale, A. C. Milan, Bayern München) sau reprezentative (R.F. a Germaniei, U.R.S.S., Iugoslavia), ne-a fost demonstrat elocvent și la noi într-o serie de meciuri cum au fost acelea dintre *Dinamo București — Steaua* și, mai ales, *F. C. Argeș — Dinamo București*, joc disputat nu de mult și în care ambele echipe au folosit pe „il libero". Într-adevăr, deși programat la sfîrșit de sezon (3 decembrie, la Pitești), meciul a satisfăcut integral, atît pe amatorul de fotbal diletant, cît și pe specialiști, *prin ridicatul tempo*, menținut multă vreme, *prin preocuparea pentru construcția jocului, prin desele faze de gol ivite la ambele porți.* Într-atît s-au dăruit jocului cele două formații, într-atît de echilibrat a fost raportul de forțe, încît nouă, ca spectatori neutri ai întîlnirii, aproape că ne-a părut rău că ea a dat în cele din urmă un învingător.

ȘI TOTUȘI, JOCURILE DE BUN NIVEL TEHNIC SÎNT EXCEPȚII

N-am pomenit aici, desigur, de toate meciurile care în acest tur de campionat au satisfăcut din punct de vedere calitativ. Pentru simplul motiv că toate celelalte care au nemulțumit au fost în număr mai mare, constituind REGULA. Cauza? *Echipele noastre nu manifestă întotdeauna preocupare pentru o rațională organizare a forțelor în teren, pentru un joc gîndit, echilibrat și elastic.* De aici inconstanța dovedită pe parcursul întrecerii, uneori chiar și în timpul unei partide, de aici și rezultatele atît de contradictorii ale majoritatea formațiilor noastre începînd de la lider (din această cauză locul I și-a schimbat atît de des proprietarul) și pînă la echipele aflate la periferia clasamentului. Cîteva exemple de inconstanță la formațiile noastre sînt, credem noi, edificatoare. Rapidul învinge pe F.C. Argeș, la Pitești, după un joc foarte bun, dar va pierde fără drept de apel partida cu A.S.A. Tg. Mureș; tot Rapidul cîștigă un meci dificil (2—0 cu Dinamo Buc., pe terenul din șos. Ștefan cel Mare) după care se chinuiește, literalmente, în fieful său din Giulești, întrecînd extrem de greu pe Farul și Petrolul. După scurta perioadă de întrerupere a campionatului, Steaua a realizat o frumoasă suită, obținînd 6 puncte în patru partide (0—0 cu F. C. Argeș, 2—0 cu Farul, 0—0 cu Petrolul, 8—0 cu Dinamo Bacău). Următoarele două partide susținute de Steaua, în deplasare, vor fi tot atîtea înfrîngeri: 0—1 cu Universitatea Craiova și 1—2 cu Crișul.

Și, din păcate, cu exemple de genul acesta am putea continua.

INCONSECVENȚA ÎN JOC — PRINCIPALA HIBĂ LA ECHIPELE NOASTRE

Nu se poate spune că antrenorii echipelor noastre divizionare nu cunosc principiile de bază ale fotbalului modern, cu aplicabilitate la cele două mari situații ale jocului, DE APĂRARE ȘI DE ATAC. Cu toții au luat parte la numeroase cursuri de perfecționare, organizate de F.R. Fotbal în ultimii ani, cu toții au avut posibilitatea să vadă, și practic, cum sînt aplicate aceste principii pe dreptunghiul gazonului. De ce să n-o recunoaștem, chiar și jocul unora dintre formațiile pe care le pregătesc ne arată că o parte dintre tehnicienii noștri și-au însușit bine aceste adevărate precepte ale fotbalului modern. Numai că, din păcate, jocuri de o asemenea manieră, la nivelul standardului internațional, sînt foarte rare la noi. În campionatul diviziei A, sînt încă foarte multe partide în care... ce vezi? Să studiem mai întîi o mostră de joc cînd o formație se află în posesia mingii. Cum procedează ea de regulă? Unul dintre apărători a efectuat corect deposedarea și imediat, a fost sau nu cazul, s-a grăbit să trimită o pasă decisivă, punîndu-și coechipierul din linia de atac în luptă directă cu adversarul, care, de cele mai multe ori, fiind cu fața la minge și avînd posibilitatea să anticipeze, intră cu ușurință în posesia balonului. Jucătorul care a utilizat un asemenea procedeu — pasa decisivă — nu a avut nici un fel de preocupare pentru jocul construcției jocului, pentru jocul combinativ, pentru pregătirea metodică a atacului.

Să urmărim, acum, echipele noastre cînd se află în defensivă. Cîte din ele aplică cu consecvență importanta armă de apărare care este pressingul? A pierdut, să zicem, înaintașul balonul; din momentul acela el și-a considerat misiunea încheiată și asistă nepăsător la continuarea fazei. Mareșalul așa-zis „gură cască" îi caracterizează — mai grav — și pe jucătorii din liniile dinapoi: mijlocașii lasă voit cîmp liber de acțiune adversarului, care operează în zona sa, fundașii nu sînt deprinși să îmbine armonios, la o apărare mixtă, marcajul în zonă cu cel individual, ș.a.m.d.

Se ridică firesc mai multe întrebări: nu cunosc jucătorii noștri de divizia A aceste „secrete"? Sau dacă cumva au cunoștință de ele de ce nu le aplică? Părerea noastră e următoarea: nimic din toate acestea nu sînt străine fotbaliștilor noștri divizionari. Ei APLICĂ însă, cu CONSECVENȚĂ numai ceea ce li se PRETINDE cu CONSECVENȚĂ. Să ne aducem aminte cît de CURSIV ies, de pildă, din defensivă apărătorii echipei noastre naționale (portarul trimite balonul cu mîna partenerului cel mai bine plasat, fundașii pasează pe jos coechipierului liber), să ne aducem aminte cît de des și de oportun vin aripile Dembrovschi și Lucescu în sprijinul liniilor dinapoi, cum se luptă (uneori cu prețul efectuării unui fault de joc) pentru balon Dumitrache cu fundașul din fața sa. De ce? Pentru că li se cere, pentru că o asemenea manieră de joc — care a adus tricolorilor rezultate de nebănuit — a ajuns, prin repetare, un obicei, O METODĂ; o metodă de joc, adaptată la posibilitățile reale ale fotbaliștilor care alcătuiesc echipa noastră reprezentativă. Se petrece, într-adevăr, un fenomen: naționala noastră nu-și mai domină teritorial adversarul (pierzînd, ca pînă nu de mult, în întîlnirile cheie), ci îi este superioară TACTIC (cîștigînd, de la o vreme, partidele-cheie). Folosind aceiași jucători care activează în campionatul nostru intern (6 dintre ei de la o singură echipă); aceiași jucători, dar care în scurta perioadă de pregătire la loi asimilează mai mult decît luni în șir la formațiile lor de club. Aici e... secretul!

G. NICOLAESCU

EPILOG LA MECIUL JIUL — CRIȘUL

Comisia centrală de competiții și disciplină a Federației române de fotbal, în ultima sa ședință, a analizat, în continuare, incidentele petrecute la partida Jiul Petroșani —Crișul Oradea.

În urma discuțiilor purtate cu arbitrul jocului, observatorul federal și delegații celor două echipe, COMISIA A HOTĂRÎT SĂ SANCȚIONEZE SECȚIA DE FOTBAL JIUL PETROȘANI CU ULTIM AVERTISMENT *pentru insuficiente măsuri organizatorice.* De asemenea, s-a făcut precizarea că *președintele secției de fotbal Crișul Oradea, V. Strengaru, nu a asistat la acest meci* (cum dintr-o greșită informare a apărut în unele relatări de presă), fiind reținut de probleme profesionale în orașul Oradea.

N.R. Ar fi, totuși, interesant de aflat cine s-a ascuns sub identitatea tovarășului Strengaru.

MECIUL F.C. ARGEȘ—RAPID A FOST AMÎNAT

Din cauza timpului nefavorabil, meciul amical de fotbal F. C. Argeș — Rapid, care urma să aibă loc duminică la Pitești, a fost amînat pentru perioada de pregătire dinaintea reluării campionatului.

Adversara echipei Dinamo Bacău în turul III al „Cupei europene a tîrgurilor"

KILMARNOCK — ...DIN 1890 [!] ȘI PÎNĂ ASTĂZI

Echipa Kilmarnock — din orașul cu același nume — urmează să înfrunte în turul al treilea al „Cupei europene a tîrgurilor" pe Dinamo Bacău.

Kilmarnock este una din echipele cu cele mai vechi state în divizia I a Scoției (înființată în 1890/91), dar cu toate acestea a cucerit doar o singură dată titlul de campioană în anul 1965, nereușind să țină pasul cu „așii" din Glasgow (în cele 73 de ediții, Rangers a devenit campioană de 34 ori, iar Celtic de 24 de ori). Este însă adevărat că între 1900 și 1947 (!) a activat fără întrerupere în prima divizie, ca performanță reușind însă un singur loc 3 (în 1918). A revenit în primul eșalon în 1955, și de atunci a devenit o echipă de temut. Alături de titlul cucerit în 1965, a ocupat locul secund de trei ori (în 1960, 1961 și 1964) și locul trei de două ori (în 1957 și 1966). Anul acesta a fost a 4-a din cele 18 formații participante.

În cele 83 de ediții de Cupă s-a comportat foarte onorabil: a cîștigat-o de două ori (în 1920 și 1929), fiind finalistă încă de cinci ori (1898, 1932, 1938, 1957 și 1960).

În cupele europene palmaresul „la zi" arată astfel:

C.C.E.:	65/66	4	1	2	1	6—7
C.E.T.:	64/65	4	1	0	3	6—10
	66/67	8	5	1	2	15—8
	69/70	4	2	0	2	9—7
		20	9	3	8	34—32	52,5%

Rezultatele tehnice spun lucruri mai edificatoare: 64/65: Eintracht Frankfurt 0—3, 5—1, F. C. Everton 0—2, 1—4. 65/66: 17 Nendohi Tirana 0—0, 1—0, Real Madrid 2—2, 1—5; 66/67: F.C. Antwerp 1—0 și 7—2, La Gantoise 1—0, 2—1, Lokomotiv Leipzig 2—4, 0—0. În toamna aceasta: 2—3, 3—1 cu F. C. Zürich și 4—1, 0—2 cu Slavia Sofia.

Kilmarnock a devenit mai cunoscută, însă, cu prilejul turneelor anuale de la New York la care a fost invitată de patru ori.

La primul turneu, în 1960, a cucerit primul loc fără înfrîngere — în grupă — în fața unor formații ca Bayern München, Nice, Burnley, Selecționata New York, pierzînd numai finala disputată cu cealaltă cîștigătoare de grupă, F. C. Bangu din Brazilia, cu 0—2! Invitată din nou în 1961, a făcut parte din aceeași grupă cu Dinamo București (0—0, în meciul lor direct), ocupînd locul 5.

În 1968, a fost a treia în grupă, după West Ham United și Mantova, iar în 1965 a terminat pe ultimul loc în grupă, dar cu rezultate onorabile: 1—1 și 0—2 cu Polonia Bytom (care avea să cîștige turneul în fața lui Dukla Praga), 1—2 și 1—4 cu Ferencvaros și 0—2 și 2—0 cu West Bromwich Albion.

După 13 etape se afla pe locul 7 cu 14 puncte (liderul avea 19), cu un golaveraj de 29—25.

Frederic MOISES
= Rupea =

LOTO — PRONOSPORT

SUCCESUL BILETELOR COLECTIVE LA PRONOSPORT

La concursul Pronosport nr. 49 din 7 decembrie a.c., succesul biletelor colective s-a concretizat prin obținerea unor premii în valoare totală de 93.028 lei de către un singur participant.

Astfel, participantul Ilie Nicolaie din com. Fusea — Titu, județul Dîmbovița a obținut pe un colectiv acoperit 20%, următoarea suită de premii:

2 premii cat. I (10%) a 43.992 lei = 87.984 lei.
12 premii cat. a II-a (10%) a 341 lei = 4.092 lei.
34 premii cat. a III-a (10%) a 28 lei = 952 lei.

Total 93.028 lei

Deci biletele colective sînt forme de participare foarte avantajoase, întrucît dau posibilitate participanților de a juca scheme mari cu sume mici, iar cîștigurile sînt dintre cele mai importante.

Astăzi fiind ULTIMA ZI pentru depunerea buletinelor pentru concursul Pronosport de mîine, nu vă rămîne decît să le verificați eficacitatea — participînd pe bilete colective.

● Publicăm programul concursului Pronosport nr. 51 din 21 decembrie 1969: I: Bari — Cagliari; II: Bologna — Torino; III: Juventus — Lazio; IV: Lanerossi — Brescia; V: Milan — Fiorentina; VI: Napoli — Internazionale; VII: Roma — Palermo; VIII: Verona — Sampdoria; IX: Cesena — Catania; X: Como — Reggiana; XI: Livorno — Mantova; XII: Modena — Pisa; XIII: Reggina — Varese.

NUMERELE EXTRASE LA TRAGEREA LOTO DIN 12 DECEMBRIE 1969:

EXTRAGEREA I: 83 16 4 44 1 56 80 75 71 81 8 52.

FOND DE PREMII: 495.240 lei.
EXTRAGEREA a II-a: 73 68 11 87

FOND DE PREMII: 369.661 lei.

Plata premiilor pentru această tragere se va face astfel:
— În Capitală: de la 20 decembrie 1969 pînă la 26 ianuarie 1970 inclusiv.
— În țară: de la 24 decembrie 1969 pînă la 26 ianuarie 1970 inclusiv.

După însănătoșirea actorului Ștefan Bănică

TEATRUL BULANDRA

ANUNȚĂ PENTRU

marți 23 dec. și miercuri 24 dec., ora 15

ÎN SALA PALATULUI

două spectacole extraordinare

D-ALE CARNAVALULUI

de I. L. Caragiale

cu

TOMA CARAGIU — OCTAVIAN COTESCU
ȘTEFAN BANICĂ
GINA PATRICHI — RODICA TAPALAGA
MARIN MORARU
AUREL CIORANU — GHEORGHE NOVAC

regia: LUCIAN PINTILIE

Biletele s-au pus în vînzare la casele teatrului din B-dul Schitu Măgureanu nr. 1 (tel. 14.60.60) și str. Alex. Sahia 76 A, Grădina Icoanei (tel. 12.44.16).

Fază din ultima confruntare rugbystică franco-română, găzduită de Franța (Nantes, 10 decembrie 1967). În echipament alb — românii.

Trimisul nostru special în Franța, DAN GÂRLEȘTEANU, transmite telefonic:

CĂLĂTORIE LUNGĂ CU INTERMEZZO PARIZIAN

● PRIMIRE CALDĂ ȘI UN COCTAIL LA MARE ÎNĂLȚIME ● SURPRIZĂ PE PERONUL GĂRII DIN TARBES ● UN PRIM CONTACT CU STADIONUL „MAURICE TRÉLUDE" ● PRESA FRANCEZĂ MANIFESTĂ UN DEOSEBIT INTERES

De-a lungul a 24 de ore de călătorie, cu un scurt intermezzo turistic și... protocolar, echipa de rugby a României a străbătut distanța București — Tarbes, via Paris. Desigur, noutățile pentru cititori nu lipsesc. Să începem, deci, respectînd însă mai degrabă cronologia decît ierarhia importanței lor.

La Paris — PRIMIRE CALDĂ, AMICALĂ, DIN PARTEA OFICIALITĂȚILOR RUGBYSTICE FRANCEZE. În schimb, vremea, cam rece, nu prea îndemna la plimbări pedestre pentru după-amiaza de așteptare a legăturii de tren. Așadar, autocarul ! S-a făcut turul (neclasic) al Orașului Lumină, cu un ghid ad-hoc, dar versat, respectiv doctorul M. Constantinescu, asistat, pentru problemele... edilitare și de urbanistică, de arhitectul Nicolescu, mijlocașul la deschidere.

COCTAIL LA... ÎNĂLȚIME

Spre seară, **revista „Miroir-Sprint" a oferit delegației un cocktail cu adevărat la... înălțime,** în saloanele restaurantului din Turnul Eiffel. Cu acest prilej binecunoscutul specialist în rugby Robert Barran i-a prezentat pe jucătorii români membrilor redacției pe care o conduce, de altminteri cu toții evident pasionați și competenți într-ale balonului oval. S-au numărat printre invitați și trei celebri jucători internaționali francezi, cu toții în cîteva rînduri parteneri de întrecere ai reprezentanților noștri, respectiv : Amédée Domenech, Pierre Albaladéjo și Aldo Gruarin.

SPRE TARBES

Seara — start în cursa de circa 900 km-cale ferată Paris — Tarbes (în noaptea de joi spre vineri) în care, desigur, plecarea și sosirea au avut loc... în pluton. Iar pe peronul gării (vineri dimineața), ne-a așteptat o frumoasă surpriză : alături de Radu Demian, sosit cîteva minute înainte, sute de tineri tarbezi veniseră să-i întîmpine pe români. Wussek, mai... vrednic, adică sosit mai înainte, ne aștepta la reședința temporară din Tarbes.

Au urmat instalarea, o binemeritată odihnă, masa și, apoi, la ora 15 (aceeași cu ora de începere a meciului de duminică), un antrenament de 90 de minute pe stadionul „Maurice Trélude" (22 000 de locuri), care va găzdui partida.

În cursul după-amiezii, ECHIPA A FOST VIZITATĂ DE PRIMARUL ORAȘULUI, **dl. Paul Boyre.**

ECHIPA PROBABILĂ A ROMÂNIEI

În ce privește echipa română, formula probabilă (susceptibilă totuși de modificări) este următoarea : Marinescu ; Nica, Irimescu, Dragomirescu, Wussek ; Nicolescu, Florescu ; Demian, Răscanu, Ciobănel ; Țuțuianu, Șerban ; Dinu, Onuțu, Baciu (în ordinea numerelor — de la 15 la 1). Este posibilă o multiplă schimbare, respectiv să joace Dragomirescu mijlocaș la deschidere în locul lui Nicolescu, variantă în care Wussek ar redeveni centru, iar Suciu ar juca aripă. Probabil că aceste lucruri se vor decide vineri seara.

Despre echipa Franței, PROBABIL CĂ ȘTIRILE IMPORTANTE DIN CORESPONDENȚA DE LA PARIS NU VOR SUFERI RECTIFICĂRI.

Rezumăm, însă, opinia generală a specialiștilor francezi, conform căreia **excepîndu-l pe Savitski, care reprezintă totuși o apariție surprinzătoare, toate modificările sînt logice și nu slăbesc forța de ansamblu a formației.** Evident, ultimele antrenamente ale gazdelor, în dimineața și după amiaza zilei de sîmbătă, vor definitiva totul.

Deosebit de mare este interesul manifestat de presă. Astfel, prestigiosul cotidian de specialitate **„l'Equipe" a publicat un amplu interviu cu Radu Demian, iar în „Dépêche du Midi", în cadrul paginii speciale intitulate** „XV-LE ROMÂNIEI VA PUNE ÎN JOC LA TARBES TITLUL SĂU EUROPEAN", **cîțiva internaționali francezi de faimă exprimă păreri despre întîlnire, iar cea a lui Michel Crauste le rezumă foarte bine :** „MECIUL NU TREBUIE PIERDUT !"

Trimisul nostru special, CĂLIN ANTONESCU, transmite telefonic:

EXPLICAȚIILE UNUI SCOR SURPRINZĂTOR DE STRÎNS

O dată cu jocul disputat joi seara în „Olma Hallen" din St. Gallen, o primă etapă a turneului pe care-l întreprinde reprezentativa masculină de handbal a României s-a încheiat. Adică, acea parte considerată a fi o bună „încălzire" în vederea dificilelor jocuri pe care, de fapt, de abia de acum încolo le vor avea de susținut jucătorii români cu reprezentativele R. D. Germane și Cehoslovaciei.

Ca și în primul meci susținut în Elveția, joi seara adversarii selecționatei noastre au fost handbaliștii echipei naționale a țării gazdă. Desigur că cititorii, avînd la dispoziție doar o laconică știre (ora extrem de înaintată s-a dovedit necruțătoare...), **se întreabă, pe bună dreptate, cum a fost posibil ca, după o victorie comodă la 12 goluri diferență, într-un interval de numai 48 de ore, echipa noastră să se impună greu, cîștigînd în final cu un avantaj de 2 goluri,** ceea ce în handbal nu înseamnă prea mult.

O primă explicație ar fi aceea a CONDIȚIILOR „SPECIALE" în care s-a desfășurat partida : **„Olma Hallen" este, mai degrabă, un loc de expoziție : o sală cu ciment pe jos, fără instalații de încălzire și cu o iluminație insuficientă. Obișnuiți cu căldura și cu elasticitatea parchetului, jucătorii români au fost dezavantajați în raport cu gazdele (Gruia s-a și accidentat), acomodate cu această bază sportivă ce găzduiește frecvent partide din prima ligă a campionatului elvețian.**

Ceea ce considerăm însă **mai important** decît condițiile în care s-a desfășurat întîlnirea este **comportarea echipei române.** După acel 22—10 de la Berna, **jucătorii noștri au abordat a doua întîlnire cu o prea mare încredere în capacitatea lor de a se impune cu ușurință. Ei au comis cîteva erori, cu precădere în apărare,** mai ales în prima repriză și în finalul meciului, **cînd au primit cu o ușurință greu de crezut o serie de goluri. Pe acest fond de superficialitate s-a instalat și o lipsă de atenție, de ambiție în atac, FAPT CARE A DETERMINAT RATAREA UNOR BUNE OCAZII DE A ÎNSCRIE.**

În contrast cu această placiditate a jucătorilor români (să fie oare vorba de o economisire a forțelor pentru meciurile ulterioare ?) și probabil ambițională de severa înfrîngere pe care i-o administrase echipa română în primul meci, selecționata Elveției a acționat de această dată tactic mai disciplinat, cu o apărare avansată și extrem de dîrză, cu atacuri prelungite cît se putea de mult.

Din aceste motive, în meciul de la St. Gallen scorul nu i-a fost tot timpul favorabil echipei noastre. Ea a fost condusă cu 4—3 (min 11), după care însă a condus ea permanent la 2—3 goluri diferență, avînd chiar cu 5 minute înainte de fluierul final un avantaj de 5 goluri (scor : 14—9). Dar, în timp ce românii făceau, în final, demonstrații de pase, adversarii lor înscriau 3 goluri...

Desigur, aceste observații critice nu pot diminua valoarea unor victorii pe teren străin, chiar dacă am fi dorit ca al doilea succes să fie mai clar, pe măsura diferenței de valoare dintre handbalul elvețian și cel românesc. De aceea, nu e lipsită de importanță precizarea că **jucătorii români au făcut în Elveția o bună propagandă sportului nostru, atrăgîndu-și elogii publice (ZIARELE ELVEȚIENE NU AU PRECUPEȚIT SUPERLATIVELE ÎN TITLURI), meritate pentru tehnica, fantezia și ritmul cu care au acționat uneori.**

★

În continuarea turneului pe care-l întreprinde în R. F. a Germaniei, selecționata masculină de handbal a orașului București a întrecut, la Wolfsburg, formația locală Vf. L. cu 18—10 (9—6).

TOOMEY — RECORDMAN MONDIAL ȘI... FERICIT LOGODNIC

Americanul Bill Toomey, campion olimpic la Ciudad de Mexico, a reușit, la a treia tentativă din acest sezon, să corecteze recordul mondial al probei de decatlon, cu ocazia concursului care a avut loc la West Wood (în apropiere de Los Angeles), totalizînd 8 417 puncte (vechiul record îi aparținea vest-germanului Kurt Bendlin cu 8 319 p). Iată performanțele realizate de Toomey : 100 m 10,3 ; lungime 7,76 ; greutate 14,38 ; înălțime 1,93 ; 400 m 47,1 ; 110 mg 14,3 ; disc 46,49 ; prăjină 4,27 ; suliță 65,74 ; 1 500 m 4:39,4. După concurs, Toomey le-a declarat, printre altele, reprezentanților presei că este fericit : deține recordul mondial, iar săptămîna viitoare, la Santa Barbara, se va căsători cu englezoaica Mary Rand, campioana olimpică la săritura în lungime în anul 1964.

LA VIENA, CĂLĂREȚI DIN 11 ȚĂRI ÎNTR-O REUȘITĂ CAVALCADĂ A TINERETII

Dacă la concursul internațional de călărie disputat recent la „Stadthalle" din Viena (10 000 de locuri) nu ar fi fost prezenți celebrii călăreți italieni, frații Piero și Raimondo d'Inzeo (avînd la un loc venerabila vîrstă de 90 de ani...) și experimentații Quiepo de Llano (Spania), Paul Weier (Elveția), Guy Lefrant (Franța) și Peter Liehtner-Hoyer (Austria) s-ar fi putut spune că am asistat la cea mai tînără reuniune hipică internațională a acestui an. Alături de tinerii călăreți care au făimă : Vittorio Orlandi (Italia), Monika Bachmann (Elveția), Herman Schridde și Lutz Merkel (R.F. a Germaniei) au apărut călăreți noi, care, prin evoluțiile lor pe parcursurile destul de dificile pe care le-au avut de executat, au lăsat să se întrevadă calități ce le prevestesc mari succese într-un viitor foarte apropiat. Printre aceștia, am remarcat pe Derek Kent și Lionel Duning (Anglia), Bertrand Mirabeau (Franța), Ernst Eglin (Elveția) și, îndeosebi, pe foarte tinerele călărețe Pilar Cepeda (Peru), Lisi Rumwolf (Austria), Juana Holroyd (Portugalia), Sarah Roger-Smith (Anglia) și Maria Pagliai (Mexic), care, deși se găsesc de abia în al doilea an de concursuri internaționale, și-au însușit tehnica necesară abordării probelor grele de obstacole. De altfel, cele 12 amazoane prezente la acest concurs au stabilit la o treime proporția dintre numărul lor și al concurenților bărbați. Fenomenul s-a manifestat, de altfel, în tot cursul acestui an, chiar și la unele campionate europene cum au fost, de pildă, cel de obstacole pentru juniori de la Dinard (Franța), unde elementul feminin a avut 15 reprezentante, și cel al concursului complet de călărie (juniori), disputat în Italia, la care au luat startul și... 9 fete. Pe bună dreptate, se opinează pentru introducerea probelor olimpice de călărie și pentru femei, ca o recunoaștere a virtuozității lor în practicarea sportului călare.

La Viena s-au făcut multe greșeli la obstacole, dar nu s-a supărat nimeni. Toată lumea vrea să învețe și să se experimenteze, însă cu conștiința că... „fugit irreparabile tempus". Bătînd pasul pe loc, se riscă să se rămînă la o distanță ce crește de la an la an și care la un moment dat devine imposibil de recuperat.

Referindu-mă la sportul nostru călare, consider că este necesar să reintrăm cît mai curînd posibil în angrenajul competițiilor internaționale, chiar cu mijloacele existente, pentru a putea crește în mod progresiv călăreți și cai capabili să deschidă drumul succeselor viitoare.

Am stat de vorbă cu mai mulți călăreți tineri pentru a afla cum au reușit să progreseze într-un timp relativ scurt și mi-au răspuns aproape toți că au participat în fiecare an la cel puțin 7—8 concursuri internaționale. „Caii pe care îi încălecăm sînt și ei foarte tineri, dar se formează o dată cu noi de la concursuri". O statistică făcută la concursul de la Viena a avut următorul rezultat : 45 de cai de 6—9 ani și numai 25 de cai peste 10 ani. Toți călăreții își concentrează atenția asupra J.O. de la München și de aceea preferă cai tineri, care în 1972 vor fi în plină vigoare. Gabaritul cailor nu este o condiție sine qua non, însă talentul nu trebuie să lipsească, și mai ales forța, ce rezolvă cu succes abordarea obstacolelor mari, chiar dacă stilul clasic al călăreților se abandonează în favoarea stilului în șa, care le pare mai sigur în obținerea succesului.

Monika Bachmann (Elveția), cu calul Erbach, înainte de start. Talentata „amazoană" elvețiană a făcut parte din echipa olimpică a țării sale la Ciudad de Mexico.

Ca și în alte sporturi, și la călărie se vorbește de „noul val" care încă de pe acum lasă să se întrevadă impetuozitatea cu care se îndreaptă spre limanul consacrării. Ar fi de dorit să facem tot ce se poate pentru a merge cu acest val. Altfel, vom rămîne undeva în larg...

Felix ȚOPESCU

Corespondență specială din Belgia:

O FOARTE ONORABILĂ ÎNFRÎNGERE: RACING BELL — DINAMO 87—73

Lipsiți de aportul a doi jucători de bază, Novac și Chivulescu, ca și de al lui Bradu (gripat), dinamoviștii bucureșteni au reușit totuși să realizeze o excelentă partidă joi seara la Malines, în compania puternicei formații locale Racing BELL.

Nevrînd să se recunoască învinși din start și, astfel, eliminați din C.C.E., în pofida celor 22 de puncte handicap cu care s-a încheiat partid-tur de la București, acum opt zile, oaspeții au jucat cu hotărîre, ȚINÎND PIEPT ADVERSARILOR DE-A LUNGUL ÎNTREGULUI MECI, exceptînd finalul. **Belgienii au început furtunos, dar dinamoviștii și-au apărat remarcabil onoarea, ba chiar, spre surprinderea tuturor,** au reușit să încheie prima jumătate a întîlnirii cu un avantaj de un punct ! **Aceasta, în special grație excelenților Dragomirescu și Albu, care le-au arătat pur și simplu coechipierilor lor drumul spre coș. Prima jumătate a meciului a fost pasionantă ; a doua însă, ceva mai puțin, ambele echipe scăzînd vizibil (poate și justificat tactic) ritmul de joc. Racing BELL obținuse, la un moment dat, un avans de 9 puncte, dar Dinamo a redus din diferență, încît, cu 7 MINUTE ÎNAINTE DE FLUIERUL FINAL, SCORUL ERA 58—53 IN FAVOAREA GAZDELOR.** În aceste ultime minute românii au scăzut și mai mult din ritm, permițîndu-le jucătorilor de la Racing BELL să se detașeze și să încheie jocul cu scorul de 87-73 (42—43).

Fără îndoială, echipa belgiană s-a dovedit și acum mai bună, dar dinamoviștii n-au nici un motiv să roșească pentru această înfrîngere, întrucît făcuseră, poate cu excepția finalului, totul pentru a se apăra onorabil în fața unei echipe care va ajunge departe în competiția europeană.

Sîntem însă datori să mai subliniem ceva, anume ATMOSFERA DE REMARCABILĂ SPORTIVITATE ÎN CARE S-A DESFĂȘURAT PARTIDA ȘI, FAPT POATE UNIC (în orice caz în competițiile continentale intercluburi...), NICI UN JUCĂTOR NU A FOST ELIMINAT PENTRU 5 GREȘELI PERSONALE ! **Putem să-i asigurăm pe cititorii români că vom revedea întotdeauna cu mare plăcere, mai ales dacă va fi în plenitudinea mijloacelor, această foarte bună echipă care este Dinamo București.**

Formațiile și marcatorii : RACING BELL MALINES — Hillen 26, Eygel 4, Cruz 20, De Permentier 18, Michelet 4, Jacobs 0, de Vinck 0, Loridon 4, Pistelak 7, Van Kersschaever 4 ; DINAMO BUCUREȘTI — Albu 28, Diaconescu 6, Cernea 16, Dragomirescu 12, Giurgiu 2, Vissner 5, Mazilu 2, Haneș 2 ; arbitri : R. Aneuser (R.F. a Germaniei) și B. Besek (Cehoslovacia).

Fernand BOUVIER
„Les Sports" — Bruxelles

sportul în lume

MICI ÎNOTĂTORI ÎN PRAGUL AFIRMĂRII

Natația maghiară are acum un nou centru — Bekescsaba — care, după părerea specialiștilor din Ungaria, are toate șansele de a concura în scurt timp natația de performanță budapestană. Bazinul cu apă termală din Bekescsaba este o autentică pepinieră a performerilor de mîine : zilnic, vin la piscină zeci de copii între 7 și 14 ani, care efectuează, sub conducerea antrenorilor centrului, o intensă pregătire de concurs. Nelipsiți sînt și copiii de la grădinița din vecinătate, care, deocamdată, învață să plutească, în cadrul așa-numitei grupe preșcolare. Iată, în fotografie, pe cei mai buni înotători din Bekescsaba.

Trimisul nostru special, ROMEO CĂLĂRĂȘANU, transmite:

ILIE DASCĂLU, AL VI-lea BOXER ROMÂN MEDALIAT LA LODZ

Ultimul boxer român care a evoluat joi seara în sferturile de finală ale turneului speranțelor olimpice a fost „greul" Ilie Dascălu. El l-a întîlnit pe maghiarul Varga, un pugilist mai mic de statură, care a încercat și a reușit uneori să angajeze schimburi de lovituri de aproape. Dascălu a acționat foarte reținut, nu și-a folosit alonja. În loc să prefere loviturile directe, el a punctat mai mult cu croșee largi, uneori lovind chiar cu mănușa deschisă, ceea ce i-a adus un avertisment în repriza a doua din partea arbitrului polonez Idziak. În ultimul rund, Dascălu punctează mai mult și mai corect, este tot mai agresiv și, CU O PUTERNICĂ CONTRĂ DE DREAPTA, îl TRIMITE pe VARGA LA PODEA. Acesta este numărat și meciul este ca și jucat. În continuare, românul forțează victoria, Varga obstrucționează tot mai mult, se agață de adversar, acțiuni în urma cărora primește și el un avertisment. **Învingător la puncte — Ilie Dascălu.**

La cat. semiușoară, polonezul Caruk ne-a făcut o impresie deosebită în meciul susținut cu Muller (Cehoslovacia). Caruk este, de altfel, unul dintre puținii boxeri polonezi de valoare, pe care i-am văzut aici. El a plasat o serie rapidă de lovituri la figură, punîndu-și adversarul k.d. Nici n-a apucat Muller să se dezmeticească și din nou a fost numărat de două ori, iar în cele din urmă a fost oprit de arbitru să continue lupta.

La semimijlocie, un meci de mare luptă între Kania (Polonia) și Kaisser (RDG), în care spectacolul a fost la înălțime. Beneficiind de o bună pregătire fizică, cei doi pugiliști n-au scăzut ritmul luptei nici un moment. A învins, pînă la urmă, la puncte, polonezul Kania.

La mijlocie, cubanezul Corillo a cîștigat la puncte în fața lui Drodz (Polonia).

★

Într-una din pauzele galei de joi, l-am reîntîlnit pe cunoscutul antrenor polonez Felix Stamm, care în prezent îndeplinește funcția de coordonator federal, răspunzînd de fapt de întreaga activitate a antrenorilor din Polonia. Nu era în toane bune și mi-a explicat imediat motivul : **„S-au făcut multe improvizații în cele două selecționate poloneze prezente la acest turneu. 20 dintre boxeri s-au pregătit la cluburile lor și se vede bine că n-au muncit așa cum trebuia. Ceilalți 10, care s-au preparat în lotul polonez, ne-au dat satisfacție. Secretul e simplu. PREGĂTIREA LA CLUBURI NU DĂ REZULTATE, pentru că atît boxerii cît și antrenorii nu muncesc cu conștiinciozitate. În legătură cu turneul de la Lodz VREAU SĂ REMARC PE BOXERII SOVIETICI și ROMÂNI,** care s-au prezentat bine pregătiți. Turneul este interesant și prin surprizele care au loc aproape în fiecare seară. Aici mă refer în special la eliminarea lui Babarika și Ulianov".

Printre participanții la turneu l-am întîlnit și pe Alexei Kiseliov, fost pînă nu de mult titular în reprezentativa U.R.S.S. De cîtva timp, Kiseliov a devenit antrenor principal al naționalei sovietice, pe care de curînd a condus-o în turneul efectuat în S.U.A. și Canada. Am avut cu el o discuție interesantă legată de propunerea recentă a fostului său coleg de echipă Valeri Frolov, care opina pentru mărirea duratei luptei la 5 reprize a 3 minute. „Propunerea lui Frolov este rodul gîndirii lui, pentru că boxul amator nu vede necesitatea măririi numărului reprizelor. Socot că este absolut suficient pentru un boxer amator să susțină 3 runduri, în care el are timp suficient să-și dovedească măiestria. În ceea ce privește turneul de la Lodz, am observat o diferență mare între meciuri, adică unele de nivel foarte bun, iar altele foarte slab. Regret că stilul de luptă al acestor tineri pugiliști este orientat tot spre forță".

★

Simbătă seara vor avea loc semifinalele, în care își vor încerca șansele și 6 boxeri români. Cat. mușcă : **V. Ivan—Warnke (RDG),** cat. pană **M. Dumitrașcu—Bagdasarov (U.R.S.S.),** cat. semimijlocie : **D. Moraru — Sapkin (U.R.S.S.),** cat. mijlocie mică : **I. Győrffi — Klimanom (U.R.S.S.),** cat. semigrea : **V. Silițe — Nagy (Ungaria),** cat. grea : **I. Dascălu — Walesa (Polonia).**

TELEX - TELEX - TELEX - TELEX - TELEX - TELEX - TELEX

● După desfășurarea probei masculine de slalom uriaș de la Val d'Isère, în clasamentul pe echipe al Cupei Mondiale conduce Franța cu 80 p, urmată de S.U.A. — 34 p, Italia — 25 p, Austria — 20 p etc. În proba feminină de slalom special a „Criteriului primei zăpezi", primele 5 locuri au fost ocupate de Michèle Jacuot (Franța) — 72,80, Barbara Cochran (S.U.A.) — 73,10, Florence Steurer (Franța) — 73,25, Annie Famose (Franța) — 73,69 și Gertrud Gabl (Austria) — 73,97.

● După 16 runde, în turneul masculin de șah de la Palma de Mallorca conduc Petrosian (URSS) și Larsen (Danemarca) cu cîte 10 (1) p, urmați de Hort (Cehoslovacia) și Korcinoi (URSS) cu cîte 10 p, Spasski (URSS) și Diez del Corral (Spania) cu cîte 9 p, Mecking (Brazilia) și Unzicker (R.F. a Germaniei) cu cîte 8½ p etc.

● Cu prilejul unui concurs de natație, la Brno, Lutz Unger (R.D. Germană) a cîștigat proba masculină de 200 m liber în 2:01,3, iar cea feminină i-a revenit compatrioatei sale Rosita Krause în 2:16,8.

● Spaniolul José Llegra, fost campion mondial la categoria pană, a reintrat după o îndelungată absență învingîndu-l, la Barcelona, pe ecuadorianul Miguel Herrera prin k.o. în rundul 2.

ÎN COMPETIȚIILE CONTINENTALE DE BASCHET

● În cadrul „Cupei campionilor europeni" rezervată formațiilor masculine de baschet s-au disputat o serie de meciuri — retur. Rezultatele : E. K. E. Viena — Slavia Praga 79—93 (33—45) — s-a calificat Slavia ; Panathinaikos Atena — Steaua Roșie Belgrad 83—75 (37—37) — s-a calificat Steaua Roșie ; Villeurbanne — Hapoel Tel Aviv 86—61 (44—31) — s-a calificat Villeurbanne ; Akademik Sofia — Legia Varșovia 79—66 (39—40) — s-a calificat Akademik Sofia ; Honved Budapesta — Real Madrid 85—68 (41—37) — s-a calificat Real Madrid.

● În întrecerea feminină au avut loc trei partide retur, soldate cu următoarele rezultate : Union Firestone Viena — Sparta Praga 47—62 (23—25) — s-a calificat Sparta ; Wisla Cracovia — CREFF Madrid 76—41 (39—22) — s-a calificat Wisla ; Akademik Sofia — M.T.K. Budapesta 54—56 (32—21) — s-a calificat Akademik.

● În „Cupa Cupelor", la Liège, baschetbaliștii de la Standard au întrecut pe Solna Stockholm cu 127—90 (67—39), calificîndu-se pentru turul doi.

fotbal meridiane

● MÎINE, LA SYDNEY, AUSTRALIA — ISRAEL ● F. C. SANTOS A DISPUS DE PENAROL ● „STADIO AZTECA" VA FI REGAZONAT ÎN ÎNTREGIME

Duminică, în returul barajului pentru calificarea în turneul final al C.M., la Sydney, selecționata Australiei o va întîlni pe cea a Israelului (în tur : Israel — Australia 1—0). Meciul, așteptat cu legitim interes, se anunță disputat, dar suficient de echilibrat pentru a determina o a treia partidă, pe teren neutru. Gazdele vor beneficia de astă-dată și de aportul celui mai bun jucător, Ray Baartz, restabilit de pe urma unui accident. Într-una din partidele cu Grecia, Baartz a înscris 2 goluri.

În „Cupa Americii de Sud", F. C. Santos a învins cu 2—0 (0—0) formația Penarol Montevideo. Autorii golurilor sînt Pelé și Manuel Maria.

Stadionul „Aztec" din Ciudad de Mexico (106 000 de locuri), una din cele mai moderne arene de fotbal din lume, viitoare gazdă a unor meciuri din turneul final al C.M. din 1970, nu va suferi nici o modificare, dar, după cum a anunțat directorul întreprinderii proprietare, Ricardo Medarno, întreaga sa suprafață de gazon va fi schimbată.

U.R.S.S. CONFIRMĂ PARTICIPAREA LA C.M. DE HOCHEI

MONTREAL, 12 (Agerpres). **Selecționata de hochei pe gheață a U.R.S.S. și-a confirmat participarea la campionatul mondial. Alături de echipa U.R.S.S., deținătoarea trofeului, la ediția 1970 a competiției vor participa selecționatele Cehoslovaciei, Suediei, R. D. Germane, Finlandei și Canadei. Jocurile vor avea loc între 12 și 20 martie la Montreal (turul) și 22—29 martie la Winnipeg (returul).**

PANORAMIC SPORTIV EXTERN

De data aceasta, ne aflăm în pragul unei săptămîni competiționale în care fotbalul, izgonit de intemperii și, oricum, dornic (cel puțin în emisfera boreală) de a-și trage sufletul, se mai odihnește. Mai rămîne doar de stabilit, prin barajul Australia — Israel, cine va fi ultima calificată pentru turneul final al C.M. din apropiatul 1970. Victoria la limită obținută de Israel în partida-tur arată un echilibru de forțe care ne face să credem în eventualitatea unei a treia confruntări, desigur pe teren neutru, dar în orice caz tot în această săptămînă. În rest doar „Cupa europeană a tîrgurilor", dar prezența în optimile de finală a dinamoviștilor băcăuani ne îndeamnă să... pasăm rubricii comentariul.

A intrat, aproape exploziv, în actualitate, schiul. Evident, pe prim plan se situează disputele „alpinilor", al căror avantaj — calitatea spectacolului oferit — nu are încă „șanse" prea mari de a fi anihilat prin dramatismul curselor de fond echilibrate, ba nici măcar (pe meleagurile noastre, cel puțin) prin eleganța splendidelor zboruri ale săritorilor. Iată că ne aflăm chiar în zilele „Criteriului primei zăpezi" de la Val d'Isère și rezultatele de pînă acum confirmă previzările legate de supremație. Se afirmă, tot conform previzărilor, nume tinere, pentru care sezonul campionatelor mondiale reprezintă un excelent prilej de a obține o opțiune asupra biletelor de avion „olimpice 1972" în direcția mirificului, exoticului Sapporo din îndepărtata Japonie. Astăzi, în schi, cei 18 ani ai unei Françoise Macchi, ca să dăm doar un singur exemplu, nu mai reprezintă „vîrsta întrebărilor" (iertată fie-ne imixtiunea în treburile interne ale muzicii ușoare...), ci cea a răspunsurilor. Iar salba de stațiuni prin care trece mereu vesela caravană a așilor alunecușului pe tălpici (din diferite materiale, numai din lemn nu...) se simte mereu onorată de a avea ocazia să aplaude, bucuroasă gazdă, șerpuirile incredibil măiestre.

Numai că... Numai că rareori aplauzele sînt primite de schiorii noștri (schioare... nu prea mai avem) în asemenea situații, deși aparent, tehnica lor nu e sensibil inferioară celei a marilor campioni. Dar, ca să revenim la „oile negre pe cîmp alb", iată „menu"-ul săptămînii : în Franța, la Les Contamines, se dispută a patra ediție a „Marelui Premiu al sărbătorilor de iarnă" (slalom și slalom uriaș, numai pentru băieți), în Austria, la Lienz, un mare concurs (masculin și feminin) de slalom și coborîre, iar în Italia, la Cortina d'Ampezzo (întrecere de gradul B), coborîtorii și slalomiștii se vor întrece pentru „Cupa Ilio Colli". Între timp, în Elveția, la St. Moritz, fondiștii, deocamdată numai în probe rezervate ștafetelor, iau parte la „Săptămîna pregătirii și a ștafetelor", titulatură exemplar elocventă. Pentru completarea informării privind importanța fiecărui concurs în parte, amintim că în clasamentul „Cupei Mondiale" contează atît „Criteriul primei zăpezi", cît și concursul de la Lienz.

Pentru noi, week-end-ul mai prezintă însă și pe alt plan o importanță ieșită din comun, anume confruntarea rugbystică dintre reprezentativele Franței și României. Evident, rubrica revendică drepturi majore, pe bună dreptate. Asta însă nu ne împiedică să urăm, și prin intermediul săptămînalului nostru, deplin succes celor ce ne reprezintă la Tarbes, sub privirile Pirineilor !

G. RUSSU-ȘIRIANU

Tiparul I.P. „Informația", str. Brezoianu nr. 23—25, București

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXV — Nr. 755 (6189) ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT Duminică 14 decembrie 1969

COMUNICATUL plenarei Comitetului Central al Partidului Comunist Român

In zilele de 10—13 decembrie a.c. a avut loc plenara Comitetului Central al Partidului Comunist Român.

La deschiderea lucrărilor, plenara a păstrat un moment de reculegere în memoria lui Dumitru Petrescu și Alexandru Moghioroș, vechi militanți ai mișcării comuniste și muncitorești, activiști de frunte ai partidului și statului nostru, care au decedat în perioada de la ultima plenară a C.C. al P.C.R.

Plenara a dezbătut proiectul Planului de stat de dezvoltare a economiei naționale și proiectul bugetului de stat al Republicii Socialiste România pe anul 1970 — ultimul an al planului cincinal 1966—1970. Apreciind că prevederile celor două proiecte supuse dezbaterii corespund liniilor directoare stabilite în planul cincinal, posibilităților și nevoilor economiei naționale, ale societății noastre socialiste, orientărilor date de Congresul al X-lea al partidului privind dezvoltarea în ritm susținut a producției materiale, a științei, învățământului și culturii, ridicarea nivelului de trai al maselor muncitoare, plenara le-a aprobat în unanimitate și a hotărît să fie supuse spre legiferare actualei sesiuni a Marii Adunări Naționale a Republicii Socialiste România.

Plenara a analizat propunerile Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție cu privire la majorarea pensiilor țăranilor cooperatori. Plenara a apreciat că introducerea sistemului de pensionare la bătrînețe sau în caz de boală a țăranilor cooperatori a constituit o importantă măsură de ordin social. Plenara a adoptat în unanimitate propunerile ca, începînd de la 1 ianuarie 1970, pensiile acordate țăranilor cooperatori să fie majorate cu 50—80 la sută, creșterile mai accentuate aplicîndu-se la pensiile cooperatorilor care au lucrat un timp mai îndelungat în cooperativa agricolă de producție. Prin măsurile aprobate, sumele cheltuite pentru plata pensiilor către țăranii cooperatori vor crește în 1970 cu aproape 390 milioane lei față de anul 1969. In afara sumelor pe care le primesc de la Casa de pensii, țăranii cooperatori pensionari vor beneficia, în continuare, de ajutorul social acordat de cooperativă și de lotul de pămînt pe care îl au în folosință potrivit Statutului Cooperativei Agricole de Producție. Plenara își exprimă convingerea că măsurile de majorare a pensiilor vor contribui la îmbunătățirea în continuare a condițiilor de viață ale țăranilor pensionari și ale familiilor lor, vor constitui un important factor stimulativ în activitatea țărănimii cooperatiste.

Plenara a analizat propunerile Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. privind constituirea comisiilor pe probleme la Comitetul Central și la organele locale ale partidului — potrivit prevederilor Statutului adoptat de Congresul al X-lea al partidului —, și a aprobat o hotărîre cu privire la organizarea și funcționarea acestor comisii. Hotărîrea plenarei prevede constituirea la C.C. al P.C.R. a următoarelor comisii: Comisia pentru probleme economice; Comisia pentru probleme de agricultură și silvicultură; Comisia pentru probleme sociale, de sănătate și nivel de trai; Comisia pentru problemele dezvoltării orînduirii sociale și de stat; Comisia pentru problemele organizatorice, ale activității și vieții interne de partid; Comisia pentru problemele pregătirii cadrelor, învățămînt și știință; Comisia pentru problemele ideologice și cultural-educative; Grupul de lectori ai Comitetului Central; Comisia pentru relațiile internaționale. De asemenea, la comitetele județene, municipale și orășenești ale partidului vor funcționa: Comisia economică; Comisia pentru probleme de agricultură și silvicultură; Comisia pentru problemele organizatorice, ale activității și vieții interne de partid; Comisia pentru propagandă, învățămînt, știință și cultură; Grupul de lectori ai comitetului județean, municipal sau orășenesc de partid. In raport cu specificul activității lor, se vor constitui comisii asemănătoare la celelalte organe de partid locale.

Comisiile vor fi alcătuite din membrii organelor de partid respective, precum și din alte cadre cu experiență, pregătire politică și profesională corespunzătoare. La Comitetul Central ele vor fi conduse de secretari sau de membri ai Comitetului Executiv al Comitetului Central, iar la organele locale de secretari sau alți membri ai birourilor comitetelor de partid. Secretarii Comitetului Central și ai celorlalte organe de partid, secțiile acestora, vor consulta sistematic comisiile asupra principalelor măsuri din domeniile de care se ocupă și vor asigura participarea membrilor comisiilor la întreaga activitate pentru transpunerea acestora în viață.

Plenara a adoptat, de asemenea, hotărîrea cu privire la îmbunătățirea consultării și informării activului de partid, a comuniștilor și celorlalți oameni ai muncii asupra activității organelor de partid și de stat, asupra problemelor politicii interne și internaționale a partidului și guvernului. Plenara a constatat că informarea și consultarea activului de partid, a comuniștilor și maselor de oameni ai muncii asupra celor mai importante probleme ale politicii interne și externe promovate de partid și guvern, consfătuirile și schimburile de păreri pe problemele majore ale vieții economice și sociale au devenit tot mai mult

(Continuare în pag. a 4-a)

Trimisul nostru special în Franța, **DAN GÂRLEȘTEANU**, transmite:

MARE INTERES PENTRU CONFRUNTAREA RUGBYSTICĂ FRANȚA — ROMÂNIA

TARBES, 13 (prin telefon). Interesul cu totul deosebit pe care-l prezintă în Franța meciul de astăzi se manifestă din ce în ce mai accentuat pe toate planurile: în lumea jucătorilor, a conducătorilor și a specialiștilor veniți din toate regiunile țării — dar bineînțeles în număr cel mai mare din puternicele centre rugbystice ale Sudului; în lumea amatorilor de rugby (sîmbătă dimineața erau deja vîndute peste 15 000 de bilete), și, firește, în lumea presei sportive, care consacră pagini întregi acestui eveniment. Este desigur un interes explicabil dacă avem în vedere marea popularitate a rugbyului în această țară. Dar, în același timp — și ne-am convins pe deplin de acest lucru — un omagiu adus rugbyului românesc, care se bucură peste tot de o bună reputație și de o sinceră prețuire. Așadar, Tarbes-ul a intrat în principala actualitate sportivă franceză și trebuie spus că orașul, cu mai puțin de 60 000 de locuitori, dar cu aproape 1 000 de jucători legitimați, a făcut totul pentru a onora meciul. Oficialitățile, conducătorii rugbyului tarbez, atît de numeroșii amatori ai acestui sport, își manifestă bucuria de a-i avea ca oaspeți pe jucătorii români, în compania cărora „XV"-le Franței va susține primul joc internațional programat la Tarbes. **„După mai bine de jumătate de secol de activitate**, ne-a declarat dl. Marcel Laurent, președintele Comitetului regional Armagnac și Bigorre, **regiunea noastră a primit această mare recompensă și valoarea ei crește prin faptul că cele două echipe se numesc Franța și România, țări cu indiscutabilă valoare rugbystică".**

Și acum, cîteva noutăți despre cele două echipe. Vineri seara, jucătorii români și francezi s-au întîlnit în sala de recepții a Primăriei din Tarbes, unde a avut loc festivitatea de decernare a Premiului „Oscar" pentru rugby, tradițional concurs patronat de ziarul „Midi Olympique", precum și atribuirea celor trei „Ghete de Aur" (pentru primii trei clasați în acest concurs) de către firma „Adidas". Cu peste 40 000 de voturi, Elie Cester a fost desemnat cel mai bun rugbyst francez al sezonului, pe locurile următoare clasîn-

(Continuare în pag. a 4-a)

ÎN DIVIZIA A LA BASCHET FEMININ

Politehnica a dispus de I.E.F.S.

Derby-ul etapei a VIII-a a diviziei A la baschet feminin, desfășurat aseară în sala Floreasca, a fost cîștigat de echipa Politehnica București care, după o întrecere echilibrată, spectaculoasă și de bună valoare tehnică, a dispus de I.E.F.S. cu 66—60 (35—35). Partida a debutat cu acțiuni rapide încheiate în majoritatea cazurilor cu înscrierea de coșuri. Avantajul a alternat la diferențe mici și de abia în repriza secundă baschetbaliștele de la Politehnica s-au desprins datorită, în deosebi, jocului eficace al Ecaterinei Savu și Corneliei Taflan. La scorul de 57—42 (min. 30), meciul era jucat, iar eforturile studentelor de la I.E.F.S. nu au avut drept rezultat decît scăderea diferenței, ceea ce este, totuși, meritoriu. Poate că partida ar fi fost și mai interesantă dacă jucătoarele înalte de la I.E.F.S. ar fi fost mai periculoase în zona coșului. Așa, însă, greul a fost dus de Szabados și Trandafir (ultima „compensînd", din păcate punctele marcate prin sumedenia de greșeli de tehnică comise). Au înscris: Savu 25, Taflan 18, Diaconescu 6, Ghiță 7, Demetrescu 2, Ciocan 8

(Continuare în pag. a 4-a)

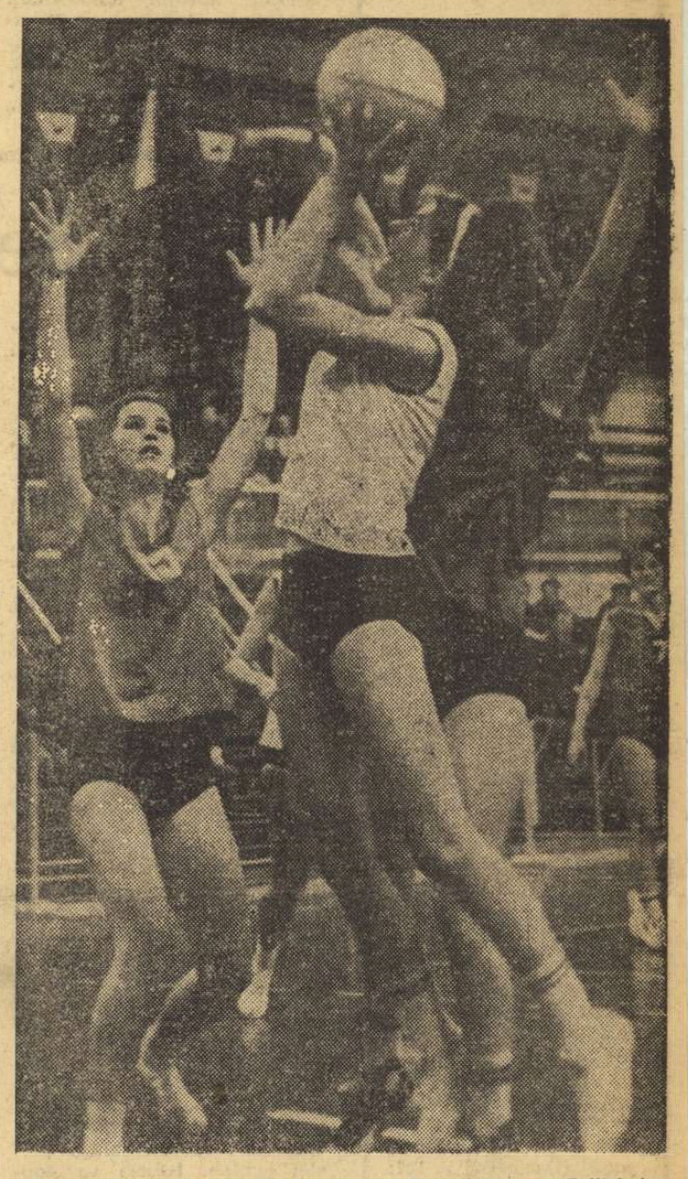

Cu toată opoziția celor două adversare, Ecaterina Savu (Politehnica Buc.) va înscrie două puncte pentru echipa sa. (Aspect din meciul Politehnica București — I.E.F.S.). Foto: AUREL NEAGU

La volei feminin

Dinamo și-a tămăduit „rana" de la Timișoara cu... Medicina

Etapa a noua a diviziei A feminine a programat aseară, în sala Dinamo, două partide ce se anunțau interesante, avînd în vedere că prima opunea formației campioane (Dinamo) o echipă (Medicina) care a avut un sezon bun și de la care se aștepta o replică deosebită. După eșecul surprinzător al dinamovistelor la Timișoara, cu o săptămînă în urmă, un oarecare echilibru în întîlnirea de aseară era oricum de presupus. Nici a doua partidă nu era lipsită de interes (deși C.P.B. și Progresul se află în vecinătatea „lanternei roșii"), întrucît rezultatul avea o mare însemnătate pentru soarta celor două echipe și, prin urmare, era previzibilă măcar o dispută îndîrjită pentru cele două puncte.

Din păcate, meciurile nu s-au ridicat la nivelul așteptărilor. Primul, pentru că echipa antrenorului secund al națională, N. Humă, nu a făcut decît act de prezență în teren, jucînd volei doar vreo 4 minute și ceva, la începutul setului III. Circumspecția dinamovistelor (după eșecul amintit) a fost deci fără temei, fiindcă medicinistele nu le-au creat probleme, cedîndu-le cu seninătate două seturi la același scor: 15—1! Preluările defectuoase, pasele la întîmplare, inerția și lipsa de promptitudine a blocajului au făcut ca Dinamo să lupte de fapt cu o echipă care și-a arătat chipul doar la începutul setului III, dispărînd apoi iremediabil. Dinamovistele, analizate deci fără adversar, au arătat — integral — corectitudine în execuții, eleganță în joc și o bună pregătire tehnico-tactică. Deci, **Dinamo — Medicina** 3—0 (1, 1, 8). Au arbitrat bine **R. Farmuș** și **E. Vintilescu.** Meciul al doilea, **C.P.B. — Progresul**, a fost ceva mai echilibrat, dar nu a plăcut deloc, datorită faptului că s-a jucat la un nivel inferior subsolului în care se găsesc cele două divizionare A. Mai versate, poligrafele au învins cu 3—1 (7, —12, 11, 13). Bun (de altfel, singurul lucru bun în acest meci) arbitrajul cuplului Em. Iliescu — Z. Moldoveanu.

A. B.

La Poiana Brașov

PATINATORII ARTISTICI SE ÎNTREC ÎN DECOR DE IARNĂ

POIANA BRAȘOV, 13 (**prin telefon, de la trimisul nostru**). Ca să întîlnim iarna adevărată, a trebuit să urcăm pînă la Poiană, unde, într-adevăr, anotimpul alb și-a intrat în drepturi, se pare, definitiv.

S-a încheiat proba impuselor din cadrul „Cupei României". Printre rezultate, o serie de surprize, cum ar fi prezența brașovencei Marianne Klöcknner pe primul loc la junioare mari. Dar, într-adevăr, rezultatele întrecerilor de vineri (desfășurate mai mult pe zăpadă), necesită o confirmare și pe gheață bună. La seniori s-a dat o luptă strînsă între cei 5 competitori. A condus M. Stoenescu pînă la ultima figură (paragraf-contra trei), dar aici a greșit elanul și n-a reușit să încheie bine, pierzînd puncte prețioase. Conduce M. Comănici. În întrecerea senioarelor Elena Moiș, mult mai sigură de tehnica desenului pe gheață decît celelalte concurente, s-a distanțat evident. Pe locul 2, de asemenea distanțată, Rodica Didă.

REZULTATE (figuri obligatorii): **băieți, seniori** — 1. M. Comănici (I.E.F.S.) 6-318,0 p; 2. D. Sandu (Constructorul Buc.) 12-302,4 p; 3. M. Stoenescu (Șc. sp. 2) 14-298,2 p (5 concurenți); **juniori mari** — 1. O. Goga (I.E.F.S.) 6-181,7 p; 2. M. Ion (Șc. sp. 2) 9-180,0; 3. A. Bulete (Șc. sp. 2) 15-153,5 p; **juniori mici** — 1. P. Dragomir (Constr. Buc.) 3-69,2 p; 2. D. Panait (Constr. Buc.) 6-62,0 p; **fete, senioare** — 1. Elena Moiș (I.E.F.S.) 5-337,8 p; 2. Rodica Didă (I.E.F.S.) 10-326,4 p; 3. Constanța Ionescu (Constr. Buc.) 20,5-294,6 p (7 concurente); **junioare mari** — 1. Marianne Klöcknner (Petrolul Brașov) 9-175,5 p; 2. Doina Mitricică (Șc. sp. 2) 8-172,8 p; 3. Anca Tănase (Șc. sp. 2) 13-167,9 p (4 concurente); **junioare mici** — 1. Gabriela Voica (A.S.C.M. Buc.) 4-81,6 p; 2. Valentina Buciumeanu (Șc. sp. 2) 5-73,6 p; 3. Mirela Goleanu (Dinamo) 10,5-59,6 p (6 concurente); **perechi seniori** — 1. Letiția Păcurariu — Dan Săveanu (I.E.F.S.) 5-35,5 p; 2. Daniela Popescu — Marian Chiosea (Dinamo) 10-31,6 p.

Duminică dimineața este programată proba de figuri libere pentru toate categoriile de patinatori.

Radu VOIA

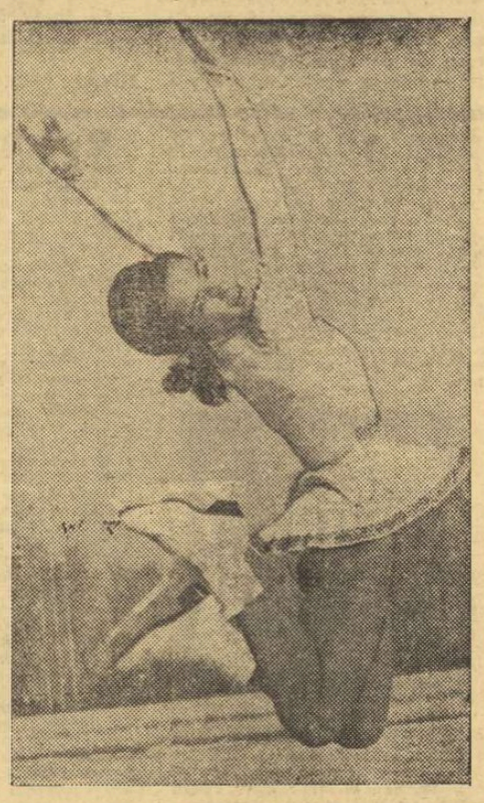

Elena Moiș conduce autoritar în „Cupa României". Ea își va prezenta astăzi repertoriul în cadrul probei de exerciții libere. Iat-o executînd o spectaculoasă săritură. Foto: N. DRAGOȘ

Mari surprize la finalele de judo

TIMIȘOARA, 13 (**prin telefon, de la trimisul nostru**). Menționam în avancronica de ieri dificultatea unor pronosticuri privind cîștigătorii celor 6 titluri de campioni naționali la judo. Și, într-adevăr, finalele seniorilor, găzduite de hala de sport din localitate, ne-au oferit surprize deosebit de spectaculoase. Astfel, după „căderea" în sferturi și semifinale a unor judoka cu mari șanse spre prima treaptă a podiumului la categoriile lor (**D. Lepădat, N. Stratan, D. Cristof** și campionul universitar **Gh. Marchiș**) a venit rîndul altor surprize în partidele finale. Seria acestora a fost deschisă de „ușorul" **O. Cojocaru** (Politehnica București) care l-a depășit pe cunoscutul Gh. Lucian, cîștigînd primul titlu de campion.

Iată și ceilalți campioni ai primei ediții: cat. 63 kg **E. Georgescu** (I.O.R. București), cat. 70 kg **N. Ezechil** (Politehnica Timișoara), cat. 80 kg **I. Kaupert** (Vagonul Arad), cat. 93 kg **I. Herman** (I.E.F.S. București), cat + 93 kg **Gh. Boșcu** (Steaua București).

Duminică dimineața au loc partidele pentru desemnarea campionului absolut.

Nușa MUȘCELEANU

ELENA CEAMPELEA ȘI PETRE MIHAIUC — CAMPIONI LA GIMNASTICĂ

TIMIȘOARA, 13 (**prin telefon de la trimisul nostru**). La capătul a două zile de întreceri, au fost desemnați campionii de gimnastică ai țării, pe anul 1969. Pentru a treia oară titlul a fost cîștigat la feminin de **Elena Ceampelea** (Petrolul Ploiești) care a controlat concursul de la un capăt la altul. Ea a avut execuții foarte bune, mai ales la sol și la bîrnă. Alina Goreac (Școala sportivă Lugoj) ar fi putut aspira și ea, îndreptățit, la titlu, dar o cădere la bîrnă, la exercițiile impuse, a dezechilibrat-o moral și i-a redus simțitor șansele. Pe locul 3 — campioana de junioare a țării, **Felicia Dornea** (Dinamo Bacău). Campioana de anul trecut, **Rodica Apăteanu**, nu a mai lucrat la nivelul cu care ne obișnuise, trebuind să se mulțumească cu locul 4.

Clasament final: 1. Elena Ceampelea 75,10 p.; 2. Alina Goreac 73,55 p; 3. Felicia Dornea 73,25 p; 4. Rodica Apăteanu 73,00 p, 5. Olga Ștefan (Dinamo Buc.) 72,60 p; 6. Elisabeta Turcu (Petrolul Pl.) 72,40 p.

La băieți, o premieră: titlul de campion absolut a revenit, pentru prima oară, lui **Petre Mihaiuc** (Steaua) 112,55 p., succes ce încununează o activitate remarcabilă de cîțiva ani și o formă mereu mai bună.

Duminică dimineața se va desfășura concursul pe aparate, iar după-amiază meciul internațional de juniori România — Cehoslovacia.

Constantin MACOVEI

URMĂRIȚI ÎN **sportul**

cu începere de mîine 15 decembrie

CONSTELAȚIA MEXICANĂ

PREZENTAREA CELOR 16 FINALISTE ALE CAMPIONATULUI MONDIAL DE FOTBAL

CENACLU

De curînd, am călătorit în tren, plecînd de la Brașov, cu un coleg care era invitat de federație la București să participe la o consfătuire a antrenorilor.

Discutînd importanța evenimentului, mi-a mărturisit că pentru el este o pierdere de timp, n-are ce să-l intereseze, în plus îi „mănîncă" și duminica.

Intrebîndu-mă pe mine unde merg, i-am mărturisit, cu oarecare jenă, că mă duc la Ploiești, fără „decontare", să mă întîlnesc cu colegi de acolo și din București, să facem o seară de mărturisiri profesionale. S-a uitat la mine mirat că pot face atîta drum și cheltuială ca „să discut sport". Se întreba ce mai pot afla, ce mai pot învăța la experiența și vîrsta mea.

Il cunoșteam de cînd s-a prezentat ca tînăr absolvent în oraș. M-a surprins atunci cînd l-am auzit că „știe atîta meserie că poate da lecții la toți"! Cu toate că au trecut mulți ani, nu s-a evidențiat prin nimic din lipsă de „condiții" și de „elemente" conforme ideilor lui.

Cînd m-am întors, încîntat de seara petrecută, m-am gîndit la cazul colegului și la alții asemănători, dîndu-mi seama că în meseria noastră de profesori-antrenori se simte lipsa a ceva, care cred că i-a ajutat mult să se orienteze și să progreseze pe scriitori, **cenaclul.**

Posibilitatea de a te întîlni după voință, ca să poți verifica gîndurile sau încercările, cu colegi de breaslă, înainte de a le da forma definitivă, te poate scuti de multe rătăciri și muncă irosită. Apoi, în asemenea confruntări, nu sînt numai gîndurile tale, le asculți și pe ale celorlalți, din alte domenii sau specialități, dintre care unele se pot aplica și la tine sau dacă situațiile sînt identice cu ale tale, este o dovadă că drumul pe care mergi nu este greșit. Nu cred în posibilitatea de a lucra singur, izolat, nici dacă ai la dispoziție toate publicațiile din lume. Este neapărat necesar să te racordezi la un circuit viu, cu impulsuri din afară și din tine, ca să poți simți în permanență realitatea, altfel riști să aluneci spre o sclerozare profesională.

Pentru a te încadra în acest context, este suficient să nu crezi despre tine că „poți să dai lecții la toți" și să vrei să faci ceva bun în meseria ta. Prieteni găsești destui, chiar dacă sînt la sute de kilometri.

D. POPESCU-COLIBAȘI

FRUMUSEȚEA ASPRĂ A MUNTELUI...

Prima expoziție de fotografii turistice la Timișoara

Din inițiativa Comisiei de turism și alpinism a C.J.E.F.S. — Timiș în colaborare cu Asociația artiștilor fotografi — Banat a avut loc un concurs de fotografii cu tema „TURISMUL DE MUNTE ȘI ALPINISMUL". Din cele mai reușite fotografii, au fost selecționate 124 pentru prima expoziție de acest gen organizată la Timișoara.

Premiul I a fost acordat următorilor concurenți: **Robert Moser** (căruia îi reproducem alăturat fotografia „Infruntînd stîncile") — pentru reușita redare plastică a măreției și asprimii muntelui; **Ladislau Ferenczi** — pentru cel mai bun grupaj despre Valea Cernei; **Iuliu Martin** — pentru cea mai bună compoziție și redare a atmosferei.

De asemenea, filiala județeană O.N.T. a acordat ca premiu o excursie în străinătate fotografului amator Robert Moser pentru valoarea artistică a peisajelor prezentate.

Se preconizează ca la ediția viitoare să se lărgească participarea, invitîndu-se artiști fotografi din întreaga țară.

P. ARCAN
corespondent principal

Citiți, astăzi, în pag. a 2-a a ziarului nostru „MAGAZIN TURISTIC".

TURISM Magazin

CUM PREFERAȚI TURISMUL ?
DRUMEȚIE SAU PLIMBARE CU MAȘINA

Recent, am adresat această întrebare cîtorva dintre numeroșii turiști aflați în preajma munților. Cei mai mulți ne-au răspuns că preferă turismul fără nici un mijloc de transport ; cu rucsacul în spate și bățul în mînă.

Dar să reproducem cîteva dintre răspunsurile primite :

Andrei Maurer — inginer mecanic la Întreprinderea de echipament metalic pentru binale Oradea și **Hani Maurer** — dactilografă : Sîntem în concediu la Predeal. Ne place stațiunea, iar dintre formele de practicare a turismului, preferăm drumeția. Credem că organizarea locală ar trebui să vină mai mult în sprijinul trustului — oferind un program de excursii mici în jurul stațiunii. N-ar strica o popularizare — mai susținută — prin afișe turistice în toată stațiunea, ceea ce ar fi util, în același timp, pentru informarea amatorilor tentați să viziteze principalele obiective turistice.

Ar trebui, de asemenea, să fie adus la cunoștința vizitatorilor stațiunilor programul de funcționare a tuturor telefericelor din această zonă. Neștiind care este ziua de revizie a acestor mijloace de transport, turiștii fac deplasări inutile, fără să-și atingă scopul propus.

Alexandru Naghi — artist instrumentist la Opera Română : Sînt turist. Îmi place drumeția. Înțeleg să ajung cu un mijloc de locomoție — autocar, mașină, motocicletă — într-o stațiune, unde abandonînd vehiculul încep adevărata plimbare în natură. Am tot echipamentul necesar. Îmi place să colind munții eternizînd frumusețile peisajului pe peliculă, căci am și o altă pasiune : fotografia. Am foarte multe poze — mărturii ale drumurilor mele trecute. Sînt și membru al A.C.R.

Stelian Niculescu — tehnician la uzina Tractorul și **Leontina Niculescu**, șef de serv. C.F.R. — actualmente pensionari : Turismul cu mașina pare cel mai comod, dar nu cel mai bun și nici cel mai sănătos.

Sîntem de peste 28 de ani la Brașov, dar niciodată n-am renunțat la marea plăcere pe care ți-o dă plimbarea pe munte. Am bătut cu piciorul Postăvarul, Piatra Mare, Bucegii, Muntele Roșu, Predealul, Gîrbova, Trei Brazi și nu ne-am plictisit niciodată.

Noi — să vă spunem sincer — regretăm că Poiana s-a cam urbanizat, așa că adevăratul turist trebuie să caute liniștea în altă parte.

Ludovic Nemeth (pensionar, 71 de ani). L-am surprins — cu rucsacul prins pe umeri — rătăcind singuratic pe plaiul văii Lupului. Ne-a răspuns amabil și... informați de un cel mai bun și nici cel mai sănătos.

Sîntem de peste 28 de ani la Brașov, dar niciodată n-am renunțat la marea plăcere pe care ți-o dă plimbarea pe munte. Am bătut cu piciorul Postăvarul, Piatra Mare, Bucegii, Muntele Roșu, Predealul, Gîrbova, Trei Brazi și nu ne-am plictisit niciodată.

Noi — să vă spunem sincer — regretăm că Poiana s-a cam urbanizat, așa că adevăratul turist trebuie să caute liniștea în altă parte.

Ludovic Nemeth (pensionar, 71 de ani). L-am surprins — cu rucsacul prins pe umeri — rătăcind singuratic pe plaiul văii Lupului. Ne-a răspuns amabil și... informați de un îndrăgostit de munte. Cine nu iubește natura, nu poate fi sănătos. Turismul pe jos îți dă și bucurie și sănătate. O spun din experiența mea și această deprindere încerc să o transmit și nepoților — tovarășii mei de drumeție.

Prețuiesc muntele, admir efortul de civilizare a muntelui, dar ca îndrăgostit al naturii și turismului, nu pot fi de acord cu modul de realizare. Natura este uneori maltratată.

Drumurile turistice sînt impracticabile din cauza deteriorărilor aduse de tractoare, a pomilor doborîți și abandonați de-a curmezișul drumului. Și în Poiana (pe pîrtia de slalom) și pe Postăvarul — constructorii au lăsat în urma lor numai gropi, șanțuri, materiale, încît farmecul acestor locuri s-a destrămat.

Eftimia Dulfu, casnică, București : Am venit pentru o singură zi, dar vraja munților mă reține aici de 4 zile. De altfel, va veni și soțul meu (ing. P. Dulfu) care, la rîndul său, iubește foarte mult drumeția pe munte.

Dr. Mircea Bălan, spitalul Finanțe din București : Am venit cu mașina, împreună cu soția (asistentă la același spital), dar o dată ajunși la un loc de parcare uităm de autoturism și începem turismul adevărat, cel cu rucsacul în spate.

Hans Gundesch — pensionar, Cisnădie : După cum vedeți șchiopătez destul de bine (am fost accidentat, suferind o operație) și cu toate astea nu renunț să urc pe munte. Cunosc Făgărașul ca în palmă. Și cunoștința n-am făcut-o nici cu mașina, nici cu motocicleta pentru că eu prefer turismul pe jos.

Constantin Șerbănescu — funcționar la complexul turistic Mangalia : Merg cu mașina cît pot mai mult dar apoi urc pe cărări pînă pe creasta muntelui. N-a existat munte din preajma Sinaiei pe care să nu-l urc. De la 16 ani plec pe munte. Mai am cîțiva prieteni, toți din Constanța, și ne-am constituit într-un grup numit „cățărătorii pe piatră". Dispunem și de un echipament adecvat.

Dr. Constanța Țurcanu — spitalul Vasile Roaită București : Nu poate fi nimic mai frumos ca turismul pe jos. Am mașină, dar am lăsat-o la parcare. Cărările munților te relaxează extraordinar și totdeauna aștept cu nerăbdare prilejul de a le urca.

Mihai BÎRA
Costin CHIRIAC

MICRO-ANCHETA NOASTRĂ

TUDOR GEORGE

BOCANCII DE TURISM

Blindat îmi stă și crenelat ca tancul
Cu botu-n soare, lucitor, bocancul :
Gata-i de-asalt să-nfrunte spațiul, timpul,
Triumfător urcînd sub tălpi Olimpul !

— Ajunge, dragii mei de drumeție !
Dați-mi răgaz măcar un ceas și mie !
Mult hăituiți, parc-ați fi ogari !...
Mai stați și voi tihniți prin vîrf de pari !

Dar, cocoțați prin piscuri de ulucă,
Fac alpinism, par tot cu dor de ducă :
Neosteniți, cu pași de Guliver,
Bocancii mi se culcă la picior !

Le-am păsuit răgaz o zi întreagă,
Atîta timp cît sufletul să-și tragă
Și cît — dedat cu umbletul mereu —
Măcar oleacă să respir și eu.

Da' nu-i timp de odihnă, căci mai sînt
Tărîmuri neumblate pe pămînt !
Doar cît să fluier, ca un vînător :
Bocancii mi se culcă la picior !

Și iată-i cu urechile ciulite
Ulmind prin vînt chemări nebănuite
— Cîini credincioși — cu limba scoasă-afară,
Nerăbdători s-apuce drumul iară..

CU HARTA ȘI BUSOLA...

● În Valea Rîșnoavei s-au desfășurat, în încheierea sezonului, trei competiții care s-au bucurat de o largă participare. „Cupa Tineretului" (40 de concurenți din 8 județe) a prevăzut pentru fete un traseu de 7 625 m cu 320 m dif. de nivel și cu un timp calculat de 150 minute, soldîndu-se cu următoarele rezultate : 1. Gisela Morres (Rulmentul Brașov) 85:05,2 ; 2. Dana Păunel (I.P.P.G. București) 88:35,3 ; 3. Elena Iamandi (I.P.P.G. Buc.) 92:40. Proba masculină (pe 8 525 m, cu 390 m dif. de nivel și 175 min. t.c. a revenit lui Ion Gheucă (I.P.P.G. Buc.) 62:00 urmat de R. Bunea (Voința Buc.) 65: 15,3, N. Oprișoiu (Clujana-Cluj) 69:37.

„Cupa Juniorilor" (23 concurenți) s-a încheiat cu următoarele rezultate : FETE (5 900 m, 290 m dif. de nivel și 135 min. t.c.) : 1. Oana Creangă (Dacia-Buc.) 127: 45 ; 2. Elena Badea (Voința Buc.) 130:45 ; 3. Helga Balaș (Voința Sibiu) 134:08. BĂIEȚI : 6 600 m, 350 m dif. nivel și 145 min. t.c.) : 1. B. Tökes (Lemnarul Tg. Mureș) 69:55 ; 2. P. Pîrvulescu (Minerul Baia Mare) 78:03 ; 3. P. Constantin (Dacia-Buc.) 81:56.

„Cupa Rulmentul" (87 concurenți din 11 județe și în plus 8 sportivi ai clubului Slavia V.S.T. Kosice, campioni ai Cehoslovaciei la ștafeta de orientare turistică). Rezultate. — FETE (6 000 m, cu 350 m dif. nivel) : 1. Mariana Abrudan (Ecranul Buc.) 69:50 ; 2. Gisela Morres (Rulmentul Brașov) 84: 17 ; 3. Luminița Mușat (Universitatea-Iași) 97: 40 ; BĂIEȚI (11 250 m, cu 250 m dif. nivel) ; 1. O. Lexen (Rulmentul Brașov) 101:34 ; 2. J. Toth (Slavia-Kosice) ; 3. I. Rohac (id.) 116:35.

G. WEISSTOFFEL,
coresp.

Două decenii de alpinism

În majoritatea disciplinelor sportive, marea performanță înseamnă un titlu mondial, o medalie olimpică, un record al Europei sau al lumii.

În alpinism, istoria marilor performanțe se scrie, de obicei, în tomuri groase, reprezentînd în majoritatea cazurilor și istoria înlăturării petelor albe de pe hărțile lumii, ele fiind considerate în același timp descoperiri geografice, așa cum s-a întîmplat cu cucerirea Everestului și a celor 13 giganți de peste 8 000 m înălțime ai pămîntului.

Păstrînd proporțiile — desigur — și alpinismul românesc își are descoperitorii lui. Dacă pînă în 1944 nu se putea vorbi decît de 47 de trasee alpine stabilite în Carpați, astăzi catalogul federației de specialitate numără peste 400 la care s-ar mai putea adăuga alte 120 trasee realizate în timp de iarnă.

Pentru cei ce le-au efectuat în premieră, aceste trasee au valoarea unor recorduri, ei fiind primii oameni ce au descoperit și urcat acele itinerare. Dar, dacă în alte discipline recordurile pot fi corectate, în alpinism traseul urcat în premieră rămîne întotdeauna performanța primei echipe. Istoria va consemna data efectuării și numele realizatorilor iar traseul va rămîne o piatră de încercare pentru generațiile viitoare de iubitori ai muntelui.

Cine sînt realizatorii acestor recorduri, cînd le-au stabilit ei și cu ce ocazie, după un număr de ani aproape nimeni nu se mai interesează. Dacă, însă, cineva le descrie cu talent, ele pot constitui o temă de lectură pasionantă, cu pregnant caracter educativ-patriotic. Ce mult s-ar putea scrie, de pildă, despre secția de alpinism a asociației sportive **Armata-Brașov**, care și-a sărbătorit nu de mult 20 de ani de la înființare.

Răscolind amintirile temerarilor exploratori ai Carpaților, am retrăit alături de ei aventurile miilor de escalade întreprinse împreună. Ca membru fondator al secției, mi-am îngăduit să punctez în rîndurile care urmează pe cele mai reprezentative.

Palmaresul alpiniștilor din asociația sportivă Armata-Brașov reprezintă cifric 195 de trasee alpine urcate în premieră. Performanțele realizate au fost consemnate la timp iar peripețiile prin care am trecut sînt încă vii în amintirea multora dintre noi. Cine ar putea uita, de exemplu, cele 23 de nopți petrecute în uriașul perete al Văii Albe înainte de a termina premiera Fisurii Albastre, una din marile performanțe alpine românești ?

Printr-o susținută muncă de instruire, alpiniștii secției s-au perfecționat mereu ajungînd pe înaltele trepte ale măiestriei sportive. Prin realizarea traseelor de maximă dificultate : 23 August (gradul 6 B), Traseul Armata (gr. 6 B), Traseul Pintenilor (gr. 6 A), Traseul Surducui Mare (gr. 6 B), Hornul Bardosului (gr. 5 B) etc. maestrul emerit al sportului Aurel Irimia și maeștrii sportului Matei Schen, Dumitru Chivu și Ladislau Caracioni și-au înscris numele în istoria alpinismului românesc. După desființarea puternicei secții de specialitate a clubului Voința, în secția de alpinism a asociației sportive Armata, au venit să activeze maeștrii sportului Tudor Hurbean și Gheorghe Enache împreună cu sportivii de categoria I, Nicolae Călin și Pompiliu Pascu, realizatori ai unor dificile trasee alpine printre care și Santinela de la Gîtul Iadului (gr. 6 A) și Surplomba de la Gîtul Iadului (gr. 6 A).

Performanțele sportivilor amintiți și acelea realizate de mezinii echipei Nicolae Nagy și Nicolae Sbîrcea, campioni de alpinism pe anul 1969, reprezintă 60 la sută din totalul traseelor alpine înscrise în catalogul federației de alpinism din 1944 încoace.

Dacă premierele alpine de vară au fost realizate și de echipele altor asociații, ascensiunile de iarnă, în premieră, de-a lungul crestelor Carpaților, aparțin exclusiv echipelor asociației sportive Armata-Brașov. Creasta munților Rodnei (1952), a munților dintre Jiu și Olt (1953), culmea Făgărașilor (1951) și cea a munților dintre văile Prahova și Teleajen (1954) se numără printre cele ce au constituit anii de ucenicie ai alpiniștilor militari în vederea marelui drum de creastă de-a lungul Carpaților Meridionali. În această temerară expediție, ei au luptat cu munții și capriciile iernii 36 de zile.

Prima tură de-a lungul Carpaților Meridionali s-a efectuat între 22 februarie — 26 martie ceea ce a însemnat, de fapt o ascensiune de primăvară. În anul 1969, alpiniștii aceleiași asociații au parcurs Meridionalii între 24 ianuarie—19 februarie, fiind singura echipă din țară, care, din punct de vedere calendaristic, a străbătut integral traseul pe timp de iarnă, o iarnă caracterizată de meteorologi drept cea mai grea din ultimul secol.

Alături de speologii de la Cluj sau de cei de la Institutul de Speologie „Emil Racoviță" din București, alpiniștii militari au întreprins explorări deosebit de grele. Cetățile Ponorului, cu misteriosul lor curs de apă subteran, întrerupt de 14 lacuri a reținut corpul expediționar în una din explorările sale timp de 12 zile sub pămînt. În avenul 1 Mai, altă peșteră dificilă din munții Apuseni, unde s-a coborît aproape 200 m sub pămînt, alpiniștii și oamenii de știință au trăit momente de mare tensiune într-una din nopți cînd apele au crescut cu mai bine de un metru, inundînd galeria în care își instalaseră bivuacul.

În ceea ce privește activitatea competițională, vom aminti doar faptul că din cele 16 campionate de alpinism disputate, asociația sportivă Armata-Brașov a cîștigat 10.

Pe plan propagandistic, echipa se face remarcată prin organizarea de conferințe și proiecții de diapozitive colorate, prezențe în presă, la radio și televiziune, filme artistice și documentare, realizarea unor ghiduri de turism-alpinism etc.

După cele două decenii de activitate, se poate spune că secția de alpinism a asociației sportive Armata-Brașov, are un lot de alpiniști maturi, cu o vastă experiență în problemele de alpinism și deci capabil să ducă la bun sfîrșit o ascensiune pe munții înalți ai lumii, o ascensiune ce ar constitui pentru ei și împlinirea unui vis care i-a stimulat de-a lungul anilor în realizarea atîtor performanțe.

Emilian CRISTEA
maestru emerit al sportului

ÎNTÎLNIRE CU MICII TURIȘTI DE LA ȘCOALA GENERALĂ Nr. 86

Mai întîi a apărut ideea înființării unui cerc turistic. Îndrăgostiți de frumusețile patriei, dornici să cunoască realizările celor care lucrează în fabrici și pe ogoare — elevii de la Școala generală nr. 86 din Capitală au pus, cu cîtva timp în urmă, bazele unui grup al amatorilor de excursii, numit „Hai la drumeție !" Au fost făcute, pînă acum, numeroase excursii în cele mai pitorești locuri ale țării.

Apoi, grupul elevilor-turiști a înființat un buletin propriu purtînd aceeași titulatură. A fost numit un redactor-șef dintre elevii școlii, redactori-șefi adjuncți etc. În scurt timp, buletinul „Hai la drumeție !" a devenit o adevărată oglindă a activității turistice din școală. De altfel, despre colegii noștri de la Școala generală nr. 86 s-a scris într-un număr recent al SPORTULUI. Cu cîteva zile în urmă, mai mulți redactori ai ziarului au avut o întîlnire cu conducerea și elevii școlii și — firește — cu colectivul care elaborează buletinul.

Acum, în preajma redactării nr. 10 al buletinului, dorim succes colectivului de redacție și tuturor elevilor care contribuie la redactarea lui.

In foto : instantaneu de la întîlnirea cu elevi ai școlii

Foto : THEO MACARSCHI

RALIURI TRANSCONTINENTALE

În anul 1959, cu ocazia sesiunii sale anuale, Comisia Economică O.N.U. pentru Asia și Orientul îndepărtat (ECAFE) a hotărît construirea unei rețele rutiere, care să lege între ele țări și capitale din Turcia pînă în Japonia și din Nepal pînă în Arabia Saudită, rețea al cărei proiect a fost estimat la 300 milioane de dolari. Primul pas în realizarea acestui vast proiect s-a făcut în același an prin începerea lucrărilor de construcție a șoselei de la localitatea Bazargan, situată la granița Turciei cu Iranul, pînă la Saigon, pe o distanță de 6360 mile.

În 1966, cînd s-a apreciat că drumul va putea fi terminat pînă la sfîrșitul deceniului, delegatul australian la ECAFE a propus organizarea, în 1970, a unui mare raliu automobilistic transcontinental. Sugestia a fost acceptată, dar s-a considerat că este necesar să se organizeze în prealabil un raliu de încercare de la Vientiane (Laos), prin Thailanda, Malaezia pînă la Singapore, pe o distanță de circa 2000 mile, pentru a sărbători deschiderea „Șoselei asiatice". La acest raliu, care a fost efectuat în luna aprilie a acestui an, au participat 165 de autoturisme, două autocamioane și un autobuz.

Structura concurenților (din care 70 la sută thailandezi) a fost destul de variată, iar afară de echipele de profesioniști, a mai participat și un amator pe un automobil tip Lagonda 1926, un taxi Bangkok și un Mercedes-Benz. Calitatea drumurilor a fost apreciată ca excelentă, în comparație cu ceea ce era cu cinci ani în urmă.

Succesul raliului a încîntat pe organizatorii ECAFE. Fiecare țară a acționat cu un zel deosebit, iar interesul pe care competiția l-a stîrnit în lume a fost imens. O companie japoneză a întocmit un studiu cu privire la posibilitățile de a introduce un serviciu de autobuze între Singapore și Vientiane (Laos), iar unele firme comerciale din Singapore au declarat că prevăd să-și transporte mărfurile în Laos, folosind șoseaua în locul căilor ferate.

Raliul proiectat pentru anul 1970 va începe la Londra în luna aprilie, va trece prin Kabul (Afganistan) și apoi va ajunge la Katmandu (Nepal) prin Himalaya — de acolo la Calcuta, îndreptîndu-se spre Tokyo și apoi Osaka, unde concurenții vor fi aplaudați de vizitatorii lui „Expo '70". Data raliului va coincide cu a 25-a aniversare a Națiunilor Unite.

Întrucît scopul acestui raliu este să demonstreze că niște automobiliști obișnuiți, în automobile obișnuite, sînt în stare să străbată Asia, s-a sugerat ca întrecerea să ia sfîrșit la Katmandu, unde să se distribuie și premiile, iar de acolo să se organizeze un nou raliu, deci de la Katmandu la Osaka, pentru cei care doresc să continue sau pentru concurenții care își au domiciliul în țările Orientului Îndepărtat.

Asemenea alternativă ar da posibilitate „entuziaștilor" europeni să petreacă trei săptămîni de vacanță în acest raliu, în loc să înfrunte odiseea unei întoarceri de două luni.

Altă variantă propusă este aceea a unui raliu separat, în cadrul aceluiași eveniment, organizat simultan de la Teheran la Katmandu, pentru a putea participa și concurenți locali din India, Pakistan și Iran. Organizația Națiunilor Unite, în noul său rol de organizator de curse auto, nu face economii în organizarea raliurilor.

O companie japoneză s-a oferit să asigure transportul gratuit al concurenților de la Calcutta la Tokyo și înapoi. Automobil Clubul Japonez va finanța o mare parte din cheltuieli, estimate de către ECAFE la 50 000 de dolari. Țările cuprinse în raliu donează importante sume de bani comitetului central de organizare. Finanțarea concurenților, însă, este o problemă mult mai grea. Organizarea unei echipe de trei automobile precum și gararea și întreținerea acestora de-a lungul rutei ar costa 25 000 dolari.

De obicei, companiile de cauciucuri și cele de benzină acordă asistență gratuită concurenților. Dar cel mai scump element în astfel de competiții este timpul : nu sînt mulți aceia care își pot permite să facă un drum de două luni pînă în Japonia și înapoi.

Raliul proiectat pentru 1970 își are originea într-o competiție similară, organizată în 1907 de către ziarul francez „Le Matin", de la Pekin la Paris, la care au participat cinci concurenți și a durat două luni. Asemenea întreceri s-au intensificat începînd din 1968, cînd ziarul londonez „Daily Express" a organizat cunoscutul „maraton" Londra — Sydney. Se pare că lumea nu mai este acum destul de mare pentru acești neobosiți „cunoscători" de noi trasee rutiere.

Liviu BERDAN

Cu nea Teniță m-am întîlnit în oraș, la un pahar cu Murfatlar : vola omul să vază *Mai periculoase decît bărbații*, și dimineața fusese prins în prepararea unor borcane cu gogonele și ardei graș umpluți cu varză ; nea Teniță iese rar în centru, iar murăturile din toamna asta i-au luat o grămadă de timp. (E drept că le și scoate dumnezeești de bune). M-a rugat să-i procur eu biletul de cinema, și, suflet bun, am stat la coadă și i l-am procurat. Ne-am întîlnit să i-l dau într-o bodegă de pe bulevard. Cum avea o oră pînă să înceapă filmu' (așa procedează și cînd pleacă undeva cu trenul, vine cu două-trei ore mai-nainte la gară), ne-am pus pe taifas.

— *N-am văzut pîn-acum vreun ospătar să pronunțe corect : Murfatlar. Sau spune* Murfiatar, *sau* Mulfratar. *Din două una : ori se schimbă etichetele sticlelor provenite din podgoria dobrogeană, după cum le pronunță ospătarii, ori își schimbă pronunția ospătarii, după cum scrie pe eticheta sticlelor. Altfel picăm în derută totală.*

A sorbit o înghițitură de... Mulfratar, și a rămas gînditor, rotind încet paharul între degete.

— *...E o chestie, vezi dumneata : pe unele sticle mai scrie și* Pinot gris, *în franțuzește, dar p-dsta ospătarii îl pronunță corect,* Pino gri. *E de ne-nțeles. Pe o etichetă scrie pe limba ta, da' pronunți aiurea, pe alta scrie în limbi străine și spui cum trebuie. Cum vine asta ?*

— Azi ești pus pe hartă.

— *Mai mult sînt întristat. Trecu de dimineață nepotu-meu pe la mine, băiatu sor-mi din Fetești. Se-ntorcea din concediu și mi-a arătat niște fotografii de amator, scoase de prieteni. Domnule, m-a impuns cu un extrem de ascuțit deget arătător, toate pozele erau scoase pe munte și toți din ele erau îmbrăcați cu haine și pantaloni !*

— Sper că nu te așteptai să se fotografieze gol. Nu sîntem în Suedia sau Danemarca.

— *Te rog să fii serios, erau și nevestele cu ei. Da : toți aveau haină, cravată, fișuri lucioase... și-n fund se profilau munții, domnule, munții, pădurea, iarba ! Strigător la cer.*

— De ce, nea Teniță ?

— *Cum : de ce ? Natura e un templu, o taină de zile mari. A spus-o și Baudelaire. Nu e prima oară cînd remarc că sînt enorm de mulți cetățeni care încă nu știu cum să abordeze templul ăsta al naturii. Turismul e sport ? Atunci să fie abordat cu costumația respectivă. Nu face gesturi nerăbdătoare, lasă-mă să termin. P-ormă fă-le, dacă-ți mai dă mîna. Ai să-mi spui că magazinele de specialitate au ce le trebuie ca să îmbrace frumos turiștii. N-au, domnule. Au un tip de rucsac, cu unul, două sau trei buzunare, un tip de spirtieră, două tipuri de bocanci, un tip de bască și pulovere colorate în trei modele. Dacă, Doamne-păzește, fură ceva un turist îmbrăcat la magazin, comite în sfîrșit o fără-de-lege și i se spune poterei : „Vedeți că purta o bască așa, un pulovăr așa și bocanci așa. A fugit pe Valea Seacă a Caraimanului". — sînt ferm convins că potera sule Caraimanul și culege la cabanele de pe creastă pe puțin cincizeci de inși purtînd aceeași bască așa, același pulover așa și aceiași bocanci așa. Asta-i un aspect al problemei : lipsa de varietate a celor care, de bine-de-rău se îmbracă turistic. Restul vine la odihnă în orășelul de la poalele muntelui, și pe o zi cu soare exploziv sule spre colții de stîncă de sus. Afară de un bidon de plastic alb, agățat neglijent și cu importanță de un umăr, și de un soi de piolet fragil și pirogravat, cumpărat cu cîțiva lei la unul din imposibilele dar elegantele magazine de artizanat de jos, băiatu' a plecat spre cucerirea pădurii și a înșepenilor în pantofi ascuțiți Clujana, în pantaloni Florela, cămașă de nailon și cravată scrisă lat pe etichetă de pe dos : București ; dacă mai poartă și o uniformă de fiș albastru, din alea ce au toți, e perfect. După o oră de urcuș, băiatu' își scoate fișu, haina, cămașa, își răcorește labele picioarelor în apa de gheață a unui izvor, înjură frumusețile naturii și o șterge jos, călcînd ca pe cuie. Am văzut mulți de-ăștia : după mine, sînt pîngăritori inconștienți ai decorului prin care trec. O să-mi spui din nou că poate băiatu' n-a avut bani să-și cumpere o bască, un tricou și o pereche de ghete cu tălpi ușoare. Ba a avut, însă a fost obișnuit să se poarte domn... n-ai remarcat diminețile pe stradă sau la serviciu, cîte haine de culoare închisă, cîți pantofi negri și cîte cămăși albe circulă în libertate ? Eu unul știu că dimineața te-mbraci lejer, mai sport, mai deschis la culoarea costumului ; culoarea închisă, negrul sînt pentru ceremonii și înhumări. Și p-ormă, venim din cetatea lui Bucur : pe munții și-n codrii noștri în care au hălăit ciobanii lui Dionysos și haiducii Jianului, n-ai voie să umbli în haine de oraș. Pot spune c-am făcut și eu un pic de sport la viața mea, am mai tras la o rămă în Cișmigiu, am umblat pe bicicletă... am luat parte, pricepi ? Dar pe munte n-am umblat niciodată în haine de concert. Ar fi ris de mine jivinele pădurii, ar fi hohotit copacii, frunzele și florile sălbatice. Fiindcă, vezi dumneata ? Pe timpuri, cabanele de pe munte primeau doar pe îndrăgostiții de ele ; azi, sus s-au montat cabane gen Katanga sau Ambasador : cu bar, cu țigări, și băuturi străine ; cu scaune-nvelite în cretonă, cu lămpi voalate de music-hall. Și atunci băieții suie sus ca pe bulevard, în pantofi și cravată, și-n loc să se prăjească la soare, să se uite la stelele mari cît farfuria sau să asculte vuietul de orgă al pădurii de brazi stîrniți de vînt, preferă să bea Campari sau bere și să-l asculte la tonomane pe Tom Jones. O fi civilizație, dar mie mi se pare cam nesănătoasă.*

— Ei, nu-i dracul chiar așa negru cum îl descrii.

— *Posibil. Păcat însă că a pierit gustul acela romantic de asprime și duritate, gustul acela de Far-West al naturii. A dat pe gît paharul și s-a strîmbat : Cînd n-o mai fi o floare în Poiana Narciselor, un copac nescrijelit pînă-n inima lui cu Gogu și Mareana, cînd n-o mai fi un fir de iarbă pe Dengheru, o coadă de păstrăv în Lotru, o singură gîză, un cerb sau un ris prin pădurile noastre — abia atunci toți or să-și amintească de vorba Margaretei Pislaru : „Va veni o zi, cînd vei regreta-a-a...". Platc maestre.*

(Asta mi-a spus-o mie, nu ospătarului sprijinit melancolic cu spatele de sobă).

— *Ce te uiți așa la mine ?*

— Știu și eu... să nu ne-aprindem paie-n cap cu turiștii nesportivi, nea Teniță.

— *Ce îți aprinzi dumneata ? Îmi aprind eu. Pe ei, și la anu și la mulți ani.*

Al. STRUȚEANU

AL. MIRODAN

CUPA „JULES RIMET", LA RIȘCĂ

Adevărul este că începînd de la terminarea meciului cu Grecia și pînă ce-o să terminăm de așteptat începutul campionatului mondial de fotbal, toată lumea noastră sportivă a discutat, discută și va discuta despre „Mexic 70".

Această perioadă poate fi împărțită în două sub-perioade distincte : a) pînă la 10 ianuarie, ziua tragerii la sorți (și nu numai la sorți) a celor patru grupe ; b) de la 10 ianuarie (orele 23,45). Prima sub-perioadă, în care ne aflăm acum este consacrată comentariilor de ordin foarte general, cum ar fi aclimatizarea la podișul mexican, situația campionatului diviziei A sau posibilele promovări în lotul celor 22. Moment tulbure, nervos, cețos, ca în așteptarea unui H.C.M. mondial care, semnat la 10 ianuarie, va limpezi în mare măsură viitorul echipei naționale.

În a doua sub-perioadă discuțiile se vor limita la „ceilalți 3" din grupă. Și dacă respectivii vor fi, să zicem, Mexic, Salvador și Maroc (de ce nu ?) atunci, măcar pe acest tărîm vom avea parte, firește, de-o primăvară acceptabilă...

Deocamdată, însă, așa cum spuneam, ne omorîm vremea cu observațiuni cam teoretice. Ocupație care nu-i întotdeauna de lepădat deoarece, iată, răsfoind mai cu atenție regulamentul turneului suprem, vom constata că infinit rîvnita Cupă Jules Rimet poate fi cîștigată... la risc㠎. Într-adevăr, vezi punctul nu știu care, în caz de egalitate și după prelungiri (sau, dacă-i vorba de finală, după rejucare) echipa învingătoare va fi decisă pe baza tragerii la sorți. Ciudată, mult ciudată această prevedere. Și ciudată mai ales prin tenacitatea ei, deoarece nu o dată s-au ridicat glasuri împotrivă-i cerînd înlocuirea hazardului (cum se știe, orb) cu niște criterii sportive. Dar, ca și cum ar voi să demonstreze că nimic din ce-i universal valabil, inclusiv absurdul, nu-i este străin, F.I.F.A. se încăpățînează să conserve în regulament una din cele mai mari aberații din istoria, jurisdicția și morala fotbalului...

Mă gîndesc, de plidă, ce stupid ar fi ca la capătul unui 2—2 sau 3—3, după prelungiri, echipa să piardă totul din pricină că Dan Coe, sau căpitanul formației, Lucescu, va fi strigat, privind zborul monezii în aer : pajura !

Mă gîndesc, de asemenea, că oricît de fericite ar fi urmările, nici un fanatic al naționalei nu s-ar simți foarte bine pe dinlăuntru știind că am intrat în semifinale datorită unui sfert de dolar. (Așa cum s-a întîmplat cu Italia, mi se pare, la ultimul campionat al Europei ; ce îndoîte, cu nu știu ce, sunau atunci, la Neapole, uralele tifosilor ; ce straniu, expresia : am învins !)

Și dacă nu s-ar fi propus în cîteva și raționale rînduri înlocuirea elementului orb prin ceva care tot de întrecerea reală ține : executarea a X lovituri de la 11 metri sau luarea în considerație a golaverajului anterior... Fără de rezultat — însă. Să tragem de-aici concluzia că forța banului în viața fotbalului contemporan e într-atît de mare încît, existența lui, poate tranșa chiar orice ?

Irina **BAROVSCHI** — *VICTORIE*

DE 16 ORI ROMÂNIA — FRANȚA LA RUGBY !

Pe stadionul „Maurice Trelude", dominat de vîrfurile înzăpezite ale Pirineilor, se va desfășura astăzi, la Tarbes, a 16-a ediție a meciului România — Franța, întîlnire intrată în tradiția marilor confruntări internaționale de rugby.

În istoria jocului cu balonul oval din România, partida de la Tarbes constituie evenimentul cel mai important. În ea se poate oglindi o bună parte din viața acestui sport la țara noastră. Într-adevăr, începutul rugbyului românesc este legat de rugbyul francez, de meciurile cu „XV"-le Franței.

ACUM 50 DE ANI

Cu o jumătate de secol în urmă, echipa militară de rugby a României participa la jocurile interaliate de la Paris, întîlnind reprezentativa militară a Franței. Era primul meci internațional de rugby disputat de o echipă românească și primul contact cu rugbyul francez al unei echipe românești. Această întîlnire din 1919 nu figurează însă în palmaresul meciurilor Franța — România, deoarece era disputată de o echipă militară.

PRIMA ÎNTÎLNIRE FRANȚA — ROMÂNIA ÎN CADRUL J.O.

Cinci ani mai tîrziu, rugbyul românesc era din nou prezent la Paris, cu ocazia Jocurilor Olimpice din 1924, cînd selecționata României susținea pentru prima oară un meci cu echipa reprezentativă a Franței.

În 1927, cu ocazia inaugurării fostului stadion O.N.E.F. (astăzi Republicii), echipa militară a României întîlnea reprezentativa militară a Franței (nici această întîlnire nu figurează în palmares).

După 9 ani, la Berlin, în cadrul unui turneu demonstrativ pe marginea Jocurilor Olimpice, avea loc o nouă confruntare între cele două echipe.

AFIRMAREA RUGBYULUI ROMÂNESC PE PLAN INTERNAȚIONAL

Din 1957, întîlnirile de rugby Franța—România se reiau, iar din 1960 devin anuale, constituind punctul de atracție al calendarului competițional românesc și continental.

Prin frumoasele victorii și, în general, prin rezultatele onorabile obținute de jucătorii noștri în fața Franței, rugbyul românesc a reușit să se afirme pe plan internațional.

Să nu uităm că rugbyul francez are o lungă și bogată tradiție, că el păstrează un mai ales universitar, sînt factori care au dat un puternic impuls sportului cu balonul oval.

În sfîrșit, în 1938, la București, stadionul din Dealul Spirii găzduia, în cadrul unui turneu european, a treia întîlnire între echipele naționale ale Franței și României.

Cu aceasta se încheia epoca eroică a rugbyului românesc, epocă în care acest joc, trecînd peste toate greutățile, reușea să fie introdus în țară, să se organizeze și să păsească chiar la confruntări internaționale.

După cel de al doilea război mondial, în noua organizare a mișcării sportive românești, rugbyul își cîștigă însă un rol din ce în ce mai important. Apariția unor cluburi bine organizate, cu puternice echipe de rugby, popularizarea acestui joc în numeroase orașe din țară și crearea de echipe în rîndurile tineretului școlar și permanent contact cu rugbyul mondial, că numără mii de cluburi și sute de mii de jucători, că în Franța acest joc a devenit tot atît de popular ca și fotbalul, iar în sud întrece cu mult jocul cu balonul rotund.

Rugbyul românesc, izolat în acest colț al Europei, fără alt contact mai serios decît cel cu Franța, se străduiește și reușește să țină piept și uneori chiar să întreacă puternicul „XV" francez. Cum se poate explica acest miracol ? Puterea de luptă a jucătorilor, buna lor pregătire fizică și tehnică, pasiunea cu care pregătesc antrenorii echipele — iată o parte din secretele acestor succese.

prof. Camil MORȚUN

PALMARESUL ÎNTÎLNIRILOR ROMÂNIA — FRANȚA

1. 1924	— Paris	Franța — România	61— 3
2. 1936	— Berlin	Franța — România	25— 5
3. 1937	— Paris	Franța — România	27—11
4. 1938	— București	Franța — România	11— 8
5. 1957	— București	Franța — România	18—15
6. 1957	— Bordeaux	Franța — România	39— 0
7. 1960	— București	România — Franța	11— 5
8. 1961	— Bayonne	România — Franța	5— 5
9. 1962	— București	România — Franța	3— 0
10. 1963	— Toulouse	România — Franța	6— 6
11. 1964	— București	Franța — România	9— 6
12. 1965	— Lyon	Franța — România	8— 3
13. 1966	— București	Franța — România	9— 3
14. 1967	— Nantes	Franța — România	11— 3
15. 1968	— București	România — Franța	15—14

Duminicile unui nesportiv

GRAȚIE, GINGĂȘIE, TENACITATE

E vorba de femeile în atletică, în volei, în handbal, în tenisul de masă și de arenă, în patinaj etc., într-un cuvînt de femeile sportive. Succesele lor au fost omologate și medaliate în nenumărate rînduri. Deunăzi chiar, gimnastele noastre au condus cu fermitate în meciul cu echipa Bulgariei : sprintene și grațioase, ele au îmbinat firesc gingășia cu tenacitatea, obținînd rezultate cu care ne mîndrim.

În concepția femeilor de azi, universul nu mai e posedat doar de un dor sensual, de pasiunea inimii ardente, ci și de conștiința puterii și inteligenței, de ambiția emulației. Pe creste de valuri, nu mai răsare azi doar Venus, ci răsar înotătoare excelente, sportive cu liniile armonios dezvoltate. Pătimașa doamnă Rénal din romanul lui Stendhal, legănînd șolduri molatice și lăsîndu-se învăluită în dulcea sensualitate alimentată de farniente, nu se mai potrivește cu timpul nostru. Suflul pătimaș al femeii moderne bate împletit cu al bărbatului, în laborator, școală, uzină, birou, spital și arenă. Prin asta, ea n-a pierdut nimic din delicatețea-i firească, nici nu i-a fost compromis rolul ce-i revine prin vrerea stihiilor. Dimpotrivă, a dobîndit în farmec și prospețime, în sprinteneala ce-o face veveriță și rîndunică în același timp. Pasul ei e mai elastic, vorba ei mai răspicată. Oare, aruncîndu-se în mare de pe scăpărătoarea culme a Leucatei, poetesa antică Sappho nu s-a sacrificat pentru dreptul femeii de a fi egală bărbatului în cunoaștere, luptă, eroism ?

E mult de cînd, într-un tîrgușor de munte, dăscălița mea, care era tînără și îi lipseau cu desăvîrșire prejudecățile, străbătea ulițele răscolite de vînt călare pe-o bicicletă. Oamenii se minunau la vederea ei și se cruceau, nelipsind nici îmbufnatele „ucig-o toaca" ale cumetrelor rezemate de porți sau ieșite în capul tîrnațului. Dăscăliței însă nu-i păsa, bănuind pare-se că, foarte curînd, chiar nepoatele acelor cumetre vor fulgera cu iuțeala săgeții prin arene, vor cuceri distincții în competițiile internaționale și vor străbate lumea în lung și în lat cu cocardele tricolorului nostru pe piept. Cumetrele n-o văzuseră niciodată pe dăscălița mea coborînd de pe bicicletă, în fața școlii, cu o modestie grațioasă și visătoare în ochi. Oricum, femeile sportive erau încă rare pe vremea ceea, cum rare au fost, pînă și în istoria Franței, femeile spirituale ca doamnele de Bouflers, de Lespinasse, de Deffond, de Récamier.

Azi, slavă domnului, fetele fac educație fizică și sport încă din școală. Și nu oricum, ci obligator, sub îndrumări competente. Încă nu și-au spălat bine somnul de pe obraji, și curtea spațioasă a școlii le așteaptă cu plasele ei de volei, sala de gimnastică își îmbie inelele, paralelele, întreg instrumentarul de înmlădiere și înviorare. Sportul, mișcarea, exercițiile sporesc grația și frumusețea femeii. Din adolescență chiar, ele scot la lumină armoniile mai complexe ale corpului, dau vigoare fragilităților feminine, fără să le șteargă cu totul din sintaxa gestului, împrumutînd complexului de relații ale mișcărilor acele indescifrabile radiațiuni de farmec, care dau înfățișării femeii eleganța efigiilor desenate.

Și mai este ceva, care nu mai e doar un cîștig al femeii de pe urma sportului, ci e și cîștigul sportului de pe urma femeii : ea nu uită aproape niciodată că, bătînd mingea, legănîndu-se pe paralele, alergînd sferic în arenă, slujește frumusețea jocului și jocul frumuseții omenești.

George SBÂRCEA

RĂSPUNDE Ion Poștașu

N. GH. ȚIGĂNUȘ, BUCUREȘTI. Propuneți — ne-ați și trimis documentația respectivă — un nou joc sportiv intitulat **„Superfotbalul" sau „Fotbalul românesc".** N-avem nimic împotriva acestui

nou joc de fotbal, deși încă nu l-am învățat bine nici pe cel vechi. La prima vedere, jocul ni se pare complicat, cu cele 2 mingi, 6 porți, 30 de jucători și 6 arbitri. Dar, invenția dv. comportă o analiză mai aprofundată. După aceea, ne vom pronunța dacă e cazul sau nu să se înființeze Federația română de... superfotbal !

JEAN KISTONIAN DIRMON, COMUNA CIUPERCENII NOI. Interesantă, remarca dv. : în grupa noastră, din preliminariile C.M. de fotbal, toate golurile echipei noastre au fost înscrise de jucători al căror nume începe cu litera D : Dumitrache (3), Domide, Dobrin și Dembrovschi. În alfabet mai sînt 26 de litere. Sperăm că nu vor rămîne inactive în Mexic !

GHEORGHE DRĂGAN, COMUNA SUDIȚI. 1) În turneul final al campionatului mondial de fotbal din 1966, Elveția a jucat într-o grupă cu Argentina (0—2), Spania (1—2) și R.F. a Germaniei (0—5). 2) Meciul de la Zürich, dintre Elveția și România (7—1) s-a disputat în cadrul Campionatului Europei. Cîștigătoarea grupei noastre : Italia.

DRAGOMIR IULIAN. 1) Recordul mondial la săritura în înălțime femei este 1,91 m. Mai este necesar să precizez cui îi aparține ?... Cred că nu ! Să vă spun însă cînd a realizat Iolanda Balaș această săritură fantastică : în 1961, la Sofia. 2) Mircea Dridea continuă să facă parte din lotul Petrolului. El a și jucat, în toamna aceasta, în formația de tineret a ploieștenilor și speră să revină la primăvară în prima echipă, cu care s-a confundat ani de zile.

ADRIAN VALENTIR, BUCUREȘTI. Ca operator T.V., v-ați deplasat la Constanța pentru transmiterea meciului Farul — Steaua. La înapoiere, în accleratul 811 (vagonul 5), ați fost martor la o serie de manifestări de loc onorabile ale unor jucători din formația de tineret-rezerve a clubului bucureștean. Vă mulțumim pentru această... transmisiune suplimentară și sperăm că rîndurile de față vor determina conducerea secției de fotbal a clubului Steaua să ia în discuție cele întîmplate. Totul este ca din aceste discuții să nu ieșiți... dv. vinovat. Ce vi s-ar putea reproșa ? Că v-ați urcat în vagonul nr. 5, cînd erau atîtea locuri goale în celelalte vagoane !

ION LECA, BUCUREȘTI. Aceasta este a doua calificare, prin luptă, a echipei noastre reprezentative, în turneul final al campionatului mondial de fotbal. Prima a fost realizată în 1934, după o luptă de baraj cu Iugoslavia (2—1 la București) și Elveția (2—2 la Berna). În alte două rînduri, în 1930, la prima ediție, și în 1938, națională noastră a participat, de asemenea, la turneul final, fără să fi trecut însă prin sita preliminariilor, întrucît numărul țărilor înscrise n-a fost prea mare.

ȘTEFAN SZABO, ORADEA. 1. Aveți dreptate. 2. **„Cum se pronunță numele ciclistului Merckx ? Ce dracu este acel „X" de la coadă ? Această îngrămădire de consoane, „rckx" reprezintă un permanent pericol de luxație pentru limbă".** Exagerați. În primul rînd, pronunția mi se pare foarte simplă : „Mercs". Și apoi, nu înțeleg de ce sînteți supărat pe Merckx.

Credeți că numele dv. sau chiar al meu este mai ușor de pronunțat pentru el ?

ELENA și LAURENȚIU GUZU, ARON OLARU și ALEXANDRU ONESCU, DEVA. Asta-i vreme de plecat pe jos în excursie ? Și încă pînă în... Mexic ? Cînd va începe turneul final al campionatului mondial, vă invit la mine la televizor și vă tratez și cu cîte o dulceață. Să-mi spuneți doar, de care preferați : de vișine sau de cireșe amare ?

ilustrații : **N. CLAUDIU**

O RECUNOAȘTEȚI ?

O cunoștință veche într-o ipostază nouă. Tenismana clujeancă Amy Kori, cunoscută și pe terenurile bucureștene, din meciurile de campionat, devenită prin căsătorie Amy Mantsch, ne-a scris de dincolo de Ocean, din Canada. Ea este plecată la Ottawa, unde soțul ei, Horst Mantsch, cercetător la Institutul de chimie al Filialei Academiei, se află cu o bursă de cercetare, pe timp de un an. Clujeanca noastră și-a folosit bine timpul petrecut în mijlocul sportivilor canadieni. Ea a participat la un concurs de tenis organizat de N.C.L.T.A. din Ottawa, cîștigînd turneul feminin. În finală, Amy Mantsch a învins-o pe Judy Argue cu 6—4, 6—1. Iar împreună cu canadianul Scott Dunlop (în fotografie), ea a cîștigat și proba de dublu mixt.

Iată, într-adevăr, vești bune !

UN FAUST DEMIFONDIST

(SPORTIVUL ÎN FAȚA PROBLEMELOR EPOCII)

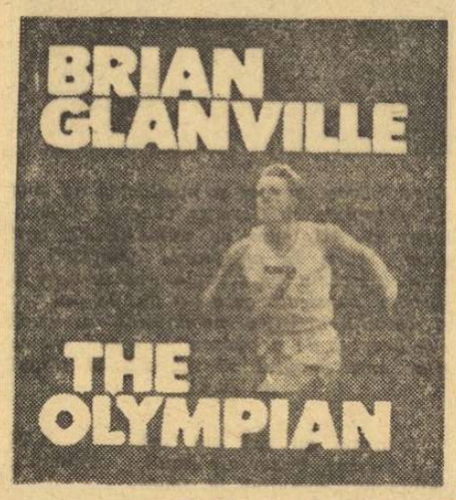

Brian Glanville este cunoscut cititorilor noștri ca autor al romanului „Ascensiunea lui Gerry Legan" apărut anul acesta în traducere la editura C.N.E.F.S. Cartea a dispărut în cîteva zile din librării, devenind un fel de bestseller sportiv al anului. Recent a apărut în Anglia o nouă carte a aceluiași autor, sub titlul „Olimpicul" (The Olympian), în care se povestește destinul unui alergător de demifond sortit celor mai înalte onoruri olimpice.

Cartea aceasta reprezintă sub multe aspecte un răspuns, poate indirect, dat acelor sociologi occidentali care, mai recent, au redescoperit că practicarea intensă a sportului, de către tineret ar putea fi un leac potrivit pentru vindecarea repulsiei provocate de inadvertențele grave ale societății de consum în care trăiesc.

Fuga de realitate

Constatînd creșterea maselor juvenile protestatare, mai mulți sociologi, preocupați de găsirea unor mijloace de prevenire și de combatere a acestui fenomen, recomandă tot mai insistent practicarea sportului. În loc de formarea unor „familii" hippy... cluburi sportive, în loc de tineri furioși... echipe de fotbal, în loc de prizarea heroinei sau a L.S.D.-lui... alergări, gimnastică, baschet sau exerciții yoga. Formula este pe cît de simplă pe atît de seducătoare, mai ales că în grupurile hippy rar se găsesc practicanți ai sportului și nici printre toxicomani nu prea se află tineri cîștigați pentru exersarea mai intensă a vreunei ramuri de sport. Într-adevăr, sportivul este de cele mai multe ori o ființă echilibrată, cu un grad peste media de adaptabilitate socială. Sportivul este și mai sănătos, mai activ și mai optimist decît media adolescenților străini de practicarea sportului. Aceste avantaje ale practicării sportului nu sînt deci de loc neglijabile într-o societate în care fuga din fața realității sub diferite forme și alte modalități de distanțare față de societate iau proporții alarmante. Căci ce altceva reprezintă în fond consumarea a miliarde de doze de droguri tranchilizante, narcotice, excitante, halucinogene precum și alte acte de extravaganță hippy, de furie și de violență, atît de frecvente acolo, dacă nu un mod de distanțare față de o societate alienată, o fugă din fața unei realități insuportabile către un univers artificial menit să despăgubească pentru un paradis pierdut ?

Este în fond o formă de revoltă, o revoltă în genunchi e dreptdar oricum o manifestare a repulsiei față de o ambianță în care obiectivarea relațiilor dintre oameni a devenit deprimantă pentru un mare număr de tineri peste măsură de sensibilizați de insatisfacțiile vieții moderne.

Sportul ca leac universal

Dar Brian Glanville se pare că nu crede în puterea vindecătoare a soluției „sportivizării" ca leac împotriva angoaselor indivizilor striviți de relații sociale bazate pe „libera inițiativă". Cel puțin aceasta este concluzia ce se degajă din eșecul eroului sportiv al romanului său „Olimpicul".

În tînărul alergător Ike Low, antrenorul Sam Dee întrevede un mare talent pentru alergările de demifond. Îl promite acestuia cele mai mari satisfacții olimpice, în cazul în care este dispus să se supună total indicațiilor sale. El îi cere tînărului sportiv, ca suprem sacrificiu, renunțarea ascetică la toate micile plăceri ale vieții cotidiene, pentru a putea depăși la fiecare antrenament ceea ce numește el „limita de suferință", cu scopul de a putea împinge din ce în ce mai departe această limită. Tînărul este decis să semnèze pactul suferinței pentru a scăpa de mediocritatea deprimantă a unei existențe familiare unitale, aruncînd toată ființa sa carnală și spirituală în balanța gloriei sportive. Adică un pact între Faust și Mefisto căruia își vinde sufletul pentru a găsi în schimb adevărul și tinerețea. În fond, o reeditare modernă și sportivă a nemuritoarei legende faustiene a lui Goethe. Nu este de mirare că această legendă i-a tentat pe Brian Glanville, căci se pare că la origine această legendă s-a născut pe pămînt englez, cu mult înainte de a-l ispiti pe marele Goethe și mai recent și pe Thomas Mann. Dar povestea faustiană nu ar fi fost completă doar cu un Faust și un Mefisto, mai lipsea, și o Margareta și un famulus al lui Faust. În romanul lui Glanville, Margareta este o tînără atletă, Jill, care consimte să-l ia de bărbat pe Ike-Faust, iar famulul este un alt atlet, prieten cu eroul, Alan.

Urmează ani de ascensiune sportivă care îl duc pe tînărul atlet în fruntea demifondiștilor din lume, pînă la recordul mondial al milei și al distanței de 1500 m. Dar pomii nu cresc pînă la cer. Ruperea tuturor punților cu viața, uitarea totală de sine, o viață pusă exclusiv în slujba performanței, cu neglijarea dezvoltării personalității și în alte direcții, trebuie să se răzbune pînă la urmă. Total nepregătit pentru viața socială, doar o mașină de alergat, Ike este părăsit pe rînd de Jill-Margareta, care pleacă luînd cu ea și pe copilul lor, și apoi și de Alan, exasperat de egoismul monomaniac al prietenului campion. Se clatină și situația sa materială, firma de articole sportive care îl plătește, amenințîndu-l cu concedierea la primul insucces sportiv. Totuși Ike se prezintă la J.O. de la Tokio în deplinătatea capacităților sale fizice, dar rănit mortal în suflet de loviturile primite de orgoliul său incapabil să suporte orice fel de înfrîngere. Apare acum, ca un deus ex machina, în finala cursei olimpice de 1500 m, un tînăr atlet tuciuriu, venit necomplexat și cu forțe proaspete de pe platourile înalte ale Africii, ca să-l învingă definitiv, atunci cînd în plină cursă Ike își dă seamă că mizînd totul pe singura carte a gloriei sportive s-a rătăcit pe un drum care nu duce nicăieri.

O generație pierdută

Iată că sportul, rupt de viață, mutat într-o lume imaginară, nu poate oferi nici el o cale de mîntuire pentru sufletele chinuite și înfrigurite de tarele ereditare ale societății de consum.

Romanul lui Brian Glanville semnifică în acest fel falimentul ideii despre sport ca o compensație pentru insatisfacțiile provocate de societatea occidentală, sport care în acest fel nu se pretează nici ca înlocuitor pentru alte forme ale fugii din fața realității, ca formă de protest. Nici sportul pentru sport nu poate îndeplini deci rolul dorit de unii ideologi de a ușura adaptarea socială a unor tineri greu adaptabili și care încearcă să se refugieze într-o lume artificială, evitînd spectrele unei lumi dezumanizate.

Sportivul rupt de viața societății, care sacrifică totul pentru glorie ca Ike-Faust, este sortit ratării în oricare dintre orînduiri. Sportivi fără atașe solide și emoționale cu familia lor, fără prieteni de nădejde, fără preocupare pentru cultură, pentru o profesie utilă societății, se ratează iremediabil prin rupere de viață, prin dezumanizare. În acest sens, destinul tragic al eroului romanului lui Brian Glanville are valabilitate generală, conținînd o morală nu fără aplicabilitate pentru destinul multor sportivi de oriunde care bazîndu-se numai pe talentele lor sportive nu s-au putut încadra în societate potrivit meritelor lor în sport, după terminarea carierei lor sportive. Un sportiv care nu este decît sportiv, rămîne în fond un infirm, o jumătate de om, iar sportul făcut de indivizi care nu sînt decît sportivi este amenințat în orice moment de degradare neființd susținut de pilonii unei poziții etice și intelectuale. Un sport practicat în acest fel riscă să degenereze într-o bătălie oarbă, într-o încăierare între indivizi mînați de instincte primitive, cu disprețul convențiilor sociale.

Ratarea eroului faustian al lui Brian Glanville devine în acest fel și un eșec al sportivului dezumanizat, îmbătat de propria sa glorie, dar care a neglijat să-și dezvolte multilateral personalitatea, poate din comoditate, poate din naivitate, dar și din vina unor admiratori care în fond nu-i sînt și binevoitori.

Ar fi poate util ca și această carte a lui Brian Glanville să apară în traducere românească.

N. BRAȘOVEANU

TERAPEUTICA ALPINISMULUI

„Funcția modernă a alpinismului este aceea de a ușura — prin contactul cu natura presiunea puternică pe care viața intensivă a orașelor o exercită asupra locuitorilor urbani... Trebuie să ne învățăm să ne apropiem de natură și apoi să ne întoarcem la existența de fiecare zi ; dacă vreți, este cea mai eficace terapeutică..."

Acesta este crezul filozofic — ca să-i spunem așa — al unei școli de alpinism mai puțin obișnuite, înființată cu mai puțin de doi ani în urmă în Norvegia. „Părinții" acestei școli sînt doi pasionați iubitori ai munților — biochimistul Nils Faalung și economistul Ole Enersen — care au hotărît să-și schimbe profesia pentru a se putea consacra dezvoltării mișcării alpine norvegiene și așezării ei pe temelii noi, mai trainice, urmărind participarea unor cercuri mai largi ale populației. În cîteva articole de revistă, Faalung s-a pronunțat împotriva unei modernizări excesive a alpinismului, care nu trebuie să se transforme dintr-o artă a cățăratului pe munți într-o simplă competiție mecanică. Faalung a arătat că este bine să fie folosite uneltele moderne numai în măsura în care fără acestea sulșul este imposibil. Într-o escaladă specială pe muntele Jotunheimen de lîngă Hemsedal, unde se află „Centrul alpin norvegian" înființat de ei, Enersen și Faalung au folosit în mod demonstrativ doar trei pitoni în loc de 39, cît au utilizat alți cățărători care i-au premers. Cei doi s-au pronunțat și împotriva cultivării speciale a actelor de eroism alpin, prin performanțe de senzație unice, care sînt limitate ca participare.

„Centrul alpin norvegian" s-a preocupat pînă acum numai de instruirea alpinismului hibernal. Au fost organizate cursuri de schi, de cățărat și de intervenții în cazuri de urgență cu participarea mai ales a cadrelor didactice, pentru a se putea însufla în acest fel mai multă dragoste tinerei generații pentru alpinism nu numai ca sport de performanță dar și ca un remediu în viața tumultuoasă a orașului. Rezultatele bune obținute de „Centrul alpin" în primul an de activitate au determinat Colegiul de cadeți al armatei norvegiene și „National Physical Training College" din Oslo să apeleze la serviciile lui Faalung și Enersen.

COMUNICATUL plenarei Comitetului Central al Partidului Comunist Român

(Urmare din pag. 1)

metode de bază în activitatea organelor de partid centrale și locale.

Pornind de la rezultatele obținute, Comitetul Central a stabilit ca principalele proiecte de hotărîri pe linie de partid și de stat, măsurile importante privind activitatea economică, politică, social-culturală, problemele dezvoltării județelor, localităților, întreprinderilor, unităților agricole să fie dezbătute pe larg, în mod organizat și sistematic cu activul de partid, cu membrii organizațiilor de partid și cu masele largi de oameni ai muncii. Hotărîrea stabilește, de asemenea, obligativitatea tuturor organelor de partid de a prezenta dări de seamă și informări asupra activității lor în fața membrilor de partid, precum și obligativitatea cadrelor de conducere ale partidului și statului de a sprijini efectiv activitatea organelor locale, ajutîndu-le direct în organizarea muncii și îndeplinirea îndatoririlor ce le revin. Hotărîrea prevede sarcina membrilor C.C. al P.C.R., ai Consiliului de Stat și Consiliului de Miniștri, a membrilor tuturor organelor de partid și de stat, a deputaților Marii Adunări Naționale și consiliilor populare, a cadrelor de partid, de stat și ale organizațiilor obștești de a participa la informarea comuniștilor și a masei largi de oameni ai muncii asupra politicii interne și externe, a întregii activități a partidului și guvernului. Plenara își exprimă convingerea că aceste măsuri vor contribui la exercitarea la un nivel tot mai înalt a rolului conducător al partidului în toate domeniile vieții sociale, vor stimula participarea activă, multilaterală a comuniștilor, a tuturor oamenilor muncii la înfăptuirea politicii și hotărîrilor partidului și statului.

Plenara a fost informată asupra desfășurării întîlnirii conducătorilor de partid și de stat din R. P. Bulgaria, R. S. Cehoslovacă, R. D. Germană, R. P. Polonă, Republica Socialistă România, R. P. Ungară și U.R.S.S., care a avut loc la Moscova, în zilele de 3 și 4 decembrie 1969. Plenara și-a exprimat satisfacția în legătură cu rezultatele întîlnirii, considerînd că aceasta a prilejuit un util schimb de păreri, care s-a desfășurat într-o atmosferă de prietenie, înțelegere și colaborare frățească, asupra unor probleme privind evoluția relațiilor internaționale, situația politică de pe continentul nostru, inclusiv schimbările petrecute în politica R.F.G. ca urmare a formării noului guvern, realizarea securității în Europa și în lume, apărarea păcii.

Plenara a dat o înaltă apreciere și a aprobat în unanimitate activitatea delegației de partid și de stat române, condusă de tovarășul Nicolae Ceaușescu, desfășurată în spiritul politicii externe stabilite de Congresul al X-lea al partidului, de întărire a prieteniei, colaborării și unității cu țările socialiste, de dezvoltare a relațiilor cu toate statele, fără deosebire de orînduirea social-politică, de dezvoltare a colaborării internaționale și participare activă la lupta pentru triumful cauzei păcii.

Plenara a hotărît trecerea tovarășului Dumitru Popa din rîndul membrilor supleanți în rîndul membrilor Comitetului Executiv al Comitetului Central și alegerea tovarășului Manea Mănescu ca secretar al C.C. al P.C.R.

Plenara a hotărît, de asemenea, trecerea tovarășului Zaharia Stancu din rîndul supleanților în rîndul membrilor Comitetului Central.

La dezbaterea problemelor aflate la ordinea de zi au luat cuvîntul tovarășii: Iosif Uglar, Constantin Băbălău, Alexandru Sobaru, Gheorghe Homoștean, Constantin Dăscălescu, Mihai Telescu, Aurel Baranga, Constantin Cîrțînă, Petre Ionescu, Vasile Malinschi, Ștefan Boboș, Mihnea Gheorghiu, Alexandru Boabă, Aurel Duca, Gheorghe Buzdugan, Ion Gheorghe, Ion Avram, Ion Sîrbu, Pavel Ștefan, Emil Bobu, Mihail Roșianu, Angelo Miculescu, Nicolae Vereș, Zaharia Stancu, Florian Dănălache, Constantin Pîrvulescu, Carol Kiraly, Ion Crăciun, Gheorghe Necula, Cornel Burtică, Nicolae Bozdog, Ioachim Moga. De asemenea, în grupele de lucru ale plenarei au participat la discuții 68 de tovarăși.

În încheierea dezbaterilor a luat cuvîntul tovarășul Nicolae Ceaușescu.

sportul în lume

ANATOLI BONDARCIUK CEL MAI BUN SPORTIV SOVIETIC AL ANULUI

MOSCOVA, 13 (Agerpres). În urma unei anchete internaționale a revistei „Sportul în U.R.S.S.", atletul sovietic Anatoli Bondarciuk a fost desemnat „recordmanul anului 1969". După cum se știe, Bondarciuk a obținut la aruncarea ciocanului performanța fenomenală de 75,48 m.

DIN CORZILE RINGULUI

● Boxerul mexican Ruben Olivares și-a păstrat titlul de campion mondial la categoria cocoș, învingînd prin KO tehnic în repriza a doua pe englezul Allan Rudkin. Meciul s-a disputat la Los Angeles în prezența a 15 000 spectatori printre care se aflau numeroși mexicani. Ruben Olivares în vîrstă de 21 de ani rămîne neînvins în 54 de meciuri susținute de la începutul carierei sale. De remarcat că numai două victorii au fost obținute la puncte, restul fiind realizate înainte de limită.

● În cadrul unei gale de box desfășurate la New York, canadianul George Chuvalo (categoria grea) l-a învins prin KO în repriza a șaptea pe americanul Jerry Qarry.

● În cadrul galei pugilistice care a avut loc la Roma, boxerul italian de categorie mijlocie Carlo Duran (fost campion european) l-a învins la puncte pe americanul Eddie Pace. În limitele categoriei semimijlocie, italianul Gianni Zampieri a cîștigat la puncte în fața senegalezului N'Diaye.

● Cunoscutul boxer francez Marcel Cerdan jr. (categoria semimijlocie) a obținut o nouă victorie. În cadrul reuniunii pugilistice de la Toulouse, el l-a învins la puncte pe italianul Massimo Consolati.

În al doilea meci, la handbal

R. D. GERMANĂ — ROMÂNIA 11—11

ERFURT, 13 (*Agerpres*). — Continuîndu-și turneul în R.D. Germană, reprezentativa feminină de handbal a României a întîlnit la Erfurt selecționata țării gazde. La capătul unui joc echilibrat, scorul a fost egal: 11—11 (4—9) Golurile echipei române au fost marcate de Rozalia Soos (6), Aneta Schramko (2), Constanța Ilie (2) și Maria Magyari.

VĂ PLACE? Iată, în fotografie, moda feminină pentru sezonul de iarnă 1969/1970, în care frumosul se îmbină cu utilul, contribuind la reușita vacanțelor de iarnă. O caracteristică „tehnică" — materialele plastice și fermoarele care domină, ca și culorile vii, alături, bineînțeles, de universalul alb.

ECHIPA DE POLO RAPID ÎNVINGĂTOARE ÎN BERLINUL OCCIDENTAL

BERLINUL OCCIDENTAL 13 (Agerpres). — În prima zi a turneului internațional de polo pe apă care se desfășoară în Berlinul Occidental, echipa Rapid București a întrecut cu scorul de 7—3 (3—0, 2—2, 1—0, 1—1) selecționata Israelului. În celelalte două partide disputate s-au înregistrat următoarele rezultate: S.U.A. — Austria 5—3 (2—1, 1—1, 1—0, 1—1); R. F. a Germaniei — selecționata Berlinului Occidental 10—3 (4—1, 1—0, 4—0, 1—2).

În „Cupa mondială" la schi, după Val D'Isère

După desfășurarea probei feminine de slalom special din „Criteriul primei zăpezi", în clasamentul feminin al „Cupei Mondiale" conduc Michèle Jacot (Franța) și Barbara Cochran (S.U.A.) cu cîte 40 p, urmate de Florence Steurer (Franța) cu 15 p etc. În cel pe echipe conduce Franța cu 140 p, urmată de S.U.A. — 54 p, Austria — 28 p, Italia — 25 p etc.

MARI TURNEE ȘAHISTE

PETROSIAN ȘI LARSEN — LIDERI

Partidele întrerupte în rundele a 15-a și a 16-a din cadrul turneului de la Palma de Mallorca s-au soldat cu următoarele rezultate: Penrose — Szabo 0—1; Larsen — Bobotov 1—0; Najdorf Petrosian 0—1. În clasament, după 16 runde, conduc Petrosian (U.R.S.S.) și Larsen (Danemarca) cu cîte 11 p, urmați de Hort (Cehoslovacia), Korcinoi (U.R.S.S.) 10 p, Spasski (U.R.S.S.) — 9½ p etc. Tînărul maestru brazilian Henrique Costa Mecking ocupă locul 8 cu 8¼ puncte. În runda a 17-a, Petrosian joacă cu piesele albe împotriva lui Pomar, iar Larsen (cu negrele) îl va întîlni pe Medina.

NONA GAPRINDAȘVILI CONDUCE

În turneul de la Vrnjacka Banja, după opt runde conduce campioana mondială Nona Gaprindașvili (U.R.S.S.) cu 7 puncte urmată de Alexandra Nicolau (România) și Milunka Lazarevici (Iugoslavia) cu cîte 6 puncte, Stadler (Iugoslavia) și Ivanka (Ungaria) — 4½ puncte, Margareta Teodorescu (România) 4 puncte etc. În runda a opta Gaprindașvili cu piesele negre a învins-o pe Lazarevici, Ivarka a pierdut la Vokralova, Nicolau a remizat cu Teodorescu. Partida întreruptă în runda a șaptea între Teodorescu și Lazarevici s-a încheiat remiză.

LA MOSCOVA...

...După două runde, în turneul feminin conduce Tatiana Lemaciko cu 1 punct și o partidă întreruptă. În runda a 2-a Lemaciko a învins-o pe Nina Gheorghieva (Bulgaria). S-au încheiat remiză partidele Bikova (U.R.S.S.) — Eretova (Cehoslovacia), Jurcinska (Polonia) — Baumstark (România), Medianikova (U.R.S.S.) — Pelavenet (U.R.S.S.), Ostrovskaia (U.R.S.S.) — Veröczi (Ungaria).

Trimisul nostru special, ROMEO CĂLĂRĂȘANU, transmite din Lodz:

Turneul speranțelor olimpice la box

● MORARU — ÎN FINALĂ ● IVAN ȘI DUMITRAȘCU N-AU PUTUT TRECE DE SEMIFINALE

Aseară, la Lodz, au avut loc semifinalele urmărite cu mare interes de 10 000 de spectatori. Primul finalist este sovieticul Kraskowski, învingător asupra lui Haring (R.D.G.). Pugilistul din Republica Democrată Germană a început decis lupta atacînd și punctînd precis în primul rund. Ritmul acțiunilor sale a scăzut, însă, în reprizele următoare, ceea ce i-a permis sovieticului să devină tot mai agresiv, să-l pună pe Haring k.d. și să obțină o meritată victorie. Blajinski (Polonia) s-a calificat în finală fără să lupte întrucît boxerul bulgar Konstantinov a fost oprit de medic să intre în ring. Au evoluat apoi mușchetele Kisnemeth (Ungaria) și Kim In Ho (R.P.D. Coreeană). Așa cum s-a desfășurat prima repriză puțini credeau în victoria maghiarului. Boxerul coreean a punctat extrem de rapid și precis cu multe directe la figură, Kisnemeth contrînd foarte rar. Deficitar la capitolul pregătire fizică, Kim cedează inițiativa în reprizele următoare și pierde meciul cu 5—0.

Cînd a urcat în ring aveam impresia că Warnke (R.D.G.) este cel puțin un boxer de categorie ușoară (1,80 m). Cu toate acestea, reprezentantul nostru V. Ivan l-a dominat net în primele două runduri, timp în care a plasat foarte multe directe de stînga la figură, neprimind aproape nimic. Depășit vizibil, Warnke a început să țină și în min. 6 a fost avertizat de arbitrul polonez Kazan. Ceea ce s-a întîmplat în ultima repriză ne-a dezamăgit. Obosit de efortul depus pînă atunci Ivan bate în retragere, încercînd contre fără efect și primind în același timp multe lovituri. Atacurile sale stereotipe (numai și numai directe de stînga de la distanță) n-au avut incisivitate. Astfel, el a pierdut meciul cu 1—4.

M. Dumitrașcu n-a putut rezista loviturilor scurte și extrem de puternice ale lui Bagdasarov (U.R.S.S.). Numărat în prima repriză de arbitrul polonez Idziak, reprezentantul nostru a acționat cu multă teamă și, în loc să se deplaseze permanent, s-a ascuns în mănuși. Dar blocajul său a avut fisuri, dovadă că și în rundul II sovieticul l-a mai trimis de două ori la podea ceea ce l-a determinat pe directorul de luptă să-l abandoneze.

La ora cînd telefonez s-a încheiat și partida dintre Dumitru Moraru și sovieticul Sapkin. Sportivul român a evoluat excelent și a obținut o victorie de mare prestigiu, astfel că el s-a calificat în finala turneului speranțelor olimpice.

Politehnica a dispus de I.E.F.S.

(Urmare din pag. 1)

pentru Politehnica, respectiv Salcu 5, Trandafir 10, Szabados 17, Deak 1, Petric 5, Popov 6, Pajtek 2, Farkas 6, Tita 8. Au asigurat o bună desfășurare a întîlnirii arbitrii A. Berger și I. Petruțiu.

D. ST.

★

În deschidere, echipele masculine Rapid și Voința București au oferit un meci viu disputat, la capătul căruia rapidiștii au obținut o victorie pe deplin meritată cu scorul de 82—64 (36—27). Voința a început bine partida, dar pe parcurs a cedat pasul. Pentru Rapid, succesul este binevenit, el dînd speranțe acestei echipe să se depărteze de zona retrogradării. Au înscris Predulea 23, Cr. Popescu 17, Radu Popovici 12, Stănescu 13, Tursugian 7, Bandu 6, Lucaci 4 pentru Rapid, respectiv Kiss 20, Strugaru 11, Duță 8, Bodilcă 7, Dumitru 6, Teodoru 6, Sterian 4, Scorțescu 2. Au arbitrat bine I. Serbănescu și M. Cunicer

P. PEANA, coresp.

MARE INTERES PENTRU CONFRUNTAREA RUGBYSTICĂ FRANȚA — ROMÂNIA

(Urmare din pag. 1)

du-se Joseph Maso și Walter Spanghero. Cu acest prilej, Elie Cester declara ziariștilor că meciul cu România va fi pentru „XV"-le Franței unul din cele mai severe examene și, deși dorește foarte mult, nu este sigur că reprezentanții cocoșului galic îl vor trece cu succes, iar Savitski, colegul de echipă al lui Wussek în formația franceză La Voulte, „Vikingul" a cărui selecționare a fost atît de controversat comentată, își exprima părerea că debutul lui internațional are loc într-o partidă înaintea căreia nici măcar cei mai reputați specialiști n-ar trebui să se hazardeze cu pronosticuri. Dar iată că alte cîteva declarații referitoare la meci: Maurice Prat: **„Românii au calități și mijloace atletice deosebite, precum și o perfectă condiție fizică. Acestea pot fi decisive".** Jean Gachassin: **„Echipa României împotriva căreia am jucat de trei ori, este animată de o mare voință de a învinge, dublată de o condiție fizică fără egal".** Lucien Abadie: **„Personal, îi văd pe români învingători".**

Numeroase alte opinii le-am întîlnit exprimate în coloanele ultimei ediții de vineri seara a ziarului „La Nouvelle République des Pyrénées", ca și în numărul de sîmbătă al cotidianului „La Dépêche du Midi". Am solicitat pentru corespondența de astăzi părerea celor doi antrenori ai naționalei române, Al. Teofilovici și D. Ionescu. Ei sînt de părere că, **„în general, raportul de forțe este la ora actuală în favoarea francezilor. Schimbările de ultimă oră nu constituie un handicap important pentru gazde. Este chiar posibil ca cele trei debuturi internaționale să aducă echipei Franței un plus de vitalitate și de agresivitate. În ceea ce privește formația României, se mizează, desigur, pe forța ei de ansamblu, punctul forte rămînînd linia a III-a. De data aceasta, ea este însă dublată de o valoroasă linie de treisferturi, în care Irimescu și Dragomirescu alcătuiesc o pereche de centri cu experiență și multe calități, iar Nica, în formă deosebită, asistat de experimentatul Wussek, poate da mult de furcă apărării gazdelor. Rămîne doar ca și fundașul Marinescu să-și folosească cu mai multă încredere bogatul arsenal tehnico-tactic de care dispune. Una din principalele probleme este aceea dacă vom reuși să-i dominăm pe francezi în grămadă. Echipa României va iniția atacuri bine asigurate, care să aibă în spate o a doua perdea, creată de înaintașii din linia a III-a, cu misiunea de a interveni prompt la orice defecțiuni ale atacurilor noastre. Așa cum s-a văzut la antrenamentul de vineri, pregătirea fizică este bună și apreciem că, dacă echipa va respecta indicațiile tactice, acționînd unitar, poate obține un rezultat de mare prestigiu pentru rugbyul românesc".**

Formația României va fi cea anunțată inițial. În echipa Franței a fost introdus Yachivili în locul lui Viard, iar Sillieres a fost chemat ca rezervă. Meciul va fi arbitrat de scoțianul M. Johnson și va fi transmis în întregime la posturile noastre de radio (pe programul I) cu începere de la ora 16 (ora României).

REPORTAJE ȘI FOTOGRAFII PREMIATE ÎN FRANȚA

PARIS, 13 (**Agerpres**). — Marele premiu „Martini", oferit anual în Franța autorului celui mai bun reportaj sportiv, a fost atribuit anul acesta lui Roland Passevant (șeful rubricii de sport a ziarului l'Humanité) pentru un articol consacrat boxerului Jacques Marty. Președintele juriului a fost scriitorul Max Olivier-Lacamp.

Premiul pentru cea mai bună fotografie sportivă a anului 1969 i-a revenit lui Henri Besson, de la revista „Miroir Sprint". Fotografia premiată îl reprezintă pe ciclistul belgian Eddy Merckx în timpul ultimului Tur ciclist al Franței.

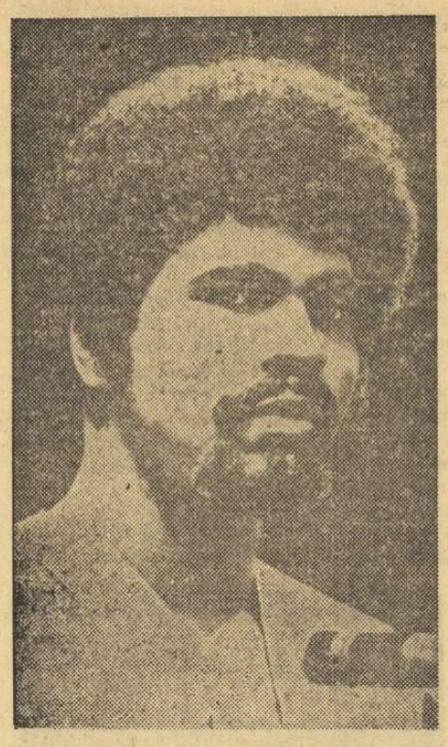

Acest bărbat bărbos și mustăcios nu este un „hippie", ci Cassius Clay (sau Muhammad Ali, cum se numește de fapt acum), care, în așteptarea reintrării în ring, a apărut pe scenele din Broadway într-un „musical" care i-a pus în valoare și calități artistice nebănuite. Iar dacă are dreptul de a apărea pe scenă, de ce n-ar avea dreptul să reapară în ringul de box?

LA 27 DE ANI

CASSIUS CLAY VA MAI BOXA?

Revenirea pe ring a marelui campion pusă în discuția specialiștilor

merican Tampa au început tratativele pentru organizarea meciului dintre Cassius Clay și Joe Frazier (unul dintre deținătorii titlului la toate categoriile) pentru titlul mondial la categoria grea. În principiu, meciul acesta ar urma să aibă loc la 16 sau 17 ianuarie.

Va reveni Cassius Clay (în vîrstă de 27 de ani) din nou în ring, ar fi oportună reapariția faimosului pugilist în careul magic? La această întrebare răspund o serie de specialiști și foste glorii ale boxului mondial, în cadrul unei anchete apărute în revista „Sport-Illustrierte":

NAT FLEISCHER — directorul revistei „The Ring" (S.U.A.)

În prezent sînt trei campioni mondiali oficiali la categoria grea: Jimmy Ellis, Joe Frazier și Cassius Clay. Eu sînt adeptul lui Clay. Atîta timp cît nu există nici o justificare legală pentru a i se lua titlul, Clay rămîne adevăratul campion al lumii. Reapariția lui Clay în ring va constitui o satisfacție pentru milioane de iubitori ai boxului.

PETER MÜLLER — fost campion al R.F.G. la categoria mijlocie

Cassius Clay are conștiința împăcată, așa încît reapariția sa în ring ar fi salutată de întreaga lume pugilistică. Cred că s-a făcut prea mult tam-tam în cazul Clay, pentru că în fond el a avut dreptate atunci cînd a refuzat serviciul militar care i-ar fi putut aduce un glonte în cap!

MAX SCHMELING — fost campion mondial la categoria grea

Da, reintrarea lui Clay ar stimula concurența pentru titlul greilor, care în prezent, trebuie să recunoaștem, este în stagnare. Sînt de părere că pauza de doi ani o va resimți în primele sale apariții și, de aceea, cred că acest handicap nu poate fi depășit decît printr-o atentă alegere a partenerilor. Nu-i recomand lui Clay să apară pe ring ca deținător al titlului în compania celor doi campioni oficiali, ci să aibă pentru început o activitate care să nu-i angajeze prea mult renumele, mai ales că va fi nevoie să și slăbească între timp cîteva kilograme. Sînt convins că pentru celebrul boxer de culoare va fi mai bine să boxeze decît să evolueze pe scenele unor teatre americane de music-hall.

H. ORSOLICS — campion european la categoria mijlocie

Clay este dator să reapară pe ring. Îl obligă valoarea sa incontestabilă, popularitatea de care se bucură în lume. Dacă nu va mai boxa, înseamnă că probleme de altă natură își fac loc în lumea sportului. Și acest lucru este complet nejust, ca de altfel împiedicarea lui Clay de a mai apare pe ringurile lumii. Pentru mine, Clay este boxerul curajos, care știe să-și facă din adversar un admirator!

Specialiștii englezi despre cîștigătoarea C. M. 1970

Părerile celor mai cunoscute personalități din lumea fotbalului britanic sînt împărțite în ce privește echipa care va cîștiga ediția de anul viitor a campionatului mondial. Președintele F.I.F.A., Stanley Rous, crede că Anglia nu va reedita succesul din urmă cu patru ani, calificînd printre favoriți echipele Braziliei și Italiei. Antrenorul echipei Țării Galilor, Dave Bowen, consideră că, dimpotrivă, **„Anglia are o mare șansă. Am văzut echipa Italiei de patru ori în cursul acestui an — a spus el. Nu o văd învingătoare în fața Angliei. Italia continuă să aibă o echipă bună, dar mie îmi place mai mult cum joacă Anglia".**

Billy Bongham, antrenorul echipei Irlandei de Nord a declarat: **„Anglia poate să cîștige din nou — dar istoria se repetă foarte rar. Italia și U.R.S.S. sînt echipele europene ce trebuie urmărite. Italia ar putea să constituie marea problemă".** În ce-l privește pe Bobby Brown, antrenorul echipei Scoției, el consideră că deși Anglia dispune de un lot extrem de valoros de jucători **„cred că victoria va reveni Americii de Sud prin intermediul favoritei mele, Brazilia".**

În capitala Ungariei, la 26-28 decembrie

Întîlnirea de tenis Budapesta — București

A fost perfectată întîlnirea de tenis dintre selecționatele orașelor Budapesta — București. Întrecerea va avea loc în capitala Ungariei, în zilele de 26—27—28 decembrie. Echipa română va fi alcătuită din Ilie Năstase, Petre Mărmureanu, Sever Dron și Ion Santei sau Viorel Marcu. Meciurile se vor desfășura pe un teren acoperit cu un material plastic.

PETRE MĂRMUREANU ȘI SEVER DRON VOR EVOLUA ÎN INDIA

La forul nostru de specialitate a sosit, din partea federației indiene de tenis, o invitație pentru jucătorii Petre Mărmureanu și Sever Dron pentru a participa la o suită de turnee internaționale în India. Invitația a fost acceptată.

TELEX - TELEX - TELEX - TELEX - TELEX - TELEX - TELEX

Fostul campion olimpic de maraton, etiopianul Bikila Abebe a trimis o scrisoare comitetului olimpic din U.R.S.S. prin care se declară bucuros de a afla că orașul Moscova și-a depus candidatura la organizarea jocurilor olimpice de vară din anul 1976. În cazul că orașul Moscova va obține cinstea de a găzdui olimpiada noi sîntem convinși, scrie Bikila Abebe, că toate țările din Africa vor putea lua parte la această mare sărbătoare a sportului.

■

Federația internațională de fotbal a stabilit ca eventualul meci de baraj dintre selecționatele Australiei și Israelului (preliminariile campionatului mondial de fotbal) să se desfășoare la 20 decembrie la Auckland în Noua Zeelandă.

■

La Sao Paulo s-a desfășurat întîlnirea internațională de fotbal dintre formația locală Palmeiras și echipa „All Stars" din Ghana. Fotbaliștii brazilieni au obținut victoria cu scorul de 3—1 (1—1) prin punctele înscrise de Ceșar (2) și Cardosinho.

■

Federația franceză de tenis a publicat clasamentele celor mai buni jucători francezi ai anului. La masculin, pe primul loc se află François Jauffret, urmat de Georges Goven, Jean Rouyer, Daniel Contet și Jean Claude Barclay. În clasamentul rezervat celor mai bune tenismane, primul loc este ocupat de Gail Chanfreau, urmată de Rosa Maria Darmon, Odille de Roubin, Evelyne Terras etc.

■

Cuplul Ferdinand Bracke (Belgia) — **Rudi Altig** (R.F. a Germaniei) este lider în Cursa ciclistă de șase zile care se desfășoară în prezent pe velodromul acoperit din Charleroi.

Tiparul I.P. „Informația", str. Brezoianu nr. 23—25, București

40368

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXV — Nr. 756 (6190) ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT Luni 15 decembrie 1969

Trimisul nostru special, DAN GÂRLEȘTEANU, transmite:

RUGBYȘTII FRANCEZI AU ÎNTRECUT PE CEI ROMÂNI CU 14-9

TARBES, 14 (prin telefon). — Aproape o treime din populația orașului Tarbes a onorat duminică după amiază, pe stadionul „Maurice Trélud", importantul eveniment rubgystic care, de mai multe zile, reținea interesul amatorilor de sport din Franța: meciul cu România, contînd pentru ediția 1969—1970 a „Cupei Națiunilor — F.I.R.A.".

Partida a început pe o vreme splendidă, întregul stadion așteptînd să vadă dacă se vor confirma declarațiile făcute duminică dimineața de selecționerii francezi Fernand Cazenave și Michel Celaya, care anunțau că echipa Franței va aborda meciul cu România în maniera unui test contra faimoșilor „All Blacks" sau „Springboks". De asemenea, spectatorii așteptau să cunoască replica rugbyștilor români. După 80 de minute, tabela de marcaj consfințea scorul de 14—9 favorabil rugbyștilor francezi. Așadar, echipa noastră n-a reușit să cîștige meciul de la Tarbes și formația Franței s-a revanșat după înfrîngerea de la 1 decembrie anul trecut. În ciuda scorului, se poate aprecia însă că echipa noastră a jucat bine, a dovedit multă putere de luptă, și aproape tot timpul a fost egală adversarei sale.

Wussek a încercat un dropgoal încă din primul minut de joc, dar balonul a lovit bara și a ricoșat în afara intervalului dintre bețe. Ar fi fost, desigur, un început extrem de încurajator. Iată însă că în același minut, după sancționarea unui „afară din

(Continuare în pag. a 4-a)

CAMPIONATELE NAȚIONALE DE GIMNASTICĂ

PETRE MIHAIUC - 5 TITLURI LA APARATE!

TIMIȘOARA, 14 *(prin telefon, de la trimisul nostru).* Sala Olimpia prilejuiește tot mai des timișorenilor întîlniri de neuitat cu sportul. După recitalul de măiestrie handbalistică, iată că a fost rîndul celor mai buni gimnaști ai țării, din toate categoriile de clasificare, să ofere spectatorilor momente de mare spectacol sportiv. Era și firesc: au fost invitați aici, la „Cupa federației", și la finalele campionatelor pentru maeștri, cei mai demni reprezentanți ai acestui sport al grației și mișcării măiestre.

Timp de trei zile am fost martorii unor întreceri extrem de disputate în care sportivii au arătat întregul lor bagaj de cunoștințe tehnice, toată puterea de luptă pentru o clasare cît mai bună, pentru cîștigarea tricoului de campion.

Desigur, cele mai mari satisfacții le-au încercat duminică la prînz noii campioni naționali absoluți, *Elena Ceampelea* și *Petre Mihaiuc.* Mai întîi pentru că succesul lor le evidențiează multilateralitatea pregătirii; atît Lia cît și Mihaiuc au arătat aici o înbucurătoare siguranță și constanță, atît unul cît și celălalt neratînd nici o execuție la exercițiile impuse și la liber alese. Apoi, pentru că duminică, în concursul pe aparate, ambii campioni și-au adăugat noi titluri. Elena Ceampelea a cîștigat la bîrnă și la sol, iar Petre Mihaiuc a devenit un adevărat recordman al acestor campionate: 5 titluri la aparate. A fost evident pentru toți că titlurile au revenit, într-adevăr, celor mai buni gimnaști ai țării la ora actuală, pregătiți de antrenorii *Nicolae Covaci* (Ceampelea) și, respectiv, *Costache Gheorghiu.*

Rezultatele obținute de Dinamo Bacău în cadrul „Cupei

Constantin MACOVEI

(Continuare în pag. a 2-a)

Vă prezentăm

CONSTELAȚIA MEXICANĂ

Parada celor 16 echipe calificate în turneul final al C. M. de fotbal — 1970

Acum, după ce la antipozi echipele Australiei și Israelului au oferit lumii balonului rotund ultimul episod al preliminariilor „Cupei Jules Rimet", putem spune: „constelația mexicană este completă!" Toate cele 16 echipe care vor evolua în turneul final al campionatului mondial — ediția 1970 — sînt cunoscute. Dorința noastră este să le facem și mai bine cunoscute cititorilor, pentru că oricare din ele poate deveni — prin jocul capricios al sorților — un adversar pentru reprezentativa României, fie în cadrul grupei, fie — sperăm — în fazele următoare ale turneului final.

După cum se știe, tragerea la sorți, în vederea alcătuirii grupelor va avea loc la 10 ianuarie, în capitala Mexicului, de față fiind o asistență care, după ultimele vești, se va cifra la circa 1 200 de persoane. Printre acestea se vor afla, bineînțeles, și reprezentanții federațiilor de specialitate ale țărilor calificate în turneul final. Dar pînă atunci, cînd vom ști exact ce parteneri vor avea fotbaliștii români în grupa lor, vom efectua o trecere în revistă a tuturor protagoniștelor marilor dispute fotbalistice ce se vor desfășura la Ciudad de Mexico, la Toluca, Puebla, Guadalajara și Leon.

Permiteți-ne să vă reamintim pe cele 16 participante la turneul final al ediției mexicane a C. M. de fotbal:

ANGLIA (campioană mondială), BELGIA, BRAZILIA, BULGARIA, CEHOSLOVACIA, R. F. a GERMANIEI, ITALIA, MAROC, MEXIC, PERU, ROMÂNIA, SALVADOR, SUEDIA, UNIUNEA SOVIETICĂ, URUGUAY și ISRAEL.

A FOST STABILIT PROGRAMUL CAMPIONATULUI MONDIAL DE HOCHEI (GRUPELE B ȘI C)

Saloanele hotelului Athenée Palace din Capitală au găzduit duminică reuniunea delegaților țărilor participante la campionatele mondiale de hochei, grupele B și C. Iarna grea care stăpînește Europa și întreruperea mijloacelor de comunicație au făcut ca reprezentanții S.U.A., R.F.G. și Japoniei să nu poate ajunge în timp util la București. Dar, prezența majorității celor acreditați de către federațiile naționale a făcut adunarea viabilă iar hotărîrile pe care le-a adoptat legale.

Deschizînd ședința, tov. TUDOR VASILE, vicepreședintele Federației române de hochei și al Comitetului de organizare a campionatului mondial, a urat bun venit oaspeților, a făcut o scurtă prezentare a orașelor cărora li s-a încredințat cinstea de a găzdui întrecerile — București și Galați —, a expus propunerile organizatorilor în privința programului celor două turnee. Punctul acesta — foarte important, de altfel — a fost cel mai mult dezbătut, necesitînd prelungirea discuțiilor pînă seara. În cele din urmă a fost înregistrat un acord deplin, astfel că la această oră sîntem în posesia ordinei jocurilor campionatului mondial de hochei.

GRUPA B. 23.II **S.U.A. — Elveția**; 24.II **Japonia — SUA, Polonia — Elveția, R.F.G. — Iugoslavia, România — Norvegia.** 25.II **Japonia — R.F.G., S.U.A. — Polonia.** 26.II **Elveția — Norvegia, Iugoslavia — România.** 27.II **Polonia — Norvegia, Elveția — R.F.G., S.U.A. — Iugoslavia, România — Japonia.** 28.II **Polonia — Japonia S.U.A. — R.F.G.** 1.III **Norvegia — Iugoslavia, România — Elveția.** 2.III **R.F.G. — Polonia, Norvegia — Japonia, Iugoslavia — Elveția, România — S.U.A.** 3.III **Zi liberă.** 4.III **România — R.F.G., Japonia — Elveția, Polonia — Iugoslavia, Norvegia — S.U.A.** 5.III **Iugoslavia — Japonia, R.F.G. — Norvegia, România — Polonia.**

GRUPA C. 13.II **Danemarca — Italia, Belgia — Bulgaria, Franța — Austria, Ungaria — Olanda.** 14.II **Franța — Olanda, Belgia — Italia.** 15.II **Austria — Danemarca, Bulgaria — Ungaria.** 16.II **Belgia — Olanda, Franța — Italia, Bulgaria — Danemarca, Austria — Ungaria.** 17.II **Zi liberă.** 18.II **Franța — Bulgaria, Austria — Belgia, Olanda — Danemarca, Ungaria — Italia.** 19.II **Belgia — Danemarca, Franța — Ungaria, Austria — Bulgaria, Italia — Olanda.** 20. II **Zi liberă.** 21.II **Austria — Olanda, Belgia — Ungaria, Franța — Danemarca, Italia — Bulgaria,** 22.II **Franța — Belgia, Bulgaria — Olanda, Ungaria — Danemarca, Austria — Italia.**

Cu același prilej au fost stabilite directoratele celor două turnee, arbitrii care vor conduce jocurile de la București și Galați, precum și culorile echipamentului sub care vor evolua echipele participante.

Lucrările ședinței au fost conduse de MIROSLAV SUBRT (Cehoslovacia), vicepreședintele L.I.H.G. Asupra lor vom reveni în ziarul nostru de mîine.

PETRE MIHAIUC

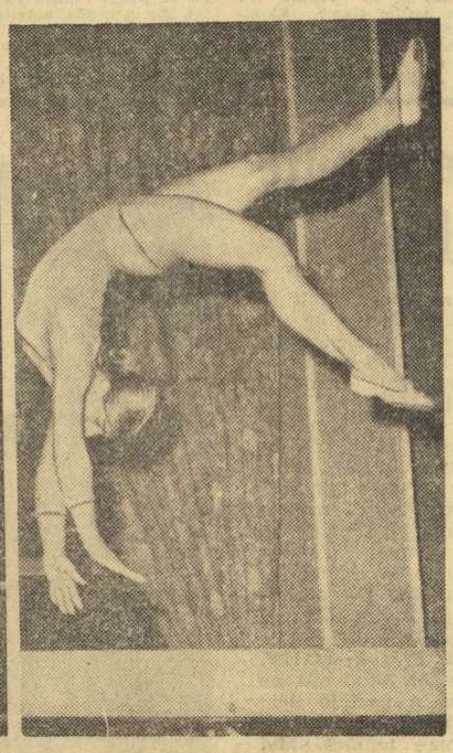

ELENA CEAMPELEA

ECHIPA ROMÂNIEI A CÎȘTIGAT ÎNTÎLNIREA CU FORMAȚIA CEHOSLOVACIEI

Festivalul gimnasticii găzduit de Timișoara s-a încheiat cu întîlnirea internațională dintre selecționatele de juniori ale României și Cehoslovaciei. Aproape 1000 de spectatori, care au luat loc în tribunele cochetei săli Olimpia, au apreciat siguranța în execuție a reprezentanților noștri, elementul determinant al victoriei. Rezultate: **sol** — 1. Radu Branea (R) 9,55, 2. Nicolae Oprescu (R) 9,50, 3. Daniel Svaby (C) 9,30, **cal** — 1. Dan Grecu (R) 9,40, 2. Radu Branea (R) 9,10, 3. Gheorghe Iușan (R) 8,55; **inele** — 1. Dan Grecu (R) 9,60, 2. Nicolae Oprescu (R) 9,50, 3. Zdenek Rujicka (C) 9,30; **sărituri** — 1. Radu Branea (R) 9,40, 2—4. Daniel Svaby, Liciu Mazilu și Nicolae Oprescu — toți 9,35; **paralele** — 1. Dan Grecu 9,55, 2. Radu Branea 9,35, 3. Zdenek Rujicka 9,30, **Bară**: 1. Nicolae Oprescu (R) 9,55, 2. Dan Grecu (R) 9,50, 3. Zdenek Rujicka (C) 9,35.

Individual compus: 1. Dan Grecu (România) 56,40, 2. Radu Branea (România) 55,00, 3. Zdenek Rujicka (Cehoslovacia) 54,95.

Rezultat final: 1. România 274,65, 2. Cehoslovacia 268,95.

P. ARCAN, coresp. principal

S-au încheiat finalele de judo GH. BOȘCU (STRAJA BUCUREȘTI) — CAMPION ABSOLUT

TIMIȘOARA, 14 (prin telefon, de la trimisul nostru). — Ora tîrzie la care s-au încheiat sîmbătă seara finalele campionatelor republicane individuale de judo, nu ne-a permis decît consemnarea cîștigătorilor, lăsîndu-ne pentru astăzi obligația transmiterii unor amănunte.

Dar, înainte de a ne achita de această obligație, să relatăm, pe scurt, cîteva aspecte din ziua a doua, cînd a fost desemnat campionul absolut la toate categoriile, titlul revenind „greului" GHEORGHE BOȘCU (Straja București).

Din cei 16 judoka, aflați în cursa pentru mult rîvnitul titlu, s-au prezentat doar 9 sportivi, faptul datorîndu-se atît accidentărilor din ziua precedentă, cît și unor subterfugii... subtil motivate. **Cele mai valoroase partide din cadrul luptei pentru titlul absolut au fost susținute de: D. Lepădat — D. Kristoff** (ambii Rapid Buc.), **I. Herman** (I.E.F.S.) — **Gh. Boșcu** (Straja), **D. Kristoff — V. Cosma** (Metalul Roman) și finala dintre **Gh. Boșcu și V. Cosma,** partidă care a reeditat, sub toate aspectele, finala de la categoria greilor — aceeași sportivitate, același procedeu tehnic aplicat de învingător (uchi-mata), același învingător — Gheorghe Boșcu.

GHEORGHE BOȘCU, CAMPION LA +93 KG ȘI CAMPION ABSOLUT AL ROMÂNIEI. Născut la 18 aprilie 1948 în comuna Domnești — județul Ilfov. Activează în cadrul asociației Straja București, avîndu-l antrenor pe Ghiță Lucian. Practică judo-ul de 14 luni (!). Prima sa performanță — locul 1 la „Cupa municipiului București", octombrie 1969.

Privind finalele primei ediții trebuie specificat că întrecerile au fost, în primul rînd, o expresie a forței, tehnica fiind mult mai puțin prezentă. Faptul se datorește unui echilibru valoric la fie-

Nușa MUȘCELEANU

(Continuare în pag. a 2-a)

RĂSPLATĂ CARE OBLIGĂ...

Există în sport — ca oriunde în viață, în compartimentele ei cele mai diverse — un lung și invizibil șir de trepte evolutive, pe care unii, aleșii, le consumă pînă la capăt la braț cu gloria și izbînda și pe care alții, nefericiții, mai neajutorați față de practică sau, în nu puține și triste cazuri, față de ei înșiși, nu le mai parcurg, din mai mult sau mai puțin omenești motive...

Cochetînd cu o maximă, uzitată pînă aproape de tocire, toată povestea aceasta e ceea ce ne place să cuprindem, emfatici și sentențioși, în cuvintele „istoria e rea cu cei învinși!"

Pe cei care escaladează, însă, amintitele trepte îi așteaptă, într-un loc sau altul al acestei evoluții, mai devreme sau mai tîrziu, o dreaptă răsplată, umană pentru ceea ce incumbă succesele, o retribuție îndeobște morală, simbol al unanimei prețuiri.

Este momentul acela al răsplatei, un moment de aleasă satisfacție pentru cel ce constată că eforturile depuse — pe gazon sau planșă, pe parchetul ca de clorofilă al sălii sau în apa tulburată a piscinei — au căpătat o certă materializare, recunoscută și stimată deopotrivă.

Aici, undeva, în scara aceasta a meritatei răsplate sportive — nici prea la poalele ei, unde trăirile n-ar cunoaște, poate, intensitate de simbol, dar nici prea sus, acolo unde pentru a cuceri un spațiu trebuie să lași în urmă o îndelungată muncă, repetată, — se află și titlul de „maestru al sportului", nobilă distincție care de cîteva zile, puține, ornează piepturile cîtorva dintre componenții naționalei de fotbal, aleși deopotrivă dintre cei talentați și harnici, cît și dintre cei mai tineri...

Dinu, Dumitrache, Radu Nunweiller, Dobrin și alți cîțiva au primit — la capătul încununatei de lauri „campanii mexicane" — citata distincție, și momentul acela festiv, în care felicitările cele mai sincere au fost aliate cu urările incandescente de succes, a constituit, indiscutabil, un frumos moment, de zîmbete, pentru însuși fotbalul românesc al anului ajuns în aceste zile aproape de capăt... Știm, răsplata — adresată jucătorilor care au readus, după o absență de peste trei decenii, steagul tricolor pe catargul campionatelor mondiale — este profund meritată, și ea marchează, dincolo de nominalizarea celor distinși, o reală prețuire a tinerei generații a balonului rotund, ai cărei reprezentanți, aflați îndeobște la vîrsta ultimelor candori juvenile, sînt așezați de mult în inima suporterilor lor.

Orice răsplată, însă, survenită pe dificilul traiect al evoluției, obligă înainte de toate la perseverență, la izbînzi multiplicate, la depășirea stadiului salutat cu aplauze, în sfîrșit, la înzecirea eforturilor...

În această virtute, așteptăm încrezători — și sperăm că nu totul va rămîne de domeniul iluziei pristăvite în vînt — ca Dobrin, Dinu și compania să demonstreze acolo jos în dreptunghiul cu minuni care este gazonul, că au înțeles ei înșiși, primii, că răsplata primită la anii atît de frumoși ai tinereții, trebuie să-i cheme spre urcușuri mai pieptișe, spre eforturi mai mari și nu — eternă primejdie a vîrstei — spre infatuare și indiferență.

Titlul primit zilele acestea nu reprezintă numai o treaptă dintr-un drum care țîșnește spre înalt. El reprezintă, odată cu bucuria explozivă a momentului, acea înțelepciune a răsplatei, despre care vrem să credem că obligă...

Ovidiu IOANIȚOAIA

Voleiul în așteptarea vacanței

Szöcs și Popa Marcel (Politehnica) urmăresc disperați eforturile inutile ale coechipierului lor Păcurariu de a rezolva, în extremis, o situație (din mult prea multele în care s-au aflat) dificilă. (Fază din meciul Steaua — Politehnica Galați).

Foto: AUREL NEAGU

Turul campionatului divizionar A de volei se apropie de sfîrșit. Ieri, s-au desfășurat partidele etapei a X-a la masculin, și a IX-a la feminin. Meciurile au fost viu disputate, iar rezultatele cele scontate. Ca surpriză notăm doar victoria, destul de ușoară, a echipei Unirea tricolor Brăila în fața Rapidului (să fi fost evoluția din etapa precedentă doar un simplu foc de paie?). În rest, rezultatele înregistrate nu au modificat situația în clasament a primelor echipe, ierarhia păstrîndu-se neschimbată.

Derbyul etapei a X-a a diviziei A masculin s-a consumat, ieri, în sala Floreasca, în prezența a numeroși spectatori veniți să asiste la partida dintre **Steaua și Politehnica Galați,** învinsa și învingătoarea din derbyurile etapei precedente.

Firesc, ne așteptam la o confruntare la cel mai înalt nivel, în care prima echipă, animată de dorința reabilitării, să facă dovadă că comportarea slabă din meciul cu Rapid n-a fost decît un accident, iar cea de a doua să redediteze jocul bun prestat atît în meciul cu reprezentanții Giulești, cît și în cel cu Dinamo, în care au obținut victorii destul de facile. Repet, ne așteptam la un joc de nivel superior, dar în final, am părăsit sala cu insatisfacția unei dorințe neîmplinite, pentru că jocul, în ansamblu, a oferit puține faze de volei curat. Și aceasta, în primul rînd, datorită evoluției slabe a studenților gălățeni, care n-au arătat mai nimic din ceea ce, în alte ocazii, dă strălucire jocului lor. Ei au fost măcinați de atacurile necruțătoare ale adversarilor, pe care, în cele mai multe cazuri, n-aveau nici timp să le contracareze. Combinațiile subtile la fileu, pasele puse (uneori milimetric) de Stamate au oferit mingi ideale de atac lui Porașnicu sau Bartha, care au punctat decisiv. Apărarea la fileu a funcționat bine, făcînd ineficiente — de cele mai multe ori — loviturile de atac ale lui Udișteanu, Szöcs, Păduraru, Manu. Steaua s-a prezentat de data aceasta cu o garnitură animată de dorința de victorie, cu o mai mare putere de luptă și cu rezistență fizică. Studenții au jucat dezlînat, neconstituind în nici un moment un pericol real pentru steliști (nici chiar cînd au egalat situația la seturi). Preluarea deosebit

Emanuel FĂNTĂNEANU

(Continuare în pag. a 2-a)

ANCA GEORGESCU 1:22,3 LA 100 m BRAS

Într-un concurs de înot desfășurat în Capitală, tînăra Anca Georgescu (14 ani) a parcurs distanța de 100 m bras în 1:22,3 (rec. personal). Alte rezultate: A. Horvat 1:15,7 la 100 m spate, cea mai bună performanță pentru copii de categ. B; L. Copcealău 67,3 la 100 m delfin.

PLOIEȘTIUL: DIN NOU LOCUL I ÎN „CUPA SPERANȚELOR" LA SABIE

Participare selectă, asalturi de ridicată valoare tehnică și unele surprize, iată cîteva dintre caracteristicile actualei ediții a finalei „Cupei speranțelor" la scrimă. Asupra fiecăreia dintre ele ne propunem să revenim. Deocamdată vom consemna numai rezultatele tehnice...

La floretă băieți, prima surpriză: pe locul I, echipa orașului Oradea (Ruff, Cioară, Hetz), cu 5 victorii, 6—3 cu Iași, 7—2 cu București A și Timișoara și 8—1 cu București B și Ploiești. Pe locul 2, București A cu 4 v, iar pe locul 3 Timișoara cu 3 v.

În clasamentul individual Hetz (Oradea) a ocupat locul I cu 15 v, urmat de Ursovici (București A) cu 14 v și Henter (Timișoara) cu 12 v.

Luptă mare la spadă, între trăgători din echipa București A și Craiova. Pînă la urmă, ambele echipe au înregistrat cîte 4 victorii, fiind departajate doar de numărul de asalturi cîștigate (32—29). Clasament: 1. București A (Stanciu, Călina, Balaban) 4 v: 5—3 cu Craiova, 8—1 cu București B, Carei și Cluj și 3—6 cu Galați I; 2. Craiova 4 v., 3; Cluj 3 v. Clasament individual: 1. Stanciu (Buc. A) 11 v., 2. Călina (Buc. A) 11 v., 3. Cărămidă (Cv.) 10 v.

La floretă fete, echipa orașului Satu Mare, neînvinsă, a ocupat primul loc: 5—4 cu București A și București B, 6—3 cu Constanța, 7—2 cu Oradea și 9—0 cu Galați. Clasament: 1. Satu Mare (Lenghel, Pallai, Lutchi) 5 v., 2. București A 3 v., 3. București B 3 v. Clasament individual: 1. Eva Langhel (S. M.) 13 v.; 2. Eva Pallai (S. M.) 13 v., 3. Viorica Draga (Buc. A) 13 v.

Iată și clasamentul la sabie: 1. Ploiești 4 v (5—4 Buc. A, 7—2 Buc. B și Cluj și 8—1 Oradea), 2. Brașov 4 v., 3. Cluj 3 v. Clasament individual: 1. Crăițaru (Pl.) 12 v., 2. Bănică (Pl.) 11 v., 3. Busch (Oradea) 10 v. De notat că sabrerii ploieșteni au cîștigat pentru a 4-a oară competiția.

Tiberiu STAMA

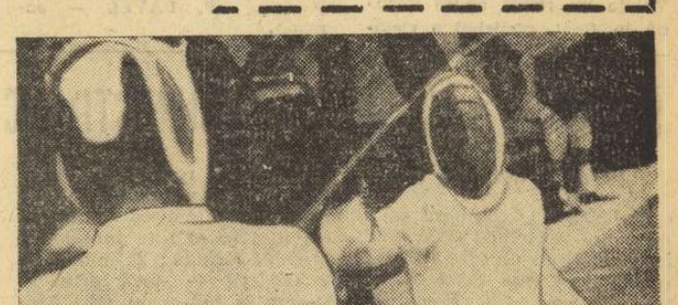

Cîteva clipe de studiu în meciul de sabie Ploiești — București B. Elevii prof. Gh. Matei vor cîștiga cu 7—2, apropiindu-se și mai mult de locul 1...

Foto: N. AUREL

1970 va fi anul relansării sporturilor de iarnă în Valea Jiului?

Puține localități din țară dispun de asemenea condiții pentru practicarea sporturilor de iarnă ca așezările de pe Valea Jiului. Plasate în defileul Jiului, care desparte două dintre cele mai frumoase masive muntoase din țară (Paring și Godeanu), localitățile miniere din zona municipiului Petroșani (Vulcan, Lupeni, Petrila, Uricani, Aninoasa, Paroșeni), cu o populație în marea majoritate formată din tineret, ar putea deveni a doua „putere" în țară, după Brașov și stațiunile montane de pe Valea Prahovei, în ceea ce privește sporturile de iarnă. Dar, pînă în momentul de față nu ne amintim să fi întîlnit un reprezentant al Văii Jiului pe lista finaliștilor la campionatele naționale de schi, patinaj, ca să nu mai vorbim de hochei pe gheață. Condiții naturale excelente, un tineret dornic de a-și petrece zilnic cîteva ore pe pîrtiile de schi sau pe luciul gheții și, totuși, sporturile de iarnă sînt o adevărată „cenușăreasă" în zona municipiului Petroșani. Care să fie cauzele? În dorința de a dezlega această adevărată enigmă, am poposit pentru cîteva zile la Petroșani.

La C.M.E.F.S. Petroșani, tovarășul președinte **Dorel Vladislav**, numit de foarte puțin timp în funcție, e frămîntat și el de această problemă. În scurta perioadă de cînd se află la conducerea activității sportive din Valea Jiului a căutat să se documenteze asupra situației existente și posibilităților de relansare a sporturilor de iarnă. Pentru aceasta, o comisie formată din 5 persoane s-a deplasat în localitățile municipiului Petroșani pentru a studia chestiunea la fața locului. Concluziile nu sînt de loc îmbucurătoare: baza materială necesară desfășurării activității sportive în perioada de iarnă este cu totul insuficientă și nu poate garanta creșterea acestei activități în sezonul care bate la ușă. Ce activități sportive în perioada de iarnă se vor putea desfășura la **Minerul Lupeni** și **Minerul Vulcan** (asociații sportive de pe lîngă unități cu peste 3 000 de salariați) cînd în magaziile de echipament se găsesc doar 9 perechi de schiuri, cîteva hanorace, 8 perechi de bocanci de schi (la Minerul Lupeni) și 3 perechi de schiuri, 3 hanorace și 3 perechi de bocanci (la Minerul Vulcan) și acestea toate uzate? Și, prin comparație, situația acestor două asociații sportive este, totuși, bună, fiindcă la **E.M. Petrila, Preparatorul Petrila, Viscoza Lupeni, E.M. Lonea, E.M. Uricani** nu există nici un fel de echipament și material sportiv necesar sporturilor de iarnă!!

Deci, vorba lui Caragiale, activitatea sportivă de masă în perioada de iarnă în Valea Jiului este sublimă, dar lipsește cu desăvîrșire...

Din păcate, nici activitatea sportivă de performanță nu se prezintă altfel. Asociațiile sportive cu asemenea secții (Șc. sp. Petroșani, Energia Paroșeni, Parîngul Petroșani, Minerul Lupeni) nu dispun de materiale sportive corespunzătoare. S-ar putea crede că cel puțin la **Institutul de mine din Petroșani** situația ar fi alta. Cum ne spunea, însă, președintele C.M.E.F.S. Petroșani, numărul studenților care practică schiul nu trece de 20! Aici, întreaga catedră de educație fizică se ocupă numai de sporturile de performanță și, bineînțeles, schiul și patinajul nu pot intra în rîndurile acestora. Mai mult, există la Institutul de mine din Petroșani un absolvent al I.E.F.S.-ului cu specialitatea schi, dar el s-a... reprofilat de mult. Acum este antrenor de... handbal.

În ceea ce privește liceele, școlile profesionale și generale, aceeași situație: lipsesc baza materială și preocuparea din partea profesorilor de... educație fizică.

O vizită la magazinul de articole sportive din Petroșani ne-a convins că, chiar dacă vrei să practici schiul sau patinajul în Valea Jiului, trebuie să te deplasezi la Brașov sau Timișoara pentru a-ți cumpăra echipamentul sportiv necesar. Oare cum se poate explica faptul că, acum, în plină iarnă, în acest magazin nu se găsesc decît 30 de perechi de schiuri pentru adulți și 11 pentru copii, 36 de săniuțe și 6 perechi de patine fixe? Explicația o găsim în raportul comisiei menționate mai sus: „I.C.R.T.I. nu are un merceolog specializat pentru articole sportive, iar la contractări nu sînt trimiși oameni competenți care să cunoască necesitățile Văii Jiului". Din această cauză, unele asociații sportive din Valea Jiului au fost nevoite să se aprovizioneze de la București, Brașov sau Timișoara. Transportul, foarte costisitor, de unde credeți că a fost acoperit? Din fondul necesar... procurării echipamentului și materialelor sportive! Cu alte cuvinte, și-au furat singuri căciula.

Tot din raportul comisiei amintite am aflat că în prezent doar **Șc. sportivă Lupeni** și **Minerul Lupeni** se preocupă de amenajarea unor pîrtii de schi pe dealul Rakoczi și la Straja. Condițiile naturale permit crearea unor pîrtii foarte bune la Paring, Straja, Petrila, Vulcan, Lonea, dar ele nu sînt exploatate. O altă cauză a nefolosirii acestor condiții naturale excelente o constituie lipsa unor schi-lifturi.

În ceea ce privește hocheiul pe gheață, în Valea Jiului există în prezent, o singură echipă, Preparatorul Lupeni. E drept, din acest an au mai luat ființă o secție de hochei la **Minerul Lupeni**, dar sînt condiții pentru practicarea acestui sport și la **Institutul de mine Petroșani, E.M. Petrila** și **Jiul Petroșani**. Pentru aceasta, e nevoie doar de pasiune, puțină bunăvoință și renunțarea la comoditate.

Dacă aceasta este situația în momentul de față la Petroșani (și după cum se poate vedea e destul de tristă), nu mai puțin adevărat, este că forurile locale sînt hotărîte să schimbe total fața lucrurilor. Încă de luna trecută a fost formată o comisie alcătuită din 12 reprezentanți ai tuturor organizațiilor și instituțiilor locale, care se va îngriji de activitatea sportivă din perioada de iarnă. Deocamdată s-a elaborat doar planul de acțiune. Este un plan complet, care nu a omis aproape nimic din ceea ce se poate realiza în Valea Jiului. Se prevede amenajarea a 10 patinoare (Lupeni — 3, Vulcan, Petroșani, Petrila — cîte 2 și Aninoasa — 1), dintre care trei prevăzute cu instalații de nocturnă, și a peste 15 pîrtii de schi. De asemenea, pe lîngă fiecare școală se vor amenaja patinoare care vor fi folosite și pentru efectuarea orelor de educație fizică în perioada de iarnă. Pentru asigurarea unei viitoare baze de masă a sporturilor de iarnă, vor lua ființă, începînd din acest an, și 4 centre de inițiere pentru patinaj (Petroșani, Petrila, Lupeni, Vulcan) și două pentru schi (Petroșani, Lupeni). Tot ca o „premieră" în Valea Jiului, putem menționa înființarea centrelor de închiriere a materialelor sportive, care vor funcționa pe lîngă patinoarele Jiul Petroșani, Jiul Petrila, Minerul Vulcan și Preparatorul Lupeni. Schiuri și săniuțe se vor putea închiria la cabanele Cîmpul lui Neag, Vulcan și Rusu, precum și la cooperativele meșteșugărești din orașele de pe Valea Jiului.

Nici programul competițional nu a fost neglijat. Astfel, între 15 decembrie 1969 și 8 februarie 1970 se va desfășura sub egida Comitetului municipal U.T.C. Petroșani, Inspectoratului școlar și C.M.E.F.S. Petroșani „**Olimpiada de iarnă**" a elevilor, la patinaj, schi și săniuțe. Casa pionierului și Inspectoratul școlar organizează între 1 decembrie 1969 și 1 februarie 1970 concursul „**Săniuța zburătoare**", iar în vacanța de iarnă, la fiecare școală va funcționa un club sub conducerea directă a profesorului de educație fizică. În luna decembrie va avea loc prima ediție a „**Olimpiadei albe**" a Văii Jiului, la care vor participa toți muncitorii, studenții și elevii din raza municipiului Petroșani. Pentru 1970 mai sînt prevăzute în plan și două mari concursuri de masă dotate cu „**Cupa Unirii**" și „**Cupa 8 Martie**", oferite de Comitetul sindical municipal Petroșani. De asemenea, în această perioadă nu vor lipsi concursurile de orientare turistică pe schiuri, cele de popice, șah și tenis de masă.

După cum se poate observa, planul de activitate pentru noul sezon este, într-adevăr, foarte bine întocmit. Rămîne de văzut felul în care va fi tradus în viață. În ce ne privește, promitem că vom reveni la numărătoarea... bobocilor, care, de data asta, se va face, contrar proverbului, la primăvară.

Dan VLAD

ECHIPELE BUCUREȘTENE ÎNVINSE PE TOATĂ LINIA!

FEMININ

Voința Tg. Mureș — Voința București 2386—2374 p.d. Derbyul campionatului feminin a avut o desfășurare palpitantă, scorul fiind favorabil cînd unei echipe, cînd alteia. După perechea a IV-a conduceau bucureștencele cu 1166—1165, dar schimbul următor al mureșencelor, junioara Ana Albert a învins-o pe Maria Armeanu cu 21 de puncte, și astfel avantajul a trecut definitiv de partea gazdelor. Cele mai precise jucătoare au fost Albert 436 p.d., Szasz 398 p.d. de la Tg. Mureș, respectiv, Armeanu 415 p.d. și Moldoveanu 405 p.d. — cu 0 bile în gol.

I. Păuș, coresp. principal

Gloria București — Petrolul Ploiești 2299—2334 p.d. Două echipe în serie: ploieștencele se află la a cincea victorie, iar bucureștencele la a opta înfrîngere consecutivă. În timp ce elevele instructorului voluntar A. Sedlacek se prezintă de la o etapă la alta mai bine, formația antrenorului bucureștean, C. Negutoiu nu poate ieși din impas. Și la această reuniune oaspetele jucau, de parcă ele s-ar fi antrenat pe arena Gloria, și nu gazdele. Punctul forte al învingătoarelor a fost Florica Negoiță — 412 p.d. De la gazde s-a remarcat doar Ana Marcu — 428 p.d. **(Tr. I.)**

U. T. Arad — C.S.M. Reșița 2336—2337 p.d. Reșițencele au învins, cum rar se întîmplă la popice, la o diferență de un singur „băț". Ambele echipe au obținut rezultate valoroase: Antal — 430, V. Babuțiu — 416, de la U.T.A., respectiv, Stanca — 423 și Rus 416. **(Gh. Nicolăiță, coresp.)**

Voința Cluj — Rapid București 2433—2203 p.d. Meci la discreția gazdelor care au avut în Rozalia Stefucz (427 p.d.) cea mai precisă jucătoare. **(A. Palade-Ursu, coresp.)**.

Hidromecanica Brașov — Metrom Brașov 2519—2379 p.d. Derbyul local s-a încheiat, după o serie de meciuri interesante, cu victoria Hidromecanicii, echipă cu mai multă experiență de joc. S-au evidențiat Ilse Schmidt — 448, Alexandra Zavera — 444 (H.), Elena Clim — 432 și Livia Răstăman — 412 (M.). **(C. Gruia, coresp. principal)**.

MASCULIN

Constructorul București — Rafinăria Teleajen 5079—5235 p. d. Oaspeții au luat conducerea după primul schimb și n-au mai cedat-o pînă la sfîrșitul partidei. Constructorul, avînd pe I. Dumitru și C. Constantinescu în formă slabă (818 pd, respectiv 779 pd) n-a putut emite pretenții în fața echipei Rafinăria, care s-a prezentat cu o formație foarte omogenă. Excepțional s-a comportat Gh. Silvestru, performerul reuniunii cu 953 pd (616 la „pline", 337 la „izolate" și cu numai 3 bile în gol). S-au mai remarcat M. Silvestru și Gh. Zauer, ambii cu cîte 886 p.d. De la învinși ne-a plăcut doar C. Rudău, veteranul echipei, notat pe foile de arbitraj cu 901 p.d. **(T. R.)**.

Voința București — Voința Tg. Mureș 4947—5219 p.d. Bucureștenii, avînd în Voicu și Andrei pe cei mai slabi jucători, au pierdut fără drept de apel. Mureșenii, cu jucători de aceeași valoare (media peste 853 p.d.) au cîștigat cu ușurință. Soos — 882, Seres — 856 (Tg. M), Leculescu — 861, Marinescu — 841 p.d. **(O. Guțu-coresp.)**.

C.S.M. Reșița — Rapid București 5258—5182 p.d. Partidă pasionantă, cu rezultate individuale foarte bune. Cei mai precișt: Tismănaru 959 p.d. (!) de la reșițeni, respectiv, Măntoiu 900 p.d. **(I. Iancu-coresp.)**.

Olimpia Reșița — C.F.R. Timișoara 5060—4797 p.d.

Gaz metan Mediaș — Petrolul Ploiești 5047—5129 p.d.

VOLEIUL ÎN AȘTEPTAREA VACANȚEI

(Urmare din pag. 1)

de deficitară, ca și pasele de atac, în contradicție cu specificul atacanților și necesitățile jocului, au constituit principalele carențe. Evident, că pasele greșite au îngreuiat și misiunea atacanților, care au fost, totuși, lipsiți de vlagă. La acestea s-ar mai putea adăuga și numeroasele momente de neatenție care au dus la pierderea unor puncte prețioase. În setul I, steliștii, după ce iau avantaj (5—1, 6—3, 10—4, 11—6), permit studenților să se apropie la două puncte datorită unor greșeli repetate ale lui Stamate și Porosnicu. Dar numai atît. Erorile comise în continuare de gălățeni, facilitează victoria finală a bucureștenilor. În următorul, echilibrul este consemnat în permanență de tabela de marcaj (5—5, 6—6, 7—7, 8—8, 9—9). De aici, Politehnica reușește să se desprindă, datorită atacurilor lui Udișteanu, Manu, și Popa Marcel, egalînd situația la seturi. Dar, odată cu începerea setului III, gălățenii reintră în „cercul greșelilor", cedînd, în final, la 10. În setul IV, pe teren se află o singură echipă: Steaua, care se impune categoric (6—0, 8—1, 11—2, 14—3). Un moment de relaxare permite Politehnicii să refacă din handicap, dar soarta partidei este pecetluită. Așadar: **3—1 (9, —10, 10, 8)** pentru Steaua. Arbitrajul V. Arhire — A. Ionescu: nesatisfăcător.

Unirea Tricolor Brăila — Rapid București (m) 3—1 (15, 4, —11, 13)! Cele două formații au oferit un spectacol de bună calitate. Evoluția scorului a fost strînsă (cu excepția setului 2), fiecare echipă avînd, pe rînd, avantaj. Jucătorii gazdă au fost superiori la blocaj (care l-a anihilat complet pe Costinescu) și în linia a II-a. Au condus excelent C. Pitaru și N. Rotaru, din Sibiu. **(N. Costin, coresp. principal)**.

Petrolul Ploiești — Dinamo București (m) 0—3 (—6, —12, —9). Fără să strălucească, bucureștenii au reușit, în cele din urmă, victoria. Foarte slab arbitrajul prestat de Dumitriu Vasile (Bacău), secondat de N. Georgescu (Ploiești) în absența lui L. Taus din Brașov. **(I. Tănăsescu, coresp.)**

Minerul Baia Mare — Politehnica Timișoara (m) 3—2 (13, —15, 13, —14, 14). După două ore și jumătate, gazdele au obținut victoria datorită organizării mai bune din finalul meciului. Jucătorul timișorean Kapaci a fost eliminat pentru atitudine ireverențioasă față de arbitru. A condus foarte bine, cuplul bucureștean D. Medianu—N. Gălășeanu. **(T. Tohătan, coresp. principal)**.

Universitatea Craiova — Progresul București (m) 3—2 (—17, 13, 7, —14, 5).

Viitorul Bacău — Tractorul Brașov (m) 3—0 (11, 12, 7). Gazdele au cîștigat în fața unei echipe, care s-a bazat doar pe aportul — insuficient totuși — lui Ferariu și Bărbuță. Bun arbitrajul prestat de N. Ionescu și C. Armășescu din București. **(I. Ianeu, coresp. principal)**.

I.E.F.S. — Farul Constanța (f) 2—3 (13, —9, —3, 3, —12). La capătul unui meci extrem de disputat, cu spectaculoase răsturnări de scor, în special, în ultimul set, constănțencele au obținut victoria. S-au remarcat Doina Biji, Iuliana Pasca (Farul) și Carmen Marinescu (I.E.F.S.). Au arbitrat bine I. Niculescu și C. Nistor din București. **(P. Peană, coresp.)**

Ceahlăul P. Neamț — Rapid București (f) 0—3 (—8, —14, —1). Bucureștencele, mai experimentate, au reușit o nouă victorie. Au condus foarte bine F. Satmaian, din Brașov și I. Armeanu, din București. **(C. Nemțeanu, coresp. principal)**.

Penicilina Iași — C.S.M. Sibiu (f) 3—0 (2, 6, 8).

Rapid condusă 38 de minute de Crișul Oradea!

A IX-a etapă a diviziei A la baschet masculin nu a adus modificări decît spre mijlocul clasamentului. În schimb, a VIII-a etapă a fetelor a clarificat primul loc la încheierea turului: Politehnica a învins pe I.E.F.S. și a rămas singura neînvinsă, urmînd ca în retur să-și continue duelul cu actuala deținătoare a titlului, Rapid. Dar, iată rezultatele:

MASCULIN

Steaua — I.E.F.S. 87—73 (47—37). Partida a început într-un ritm alert (menținut pînă în finalul întrecerii), datorită în special studenților. Steliștii au răspuns prompt și, împreună cu partenerii lor de joc, au oferit un meci spectaculos, presărat cu contraatacuri, aruncări de la semidistanță, dar și cu multe obstrucții. Se poate spune că eliminarea lui Podvarcu (min. 31 — 5 greșeli personale) a fost decisivă, deoarece din acest moment Steaua s-a distanțat și a cîștigat clar. Un aport deosebit la realizarea succesului l-a adus Nosievici (cel mai bun de pe teren). Au înscris: Nosievici 33, Gheorghe 16, Tarău 14, Dimancea 10, Molin 6, Czmor 4, Popa 4 pentru Steaua, respectiv, Roman 24, Ionescu 13, Podvarcu 10, Dumitru 10, Pîrșu 8, Bartha 6 și Moisin 2. Au arbitrat bine M. Rizea și C. Negulescu. **(P. Peană, coresp.)**

Politehnica București — Politehnica Galați 75—66 (32—36). După o primă repriză foarte echilibrată, gălățenii au dominat la începutul celei de-a doua, obținînd la un moment dat un avans de 10 puncte (min. 25: 46—36). Bucureștenii și-au organizat, însă, în continuare mai bine jocul, au egalat în min. 31 (48—48), iar în ultimele 5 minute, avînd în Georgescu un excelent realizator și recuperator, au cucerit victoria. Au marcat: Dudescu 12, Stănică 2, Rusu 8, Anastasiu 6, Georgescu 31, Popa 10, Troacă 6 pentru învingători, respectiv, Samson 10, Ghenț 6, Ganea 6, Debreczi 1, Martinescu 11, Moraru 18, Baltag 8, Răileanu 6. **(A. Berger, coresp.)**

Universitatea Cluj — Comerțul Tg. Mureș 77—66 (35—29). A fost o dispută de slab nivel tehnic și spectaculos. Studenții au părut obosiți și au greșit mult în apărare. Aruncările de la semidistanță și pasele decisive ale lui Rühring au determinat rezultatul favorabil Universității. Oaspeții s-au închis într-o zonă ermetică, iar cînd au avut ocazie au contraatacat periculos, avînd în Țedula un foarte bun realizator. Principalii marcatori: Rührnig 28, Demian 16, Simon 12 pentru „U", respectiv, Țedula 31, Matec 10. Au arbitrat bine Gh. Chiraleu și Gh. Dutka. **(Mircea Radu, coresp.)**

Politehnica Brașov—I.C.H.F. 83—73 (30—25). Studenții au învins după o partidă deosebit de atractivă și de ridicată valoare tehnică. Mai insistenți și mai calmi în momentele decisive, brașovenii au realizat un succes meritat. S-a evidențiat întreaga echipă Politehnica, dar în mod deosebit Deaki, autorul a 26 de puncte. Au arbitrat foarte bine I. Știrbu și A. Balaș. **(C. Gruia, coresp.)**

Dinamo București — Universitatea Timișoara — amînat, deoarece dinamoviștii nu sosiseră pînă duminică dimineața de la Bruxelles.

FEMININ

Crișul Oradea — Rapid București 62—66 (40—33). Cele două formații au oferit un meci viu disputat. Gazdele au condus timp de 38 de minute (min. 13: 28—18, min. 27: 52—40), dar oaspetele și-au impus în final plusul de experiență. Cele mai multe puncte: Nicola 21, Bițu 11, Suliman 8 pentru Rapid, respectiv, Horvath 17, Vigh 13. **(I. Boitoș, coresp.)**

Mureșul Tg. Mureș — Universitatea Cluj 71—52 (33—22). Un joc de slabă valoare tehnică, presărat cu greșeli. Mureșencele au învins net o echipă lipsită de experiență. Cele mai multe puncte: Borbely 17, Tordai 13, Szabo 12 de la Mureșul, respectiv, Mutiu 16, Wagner 10, Păcuraru 10. **(C. Albu, coresp.)**

Voința Brașov — Constructorul București 53—36 (21—14). Localnicele, fără a străluci, au cîștigat după o întrecere în care au greșit mai puțin decît adversarele. Forma bună a Octaviei Simon (26 p) a contribuit direct la obținerea victoriei. Au arbitrat bine M. Aldea și G. Mahler. **(T. Maniu, coresp.)**

A.S.A. Cluj — Progresul București 74—64 (41—36).

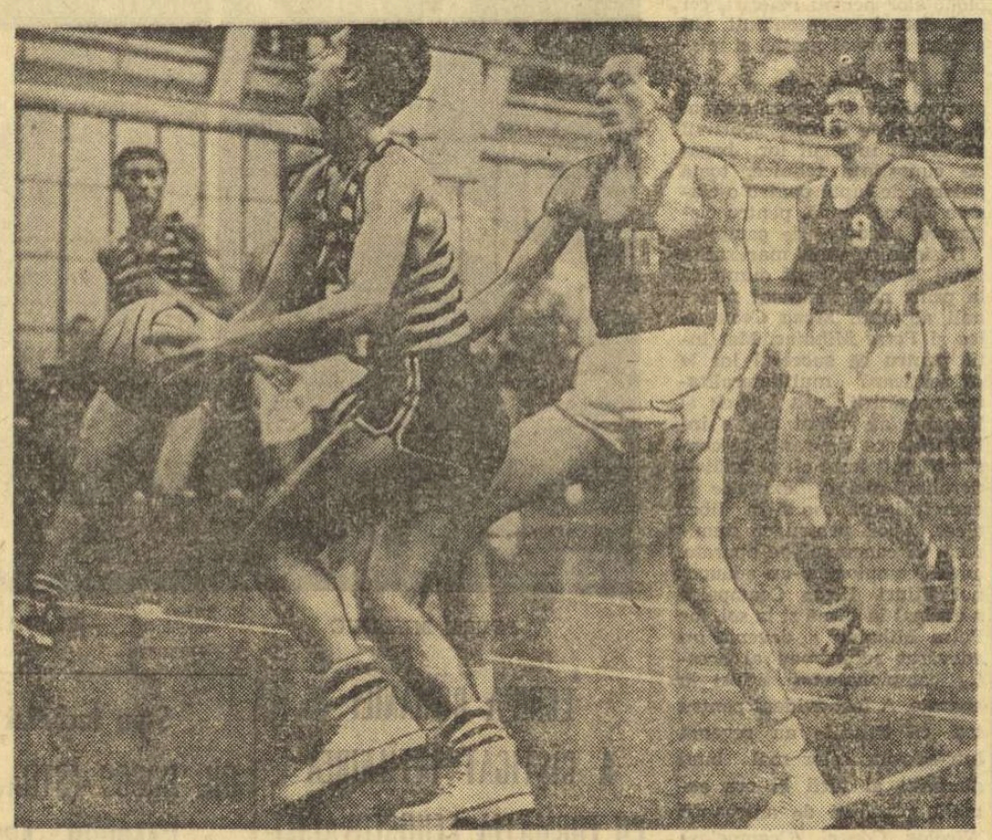

Anastasiu (Politehnica Buc.) și-a depășit adversarii și se lansează spre coș. (Fază din meciul Politehnica București — Politehnica Galați).

Foto: N. DRAGOȘ

VOINȚA BUCUREȘTI ÎNVINGĂTOARE ÎN DERBYUL DIVIZIEI B

Principalele candidate la promovarea în prima divizie feminină a țării, echipele bucureștene Voința și Arhitectura, neînvinse pînă în această etapă a diviziei B, au oferit un meci extrem de disputat, dar presărat, din cauza nervozității excesive, cu multe greșeli de tehnică. Baschetbalistele de la Voința au reușit să se impună în final, realizînd o victorie pe deplin meritată. Scorul de 83—66 (36—35) a fost obținut de Rădulescu 24, Spiridon 21, Bujduveanu 20, Spînu 8, Fierlinger 6, Dumitrescu 4 pentru Voința, respectiv Savu 17, Cernadîrcă 11, Dumitrescu 9, Giurgea 7, Dumitriu 6, Cioacă 5, Reznicenco 6, Himler 2, Cîrțu 2, Lungulescu 1. Au arbitrat bine V. Bordeianu și V. Popescu. **(P. PAVEL — coresp.)**.

CAMPIONATELE NAȚIONALE DE GIMNASTICĂ

(Urmare din pag. 1)

federației" (pe care a cucerit-o pentru a doua oară consecutiv), ca și comportarea Feliciei Dornea la categoria maestre, care a ocupat locul 3 la individual compus și a cucerit titlul de campioană republicană la sărituri, în urma unei comportări remarcabile mai ales la exercițiile liber alese, subliniază o dată în plus munca remarcabilă ce se desfășoară la acest club (antrenori soții Marina și Mircea Bibire). Modestia și pasiunea cu care lucrează acești profesori constituie o garanție că în curînd noi nume băcăuane se vor afirma în gimnastica noastră.

Multe alte aspecte ale acestor finale solicită a fi abordate. Ar trebui reținute, de pildă, situația precară a elitei masculine, unde se contează, deocamdată, pe puține elemente certe, oboseala componentelor echipei reprezentative feminine, numărul mare de maestre slab pregătite, la care doar curajul de a se fi prezentat într-un asemenea concurs trebuie apreciat, ca și buna organizare asigurată întrecerii de gazdele timișorene. Dar, despre acestea, mai pe larg cu alt prilej.

În urma adiționării punctelor acordate pentru locurile ocupate în concurs, clasamentul în „Cupa Federației" este următorul: *feminin* — Dinamo Bacău 54 p., Petrolul Ploiești 37 p., Clubul sp. școlar și Dinamo București cîte 17 p.; *masculin* — C.F.R. Timișoara 39 p., Steaua 38 p., Clubul sp. școlar 35 p.

Rezultate tehnice: **individual compus masculin** — Petre Mihaiuc (Steaua) 112,55, Mircea Gheorghiu (Steaua) 109,15, Vasile Coșariu (Politehnica Timișoara) 107,45, Dan Grecu (Dinamo Buc.) 105,35, Nicolae Achim (Steaua) 104,05, Marcel Simion (Steaua) 103,15; **candidați maeștri, individual compus** — Constantin Petrescu (Șc. sp. 2) 53,70, Radu Branea (C.S.M. Cluj) 53,50, Adrian Stoica (Clubul sp. șc.) 52,60; campionii pe aparate: **FEMININ, sărituri** — Felicia Dornea 19,075; **paralele** — Olga Ștefan (Dinamo Buc.) 19,075; **bîrnă** — Elena Ceampelea (Petrolul Ploiești) 18,375; **sol** — Ceampelea 19,150; **MASCULIN**: Petre Mihaiuc a cîștigat la: sol (18,850), inele (18,725), sărituri (18,650), paralele (18,750), bară (18,750); la cal cu minere primul s-a clasat Mircea Gheorghiu cu 18,325.

PERSPECTIVE CERTE

Ca și la prima sa ediție, „Cupa federației" a reunit la categoriile inferioare de clasificare numeroși gimnaști și gimnaste de real talent. Faptul care ne bucură cu deosebire este nivelul tehnic în creștere, evident la tot mai mulți concurenți. Publicul timișorean, care începe să înțeleagă tot mai bine această grea disciplină a noastră, a răsplătit cu aplauze la scenă deschisă execuții care, pe lîngă greutate, ne-au încîntat prin frumusețea lor artistică.

Eleganța mișcărilor și grija pentru o ținută corectă, greutatea elementelor de mare tehnicitate și risc observate la gimnastele de categorie mică ne-au convins că pe viitor gimnastica noastră are rezerve de nădejde care, bine și atent pregătite, vor putea lupta cu succes pentru prestigiul internațional.

Aș dori să remarc pregătirea tehnică și spectaculozitatea elementelor prezentate la paralele de micile băcăuance, progresul rapid pe care îl înregistrează Paula Ion, elevă a profesorului Munteanu, amplitudinea, ținuta impecabilă și expresivitatea sibiencei Gertrude Karttman. O notă generală pentru aproape toate micile gimnaste o constituie săritura — ceea ce ne arată că reprezentanții diferitelor centre au prezentat sărituri cu zboruri foarte bune.

La băieți, gimnaștii de la Clubul sportiv școlar București s-au impus la cat. I și a III-a, în timp ce gazdele, tinerii sportivi de la C.F.R. au cîștigat la categoriile a II-a și a IV-a.

Geta DUMITRESCU
antrenoare

Astăzi, în sala Dalles, orele 18,00:

BIORITMURILE ȘI VALOAREA LOR ÎN SPORT

Centrul de cercetări științifice, Institutul de educație fizică și sport și Universitatea populară București, organizează astăzi în sala Dalles, la orele 18,00 o conferință intitulată: „Bioritmurile și valoarea lor în sport".

Expunerea va fi făcută de prof. Vasile Dumitrescu — șeful secției sport de performanță la Centrul de cercetări științifice al C.N.E.F.S.

Va urma filmul artistic „VIRIDIANA" — producție spaniolă.

CONSULTARE (MEDICALĂ) DIN... PRIVIRE

Se știe că aportul medicului în sportul de performanță depășește limitele formalității. Altfel, prezența sa ar fi inutilă. O mică întîmplare petrecută recent în sala Constructorul, la jocul de volei feminin dintre divizionarele B, Universitatea București și Politehnica Galați, ne-a arătat cît de mare trebuie să fie responsabilitatea celor care decid validitatea unui sportiv pentru concurs. Una dintre voleibalistele din Galați, Mirela Vasiliu, nu avea legitimația asupra ei. Conform regulamentului, arbitrul a cerut buletinul și, cum era și normal, adeverința (parafată și semnată de medic) din care să reiasă că jucătoarea e aptă de joc. Neavînd adeverința, sportiva respectivă nu a primit drept de joc. Iată însă surpriza: după primul set, antrenoarea gălățeană, prof. Laura Brandabur, a prezentat arbitrului o adeverință ad-hoc, eliberată urgent, în urma unei consultări din... privire, de către antrenorul echipei Sănătatea Tîrgoviște, dr. Eugen Strejescu, aflat în sală. O reproducem: „Jucătoarea Vasiliu Mirela de la echipa Politehnica Galați a fost examinată, azi 7 decembrie, în sala de sport Constructorul. Este sănătoasă și aptă pentru a participa la competiție". *Semnează medic primar chirurg Eugen Strejescu. Nu contestăm autoritatea profesională a dr. E.S. și nici meritele sale deosebite în îndelungata activitate pe tărîm voleibalistic. Ne miră însă ușurința cu care d-sa tratează o problemă atît de importantă ca aceea în discuție. Vizita medicală incumbă o mare, foarte mare responsabilitate din partea celor îndrituiți să o facă, necesitînd un examen complex și atent care să prevină orice incident neplăcut sau chiar tragic.*

Poate fi vorba de responsabilitate (a medicului, a antrenoarei) în cazul amintit?

Veneru SĂNDULESCU

GH. BOȘCU (STRAJA BUCUREȘTI)—CAMPION ABSOLUT

(Urmare din pag. 1)

care categorie, echilibru care nu putea fi înclinat decît prin forță, element pe care nu s-au putut bizui însă decît puțini sportivi, ca **Gh. Boșcu, I. Kaupert, V. Cosma** și, pînă la accidentările lor, **I. Herman** și **S. Arjoca**. La aceasta a contribuit și durata mare a partidelor, majoritatea consumînd întregul timp de luptă (10 min.), iar unele solicitînd chiar prelungiri: finalele E. Georgescu (I.O.R. Buc.) — Șt. Vodă (I.E.F.S.), I. Kaupert (Vagonul Arad) — A. Barbu (Geamuri Mediaș), I. Herman — G. Marchiș (Poli. Tim.)

Raportînd rezultatele la loturile care au participat la finale, constatăm că succesul cel mai mare l-a înregistrat **Metalul Roman**: 2 finaliști și 3 medalii — două prin **V. Cosma** și una prin **Gh. Atomulesei**. Cea mai săracă „recoltă" — Rapid București: 3 locuri III. Arbitrajele, cu excepția finalelor, au avut lacune.

Primii clasați: **cat. 56 kg**: 1. O. COJOCARU (Politehnica Buc.), 2. L. Ghiță (I.E.F.S.), 3. Gh. Atomulesei (Metalul Roman) și C. Mihalcea (Vagonul Arad), **cat. 63 kg**: 1. E. GEORGESCU (I.O.R. Buc.), 2. Șt. Vodă (I.E.F.S.), 3. V. Cîrciumaru (Electroputere Craiova) și A. Filip (Geamuri Mediaș), **cat. 70 kg**: 1. N. EZECHIL (Poli. Timiș.), 2. N. Sîrbu (Universitatea Craiova), 3. B. Tătărăscu (I.E.F.S.) și Z. Macridin (Poli. Timiș.), **cat. 80 kg**: 1. I. KAUPERT (Vagonul), 2. A. Barbu (Geamuri), 3. V. Cartian (Agronomia Buc.) și S. Stănescu (I.O.R.), **cat. 93 kg**: 1. I. HERMAN, (I.E.F.S.), 2. S. Morariu (Poli. Timiș.), 3. D. Kristoff (Rapid Buc.) și V. Tosun (Rapid Buc.), **cat. +93 kg**: 1. GH. BOȘCU (Straja Buc.), 2. V. Cosma (Metalul Roman), 3. D. Lepădat (Rapid) și S. Arjoca (Agronomia Buc.).

S-au încheiat întrecerile pentru „Cupa Olimpia"

Deși pe programul finalei „Cupei Olimpia" figurau cîțiva boxeri valoroși, reuniunea a fost modestă, doar cîteva meciuri întrunind sufragiile publicului.

La categoria pană, campionul național de juniori, Ion Adam (Progresul), la fel ca și în reuniunile precedente, a oferit un frumos spectacol. Dominat pe plan tehnic, adversarul său Const. Șerban (Steaua), a căutat tot timpul lovitura decisivă, dar nereușind, a pierdut la puncte. Un alt campion „de juniori" care a evoluat în finală, Cornel Hoduț (Olimpia), nu și-a onorat de loc titlul. Enervat de stîngîe adversarului său, Petre Constantinescu (C.S.S.), care își atingeau mereu țința, Hoduț a făcut o mare risipă de energie pentru a obține victoria. În final, a cîștigat la puncte, evoluția lui fiind însă foarte modestă. La seniori, Klauss Helmuth, bine condus din colț de proaspătul său antrenor, Const. Anton, i-a făcut multe clipe grele experimentatului C. Niculescu (Progresul). Tehnica superioară și „forcingul" din finalul partidei i-au adus ultimului victoria și, totodată, locul întîi. O partidă dinamică au furnizat și „ușorii" Aurel Bădică (Rapid) și Const. Stanciu (Constructorul). După 9 minute de luptă aprigă, victoria a revenit rapidistului. Celelalte rezultate: juniori: T. Dinu (Voința) b.p. Șt. Ilina (Olimpia), D. Frîncu (Olimpia) b.p. G. Ștefănescu (Steaua), M. Ploeșteanu (Progresul) b.p. T. Grădinaru (C.P.M.B.), N. Ursu (Olimpia) b.p. M. Minoiu (Energia II), T. Ionel (Energia II) b.p. G. Ștefan (Olimpia), Gh. Dociu (Olimpia) b. desc. II Gh. Bumbăcel (Metalul), N. Constantin (Gr. Roșie) b. ab. II G. Badea (Rapid); seniori: A. Rădulescu (Metalul) b.p. V. Licu (Olimpia) și V. Tecuceanu (Rapid) b.p. S. Iorgu (Progresul).

Trofeul a revenit clubului Olimpia (antrenor Șt. Iordache), cu 60 p, urmat de Dinamo (antrenor V. Mariuțan), cu 31 p, și Progresul (antrenor L. Popescu), cu 29 p.

Daniel DIACONESCU

fotbal

EXISTĂ UN ECHILIBRU VALORIC ÎNTRE COMPETITOARELE PRIMEI DIVIZII?

In ciuda eșecului din ultima etapă, de la Bacău, echipa feroviarilor bucureșteni și-a susținut condidatura de lider cu cel mai consistent număr de puncte dobîndite în deplasare. Foto : V. BOGDĂNEȚ

O echipă care cîștigă, de obicei, pe teren propriu dar pierde tot... de obicei, în meciurile din deplasare, este ca un colos cu un picior de lut, al cărui echilibru rămîne sub semnul întrebării. Și reciproca ar fi valabilă, în măsura în care azi, în ciuda multor curiozități, s-ar găsi o echipă care să cîștige mai multe puncte în deplasare, decît acasă... Și mizîndu-se pe acestea, se spune că un campionat se cîștigă cu punctele din deplasare.

Să privim, deci, actuala configurație a clasamentului prin această prismă. Prezența feroviarilor bucureșteni în postura liderului de toamnă, confirmă aserțiunea de mai sus, Rapid situîndu-se cu cele 7 puncte (din totalul de 20) obținute în meciurile din deplasare (2 victorii și 3 egaluri, din 8 partide) tot pe primul loc în ceea ce privește evoluția în campionat dincolo de gazonul propriu. Ar urma, într-o asemenea ierarhizare, F. C. Argeș și Steaua, fiecare cu cîte 6 puncte. Dar în timp ce piteștenii, pe baza unei singure victorii dar cu 4 meciuri nule, și-au asigurat un loc în vecinătatea liderului, echipa militară constituie marele paradox al unei asemenea ierarhizări: cu cele 6 puncte, aproape jumătate din numărul punctelor realizate în întregul tur (15) și avînd cel mai bun golaveraj dintre cele 16 competitoare (cu 11 goluri din 37, înscrise în deplasare !), Steaua se află chiar mai jos de mijlocul clasamentului, pe locul 9. De ce ? Pentru că, în timp ce celelalte echipe conced cu greutate pe teren propriu (dintre echipele clasate înaintea Stelei, cinci n-au pierdut nici un joc acasă), militarii au cedat de două ori și au mai lăsat un punct cu alt prilej. Meritoria comportare în meciurile disputate în deplasare, cînd Steaua evoluează de obicei cu maturitate tactică, speculînd la maximum oportunitatea oricărei ocazii ivite, orice breșă în oraganizarea jocului adversarului — vezi de pildă, partidele de la Constanța, cu Farul, de la Ploiești, cu Petrolul și chiar cea de la Brașov, cu Steagul roșu, deși au pierdut cu 2—4, după un meci cu o evoluție spectaculoasă a scorului — a fost grevată de ușurința cu care s-au pierdut 5 puncte la București. Meciul cu U.T.A., cînd au luat conducerea în minutul 4, ajungînd în min. 80 la 1—4 (!) este ilustrativ în acest sens.

Acest din urmă meci, alături de alte două victorii obținute în etapa a II-a, în deplasare : A.S.A. — F.C. Argeș 1—2, Crișul — Universitatea Craiova 1—2, ca și etapa a III-a, de pildă, cînd s-a înregistrat recordul ultimelor ediții ale campionatului, cu 4 victorii ale echipelor oaspete (Steagul roșu — Jiul 0—1, C.F.R. Cluj — Steaua 1—3, F.C. Argeș — Rapid 1—3, Poli — „U" Cluj 0—2), sau faptul că doar ultimele două clasate (Politehnica și A.S.A.) n-au realizat nici un punct afară, ar pleda în favoarea unei reconsiderări a tradiționalei posturi de victime sigure în care apăreau echipele aflate în deplasare.

CAMPIONATUL ÎMPĂRȚIT DUPĂ ALTE CRITERII ?

Dar dacă răsfoim filele întregului tur de campionat, constatăm că în șapte etape aceste echipe n-au repurtat nici o victorie și că în timp ce golaverajul obținut în partidele de acasă este pozitiv la toate echipele, cel din meciurile disputate dincolo de hotarele proprii este negativ, începînd cu liderul (Rapid : 7—8) și terminînd cu ultima clasată (A.S.A. : 3—25) !

Tur de orizont la sfîrșitul sezonului de toamnă (V) —

Atunci unde se află adevărul? Părerea noastră este că această primă parte a campionatului a continuat să lărgească breșa făcută în concepția fatalistă ce împarte campionatul nu în cele două componente tradiționale — tur și retur — ci în meciuri disputate pe teren propriu (planificate ca puncte cîștigate) și cele disputate în deplasare (planificate ca puncte cîștigate și aceasta este, la rîndul ei, un efect, cauza esențială constituind-o procesul de echilibrare valorică a protagoniștilor primei divizii. Realitatea celor 15 etape, înfățișînd o multitudine de aspecte, corelate adesea cu rezultate neașteptate sau cu evoluții ale scorului imprevizibile, demonstrează că decalajul Capitală-provincie care minase în urmă cu ani, prin mijloace arbitrare, o rivalitate sănătoasă și firească, începe să dispară.

Cert este că în acest tur, candidatura Universității Craiova și a clubului piteștean — înaintea sincopei din campionatul trecut, F. C. Argeș a fost vice-campion.... — pentru „înalta societate", a fost susținută cu mijloacele unui fotbal lucid, viguros și dinamic, că apariția Jiului, cu un lot modest dar serios și ambițios, pe un loc fruntaș, nu mai surprinde și că Steagul roșu demonstrează că retrogradarea n-a anulat poziția cîștigată de-a lungul anilor de Brașov în soccerul românesc. Sînt doar cîteva exemple, poate cele mai semnificative, dar asaltul echipelor provinciale este susținut, totuși, de 13 echipe, chiar dacă una sau alta dintre ele nu ține pentru moment pasul. Și, în fond, deși am trecut în revistă actualul tur de campionat, să nu uităm că ediția trecută a revenit din nou, după o marcantă întrerupere, unei echipe provinciale, U.T.A.

ÎNTRE CELE DOUĂ CAMPIOANE

Dar — și întrebarea are o largă circulație — nu cumva această stare de lucruri se datorește, în primul rînd, regresului echipelor bucureștene ? Și diagnosticul nu se poate baza doar pe compararea locurilor ocupate de acestea în clasamentele ultimelor ediții ale campionatului, sau pe faptul că una dintre ele — Progresul — a naufragiat în „B". Pentru că echipele bucureștene au continuat să se numere printre principalele animatoare ale diviziei naționale A, chiar dacă n-au mai beneficiat de un regim preferențial de transferări, au oferit adeseori partide atractive, au furnizat, ca și înainte, majoritatea jucătorilor selecționabili. Și pentru că am amintit mai sus de U.T.A., campioana „en titre", să o facem, de această dată cu Dinamo, „campioana" selecționabililor care au calificat echipa României la turneul final al C.M. din Mexic '70.

Dar esențialul este ca schimbarea raportului de forțe să reflecte raportul valoric real, fiecare echipă, indiferent de locul pe harta țării, avînd virtual posibilitatea de a crește și folosi talentele locale. O asemenea posibilitate presupune însă necesitatea ca fiecare nucleu de performanță să valorifice la maximum toate resursele materiale și umane din perimetrul respectiv, pentru că altfel mirajul marilor cluburi sau al Capitalei devine de necontracarat și cererile de transfer se înmulțesc.

De aceea vrem să credem că și din acest punct de vedere, autonomia cluburilor de fotbal va contribui, decisiv, la creșterea valorică a tuturor centrelor fotbalistice și, implicit, la mărirea interesului în jurul unui campionat aprig disputat.

Paul SLĂVESCU

CAMPIONATUL REPUBLICAN AL JUNIORILOR ȘI ȘCOLARILOR

SERIA I

1. Politehnica Iași	12	9	2	1	47-9	20
2. Text. Botoșani	12	5	6	1	23-15	16
3. Chim. Suceava	12	6	5	3	26-14	15
4. Șc. sportivă Unirea Iași	12	5	4	3	20-12	14
5. Foresta Fălt.	12	5	4	3	17-16	14
6. C.F.R. Pașcani	12	5	3	4	22-14	13
7. Liceul 2 Iași	12	6	1	5	26-26	13
8. Nicolina Iași	12	4	4	4	29-19	12
9. Minobrad V.D.	12	4	4	4	14-11	12
10. Min. Gura H.	12	5	2	5	15-20	12
11. Rarăul C-lung.	12	3	0	9	20-45	6
12. Fulg. Dorohoi	12	2	1	9	14-27	5
13. Penicilina Iași	12	2	0	10	15-60	4

SERIA A II-A

1. Din. Bacău	13	11	1	1	33-5	23
2. Ceahlăul P. N.	13	9	2	2	59-11	20
3. Vict. Roman	13	8	3	2	32-14	19
4. Rulmentul Bîrlad	13	9	0	4	33-14	18
5. Tex. Buhuși	13	7	3	3	27-13	17
6. Petr. Moinești	13	7	2	4	31-19	16
7. Chimia oraș Gh. Gheorghiu-Dej	13	6	2	5	26-23	14
8. Lic. fotbal Bc.	13	5	1	7	24-25	11
9. Letea Bacău	13	5	1	7	23-34	11
10. Loc. Adjud	13	2	4	7	25-39	8
11. Const. P. N.	13	2	3	8	13-44	7
12. Gloria Bîrlad	13	1	5	7	17-48	7
13. Min. Comănești	13	2	2	9	15-37	6
14. Știința Bacău	13	1	3	9	12-44	5

SERIA A III-A

1. Metalurgistul Brăila	11	9	1	1	26-4	19
2. Prog. Brăila	11	6	3	2	24-8	15
3. Polit. Galați	11	7	0	4	23-12	14
4. A.S.M. Tecuci	11	6	2	3	16-10	14
5. Comerțul Br.	11	6	2	3	22-19	14
6. Gl. C.F.R. Gl.	11	6	0	5	20-19	12
7. Oțelul Galați	11	4	3	4	21-17	11
8. Șoimii Buzău	11	3	1	7	22-30	7
9. Metalul Buzău	11	2	3	6	13-24	7
10. S.U.T. Galați	11	3	1	7	12-24	7
11. Ancora Galați	11	3	0	8	12-25	6
12. Dun. Brăila	11	2	2	7	11-30	6

SERIA A IV-A

1. Steaua Buc.	13	12	1	0	87-2	25
2. Farul C-ța.	13	12	0	1	61-7	24
3. Laromet Buc.	13	9	1	3	48-21	19
4. I. T. C-ța.	13	8	3	2	38-20	19
5. Electronica București	13	7	1	5	34-17	15
6. Elec. C-ța.	13	6	2	5	41-26	14
7. Cimentul Medg.	13	5	2	6	21-27	12
8. Celuloza Călărași	13	4	3	6	25-30	11
9. Tehnometal București	13	5	1	7	23-34	11
10. Portul C-ța.	13	4	2	7	21-39	10
11. Mașini-unelte București	13	2	3	8	17-39	7
12. I.M.U. Medg.	13	3	1	9	17-52	7
13. Marina Mang.	13	1	2	10	9-66	4
14. Delta Tulcea	13	0	2	11	7-75	2

SERIA A V-A

1. Metalul Buc.	13	11	2	0	53-5	24
2. Dinamo Buc.	13	10	1	2	57-12	21
3. Carpați Sinaia	13	10	1	2	42-16	21
4. Pet. Ploiești	13	9	2	2	35-14	20
5. Poiana Cîmpina	13	7	3	3	30-12	17
6. Met. Plopeni	13	7	0	6	32-26	14
7. Prahova Pl.	13	6	2	5	28-22	14
8. Sirena Buc.	13	6	2	5	21-30	14
9. Petrolistul Boldești	13	5	2	6	27-33	12
10. Flacăra Moreni	13	5	2	6	19-32	12
11. Unirea Foc.	13	3	1	9	26-45	7
12. Caraiman Bușteni	13	2	0	11	24-72	4
13. I.R.A. Cîmpina	13	1	0	12	25-44	2
14. Pet. Berca	13	0	0	13	5-61	0

SERIA A VI-A

1. Met. Tîrg.	12	11	0	1	42-7	22
2. Șc. sp. Buc.	12	10	1	1	68-3	21
3. Prog. Buc.	12	10	0	2	53-5	20
4. Centrul 23 August București	12	10	0	2	53-6	20
5. Pet. Videle	12	6	2	4	12-14	14
6. T.U.G. Buc.	12	6	1	5	34-20	13
7. Olimpia Giurgiu	12	5	2	5	23-26	12
8. S.N. Oltenița	12	5	2	5	21-27	12
9. Șc. sp. Energia Buc.	12	4	0	8	14-36	8
10. I.C.A.B. Arcuda	12	2	1	9	14-65	5
11. Dun. Giurgiu	12	2	0	10	17-43	4
12. Unirea Mînăstirea	12	1	1	10	8-63	3
13. Pet. Tîrg.	12	0	2	10	11-55	2

SERIA A VII-A

1. Rapid Buc.	13	11	2	0	55-5	24
2. Fl. r. Buc.	13	8	3	2	28-15	19
3. Voința Buc.	13	8	3	2	24-14	19
4. Sportul studențesc București	13	9	0	4	45-17	18
5. Chimia R. V.	13	7	4	2	29-13	18
6. F.C. Argeș Pitești	13	6	3	4	39-17	15
7. Unirea Drăgășani	13	6	2	5	20-23	14
8. Autobuzul București	13	4	5	4	27-25	13
9. Prog. Balș	13	5	0	8	20-30	10
10. Chimia Tr. Măgurele	13	3	4	6	19-34	10
11. Progresul Corabia	13	3	1	9	16-38	7
12. Comerțul Alexandria	13	2	3	8	12-45	7
13. Unirea Cîmpulung	13	1	3	9	12-33	5
14. Dacia Pitești	13	1	1	11	13-50	3

SERIA A VIII-A

1. Univ. Cv.	13	12	1	0	51-6	25
2. Electroputere Craiova	13	12	1	0	42-7	25
3. Jiul Petroșani	13	10	1	2	31-10	21
4. Min. Motru	13	7	1	5	27-16	15
5. Met. Tr. Sev.	13	6	2	5	34-13	14
6. Prog. Strehaia	13	6	2	5	34-26	14
7. Știința Petroșani	13	6	0	7	27-20	12
8. Steagul roșu Plenița	13	6	0	7	22-30	12
9. Min. Lupeni	13	4	4	5	20-29	12
10. Victoria Tîrgu Jiu	13	3	1	9	19-40	7
11. Met. Topleț	13	3	1	9	16-40	7
12. Dunărea Calafat	13	2	3	8	11-38	7
13. Energetica Tr. Severin	13	3	0	10	16-53	6
14. Unirea Orșova	13	2	1	10	10-32	5

SERIA A IX-A

1. C.F.R. Tim.	12	8	4	0	47-13	20
2. Ripensia Tim.	12	9	1	2	34-10	19
3. Furnirul Deta	12	8	2	2	35-20	18
4. U.M. Tim.	12	8	1	3	64-15	17
5. C.S.M. Reșița	12	8	1	3	32-13	17
6. Min. Bocșa	12	5	3	4	23-19	13
7. Vulturii Textila Lugoj	12	4	4	4	28-18	12
8. Prog. Tim.	12	5	1	6	21-20	11
9. Min. Anina	12	4	3	5	26-31	11
10. Electromotor Timișoara	12	3	2	7	11-26	8
11. C.F.R. Caransebeș	12	3	1	8	16-42	7
12. Șc. Sportivă Tim.	12	1	1	10	9-29	3
13. Victoria Caransebeș	12	0	0	12	2-92	0

SERIA A X-A

1. U.T. Arad	11	10	0	1	49-10	20
2. Mureșul Deva	11	6	2	3	32-16	14
3. Metalurgistul Cugir	11	7	0	4	24-14	14
4. Aurul Brad	11	7	0	4	23-14	14
5. Met. Huned.	11	7	3	1	25-4	13
6. Victoria Călan	11	5	2	4	23-22	12
7. Vagonul Arad	11	5	1	5	14-12	11
8. C.F.R. Arad	11	4	3	4	21-19	11
9. Minaur Zlatna	11	2	2	7	14-39	6
10. Min. Teliuc	11	2	1	8	14-31	5
11. Met. Salonta	11	1	2	8	5-29	4
12. Min. Ghelar	11	2	0	9	11-45	4

SERIA A XI-A

1. Met. Aiud	13	10	2	1	33-6	22
2. Univ. Cluj	13	10	0	3	72-11	20
3. Ind. sîrmei C. Turzii	13	9	2	1	54-13	20
4. C.F.R. Cluj	13	8	0	5	55-22	16
5. Unirea Dej	13	8	0	5	45-24	16
6. Arieșul Turda	13	6	2	5	28-20	14
7. Dermata Cluj	13	6	2	5	34-27	14
8. Arieșul C.T.	13	5	1	7	27-43	11
9. Tehnofrig Cluj	13	4	2	7	20-44	10
10. Foresta Năsăud	13	4	1	8	24-61	9
11. C.I.L. Gherla	13	3	2	8	30-25	8
12. Minerul Baia de Arieș	13	3	1	9	20-68	7
13. Centrul juniori M. Viteazu	13	3	1	9	9-57	7
14. Gloria Bistrița	13	3	0	10	21-51	6

SERIA A XII-A

1. Crișul Or.	13	11	1	1	69-3	23
2. Olimpia S.M.	13	9	2	2	60-17	20
3. Min. B. M.	13	9	1	3	42-14	19
4. Chim. B. M.	13	7	3	3	28-12	17
5. Someșul S.M.	13	7	2	4	26-18	16
6. Victoria Carei	13	6	4	3	22-23	16
7. Olimpia Or.	13	7	1	5	41-11	15
8. C.I.L. Sighet	13	5	3	5	25-19	13
9. Bradul Vișeu	13	6	0	7	26-30	12
10. Topitorul B. Mare	13	5	1	7	25-34	11
11. Din. Zalău	13	2	3	8	11-34	7
12. Dacia Or.	13	2	1	10	11-57	5
13. Constr. B.M.	13	1	3	9	12-60	5
14. Bihoreana Marghita	13	1	1	11	3-69	3

SERIA A XIII-A

1. Șc. Sportivă Sibiu	13	12	0	1	64-9	24
2. A.S.A. Tg.M.	13	11	0	2	48-6	22
3. C.S.M. Sibiu	13	8	3	2	27-10	19
4. Met. C. M.	13	8	2	3	27-12	18
5. Chimica Tîrnăveni	13	6	3	4	21-14	15
6. Gaz metan Mediaș	13	7	1	5	23-20	15
7. Lemnarul Odorhei	13	6	1	6	21-13	13
8. Medicina Tg. Mureș	13	6	1	6	24-19	13
9. Soda O. M.	13	3	4	6	16-24	10
10. Vitrometan Mediaș	13	4	2	7	17-35	10
11. Avîntul Reghin	13	3	1	9	14-30	7
12. Șoimii Sibiu	13	2	2	9	12-30	6
13. A.S.A. Sibiu	13	1	3	9	8-31	5
14. Independența Sibiu	13	2	1	10	6-56	5

SERIA A XIV-A

1. St. roșu Bv.	13	12	1	0	49-5	25
2. Șc. sp. Bv.	13	11	1	1	49-7	23
3. Chimia Făg.	13	8	2	3	29-18	18
4. Torpedo Zărnești	13	7	3	3	31-18	17
5. Tractorul Bv.	13	7	1	5	21-20	15
6. Chimia Victoria	13	6	2	5	20-17	14
7. Min. Bălan	13	5	3	5	23-22	13
8. Șc. sp. Energia Brașov	13	5	3	5	19-20	13
9. Carpați Bv.	13	5	1	7	17-25	11
10. Oltul S. Gh.	13	3	3	7	15-17	9
11. Colorom Codlea	13	2	5	6	11-27	9
12. Metrom Bv.	13	2	3	8	9-39	7
13. Viitorul Gheorghieni	13	2	2	9	18-43	6
14. Unirea Cristur	13	0	2	11	9-42	2

1. ANGLIA: Alf Ramsey va încerca să păstreze titlul, utilizînd un nou sistem

● Bobby Charlton, punctul de sprijin al unui atac tînăr și impetuos ● Geoff Hurst „omul-gol" ● Renovare totală în dispozitivul apărării

Dînd Cezarului ceea ce i se cuvine, vom începe prezentarea echipelor ce vor participa la turneul final al campionatului mondial de fotbal din Mexic cu cea care deține în momentul de față titlul de campioană a lumii, reprezentativa Angliei.

Drumul Angliei spre acest titlu a fost neașteptat de lung pentru o țară care s-a mîndrit, din totdeauna, că reprezintă leagănul fotbalului. Se pare, însă, că tocmai această mîndrie a constituit punctul vulnerabil al soccerului englez. Numai așa se explică faptul că federația engleză a declinat invitațiile pe care i le-au făcut, la vremea respectivă, Uruguayul, Italia și Franța pentru a participa la primele trei ediții ale campionatelor mondiale. În 1938, după ediția franceză a mondialelor, englezii au acceptat să-și măsoare forțele cu o selecționată a Europei în care, pe lîngă italienii Olivieri, Foni, Rava, Andreolo și Piola (componenți ai squadrei azzura, încununată cu titlul mondial) au mai jucat germanii Kupfer și Kitzinger, francezul Aston, belgianul Braine, maghiarul Zsengeler și norvegianul Brustad. A fost un examen decisiv pentru englezi, care au reușit să cîștige cu 3—0, rezultat ce le-a întărit, o dată mai mult, convingerea că nu au rival în lume.

PALMARESUL ECHIPEI ANGLIEI ÎN „CUPA JULES RIMET"

EDIȚIA 1950 (BRAZILIA) Anglia — Chile 2—0 ; S.U.A. — Anglia 1—0 ; Spania — Anglia 1—0.

EDIȚIA 1954 (ELVEȚIA) Anglia — Belgia 4—4 ; Anglia — Elveția 2—0 ; Uruguay — Anglia 4—2.

EDIȚIA 1958 (SUEDIA) Anglia — U.R.S.S. 2—0 ; Anglia — Brazilia 0—0 ; Anglia — Austria 2—2 ; U.R.S.S. — Anglia 1—0.

EDIȚIA 1962 (CHILE) Ungaria — Anglia 2—1 ; Anglia — Argentina 3—1 ; Anglia — Bulgaria 0—0 ; Brazilia — Anglia 3—1.

EDIȚIA 1966 (ANGLIA) Anglia — Uruguay 0—0 ; Anglia — Mexic 2—0 ; Anglia — Franța 2—0 ; Anglia — Argentina 1—0 ; Anglia — Portugalia 2—1 ; Anglia — R. F. a Germaniei 4—2.

Cînd s-a pus problema participării echipei Angliei la C.M. din 1950, în Brazilia, diriguitorii soccerului insular au ținut să mai verifice o dată potențele reprezentativei lor și au organizat un meci Anglia—Europa, la 10 mai 1947, pe faimosul stadion Hampden Park din Glasgow. De data aceasta, fotbaliștii englezi au obținut o victorie și mai categorică : 6—1.

După un asemenea rezultat, cine ar mai fi rezistat ispitei de a-și consacra superioritatea cu un titlu mondial. Iată-i, deci, pe insulari făcîndu-și bagajele pentru Rio de Janeiro și — după cum spun gurile rele — luînd în plus o valiză încăpătoare pentru „Cupa Jules Rimet". Dar socoteala de acasă nu s-a potrivit de loc cu cea de peste Ocean. În cel de al doilea joc al turneului final, disputat la Bello Horizonte, echipa Statelor Unite, dispunea cu 1—0 de formația în care jucau Ramsey, Billy Wright, Dickinson, Finney, Mortensen și Matthews. O săptămînă mai tîrziu, „11"-le englez suferea o nouă înfrîngere (tot cu 1—0) de la echipa Spaniei.

Sir Alf Ramsey — în ținută de antrenament — urmărește cu ochi atent crosul ciracilor săi, dintre care va alege pe cei 18 „buni pentru C.M."

A fost o lovitură grea pentru reprezentanții patriei fotbalului, care nu reușiseră să ajungă nici în sferturile de finală. Ceea ce este mai surprinzător, eșecul fiilor Albionului avea să se repete trei ani mai tîrziu — la 21 octombrie, pe Wembley — în fața unei selecționate europene din care făceau parte, printre alții, Beara, Ceaikovski, Vukas și Zebec (Iugoslavia), Ocwirk și Hanappi (Austria), Navaro și Kubala (Spania), Boniperti (Italia). Este lăudabil, totuși, faptul că englezii nu s-au descurajat și în 1955, la Belfast, au întîlnit, din nou, o selecționată a continentului (cu francezii Kopa, Jonquet și Vincent, cu danezul Soerenssen, italianul Buffon, portughezul Travassos ș.a.), în fața căreia au pierdut cu 1—4

Au urmat, apoi, edițiile din Suedia și Chile ale C.M., în care englezii nu au putut obține mai mult de o victorie (în Suedia, 2—0 cu U.R.S.S., iar în Chile 3—1 cu Argentina). Ediția din 1966 a „Cupei Jules Rimet", desfășurată pe insulă, a adus, în sfîrșit, gazdelor titlul mondial.

În turneul final, echipa Angliei a utilizat următoarea formație : Banks — Cohen, J. Charlton, Wilson — Stiles, B. Moore — A. Bell, G. Hurst, Hunt, B. Charlton, M. Peters. Golgeterii echipei : Hurst (4), Hunt (3), B. Charlton (3), Peters (1).

Acum, fotbalul englez se pregătește să-și apere, în Mexic, titlul cucerit pe Wembley. Cu toată discreția pe care o păstrează sir Ramsey, se știe, de exemplu, că în timp ce în atac vor surveni mai puține schimbări, în apărare — care a îmbătrînit — se va face o renovare totală. Este cert că nu vor pleca în Țara Aztecilor nici portarul Banks, nici apărătorii Cohen, J. Charlton și Wilson și nici mijlocașul Stiles.

Actualmente, sir Alf Ramsey ține sub observație un lot de 22 jucători, din care va alege pentru călătoria transatlantică 18. Iată lotul englez : Wright și Bonneti (portari), Newton, Cooper, Labone, Mullery și Mc Nab (apărători), B. Moore, P. Chivers (mijlocași), B. Charlton, A. Ball, R. Hunt, G. Hurst, Fr. Lee, O'Grady, A. Clarke, C. Bell, J. Radford, J. Astle, N. Hunter, B. Kidd și M. Peters (înaintași).

Faimosul Bobby Charlton va juca în centrul terenului, constituind un prețios punct de sprijin pentru impetuoșii lui coechipieri, pe care îi caracterizează tinerețea. Sarcina de a marca goluri îi revine, în principal, lui Geoff Hurst, care, în acest sezon, a arătat că deține o formă excelentă.

Se presupune că echipa Angliei va juca fără extreme propriu-zise, pentru că acestea (Lee și Peters) vor consolida centrul atacului. La nevoie, sarcinile extremelor vor fi îndeplinite de Cooper și O'Grady care, în echipa lor de club (Leeds United), sînt utilizați ca extreme autentice.

Este de prisos să mai adăugăm că lumea fotbalului așteaptă cu multă curiozitate rezultatele acestui experiment „tip Ramsey". Rămîne însă, de văzut dacă ele vor fi pe măsura speranțelor autorului lor.

CONSTELAȚIA MEXICANĂ
Parada celor 16 echipe finaliste în Campionatul mondial de fotbal

DE LA „ECHIPA ETAPEI", LA „ECHIPA TURULUI"

FIȘIER DIVIZIA A (III)

Fără a fetișiza importanța și exactitatea notelor acordate fotbaliștilor de cronicarii noștri, totuși, orientativ, ele reprezintă o apreciere — ce se vrea cît mai exactă — asupra felului în care au evoluat jucătorii.

În același spirit se alcătuiește și „echipa etapei". Trecînd în revistă cele 15 „echipe ale etapei", constatăm următoarele :

● 11 portari au figurat în aceste echipe și anume : Niculescu (F. C. Argeș) de 4 ori, Ghiță (Dinamo Bacău), de 2 ori ; Oprea (Universitatea Craiova), Răducanu (Rapid), Suciu (Steaua), Constantinescu (Politehnica), Adamache (Steagul roșu), Ștefănescu (Farul), Coman (Dinamo București), Stan (Jiul) Gornea (U.T.A.) — cîte o dată.

● 31 de fundași au apărut în aceste echipe : Deleanu (Dinamo București), Lupescu și Dan (Rapid) de cîte 5 ori, Sătmăreanu (Steaua), Popa (Universitatea Craiova), Barbu (F. C. Argeș) de cîte 4 ori, Nedelcu (Dinamo Bacău), Pigulea (F. C. Argeș) de cîte 3 ori, Pall (Politehnica), Ivăncescu (Steagul roșu), Broșovschi (U.T.A.), Bîtlan (Universitatea Craiova) de cîte 2 ori, Pojoni, Birău (U.T.A.), Codrea, Pexa, Solomon, Cîmpeanu („U" Cluj), Georgevici, Tonca (Jiul), Florea, Mocanu (Petrolul), Olteanu (Steagul roșu), Kiss (Dinamo Bacău), Hălmăgeanu (Steaua), Ivan II, Olteanu (F. C. Argeș), Mincă, Niculescu (Universitatea Craiova), Popovici (Crișul), Greavu (Rapid) — cîte o dată.

● 19 mijlocași au fost desemnați în aceste echipe : Dumitru (Rapid) de 5 ori, Lereter (U.T.A.) de 3 ori, Ștefănescu (F. C. Argeș), Anca („U" Cluj), Ghergheli (Dinamo București), Pescaru (Steagul roșu), Strîmbeanu (Universitatea Craiova) de cîte 2 ori, Jamaischi (Steagul roșu), Dinu (Rapid), Tănase (Farul), Nuțu (F. C. Argeș), Koszka (Farul), Vătafu și Duțan (Dinamo Bacău), R. Nunweiller (Dinamo București), Moraru (Petrolul), Petescu (U.T.A.), Contardo (Politehnica), Dărăban (Crișul) — cîte o dată.

● 41 de înaintași au făcut parte din formațiile săptămînii : Dumitrache și Lucescu (Dinamo București) de cîte 4 ori, Domide (U.T.A.), Neagu (Rapid), Tătaru II (Steaua), Dembrovschi (Dinamo Bacău), Györfi (Steagul roșu) de cîte 3 ori, Kallo (Farul), Caniaro (A. S. Armata), Axente (U.T.A.), de cîte 2 ori, V. Alexandru, Petrescu (C.F.R.), Pîrcălab, Sălceanu (Dinamo București), Neagu, Oblemenco, Niță (Universitatea Craiova), D. Ene, Pană (Dinamo Bacău), Peronescu, Naidin, I. Constantin, Achim (Jiul), Naghi (A.S.A.), Ștraț, Codreanu, Petreanu, Angelescu (Rapid), Barbu, Mustățea („U" Cluj) Sasu, Ologu (Farul), Dobrin, Radu, Nuțu (F. C. Argeș), Pescaru, Necula (Steagul roșu), Grozea (Petrolul), Cuperman, Moldoveanu (Politehnica), Harșani (Crișul) cîte o dată.

● Ținînd seama de frecvența prezenței în „echipa etapei" și de notele obținute ne-am propus să alcătuim „ECHIPA TURULUI".

Iată cum arată : NICULESCU — SĂTMĂREANU, LUPESCU, DAN, DELEANU — ANCA, DUMITRU — CANIARO, DEMBROVSCHI, DUMITRACHE, LUCESCU.

M. Rz.

Pronosport

Așa arată o variantă cu 13 rezultate exacte la concursul Pronosport nr. 50 etapa din 14 decembrie 1969

I.	Bologna — Napoli	2
II.	Brescia — Juventus	2
III.	Fiorentina — Roma	X
IV.	Internazionale — Bari	ANULAT
V.	Lazio — Verona	2
VI.	Palermo — Cagliari	1
VII.	Sampdoria — Lanerossi	2
VIII.	Torino — Milan	2
IX.	Reggiana — Catania	X
X.	Perugia — Modena	1
XI.	Piacenza — Mantova	X
XII.	Reggina — Foggia	X
XIII.	Arezzo — Atalanta	1

Fond de premii 337.799 lei.

Plata premiilor la acest concurs va începe în Capitală de la 19 decembrie 1969 pînă la 28 ianuarie 1970, iar în provincie de la 23 decembrie 1969 pînă la 28 ianuarie 1970.

Trimisul nostru special, ROMEO CĂLĂRĂȘANU, transmite din Lodz:

ION GYŐRFFI ȘI ILIE DASCĂLU PE LOCUL I

Despre eliminarea lui V. Ivan și M. Dumitrașcu am relatat în numărul nostru de ieri. Astăzi ne vom ocupa succint de evoluția celorlalți patru semifinaliști români: *D. Moraru, I. Györffi, I. Siliște* și *I. Dascălu.* Primul l-a întîlnit pe sovieticul Sapkin pe care l-a învins la puncte, după ce adversarul său a fost avertizat de două ori de arbitrul polonez Fedorowski. *I. Györffi* a cîștigat prin abandon în repriza a doua în fața lui Klimanom (U.R.S.S.). El s-a deplasat permanent și a contrat cu excelente directe de dreapta la figură. În repriza secundă boxerul român a plasat o contră de pe urma căreia Klimanom s-a ales cu o contuzie la nas și a fost oprit de arbitrul maghiar Kelemen să mai continue lupta.

Semigreul *Siliște* a folosit o tactică greșită în meciul cu maghiarul Nagy, adversar cu gardă inversă. În loc să folosească loviturile de dreapta el a preferat tot directe de stînga lăsîndu-se descoperit și dominat permanent. Ca urmare, boxerul român a fost numărat de două ori și a primit un avertisment pentru lovituri sub centură. Nagy a deținut inițiativa în permanență și a obținut decizia.

În sfîrșit, *I. Dascălu* a acționat, de data aceasta, cu mult curaj pornind vijelios la atac încă de la început. El nu s-a lăsat intimidat nici de adversarul său Walesa (Polonia) și nici de galeria celor 10 000 de spectatori. După ce la primul schimb de lovituri și-a făcut adversarul grogy, în min. 2 al primei reprize Dascălu a trimis o năprasnică directă de dreaptă expediindu-l pe boxerul polonez la podea și acesta nu s-a mai putut ridica: k.o.!

★

Televizarea finalelor și prezența a numai trei boxeri polonezi în lupta pentru medaliile de aur i-a determinat pe mulți spectatori să vizioneze ultima gală pe micul ecran.

Speranțele noastre s-au îndreptat, așa cum era firesc, spre cei trei reprezentanți (D. Moraru, I. Györffi și I. Dascălu) care aveau să-și dispute locul I. Dar primul dintre ei a deziluzionat. După ce sîmbătă seara a electrizat sala, de data aceasta semimijlociul nostru a boxat cu o prudență exagerată, n-a avut nici un moment inițiativa lăsîndu-se dominat de Czef (Ungaria). Nu putem găsi o scuză pugilistului nostru întrucît și adversarul său evoluase cu o seară în urmă în compania unui sportiv tenace (Kania — Polonia). Czef a fost mai prompt, punctînd mai des

El a obținut decizia în unanimitate.

CLASAMENTUL CATEGORIEI SEMIMIJLOCIE: 1. Czef (Ungaria), 2. D. Moraru (România), 3—4. Kania (Polonia) și Sapkin (U.R.S.S.).

Greul *Ilie Dascălu* a cîștigat, ca și în semifinale, prin k.o. în primul rund. Foarte hotărît de la primul sunet de gong Dascălu a plasat o puternică directă de dreapta în bărbie trimițîndu-l pe Findeisen (R.D.G.) la podea. Abia s-a ridicat și boxerul german a recepționat un clasic un-doi la figură poposind din nou pe prelata ringului. K.o.-ul era evident. Și iată că, cu 30 de secunde înaintea gongului, Dascălu plasează o contră de dreapta, Findensein cade, apoi se ridică greu, dar aceasta se întîmplă mult după cele 10 secunde: k.o. O victorie rapidă care dovedește calitățile de puncher ale acestui băiat inimos.

CLASAMENTUL CATEGORIEI GREA: 1. Ilie Dascălu (România), 2. Findensein (R.D.G.), 3—4. Walesa (Polonia) și Kolev (Bulgaria).

Victorie românească și la categoria mijlocie mică. Deplasîndu-se permanent și punctînd din defensivă *Ion Györffi* l-a învins net (5—0) pe cubanezul Milan. Calmul cu care și-a întîmpinat adversarul l-a ajutat mult pe sportivul nostru. Contrele sale de stînga au mers în plin, cubanezul fiind numărat de două ori, însă nu-i putem trece cu vederea lui Györffi faptul că uneori a lovit cu mănușa deschisă ceea ce l-a făcut pe arbitrul Rasch (R.D.G.) să-i dea un avertisment în repriza a treia. CLASAMENTUL CATEGORIEI MIJLOCIE MICĂ: 1. I. Györffi (România), 2. Milan (Cuba), 3—4. Klimanom (U.R.S.S.) și Bukat (Ungaria). Celelalte rezultate finale în ordinea disputării meciurilor: *cat. semimuscă:* Blazinski (Polonia) înv. ab. II Kraskowski (U.R.S.S.); *cat. cocoș:* Dubeniuk (U.R.S.S.) b.p. Machlanski (Polonia) — decizie eronată; *cat. pană:* Bagdasarov (U.R.S.S.) b.p. Kim Mon Czil (R.P.D. Coreeană); *cat. semiușoară:* Caruk (Polonia) înv. ab. II Stefanov (Bulgaria); *cat. mijlocie:* Risciev (U.R.S.S.) înv. ab. II Thuran (R.D.G.); *cat. muscă:* Warnke (R.D.G.) b.p. Kisnemet (Ungaria); *cat. ușoară:* Zaițev (U.R.S.S.) înv. ab. I Karl (Ungaria); *cat. semigrea:* Sachse (R.D.G.) b.p. Nagy (Ungaria).

Rugbyștii francezi au întrecut pe cei români

(Urmare din pag. 1)

joc" comis de Florescu cu lovitură de pedeapsă, de la circa 40 de metri, Dehez, considerat ca cel mai bun șuter al Franței la ora actuală, își confirmă renumele transformind: FRANȚA—ROMÂNIA 3—0!

Jucătorii noștri nu se descurajează și vor să echilibreze scorul, dar pierd mingi bune în tușe, unde Bastiat (2,01 m), Dauga (1,96 m) și Savitsky (1,95 m) domină autoritar. În min 7, o sancțiune pentru aceeași culpă, de data aceasta Dinu fiind cel ce o comite, îi permite lui Dehez să... recidiveze: FRANȚA—ROMÂNIA 6—0.

În minutele următoare se consemnează un început de echilibru în tușe și, deci, un oarecare cîștig de baloane pentru echipa noastră, dar, din păcate, multe nu sînt utilizabile pentru atacuri în bună regulă. În continuare, notăm cîteva excelente încercări de pătrundere ale lui Bourgarel și intercalări spectaculoase ale fundașului Villepreux, ca și șuturile lui Dehez. Apoi, însă, se restabilește echilibrul de forțe pe teren și ne apropiem tot mai mult de buturile franceze. După una din aceste tentative, beneficiem de o lovitură de pedeapsă, pe care, dintr-un unghi dificil, Irimescu reușește să o transforme: în minutul 25, FRANȚA—ROMÂNIA 6—3.

În ansamblu, prima repriză a arătat o dominare franceză în tușe și un perfect echilibru în grămezile ordonate. La reluare, echipa noastră joacă și mai bine, excelent grupată în apărare, cu suficiente atacuri „clasice" ale liniei de treisferturi, atît cît permitea însă numărul baloanelor cîștigate. După numai cinci minute de joc, Dehez este pe punctul de a majora scorul, dar ratează. În min 52, la un atac al liniei franceze de treisferturi, consistent sprijinit de înaintașii liniei a III-a, Dauga (a primit însă de la Azarète pasa prin „înainte"), realizează o încercare, iar același Dehez transformă: FRANȚA—ROMÂNIA 11—3.

Egalitatea din teren era însă prea evidentă și n-a surprins reducerea rapidă a scorului din min 57, de către același Irimescu, printr-un magistral drop-goal! FRANȚA—ROMÂNIA 11—6!

Echipa noastră începe să atace mai mult cu linia de treisferturi și Nica este de două ori oprit doar în ultimă instanță de apărarea gazdelor. În min. 72, Rășcanu este obstrucționat și din nou Irimescu se remarcă, transformînd o lovitură de pedeapsă de la 40 de metri: FRANȚA—ROMÂNIA 11—9!

Erau minutele în care jucătorii români preluaseră total inițiativa și se spera într-o răsturnare a scorului. Dar încercările mai insistente de a organiza acțiuni ofensive n-au fost dublate întotdeauna de atenția în apărare și, tocmai într-una di aceste clipe, a venit și drop-goalul lui Dehez, care a și stabilit astfel scorul final: FRANȚA—ROMÂNIA 14—9.

Cîteva elemente caracteristice pentru repriza secundă. Jucătorii români au restabilit egalitatea la tușă, reușind chiar în lungi perioade să-i domine pe înaintașii francezi. A fost menținută egalitatea în grămezile ordonate, iar resursele fizice au permis în final prestarea unui joc la același ritm ca în restul partidei, spre deosebire de francezi.

La terminarea partidei am solicitat cîteva opinii. Astfel, arbitrul M. Johnson ne-a declarat că a fost plăcut impresionat de evoluția rugbyștilor români, pe care îi arbitrează pentru prima dată și despre care va păstra o amintire frumoasă.

Prezent în tribune în calitate de observator, Cyril Rutherford, fostul fundaș și căpitan al echipei Angliei, a ținut să-i felicite personal după meci atît pe antrenorii, cît și pe jucătorii români, exprimînd sincera lui prețuire pentru buna factură tehnică a meciului.

Antrenorii reprezentativei României, Alexandru Teofilovici și Dumitru Ionescu, ne-au spus că apreciază jocul echipei noastre ca bun, iar că atît rezultatul, cît și desfășurarea partidei arată că rugbyul românesc se menține în continuare la nivel continental.

Căpitanul echipei României, Radu Demian, consideră că formația a jucat bine, arătînd că a progresat mult și în ceea ce privește mijloacele de atac. Este un drum pe care trebuie perseverat, spune el, dacă vrem să punem și mai mult în valoare excepționalul talent al jucătorilor români.

La încheierea meciului, cei aproximativ 20 000 de spectatori au răsplătit cu sincere și puternice aplauze pe cei 15 reprezentanți ai sportului balonului oval din țara noastră, întrecuți de rugbyștii francezi într-un meci exprimînd un real echilibru de forțe.

În continuarea turneului pe care-l întreprinde în Franța, echipa României va susține o întîlnire amicală la Brive, joi, în compania unei selecționate regionale.

Formațiile:

FRANȚA — Villepreux; Bourgarel, Marot, Trillo, Bonal; Dehez, Puget; Darbos, Dauga, Yachvili; Savistky, Bastiat; Azarète, Bénésis, Iraçabal.

ROMÂNIA — Marinescu; Nica, Wussek, Dragomirescu, Irimescu; Nicolescu, Florescu; Rășcanu, Demian, Ciobănel; Țuțuianu, Șerban; Baciu, Onuțu, Dinu.

Arbitru: M. Johnson (Marea Britanie).

Pregătiri pentru meciul de box dintre Famechon și Harada

Organizatorii de box japonezi fac intense pregătiri în vederea meciului pentru titlul mondial la categoria pană dintre deținătorul centurii, franco-australianul Johnny Famechon, și japonezul Fighting Harada, fost campion al lumii la categoriile muscă și cocoș. Cei doi pugiliști s-au mai întîlnit în vara acestui an la Melbourne, victoria revenind la puncte lui Famechon. Mulți dintre specialiștii prezenți la acest meci au declarat însă că Famechon a fost favorizat de juriu. Întîlnirea revanșă Famechon — Harada se va desfășura la 6 ianuarie, la Tokio.

RON CLARKE VREA SĂ IA STARTUL ȘI LA J.O. DE LA MÜNCHEN!

MELBOURNE 14 (Agerpres). — Multiplul recordman mondial de atletism, fondistul Ron Clarke a declarat reprezentanților presei australiene că nu va abandona activitatea competițională. Clarke continuă să se pregătească cu multă atenție în vederea viitoarelor competiții internaționale. El a anunțat că va participa la cîteva concursuri care vor avea loc în această iarnă pe teren acoperit în S.U.A. și că va evolua la marile concursuri programate în Europa. Clarke a subliniat că visul său este ca la Jocurile Olimpice de la München să triumfe într-una din cele două probe: 5 000 sau 10 000 m plat.

CONCURSUL DE PATINAJ DE LA BUDAPESTA

BUDAPESTA 14 (prin telefon). Patinatori din 8 țări participă la concursul internațional jubiliar ce se desfășoară în capitala Ungariei. După exercițiile impuse, în întrecerea masculină conduce austriacul Schneider, urmat de Vajda (Ungaria), Schutor (R.D.G.), Roszko (Polonia), iar în cea feminină, Zsuzsa Homolya (Ungaria), urmată de Barbara Warwinska (Polonia) și Margarita Weikert (R.D.G.) Reprezentanții țării noastre, Gh. Fazekas și Beatrice Huștiu, sînt clasați pe locurile 7 și, respectiv, 8 la mici diferențe față de fruntași.

SURPRIZĂ LA VAL d'ISÈRE

Tînărul schior australian Malcolm Milne, în vîrstă de 21 de ani, a cîștigat proba de coborîre din cadrul „Criteriului primei zăpezi" de la Val d'Isère. El a realizat timpul de 2:13,79 fiind urmat în clasament de Jean-Daniel Daetwyler (Elveția) — 2:14,69 și Karl Schranz (Austria) — 2:15,02.

Schiorii români au ocupat următoarele locuri: 100 D. Munteanu în 2:32,29, 103. C. Vulpe în 2:33,17 și 108. V. Brenci în 2:35,43.

sportul în lume

LUPTĂTORII GHEORGHE BERCEANU ȘI NICOLAE NEGUȚ ÎNVINGĂTORI LA „TROFEUL CAMPIONILOR"

BELGRAD, 14 (prin telefon). La Palatul sporturilor din localitate s-au încheiat duminică întrecerile marelui concurs internațional de lupte greco-romane: **„Trofeul campionilor".** Competiția a reunit pe unii dintre cei mai reputați luptători din Europa, printre care 2 campioni olimpici, 4 campioni mondiali și 8 campioni europeni.

Reuniunile, programate sîmbătă și duminică, s-au bucurat de un deosebit succes de spectaculozitate datorat unor modificări în regulamentul de desfășurare a partidelor, experimentate cu acest prilej. Printre acestea, neacordarea victoriei în urma avertismentelor și a tușului (lupta continuînd pînă la epuizarea timpului).

Luptătorii români s-au numărat printre protagoniștii competiției fiind adesea aplaudați pentru evoluțiile lor. Dintre ei **Gheorghe Berceanu** (cat. 48 kg.) și **Nicolae Neguț** (cat. 90 kg.) au reușit în final să urce pe prima treaptă a podiumului la categoriile lor.

Iată rezultatele înregistrate de sportivii noștri: **Gh. Berceanu** l-a învins la puncte, la mare diferență, pe Ilia (Iugoslavia) și în finală a cîștigat tot la puncte meciul cu Kadar (Ungaria); **Ion Baciu** (cat. 57 kg.) — locul II b. p. Kukici (Iugoslavia) și egal Ciovici (Iugoslavia) și Traikov (Bulgaria); **Simion Popescu** (cat. 68 kg.) locul II, b. p. Kecman (Iugoslavia) și Nemeth (Ungaria), egal Damianovici (Iugoslavia) și Apostolov (Bulgaria). **Marcel Vlad** (cat. 74 kg.) — neclasat îmbolnăvindu-se în cea de a doua zi, b. p. Raicev (Bulgaria) și p. p. Pripici (Iugoslavia); **Nicolae Neguț** b. p. Percsi (Ungaria), egal Nisadici (Iugoslavia), b.p. Zatezalov (Iugoslavia); **Nicolae Martinescu** (cat 100 kg.) — locul III b. p. **Semeredi** (Iugoslavia) și egal **Kiss** (Ungaria) și Tintarov (Bulgaria).

În încheierea concursului a avut loc o emoționantă festivitate prilejuită de retragerea din activitatea competițională a cunoscuților luptători iugoslavi Stepan Horvat, Branislov Simici și Granke Martinovici.

LARSEN ÎNVINGĂTOR LA PALMA DE MALLORCA

PALMA DE MALLORCA, 14, (Agerpres). — Șahistul danez Bent Larsen a cîștigat turneul internațional de la Palma de Mallorca totalizînd 12 p. din 17 posibile. El a fost urmat în clasament de Petrosian (U.R.S.S.) — $11^1/_2$ p, Korcinoi (U.R.S.S.) — $10^1/_2$ p, Hort (Cehoslovacia) — $10^1/_2$ p, Spasski (U.R.S.S.) — 10 p etc. În ultima rundă Larsen a cîștigat la Medina (Spania). Partidele Spasski-Panno, Korcinoi-Damianovici și Petrosian-Pomar s-au încheiat remize.

HALTEROFILI ROMÂNI ÎN FRANȚA

În cadrul unor reuniuni demonstrative de haltere care au avut loc în diferite orașe din Franța, s-au înregistrat cîteva rezultate valoroase. Astfel, în concursul de la Romans, la categoria semimijlocie, **F. Balaș** a realizat 400 kg. (140, 110, 150) clasîndu-se al doilea, după francezul Terne (425 kg), care a doborît recordul european la smuls cu 143,5 kg (v.r. Kurentov — U.R.S.S. — 142,5 kg).

La Marignan, **V. Tudor** a ocupat locul III la categoria ușoară cu 355 kg (105, 112,5, 137,5), iar **Marin Cristea** la cat. semigrea s-a clasat al treilea cu 400 kg.

Miercuri seara la Paris, va avea loc întîlnirea Franța—România.

FASSNACHT ANUNȚĂ PERFORMANȚELE PROBABILE ALE VIITORILOR CÎȘTIGĂTORI OLIMPICI

„Înotătorii americani nu sînt niște zei" — Doza de antrenament pentru 1970: 17-18 km. pe zi

„Lucrul cel mai important de care m-am convins, după primul an de pregătire la Long Beach, în grupul lui Don Gambril, este că înotătorii americani nu sînt niște zei ai piscinelor și pot fi învinși chiar și în competițiile pentru care ei manifestă cel mai adînc respect (n.r. campionatele naționale). Iată prima declarație dintr-un interviu acordat ziarului **„Sportske Novosti"** din Zagreb de către Hans Fassnacht, înotătorul nr. 1 al continentului.

„În mod sigur, afirmă cunoscutul sportiv vest-german, **actualii mei parteneri de antrenament nu au secrete deosebite. Nici măcar o constituție fizică deosebită de cea a europenilor, care să le asigure un avantaj inițial. Pentru a-i putea concura, și încă cu succes, trebuie să dispui de timpul necesar (6—8 ore zilnic) unui antrenament într-un ritm asemănător celui la care ei se supun cu o plăcere de-a dreptul incredibilă. Așa am ajuns ca în 1969 să înot zilnic în medie cîte 12 kilometri, iar în perioadele de vîrf cu cîte 3 000 de metri în plus. La clubul meu din Mannheim îmi permiteam uneori să trag chiulul, nerespectînd planificarea antrenorului privind intensitatea repetărilor. La „Phillips 66" așa ceva nu este posibil; dacă pierzi ritmul într-o singură lungime, din cele cîteva sute pe care le efectuezi zilnic, rămîi în urma celorlalți și tot antrenamentul va fi ratat".**

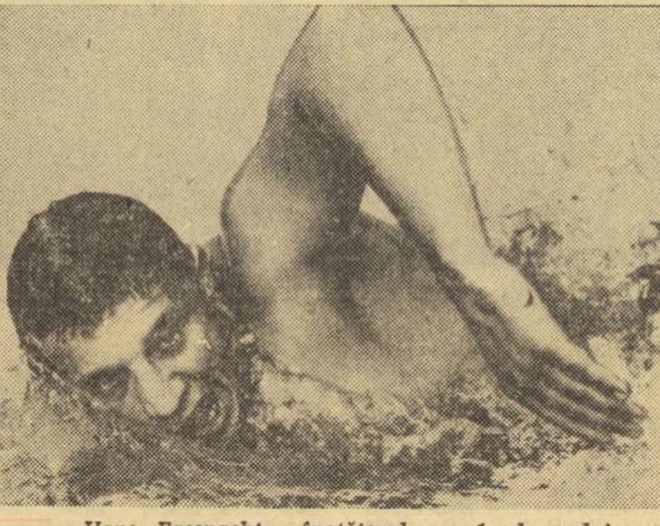

Hans Fassnacht —înotătorul nr. 1 al anului

În continuarea interviului, Fassnacht a fost rugat să aprecieze nivelul actualelor sale recorduri și perspectivele pentru viitoarele J.O.

„Nu de puține ori am fost nevoit să răspund unor asemenea întrebări, mai ales după succesele din „Cupa Europei", cînd îndeosebi ziariștii din țara mea au bătut multă monedă în jurul „fenomenului Fassnacht". Personal nu am fost surprins de noile recorduri pe care le-am stabilit in acest an și sînt mai mult decît convins că Mosconi, Beliz-Geiman sau Larsson, de pildă, dacă ar fi avut posibilitățile mele de antrenament, ar fi realizat cifre asemănătoare, sau, in orice caz, în imediata lor apropiere. Încerc totuși un regret la sfîrșitul acestui an: nu am reușit să înot distanța de 400 m (bazin de 50 m) in mai puțin de 4 minute, performanță de care eram capabil în vara care a trecut.

Acest lucru m-a ambiționat și mai mult, fapt pentru care am decis, împreună cu Don Gambril și cu acordul noilor coechipieri, să mărim doza antrenamentului la 14 km — în medie — zilnic în 1970. Asta înseamnă că în unele săptămîni va trebui să înot chiar 17—18 km pe zi. Nu zîmbiți, nu este de loc o utopie; cine va dori să cîștige la München va trebui să fie capabil de un asemenea efort. Cu ce rezultate se va cîștiga la viitoarea Olimpiadă? Notați, vă rog: 1:50,0 — 1:51,0 la 200 m liber și 2:01,0—2:02,0 la 200 m delfin, 3:56,0 la 400 m liber și 4:25,0 la 400 m mixt, 15:35,0—15:40,0 la 1500 m liber (medie de 62,6 s pe „sută"). Va fi o adevărată revoluție a înotului mondial și, în ceea ce mă privește, n-aș vrea să fiu prins pe picior greșit..."

— a. v. —

S-AU ALCĂTUIT GRUPELE C.M. MASCULIN DE BASCHET

LJUBLJANA 14 (Agerpres). — La Ljubljana, în prezența lui William Jones, secretar general al F.I.B.A., a avut loc tragerea la sorți pentru alcătuirea celor trei grupe ale campionatului mondial masculin de baschet. Componența grupelor este următoarea: Grupa A (la Sarajevo): S.U.A., Cehoslovacia, Australia și una din echipele care va cîștiga turneul în trei cu participarea Argentinei, Spaniei și Cubei; Grupa B (la Split): Brazilia, Canada, Coreea de sud și Italia; Grupa C (la Karlovac); U.R.S.S., Uruguay, Panama și o echipă reprezentînd Africa. Turneul final cu participarea primelor două echipe din fiecare grupă și a echipei Iugoslaviei, ca țară organizatoare, va avea loc la Ljubljana, iar cel pentru locurile 7—13 la Skoplje.

Meciurile preliminarii și cele ale turneului final sînt programate între 15 și 24 mai anul viitor.

RAPID BUCUREȘTI — R. F. a GERMANIEI 7-6 LA POLO!

Feroviarii s-au clasat pe locul III în turneul din Berlinul occidental

Jucătorii de polo de la Rapid București au avut o frumoasă comportare în turneul internațional desfășurat în Berlinul occidental, clasîndu-se pe locul trei. Feroviarii au obținut o splendidă victorie în fața reprezentativei R.F. a Germaniei cu 7—6 (2—1, 2—2, 0—1, 3—2) prin punctele marcate de Firoiu 3, Băjenaru 2 și Rusu 2, au terminat la egalitate cu selecționata Berlinului occidental, 6—6 (2—1, 2—1, 0—2, 2—2) — au înscris Rusu 2, Firoiu 2, Miu și Băjenaru — iar în ultimul meci au pierdut în fața selecționatei S.U.A. cu 4—7 (1—2, 1—1, 1—2, 1—2), golurile echipei fiind realizate de Rusu 2 și Firoiu 2.

Alte rezultate: R. F. a Germaniei — Austria 10—2; Berlinul occidental — Israel 5—1; S.U.A. — Israel 11—3; Austria — Berlinul occidental 10—8; R. F. a Germaniei — S.U.A. 4—4.

Clasament: 1. S.U.A. 9 p, 2. R. F. a Germaniei 7 p (golaveraj superior), 3. Rapid București 7 p, 4. Austria 4 p, 5. Berlinul occidental 3 p, 6. Israel 0 p.

fotbal meridiane

ISRAELUL ESTE CEA DE A 16-A PARTICIPANTĂ ÎN TURNEUL FINAL DIN MEXIC

SYDNEY, 14 (Agerpres). — În meci retur pentru preliminariile campionatului mondial de fotbal la Sydney, în prezența a peste 30 000 de spectatori, s-au întîlnit echipele Australiei și Israelului. Jocul s-a încheiat cu un rezultat de egalitate: 1—1 (0—0). Scorul a fost deschis de oaspeți în minutul 79 prin Spiegler. Gazdele au egalat în minutul 88 datorită lui John Atkiss.

Învingători cu 1—0 în primul joc fotbaliștii selecționatei Israelului s-au calificat pentru turneul final din Mexic. Astfel, selecționata Israelului este cea de a 16-a (și ultima) calificată în turneul final.

ITALIA: 5 ECHIPE ÎNVINSE PE TEREN PROPRIU

Etapa de ieri a campionatului italian poate fi considerată ziua marilor surprize. Nu mai puțin de cinci echipe au pierdut pe teren propriu: Bologna, Brescia, Lazio, Sampdoria și Torino! În plus, se remarcă înfrîngerea liderei, Cagliari, la Palermo, dar ea nu a pierdut primul loc în clasament. Echipa lui Herrera, A.S. Roma, a făcut un joc bun la Florența, unde a terminat la egalitate (2—2) cu Fiorentina, care se află în urmărirea liderei.

Iată rezultatele etapei și autorii golurilor:

La Bologna: **Napoli — Bologna 2—1** (Altafini 2, respectiv Savoldi).

La Brescia: **Juventus — Brescia 1—0** (Anastasi).

La Florența: **Fiorentina — Roma 2—2** (Amarildo și Chiarugi, respectiv Capelli și Capellini).

La Milano: **Inter — Bari** întrerupt din cauza ceții.

La Roma: **Verona — Lazio 1—0** (D'Amao).

La Palermo: **Palermo — Cagliari 1—0** (Roia).

La Genova: **Lanerossi Vicenza — Sampdoria 1—0** (Vialli).

La Torino: **Milan — Torino 1—0** (Lodetti).

În clasament conduce Cagliari cu 18 p, urmată de Fiorentina și Lanerossi Vincenza cu 15 p, Internazionale, Juventus, Milan și Verona 13 p, Roma și Torino 12 p etc.

În clasamentul golgeterilor pe primul loc se află Viali cu 10 g, Chiarugi cu 9 g, Riva și Altafini 6 g, Rivera, Bui, Chinaglia, Berini, Bonisegna cîte 4 g etc.

Cesare TRENTINI

R.F. A GERMANIEI: BORUSSIA MÖNCHENGLADBACH — LIDER

În campionatul R.F. a Germaniei, după etapa de sîmbătă în clasament continuă să conducă echipa Borussia Mönchengladbach cu 25 p, urmată de F.C. Köln cu 22 p, și Bayern München cu 22 p. Lidera clasamentului, Borussia, jucînd pe teren propriu, a învins cu scorul de 3—1 pe Hamburg. Alemannia Aachen a terminat la egalitate: 0—0 cu Bremen. F.C. Köln a surclasat cu 6—1 pe Kaiserslautern, iar Stuttgart a dispus cu 2—1 de Borussia Dortmund. Bayern München a terminat nedecis, 3—3, cu Rotweiss Oberhausen.

TELEX • TELEX • TELEX

Selecționata de rugby a Africii de Sud a întîlnit la Cardiff reprezentativa acestui oraș. Oaspeții au terminat învingători cu scorul de 17—3 (9—0).

■

La Nairobi, atletul Sang (Kenya) a parcurs 220 yarzi în 20,4 (performanță echivalentă cu 20,3 pe 200 m) și a cîștigat proba de 100 m în 10,3.

■

Atletele australience au obținut cîteva rezultate valoroase în cadrul concursului de la Melbourne. Raelene Boyle a parcurs 100 m în 11,4 și 200 m în 23,4. Pamela Kilborn s-a clasat pe primul loc la 100 m garduri cu rezultatul de 13,3.

■

După 12 runde în turneul de șah de la Belgrad pe primul loc se află, la egalitate, Polugaevski (U.R.S.S.) și Lengyel (Ungaria) cu cîte 8 p, urmați de Matulovici (Iugoslavia) cu $7^1/_2$ (1) p. În runda a 12-a, Polugaevski l-a învins pe Matanovici, iar Matulovici a remizat cu Botvinnik.

Din Berlin, trimisul nostru special, CĂLIN ANTONESCU, transmite:

HANDBALIȘTII ROMÂNI S-AU COMPORTAT EXCELENT: ROMÂNIA — R. D. GERMANĂ 16-13 (7-7)

Nu încape îndoială că duminică la Berlin, în sala Dynamo, plină pînă la refuz, echipa masculină de handbal a României a realizat una din cele mai bune partide ale sale din acest sezon, întrecînd de o manieră, în afara oricărui dubiu, puternica reprezentativă a R. D. Germane cu 16—13 (7—7). Victoria apare cu atît mai prețioasă cu cît handbaliștii noștri au ajuns la Berlin, după o călătorie obositoare de 12 ore, cu trenul și avionul și — în plus — gripa ce bîntuie prin Europa a făcut cîteva victime. De asemenea, vom aminti faptul că Gruia a jucat accidentat după meciul cu echipa Elveției de la Saint Gallen.

Selecționata română și-a impus treptat ritmul care i-a convenit, apoi prelungind atacurile în mod inteligent a măcinat încet, dar sigur, vitalitatea bine cunoscută a handbaliștilor din R. D. Germană. Punctul forte al formației noastre l-a constituit însă apărarea care prin mobilitate, atenție și agresivitate a obligat echipa țării gazdă — care numai cu o săptămînă înainte întrecuse selecționata Ungariei cu 10 goluri — să rateze numeroase situații favorabile.

În acest mod, spre stupefacția miilor de spectatori și a celor cîteva milioane de telespectatori, victoria echipei gazdă, care se anticipa oarecum după primele 20 de minute de joc, nu s-a realizat. Partida a început, după cum spuneam, în nota de superioritate a gazdelor care, pe un fond de prospețime fizică, au reușit să conducă cu 4—1 (min. 14) și 5—2 (min. 16). Jucătorii români au temperat, mai apoi, vivacitatea adversarilor și prin finalizări variate, în realizarea cărora o contribuție și-au adus Guneș, Chicidt și Gațu, au reușit să reducă din handicap și în finalul primei reprize să obțină chiar egalarea. După pauză echipa română, mult mai sigură și cu un joc mult mai gîndit și organizat, a înscris cîteva goluri imparabile prin Gruia și a anihilat, fără drept de apel, pe jucătorii de bază Rost, Ganschow și Senger. Această repriză a aparținut net reprezentativei noastre care, la un moment dat, a condus cu 5 goluri (min. 49: 15—10). În final jucătorii noștri și-au permis demonstrații de virtuozitate tehnică, de combinații extrem de rapide și spectaculoase încheiate cu multe goluri.

Au înscris: Gruia (6), Guneș (3), Gațu (3), Chicidt (2), Goran și Oțelea pentru România, Rost (3), Langhoff (3), Ganschow (2), Rose (2), Senger, Lakenmacher și Gernhöffer pentru R. D. Germană. Au condus cu multe scăpări H. Gorsz și E. Nowak (Polonia).

Tiparul I.P. „Informația", str. Brezoianu nr. 23—25, București

40368

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXV — Nr. 757 (6191) ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT Marți 16 decembrie 1969

FELICIA DORNEA, SPRE NOI TREPTE ALE MĂIESTRIEI

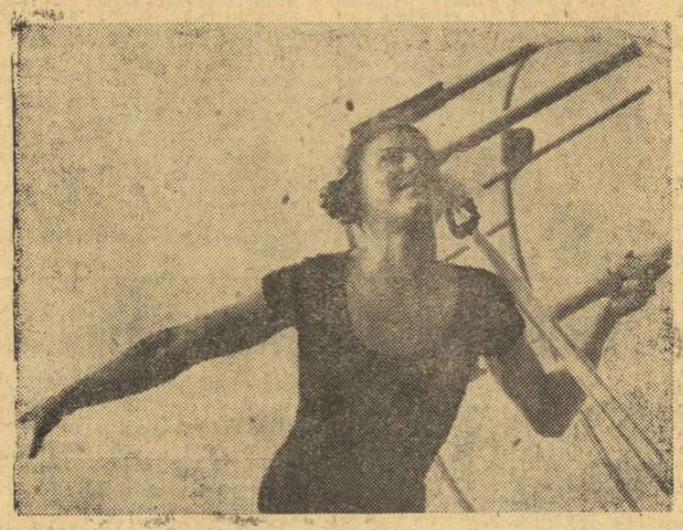

Dintre reprezentantele „noii generații" de gimnaste, Felicia Dornea este la ora actuală, fără îndoială, cea mai autorizată să aspire la galoanele de componentă a echipei noastre reprezentative. Mai matură de la un concurs la altul, cu exerciții din ce în ce mai valoroase, băcăoanca a îndeplinit la Timișoara pentru a doua oară norma de maestră a sportului.

Iat-o la un antrenament, surprinsă de prof. Valeriu Bogdănet — Bacău.

In pag. a II-a — alte rezultate înregistrate în „Cupa federației" și în finala Campionatului național.

VISCOL ȘI CEAȚĂ ÎN BUCEGI

● Antrenamentele boberilor și biatloniștilor serios afectate de starea vremii ● Salvarea? Coborîrea la o altitudine mai joasă

Bucegii s-au dovedit în acest an o gazdă neospitalieră pentru boberii, biatloniștii și schiorii sosiți la începutul lui decembrie să-și desăvîrșească pregătirea în vederea apropiatului sezon. Într-adevăr, viscolul, ceața sau ninsoarea densă au stînjenit foarte mult sau au făcut chiar imposibilă desfășurarea antrenamentelor specifice.

Boberii, de pildă, veniți din Sinaia (unde efectuaseră antrenamente pe vehicule cu rotile) pentru a parcurge primele coboriri pe boburi cu patine, pe mini-pîrtia din fața cabanei Piatra Arsă, **au fost siliți să-și modifice programul și să se preocupe din nou, ca în lunile de toamnă, de îmbunătățirea pregătirii fizice.** ZĂPADA VISCOLITĂ ACOPERISE CU TOTUL CELE PATRU VIRAJE ȘI, MAI MULT CHIAR, A OBLIGAT UNEORI PE PANȚURU, FOCSENEANU, NEAGOE **și pe ceilalți componenți ai loturilor de seniori și de tineret** SĂ SE ADĂPOSTEASCĂ ÎN CABANĂ SAU, CEL MULT, SĂ COMITĂ „EVADĂRI" ÎN IMEDIATA APROPIERE A PIETRII ARSE.

SE SPERĂ ÎN AMENAJAREA PÎRTIEI DE BOB DE LA SINAIA

Acum, însă, **antrenorii Hariton Pașovschi și Tita Rădulescu și-au coborît elevii la Sinaia unde** SE SPERĂ CA, ÎN CÎTEVA ZILE, SĂ SE AMENAJEZE O PARTE DIN PÎRTIE ȘI SĂ POATĂ FI ÎNCEPUTE PREGĂTIRILE, **astfel ca la plecarea la campionatele europene de la Cortina d'Ampezzo să aibă „în picioare" măcar cîteva coboriri.** Totul depinde de starea timpului care, sperăm, va permite înghețarea unei porțiuni a pistei din Sinaia.

SITUAȚIA PREGĂTIRII BIATLONIȘTILOR

Vremea nefavorabilă i-a privat și pe biatloniștii lui Marcel Stuparu și Niculae Burchi de efectuarea programului de antrenament stabilit inițial și care prevedea, pentru această perioadă, punerea la punct a tragerilor. Vizibilitatea foarte redusă i-a obligat, însă, și pe acești sportivi să renunțe la partea pur specifică a probei, ei putînd efectua doar alergări de fond pe schiuri. După toate probabilitățile biatloniștii loturilor de seniori și de tineret vor cobori zilele acestea de la Piatra Arsă, urmînd să-și stabilească cartierul general al pregătirilor la al-

(Continuare în pag. a 2-a)

Deocamdată munții sînt neprimitori pentru iubitorii drumețiilor de iarnă și ai sporturilor albe. Dar, curînd, decorul de basm din această fotografie va fi o imagine obișnuită și de foarte mulți admirată

NU PUTEM ZÎMBI ÎNTOTDEAUNA

Angajîndu-se într-o întrecere sportivă, fiecare vrea să obțină victoria și nutrește speranța că ea va fi de partea lui chiar dacă adversarul se numără printre cei mai puternici din lume. Dar cineva trebuie să piardă, la fiecare zîmbet al victoriei găsind, de partea cealaltă lacrima înfrîngerii, iar cel ce astăzi este atît de fericit, mîine poate fi el cel îngenunchiat, deznădăjduit. Acest carusel al succeselor și insuccesele este legat de însăși noțiunea de întrecere sportivă și nu se sfîrșește niciodată.

S-au adunat mulți ani de cînd sportivii noștri, întrecîndu-se cu cei ai altor țări, ne dăruiesc mai numeroase momente de satisfacție, decît de amărăciune. Dar ei nu pot cîștiga întotdeauna, după vrerea lor și a noastră. Măiestria sportivă nu este echivalentă cu un mecanism de înaltă precizie, ea manifestîndu-se, mai ales, în întrecerile care pun față în față echipe și nu forțe individuale, în funcție de nenumărați factori de moment. Credem, de altfel, că se greșește trecîndu-se întotdeauna rezultatele pe seama slăbiciunilor noastre, deși de multe ori reprezentanții țării își fac pe deplin datoria sportivă, dar trebuind să se încline în fața unor adversari mai buni ca ei, măcar în momentul acela, în condițiile întrecerii respective.

Ceea ce ni se pare însă de-a dreptul inadmisibil, este oprobriul care se adresează sportivilor noștri, ori de cîte ori ei nu ne aduc victoria. Desigur, nu e vorba de un fenomen general, dar, chiar izolate, aceste glasuri aspre, necruțătoare, te izbesc neplăcut. Ele n-au nimic comun cu critica, fie ea și exagerată, violenta lor jignind, în loc să invite la reflecții lucide. Un asemenea atac, în primul rînd inelegant, l-au suportat baschetbalistele de la Rapid. Învinse la o diferență aproape de nerecuperat (22 de puncte), în primul meci susținut cu Université Club Clermont-Ferrand, în cadrul Cupei campionilor europeni, ele n-au mai putut întoarce soarta calificării, în cea de-a doua partidă, susținută pe teren propriu, trăind însă satisfacția unei victorii (la 7 puncte diferență). Mult mai mult nu puteau face. Și totuși, sub semnătura P. Ovidiu, un condei mai tînăr (presupunem) și mai vijelios, le-a pus la zid, permițîndu-și să reproducă, în loc să combată, o necuviință din galerie, așa cum poate fi etichetată expresia „băbutele lui nea Ferencz". Mărturisim că am roșit, în numele întregii bresle, citind aceste cuvinte adresate unor sportive (maestra emerită a sportului Eva Ferencz, maestrele sportului Elena Ivanovici și Anca Racovită) care au scris pagini frumoase (de 3 ori, locul 4 la europene) în cartea baschetului nostru și cărora le datorăm, în continuare, stimă și respect.

Dintr-o trăsătură de condei, erau ofensate, deopotrivă, sportiva și femeia. Mărturisim că am roșit, în numele întregii bresle, al cavalerismului, în general. Iar surprinderea a fost cu atît mai mare, cu cît astfel de rînduri au putut apare într-un ziar — „Scînteia Tineretului" — apreciat pentru materialele sale educative, pentru frumoasele idei pe care le cuprind acestea.

Rîndurile acestea nu propovăduiesc iertarea păcatelor (dacă ele există). Dar, știm prea bine că vorba necîntărită poate răni mai tare ca piatra. Și acest lucru nu este în interesul nimănui. Al sportului, în nici un caz.

Jack BERARIU

Curs de perfecționare a antrenorilor de box

Între 16 și 21 decembrie, la Snagov, se desfășoară cursul de perfecționare a antrenorilor de box.

Cursul, organizat de federația de specialitate, cuprinde în tematica sa o serie de caracteristici — în majoritate noi — pe care le reclamă antrenamentul sportiv contemporan. La lecțiile practice și teoretice participă antrenori din majoritatea secțiilor de box din țară. Cursul constituie astfel și un minunat prilej pentru efectuarea unui util schimb de experiență între specialiștii noștri.

LA POIANA BRAȘOV

ÎN MIJLOCUL PATINATORILOR

La Poiana Brașov, în ultima zi a întrecerii patinatorilor, ningea ca într-un film cu Sonja Henie. Desfătare pentru ochii privitorilor, nu puțini, care urcaseră din oraș în pofida dificultăților de transport datorate poleiului ce se așternuse pe asfaltul șoselei.

Pitorescul decorului n-a avut darul, totodată, să contravină standardului de performanță, calitatea gheții menținîndu-se bună, prin efortul deosebit al celor ce au în grijă patinoarul artificial din frumoasa noastră stațiune montană. Mulți dintre participanți au profitat din plin de această circumstanță, demonstrînd o formă satisfăcătoare, pentru început de sezon din mai multe motive șovăitor.

Ne-au plăcut, în special, cîștigătorii categoriilor tinere, juniorul Mircea Ion (care confirmă calitățile sale de săritor, dar și asamblează mai bine acum programul de libere), ca și junioarele Gabriela Voica și Doina Mitricică, două valori de perspectivă pe care le considerăm deplin confirmate.

În întrecerile seniorilor, am remarcat apariția de-a dreptul surprinzătoare a lui Sandu Dragoș, în vizibil progres. Elevul antrenorului Gheorghe Roncea a prezentat unul din cele mai frumoase programe de figuri libere văzute vreodată într-o întrecere autohtonă. Sandu a fost cel mai bine notat de arbitri (de șase ori cu 5,1). Replica liderului, fostul nostru campion Marcel Comănici, a fost cu foarte puțin mai prejos. Am admirat sincer pe acest adevărat sportiv, care — în pofida unei pregătiri insuficiente — a ținut să-și apere șansele cu dîrzenie, patinînd cu elan și prestanță. Ceea ce i-a asigurat menținerea locului I, deținut și după figurile obligatorii. O explicație trebuie dată pentru locul ultim ocupat de Mihai Stoenescu. El s-a accidentat în cursul liberelor, fiind nevoit să părăsească gheața înaintea epuizării minutelor regulamentare.

Mai puțin convingătoare au fost — după părerea noastră — evoluțiile prime-

Radu VOIA

(Continuare în pag. a 2-a)

Trimisul nostru special în Franța, DAN GÂRLEȘTEANU, transmite:

ROMÂNIA, O ECHIPĂ „TOTDEAUNA DIFICILĂ CA MANIERĂ DE JOC"

Nu va surprinde, desigur, pe nimeni afirmația că de duminică, după acel minut 81 al meciului *Franța — România*, tarbezii, mari amatori și buni cunoscători de rugby, comentează pretutindeni scorul și, mai ales, maniera în care s-a desfășurat primul joc internațional în frumoasa așezare de la poalele *Pirineilor*. Este ceea ce fac și cronicarii de rugby, atît de numeroși în *Franța*, care, în plus, au colecționat numeroase și diverse opinii după meciul de duminică.

Tonul general al comentariilor pare să fie un reproș făcut, în primul rînd, rugbyștilor francezi, pentru că așa cum scrie, de exemplu, „*La Dépêche du Midi*" de luni, ÎNAINTEA UNEI ECHIPE ROMÂNE, TOTDEAUNA DIFICILĂ CA MANIERĂ DE JOC, „XV"-LE FRANȚEI A SACRIFICAT

In repriza a II-a, **„francezii au avut un prim sfert de oră excelent, în care de altfel și-au asigurat avantajul. Apoi am asistat la o puternică revenire a românilor care au atacat spectaculos"... cînd „au reușit un frumos drop-goal".**

(*„France Presse"*)

(Continuare în pag. a 4-a)

COTITURA DE 180 DE GRADE A NATAȚIEI PLOIEȘTENE

● Nu-i vorba de un miracol, ci de schimbarea unei concepții ● „Exemplul Slavic" spune mult ● Primele rezultate arată că se merge pe un drum bun ● Răspunsul specialiștilor la o frumoasă inițiativă

S-a consumat multă cerneală, s-au scris pagini întregi, pentru a-i determina pe unii oameni să facă, totuși, loc unui sport atît de util cum este ÎNOTUL în familia disciplinelor practicate de către tineretul acestui mare oraș care este PLOIEȘTIUL. Dar, pe atunci se părea că totul e în zadar. Fiecărui articol i se dădea același răspuns: **„la noi, natația nu prinde".** Și, într-adevăr, nu prindea. De ce? Pentru că, în ciuda unei baze materiale incomparabil mai bună decît în alte părți, cei ce încercau să urnească treburile din loc se loveau de lipsa de inițiativă a unora, de lipsa măsurilor concrete pentru a se înlătura o stare de lucruri de loc de lăudat.

Și totuși, la bazinele de la Rafinăriile Ploiești-Sud și Nord, la Unirea, la Dorobanțul, în zilele de vară era multă lume. Duminică de duminică, în apa acestor stranduri se zbenguiau sute de copii. Alții plecau cale de 5—6 km ca să se scalde în apa Teleajenului, de unde se întorceau abia seara, tîrziu, după asfințitul soarelui. Nimeni însă nu se încumeta să-i inițieze pe acești copii în tainele înotului. **Motivul? Același: La Ploiești**

Constantin ALEXE

(Continuare în pag. a 2-a)

AVANPREMIERA CAMPIONATULUI MONDIAL DE HOCHEI — UN SUCCES

● Amănunte de la reuniunea reprezentanților țărilor participante ● Impresii ale oaspeților

„A fost o excelentă reuniune de lucru, desfășurată într-un spirit colegial, plin de amiciție și înțelegere, căreia gazdele noastre s-au străduit, și au reușit, să-i creeze un cadru adecvat. Este absolut clar că L.I.H.G. nu s-a înșelat încredințînd României misiunea de a organiza întrecerea din grupele secundare ale Campionatului mondial".

Această declarație ne-o făcea duminică seara MIROSLAV SUBRT, vicepreședintele Ligii internaționale, prezent din partea forului de conducere a hocheiului pe gheață la consfătuirea de la București a reprezentanților țărilor participante în grupele B și C ale campionatului lumii.

Punctul cel mai amplu dezbătut al adunării a fost, cum era lesne de prevăzut, programul celor două turnee. Schema propusă de organizatori (realizată după îndelungi studii și reflecții de ing. **Alexandru Teodorescu**), a fost în principiu acceptată, pentru că ea răspunde clauzelor de echitate față de toate echipele participante. Conform programului adoptat, fiecare formație va avea pauză de o zi după două jocuri și un repaus de aproximativ 24 de ore între meciuri.

Retușurile pe care vicepreședintele Subrt le-a adus formulei, cu competența și înțelegerea proprie unui fost mare jucător, au avut darul să definitiveze un program care va satisface toate interesele, inclusiv pe acela comercial, nu lipsit de importanță pentru organizatori.

Se discută programul campionatului. Dificultatea temei nu-i va împiedica pe reprezentanții țărilor participante să ajungă la un acord deplin.

De la stînga: Marinka Jerala (Iugoslavia), ziariștii români Valeriu Chiose și Constantin Diamantopol, Reto Tratschin (Elveția) și Romuald Izynski (Polonia).

LISTA ARBITRILOR

L.I.H.G. a manifestat o deosebită grijă față de omologarea listei arbitrilor acre-

Valeriu CHIOSE

(Continuare în pag. a 4-a)

FORMAȚII ROMÂNEȘTI DE VOLEI PESTE HOTARE

Azi părăsește țara echipa feminină de volei PENICILINA IAȘI, care va efectua, între 17 și 24 decembrie, un turneu în U.R.S.S. Împreună cu lotul ieșean a făcut deplasarea și arbitrul Dumitru Rădulescu.

Joi, o altă echipă — VIITORUL BACĂU — va pleca în Albania, într-un turneu de 10 zile, la invitația clubului Dinamo Tirana.

Ca urmare, băcăuanii vor susține partida cu Rapid astăzi, la ora 18, în sala Giulești.

IN CAMPIONATUL DE TENIS DE MASĂ DE LA FLOREASCA

ADALBERT RETHI ȘI RADU NEGULESCU — CEI MAI BUNI JUCĂTORI AI PRIMEI ZILE

Maestrul sportului Radu Negulescu, o permanență agreabilă pe scena campionatelor naționale de tenis de masă, apără și acum cu succes culorile clubului său, C.S.M. Cluj

Foto: N. AUREL

Publicul bucureștean a avut, ieri, ocazia să se reintîlnească cu fruntașii tenisului de masă de la noi. Sub cupola de la Floreasca a început partea a doua și ultima a campionatului republican pe echipe masculine și feminine.

Spectatorii, e drept, puțini la număr, au putut urmări o serie de partide interesante mai mult datorită dîrzeniei cu care concurenții și-au disputat șansele. Din acest punct de vedere, cea mai atractivă s-a arătat a fi întîlnirea care a opus formațiile masculine C.S.M. I Cluj și Voința Arad. Victoria a revenit la un scor strîns echipei clujene. O evoluție care s-a bucurat de aprecierile unanime a avut fostul multiplu campion al țării, doctorul Radu Negulescu al cărui aport în determinarea învingătoarei a fost decisiv. De la învinși, cel mai bine s-a prezentat campionul României, Adalbert Rethi, jucătorul cu cea mai bună comportare din prima zi a competiției.

În întrecerea feminină, campioana republicană, Voința Arad a pierdut fără joc meciul cu Spartac București din cauza absenței nemotivate a jucătoarei Iudit Krejec. Ea a sosit în sală cu o întîrziere de peste două ore!

REZULTATE TEHNICE MAI IMPORTANTE

ECHIPE BĂRBAȚI: **Politehnica București — Politehnica Timișoara 9—2** (Dumitriu a înscris trei victorii, în timp ce Nicolae Stelian a pierdut la Eleonora Mihalca cu 1—2), **Voința București — Comerțul Tg. Mureș 9—2.** Victorie așteptată dar nu la un scor atît de categoric. Succesul bucureștenilor este însă pe deplin meritat. Cîteva rezultate individuale: Stamatescu — Sentivani 2—0, Panait — Singeorgian 2—0, Geambașu — Naftali 0—2, Panait — Sentivani 2—0, Geambașu — Singeorgian 2—1, Danielis — Naftali 1—2, Geambașu — Sentivani 2—1, Danie-

(Continuare în pag. a 4-a)

Sala Floreasca a primit noi oaspeți: jucătorii de tenis de masă care își dispută în aceste zile titlurile de campioane republicane la echipe. Iată-i pe cîțiva dintre competitori la primele schimburi de mingi

Foto: A. NEAGU

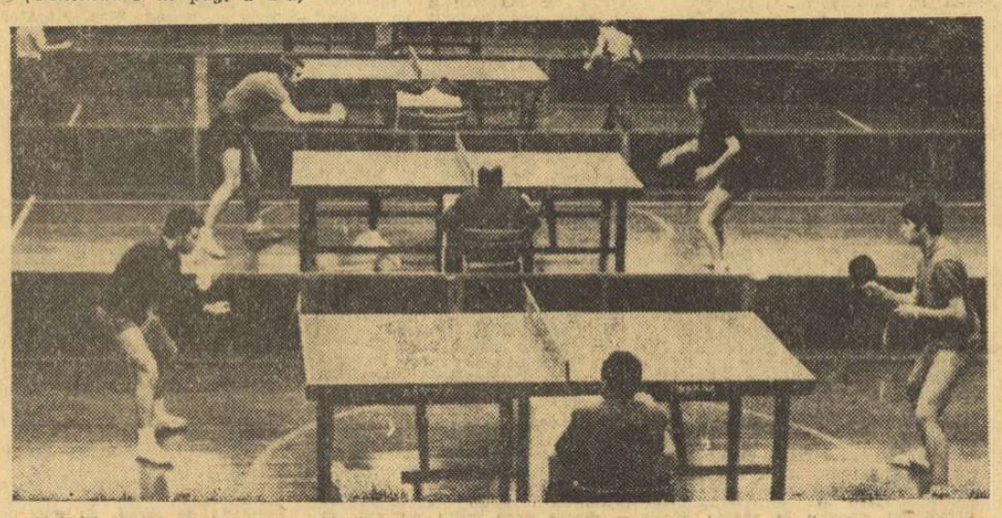

AU TRECUT 50 DE ANI DE-ATUNCI...

Prima organizație cultural-sportivă muncitorească „Prietenii Naturii" își serbează o jumătate de veac de la constituire

Un grup de membri ai asociației „Prietenii naturii" în excursie la Vîrful Omul

Una din preocupările din totdeauna ale Partidului Comunist Român a fost educarea tineretului muncitor în spiritul luptei de clasă, în spirit revoluționar. În acest sens, partidul a acordat toată atenția creării de organizații cultural-sportive muncitorești în numeroase centre industriale ale țării.

Perioada avîntului revoluționar din România, între anii 1918 — 1921, a înregistrat — paralel cu intensificarea activității politice a clasei muncitoare — și un interes crescînd pentru activitatea educativă, pentru dezvoltarea sportului muncitoresc.

Astfel, acum 50 de ani, din inițiativa unor membri ai „grupelor comuniste" din secțiunea București a Partidului Socialist și a unor membri din sindicatele muncitorești, a luat ființă prima organizație cultural sportivă muncitorească „Prietenii Naturii".

Printre cei care au activat în această organizație cultural-sportivă muncitorească s-au numărat: Dumitru Petrescu, Aurel Kahane, Constantin Ștefănescu, Mircea Kruk, Alexandru Novac, I. Egurhtman, Odisie Pîrvulescu, Anatol Creteanu, Spiridon Calu, Ștefan Voicu și mulți alți tovarăși.

Măsurile represive ce au urmat după greva generală din 1920 (închiderea tuturor sediilor partidului și ale sindicatelor) au îngreunat, cîtva timp, activitatea grupării „Prietenii Naturii" dar, la începutul anului 1921, ea a reintrat în normal.

În cursul anului 1921 s-au constituit primele secții, pe ramuri de sport ale acestei grupări care în anul următor a desfășurat o activitate rodnică. Prin secțiile de turism și fotbal „Prietenii Naturii" au organizat deplasări și excursii la Brașov, Turnu Severin, Rm. Vîlcea, Tîrgoviște și în alte localități, contribuind în acest fel, la înființarea de grupări sportive muncitorești în diferite orașe ale țării. Presa muncitorească din anul 1922, semnala existența și activitatea unor grupări „Prietenii Naturii" la Iași, Galați, Brăila, Rm. Vîlcea, Tr. Severin, Constanța, Bîrlad, Huși, Sibiu ș.a.

În acest moment al dezvoltării grupărilor „Prietenii Naturii" a apărut și preocuparea pentru închegarea unei organizații sportive muncitorești pe țară prin unirea grupărilor existente în diferite orașe și prin formarea de noi grupări în centrele industriale. Acestei preocupări îi corespunde constituirea, la 10 noiembrie 1922, în București, a Comitetului central provizoriu pe țară al Asociației „Prietenii Naturii", care avea menirea să desfășoare, mai departe, acțiuni în vederea înfăptuirii unei organizații sportive muncitorești centralizate. El urma să funcționeze pînă la convocarea unei conferințe cu delegați din provincie pentru a se vota noul statut și a se alege Comitetul central permanent.

Faptul că grupările „Prietenii Naturii" din țară au recunoscut Comitetul central provizoriu și au intrat în legătură cu el a echivalat cu existența unei organizații sportive muncitorești cu însemnate ramificații în țară.

Una din caracteristicile principale a grupărilor „Prietenii Naturii", a constituit-o împletirea permanentă a activității sportive cu cea educativă. În majoritatea grupărilor erau organizate ședințe și conferințe pe teme de educație muncitorească și sportivă. Foarte des aveau loc reuniuni și șezători literare. Un mod deosebit de activitate a grupărilor „Prietenii Naturii" îl reprezentau manifestările și serbările ce se desfășurau de 1 Mai.

Mijloacele financiare ale organizației „Prietenii Naturii" proveneau din cotizațiile și contribuțiile membrilor ei precum și din fondurile obținute cu prilejul serbărilor sau reuniunilor. Deși grupările „Prietenii Naturii" dispuneau de slabe mijloace financiare și se loveau, în folosirea sălilor și a terenurilor de antrenament, de piedicile puse de grupările sportive finanțate de burghezie, ele au reușit să desfășoare o activitate sportivă largă și multilaterală.

În majoritatea grupărilor s-a dezvoltat, îndeosebi, activitatea în domeniul fotbalului și turismului. În unele, ca în cea din București, au fost constituite, de asemenea secții de gimnastică, patinaj, schi, sănițe. Aici au fost organizate, totodată, concursuri de atletism și demonstrații de box și lupte greco-romane.

În cursul anului 1923, activitatea „Prietenilor Naturii" a luat o mare amploare. Au apărut grupări noi la Craiova, Caracal, Fălticeni și în alte orașe.

Un moment hotărîtor pentru Asociația „Prietenii Naturii" avea să-l constituie conferința pe țară convocată pentru ianuarie 1924 la București, în scopul unificării tuturor organizațiilor sportive muncitorești. În acel moment, în România, alături de vechile grupări „Prietenii Naturii" se formau altele noi dar, în același timp, existau grupări sportive muncitorești cu alte denumiri.

Convocarea conferinței din ianuarie avea ca scop să cuprindă și aceste asociații într-o organizație sportivă centralizată, capabilă să îndrume dezvoltarea sportului muncitoresc din țara noastră. În atingerea acestui obiectiv ca și în pregătirea conferinței, asociația a fost îndrumată de Partidul Comunist Român, și sprijinită de Uniunea Tineretului Comunist, ca și de presa muncitorească.

Conferința s-a ținut în zilele de 7, 8 și 9 ianuarie 1924 la București, în str. Academiei 37 în localul Sindicatelor Unitare la ea luînd parte aproape toate grupările existente. Craiova și încă două centre au lipsit fiind împiedicate de autoritățile polițienești să-și trimită delegații. S-au primit, însă, de la ele mandate și scrisori de adeziune la hotărîrile ce aveau să se ia. După dezbateri, conferința a aprobat toate documentele. Delegații au cerut întreținerea legăturilor cu organizațiile muncitorești revoluționare și educarea membrilor în spirit revoluționar.

Conferința a ales Comitetul central al asociației și un Birou executiv. Au fost aleși în conducere, comuniști, social-democrați și membri fără de partid.

A urmat, apoi, o perioadă deosebit de grea pentru „Prietenii Naturii". Autoritățile, alarmate de influența P.C.R. asupra acestor grupări, au început să-i aresteze pe conducătorii și pe membrii organizațiilor sportive muncitorești. La cererea Siguranței, Uniunea Federațiilor Sportive din România a hotărît, în martie 1924, excluderea din rîndurile sale a asociației „Prietenii Naturii", cu toate cele 19 filiale.

Asociația „Prietenii Naturii" și-a continuat totuși activitatea pînă la 19 iulie 1924, cînd, ca urmare a ordonanțelor nr. 1 și 2 ale Corpului II Armată, o dată cu Partidul Comunist din România, cu Uniunea Tineretului Comunist și cu Comitetul Femeilor Comuniste, asociația „Prietenii Naturii" împreună cu cele 19 filiale ale ei, au fost scoase în afara legii.

Totuși, așa cum interzicerea Partidului Comunist din România nu a însemnat încetarea activității comuniștilor în rîndul maselor, nici interzicerea asociației „Prietenii Naturii" nu a însemnat încetarea luptei muncitorilor înaintați pentru promovarea sportului muncitoresc. Sportul muncitoresc avea să-și continue existența — e adevărat în condiții grele și în noi forme — dar neîncetînd nici un moment să exprime o firească năzuință a clasei muncitoare din țara noastră, spre sănătate, mișcare în aer liber, spre sport.

Aurel KAHANE

Ședința de lucru a Comisiei centrale de medicină sportivă

AVIZAREA REGULAMENTULUI PRIVIND CONTROLUL ANTIDOPING AL SPORTIVILOR

Recent a avut loc la Consiliul Național pentru Educație Fizică și Sport ședința trimestrială de lucru a Comisiei centrale de medicină sportivă. Din partea conducerii C.N.E.F.S. a participat tov. vicepreședinte Emil Ghibu.

În urma dezbaterilor COMISIA A AVIZAT NOUL REGULAMENT PRIVIND CONTROLUL ANTIDOPING AL SPORTIVILOR elaborat în concordanță cu noile norme ale forurilor sportive internaționale.

De asemenea, comisia a analizat și avizat repartizarea medicilor la loturile sportive naționale pe perioada 1970—1972.

În continuarea lucrărilor comisia a analizat sarcinile care revin unităților medico-sportive, în lumina H.C.M. nr. 2024/1969 privind normarea personalului medico-sanitar făcînd propuneri în ceea ce privește controlul medical și asigurarea asistenței medicale a sportivilor.

Inițiative doljene

ȘCOALA CU CEA MAI FRUMOASĂ BAZĂ SPORTIVĂ

În ultimii doi ani, în 80 de școli generale din județul Dolj s-au amenajat frumoase terenuri de sport în urma unor inițiative locale, demne de evidențiat. Este vorba de organizarea unei întreceri dotată cu premiul „Cea mai frumoasă bază sportivă amenajată în școlile generale". Inițiativa aparține Consiliului județean pentru educație fizică și sport, Consiliului județean al pionierilor și Inspectoratului școlar din județul Dolj. La întrecerea din acest an au participat 40 de școli.

Zilele trecute a avut loc decernarea premiilor. Primul loc în această frumoasă acțiune a revenit Școlii generale din comuna Drănic (director — C. Nicolae), premiată cu materiale sportive în valoare de 5 000 lei. Curtea de aici a fost transformată într-un microstadion, ce cuprinde terenuri de baschet, volei, handbal, sectoare de atletism și portic de gimnastică. Pe locurile 2 și 3 s-au clasat Școala generală nr. 23 Craiova (care a primit premii în valoare de 4 000 lei) și Școala generală din Coțofenii din Față (premii în valoare de 3 000 lei). Comisia a mai acordat patru mențiuni — constînd în materiale sportive în valoare de cîte 2 000 lei — școlilor generale din Perișor, Ostrov, Catane și Băilești (Școala generală nr. 7).

La festivitatea de premiere, care a avut loc chiar la sediul școlii din Drănic, au participat directori de școli generale, profesori de educație fizică, comandanți de detașamente de pionieri și președinți ai consiliilor populare comunale.

Inițiativa va continua. În anul 1970 se va desfășura cea de-a II-a ediție a acestei întreceri deosebit de utile.

ȘT. GURGUI, coresp. principal

DIN FIȘELE DE REZULTATE ALE „CUPEI F. R. G." ȘI FINALEI CAMPIONATULUI

Iată primii clasați în concursul dotat cu „Cupa Federației" la categoriile de clasificare a IV-a, a III-a, a II-a, I și la gimnastică modernă, precum și rezultatele concursului pe aparate din cadrul campionatului național:

REZULTATE TEHNICE ÎN „CUPA FEDERAȚIEI"

FEMININ: cat. a IV-a: sărituri: Doina Silaghi (Șc. sp. Reșița) 9,30, Felicia Bejan (Dinamo Bacău) 9.10, Luminița Boieru (Șc. sp. Lugoj) 9.00; **paralele:** Bejan 9.40, Ecaterina Pataky (C.S.M. Cluj) 9.05, Adriana Rădulescu (Petrolul Ploiești) 8.90; **bîrnă:** Silaghi 8.80, Iuliana Ionescu (Dinamo Bacău) 8.70, Bejan 8.70; **sol:** Ionescu 9.05, Bejan 9.00; Ildiko Tuzhanyi (C.S.M. Cluj) 9.00; **individual compus:** Bejan 36,20, Silaghi 35.35, Ionescu 35.15; **cat. a III-a: sărituri:** Gabriela Trușcă (Dinamo Bacău) 9.20, Tatiana Pruteanu (Dinamo Bacău) 8.90, Lucia Bordea (Șc. sp. Reșița) 8.90; **paralele:** Pruteanu 9.20, Trușcă 9.05, Bordea 8.35; **bîrnă:** Trușcă 9.05, Pruteanu 8.90, Nona Opriș (C.F.R. Tim.) 8.45; **sol:** Trușcă 9.00, Pruteanu 8.85, Bordea 8.60; **individual compus:** Trușcă 36,30, Pruteanu 35.85, Bordea 33.95; **cat. a II-a: sărituri:** Daniela Brezan (Petrolul Ploiești) 9.20, Ofelia Porumb (Dinamo Bacău) 9.05, Iuliana Simonfi (C.S.O. Baia Mare) 9.00; **paralele:** Porumb 9.60, Doina Lesaru (C.S.O. Baia Mare) 9.10, Maria Antinie (Șc. sp. Sibiu) 9.05; **bîrnă:** Simonfi 9.25, Antinie 8.85, Brezan 8.80; **sol:** Rodica Sabău (Vagonul Arad) 9.20, Simonfi 9.15, Brezan 9.05; **individual compus:** Simonfi 36.20, Porumb 36.10, Brezan 35.60; **cat. I: sărituri:** Paula Ion (C.S. București) 9.55, Marcela Păunescu (Șc. sp. Craiova) 9.25, Maria Mocanu (Dinamo Bacău) 9.25; **paralele:** Mocanu 9.35, Paula Ion 9.25, Păunescu 9.25; **bîrnă:** Paula Ion 9.20, Maria Constantinescu (Petrolul) 9.00, Păunescu 8.95; **sol:** Mocanu 9.50, Paula Ion 9.35, Constantinescu 9.35; **individual compus:** Paula Ion 37.35, Păunescu 36.65, Mocanu 36.55.

MASCULIN: cat. a IV-a: sol: Gh. Cîrlan (C.F.R. Tim.) 9.20, Nicolae Damache (Șc. sp. Cluj) 9.00, Virgil Ciurdar (C.F.R. Tim.) 8.90; **cal:** Cîrlan 9.15, Ion Antohi (C.S.M. Reșița) 9.15, M. Apolzan (Șc. sp. Sibiu) 9.10; **inele:** Antohi 9.30, Ion Stoica (C. S. București) 9.20, Apolzan 9.20; **sărituri:** Cîrlan 8.975, C. Cruceru (Șc. sp. Reșița) 8.925, Stoica 8.850; **paralele:** Cîrlan 9.40, Apolzan 9.30, Klaus Eck (Șc. sp. Sibiu) 9.30; **bară:** Stoica 9.50, Cîrlan 9.35, Apolzan 9.30; **individual compus:** Cîrlan 54.775, Stoica 54.550, Apolzan 54.350; **cat. a III-a: sol:** C. Leoampă (Șc. sp. 2 Buc.) 9.30, Nicolae Mihai (C.S. Buc.) 9.00, L. Popa (C.S.M. Cluj) 9.00; **cal.:** Mihai 9.15, Ciurdar 9.10, I. Ponoran (Șc. sp. Lugoj) 9.00; **inele:** D. Cîrlan (Șc. sp. Reșița) 9.25, I. Checicheș (Șc. sp. Reșița) 9.25, Leoampă 9.10; **sărituri:** Mihai 9.20, A. Breșteanu (Lic. 4 Timișoara) 9.00, Cîrlan 8.95; **paralele:** Cîrlan 9.30, Ciurdar 9.25, I. Szabo (C.F.R. Tim.) 9.20; **bară:** Ciurdar 9.15, Ponoran 9.10, Mihai 9.05; **individual compus:** Mihai 54.45, Cîrlan 53.65, Leoampă 53.65; **cat. a II-a:** Liviu Morovan (C.F.R. Tim.) a ocupat locul I la sol (9.15), cal (9.05), sărituri (9.10), bară (9.40) iar colegul său de club Carol Covaci a cîștigat la inele (9.15) și paralele (9.25); **la individual compus:** Morovan 54.85, Liviu Muraru 53.60, Carol Covaci 53.00 (toți de la C.F.R. Tim.); la cat. I — trei locuri I a ocupat Liviu Mazilu (Șc. sp. 2 Buc.): sol (8.80), inele (9.10) și sărituri (9.15); două aparate a cîștigat Mihai Borș (C.S. Buc.): **paralele** (9.00) și **bară** (9.05), iar la cal primul s-a clasat L. Grindean (C.S.M. Cluj) 9.00; **individual compus:** Borș 52.55, Mazilu 52,45, Grindean 52.20.

GIMNASTICĂ MODERNĂ: exercițiu cu cerc: Victoria Vîlcu (Univ. Buc.) 9.40, Iulia Zaharia (I.E.F.S.) 9.30, Ileana Nicolae (Univ. Buc.) 9.20; **exercițiu cu coardă:** Zaharia 9.35, Vîlcu 9.25, Nicolae 9.20; **exercițiu liber, fără obiect:** Vîlcu 9.60, Zaharia 9.50, Nicolae 9.45; **individual compus:** Vîlcu 28.25, Zaharia 28.15, Nicolae 27.85, Sabina Șerbănescu (Lic. 35 Buc.) 26.95.

CLASAMENTE PE APARATE ÎN CAMPIONATUL NAȚIONAL

FEMININ: sărituri: Felicia Dornea (Dinamo Bacău) 19.075, Elena Ceampelea (Petrolul Ploiești) 18.950, Elisabeta Turcu (Petrolul Ploiești) 18.825, Alina Goreac (Șc. sp. Lugoj) 18.700, Rodica Apăteanu (Dinamo Buc.) 18.525, Ștefania Bacoș (Lic. 4 Tim.) 18.450; **paralele:** Olga Ștefan (Dinamo Buc.) 19.075, Ceampelea 18.925, Goreac 18.850, Apăteanu 18.675, Dornea 18.325, Mia Variu (C.F.R. Tim.) 18.200; **bîrnă:** Ceampelea 18.375, Turcu 18.350, Goreac 18.125, Bacoș, 18.100, Apăteanu 18.025, Rodica Secoșan (Lic. 4 Tim.) 17.950; **sol:** Ceampelea 19.150, Dornea 19.025, Variu 18.700, Goreac 18.550, Turcu 18.525, Lucia Chiriță (I.E.F.S.) 18.475.

Masculin: **sol:** Petre Mihaiuc (Steaua Buc.) 18.850, Mircea Gheorghiu (Steaua Buc.) 18.050, Dan Grecu (Dinamo Buc.) 17.950, Nicolae Achim (Steaua Buc.) 17.600, Constantin Bălan (Steaua Buc.) 16.825; **cal:** Gheorghiu 18.325, Mihaiuc 18.300, Grecu 18.100, Achim 15.600, Ludovic Buh (Dinamo Buc.) 15.225, Cornel Serdineantu (I.E.F.S.) 15.050; **inele:** Mihaiuc 18.725, Grecu 18.300, Gheorghiu 18.225, Bălan 18.100, Buh 17.950; **sărituri:** Mihaiuc 18.650, Nicolae Oprescu (Dinamo Buc.) 18.600, Gheorghiu 18.200, Achim 17.775, Buh 13.550; **paralele:** Mihaiuc 18.750, Achim 18.375, Grecu 18.200, Gheorghiu 17.600, Bălan 17.050; **bară:** Mihaiuc 18.750, Gheorghiu 18.675, Ion Buduruș (Steaua) 17.975, Grecu 17.950, Buh 17.900.

SCRIMA GĂLĂȚEANĂ SE AFIRMĂ

Biografia scrimei gălățene este relativ scurtă, dar suficient de semnificativă. Prin 1965 funcționa la Galați o secție de scrimă, însă cei care și-au asumat răspunderea pregătirii sportivilor n-au manifestat suficientă pasiune.

Și iată-ne în 1967. Este anul cînd în orașul de la Dunăre și-a făcut apariția un tînăr profesor, absolvent al Facultății de educație fizică din Iași. Numele său — Mircea Alecu. Fost scrimer. Adică exact ce-i trebuia clubului Dunărea, care avea secție de scrimă, dar îi lipsea un antrenor.

N-au trecut decît doi ani și tînărul profesor-antrenor a oferit clubului o primă satisfacție: promovarea echipei de spadă în divizia B. Cea mai tînără echipă din competiție. Media de vîrstă — în jur de 18 ani. Iată și pe componenții ei: **V. Ștefănescu, N. Ilie, V. Butuman, C. Trifu** și **P. Irimia.**

În secția de scrimă a clubului Dunărea activează însă mai bine de 30 de trăgători, spadasini și floretiști, selecționați din rîndul elevilor școlilor gălățene, dintre care patru au și obținut categoria I de clasificare. Alți 10 vizează și ei o asemenea performanță. Să recunoaștem: după numai doi ani rezultatele sînt destul de revelatoare.

Alături de tinerii spadasini amintiți mai sus, cuvinte frumoase se pot spune și despre floretiști și floretiste, în frunte cu **Anișoara Toma, Ligia Ghițescu, A. Ghițu, I. Drăgoi, A. Cernac** și **M. Gospodinov.**

★

Deci, începutul este promițător. La demarajul bun al scrimei gălățene aportul conducerii clubului Dunărea nu este de neglijat, la fel ca și cel al profesorilor de la liceele „Vasile Alecsandri", nr. 3, de la Liceul de muzică și de la Școala generală nr. 28.

În final, o doleanță: poate că se va găsi o soluție mai bună, astfel ca scrimerii să nu mai lucreze în comun (ca acum) cu reprezentanții secției de gimnastică. O doleanță pe care și antrenorul, și elevii săi o așteaptă să se împlinească...

T. SIRIOPOL
corespondent

VISCOLUL ȘI CEAȚA BÎNTUIE ÎN BUCEGI

(Urmare din pag. 1)

titudine mai joasă, unde starea timpului să le permită îndeplinirea planului de pregătire în vederea marilor competiții la care vor lua parte și în primul rînd, la campionatele mondiale din Suedia.

A NINS ÎN TOATE CENTRELE DE MUNTE

Cu amabilitatea caracteristică și datorită căreia, de-a lungul anilor, am putut informa amatorii de schi și de turism de iarnă asupra posibilităților de practicare a sporturilor favorite, Serviciul prevederi de scurtă durată din cadrul Institutului meteorologic ne-a comunicat, ieri, că în ultima vreme în regiunea de munte a nins intens. Cîteva cifre privind grosimea stratului de zăpadă sînt elocvente în acest sens: Sinaia (Cota 1 500) — 46 cm, Bucegi (Vf. Omul) — 57 cm, Predeal — 40 cm, Brașov (oraș) — 18 cm, Paring — 20 cm, Semenic — 50 cm, Păltiniș (Sibiu) — 28 cm, Cuntu (Munții Banatului) — 10—20 cm.

În următoarele zile, vremea se va încălzi, dar cerul va continua să fie acoperit și vor cădea precipitații sub formă de ninsoare și, la altitudinile mai joase, sub formă de lapoviță. VOR FI CONDIȚII PENTRU PRACTICAREA DIN PLIN A SPORTURILOR DE IARNĂ, MAI ALES DACĂ SE VA ÎMBUNĂTĂȚI VIZIBILITATEA, PÎNĂ ACUM FOARTE REDUSĂ.

În orice caz, DIN INFORMAȚIILE PE CARE LE DEȚINEM, ÎN MULTE CENTRE, SCHIORII, PROFITÎND DE ZĂPADA ABUNDENTĂ, AU ȘI PORNIT LA FAPTE, EFECTUÎND PRIMELE ANTRENAMENTE DE ACOMODARE pe care le vor intensifica, astfel, ca în prima duminică a anului viitor să se lanseze în startul oficial al sezonului.

PÎNĂ SÎMBĂTĂ, ÎN DIVIZIA A

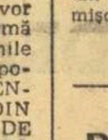

În cursul acestei săptămîni se vor disputa cîteva meciuri, restanțe sau devansări, în cadrul diviziei A. Astăzi sînt programate partidele Universitatea Cluj — Rapid (etapa a III-a a campionatului feminin) și Politehnica Brașov — Universitatea Timișoara (etapa a XI-a a campionatului masculin). Mîine, la ora 20, se dispută în sala Progresul întîlnirea feminină Progresul București — Constructorul București (etapa a VII-a).

CLASAMENTELE

MASCULIN

1. Steaua	9	9	0	810—614	18
2. „U" Cluj	9	7	2	629—591	16
3. Dinamo	7	7	0	550—473	14
4. „U" Timiș.	8	6	2	613—580	14
5. I.E.F.S.	9	5	4	611—610	14
6. Polit. Brașov	9	4	5	609—675	13
7. I.C.H.F.	9	4	5	654—727	13
8. Rapid	9	3	6	663—682	12
9. Polit. Buc.	9	3	6	562—573	12
10. Polit. Galați	9	2	7	672—685	11
11. Comerțul Tg. M.	8	2	6	530—590	10
12. Voința Buc.	9	0	9	561—704	9

FEMININ

1. Polit. Buc.	8	8	0	634—408	16
2. I.E.F.S.	8	6	2	488—452	14
3. Rapid	7	6	1	464—365	13
4. Mureșul Tg. M.	8	5	3	468—416	13
5. A.S.A. Cluj	8	4	4	506—610	12
6. Crișul	8	4	4	471—467	12
7. Voința Brașov	8	3	5	436—474	11
8. Constr. Buc.	7	1	6	322—372	8
9. Progresul Buc.	7	1	6	381—460	8
10. „U" Cluj	7	0	7	322—468	7

REZULTATELE LA „B"

MASCULIN: Universitatea Buc. — Petrolul Ploiești 83—46 (48—29), Universitatea Craiova — Crișul Oradea 56—61 (26—36), Steagul roșu Brașov — Știința Sf. Gheorghe 73—59 (32—23), Farul Constanța — Constructorul Iași 99—52 (41—22), Știința Mediaș — Utilajul Timișoara 102—86 (56—49), Politehnica Iași — Academia militară 82—71 (46—25), Constructorul Arad — Medicina Timișoara 108—57 (57—23), A.S.A. Bacău — Progresul București 57—67 (33—31). FEMININ: Sănătatea Satu Mare — Medicina Timișoara 103—21 (45—7), Foresta Arad — A.S.A. II Cluj 56—41 (31—21), Universitatea Iași — Politehnica Brașov 71—61 (33—27), Voința Tg. Mureș — Voința Oradea 71—43 (35—20), Universitatea Timișoara — Spartac Salonta 63—58 (31—30).

„CUPA SPORTUL"

1. Steaua	100 p
2. „U" Cluj	62 p
3. Dinamo	60 p
4. „U" Timișoara	54 p
5. I.E.F.S.	49 p
6. Rapid	39 p
7. Politehnica București	38 p
8. Politehnica Galați	33 p
9. Politehnica Brașov	32 p
10. I.C.H.F.	32 p
11. Comerțul	25 p
12. Voința	12 p

CLASAMENTELE DIVIZIEI A LA VOLEI

FEMININ

1. Penicilina	10	9	1	28: 6	19
2. Rapid	9	8	1	25: 3	17
3. Dinamo	9	8	1	25: 5	17
4. „U" Timiș.	9	7	2	23:11	16
5. Farul	9	5	4	17:17	14
6. Medicina	9	5	4	16:17	14
7. I.E.F.S.	10	4	6	15:18	14
8. C.P.B.	9	3	6	13:20	12
9. C.S.M. Sibiu	9	3	6	12:19	12
10. Ceahlăul	9	2	7	12:22	11
11. Progresul	9	2	7	7:22	11
12. Voința	11	0	11	0:33	11

MASCULIN

1. Dinamo	10	9	1	29: 7	19
2. Steaua	10	9	1	28: 8	19
3. Politehnica Galați	10	8	2	26:14	18
4. Rapid	10	7	3	25:11	17
5. Viitorul	10	7	3	23:13	17
6. Unirea Tricolor	10	5	5	17:19	15
7. Minerul B. Mare	10	4	6	14:21	14
8. Tractorul	10	3	7	14:25	13
9. Univ. Craiova	10	3	7	12:27	13
10. Politehnica Tim.	10	2	8	15:26	12
11. Petrolul	10	2	8	9:26	12
12. Progresul	10	1	9	13:28	11

În ultima etapă a campionatului divizionar al municipiului București

ȘAPTE RECORDURI NAȚIONALE

AU FOST DEPĂȘITE 3 ȘI STABILITE 4

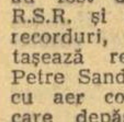

Ultima etapă a campionatului divizionar al municipiului București s-a încheiat cu rezultate bune. Cu acest prilej, au fost depășite 3 recorduri R.S.R. și s-au stabilit alte 4 recorduri, dintre care se detașează recordul realizat de Petre Sandor (Steaua) la armă cu aer comprimat cu 585 p, care depășește cu 6 puncte actualul record mondial al probei. Menționăm și recordul stabilit de Gavrilă Maghiar (Dinamo) la pistol cu aer comprimat — 380 puncte — performanță de valoare internațională.

REZULTATELE TEHNICE — *Armă cu aer comprimat 40 f în picioare, seniori:* 1. P. Sandor 385 p — *record R.S.R.* (v.r. 382 p): 2. G. Vasilescu (Olimpia) 364 p; 3. Th. Caldea (Steaua) 362 p. *Senioare:* 1. Veronica Stroe (Dinamo) 365 p *record R.S.R. stabilit;* 2. Mariana Borcea (Dinamo) 362 p; 3. Eda Baia (Arhitectura) 357 p. *Juniori:* 1. Gh. Paștea (Dinamo) 348 p — *record R.S.R.* (v.r. 346 p); 2. E. Stan (C.P.M.B.) 339 p; 3. D. Stoian (Dinamo) 333 p. *Junioare:* 1. Marina Vasiliu (Dinamo) 370 p — *record R.S.R.* (v.r. 339); 2. Magda Borcea (Dinamo) 360 p; 3. Cecilia Lujeru (Dinamo) 343 p. *Pistol aer comprimat 40 f. Seniori:* 1. G. Maghiar 380 p — *record R.S.R. stabilit;* 2. L. Giușca (Construcții) 377 p; 3. M. Roșca (Dinamo) 375 p. *Senioare:* 1. Anișoara Matei (Dinamo) 353 p — *record R.S.R. stabilit;* 2. Mariana Antonescu (Arhitectura) 328 p; 3. Magda Borcea 319 p. *Juniori:* 1. A. Tudorică (Dinamo) 351 p — *record R.S.R. stabilit;* 2. M. Stan (Olimpia) 350 p: 3. Gh. Neacșu (Dinamo) 347 p.

P. GORETI

PERFORMERA ETAPEI A IX-a — RAFINĂRIA TELEAJEN

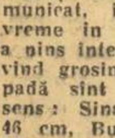

Revelația etapei a IX-a a fost, fără îndoială, noua promovată în campionatul masculin, Rafinăria Teleajen, care a obținut o splendidă victorie în București, în dauna echipei Constructorul. În urma acestui succes, Rafinăria a urcat pe locul V în clasament. Succesul jucătorilor de la Teleajen este deosebit de valoros — 5235 p d, cifră ce reprezintă o medie de peste 872 p d de fiecare jucător și, totodată, al doilea rezultat al etapei (primul fiind al echipei C.S.M. Reșița — 5258 p d — din partida cu Rapid București). În plus, jucătorii prahoveni se pot mîndri că dețin acum recordul arenei Constructorul din București. De remarcat că cei mai preciși popicari ai Rafinăriei au fost Mircea Silvestru (886 p d) și Gheorghe Silvestru (953 p d), adică tatăl și fiul!

Etapa a IX-a a constituit pentru formațiile bucureștene un insucces nemaiîntîlnit în campionat. Șase din cele șapte echipe au fost învinse, dintre care trei pe arene proprii (Voința de către Voința Tg. Mureș cu 4947—5119, Constructorul de către Rafinăria Teleajen cu 5070—5235 — la masculin și Gloria de către Petrolul Ploiești cu 2299—2334 — la feminin). Singura echipă bucureșteană care a scăpat de înfrîngere a fost Laromet București, învingătoare la Constanța, în meciul cu Voința (nou promovată în campionatul feminin), cu 2253—2232.

Un alt rezultat din această etapă: Flacăra Cîmpina — Voința Cluj 5208—5006 p d.

Iată clasamentele la zi:

FEMININ

1. Voința Tg. Mureș	9	9	0	0	21752	27
2. Voința Buc.	9	8	0	1	21578	25
3. Petrolul Pl.	9	6	0	3	20884	21
4. C.S.M. Reșița	9	5	0	4	21940	19
5. Rapid Buc.	9	5	0	4	21465	19
6. Laromet Buc.	9	5	0	4	21182	19
7. Voința Cluj	9	5	0	4	20813	19
8. U.T. Arad	9	4	0	5	20620	17
9. Hidro. Brașov	9	2	0	7	20968	13
10. Voința C-ta.	9	2	0	7	20376	13
11. Metrom Brașov	9	2	0	7	20309	13
12. Gloria Buc.	9	1	0	8	20749	11

MASCULIN

1. Petrolul Pl.	9	8	0	1	47359	25
2. Flacăra Cîmpina	9	7	0	2	46035	23
3. Olimpia Reșița	8	7	0	1	40765	22
4. Voința Tg. Mureș	9	6	0	3	46013	21
5. Rafinăria Teleajen	9	5	0	4	45522	19
6. C.F.R. Timișoara	9	4	0	5	44330	17
7. Rapid Buc.	8	4	0	4	41611	16
8. Voința Buc.	9	3	0	6	45416	15
9. Gaz metan Mediaș	9	3	0	6	45400	15
10. Voința Cluj	9	3	0	6	44558	15
11. C.S.M. Reșița	9	2	0	7	44592	13
12. Constructorul Buc.	9	1	0	8	44616	11

★

● Restanța dintre Rapid București și Olimpia Reșița (m) se va juca la 19 decembrie, pe arena de la stadionul Giulești.

ÎN MIJLOCUL PATINATORILOR

(Urmare din pag. 1)

lor două clasate la senioare, Elena Moiș și Rodica Didă. Prima, cu aceeași grație și frumoasă alunecare pe care o cunoaștem de multă vreme, prezintă totuși un program cu prea puține elemente de dificultate. Sau poate, ea le păstrează pentru viitoarele concursuri, cele cu miză mai mare? În ce privește pe Didă, la care am remarcat o bună pregătire la obligatorii, am spune că mai are de lucrat la proba liberelor. Celor două patinatoare, antrenorul Radu Ionian, cu multiplele sale cunoștințe în materie, le poate fi de un real sprijin. Dintre celelalte echipiere ale I.E.F.S.-ului, o notă bună pentru Adina Caimacan, ocupanta unui prețios loc III.

Iată acum, clasamentele finale, în ordinea categoriilor:

BĂIEȚI: Juniori II: 1. D. Panait (Constructorul) 4-159,8; 2. P. Dragomir (Constr.) 5-157,6; Juniori I: 1. M. Ion (Școala sportivă nr. 2) 7-473,3; 2. O. Goga (IEFS) 8-466,6; 3. A. Bulete (Șc. sp. 2) 15-394,3. Seniori: 1. M. Comănici (IEFS) 6-766,2; 2. D. Sandu (Constr.) 9-757,8; 3. D. Czeisner (Petrolul Brașov) 16-701,4; 4. E. Tăujan (IEFS) 19-681,9.; 5. M. Stoenescu (Șc. sp. 2) 25-606,9. FETE: Junioare II: 1. Gabriela Voica (ASCPM) 3-223,8; 2. Valentina Buciumeanu (Șc. sp. 2) 8-184,6; 3. Mirela Goleanu (Dinamo) 9-180,8; 4. Cornelia Picu (Șc. sp. 2) 10-181,2; 5. Doina Bigică (Constr.) 16,5-157,2; 6. Gabriela Ion (Șc. sp. 2) 16,5-153,4. Junioare I: 1. Doina Mitricică (Șc. sp. 2) 5-484,3; 2. Anca Tănase (Șc. sp. 2) 11-447,0; 3. Adriana Preda (Constr.) 17-435,4; 4. Marianne Klöckner (Petr.) 17-431,7. Senioare: 1. Elena Moiș (IEFS) 5-775,2; 2. Rodica Didă (IEFS) 10-762,9; 3. Adina Caimacan (IEFS) 15-689,7; 4. Constanța Ionescu (Constr.) 19-658,2; 5. Doina Ghișerel (Șc. sp. 2)26-627,3; 6. Cristina Formagiu (Șc. sp. 2) 29-626,4; 7. Mariana Ionel (Șc. sp. 2) 34-611,4. PERECHI: 1. Letiția Păcuraru - Dan Săveanu (IEFS) 5-174,1; 2. Daniela Popescu - Marian Chiosea (Dinamo) 10-168,1.

În clasamentul general al „Cupei României" la patinaj artistic — care va căpăta forma definitivă după întrecerile categoriilor de copii, programate în Capitală — conduc patinatorii de la I.E.F.S. București (17 p). Aceștia, cu formația întărită de spectaculoasele achiziții din ultima vreme, aspiră justificat la cucerirea definitivă a trofeului. Urmează: Școala sportivă nr. 2 București 13 p, Constructorul București 9 p, A.S.C.P.M. București 4 p, Dinamo București 3 p, Petrolul Brașov 1 p.

O remarcă suplimentară, nu lipsită de importanță. Din nou am observat prezența pe gheață a unor slabe valori competitive. Patinatori și patinatoare fără calități deosebite sau în evidentă stagnare. Tuturor acestora, dar mai ales antrenorilor lor, le-am putea reaminti că patinajul artistic, la noi, nu poate crește anonimi al sportului, cifre care să completeze doar o listă de participare. Pentru orice sport, dar pentru patinaj în special, trebuie multă, foarte multă muncă, dirijată în direcția performanței. Iar talentul, chiar dacă el există, nu este suficient pentru aceasta.

Mai cu seamă ne gîndim la importantele mijloace financiare deplasate în vremea din urmă pentru această atît de pretențioasă disciplină sportivă. Stagii în străinătate, participări la mari concursuri, sau chiar această competiție organizată cu efort la Poiana Brașov (deși pe gheață n-am remarcat decît doi patinatori brașoveni) toate acestea trebuie neapărat și minuțios justificate. Dacă e să se facă o treabă serioasă.

CONSTANTIN IONESCU

S-a stins din viață, în urma unui infarct cardiac, la etatea de 69 de ani, Constantin Ionescu, binecunoscut rugbyst și animator al sportului cu balonul oval. În mai multe rînduri internațional, el a purtat cu cinste culorile țării, fiind și participant la întrecerile din cadrul J.O. de la Paris, din anul 1924, cînd „XV"-le țării noastre a cucerit medalia de bronz. Pasionații sportului cu balonul oval îi vor păstra o pioasă amintire.

Înhumarea va avea loc astăzi, la ora 14, la cimitirul Bălăneanu (șos. Mihai Bravu).

COTITURA DE 180 DE GRADE A NATAȚIEI PLOIEȘTENE

(Urmare din pag. 1)

natația nu prinde". Dar nu era așa, pentru că pe lîngă fotbal, handbal sau volei, sporturi cu tradiție pe aceste meleaguri, s-ar fi găsit și numeroși copii care să îndrăgească și natația, iar dintre cei mai dotați să răsară apoi și campionii. Și, exemplul lui Marian Slavic, azi unul dintre cei mai buni înotători ai țării, este cît se poate de convingător.

Acest băiat locuia în apropierea bazinului de la Rafinăria Ploiești Sud. S-a simțit atras de înot și, de unul singur, în atîtea după-amieze, se lua la întrecere cu el însuși, fără „start tehnic", fără întoarceri de „kinogramă", fără cronometre. De la o zi la alta, el simțea că merge mai bine, mai repede. Trebuia totuși ca cineva să-l îndrume. Dar cine? Cei ce spuneau că în Ploiești nu pot apare campioni? A trebuit să vină în orașul petrolului un entuziast propagator al natației — Mihai Mitrofan — ca în cele din urmă Slavic să fie trimis în secția clubului Steaua. Și iată, azi Marian Slavic, băiatul din Ploiești, unde se spunea că natația „NU PRINDE" a ajuns la performanțe pe care unii le considerau doar la îndemîna copiilor crescuți în „centre cu tradiție" sau pe... malurile Dunării și ale mării.

★

Au trecut cîtiva ani de-atunci. Acum, la Ploiești, cînd se aduce vorba despre natație, frunțile se descrețesc, fețele se înseninează. „În sfîrșit, spun activiștii sportivi, se poate scrie și pozitiv despre natația de aici". Și, într-adevăr, așa e. Baza sportivă a început să fie folosită pentru sport, pentru a-i învăța pe copii să înoate. O dată cu stabilirea în localitate a soților Anca și Mihai Mitrofan — veniți de la București, ceea ce trebuie reținut — s-a creat un nucleu de specialiști ce a colindat fără tihnă prin școli, prin cluburi și asociații să depisteze talente pentru natație. Și antrenorii aceștia tineri, dar dornici să muncească, deși s-au lovit la început de unele greutăți, cu sprijinul organelor sportive și cu hotărîrea de a face ceva bun, au reușit să găsească elemente de perspectivă, să se angajeze într-o activitate asiduă, de perspectivă. Și roadele n-au întîrziat. Cine sînt acești entuziaști? ANCA și MIHAI MITROFAN, OVIDIU IONESCU, fostul poloist internațional ALEXANDRU BADIȚĂ (toți la Petrolul), W. SCHULLERI și mai de curînd VASILIU — de la școala sportivă, la care trebuie să-i mai amintim pe ELENA BARTA și pe cîmpineanul D. COVALIUC.

★

La Ploiești, de aproape doi ani s-a dat în folosință unul dintre cele mai frumoase bazine acoperite din țară. Lucrarea a necesitat mari investiții. Iată de ce acum în prag de iarnă, mai mult ca oricînd, interesează modul cum este ea folosită. Pentru a afla răspunsurile ne-am deplasat la fața locului.

O după-amiază oarecare. E ora 19.25. Ca de obicei, la bazin i-am găsit pe soții Mitrofan lucrînd cu 24 de copii. Era vorba de două grupe, de începători și avansați, de copii de la 10—12 ani și alții de la 13—15 ani, ce se pregătesc cu sîrg să calce pe urmele profesorilor. Aceasta era „secvența" unei zile de lucru, al cărei program l-am rugat pe antrenorul Mihai Mitrofan să ni-l puncteze pe scurt. Și dorința a fost imediat îndeplinită: De la 8—10, antrenament cu copiii pînă la clasa a VIII-a, pentru selecție; de la 10.30, vizită la un băiat acasă pentru rezolvarea unor probleme privind școala, orele de învățătură și antrenament; următorul popas: la școala generală nr. 24 unde împreună cu o profesoară de aici s-a discutat posibilitatea creării unei grupe de învățare a înotului; 17—20.30, antrenament cu două grupe de începători și avansați. În general, programul la bazin este de trei ori pe săptămînă între orele 8—10 și în fiecare zi, de la 17—20.30.

— După cîte ne dăm seama există și timpi nefolosiți.

— De acord. Trebuie să ținem seamă și de timpul afectat învățăturii, ca și de cel necesar deplasărilor de acasă la școală, la bazin etc. În fiecare zi se lucrează cu 60 de copii, cîte o oră și 15 minute, o oră și jumătate, două ore. După gradul de pregătire.

— Totuși, acest număr corespunde cu posibilitățile de folosire la maximum a noului bazin acoperit din Ploiești?

— Nu. Se poate și mai mult. Dar în acest oraș încă ne mai lovim de mentalitatea unor părinți ce nu vor să-și lase copiii la înot, argumentînd cu fel și fel de motive, mai mult sau mai puțin întemeiate. Unora le este frică să nu le răcească odraslele, să nu neglijeze școala etc. Aș vrea să profit de acest prilej să le spun acestor părinți — dintre care mulți nu știu să înoate — că rezultatele realizate de noi pînă acum dovedesc contrariul. Cei ce vin la natație sînt mai sănătoși, se dezvoltă armonios și învață bine. Sportul și școala, și nu sînt primul care o afirm, se pot îmbina în mod fericit. Azi, noi ne prezentăm cu următorul bilanț: în campionatele naționale pentru copii, ploieștenii, de care cu 4—5 ani în urmă nu se prea auzea, au ocupat 8 locuri I, 7 locuri II și 12 locuri III. Și aceasta doar după doi ani de lucru în bazinul acoperit și de trei ani de cînd am venit la Ploiești. La polo, copiii lui Badiță au constituit și ei o mare revelație — locul IV la campionatele naționale pentru juniori mici. CÎT PRIVEȘTE ÎNVĂȚĂTURA, REZULTATELE SÎNT DINTRE CELE MAI BUNE. MAJORITATEA CELOR CARE AU OBȚINUT LOCURI FRUNTAȘE LA CAMPIONATELE NAȚIONALE SÎNT PREMIANȚI LA ÎNVĂȚĂTURĂ. Din 60 de copii pe care îi avem, doar unul învață mai slab. Îl avem în vedere și ne vom ocupa și mai mult de el.

— **Ce v-ați gîndit să faceți în perioada de iarnă?**

— Ne dăm seama că un asemenea bazin trebuie folosit în perioada de iarnă, cu mai mare eficiență. Pentru noi izvorul de cadre îl constituie școala. Iată de ce ne-am gîndit că în lunile ce urmează, în baza unei programări precise și respectată întocmai, școlile generale, fiindcă tot nu dispun de săli de sport, să-și propună ca toți elevii claselor II—IV să învețe să înoate. Bazinul acoperit și noi profesorii de specialitate le stăm la dispoziție. Ar fi un mare cîștig să se realizeze acest lucru. În Ploiești o singură școală generală dispune de sală de gimnastică cu o suprafață de 8x16 m, în care nu se poate juca handbal, baschet, volei. Atunci, ne întrebăm, ce eficiență vor avea orele de educație fizică? Așadar, propunerea noastră este cît se poate de întemeiată.

★

În urmă cu cîteva săptămîni, de la Ploiești a pornit o frumoasă acțiune. E vorba de chemarea părinților elevilor de la Școala generală nr. 23. Ei s-au adresat organelor sportive, profesorilor de educație fizică, cadrelor de specialitate cu rugămintea de a acorda tot sprijinul pentru ca elevii claselor I—IV să învețe să înoate. Frumoasă inițiativă. Și iată, un om de specialitate ca Mihai Mitrofan și colegii lui de la bazinul acoperit sînt dispuși să-și aducă contribuția la îndeplinirea acestui deziderat.

CONSTELAȚIA MEXICANĂ

2. BRAZILIA — favorita nr. 1 a actualei ediții a C.M. de fotbal

● Pele — într-o nouă postură ● Tostao „vîrful de suliță" al 11-lui brazilian ● Saldanha pune un mare accent pe pregătirea fizică și crede că Brazilia va cuceri campionatul mondial

Va fi Tostao golgeterul actualei ediții a C.M.?

REZULTATE ÎN GRUPA PRELIMINARĂ:

Columbia—Brazilia 0—2 (a marcat Tostao — 2); Venezuela—Brazilia 0—5 (Tostao —3, Pelé — 2); Paraguay—Brazilia 0—3 (Mendoza autogol, Jairzinho și Edù); Brazilia—Columbia 6—2 (Tostao — 2, Jairzinho, Pelé, Edù și Rivelino); Brazilia — Venezuela 6—0 (Tostao — 3, Pelé — 2, Jairzinho); Brazilia — Paraguay 1—0 (Pelé).

Iată celelalte rezultate înregistrate în grupa a XI-a: Columbia-Venezuela 3—0, Venezuela-Columbia 1—1, Venezuela-Paraguay 0—2, Columbia-Paraguay 0—1, Paraguay-Venezuela 1—0, Paraguay-Columbia 2—1.

CLASAMENT FINAL

1. Brazilia	6	6	0	0	23—2	12
2. Paraguay	6	4	0	2	6—5	8
3. Columbia	6	1	1	4	7—12	3
4. Venezuela	6	0	1	5	1—18	1

ULTIMELE PARTICIPĂRI LA C.M.

1950: **învinsă în finală cu 1—2 de Uruguay.** 1954: **eliminată în sferturile de finală cu 2—4 de Ungaria.** 1958: **campioană mondială: 5—2 cu Suedia, în finală.** 1962: **campioană mondială: 3—1 cu Cehoslovacia, în finală.** 1968: **eliminată în grupă.**

Antrenor: **Joao Saldanha.**

Lotul actual: **Felix, Lula, Claudio, Carlos Alberto, Zé Maria, Scala, Diaz, Joel, Rildo, Brito, Everaldo, Clodoaldo, Gerson, Piazza, Rivelino, Jairzinho, Tostao, Pelé, Edu, Borges, Toninho, Lopes, Cezar.**

Continuăm cu **Brazilia**! Deși la ultimul campionat mondial a pierdut supremația mondială, Brazilia rămîne pentru toată lumea țara cafelei și a... fotbalului. De la Fortaleza în nord pînă la Porto Alegre în sud, un întreg „continent" se închină zeului fotbal. Brazilia (cei mai mulți fotbaliști legitimați și nelegitimați din lume) este cea care a avut cele mai bune rezultate, în ansamblu, la C.M. Dar, a venit anul 1966 și, în țara inventatorilor fotbalului modern, brazilienii au trebuit să-și amîne tentativa de a cuceri definitiv „Zeița de aur", suferind și un afront nemaivăzut pînă atunci: au fost eliminați în grupă de către portughezi și unguri.

După acest fiasco, toată țara a căutat cauzele prăbușirii și metodele readucerii fotbalului brazilian în fruntea soccerului mondial. Cauza principală: echipa a demonstrat un fotbal învechit.

După venirea la cîrma reprezentativei braziliene a ziaristului Joao Saldanha, lucrurile s-au schimbat radical. Întîmpinat cu neîncredere de unii, cu invidie și rea voință de alții, Saldanha nu s-a lăsat influențat de nimeni și a început munca pentru pregătirea unei selecționate solide, capabilă să treacă cu bine meciurile din grupa preliminară și, apoi, să readucă, pentru totdeauna, trofeul suprem al fotbalului. *„Spuneți că Brazilia nu mai are echipă din 1962? Iat-o în fața dv.!"* Saldanha a precizat componența echipei și a declarat că *vor fi efectuate schimbări numai în cazul cînd vreunul din jucători nu va fi în condiție fizică perfectă. Saldanha a mai subliniat faptul că SELECȚIONATA BRAZILIEI NU TREBUIE SĂ FIE UN LOC ÎN CARE SĂ SE EXPERIMENTEZE SAU SĂ SE DESCOPERE JUCĂTORI.*

TREI REABILITAȚI

Echipa are în componența sa trei jucători reabilitați de noul antrenor și reintegrați după ce Aimoré Moreira îi dăduse la o parte. Aceștia sînt apărătorul Djalma Diaz și atacanții Jairzinho și Lopes. Apariția acestuia din urmă în națională, o adevărată senzație, este foarte interesantă, ea caracterizînd concepția lui Saldanha. Lopes (21 de ani) conduce mingea mai iute decît oricare alt jucător din Brazilia și, în plus, joacă în clubul Cruzeiro alături de Tostao și Piazza. Acesta a și fost principalul motiv pentru care Saldanha a hotărît să-i păstreze pe toți trei în selecționată, ziaristul-antrenor fiind un adept convins al jocului colectiv. Din aceeași cauză a introdus și opt fotbaliști de la Santos: Carlos Alberto, Joel, Rildo, Clodoaldo, Toninho, Pelé, Edu, Claudio.

PELÉ NU VA MAI JUCA VÎRF DE ATAC

Dar problema Pele? În noua selecționată, braziliană, el deține un alt rol. Ne amintim că, în 1966, Pelé a fost marcat foarte sever de adversari și chiar accidentat. Atunci „Perla neagră" a spus că niciodată nu va mai juca în echipa reprezentativă a Braziliei. Rezolvarea „problemei Pelé" este meritul a doi antrenori. Primul se numește Moreira. El a declarat că Brazilia ar trebui mai întîi să-și alcătuiască o echipă și apoi să-l „aclimatizeze" în cadrul acesteia pe Pelé. Echipa a efectuat un turneu fără Pelé în Europa, Mexic și Peru. Apoi, la sfîrșitul anului trecut, cînd Brazilia a jucat cu R.F. a Germaniei și Iugoslavia, jucătorii s-au preocupat mai mult de jocul lor decît de jocul „pentru Pelé". Saldanha a preluat exemplul lui Moreira. El a hotărît că *Pelé nu trebuie să mai fie un vîrf de atac, nici în meciurile pentru calificare, nici în Mexic.* Iată de ce l-a reintrodus pe Tostao ca vîrf de atac.

Cîteva cuvinte și despre Eduardo Gonçalves de Andrade, poreclit Tostao din cauza aspectului său fizic neînsemnat (tostao era cea mai mică monedă braziliană, iar, în urma reformei monetare a și dispărut din circulație). După afirmația unui specialist brazilian, Tostao transformă fotbalul în artă. În clubul său, Cruzeiro, el joacă rolul „vîrfului de suliță". Cum se împacă tandemul „Zeul alb" (Tostao) — „Diavolul negru" (Pelé)? Dacă adversarul îl urmărește cu atenție pe Pelé, acest lucru oferă un cîmp larg acțiunilor de atac și mișcării adevăratului vîrf — Tostao. Justețea tacticii lui Saldanha s-a putut vedea și din faptul că Tostao a marcat în cele 6 meciuri din grupa preliminară — nu mai puțin de 10 goluri!

PREOCUPĂRI PENTRU VIITORUL ECHIPEI

Acum, Saldanha este foarte preocupat de viitorul echipei. *El pune mare accent pe dezvoltarea calităților atletice în cadrul unui joc colectiv. El vrea ca selecționata să ajungă să joace, într-un ritm susținut, 90 de minute, după care, dacă ar mai fi nevoie, să poată juca tot în același ritm încă 90 de minute.* El își dă seama foarte bine care este *„călciiul lui Ahile" pentru fotbaliștii brazilieni:* CALITĂȚILE FIZICE. De aceea, în perioada pregătirii pentru jocurile din grupă, Saldanha a lucrat foarte mult cu jucătorii la centrul de pregătire fizică al Academiei militare „Negrașca", sub conducerea unor instructori militari.

FAȚA TACTICĂ A REPREZENTATIVEI

Cum arată „fața" tactică a reprezentativei? În primul rînd, brazilienii au renunțat la apărarea în linie, Piazza îndeplinind rolul unui libero. Au existat voci care au spus că această transformare ar slăbi atacul, deoarece Gerson ar rămîne singur în linia de mijloc. Și doar lozinca tradițională a fotbalului brazilian a fost întotdeauna *„Totul pe atac, cu scopul de a marca mai multe goluri decît adversarul!"* și nu întărirea apărării cu scopul de a împiedica adversarul să înscrie. Actualmente, mingea a început să circule mai repede în cadrul liniei de atac Jairzinho—Tostao—Pelé—Edù. Retragerea lui Pelé mai spre centrul terenului și jocul spre centru și înapoi al aripilor Jairzinho și Edù dă un real ajutor mijlocașului titular Gerson. Temerile că Brazilia va marca mai puține goluri în noua sa alcătuire, au dispărut: niciodată brazilienii n-au marcat atîtea goluri în meciurile preliminare, niciodată perspectivele atacului lor nu au fost atît de optimiste!

„SÎNT SIGUR CĂ BRAZILIA VA CUCERI CAMPIONATUL MONDIAL", *a declarat zilele trecute Saldanha,* iar marea majoritate a brazilienilor este de aceeași părere.

Al. SIMOC

DINAMOVIȘTII BĂCĂUANI AU PLECAT — CU SPERANȚE — ÎN SCOȚIA

Dinamo Bacău, singura echipă rămasă a reprezenta fotbalul românesc de club în competițiile continentale — mai precis în „Cupa europeană a tîrgurilor" — are la ora actuală, dintr-un anumit punct de vedere, situația cea mai puțin de invidiat. Deși jucătorii tuturor celorlalte formații divizionare au intrat în obișnuita și binemeritata vacanță, **băcăuanii se mențin într-o intensă activitate și este puțin probabil că vor putea beneficia în această iarnă de o prioadă suficientă de timp pentru odihnă și refacerea forțelor în vederea noului sezon competițional.**

Acest mic sacrificiu al dinamoviștilor băcăuani este impus de programul jocurilor din cel de-al treilea tur al „Cupei europene a tîrgurilor", competiție în care ei au avut pînă acum o comportare meritorie, dar față de care obligațiile lor au devenit — proporțional cu etapele depășite — mult mai mari. După cum se știe, **echipa din Bacău are ca adversară în acest al treilea tur al „C.E.T.", formația scoțiană Kilmarnock,** în compania căreia va susține o dublă partidă. PRIMUL JOC VA AVEA LOC, DUPĂ CUM S-A ANUNȚAT, MIERCURI 17 DECEMBRIE ÎN SCOȚIA, URMÎND CA MECIUL RETUR SĂ SE DISPUTE LA BACĂU ÎN ZIUA DE 14 IANUARIE 1970.

Data foarte apropiată a partidei de la Kilmarnock i-a determinat pe dinamoviștii băcăuani nu numai că nu-și îngăduie nici un răgaz în pregătire după disputarea ultimei etape de campionat, ci să intensifice și mai mult antrenamentele, comparativ cu perioada competițională. În ciuda timpului nefavorabil, întreg efectivul, sub conducerea antrenorilor Valeriu Neagu și Costică Rădulescu, au efectuat zilnic antrenamente cu o durată și o intensitate sporite. În cursul zilei de **sîmbătă, dinamoviștii băcăuani s-au deplasat la Roman, unde au susținut un util joc de verificare în compania echipei locale, Victoria, din divizia C.**

Duminică după-amiază, pornind în lunga lor călătorie spre Scoția, ei au venit — cu trenul — la București, unde au rămas peste noapte, fiind găzduiți la „Nord-Hotel".

În cursul dimineții de luni, băcăuanii au părăsit Capitala, plecînd cu o cursă TAROM pînă la Frankfurt și de aici — tot pe calea aerului și apoi cu trenul — spre Kilmarnock, unde urmau să sosească aseară tîrziu.

Au făcut deplasarea 15 jucători: **Ghiță, Fugaciu, Kiss, Nedelcu, Velicu, David, Comănescu, Vătafu, Duțan, Ene Daniel, Dembrovschi, Pană, Rugiubei, Băluță și Hriței.** Ei sînt însoțiți de antrenorii **Valeriu Neagu și Costică Rădulescu,** precum și de tovarășul **Ion Pruteanu,** președinte de onoare al secției de fotbal Dinamo Bacău.

Înainte de plecare, am avut prilejul să discut cu jucătorii băcăuani, cu antrenorii și conducătorul lor. Am remarcat la toți un moral ridicat, care are ca justificare jocul bun al echipei și victoria din ultima etapă de campionat asupra liderului clasamentului. În corpore, dinamoviștii speră într-o reeditare la Kilmarnock a frumoasei comportări din partida cu Rapid, făcînd în acest sens o analogie cu situația dinaintea deplasării în capitala Norvegiei, cînd remarcabila lor evoluție și victoria din meciul de campionat cu Crișul s-au dovedit de bun augur pentru confruntarea cu Skeid Oslo.

Nu ne rămîne decît să le urăm — din partea tuturor iubitorilor de fotbal și a redacției noastre — mult succes!

C. FIRANESCU

Niță, Tătaru II, Cristache, talente care, acum cîțiva ani, au atras atenția antrenorilor de la prima selecție

Tur de orizont la sfîrșitul sezonului de toamnă

„PE TABLA DE ȘAH" A FOTBALULUI DIVIZIONAR A — PIESE DE COTITURĂ, PE ALB ȘI PIESE TACTICE NEGLIJATE PE NEGRU

Continuăm turul nostru de orizont la sfîrșitul sezonului de toamnă, printr-o suită de articole ce vor exprima opiniile unor specialiști și tehnicieni ai sportului cu balonul rotund.

Nu putem trece cu vederea că după 1—0 de la Lausanne, unii tehnicieni și gazetari prevesteau o toamnă de aur pentru fotbalul românesc. Afirmau acest lucru, gîndindu-se, în principal, la eventuala calificare a naționalei noastre pentru turneul final al campionatului mondial. Visul nutrit de mulți dintre noi, timp de 34 de ani, s-a împlinit, dar nu ca în basme, unde toate necazurile se uită și dispar ca prin farmec... Ne-am calificat în dauna unor reprezentative apreciate, inițial, ca fiind superioare nouă — excepțînd echipa Greciei — și despre această performanță presa lumii întregi a comentat favorabil și deci... trebuie să acceptăm că fotbalul românesc este într-un oarecare progres, că are rezerve nebănuite.

Performanța echipei naționale, a fost completată și de performanțele obținute de celelalte reprezentative, întrucît selecționata olimpică a învins la Chorzow prima garnitură a Poloniei, selecționata de tineret a învins la București echipa similară a R.F. a Germaniei și a terminat nedecis la Weisswasser cu R.D.G., iar echipa noastră de juniori, la Gori a făcut 0—0 cu selecționata U.R.S.S. în preliminariile turneului UEFA.

Deci, la nivel reprezentativ, putem consemna — sub semnul modestiei — că teama jocurilor în deplasare s-a diluat și că încrederea în atitudinea de performanță a început să-și facă loc.

ÎNDRĂZNEALĂ SAU ÎNTÎMPLARE? PUNCTELE ÎN DEPLASARE CONFIRMĂ PREGĂTIREA ȘI MATURITATEA SPORITĂ A ECHIPELOR DIVIZIONARE A

Faptul că doar două echipe nu au „adus" puncte din deplasare și doar alte două nu au înregistrat cel puțin cîte o victorie pe terenul adversarului, denotă că restul de 12 echipe participante la campionatul divizionar A au făcut un oarecare progres în această direcție, lucru constatat și printr-o analiză comparativă, „la lupă", între ce au arătat jocurile și cum au fost ele pregătite în antrenamente. În primul rînd la unele dintre aceste echipe s-a constatat o mai mare capacitate de efort, dobîndită prin mărirea volumului de lucru în antrenamente (F.C. Argeș, „U" Craiova, Dinamo Bacău ș.a.). La alte echipe, pe lîngă acest aspect, organizarea jocului în apărare și la mijlocul terenului a fost mult modernizată (Steaua, Jiul). În sfîrșit, un alt aspect care a oglindit felul cum s-a lucrat la antrenamente, a fost îmbinarea măsurilor defensive cu caracterul elastic și ofensiv evidențiat prin respectarea sarcinilor duble, a circulației permanente în teren și a schimbărilor de tempo. Nu la toate partidele, dar la o bună parte dintre ele, s-au văzut asemenea aspecte ca de pildă la Dinamo București, Steaua și Rapid care de altfel, au avut în componența loturilor și cei mai mulți jucători de valoare.

Se pune întrebarea, firească, dacă victoriile în deplasare ale unor echipe mai modest estimate nu se datoresc și întîmplării sau unei slabe prezentări a echipelor gazde. Și trebuie să fim de acord și cu această ipoteză, însă numai sub consemnul de accident.

Sîntem de acord că la obținerea unei victorii calitățile etalate de învingător, cumulate cu deficiențele manifestate de învins, duc la ruperea echilibrului de forțe și atîrnă decisiv într-unul din talerele balanței. Dar nu totdeauna, dacă una din echipe joacă slab sau defectuos, cealaltă joacă „obligat" bine și deci... Victoria în deplasare este mai de grabă rodul unei mai bune organizări tactice, a unei mai competente pregătiri în funcție de cunoașterea adversarului, a unei mai corespunzătoare capacități de efort care, bineînțeles, pune în valoare toate celelalte elemente, dintre care nu am amintit decît cîteva.

OMOGENIZAREA VALORILOR SPRE PISCURI ȘI NU PE PLATFORME JOASE

Pe lîngă eternele candidate la titlu: Steaua, Dinamo, Rapid și după configurația clasamentului la ultima ediție, U.T.A., o serie de echipe, au evadat din anonimat urcînd trepte importante în această toamnă, plasîndu-se, temporar, pe poziție de lider și menținîndu-se chiar în apropierea acestuia la sfîrșitul turului. Printre acestea, Univ. Craiova și F.C. Argeș au încercat mai des spargerea plafonului, iar Jiul și Steagul roșu s-au afirmat peste estimația ce li s-a acordat anticipat. Nu consemnăm acest lucru din dorința de a face o analiză a clasamentului, ci pentru a evidenția faptul că această creștere valorică a unor echipe se datorește însăși unei creșteri valorice a componenților echipelor respective. Amintim în acest sens pe Popa Iulică — excelent la club, dar și la lotul de tineret și cel olimpic, recent promovat în lotul A, Angelescu — „piesă tactică" cu manevre de acoperire și surpriză, atît la club cît și la lotul olimpic, Bădin — care pe lîngă sobrietate și dezinvoltura ca „strajă temută" în fața zonei periculoase, în ultimul timp se manifestă și ofensiv, copiind — încă nu perfect — pe idolii săi mai vechi și mai recenți Nelu Nunweiller, Dinu și Lupescu, Popovici — „tăcutul mucalit", care înlocuiește viteza debordantă a altora cu istețimea, anticipația și tehnica constructivă, Ion Constantin, Cringașu, Moraru, Petre Ivan, Marin Olteanu și mulți alții ce întregesc lista celor în care trebuie să avem încredere.

★

Dar manevrele de cotitură, începute acum vreo doi ani în soarta fotbalului nostru, nu au reușit nici în această „toamnă bună" să evite mișcările tactice ratate pe „patratele negre".

Poate pentru a lăsa fotbalul să se răsfețe cu surprize neplăcute sau poate pentru că sîntem totuși în „criză de timp". Poate pentru că eram obișnuiți să ne mulțumim cu puțin, dar s-ar putea ca, pe alocuri, să mai dăinuie nepricepera unor dascăli, datori la creșterea și formarea copiilor și juniorilor cu un bagaj tehnic sărăcăcios. Sau poate chiar neglijența unor tehnicieni în pregătirea tactică de joc.

Vintilă MARDARESCU
antrenor federal

Meciul Ș.N. Oltenița — I.T. Constanța se va disputa în primăvară

Duminică trebuia să se dispute partida din cadrul campionatului diviziei C dintre formațiile Ș. N. Oltenița și I. T. Constanța (seria a III-a), meci ce a figurat în programul etapei a XI-a. La cererea echipei constănțene, susținută de faptul că mai mulți jucători sînt gripați, întîlnirea s-a amînat pentru anul viitor, înaintea reluării campionatului.

TITUS OZON — PARTICIPANT LA UN COLOCVIU AL ANTRENORILOR ÎN IUGOSLAVIA

Aseară, antrenorul Titus Ozon a plecat la Belgrad, unde va participa la un colocviu pe teme fotbalistice, organizat de Federația de fotbal din Iugoslavia, la care au fost invitați antrenori din mai multe țări europene.

Colțul JUNIORILOR

SELECȚIA — LATURĂ COMPLEXĂ A FOTBALULUI DE PERFORMANȚĂ

Procesul de formare a unei echipe de fotbal necesită o muncă susținută, eșalonată pe mulți ani, avînd o serie de componente, printre care selecția ocupă un loc de mare importanță.

Mulți identifică noțiunea de „selecție" cu „depistarea" elementelor talentate și acest lucru nu corespunde întru totul realității. În această idee, vom da următorul exemplu. Cu ani în urmă, prin munca neobosită a antrenorilor Bibi Smărăndescu și Traian Ionescu, cluburile Farul și, respectiv, Petrolul, și-au format eșaloane puternice de juniori, care au realizat obiective diametral opuse. Pe cînd echipa de juniori Farul a cîștigat campionatul național, dar nu a promovat nici un jucător în echipa de divizia A, echipa de juniori Petrolul, calificată doar în faza finală a campionatului de juniori, a dat primei echipe elemente remarcabile: internaționalii Dridea și Badea, Florea, regretatul Tabarcea etc., care au contribuit ani de-a rîndul la o reprezentare valoroasă a echipei lor pe plan național și chiar internațional.

Prin exemplul arătat, susținem teza că nu este suficientă doar depistarea unor tineri jucători, munca de formare a lor fiind de maximă importanță.

Considerăm că o adevărată muncă de selecție trebuie să aibă la bază cîțiva parametri precișI.

a) Indiferent dacă este vorba de un tînăr de 13 sau 17 ani, pentru a fi selecționat (sau promovat) trebuie observat într-o suită de jocuri, acasă și în deplasare (foarte mulți se comportă diferit în deplasare, datorită unor stări emoționale excesive și a lipsei de curaj), observare care trebuie făcută de o singură persoană.

b) După o atentă urmărire într-o suită de jocuri în echipa proprie, în care trebuie să apară (dacă este cazul) îndeminarea și capacitatea tehnică, gîndirea, personalitatea, eventual 3—4 acțiuni cu execuții excelente (peste nivelul colegilor din echipă), va fi încercat în 2—3 jocuri amicale în echipa în care va fi promovat.

Pentru reușita acestei probe, antrenorul trebuie să-i asigure, pe cît posibil, climatul și sarcinile de joc (apropiate de cele interpretate în echipa de unde a provenit) avînd răbdare, pentru că manifestările noului încercat s-ar putea să-l nemulțumească la început.

c) În eventualitatea reușitei, se vor face expertize de ordin fizic, pentru stabilirea calităților fizice de bază. Fără calități de viteză și rezistență, viitorul proces de pregătire, indiferent de volumul de muncă și de anii de lucru, nu va avea eficiență, iar tehnicienii respectivi vor ajunge să motiveze așazisa „plafonare", care, de fapt, a existat în aceste cazuri din momentul selecționării tînărului lipsit de calitățile amintite.

d) Din experiența muncii cu tineretul, s-a constatat că cea mai eficientă selecție — privind criteriile amintite — se face între 15—17 ani, așa cum viața practică a dovedit-o în ultimii ani în cazurile jucătorilor Dumitrache, Dinu, Dumitru, Cristache, Petreanu, Beldeanu ș.a.

e) Aspectul selecției trebuie urmărit în perioada de cunoaștere a tînărului și prin investigații în direcții mai greu de cunoscut, subiective, cum sînt pasiunea pentru fotbal, dorința de afirmare, perseverența în joc și în pregătire etc.

Lipsa acestor trăsături, prezența, în schimb, a unor vicii declanșate deja la vîrste fragede, indiferent de talentul care se manifestă în teren, sînt date obiective care prevestesc un viitor fără perspective, cu o durată meteorică, și în fotbalul nostru astfel de exemple, spre regretul nostru, au fost suficiente.

f) De mare ajutor — sprijinul științelor medicale, care ne furnizează date obiective, de maxim interes.

Astăzi, cînd procesul de antrenament a devenit extrem de dur, medicina, pusă în slujba realizării marilor performanțe, ne asigură nu numai starea de sănătate — condiție elementară pentru orice sportiv —, ci și investigații care facilitează atît cunoașterea capacității umane, cît și dirijarea efortului spre acumulări pînă la nivelul maxim al posibilităților organismului.

g) Mult controversata problemă a gabaritului o considerăm oportună, dar, deocamdată, greu de rezolvat în fotbalul nostru, datorită taliei medii a jucătorilor actuali.

Pentru a descoperi elemente de valoare, a le crește și a le forma, atît la cluburile de performanță, cît și la nivelul echipelor naționale, trebuie să lărgim sfera de cunoaștere și să stabilim jaloane călăuzitoare pentru munca de selecție, cu atît mai mult cu cît literatura de specialitate este lipsită de materiale și date ajutătoare.

Gheorghe OLA
antrenor federal
prof. M. TATARASCU
membru al comisiei centrale de juniori

LOTO — PRONOSPORT

TRAGERILE SPECIALE ALE REVELIONULUI 1970

1 IANUARIE 1970 — CONCURS SPECIAL PRONOEXPRES

2 IANUARIE 1970 — TRAGEREA SPECIALĂ LOTO

Administrația de Stat Loto-Pronosport organizează în zilele de 1 ianuarie 1970, Concursul special Pronoexpres al Revelionului iar în ziua de 2 ianuarie 1970, tragerea specială Loto a Revelionului.

Concursul special Pronoexpres și tragerea specială Loto a Revelionului 1970, atribuie participanților premii în autoturisme, excursii și bani.

Astfel, participînd la tragerile speciale Loto și Pronoexpres ale Revelionului 1970 puteți cîștiga în număr NELIMITAT: excursii în Japonia (Expo „70"), Mexic (cu prilejul Campionatului mondial de fotbal 1970), Italia, Turul Bulgariei, Turul Austriei, Belgrad—Budapesta—Sofia și autoturisme: **Dacia 1 300, Dacia 1 100, Moskvici 408 cu 4 faruri și radio, Skoda 1 000 MB, Trabant 601 și numeroase premii în bani.**

La concursul special Pronoexpres al Revelionului din 1 ianuarie 1970 — se participă cu bilete de 3, 6 și 15 lei.

La tragerea specială Loto a Revelionului din 2 ianuarie 1970 se participă pe bilete de 2, 5 și 15 lei.

Amănunte la agențiile Loto-Pronosport.

● Astăzi este ultima zi în care vă mai puteți procura biletele pentru concursul Pronoexpres de miercuri 17 decembrie 1969.

PREMIILE CONCURSULUI PRONOEXPRES DIN 10 DECEMBRIE 1969:

EXTRAGEREA I: Categoria a II-a: 102,3 premii a 1.920 lei; Categoria a III-a: 2499,7 premii a 39 lei.

EXTRAGEREA a II-a: Categoria A: 1,9 premii a 44.164 lei; Categoria B: 211,6 premii a 397 lei; Categoria C: 3404,8 premii a 25 lei.

DECEMBRIE
LUNA CADOURILOR

tel
14.92.05
14.00.75
zilnic între orele 10-20

VREȚI SĂ OFERIȚI CEL MAI POTRIVIT CADOU?
SFĂTUIȚI-VĂ CU MOȘ GERILĂ!
Magazinele vă oferă un larg sortiment de cadouri:

— confecții — dulciuri
— tricotaje — băuturi
— lenjerie — jucării
— încălțăminte — cosmetice
— marochinărie — ceasuri
— articole de sport. — gablonzuri

(3 205)

Trimisul nostru special, ROMEO CĂLĂRAŞANU, transmite din Varşovia:

APRECIERI FAVORABILE LA ADRESA PUGILIŞTILOR ROMÂNI

Speranţele noastre olimpice şi-au luat rămas bun de la boxerii cu care s-au înfruntat timp de o săptămînă pe ringul din Lodz. Pentru români bilanţul cu care s-a încheiat competiţia este evident superior celui de anul trecut, de la Leningrad. Două medalii de aur, prin Györffi şi Dascălu, una de argint, prin Moraru, şi 3 de bronz, Ivan, Dumitraşcu şi Silişte, faţă de una de argint şi una de bronz în anul trecut. În ansamblu, reprezentativa ţării noastre s-a prezentat bine de data aceasta, motiv pentru care trebuie felicitat atît antrenorul *Geza Fürész*, cît şi cei mai mulţi dintre boxerii care au dus greul luptei aci la Lodz. Evoluţia sportivilor români n-a fost apreciată numai din punct de vedere al combativităţii, cum se întîmpla în trecutul nu prea îndepărtat, ci şi pe plan tehnico-tactic. Se impune însă o analiză serioasă a modului cum au evoluat băieţii noştri, pentru că, unii dintre ei au avut lacune. Dar despre acestea atunci cînd ne vom întoarce acasă.

Cred că este interesant să redau cîteva aprecieri competente făcute atît de gazdele noastre, cît şi de specialiştii străini prezenţi la Lodz. De pildă, *Luciano Fileni*, martor al întrecerilor şi personalitate marcantă în A.I.B.A., a ţinut să aprecieze stilul curat de luptă al multora dintre boxerii noştri: „ROMÂNII AU TEMPERAMENT, STIL DE LUPTĂ LATIN. CRED CĂ, CIZELÎNDU-ŞI TEHNICA, EI POT FI RIVALI DEMNI ORICĂROR BOXERI". Duminică seara, televiziunea poloneză a redat în întregime finalele de la Lodz, iar comentatorul aprecia: *„Atît la europenele de la Bucureşti cît şi la turneul speranţelor de la Lodz, boxerii polonezi au decepţionat. Aceste competiţii au constituit o tristă şcoală pentru noi, BOXERII POLONEZI AU FOST DEPĂŞIŢI FIZIC ŞI TACTIC DE SOVIETICI, ROMÂNI şi în general, pregătirea fizică şi tehnică a adversarilor a fost mai bună ca a sportivilor noştri".*

ROMÂNIA, O ECHIPĂ „TOTDEAUNA DIFICILĂ CA MANIERĂ DE JOC"

(Urmare din pag. 1)

AGREABILUL, ÎN FAVOAREA UTILULUI.

Selecţionerii francezi motivează cumva (*Michel Celaya*: „S-A CÎŞTIGAT, ŞI ACESTA ESTE PRINCIPALUL PENTRU NOI"), dar *faptul că la sfîrşitul meciului echipa Franţei a fost fluierată de publicul tarbez nu poate fi uitat aşa de repede.* Trebuie, de asemenea, spus că în diferite cronici, apărute azi în *„l'Equipe"* şi *„La Dépêche du Midi"*, sînt formulate critici şi la adresa jocului prestat de rugbyştii români — *deseori eficace, dar rareori spectaculos şi uneori chiar distructiv.* Cronicarii cotidianului parizian de specialitate insistă asupra faptului că s-a asistat la nu mai puţin de 87 de tuşe (45 în favoarea francezilor, 42 în favoarea românilor), ceea ce spune destul de mult despre maniera în care s-a jucat.

APRECIERI INDIVIDUALE

Iată şi cîteva aprecieri individuale făcute după meci de tehnicienii şi cronicarii francezi. *Villepreux*: Două acţiuni ofensive magnifice, una pe partea deschisă, alta pe partea închisă, multă autoritate şi precizie în toate fazele; *Bourgarel*: şi-a confirmat talentul şi calităţile, în primul rînd supleţea şi viteza, care l-au făcut o aripă de reală valoare internaţională; *Marot*: cîteva intervenţii strălucite, dar n-a avut ocazia să dovedească decît talentul personal; *Trillo*: în cîteva acţiuni — puţine — a arătat că rămîne un jucător de mare clasă; *Bonal*: un minimum de baloane cu care a reuşit cîteva acţiuni care i-au confirmat selecţionarea; *Dehez*: n-a strălucit în atac, în schimb se poate aprecia că a fost un şuteur deosebit de preţios; *Puget*: este neîndoielnic în formă, dar n-a orientat jocul aşa cum ne place să-l vedem că o face; *Darbos*: şi-a confirmat calităţile cunoscute de mai bine de 10 ani; *Dauga*: se îndreaptă cu paşi mari spre forma cea mai bună, iar la activul lui, în meciul de duminică, se află cîteva prinderi de baloane magnifice, un imens volum de joc şi singura încercare a partidei; *Yachvili*: a acoperit o enormă suprafaţă de teren şi, din acest punct de vedere, a jucat fără cusur; *Bastiat*: fără îndoială, cel mai bun jucător din echipa Franţei şi, probabil, i-a determinat pe mulţi cronicari să-i amintească numele cu cele mai mari litere în cronicile de luni; *Savitsky*: a muncit mult, dar misiunea de a-l înlocui pe *Cester* a fost prea grea, ceea ce nu-l împiedică să rămînă un element de perspectivă; *Azarète, Bénésis* şi *Iraçabal*: au constituit linia care a adus suporterilor una din cele mai mari satisfacţii ale meciului, remarcîndu-se atît prin ţinuta în grămadă, cît şi printr-o activitate cu adevărat debordantă în tot timpul jocului.

PAREREA ANTRENORILOR ROMANI

Încă afectaţi de înfrîngere, într-o partidă în care echipa a demonstrat progrese, avînd chiar o reală şansă de a-şi înscrie în palmares o victorie de mare prestigiu, antrenorii *Al. Teofilovici* şi *D. Ionescu* ne-au împărtăşit, la rîndul lor, o serie de aprecieri pe marginea evoluţiei jucătorilor români la *Tarbes*. Linia I (*Baciu, Onuţu, Dinu*) n-a cedat nici un moment în grămadă, dar în schimb n-a strălucit în cîmp şi n-a placat decît foarte rar. Din linia a II-a s-a remarcat *Ţuţuianu*, excelent la margine, unde a prins 15 baloane în dueluri directe cu *Bastiat*, dar şi în jocul de cîmp. *Şerban* a jucat mai puţin bine, dar are meritul că, alături de linia I, a ţinut permanent grămada franceză a cărei superioritate a atins 40 kg. Din linia a III-a, de fapt din întreaga echipă, cel mai valoros jucător a fost *Ciobănel*, care a muncit enorm, intervenind în situaţii extrem de periculoase şi a acoperit un spaţiu foarte mare. Sub valoarea obişnuită a jucat *Răşcanu*, poate chiar unul dintre cei mai slabi din formaţia română. În ceea ce-l priveşte pe *Demian*, el n-a mai avut acea combativitate care-l caracteriza şi s-a făcut remarcat mai mult în dueluri directe cu *Dauga* la tuşă. Perechea de mijlocaşi a evoluat inegal: *Nicolescu* s-a achitat bine de sarcinile postului, în schimb *Florescu* a manifestat tot timpul meciului inconstanţă şi s-a hazardat uneori în acţiuni personale neutile echipei. Foarte bună perechea de centri *Irimescu — Dragomirescu*, dar, din păcate, lipsa de baloane nu le-a permis etalarea tuturor calităţilor şi a formei pe care o au la ora actuală. *Nica*, remarcat, în ordine, după *Ciobănel* şi *Ţuţuianu*, a jucat foarte bine atît în atac, cît şi în apărare, acoperind tot terenul. Partea cea mai slabă a liniei de treisferturi, prin zona căreia s-a şi înscris de altfel, a fost aripa *Wussek*, depăşit frecvent de *Bourgarel* şi intrat în fazele de joc aproape întotdeauna cu întîrziere. Fundaşul *Marinescu* a evoluat bine, corect, intercalîndu-se şi participînd de cîteva ori la atacurile liniei de treisferturi.

După cum am mai anunţat, RUGBYŞTII ROMÂNI VOR JUCA JOI LA BRIVE, ÎN COMPANIA UNEI SELECŢIONATE REGIONALE, ÎNTĂRITĂ CU JUCĂTORI DE LA AGEN.

★

PARIS, 15 (Agerpres). — Comentînd meciul de rugby România — Franţa, disputat la Tarbes şi cîştigat de gazde cu scorul de 14—9, corespondentul Agenţiei „France Presse" evidenţiază, între altele:

„După o primă repriză în care francezii au dezamăgit printr-un joc extrem de prudent (joc închis cu multe degajări în tuşe), partea a doua a partidei a fost de o calitate superioară. Francezii au avut un prim sfert de oră excelent, în care de altfel şi-au asigurat avantajul. Apoi, am asistat la o puternică revenire a românilor, care au atacat spectaculos pe linia de treisferturi şi tocmai la un asemenea atac Irimescu a reuşit un frumos drop-goal. Echipa Franţei are scuza absenţei unor titulari din formaţie, dar antrenorii francezi vor trebui să pună la punct o echipă mult mai puternică pentru a putea face faţă în „Turneul celor cinci naţiuni". În ceea ce-i priveşte pe români, ei rămîn o echipă capabilă să dea întotdeauna o replică viguroasă. Au făcut însă greşeala de a închide jocul, deşi în sînul formaţiei există elemente care au aptitudini pentru un rugby mai modern şi mai spectaculos".

O fază din meciul Australia — Israel (1—1). În atac, echipa Australiei

Telefoto: A.P.—AGERPRES

Fotbal meridiane

CAMPIONATELE ÎN ŢĂRILE EUROPENE

BULGARIA. În condiţii neprielnice de joc — ceaţă, terenuri înzăpezite, timp rece s-au desfăşurat meciurile din etapa a 14-a, penultima din turul campionatului bulgar. Lidera Levski-Spartak a dispus greu, la Sofia, de Trakia cu 2—1 (1—1), prin golurile marcate de Asparuhov şi Mitkov, respectiv Dermendjiev. La Vraţa, campioana Ţ.S.K.A. şi Botev au terminat întîlnirea fără să marcheze nici un punct. Scorul etapei a fost stabilit la Varna, unde Cerno More a dispus de Marek cu 4—0, dar înaintaşii echipei locale au ratat şi alte ocazii favorabile. Victorie în deplasare a reuşit şi J.S.K. Slavia, care a întrecut la Pernik formaţia minerilor, Krakra, cu 2—1. Alte rezultate: Dunav — Cernomoreţ 1—1, Etar — Mariţa 1—0, Akademik — Beroe 2—0, Lokomotiv — Spartak 0—0. Clasament: Levski-Spartak 25 p, Ţ.S.K.A. 22 p, Trakia 19 p, J.S.K. Slavia 17 p, Cerno More 16 etc.

GRECIA. În etapa a 11-a, liderul clasamentului, Panathinaikos Atena a învins cu scorul de 2—0 echipa Panseraikos. Alte rezultate: Olympiakos Pireu — Panionios 4—1; Olympiakos Cipru — A.E.K. 1—1; Egaleo — Paok 2—2; Pierikos — Heraklis 1—1; Kavala — Vyzas 1—1; Proodeftiki — Ethnikos 2—0. În clasament conduce Panathinaikos Atena cu 32 p.

SPANIA. — În etapa a 14-a, Atletico Madrid a pierdut în deplasare cu 1—2 la Real Sociedad, iar Atletico Bilbao a terminat la egalitate 0—0 pe teren propriu cu Valencia. Alte rezultate: Elche — Saragossa 1—1; Coruna — Mallorca 1—1; Sabadell — Sevilla 2—1; Pontevedra — Celta 0—2; Real Madrid — Granada 2—0; Las Palmas — Barcelona 1—0. Clasament: 1. Atletico Madrid — 21 p; 2. Real Madrid — 20 p; 3. Atletico Bilbao — 19 p etc.

PORTUGALIA. După disputarea a 11 etape în clasament conduce detaşat formaţia Sporting Lisabona cu 19 p, urmată de Benfica Lisabona — 15 p, Varzim — 14 p etc. În etapa a 11-a, Sporting a învins cu 3—0 pe Cuf, iar Benfica a terminat la egalitate: 2—2 cu Barreirense. Alte rezultate: Varzim — F.C. Porto 1—0; Guimaraes — Tomar 2—1; Setubal — Belenenses 4—0; Braga — Academica 1—1; Leixoes — Boavista 6—2.

BELGIA. — Etapa a 14-a: Anderlecht — La Gantoise 3—1; Racing White — F.C. Liège 0—0; Standard Liège — Waregem 2—0; Lierse — Ostende 2—0; St. Trond — Beerschot 3—0; Charleroi — Crossing 6—0; Beveren — Beeringen 2—1. Pe primul loc în clasament se află echipa Standard Liège cu 22 de p, urmată de La Gantoise — 19 p etc.

ELVEŢIA. În etapa de duminică Lugano a întrecut cu 5—2 pe Chaux de Fonds, iar F.C. Zürich a dispus cu scorul de 3—0 de Bellinzona. Alte rezultate: Basel — Wettingen 6—2; Friebourg — Bienne 0—1; Servette Geneva — Grasshoppers Zürich 1—1; Winterthur — St. Gall 4—0; Young Boys — Lausanne 3—3. În clasament conduc F.C. Zürich, Lugano şi Lausanne cu cîte 16 p, urmate de Servette Geneva — 15 p.

AUSTRIA. — A luat sfîrşit turul campionatului. După 15 etape, pe primul loc în clasament se află echipa Austria Viena cu 24 de p, urmată de Wacker Innsbruck — 20 p, Wiener Sport Klub — 19 p, Austria Salzburg, Sturm Graz — 17 p etc.

FRANŢA. În etapa a 18-a: Bordeaux — Marseille 2—2; Nimes — Lyon 5—2; Valenciennes — Strasbourg 2—0; Ajaccio — Rennes 4—2; Sedan — Angers 3—1; Sochaux — Bastia 2—1. În clasament continuă să conducă St. Etienne cu 29 p (două jocuri mai puţin), urmată de Bordeaux — 23 p, Marseille — 20 p (un meci mai puţin) etc.

IUGOSLAVIA. — În derbiul ultimei etape a turului, echipa Zeleznicear Sarajevo a învins în deplasare cu scorul de 4—1 formaţia Steaua Roşie Belgrad. Alte rezultate: Sarajevo — Partizan Belgrad 0—0; Bor — Hajduk Split 1—1; Celik — Vardar 1—1; Maribor — Dinamo Zagreb 0—0; F.C. Zagreb — Radnicki Niş 2—1; Olimpia Liubliana — Sloboda 4—2; Vojvodina Novi Sad — Radnicki Kragueva ţ 2—1. În clasament, pe primul loc se află Zeleznicear Sarajevo cu 25 p din 34 posibile, urmată de Steaua Roşie Belgrad — 24 p, Dinamo Zagreb — 22 p etc. Campionatul se reia la 8 martie 1970.

DOI JUCĂTORI PERUVIENI SUSPENDAŢI PE UN AN

Doi jucători ai echipei de fotbal a Perului (formaţie calificată pentru campionatul mondial din Mexic), Ramon Mifflin şi Nicolas Fuentes au fost suspendaţi de Federaţia internaţională pe timp de un an ca urmare a eliminării lor de pe teren în timpul meciului Bolivia — Peru disputat pe stadionul din La Paz. În cazul că F.I.F.A. nu va reveni asupra acestei hotărîri cei doi fotbalişti peruvieni nu vor putea fi incluşi în echipa pentru turneul din Mexic.

sportul în lume

ANCHETĂ PRIVIND INFLUENŢA MAFIEI ÎN BOXUL PROFESIONIST

NEW YORK 15 (Agerpres). — *Organizatorul american de box Teddy Brenner, matchmaker la „Madison Square Garden", a fost convocat de procurorul Frank Hogan care întreprinde a vastă anchetă asupra influenţei Mafiei în boxul profesionist din statul New York. După afacerea „Carbo", aceasta este cea mai importantă dezvăluire făcută de justiţia americană în legătură cu boxul profesionist. Între altele se bănuieşte că meciul dintre Nino Benvenuti şi Dick Tiger, disputat în luna mai la New York, ar fi fost aranjat aducînd mari beneficii bookmakerilor, boxerilor şi managerilor interesaţi în această întîlnire.*

ZIG-ZAG FOTBALISTIC

DECESUL UNUI FOTBALIST RENUMIT

Unul din cei mai străluciţi fotbalişti uruguayeni ai tuturor timpurilor, Jose Piendibene, a încetat din viaţă la Montevideo în vîrstă de 79 de ani. El a fost idolul clubului Penarol, fiind poreclit „El maestro" pentru virtuozitatea jocului său. În perioada anilor 1908—1929, Piendibene a participat la campionatul mondial, la campionatele sud-americane şi la turnee internaţionale, apărînd culorile Uruguay-ului.

În semn de admiraţie pentru Jose Piendibene, la aflarea ştirii decesului său, Camera Deputaţilor din Uruguay a suspendat şedinţa şi a păstrat un minut de reculegere.

O SUPORTERĂ RĂBDĂTOARE...

Fotbalul englez are suporteri fanatici şi în rîndurile elementului feminin. Iată un exemplu: D-na Bawber, menajeră în oraşul Lincoln, şi fiul ei Ken, în vîrstă de 24 de ani, au făcut coadă timp de cinci ore pentru a fi **primii** cumpărători ai biletelor de intrare la meciul dintre echipele Lincoln City şi Derby County. Este şi acesta un semn de devotament pentru echipa favorită!

UN MILION DOLARI

Pregătirile reprezentativei de fotbal a Braziliei în vederea campionatului mondial din Mexic vor costa un milion de dolari, a dezvăluit Abilio de Almeida, coordonator al Confederaţiei braziliene a sporturilor care a participat la congresul Federaţiei sudamericane de fotbal. El a subliniat că înfrîngerea brazilienilor în 1966 cu prilejul C.M. din Anglia „a constituit o lecţie bună", actuala reprezentativă naţională fiind mai bună decît aceea care a participat la ultimul campionat mondial. Federaţia de specialitate a pregătit un plan minuţios de lucru pentru echipa naţională, în baza căruia trei misiuni de specialişti brazilieni au vizitat deja Mexicul, unde au inspectat terenurile, hotelurile, etc. ocupîndu-se de detaliile cele mai mărunte. În ce priveşte problema aclimatizării la altitudinea Mexicului, Almeida a indicat că echipa Braziliei se va instala timp de o lună în capitala Columbiei, Bogota, oraş situat la aceeaşi altitudine cu capitala aztecă.

DISCIPLINA PE TERENURILE DE FOTBAL

Un comunicat al federaţiei engleze de fotbal anunţă că la 14 ianuarie 1970, va avea loc o reuniune a reprezentanţilor Asociaţiei jucătorilor profesionişti, Comitetului arbitrilor, Ligii de fotbal şi ai altor organisme, pentru a examina împreună problema disciplinei pe terenurile de sport. Comitetul pentru disciplină al federaţiei a exprimat, la rîndul său, „satisfacţia pentru îmbunătăţirea generală a conduitei generale a jucătorilor pe terenuri în ultimele trei săptămîni". Într-adevăr, în această perioadă nici un fotbalist nu a fost eliminat din jocurile de campionat.

INTERZIS DE... ÎNJURAT!

Dornică să menţină nealterată frumuseţea practicării sportului cu balonul rotund, Liga de fotbal din Anglia a elaborat un „Cod pentru arbitri" de care jucătorii vor trebui, în primul rînd, să ţină seama. Astfel, fotbaliştii englezi nu vor mai avea voie să exprime înjurături pe teren şi nici un fel de cuvinte injurioase sub ameninţarea de a fi excluşi din joc de către arbitri. Cavalerii fluierului vor avea de asemenea dreptul să penalizeze un jucător care „trage de timp" oferind (între altele) mingea conducătorului jocului cu un surîs angelic. În sfîrşit, un fotbalist care va discuta o hotărîre a arbitrului riscă, de acum înainte, să se trezească imediat în... vestiare.

TRACTORUL BRAŞOV — T.E.D. ISTANBUL 5-4, LA SABIE

Sabrerii clubului T.E.D. Istanbul, componenţi ai echipei balcanice a Turciei, au evoluat la Braşov în compania echipei locale Tractorul Braşov. Gazdele au învins cu 5—4. Realizatori: Nilcă 3 v., Pop şi Vlad cîte o victorie, respectiv Kemal 2 v., Ogüder şi Aktoni cîte o victorie.

CAMPIONATUL DE TENIS DE MASĂ

(Urmare din pag. 1)

lis — Singeorgian 2—0. **Progresul Bucureşti — C.S.M. Iaşi 9—0, C.S.M. I Cluj — Voinţa Arad 9—7** (Giurgiucă — Truppel 2—0, Doboşi — Covaci 2—0, Negulescu — Rethi 0—2, Suciu — Demian 1—2, Giurgiucă, Doboşi — Demian, Rethi 0—2, Giurgiucă — Covaci 2—0, Doboşi — Rethi 1—2, Negulescu — Demian 2—0, Suciu — Truppel 1—2, Giurgiucă — Rethi 0—2, Doboşi — Demian 2—0, Negulescu — Truppel 2—0, Suciu — Covaci 0—2, Giurgiucă — Demian 2—0, Doboşi — Truppel 2—1, Negulescu — Covaci 2—0). **Voinţa Braşov — Dinamo Craiova 9—6, C.S.M. I Cluj — C.S.M. II Cluj 9—3** (Suciu — Carmen Crişan 0—2, Negulescu — Bozga 2—0, Doboşi — Papp 0—2! Suciu — Bozga 2—0), **Voinţa Arad — Politehnica Timişoara 9—0, Politehnica Bucureşti — Comerţul Tg. Mureş 9—5, Dinamo Craiova — C.S.M. Iaşi 9—5, Voinţa Bucureşti — Voinţa Braşov 9—5.**

FEMEI: **Progresul Bucureşti — Comerţul Tg. Mureş 5—0, Dinamo Craiova — Voinţa Bucureşti 5—3, Rapid Braşov — Tehnolemn Timişoara 5—0, Spartac Bucureşti — Voinţa Arad 5—0** (neprezentare), **Rapid Braşov — Comerţul Tg. Mureş 5—1.**

Întrecerile continuă, tot în sala Floreasca, azi, cu începere de la ora 8 şi ora 16.

HANDBALIŞTII NOŞTRI EVOLUEAZĂ ÎN CEHOSLOVACIA

După succesele obţinute în compania Elveţiei şi R. D. Germane, reprezentativa României de handbal masculin susţine o nouă întîlnire, de data aceasta în compania naţionalei Cehoslovaciei, campioană mondială. Partida va avea loc la Ostrava şi este aşteptată cu un justificat interes, ţinînd seama de valoarea echipelor care se confruntă.

AVANPREMIERA CAMPIONATULUI MONDIAL DE HOCHEI

(Urmare din pag. 1)

ditaţi să oficieze la Bucureşti şi Galaţi. Răspunzînd tendinţelor novatoare şi de progres care animă Liga, **MIROSLAV SUBRT S-A ORIENTAT SPRE CAVALERI AI FLUIERULUI CONSACRAŢI, TRECUŢI PRIN FOCURILE ŞI EMOŢIILE MECIURILOR GRELE,** dar — deopotrivă — **şi spre tineri care traversează acum ucenicia grea a acestei profesiuni de mare responsabilitate.**

În grupa B, de la Bucureşti, vor conduce: **Turceanu** şi **Gubernu** (rezervă C. Sgîncă) — România, **Wycisk** — Polonia, **Wold** — Norvegia, **Bader** — R.F.G., **Nakano** — Japonia, **Ehrensperger** — Elveţia, **Popov** — Bulgaria, **Valentin** — Austria, **Paily** — S.U.A. şi **Duşanovici** — Iugoslavia;

iar în grupa C: **Taşnadi** şi **C. Sgîncă** (rezerve **Fodor** şi **Gubernu**) — România, **Stenico** — Italia, **De Paepe** — Belgia, **Noncev** — Bulgaria, **Pianfetti** — Franţa, **Bjerreggard** — Danemarca şi **Van de Ven** — Olanda.

DIRECTORATELE CONFIRMATE DE CONSFĂTUIRE

Iată şi directoratele confirmate de consfătuire:

GRUPA B (BUCUREŞTI): J. Ahearne (din partea L.I.H.G.), **Militaru** şi **Teodorescu** (România), **Grzechocinski** (Polonia), **Martinsen** (Norvegia), **Lenoir** (Elveţia), **Jerala** (Iugoslavia), **Sabetzki** (R.F.G.), precum şi cîte un reprezentant, încă nedesemnat, din partea S.U.A. şi Japoniei.

GRUPA C: Dr. Dobida (Austria), **Crotti** (Italia), **dr. Laszlo** (Ungaria), **Faure** (Franţa), **Shweers** (Olanda), **Lekens** (Belgia), **Bloch** (Danemarca), **Pavlov** (Bulgaria), **Smerecinski** şi **Oprică** (România) şi **Miroslav Subrt**, din partea L.I.H.G.

CITEVA IMPRESII ALE OASPEŢILOR

În încheiere să inserăm cîteva impresii ale oaspeţilor:

ERNESTO CROTTI (Italia): „Am fost în România de trei ori ca jucător în echipa naţională a ţării mele şi de fiecare dată m-am înapoiat cu o impresie excelentă, cu imaginea unui popor harnic, ospitalier, temperamental, foarte apropiat nouă. Această a patra vizită, de data aceasta ca reprezentant al Federaţiei italiene, nu face excepţie".

ANTOINE FAURE (Franţa): „Primire desăvîrşită, ospitalitate călduroasă, o atmosferă colegială propice muncii constructive!"

VASIL POPOV (Bulgaria): „Voi avea cinstea să arbitrez în grupa B. Dacă şi campionatul se va desfăşura ca această consfătuire a noastră, atunci succesul este dinainte asigurat".

RETO TRATSCHIN (Elveţia): „Îmi plac oamenii meticuloşi, poate pentru că şi eu am acest „viciu". Dar românii întrec orice închipuire!"

CEI MAI BUNI ŞAHIŞTI AI ANULUI

MADRID, 15 (Agerpres). — Asociaţia comentatorilor de şah întruniţi la Palma de Mallorca cu prilejul recentului turneu internaţional, a acordat titlul de cel mai bun jucător al anului (un fel de premiu „Oscar" al şahului), campionului mondial, marele maestru sovietic Boris Spasski. Îl urmează în clasamentul celor mai buni 10 jucători: Victor Korcinoi (U.R.S.S.), Tigran Petrosian (U.R.S.S.), Bent Larsen (Danemarca), Lev Polugaevski (U.R.S.S.), Vlastimil Hort (Cehoslovacia), Lajos Portisch (Ungaria), Vasili Smislov (U.R.S.S.), Efim Gheller (U.R.S.S.), Svetozar Gligorici (Iugoslavia).

Patinatorii maghiari s-au remarcat în concursul de la Budapesta

BUDAPESTA, 15 (*prin telefon*). — S-au încheiat întrecerile concursului internaţional de patinaj artistic organizat cu prilejul aniversării a 100 de ani de la crearea federaţiei maghiare de specialitate.

Amîndouă probele individuale au prilejuit un succes pentru patinatorii ţării gazdă, care au terminat învingători în faţa unei concurenţe foarte puternice. La băieţi, pe primul loc s-a clasat *Laszlo Vajda* (Ungaria) cu 240,7 p, urmat de *J. Schneider* (Austria) 233,8 p şi *F. Schutor* (R.F.G.) 226,7 p. Patinatorul român *Gheorghe Fazekaş* ocupă locul opt, cu 199,7 p. El lasă în urmă pe campionul Iugoslaviei, *Zoran Matas*.

În proba feminină, primele locuri revin următoarelor în ordine: *Zsuzsa Homolya* (Ungaria) 184,6 p; *Barbara Warminska* (Polonia) 181,9 p; *Sofia Wagner* (Ungaria) 177,4 p, *Vera Varga* (Ungaria) 175,2 p. Pe locul cinci — *Beatrice Huştiu* (România) 174,3 p, clasată înaintea altor cinci concurente.

La finele concursului a avut loc o interesantă demonstraţie, la care au luat parte şi campionii europeni Gaby Seyfert (R.D.G.) şi Ondrej Nepela (Cehoslovacia).

TELEX - TELEX - TELEX - TELEX - TELEX - TELEX - TELEX

HALTEROFILII CLUJENI ÎNVINGĂTORI LA BRATISLAVA

PRAGA, 15 (Agerpres). — La Bratislava s-a disputat întîlnirea internaţională de haltere dintre selecţionata locală şi echipa oraşului Cluj. Sportivii români au terminat învingători cu scorul de 4—3.

În cursul unei gale pugilistice desfăşurate la Ciudad de Mexico, fostul campion mondial la categoria pană Ultiminio „Sugar" Ramos, a învins prin K.O. în prima repriză pe columbianul Castelbondo.

■

În cursa ciclistă de şase zile, **care se desfăşoară în prezent pe velodromul acoperit din Amsterdam, conduce cuplul vest-german Bugdahl - Kemper cu 78 p. Îi urmează perechile Post (Olanda) — De Loof (Belgia), Oldenburg (R.F. a Germaniei) — Loevesijn (Olanda) şi Gilmore — Lawrie (Australia.**

■

Sportivul uruguayan Artigas Perez *a stabilit un nou record mondial de rezistenţă, mărşăluind fără întrerupere timp de 169 de ore. Recordul anterior aparţinea atletului francez Jean Nanson cu 162 de ore.*

■

Turneul internaţional masculin de handbal **de la Harkov a fost cîştigat de reprezentativa U.R.S.S., urmată de R.S.S. Ucraineană, R.S.F.S. Rusă şi Iugoslavia. În ultima zi a competiţiei, echipa U.R.S.S. a învins cu scorul de 28 — 17 (13—9) formaţia R.S.F.S. Ruse.**

■

Concursul internaţional de ciclocros de la Friburg (Elveţia) i-a revenit ciclistului elveţian Hermann Gretener, care l-a învins la sprintul final pe compatriotul său Frischknecht. Campionul vest-german Rorf Wolfshohl a ocupat locul şase.

■

După disputarea a trei runde şi a partidelor întrerupte, *în turneul de şah de la Moscova conduce neînvinsă Lemaciko (URSS) cu 3 p, urmată de Medianikova (URSS) — $2\frac{1}{2}$ p, Konopleva (URSS) — 2 p, Baumstark (România), Ostrovskaia (URSS), Beloveneţ (URSS) — $1\frac{1}{2}$ puncte. În runda a 3-a, Gertrude Baumstark (cu piesele negre) a cîştigat la Jurcinska (Polonia), iar Lemaciko a învins-o pe Eretova.*

În runda a 13-a a turneului *de la Belgrad, Gligorici a cîştigat la Bukici, Matulovici la Ostoici şi Ivkov la Janosevici. În clasament conduce Matulovici (Iugoslavia) cu $8\frac{1}{2}$ (1) p, urmat de Lengyel (Ungaria), Polugaevski (URSS), Ivkov (Iugoslavia), Gligorici (Iugoslavia) — $8\frac{1}{2}$ p, Gheller (URSS) — $7\frac{1}{2}$ (1) p etc.*

CLASAMENTUL „CUPEI MONDIALE" LA SCHI

După desfăşurarea probei masculine de coborîre de la Val d'Isère, în clasamentul „Cupei Mondiale" conduc italianul Gustavo Thoeni, şi australianul Malcolm Milne cu cîte 25 p, urmaţi de Patrik Russel (Franţa) şi Jean-Daniel Daetwyler (Elveţia), cu cîte 20 p. etc.

În clasamentul pe ţări, primul loc este deţinut de Franţa — 155 p, urmată de S.U.A. — 68 p, Austria — 47 p, Elveţia — 33 p etc.

ALEXANDRA NICOLAU PRINTRE FRUNTAŞE

Şahista româncă Alexandra Nicolau, după ce a remizat în runda a 9-a cu campioana mondială, Nona Gaprindaşvili, în turneul de la Vrnjacka Banja, în runda a 10-a a învins-o pe Anevoldsen. Margareta Teodorescu (cu piesele negre) a cîştigat la Tuk. Gaprindaşvili a întrerupt cu Vokralova. Clasamentul după 10 runde: 1. Gaprindaşvili (U.R.S.S.) $7\frac{1}{2}$ p (1); 2. Alexandra Nicolau (România) $7\frac{1}{2}$ p, 3. Milunka Lazarevici (Iugoslavia) 7 p (1); 4. Ivanka (Ungaria) $5\frac{1}{2}$ p; 5. Stadler (Iugoslavia) 5 p (1); 6. Teodorescu (România) 5 p.

Tiparul I.P. „Informaţia", str. Brezoianu nr. 23—25, Bucureşti

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXV — Nr. 758 (6192) ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT Miercuri 17 decembrie 1969

IERI A ÎNCEPUT ÎN CAPITALĂ

O importantă reuniune internațională sub egida UNESCO

Subiectul în discuție: Sportul pentru toți

Ieri, la Casa oamenilor de știință din Capitală, au început, sub egida UNESCO, lucrările unei importante reuniuni internaționale care dezbate problemele legate de necesitatea practicării sportului de masă în lume. La reuniune participă JULIEN FALIZE — Belgia, secretar general al Consiliului Internațional pentru Educație Fizică și Sport, și O. W. MILLER — Guiana, delegați din partea UNESCO, R. BAZENNERIE — Franța, JANUS PIEWCZIEWICZ — Polonia, JAROMIR TOMANEK — Cehoslovacia, DONALD ANTHONY — Anglia și NICU ALEXE — România.

Subiectul general pus în discuție, „Sportul pentru toți", cuprinde cîteva subpuncte, care constituie de fapt ordinea de zi a lucrărilor ce se vor dezbate timp de două zile: analiza necesității practicării sportului de masă, sportul de masă ca parte integrantă a educației globale și permanente, caracterul științific al sportului de masă, diferite forme de educație fizică și de destindere ale omului în timpul liber, lupta pentru menținerea sănătății și practicarea zilnică a unui program minim de educație fizică, baza materială și problemele administrative ale sportului de masă etc.

Reuniunea a fost deschisă de conf. dr. EMIL GHIBU — vicepreședinte al C.N.E.F.S., care a adresat un călduros salut participanților și a urat succes lucrărilor ce vor dezbate o temă atît de importantă din viața omului zilelor noastre.

Un aspect din timpul lucrărilor

Trimisul nostru special, CONSTANTIN FIRĂNESCU, transmite din Scoția:

Dinamo Bacău—Kilmarnock în turul III al C.E.T.

GLASGOW, 16 (prin telefon). — Plecați luni dimineața — cu avionul, din București — ne-au fost necesare aproape 14 ore pentru a traversa continentul și a ajunge în Scoția. Firește, timpul efectiv de zbor s-a redus doar la aproximativ 5 ore, dar durata călătoriei s-a prelungit atît de mult din cauza escalelor și a transbordărilor la care au survenit întîrzieri de zeci de minute, provocate de vremea nefavorabilă. Pe aeroportul din Frankfurt, de pildă, unde cădea o puternică ninsoare, am fost nevoiți să așteptăm decolarea spre Londra cu o oră mai mult decît fusese prevăzut, iar din capitala Angliei, avionul care ne-a adus la Glasgow, a plecat, de asemenea, cu circa 80 de minute întîrziere.

Oboseala și nervozitatea create de acest greu și îndelung drum au fost însă atenuate, în final, ca urmare a primirii cordiale ce ni s-a făcut din partea gazdelor noastre, reprezentate prin președintele clubului Kilmarnock și antrenorul echipei scoțiene. Numeroși ziariști și fotoreporteri au așteptat, la rîndul lor, pe aeroportul din Glasgow, sosirea delegației noastre pentru a realiza primele interviuri și fotografii. Bineînțeles, cei mai solicitați în acest sens au fost antrenorul Valeriu Neagu, precum și internaționalii echipei, Dembrovschi și Ghiță.

Spre satisfacția noastră, gazdele ne-au scutit de a mai parcurge în acea seară drumul pînă în localitatea Kilmarnock, asigurîndu-ne cazarea la un hotel din Glasgow, ce poartă numele celebrului roman „Ivanhoe". De altfel, aici vom locui pe timpul șederii în Scotia, urmînd să mergem la Kilmarnock cu autocarul (cale de aproape 30 km) doar pentru antrenamentul de marți seara al echipei și pentru jocul de miercuri.

Spre deosebire de Glasgow, care este unul din cele mai mari orașe ale Marii Britanii, Kilmarnock are numai 50 000 de locuitori. Aici se află sediul renumitei firme producătoare de whisky

(Continuare în pag. a 3-a)

IERI LA OSTRAVA

HANDBALIȘTII ROMÂNI AU ÎNVINS PE CAMPIONII MONDIALI CU 20-15 (10-9)

(Citiți amănunte asupra desfășurării acestei întîlniri, în pag. a 4-a).

Pregătirea pentru viață

Un cititor atent al „Sportului" nu se poate să nu fi fost frapat de pledoaria insistentă și statornică, făcută în ultimul timp de ziar, pentru trezirea interesului public față de sporturi cu înalte virtuți etice, fizice și morale.

Concentrarea atenției în jurul natației nu a fost întîmplătoare. Ancheta „De ce nu confirmă copiii-minune?", raidurile-anchetă în diferite orașe ale țării și alte articole au vizat, evident, nu numai aspectele specifice performanței — cum ar părea la prima vedere —, ci însăși și, mai ales, conținutul activității sportive școlare, grija față de creșterea copiilor într-un spirit sănătos și pregătirea lor pentru viață.

Recent, cîteva evenimente petrecute în Franța au avut darul de a ne invita din nou la reflectare. Începînd din acest an se introduce în școlile franceze obligativitatea predării înotului. Hotărîrea a fost luată după ce, la 18 iulie, s-au înecat în Loara, la Angers, 19 copii.

Se estimează că în această iarnă, numărul de 1 500 000 schiori care au fost înregistrați pe pîrtiile franceze, dintre care 800 000 elevi ai școlilor de schi, va fi considerabil mărit. La Paris iau ființă trei școli de box școlar pentru copii între 11—16 ani.

Dacă prima măsură nu surprinde pe nimeni, cunoscîndu-se faptul că educația fizică este obiect obligatoriu și pentru obținerea diplomei de bacalaureat, ultima, trebuie să recunoaștem, ne-ar crea unele rezerve dacă nu am fi avizați de conținutul activității și de scopul urmărit. Astfel, se fac asigurări că boxul școlar prezintă toate garanțiile din punct de vedere fizic și moral și că valoarea sa educativă este deosebită, fiindcă nu se urmărește formarea de boxeri și nici practicarea unui box obișnuit, ci angrenarea copiilor într-o activitate sportivă a cărei finalitate este o dezvoltare fizică armonioasă și formarea caracterului, permițînd disciplinarea și controlarea tendințelor agresive întîlnite la mulți copii la această vîrstă. Stilul, abilitatea în mișcare, tehnica și fair-play-ul sînt criteriile după care se apreciază o angajare între doi combatanți, cărora li s-a permis să urce în ring abia după ce au trecut trei etape (un mijloc de control al calităților fizice și tehnice). Bineînțeles că toată activitatea se desfășoară la adăpostul unor măsuri de securitate speciale (mănuși, căști etc.).

A învăța copiii să înoate, să patineze, să lupte sau să schieze, nu înseamnă a-i expune la accidente, ci a-i înarma cu deprinderi viabile, a-i face mai îndemînatici și agili, a le stimula gîndirea și inteligența, a-i face mai rezistenți, mai perspicace și mai înțelegători.

Cu atît mai stranie mi se pare situația ca la munte să mai existe copii care nu știu să schieze, iar la Brăila și Galați (citînd datele unei anchete), din 48 000 elevi doar 16 și, respectiv, 11 la sută din copii știu să înoate.

Se impune o acțiune mai largă, desfășurată pe mai multe fronturi, pentru schimbarea acestei mentalități.

Prin măsuri eficiente, dificultățile prezente pot fi învinse. Însăși hotărîrea comitetului de părinți de la Școala generală nr. 23 din Ploiești, ca toți copiii săi să practice înotul, chemînd pe toți părinții din oraș să se alăture acestei acțiuni sub îndemnul: „TOȚI COPIII DIN PLOIEȘTI — ÎNOTĂTORI!", constituie un exemplu demn de urmat.

Pe cînd răspunsuri la chemare și din partea altor școli de pe cuprinsul țării, și poate, acum în preajma sezonului de iarnă, acțiuni îndreptate și pe linia schiului?

Ion MATEI

HOCHEI, ÎNAINTE DE TOATE...

Interviul nostru cu ROMUALD IZYNSKI, secretar al federației poloneze de hochei pe gheață

● **Cred că totul poate fi gata într-o săptămînă!**

● **„Vine apoi o epocă de iubire reciprocă, în care nu mai contează nimic, nici incomoditatea, nici oboseala..."** ● **Echipele României și Poloniei au mari șanse de a cîștiga grupa B!**

Reuniunea de la București a reprezentanților țărilor din grupele B și C ale campionatului mondial de hochei pe gheață — întreceri care se vor desfășura anul viitor în România — a prilejuit prezența în Capitală, alături de alte distinse personalități ale universului crosei, și a reprezentantului hocheiului polonez, ROMUALD IZYNSKI, secretar al federației de specialitate din țara respectivă.

Folosindu-ne de relache-ul pe care — între ceasurile, pline de impresii, dedicate deopotrivă conferinței în sine, cît și vizitelor profesionale în incinta unor obiective sportive — oaspetele nostru l-a avut în scurtul răstimp consumat în România, i-am solicitat lui Romuald Izynski cîteva cuvinte despre hochei, cu adresă specială la problemele ce frămîntă viața contemporană a acestui sport.

Realizat în holul hotelului „Ambasador", la o oră tîrzie, cînd și cele din urmă lumini ale patinoarelor bucureștene se vor fi stins, interviul cu pricina a găsit în secretarul federației poloneze de hochei un interlocutor mai mult decît amabil:

— Trebuie să vă mărturisesc că pînă la a vizita patinoarele de la „23 August" și „Floreasca", nu puține au fost îndoielile care m-au încercat în ceea ce privește posibilitatea tehnică — repet acest cuvînt, tehnică — a Bucureștiului de a organiza o întrecere de asemenea amploare. Evident, a fi gazda unor campionate mondiale reprezintă o onoare, iar cei care au încredințat această misiune României au făcut, dincolo de un gest de îndubitabilă încredere în capacitățile de organizatori ale românilor, o probă a recunoașterii pe plan internațional a meritelor hocheiului din țara dv... Se punea, însă, problema, cel puțin pentru mine, dacă bucureștenii, atașați sportului cu crosa și pucul îndeobște în ultimii ani, vor putea să asigure coordonatele tehnice implicate de desfășurarea

Ovidiu IOANIȚOAIA

(Continuare în pag. a 4-a)

ANIVERSAREA A 50 DE ANI DE LA ÎNFIINȚAREA ASOCIAȚIEI „PRIETENII NATURII"

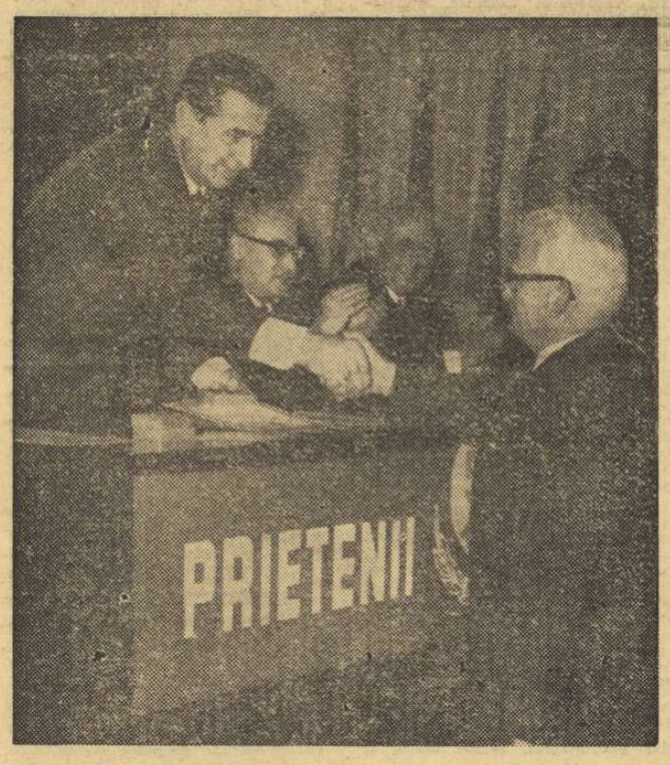

Aseară, la sediul Consiliului Național pentru Educație Fizică și Sport, a avut loc o ședință festivă consacrată aniversării a 50 de ani de la constituirea primei organizații cultural-sportive muncitorești din țara noastră: „Prietenii Naturii".

Deschizînd ședința, tov. Anghel Alexe, președintele C.N.E.F.S., a dat cuvîntul unuia din întemeietorii grupării „Prietenii Naturii", tov. Aurel Kahane, care a evocat condițiile în care a luat ființă această grupare și activitatea desfășurată de ea în rîndurile muncitorimii sub îndrumarea Partidului Comunist din România și cu sprijinul Uniunii Tineretului Comunist.

În continuare, președintele C.N.E.F.S. a înmînat insigna și diploma „Merite în activitatea sportivă" unor membri ai asociației „Prietenii Naturii". În numele celor distinși au mulțumit tovarășii O. Pîrvulescu, I. Fruchtman și Șt. Voicu.

Participanții la ședința festivă au asistat, în încheiere, la o gală de filme sportive.

BULGARIA—ROMÂNIA LA GIMNASTICĂ MASCULINĂ

Sîmbătă și duminică se va desfășura la Sofia meciul internațional de gimnastică dintre echipele masculine ale Bulgariei și României, cu exerciții impuse și liber alese. Echipa noastră va părăsi Capitala astă-seară, cu trenul, în următoarea componență: Petre Mihaiuc, Mircea Gheorghiu, Nicolae Achim, Dan Grecu, Ludovic Buh, Constantin Bălan. Antrenorul formației, Costache Gheorghiu.

Meciurile România—R.D. Germană la Poiana Brașov

Echipa națională de hochei își continuă programul de pregătire pentru C.M. susținînd joi și vineri două dintre cele mai dificile și mai importante partide-test, acelea cu formația R.D. Germane.

Oaspeții, așteptați azi în Capitală, constituie un team de mare valoare, participant în grupa A a Campionatului mondial și care recent, la turneul de la Moscova, a ținut onorabil piept formațiilor de superclasă ale U.R.S.S. și Cehoslovaciei.

Jocurile, programate inițial la Galați, se vor desfășura la Poiana Brașov. Patinoarul gălățean, în ciuda promisiunilor ferme făcute, abia urmează să intre în probe tehnologice.

★

Echipa națională de juniori a susținut două jocuri la Dresda și Weisswasser cu formația similară a R.D. Germane, pierzînd la scoruri catastrofale: 14—0 (4—0, 4—0, 6—0) și 11—2 (2—1, 3—1, 6—0). Gazdele, după cum ne-a declarat conducătorul delegației române, C. Țico, au fost cu cîteva clase superioare. Dar despre problemele juniorilor hocheiului, mai tîrziu.

VOLEIBALIȘTII DE LA RAPID ÎNVINGĂTORI

Aseară, în sala Giulești, a avut loc meciul de volei, contînd pentru etapa a XI-a a diviziei A masculine, dintre echipele Rapid și Viitorul Bacău. Jucătorii feroviari, fără să strălucească, au învins, în mai puțin de 40 de minute, formația băcăuană, care a evoluat sub așteptări. Scor 3—0 (8, 4, 1) pentru Rapid.

Au arbitrat corect: I. Niculescu și M. Popescu, ambii din București.

PAVEL PEANĂ-coresp.

ÎN CAMPIONATUL NAȚIONAL DE TENIS DE MASĂ PE ECHIPE

REZULTATE SCONTATE

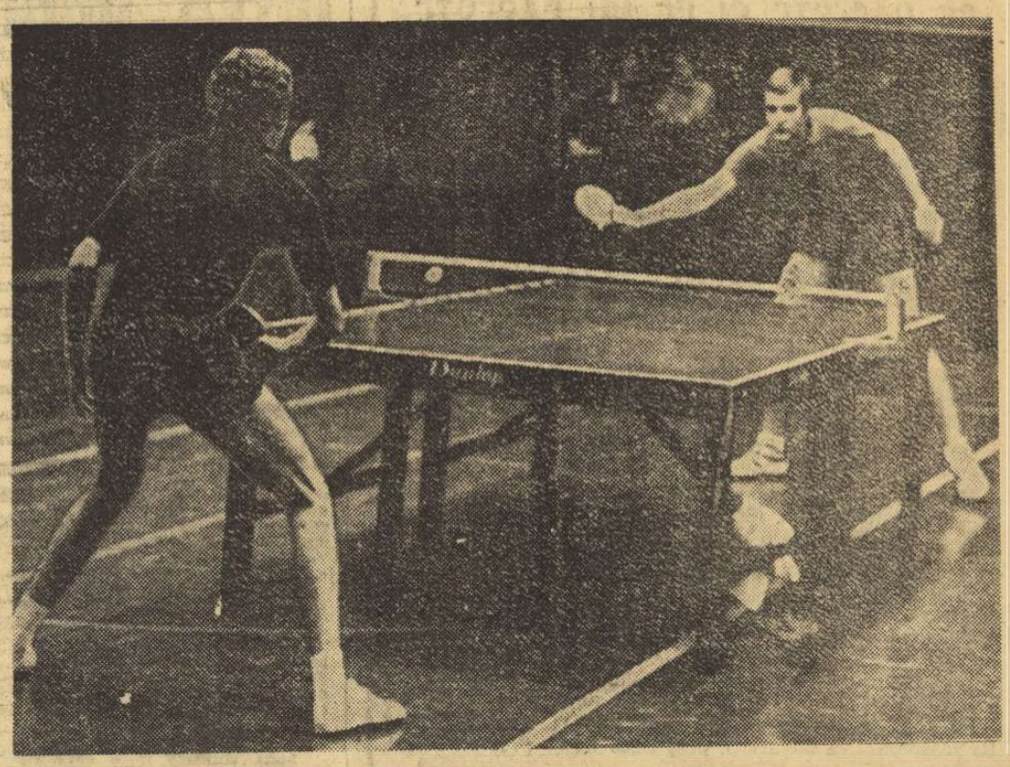

La masa de joc se întrec clujeanul Șerban Doboși (cu fața la obiectiv) și arădeanul Marius Demian

Foto: A. NEAGU

În cea de a doua zi a campionatelor naționale de tenis de masă pe echipe masculine și feminine, găzduite de Sala sporturilor Floreasca, s-au înregistrat rezultate normale. Doar în cîteva meciuri individuale s-au produs unele surprize, care n-au influențat însă soarta întîlnirilor pe echipe.

Iată cîteva dintre rezultate: echipe masculine: Politehnica București — CSM Iași 9—4, (Gh. Teodor — Macovei 1—2, N. Stelian — Apostu 1—2), Progresul București — Voința București 9—3 (Luchian — Stamatescu 1—2, Ovanez — Stamatescu 0—2), CSM II Cluj — Comerțul Tg. Mureș 9—5. De menționat victoriile clujencei Carmen Crișan în fața lui Szentivani (2—1) și Naftali (2—1), precum și înfrîngerea lui Szentivani, cu 2—1, în fața lui Bozga. CSM I Cluj — Politehnica Timișoara 9—1, Progresul București — Dinamo Craiova 9—0, Voința Arad — Voința Brașov 9—4 (excelent s-a comportat brașoveanul M. Ancel, care a dispus — pe rînd — de Rethi cu 2—0, Covaci 2—1, Truppel 2—0). CSM I Cluj — Comerțul Tg. Mureș 9—1. (În cel mai disputat meci maestrul sportului Radu Negulescu a dispus cu 2—1 de Gh. Naftali după ce mureșanul a avut un set și 9—4. Experiența fostului campion și-a spus însă cuvîntul). Voința Arad — CSM Iași 9—0, Voința București — Dinamo Craiova 9—2, Voința Arad — CSM Iași 9—0. Echipe feminine: Voința Arad — Comerțul Tg. Mureș 5—2, Rapid Brașov — Voința București 5—2, Spartac București — Tehnoiemn Timișoara 5—1, Progresul București — Dinamo Craiova 5—1 (Tomescu — V. Babiciuc 2—1), Progresul București — Tehnolemn Timișoara 5—0.

Întrecerile continuă miercuri, dimineața de la ora 8 și după amiaza, de la ora 16, în sala Floreasca.

Aurel PAPADIE

Spovedania unui posibil schior

Sînt bucureștean și doresc să fac schi, dar...

Nu cred ca gîndurile mele să fie diferite de ale atîtor oameni obișnuiți, pe care-i poți întîlni oriunde și oricînd. Sînt tehnician la una din multele întreprinderi ale Capitalei, numele meu e Popescu, dar mai bine spuneți-mi „omul de pe stradă", ori Ionescu, ori Jean Claude Killy. De ce mi-a venit în minte acest nume? Pentru că acum, cînd sînt între două vîrste („cam tîrziu" — ar spune unii), n-aș mai vrea să stau în duminicile de iarnă acasă (nici meciuri nu mai sînt...) și mai ales pentru că de cîteva zile, de cînd a început să miroasă a iarnă adevărată, m-am închipuit pe munte, la zăpadă și aer curat. Fiindcă o săptămînă întreagă nu-mi văd capul de treburi, m-am convins singur zilele trecute să învăț să schiez, după exemplul oferit, de mai multe ori, de un bun prieten. Așa că, după ce am trecut de ce-a fost mai greu, drumul de la închipuire la dorință, am început să mă gîndesc serios de unde să-mi fac rost de cele necesare. X m-a sfătuit și el cu ce știa, și a doua zi, am adresat o cerere la magazia clubului întreprinderii mele (noi încă mai avem noroc, dar în altă parte nici nu e vorba de așa ceva), pentru o pereche de schiuri și ce-mi mai trebuia. Numai că așa diletant cum sînt în sportul acesta, tot nu mi-a convenit să mă mulțumesc cu niște, cît se poate de bine-zis, „doage", urîte, și, mai ales, prăpădite de îngheț de frig. Funcționarul, amabil, mi-a arătat tot ce avea, am găsit ce voiam pe măsura mea, m-a mai ajutat și el, dar mi-a pus în vedere că, dacă nu mă întorc cu schiurile așa cum mi le-a dat el, în aceeași stare, le voi plăti... ca noi. Complexat de neștiința mea, am știut, imediat, că schi cu frică n-am să învăț niciodată. Apoi, mi-a spus tot el, duminica asta mai găsesc ce-mi convine, dar duminica cealaltă, cererile o să fie mai mari și deci schiurile n-au să mi se mai potrivească pe mărimea mea sau n-au să mai fie de loc. În aceste condiții, m-am convins că, chiar dacă n-am să ajung campion, tot plec din cînd în cînd pe munte să fac schi, și deci trebuie să fac un efort și să-mi cumpăr o pereche nouă de la magazin. Și iată-mă pe Lipscani, alături, la „Victoria", apoi la „Cabana" lîngă Sf. Gheorghe, și, în fine, pe Ștefan cel Mare. Mi-au rămas ochii pe niște schiuri metalice Kästle, dar ce-i trebuie orbului pușcă cu lunetă și mie schiuri cît salariul pe o lună? M-am oprit la cele făcute la Reghin, vreo patru mărci — Turist, Campion, Olimpic — de la 340 la 466 de lei, tocmai bune pentru ce visam eu să fac, deși parcă aș fi vrut și niște schiuri străine, să am de unde alege. La chenzină mi-am luat și o pereche de bocanci (și aici am avut de unde alege, după calitate și număr pînă la 426 lei). Acum mai am de cumpărat niște pantaloni speciali de stofă sau supraelastici; să văd cum o să stau cu fondurile și gata, că un pulover am și în canadiană pot să fac și schi. Am fost cam nedumerit să aflu că legăturile parcă și bunicul ar fi învățat să schieze tot cu ele, și, în plus, mai aveam nevoie și de mai multe semnături și cine nu știe ce înseamnă „niște semnături"? Așa că, am luat tramvaiul pînă la Gara de Nord, pînă la magazinul unde se împrumută materiale sportive. Dau un ban (nici prea-prea, nici foarte-foarte), dar stau... pe schiuri, în echipament complet fac sport și nu

Radu TIMOFTE

(Continuare în pag. a 2-a)

V-AȚI GÎNDIT LA PRIETENII PATINAJULUI?

● Pregătiri intense la Brașov ● Din nou pistă de viteză ● Centre de inițiere ● Patinoar artificial care va funcționa la... primăvară

Mult mai încet ca anul trecut, vine totuși iarna, anotimpul întrecerilor tinerești pe luciul gheții, al coborîrilor amețitoare cu săniuța și al plimbărilor, adesea pline de peripeții și farmec, pe schiuri. Se pare că favoritul tineretului este, în acest sezon, patinajul. Motivul? Indeletnicirea de a aluneca pe gheață ne-a ispitit pe toți încă din anii copilăriei, patinajul avînd o mare audiență la public și prin faptul că este mai accesibil decît hocheiul sau schiul. Au oare băieții și fetele, a căror prezență se face atît de puternic simțită în ultimii ani pe diversele patinoare, toate condițiile practicării sportului preferat? Ce bunuri materiale, concepute anume pentru tinerii și virstnicii dornici să se relaxeze alergînd sau desenînd pe gheață, au fost puse la dispoziția publicului? Pe aceste teme am inițiat un raid-anchetă prin mai multe orașe ale țării.

★

Primul nostru popas — în județul Brașov. Despre condițiile ce se oferă iubitorilor de patinaj la Brașov și Poiana ne-am interesat la C.J.E.F.S. Brașov.

— Terenurile de tenis ale Complexului Olimpia, ne-a informat tovarășul **Dumitru FURNICA,** vicepreședinte al C.J.E.F.S. Brașov, **vor fi transformate în patinoare naturale. S-a mărit spațiul, prin dizlocarea unui teren accidentat, s-au amenajat încă două vestiare, s-a reparat rețeaua electrică, iar A.B.S., care va administra această bază sportivă de iarnă, a cumpărat noi sortimente de echipament și zeci de perechi de patine, pe care le va închiria publicului. De asemenea, terenul de handbal al clubului Tractorul, cele de volei și baschet din curțile liceelor 1, 3, 5 și Școlii generale nr. 10 sînt pregătite ca în momentul cînd temperatura va fi prielnică să devină patinoare naturale. Asociația sportivă Metrom, clubul sportiv Dinamo și alte asociații și cluburi își vor amenaja terenuri de gheață. Așteptăm doar... înghețul. Fondurile pentru întreținerea patinoarelor precum și pentru buna funcționare a centrelor de inițiere, care se vor deschide în curînd, au fost mărite cu 25 000 de lei.**

— La Jocurile mondiale universitare, găzduite în 1951 de Poiana, a existat, pe stadionul de sub teleferic, o pistă de dimensiuni olimpice, pe care s-au desfășurat întrecerile de patinaj viteză. Cum se explică dispariția ei?

— Anul acesta va reapare pista de viteză de care vorbeați. Pentru lucrările de reamenajare, federația de specialitate ne-a subvenționat cu 15 000 lei. Asociațiile și cluburile cu secții de performanță vor putea dispune de ea la deschiderea sezonului.

— Se pare că anul acesta natura nu va ține cu iubitorii patinajului. Ce le puneți la dispoziție pînă la venirea înghețului?

— Patinoarul artificial din Poiana și cel al asociației Petrolul din Brașov.

★

În timp ce interlocutorul nostru a menționat numele acestor două patinoare, ne-am adus aminte că tinerii cu care am discutat s-au plîns de modul cum sînt gospodărite cele două patinoare artificiale. Vestiarul de la Poiana dispune de spațiu insuficient, iar gheața este suprasolicitată de hocheiști și patinatorii de viteză, chiar și în orele rezervate publicului, amatorii de patinaj fiind „înghesuiți" de sportivii de performanță care-și caută loc pentru diferitele exerciții tehnice. La Petrolul lipsesc vestiarele corespunzătoare. Și încă ceva. Deși fosta scenă de gheață de 150 m.p. a fost mărită la 800 m.p., grație ajutorului acordat de conducerea Rafinăriei din Brașov, gheața se formează doar la zero grade. Curat patinoar... artificial!

— Practic, ne spune tov. **Vasile MANOIU,** președintele asociației Petrolul, **patinoarul nu va putea funcționa normal decît la... primăvară. Cele două răcitoare pe care le-am comandat la Uzina Tehnofrig din Cluj vor fi gata de abia la sfîrșitul lunii februarie!?**

★

Deci, cele două patinoare artificiale reprezintă o dilemă sub aspectul folosirii lor de către marele public. De asemenea, se simte nevoia măririi numărului de cadre tehnice capabile să inițieze tinerii în mersul pe patine. În sfîrșit, secțiile de performanță ale asociațiilor și cluburilor sînt insuficient înzestrate cu echipament și materiale. Așadar, există o serie de deficiențe care, neînlăturate urgent, pot dăuna ampleii acțiuni de atragere a amatorilor de patinaj pe terenurile de gheață.

Tr. IOANIȚESCU

INCEPUT PROMIȚĂTOR

De cîtva timp, trăgătorii români luptă să se afirme într-o probă neabordată de ei decît abia de anul trecut, arma cu aer comprimat 40 focuri în picioare. Și, se poate spune, succesul nu s-a lăsat prea mult așteptat: a dovedit-o medalia de aur cucerită de Petre Șandor, la campionatele europene desfășurate în luna august la Plzen, reprezentantul nostru reușind, în același timp, să egaleze recordul mondial al probei (376 p) deținut de vest-germanul F. Panitz.

Tragerea la țintă cu arma cu aer comprimat, practicată de peste 15 ani în lumea întreagă, a devenit o plăcută activitate de masă, fiind însă la fel de tentantă și în sportul de mare performanță. De altfel, proba a fost inclusă în programul campionatelor europene și mondiale, în prezent discutîndu-se introducerea ei și la Jocurile Olimpice, unde ar urma să înlocuiască probele grele, cu arme militare.

Arma și pistolul cu aer comprimat sînt accesibile tuturor, datorită spațiului redus (10 metri) și a țintelor mai mici. Tragerile pot avea loc atît în aer liber, cît și în sală, pe un... coridor chiar. În Polonia, Cehoslovacia și R.D. Germană, marea majoritate a școlilor sînt dotate cu aceste arme și instalații, organizîndu-se competiții la care participă sute de mii de elevi și studenți. În R. F. a Germaniei, peste 3 000 000 de pasionați de toate vîrstele, s-au întrecut în probele de armă și pistol cu aer comprimat, pentru obținerea insignei olimpice — München 1972.

La noi, prima competiție cu caracter republican s-a organizat în luna octombrie a acestui an, la ea participînd un mare număr de juniori și seniori. Concursul a prilejuit și afirmarea trăgătoarei Mariana Borcea, care a obținut un rezultat cu un punct superior recordului mondial de seniori.

Din punct de vedere tehnic-organizatoric, au existat unele greutăți legate de faptul că poligonul nu dispunea decît de trei instalații specifice și acestea importate. Dificultățile au putut fi însă învinse apoi, muncitorii și tehnicienii I.E.A.B.S. reușind să construiască primul prototip de instalație mecanică de linii de tragere pentru arme și pistoale cu aer comprimat.

Existența unor astfel de instalații pe poligoanele asociațiilor și cluburilor sportive va duce, desigur, la atragerea unui număr și mai mare de tineri, doritori să se recreeze sau să se afirme în această probă.

Federația română de tir, avînd, bineînțeles, sprijinul C.N.E.F.S., trebuie să participe în mod activ la lărgirea activității tirului cu arme și pistoale cu aer comprimat, preocupîndu-se ca, din inventarul poligoanelor să nu lipsească țintele mișcătoare și fixe, de dimensiuni reduse (mistreț — cerb — vulpe etc), după programul U.I.T.

Prin organizarea unor standuri de tir în conformitate cu tehnica modernă, tinerii și vîrstnicii vor fi chemați mai des pe poligon, unde vor desfășura o activitate recreativă, la început, făcînd apoi pași pe drumul performanței.

prof. Gavrilă BARANI
secretar general al F. R. Tir

POATE CĂ DE AICI ÎNAINTE...

Era și la noi, cu ani în urmă, un obicei bun. În deschiderea reuniunilor oficiale de box, spectatorii aveau prilejul să vizioneze 2—3 meciuri între copii. Era o plăcere să-i vezi pe boxerii de-o șchioapă, cu mănușile lor mari, cum încercau să pună-teze o directă sau un upercut la bărbie. Deseori, spectacolul oferit de micuții boxeri era delicios. Aceste spectacole pregăteau „atmosfera" înaintea partidelor ce urmau să se desfășoare între echipele de seniori. De cele mai multe ori, arbitrul din ring, care era și judecător unic, dicta „meci nul" și toată lumea era mulțumită. Pe de altă parte, meciurile dintre copii aveau menirea de a-i familiariza pe puști cu spectatorii, cu atmosfera trepidantă din arenă, astfel că, de la o gală la alta, copiii boxau mai degajat, mai siguri de ei.

În țări în care boxul se află la loc de mare cinste (U.R.S.S., Polonia, R. D. Germană, Italia, R. F. a Germaniei etc.), asemenea obiceiuri stimulatoare pentru copii se practică și azi. Mulți dintre actualii campioni provin din rîndul micuților care și-au trăit o parte din copilărie în sala de antrenament.

Din păcate, la noi s-a abandonat acest sistem. De ce oare? În sălile de antrenament vin și în prezent numeroși copii. I-am văzut studiindu-și cu atenție mișcările în oglindă, lovind cu sete sacul cu nisip sau trăgînd cu ochiul la cei mari. Acești copii (sub 15 ani), care nu pot fi programați în meciuri oficiale, cu miză, întrucît regulamentul interzice participarea lor la competiții, repetă luni de zile la sală aceleași mișcări, aceleași acțiuni, ajungînd după un timp să-și automatizeze destul de bine procedeele tehnice. Ei doresc cu ardoare să urce scările ringului, să arate spectatorilor, antrenorilor și mai ales colegilor lor de școală ceea ce au învățat. Poate că dorința lor fierbinte va putea fi realizată dacă se va găsi cineva care să ia inițiativa să-și asume responsabilitatea organizării unor gale unde să evolueze și miniboxeri. Poate că de aci înainte...

Romeo CALARAȘANU

La baschet: Politehnica Brașov - „U" Timișoara 64-90

BRAȘOV, 16 (prin telefon). Jucînd în cadrul diviziei A, echipa masculină de baschet Politehnica Brașov a cedat în fața formației Universitatea Timișoara cu scorul de 64—90 (32—36). Localnicii au resimțit efortul depus la meciul de duminică, comițînd multe greșeli de tehnică. Timișorenii au făcut o partidă foarte bună, impresionînd prin organizarea exemplară a jocului. Au înscris: Dikay 24, A. Iliescu 13, Deaky 12, Bobancu 6, Anghel 4, Bădescu 3, Dimache 2 pentru Politehnica, respectiv Viciu 30, Ionescu 22, Cîmpeanu 18, Caloș 12, Chirluță 8. Au arbitrat bine V. Kadar și B. Koos.

C. GRUIA-coresp.

„Cupa României" ar trebui să se adreseze în primul rînd juniorilor și școlarilor

Propunerea făcută de ziarul nostru de a se organiza „Cupa României" la schi a fost primită cu mult interes de cititori. Intre cei care ne-au scris, pe marginea sugestiei noastre, se află și profesorul de educație fizică Constantin Săvinescu, directorul Școlii sportive din Piatra Neamț, care face cîteva interesante propuneri.

Stimate tovarășe redactor,

Apreciez în mod deosebit propunerea făcută de ziarul „Sportul" de a reorganiza „Cupa României" la schi și ader la propunere, fiind convins că este un lucru util. Această propunere, aplicată în practică de F.R.S.B., va produce modificări profunde în dezvoltarea schiului și consecințele se vor vedea în următorii ani. După părerea mea, o astfel de competiție ar constitui un excelent stimulent, un dinamizator în activitatea schiului din țara noastră.

Este necesar, însă, să se vegheze la realizarea unui echilibru între toate județele țării în care se poate practica schiul, adică să se asigure participarea schiorilor din toată țara. Să nu fie o competiție ce interesează numai schiorii de pe Valea Prahovei și din Brașov.

Nivelul schiorilor din țara noastră este diferit: superior pe Valea Prahovei și în Brașov, mai slab în restul țării.

Consider că această competiție ar trebui să se adreseze în primul rînd juniorilor și școlarilor, cel puțin în primii 2—3 ani, cei de la care așteptăm viitoarele performanțe.

Aș propune următoarele date de desfășurare a concursurilor:

10—11 I: „Cupa Predeal" — la Predeal — în organizarea Șc. sp. Predeal.

7—8 II: „Cupa Lacul Roșu" — la Lacul Roșu — în organizarea Șc. sp. Gheorghieni și Șc. sp. P. Neamț.

27 II—1 III: Campionatul național de juniori — organizat de F.R.S.B., la Poiana Brașov.

5—7 III: Campionatele școlare — finale, la Poiana Brașov, organizate de F.R.S.B. și Ministerul Învățămîntului.

12—13 IV: „Cupa Bucegi" — la Sinaia — organizată de Șc. sp. Sinaia.

19—20 IV: „Cupa F.R.S.B.", în Bucegi, organizată de F.R.S.B.

Se propun 6 competiții, din care să fie obligatorie participarea la 4 sau 5 (una în concursurile de primăvară).

După cum se vede, aceste propuneri de calendar sînt destinate juniorilor și școlarilor, ținînd cont de obligațiile școlare și, bineînțeles, de calendarul F.R.S.B. publicat în ziarul dv.

În sezonul de schi ce se apropie cred că s-ar putea organiza această cupă numai pentru juniori și școlari, cu titlu experimental.

Mai este necesar să se obțină răspunsul F.R.S.B. la propunerea dv, întrucît peste cîteva zile se vor definitiva bugetele școlilor sportive, ale asociațiilor și cluburilor și, deci, trebuie să știm ce facem.

prof. C. SAVINESCU
— Piatra Neamț —

Spovedania unui posibil schior

(Urmare din pag. 1)

schiurilor se dau separat, că sînt și astea pe categorii: „Oberhoff" 86 de lei, „Merta" 170, cu siguranță dublă 195 și că trebuie să alerg după cineva care să mi le monteze corect pe lemnul schiurilor. Cine? Nimeni nu mai știa, și doar amicul x m-a îndrumat din nou la Magazinul de împrumuturi de articole sportive, singurul atelier din București care face așa ceva și cu 20 de lei am rezolvat totul.

Acum aveam tot echipamentul. Așteptam, deci, duminica. I-că de joi îmi făcusem calculele — m-am adresat, în calea Victoriei, Agenției O.N.T. pentru transportul din București pînă la pîrtie. Am cerut unei dudui foarte simpatice să-mi spună unde să mă duc să găsesc o pîrtie accesibilă unuia ca mine, începător. Și dacă, o dată ajuns, va fi cineva acolo care, cît de cît, să-mi mai îndrume, prin sfat și explicații, voința pînă voi învăța ceva. M-a privit mai întîi mirată, eu nu prea știam de ce, dar, am aflat apoi, că O.N.T.-ul, cît e el de O.N.T., nu știa nimic, că ei mă lasă pe Valea Prahovei, că nu are angajați profesori de schi, și, deci, du-te omule cu bine și cu ceilalți care vor să învețe schi, unde vedeți cu ochii.

Deși puțin cam plouat, ambiția nu m-a părăsit, am făcut ce-am făcut și acum nu știu decît un singur lucru: că sîmbătă la prînz plec din nou la schi pe munte și sînt sigur că acum, în loc de 10 metri pe schiuri la vale, o să fac 20.

★

Ceea ce am povestit eu, sînt lucruri pe care, nu mă îndoiesc, le vor întîlni și alții în situații similare. Activitatea unui om modern iradiază în mai multe domenii, sportul este unul din ele, și cum timpul prețuiește din ce în ce mai mult, am împărtășit această experiență și altor interesați. Pe aceeași cale, însă, părerile mele le-aș dori auzite de cei de care depind încă multe din dificultățile pe care le poate întîlni oricare dintre cei mulți.

Spre exemplu, există în tot Bucureștiul un singur atelier unde se pot monta legăturile pe schiuri. Dacă acesta este aglomerat sau pur și simplu nu știi de existența lui, atunci cauți un particular, ori încerci singur, ceea ce e destul de riscant pentru mai tîrziu. Amicul x spunea că în localitățile situate în raza specifică schiului (Brașov, Predeal) există asemenea ateliere. De ce atunci n-ar putea exista și în București mai multe? N-ar fi rău, chiar pe lîngă magazinele specializate în materiale sportive. Mai mult, vînzătorul de la magazin mi-a spus că șuruburile (speciale la această montare), trebuie păstrate, căci dacă le-ai pierdut, (lucru foarte posibil), nu se mai găsesc altele și nu-ți rămîne decît să cumperi toată legătura pentru două-trei șuruburi. De asemenea, n-ar fi rău ca sortimentul de bocanci de schi să fie extins în magazine cu numere sub 36, pentru copii.

În altă ordine de idei, O.N.T.-ul ar putea include, ușor și cu rezultate bune, în larga sa gamă de activități, și excursii speciale, pentru învățarea schiului, la pîrtii accesibile și cu profesori specialiști angajați, a căror remunerație să intre în costul global al excursiei. Sau pentru cei care-și fac concediul în localitățile de munte, să fie angajați permanent profesori de schi prezenți pe pîrtie și care să fie de un real folos atîtor iubitori ai acestui elegant sport.

REZULTATE DIN DIVIZIA B

ETAPA a IX-a

MASCULIN: A.S.A. Sibiu — Politehnica Brașov 0—3, Industria sîrmei C. Turzii — Universitatea Timișoara 3—1, Voința Arad — Universitatea Cluj 1—3, Voința B. Mare — Silvania Șimleul S. 3—0, Alumina Oradea — Metalul Hunedoara 3—2, C.F.R. Cluj — C.F.R. Timișoara 0—3, Universitatea Buc. — Electra Buc. 2—3, Politehnica Iași — I.E.F.S. 1—3, Constructorul Suceava — Medicina Buc. 3—2, Știința Petroșani — Aurora Buc. 0—3, Farul — Viitorul Săvinești 3—0, Vagonul Ploiești — Electroputere Craiova 3—2.

FEMININ: Spartac Buc. — Universitatea Cluj 0—3, Drapelul roșu Sibiu — Voința Sibiu 3—1, Voința Brașov — Viitorul Bistrița 3—0, Voința Zalău — U.T.A. 3—1, Medicina Cluj — Medicina Tg. Mureș 3—0, Constructorul Buc. — Universitatea Iași 3—2, Universitatea Buc. — Politehnica Galați 3—0, A.S.E. Buc. — Sănătatea Tgv. 2—3, Viitorul Buc. — Progresul Rm. Sărat 1—3, Universitatea Craiova — Voința Constanța 3—0

ETAPA a X-a

MASCULIN: Politehnica Brașov — C.F.R. Timișoara 2—3, Silvania Șimleul S. — Alumina Oradea 1—3, Universitatea Cluj — Voința B. Mare 3—0, Universitatea Timișoara — Voința Arad 1—3, A.S.A. Sibiu — Industria sîrmei C. Turzii 1—3, Aurora Buc. — Universitatea Buc. 3—1, Electra — Vagonul Ploiești 3—1, Medicina Buc. — Știința Petroșani 3—1, I.E.F.S. — Electroputere Craiova 3—1, Viitorul Săvinești — Constructorul Suceava 3—1, Politehnica Iași — Farul 3—0.

FEMININ: Drapelul roșu Sibiu — Spartac Buc. 2—3, Sănătatea Arad — Medicina Cluj 3—1, Universitatea Cluj — Voința Brașov 3—0, U.T.A. — Corvinul Deva 3—2, Voința Sibiu — Medicina Tg. Mureș 2—3, Viitorul Bistrița — Voința Zalău 3—2, Universitatea Cluj — A.S.E. Buc. 0—3, Universitatea Iași — Universitatea Buc. 3—1, Universitatea Craiova — Constructorul Buc. 3—1, Sănătatea Tgv. — Viitorul Buc. 3—2.

ARTA MIȘCĂRII

Un suflu nou în gimnastica feminină

Elita gimnasticii feminine, căci despre ea voi vorbi în acest articol, s-a prezentat la Timișoara, la „Cupa federației" și la finala campionatului individual pentru maestre, așa cum de multă vreme o așteptam și este păcat că la acest moment de răscruce n-au fost destui martori oculari.

În sfîrșit, după ani de zile, lupta pentru titlul de campioană a angrenat un număr sporit de gimnaste bine pregătite, ridicînd valoarea tehnică a concursului la un nivel de la care se poate discuta despre apariția unei noi formații a echipei naționale, capabilă să aducă revirimentul gimnasticii noastre feminine pe plan mondial.

Campioanele anilor trecuți și componentele de bază ale lotului au trebuit să lupte din greu pentru obținerea unor locuri fruntașe, datorită replicii dîrze date de reprezentantele generației foarte tinere, care au fost egale maeștrelor iar pe alocuri chiar mai bune.

Acest suflu nou în gimnastică a dat un plus de spectaculozitate și tensiune recentului campionat, transformînd întrecerea într-un recital artistic-sportiv de calitate cu mai multe prim-soliste decît numărul titularelor puse în joc.

În această situație, obținerea inițiatății în clasament nu s-a mai dat, ca în anii trecuți, doar între maestrele sportului și componentele lotului. De data aceasta, în primele rînduri ale clasamentului, au apărut nume care în curînd vor avea rezonanță din ce în ce mai mare chiar și în concursuri internaționale.

Noile campioane din acest an merită toate felicitările nu numai pentru faptul că au cîștigat ci, mai ales, pentru că victoria lor s-a datorat prezentării unor exerciții excepționale, exerciții valoroase, riscante, spectaculoase, la nivelul cerințelor internaționale.

Campioana absolută, Elena Ceampelea, revine în actualitate după o serie de eșecuri care ne-au determinat să ne gîndim la ea uneori cu păcat, dar de mai multe ori justificat de neîngăduitor. Se vede treaba că timpul care a trecut i-a dat Liei un plus de înțelepciune, ceea ce a dus-o la luarea unei hotărîri care s-o reabilitеze față de ea însăși, față de adversare și față de toți acei care o așteptăm ca pe o adevărată campioană.

În condițiile recentului campionat, victoria Elenei Ceampelea este cu atît mai valoroasă, cu cît a fost obținută în compania unor adversare cu nimic mai prejos decît ea. Surplusul de maturitate și experiența competițională au dat campioanei mai multă stăpînire de sine spre deosebire de tinerele sale adversare care au ratat „copilărește" tocmai cînd erau mai aproape de victorie.

În concursul rezervat primelor șase la fiecare aparat, Elena Ceampelea și-a demonstrat adevărata valoare mai ales la exercițiul liber ales de la sol. Exercițiul prezentat de ea a fost singurul din tot concursul care s-a ridicat la nivelul perfecțiunii absolute în ceea ce privește interpretarea artistică. Egala neîncoronată a Liei la sol este, fără îndoială, Felicia Dornea care, bine îndrumată în alegerea fondului muzical și a compoziției exercițiului, poate spera și realiza mai mult decît la acest campionat.

Bineînțeles că lista evidențiatelor poate fi continuată cu încă multe nume cunoscute sau mai puțin cunoscute, dar spațiul restrîns mă obligă să renunț la enumerarea nominală în favoarea unor observații personale cu caracter general:

1. Apariția și conturarea vizibilă a unei școli noi concretizată de reprezentantele Liceului de gimnastică din Orașul Gh. Gheorghiu-Dej, prezente în primele rînduri la toate aparatele.

2. Aspectul estetic al gimnastelor s-a îmbunătățit simțitor, ceea ce înseamnă că selecția nu s-a rezumat numai la latura tehnică.

3. Apariția unui lot numeros de gimnaste de perspectivă asigură schimbul de mîine la un nivel superior titularelor de astăzi.

Acum putem, în sfîrșit, să organizăm concursuri și în București. Acum putem lansa invitații fără emoție și grijă că nu vom putea oferi un spectacol de calitate. Acum însă avem nevoie și de acel stimulent indispensabil, numit popularizare, care să redeștepte interesul spectatorilor care cu ani în urmă făceau ca sala Floreasca să fie neîncăpătoare, interesul acelor prieteni ai gimnasticii care au fost ani de-a rîndul sprijinul nostru moral în cele mai grele concursuri.

Gimnastica a pornit pe drumul redresării mai sigur ca niciînd. Pașii care-i face acum sînt frumoși chiar dacă unele „poticneli" se mai fac vizibile pe ici pe colo. Despre acestea din urmă voi vorbi cu alt prilej, cu sinceră intenție de a le scoate în evidență inutilitatea și ca oricare lucru inutil să le îndepărtăm înainte de a le da răgazul să se statornicească în idee și în deprindere.

Elena LEUȘTEANU

Calendarul sportiv al școlii între împlinire și expectativă

Raid-anchetă prin cîteva centre școlare

Școlile Capitalei (centru școlar de primă mărime al învățămîntului nostru) nu puteau fi cercetate în cadrul anchetei noastre, cunoscîndu-se deja rezultatele meritorii obținute de multe dintre ele în domeniul educației fizice și sportului școlar.

În rîndul acestora se numără și liceele „Gheorghe Șincai" și „Mihai Viteazu", școli cu un mare număr de elevi și cu o bogată activitate sportivă.

ACOLO UNDE ESTE PASIUNE...

Reprezentanții Liceului „Gh. Șincai" sînt binecunoscuți, datorită rezultatelor bune obținute în întrecerile sportive la care au participat. Amănunte despre metodele utilizate pentru asigurarea unei activități competiționale care să angreneze masa elevilor am căutat să aflăm de la prof. **V. TIBACU,** vechi dascăl al educației fizice.

● Care sînt disciplinele sportive prevăzute în calendarul școlii dumneavoastră?

— Ținînd seama de baza materială, de preferințele elevilor, de tradiție, am organizat întreceri la volei, baschet, handbal, șah, pentru băieți și fete.

● Cum ați planificat aceste întreceri, pentru a exista o bună corelare între condițiile materiale și numărul participanților?

— În primul rînd, o precizare: fiecare clasă (și sînt 36 în total), participă în competiție, deci avem angrenați în întreceri aproape toți elevii liceului. Existența terenurilor din curtea școlii și a sălii facilitează respectarea programului ce ni-l propunem. Avînd în vedere însă că, pe timp nefavorabil, spațiul sălii devine insuficient pentru toate acțiunile prevăzute a se desfășura aici, noi am organizat întrecerile sistem eliminatoriu. Am ajuns la concluzia, ținînd seama de experiența trecută, că acest sistem de desfășurare este cel mai adecvat specificului școlii noastre. De fapt, în această direcție, cred că fiecare școală ar trebui să găsească formele specifice condițiilor existente și să nu facă apel la idei... importate.

● În afara disciplinelor menționate, spre ce alteeva v-ați îndreptat atenția?

— Am inițiat un concurs de gimnastică de înviorare, cu 12 exerciții impuse, la care participă toți elevii, urmînd ca fiecare clasă să-și selecționeze pe cei mai buni 8, care să se prezinte la faza finală pe școală, pentru desemnarea cîștigătoarei. De asemenea, am organizat prima parte a întrecerilor sportive programate în cadrul campionatului intern dotat cu trofeul „Cupa Liceului Mihai Viteazu". Campionatul, aflat la a șasea ediție, se desfășoară după un regulament propriu, care dă posibilitatea tuturor claselor să participe cu șanse egale, acordîndu-se, la începutul meciurilor, un handicap substanțial echipei mai tinere. De asemenea, regulamentul campionatului prevede obligativitatea ca fiecare clasă să se prezinte la start cu patru echipe de volei, baschet, handbal și atletism.

După desfășurarea meciurilor inter-clase se desemnează, pe baza unui punctaj special, cele cinci echipe finaliste. Ultimul act al competiției îl constituie decernarea tricourilor de campioni ai școlii, precum și înmînarea cupei, pe care se gravează „numele" clasei învingătoare.

Conduși de prof. Mihai Petrescu, director-adjunct, am vizitat baza sportivă a școlii: am văzut colțul în care se află vitrina cu programul competițional, vitrina cu trofee, unde există și Cupa liceului ce va fi decernată la sfîrșitul anului; am ascultat — fără voia cuiva — una din emisiunile stației de radio a școlii, care a acordat un spațiu larg manifestărilor sportive. La toate acestea se mai adaugă și posibilitatea ca de două ori pe săptămînă sălile de sport să fie puse la dispoziția elevilor, care vor să practice sub supravegherea profesorilor diferite sporturi: gimnastică, haltere, culturism, baschet. Organizarea unor simultane de șah în compania unor maeștri (trimestrul acesta a cunoscut două astfel de întreceri cu participarea a peste 50 de șahiști din rîndul elevilor) este o acțiune ce se bucură de mult interes la această școală.

★

Activitatea bogată care se desfășoară în aceste două licee bucureștene, pasiunea elevilor și profesorilor este răsplătită din plin de rezultatele obținute.

Em. FANTANEANU
A. TAUTU

BUCUREȘTI

„Zilele atletismului", de la nivelul clasei, la cel al școlii, întrecerile fiecărei zile purtînd numele probei respective. Iar în vacanțe, turneele-fulger au devenit tradiționale.

● Cum este asigurată îndrumarea de specialitate?

— Și aici trebuie să pornim de la condițiile specifice școlii noastre. Avînd angrenate în competițiile școlare de nivel republican 7 echipe, am hotărît ca 3 din membrii catedrei de educație fizică să se ocupe de sportul de performanță, iar ceilalți 2 de sportul de masă. Deci, neexistînd o suprapunere de sarcini, munca se poate desfășura cu mai multă eficacitate.

● Credeți că organizarea unor întreceri pe școală, începînd de la nivelul clasei, sînt utile?

— În această perioadă, cînd tendința spre sedentarism este evidentă, angrenarea tuturor elevilor în practicarea diverselor discipline sportive mi se pare deosebit de importantă. Societatea noastră are nevoie nu numai de oameni bine pregătiți intelectual, ci și de oameni sănătoși. Și mișcarea fizică este o metodă sigură de păstrare a sănătății.

...ȘI ACOLO UNDE EXISTĂ ORGANIZARE

Liceul „Mihai Viteazu" încheie, o dată cu primul trimestru, și

CE GĂSEȘTE ȘI CE NU GĂSEȘTE ÎN CAPITALĂ UN AMATOR DE SCHI

Magazine: Lipscani, București, Victoria, Gara de Nord, Ștefan cel Mare, Vulturul de mare, Cabana.

Prețuri la schiuri: Kästle — 1550—1660 lei; Olimpic — 466 lei; Campion — 415 lei; Turist — 340 lei; Super, copii — 255 lei.

Prețuri la legături: Oberhoff — 85 lei; Izelberg — 95 lei; Mesta — 170 lei; siguranță dublă — 195 lei; securit — lipsă.

Prețuri la bocanci: 180—190, 234—426 lei; **sub nr. 36** — nu există.

Prețuri la bețe metal aluminiu — 100 lei; sticlă fibre — 188 lei; bambus — 70 lei.

Prețuri la pantaloni: stofă — 176 lei; supraelastic — aproximativ 500 lei.

Magazine de închiriat: numai la Gara de Nord și în pasajul Victoria, dar... fără schiuri.

Prețuri la magazinul de împrumut:

— schiuri + bețe pînă la 6 zile — 7 lei pe zi, peste 6 zile 5,50 pe zi;
— bocanci — pînă la 6 zile 3,25 lei, după 6 zile 3 lei;
— hanorac — pînă la 6 zile 1,50 lei, după 6 zile 1,25 lei;
— pantaloni — pînă la 6 zile 3,50 lei, după 6 zile 2,75 lei;
— pulover — pînă la 6 zile 4,00 lei, după 6 zile 3,25 lei;
— rucsac — pînă la 6 zile 1,75 lei, după 6 zile 1,25 lei.

Singurul atelier de montat legături: la Gara de Nord (la magazinul de închiriat), preț 20,30 lei — preț universal.

UNDE PETRECEȚI REVELIONUL 1970?

Vă invităm la restaurantele din București.

Înscrierile pentru reținerea meselor au început de la data de 10 decembrie a. c.

(3118)

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI SILVICULTURII

INSPECȚIA DE STAT A APELOR

(3209)

ROBERT COSMOC, ANTRENOR PRINCIPAL LA FARUL

În ședința de analiză a activității din turul campionatului diviziei naționale A, ținută aseară, Biroul secției de fotbal Farul Constanța a aprobat cererea repetată a lui Bazil Marian, motivată de chestiuni familiale, ca începînd cu data de 16 decembrie să nu mai funcționeze ca antrenor principal al echipei divizionare A.

În locul lui Bazil Marian a fost numit ca antrenor principal Robert Cosmoc.

Pe „tabla de șah" a fotbalului divizionar A — piese de cotitură, pe alb și piese tactice neglijate, pe negru

Tur de orizont la sfîrșitul sezonului de toamnă

DE CE NU FOLOSIM TOATĂ LĂȚIMEA TERENULUI LA ACȚIUNILE DE ATAC

Mă refeream în finalul articolului anterior la unele neglijențe tactice.

Cu „bilă neagră" se înscrie, în acest sens, chiar Rapid București care, deși își organizează bine jocul apărării și destul de atent jocul de construcție la mijlocul terenului, de aici spre poarta adversă joacă — nu prea rar — numai pe „sfertul de teren" din partea dreaptă. Joacă deci, practic, fără extremă stîngă, pentru că indiferent cine este pus în formație: Codreanu, Petreanu, Strat (cam dese schimbări !), manevrele acestora sînt îndreptate în acțiunile defensive pe post de mijlocaș, iar în acțiunile ofensive, spre centru sau chiar spre extremă dreaptă. Judecînd după concepția modernă că înaintașii nu sînt legați de posturi și că trebuie să se demarce permanent și simultan, nu putem condamna pe jucătorii „extremă stîngă" ai Rapidului și ai altor echipe care joacă la fel, dar: de ce nu ajunge un alt atacant (tot prin demarcări simultane) pe post de extremă stîngă ? De ce nu încearcă să avanseze pe această „fișie" de teren un mijlocaș sau un fundaș lateral stîng ? Și, în sfîrșit, de ce să nu fie folosită toată lățimea terenului în desfășurarea acțiunilor de atac, știind că acesta este un principiu de bază care favorizează mărirea distanței dintre apărători și creează culoare mai largi, prin care să se pătrundă spre poarta adversă ?

Răspunsuri la aceste întrebări sînt multe, dar după cum la notările pozitive „a fost bun antrenamentul", la notările negative tot antrenamentul... fiindcă nu a fost complet și nici suficient îndrumat de antrenorii acestor echipe.

ATAC FRONTAL CU ORICE PREȚ

Jucătorii noștri uită că acțiunile pregătite au, uneori, mai multe șanse de izbîndă, în orice parte a terenului s-ar afla. Ei „socotesc" însă că e mai util să „arunce" mingea cît mai aproape de poarta adversă, bineînțeles pe sus, ca să poată depăși „pădurea de jucători". O parte din public este satisfăcută, fiindcă echipa favorită atacă „furibund", iar mingea se află la mare distanță de poarta ei. Și astfel, minutele se scurg, portarul și fundașii centrali adverși se remarcă permanent (fiindcă în general sînt înalți și, în plus, mingea le vine ca „pe tavă"), urmează consemnarea pseudo-ocaziilor ratate, invocarea ghinionului și neînțelegerea realistă a ineficacității.

Unii specialiști (sau numai presupuși) regretă că nu au în echipă un „buldozer", sau un „cap de pod", un înaintaș cu calități de „bombă atomică", cu ajutorul căruia să „spargă zidul" sau să „dărîme fortificațiile".

Eterna încurajare din tribune: „înainte !", sau „în adîncime !", este înțeleasă greșit la unele echipe. Ba, mai mult, unii cred că și la fotbal **„drumul cel mai scurt între două puncte este linia dreaptă".** Părerea noastră este că dacă ai în față un adversar, pasa în adîncime trebuie dată în așa fel ca să-l ocolească, și mijloace în acest sens sînt multe și binecunoscute. Dar ca să transmiți mingea în adîncime, cînd ai în față apărări aglomerate, manevrele tactice trebuie axate pe diagonală sau pe marginile terenului, creîndu-se învăluirea apărării și punerea ei pe picior greșit, prin mutarea centrului de greutate al acesteia. Considerăm că este mai utilă o centrare între grupul de apărători și portar sau o centrare înapoi. Acestea sînt ocazii adevărate de gol și nu eternele dueluri aeriene, din care nu au de cîștigat decît apărările.

Surprinzător, dar la unele jocuri, echipe fruntașe din fotbalul nostru au adoptat această concepție notată cu negru și, bineînțeles, rezultatul favorabil nu le-a surîs.

Așa a procedat U.T.A. în jocurile acasă împotriva lui Dinamo Bacău și a Rapidului, sau A.S.A. Tg. Mureș contra „U" Cluj și Crișul, sau Universitatea Craiova în jocul cu F. C. Argeș, și multe altele.

CITE UN SINGUR „OM DE GOL"

De ce ?

Pentru că ceilalți jucători se pregătesc mai puțin, pentru că ei consideră că salvatorul echipei este x sau y și deci ei se instituie în „creatori" și cu asta... basta.

Cauzele reale provin din felul cum se fac pregătirile pentru finalizare, ocolindu-se condițiile de dificultate (cu adversar, din unghiuri diferite, cu repetări numeroase etc.).

Lipsa de pregătire atrage după sine psihoza nefavorabilă. Apare imaginea eventualei ratări și a urmărilor sale (reproșuri, acuze) și atunci — firesc — lipsa de antrenament în finalizare, lipsa de răspundere și... în final, lipsa de realizatori.

Așa se explică că Dinamo București „trăiește" prin golurile lui Dumitrache, Universitatea Craiova prin Oblemenco, Rapid prin Neagu, Jiul prin Peronescu, F. C. Argeș prin Dobrin, sau, excepții rarissime, Steaua prin Tătaru și Voinea și Dinamo Bacău prin Daniel Ene și Dembrovschi.

Completăm că „omul de gol" poate fi accidentat sau lipsit de formă, sau că echipa adversă reușește prin marcaj „umbră", sau dublare la marcaj strict, să-l anihileze. Exemplificînd dupr jocurile: Politehnica Iași — Dinamo București (privind tratamentul aplicat lui Dumitrache) sau Universitatea Craiova — Steaua (după 8—0 la București cu Dinamo Bacău, cînd Voinea—Tătaru II au fost lăsați să zburde !!), credem că argumentele pot constitui un semnal de alarmă pentru acele echipe care-și bazează eficacitatea numai pe așa-zisul „om de gol".

★

Au mai fost și alte puncte negre, dar scopul acestui articol nu este o contabilizare a lor. Ne-am propus să relevăm că, deși jocul multor formații din prima categorie a devenit mai elastic, mai conturat, conform personalității jucătorilor și concepțiilor tactice ale antrenorilor, s-au constatat și unele supralicitări ale personalității în dauna efortului colectiv. Iar folosirea unilaterală și stereotipă a unei singure idei tactice se transformă, cu timpul, în opusul său, devenind din armă eficace un balast.

Vintilă MARDARESCU
antrenor federal

Georgescu și Troacă (în tricouri cu dungi) își fac din plin simțită prezența sub coșul advers Foto: TH. MACARSCHI

CONSTELAȚIA MEXICANĂ

3. URUGUAY: campioana mondială din 1930 și 1950 va fi marele out-sider în 1970?

● Urmașii lui Varela și Schiaffino sînt jucători de certă valoare ● Marea speranță — alături de Brazilia — a suporterilor sud-americani ● O echipă tînără dar bine rodată ● Adepți ai stilismului nu ai forței

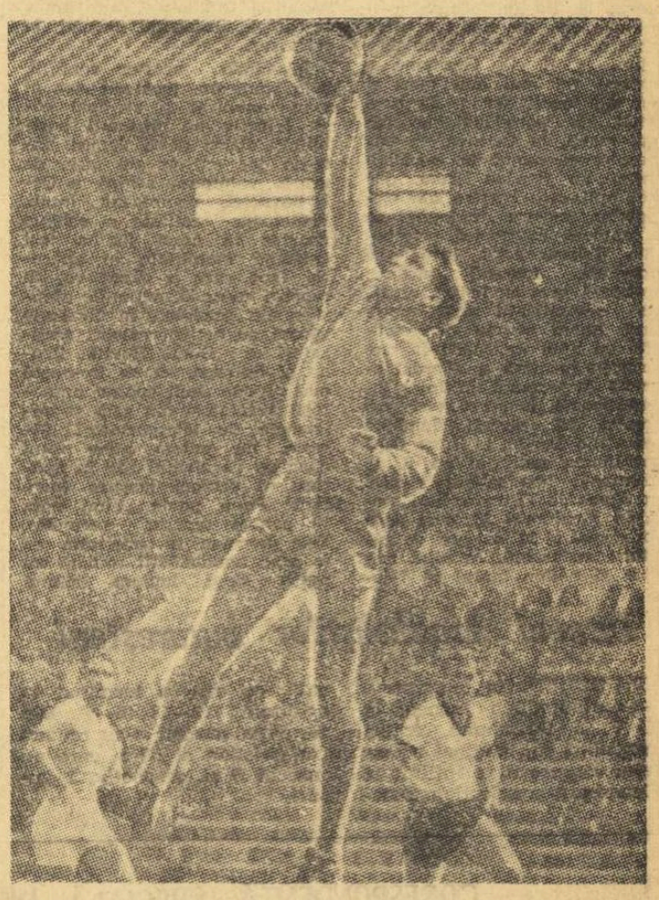

Ladislau Mazurkiewicz, un portar sigur pe sine, care va face să se vorbească mult despre el în Mexic

Uruguay ! Iată un nume care ne evocă prima expediție transoceanică a reprezentativei noastre și debutul său în campionatul mondial de fotbal. Era, în urmă cu patru decenii, după congresul ținut de F.I.F.A. la Barcelona, în mai 1929, cînd forul suprem al fotbalului a acordat Uruguayului organizarea primului campionat mondial. În anul următor, statueta de aur cizelată de un maestru al orfevreriei franceze — Abel Lafleur — era debarcată cu mare grijă la Montevideo, unde avea să rămînă pînă în 1934 căci prima ediție a C.M. s-a încheiat cu succesul fotbaliștilor din Uruguay. În turneul final al competiției, gazdele n-au întîmpinat o rezistență mai fermă decît din partea fotbaliștilor peruvieni, învinși la limită (1—0), apoi au realizat victorii comode în fața echipelor României (4—2), Iugoslaviei (6—1) și Argentinei (4—2).

N-a fost o surpriză acest succes al uruguayenilor pentru că evoluția lor în turneele olimpice din 1924 (Paris) și 1928 (Amsterdam) îi recomanda drept principali candidați la statueta de aur care avea să se numească, apoi, Cupa Jules Rimet.

În echipa Uruguayului jucau cîteva celebrități ale epocii: fundașul (și totodată căpitanul echipei) Nazzasi, un virtuoz al degajărilor lungi și cu adresă, acrobaticul mijlocaș central Andrade, rapizii atacanți Scarone (antrenor al lui Real Madrid din 1950 pînă în 1952), centrul atacant Castro și interul stînga Cea (autor a 5 goluri în turneul final al C.M. din 1930).

Absentă de la turneele finale ale C.M. din 1934 și 1938, echipa Uruguayului avea să cucerească, în 1950, pentru a doua oară, titlul de campioană a lumii, învingînd în meciul hotărîtor, pe marea favorită a ediției respective, reprezentativa Braziliei care dispunea de o adevărată „tripletă de aur": Zizinho, Ademir, Jair. Reprezentativa Uruguayului dispunea, totuși, și ea de cîteva elemente de mare valoare (chiar dacă faima lor nu a avut un ecou atît de larg ca a „brazilienilor"). Era, în primul rînd, căpitanul echipei, Varela, un excelent stoper, supranumit „căpitanul neîmblînzit", alături de care se impusese și sobrul său coleg de compartiment Andrade, agilul portar Maspoli, bine inspiratul inter Schiaffino și rapida extremă Ghiggia.

În preliminariile actualei ediții a C.M., Uruguay a făcut parte din grupa a XII-a împreună cu Chile și Ecuador. Fotbaliștii Uruguayului au debutat la 6 iulie 1969 — cu o victorie în deplasare în trecînd cu 2—0 reprezentativa Ecuadorului. O săptămînă mai tîrziu, jucînd cu 11-le chilian, tot în deplasare, uruguayenii n-au reușit decît un meci nul (0—0). Peste încă o săptămînă, Uruguayul obține o victorie la limită (1—0) în fața echipei Ecuadorului pentru ca la 10 august, în ultimul său meci, să dispună și de Chile (2—0) asigurîndu-și un substanțial avans în clasament.

★

Se spune că fotbalul din Uruguay trece prin lungi perioade de somnolență după care revine — cu puteri înzecite — în fruntea soccerului mondial. Terminînd neînvinsă faza preliminariilor, echipa Uruguayului a trezit mari speranțe printre suporterii săi care o cred capabilă de un rezultat mare. Lotul său împletește tinerețea cu experiența. Vechilor idoli le-au urmat alți jucători talentați, mulți dintre ei cu o reputație bine stabilită ca: portarul Mazurkiewicz, apărătorii Ubinas și Goncalves, mijlocașul Caetano, atacanții Rocha, Cubilla și Silva.

Antrenor: Eduardo Hohberg

Lot utilizat: Mazurkiewicz; Ubinas, Goncalves, Ancheta, Matosas, Caetano; M. Castillo, Cortes, Bareno; Rocha, Zubia, S. Silva, H. Silva, Forte, Acuna.

PALMARES

C. M. 1930 (URUGUAY)
Uruguay—Peru 1—0; Uruguay—ROMÂNIA 4-0; Uruguay—Iugoslavia 6—1; Uruguay—Argentina 4—2.

C.M. 1950 (BRAZILIA)
Uruguay—Bolivia 8—0; Uruguay—Spania 2—2; Uruguay—Suedia 3—2; Uruguay—Brazilia 2—1.

C.M. 1954 (ELVEȚIA)
Uruguay — Cehoslovacia 2—0; Uruguay—Scoția 7—0; Uruguay—Anglia 4—2; Ungaria—Uruguay 4—2; Austria—Uruguay 3—1.

C.M. 1962 (CHILE)
Uruguay—Columbia 2-1; Iugoslavia—Uruguay 3—1; U.R.S.S.—Uruguay 2—1.

C.M 1966 (ANGLIA)
Anglia—Uruguay 0—0; Uruguay—Franța 2—1; Uruguay—Mexic 0—0; R.F. a Germaniei—Uruguay 4-0.

Specialiștii sud-americani afirmă că în cazul în care actuala ediție a C.M. va însemna un triumf al tehnicii asupra forței, atunci fotbalul uruguayan ar urma să joace un rol important în ultimul act al marii competiții. Cel puțin așa se speră în țara care a găzduit prima ediție a „mondialelor".

REZULTATELE ȘI CLASAMENTUL GRUPEI A XII-A

6.VII. 1969 — Ecuador—Uruguay 0—2
13. VII. 1969 — Chile—Uruguay 0—0
20. VII. 1969 — Uruguay — Ecuador 1—0
27. VII. 1969 — Chile—Ecuador 4—1
3. VIII. 1969 — Ecuador—Chile 1—1
10. VIII. 1969 — Uruguay—Chile 2—0

1. Uruguay	4	3	1	0	5—0	7
2. Chile	4	1	2	1	5—4	4
3. Ecuador	4	0	1	3	2—8	1

Dinamo Bacău – Kilmarnock

(Urmare din pag. 1)

„Johnny Walker", dar mica localitate este cunoscută și apreciată, deopotrivă, pentru întreprinderile sale de mașini agricole și de țesut covoare. Ceea ce ni se pare interesant este că la o asemenea relativ redusă populație, Kilmarnock dispune de un stadion de 30 000 locuri (Rubgy Park) și de o echipă de fotbal atît de redutabilă, care are peste 8 000 de membri susținători.

Pentru partida de miercuri, după cum ni s-a spus, amatorii de fotbal din oraș manifestă un viu interes și în pofida vremii nefavorabile (ploaie și lapoviță) organizatorii speră să facă o bună rețetă. Dinamo Bacău se bucură aici de o frumoasă apreciere, nu numai datorită performanței sale de a se califica în turul III al Cupei europene a tîrgurilor, ci și pentru că reprezintă fotbalul unei țări care va participa la turneul final al C.M. Semnificative în acest sens sînt și declarațiile pe care ni le-a făcut antrenorul echipei Kilmarnock, Walter Mc. Crae: **„Echipa României, spunea el, a avut adversari foarte puternici în grupa sa. Intrecîndu-i și calificîndu-se pentru turneul din Mexic ea a dovedit că fotbalul din țara dv. are un standard foarte bun".**

Solicitîndu-i părerea în legătură cu partida de mîine (n.r. azi) interlocutorul nostru, care s-a dovedit în timpul discuției foarte bine documentat asupra echipei din Bacău, fiind, printre altele, la curent și apreciind victoria acesteia în ultima etapă de campionat, ne-a spus: **„Meci foarte dificil pentru Kilmarnock, căreia sorții i-au destinat un adversar demn de tot respectul. Trebuie să ne jucăm șansa aci, pe teren propriu, fiindcă îmi dau seama că la Bacău nu putem spera în victorie".**

În etapa de sîmbătă a campionatului scoțian, Kilmarnock a primit vizita echipei V. Motherwell pe care n-a putut-o învinge, obținînd doar 2—2. În vederea partidei cu Dinamo Bacău, gazdele nu au făcut o pregătire specială, jucătorii au fost lăsați liberi, ei prezentîndu-se doar la antrenamentul efectuat azi dimineață (n.r. ieri) și vor veni mîine (n.r. azi) la stadion, cu circa două ore înainte de începerea meciului. Antrenorul Mc. Crae a anunțat că va folosi în acest joc următoarea formație: Mc. Laughlan — King, Dickson, Gilmoor, Mc. Grory, Beattie, Mc. Lean, Mathie, Morrison, Waddel, Cook.

Antrenorul Valeriu Neagu ne-a declarat că este încrezător în posibilitățile echipei sale în ciuda dificultății partidei. **„Știm că Kilmarnock are extreme bune și vom căuta să le anihilăm. Ne vom apăra organizat dar nu vom ezita să trecem la atac pentru că adversarii noștri par a avea o apărare destul de penetrabilă. Sper mult în jocul mijlocașilor, de ei va depinde în mare măsură rezultatul"** — ne-a spus antrenorul băcăuan. Iată și formația preconizată: Ghiță — Comănescu, Nedelcu, Velicu, David (Kiss), Vătafu, Duțan, Pană, Dembrovschi, Ene D., Băluță.

Partida, care va începe la orele 19,30 (ora Bucureștiului 20,30), va fi condusă de arbitrul belgian Francis Rion.

SĂ DISCUTĂM DESPRE UNELE PROBLEME ALE CAMPIONATELOR

FOȘTII JUNIORI, ACTUALII SENIORI

Tot mai des, și cu vigoare din ce în ce mai mare, vedem evoluînd în echipele divizionare baschetbaliști pe care nu de mult îi remarcam în rîndul formațiilor participante la campionatele de juniori. **Dorin Dumitru, Pîrșu, Moisin, Gh. Roman** la I.E.F.S., **Riadunel Martinescu, Ganea** la Politehnica Galați, **Georgescu, Popa, Troacă** la Politehnica București și mulți alții aduc baschetului nostru acel elan, sporul de prospețime de care se simte nevoia cam de multă vreme. Este o adevărată plăcere să vezi teamurile în care înfuzia de tineret s-a făcut mai pregnantă în ultima vreme (este drept, în unele locuri de nevoie, prin plecarea unor foști titulari), în care elemente talentate, cu reale perspective, au posibilitatea să joace în compania sau împotriva unor baschetbaliști mai experimentați, de la care nu au decît de învățat. Cu atît mai supărătoare apare prezența pe... banca rezervelor a unor proaspeți „absolvenți" ai junioratului, **Oczelak, Magoș** (la Steaua), **Bradu** (la Dinamo), tineri încă prea fragezi pentru a evolua într-o formație pretendentă la titlu, stau meciuri întregi și privesc cum foștii lor adversari direcți (pe vremea cînd erau juniori) JOACĂ ȘI PROGRESEAZĂ. Pentru că a juca, înseamnă a progresa. A sta pe banca rezervelor, înseamnă a fi condamnat dacă nu la plafonare, cel puțin la o întîrziere a realizării depline ca sportiv. Este drept, e o mîndrie să faci parte dintr-o echipă ca Dinamo sau Steaua. Dar unde este dorința de a te face cu adevărat util, de a urca efectiv și rapid spre vîrful piramidei ?

CE SPUN CLASAMENTELE ?

Similitudinea dintre clasamentele clasice ale diviziei A și cele ale trofeelor oferite de redacția ziarului nostru și de antrenorul Sigismund Ferencz este izbitoare. Chiar dacă ierarhia nu este respectată întocmai, grupele valorice sînt alcătuite aproape identic. Ceea ce înseamnă că, indiferent de formulă, criterii etc., valorile rămîn aceleași, fie că este vorba de fruntașe, fie că este vorba de deținătoarele locurilor mai puțin onorabile. Semnificativ este, însă, faptul că majoritatea formațiilor participante la principala dispută internă manifestă un vădit interes pentru a se clasa cît mai onorabil, dacă nu chiar pentru a cuceri cele două trofee. Din păcate, posibilitățile unor echipe sînt foarte reduse și rezultatele, pe lîngă că le coboară în clasament le dezvăluie defecțiuni grave în pregătire. Ne referim, îndeosebi, la aruncările libere, pe care toți antrenorii le consideră determinante (uneori) în obținerea unui rezultat favorabil, dar majoritatea dovedesc că și-au însușit doar partea „teoretică" a problemei, cea practică fiind încă o perspectivă. Sau, poate, sînt și alte motive ca, de pildă, transformările radicale petrecute în sînul unei echipe, ceea ce firește, coboară temporar nivelul eficacității. Oricum, în „Cupa eficacității" (care va reveni, la sfîrșitul campionatului, lotului cu cel mai bun procentaj la aruncările libere) înregistrăm cifre alarmante: unele echipe („U" Cluj, Constructorul București) au realizat mai puțin de jumătate din numărul aruncărilor libere de care au beneficiat, altele (Voința Brașov, Progresul București, Mureșul Tg. Mureș, Crișul Oradea) cu puțin peste 50 la sută. Ce e de făcut ?

„CAPACELE"

Mărturisim că am fost plăcut impresionați de aplauzele publicului la unele faze de apărare, mai precis la execuția unor „capace" (termenul, extrem de simplu și de propriu, este tot o creație a spectatorilor) în cursul unor jocuri din divizia A. Faptul s-a petrecut nu o dată și tocmai repetarea aprecierii de către cei din tribune pentru un element de tehnică, dificil în primul rînd prin concentrarea și viteza de reacție solicitate executantului, i-a pus în situație jenantă pe unii arbitri. Este vorba, ați înțeles desigur, de acei arbitri (și, din păcate, sînt mulți) care, nesocotind eforturile unui jucător, depuse absolut în limitele regulamentului, îl penalizează cu o promptitudine dezarmantă. La prima vedere, faptul pare minor. Dar, în realitate, acest mod de a trata „capacele" este pur și simplu o frînă în progresul baschetului. „Capacul", departe de a fi o noutate, a devenit un procedeu tehnic utilizat frecvent în întrecerile internaționale. Fiind împiedicați să-l aplice în meciurile din campionatul țării, baschetbaliștii noștri pierd posibilitatea de a-l exersa în condiții de joc. Logica este de-a dreptul infantilă. Dar nu și pentru arbitrii români care nici în acest sezon nu au reușit să deosebească un „capac" de un fault. Și cînd te gîndești că nu mai departe decît astă toamnă ei au participat la o consfătuire în care au fost dezbătute problemele esențiale ale arbitrajului în baschet... Chiar nu se poate face nimic pentru ca acest element de tehnică modernă — „capacul" — să-și intre în drepturi ?

D. STANCULESCU

FIȘIER DIVIZIA A

Nu poți consemna — chiar statistic — desfășurarea campionatului, fără să cuprinzi în aceasta și contribuția „cavalerilor fluierului", a căror evoluție este și ea hotărîtoare la creșterea nivelului partidelor de fotbal. În cele ce urmează ne vom referi numai la conducătorii de joc care au „oficiat" la centru.

● Din totalul de 44 de arbitri desemnați de Biroul F. R. Fotbal în lotul A (17 din Capitală și 27 din restul țării), numai 38 au condus cele 120 de partide disputate în turul campionatului. Dintre aceștia, 14 sînt din București și 24 din provincie.

● Nu au condus nici un joc: Al. Pîrvu, Cornel Popa, Mircea Sadoveanu (București), T. Leca (Brăila), Gh. Manole (Constanța) și E. Bucșe (Sibiu).

● De subliniat că în acest tur de campionat nu s-a apelat la nici un arbitru străin.

● Reamintind că cronicarii noștri au acordat arbitrilor note (stele) de la 1—5, consemnăm cu satisfacție faptul că totalul stelelor (506), raportat la numărul partidelor (120), dă un coeficient mediu de 4,23 stele de meci, ceea ce, desigur, este îmbucurător.

● Cele mai multe jocuri le-au condus A. Bentu și V. Dumitrescu — București (cîte 6 jocuri); urmează N. Rainea — Bîrlad, Gr. Birsan — Galați, N. Cursaru — Ploiești, V. Pădureanu, Gh. Popovici, N. Petriceanu, Gh. Limona — București (cîte 5 jocuri); S. Mureșan — Turda, O. Comșa — Craiova, I. Ritter — Timișoara, E. Vlaiculescu — Ploiești, C. Nițescu — Sibiu, Z. Drăghici — Constanța, A. Rădulescu — București (cîte 4 jocuri); C. Petrea, C. Bărbulescu, N. Mihăilescu — București, M. Rotaru — Iași, I. Rus — Tg. Mureș, O. Anderco — Satu Mare, P. Sotir — Mediaș, Șt. Bîrăescu — Timișoara, Al. Alexe — Rm. Vîlcea (cîte 3 jocuri); Al. Toth și M. Bădulescu — Oradea, D. Isăcescu și I. Hrisafi — București, V. Liga — Galați (cîte 2 jocuri); au condus doar cîte un joc: Gh. Vasilescu I, C. Dinulescu și Ilie Drăghici — București, Pop Gavrilă — Brașov, I. Opriță — Arad, A. Macovei — Bacău, V. Topan — Cluj, I. Boroș — Timișoara.

● Media cea mai mare de stele a realizat-o N. Petriceanu, notat la toate cele 5 partide cu cîte 5 stele ! Îi urmează: V. Dumitrescu (4,83 stele de joc). V. Pădureanu, Gh. Limona, Gh. Popovici (4,80), O. Comșa, C. Nițescu, E. Vlaiculescu, I. Ritter, A. Bentu (4,50), N. Rainea (4,40), S. Mureșan (4,25), Gr. Birsan, N. Cursaru (4,20), A. Rădulescu, Z. Drăghici (4).

● Arbitrii care au condus doar cîte un joc au fost notați: Ilie Drăghici cu 5 stele, Pop Gavrilă și I. Boroș — 4, V. Topan, C. Dinulescu și Gh. Vasilescu — 3, A. Macovei — 2 și I. Opriță — 1 !

● Cel mai mare număr de stele primite de arbitri s-a înregistrat în etapa a XIV-a: 38. În această etapă, arbitrii C. Petrea, Gr. Birsan, A. Bentu, E. Vlaiculescu, Șt. Bîrăescu, Gh. Popovici și V. Dumitrescu au primit cîte 5 stele și Al. Alexe 3.

FLACĂRA MORENI A RĂMAS FĂRĂ ANTRENOR

După 7 ani de activitate rodnică la echipa divizionară B Flacăra Moreni, antrenorul Virgil Blujdea, expirîndu-i contractul, a renunțat la conducerea acestei formații.

În ultima săptămînă, Virgil Blujdea s-a numărat printre elevii cursului de perfecționare organizat de F.R. Fotbal și probabil că nu vor trece multe zile pînă cînd acest apreciat antrenor va prelua conducerea unei alte formații divizionare.

Tragerile Revelionului 1970

Administrația de Stat Loto-Pronosport organizează în zilele de 1 ianuarie 1970 concursul special Pronoexpres al Revelionului, iar în ziua de 2 ianuarie 1970, tragerea specială Loto a Revelionului, care atribuie participanților premii în autoturisme, excursii și bani.

Participînd la tragerile speciale Loto și Pronoexpres ale Revelionului 1970 puteți cîștiga în număr NELIMITAT: excursii în Japonia („Expo '70"), Mexic (cu prilejul Campionatului mondial de fotbal 1970), Italia, Turul Bulgariei, Turul Austriei, Belgrad — Budapesta — Sofia, și autoturisme: Dacia 1300, Dacia 1100, Moskvici 408 cu 4 faruri și radio, Skoda 1000 M.B., Trabant 601 și numeroase premii în bani.

Amănunte la agențiile Loto-Pronosport.

● În plin sezon de iarnă meciurile din campionatul italian continuă cu... surprize pentru participanții la Pronosport. Duminică 14 decembrie au „apărut" 5 de „2" și 4 de „x", semne ce au adus participanților premii substanțiale.

Publicăm mai jos meciurile cuprinse în programul concursului Pronosport nr. 51 din 21 decembrie 1969: I. Bari — Cagliari, II. Bologna — Torino, III. Juventus — Lazio, IV. Lanerossi — Brescia, V. Milan — Fiorentina, VI. Napoli — Internazionale, VII. Roma — Palermo, VIII. Verona — Sampdoria, IX. Cesena — Catania, X. Como — Reggiana, XI. Livorno — Mantova, XII. Modena — Pisa, XIII. Regna — Varese.

● Tragerea concursului Pronoexpres de astăzi va avea loc în București în sala Clubului Finanțe-Bănci din str. Doamnei nr. 2, cu începere de la ora 19,00.

Tragerea va fi radiodifuzată.

PREMIILE CONCURSULUI PRONOSPORT Nr. 50 DIN 14 DECEMBRIE 1969

Categoria I (11 rezultate): 6,7 variante a 12.604 lei;

Categoria a II-a (10 rezultate): 105,4 variante a 961 lei;

Categoria a III-a (9 rezultate): 739,9 variante a 205 lei.

Din Ostrava, trimisul nostru special, Călin ANTONESCU, transmite:

HANDBALIŞTII ROMÂNI ÎNVINGĂTORI ÎN FAŢA CAMPIONILOR MONDIALI!

ROMÂNIA — CEHOSLOVACIA 20-15 (10-9)

Spuneam în relatarea noastră anterioară că duminică seara, la Berlin, echipa masculină de handbal a țării noastre, întrecînd redutabila echipă a R. D. Germane, a realizat cel mai bun meci al său din acest sezon. Ei bine, oricît de paradoxal ar părea, marți, la Ostrava, în fața campioanei mondiale, jucătorii noștri au depășit chiar cele mai optimiste bariere ale speranțelor noastre, învingînd de o manieră categorică selecționata Cehoslovaciei, campioană mondială. Această victorie, prețioasă prin ea însăși, capătă însă semnificații mai ample dacă ținem seama de condițiile cu totul improprii în care formația noastră a abordat această importantă întîlnire internațională. În acest sens, vom preciza că, plecați duminică seara din Berlin, la 3 ore după terminarea meciului cu R. D. Germană, handbaliștii români au ajuns la Ostrava luni seara în jurul orei 23, deci după aproximativ 24 de ore de călătorie cu trenul. În plus, trebuie să notăm faptul că 4 jucători români au fost bolnavi de gripă, doi dintre ei (Marinescu și Moldovan) au rămas la hotel, urmărind meciul la televizor.

În ciuda acestor condiții, cum spuneam, jucătorii români s-au mobilizat și au mai găsit (efectiv ne mirăm!) posibilități fizice de a depăși, într-un joc extrem de tare, de uzură, valoroasa echipă a Cehoslovaciei, campioana lumii. Principala calitate a echipei noastre în acest joc a fost extrema mobilitate în apărare, fapt care a făcut ca, în repriza secundă, acțiunile ofensive ale gazdelor, în formația cărora au activat celebri realizatori ca: Duda, Havlik, Bruna și Satrapa, să se irosească mai repede decît sperau numeroșii spectatori din sală și milioanele de telespectatori. Firește, nu putem pune totul doar pe excelentul joc în apărare al echipei noastre (portarul Penu poate primi nota 10 pentru repriza secundă). Este necesar să precizăm că în atac handbaliștii români au reușit să-și impună ritmul care le convenea, alternînd atacurile poziționale cu combinațiile în viteză și cu folosirea oportună a pivoților. În felul acesta, apărarea cehoslovacă din prima repriză și-a pierdut treptat siguranța, în așa fel încît în partea a doua a întîlnirii, echipa noastră s-a detașat clar, fructificînd aproape fiecare acțiune de atac.

În prima repriză handbaliștii noștri s-au impus și au condus în majoritatea timpului dar gazdele au reușit deseori să egaleze. (8—8 : min. 23 ; 9—9 : min. 26). În repriza secundă scorul a mai fost de două ori egal : în min. 32, 10—10, și în min. 35, 11—11. Din acest moment echipa noastră s-a detașat (min. 38 : 13—11) după care a ajuns să conducă comod (min. 50 : 18—13). Finalul meciului a fost la fel de pasionant ca și începutul, onoarea de a înscrie ultimul punct al întîlnirii revenind tot handbaliștilor români : min. 59 : 20—15.

Au înscris Gruia 9, Oțelea 5, Popescu 2, Chicidt 2, Licu și Guneș pentru România și Mareș 4, Havlik 3, Duda 3, Bruna 2, Konecny, Satrapa și Beneș pentru Cehoslovacia. Au condus foarte bine C. Svensson și A. Cristenssen — Danemarca.

A doua întîlnire cu reprezentativa Cehoslovaciei va avea loc tot la Ostrava, joi seara.

Turneul handbaliștilor bucureșteni

MUNCHEN, 16 (Agerpres). — Continuîndu-și turneul în R. F. a Germaniei, echipa masculină de handbal a orașului București a întîlnit la Flenssburg o selecționată locală, cu care a terminat la egalitate : 13—13 (6—6). Din formația română s-au remarcat Cristian și Nica, care au marcat 5 și, respectiv, 2 goluri.

EVOLUȚIA JUNIORILOR ROMÂNI LA INTERNAȚIONALELE DE TENIS DE MASĂ ALE BULGARIEI

La Botevgrad, în Bulgaria, au avut loc internaționalele de tenis de masă ale acestei țări. La proba pe echipe femei, primul loc a revenit formației Bulgaria I, urmată de Polonia, R. D. Germană, România (Maria Corodi, Elena Condicaru), Iugoslavia și Cehoslovacia. Echipa română a dispus de Bulgaria II cu 3—1, Cehoslovacia 3—0 și a pierdut în fața Poloniei (1—3) și Iugoslaviei (2—3).

În întrecerile individuale, Maria Corodi s-a clasat pe locul V fiind învinsă, în sferturi de finală, de sovietica Svetlana Grinberg cu 3—0. Elena Condicaru, după ce a cîștigat în turul întîi la Guleoglu (Turcia) cu 3—0, a fost eliminată în 16-imi, de poloneza Calinska cu 3—1. La băieți, juniorul Aurel Ovanez a trecut în primul meci de bulgarul Sașev, dar a fost apoi înfrînt de Eglitis (U.R.S.S.) cu 3—0 (18, 23, 17).

CORESPONDENȚĂ SPECIALĂ DIN VIENA

Schiorii austrieci de probe alpine se pregătesc pentru campionatele mondiale — 1970

Olga Pall — port-drapelul coboritoarelor austriece

Noul sezon „alpin" de iarnă a început cu o veste proastă pentru iubitorii sportului de iarnă austrieci : Alfred Matt, medaliat olimpic le Grenoble și pretendent „autorizat" la titlul mondial de slalom, a căzut la prima coborîre de antrenament la poalele Matterhornului, în Cervinia. După ce specialistul în slalom din Tirol își fracturase anul trecut în două locuri piciorul și fusese astfel nevoit să întrerupă antrenamentele un an întreg, la prima coborîre contracronometru în Cervinia el și-a fracturat din nou piciorul în două locuri și, astfel, va rămîne încă un an în afara concursurilor. Este o lovitură grea pentru echipa roșu-alb-roșu, care acum se va prezenta slăbită la campionatele mondiale — probe alpine de la Val Gardena (Italia). Deci, șansele de a cîștiga titlul mondial sînt acum foarte mici pentru austrieci. În ciuda celor 31 de ani împliniți, cîștigătorul Cupei Mondiale din anul 1969, Karl Schrantz, rămîne sprijinul și speranța echipei austriece la aceste campionate mondiale.

Și la femei s-au produs „incidente" cu urmări serioase pentru austrieci. Inge Jochum, una dintre cele mai bune schioare ale țării noastre, a hotărît să-și ia rămas bun de la acest sport pentru a îmbrățișa cariera de soră medicală, iar deosebit de talentata (și încununata de succes) Anni Stocker, care era pe cel mai bun drum spre elita mondială, s-a hotărît să renunțe la sport pentru a-și urma profesia. La bărbați, Reinhard Tritscher, schior de talie mondială, care în sezonul trecut a avut o fractură complicată la picior și care încă nu s-a refăcut, nu va mai concura. Foarte talentatul tînăr Gerhard Bechter, care a reușit să obțină un loc în echipa națională, a murit acum cîteva luni în urma unui accident de mașină...

Conducătorul tehnic al echipei austriece de probe alpine, profesorul Franz Hoppichler, se află, din această cauză, într-o situație grea. El declară : **„Trebuie să încercăm prin multă sîrguință să recuperăm aceste pierderi pentru a face o figură frumoasă la campionatele mondiale din Italia".**

Președintele Federației austriece de schi, dr. Heinz Klee, referindu-se la sezonul care vine și la șansele austriecilor, a declarat : **„Țările puternic reprezentate ale schiului alpin la Val Gardena vor fi, după părerea mea, Franța, Austria, S.U.A. și Elveția, și, fiind «acasă», Italia. Ca favorit principal la proba de coborîre bărbați, amintesc de tînărul francez Henri Duvillard, ca și de cîștigătorul Cupei Mondiale, Karl Schranz, de Heini Messner și, bineînțeles, de talentații coboritori din Elveția. La concursurile pentru femei, cred că va avea din nou loc duelul între Austria și Franța, dar americancele ar putea interveni în luptă dacă nu li se va acorda atenția cuvenită. Cîștigătoarea Cupei Mondiale, austriaca Gertrud Gabl se numără, bineînțeles, printre marile favorite. Principalele ei rivale ar fi compatrioatele ei Olga Pall și Wiltrud Drexel ca și franțuzoaicele Isabelle Mir, Annie Famose, Michele Jacot și Florence Steurer. La slalomul pentru bărbați trebuie luați în considerație foarte mult americanii".**

Kurt CASTKA

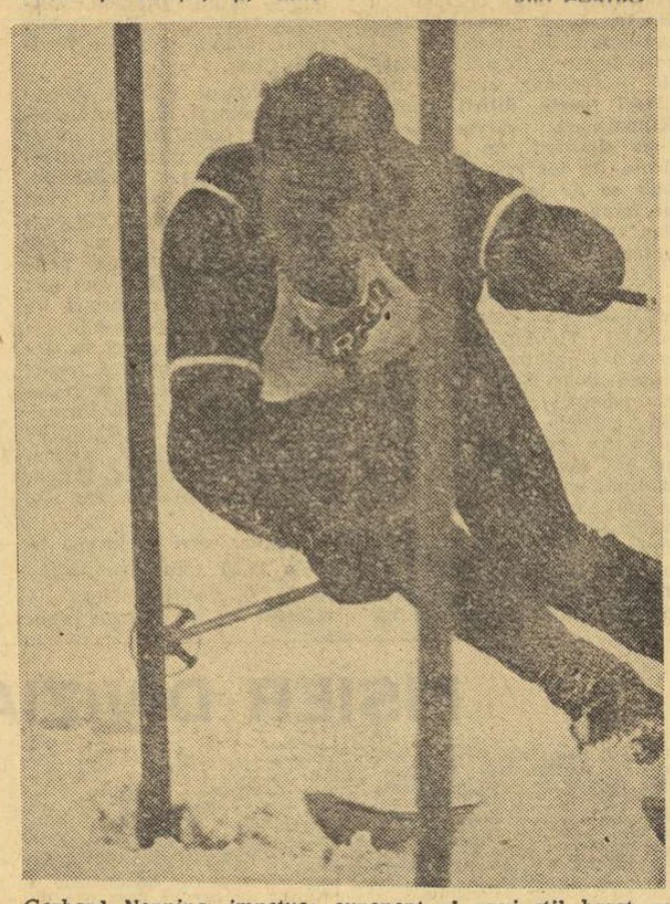

Gerhard Nenning, impetuos exponent al unui stil bazat pe forță, va încerca să-l secondeze pe Schranz

Echipa de judo a României — la „Cupa speranțelor olimpice"

În zilele de 20 și 21 decembrie, la Berlin se va desfășura „Cupa speranțelor olimpice" la judo, competiție la care va participa, pentru prima oară și lotul României.

Și-au anunțat, de asemenea, participarea selecționatele Bulgariei, Cehoslovaciei, Cubei, R.P.D. Coreene, R. D. Germane, Poloniei, Ungariei și Uniunii Sovietice.

Federația noastră de specialitate a selecționat următorii 10 judoka : cat. 56 kg : Al. Filip și L. Moldovan ; cat. 65 kg ; M. Notopol și I. Darna ; cat. 75 kg : I. Lazăr și N. Gheorghe ; cat. 85 kg : Gh. Hesdolfer și Al. Toth ; cat. +85 kg : V. Crețu și I. Buzic.

Antrenor : prof. Nicolae Bucur.

Prof. P. Focșeneanu — președintele Juriului campionatelor europene de bob

În semn de prețuire a aportului adus de România la dezvoltarea bobului, precum și a frumoaselor performanțe realizate, de-a lungul anilor, de sportivii români, F.I.B.T. (Federația internațională de bob și toboganing) L-A DELEGAT PE PROF. PETRE FOCȘENEANU, secretar general al Federației române de schi și bob, PREȘEDINTE AL JURIULUI CAMPIONATELOR EUROPENE DE BOB care vor avea loc între 2 și 10 ianuarie 1970 în Italia, la Cortina d'Ampezzo.

DOPING: SUBSTANȚE GREU DECELABILE!

MÜNCHEN, 16 (Agerpres). — „Problema dopingului devine din ce în ce mai complicată datorită apariției unor noi substanțe care nu pot fi descoperite la prima analiză" — a declarat medicul vienez prof. Prokop, la cel de-al treilea congres al federației de medicină sportivă care se ține la München. Producătorii de medicamente stimulatoare caută, prin descoperirea unor alte produse, să mascheze ceea ce se știa îndeobște despre doping. Prof. Prokop a afirmat că la Jocurile Olimpice din Mexic au fost descoperite în urina unor atleți (pe care nu a vrut să-l numească) substanțe necunoscute pînă atunci.

sportul în lume

Este vremea patinajului. Acești micuți patinatori ai secției de inițiere aparținînd clubului sportiv Dynamo din Karl Marx-Stadt (R. D. Germană) arată multă aplicație în sportul gheții, deși abia au depășit vîrsta de 3 ani. Din aceeași secție s-au ridicat virtuozi ai patinajului artistic, cum este campioana mondială și europeană Gabriele Seyfert.

Foto : ZENTRALBILD

Patinatori români peste hotare

Patinatorii de viteză Christa Tracher, Annelise Stefani, Andrei Ocoș, Laurențiu Căplescu, Alexandru Boer, P. Emeric, L. Covaci și G. Ballo (toți de la Dinamo Brașov) pleacă mîine la Zakopane, pentru a participa la o serie de concursuri. Dinamoviștii brașoveni sînt însoțiți de antrenorul Ernest Ulrich.

★

Campionii republicani de patinaj artistic, Beatrice Huștiu și Gheorghe Fazekas, vor fi din nou prezenți într-un mare concurs internațional, la finele acestei săptămîni, evoluînd la Moscova. Ei sînt însoțiți de arbitra internațională Irina Minculescu.

★

La Zagreb au plecat, sub conducerea antrenorului prof. Radu Ionian, patinatori aparținînd secțiilor I.E.F.S. și Școlii sportive nr. 2. Ei iau parte la o întîlnire internațională inter-cluburi.

★

Țara noastră va fi reprezentată și în colocviul de arbitraj al unui mare concurs internațional de patinaj viteză, la Inzell (R.F.G.), programat la 20—21 decembrie. Printre arbitrii acestui concurs a fost invitat și prof. Fl. Gămulea, arbitru internațional.

În marile turnee internaționale feminine de șah

● LA VRNJACKA BANJA s-au disputat partidele întrerupte. Gaprindașvili a învins-o pe Vokralova, Lazarevici pe Asenova, Tuk pe Stibaner și Asenova pe Stadler. În urma acestor rezultate, înaintea ultimei runde, în clasament pe primul loc se află Gaprindașvili (U.R.S.S.) cu 8½ p, urmată de Lazarevici (Iugoslavia) — 8 p, Nicolau (România) 7½ p, Ivanka (Ungaria) — 5½ p, Teodorescu (România) și Stadler (Iugoslavia) — cîte 5 p etc. În ultima rundă, Gaprindașvili (cu piesele albe) o întîlnește pe Tuk, Alexandra Nicolau (cu negrele) pe Asenova, iar Margareta Teodorescu (cu albele) pe Stibaner.

● LA MOSCOVA, în runda a patra, Gertrude Baumstarck (România) a remizat cu Marina Ostrovskaia (U.R.S.S.), rezultat consemnat și în partida Natalia Konopleva (U.R.S.S.) — Kveta Eretova (Cehoslovacia). Restul partidelor, printre care Tatiana Lemaciko (U.R.S.S.) — Liudmila Beloveneț (U.R.S.S.), s-au întrerupt. În clasament conduce Lemaciko cu 3 (1) p.

Turneele hocheiștilor sovietici

MOSCOVA, 16 (Agerpres). — Echipa de hochei pe gheață a U.R.S.S. a plecat în Canada unde va susține un turneu de opt meciuri. La 20 decembrie va pleca în Elveția selecționata de juniori a U.R.S.S., care va participa la turneul de la Lausanne și va lua parte la campionatul mondial pentru juniori programat la Geneva.

Tilden — nr. 1 în istoria tenisului?

NEW YORK 16 (Agerpres). — În urma unei anchete întreprinse în rîndul comentatorilor de specialitate din Australia, Anglia, Franța și S.U.A., Bill Tilden a fost desemnat drept cel mai bun jucător de tenis al tuturor timpurilor. Campion al S.U.A., Bill Tilden a fost component al echipei americane pentru „Cupa Davis" în perioada 1920—1930. El a totalizat 113 p din 130 posibile, fiind urmat în acest interesant clasament de Don Budge (S.U.A.), Rod Laver (Australia), Pancho Gonzales (S.U.A.), Jack Kramer (S.U.A.), Fred Perry (Anglia), Henri Cochet (Franța), René Lacoste (Franța) și Lewis Hoad (Australia).

LO BELLO NU SE TEME NICI DE MAFIA

● Popularul arbitru italian este supranumit „neînfricatul maestru" ● Dreptatea și imparțialitatea — puncte cardinale în activitatea unui cavaler al fluierului

În Italia este supranumit „neînfricatul maestru". Este o poreclă meritată din plin de Concetto Lo Bello, care arbitrează de atîta vreme în mediul tumultuos al „tifosilor" italieni. Nu de mult, acest sicilian a provocat, la Florența, o adevărată explozie a maselor. În meciul derby Fiorentina — Cagliari, a dictat un penalty împotriva campionilor, iar în finalul încordat al partidei a anulat golul egalizator, pe motiv de ofsaid, cu toate că arbitrul de margine nu a semnalizat acest lucru. Cînd Lo Bello a acordat trei penalty-uri împotriva echipei gazdă din Ferrara, lumea fotbalului italian a rămas stupefiată : așa ceva nu se mai pomenise în istoria „calcio"-ului!

Firește, Lo Bello este, pe cît de îndrăgit, pe atît de hulit... și asta depinde de meciul pe care-l arbitrează.

„Cînd echipa nu joacă pe teren propriu, suporterii mai pot fi obiectivi. În caz contrar, acest lucru este mult mai greu. Aprecierile despre arbitrajul meu sînt diferite, dar eu m-am obișnuit cu acest lucru". Așa vorbește omul pe care nu-l poate înspăimînta nici Mafia, deoarece în Sicilia a fost amenințat de mai multe ori că s-ar putea să regrete dacă arbitrajul lui va fi considerat nesatisfăcător.

Concetto Lo Bello a încetat să se ocupe activ de sport (handbal, înot, mai puțin baschet și volei) la vîrsta de 24 de ani, cînd a îmbrăcat costumul de arbitru : are, deci, la ora aceasta un stagiu de 20 de ani. Atitudinea lui, fără compromisuri în situațiile cele mai grele, a devenit legendară.

„Rețeta este foarte simplă" — spune popularul arbitru. „Dreptatea și imparțialitatea trebuie să fie firul conducător al comportării fiecărui arbitru. Citeodată se poate greși — nimeni nu poate evita acest lucru —, dar în nici un caz nu trebuie corectată greșeala prin compensare. Cine va proceda astfel își va pierde în mod sigur autoritatea. Nici jucătorii și nici publicul nu-l vor mai lua în serios".

Sicilianul este des solicitat atît în Italia, cît și în străinătate, fiind socotit un specialist al meciurilor „grele". Pînă acum a condus 23 de meciuri internaționale și 32 de întîlniri în diferite competiții internaționale — printre care finale ale „Cupei campionilor europeni", „Cupei cupelor" și „Cupei europene a tîrgurilor".

Cele mai dificile partide ? Finala „Cupei mondiale" dintre Real Madrid și Penarol Montevideo. Apoi, semifinala Campionatului mondial din 1966 (Anglia), între R.F. a Germaniei și U.R.S.S.

Dintre echipele pe care le-a arbitrat, i-au plăcut mai ales cele ale Angliei, Braziliei și R.F. a Germaniei, iar dintre cele de club, Real Madrid, Benfica, „Inter", A.C. Milan, Manchester United, Penarol, F.C Bayern și Celtic.

Invitat să dea un pronostic înaintea C.M. din Mexic 1970. Lo Bello a refuzat. **„Trebuie să mă înțelegeți, eu sînt obligat să rămîn deoparte — spune el. S-ar putea să fiu invitat în Mexic ca arbitru"...**

În viața de toate zilele, Lo Bello este director al bazelor sportive din orașul sicilian Syracusa. De aceea, călătoriile în străinătate le folosește și pentru vizitarea obiectivelor sportive din țările respective, iar noutățile văzute le aplică prompt și în orașul său.

Cea mai mare dorință a lui este să arbitreze finala unui campionat mondial pentru ca apoi — după cum mărturisește — să atîrne fluierul în cui...

Gh. GLISICI

Telex ● Telex ● Telex

● După 14 runde, în turneul masculin de șah de la Belgrad conduce în clasament iugoslavul Matulovici cu 9½ (1) p, urmat de sovieticul Polugaevski și de iugoslavul Ivkov cu cîte 9½ p, maghiarul Lengyel și sovieticul Gheller cu cîte 9 puncte etc. În runda a 14-a: Matulovici — Janosevici 1—0, Gheller — Bukici 1—0, Polugaevski — Ostoici 1—0, Ivkov — Tringov 1—0, Suttles — Matanovici remiză.

■

● Orașele Ciudad de Mexico, Kingston (Jamaica), Los Angeles, Miami și San Francisco și-au depus oficial candidatura pentru găzduirea celei de-a treia ediții a meciului atletic America — Europa.

■

● În clasamentele federației unionale de tenis pe anul 1969 : masculin — Metreveli, Lejus, Volkov, Korotkov, Egorov ; feminin — Olga Morozova, Tiu Tivi, Mariana Ciuvirina, Galina Bakșeeva.

■

● La Madrid, echipa de rugby a Spaniei a fost întrecută de selecționata Transvaalului (R.S.A.) cu 24—17 (11—11).

● Curse cicliste de șase zile : la Charleroi (Belgia) conduce cuplul belgian Sercu—Godefroot cu 125 p, urmat de francezii Van Lancker și Mourioux, belgienii Merckx și Stevens și cuplul Bracke (Belgia)—Altig (R. F. a Germaniei) ; la Amsterdam, conduc Bugdahl—Kemper (R.F.G.), urmați de Post (Olanda)—De Loof (Belgia) și Gilmoro—Lawrie (Australia).

■

● Echipa iugoslavă de hochei pe gheață Jesenice a fost întrecută pe teren propriu de formația austriacă A. C. Klagenfurt cu 4—2 (4—0, 0—0, 0—2).

■

● La Valencia, echipa feminină de handbal a Spaniei a fost învinsă de cea a Franței cu 10—6 (4—3).

■

● Meciul de box dintre echipele Greciei și Iugoslaviei, disputat la Atena, le-a revenit oaspeților cu 16—4.

■

● Formațiile de hochei pe gheață ale orașelor Sofia și Varsovia au terminat la egalitate : 3—3 (2—0, 1—1, 0—2). Meciul a avut loc la Sofia.

(Urmare din pag. 1)

HOCHEI, ÎNAINTE DE TOATE...

unui campionat mondial, și a fost necesară această vizită de lucru în capitala României pentru a constata — cu satisfacție — existența unor condiții optime pentru organizare. Cred că aici totul poate fi gata chiar într-o săptămînă!

Dacă la această apreciere — de loc intenționat amabilă la adresa dumneavoastră, în calitate de oaspete — adaug altele cîteva, arhirecunoscute, ca ospitalitatea românilor, interesul publicului pentru hochei, deosebitele eforturi pe care organizatorii le vădesc încă din această perioadă incipientă, sînt gata să cred că cele două grupe ale campionatelor de hochei se vor bucura în România de un cadru ideal de desfășurare.

— Tranșat fiind acest prim răspuns, cel mai adesea dificil, pe care un confrate îl numea „de... încălzire", am dori, nu înainte de a vă mulțumi pentru bunele-vă cuvinte, să aflăm opinia dumneavoastră în ceea ce privește — hai să folosim un termen mai ambiguu — viitorul hocheiului. Să fim mai expliciți : se vehiculează uneori ideea că hocheiul este un sport cu precădere dur și nespectaculos, mai ales la un nivel mediu de cunoaștere a lui, că tineretul îl practică mai întotdeauna din curiozitate un an sau doi, pentru ca apoi să renunțe.

Credeți, oare, că hocheiul este destinat stagnării, sau — dimpotrivă — sperați într-o creștere a curbei de popularitate a acestui sport ?

— Da, da, la urma urmei, aproape nu există interviu unde să nu trebuiască să răspunzi unei asemenea întrebări-bombă... Dacă aș opina pentru moartea hocheiului în, să zic, 20 de ani, ar fi ceva senzațional, nu-i așa?! Ei bine, eu am să vă spun, cu certitudine, că anii care urmează vor cunoaște o răspîndire neîncetată a hocheiului în toate țările în care acest lucru este posibil, sub aspectul condițiilor climatice. În ceea ce privește lipsa de spectacol a hocheiului, aceasta este evidentă atunci cînd avem a face cu... hochei prost jucat! În rest, este inutil să vă argumentez frumusețea unui meci între cehoslovaci și canadieni, ca să dau primul exemplu — superb spectacol al măiestriei sportive, al ambiției, al inteligenței...

Într-adevăr, hocheiul prinde mai greu în rîndul tineretului, și poate e normal să fie așa atîta timp cît alte sporturi sînt infinit mai ușor de abordat... Uite fotbalul : una e să ți se arunce o minge și s-o bați pe o bucată de iarbă cînd vrei și cu cine vrei, alta e să mergi la patinoar, cu program strict, să-ți pui „armura" să asculți sfaturile antrenorilor, ba să te mai întorci acasă și cu o vînătaie... Și mai e ceva : mulți tineri aflați la răscrucea opțiunii pentru un sport sau altul ocolesc hocheiul, și iarăși este poate normal să fie așa... Copiii visează — oare și noi n-am făcut la fel? — gloria, or în hochei se iese mai greu în evidență, pe gheață, printre alți 20... Ca să nu mai vorbesc dacă joci într-o linie de apărare și nu-ți apare numele pe lista de golgeteri! Pe cînd un atlet sau un voleibalist....

Lăsînd la o parte toate aceste neajunsuri, care se limitează, zic eu, la perioada în care tînărul „cochetează" cu crosa, cred că un rol important în răspîndirea acestui sport ne revine, oriunde în lume, nouă, specialiștilor lui, plătiți sau nu... Și, deopotrivă, mijloacelor de popularizare a frumuseții acestui sport aspru, în care publicul trebuie să fie învățat să vadă dincolo de bodicec-uri sau „lipiri" la mantinelă! Nu știu cum este la dumneavoastră, dar în Polonia, ziarele, radioul și televiziunea o țin tot cu fotbalul și cu fotbalul...

Aha, să nu uit : după epoca aceea de cochetărie de care vorbeam, vine alta, în care nu mai contează nimic, nici incomoditatea, nici oboseala, nici loviturile... Atunci se trăiește numai și numai pentru crosă și puc...

— Despre ce epocă ne vorbiți ?

— Știu eu... Zic așa : „îl vezi pe cutare? iubește hocheiul, dar și hocheiul îl iubește pe el..." Asta ar însemna o epocă de „iubire reciprocă", dar dumneavoastră îi puteți spune altfel, cum vreți...

În sfîrșit, puteți avea chiar alte idei despre hochei, și am putea discuta pînă la... mondiale fără să ajungem la vreun punct comun de vedere. Cît despre viitorul hocheiului, ce să mai vorbim! Trecem la altceva, da?

— Spuneți-ne, Pan Romuald, ce credeți că ar trebui făcut pentru a estompa din supremația „celor 4", pentru a aduce, într-un fel sau altul, cît mai multe echipe aproape de valoarea Uniunii Sovietice, Cehoslovaciei, Suediei și Canadei ? Iată o altă întrebare...

— Ei, tinere, tinere, de ce să nu-i lăsăm cezarului ce-i al cezarului... Să judecăm o clipă : Canada e țara de baștină a hocheiului, în Cehoslovacia, sportul acesta a devenit obiect obligatoriu în școlile medii, U.R.S.S.-ul se laudă cu cîteva sute de mii de legitimați, iar Suedia e plină de gheață... Și apoi, există aici peste tot o altă filozofie a sportului... Atunci? Avem noi vreunul din aceste argumente la îndemînă? N-avem... Poate de aceea eu cred că nu trebuie să ne gîndim la a-i ajunge pe canadieni, pentru că dacă vom progresa noi, vor progresa și cei patru, cum vă place să-i numiți. E, de altfel, o lege a firii... Ce va fi peste 30—40 de ani? Nu știu... Aș dori o zi cu finală Canada—Polonia sau România — U.R.S.S., dar eu cred că n-am s-o apuc... Poate dumneata. Dar, să nu te superi, altele sînt problemele hocheiului nostru, de valoare medie. În primul rînd, grupa asta B...

— Apropo, cine credeți că va cîștiga grupa de la București ?

— Favoritul meu este S.U.A., dar cum dumneata ești român și eu polonez, am să-ți fac o confidență : și echipele noastre au mari șanse!

— Așadar, S.U.A., România, Polonia...

— Sau, poate, Polonia, România, S.U.A. sau România, Polonia, sau... naiba știe!

I-am mulțumit interlocutorului nostru. Noaptea coborîse peste București, neagră și rea. Hotelul „Ambasador" dormea dus, doar în hol, alături de noi, aspiratoarele își urmau drumul, nestingherite, pregătind curățenia zilei de mîine...

Tiparul I.P. „Informația", str. Brezoianu nr. 23—25, București

40368

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXV — Nr. 759 (6193) ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT Joi 18 decembrie 1969

Ieri dimineață au fost reluate în ședință plenară

LUCRĂRILE SESIUNII MARII ADUNĂRI NAȚIONALE

Lucrările actualei sesiuni a Marii Adunări Naționale au fost reluate miercuri dimineața în ședință plenară.

Ora 10. Întîmpinați cu puternice aplauze, sosesc conducătorii partidului și statului. În loja din dreapta incintei au luat loc tovarășii Nicolae Ceaușescu, Ion Gheorghe Maurer, Emil Bodnăraș, Paul Niculescu-Mizil, Virgil Trofin, Ilie Verdeț, Maxim Berghianu, Florian Dănălache, Constantin Drăgan, Emil Drăgănescu, Janos Fazekas, Petre Lupu, Manea Mănescu, Dumitru Popa, Dumitru Popescu, Leonte Răutu, Gheorghe Stoica, Vasile Vîlcu.

În loja din stînga se aflau membrii Consiliului de Stat.

Deschizînd ședința, președintele Marii Adunări Naționale, tovarășul Ștefan Voitec, a anunțat proiectele de legi înscrise pe ordinea de zi care urmează a fi dezbătute și adoptate în actuala sesiune:

— Proiectul de lege privind organizarea și funcționarea Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România.

— Proiectul de lege privind regimul străinilor în Republica Socialistă România.

— Proiectul de lege pentru adoptarea Planului de Stat al economiei naționale pe anul 1970.

— Proiectul de lege pentru adoptarea Bugetului de Stat pe anul 1970.

— Proiectul de lege privind regimul produselor și al substanțelor stupefiante.

— Raportul Comisiei speciale a Marii Adunări Naționale împuternicite să verifice dotarea cu aparatură medicală, de cercetare și învățămînt în unitățile clinice și învățămîntul preclinic, precum și folosirea și repartizarea cadrelor medicale pe teritoriul țării.

— Proiectele de legi pentru aprobarea decretelor cu putere de lege emise de Consiliul de Stat.

Președintele Marii Adunări Naționale a anunțat că de la ultima ședință plenară, Biroul Marii Adunări Naționale a primit din partea Consiliului de Miniștri Proiectul de lege privind organizarea activității de cercetare științifică în Republica Socialistă România și a propus ca acest proiect să fie înscris pe ordinea de zi a sesiunii.

Biroul Marii Adunări Naționale a propus, de asemenea, să se includă pe ordinea de zi alegerea unui vicepreședinte al Consiliului de Stat.

Marea Adunare Națională a adoptat în unanimitate completarea ordinei de zi a sesiunii cu punctele propuse.

Primit cu puternice aplauze, a luat apoi cuvîntul tovarășul Ion Gheorghe Maurer, președintele Consiliului de Miniștri, care a prezentat expunerea la proiectul de lege privind organizarea și funcționarea Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România.

În continuare, deputatul Dumitru Balalia, președintele Comisiei permanente pentru consiliile populare și administrația de stat, a prezentat raportul acestei comisii și al Comisiei juridice la proiectul de lege.

După dezbateri, Marea Adunare Națională a adoptat Legea privind organizarea și funcționarea Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România.

În continuarea ordinii de zi deputatul Cornel Onescu, ministrul afacerilor interne, a prezentat expunerea la Proiectul de lege privind regimul străinilor în Republica Socialistă România, iar deputatul Traian Ionașcu, președintele Comisiei juridice, a expus raportul acestei comisii.

Proiectul de lege a fost discutat apoi pe articole și supus votului deputaților. Marea Adunare Națională a adoptat prin vot secret, cu bile, Legea privind regimul străinilor în Republica Socialistă România.

★

După-amiază au avut loc ședințe de lucru ale unor comisii-permanente ale Marii Adunări Naționale.

(Agerpres)

Astăzi, în Poiana Brașov

ROMÂNIA — R. D. GERMANĂ LA HOCHEI

● Oaspeții au deplasat cea mai bună echipă ● Indisponibilități în formația română

Timpul rău care stăpînește Europa n-a fost o piedică pentru avionul de Berlin să aterizeze cu punctualitate pe pista aeroportului Băneasa aducînd echipa de hochei a R.D. Germane și pe arbitrii cehoslovaci dr. Holly și Vidlak, solicitați să conducă partida de la Poiana Brașov.

Antrenorul Schmieder a deplasat garnitura completă, din care fac parte alături de consacrații **Plotka, Nowy, Slapke (fundași), Karrenbauer, Prusa, Fuchs, Hiller, Nickel, Ziesche, Patschinski (inaintași),** prezenți la C.M. din anul trecut de la Ljubljana, cîteva nume noi **(portarul Kolbe, fundașii Braun și Devitz, înaintașii Buder și Rohrbach),** jucători care au evoluat în recentul turneu de la Moscova, la care echipa a obținut cîteva rezultate meritorii: 5—3 cu Suedia (!), 3—4 cu U.R.S.S., 4—5 cu Canada. Este evident că formația R.D.G., nu pare dispusă să joace un simplu rol de sparing-

(Continuare în pag. a 4-a)

Echipa de hochei a R. D. Germane, la sosire pe aeroportul Băneasa și înaintea îmbarcării în autocarul care a transportat-o la Poiana Brașov

Foto: V. BAGEAC

UN NOU RECORD NAȚIONAL LA HALTERE

În cadrul întîlnirii de haltere dintre reprezentativele de seniori ale orașelor Bratislava și Cluj (încheiată cu victoria sportivilor români, cu scorul de 4—3) a avut loc și o întrecere a echipelor similare de juniori. Victoria a fost repurtată de sportivii clujeni cu scorul de 5—2.

De remarcat că SPIRIDON HERGHELEGIU A OBȚINUT CU ACEST PRILEJ UN NOU RECORD AL TĂRII (LA SENIORI) la categoria grea (110 kg), la proba împins: 162,5 kg.

Vechiul record îi aparținea cu 160 kg. La totalul celor trei probe, Herghelegiu a realizat 455 kg.

ÎN VIZITĂ LA REGHIN, „UZINA" MATERIALELOR ȘI ECHIPAMENTULUI SPORTURILOR DE IARNĂ

Sortimente noi și moderne realizate de C.I.L. și I.P.M. ● De ce întîrzie livrările în rețeaua comercială? ● Pentru copii, tot schiuri demodate ● Săritorii din nou neglijați ● Necesități stringente

Știam cu cîtă emoție așteaptă copiii, ca și adulții, de altfel, fiecare sezon de iarnă, fiecare primenire în alb a naturii, și bănuind interesul și curiozitatea care îi frămînta privitor la schiurile, bastoanele, săniuțele și bocancii pe care îi vor cumpăra din magazine, am făcut o vizită la Reghin, centru industrial de veche tradiție, orașul unde se fabrică materialele și echipamentul ce ne dau posibilitatea să ne bucurăm de zăpadă.

Așezate „dincolo de gară", pe un spațiu ce se transformă de la o zi la alta, C.I.L. Reghin (Fabrica de schiuri) și I.P.M. Sport (Fabrica de încălțăminte) ocupă un loc important în viața industrială a orașului.

Primul nostru interlocutor la C.I.L. Reghin — ing. Emeric Kordo, șeful serviciului planificare.

— Anul 1970, ne spunea dînsul, va aduce în rețeaua comercială cîteva sortimente noi de materiale sportive realizate de fabrica noastră. Între acestea, 3 000 de perechi de bastoane metalice, cromate, din țeavă conică, cu mînere și rondele de masă plastică la prețul de 202 lei. 1 000 de perechi vor fi livrate în trimestrul I, iar 2 000 de perechi în trimestrul IV 1970.

Mihai BÎRA

(Continuare în pag. a 2-a)

Totul e să ai sufletul lui Pepi...

Pepi (prof. Gh. Zîmbrești-eanu) este un om de un fel cu totul deosebit. Cîndva sportiv cu o binemeritată reputație — alergător, săritor cu prăjina, aruncător cu sulița și, în fine, decatlonist, după ce a renunțat la atletism (la o vîrstă cînd mai putea fi prezent în prim planul performanței), el a rămas în domeniul sportului îndrăgit, îmbrățișînd profesiunea de antrenor. Competența, puterea de muncă (și de dăruire) l-au situat și în noua calitate, printre cei mai buni.

În paralel însă cu pasiunea pentru sport, el a mai manifestat una, la fel de mare, pentru film. Nedespărțit de aparat, atletul și mai apoi antrenorul, a imortalizat pe peliculă zeci și sute de imagini din peregrinările sale, nu puține, de altfel. A surprins cu talent momente din desfășurarea unor ediții ale Jocurilor Balcanice sau ale unor campionate europene, a înregistrat cu mult discernămînt secvențe din marea confruntare sportivă olimpică, fie că a fost vorba de Roma, Tokio sau Mexico. Este o îndeletnicire în care și-a pus amprenta pasiunea tehnicianului, dar și priceperea operatorului. Fiindcă Pepi a ajuns — fără nici o tendință de exagerare — un autentic as în arta filmării, un reporter neîntrecut.

Mai mult, poate, decît această îndeletnicire în sine, de loc simplă, bazată pe un permanent efort de căutare și de selectare a unor imagini dintre cele mai convingătoare, interesează scopul, rezultanta ei: acela de a oferi tinerilor sportivi din țară filmul în sinteză al unor competiții de anvergură, de a-i stimula și în acest mod de a-i ajuta să ajungă și ei în postura de ambasadori ai sportului românesc.

Chiar limitată la atît, strădania lui Gheorghe Zîmbrești-eanu ar fi totuși demnă de toată prețuirea. El însă a mers mai departe: dînd curs sugestiilor unor organizații sportive, antrenorul, însoțit de aparatul de filmat, a făcut numeroase proiecții pretutindeni unde a fost solicitat în asociații și cluburi, în cămine, internate. Cea mai recentă prezență a sa, în rîndul pionierilor de la Școala generală nr. 188 din Capitală, a însemnat pentru cele cîteva sute de cravate roșii, o întîlnire cu totul inedită cu Olimpia vechii Elade, cu Atena și Grecia contemporană, cu Mexicul Jocurilor Olimpice. Imaginile proiectate pe parcursul a mai bine de două ore au fost însoțite de un comentariu alert, plin de erudiție, dar și de poezie, care, în contextul prezentării, a însemnat un moment de reală încîntare pentru toți cei prezenți în sală, elevi sau profesori.

Aflăm că acum Gh. Zîmbrești-eanu se pregătește pentru materializarea altor și altor vizite. În apropiata vacanță de iarnă, el va fi oaspetele taberelor școlarilor și studenților, pe Valea Prahovei și Oltului, la Lacul Roșu, sus, în Maramureș. Întovărășit de aparatul de proiecții, el își continuă, așadar, neobosit, pledoaria înflăcărată pentru sport, pentru atletism, pentru cunoaștere, pentru cultură.

Exemplul lui Pepi? Deocamdată este singular. Și e păcat. Doar sînt atîția antrenori și profesori care — însoțind loturile reprezentative — apar în ipostaza de ambasadori ai sportului românesc, pe toate meridianele. Fără nominalizări, însă cu sublinierea că începutul, poate, n-ar fi prea ușor. Tentativa merită a fi, totuși, făcută. Dar pentru aceasta ne trebuie un suflet ca al lui Pepi...

Tiberiu STAMA

ACTUALITATEA ÎN SPORTURILE DE IARNĂ

LA SFÎRȘITUL SĂPTĂMÎNII, ÎN BUCEGI, „CRITERIUL PRIMEI ZĂPEZI"

● SĂRITORII VOR CONCURA LA SPINDLERUV MLYN ● C.E. DE BOB ÎN NOCTURNĂ ● LISTA TRANSFERĂRILOR LA SCHI

Frumusețea schiului va fi demonstrată, din nou, la sfîrșitul săptămînii de participanții la primul concurs oficial al sezonului, „Criteriul primei zăpezi", ce se va disputa în Bucegi.

Harnici, ca întotdeauna, membrii comisiei de schi a județului Prahova nu au așteptat prea mult, după căderea ninsorii abundente din ultima vreme, și au luat inițiativa organizării unei competiții de amploare: „Criteriul primei zăpezi". Întrecerile alpine, la care vor fi prezenți cei mai buni schiori de pe Valea Prahovei și din Brașov (inclusiv sportivii care au luat parte la concursul de la Val d' Isere — Cristea, Vulpe, Munteanu și Brenci), se vor desfășura sîmbătă și duminică, pe pîrtiile de la Vîrful cu Dor, ele cuprinzînd probele de slalom special și slalom uriaș. Disputele de fond vor fi găzduite pe pista amenajată în jurul cabanei Piatra Arsă, la ele luînd parte, de asemenea, cei mai valoroși specialiști ai probei, aflați, de cîtăva vreme, în pregătire pe platoul Pietrei Arse.

SĂRITORII SE ANTRENEAZĂ LA SPINDLERUV MLYN

Biriș, Lupu, Cîrneț și Gerea, deci patru dintre cei mai buni săritori de la trambulină din țara noastră, se pregătesc, în aceste zile, sub îndrumarea antrenorului Ion Birlă, în cunoscuta stațiune cehoslovacă Spindleruv Mlyn. Peste cîteva zile, ei se vor înapoia în țară, urmînd ca la începutul anului viitor să plece din nou la Spindleruv Mlyn pentru a participa, sub culorile asociației sportive Armata Brașov, la o serie de concursuri internaționale.

BOBERII PLEACĂ LA CORTINA D' AMPEZZO

Aflați actualmente la Sinaia, unde, pînă la punerea la punct a unei porțiuni din pîrtie, fac repetări de împin-

(Continuare în pag. a 2-a)

Se pregătește

O REUNIUNE MONDIALĂ A MINIȘTRILOR ȘI PREȘEDINȚILOR DIN DOMENIUL SPORTULUI

Ieri, la Casa oamenilor de știință din București, au continuat lucrările importantei reuniuni internaționale care a dezbătut — sub egida Consiliului Internațional pentru Educație Fizică și Sport (C.I.E.F.S.) de pe lîngă UNESCO — probleme legate de necesitatea diseminării sportului de masă în lume.

La încheierea lucrărilor, în urma discuțiilor purtate, AU FOST STABILITE O SERIE DE SUGESTII ȘI RECOMANDĂRI, ÎN VEDEREA UNEI PRIME REUNIUNI MONDIALE A MINIȘTRILOR ȘI PREȘEDINȚILOR DIN DOMENIUL EDUCAȚIEI FIZICE ȘI SPORTULUI.

★

Ieri la amiază, președintele Consiliului Național pentru Educație Fizică și Sport, Anghel Alexe, a primit pe participanții la reuniune, purtînd cu ei o interesantă discuție despre perspectivele sportului de masă în lume.

CITIȚI ÎN PAG. a 4-a

KILMARNOCK — DINAMO BACĂU 1-1 (0-0)

Un rezultat bun al fotbaliștilor băcăuani

ÎN CAMPIONATUL REPUBLICAN DE TENIS DE MASĂ PE ECHIPE

CARMEN CRIȘAN FACE VID PRINTRE... JUCĂTORI!

Carmen Crișan în acțiune

Competiția de tenis de masă de la Floreasca, returul campionatului republican pe echipe masculine și feminine, care reține de trei zile atenția iubitorilor acestui sport de la noi, e plină de inedit. Mai întîi, titulatura concursului, campionat al formațiilor masculine și feminine se dovedește în bună măsură impropriu. Carmen Crișan și Eleonora Mihalca joacă la băieți, dar nu participă la fete pentru că nici una nu figurează la această ediție în formații din prima categorie a țării. În schimb, Maria Alexandru, cea mai bună jucătoare a României și clasificată pe locul secund în lume, nu concurează decît la fete, deși, dacă ar fi evoluat și în garnitura masculină a Progresului București, ea ar fi făcut cu siguranță numeroase victime. Este suficient să amintim că, de trei zile, mezina reprezentativei țării, Carmen Crișan, de la C.S.M. Cluj, face un adevărat vid printre adversari. Ea a înregistrat victorii asupra unor jucători cu veleități ca Suciu, Naftali, Sentivani, Ancel (învingător însă în fața campionului național, Adalbert Rethi), Gheorghiu, Apostu, Ovanez etc. și a depășit-o clar și pe Eleonora Mihalca, într-un meci contînd în cadrul competiției... masculine.

Este, desigur, îmbucurător că tînăra Carmen Crișan arată o formă foarte bună, că alte elemente de perspectivă, la băieți, au dobîndit noi cunoștințe tehnice. Nu este însă de loc bine că Maria Alexandru nu are o adversară cît de cît valoroasă, actuala competiție nesupunînd-o aproape la nici un efort, după cum e neplăcut faptul că Eleonora Mihalca joacă slab, că majoritatea întîlnirilor masculine se ridică abia la nivelul unei etape de campionat regional de acum cîțiva ani. Giurgiucă cel puțin, afară de înfățișarea fizică, aproape că nu mai are nimic comun cu sportivul redutabil din anii trecuți. De ce? De ce?

C. COMARNISCHI

REZULTATE TEHNICE, echipe bărbați: Progresul Buc. — Voința Arad 9—4, (Sindeanu — Rethi 2—1), C.S.M. II Cluj — C.S.M. Iași 9—2 (Bozga — Macovei 2—1, Carmen Crișan — Apostu 2—0), C.S.M. I Cluj — Voința Brașov 9—0, Politehnica Buc. — Voința Buc. 9—6, Voința Arad — Dinamo Craiova 9—1, Voința Arad — Voința Buc. 9—7, C.S.M. II Cluj — Dinamo Craiova 9—6; femei: Progresul Buc. — Rapid Brașov 5—0, Voința Arad — Dinamo Craiova 5—2.

Astăzi, în ultima zi a întrecerilor, competiția începe — tot în sala Floreasca — de la ora 9 și ora 17.

sportul propune:

PREMIILE CĂRȚII SPORTIVE

Sîntem la sfîrșit de an. Prilej de bilanțuri, retrospective și anticipări. Se comentează cele mai bune performanțe, se adună aurul și argintul, sînt desemnați cei mai buni sportivi ai anului.

La toate ne gîndim de ani de zile și desigur și în acest an. Dar de ce nu și la cartea sportivă? De ce nu am analiza-o și premia și pe ea?

În toată lumea, de decenii, cartea este apreciată de critică, devorată sau detestată de cititori, judecată de editură, răsplătită cu premii.

Firește, atîta timp cît cartea sportivă a fost cum a fost și a fost citită cum a fost citită, nu am reflectat la premierea ei (nu prin premiu înțelegem în primul rînd aprecierea valorii și nu... banii).

Ar fi fost poate exagerat — scriitorii ar spune ridicol — să se acorde și cărții sportive premii cu ecoul celor literare: Goncourt, Heine, Pulitzer sau, ca la noi, premiile Academiei.

Dar astăzi, iată cartea sportivă este în plin elan creator, în plin avînt editorial. Oamenii vor nu numai să privească și să facă sport, ci să și citească.

N-am vrea acum, aici, să numim cărțile cu un larg acces la cititori, indiferent de vîrstă sau de preferință sportivă, dar este greu de crezut că o carte de I. Chirilă sau Neagu Rădulescu, o istorie sau un reportaj al Jocurilor Olimpice, o carte despre yoga sau o metodică a educației fizice nu se epuizează chiar în zilele apariției...

Nădăjduim că nu trebuie să argumentăm obositor pentru a convinge de utilitatea și ecoul acestor premii. Ele ar recunoaște, pentru toată lumea, originalitatea și aportul practic al lucrării, numărul mare de cititori cărora ea se adresează, valoarea ei peste granițe.

Ne amintim cu plăcere de bucuria și supriza colegilor de specialitate din alte

(Continuare în pag. a 2-a)

LA 6 MAI, ROMÂNIA — IUGOSLAVIA

După cum am mai anunțat, în calendarul internațional pe anul 1970, Federația română de fotbal avea trecut și un meci al echipei naționale cu reprezentativa Iugoslaviei. Partida va avea loc în ziua de 6 mai, la București.

ACTUALITATEA ÎN SPORTURILE DE IARNĂ

(Urmare din pag. 1)

gere a bobului pe gheață. **BOBERII SE VOR DEPLASA SĂPTĂMÎNA VIITOARE ÎN ITALIA, LA CORTINA D' AMPEZZO,** unde se vor desfășura, între 2—10 ianuarie 1970, campionatele europene.

Primii vor pleca, marți, maestrul emerit al sportului Ion Panțuru, Focșeneanu și Ncagoe.

Antrenamentele oficiale pe pîrtia campionatelor europene vor începe în seara zilei de 27 ianuarie (probele C.E. vor avea loc tot în cursul serii). Menționăm că LA CAMPIONATELE MONDIALE (SAINT MORITZ — 24 IANUARIE — 2 FEBRUARIE) VOR PUTEA LUA STARTUL DOAR DOUĂ ECHIPAJE și, deci, cursele din cadrul „europenelor" constituie și prilej de selecție.

TRANSFERĂRI SPECTACULOASE LA SCHI

„Capul de afiș" al transferărilor schiorilor pentru apropiatul sezon este deținut, fără îndoială, de trecerea lui Gh. Vulpe de la Clubul sportiv Sinaia la Dinamo și a Ioanei Belu de la I.E.F.S. la A.S.A. Brașov. Dar, o listă mai cuprinzătoare (însă nu completă) a trecerilor de la un club la altul este mai interesantă. Iat-o: I. N. Horga de la Clubul sportiv Sinaia la Dinamo, Paraschiva Cojocaru de la Constructorul Cîmpulung Moldovenesc la Dinamo, I. Bobiț de la Steagul roșu la Dinamo, I. Bogdan (Clubul sportiv Sinaia), Rodica Frățilă (Școala sportivă Brașov), Valeriu Alexandrescu (Dinamo) la I.E.F.S., N. Sfarghiu de la A.S. Suceava la A.S.A., Gizela Mores de la I.E.F.S. la Politehnica Brașov, C. Tudor de la Steagul roșu la Caraimanul Bușteni, Monica Schuler (Voința (Sibiu) și A. Rusu (Dinamo) la Universitatea Cluj.

V-AȚI GÎNDIT LA PRIETENII PATINAJULUI?

- LA TUȘNAD, GHEAȚĂ PENTRU TOATE CATEGORIILE DE PATINATORI
- SE LUCREAZĂ LA AMENAJĂRILE ATÎT DE NECESARE
- SPORTIVII FRUNTAȘI ÎN ROL DE INSTRUCTORI

De la Brașov ne-am continuat itinerarul făcînd un scurt popas în cunoscuta stațiune de odihnă Tușnad-Băi, intens solicitată de vizitatori, atît vara cît și iarna. Muncitori, cooperatori, cercetători, ingineri, studenți și elevi inhalează aci aer curat, se odihnesc, urcă în excursie pe munte, joacă șah sau tenis de masă la club.

— Și noi cei care am îmbătrînit de tineri, tînjind după tinerețe, **ne spunea pensionarul V. Vămanu, fost maistru la fabrica de ciorapi „București"**, ne place, cel puțin cînd ne aflăm într-o astfel de stațiune, unde vezi multe fețe zîmbitoare, să credem că într-adevăr am revenit la tinerețe. Eu unul nu m-aș da în lături să urc cu schiurile pe colinele din jur sau să petrec o oră-două cu patinele pe gheață.

L-am abordat apoi pe directorul stațiunii climaterice Tușnad, pentru a afla părerile sale asupra activității sportive din sezonul rece. Nu înainte însă de a fi discutat cu o serie dintre principalii interesați în acest domeniu: tinerii.

— V-ați gîndit la prietenii patinajului care vă vor vizita în această iarnă? Ce le veți oferi?

— S-au terminat — **precizează tov. Carol Biesak** — lucrările de curățire a lacului Ciucaș. În afară de o pîrtie de 333 m pentru patinaj viteză, vom mai amenaja în fața cinematografului „Oltul" o suprafață de gheață de circa 200-300 m.p. pentru activitatea de agrement, iar în partea cealaltă va funcționa un teren de hochei. Tot lacul va fi iluminat. Vor sta la dispoziția publicului 80 de perechi de patine, apoi schiuri și săniuțe, precum și alte obiecte de echipament, care vor putea fi închiriate de oaspeții stațiunii. Sperăm ca ei să se simtă cît mai bine la noi.

— Într-adevăr, proiectatele amenajări au darul să bucure pe prietenii patinajului. Dar cei care se ocupă de mai mulți ani de competițiile de patinaj viteză, știu că aci, la Tușnad, sportivii sînt nevoiți să se echipeze în sala cinematografului, fiind privați de condiții strict necesare pentru o bună prezentare la concurs.

– Aveți dreptate. Viteziștilor putem, totuși, să le aducem o veste bună: se lucrează la zidăria unei cabane de deservire a lacului Ciucaș, construcția căreia valorează 260.000 lei. Aci vor fi amplasate, printre altele, vestiare încăpătoare, un punct medical, diferite dependințe: toate prevăzute cu încălzire centrală. Pînă la terminarea acestei noi construcții, sportivii se vor putea echipa la cabina de pe steaua plutitoare din mijlocul lacului. În afara competițiilor de anvergură programate pe gheața din Tușnad, avem intenția să organizăm concursuri săptămînale pentru patinatori, deschise tuturor vîrstelor.

— Încă o problemă. Cine va veghea asupra întrecerilor de patinaj, știind că **la Casa de cultură din localitate un singur om are în sarcină să se ocupe de activitățile sportive, iar acesta este de altă specialitate, instrumentist muzical?...**

– Sper că și în acest domeniu am găsit o soluție. Multe cluburi au sportivi de performanță cu o experiență deosebită în patinaj. Vom apela la aportul lor, pentru conducerea centrelor de inițiere în patinaj. Pentru viitor, credem că o dată cu reorganizarea conducerii administrativ-culturale a stațiunii vom rezolva și problema cadrelor sportive de specialitate.

După cum se poate desprinde din dialogul de mai sus, conducerea stațiunii Tușnad are preocupări multiple în direcția asigurării condițiilor necesare pentru ca aci, cu adevărat, să înflorească o activitate intensă de patinaj, sportul preferat al tineretului.

Tr. IOANIȚESCU

SĂ NU GONIM ATLEȚII DE PE STADIOANE

Activitatea atletică la sfîrșit de sezon competițional a arătat o seamă de aspecte bune sau mai puțin bune, dintre care merită o analiză mai amănunțită activitatea atleților seniori.

O sumară răsfoire a foilor de concurs din ultimul timp arată pregnant un simptom îngrijorător al atletismului nostru: numărul extrem de scăzut al atleților seniori. La campionatul republican de sală al seniorilor din acest an, la aproape jumătate din probe nu s-au adunat nici 8 concurenți, număr necesar pentru alcătuirea finalelor. La cele 5 probe rezervate senioarelor nu au participat decît 30 de atlete din care jumătate erau... junioare. La faza pe Capitală a aceluiași campionat de sală au fost probe care nu s-au disputat pentru că nu s-a prezentat nici un senior. Situații asemănătoare s-au înregistrat și la ultimele ediții ale campionatelor de pistă ale seniorilor, unde lipsa concurenților seniori a fost evidentă. La concursul republican de primăvară al seniorilor, majoritatea concurenților au fost de asemenea juniori. Formațiile de atletism participante în campionatul pe echipe au în componența lor 70—100% atleți juniori.

Lipsa seniorilor, lipsa atleților maturi, care trage mult în urmă activitatea noastră atletică, își are obîrșia și în măsurile greșite din ultimii 8—10 ani. Astfel, calendarul competițional este foarte sărac în competiții rezervate seniorilor, iar competițiile existente se adresează numai atleților de valoare republicană; la nivelul județean și orășenesc, competițiile pentru seniori sînt ca și inexistente. De altfel, însăși federația a ridicat opreliști artificiale în campionatul pe echipe interzicînd seniorilor să participe în competiție dacă nu au îndeplinit anumite performanțe ca de exemplu la femei 1,60 m la înălțime, 14 m la greutate sau la bărbați 16 m la greutate, 15 m la triplusalt, 4,30 m la prăjină sau 1,97 m la înălțime, pentru a prezenta doar cîteva norme. În schimb juniorii, la aceleași probe, sînt admiși doar cu performanțe de 1,38 m și 9,70 m respectiv, 11,50 m, 12,80 m, 3,20 m sau 1,70 m. În felul acesta, lăsînd la o parte calculele complicate necesare la fiecare etapă, în echipele de divizie sînt solicitați în special juniorii, care și așa fac față cu greu la multitudinea de concursuri la care sînt solicitați, în timp ce seniorii cu performanțe mult mai bune sînt îndepărtați de pe stadion. Preocuparea aproape exclusivă de a pregăti pe cei socotiți cu perspective de a ajunge la Olimpiadă este dăunătoare și se întoarce în cele din urmă chiar împotriva realizării acestui obiectiv.

Să nu gonim, așadar, atleții de pe stadioane!

Participarea atleților seniori în concursuri poate fi pentru juniori un stimulent, un exemplu, și mai ales, un prilej de ridicare a nivelului performanțelor. Dacă juniorii buni nu au cu cine să se întreacă, aceasta le va întîrzia și lor dezvoltarea firească.

De altfel, însăși în orientarea Federației române de atletism se recomandă la alcătuirea echipelor naționale, înlocuirea la probele slabe, a seniorilor „plafonați" cu juniori mai slabi decît ei, dar de „perspectivă". Aceste situații practicate și în alți ani, nu au dat roade. Și este și logic! Cum putem spune că un junior poate fi de perspectivă, dacă el nu reușește să fie mai bun decît un senior „plafonat" și cu rezultate slabe?

Cît despre noțiunea de „plafonat" aceasta dă naștere numai la arbitrar, la aprecieri subiective. În categoria „plafonat" au fost mulți ani Lia Manoliu și Ileana Silai și mulți alții. Medaliile lor olimpice sînt argumentele cele mai puternice care pledează împotriva acestei noțiuni. În atletism, pentru aprecierea valorilor, trebuie să fie suverane centimetrul și secunda. În fața lor nu pot fi interpretări sau tocmeli. Performanța nu trebuie să aibă nici vîrstă și nici plafon. Valoarea ei se exprimă în cifre concrete. Interpretările nu au voie să treacă peste secunde și centimetri.

În mod cert trebuie sprijinită dezvoltarea activității atletice pentru juniori. Ei sînt viitorul și speranța pentru afirmarea atletismului nostru. Dar acest sprijin nu trebuie dat în dauna activității seniorilor. În concluzie stadioanele trebuie deschise pentru orice atlet, fără opreliște. Activitatea noastră atletică va avea numai de cîștigat!

Silviu DUMITRESCU
antrenor

Proiecte realiste pentru sezonul de iarnă

VRANCEA ȘI FIII EI VOR SĂ SE AFIRME ȘI ÎN SPORT

● Patinaj la Mărășești, Adjud și Focșani ● Lacul Mîndrești, o mică bază sportivă de iarnă ● Centre de schi montan la Năruja, Vizantea și Livezi ● Poate deveni Soveja și un mic fief al schiului alpin?...

Un dialog despre mișcarea sportivă vrînceană cu prof. *Iancu PĂTRAȘCU*, președintele Consiliului județean Vrancea pentru educație fizică și sport, este o discuție interesantă, captivantă. Cadru tînăr, cu o pasiune clocotitoare, prof. Pătrașcu ne-a prezentat o imagine vie a sportului vrîncean, oprindu-se mai mult, cum era și firesc, asupra sporturilor de sezon, a celor de iarnă.

Ce am reținut din acest dialog?

Că *în pofida unor dificultăți obiective, generate mai ales de o insuficientă recuzită pentru practicarea sporturilor albe, vrîncenii nu vor lipsi de la acțiunile în curs de organizare, concursuri pe asociații sportive cu precădere.*

Deocamdată, însă, oficialitățile sportive și-au concentrat tirul eforturilor lor pe pregătiri, deoarece iarna n-a poposit decît sus pe înălțimi, pe Zboina, Coza sau Măgura Odobeștilor. În rest, zăpadă încă puțină, care doar pudrează pămîntul și ici, colo cîte o pojghiță de gheață. În ultimele zile de vreo două ori temperatura a scăzut sub 0 grade.

Iarna este abia la început și chiar dacă se lasă așteptată, ea nu va ocoli Vrancea, împodobind-o, ca în fiecare an, cu mantie groasă de hermină.

PATINOARE NATURALE

Deci, pregătiri. Pregătiri febrile. Prof. Pătrașcu abia se întorsese de la Mărășești, unde pusese la punct proiectul de amenajare a unui patinoar natural la asociația feroviarilor din localitate. În altă zi fusese la Adjud, în același scop. Beneficiarii patinoarului de acolo vor fi elevii Școlii generale nr. 1. Patinaj se va face și pe o porțiune a lacului Mîndrești (4 km de Focșani), mai exact cursuri de inițiere pentru copii, școlari și tineri. Subliniez: o porțiune a lacului cu adîncime redusă bine delimitată, pentru a elimina orice riscuri.

ȘI O INSTALAȚIE NOCTURNĂ

Cît privește reședința de județ, ACOLO SÎNT PREVĂZUTE NU MAI PUȚIN DE 5 PATINOARE NATURALE, fie pe lîngă asociația sportivă Voința și Școala generală nr 10, fie în grădina publică. ULTIMA AMENAJARE SE VA BUCURA ȘI DE O INSTALAȚIE DE NOCTURNĂ.

CENTRE DE INIȚIERE ÎN SCHI

Cît privește schiul, și aici **cîteva proiecte demne de reținut.**

În toate cazurile este vorba de **FIINȚAREA UNOR CENTRE DE INIȚIERE ÎN SCHI** alpin amplasate fie în zona montană, la înălțimi de aproape 1 000 de metri, fie în cea submontană. Sînt **vizate în principal localitățile Năruja, Vizantea și Livezi.** Este de așteptat ca interesul tineretului din aceste așezări față de un astfel de proiect să fie — ca în anii precedenți — major. Pînă în prezent 20 de minischiori în devenire — în toate cazurile „cravate roșii" au și fost selecționați pentru taberele centralizate ale Consiliului Național al Organizației Pionierilor.

Dar, **principalul centru de inițiere în schi tinde să fie amplasat la Soveja,** stațiune climaterică tot mai mult căutată de oameni ai muncii din întreaga țară. Acum, în sezonul alb ea ar putea deveni la fel de solicitată. Soveja poate găzdui la cabane pînă la 200 de persoane. Iar cu cazarea în locuințe particulare, spațioase, bine întreținute, cifra ar putea crește cu încă 500.

Asta, în ideea ca **Soveja să primească** cîteva **completări sportive adecvate sezonului alb.** De pildă, o **BAZĂ PENTRU SCHI REALIZATĂ PRIN DEFRIȘAREA UNOR TRASEE ALPINE,** apoi un **TELESCHI. Există un proiect al organelor sindicale, conceput încă la începutul acestui an. Numai că lucrările demarează mult prea lent.** Și Soveja fără unele amenajări corespunzătoare nu poate depăși sfera unui interes strict local.

★

Poate raportat la alte județe, **Vrancea nu se prezintă cu cifre spectaculoase. Am apreciat, însă, la gospodarii sportivi de acolo faptul că sînt foarte realiști, că nu aleargă după proiecte exagerate. Într-un fel, O MICĂ LECȚIE. Din ea ar putea învăța și alți activiști sportivi.**

Tudor BRADAȚEANU

ÎN VIZITĂ LA REGHIN

(Urmare din pag. 1)

— Nu vi se pare că e cam tîrziu? De fapt, livrarea în trimestrul I înseamnă că se vor găsi în magazine abia în aprilie, cînd, în mod practic, iarna a trecut. Care sînt cauzele acestei întîrzieri, știind că materialul (țeava conică din import) stă de aproape doi ani în depozitele dv?

— La început am conceput un baston cu mîner din piele, care nu a fost, însă, avizat de F.R. Schi și de rețeaua comercială și, de aceea, am refăcut propunerea, sub forma unui baston cu mîner și rondele din masă plastică. Norma internă a fost aprobată abia la 1 septembrie 1969. Pentru copii vom realiza în 1970 și 1 500 perechi bastoane din bambus, îmbrăcate cu folie plastică, la prețul de circa 90 lei perechea.

— Tot așa tîrziu?

— Nu, mai devreme.

— Dar legături de schi ați putea face? Aveți o secție de produse metalice în combinat.

— Legături securit nu. E prea complicat. Legături mai simple, pentru copii, vom realiza. De altfel, ele se află sub încercări.

— Să revenim la schiuri. Ce ne va aduce nou anul 1970?

— În cadrul producției de aproximativ 28 000 perechi, vom scoate și cîteva tipuri noi. De pildă, schiul ALP—START, schi de competiție din material plastic și fibre de sticlă, realizat după cele mai moderne profile și după o tehnologie superioară. Este un schi de calitate ridicată, destinat concurenților și schiorilor foarte buni. Prețul lui va varia, după dimensiuni, între 1 848 și 1 926 lei perechea. Apoi, schiul „START", din lemn, cu miez din fibră de sticlă și masă plastică. Am realizat pentru noul sezon 449 perechi și vom fabrica alte 700 perechi în 1970, pe dimensiuni de la 180—220 cm, la prețuri variind între 1 120—1 210 lei perechea.

Continuăm fabricația sortimentelor COMBI R (bloc lamelat din frasin) și COMBI E (bloc lamelat și hichory), schiuri populare, cu canturi și prevăzute pentru protecție și alunecare cu folii de masă plastică deasupra și pe talpă. Lungimile cuprinse între 160—220 cm au prețul între 410—504 lei perechea (COMBI R) și 520—650 lei perechea pentru COMBI E.

Schiul „RAZANT" — bloc lamelat din frasin cu folii din plastic și fibre de sticlă și canturi metalice — va fi realizat în cantitatea de 1 025 perechi, începînd din trimestrul II 1970 (n.n. — primăvara și vara), la prețuri cuprinse, după dimensiuni, între 820—958 lei perechea.

Pentru copii am realizat, în 1969, 3 250 perechi de schiuri populare fără canturi, iar pentru 1970 am prevăzut să producem încă 2 065 perechi.

SCHIURILE PENTRU COPII RĂMÎN O PROBLEMĂ

— Dar schiuri pentru copii, cu canturi și finisate în mod superior? Schiul se învață doar de la o vîrstă foarte fragedă, și una din condițiile învățării și securității este materialul de bună calitate.

— DEOCAMDATĂ NU FABRICĂM. Nu avem un tip omologat și, de altfel, nici comerțul nu ne-a comandat.

— Dar ați putea face?

— Desigur.

— Dar pentru schiul de fond?

— Pentru 1970, chiar de la începutul anului, AMATORII VOR PUTEA CUMPĂRA DIN MAGAZINE SCHIUL SPECIALIZAT SĂGEATA ZĂPEZII (dimensiuni 170—220 cm), cu PREȚUL ÎNTRE 422—457 LEI PERECHEA. Este un schi superior care răspunde oricăror exigențe și care, credem, va satisface nevoile activității de performanță. Vom continua fabricația tipurilor OLIMPIC (160—215 cm) și CAMPION (160—210 cm), în intenția de a răspunde cerinței pieții și de a materializa dorințele de calitate ale tuturor categoriilor de schiori.

Din discuțiile purtate cu tovarășii Iuliu Szatmari, șeful aprovizionării, și Alexandru Kocsis, șeful livrărilor, am aflat că **la ultimele două sortimente există oarecare rămîneri în urmă, față de plan, determinate de aprovizionarea întîrziată și greoaie cu canturi metalice și folii de masă plastică (din import), dar că pînă la sfîrșitul anului restanța se va recupera.**

O PRODUCȚIE IMPRESIONANTĂ DE SĂNIUȚE ÎN 1970

Am mai aflat că ȘI ÎN 1970 SE VA REALIZA O PRODUCȚIE IMPRESIONANTĂ DE SĂNIUȚE (100 000 BUCĂȚI), într-un sortiment variat.

Mă aflam în fabrică. Ca schior și gazetar m-a interesat să urmăresc un schi de-a lungul procesului tehnologic, de la simpla blană de lemn, la schiul strălucitor, cu siluetă, încorsetat în strînsoarea canturilor.

PRIN FABRICA

Ne-a condus și ne-a furnizat explicații tov. ing. Ștefan Varga, tehnologul șef al combinatului. De la el am aflat că, prin extinderile combinatului, „schiul" va căpăta spații noi, capacități de producție crescute, chiar o altă linie de fabricație, prin amplasarea în alte hale a producției de instrumente muzicale.

Alunecînd printre stivele de schiuri, săniuțe și crose de hochei, am descoperit — **ABANDONATE — două prototipuri splendid realizate de schiuri metalice.** Ce păcat că publicul, comerțul, nu le-a văzut. Ce păcat că realizatorii lor nu trăiesc mai mult printre schiori sau nu vizitează mai des concursurile de schi, pentru că atunci s-ar fi grăbit să dea pieții și acest tip foarte reușit. Am fost surprinși să vedem fabricația în serie a unor mini-schiuri, executate exemplar, dar destinate exclusiv exportului. Cît de căutate și apreciate ar fi și pe piața internă...

Ghidul nostru nu era numai informat și prevenitor, ci s-a arătat și receptiv, preluînd sugestia noastră de a specializa producția (ca orice fabrică de prestigiu) pe probe: slalom, coborîre, slalom uriaș, pentru schiurile destinate competiției sau celor mai avizați în tainele schiului.

Am fi vrut să le dăm o veste bună și săritorilor. Dar, în ceea ce privește schiurile lor — pentru copii și adulți — realitățile ne-au împiedicat.

Și astfel, privind și discutînd cu oamenii, am cunoscut că spre a se desăvîrși, sub aspectul calității și cantității, **FABRICAȚIA DE SCHIURI MAI ARE NEVOIE DE CÎTEVA MAȘINI SPECIALIZATE, DINTRE CARE UNELE PENTRU ÎNCERCĂRI. Am deslușit o neconcordanță între ritmurile producției, între posibilitățile sale de adaptare față de nou, față de cerințe și de cortegiul lent, dezolant, al aprobării prototipurilor, al omologărilor, al aprobării prețurilor, al aprovizionării unor materiale din import.**

Colectivul de muncitori, tehnicieni și ingineri de la C.I.L. Reghin a dovedit că poate realiza lucruri deosebite, a înfiripat din nimic o producție de schiuri (și de alte materiale), urcînd cîte 3—4 trepte deodată pe scara calității și a producției de masă, dar i se cere o mai mare mobilitate în adaptarea și reproducerea noului, o sincronizare cu cerințele pieții naționale și internaționale, întîrziere care, de fapt, nu i se poate reproșa decît parțial, întrucît „formele, omologările și aprobările" sînt de resortul altora.

LA FABRICA DE ÎNCĂLȚĂMINTE

Am fost și la I.P.M. Sport (Fabrica de încălțăminte) să vedem și, eventual, să probăm mult așteptatul bocanc de schi cu strămere (cîrlige), dar **am aflat că directorul Ioan Peter era plecat special la Mangalia, la sesiunea de contractări, spre a determina comerțul... să renunțe la această comandă, în valoare de peste 1 000 000 lei. Motivul? C.I.L. Reghin nu le-a livrat cîrligele metalice, din lipsă de material, iar o altă fabrică din Satu Mare, care putea să toarne aceste cîrlige într-o matriță, încă nu s-a hotărît la execuție.**

Ne-am interesat, apoi, de ghetele de fond pentru copii. Contabilul șef, Artenie Hîrnașu, ne-a răspuns că cele 300 perechi planificate, contractate, omologate pentru trimestrul IV 1969, NU SE VOR REALIZA, PENTRU CĂ NU AU PREȚ APROBAT.

N-am mai putut scoate nici un cuvînt, dar îi rugăm pe copii — celor cărora le place fondul — să scrie, ceea ce simt, direct conducerii de la I.P.M. Sport.

Pentru adulți, cele 900 de perechi ghete-fond, contractate în 1969, fuseseră livrate în trimestrul II și III. Le-am căutat mai tîrziu, după ce ne-am întors de la Reghin prin cîteva magazine, dar nu le-am găsit. Nu știți dv pe unde or fi?

Ne-a mai trecut năduful întrînd în secțoarele de fabricație, unde AM VĂZUT CUM, ÎNCET-ÎNCET, PRIND FORMĂ ȘI VIAȚĂ SERII DE BOCANCI DE SCHI („CAMPION" începînd de la nr. 33, „SLALOM" începînd de la nr. 40), „TURISM" și „POPULAR".

★

Mai tîrziu, la întoarcere, în tren, ne-am amintit cu plăcere de munca oamenilor. Merita să-i vezi lucrînd în ateliere.

— Dar mai sus, prin birouri!

★

Oricum, nu ne-a părut rău că am fost la Reghin.

Premiile cărții sportive

(Urmare din pag. 1)

țări la primirea unei cărți de handbal de Ioan Kunst-Ghermănescu, a unei lucrări de fiziologie scrisă de Andrei Demeter, sau la darul neprețuit al monumentalei istorii universale a educației fizice elaborată de Constantin Kirițescu.

Pentru început, ne-am gîndit să propunem instituirea a trei premii pentru cartea sportivă. Primul s-ar acorda lucrărilor din domeniul științei educației fizice: istorie, medicină, psihologie, biochimie, biomecanică, cibernetică.

Aceasta l-ar stimula în mod deosebit pe cercetătorii noștri, mai ales astăzi cînd, în afara Institutului de educație fizică și sport și a institutelor pedagogice, mai avem cabinetele metodico-științifice județene, iar la București primul nostru centru de cercetări științifice. Acest premiu ar purta numele lui CONSTANTIN KIRIȚESCU.

Un al doilea premiu ar fi rezervat cărților de tehnică și metodică, fără care progresul este de neconceput. Un criteriu de apreciere ar putea fi și prezentarea grafică, studiul chinogramelor, concepția personală a autorului. Credem că cel mai potrivit nume pentru premiul cărții tehnico-metodice este acela al lui ZENO DRAGOMIR el însuși profesor, sportiv de performanță, desenator și autor de lucrări tehnice.

Un al treilea și ultim premiu (este hazardat să instituim prea multe și pe genuri cît mai diverse) ar răsplăti cea mai bună carte de literatură sportivă: reportaj, biografie, poezie și roman, estetică sportivă.

Negăsind între noi un nume consacrat pentru titulatura acestui premiu, ne-am gîndit că numele lui CAMIL PETRESCU ar fi cel mai potrivit. El a scris mulți ani cronică sportivă, a iubit mult mișcarea și a inițiat chiar și o revistă sportivă pentru intelectuali. Deci, Camil Petrescu...

Sau dacă vreți să mai reflectați la alt nume, atunci sigur MIHAIL SADOVEANU, pescar, vînător, șahist, chiar și redactor al unei reviste de șah.

Acestea sînt gîndurile noastre pentru cartea sportivă, pentru recunoașterea valorii ei, pentru răsplătirea autorilor și consacrarea internațională a literaturii noastre de specialitate.

DINAMO — STEAUA

● **În meci restanță, în cadrul diviziei A, echipa feminină Rapid București a dispus, la Cluj, de formația locală Universitatea cu scorul de 87—51 (43—23).**

● **Astă-seară, în sala Dinamo, la ora 19, se desfășoară partida Dinamo București — I.E.F.S., în cadrul diviziei masculine A.**

● **Derby-ul diviziei masculine A, meciul Dinamo — Steaua, a fost programat duminică la ora 11, în sala Floreasca.**

MARILE DISTANȚE

O masă largă de jucători și de antrenori calificați și pasionați — a demonstrat-o articolul precedent — nu există. În această situație, chiar și pentru divizionarele A se pune nu problema promovării unor autentice valori (căci sînt rare), ci a umplerii golurilor din formație. Ajung astfel pe teren oameni fără vocație care sînt acceptați în lipsă de voleibaliști veritabili. Așa stînd lucrurile, este și normal ca nivelul jocurilor să nu fie cel pe care îl așteptăm. Interesante sînt, eventual, meciurile echipelor care vînează florile rare formîndu-și loturi mai consistente. Ca să vedem, așadar, ceva volei, trebuie să așteptăm cîteva meciuri pe campionat: cele în care se întîlnesc Dinamo, Steaua, Rapid, Politehnica Galați, la băieți, Dinamo, Penicilina Iași, Rapid, și, de acum, se pare că și Universitatea Timișoara, la fete. Iar dacă, așa cum s-a întîmplat recent la „derbyul" Dinamo-Rapid, jucătorii nu apreciază că e cazul să se oboosească, mai putem bifa ca necorespunzător și unul dintre aceste puține meciuri potențial interesante. Să ne mai mirăm că, îndeosebi în București, tribunele sălilor sînt aproape goale?

Distanța între plutonul fruntaș și rest este atît de clară, încît la nivelul scăzut al meciurilor se adaugă, ca motiv suplimentar pentru indiferența publicului, caracterul previzibil al rezultatelor: cu rarissime excepții, nici măcar avantajul terenului propriu nu poate pune sub semnul întrebării ierarhiile stabilite. De aici apare, credem, necesitatea unei dezbateri asupra formulei de disputare a campionatului — chestiune la care ne vom referi după un scurt „popas" în „B" și la divizia școlară.

În divizia B, valorile sînt incontestabil mai apropiate, dar numitorul comun îl constituie, din păcate, un nivel scăzut pînă la pierderea oricărei semnificații. Nu lipsesc cu desăvîrșire tinerii dornici să joace, fie și în B, dar jucătorii sînt în general plafonați, majoritatea formînd-o cei trecuți de mult de juniorat care n-au avut niciodată, sau nu mai au, valoarea necesară pentru a juca într-o formație din prima divizie. Nu este vorba, deci, nici despre pepinieră, nici despre o „sală de așteptare" din care să iasă, o dată pe an, două echipe suficient de pregătite pentru a-și apăra șansele în prima divizie. În situația actuală, rosturile diviziei secunde sînt neclare.

Mult mai demn de atenție — și pentru noi și, cel puțin așa ar trebui să fie și pentru alții — ni se pare campionatul școlar. Evoluția lui ar trebui urmărită cu atenție maximă, atît de federație cît și de antrenorii dornici să promoveze elemente noi. (Pentru echipele din provincie, cu loturi deficitare, urmărirea acestor „resurse locale" ni se pare o soluție nu numai logică, firească, ci și mai promițătoare decît... uzanța ofertelor avantajoase față de niște jucători „experimentați", din alte zone geografice). Jucătorii de volei s-au format, dintotdeauna, în școli și, uneori, ulterior în facultăți. Spre aceste izvoare, active chiar și în perioade de secetă, trebuie să-și țintească privirile antrenorii și activiștii federației. Și nu doar în tr-o contemplare pasivă; jucătorii se formează, își afirmă posibilitățile în această perioadă; „creșterea" unui jucător, după includerea sa în lotul unei divizionare A, se dovedește, în majoritatea cazurilor, o încercare infructuoasă.

Revenim la problema formulei de campionat. Nesprijinind — după părerea noastră — progresul voleiului, ca necesită o discuție, așa cum am spus, din cauza decalajelor valorice ce duc la previzibilitatea rezultatelor), a necesităților de a avea, în cursul unui an, cît mai multe confruntări între echipele bune, dat fiind faptul că nu avem o divizie A numai cu echipe valoroase. Chiar dacă nu se poate spune cu certitudine, de la început, care va fi campioana și cine va retrograda, se poate ști cine va fi și cine nu în primele patru. În situația distanțării nete a celor două plutoane, campionatul devine o formalitate lipsită de conținut, iar o serie de echipe parcurg țara de la un capăt la altul, la fiecare sfîrșit de săptămînă, pentru a disputa meciuri care — în cea mai mare parte — nu interesează pe nimeni și care nu le folosesc cu nimic. Campionatul nu mai stimulează echipele participante și implică niște cheltuieli de deplasare care reprezintă investiții în turism, nu în volei. Așa stînd lucrurile, e firească întrebarea dacă nu s-ar putea găsi o formulă capabilă să stimuleze din nou campionatul intern, de tăria lui depinzînd tăria voleiului nostru pe plan internațional. N-ar strica, deci, să se organizeze o consultare, în această privință, cu specialiștii de care federația dispune sau pe care îi poate... contacta. Deocamdată, sperînd că s-ar putea aplica această sugestie (a unei consultări), nu dorim să anticipăm, avansînd vreo formulă. Să ne inspirăm din handbal, din hochei — în sfîrșit, dintr-un sport unde lucrurile merg mai bine. Sau pur și simplu să inovăm o formulă de organizare a campionatului de volei. Ne putem plînge că federația nu dispune de tehnicienii pe care-i dorim; dar de lipsa tovarășilor cu aptitudini organizatorice din forul diriguitor al voleiului n-am auzit să se fi plîns cineva. Iar problema formulei de campionat tocmai asemenea capacități reclamă.

Marcel RUSESCU

CĂILE UNEI SPECTACULOASE RETROGRADĂRI

Un pocnet de pistol...
Un trup care se rostogolește...
Un țipăt de femeie...

SINUCIDERE SAU CRIMĂ?

Dezlegarea enigmei o veți putea afla în curînd în piesa

VIRAJ PERICULOS

de JOHN B. PRIESTLEY

Viitoarea premieră a Teatrului Bulandra (Sala Studio)

Ce ne aduce Moș Gerilă?

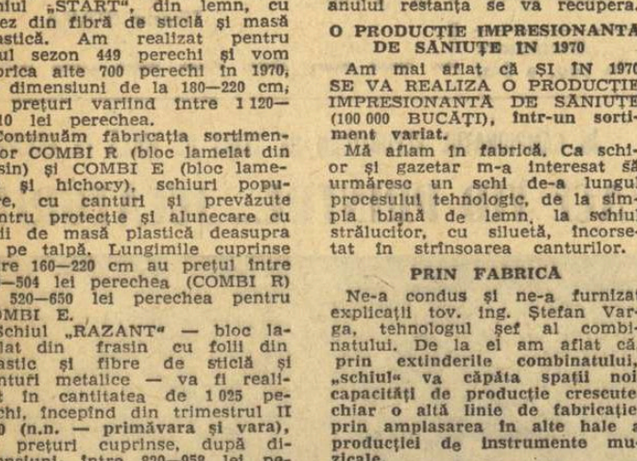

La această întrebare vă răspunde magazinul „FAVORIT" din Drumul Taberei

pregătit special pentru dv. cu o bogată colecție de
● Galanterie ● Tricotaje ● Încălțăminte ● Confecții
● Țesături ● Stofe ● Articole de uz casnic ● Articole electrice etc.

RELAȚIA ECHIPĂ REPREZENTATIVĂ – JUCĂTORI, PRIN PRISMA FOLOSIRII LOR LA CLUBURI

Comisia de selecție, după ce a fost investită cu atribuțiile pregătirii și formării echipei reprezentative în vederea participării la jocurile preliminare din grupa I a C.M., a trecut printr-o perioadă de frămîntări. Analize, discuții tehnice, idei, sugestii — toate transmise cu bune intenții, din dorința de a contribui la ridicarea calitativă a fotbalului nostru, la afirmarea lui pe plan mondial — au fost luate în considerație, cu discernămînt și spirit de răspundere.

Fotbalul își etalează două aspecte: echipa reprezentativă și activitatea competițională internă. Aceste două fațete nu se pot despărți, deoarece una își trage seva din cealaltă și amîndouă se influențează reciproc. **Deci, construirea unei echipe reprezentative fără a ține seama de echipele de club, de campionat, ar fi însemnat un lucru de laborator și rezultatul ar fi fost neviabil. Comisiei de selecție i-ar fi fost foarte la îndemînă să se fixeze asupra unui lot restrîns de jucători cu care să facă un program special** — cu jocuri în străinătate — dar cu aceasta nu se rezolva nici problema echipei reprezentative și nici nu se stimula activitatea competițională internă. **Am fi avut doar o echipă în plus, artificial creată, protejată și disecată sub toate aspectele.** De aceea, sarcina comisiei de selecție nu a fost ușoară, mai ales la începutul activității cînd trebuia ales drumul cel mai bun, cel mai eficace și cel mai productiv pentru fotbalul nostru.

PENTRU CE SOLUȚIE AM OPTAT

Timpul pe care l-am avut la îndemînă nu ne-a permis să stăm prea mult pe gînduri, mai ales că nerăbdarea și neîncrederea dominau atmosfera din jurul fotbalului. **Ne-am hotărît, în final, să nu despărțim activitatea echipei reprezentative de cea a echipelor de club, cu alte cuvinte să nu asfixiem campionatul. Astfel, s-a stabilit ca linie metodică, pe linia federației, creșterea volumului, intensității și duratei antrenamentelor la cluburi, vizîndu-se, evident, nu numai perspectiva internațională imediată, ci și ridicarea calitativă, în timp, a fotbalului nostru.**

În ceea ce privește concepția de joc a echipei reprezentative, s-a preconizat să se țină seamă atît de caracteristicile de joc ale echipelor fruntașe și ale jucătorilor noștri, cît și de cerințele moderne apărute pe plan mondial, spre a impulsiona evoluția echipelor de club. **Mergînd pe această linie s-a stabilit ca principiu de bază al echipei reprezentative îmbinarea muncii intensive de instruire la cluburi, prin intermediul desfășurării regulate a campionatului, cu activitățile organizate, în mod centralizat, de către F.R.F.**

Practic, S-A ȚINUT O LEGĂTURĂ PERMANENTĂ CU SECȚIILE DE FOTBAL, **prin consfătuiri, discuții tehnice, prin fișe și programe individuale care circulau de la tehnicienii loturilor la antrenorii și medicii echipelor de club, cunoscîndu-se la zi stadiul de pregătire, randamentul și ceea ce urmează să se lucreze în ciclul următor.** Datorită acestei colaborări, s-au obținut pe planul conexiunii lotului național — jucători la cluburi: scurtarea duratei pregătirilor centralizate care s-a limitat la cele trei zile dinaintea jocurilor de verificare și la cele 10 zile dinaintea jocurilor oficiale inter-țări; continuitatea în desfășurarea campionatului intern; cooptarea antrenorilor de club la selecția și pregătirea echipei reprezentative.

CONTRIBUȚIA POZITIVĂ A CLUBURILOR

De subliniat că antrenorii și medicii echipelor de club și asociații au înțeles importanța pregătirii și formării echipei reprezentative răspunzînd pozitiv la toate chemările. **Jucătorii s-au prezentat la acțiunile lotului cu o pregătire fizico-tehnică adecvată pentru a face față eforturilor din jocurile internaționale.** Aceasta a ușurat mult munca de asamblare, de pregătire tactică și psihologică la nivelul lotului, contribuind substanțial la prezentarea pe teren a unei formații care-și desfășoară acțiunile de joc în spirit colectiv. **Evident, cea mai mare contribuție și-a adus-o, în acest sens, clubul Dinamo București (antrenor D. Nicolae-Nicușor) — șase selecționabili, urmat de Rapid (antrenori M. Bărbulescu și N. Cristescu) — trei selecționabili, Steaua (antrenor Șt. Covaci) — doi selecționabili și Dinamo Bacău (antrenor V. Neagu) — doi selecționabili.**

Pe tot parcursul campionatului (proces de instruire și jocuri), selecționabilii au fost urmăriți în activitatea lor de către tehnicienii federației, iar antrenorii echipelor de club își urmăreau, la rîndul lor, jucătorii, în acțiunile organizate de F.R.F., făcîndu-se din aceasta o metodă de lucru, care tinde la îmbunătățirea pregătirii complexe și nu în asalt a jucătorilor și la creșterea constantă a randamentului lor.

Colaborarea nu s-a limitat numai la nivelul cluburilor și asociațiilor, manifestîndu-se și între loturi propriu-zise. Astfel, **o serie de jucători tineri, talentați, au fost promovați anul acesta după ce au trecut prin „purgatoriul" loturilor olimpic și tineret. Dintre aceștia putem cita pe:** DUMITRACHE, DOMIDE, DEMBROVSCHI, RĂDUCANU etc., **promovare care continuă cu Popa, Dumitru, Neagu și alții, în funcție de comportarea și randamentul lor la echipele din care fac parte.**

Stilul nostru de muncă nu este adoptat după modele străine, așa cum ni se recomanda în multe situații, el își are rădăcinile în viața și activitatea fotbalului nostru.

De aceea considerăm că **victoria calificării în turneul final al C.M. din Mexic** ESTE O VICTORIE A FOTBALULUI NOSTRU, A MUNCII COLECTIVE și că **„povestea" cu selecționerul unic, de care s-a vorbit și s-a scris, nu și-a găsit terenul propice de dezvoltare,** DOVEDINDU-SE FALIMENTARĂ.

De asemenea, victoria calificării noastre printre cele mai bune reprezentative **demonstrează că și tehnicienii noștri, autohtoni, sînt capabili de performanțe, la fel ca și cei din țările cu fotbal avansat,** față de care a existat o tendință de a-i „îmbrățișa" și chiar de a-i angaja în funcții de răspundere în fotbalul nostru.

prof. Angelo NICULESCU
antrenorul echipei naționale

UN PLAN DE MĂSURI PENTRU PREGĂTIREA ECHIPEI

Conducătorii federației marocane de fotbal au stabilit un plan de măsuri pentru a asigura echipei lor o bună pregătire în vederea prezenței acesteia în turneul final al C.M. În Maroc, campionatul național se dispută din luna august pînă în luna mai, după modelul țărilor din Europa. Anul acesta s-au efectuat, însă, anumite schimbări în calendarul competițional, în scopul de a permite selecționabililor să susțină o serie de meciuri amicale. La începutul anului 1970, marocanii vor face un stagiu de... altitudine (circa trei săptămîni) în tabăra de la Font-Romeu. După aceasta, selecționata va pleca într-un turneu de scurtă durată în America de Sud, unde va căuta să întîlnească echipe de clasă ridicată și în localități aflate la altitudinea aproximativă a orașului Mexico.

Selecționata Marocului este antrenată de francezul Guy Cluseau, care s-a născut și a trăit în Algeria. Cluseau (în vîrstă de 35 de ani) antrenează din 1956 cea mai bună echipă marocană, echipa Armatei (F.A.R.) din Rabat. F.A.R. a cucerit, sub conducerea lui Cluseau, de 11 ori titlul de campioană a țării.

În ce privește stilul de joc al selecționatei, ca de altfel și al campioanei F.A.R., se observă pregnant influența școlii franceze. Schema tactică a marocanilor este un 4—2—4 clasic, ei rămînînd la această formulă din cauza lipsei unui centru atacant de tip modern. Fiecare jucător caută să se încadreze cît mai bine în limitele destul de rigide ale schemei și acest lucru le reușește în mare parte. Să începem cu portarul. Acesta este Allal (F.A.R.) care are 29 de ani și, după părerea specialiștilor, își poate găsi locul în orice echipă europeană sau sud-americană. Fundașul dreapta este Abdallah (F.A.R.) în vîrstă de 25 de ani, care îndeplinește și funcția de al doilea antrenor al naționalei. Este un jucător cu calități atletice foarte bine dezvoltate. Perechea de fundași centrali este alcătuită din Slimani (S.E.T.T.A.T.) de 24 de ani și Moulay Idris (F.A.R.) de 27 ani. Primul este excelent în jocul de cap, dar destul de lent în dirijarea balonului, iar al doilea este un jucător foarte tehnic, un adevărat organizator al contraatacurilor. Fundașul stînga Boujemaa (Kenitra) de 24 ani, foarte tehnic, cu calități fizice deosebite, posedă un șut puternic și precis. Mijlocașii sînt Maaroufi (El Jadida), de 22 ani și Filali (Oujda) un tînăr de 23 de ani. Ambii sînt foarte rapizi, au o condiție fizică perfectă și posedă lovituri destul de precise la poartă. Filali este supranumit și „motorul echipei". Dar în afară de un „motor" fiecare echipă trebuie să posede și un „creier". Acesta este centrul atacant al echipei F.A.R., Bamous (27 ani), căpitanul echipei. A jucat mulți ani în cluburi franceze de unde a venit cu un bogat bagaj tehnic. Colegul său de linie, Houmane — golgeterul preliminariilor, cu 6 goluri marcate — din clubul Raja Casablanca, este unul din cei mai populari fotbaliști din Africa. Șutul său de la distanță a pricinuit multe neplăceri portarilor adverși. Pe aripa dreaptă acționează Said (20 ani), tot de la Raja, care posedă un dribling foarte rapid, iar pe partea stîngă îl găsim pe Faras (22 ani) de la Mohammedia, mic de statură, dinamic și plin de temperament.

Care sînt speranțele marocanilor în turneul final din 1970? Răspunsul îl dă Houmane: „Calificarea printre primele 16 echipe ale lumii este o mare realizare, dar sîntem hotărîți să nu ne mulțumim numai cu atît..."

Un gol marcat de marocani în partida cu Sudan, din preliminariile C.M.

GRUPA A XV-A (ZONA AFRICII):

Subgrupa I: **Tunisia — Algeria 2—1, Tunisia — Algeria 0—0. Clasament: Tunisia 3 p, Algeria 1 p;** Subgrupa a II-a: **Maroc — Senegal 1—0, Senegal — Maroc 2—1. Clasament: Maroc 2 p, Senegal 2 p. În meci de baraj Maroc — Senegal 2—0;** Subgrupa a III-a: **Libia — Etiopia 2—0, Etiopia — Libia 5—1. Clasament: Etiopia 2 p, Libia 2 p. S-a calificat Etiopia;** Subgrupa a IV-a: **Zambia — Sudan 4—2, Sudan—Zambia 4—2. Clasament: Sudan 2 p, Zambia 2 p. S-a calificat Sudan, datorită victoriei repurtate în meciul retur (conform înțelegerii bilaterale aprobată de F.I.F.A.);** Subgrupa a V-a: **Nigeria — Camerun 1—1, Nigeria — Camerun 3—2. Clasament: Nigeria 3 p, Camerun 1 p.;** Subgrupa a VI-a: **S-a calificat Ghana — fără jocuri.**

SEMIFINALE: I. Etiopia — Sudan 1—1, Sudan — Etiopia 3—1. Clasament: Sudan 3 p, Etiopia 1 p; II. Nigeria — Ghana 2—1, Ghana — Nigeria 1—1. Clasament: Nigeria 3 p, Ghana 1 p.; III. Tunisia — Maroc 0—0, Maroc — Tunisia 0—0. Clasament: Maroc 2 p, Tunisia 2 p. În meci de baraj: Tunisia — Maroc 2—2 (după prelungiri). S-a calificat Maroc prin tragere la sorți.

ÎN TURNEUL FINAL S-AU CALIFICAT PRIMELE CLASATE ÎN GRUPELE SEMIFINALE: Maroc, Sudan și Nigeria.

TURNEUL FINAL: Sudan — Maroc 0—0, Nigeria — Sudan 2—2, Sudan — Nigeria 1—1, Maroc — Nigeria 2—1, Maroc — Sudan 3—0, Nigeria — Maroc 1—0. Clasament: Maroc 5 p, Nigeria 4 p, Sudan 3 p.

UN AJUTOR NELUAT ÎN SEAMĂ

NOTE critice

Desigur că urmărind jocurile de volei sau baschet ați remarcat că la fiecare timp de odihnă cerut de una dintre echipe prin conducătorul respectiv, jucătorii se grupează în partea lor de teren, la margine, primind indicații legate de desfășurarea partidei. În acest minut de odihnă, spre care două grupe de jucători își îndreaptă pașii pe rînd unul dintre arbitri, de regulă secundul (în special la volei), comunicînd acestora scorul exact în momentul întreruperii partidei și al citelea timp de odihnă a fost cerut.

Nimic n-ar fi de obiectat. Regulamentul este clar în această direcție. Și este foarte bine, deoarece uneori tabela de marcaj nu este condusă de arbitrii oficiali și, în necunoștință de cauză, nu e în concordanță cu foaia de arbitraj. În acest fel echipele și antrenorul au posibilitatea să la cunoștință în mod oficial de situația scorului.

Regulamentul, deci, nu poate fi pus în discuție, comunicarea scorului în timpul de odihnă făcînd parte din atribuțiile celor chemați să conducă desfășurarea jocului respectiv. Și, spre satisfacția noastră, arbitrii își fac — sub acest aspect — cu prisosință datoria. Dar, ce folos. Cel ce se adresează echipelor și antrenorului nu este luat în seamă. Indiferent dacă scorul este sau nu favorabil echipei căreia i se adresează, situația acestuia este deosebit de penibilă în acel minut de odihnă. Putem afirma chiar că misiunea este ingrată. Sînt așa de rare cazurile cînd antrenorii sau unii jucători ascultă ce le spune arbitrul respectiv, că pot fi numărate pe degetele unei singure mîini. Și este păcat că se refuză acest ajutor, uneori de mare importanță pentru stabilirea echipei învingătoare.

Ați fi curioși, desigur, să aflați care sînt antrenorii care nu țin seama de acest ajutor. Sînt foarte mulți. Unii dintre aceștia nu numai că nu mulțumesc pentru cele comunicate, dar nici măcar nu întorc capul spre cel care li se adresează. Am încerca mai bine să-i numim pe cei care au bunul simț să mulțumească arbitrului pentru informația dată, căci sînt mai puțini la număr. Dar nu vom face acest lucru, ca nu cumva să se pună rău cu... ceilalți. Mai știi? Poate și acesta este un procedeu tehnic pe care-l folosesc unii antrenori! Noi sîntem însă de părere că procedeul nu este de loc demn și se impune o revizuire a atitudinii manifestată față de cel care intenționează să contribuie la aplicarea integrală a regulamentului de joc.

C. GRUIA, coresp. principal

Lotul de juniori pentru turneul din Grecia

Lotul național de juniori se întrunește duminică 21 decembrie la F.R.F., în vederea deplasării în Grecia la un turneu de pregătire. Iată jucătorii convocați:

Portari: **Purcaru, Franc;**

Fundași: **Dobrău, Ciocan, Deheleanu, Sătmăreanu, Hajnal;**

Mijlocași: **Sandu, Sameș, Vișan;**

Atacanți: **Atodiresei, Gherghely, Helvei, Gligorie, Vlad, Năstase.**

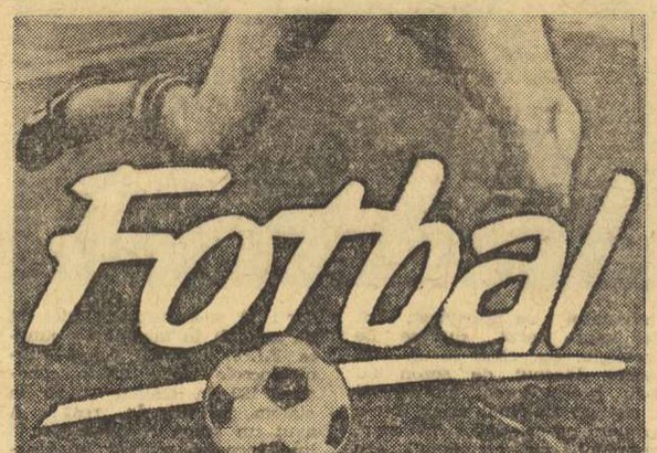

CONSTELAȚIA MEXICANĂ

4. MAROC: o prezență inedită în turneul final al C.M.—1970

● O reprezentativă credincioasă unui 4-2-4 „clasic" ● Aclimatizare la Font-Romeu ● Houmane, cel mai popular fotbalist african

MĂSURI DISCIPLINARE LA JIUL PETROȘANI

De săptămîna trecută, jucătorii de la Jiul Petroșani au intrat în vacanță. Această perioadă de odihnă va dura pînă în ziua de 8 ianuarie 1970.

După cum sîntem informați, conducerea tehnică a echipei Jiul a renunțat la serviciile jucătorilor Mihai și Baicu, care au comis acte de indisciplină. Ambii fotbaliști au primit dezlegare pentru a activa la oricare altă echipă.

LOTO — PRONOSPORT

TRAGERILE REVELIONULUI 1970

Miercuri 24 decembrie 1969, se vor pune în vînzare biletele pentru concursul Pronoexpres al Revelionului, iar vineri 26 decembrie 1969, biletele pentru tragerea Loto a Revelionului 1970.

La aceste tradiționale trageri puteți cîștiga: excursii în Japonia (Expo „70"), Mexic (cu prilejul Campionatului mondial de fotbal), Italia, Turul Bulgariei, Turul Austriei, Belgrad — Budapesta — Sofia și autoturisme: DACIA 1300, DACIA 1100, MOSKVICI 408 cu 4 faruri și radio, ȘKODA 1000 M.B., TRABANT 601 și numeroase premii în bani.

Procurați-vă bilete pentru concursul Pronoexpres al Revelionului din 1 ianuarie 1970 și tragerea Loto a Revelionului din 2 ianuarie 1970 — cadouri utile pe care le puteți face celor dragi. Nu uitați! Mai multe bilete, mai multe șanse de cîștig!

● Astăzi este ULTIMA ZI pentru procurarea biletelor la tragerea Loto de vineri 19 decembrie 1969.

NUMERELE EXTRASE LA CONCURSUL PRONOEXPRES NR. 51 DIN 17 DECEMBRIE

EXTRAGEREA I: 31 7 37 18 42 29; Fond de premii: 332 612 lei.
EXTRAGEREA A II-A: 32 43 22 10 29 6 17; Fond de premii: 285 090 lei.

Plata premiilor pentru acest concurs se va face astfel: **În Capitală:** începînd de la 25 decembrie 1969 pînă la 1 februarie 1970. **În provincie:** de la 29 decembrie 1969 pînă la 1 februarie 1970.

PREMIILE TRAGERII LOTO DIN 12 DECEMBRIE 1969:

Extragerea I: Categoria I: 0,25 variante a 49 540 lei; a II-a: 2,25 a 33 027 lei; a III-a: 83,25 a 1 190 lei; a IV-a: 248 a 499 lei; a V-a: 518,15 a 237 lei.

Extragerea a II-a: Categoria A: 0,25 variante a 63 952 lei; Categoria B: 1,30 a 49 195 lei; Categoria C: 7,05 a 9 071 lei; Categoria D: 778,65 a 100 lei.

Premiul de 63 952 lei a fost obținut de participantul ZATIC GHEORGHE, din Constanța, pe un bilet sfert.

ANCHETA ZIARULUI „SPORTUL"

DE CE DISPAR „COPIII MINUNE"?

Să căutăm cauzele în munca noastră metodică și pedagogică

Inițiativa ziarului „Sportul" de a deschide o anchetă cu privire la pregătirea timpurie a copiilor a fost binevenită. Ea a născut numeroase discuții printre tehnicieni și, în final, la Consfătuirea antrenorilor de la Cluj, ele au fost concretizate în unele măsuri ale federației privind îmbunătățirea sistemului competițional pentru anii viitori.

Înotul se numără printre primele sporturi în care efortul este cerut atît de timpuriu — copiilor. Rezultatele au fost atît de uimitoare încît au stîrnit un val de entuziasm, dar și de... critici. Debye Meyer, Novella Calligaris, Gabrielle Wetzko, pentru a-i menționa numai pe cei mai recenți, au urcat pe treptele gloriei sportive la vîrsta la care jucăriile n-au fost încă aruncate în vreun colț prăfuit.

„Copii minune" au spus unii; alții, mulți dintre ei fiind medici, au criticat apariția acestui fenomen. Dar, în ciuda atacurilor, noul val s-a răspîndit. Și bine ar fi fost, și ne-ar fi interesat pe toți, să aflăm de ce la înot, în mod special, se obțin mari performanțe la vîrste mici, cu toate că acest sport pretinde un stagiu îndelungat și eforturi mari în antrenamente monotone.

Tonul a fost dat în S.U.A., unde pentru prima dată s-a simțit nevoia organizării activității copiilor în așa numitele „age groups". În cîteva cuvinte spus, aceasta înseamnă pregătire timpurie, campionate oficiale pe grupe de vîrstă, începînd de la 7 ani, evidență de recorduri și concursuri internaționale pentru acești mici sportivi.

Unele federații au înțeles imediat importanța covîrșitoare a acestui sistem și l-au adoptat. Este cazul R. D. Germane, R. P. Ungare, Spaniei. Rezultatele nu s-au lăsat așteptate și aceste țări uimesc astăzi lumea cu noile generații. În alte țări, în care sistemul a fost abordat abia în ultimii ani, stagnarea este vizibilă (cazul Angliei, Franței, Suediei).

Se poate spune acum că grupele de vîrstă au devenit o problemă mondială în lumea natației, cu un campionat european, cu concursuri internaționale la care participă copii de 10—11 ani, și chiar cu un Comitet al Federației Internaționale.

Înțelegînd la timp importanța fenomenului, federația noastră a organizat primul campionat republican de copii, în 1965. S-a început realist, ținîndu-se seama de posibilități, cu două grupe de vîrstă: 11—12 și 13—14 ani. Abia în 1969 s-a introdus și grupa cea mai mică, de 7—8 ani. Rostul campionatului, al regulamentelor și al recordurilor era să angreneze antrenorii și copiii într-o activitate de pregătire timpurie, organizată pe patru grupe de vîrstă, de la 7—14 ani.

În orientarea sa, federația a urmărit un dublu scop: a) creșterea numărului de înotători angrenați în activitatea competițională; b) crearea unui stimulent pentru toți antrenorii, în sensul de a-și vedea eficiența muncii concretizată în cifre: campioni, recordmani etc.

Acum, după patru ani, pe lîngă lipsurile și căutările inerente oricărui început, rezultatele pozitive se văd din plin. Ultimul campionat republican de copii a reunit în finale peste 350 de mici înotători cu baremuri realizate. Actualul lot republican este format din 14 seniori și 26 juniori, dintre care trei sînt copii, iar 9 juniori mici. Tineretul a fost acela care a adus un aport substanțial la îmbunătățirea continuă a performanțelor, multe din recordurile de seniori și juniori fiind realizate de copii.

Toate acestea arată clar că încercările de a critica utilitatea grupelor de vîrstă nu sînt justificate. Și, de ce să n-o spunem deschis, cei ce n-au fost de acord cu acest sistem sînt tocmai antrenorii care n-au copii în pregătire, sau au foarte puțini (O. Miadin, F. Heitz, L. Ungur, Sanda Grințescu), iar cei care îl susțin sînt antrenori ca I. Schuster, C. Vlăduță, M. Mitrofan, care pot prezenta oricînd o garnitură valoroasă de copii bine pregătiți tehnic și fizic.

După doi ani de experiențe, de tatonări, în 1967 s-a elaborat, cu contribuția celor mai buni specialiști, o linie orientativă în pregătirea înotătorilor copii. Rediscutată la recenta Consfătuire de la Cluj, aceasta reprezintă documentul de bază al activității cu copiii și conține indicații precise și valoroase pentru cei care o studiază.

Iată, în linii mari, principiile și indicațiile pe care le cuprinde acest material:

— pentru atingerea marilor performanțe este necesar un stagiu îndelungat de înot de 8—10 ani;

— vîrsta începerii instruirii trebuie coborîtă cît mai mult, cuprinzînd și preșcolarii;

— în antrenamentele copiilor, specialiștii trebuie să urmărească existența unei permanente concordanțe între pregătirea fizică și dezvoltarea somato-funcțională;

— corelarea judicioasă a factorilor antrenamentului;

— existența unei linii ascendente în dinamica efortului și a intensității;

— includerea în competiții să se facă numai după ce copiii și-au însușit tehnica corectă a procedeelor;

— urmărirea permanentă a stării de sănătate, a situației școlare și familiale a copiilor.

Pentru copiii pînă la 8 ani, pregătirea va urmări: învățarea celor 4 procedee pe distanțe scurte de 15—25—50 m; jocuri organizate în apă cu aplicații ale tehnicii; efectuarea a 3—6 antrenamente pe săptămînă, maximum de volum puțind să atingă 1 000 m pe lecție.

Pentru cei de 9—10 ani se prevede perfecționarea tehnicii și o creștere a numărului de antrenamente pînă la 9 pe săptămînă, însă numai în perioada vacanței de vară, cu un volum maxim de 2 500 m pe lecție și aceasta pentru cei care au un stagiu de 3 ani de înot.

La 11—12 ani, copilul va începe antrenamentul propriu-zis, însă sub o formă adecvată, cu un maximum de volum de 4 000 m, cu intensități de pînă la 75% și folosirea metodei alternative numai pe distanța de 50 m.

La 13—14 ani, se introduce lucrul cu îngreuieri, metoda intervalelor, iar volumul poate atinge 5 000 m pe lecție.

De la 15—16 ani, se pot face eforturi maxime.

Oricare specialist în pregătirea copiilor își dă seama că în cele de mai sus nu poate fi vorba de o forțare, de traume psihice, de încălcarea brutală a legilor fiziologice.

Cei care în criticile lor au afirmat că eforturile au dus la dispariția copiilor minune n-au dat exemple fiindcă ele nu există. „Copii teribili" au existat și atunci cînd nu se făceau antrenamente intense și, totuși, aceștia au dispărut! Să nu acuzăm efortul pentru a ne ascunde lipsurile metodice și mai ales pedagogice, fiindcă aici se ascund adevăratele cauze.

Pentru o mai bună înțelegere, să ne folosim de cele mai recente exemple care au constituit o grea pierdere pentru lotul republican. Anca Andrei, Petre Teodorescu și Vladimir Belea au renunțat la înot atunci cînd se aflau în plenitudinea forțelor lor, pentru pregătirea examenului de maturitate și a celui de admitere în Facultate; alții ca Anghel Șoptereanu, Vladimir Moraru și Gica Manafu au dezarmat în fața cerințelor antrenamentului care creșteau o dată cu vîrsta, iar alții n-au mai confirmat din cauza unei slabe dezvoltări morfo-funcționale. Oare cei de mai sus nu puteau fi crescuți și educați de așa manieră încît să înțeleagă că vor face sport de performanță și atunci cînd cerințele școlii vor fi foarte mari, lucru posibil numai cu unele sacrificii așa cum face Vasile Costa, student la Electrotehnică! Și-au făcut antrenorii pe deplin datoria în aceste cazuri, ca și în altele similare? Lucrul este valabil atît pentru antrenorii fruntași (G. Dimeca, I. Schuster, R. Drăgușanu), cît și pentru mulți alții (D. Mititelu, M. Baciu, M. Olaru, E. Vasiliu, P. Stroescu).

Este bine să facem mai puține speculații teoretice și să ne îmbunătățim metodele, în special cele pedagogice. Să învățăm să atragem copiii și, în mod deosebit, părinții, să-i legăm de această frumoasă activitate, să-i facem să înțeleagă că, după școală, înotul este principala lor preocupare; lucrul acesta este cu atît mai valabil cu cît copilul simte cît mai de timpuriu atmosfera întrecerii, succesul în competiții.

Urmăream, zilele trecute, antrenamentul soților Mitrofan la Ploiești, cu copii de 9—11 ani. Fiecare indicație dată era sorbită din ochi de zeci de tineri înotători; o repetare pe 50 m cu scîndura (ce poate fi mai monoton!) însemna un prilej de bucurie; fiecare distanță parcursă era o ocazie de întrecere; orice întoarcere făcută înseamnă o întrebare: „eu am fost cel mai bun?". Iar în tribune, părinții ridicau adeseori privirile din cărți sau reviste pentru a admira ce lucruri minunate și sănătoase fac copiii sub competenta conducere a antrenorilor apreciați și stimați.

Faceți ca ei, tovarăși antrenori, urmați cu curaj exemplul lui Ioan Schuster de la Reșița, Cristian Vlăduță de la Dinamo și atunci „copiii minune" nu vor mai dispare din vina noastră!

Faceți ca ei, tovarăși antrenori, urmați cu curaj exemplul lui Ion Schuster de la Reșița, Cristian Vlăduță de la Dinamo și atunci „copiii minune" nu vor mai dispare din vina noastră!

Aurel URMUZESCU
antrenor federal
președintele Colegiului central de antrenori

CONCURSUL DE ÎNOT DE LA REȘIȚA

Concursul de înot dotat cu „Cupa Municipiului Reșița", la care au luat parte și sportivii sibieni, a oferit o pasionantă cursă între Z. Giurasa și M. Hoholu pe distanța de 100 m spate. Cei doi înotători reșițeni au sosit aproape concomitent, cronometrele indicîndu-le timpi foarte buni pentru actualul lor stadiu de pregătire: **Giurasa 63,4 — Hoholu 63.5.**

Alte rezultate: Giurasa 63,5, Miclăuș 64,0 și Almer 64,1 la 100 m delfin; Miclăuș 57,9, Almer 58,5 și Hoholu 59,0 la 100 m liber; Rodica Petruică 1:17,1 la 100 m spate și 1:22,5 la 100 m bras; E. Strempel 1:15,5 la 100 m bras; J. Mirosu 1:29,5 și E. Winkler 1:29,6 la 100 m bras; Siegrid Slecian 1:16,6 la 100 m delfin și 1:10,3 la 100 m liber; Doina Litaveț 1:27,6 la 100 m bras; Ioana Sporea 1:19,8 și Mariana Giurcă 1:22,1 la 100 m spate, Julieta Mirosu 1:11,0 la 100 m liber; Edit Puel 41,7 la 50 m delfin; A. Ginju 44,8 la 50 m bras.

A. RUDEANU, coresp.

sportul în lume

Caleidoscop

COMPUTERUL STABILEȘTE... TACTICA

Echipa studențească americană de baschet Morton folosește de cîtva timp un calculator electronic pentru stabilirea... tacticii de urmat în meciurile susținute cu diferiți adversari. În acest scop, computerul primește date statistice privind echipa adversă, precum și pe ale propriei formații. În cîteva secunde, rezultatul este elaborat în scris de aparat. Baschetbaliștii de la Morton sînt extrem de mulțumiți de „sfaturile" primite. Din ultimele zece meciuri susținute ei au pierdut unul singur. „Atunci vina ne-a aparținut însă nouă", a afirmat căpitanul echipei, Howell.

CASSIUS CLAY — „UN PERSONAJ DE CALITATE"

După cum s-a mai anunțat, fostul campion de box al lumii la categoria grea, Cassius Clay, a debutat recent ca actor pe o scenă de pe Broadway, în comedia muzicală „Buck White" a cărei vedetă este. Clay a făcut față cu cinste acestei încercări, cu atît mai dificile cu cît cronicarii nu s-au arătat de loc îngăduitori cu autorul și compozitorul piesei. „Clay cîntă cu o voce agreabilă, joacă cu dezinvoltură și se mișcă cu o demnitate neașteptată" — scrie Clive Barnes în „New York Times". John Chapman, criticul ziarului „Daily News", afirmă că Clay „controlează scena de o manieră surprinzătoare... el domnește cu o forță calmă și misterioasă, se exprimă foarte distinct și cîntă uimitor de bine". În sfîrșit, în „New York Post", Richard Watts, care consideră comedia muzicală respectivă ca fiind doar „obișnuită", declară, în schimb, că interpretul rolului principal este evident un personaj de calitate".

O COLECȚIE NEOBIȘNUITĂ

Igor Kulșinski, candidat în științe tehnice și docent al Institutului de ingineri pentru transporturi feroviare din Rostov, are o pasiune puțin obișnuită. De 12 de ani, el colecționează programe și cronici din ziare asupra meciurilor de fotbal, fiind pînă acum proprietarul a 20 000 volume! Pe lîngă aceasta, Kulșinski este și arbitru republican de fotbal, autor al mai multor lucrări consacrate sportului cu balonul rotund și lucrează în momentul de față la un „Dicționar fotbalistic".

UN „MUNDIAL" VULCANIC?

Într-un articol din săptămînalul londonez „Sunday Telegraph", comentatorul sportiv britanic David Miller exprimă temerea că turneul final al campionatului mondial de fotbal din Mexic va conține „elemente vulcanice" care nu ar trebui ignorate de F.I.F.A. El citează, în acest sens, părerile unor cunoscuți experți, printre care Helmuth Schön și Joao Saldanha, păreri întemeiate pe tendințele spre joc brutal dezvăluite de o serie de meciuri desfășurate în ultima vreme.

Saldanha, care a făcut un tur al Europei ca manager al echipei braziliene, a lansat următorul avertisment: „Dacă echipele europene se vor comporta împotriva reprezentativelor sud-americane așa cum le-am văzut în cîteva partide, atunci s-ar putea ca finala „Cupei mondiale" să nu se mai încheie! Mexicanii, peruvienii, uruguayenii și noi înșine nu vom da semnalul durităților, dar dacă înaintașii noștri vor fi loviți, atunci vom reacționa în același fel...".

FIDGIENII LA ÎNĂLȚIME

Cel de al patrulea turneu întreprins de selecționata de rugby a insulelor Fidgi în Australia s-a soldat cu un adevărat triumf. Rugbyștii fidgieni au cîștigat nouă din cele unsprezece partide disputate, două dintre acestea fiind deosebit de elocvente: au învins cu echipa Australiei, la Ballymore, cu 26—3 și au dispus de Selecționata orașului Sydney cu 31—6! Eficacitatea selecționatei fidgiene este ieșită din comun: în total, ea a înscris în acest turneu 242 de puncte!

IN CADA PESTE... LACUL MICHIGAN

De necrezut și totuși adevărat. Victor Jackson, locuitor al orașului East Lansing din statul Michigan, a străbătut lacul Michigan pe o distanță de 105 km vîslind într-o... cadă de baie. Pentru realizarea „performanței" i-au fost necesare 14 ore și jumătate. Ea a fost posibilă numai după ce cada a fost înconjurată de bidoane goale și s-a recurs, în unele momente „mai dificile", la ajutorul unui motor portativ.

ANQUETIL, DIRECTOR DE CURSĂ

Se știe că celebrul ciclist francez Anquetil nu va mai alerga în 1970. Pentru moment, el participă la „gale de adio" în cursul cărora se convinge de marea sa popularitate. Și totuși, anul viitor Anquetil nu va abandona chiar complet sportul cu pedale. El va continua să facă parte din Federația franceză de ciclism și va prezida Asociația alergătorilor ciclişti. În plus, campionul normand a fost invitat să funcționeze ca director al cursei Paris — Nisa, care se va desfășura între 9 și 16 martie. Specialiștii consideră că nu există nici un dubiu privind faptul că Anquetil se va achita minunat de această sarcină. Motivul? Cunoaște traseul la perfecție, întrucît a cîștigat cursa de cinci ori!

JOCHEUL G. W. ROBINSON ȘI „SIMIAN" au scăpat, totuși, nevătămați! În orice caz însă, postura lor demonstrează gradul de dificultate al cursei de obstacole cu handicap de pe celebrul hipodrom britanic de la Ascot...

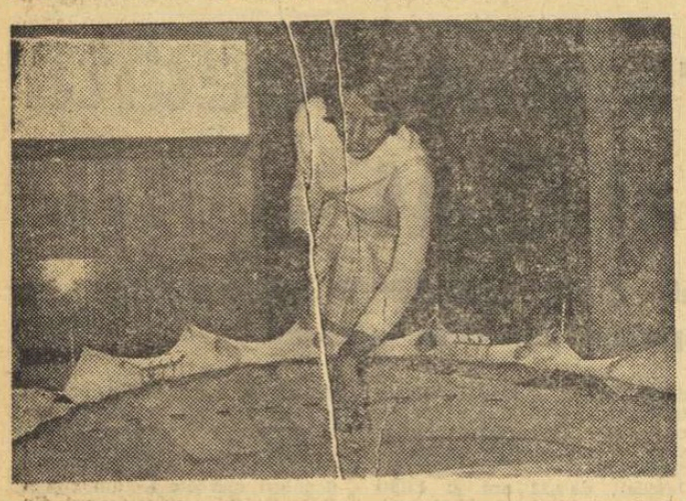

PRIMA FEMEIE CARE A FOST purtătoare a „ștafetei de foc" olimpice, Enriquetta Basilio Sotelo, manifestă în continuare interes pentru problemele olimpice. Tînără mexicană, vedetă de prim rang în 1968 datorită televiziunii a fost surprinsă de obiectivul aparatului fotografic în timp ce, aflată în vizită la München, examinează macheta stadionului ce va găzdui J.O. din 1972. Poate că dă și... consultații privind aprinderea flăcării de pe stadion!

AZI, VOLEI ÎN SALA PROGRESUL

Partida de volei dintre echipele feminine Medicina și Progresul, contînd pentru etapa a XI-a a campionatului diviziei A, se va desfășura azi, începînd de la orele 18, în sala Progresul.

ROMÂNIA — R. D. GERMANĂ

(Urmare din pag. 1)

partener în grupa „A" a Campionatului mondial. Fuchs, Plotka, Ziesche, Rohrbach au arătat în turneul de la Moscova cea mai mare eficacitate.

În fața unui adversar de asemenea valoare, misiunea echipei române este foarte grea. Lucrurile sînt complicate de cîteva indisponibilități care descompletează formația și pun serioase probleme antrenorilor Novacek și Tiron. După cum se știe, Biro este de la Budapesta cu mîna în gips. Bașa și-a fracturat, la antrenament, o falangă, ceea ce îl face indisponibil patru săptămîni. Făgăraș acuză o stare generală proastă, fiind suspect de o hepatită.

Dar, și în aceste condiții, sperăm că băieții se vor mobiliza pentru a da o replică onorabilă în cele mai grele partide-test din cadrul pregătirii pentru C. M. de la București.

Jocurile au loc joi și vineri de la ora 17. (v. ch.).

Telex ● Telex ● Telex

● **Campionatul masculin de gimnastică al R. D. Germane s-a încheiat cu victoria lui Klaus Köste, care a totalizat 110,85 puncte. Pe locul secund s-a clasat Matthias Brehme — 109,40 puncte, iar locul trei a fost ocupat de Helmut Ott — 106,20 puncte.**

● **În cadrul turneului pe care îl întreprinde în Etiopia, echipa sovietică de fotbal Zenit Leningrad a jucat în Addis Abeba cu selecționata țării gazdă. La capătul unui joc echilibrat scorul a fost egal: 0—0.**

● **Sezonul atletic de sală în S.U.A. și Canada va cuprinde 25 de reuniuni internaționale, eșalonate între 29 decembrie și 20 martie. Primul concurs va avea loc la Saskatoon (Canada), iar ultimul la Cleveland. Protagoniștii acestor întreceri vor fi atleți din Australia, U.R.S.S., Anglia, Kenya, R. F. a Germaniei și S.U.A.**

● **Cu prilejul unui concurs de patinaj viteză, de la Celiabinsk, sportivul sovietic Anatoli Lepeșkin a cîștigat proba de 500 m cu performanța de 40,9.**

Fostul campion mondial de box la categoria grea, Cassius Clay, a fost invitat de organizațiile sportive din Indonezia să efectueze o serie de demonstrații pugilistice la Djakarta și în alte orașe.

● **Echipa suedeză de fotbal Atvidaberg, aflată în turneu în Mexic, a susținut două jocuri cu reprezentativa țării gazdă. În primul meci, disputat la Ciudad de Mexico, fotbaliștii mexicani au obținut victoria cu scorul de 2—1. În cea de-a doua partidă, desfășurată la Puebla, cele două echipe au terminat la egalitate: 0—0.**

● **La Eston s-a disputat întîlnirea internațională de tenis de masă dintre selecționatele Angliei și Suediei. Victoria a revenit oaspeților cu scorul de 6—1. Alser l-a învins cu 2—0 (21—15, 21—12) pe Jarvis, iar cuplul mixt Alser—E. Johansson a cîștigat cu 2—1 (7—21, 21—18, 21—17) în fața perechii Neale—K. Mathews. Singura victorie a gazdelor a fost realizată de Neale, care a dispus cu 2—0 (21—12, 21—15) de K. Johansson.**

● **În Cursa ciclistă de 6 zile de la Charleroi, conduce cuplul belgian Sercu—Godefroot cu 184 puncte, urmat de perechile Merckx—Stevens (Belgia), van Lancker—Mourioux (Franța) și Bracke (Belgia)—Altig (R. F. a Germaniei).**

Consiliul superior al sportului din Africa a decis ca a 3-a adunare a acestui for sportiv să se țină în luna martie la Cairo. Vor fi discutate cu acest prilej organizarea Jocurilor africane din anul 1971 și problema participării țărilor africane la Olimpiada de la München (1972).

● **Concursul internațional de spadă de la Beirut s-a încheiat cu victoria sportivului elvețian Daniel Giger, care l-a învins în baraj pe libanezul Khalil Kallas (ambii 4 v). Pe locul trei s-a clasat francezul François Jeanne cu 3 victorii.**

● **Proba de 10 km din cadrul concursului internațional de schi-fond, desfășurat la Haggenaas (Suedia) a revenit sportivului suedez Halvarsson cronometrat cu timpul de 31:47.**

Trimisul nostru special în Franța, DAN GÂRLEȘTEANU, transmite:

SELECȚIONATA DIVIZIONARĂ ROMÂNĂ DE RUGBY ÎNTÎLNEȘTE ASTĂZI, LA BRIVE, O PUTERNICĂ SELECȚIONATĂ REGIONALĂ

BRIVE, 17 (prin telefon). — Marți dimineața, lotul rugbyștilor români, exceptîndu-l pe Wussek, care s-a întors la La Voulte, a plecat cu autocarul spre Brive. După un popas de cîteva ore în pitorescul orășel Casteljaloux, călătoria — în total mai bine de 350 km — s-a încheiat seara, cînd autocarul nostru a oprit în fața hotelului „De Quécy". Ca și la Tarbes, la Lourdes sau la Casteljaloux, delegația noastră a fost întîmpinată cu deosebită cordialitate — caracteristică, se pare, acestei familii a rugbyului din Sudul Franței — de către numeroși reprezentanți ai Comitetului regional și ai diferitelor cluburi. Cu prilejul unei vizite făcute de întreaga echipă la sediul Comitetului regional, am cunoscut și cîțiva reprezentanți ai presei locale, de la care am aflat, printre altele, că încă de la sosirea rugbyștilor români la Tarbes, ziarele „Le Populaire" și „La Montagne" au salutat cu entuziasm programarea acestui prim joc internațional la Brive. Incertitudinile existente la un moment dat au trecut, și iată, că meciul, luni încă anulat din cauza puternicei epidemii de gripă, nu numai că se va desfășura la Brive, dar există chiar mult mai multe motive ca pe stadionul din acest oraș spectatorii să poată urmări o partidă de foarte bună calitate. Aceasta, mai ales pentru că selecționata noastră divizionară, titulatură sub care va juca echipa română, va întîlni o autentică selecționată a sud-estului Franței.

De altfel, săptămînalul sportiv „Allez, Brive!", în ediția sa de miercuri, anunța printr-un titlu pe toată lățimea paginii 1: „EVENIMENT FĂRĂ PRECEDENT PE STADION: ECHIPA ROMÂNIEI OPUSĂ UNEI PUTERNICE SELECȚIONATE FRANCEZE", iar în avancronica meciului scria: **„Mîine, la Brive, rugbyul va fi rege".**

La ora transmisiei telefonice a fost definitivată formația Selecționatei franceze, în care responsabilitatea de căpitan al echipei (și, totodată, de selecționer!) i-a fost încredințată centrului Alain Marot. Iată și formația, în care sînt incluși jucători de la puternicele echipe Tulle, Bégles, Montferrand, Stade Toulousain și, bineînțeles, de la C.A. Brive: Villepreux; Bonal, Michel Marot, Alain Marot, Crampagne; Romeu, Bérot (Morales); Dubois, Combeuil, Yachvili, Garrigues, Morel; Rougerie, Swierczinski, Soret. De altfel, citind cîteva din aceste nume, „La Dépêche du Midi" exprima părerea că va fi un meci greu pentru români. Este și părerea cotidianului parizian de specialitate, „L'Equipe".

În general, comentariile după meciul de la Tarbes și informațiile despre prezența rugbyștilor români în Franța ocupă un loc de frunte în toate rubricile de sport, cu toate că la această oră atenția începe să se îndrepte spre apropiatul meci Franța A — Franța B (28 decembrie, la Nantes), ultim test înaintea primei confruntări din „Turneul celor cinci națiuni" (cu Scoția). Cu prilejul acestui meci „A—B", Sutra și Pardiés își vor disputa succesiunea lui Puget, iar Pariés, Roques și Dehez vor candida pentru postul de mijlocaș la deschidere.

Revenind la partida de la Brive, după cum se vede o încercare dificilă pentru reprezentanții rugbyului românesc, îi informăm pe cititori că **jucătorii noștri s-au antrenat miercuri dimineață pe Stadionul Municipal și așteaptă cu încredere meciul de joi, programat la ora 15.**

Antrenorii noștri s-au fixat și ei asupra echipei, în care au fost operate cîteva modificări.

Iată formația preconizată: Marinescu; Suciu, Dragomirescu, Irimescu, Nica; Nicolescu, Florescu; Răscanu, Demian, Ciobănel; Țuțuianu, Șerban; Dinu, Iorgulescu, Stoica.

La Brive ne-a întîmpinat o vreme plăcută, dar miercuri dimineața a început să plouă și... continuă. Gazdele spun însă că acest obstacol meteorologic va fi de scurtă durată.

Trimisul nostru special, CĂLIN ANTONESCU, transmite din Ostrava:

DOUĂ PREȚIOASE VICTORII ALE ECHIPEI ROMÂNIEI

Comentariile noastre inspirate din evoluția jucătorilor din reprezentativa masculină de handbal a țării, ce întreprinde un turneu de 5 jocuri prin mai multe țări, s-au oprit — din cauze obiective — după primele două partide, cele disputate în Elveția, la Berna și Saint Gallen. Între timp, handbaliștii români au realizat rapid — dacă n-am fi simțit oboseala alături de ei, am spune poate în glumă: între două trenuri... — **două prestigioase victorii,** aflîndu-se acum în fața ultimului joc al turneului, ce va avea loc joi la Ostrava, tot în compania reprezentativei Cehoslovaciei, campioană mondială.

Prima dintre aceste două victorii a fost realizată, după cum se știe, **în fața echipei R. D. Germane,** care aștepta de multă vreme să-și ia o revanșă, după insuccesele din ultimii ani înregistrate în partidele cu selecționata noastră. **Cu atît mai mult era pronosticată victoria jucătorilor din R.D.G. cu cît ei nu suferiseră în anul acesta nici o înfrîngere. MANIFESTÎND O FORMĂ DINTRE CELE MAI BUNE.** Mai mult, **indisponibilitățile din lotul nostru scădeau vertiginos cota aprecierilor favorabile tricolorilor.** Și totuși, în cele din urmă, surpriza s-a realizat. Sîntem datori ca azi să explicăm. În primul rînd, printr-o excelentă disciplină tactică, care a determinat ca toți jucătorii să respecte strict indicația principală a celor trei antrenori (Nicolae Nedef, Eugen Trofin și Oprea Vlase) și anume aceea de a prelungi atacurile cît mai mult și într-un ritm mai lent pentru a nu da posibilitatea adversarilor să-și pună în valoare excelenta lor pregătire fizică. După primele 10—15 minute de joc sarcina a devenit mai greu de îndeplinit, deoarece formația gazdă luase un avans de două-trei goluri și atunci părea normal ca jucătorii români să se grăbească, să forțeze ritmul. Ei au perseverat în tactica adoptată — și asta a fost foarte bine — **și pînă la urmă AU REUȘIT SĂ-ȘI SCOATĂ ADVERSARUL DINT-UN TIPAR DE JOC BINE STUDIAT, punîndu-l într-o evidentă dificultate.**

În plus, tot sub aspectul disciplinei tactice, este cazul să semnalăm că în finalizarea acțiunilor ofensive **s-a urmărit permanent depășirea apărării adverse prin încheierea combinațiilor în mod surprinzător.** Astfel, cînd **Gruia** a fost bine blocat în prima repriză, **Guneș și Chicid** au preluat cu curaj, dar și cu spor, sarcina de a trage la poartă, iar în repriza secundă, cînd apărarea formației R.D.G. a trecut pe poziții mai avansate, **Gațu** s-a strecurat, cu cunoscuta lui abilitate, printre jucătorii adverși, înscriind goluri prețioase și obligîndu-i să se retragă. În acest fel, **Gruia a zburdat pur și simplu în finalul jocului, ASIGURÎND PRIN FORȚA ȘI PRECIZIA ȘUTURILOR SALE VICTORIA ECHIPEI NOASTRE.**

După mai puțin de 48 de ore și cu o mare încărcătură de oboseală fizică și nervoasă, jucătorii români au evoluat marți la Ostrava în fața campionilor lumii. Ei au cîștigat și acest meci și tot de o manieră categorică. Presa cehoslovacă de miercuri dimineața constituie, prin titlurile sale, un argument în sprijinul afirmației noastre: **CESKOSLOVENSKI SPORT: „Circul Gruia merge..."; „O victorie clară, chiar dacă nu ne place!"; SYDOVA DEMOKRATIE: „Campionii lumii învinși de foștii campioni. Românii au fost excelenți și sînt mari favoriți pentru C.M.".**

Partida de la Ostrava, spre deosebire de cea de la Berlin, a purtat amprenta unei dispute de o dîrzenie specifică meciurilor cu mare miză, **ritmul de joc fiind de-a dreptul infernal,** pînă la consumarea celor 60 de minute de joc regulamentare. Aci, în această încleștare neobișnuită, **victoria a revenit reprezentativei noastre, PE FUNDALUL UNEI EXCELENTE COMPORTĂRI ÎN APĂRARE.** Minute întregi redutabilii jucători cehoslovaci (Duda, Havlik, Bruna, Mares, Beneș) au încercat tot felul de combinații în mare viteză, dar apărarea noastră a rezistat, acoperind poarta aproape fără greșeală.

Desigur, însă, că numai cu „goana" în apărare n-am fi cîștigat. Mai trebuiau înscrise și goluri în poarta adversarului. La acest capitol variația în finalizare nu a fost aceeași ca la Berlin, **Gruia oferind un adevărat recital,** subliniat deseori de aplauzele publicului.

Joi are loc ultimul meci al turneului, în compania selecționatei cehoslovace.

VAL D'ISÈRE 1969: RAMPA DE LANSARE A UNOR NOI „RACHETE" ALE SCHIULUI ALPIN?

Australianul Malcolm Milne, încadrat de elvețianul Jean-Daniel Daetwyler (stînga) și de austriacul Karl Schranz, arborează surîsul fericit de rigoare după cîștigarea unei asemenea întreceri ca proba de coborîre din „Criteriul primei zăpezi"

Nu se poate spune că sezonul internațional de schi alpin n-a debutat „zgomotos". E drept, multe nume din părțile superioare ale clasamentelor, atît în „Criteriul primei zăpezi", cît și în „Cupa Mondială", ca să nu mai vorbim de punctajul echipelor naționale participante la marele serial de iarnă, nu au reprezentat decît confirmări. Dar tot atît de adevărat este că, fără să permită concluzii, concursul de la Val d'Isère a reușit să pună problema apariției a încă unui „nou val".

În general, rezultatele înregistrate au împins în primul plan al actualității nume care merită cîteva rînduri aparte. Astfel, foarte tînăra reprezentantă a Franței, Michele Jacot, învingătoare în slalomul special și a treia clasată în „uriaș", a preluat din start, alături de americanca Barbara Cochran, șefia clasamentului individual în „Cupa Mondială". Compatrioatele sale, în frunte cu Françoise Macchi, cîștigătoare a „uriașului", au permis echipei feminine cu cocoșul galic pe piept să preia, de asemenea, dar foarte autoritar, lideratul în punctajul „Cupei Mondiale". De altfel, și echipa masculină a Franței a luat un avans apreciabil, dar, spre deosebire de fete, mai mult prin omogenitate decît prin performanțe individuale de răsunet: „tîrul grupat" al unor Russel, J.-N. Augert sau Orcel nu face decît să mai arate o dată cît de grea este succesiunea lui Killy...

Alții sînt însă eroii primei confruntări alpine a sezonului: italianul Gustavo Thoeni și... australianul Malcolm Milne, colideri în „Cupa Mondială". Italianului i se prevedeau încă de anul trecut succese de prestigiu. Dar chiar la un asemenea început de sezon nu s-au gîndit prea mulți! El a cîștigat slalomul uriaș într-o manieră proprie celor mai mari campioni, iar abandonul sau descalificarea unor Schranz, Sabich, Duvillard, Penz, Lesch, Huber, Rudi Sailer sau De Nicolo nu-i prea scad din merite. Cronicile și comentariile elogioase la adresa lui Thoeni abundă și sînt unanime în a-l prezenta ca fantastic de dotat în pofida unui aspect fizic aproape banal (1,72 m, 64 kg). El a surprins chiar în stagiile de antrenament estivale printr-o îndeminare legată din comun și prin calități fizice „pure" de multilaționist. Iar faptul că nici nu a împlinit măcar 19 ani îi face pe focoșii „tifosi" italieni, care vor găzdui, la Val Gardena, în 1970, campionatele lumii, să spere în reintoarcerea schiului italian la succese nerepetate (exceptînd, poate, victoria lui Senoner la C.M. din 1966 în proba de slalom) de pe vremea lui Zeno Colo. Cronicile de la Val d'Isère au consemnat și apariția pe marginea pistelor a unor spectatori italieni care îi fac și pe schiori să se simtă ca pe „San Siro", spectatori care folosesc și arsenalul perfectului microbist meridional de fotbal și care au și fost porecliți... tifo-ski!

Cîștigătorul probei de coborîre, Milne, a provocat o surpriză atît de mare, încît acum este la ordinea zilei, printre comentatorii de anvergură ai schiului, obținerea de informații și, evident, urmărirea lui cu mai mare atenție în viitoarele concursuri. Nu de alta, dar: 1) n-a împlinit nici 21 de ani; 2) în tabelul de punctе F.I.S. 1968/1969 ocupă submediocrele locuri 63 la coborîre, 120 la slalom și 95 la slalom uriaș! În rest? A avut un sezon continuu de 18 luni încoace, schiind în funcție de anotimp în Europa, America de Nord și... la Antipozi. Victoria directă asupra unor Daetwyler și Schranz va rămîne greu, foarte greu de explicat...

Iar pentru că acest totuși pe scurt comentat „Criteriu al primei zăpezi" a coincis cu startul în „Cupa Mondială", să vă dăm palmaresul multirivnitului Trofeu „Evian", cum i se mai spune: bărbați, slalom: 1967 Killy (Franța), 1968 Giovanoli (Elveția), 1969 J.-N. Augert (Franța); slalom uriaș: 1967 și 1968 Killy, 1969 Schranz (Austria); coborîre: 1967 Killy, 1968 Nenning (Austria), 1969 Schranz; combinat: 1967 și 1968 Killy, 1969 Schranz; femei, slalom: 1967 și 1968 Marielle Goitschel (Franța), 1969 Gertrud Gabi (Austria); slalom uriaș: 1967 și 1968 Nancy Greene (Canada), 1969 Marilyn Cochran (S.U.A.); coborîre: 1967 Marielle Goitschel, 1968 Isabelle Mir (Franța) și Olga Pall (Austria), 1969 Wiltrud Drexel (Austria); combinat: 1967 și 1968 Nancy Greene, 1969 Gertrud Gabl.

G. RUSSU-ȘIRIANU

CANADA SE RETRAGE DIN C. M. DE HOCHEI?

MONTREAL, 17 (Agerpres). — **Conducătorii reprezentativei de hochei pe gheață a Canadei au declarat că echipa lor s-ar putea să nu participe la campionatul mondial (grupa A), în cazul că L.I.H.G. se va opune la folosirea unor jucători profesioniști.**

După cum se știe, la Congresul din luna iulie, forul hocheistic suprem a autorizat, cu titlul de experiment, includerea a 9 jucători profesioniști în echipele naționale, cu rezerva ca nici unul din aceștia să nu fi evoluat în sezonul 1969—1970 într-una din cele 12 formații profesioniste din prima ligă nord-americană.

Conducătorii echipei canadiene au dat o interpretare diferită acestui punct din regulament, ceea ce a dus la actualele divergențe.

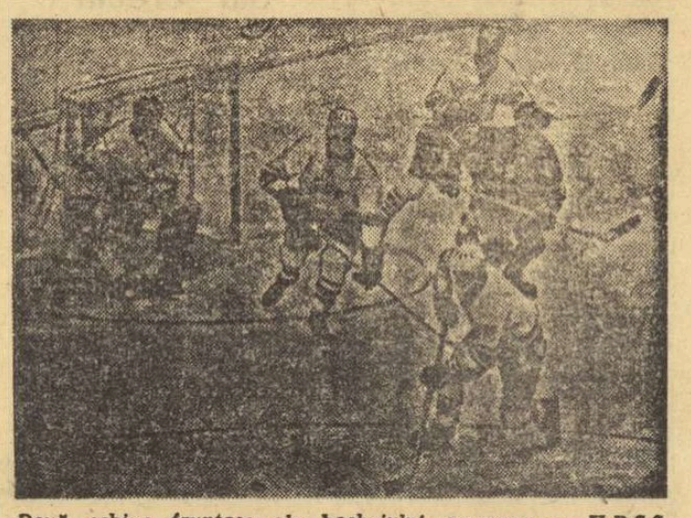

Două echipe fruntașe ale hocheiului european — U.R.S.S. și Cehoslovacia — viitoare protagoniste ale C.M., în recenta lor confruntare din cadrul turneului de la Moscova. Au învins hocheiștii sovietici (în alb) cu 8—2

Foto: TASS

LA ÎNCHIDEREA EDIȚIEI

UN REZULTAT BUN AL FOTBALIȘTILOR BĂCĂUANI

KILMARNOCK — DINAMO BACĂU 1-1 (0-0)

KILMARNOCK, 17 (prin telefon, de la trimisul nostru special). **Pe stadionul Rugby Park, în prezența a 25 000 de spectatori, echipa Dinamo Bacău a obținut un rezultat bun, terminînd la egalitate, 1—1 (0—0), cu formația locală Kilmarnock. În acest fel, dinamoviștii băcăuani au mari șanse de a trece cu succes și cel de al treilea tur din cadrul „Cupei europene a tîrgurilor".**

Din primele minute ale meciului, scoțienii au imprimat un ritm infernal jocului, însă jucătorii de la Dinamo au luptat excelent, respingînd cu mult calm toate atacurile de la poarta lor. După pauză, în min. 50, la o centrare, mingea a fost ștearsă, cu capul, de către Marison, trimițînd-o în poartă. Portarul Ghiță, care a făcut o partidă mare astă seară, era puțin mascat și nu a mai putut interveni. Egalarea s-a produs în min. 73, în urma unui contraatac: D. Ene l-a lansat pe Băluță, care a fructificat această acțiune.

Meciul a fost condus de o brigadă de arbitri belgieni, avînd la centru pe Francis Rion, care prin unele decizii a favorizat echipa gazdă.

KILMARNOCK: Mc Langhlan — Mc Grory, King, Dickson, Gilmore, Beati, Cook, Mathie, Wadaell, Morrison, T. McLean.

DINAMO BACĂU: Ghiță — Comănescu, Nedelcu, Velicu, Kiss (min. 81 David), Vătafu, Duțan, Pană, Dembrovschi, D. Ene, Băluță.

LA CEREREA ECHIPEI KILMARNOCK, RETURUL VA AVEA LOC MARȚI 13 IANUARIE 1970.

C. FIRANESCU

NONA GAPRINDAȘVILI PE PRIMUL LOC ÎN TURNEUL DE ȘAH DE LA BELGRAD

Pe locul III — Alexandra Nicolau

BELGRAD, 17 (Agerpres). — Turneul internațional feminin de șah de la Vrnjacka Banja s-a încheiat cu victoria campioanei mondiale Nona Gaprindașvili (U.R.S.S.), care a totalizat 9½ puncte din 11 posibile. Pe locul secund s-a clasat Milunka Lazarevici (Iugoslavia) cu 9 puncte, iar locul trei a fost ocupat de Alexandra Nicolau (România) cu 8 puncte. În continuare s-au clasat: Margareta Teodorescu (România) — 6½ puncte, Ivanka (Ungaria) — 6 puncte, Stadler (Iugoslavia), Radzikowska (Polonia), Asenova (Bulgaria), Vokralova (Cehoslovacia) — 5 puncte, Stibaner (R. F. a Germaniei) — 3½ puncte, Tuk (Olanda) — 2½ puncte și Anewoldsen (Danemarca) — 1 punct.

În ultima rundă, Gaprindașvili a învins-o pe Tuk, Teodorescu a cîștigat la Stibaner, iar Nicolau a remizat cu Asenova.

Turneul de la Moscova

Gertrude Baumstark învinsă de lideră

MOSCOVA, 17. — În runda a 5-a a turneului internațional de la Moscova, șahista română Gertrude Baumstark a întîlnit-o pe lidera clasamentului Tatiana Lemaciko (U.R.S.S.), în fața căreia a pierdut în 43 de mutări. A fost consemnată remiza în partidele Bikova—Belavenet și Medianikova—Ostrovska. Restul partidelor s-au întrerupt.

În clasament conduce șahista sovietică Lemaciko

Tiparul I.P. „Informația", str. Brezoianu nr. 23—25, București

40368

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXV — Nr. 760 (6194) ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT Vineri 19 decembrie 1969

LUCRĂRILE SESIUNII MARII ADUNĂRI NAȚIONALE

Joi dimineața, Marea Adunare Națională a Republicii Socialiste România și-a continuat lucrările cu dezbaterea Planului de stat și a Bugetului de stat pe 1970, ultimul an al actualului plan cincinal, documente de mare importanță pentru dezvoltarea României Socialiste.

Deputații și invitații au întîmpinat cu puternice aplauze pe conducătorii partidului și statului la sosirea lor în sala de ședințe.

În tribune se aflau numeroși invitați, precum și șefi ai misiunilor diplomatice acreditați la București.

După deschiderea lucrărilor ședinței, președintele Marii Adunări Naționale, tovarășul Ștefan Voitec, a arătat că, ținîndu-se seama de strînsa legătură dintre Planul de stat și Bugetul de stat, Biroul Marii Adunări Naționale propune ca dezbaterea celor două proiecte de legi să se facă împreună, urmînd ca discuția pe articole și votarea lor să se facă separat. Propunerea a fost adoptată în unanimitate.

Intrîndu-se în ordinea de zi, deputatul Maxim Berghianu, președintele Comitetului de Stat al Planificării, a prezentat expunerea la Proiectul de lege pentru adoptarea Planului de stat al economiei naționale pe anul 1970.

În continuare, deputatul Florea Dumitrescu, ministrul finanțelor, a prezentat expunerea la Proiectul de lege pentru adoptarea Bugetului de stat pe anul 1970.

Deputatul Aurel Vijoli, președintele Comisiei economico-financiare, a expus raportul comun al unor comisii permanente ale M.A.N. asupra celor două proiecte de legi prezentate Marii Adunări Naționale spre dezbatere și adoptare.

După terminarea discuției generale, Proiectul de lege pentru adoptarea Planului de stat a fost dezbătut pe articole și supus apoi votului secret, cu bile.

Marea Adunare Națională a aprobat Legea pentru adoptarea Planului de stat al economiei naționale pe anul 1970.

În continuarea lucrărilor, s-a trecut la discuția pe articole a Proiectului de lege pentru adoptarea Bugetului de stat. Cu amendamentul propus de deputatul Constantin Sandu, privind majorarea fondului de rezervă bugetară la dispoziția consiliilor populare județene, Proiectul de lege a fost supus votului deputaților. Marea Adunare Națională a aprobat prin vot secret, cu bile, Legea pentru adoptarea Bugetului de stat pe anul 1970.

Seara, lucrările sesiunii s-au încheiat, urmînd să fie reluate în cursul zilei de vineri.

(Agerpres)

La schi, pe Semenic — Din fototeca O.N.T.

Semenic — muntele reșițenilor

GHID

Complexul sportiv Semenic se află pe muntele cu același nume și cuprinde un grup de cabane cu o capacitate de circa 300 de locuri. Semenicul se prezintă ca un platou uriaș (peste 4 000 de hectare), însemnat prin trei vîrfuri: Vîrful Semenic (1447 m), Vîrful Goznei (1449 m) și Piatra Nedeii (1438 m). La complexul de cabane, așezat sub Vîrful Goznei, se poate ajunge: din Reșița, cu cursa regulată de autobuze, la Văliug (circa 90 de minute), de aici se continuă drumul cu telefericul, în circa 30 de minute, pînă la complex; din Slatina Mică (stație C.F.R. pe linia București—Timișoara), pe un drum în serpentine (accesibil pentru autovehicule) spre Brebul Nou (18 km distanță, 800 m altitudine), apoi spre Gărîna (1000 m altitudine, 24 km distanță). Din comuna Gărîna sau din Prislop (lîngă Gărîna) începe urcușul propriu-zis, lung de aproximativ 4 km (timp de mers: 60—90 de minute). Pe Semenic se află o pîrtie de coborîre (traseu paralel cu linia telefericului), trasată printr-un culoar de pădure. Pîrtia este relativ ușoară, putînd fi folosită de toți schiorii. Tot la Semenic se află o pîrtie de slalom care pornește din apropierea stației telefericului. Mijloace mecanice de urcat: telefericul din Văliug pînă la Semenic, un schi-lift și două baby-schi-lift-uri.

TRADIȚIA VALORII

Vom aminti de familia Suciu (Elisaveta, Zorița, Olimpia, Traian și Iov) care a dominat mulți ani schiul reșițean, ba la un moment dat

D. STANCULESCU

(Continuare în pag. a 2-a)

La Bacău, optimism înaintea începerii sezonului de schi

Interviu cu tov. DUMITRU DUMITRIU, vicepreședinte al C.J.E.F.S.

Ne-a ocolit destul această iarnă. Dar, iat-o, și-a făcut apariția. Pe la Oradea, pe la Timișoara, peste tot. *Așadar, atenție, a venit zăpada!* Aceasta înseamnă că schiul, patinajul și săniușul pot intra în drepturi. Dar, totul e pregătit? De pildă, la Bacău?

★

Din discuția purtată cu tov. DUMITRU DUMITRIU, vicepreședinte al C.J.E.F.S. Bacău, am înțeles că în acest an sporturilor de iarnă, pînă acum aflate cu mult sub valoarea handbalului, fotbalului, voleiului sau baschetului de aici, li se va acorda o atenție mult mai mare decît în anii trecuți.

— Care este temeiul acestei concluzii a organului sportiv județean? — a fost prima noastră întrebare.

— *Față de alți ani, s-au făcut pregătiri din vreme pentru a se crea condiții din ce în ce mai bune schiului, patinajului și săniușului. Sîntem animați de dorința ca, în această iarnă, tot mai mulți tineri, îndeosebi elevi, să nu mai stea la gura sobei, ci să-și petreacă timpul liber în mod util, alunecînd pe schiuri sau patine. Din punct de vedere organizatoric, putem aprecia că totul e în ordine. Bineînțeles, a fost elaborat un plan de măsuri. S-a prevăzut ca 21 de terenuri de volei, baschet și handbal din Bacău. Moinești, Orașul Gh. Gheorghiu-Dej, Comănești și Buhuși să fie transformate, în perioada de iarnă, în patinoare. S-a luat legătura cu I.D.M.S.-ul pentru aprovizionarea magazinelor de specialitate cu patine. Acestea au și apărut pe piață.*

— Deci, în privința patinajului obiectivele principale au fost stabilite. Dar pentru schi?

Constantin ALEXE

(Continuare în pag. a 2-a)

PROGRESUL BUCUREȘTI (fete) ȘI C. S. M. CLUJ (băieți) — CAMPIOANE DE TENIS DE MASĂ ALE ȚĂRII

Aseară, la sala Floreasca au fost cunoscute echipele de tenis de masă campioane ale României: Progresul București (fete) și C.S.M. Cluj (băieți). Titlurile cîștigate le-au revenit pe merit, cele două formații fiind de departe cele mai bune echipe din țară.

Garnitura prezentată de Progresul și antrenată de prof. Nicolae Angelescu a cuprins pe maestra emerită a sportului, Maria Alexandru, pe Mariana Baciu, Victoria Babiciuc și Doina Zaharia, în timp ce team-ul clujean — care cucerește pentru a 12-a oară titlul republican — a fost condus de antrenorul emerit Farkaș Paneth și a avut în componența sa pe maeștrii sportului Radu Negulescu și Dorin Giurgiucă, pe Suciu și Doboși.

Dintre celelalte echipe, mai ales la fete, poate fi subliniat locul secund ocupat de Spartac Buc. (antrenor Luci Slăvescu), cîștigătoare în întîlnirea cu Rapid Brașov, unde Maria Korodi a evoluat foarte slab. În schimb, o mențione pentru junioara bucureșteancă, Elena Condicaru.

Tot la fete, campioana de anul trecut, Voința Arad, s-a clasat abia pe poziția a treia, din cauza lui Iudit Krejek, care, preferînd cinematograful, a absentat la un meci. Sperăm că sancțiunea cuvenită din partea clubului nu va întîrzia. La băieți, unele partide prelungindu-se, situația nu se clarificase încă, în afara primului loc.

Dintre rezultatele individuale, din nou, Carmen Crișan s-a arătat în vervă. Ea a înscris alte două victorii asupra băieților: Truppel și Covaci. Comentariile par a fi de prisos.

C. COMARNISCHI

Formația feminină Progresul București, la cîteva minute după cucerirea titlului de campioană a țării la tenis de masă: Maria Alexandru, Mariana Baciu, Doina Zaharia și Victoria Babiciuc, împreună cu antrenorul lor, prof. Nicolae Angelescu

Foto: V. BAGEAC

Rezultate tehnice, echipe femei: Spartac București — Rapid Brașov 5—3 (Elena Condicaru — Hajnal Korodi 2—1, Mariana Feldman — Maria Korodi 2—1, Elena Condicaru — Monica Hariga 1—2, Elena Condicaru — Maria Korodi 2—1, Progresul Buc. — Voința Arad 5—4 (Doina Zaharia — Magdalena Lesai 0—2, Victoria Babiciuc — Iudit Krejek 2—0, Maria Alexandru — Iudit Krejek 2—0, Doina Zaharia — Iudit Krejek 1—2, Maria Alexandru — Magdalena Lesai 2—0), Voința Arad — Rapid Brașov 5—3. **Clasament general:** 1. Progresul București 28 p — campioană națională, 2. Spartac Buc. 25 p, 3. Voința Arad 24 p, 4. Rapid Brașov 22 p, 5. Voința Buc. 18 p, 7. Comerțul Tg. Mureș 16 p, 8. Tehnolemn Timișoara 14 p. Ultimele două formații au retrogradat, în locul lor promovînd Locomotiva București și Politehnica Timișoara.

Bărbați: Politehnica Buc. — Voința Arad 9—7, Voința Buc. — C.S.M. II Cluj 9—8, Progresul Buc. — Comerțul Tg. Mureș 9—4, C.S.M. I Cluj — Voința Buc. 9—2, Politehnica Buc. — C.S.M. II Cluj 9—2, Voința Brașov — C.S.M. Iași 9—3, Progresul Buc. — Politehnica Timișoara 9—4 (Eleonora Mihalca a pierdut trei meciuri la Antonescu, Sindeanu și Bodea), Comerțul Tg. Mureș — C.S.M. Iași 9—4, C.S.M. I Cluj — Dinamo Craiova 9—1, Politehnica Timișoara — Dinamo Craiova 9—8.

Handbaliștii români au terminat neînvinși turneul întreprins în Elveția, R. D. Germană și Cehoslovacia.

Aseară, la Ostrava, în cel de al doilea meci, Cehoslovacia—România 15—15.

Citiți în pag. a 4-a amănunte asupra desfășurării acestui ultim joc.

Un rezultat excelent al hocheiștilor:

ROMÂNIA—R.D. GERMANĂ 1-1 (1-0, 0-1, 0-0)

● Echipa noastră la un pas de victorie

POIANA BRAȘOV, *18 (prin telefon).* O mînă de spectatori — vreo 50 — au fost martorii unei excelente performanțe a echipei române de hochei, urmărind un joc frumos, bine structurat tactic, și cu un perfect echilibru între apărare și atac reușit de formația română.

Ne-a făcut realmente plăcere să constatăm creșterea valorică individuală ca și jocul calm al selecționatei noastre. Deși „subțiată" de indisponibilitățile lui Dumitraș (gripă), Pană și Biro (accidentați), echipa și-a găsit echilibrul strategic, în primul rînd prin cadența pe care a imprimat-o jocului, obligînd adversarul să se încorporeze unui trap care se pare că nu-i convenea. Strînși și atacați pe tot terenul, oaspeții nu s-au putut închega, iar intențiile lor agresive au fost anihilate, de cele mai multe ori, din fazele incipiente.

Ieri, echipa lui Novacek și Tiron a fost superioară prin calm și alternanță de ritm, prin insistența cu care a urmărit ideea de hochei incisiv. Greul jocului și meritul cel mai mare revin fundașilor — un adevărat zid pentru adversari și o rampă de lansare pentru contraatacuri. *Dacă atacanții ar fi finalizat măcar cîteva din ocaziile existente, fie create de fundași, fie apărute din geometria jocului, am fi pu-*

Mihai BIRA

(Continuare în pag. a 4-a)

Năstase victorios la Ancona

În finala turneului „indoor" din Italia, tenismanul român l-a învins pe Z. Franulovici (Iugoslavia): 9-7, 6-4, 6-2

ROMA, 18 (Agerpres). Desfășurat timp de mai multe zile la Ancona (Italia), turneul internațional de tenis pe teren acoperit a luat sfîrșit cu victoria — în proba de simplu masculin — a jucătorului român Ilie Năstase, care confirmînd excelenta formă în care se află, a ocupat primul loc.

În finală, Ilie Năstase l-a întîlnit pe cunoscutul campion iugoslav Zeliko Franulovici. În primul set lupta pentru victorie a fost deosebit de spectaculoasă, Năstase terminînd învingător cu 9—7. În următoarele două seturi, tenismanul român și-a impus jocul său în mod deosebit de net cîștigînd cu 6—4, 6—2.

În semifinale: Năstase—Majoli 6—3, 6—4; Franulovici—Santana 6—3, 2—6, 6—4.

Fază din meciul echipelor feminine Medicina și Progresul.

Foto: B. VASILE

În zbor

Restanțe în divizia A la baschet

CONSTRUCTORUL BUCUREȘTI — PROGRESUL BUCUREȘTI (f) 56—53 (23—26). Partida a fost foarte disputată, ambele echipe luptînd din răsputeri pentru cele două puncte atît de necesare evitării retrogradării. Avantajul a alternat permanent, la diferențe foarte mici, dar în min. 37 Constructorul a obținut un avans de patru puncte, decisiv. Îngrijorătoare procentajele la aruncările libere: Constructorul 41,10 la sută (14 din 34), Progresul 50 la sută (13 din 26). Cele mai multe puncte au fost înscrise de Prunea cu 23, Cherciov 14, Odobescu 12 pentru învingătoare, respectiv, Popescu 18, Murariu 14. Au arbitrat bine Gh. Chiraleu și V. Popescu. **(D. DIACONESCU, coresp).**

DINAMO BUCUREȘTI — I.E.F.S. BUCUREȘTI (m) 88—73 (45—30). A fost un meci liniștit în care ambele combatante s-au mulțumit cu rezultatul parcă previzibil dinaintea începerii partidei. Fiecare dintre cei doi antrenori au încercat schemele tactice care probabil le vor folosi în partidele din etapa următoare. Am reținut forma bună a lui Albu și Săuca de la Dinamo, respectiv Antonescu, Dumitru și Ioneci de la I.E.F.S.

IERI LA VOLEI:

MEDICINA — PROGRESUL (f) 3-0

Aseară, în sala Progresul, s-a disputat meciul de volei contînd pentru etapa a XI-a a campionatului național feminin dintre divizionarele A bucureștene, Medicina și Progresul. Cum era de așteptat, victoria a revenit ușor studentelor, cu 3—0 (5, 12, 12). Tinerele jucătoare de la Progresul s-au străduit să țină pasul cu adversarele, dar posibilitățile tehnice modeste nu le-au permis acest lucru. S-au remarcat Pandrea, Zaharescu și Klein de la Medicina. De la Progresul doar tînăra Ana Stănilă, ca element de perspectivă, merită a fi evidențiată. Cu greșeli a arbitrat cuplul bucureștean Anton Ionescu — Victor Voicu.

D. DANIEL, coresp.

Săritorii din Brașov pe trambuline

Profitînd de ninsoarea masivă căzută în ultima vreme, săritorii din Brașov au contribuit la amenajarea trambulinei mijlocii și a celei mici din Poiană, efectuînd și primele antrenamente. Supravegheați de antrenorii Florea Voinea (A.S. Armata) și Aurel Munteanu (Tractorul), sportivii au executat sărituri de peste 40 m, ceea ce, față de puterea de aruncare a trambulinei și stadiul actual de pregătire, reprezintă performanțe promițătoare. S-au evidențiat în mod deosebit Eroș și Dorobanțu (Dinamo), Birsan, Buda, Haiduc, Florea (ASA), Burețea și Mărgineanu (Tractorul). Îmbucurător numărul mare de juniori reprezentanți ai clubului sportiv Tractorul.

Dacă vremea va permite, antrenamentele vor continua într-un ritm sporit și peste puțină vreme va fi organizat primul concurs al sezonului.

C. GRUIA — coresp.

ADMIRAȚIE

Admir, aproape fără rezerve, pe Stanley Matthews, pe Pancho Gonzales, pe Lia Manoliu. Îi admir pentru că, prin activitatea lor prodigioasă, prin atitudinea lor fermă și plină de demnitate, au dat un răspuns total și irefutabil întrebării: „să ne retragem în plină glorie sau să continuăm pînă la capăt?". Îi admir pentru că au ales a doua alternativă, pentru că au întîrziat pînă la maximum momentul trist al „adio"-ului, al despărțirii de stadion și al retragerii în fotoliul de spectator.

Îi admir pe acești oameni pentru că au dovedit în modul cel mai evident falsitatea unor teorii care declară „terminat" un sportiv în preajma vîrstei de 30 de ani, ca și pentru faptul că personal înclin infinit spre un boxer cu 256 de meciuri cîștigate (din 300, să zicem), decît spre unul care se retrage după 48 de meciuri cîștigate (din 48).

Îi admir, de asemenea, fiindcă au contribuit enorm la tendința de elevare și mitizare a sportului, scriind pagini antologice din viitoarea istorie a acestui fenomen. Ei au dovedit că se pot găsi satisfacții și în simpla participare și că nu numai un loc pe podium e esența întrecerii. Împingînd limita participărilor lor la întrecere dincolo de baremurile comunului, ei și-au asumat riscurile înfrîngerii, riscurile de a fi acum clasificați după alte criterii, riscurile de a fi compătimiți, uitați, abandonați.

Îi admir pe acești oameni, precum admir boxerii care se întorc după ani în ring să încrucișeze din nou mănușile (indiferent pentru care motiv o fac), precum admir părinții care se întrec cot la cot cu copiii lor, sau bunicii care fac înconjurul lumii, solitari, pe apă sau în văzduh.

Pentru mine, toți aceștia rămîn „copacii care mor în picioare" și a căror nemurire e garantată și de modul în care au preferat să moară.

Dorin ALMAȘAN

Consfătuirea balcanică a federațiilor de box

Azi și mîine va avea loc la București Consfătuirea balcanică a federațiilor de box din Bulgaria, Grecia, Iugoslavia, Turcia și România.

La lucrările Consfătuirii se vor discuta: Statutul de organizare și funcționare a Comitetului balcanic, Regulamentul Campionatelor balcanice de box (azi); Alegerea președintelui și secretarului Comitetului balcanic, Planul de acțiune privind organizarea campionatelor balcanice din 1970 (mîine).

Ilie Năstase și Iudith Dibar — primii tenismeni români ai anului 1969

Ca în fiecare sfîrșit de an, și de data aceasta, comisia de competiții și clasificări din cadrul federației noastre de tenis a definitivat clasamentele celor mai buni jucători români pe anul 1969. Iată cum se înfățișează această ierarhie

Bărbați

1. Ilie Năstase — maestru emerit al sportului
2. Ion Țiriac — maestru emerit al sportului
3. Petre Mărmureanu — maestru al sportului
4. Sever Dron — maestru al sportului
5. Ion Santei
6. Viorel Marcu
7. Sever Muresan
8. Günther Bosch
9. Toma Ovici
10. Codin Dumitrescu, 11. Constantin Popovici, 12. Dumitru Hărădău, 13. Gheorghe Boaghe, 14. Lucian Boldor, 15. Viorel Sotirlu, 16. Iosif Kerekeș, 17. Anatol Navrotki, 18. Paul Dumitrescu, 19. Emil Stan, 20. Gheorghe Komoroczi. În clasament urmează încă un număr de 18 jucători de categoria I.

Femei (26 de jucătoare de categoria I)

1. Iudith Dibar — maestru al sportului
2. Agneta Kun
3. Julieta Boboc — maestru al sportului
4. Ecaterina Horșa

IUDITH DIBAR

ILIE NĂSTASE

5. Eleonora Dumitrescu — maestru al sportului
6. Mariana Ciogolea
7. Hermina Zurălău
8. Aurelia Cîrnaru
9. Felicia Bucur
10. Valeria Balaj, 11. Vera Rado, 12. Aneta Verone, 13. Vera Dudaș, 14. Lucia Tănăsescu, 15. Florica Butoi, 16. Elena Takacs, 17. Adriana Călina, 18. Virginia Ruzici, 19. Ana Breda, 20. Eleona Cotuna.

TELEcronica

Somnul de duminică

Am ajuns și aici — e logic, la mintea cocoșului și nu trebuie s-o ascundem: la televiziune, ca în orice artă, se găsesc mulți cocoși, atît în rîndurile creatorilor cît și în rîndurile publicului văzător. Tocmai în această calitate de cocoș, mi-am dat seama de mult, din toamnă, cam de pe vremea europenelor de atletism, cînd am înregistrat marea victorie de a-l avea acolo pe Țopescu, că la iarnă meciul de rugby România—Franța ne va rămîne departe, străin, pierdut. Și am ajuns aici: o poză de aia care nu mișcă, nu vede, și în spatele ei o voce din pirosferă (căutați singuri în dicționare ce-i aia pirosferă) care ne spunea timp de cinci minute, că românii au jucat bine și-n progres la Tarbes. E bine, e foarte bine, e al dracului de bine, să aibă parte de acest bine cine știu eu. Am ajuns să nu vedem cel mai important meci de rugby al României, am ajuns să nu trimitem oameni și aparate la singura înfruntare serioasă trăită anual de un sport în care putem face multe, în care sîntem tari și putem fi și mai tari. Noi încă nu ne dăm seama ce putem spune în rugby. 14—9 cu Franța, la ea acasă, după ce i-am făcut să și tremure la 11—9, e ca și cum am fi pierdut cu 2—1 la fotbal, pe Maracana — asta după o tabelă finlandeză proprie. Nu merita să filmăm un asemenea meci? „Lumii nu-i place rugbyul... rugbyul nu e înțeles...“ — cunosc argumentele astea, în pofida cărora s-au născut Demian, Wusek, Pîrcălăbescu, Moraru, Ascanio Damian. Și în pofida cărora se vor mai naște în România — văzuți sau nevăzuți la televiziune — rugbyști... Spuneți și arătați telespectatorilor că românii sînt cineva în rugbyul mondial, arătați-le că nu sîntem de ici de colo în „arta asta de gentlemani care joacă hoțește sau de hoți care se comportă ca gentlemanii“ — (după o definiție clasică, deloc peiorativă, a rugbyului) și veți vedea că lumea care pricepe noțiuni atît de grele ca ofsaidul și cornerul va înțelege lesne ce e un demi la deschidere și un „en avant“... Murim după Răducanu și Pelé, pricepem toate în intențiile lui Charlton și Nunweiller VI, dar uităm că pînă a ajunge la această adîncă filozofie — așa cum se întîmplă în orice filozofie — omenirea s-a uitat mai întîi ca mița-n calendar la fotbal.

Dar să vedem și ce bine a izvorît din răul acesta, al primei duminici de iarnă fără sport. Ne-am ales cu ceva frumos — o spun de-a dreptul, oricît de deplasat aș apare în fața telesportivilor care dormeau la ora aceea; a fost o „Realitate ilustrată“ cu Liviu Ciulei și George Ivașcu, două ore și jumătate de mare frumusețe și noblețe intelectuală. De ce dormeați? Cînd un salon literar a fost înlocuit cu meciul Ungaria—Cehoslovacia, nu s-a auzit un glas în suflarea telesportivă care să spună „merci dar nu e prea fair-play“. Acum e fair-play să recunoaștem că și fără Dumitrache sau Ghiță, o după-amiază de duminică are sens și frumusețe la televiziune. De ce dormeați? Ați fi văzut cum pregătește un artist spectacolul vieții sale — „Macbeth“ — și cum găsește puterea să spună că „deși e spectacolul cel mai bine gîndit, e și cel mai puțin izbutit“... Cum același artist poate ajunge la noblețea de a recunoaște că spectacolul unui alt artist — „Nepotul lui Rameau“ — e genial... Și dacă asemenea idei și atitudini nu vi s-ar fi părut legate de tot ce-i mai profund în viața sportivă a lumii — atunci l-ați fi văzut exact trei secunde pe Samuel Beckett, dramaturgul împietrit în tăcere și singurătate, acel laureat al Premiului Nobel care cîndva, pe vremea cînd era licean, avea parte de această notație în catalogul pentru sport al oricărui liceu englez: „Beckett Samuel. Bun jucător, citeodată strălucit. Prompt în a profita de o deschidere, bună priză a balonului. Lovitura de picior în tușă poate fi ameliorată“...

BELPHEGOR

SEMENIC — MUNTELE REȘIȚENILOR

(Urmare din pag. 1)

(prin Elisaveta) chiar și pe cel național, pentru a arăta că la Reșița, mai bine zis pe Semenic, există de decenii o tradiție a schiului alpin de performanță, continuată și în momentul de față prin prezența lui Andrei Konecsny și Marianei Trestian în loturile reprezentative de tineret. Faptul este normal dacă ținem seama de condițiile naturale existente, de prezența unor pasionați diriguitori și instructori de schi și, bineînțeles, de popularitatea de care se bucură acest sport în rîndul reșițenilor. Cît privește condițiile materiale, ele au fost în ultima vreme din ce în ce mai bune și acest lucru se oglindește atît în sporirea numărului mijloacelor mecanice de urcat, cît și în cantitatea și calitatea echipamentului și materialelor sportive puse la dispoziția amatorilor de a practica acest sport. Evident, nu poate fi omisă existența Școlii sportive, în cadrul căreia elevii din Reșița pot urca treptele măiestriei sub îndrumarea unor cadre cu calificare superioară, cum sînt Zorița Suciu-Vasile și Heidrun Jecsny. Preocupare pentru dezvoltarea schiului în rîndul tineretului aflăm și la Clubul sportiv muncitoresc (instructor voluntar Em. Vrăjitoru), la asociația sportivă Olimpia (instructor voluntar Ed. Lamas), ca și la Liceul nr. 2 și la cele două școli profesionale din Reșița, unde schiul alpin și cel de fond se află la loc de cinste.

RĂMÎNERI ÎN URMĂ

Am amintit despre îmbunătățirea unor condiții de practicare a schiului. Am pomenit despre dragostea purtată schiului de către tineretul reșițean. Trebuie să arătăm, însă, că sporirea numărului practicanților (și ne referim numai la cei ajunși la un anumit nivel — să-i zicem de performanță) nu s-a produs în același ritm cu îmbogățirea bazei materiale. Este drept, în ultima vreme, la Semenic a fost construit un schi-lift, iar în acest sezon vor fi amenajate două baby-schi-lift-uri. Dar, cele 100 de schiuri cu care este dotată Școala sportivă sînt insuficiente, cu atît mai mult cu cît în timpul vacanțelor ele sînt utilizate și de sportivii altor secții (natație, atletism); condițiile de cazare la complexul Semenic sînt destul de vitrege, mai ales în vacanțe, pe motiv (declarația directorului agenției O.N.T., tov. Cornel Hamat) că în aceste perioade se organizează la Semenic tabere studențești și, în plus, vin și mulți turiști din Timișoara (și copiii din Reșița unde să se ducă, tovarășe director? La Borșa sau în Alpi?); numărul cadrelor capabile să contribuie la instruirea în schi a elevilor este evident insuficient (unde sînt absolvenții cu specializarea schi a I.E.F.S.-ului?). Pe cînd rezolvarea acestor probleme?

VALIUG, GARINA — IZVOARE NEFOLOSITE

După prezența schiorilor la concursurile locale, poți crede că Reșița este singura așezare locuită din preajma Semenicului. Dar, de fapt, exact la poalele masivului (și chiar la stația de jos a telefericului) se află comuna Văliug, mare, bogată, frumoasă, cu școală generală, cu tineri dornici de a practica schiul și la alt nivel decît ca mijloc de transport între casă și școală. Nimeni nu s-a gîndit, însă, să înființeze la Văliug una sau mai multe grupe ale Școlii sportive din Reșița. Sau măcar să doteze școala generală din Văliug cu schiuri și să-l angreneze pe profesorul de educație fizică în munca de instruire a elevilor în tainele schiului. La fel se poate spune despre Gărîna, un sat aflat tot la „doi pași“ de Semenic, ca și despre alte localități, mai mici sau mai mari, situate în această zonă montană. I-am sugerat cele scrise aici tov. Rusalin Modor, președintele comisiei de schi a județului Caraș-Severin (de altfel, un harnic și inimos gospodar al schiului local). S-a arătat încîntat de idee și a promis că o va pune în practică. Putem să nu-i urăm succes?

DE UNDE SE PROCURA SCHIURI?

Bineînțeles, de la magazinul de sport din Reșița. Dar găsești întotdeauna ce-ți trebuie? Iată, în zilele trecute, deci cînd sezonul „bătea la ușă“, la magazinul cu pricina se aflau 10 (zece) perechi de schiuri de la 1,70 m în sus. Se mai găseau legături. Bețe, însă, nu. Și nici schiuri pentru copii. Ni s-a spus că noua „organizare“ este de vină: pentru a procura necesarul, magazinul se adresează pentru bocanci magazinului de încălțăminte, pentru hanorace magazinului de confecții, pentru schiuri I.C.R.M.-ului (toate aflate la Timișoara). Cu doi ani în urmă, cînd treburile nu erau atît de „organizate“, comanda se făcea pentru toate cele trebuitoare la I.D.M.S. Timișoara, de unde cele solicitate veneau în timp foarte scurt. Acum, însă, treburile merg tare greu, din motive lesne de înțeles. Să mai spunem că la sate nu ajunge nici urmă de material sau echipament necesar practicării schiului și că pentru a face copilului cel mai dorit cadou de Anul Nou tatăl este nevoit să bată drumul pînă în oraș? Nu ar fi mai util să se livreze și magazinelor din satele de munte schiuri, bocanci și toate cele atît de solicitate de tineri?

PESTE BLOCAJ

ULTIMUL MOHICAN

Am asistat nu de mult la un meci frumos, probabil cel mai frumos din cîte a programat în București actualul campionat: Steaua — Rapid.

Cele două echipe, făcînd parte din eșalonul fruntaș al voleiului nostru masculin, au înțeles, în ocazia dată, să-și respecte firma, oferindu-ne un spectacol sportiv de un nivel ridicat. Nu se întîmplă totdeauna așa...

După cum se știe a cîștigat Rapidul și, cu riscul de a repeta ce au spus cronicarii, vom remarca întregul lot al învingătorilor și pe acela care i-a condus de pe margine — antrenorul emerit Gheorghe Petrescu. Dar, din nou reluînd o evidentiere deja făcută, îl vom remarca în mod cu totul deosebit pe rapidistul Drăgan. Ne propunem chiar, renunțînd la analiza jocului său, la interpretarea rezultatului, să-i consacrăm rîndurile de față.

Căpitanul-antrenor al echipei Rapid merită toate superlativele, atît pentru jocul său, cît și pentru felul în care și-a condus echipa. A servit fără greșeală, a dat pase ideale, a atacat necruțător, a plonjat pe tot terenul, salvînd mingi fără speranță. A dovedit, de asemenea, o admirabilă orientare în teren atacînd și dirijînd atacurile în funcție de compoziția și dispozitivul blocajului advers.

Să adăugăm la aceste elogii o remarcă: acest jucător care s-a ridicat cu o clasă peste nivelul celorlalți aflați pe teren, acest jucător, singurul despre care se poate spune fără ezitare că a practicat un volei modern, este în vîrstă de 31 de ani.

Bineînțeles, lui Drăgan această circumstanță îi face cinste, performanța sa este cu atît mai lăudabilă. Nu credem, însă, că voleiului nostru îi face cinste situația ca o partidă disputată între două echipe fruntașe să fie atît de evident dominată de un jucător aparținînd unei generații care nu mai are nici un alt reprezentant activ. De fapt, dacă stăm să ne gîndim, atunci cînd spunem că Drăgan este un jucător modern, spunem, în același timp, că el joacă așa cum se juca acum 5—10 ani, într-o perioadă pe care nu trecerea timpului, cît evoluția voleiului nostru o făcea să apară îndepărtată. Atunci exista un lot întreg de jucători la valoarea lui Drăgan, lot selecționat din 30—40 de jucători de valoare apropiată.

Așa era atunci, trecut-au anii...

Acum, dintre cei mulți de atunci, a rămas doar Drăgan, singurul care mai reușește să afirme farmecul voleiului ca spectacol sportiv. Dar nici acest ultim mohican — căruia dorim să i se împlinească toate urările de longevitate sportivă — nu va putea să poarte flamura acestui sport o veșnicie. Și atunci?

Uitați-vă la Drăgan, studiați-l, tineri voleibaliști — cărora vă dorim succese comparabile, sperînd că veți avea și îndrumarea necesară pentru a le realiza! Profitați de exemplara lui prezență, atît cît mai este timp! Întrebați-l cum se pregătește, cum se pregătea atunci cînd s-a format ca jucător, atunci cînd se formau jucători ca el. Poate că există un secret care trebuie redescoperit...

Marcel RUSESCU

LA BACĂU, OPTIMISM ÎNAINTEA ÎNCEPERII SEZONULUI DE SCHI

(Urmare din pag. 1)

— Relieful județului nostru oferă condiții și pentru acest sport, dar nu la nivel de performanță. Avem o pîrtie la Tg. Ocna de 1500 m, cu diferență de nivel de 600 m. Pentru sportivii și secțiile afiliate — 4 în total — e foarte bună. Deocamdată, înainte de a vorbi de campioni și componenți ai loturilor republicane, trebuie să facem din schi un sport de masă. Apoi, talentele se vor afirma cu siguranță. Ce am pregătit pentru schi? Am reamenajat pîrtiile de la Tg. Ocna (pe dealul Măgura), Orașul Gh. Gheorghiu-Dej (pe dealurile Cuciur și Perchin), la Moinești. De asemenea, ne-am îndreptat atenția spre comunele de pe Valea Trotușului, a Oituzului și Cașinului unde reliefu l e propice practicării schiului și, mai ales, inițierii copiilor în acest util sport.

— După cîte știu, în împrejurimile Bacăului nu există pîrtii. Ce vor face la iarnă miile de tineri, de elevi, din orașul dv.?

— În cadrul unui plan comun realizat cu organele județene ale U.T.C., precum și cele sindicale, de pionieri și învățămînt, sînt prevăzute acțiuni săptămînale — și zilnice în perioada vacanței — cu deplasări pe dealul Măgura și în comuna Scorțeni. Aici se vor organiza concursuri de schi și săniuș. Deplasarea se va face cu autobuze. Așa s-a procedat și în anii trecuți.

— Pentru că acțiunea de popularizare a schiului, patinajului și săniușului se îndreaptă spre masa de elevi, tineri muncitori și copii, am vrea să știm care va fi aportul celorlalți factori în realizarea obiectivelor propuse.

— Vorbeam la început de planul comun. Organelor U.T.C. le revine sarcina de a mobiliza tineretul din școli și de la sate. În acest scop, cu mult timp înainte au avut loc analize și instruiri, s-au discutat posibilitățile de practicare a sporturilor de iarnă, ținînd seama de condițiile naturale ale fiecărei comune. Sindicatele își vor îndrepta atenția spre procurarea de materiale, îndeosebi realizarea unui stoc de schiuri populare care să stea la îndemîna tineretului. Trebuie să spunem că planurile alcătuite sînt bune, complete, apreciate de noi toți. Dar, colaborarea noastră cu cei ce au sarcini în organizarea activității sportive trebuie să se manifeste în perioada următoare mai pregnant.

— După cîte știm, la Institutul pedagogic din Bacău ființează o Facultate de educație fizică. Studenții de aici vă pot fi de mare folos în organizarea activităților de iarnă. Oare i-ați uitat?

— Nu. Am discutat cu conducerile Institutului și facultății și am fost asigurați de tot concursul. Studenții vor fi prezenți la toate acțiunile noastre. Cu cunoștințele lor, ei ne pot fi de folos în școli și, mai ales, în centrele de inițiere în schi ce vor funcționa la Tg. Ocna, Bacău, Moinești, Orașul Gh. Gheorghiu-Dej, mai ales că de profesori și instructori de specialitate județul nostru duce lipsă.

Avem convingerea că în această iarnă vom realiza lucruri frumoase, că pentru tineretul județului, îndeosebi pentru elevi, a pune în picioare o pereche de schiuri sau patine nu va mai constitui ceva de domeniul fanteziei. Credem că aceste sporturi vor găsi în județul nostru prieteni statornici, mult mai mulți ca în alți ani, și printre ei, poate, pe viitorii campioni.

★

Fără îndoială că această perspectivă ne bucură. Iată de ce așteptăm prima invitație de a asista la concursurile populare de schi, indiferent unde vor avea loc. Pe dealul Măgura, pe Cuciur sau Perchin, pe valea Trotușului sau Oituzului...

PANORAMIC SPORTIV INTERN

Bună dimineața iarnă, bine ai venit!

Luna cadourilor le-a adus iubitorilor sportului, pe lîngă multe ale daruri, și pe acela al zăpezii, abundentă și pufoasă, care a acoperit munții, pîrtiile, împodobind cu betelă brazii semeți.

Și astfel schiorii au putut întoarce mai repede filele calendarului, începînd sezonul oficial în decembrie și nu după Revelion, cum a statornicit tradiția. Cu cît mai repede, cu atît mai bine. Schiul românesc are nevoie de viteză. La propriu și la figurat...

„Criteriul primei zăpezi“ programează un concurs de amploare, reunind — aproape fără excepție — pe toți virtuozii slalomului (pe pîrtia de la Vîrful cu Dor) și pe maeștrii alergărilor lungi, în Piatra Arsă.

Bucurîndu-se de acest start precoce ne gîndim, totuși, că modalitățile lansării schiului alpin românesc pe orbita consacrării internaționale sînt încă departe de a fi fost elucidate.

★

Voleiul și baschetul, aflate la finișul primei părți a campionatului, programează, printr-o simetrie sortită parcă dinadins de Fortuna, două derbyuri tradiționale, încărcate de emoții și ambiții: meciurile STEAUA — DINAMO. Ele vor decide pe cîștigătoarele turului acestor întreceri.

În multe ramuri sportive întîlnirile dintre „albaștri“ și „albi“ au mult mai multă însemnătate decît simpla stabilire a unui lider. De forța și valoarea reprezentanților acestor cluburi depinde soarta unor reprezentative naționale, pentru că în vreo 12—14 discipline, cel puțin, ele sînt alcătuite în principal din „steliști“ și „dinamoviști“. Ceea ce este și bine, dar și rău. Bine, pentru că în loturi vin sportivi pregătiți cu seriozitate și spirit de răspundere; rău, fiindcă baza de selecție rămîne — totuși — restrînsă, dispare stimulul și motorul concurenței, multe alte organizații sportive (cu bugete considerabile) dormindu-și liniștite un somn foarte rar tulburat.

Iată de ce așteptăm ca aceste derbyuri, demonetizate uneori prin repetiție, să trezească în sfîrșit dorința ca tot mai mulți să intre în hora aprigă a supremației.

★

Un sport tînăr cucerește vertiginos popularitate: JUDO. A devenit tot mai cunoscută terminologia lui bizară intraductibilă. Studenții manifestă cel mai mare interes față de lupta în „kimonouri“ albe. După aprecieri foarte aproximative sînt peste 3 000 care o practică și alți zeci de mii care ar dori s-o învețe.

Sîmbătă și duminică judokanii studenți au prilejul să tranșeze niște rivalități în cadrul „Cupei U.A.S.R.“, care va reuni 9 echipe din provincie și 2 din Capitală, pe saltelele sălii de sport a Institutului Politehnic (303).

Se prevede un „duel lung“ între cele din București, Timișoara și Craiova. Dacă nu cumva se vor ivi surprize. Ceea ce ar fi de așteptat și... de dorit.

Valeriu CHIOSE

Marianne Adami-Benning

Joi dimineață a încetat din viață, după o îndelungată suferință, maestra sportului Marianne Adami-Benning, fostă componentă a lotului național de handbal în 11, în perioada anilor 1949—1953.

Colegele de sport, toți iubitorii handbalului din țara noastră, îi vor păstra o neștearsă amintire.

break! stop! ... box!

DE LA „MARATON“ LA „SEMIFOND“... PUGILISTIC! (III)

Soluția optimă din punctul de vedere al numărului de participanți la faza finală a turneului de box din cadrul J.O., ar fi — după părerea noastră — aceea cu 8 boxeri la fiecare categorie de greutate. În cazul acesta, pentru a intra în posesia titlului suprem, un pugilist trebuie să susțină — în faza finală — 3 meciuri, care pot fi eșalonate pe parcursul a 7—8 zile de concurs, din cele 15 zile ale J.O. în ansamblu.

Întrebarea care se ridică este însă următoarea: unde și cînd trebuie să se desfășoare faza preliminară, în cadrul căreia din 25—35 de boxeri la o categorie de greutate să se califice pentru „finală“ cei mai buni 8 pugiliști?

Părerea noastră este că în privința modului de desfășurare, lucrurile nu trebuie să difere de procedeul actual. În prezența tuturor boxerilor participanți, tragerea la sorți să fie cea obișnuită, dintre meciuri urmînd a se disputa toate cele dinaintea sferturilor de finală. Eventual, poate fi luat în discuție dacă este sau nu necesar ca înaintea desfășurării „finalelor“ să se facă o nouă tragere la sorți pentru cei 8 calificați la fiecare categorie.

Cunoscutul arbitru internațional bulgar, Emil Jecev, propune ca preliminariile să se desfășoare în orașul „olimpic“, cu 15 zile înaintea perioadei J.O., meciurile disputîndu-se simultan pe 2—3 ringuri în aceeași sală, iar boxerii să aibă dreptul de a folosi casca protectoare.

În ce privește perioada, propunerea este justificată atît prin faptul că oferă boxerilor posibilitatea de refacere înaintea finalelor, cît și prin aceea că, oricum, sportivii sosesc în orașul „olimpic“ cu mai multe zile înaintea competiției. În plus, perioada de odihnă o boxerilor poate fi folosită din plin de către AIBA pentru organizarea de colocvii cu oficialii participanți la J.O. și — în general — pentru activități menite să contribuie la progresul continuu al sportului cu mănuși.

Asupra locului de desfășurare a fazei preliminare, cred că alegerea unui alt oraș din țara gazdă a J.O. ar fi mai indicată, ținînd seama, în primul rînd, de necesitatea și posibilitatea astfel oferită în a populariza boxul amator, în a impulsiona activitatea pugilistică.

Problema folosirii de căști protectoare, precum și aceea a desfășurării meciurilor pe 2—3 ringuri, poate fi analizată, ținîndu-se seama însă și de implicațiile pe care le-ar avea atît asupra disputării normale a meciurilor, cît și în privința spectacolului sportiv. Să nu uităm că în timpul unui meci oficial, boxerii nu sînt obligați să țină seama de mici și frecvente „deranjamente“ ale căștii protectoare, ci — c contră — sînt tentați să... profite de aceste situații.

★

Discuțiile ce se poartă în jurul problemei turneului olimpic de box sînt uneori marcate de intervenții... conservatoriste. Se afirmă, de pildă, că t ...dacă un boxer nu se consideră apt pentru a face față dificultăților unei asemenea competiții, el nu este obligat să... participe!" Insuficiența unei astfel de păreri reprezintă însă o necunoaștere totală sau o ignorare a particularităților acestui sport. Atîta timp cît boxul amator își încadrează menirea în cerințele sportului în general (de a ajuta tineretul în formarea și perfecționarea anumitor calități fizice și morale), avem nu numai datoria, dar și obligația să înlăturăm din componentele lui orice element care ar periclita acest nobil scop. Acesta este, de altfel, principalul argument, principala armă, cu care boxul amator își apără pozițiile în fața „inamicului“ său nr. 1 — profesionismul.

Se dovedește, fără putință de negare, că actualul mod de desfășurare a marilor competiții pugilistice și în special a turneelor olimpice, favorizează ivirea traumatismelor la sportivi. Mai mult: a fi bine pregătit pentru o asemenea competiție reprezintă în momentul de față o noțiune destul de relativă, fiindcă din ce în ce mai mult acel tot care se numește rezultat sportiv, este influențat de factori organizatorici.

Maratonul în atletism este considerat, pe bună dreptate, cea mai grea probă. „Maratonul“ în box deformează, de-acum, însăși noțiunea de sport.

A fi pasionat al boxului presupune — printre altele — și grija față de viitorul lui și — în special — al boxerilor. Acesta este motivul pentru care participăm la astfel de dezbateri, fără pretenție de a fi considerați specialiști, dar cu dorința de a ne face înțelese bunele intenții în ce privește sportul pe care-l îndrăgim.

Constantin CHIRIAC

decembrie luna cadourilor

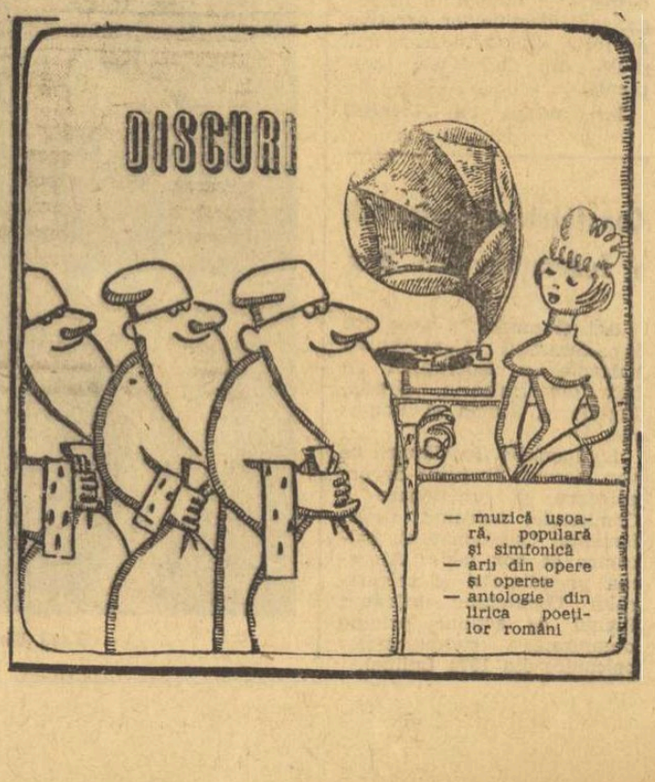

fotbal

CONSTRUCȚIA ECHIPEI DE PERFORMANȚĂ

Tur de orizont la sfîrșitul sezonului de toamnă

Noi urmărim anumite obiective în organizarea unei echipe de performanță. Urmărim, în primul rînd, ca o astfel de echipă să aibă o valoare tehnică ridicată, deoarece tehnica determină calitatea jocului și nivelul performanței. O bună tehnică înseamnă o diminuare a risipei de efort, dă încredere jucătorului, are, cu alte cuvinte, o valoare morală deosebită în stăpînirea jocului. În al doilea rînd, vom urmări ca jucătorii să-și însușească o diversitate de cunoștințe în domeniul tacticii. Astăzi jucătorii trebuie să răspundă singuri în teren acțiunilor ivite, să-și schimbe arma tacticii și să o facă variabilă, în funcție de situațiile mereu schimbătoare ale jocului. Și, în al treilea rînd, o echipă bună trebuie să aibă o pregătire fizică corespunzătoare, cunoștințe teoretice, calități morale și de voință cizelate, care să pună în valoare toate posibilitățile tehnico-tactice.

Să încercăm, prin prisma acestor cerințe, cîteva constatări raportate la încheiatul tur al diviziei naționale A, așa cum s-au desprins și din recenta consfătuire a antrenorilor respectivelor echipe. În jocul divizionarelor A s-au constatat progrese, în primul rînd, la capacitatea de efort a jucătorilor, consecință a unui regim de antrenament corespunzător. Fotbaliștii s-au adaptat la efortul susținut pe care un program intern și internațional sporit l-a solicitat în anul care se încheie acum. Organizarea jocului în apărare s-a îmbunătățit simțitor în ceea ce privește mărirea zonelor acoperite, iar în ceea ce privește jocul compartimentului ofensiv, s-a observat o mai bună circulație a balonului și a jucătorilor, o frecvență mărită în ceea ce privește trasul la poartă și, ca urmare, un pas înainte în ceea ce privește eficacitatea. Dar, dacă admitem că în turul campionatului s-au realizat îmbunătățiri în ceea ce privește organizarea jocului, acestea, confruntate cu fotbalul modern, promovat pe plan internațional, se dovedesc încă insuficiente. Capacitatea de efort, de pildă, este sub necesitățile fotbalului contemporan, dinamismul în care se evoluează pe plan mondial pretinzînd dese schimbări de ritm, o rază mare de acțiune, o scrupuloasă îndeplinire a sarcinilor duble de atac și apărare. De asemenea, majoritatea echipelor noastre adoptă tactica apărării supranumerice, neglijînd însă alte mijloace adecvate. Adăugînd la acestea marcajul defectuos, deposedări deficitare și pressingul folosit doar cu intermitență, vom putea aprecia că siguranța apărării mai oferă, încă, destule „portițe". În ceea ce privește atacul, deși se preconizează o participare mai largă în cadrul echipei (chiar și a fundașilor), nu toți jucătorii cunosc procedeele și execuțiile finale. Înaintașilor li se cere, de asemenea, să execute pressing, dar aceștia nu știu să-l execute. Adeseori se acționează pe un ritm de joc invariabil, lent, cu aglomerări pe o parte sau pe alta din teren, cu reținerea prea mult a mingii. Se caută „cu lumînarea" pasa decisivă, iar finalizarea nu beneficiază încă de atenția, insistența și dîrzenia jucătorilor din atac. Aceasta se datorește și faptului că numărul atacanților care se pot descurca în fața unor apărări aglomerate este încă foarte mic.

MAI ÎNTÎI JUCĂTORII ȘI APOI TACTICA

Care sînt criteriile de care trebuie să ținem seama la construirea unei echipe moderne? O echipă modernă, spunea Helmuth Schön, nu se va bucura niciodată de succes dacă nu va avea jucători corespunzători pentru fiecare din următoarele trei categorii:

a) **organizare** — în apărare și în atac, cu sarcini concrete pentru jucătorii care pot să asigure randamentul formației. Aș încadra în această categorie pe Bobby Moore și pe Jackie Charlton, Barbu, Solomon, Ivan, Ghergheli, Lucescu;

b) **tehnică individuală și manevre de joc** în scopul dejucării planului adversarului, încadrîndu-i aici, ca prototip, pe Bobby Charlton și pe Peters, iar la noi pe Radu Nunweiller, Tătaru II, Angelescu, Dembrovschi;

c) **„luptă"**, care se exprimă prin intervenția activă a jucătorilor, începînd de la recuperarea mingii pierdute și pînă la ducerea la bun sfîrșit a fazelor preparatorii reușitei. Citez în acest sens pe Hurst și Hunt, iar dintre fotbaliștii români pe Ghergheli, Sălceanu, Dinu, Năsturescu, Neagu, Oblemenco, Bădin.

Sînt însă foarte mulți tehnicieni care cred că este suficient să alăture o serie de nume celebre pentru a organiza o echipă. Lucru complet greșit. Iată, de pildă, un caz, în care toți componenții atacului ar fi jucători de elan. Aceștia nu vor putea juca niciodată combinativ, iar acțiunile lor vor da randament numai pe contraatac (astfel acționează, încă, Universitatea Craiova și „U" Cluj). Se uită deci adeseori că într-un compartiment ofensiv trebuie să coexiste un foarte bun realizator, care să șuteze din orice poziție, cu ambele picioare și cu un bun joc de cap (Eusebio, Riva, Müller, Dumitrache), un vîrf de contraatac cu viteză (Best, Bișevet, Pîrcălab, Oblemenco), un atacant care, din poziție retrasă, să poată acționa cu cele mai bune mijloace individuale (Corso, Dobrin), un coordonator care să posede luciditate tactică și un sistem nervos echilibrat, o mare capacitate de efort (Bobby Charlton, Beckenbauer, Radu Nunweiller, Dembrovschi).

În ceea ce privește linia mediană, jucătorul „ideal" trebuie să posede la perfecție marcajul „om la om" și de „interceptie", să se orienteze prompt atunci cînd echipa trece din apărare în atac și invers. El este jucătorul care trebuie să asigure echilibrul echipei (Stiles, C. Dinu, Dumitru — Rapid). Jucătorii din compartimentul defensiv trebuie să posede armele marcajului și deposedării, o viteză cu nimic inferioară celor din atac (Olteanu, Vlad, Barbu, Anca), fundașii centrali, de preferință, să aibă o talie înaltă, o bună detentă și un joc remarcabil (Dan, Hălmăgeanu), iar unul dintre ei să poată coordona acțiunile întregului compartiment defensiv (Solomon, Barbu, Nedelcu).

În prezent, fotbalul a intrat într-o etapă de maturitate tactică și, după părerea noastră, vor supraviețui numai echipele care nu vor deveni sclave ale sistemului de joc, cele care vor miza pe spiritul creator și constructor al jucătorilor, conduși cu luciditate de antrenori.

prof Dincă SCHILERU
antrenor federal

MĂSURĂ A COMISIEI CENTRALE DE COMPETIȚII ȘI DISCIPLINĂ

Comisia centrală de competiții și disciplină a Federației române de fotbal a reanalizat cauzele neprezentării echipei de juniori Fulgerul Dorohoi la meciul cu Politehnica Iași. Comisia a hotărît ca meciul Politehnica Iași — Fulgerul (juniori) să fie reprogramat pentru data de 22 martie 1970.

O repriză cu:

FLOREA VOINEA — ATACANTUL SENTIMENTAL

Incep aceste rînduri cu o mărturisire: nu o să-mi iert niciodată faptul că ani de zile am trecut cu o condamnabilă ușurință peste atît de interesantul „subiect Voinea", acest caz fotbalistic atît de complex — și omenește atît de delicat — din soccerul românesc. Ani la rînd, m-am mulțumit să elogiez, și adeseori să critic, această „mașină de marcat și de... ratat goluri", neinteresîndu-mă, mărturisesc, niciodată „rotițele" interne ale acestui fotbalist român de excepție. Căci Voinea, azi o susțin cu toată convingerea, a fost și mai este un fotbalist de excepție. Și totuși...

Cazul Voinea este dominat de acest „și totuși" pe care soarta (și fotbaliștii au o soartă) l-a plantat undeva în apropierea vîrfului, ascensiunea acestui jucător, garantată de mari calități, oprindu-se înainte de culme. Întrebîndu-mă, la urma urmei, ce i-a lipsit acestui fotbalist dăruit cu toate darurile — inteligență, forță, rară îndemînare, dribling excelent, șut cu ambele picioare, percuție, fantezie, curaj, viteză, inspirație... pentru a ajunge un prim solist (nu numai un bun solist) — am ajuns, negăsindu-mi răspunsuri satisfăcătoare, să-l... întreb chiar pe el.

Primul său răspuns m-a deconcertat.

— Pentru că am iubit fotbalul cu dragostea sclavului, nu a stăpînului. N-am avut, îmi dau seama acum, acea „răutate" necesară atacantului care vrea și trebuie să învingă și își îngenunchiază victimele cu sînge rece și cu strigăt de viking. Nu. Pentru mine, golurile au fost întotdeauna o bucurie de joc. Am iubit JOCUL, pe care nu l-am acceptat niciodată ca pe o bătălie pe viață și pe moarte... Îmi dau seama, unora am să le par puțin Don Quijote...

— Cu siguranță. Nu uita însă că eroul lui Cervantes se va bucura de dragostea pămîntenilor cît va dura lumea tocmai pentru nobila sa naivitate, pentru sentimentalismul său.

— Deci prima vină este a mea. Aș fi putut, totuși, cred eu, să ajung mai sus dacă oamenii ar fi încercat puțin să mă înțeleagă.

— Care oameni?

— Dumneavoastră, în primul rînd, ziariștii. Iertați-mi curajul și sinceritatea...

— Nu pot să iert două virtuți. Le aplaud. Continuă-ți critica. Un ziar corect publică și criticile la adresa ziariștilor.

— Campionate la rînd am fost făcut praf pentru ratările mele, uitîndu-se că de 5—6 ani sînt golgeterul echipei și ocup locul 2 pe țară. Este adevărat, eu ratez trei sferturi din ocaziile pe care mi le creez, dar marea majoritate a atacanților ajung de mult mai puține ori în situația de gol și, firește, ratează mult mai puțin. Cred că nu exagerez spunînd că dacă aș marca jumătate din ocaziile pe care mi le fac — și nu doar un sfert — aș fi azi altcineva.

— Adică?

— Aș fi golgeter detașat, aș fi în lotul național, aș fi unul din favoriții presei și ai antrenorilor, care, în privința mea, s-au lăsat influențați de presă.

— Deci, împotriva antrenorilor îndrepți un alt capăt de acuzare?

— Ce să fac, dacă așa a fost? Eu n-am avut șansa lui Dobrin sau Dan, ajutați să-și revină de la greu la bine...

— Știi că ai mare dreptate, Florea Voinea?

— Știu. Dar ce folos...

— De ce nu te-ai bătut pentru ca dreptatea ta să iasă la suprafață?

— Pentru că nici pe terenul de fotbal n-am răspuns fundașilor care m-au cosit... Nici nu m-am văitat. Nici n-am ieșit de pe teren. Am continuat JOCUL.

★

Păstrez în minte o imagine pe care, de mult, antrenorul Ilie Oană mi-a sugerat-o despre eroul acestor rînduri. **„Voinea? Un copil al fotbalului. Știi cum l-am descoperit? L-am zărit, zile la rînd, stînd, sfios ca o fată, pe margine la antrenamentele Petrolului. Avea vreo 17 ani. Venea zilnic tocmai de la Puchenii Moșneni să privească antrenamentele. Parcă-l văd și acum. Mușca dintr-un colț de pîine și... minca mingea. De atunci mi-am dat seama că fotbalul e viața lui".**

Cîtă dreptate ai avut, nea Ilie!

Marius POPESCU

CONSTELAȚIA MEXICANĂ

5. ITALIA: de șase ori finalistă și de două ori campioană mondială

● O echipă nouă, viguroasă, cu aspirații mari ● 36 preselecționați în vederile lui Valcareggi ● Se va utiliza tot tactica lui Pozzo?

Înainte de a vorbi despre prezența Italiei în turneul final al celei de a IX-a ediții a Cupei Jules Rimet, ni se pare interesant să sintetizăm drumul „squadrei azzura" în cele șapte ediții la care s-a aliniat (în prima ediție, desfășurată în Uruguay, Italia n-a fost prezentă). De șase ori echipa Italiei a ajuns în turneul final al competiției și doar o singură dată, în 1938, în momentul culminant al crizei fotbalului italian, ea a fost eliminată înainte de a ajunge la faza finală de către Irlanda de Nord, o echipă care, dacă circumstanțe imprevizibile nu ar fi acționat în favoarea ei, putea să fie eliminată de italieni cu extremă ușurință. Așadar, de șase ori în turneul final și de două ori cîștigătoare a Cupei: în 1934 la Roma și în 1938 la Paris. Acesta a fost deceniul de maximă strălucire pentru „squadra azzura" condusă de acel mag autentic care a fost regretatul Vittorio Pozzo, un tehnician neegalat, un intelept desăvîrșit.

O dată a deceptionat echipa Italiei în turneul final: în fața Coreei, la ediția „engleză" a Cupei Jules Rimet. Este o întîmplare recentă pe care toți și-o amintesc, așa că nu are rost s-o readucem în discuție. Iată istoria participărilor echipei Italiei în turneele finale ale C.M. (între paranteze — țara gazdă).

1930: (Uruguay) — Italia nu participă

1934 (Italia) — Italia — Statele Unite 7—1; Italia — Spania 1—1; Italia — Spania 1—0; Italia — Austria 1—0; Italia — Cehoslovacia 2—1, după prelungiri.

1938 (Franța) — Italia — Norvegia 2—1, după prelungiri; Italia — Franța 3—1; Italia — Brazilia 2—1; Italia — Ungaria 4—2.

1950 (Brazilia) — Suedia — Italia 3—2 (optimi de finală), Italia — Paraguay 2—0.

1954 (Elveția) — Optimi de finală: Elveția — Italia 2—1; Italia — Belgia 4—1; meci de baraj Elveția — Italia 4—1 (calificată Elveția).

1962 (Chile) — Optimi de finală (două echipe calificîndu-se în sferturi): Italia — R.F.G. 2—0; Chile — Italia 2—0; Italia — Elveția 3—0; Calificate: R.F.G. și Chile.

1966 (Anglia) — Optimi de finală (două echipe calificîndu-se în sferturi): Italia — Chile 2—0; U.R.S.S. — Italia 1—0; R.P.D. Coreeană — Italia 1—0; Calificate: U.R.S.S. și R.P.D. Coreeană.

Am ajuns, așadar, la cea de a IX-a ediție. Echipa Italiei (în sfîrșit o echipă nouă și viguroasă!) se pregătește să plece, spre Ciudad de Mexico cu speranțe reînnoite și, mai ales, cu un lot de jucători demni de trecutul ei glorios. Seria eliminatorie din care a făcut parte „squadra azzura" cuprindea, în afară de formația italiană, două echipe mai degrabă „misterioase": Țara Galilor și R.D. Germană. Misterioase pentru că, în timp ce prima a fost adversara Italiei doar în 1965 (Florența, 1 mai: 4—1 pentru italieni), despre cea a R.D. Germane nu se știa nimic. Trebuie să recunoastem, totuși, că sarcina italienilor s-a dovedit mult mai usoară decît se credea și acest lucru a fost confirmat de prima victorie obținută de azzuri în partida desfășurată la Cardiff (23 octombrie) împotriva Țării Galilor (scor 1—0). Meciul egal de la Berlin în fața R.D.G. (2—2) întărea senzația că pentru Italia situația se limpezise și că pașapoartele pentru Mexic erau deja obținute. Următoarele partide desfășurate în Italia (3—1 cu Țara Galilor și 3—0 cu R.D.G.) au confirmat prima impresie. Acum Italia se pregătește fizic și psihologic pentru deplasarea în țara aztecilor. Nimeni nu-și face iluzii. Se știe care este valoarea adversarilor (în frunte cu brazilienii și englezii), dar nu este exclusă posibilitatea ca azzuri să depășească orice obstacol.

Chiar și acela de a aduce în Italia „Cupa Jules Rimet", ceea ce ar însemna cîștigarea ei definitivă.

Odată încheiată această fază eliminatorie, preocupările lui Ferrucio Valcareggi se îndreaptă spre alcătuirea lotului de jucători pentru Ciudad de Mexico. Iată lista probabililor:

PORTARI Albertosi (Cagliari, 30 ani), Fabbio Cudiccini (Milan, 34 ani), Franco Superchi (Fiorentina, 25 ani), Lido Vieri (Inter, 30 ani), Dino Zoff (Napoli, 27 ani). APĂRĂTORI LATERALI: Angelo Anquilletti (Milan, 26 ani), Tarcisio Burgnich (Inter, 30 ani), Giacinto Facchetti (Inter, 27 ani), Giuseppe Longoni (Fiorentina, 27 ani), Fabrizio Poletti (Torino, 26 ani), Tarzio Roversi (Bologna, 22 ani), APĂRĂTORI CENTRALI: Giuseppe Brizi (Fiorentina, 27 ani), Francesco Morini (Juventus, 25 ani), Giorgio Puia (Torino, 31 ani), Roberto Rosato (Milan, 26 ani). LIBERO: Ugo Ferrante (Fiorentina, 24 ani), Sandro Salvadore (Juventus, 30 ani). MIJLOCAȘI: Mario Bertini (Inter, 25 ani), Pier Luigi Cera (Cagliari, 28 ani), Salvatore Esposito (Fiorentina, 21 ani), Ivan Gregori (Bologna, 22 ani), ATACANȚI: Piero Anastasi (Juventus, 21 ani), Gianni Bui (Verona, 29 ani), Giaccomo Bulgarelli (Bologna, 29 ani), Luciano Chiarugi (Fiorentina, 22 ani), Giancarlo de Sisti (Fiorentina, 26 ani), Angelo Domenghini (Cagliari, 28 ani), Giovanni Lodetti (Milan, 27 ani), Antonio Juliano (Napoli, 26 ani), Sandro Mazzola (Inter, 27 ani), Claudio Merlo (Fiorentina, 23 ani), Pierino Prati (Milan, 23 ani), Luigi Riva (Cagliari, 25 ani), Gianni Rivera (Milan, 26 ani), Giuseppe Savoldi (Bologna, 22 ani). Acestora li se adaugă un jucător care-și impune candidatura, Alessandro Vitali (Lanerossi Vicenza, 24 ani), actualul golgeter al diviziei A.

În sfîrșit, cîteva cuvinte despre caracteristicile jocului echipei albaștrilor. În meciurile cu Țara Galilor și R.D.G., ei s-au impus cu un joc pe care specialiștii autorizați îl numesc „fotbal în stil italian". De fapt, este vorba de tactica aplicată de Pozzo la Roma și Paris — joc pe contrepied. Și nu cred că mai este cazul să-l explicăm. Cititorii români îl cunosc foarte bine. Un joc în care este nevoie de o apărare ermetică, susținută de un atac cu jucători de clasă (vezi Riva, Prati, Mazzola, Domenghini, Anastasi etc). Va rezista apărarea italiană ca pe vremuri? Sau Facchetti, Burgnich și ceilalți se vor înclina sub povara timpului? La aceste întrebări va răspunde turneul final de la Ciudad de Mexico.

Cesare TRENTINI
corespondentul nostru în Italia

Cel mai popular fotbalist al Italiei, Gianni Rivera, va fi prezent cu siguranță în Mexic, unde italienii vor încerca cîștigarea definitivă a „Cupei Jules Rimet"

GRUPA A III-A

Țara Galilor — ITALIA 0—1 (Riva); R.D.G. — ITALIA 2—2 (Vogel și Kreische, respectiv Riva 2); R.D.G. — Țara Galilor 2—1; Țara Galilor — R.D.G. 1—3; ITALIA — Țara Galilor 4—1 (Riva 3 și Mazzola, respectiv England); ITALIA — R.D.G. 3—0 (Mazzola, Domenghini, Riva).

CLASAMENT

1. Italia	4	3	1	0	10—	3 7
2. R.D.G.	4	2	1	1	7—	7 5
3. Țara Galilor	4	0	0	4	3—	10 0

BALONUL e ROTUND

UNITATEA SUFLETEASCĂ — MARELE SECRET UITAT...

Lărgirea autonomiei creează posibilități noi în dezvoltarea fotbalului nostru, — și aș vrea să mă refer aici la una din problemele cele mai sensibile care ne preocupă de multă vreme, aceea a dezvoltării atașamentului jucătorilor pentru sportul preferat, pentru club, pentru familia adunată în jurul unui balon rotund.

Noile condiții vor asigura, fără îndoială, un cadru mai potrivit muncii de pregătire tehnică și de ridicare a valorii formațiilor de club, stabilind corespondențe echitabile între îndatoriri și drepturi, sporind sentimentul de responsabilitate al fotbaliștilor, ridicîndu-le nivelul de conștiință profesională și sportivă, aducînd o nouă etică în viața internă a echipelor noastre și pe terenurile de joc.

Orice antrenor dorește să facă din echipa sa un grup bine sudat din toate punctele de vedere, tehnic, fizic, psihic și moral, dar mijloacele n-au fost decît arareori proporționale cu scopul propus, cel mai adesea totul rezumîndu-se la o pedagogie a vorbelor, în lipsa unei pîrghii concrete de acțiune. Astfel multe inițiative lăudabile au rămas în față, sugrumate de prevederi birocratice sau de impedimente formale, proprii unei structuri și unor rigori străine de specificul activității fotbalistice. Cluburile neavînd fonduri proprii erau în mod fatal dependente de disciplina financiară a sistemului căruia aparțineau, astfel încît foloseau o libertate de mișcare redusă la un cadru administrativ dat. Dar cluburile s-au dezvoltat, necesitățile de pregătire au crescut și o dată cu ele complexul întreg de probleme legate de progresul general al fotbalului de la noi și de pretutindeni.

A sosit însă vremea ca de la deziderat să se treacă la fapte.

Vom sugera doar cîteva dintre ele:

O mai mare frecvență a întîlnirilor cu jucătorii și familiile lor (soții, părinți, prieteni), la mese comune și — mai ales — pentru antrenarea în acțiuni cultural-educative organizate de club, căci trebuie să acționăm nu numai pe terenul de fotbal, ci și în afara lui.

Muncă și seriozitate pe teren, — dar această muncă trebuie să fie făcută cu plăcere, să corespundă nu numai unei nevoi materiale sau unor obligații de pură profesionalitate, ci să aibă și un resort intim, sufletesc. Viața sportivului în afara terenului de joc prezintă o importanță cel puțin egală cu aceea de pe gazon, de aceea este necesar ca această viață personală sau familială a jucătorului să nu echivaleze cu o rupere sau o înstrăinare de club. Trebuie să cultivăm în fiecare jucător sentimentul apartenenței sale și a întregii lui familii de marea familie a clubului, ca fiind cadrul social cel mai potrivit și cel mai bun colectiv, în toate împrejurările sau problemele pe care i le pune viața.

Evident, unele din aceste acțiuni implică și aspecte bănești, dar în noua formă de organizare cluburile vor putea cheltui mai mult căci vor cîștiga mai mult — și de altfel orice cheltuială de acest gen nu este niciodată o risipă, ci o bună investiție, care dă întotdeauna roade.

Nici foștii jucători nu pot fi lăsați în afara atmosferei de familie a clubului, cum am citit chiar în această gazetă că s-a întîmplat cu cîțiva mari rugbyști, cărora li s-a interzis accesul la antrenamente... Activi sau neactivi, jucătorii aceleiași echipe, membrii aceleiași familii, rămîn tot atît de prețioși și ca suporteri, aducîndu-și partea lor de contribuție la succesul culorilor pe care le-au servit.

Jucătorul trebuie să găsească în propriul său club tot ceea ce îi poate ocupa în modul cel mai plăcut timpul liber: programe artistice, televizor, biliard, bibliotecă. Dacă îi vom oferi toate acestea și mai presus de ele dragostea, prietenia, colegialitatea, — jucătorul va fi acela care va căuta clubul și nu clubul îl va căuta pe dînsul — adesea fără să-l poată găsi!

Legătura noastră cu jucătorii, legătura dintre jucătorii înșiși, atașamentul lor pentru fotbal și pentru echipă, țesătura aceasta ideală de scopuri, interese și sentimente, perfect realizabilă în noile condiții create, toate acestea vor înlătura definitiv bariera falsă care s-a ridicat adesea între conducere și antrenori pe de o parte, fotbaliști pe de de altă parte. Jucătorii vor înțelege că nu mai sînt doar niște subalterni, încadrați într-o ierarhie rigidă, se vor simți eliberați de complexe, vor ști că sînt membrii aceleiași familii sportive, ai aceluiași detașament care militează pentru un scop comun.

Trebuie să ajungem neapărat la acest stadiu, — altfel totul va fi fost făcut în zadar!

Petre STEINBACH

— Păpuși pentru fii-mea ai adus, fustă de piele pentru nevastă-mea, ai adus, dar mie cînd ai de gînd să-mi aduci niște cravate din fire sintetice?? (2929)

PREMIILE TRAGERII EXCEPȚIONALE LOTO DIN 9 DECEMBRIE 1969

PREMIILE TRAGERII EXCEPȚIONALE LOTO DIN 9 DECEMBRIE 1969

Categoria I: 2 autoturisme conform prospect și diferența pînă la 65.000 lei și 2 variante jucate 10% a 6.500 lei.

Categoria a II-a: 2 autoturisme conform prospect și diferența pînă la 55.000 lei.

Categoria a III-a: 11 excursii de 2 locuri în U.R.S.S., partea sudică, a 11.000 lei și 12 variante jucate 10% a 1.100 lei.

Categoria a IV-a: 26 excursii de un loc în U.R.S.S. — partea sudică, a 5.500 lei și 20 variante jucate 10% a 550 lei.

Categoria a V-a: 32 variante a 1.000 lei și 26 variante jucate 10% a 100 lei.

Categoria a VI-a: 255 variante a 500 lei și 293 variante jucate 10% a 50 lei.

Categoria a VII-a: 521 variante a 100 lei și 473 variante jucate 10%.

Categoria a VIII-a: 779 variante a 50 lei și 813 variante jucate 10%.

Premiile de la categoria a VIII-a participă la tragerea la sorți pentru cele 5 autoturisme conform prospectului. Tragerea se va face în ziua de 24 decembrie 1969.

Pregătirile lotului național de juniori de perspectivă

În perioada de vacanță școlară (22 decembrie 1969 — 10 ianuarie 1970) componenții lotului național de juniori de perspectivă se vor pregăti în comun, sub conducerea antrenorilor C. Ardeleanu și V. Bălutiu.

Federația română de fotbal a convocat, pentru această pregătire, pe următorii juniori: Brebenel și Cojocaru (Comerțul Brăila), Carnoci (Voința Zalău), I. Gabriel și Stoica (Steaua București), Ciucă (Rapid București), Ailenei și Carabulea (Centrul 23 August București), Sandu (Sc. sp. nr. 2 București), Oancea (Sc. sp. Brașov), Deacu și Sămăreanu (Dinamo București), Caramalis (Metalul Hunedoara), Pap și Somfăteanu (A.S. Armata Tg. Mureș), Mihalcic (Minerul Baia Mare), Domose (Univ. Craiova), Mustafa (Marina Mangalia), Bölöni (Chimica Tîrnăveni), Dănilă și Amarandei (Politehnica Iași).

ÎN AL DOILEA MECI DE HANDBAL

CEHOSLOVACIA – ROMÂNIA 15-15 (8-8)

OSTRAVA, 18 (prin telefon). Așadar și în ultimul meci al dificilului lor turneu, handbaliștii n-au părăsit terenul învinși. Dar nici învingători, deși succesul le-a scăpat printre degete, deoarece cu 30 de secunde înainte de final scorul era de 15—14 pentru echipa noastră, care (șansă deosebită !) avea și mingea.

S-ar putea crede, prin această prismă, că acest rezultat de egalitate cu echipa Cehoslovaciei — campioană mondială ne nemulțumește. Dar nu este adevărat, deoarece handbaliștii români au luptat și de această dată cu o admirabilă energie și o voință exemplară.

Din păcate, forțele lor fizice s-au redus treptat în ultimele minute, ceea ce a permis gazdelor să smulgă remiza, după ce toată repriza secundă selecționata română a condus cu două sau trei goluri diferență (min. 35 : 11—3). Această partidă a fost mai rapidă decît prima întîlnire și, cu un total angajament fizic din partea gazdelor. În aceste condiții dificile, echipa noastră a evoluat bine din punct de vedere tactic în atac, dar a greșit mai mult ca în primul joc în apărare, primind uneori cu ușurință goluri. În general meciul a fost pasionant prin evoluția scorului (echipele au fost de 12 ori la egalitate !).

Arbitrii A. Cristensen și C. Svensson (Danemarca) au condus corect următoarele formații : Cehoslovacia : Kargel (Arnost), Mareș (2), Katușak (1), Lukkașik, Havlik (3), Bruna (1), Duda (2), Herman (1), Kranat (4), Konecny (1), Kavan, Podrygala. România : Penu (Orban, Penu), Oțelea (1), Goran, Samungi (1), Gațu (2), Guneș (2), Licu (1), Gruia (6), Popescu (2), Moldovan, Chicit, Marinescu.

Călin ANTONESCU

SEVERĂ ÎNFRÎNGERE (12-0) A RUGBYȘTILOR ROMÂNI LA BRIVE

BRIVE, 18 (prin telefon). În corespondența anterioară subliniam faptul că, din foarte multe motive, meciul de la Brive va însemna o încercare extrem de dificilă pentru rugbyștii români. Cauzelor amintite le adăugăm altele, survenite în cursul dimineții de joi. Printre acestea, chemarea urgentă la Brive a lui Cantoni (de la Béziers) și a lui Puget, includerea în echipa gazdă și a altor jucători de valoare în locul titularilor de la Bègles, înlocuirea de ultimă oră a arbitrului internațional Pierre Lévêque cu — joi după-amiază foarte puțin neutru — M. Domerc. Toate acestea, mai mult sau mai puțin firești, nu explică, desigur, decît parțial rezultatul cu care s-a încheiat acum cîteva minute întîlnirea amicală dintre selecționata (franceză...) Brive și selecționata divizionară română.

Adevărul este că, deși scorul nu redă corect diferența de valoare, jucătorii francezi au meritat incontestabil victoria. Ei au știut să acopere mai bine terenul și, în general, să atace mai decis. Partida a arătat de la început intenția ambelor echipe de a practica un rugby modern, în ciuda terenului alunecos pe alocuri desfundat. Cu toate că acest obstacol a îngreuiat în mare măsură controlul balonului, favorizînd crearea unor situații periculoase (evident, francezii știu să joace deschis mai bine decît rugbyștii noștri și pe un asemenea teren), nici una din formații n-a renunțat la jocul-spectacol pe care publicul din Brive l-a răsplătit deseori cu aplauze. În condițiile amintite, s-a jucat totuși într-un ritm sufocant, de-a lungul tuturor celor 80 de minute. Echipa noastră a muncit mult, a dorit să practice (și a reușit) un joc care să arate valențe mai puțin cunoscute, dar n-a putut obține victoria, cedînd cu 12—0 (3—0). Este greu să facem aprecieri individuale : Nica și Marinescu au avut azi un randament sub așteptări (ambii sînt bolnavi de gripă), Dinu este accidentat încă din meciul de la Tarbes, iar Iorgulescu, lovit în prima repriză, a evoluat inegal, tot restul meciului. Remarcabil au jucat Nicolescu, Ciobănel, Irimescu, Rășcanu, Țuțuianu și Dragomirescu. Din selecționata franceză o formă excelentă au dovedit Puget, Cantoni, Romeu și frații Marot.

Iată cum s-au marcat cele 12 puncte : în min. 20, Cantoni este lansat pe aripă, face o cursă spectaculoasă și... prima încercare : 3—0 (Romeu ratează transformarea) ; min. 48 : la o grămadă ordonată în apropiere de centrul terenului, Puget scoate balonul, îl transmite direct centrului Marty, care îi pasează lui Cantoni și o excelentă acțiune personală a acestuia (sprint-slalom de 30 de metri !) și scorul devine 6—0 (Esspièussas a ratat transformarea) ; min. 64 : la un atac francez, Marty găsește un culoar și realizează un dropgoal : 9—0 ; min. 79 : o fază confuză, în finalul căreia Combeuil înscrie discutabil o încercare : 12—0 (Esspièussas a ratat din nou transformarea).

Vineri la amiază rugbyștii români vor pleca la Angoulême, unde vor susține duminică ultimul joc din cadrul turneului.

Formațiile : Selecționata franceză Brive : A. Marot ; Salère, M. Marot, Marty, Cantoni ; Romeu, Puget ; Combeuil, Espièussas, Yachvili ; Garrigues, Morel ; Sauret, Azolin, Rougerie ; Selecționata divizionară română : Marinescu ; Nica, Irimescu, Dragomirescu, Suciu ; Nicolescu, Florescu ; Demian, Rășcanu, Ciobănel ; Țuțuianu, Șerban ; Dinu, Iorgulescu, Stoica.

C. FIRANESCU — **Dan GÂRLEȘTEANU**

Dinamo Bacău bate cu insistență la poarta sferturilor de finală ale „C.E.T."

GLASGOW, 18 (prin telefon). — Ora tîrzie la care s-a încheiat meciul dintre echipele Kilmarnock și Dinamo Bacău, programat în cel de-al III-lea tur al „C.E.T.", ne-a pus în imposibilitate de a furniza cititorilor noștri mai multe amănunte în relatarea transmisă pentru numărul de joi al ziarului. Revenim acum, mai puțin din necesitatea de a face o cronică amplă a dramaticei dispute la care am asistat pe stadionul „Rugby Park" din Kilmarnock, și mai mult din aceea de a pune în evidență anumite aspecte ce ni s-au părut mai semnificative, atît în desfășurarea jocului, cît și în pregătirea sau după încheierea lui.

Trecuse mai bine de o oră de la ultimul fluier al arbitrului. Jucătorii dinamoviști — fericiți de rezultatul obținut — porniseră cu autocarul înapoi spre Glasgow, unde îi așteptau cina și odihna binemeritată. Noi ceilalți — președintele de onoare al secției de fotbal Dinamo Bacău, tov. Ion Pruteanu, antrenorul principal Valeriu Neagu, reprezentantul F.R.F., prof. Gr. Arjoca, și subsemnatul — ne aflam, reuniți la un cocteil, într-unul din saloanele stadionului, împreună cu conducerea clubului Kilmarnock și cu membrii săi susținători cei mai de vază. Gazdele noastre se străduiau să-și ascundă nemulțumirea față de acest draw surprinzător pentru ele, care reduce, în bună măsură, șansele de calificare a echipei lor în sferturile de finală ale competiției, în vreme ce noi, cu privirile la televizorul care transmitea, înregistrate pe telerecording, fazele mai importante ale meciului, retrăiam acum, fără emoții, desfășurarea disputei de pe teren.

În acele momente, de judecată la rece, ne-am dat parcă și mai bine seama de valoarea rezultatului de egalitate obținut, punînd în balanță întreg cortegiul de dificultăți pe care le-a întîmpinat echipa băcăuană în acest joc, începînd de la greaua stare a terenului și pînă la — să zicem — maniera de arbitraj vădit avantajantă pentru gazde, sau la manifestările — indulgent spus — nesportive ale unei părți din public. Ca să nu mai vorbim de valoarea și vitalitatea adversarului, de ritmul cu adevărat infernal pe care el l-a impus partidei, dar și de duritățile la care au apelat, ale căror urmări le-am constatat cu tristețe după meci pe corpurile fotbaliștilor noștri.

Fără îndoială, băcăuanii s-au așteptat că vor avea la Kilmarnock un meci foarte greu, dar dificultățile au întrecut previziunile și au fost necesare eforturi considerabile pentru a fi învinse.

Ploaia care a căzut aici zile de-a rîndul și apoi ninsoarea, ce n-a contenit aproape de loc în ziua meciului, a făcut cîmpul de joc greu practicabil și numai inspirația de ultim moment a băcăuanilor de a-și achiziționa bocanci corespunzători unei asemenea situații, i-a salvat de a fi complet vulnerabili din acest punct de vedere în fața scoțienilor obișnuiți evident cu terenurile desfundate. Dacă astfel, în privința adaptării la condițiile de joc, ei n-au mai fost atît de handicapați în raport cu adversarii lor, pentru a face față iureșului acestora ei au trebuit însă să se depășească. Jucătorii de la Kilmarnock au demonstrat calități cunoscute : joc în viteză, tehnică foarte bună, extremele Cook și T. Mc Lean — extrem de periculoase. De altfel și ceilalți coechipieri au fost la înălțimea reputației de care se bucură formația lor. Ei au dominat insistent, în majoritatea timpului și au creat foarte multe situații favorabile de a înscrie, însă golul lor a căzut neașteptat, în mod stupid. Regretabil este însă faptul că scoțienii au încercat să se impună și prin mijloace mai puțin regulamentare, enervați evident de replica jucătorilor români, intrînd foarte dur și recurgînd la tot felul de atitudini teatrale în speranța de a obține o lovitură de pedeapsă.

În fața acestei situații, echipa băcăuană a trebuit să se rezume la un joc mai mult de apărare și, într-adevăr, tactica i-a reușit foarte bine, evitîndu-se primirea mai multor goluri, așa cum s-a întîmplat cu alte formații care au evoluat la Kilmarnock. Întreaga apărare a făcut eforturi deosebite, și ne este greu să evidențiem pe vreunul dintre fundași. Totuși, nu putem omite să remarcăm comportarea excepțională a portarului Ghiță, care în nenumărate rînduri a avut intervenții excelente, uneori luptîndu-se singur cu adversarii. Pe parcursul meciului, chiar perioade mai îndelungi de joc, băcăuanii au temporizat asaltul gazdelor prin schimburi inteligente de pase la mijlocul terenului. Ei au contraatacat destul de rar, dar cînd au făcut-o, s-au dovedit extrem de periculoși. Merită de amintit că în prima repriză, în mintul 3, Vătafu a șutat foarte periculos din afara careului, dar portarul scoțian — Mc Langhlam — a respins spectaculos în corner. Semnificativă este și faza din care s-a marcat golul dinamoviștilor : la o pasă splendidă a lui D. Ene, Băluță a sprintat irezistibil și a înscris cu mult calm.

Miercuri seara, dinamoviștii au dat dovadă de o mare putere de luptă, de o dăruire totală în joc, cum rar ne-a fot dat să vedem la echipele românești în partidele disputate în străinătate. În acest fel, Dinamo Bacău a realizat o performanță foarte frumoasă, care îi creează perspectiva de a fi singura formație românească ce poate să depășească turul al treilea al unei competiții europene.

C. FIRANESCU

sportul în lume

Debut victorios al hocheiștilor sovietici în Canada

MONTREAL, 18 (Agerpres). Selecționata de hochei pe gheață a U.R.S.S. și-a început turneul în Canada jucînd la Winnipeg cu reprezentativa țării. Hocheiștii sovietici au terminat învingători cu scorul de 5—3 (2—0, 1—2, 2—1). Echipa U.R.S.S. va mai susține alte șase partide în orașele Vancouver, Victoria, Toronto și Winnipeg.

LA PARIS

România – Franța 4-3, la haltere

Miercuri seara la Paris, echipa de haltere a României a obținut un frumos succes, cîștigînd cu 4—3 întîlnirea cu reprezentativa Franței. Victoriile formației române au fost realizate de **Z. Fiat, V. Bădescu, F. Balaș** și **S. Pintilie.** Iată rezultatele pe categorii :

CAT. COCOȘ — Z. Fiat 317,5 kg (105 — 92,5 — 120) ; Bautois (Franța) 280 kg ;

CAT PANĂ — V. Bădescu 342,5 kg (110 — 100 — 132,5) ; Maurat (Franța) 290 kg ;

CAT. UȘOARĂ — F. Balaș 395 kg (135 — 110 — 150) ; Pauran (Franța) 357,5 kg ;

CAT. SEMIMIJLOCIE — Terme (Franța) 420 kg ; V. Tudor 360 kg ;

CAT. MIJLOCIE — S. Pintilie 412, 5 kg (130 — 122,5 — 160) ; Robin (Franța) 405 kg ;

CAT. SEMIGREA — Gourier (Franța) 480 kg ; M. Cristea 422,5 kg ;

CAT. GREA — Fouletier (Franța) 480 kg. La această categorie echipa României nu a avut reprezentant.

RĂSFOIND PRESA STRĂINĂ

„La Libre Belgique" : — CONCLUZII LA „AVENTURA MEXICANĂ" A RECORDULUI OREI

„Aventura mexicană" a lui Ferdinand Bracke, care a alimentat atît de abundent cronicile cicliste, merită o punere la punct. Comentatorii de presă, toți martorii triplului eșec al lui Bracke din Ciudad de Mexico, se pare că au reușit, informînd corect publicul asupra circumstanțelor extrem de particulare ale operațiunii, să evite sarcasme nedrepte la adresa ciclistului. Publicul, care era gata să judece foarte sever eșecurile lui Bracke, a înțeles pînă la urmă că alergătorul belgian a fost mai curînd o victimă decît un învins.

Este adevărat, Bracke nu are temperamentul unui veritabil campion, dar este tot atît de adevărat că nimeni nu a pregătit recordul orei cu atîta minuțiozitate ca el. După timpurile realizate la Anvers și strălucita sa performanță din finala campionatului mondial, Bracke pornea cîștigător sigur în această întrecere cu recordul orei. Mulți și-au imaginat chiar că e suficient să iasă pe pistă pentru a triumfa. Dar, datorită eșecurilor lui, se poate afirma acum că recordul orei a fost plasat la locul lui adevărat : primul în ierarhia dificultăților sportului ciclist. Este un efort care cere foarte multe calități și pe care numai campionii autentici pot să-l realizeze.

În preajma plecării lui Bracke spre Mexic, unii și-au imaginat că cei 50 de km pe oră vor fi atinși, dacă nu chiar depășiți. Trebuie să se știe că unui specialist ca Maurice Archambaud, care i-a consacrat recordului orei partea cea mai însemnată a carierei sale, i-au trebuit cinci ani pînă și-a atins țelul. Alți campioni cu mare prestigiu, Coppi și Anquetil, au reușit să cîștige doar cîteva sute de metri asupra predecesorului lor. Nu chiar miine va fi atinsă limita celor 50 km pe oră...

Bracke, ca și tinerii săi camarazi amatori, a fost asfixiat în Mexic, unde a suferit cumplit din cauza lipsei de oxigen. Cei care afirmă astăzi că Bracke ar fi trebuit să lupte pînă la capăt nu cunosc nimic despre ciclism ! Continuîndu-și efortul în timp ce respira cu greutate, Bracke ar fi ajuns într-o stare primejdioasă. Dar lipsa de oxigen nu este singura explicație a eșecului. El a comis și o mulțime de greșeli psihologice în raport cu această tentativă. Prima (și cea mai gravă) a fost stabilirea zilei și orei recordului ca și cum ar fi fost vorba despre o plecare într-un campionat mondial. A-ți face apariția pe pistă la ora 5 dimineața deși nu te-ai trezit niciodată ușor este o eroare. A te scula și mai devreme, pentru că velodromul se află la 30 km distanță de hotel, este o alta. A accepta ziariști în cameră pentru a filma micul dejun este o altă greșeală importantă. Totul a fost făcut parcă pentru ca Bracke să se afle într-o stare de mare nervozitate înainte de a lua startul ! Porțile vestiarelor nu erau deschise cînd s-a prezentat la velodrom, în sfîrșit, un sfert de pistă era umedă. Astfel, Bracke a fost învins încă înainte de a apăsa pe pedale. Celelalte două eșecuri au fost consecințe inevitabile ale primului.

În rezumat, Bracke a fost victima ușurinței cu care Ritter a doborît recordul anul trecut. După acest succes toată lumea a crezut că Ciudad de Mexico a devenit „locul sfînt", pentru că rezistența aerului este... nulă. Nu s-a ținut seama că un individ din trei — lucru dovedit medical — nu se poate adapta la altitudine. Nu s-a ținut seama nici de faptul că în afara lui Gammoudi, învingător în cursa atletică de 5000 m, nici un alt atlet de cîmpie nu a reușit să-i învingă pe oamenii platourilor înalte în probele de semifond și fond la ultimele Jocuri Olimpice.

În forma fizică pe care a cunoscut-o înainte de a pleca în Mexic, Bracke ar fi doborît cu siguranță recordul orei pe velodromul din Roma. Fără îndoială că aici va reveni el anul viitor !

FOTBAL-MERIDIANE

SCORURI STRÎNSE ÎN CUPA EUROPEANĂ A TÎRGURILOR

În turul trei contînd pentru „Cupa europeană a tîrgurilor", echipele engleze Newcastle United și Southampton au terminat la egalitate : 0—0. Jocul, care a avut loc la Newcastle, a fost urmărit de peste 25 000 de spectatori. În general, partida a avut de suferit din cauza ninsorii abundente care a căzut în repriza a doua.

În cadrul aceleiași competiții, Anderlecht, care a jucat pe teren propriu, a învins cu scorul de 1—0 (1—0) pe Dunfermline (Scoția). Unicul punct a fost marcat în minutul 43 de Devrindt.

★

La Rouen, formația locală F.C. Rouen a terminat nedecis : 0—0 cu Arsenal Londra.

ÎMPOTRIVA ACTELOR DE VANDALISM

O comisie de anchetă, din care vor face parte și reprezentanți ai federației engleze de fotbal, va studia posibilitățile ca în viitor să fie evitate pe stadioanele de fotbal actele de vandalism ale unor spectatori certați cu morala cetățenească. Printre măsurile propuse se numără : înlocuirea peluzelor cu locuri în picioare prin montare de scaune, urmărirea imediată prin justiție a celor inculpați în scandal, vînzarea băuturilor să se facă în ambalaj de plastic și nu de sticlă etc. Se va stabili ca deciziile arbitrilor să fie absolut respectate. Se preconizează luarea de măsuri și împotriva jucătorilor care facilitează provocarea scandalurilor.

Foreman în serie !

NEW YORK, 18 (Agerpres). Campionul olimpic de box la categoria grea, americanul de culoare George Foreman, continuă seria succeselor ca profesionist. Într-un meci desfășurat la Madison Square Garden din New York, el l-a învins la puncte, după 10 reprize, pe Levi Forte. Acesta a fost cel de al 12-lea succes consecutiv a lui Foreman, care este neînvins în carieră. Este pentru prima oară cînd Foreman cîștigă la puncte, deoarece cele 11 meciuri precedente le încheiase cu victorii repurtate înainte de limită.

Cîștigînd balonul la tușă, înaintașii francezi au organizat prompt un eficace „loose-maul". Pot fi recunoscuți (de la stînga spre dreapta) francezii Iraçabal, Azarète (cu spatele). Bastiat (cu mingea) și Dauga, precum și românii, Șerban, Dinu (nr. 3) și Demian (în alb — românii). Faza a fost înregistrată în partida Franța—România, de la Tarbes.

Tinerii noștri judoka, la „Cupa speranțelor olimpice"

Un număr de 10 judoka — lotul speranțelor noastre olimpice — a plecat aseară spre Berlin unde, între 20 și 21 decembrie, va participa la „Cupa speranțelor olimpice", competiție ce cuprinde atît întreceri individuale (la 5 categorii de greutate), cît și pe echipe.

Concursul — care reunește reprezentativele **Bulgariei, Cehoslovaciei, Cubei, R.P.D. Coreene, R. D. Germane, Poloniei, României, Ungariei** și **Uniunii Sovietice** — se anunță deosebit de dificil pentru sportivii noștri, dificultatea datorîndu-se atît valorii ridicate a adversarilor, cît, mai ales, faptului că această competiție reprezintă, pentru tinerii judoka români, prima lor confruntare internațională de anvergură.

Să sperăm, însă, că ei nu vor fi marcați de tracul debutului internațional și vor concura la adevăratele lor posibilități care — așa cum au demonstrat-o evoluțiile din ultimul timp — sînt meritorii. Cea mai convingătoare probă a constituit-o, desigur, recentul campionat național de seniori desfășurat la Timișoara, întrecere la care au evoluat și 5 dintre speranțele care vor concura la Berlin, comportarea lor — alături de seniori — fiind, în majoritatea partidelor, remarcată.

Lotul speranțelor olimpice — care cuprinde judoka aparținînd promoției 1951-1952 — însumează tineri din 5 cluburi și asociații sportive din țară : **cat. 58 kg** — Alexandru Filip și Lazăr Moldovan (ambii Geamul Mediaș) ; **cat. 65 kg** — Mircea Notopol (I.O.R.) și Ioan Darna (Geamul) ; **cat. 75 kg** — Ionel Lazăr (Vagonul Arad) și Nicolae Gheorghe (I.O.R.) ; **cat. 85 kg** — George Hesdolfer (Șc. sp. 2 Buc.) și Alexandru Toth (Geamul) ; **cat. +85 kg** — Viorel Crețu (Inst. Ped. Buc.) și Ioan Buzic (Geamul). Antrenor, prof. Nicolae Bucur.

Nușa MUȘCELEANU

TELEX • TELEX • TELEX • TELEX

Boxerul italian Franco Zurlo este noul campion european profesionist al categoriei cocoș. În meciul desfășurat la Taurianova (Reggio Calabria) el l-a deposedat de centură pe fostul deținător al titlului, spaniolul Minoun Ben Ali. Întîlnirea a fost deosebit de pasionantă și la sfîrșitul celor 15 runduri oficialii l-au proclamat învingător la puncte pe boxerul italian.

■

Trofeul „Super-prestige" care se acordă în fiecare an prin adițiune de puncte celui mai bun ciclist profesionist din lume, se va decerna și în 1970. Inițiatorii acestui trofeu au anunțat că pe lista probelor incluse în program va figura și „Marele premiu al Națiunilor". Printre alte mari competiții se numără Turul Franței, Italiei, Spaniei, campionatul mondial, clasicele Paris — Roubaix, Paris — Nisa, Milano — San Remo, Bordeaux — Paris și altele.

Cu prilejul concursului internațional de natație de la Praga, proba de 400 m liber a fost cîștigată de înotătorul englez Martin Woodroffe cronometrat în 4:31,0. Martin Woodroffe a primit trofeul „Marele Premiu al orașului Praga".

■

Cursa ciclistă de șase zile desfășurată pe velodromul acoperit din Amsterdan i-a revenit cuplului Peter Post (Olanda) — Romanin de Loof (Belgia), care a totalizat 436 p.

■

Ciclocrosul internațional desfășurat la Nassau a fost cîștigat de vest-germanul Wolfshohl care a parcurs cei 20 km în 47:50,0. Pe locurile următoare s-au clasat Gretener (Elveția), Harinngs (Olanda) și Longo (Italia).

Tragerea la sorți în C. C. E. la baschet

La München a avut loc tragerea la sorți a grupelor sferturi de finală ale „Cupei campionilor europeni" la baschet. În competiția masculină, cele opt echipe calificate au fost împărțite în două grupe, după cum urmează : **Grupa A :** Slavia Praga, Akademik Sofia, Racing Beli Malines, Real Madrid ; **Grupa B :** T.S.K.A. Moscova (deținătoarea trofeului), A.S. Villeurbanne, Ignis Varese, Steaua Roșie Belgrad. Se va juca sistem turneu (tur-retur), meciurile urmînd să se dispute în perioada 15 ianuarie — 26 februarie. Primele două formații clasate în fiecare grupă se vor califica pentru semifinalele competiției. Finala se va desfășura la 9 aprilie la Sarajevo.

Iată și componența celor două grupe ale competiției similare feminine : **Grupa A :** Daugava Riga (deținătoarea trofeului), Vojvodina Novi Sad, Wisla Cracovia ; **Grupa B :** Akademik Sofia, Clermont Ferrand și Sparta Praga.

Handbaliștii bucureșteni învinși la Kiel

MÜNCHEN, 18 (Agerpres.) Continuîndu-și turneul în R.F. a Germaniei, echipa masculină de handbal a orașului București a jucat la Kiel cu o selecționată locală. Gazdele au terminat învingătoare cu scorul de 18—12 (7—6). Cel mai eficace jucător român a fost Cristian, care a marcat 4 goluri.

4 învingători în turneul de șah de la Belgrad !

BELGRAD, 18 (Agerpres). Turneul internațional de șah de la Belgrad s-a încheiat cu victoria marilor maeștri Lev Polugaevski (U.R.S.S.), Svetozar Gligorici, Bora Ivkov și Milan Matulovici (toți Iugoslavia), clasați la egalitate cu cîte 10 p. I-au urmat în clasament Lengyel (Ungaria), Gheller (U.R.S.S.), Botvinnik (U.R.S.S.) 8½ p, Suttles (Canada), Matanovici (Iugoslavia) 6½ p etc. În ultima rundă Botvinnik l-a învins pe Suttles, iar Ostoici a cîștigat la Șahovici. A fost consemnată remiza în partidele Janosevici — Polugaevski, Matanovici — Gligorici, Ivkov — Matulovici, Hecht — Gheller și Bukici — Lengyel.

România – R.D. Germană 1-1 (1-0, 0-1, 0-0)

(Urmare din pag. 1)

tut consemna o răsunătoare victorie românească la 3—4 puncte diferență ! Dar, Bașa, Calamar, I. Szabo au ratat copilărește, atunci cînd toată lumea (inclusiv portarul Kolbe) vedea pucul în plasă.

Oaspeții alcătuiesc o echipă grea, masivă, care știe să joace și iute, dezlănțuit, dar și pozițional. Ei au încercat permanent să strecoare pe aripi cercetași și iscoade, dar pericolele au fost sesizate și neutralizate la timp. Meciul a fost dîrz, hotărît, bărbătesc. S-a jucat, totuși, fair, cursiv, fără prea multe penalizări.

De pe margine, toată lumea vedea victoria noastră în buzunar. Înaintașii noștri totuși n-au văzut-o...

Au marcat Ștefanov (min. 2), respectiv Nowi (min. 23).

ROMÂNIA : Crișan (Stoiculescu), Varga — Ioniță, Fl. Sgîncă — Făgăraș, I. Szabo — Calamar — G. Szabo, Huțanu — Florescu — Bașa, Ștefanov — A. Iordan — Gheorghiu.

R.D. GERMANĂ : Kolbe (Hirsche), Dewitz — Plotka, Slapke — Braun, Fuchs — K... — Hiller, Nowy — Mann — Prusa, Nickel — Zeische — Rohrbach. (Rezerve Budel, Karrenbauer, Patschinski).

A arbitrat la înălțimea reputației sale internaționale, cuplul cehoslovac dr. HOLLY — VILTLAK. Astăzi de la ora 14, al doilea joc.

Aflux de turiști cu prilejul C. M. de schi din Tatra Înaltă

PRAGA, 18 (Agerpres). — Cu prilejul unei conferințe de presă, ing. M. Polocek, secretarul oficiului de turism din Cehoslovacia, a anunțat oficial că peste 50 000 de turiști de peste hotare și-au manifestat intenția de a urmări între 14 și 22 februarie 1970 campionatele mondiale de schi (probe nordice) care vor avea loc în munții Tatra. La campionate vor participa peste 400 de schiori din 25 de țări. Pînă în prezent și-au cerut acreditarea la campionate 300 de ziariști, radioreporteri și crainici de televiziune.

Recordul mondial la decatlon continuă să fie comentat...

Discuțiile pe marginea noului record mondial de decatlon continuă. Astfel, la Los Angeles, americanul Bill Toomey, profesor de istorie și de limba engleză la colegiul din Santa Barbara, proaspăt recordman mondial cu 8 417 p, le-a declarat reprezentanților presei că, departe de a se limita pe plan sportiv la această performanță, se va căsători zilele acestea și, imediat apoi, va participa la o serie de concursuri pe teren acoperit din S.U.A. La München, fostul recordman mondial, vest-germanul Kurt Bendlin, le-a anunțat ziariștilor din R. F. a Germaniei că în mai puțin de doi ani, ca urmare, desigur, a unor antrenamente foarte serioase, va fi capabil să redevină recordman mondial...

Tiparul I.P. „Informația", str. Brezoianu nr. 23—25, București

40368

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXV — Nr. 761 (6195) ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT Sîmbătă 20 decembrie 1969

LUCRĂRILE SESIUNII MARII ADUNĂRI NAȚIONALE

Marea Adunare Națională a Republicii Socialiste România și-a continuat lucrările vineri dimineața.

Deputații și invitații au întîmpinat cu îndelungate aplauze, la intrarea în sala de ședințe, pe tovarășii **Nicolae Ceaușescu, Ion Gheorghe Maurer, Emil Bodnaraș, Paul Niculescu-Mizil, Gheorghe Rădulescu, Virgil Trofin, Ilie Verdeț, Maxim Berghianu, Florian Dănălache, Constantin Drăgan, Emil Drăgănescu, Janos Fazekas, Petre Lupu, Manea Mănescu, Dumitru Popa, Dumitru Popescu, Leonte Răutu, Gheorghe Stoica, Vasile Vîlcu.**

Ședința a fost condusă de tovarășul **Ștefan Voitec**, președintele Marii Adunări Naționale.

Președintele Consiliului Național al Cercetării Științifice, **Gheorghe Buzdugan**, a prezentat expunerea la Proiectul de lege privind organizarea activității de cercetare științifică în Republica Socialistă România. Raportul comisiilor permanente, care au examinat și avizat proiectul de lege, a fost expus de deputatul **Constantin Dinculescu**, președintele Comisiei pentru învățămînt, știință și cultură.

Proiectul de lege, cu amendamentele propuse și aprobate, a fost supus apoi în întregime votului secret cu bile. Marea Adunare Națională a adoptat Legea privind organizarea activității de cercetare științifică în Republica Socialistă România.

În continuarea lucrărilor, s-a trecut la discutarea Raportului Comisiei speciale a Marii Adunări Naționale împuternicită să verifice dotarea cu aparatură medicală, de cercetare și învățămînt în unitățile clinice și învățămîntul preclinic, precum și folosirea și repartizarea cadrelor medicale pe teritoriul țării — raport care a fost înmînat deputaților. Deputatul **Ștefan Milcu**, președintele Comisiei speciale, a prezentat în ședință o sinteză a raportului.

În baza raportului Comisiei speciale, a discuțiilor și amendamentelor propuse, Marea Adunare Națională a adoptat o hotărîre.

Trecîndu-se la un alt punct de pe ordinea de zi, deputatul **Constantin Stătescu**, secretarul Consiliului de Stat, a prezentat expunerea la proiectele de legi pentru aprobarea decretelor cu putere de lege emise de Consiliul de Stat între 15 martie și 16 noiembrie 1969. Raportul Comisiei juridice la aceste proiecte de legi a fost expus de deputatul **Gheorghe Tudor**, vicepreședinte al comisiei.

Marea Adunare Națională a aprobat prin vot secret, cu buletine, toate decretele cu putere de lege emise de Consiliul de Stat între 15 martie și 16 noiembrie 1969.

La următorul punct de pe ordinea de zi — alegerea unui vicepreședinte al Consiliului de Stat, a luat cuvîntul tovarășul **Emil Bodnaraș**, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R., vicepreședinte al Consiliului de Stat. Arătînd că, potrivit prevederilor Constituției, Consiliul de Stat trebuie să aibă patru vicepreședinți, iar în prezent are trei și ca urmare a consultărilor care au avut loc în Comitetul Central al Partidului Comunist Român, în Biroul Marii Adunări Naționale și cu un important număr de deputați ai Marii Adunări Naționale, vorbitorul a subliniat că este împuternicit să propună alegerea ca vicepreședinte al Consiliului de Stat a tovarășului Vasile Vîlcu, deputat de Constanța. Propunerea a fost primită cu vii aplauze.

Marea Adunare Națională a votat în unanimitate, prin vot secret, cu buletine, alegerea tovarășului **Vasile Vîlcu** ca vicepreședinte al Consiliului de Stat.

Pentru a da posibilitate comisiilor permanente ale Marii Adunări Naționale să examineze și celelalte proiecte de legi primite de Biroul Marii Adunări Naționale, ședința plenară s-a încheiat, lucrările urmînd a fi reluate în plen în ziua de 29 decembrie, ora 10.

(Agerpres)

PREGĂTIRI PENTRU VACANȚA DE IARNĂ...

3 500 DE STUDENȚI ÎN TABERE ALPINE

● Fiecare participant, un inițiat în schi ● Popas pe Valea Prahovei, dar nu numai acolo... ● Atenție, sosește „Turneul vacanței" ! ● Revelion studențesc — 1970

O noutate în viața studenților noștri: spre deosebire de alți ani, prima sesiune de examene 1970 va fi precedată de vacanța de iarnă. Data inaugurării ei — 21 decembrie. Ultima zi a vacanței — 4 ianuarie.

Care vor fi modalitățile de petrecere a vacanței albe?

Dintru început trebuie spus că la dispoziția studenților noastre se va afla o gamă largă de acțiuni cultural-artistice, științifice — și pentru a răspunde dorinței celor mai multi — SPORTIVE. *Deci*, DUPĂ PREFERINȚE ȘI PREOCUPĂRI.

INIȚIEREA ÎN SPORTURILE DE IARNĂ ȘI ÎN SPECIAL ÎN SCHI

Pe fir sportiv, **centrul de greutate al activității studențești din această vacanță îl vor reprezenta taberele alpine.** Organizate sub directa îndrumare a Uniunii Asociațiilor Studențești din România, care va asigura și baza materială corespunzătoare, **aceste tabere vor avea, ca principal scop,** INIȚIEREA ÎN SPORTURILE DE IARNĂ ȘI ÎN MOD SPECIAL ÎN SCHI, **prin intermediul unor cadre de specialitate.** Cu alte cuvinte, **fiecare tabără va fi deservită de antrenori și profesori,** care vor desfășura cu participanții, zilnic, lecții de învățare a schiului, astfel ca o dată cu binemeritata etapă de odihnă, studenții să fie și cunoscătorii unei discipli-

T. BRADEȚEANU

(Continuare în pag. a 2-a)

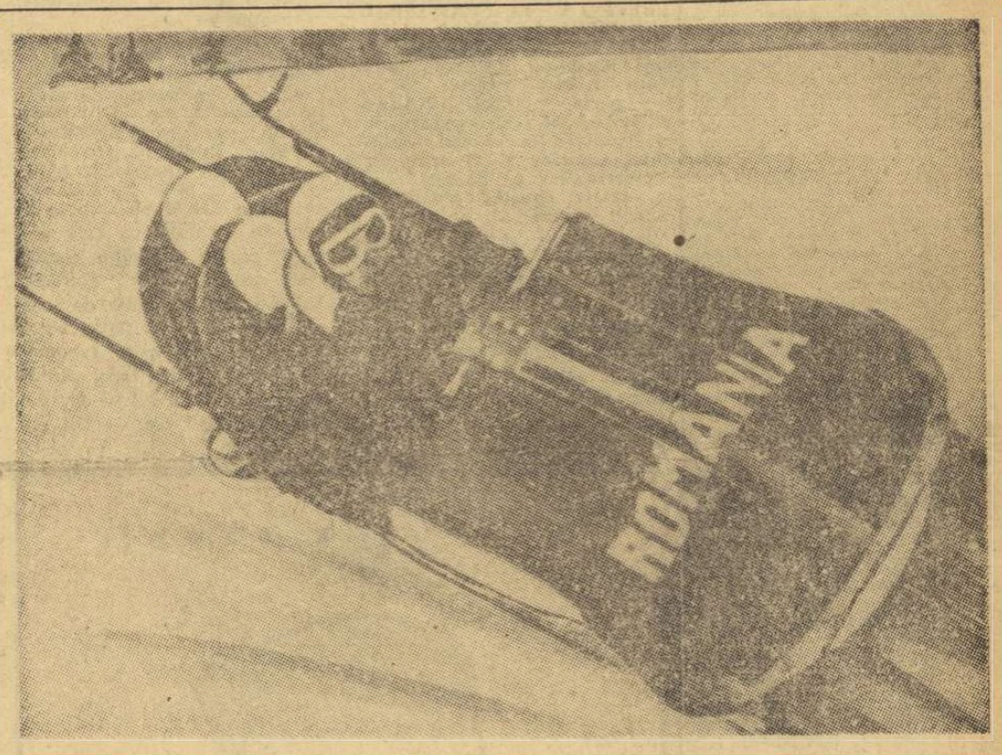

ATAC FRONTAL AL SEZONULUI DE SCHI!

Recent s-a desfășurat la Predeal o ședință plenară a comitetului F. R. Schi și Bob în care s-au analizat realizările anului 1969 și s-au definitivat măsurile organizatorice administrative și tehnice ale activității schiului în viitorul sezon. Ședința „statului major" a evidențiat actualul stadiu de pregătire al activității de performanță și a stabilit NOI FORME DE ACTIVITATE PENTRU SCHIUL CU CARACTER DE MASĂ, astfel ca **în 1970 un număr cît mai mare de iubitori ai sporturilor albe să-și poată realiza în cele mai bune condițiuni dorința de a schia.**

● Comitetul F.R.S.B. a definitivat măsurile pentru 1970 ● Noi centre de inițiere în tainele schiului ● Numeroase campionate școlare și studențești ● Reghinul promite ● Artistul poporului Vida Geza a sculptat trei cupe cu care vor fi premiați schiorii din Baia Sprie ● Vînătorii de munte în sprijinul elevilor-schiori ● Absolvenți I.E.F.S. „dezertori"

Aducem la cunoștința publică cîteva din măsurile luate, ca și cele ce se preconizează, cu intenția de a înlesni celor interesați pregătirile personale și colective pentru iarna care pe alocuri s-a și instalat.

LĂRGIREA BAZEI DE MASĂ A SCHIULUI

Pentru lărgirea bazei de masă a schiului și spre a se asigura învățarea organizată a schiului în rîndul copiilor, **în sezonul viitor,** PE LÎNGĂ CELE 20 DE CENTRE CARE AU FUNCȚIONAT IARNA TRECUTĂ sub **finanțarea Consiliilor județene de educație fizică și sport sau U.G.S.R.,** SE VOR ÎNFIINȚA NOI CENTRE DE ÎNVĂȚARE A SCHIULUI ÎN JUDEȚELE MARAMUREȘ, HUNEDOARA, ALBA, BISTRIȚA, HARGHITA, SUCEAVA, SIBIU, VÎLCEA, COVASNA, DÎMBOVIȚA, BUZĂU. Acestora li se vor asigura instructori și materiale (bocanci și schiuri) în jurul sumei de 25 000 lei pentru fiecare centru.

Ministerul Transporturilor a dotat cele 28 de școli profesionale de specialitate cu schiuri și echipament în VALOARE DE 300 000 LEI. **S-au luat măsuri organizatorice pentru desfășurarea campionatului pe minister, ceea ce ne îndreptățește să vedem condițiuni promițătoare pentru elevii acestor școli.**

NOI COMPETIȚII CU CARACTER DE MASĂ

În 1970 se vor organiza, pentru prima dată, o serie întreagă de **noi competiții cu caracter de masă** prin CJEFS,

Mihai BÎRA

(Continuare în pag. a 3-a)

LA VÎRFUL CU DOR, ZĂPADĂ EXCELENTĂ ȘI SOARE DE PRIMĂVARĂ

SCHIORII SE ANTRENEAZĂ DE ZOR, IAR MÎINE PARTICIPĂ LA „CRITERIUL PRIMEI ZĂPEZI"

VÎRFUL CU DOR, 19 (prin telefon). Timpul excepțional (soare plăcut, nici o adiere de vînt) și zăpada excelentă au permis, în ultimele zile, schiorilor aflați aici să se antreneze în condiții optime. Sînt prezenți la Vîrful cu Dor componenții loturilor naționale de seniori, juniori și juniori, schiori de la Dinamo, A.S. Armata Brașov, Carpați și Bucegi Sinaia și mai sînt așteptați să sosească, pentru a participa la „Criteriul primei zăpezi", sportivi de la Caraimanul Bușteni și Steagul roșu Brașov. Trebuie să precizez că, deocamdată, schiorii sînt ajutați în pregătirea lor de teleferic și de schi-liftul de pe Furnica, iar de sîmbătă sau duminică și de cel de pe Vîrful cu Dor. Schi-liftul dintre cotele 1400 și 1500 stă, însă, și acum, deși I.H.R. s-a angajat să-l dea în funcțiune încă de la începutul lunii decembrie.

Revenind la pregătirile pentru competiția organizată de comisia de schi-bob a județului Prahova (care merită felicitări pentru inițiativa sa), trebuie să adaug că azi (n.r.: ieri) s-au făcut reușite antrenamente de coborîre și slalom uriaș. Starea zăpezii (bine bătută, înghețată) permite efectuarea de coborîri din Vîrful Furnica pînă la stația de jos a telefericului. Antrenamentele vor continua și sîmbătă, urmînd ca duminică să se desfășoare singura probă a „Criteriului primei zăpezi", slalomul special. Traseul va fi amenajat între stația de sus a telefericului și cabana Vîrful cu Dor.

prof. Ion BERINDEI
— antrenor federal —

Primele confirmări pentru internaționalele de tenis de masă ale României

Așa cum am mai anunțat, între 5 și 8 februarie 1970, sala Floreasca va găzdui campionatele internaționale de tenis de masă ale României. Au fost lansate invitații federațiilor de specialitate din Cehoslovacia, Anglia, U.R.S.S., R. F. a Germaniei, Ungaria, Suedia, Iugoslavia, R. D. Germană, Polonia, Danemarca, Franța, Grecia și Olanda. Au și răspuns afirmativ federațiile cehoslovacă, maghiară, iugoslavă și vest-germană. În schimb, oficialitățile tenisului de masă suedez au comunicat că nu vor putea să-și trimită reprezentanți.

A fost primită oficial

CANDIDATURA ORAȘULUI MOSCOVA LA ORGANIZAREA J. O. DE VARĂ 1976

De la Comitetul Internațional Olimpic se anunță primirea oficială a candidaturii orașului Moscova la organizarea Jocurilor Olimpice de vară din anul 1976. Totodată a fost înscrisă candidatura orașului Sion (Elveția) pentru organizarea olimpiadei de iarnă din anul 1976.

Ieri, în decorul feeric al iernii, la Vîrful cu Dor, cicliștii fruntași au organizat o „miuță" între două coborîri. Marile pasiuni nu se dezmint — totul fiind pus însă în slujba pregătirilor, pentru marile performanțe.

Foto: AUREL NEAGU

ÎN AL DOILEA MECI:

R. D. GERMANĂ — ROMÂNIA 7-2 (4-1, 1-1, 2-0), LA HOCHEI

POIANA BRAȘOV, *19 (prin telefon).* — Dacă în partida de joi apărarea echipei române a jucat fără greșeală, realizînd un scor final de egalitate, ieri — marcați de efortul din ajun — aceiași oameni n-au mai rezistat și au cedat presiunii prin care oaspeții și-au croit drum spre poartă. Jocul a fost mult mai aspru, uneori chiar dur, caracteristici ce conveneau echipei R. D. Germane, în alcătuirea căreia intră cîteva veritabile coloane de piatră ce alunecă amenințător pe gheață. Oaspeții nu s-au mai lăsat antrenați în ritmul schimbat, înșelător, practicat de jucătorii noștri cu o zi înainte, ci au abordat cu toată decizia, în forță și viteză, un meci pe care prestigiul lor de componenți ai grupei A îi obliga să-l cîștige.

Trebuind să reziste unor valuri de atac ce nu se mai terminau, fundașii noștri au abandonat mai întîi marginile terenului. Pe acolo s-au strecurat adversarii trimițînd în fața porții lui Crișan și

(Continuare în pag. a 4-a)

Citiți în numărul nostru de mîine și în numărul de duminica viitoare o amplă trecere în revistă, istorică și tehnică a problemelor bobului.

MÎINE: **BOBUL ROMÂNESC de la Iorgu Arsene la Ion Panțuru**

DUMINICA VIITOARE:

O ANCHETĂ INTERNAȚIONALĂ consacrată viitorului bobului în lume

In imagine, echipajul român, pilotat de Ion Panțuru, cîștigătorul medaliei de argint la europenele de la Cervinia (1969)

DOUĂ DERBY-URI STEAUA—DINAMO AZI, LA VOLEI

În ultima parte a turului sau returului, campionatul primei divizii masculine de volei oferă fidelilor simpatizanți ai acestui joc o suită în crescendo de meciuri tari, culminînd cu ultima etapă cînd în fața fileului ajung cele mai puternice teamuri: Dinamo și Steaua — în ultimii ani (după căderea marelui Rapid), rivalele solitare în lupta pentru titlu.

Această dispută, în care Politehnica Galați și Rapid intervin indirect, atît în campionat cît și în turneul final, își consumă azi, în sala Floreasca, începînd de la ora 18, primul act din ediția 1969—1970. Dată fiind valoarea celor două echipe — aflate acum la egalitate de puncte, precum și dorința fiecăreia de a încheia turul ca lideră de toamnă, presupunem că vom avea prilejul să asistăm la un joc de bun nivel tehnic și spectaculos.

Steaua va porni handicapată (sau tocmai, prin aceasta, avantajată), de incertitudinea folosirii trăgătorului Crețu, accidentat la genunchi. Prin urmare, antrenorul Tănase Tănase are la dispoziție următorul lot de jucători: Porosnicu, Iorga, Rotaru, Barta, Cristiani, Rauch, Stamate, Duduciuc, State, Bărbat, Scheffler (Crețu). Antrenorul dinamovist, George Eremia, dispune de întregul lot: Schreiber, Stoian, Smerecinschi, Corbeanu, Oros, Tîrlici, Papugiu, Dumănoiu, M. Viorel, Vraniță, Codoi.

Partida va fi condusă de arbitrii Emil Costoiu și Ion Armeanu.

MÎINE, LA BASCHET

Mîine, mult așteptatul derby baschetbalistic Dinamo—Steaua, care va decide cîștigătoarea turului campionatului național. O întrecere „cheie" a diviziei A, în care publicul va putea vedea evoluînd majoritatea componenților lotului național într-o întîlnire pasionantă. Această părere este împărtășită și de antrenorul reprezentativei României, prof. Alex. Popescu, care, solicitat să dea o declarație-avancronică, ne-a spus:

„Ținînd seama de valoarea acestor două formații (în ciuda indisponibilităților din ambele „tabere" — Novac la Dinamo, Savu, Irimie, Fl. Niculescu la Steaua) și de echilibrul evident manifestat mai întotdeauna în jocurile directe, nu poate fi dat un favorit. Sper, însă, să asistăm la un meci dîrz, spectaculos, în care rivalitatea sportivă și combativitatea să nu influențeze negativ latura sportivității. Baschetbaliștii celor două echipe au datoria să arate frumusețea acestui joc sportiv, sub toate aspectele".

Raliindu-ne la aceste opinii, ne rămîne doar să prezentăm echipele care se vor întrece, de la ora 11, în sala Floreasca: DINAMO: Albu, Diaconescu, Cernea, Dragomirescu, Giurgiu, Vizner, Mazilu, Bradu, Săuca, Haneș; STEAUA: Nosievici, Dimancea, Tarău, Gheorghe, Czmor, Nicolescu, Oczelak, Molin, Magoș, M. Popa. Arbitri: Gh. Chiraleu și C. Negulescu.

ECHIPA CARE NU CÎNTĂ

Voluptatea vocii lansată în eter, acțiunea tonică a cîtorva acute (chiar fără respectul canoanelor), umflarea plămînilor cu zvon de glasuri (ca la rîsul sănătos), nu sînt singurele beneficii ale cîntatului. Mai este fluidul subtil, molipsitor și solidarizant, care leagă pe cîntăreți, purtîndu-i spre o cvasi-euforie comunitară, spre o unanimitate de simțiri, benevolă și binefăcătoare.

Despre toate acestea ne vorbea deunăzi vîrstnicul nostru prieten, albit pe terenurile de fotbal, pe care-l cunoaștem de pe vremea cînd în autobuze (mai gălăgios) și în compartimentele de tren (mai în surdină), echipele în deplasare cîntau, cîntau cu voioșie, alungînd neliniști, alimentînd tăciunii propriului curaj, sau pur și simplu glumind gratuit, de prea multă tinerețe.

Era suficient ca cineva să dea tonul și, fără vestibulul dresului de glas, toți îl urmau, ținîndu-i hangul. Și era suficient începutul, că pe urmă, fără antract, cîntecele se înlănțuiau după lipsa de regulă a fanteziei și cu disprețul trecerilor armonice. Ceea ce nu înseamnă că armonia era absentă. Dimpotrivă. Așa ne spunea deunăzi vîrstnicul nostru prieten, conchizînd sentențios că o echipă care nu cîntă, nu este o echipă.

În ciuda distonanțelor vocale, inevitabile și neesențiale într-un cor improvizat, cîntatul cimentează sufletește o echipă, îi dă o unitate (precară sau mai greu de obținut în alte domenii). Struna glasurilor prepară într-un fel armonia de pe teren, tactică, psihologică. Unirea vocilor pregătește, pe căi nevăzute, zalele indestructibile ale lanțului de solidaritate atît de utilă și de poftită pe teren. Corul jucătorilor prefigurează omogenitatea predicată în tratate și căutată cu lumînarea de antrenor.

La echipa care nu cîntă — se lamentă omul cu păr alb — jucătorii părăsesc vestiarul după meci, grăbiți, fără să-și dea binețe, luînd-o care încotro, pe căi întortocheate, niciodată convergente, disprețuind mijloacele care ar trebui să facă dintr-o echipă o mică familie, un fel de familie secundară, din care nu sînt excluse sotiile, nici logodnicele sau copiii. La asemenea echipe nu se mai cunosc agapele de club, întîlnirile de amuzament, balurile, nu se mai cunoaște decît data etapei

Avea dreptate prietenul nostru mai vîrstnic. **Echipa care nu cîntă, nu este o echipă!**

Victor BANCIULESCU

REACȚII ȘI MĂSURI STRANII

NOTE critice

In sezonul trecut, echipa de volei a ceferiștilor din orașul „aurului negru", Vagonul, a promovat în divizia B, ocupînd un loc modest, spre periferia clasamentului. La ședința de analiză a secției de volei, ținută imediat după încheierea campionatului, s-a hotărît aducerea unui antrenor priceput, cu rezultate bune și cîțiva jucători pentru a întări echipa. S-au purtat diverse dialoguri, s-au luat angajamente și, în final, la conducerea tehnică a echipei a venit prof. Constantin Șovăială, antrenor pînă atunci la echipa „Petrolistul" Cîmpina, clasată pe primul loc în campionatul județean. Împreună cu el au venit și cîțiva dintre jucătorii de bază ai echipei din Cîmpina, alături de care noul antrenor a mai promovat tineri din Ploiești.

Rezultatele n-au întîrziat să apară... După 9 etape, echipa se afla în prima jumătate a clasamentului, în seria a II-a din divizia B.

Încă de la venirea sa, antrenorul C. Șovăială a încercat să întinerească pe cît posibil sextetul de bază, utilizînd mai des tineri cu reale perspective și trecînd pe banca rezervelor o serie de jucători plafonați sau depășiți ca vîrstă. Reacția „veteranilor" a fost promptă. S-au format mai întîi „bisericuțe" secrete, declanșîndu-se discuțiile de „culise".

A urmat meciul cu I.E.F.S., disputat la București. La scorul de 2—1 la seturi pentru I.E.F.S., cînd tabela indica, în setul al patrulea, 16—15 pentru studenți, antrenorul Șovăială a vrut să introducă în teren pe Tubac, care pînă atunci stătuse pe banca rezervelor. Vexat de faptul că nu era titular și fiind unul din stîlpii de bază ai „bisericuțelor", acesta a refuzat să intre în teren, dispărînd în mod ostentativ din sală... A urmat antrenamentul de marți seara. La sală, surpriză! Nu veniseră decît cei cîțiva jucători transferați de la Cîmpina. Curios să afle motivul absențelor celorlalți, antrenorul a dat telefon și a aflat că toți erau la o „șuetă" la Mircea Șucu, unul din jucătorii cei mai vechi ai echipei. Ce discutau ei și ce planuri își făceau aveau să se afle, a doua zi, la ședința secției de volei. Primul dintre jucători care a luat cuvîntul a fost Tubac. Arătînd că i se face tot timpul nedreptate, a spus clar și răspicat: „atît timp cît tov. Șovăială este antrenor, eu nu mai joc în această echipă". I s-au alăturat, într-un răzvrătire, ceilalți (care lipsiseră de la antrenament): „dacă Tubac nu mai joacă, nici noi nu mai venim". Așa că biroul secției nu a „văzut" decît două soluții: ori să renunțe la jucători ori la antrenor. Și au ales-o pe a doua...

Desigur, antrenorul are poate partea sa de vină, aceea de a nu fi reușit să instaureze o atmosferă colegială, demnă. Intențiile sale de întinerire a echipei au fost însă lăudabile (și sînt rare asemenea concepții între antrenerii diviziei B), în folosul echipei Vagonul și al voleiului. Biroul secției însă a găsit de cuviință să renunțe la un antrenor bun pentru a face hatîrul unor jucători fără valoare ridicată și pe deasupra neconești.

Ni se pare că această optică nu este străină nici altor asociații cu divizionare B de volei. Nu puține sînt cazurile cînd jucători plafonați, proveniți din balastul primei divizii, găsesc la „B" un loc de refugiu, constituind totuși o barieră în calea strădaniilor unor antrenori de a depista și a lansa, cu curaj, elemente tinere și de perspectivă.

Gheorghe DINU

P.S. Morala: Se aude că divizionara A, Unirea Tricolor Brăila ar fi solicitat serviciile antrenorului C. Șovăială. Dacă-i adevărat, înseamnă că brăilenii văd mai bine de la... distanță.

G. D.

„DIMENSIUNI" ȘI VALOARE

CĂILE UNEI SPECTACULOASE RETROGRADĂRI

Pe firul investigațiilor — necesare și binevenite — pe care le-a inițiat „Sportul" la sfîrșitul acestui an de încercare pentru voleiul românesc, mi se pare nimerit să ne oprim asupra unui element de maximă importanță ce străbate întreaga performanță: selecția. Fiindcă multe din lacunele dovedite de voleiul nostru se datorează acestui prim și ultim proces.

Ca orice altă ramură sportivă, voleiul are fixați o serie de parametri ce reprezintă indici optimi pentru obținerea celor mai bune rezultate. Cum era și firesc, Colegiul central al antrenorilor a stabilit acești parametri pentru echipele din diviziile A și B și pentru loturile reprezentative, în scopul efectuării unei selecții judicioase, care să corespundă cerințelor voleiului modern.

Bineînțeles, ceea ce ne oferă hîrtia în materie de proiecte, este pe cît de frumos pe atît de iluzoriu.

Analizînd desfășurarea campionatului feminin al diviziei A (constatările privind selecția fiind, grosso-modo, aceleași și la băieți) am ajuns la concluzia că atît parametrii cît și normele de control sînt, în realitate, departe de a fi atinși.

Astfel, **media de înălțime a jucătoarelor din divizia A este de circa 1,69 m, 20% din numărul lor aflîndu-se sub 1,68 m (!), iar media de vîrstă este de 24,2 ani** (30% dintre jucătoare depășind — unele cu mult — această medie).

În privința calităților fizice, situația este la fel de tristă: **două treimi dintre fete nu pot executa corect 10 flotări; de asemenea, două treimi nu pot sări în lungime 2 m de pe loc;** media săriturilor specifice în înălțime este doar de circa 47 cm! Este inutil să mai precizez că **în divizia B situația este aceeași, LA FEL DE ÎNGRIJORĂTOARE.**

Dar, după părerea mea, aici (**mai ales în cazul echipelor școlare din divizia secundă**) **EXIGENȚA AR TREBUI SPORITĂ, ÎNTRUCÎT DIVIZIONARELE B ȘCOLARE REPREZINTĂ ÎN PRINCIPAL SCHIMBUL DE MÎINE. O selecție necorespunzătoare la acest nivel nu înseamnă decît timp și bani pierduți** pe de o parte, **NEASIGURAREA SCHIMBĂRII GENERAȚIILOR, mediocritate la nivelul eșalonului superior și al echipelor reprezentative** pe de altă parte. **Exact situația actuală a voleiului nostru.**

Dar ar fi suficientă doar îndeplinirea acestor condiții primare ale selecției? Desigur, nu. Și, întrucît loturile reprezentative ne oferă posibilitatea argumentării și formulării unor concluzii edificatoare, să ne oprim puțin asupra lor.

În planul de acțiune în vederea J.O. din 1972 a fost stabilit un lot feminin larg cuprinzînd 26 de jucătoare. La prima vedere acest lot este fără repros în privința parametrilor: media de vîrstă 19,6 ani (jucătoare consacrate), 16,2 ani (jucătoare de perspectivă); media de înălțime — 1,73 m. Și, totuși, **criteriul de selecție a fost contestat de realitate. După un an, doar 8 din cele 26 de voleibaliste au mai rămas în evidență, celelalte fiind considerate NECORESPUNZĂTOARE.** De ce? Pentru că în selecție **s-a omis un lucru esențial: valoarea.** Tocmai ce trebuia pentru a putea trece un „hop" dificil cum este calificarea, prin mondiale, la J.O. S-a ignorat faptul că **valoarea, nu datele statistice** (lipsite de sens, în cazul nostru), **ne poate asigura un loc între olimpici. PARAMETRII DE CARE VORBEAM LA ÎNCEPUT POT SPRIJINI CREȘTEREA VALORICĂ, DAR NU SE POT SUBSTITUI VALORII.** Iată de ce cred că **noile concepții despre selecție** (concepții supraevaluînd orbește talia și virsta) **nu sînt decît pe jumătate valabile. S-a făcut din aceste elemente (talie, virstă) UN SCOP ÎN SINE și nu un mijloc de atingere a unui obiectiv de performanță.**

Selecția numai după... cifre a avut, de altfel, urmări destul de grave pe plan psihologic, etic, etc.: tinerele „dimensiuni corespunzătoare", lipsite în bună măsură de aptitudini, s-au văzut dintr-o dată titulare de neînlocuit în lotul național și, neexistînd vreo concurență, și-au ridicat mediocritatea la rangul de valoare, au ajuns vedete în sensul rău al cuvîntului deraind astfel de la conduita sportivului de performanță. Exemplele sînt binecunoscute, așa că ar fi inutil să irosim acest spațiu cu ele.

Preocuparea pentru creșterea taliei — **strins legată însă de valoare** — este un element pozitiv și se bucură de atenție deosebită pe plan internațional, în urma modificărilor aduse în ultima vreme regulamentului (îndeosebi trecerea mîinilor peste fileu la blocaj). Din datele pe care le avem în legătură cu cele mai bune echipe feminine rezultă clar acest lucru. Formația **U.R.S.S.** are o medie de înălțime de 176,2 cm (la o vîrstă medie de 23,6 ani), **Japonia:** 177,5 cm — 21,1 ani, **R.P.D. Coreeană:** 171,6 cm — 21,2 ani, **Polonia:** 175,1 cm. — 25,4 ani, **R.D.G.:** 177,3 cm — 23,1 ani, **Cehoslovacia:** 175,8 cm — 22,7 ani, **Bulgaria:** 174,2 cm — 23,2 ani. La turneul de la Constanța, echipa noastră feminină a corespuns oarecum pe planul cifric (173,6—20,2). Rezultatele însă s-au situat sub nivelul așteptat. De aceea, **cred că în selecția pentru lotul reprezentativ nu trebuie să ne cramponăm neapărat de aceste cifre** (atunci cînd prin ele însele nu spun nimic) **în detrimentul valorii.**

De pildă, **coreencele au o jucătoare de bază în căpitana Kim Sin Bok, deși aceasta nu are decît 1,65 m (23 ani),** în schimb ARE O SĂRITURĂ SPECIFICĂ ÎN ÎNĂLȚIME DE 1,05 m (!). Un alt exemplu asemănător ar fi jucătoarea Kristin Schrade (R.D.G.), iar la noi a fost Sonia Colceru.

Pentru a rămîne tot în sfera selecției în loturile naționale, am aduce aici exemplul tehnicienilor din R.D.G. și în principal ai clubului Dynamo Berlin.

Antrenorul Einert a selecționat 6 jucătoare tinere, cu CALITĂȚI și cu o talie de peste 1,85 m, pe care le verifică în numeroase turnee puternice și dintre care își propune pînă în mai 1970 să titularizeze două. De asemenea, un experiment interesant se face la clubul Dynamo, unde au fost aduse din toată țara tinere cu talie corespunzătoare (1,75—1,85 m) și APTITUDINI pentru volei, în vîrstă de 14—16 ani.

În cadrul clubului li se asigură un program special de pregătire, cazare și masă, desfășurînd acolo și activitatea școlară (urmînd cursurile unei școli speciale). Asemenea metode de selecție și pregătire mi se par demne de luat în seamă.

Gh. CONSTANTINESCU
antrenor emerit

V-AȚI GÎNDIT LA PRIETENII PATINAJULUI?

● Printre iubitorii de patinaj din Miercurea Ciuc ● Suprafața de gheață se va mări ● Cine se îngrijește de copii? ● Concursuri, da! Echipament, ba!

De la Tușnad-Băi am plecat spre Miercurea Ciuc, oraș cu o veche tradiție în sportul patinelor. ACI SE LUCREAZĂ LA RIDICAREA UNUI PATINOAR ARTIFICIAL ACOPERIT, care va fi dotat cu cele mai moderne instalații. Marea sală este amplasată pe locul fostului complex sportiv Avîntul, ocupînd și o parte din pista de viteză — singura de dimensiuni olimpice de pînă acum, din țara noastră. Cel mai important teren de activitate al viteziștilor fiind înghițit de marea construcție (CARE VA FI DATĂ ÎN FOLOSINȚĂ ÎN TOAMNA ANULUI 1970), se pune întrebarea: unde se vor desfășura, pînă atunci, în condiții corespunzătoare concursurile și antrenamentele sportivilor din Ciuc? Ce li se oferă, în schimb, iubitorilor de patinaj și hochei din localitate?

Se pare că centrul de greutate al activităților pe gheață se va deplasa pe terenurile de la Minerul, pe cele ale asociației Voința, ale Școlii de la Șumulea și la complexul sportiv al Liceului.

Toate aceste terenuri urmînd A FI TRANSFORMATE ÎN PATINOARE NATURALE. În plus, SPORTIVII DE PERFORMANȚĂ ȘI SIMPLII IUBITORI AI PATINAJULUI VOR BENEFICIA DE PATINOARUL DIN CENTRUL ORAȘULUI ȘI DE CELE DOUĂ PISTE DE VITEZĂ — de 300 m — care vor fi amenajate imediat ce timpul o va permite.

UN PROGRAM BOGAT PENTRU COPII

— Știm că tineretul din orașul dv. este îndrăgostit de gheață. Ce îi oferiți în această iarnă? ne-am adresat cu această întrebare tovarășului Andrei Ioanovici, metodist la C.J.F.F.S. Harghita.

— Concursuri și concursuri... *a sunat răspunsul.* Vom avea o serie întreagă de competiții, începînd cu copiii de clasa I pînă la cei de vîrsta junioratului. Dintr-un punct de vedere, consider că programul nostru este destul de încărcat și este posibil ca el să nu poată fi realizat în întregime.

— De ce?

— În primul rînd, continuă tov. Ioanovici, sîntem încă la discreția vremii. O iarnă mai caldă ne-ar frîna serios activitatea. Apoi, NU SÎNT MATERIALE DE CONCURS ÎN NUMĂR SUFICIENT ȘI DE CALITATE CORESPUNZĂTOARE, iar numărul de antrenori și instructori voluntari nu satisface necesitățile.

— Tocmai voiam să abordăm problema atragerii tinerilor și copiilor în patinaj. Cine îi învață să patineze corect?

— Din păcate, așa cum spuneam, insuficiența cadrelor de instructori face ca foarte mulți copii să învețe tehnica patinajului la întîmplare. Aceasta frînează talentul natural al multora dintre ei, ducînd la deprinderi greșite, La ora actuală avem doar doi antrenori calificați: *Eva Rakosi* la artistic și *Andrei Molnar* la viteză. Nu este totuși o lipsă imposibil de remediat. Vom organiza cursuri de instructori voluntari, pentru a asigura cadrele pedagogice cu pregătire necesare în patinaj. Cît privește materialele sportive...

Am căutat să ne convingem de valabilitatea celor aflate din discuția de mai sus, în privința situației mai puțin îmbucurătoare a dotării cu materialele necesare practicării patinajului de concurs sau cel de agrement. Pentru aceasta am făcut o vizită la magazinul „Turistul" din centrul orașului. Aflăm de la vînzătoarea Rozalia Both că din magazin lipsesc ghete și patine de „artistic" pentru copii de 6—7 ani — deci cele mai solicitate — precum și patinele de hochei nr. 40—43. Lipsesc, de asemenea: puloverele, bluzele de vînt din relon, treninguri, ca și alte articole strict necesare activității sportive de iarnă.

— Credeți că, mai tîrziu, vor veni?

— Noi am comandat de mult și așteptăm, *ne răspunde interlocutoarea cu o undă de îndoială în glas.* Sîntem la mîna depozitului...

Oare unitățile de producție nu pot satisface cantitățile cerute, sau — dacă ele există — pentru ce nu sînt livrate consumatorilor?

Iată o întrebare pe care n-am mai adresat-o nimănui în Miercurea Ciuc, fiindcă problema se cere rezolvată în alte sectoare. Este, de altfel, o temă pe care o vom relua în coloanele ziarului nostru.

Tr. IOANIȚESCU

jucătorul nr. 13

MOTIVĂRI

Unui antrenor i se cer multe calități, dar pe una o consider principală: luciditatea de a interpreta just și obiectiv rezultatele obținute de sportivii pregătiți de el. În felul acesta va putea, în consecință, să remedieze adevăratele lipsuri și să perfecționeze ce este bun. De aceea m-a mirat cînd, după primul joc disputat de reprezentativa noastră feminină de handbal în R.F.G., antrenorul echipei, V. Gogiltan, a motivat că printre cauzele înfrîngerii au fost curățenia parchetului, lumina și arbitrajul „curios". Se poate, dar cum explici că la pauză echipa noastră conducea, cînd se știe că surprizele te influențează la începutul jocului, apoi te acomodezi sau nu. La fel de curioase am găsit motivările înfrîngerilor selecționatei de junioare în R.D.G., prin culoarea galbenă a parchetului, a mingii vopsită în negru și alb și a derutei portărițelor prin faptul că porțile erau hașurate cu roșu-alb (!?). Nu cunosc motivările eșecurilor echipei de tineret în turneul din U.R.S.S. Poate va fi faptul că s-au întîlnit cu echipe de club și nu cu selecționate?

Să lăsăm glumele. Carențele echipei de senioare și de tineret s-au văzut foarte clar la jocurile disputate în turneul din „Cupa Carpați" de la Cluj. Ambelor echipe le-au lipsit conducătorii de joc, în adevăratul sens tactic, care să știe să aplice, la momentele oportune, cele mai bune soluții. Din acest motiv nu s-au exploatat calitățile jucătoarelor de la 9 m, nici ale pivoților, una din armele de bază, atunci cînd ai asemenea jucătoare și noi le avem.

La lotul de senioare a jucat, pe post de conducător, Tanța Ilie care este o foarte bună executantă pe post de inter, dar care în acest rol a fost o simplă „pasatoare" de mingi. Știu că în acest post au jucat și au dat rezultate bune A. Șramko și cu perspective E. Neghină. De ce nu au fost ele pregătite pe acest post, nu știu. La lotul de tineret situația se repetă cu Popa Maria și nu este prezentă Papa Steliana care, în jocurile disputate în vară, a arătat calități deosebite. Bănuiesc că aceste roluri din echipă nu sînt clare în concepția celor doi antrenori — V. Gogiltan și E. Barta, prin specificul calităților cerute și aportul indirect, ei preferind jucătoare care „trag tare la poartă". Din păcate rar găsim în realitate jucători care să tragă tare cu brațul dar și cu inteligența!

A doua carență, la fel de clară și de importantă, a fost aplicarea defectuoasă a apărării 4:2. Nefiind pregătite precis mișcarea jucătoarelor și sarcinile fiecărui post, precum și tehnica de bază, s-au observat dese confuzii ivite în joc și ezitări de care profitau, marcînd goluri, echipele adverse. Apărarea este o problemă de organizare și disciplină tactică și aceste două trăsături de bază le-au lipsit echipelor noastre pentru că nu au fost pregătite în acest sens.

Cu toate că cele trei reprezentative — de junioare, tineret, senioare — în turneele făcute recent în străinătate s-au întors cu înfrîngeri, nu găsesc că trebuie să disperăm. Handbalul feminin are elementul uman necesar de bună calitate, tînăr și de perspectivă. Ce lipsește este claritatea în pregătirea echipelor și multă, multă luciditate și obiectivitate în analiza rezultatelor. Acestea se cer nu numai antrenorilor responsabili ci, deopotrivă, și conducerii federației de handbal.

D. POPESCU-COLIBAȘI

3500 DE STUDENȚI ÎN TABERE ALPINE

(Urmare din pag. 1)

ne sportive cu larg caracter aplicativ.

44 TABERE REZERVATE VACANȚEI STUDENȚILOR

Evident că **în contextul vieții de tabără vor fi prezente și alte activități,** DIFERITE JOCURI DE CABANĂ, EXCURSII ÎN PERIMETRUL STAȚIUNILOR ÎN CARE S-A FĂCUT POPAS, alese cu predilecție dintre acelea care oferă posibilități de practicare nu numai a schiului, ci și patinajului, alpinismului, sănioșului și chiar bobului.

De subliniat faptul că **stațiunilor de pe valea Prahovei** — într-un fel consacrate ca gazde ale taberelor studențești, **Bușteni și Predeal — li se alătură, anul acesta, cîteva de pe valea Oltului (Govora, Călimănești și Căciulata),** precum și altele din zona centrală a țării, de pe versantul vestic al Carpaților — **Lacul Roșu și Borsec.**

În aceste tabere alpine, 44 LA NUMĂR, VOR FI CUPRINȘI APROAPE 3 500 DE STUDENȚI, **după o planificare echitabilă, care a căutat să ofere prilejul de a se bucura de ele reprezentanții** TUTUROR **centrelor universitare.**

„TURNEUL VACANȚEI" ÎNTREPRINS DE ANSAMBLUL DE ESTRADĂ AL CASEI DE CULTURĂ A STUDENȚILOR

O surpriză pentru participanții la tabere: **ansamblul de estradă al Casei de cultură a studenților va efectua un mare „turneu al vacanței".** Cu acest prilej VA FACE POPAS ÎN TOATE TABERELE SUSȚINÎND PROGRAME ARTISTICE și, mai mult, **oferind... microfonul celor ce se vor încumeta să apară pe scenă în postura mai puțin obișnuită de soliști de muzică ușoară.** Poate, cine știe de unde sare iepurele!...

REVELIONUL STUDENȚESC 1970

Cît privește „Revelionul studențesc 1970", Biroul de turism pentru tineret a încheiat o serie de contracte cu diverse stațiuni și cabane de munte. Nu începe nici o îndoială că din programul Revelionului **nu vor lipsi nici unele acțiuni cu caracter sportiv** — de pildă CARAVANE PE SCHI, CONCURSURI DISTRACTIVE DE SĂNIUȘ ș.a. **Sînt vizate în direct cabanele Gîrbova, Piriul Rece, Poiana Neamțului, Gîtul Berbecului** precum și stațiunile **Predeal, Govora, Călimănești-Căciulata și Izvorul Mureșului.**

EXCURSII PESTE HOTARE

În fine, o parte dintre studenți vor efectua excursii peste hotare, la Budapesta, Varșovia, Moscova și Leningrad, după cum studenți din Ungaria, Polonia și Uniunea Sovietică vor fi — de Revelion — oaspeții colegilor lor din România.

Așadar, în totul, o vacanță studențească bogată în posibilități de a petrece cît mai plăcut (și mai util în același timp) zilele dinaintea bătăliei pentru examene...

AUTOMOBILISM ȘI CARTING

Automobil Clubul Român, în colaborare cu Școala de șoferi amatori București, organizează duminică în Capitală o demonstrație de îndemînare automobilistică, la care își vor da concursul elevi ai școlii de șoferi, conducători amatori și piloți fruntași cu mașini speciale (Renault 8 Gordini). Demonstrația va avea loc între orele 11 și 13, pe una din străzile din vecinătatea Consiliului Popular al Sectorului 8 (Banu Manta). În deschidere, este programată o întrecere de miniautomobilism rezervată tinerilor de la cercurile de carting de la liceul „Ion Neculce" și Palatul Pionierilor.

LOTO — PRONOSPORT

TRAGERILE REVELIONULUI 1970

La concursul special Pronoexpres al Revelionului din 1 ianuarie 1970 puteți cîștiga în număr NELIMITAT: Autoturisme DACIA 1 300, DACIA 1 100, MOSKVICI 408 cu 4 faruri și radio, SKODA 1 000 M.B., TRABANT 601; excursii peste hotare: MEXIC — turneul final al Campionatului mondial de fotbal, Turul Austriei (Viena — Salzburg — Klagenfurt — Graz) de circa 8 zile, Belgrad — Budapesta — Sofia circa 14 zile și numeroase premii în bani. Se extrag 33 de numere. Prețul biletelor 3, 6 și 15 lei.

La tragerea specială Loto a Revelionului din 2 ianuarie 1970 puteți cîștiga în număr NELIMITAT: Autoturisme DACIA 1300, DACIA 1 100, MOSKVICI 408 cu 4 faruri și radio, SKODA 1 000 M.B., TRABANT 601; excursii peste hotare: JAPONIA cu vizitarea Expo „70", Italia (București — Belgrad — Zagreb — Veneția — Parma — Milano — Verona — Padova — Triest — Kesthely — Budapesta — București) de circa 15 zile, Turul Bulgariei circa 5 zile și NISIPURILE DE AUR circa 12 zile și numeroase premii în bani. Se extrag 36 de numere. Prețul biletelor 2, 5 și 15 lei.

Biletele se pun în vînzare miercuri 24 decembrie 1969 — pentru Pronoexpres și vineri 26 decembrie 1969 — pentru Loto. ULTIMA ZI pentru procurarea biletelor este miercuri 31 decembrie 1969 pentru ambele trageri ale Revelionului.

NUMERELE EXTRASE LA TRAGEREA LOTO DIN 19 DECEMBRIE 1969:

EXTRAGEREA I: 23 19 86 24 69 16 46 53 20 70 35 10

Fond de premii: 517 446 lei.

EXTRAGEREA A II-A: 75 2 83 54

Fond de premii: 283 547 lei.

Plata premiilor pentru această tragere se va face astfel: În Capitală: de la 27 decembrie 1969 pînă la 2 februarie 1970. În provincie: de la 31 decembrie 1969 pînă la 2 februarie 1970.

GIMNASTE ROMÂNCE LA PRAGA

Astăzi, la Praga, se va desfășura meciul internațional de gimnastică modernă între echipele Universitatea București și Ruda Hvezda. Din echipa bucureșteană, care a făcut deplasarea, remarcăm pe: Victoria Vilcu, Ileana Nicolae, Cristina Hurezeanu, Marilena Pegulescu, Elisabeta Stoica.

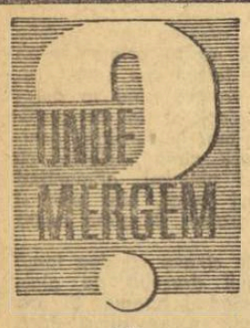

AZI

BASCHET: sala Dinamo, de la ora 17,30: I.C.H.F. — Politehnica București (m. A), Rapid — I.E.F.S. (m. A); sala „I.L. Caragiale", de la ora 16,30: Universitatea — Voința București (f. B), meciuri în cadrul campionatelor diviziionare.

VOLEI: sala Floreasca, de la ora 18: Dinamo — Steaua (m. A); sala Progresul, de la ora 16,00: Progresul — Dinamo (f. A), Progresul — Petrolul Ploiești (m. A), Universitatea — Medicina (m. B).

POPICE: arena Voința, de la ora 16: Voința — Voința Cluj (f. A); arena Constructorul, de la ora 16: Laromet — Rapid (f. A).

MÎINE

BASCHET: Sala Floreasca, de la ora 8: Politehnica II — Politehnica Brașov (f. B), Politehnica — Voința Brașov (f. A), Steaua — Dinamo (m. A), Rapid — Mureșul (f. A); sala Arhitectura, de la ora 10.30: Arhitectura — Olimpia (f. B); sala Progresul, de la ora 9: I.E.F.S. II — Politehnica Iași (m. B), Progresul — Farul (m. B), Progresul — Crișul (f. A); sala Constructorul, de la ora 10: Constructorul — A.S.A. Cluj (f. A), Academia militară — Universitatea București (m. B), meciuri în cadrul campionatelor diviziionare.

VOLEI: sala Giulești, de la ora 9: Flacăra Roșie — Sănătatea Tîrgoviște (f. B), Rapid — C.P.B. (f. A); sala Dinamo, de la ora 9: Viitorul — Politehnica Galați (f. B), Universitatea — Universitatea Craiova (f. B), Spartac — Politehnica Brașov (f. B); sala Constructorul, de la ora 8: A.S.E. — Universitatea Iași (f. B), Constructorul — Voința Constanța (f. B).

POPICE: arena Giulești, de la ora 8: Rapid — Voința (m. A).

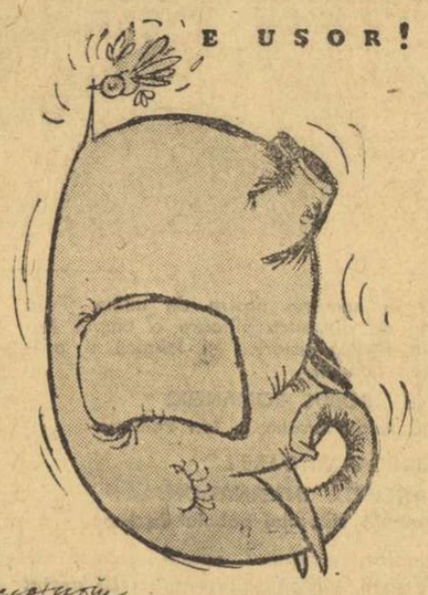

NU E UȘOR SĂ MAI GĂSEȘTI ALMANAHUL SPORTUL DACĂ NU-L PROCURI DIN TIMP

DECEMBRIE LUNA CADOURILOR

tel 14.92.05 14.00.75 zilnic între orele 10-20

VREȚI SĂ OFERIȚI CEL MAI POTRIVIT CADOU? SFĂTUIȚI-VĂ CU MOȘ GERILĂ!
Magazinele vă oferă un larg sortiment de cadouri:
— confecții — dulciuri
— tricotaje — băuturi
— lenjerie — jucării
— încălțăminte — cosmetice
— marochinărie — ceasuri
— articole de sport. — gablonzuri
(3 205)

TOȚI CEI CARE DORESC SĂ DEA SAU SĂ AFLE AMĂNUNTE ÎN LEGĂTURĂ CU MOARTEA MISTERIOASĂ A LUI MARTIN CAPLAN sînt invitați să se adreseze la telefon 12.44.16 sau 14.60.60 unde se vînd bilete pentru spectacolul
VIRAJ PERICULOS
de John B. Priestley
prezentat de TEATRUL BULANDRA în SALA STUDIO (Grădina Icoanei)

Ce ne aduce Moș Gerilă?

La această întrebare vă răspunde magazinul „FAVORIT" din Drumul Taberei
pregătit special pentru dv. cu o bogată colecție de
● Galanterie ● Tricotaje ● Încălțăminte ● Confecții ● Țesături ● Stofe ● Articole de uz casnic ● Articole electrice etc.

Moment ilustrativ pentru stilul fotbalului bulgar: o fază dintr-un recent meci de campionat

CONSTELAȚIA MEXICANĂ

6. BULGARIA: a treia oară consecutiv în turneul final al C.M.

● STARTUL BUN DIN PRELIMINARII ȘI... DUȘUL DE LA VARȘOVIA ● 11 JUCĂTORI DIN 6 ECHIPE ȘI TOTUȘI O FORMAȚIE OMOGENĂ ● O APĂRARE FERMĂ ȘI UN ATAC FĂRĂ ARIPI (LA PROPRIU ȘI FIGURAT) ● UN SERIOS PROGRAM DE PREGĂTIRE PENTRU MEXIC

Învingînd, în meciul decisiv de la 7 decembrie, echipa Luxemburgului, reprezentativa Bulgariei a ocupat primul loc în grupa a VIII-a, calificîndu-se, astfel, pentru a treia oară consecutiv în turneul final al campionatului mondial de fotbal. Succesul reprezentativei bulgare este consecința progresului evident înregistrat de fotbalul din această țară în ultimul deceniu și concretizat în numeroase rezultate de prestigiu obținute pe plan internațional.

Participarea Bulgariei la diferitele ediții ale campionatului mondial a reflectat fidel stadiul de dezvoltare a jocului cu balonul rotund din „țara trandafirilor". Primul start are loc în anul 1934, cînd echipa bulgară nu a constituit un obstacol serios pentru puternicele reprezentative ale Austriei și Ungariei, cărora le-a cedat la scoruri categorice. La a V-a ediție, din 1954, Bulgaria joacă în grupă cu România și Cehoslovacia. Ne aflăm în perioada maturizării fotbalului bulgar și a primilor pași pe calea progresului. Este, însă, abia începutul, și rezultatele se mențin încă negative: cu România 1—3 la București și 1—2 la Sofia; cu Cehoslovacia 1—2 la Sofia și 0—0 la Bratislava.

A cincea participare a națională bulgare la C.M. (ediția din 1962) se soldează cu primul ei mare succes. În preliminarii, Franța și Bulgaria cîștigă, fără dificultate, meciurile lor cu Finlanda. La Paris, francezii se impun cu 3—0, iar la Sofia fotbaliștii bulgari au învins cu 1—0 (în min. 90 prin Iliev). Întîlnirea decisivă de pe stadionul „San Siro" din Milano, revine Bulgariei cu scorul de 1—0, golul fiind opera lui Iakimov. Bulgaria se califică, deci, pentru prima oară în turneul final al Cupei Jules Rimet, dar va ocupa ultimul loc în grupa sa, fiind întrecută de Argentina cu 0—1, de Ungaria cu 1—6 (3 goluri Albert), și terminînd la egalitate (0—0) cu Anglia. Dramatice au fost pentru reprezentativa Bulgariei și preliminariile ediției a VIII-a a C.M. Pe teren propriu, victorii cu 4—0 și 3—0 asupra Israelului și, respectiv, Belgiei, victorie cu 2—1 la Tel Aviv și grea înfrîngere (0—5) la Bruxelles. Din nou, meci pe teren neutru, de data aceasta la Florența. Este anul de aur al lui Asparuhov, care în decurs de un minut, înscrie două goluri belgienilor. Scor final: 2—1. Bulgaria este din nou finalistă, dar în Anglia are, în grupă, formații puternice (Brazilia, Ungaria și Portugalia), în fața cărora pierde, respectiv cu 0—2, 1—3, 0—3.

În preliminariile actualei ediții a C.M., Bulgaria a avut ca adversare formațiile Olandei, Poloniei și Luxemburgului. Selecționata Bulgariei a susținut primele trei întîlniri pe teren propriu, înregistrînd tot atîtea victorii, dintre care cea mai dificilă cu... Luxemburgul. Înfrîngerea suferită la Varșovia, cu Polonia (0—3) a fost urmată de măsuri urgente în vederea ultimei confruntări cu Luxemburgul. Fără să strălucească în această întîlnire, reprezentativa Bulgariei a reușit, totuși, să-și adjudece victoria (3—1) care i-a deschis drumul spre Mexic.

Deși alcătuită din jucători provenind din 6 echipe, reprezentativa Bulgariei prezintă, totuși, o formație omogenă, bine sudată, întrucît în ultimii ani a suferit puține modificări. Îmbunătățirea tehnicii individuale a jucătorilor a permis celor ce operează în centrul terenului să stăpînească bine această parte a cîmpului de joc și să inițieze frecvent atacuri. Apărarea a constituit compartimentul cel mai bun al echipei. Exceptînd meciul de la Varșovia (cu Polonia), reprezentativa Bulgariei a primit puține goluri în ultimii ani. Linia de atac — în ciuda prezenței excelenților Asparuhov, Bonev și Iakimov — a dat mai mult de lucru antrenorilor. În lipsa unor extreme de valoare, s-au utilizat, în aceste posturi, înaintași centrali, dar fără rezultat. Iată de ce majoritatea golurilor înscrise în ultimii ani de națională Bulgariei sînt opera jucătorilor ce evoluează pe posturile de atacanți centrali.

În altă ordine de idei, reprezentativa Bulgariei continuă să fie deficitară la capitolul surpriză. Jucătorii organizează lent acțiunile de atac, țin excesiv mingea, unii componenți dovedesc o slabă eficacitate. Asupra acestor lipsuri va fi concentrată atenția antrenorilor în perioada pregătirilor pentru Mexic.

Problema pregătirilor a constituit, de altfel, obiectul unei minuțioase dezbateri în ultima plenară a federației de specialitate. Aceasta a trasat unui grup de lucru, alcătuit din specialiști, tehnicieni, psihologi, colaboratori științifici și medici, sarcina de a întocmi planul de pregătire a fotbaliștilor, folosind experiența jocurilor olimpice din Mexic. Problema aclimatizării fiind foarte importantă, selecționabilii vor petrece, probabil, o bună bucată din timp la baza sportivă de mare altitudine Belmeken din munții Rodopi.

În ce privește desfășurarea campionatului republican, după toate probabilitățile, acesta va fi întrerupt după 9 sau 10 etape din retur.

Iată numele fotbaliștilor bulgari care au evoluat în preliminariile actualului campionat mondial: portari — Simeonov (J.S.K. Slavia — 23 ani, 24 selecționări în națională „A"), Filipov (fundaș — 23), Șalamanov (J.S.K. Slavia — 28, 23). Pețev (Levski-Spartak — 27, 36), Ivkov (Levski-Spartak — 23, 2), Gaganelov (Ț.S.K.A. — 28, 36), Abadjov (Levski-Spartak — 21, 3), mijlocași — Penev (Ț.S.K.A. — 24, 37), Iakimov (Ț.S.K.A. — 28, 52), T. Kolev (J.S.K. Slavia — 27, 5), înaintași — Dermendjiev (Trakia — 28, 29), Bonev (Lokomotiv Plovdiv — 22, 18), Asparuhov (Levski-Spartak — 26, 41), Jekov (Ț.S.K.A. — 25, 18), Kotkov (Levski-Spartak — 31, 15), Popov (Trakia — 25, 11), Mitkov (Levski-Spartak — 26, 7), Kotev (J.S.K. Slavia — 24, 2), A. Mihailov (J.S.K. Slavia — 20, 2), Marasliev (Ț.S.K.A. — 22, 1).

Antrenori: Ștefan Boșkov și Iancio Arsenev.

Toma HRISTOV

GRUPA a VIII-a

Olanda — Luxemburg 2—0; BULGARIA — Olanda 2—0; Olanda — Luxemburg 4—0; Polonia — Luxemburg 8—1; BULGARIA — Luxemburg 2—1; Olanda — Polonia 1—0; BULGARIA — Polonia 4—1; Polonia — Olanda 2—1; Polonia — BULGARIA 3—0; Luxemburg — Polonia 1—5; Olanda — BULGARIA 1—1; Luxemburg — BULGARIA 1—3.

CLASAMENT

1. Bulgaria	6	4	1	1	12— 7	9
2. Polonia	6	4	0	2	19— 8	8
3. Olanda	6	3	1	2	9— 5	7
4. Luxemburg	6	0	0	6	4—24	0

fotbal

TUR DE ORIZONT LA SFÎRȘITUL SEZONULUI DE TOAMNĂ

APOGEUL ȘI PRĂBUȘIREA CAMPIONILOR

Lupta pentru culmile fotbalului este prea epuizantă ca să poți relua urcușul an de an. Nu știu de ce îmi vine în minte, cînd mă gîndesc la această ascensiune pe vîrfurile fotbalului, la performanța de neuitat a lui Tensing și Hillary care au cucerit, primii, Everestul, dar care nu s-au mai reîntors niciodată acolo sus, unde au rămas doar cîteva minute. Am văzut pe Manchester United, care a urcat sus de tot, ca în anul următor să se prăbușească pînă la poziția 11 în campionatul Angliei, iar în prezent să fie pe locul 12... Am citit despre F.C. Nürnberg care, din campion în liga I, a ajuns, în anul următor, în liga a II-a... Am urmărit pe Milan în performanța ei supremă pînă la titlul de cea mai bună echipă din lume, ca la o lună să înregistreze eșecuri după eșecuri. Să fie oare implacabilă prăbușirea, după marea cucerire a unui titlu? Un antrenor îmi spunea, în vară, că tributul unui campionat se plătește implacabil, ca un destin... Un pic de adevăr este, desigur, căci goana după un campionat, sau performanța în Cupa campionilor europeni aduc o mare uzură. FĂRĂ VALORI ȘI, MAI ALES, FĂRĂ REZERVE CARE SĂ LE POATĂ ÎNLOCUI ÎNTR-ADEVĂR, SCADENȚA POLIȚEI CÎȘTIGĂRII TITLULUI ESTE IMINENTĂ...

Dar, oare, putem accepta resemnați această stare de lucruri, fără nici o împotrivire? Nu cumva metoda: „Laisser faire, laisser passer" adoptată și în fotbal uneori, este depășită pentru că azi există mijloace suficiente pentru a opri degringolada campionilor?

PE PISCURI, NU SE STĂ MULT?

Acestea ne-au fost gîndurile cînd am luat cunoștință de eșecurile campioanei noastre, U.T.A. Au existat simptome, ce păcat însă că n-au fost luate în seamă la timp. La 2 octombrie, echipa noastră campioană a fost eliminată din competiția europeană. Iar din textul cronicii respective puteam descifra cîteva simptome elocvente: „...ACOLO, ÎN TEREN, SE PETRECEA O TRAGICOMEDIE LA CARE JUCĂTORII ECHIPEI NOASTRE CAMPIOANE PRIVEAU PUR ȘI SIMPLU, CA NIȘTE SPECTATORI DETAȘAȚI DE PROPRIUL ROL. Nimeni nu gîndea, nimeni n-a intervenit pentru a dărui un dram de înțelepciune..." Deci, o stare de vid mintal și afectiv comună stărilor subnormale și care trebuia să alarmeze. Fusese, însă, doar o stare de moment, declanșată de niscaiva factori externi jocului, sau o stare consecutivă unor acumulări nocive în sistemul neuro-endocrin?

Analizînd pregătirile echipei U.T.A., reluate după o lună de la cucerirea titlului de campioană, antrenorul emerit C. Braun-Bogdan remarca următoarele: **„Antrenamentele se desfășoară conform planificării. LIPSESTE ÎNSĂ LUCRUL CEL MAI IMPORTANT: TERENUL DE ANTRENAMENT, sau cel puțin un teren viran, antrenamentele efectuîndu-se pe porțiuni mici, între pomi (staționea balneară Moneasa — n.n.). Este o mare greșeală că medicul nu se află permanent cu echipa în cantonament, venind pentru control o singură dată. Orele de muncă practică, efectuate de antrenorii Dumitrescu și Reinhardt, ajung la 16 sau pînă la 18 săptămînal".**

DE CE N-A REZISTAT U.T.A.?

Putem să ne închipuim că potențialul echipei arădene a rămas intact și că se putea pleca, astfel, la reluarea campionatului, mai departe? După efortul făcut de echipă, peste valoarea ei, pentru obținerea titlului de campioană, era de așteptat să existe consecințe, mai ales în sistemul nervos, o uzură care trebuia înlăturată. Vacanța de o lună îndepărta oarecum urmele oboselii, dar ANTRENAMENTUL TREBUIA SĂ REPUNĂ ÎN FUNCȚIE POTENȚIALUL OPTIM. Lucrurile s-au luat prea ușor.

Iată cîteva dovezi.

„Etapa I — 17—23 iunie — va fi pentru pregătire fizică pură, cu accent pe rezistență și forță" — conspecta antrenorul în planul său.

S-a plecat deci de la ideea că REFACEREA S-A REALIZAT TOTAL ÎN LUNA DE CONCEDIU ȘI CĂ LA STADIUL PREGĂTIRII, JUCĂTORII ERAU GATA DE A FI PUȘI ÎN FORMĂ ÎN SCURT TIMP. Aceasta o dovedește și plecarea în turneul din Belgia (între 5.VII — 12.VII) după o pregătire extrem de redusă și de intensă.

Acolo însă s-au semnalat o serie de simptome ale nerestabilirii potențialului normal.

La reluarea campionatului, ACESTE SIMPTOME AU CONTINUAT. La 31 august, U.T.A. — Crișul 2—0 și cronicarul „Sportului" scria: „Gazdele au atacat dezinvolt, cu siguranță, cu plăcerea de a construi. Era o mare diferență față de modul crispat cu care au abordat meciul cu Dinamo Bacău și pe linia reprizei a doua din meciul victorios cu Steaua".

Cu alte cuvinte, o comportare discontinuă.

Și simptomele negative se înlănțuiesc treptat, persistent, DOVEDIND CĂ AVEM O ETIOLOGIE DE FOND.

La 17 septembrie, U.T.A. — Legia Varșovia 1—2.

Același cronicar scria:

„Jucătorii din Arad au evoluat în continuare anchilozat: pasele nu se legau, purtătorul balonului nu era sprijinit prin demarcări rapide..." Simptomele de slăbiciune fizică erau evidente, iar rezultatul oglindea fidel funcționalitatea. Cronicarul se întreba, pe bună dreptate, poate mai bănuitor ca antrenorul: „Diferența netă din teren, favorabilă oaspeților, s-a datorat sau nu formei de moment a echipei campioane?"

La 21 septembrie, Farul — U.T.A. 3—1 (3—0).

Citim în SPORTUL: „În fața impetuoșilor constănțeni, fotbaliștii din Arad au fost ca NIȘTE ȘCOLARI TIMIZI care știu bine lecția, dar care se «BLOCHEAZĂ» EMOȚIONAL tocmai atunci cînd trebuie să spună profesorului rezolvarea problemei". De astădată se remarcă un simptom clasic al stărilor anormale neuropsihice, acea crispare remarcată deja la primul meci acasă, cu Dinamo Bacău. În plus, au intervenit și accidentele specifice oboselii sau tensiunii nervoase. U.T.A. a abordat, deci, meciul de la Varșovia, în aceste condiții, în care SIMPTOMELE ÎN LOC SĂ SE REDUCĂ, SE AGRAVAU dar ele nu constituiseră un mijloc de diagnostic pentru luarea unor măsuri de înlăturare.

Și atunci, în meciul cu Legia, de la Varșovia, cînd a intervenit un „stress", echipa s-a prăbușit, ca un bolnav într-o ultimă criză.

Putem afirma, pe bună dreptate, că metoda tradițională a „așteptării" ca o echipă să iasă singură din criză era suverană la noi, ca și la Benfica Lisabona, Manchester United, F.C. Nürnberg, F.C. Nantes, și chiar A.C. Milan...

Sîntem convinși că de la primele simptome trebuiau luate măsuri preventive de către antrenori și nu să se aștepte „criza". Există azi mijloace pentru a evita stările de suprasolicitare, dar nu sînt bine folosite. De aceea sperăm că exemplul actualei campioane să ducă la introducerea unor metode moderne în pregătirea viitorilor campioni care, inevitabil, suferă „loviturî" mai mari decît o echipă din mijlocul clasamentului.

prof. Nicolae PETRESCU
antrenor federal

RÎNDURI CONSACRATE „SCHIMBULUI II"

Acum, după ce prima echipă a țării a reușit o performanță mult apreciată și comentată, solicitînd cea mai mare parte a... conului de lumină și de interes, aducerea pe ordinea de zi a problemelor garniturilor olimpice-tineret ni se pare o obligație firească.

La ce concluzii ne conduce noua existență a acestor două loturi?

În afara încredințării lor unui nou tandem de antrenori, Mărdărescu - Nuțescu, în locul cuplului Schileru - Drăgușin, primii moștenindu-i pe secunzi în urma rezonantului fiasco din finala turneului balcanic, viața loturilor olimpice și de tineret prezintă cîteva caracteristici demne de remarcat.

Este vorba, în primul rînd, de existența unui trunchi comun ambelor loturi, reprezentat de o serie de jucători tineri valoroși CARE AU ÎMBRĂCAT (SAU POT ÎMBRĂCA) TRICOUL CELOR DOUĂ ECHIPE: Oprea, Bădin, Popovici, Dumitru, Tătaru, Neagu etc. (La sfîrșitul sezonului de toamnă, unii dintre ei au intrat și în vederile echipei naționale. **În funcție de randamentul pe care îl vor da în perioada următoare, acești tineri vor fi cooptați în lotul pentru Mexic, sau vor rămîne, în continuare, în lotul olimpic-tineret).** Componența acestor loturi, ca și sarcinile de lucru... confuz asemănătoare, ne conduc la ideea că pînă acum a fost, de fapt, vorba de aceeași unitate cu două firme diferite. Iată de ce ne vom permite să vorbim în aceste rînduri despre un singur lot, cel olimpic-tineret.

CE A REALIZAT ACEST LOT?

Pe planul randamentului imediat (decisiv, din păcate, și în cazul victoriilor și în cel al înfrîngerilor), lotul olimpic-tineret are la activ două victorii și un meci nul, rezultate care atestă componența valoric bună a lotului.

Întrebîndu-l pe antrenorul Mărdărescu care este statutul de existență și de proiecte al lotului, dînsul ne-a dat următoarele răspunsuri:

1) Încadrarea jucătorilor tineri, „care vin", în concepția de joc a echipei naționale. În ideea de a putea fi oricînd, la nevoie, promovați în prima echipă a țării.

2) Călirea tineretului în partide internaționale („obișnuirea lui cu tricoul tricolor" — exprimare sugestivă a antrenorului, pe care o transcriem).

3) Cristalizarea unui nucleu de formație olimpică în vederea abordării preliminariilor Olimpiadei de la München.

4) Formarea echipei de tineret care-și va disputa șansele în viitorul turneu balcanic.

Raportînd realizările la proiecte, ne dăm seama că **în afara „punctului 1" (de fapt, cel mai important), îndeplinit în oarecare măsură prin trecerea lui Dumitru și Neagu în vederea antrenorilor echipei naționale** (să nu uităm, însă, că aici cele mai mari merite le au chiar Dumitru și Neagu, buni sau foarte buni în partidele de campionat), **celelalte proiecte se află încă în faza de deziderate.**

Astfel, cele trei jocuri internaționale sînt mai mult un simbol pentru intenția de aclimatizare a tineretului cu jocurile dificile cu echipe străine. Despre călire în întreceri internaționale se poate vorbi atunci cînd ai în picioare cel puțin 8—9 asemenea meciuri. **Trei partide asigură, cel mult, completarea unei rubrici din agenda federației.**

Crearea unui schelet de formație olimpică, ca și formarea echipei de tineret se vor realiza, după toate probabilitățile, în primăvară.

Rămîne ca turneul de iarnă, anunțat, la un moment dat, în Australia și reproiectat, se pare, în alte zone geografice, să ajute la desemnarea — din lotul olimpic-tineret — a unor noi elemente susceptibile pentru voiajul mexican din mai.

M. POPESCU

NEPREZENTAREA JUNIORILOR DUCE LA SUSPENDAREA ECHIPEI DE SENIORI

Comisia centrală de competiții și disciplină a Federației române de fotbal, în ultima sa ședință a reanalizat cauzele nedisputării meciului Nicolina Iași — Fulgerul Dorohoi, din campionatul republican al juniorilor și școlarilor. Comisia a găsit ca neîntemeiate motivele invocate de echipa Fulgerul Dorohoi și, în consecință, a hotărît ca meciul respectiv să fie omologat cu rezultatul de 3—0 în favoarea formației Nicolina Iași. De asemenea, conform regulamentului, echipa de seniori Fulgerul Dorohoi, participantă în campionatul diviziei C, a fost sancționată cu suspendarea pe un meci oficial în organizare pe teren propriu.

SECVENȚE CLUJENE

● Deși campionatul s-a încheiat de două săptămîni, „șepcile roșii" continuă antrenamentele. Din nefericire, antrenorul lor principal lipsește. *Șt. Cîrjan*, atît de încercat în această toamnă, se află din nou în spital. În această situație, ședințele de antrenament se desfășoară sub bagheta „secundului", *Silviu Avram*.

● Paralel cu antrenamentele, *Nește* (anul VI medicină generală), *Mustățea* și *Oprea* (anul V științe economice) se pregătesc intens pentru ultima sesiune de examene. Toți sînt animați de un singur gînd: să treacă cu brio și peste acest ultim hop. Deși în 1970 vor termina cursurile universitare, nici unul nu intenționează să plece de la „U".

ATAC FRONTAL AL SEZONULUI DE SCHI!

(Urmare din pag. 1)

iar altele existente, organizate de diferite departamente, vor fi efectiv sprijinite de activiști ai F.R.S.B. și ai comisiilor județene de specialitate: OLIMPIADA DE IARNĂ A ELEVILOR (U.T.C.), CAMPIONATUL ȘCOLILOR PROFESIONALE, CAMPIONATELE ȘCOLILOR SPORTIVE, CAMPIONATELE UNIVERSITARE, CUPA U.A.S.R., CUPA UNIRII ȘI CUPA „16 FEBRUARIE" (U.G.S.R.), Cupa „ȘOIMII BÎRSEI" și acțiunea **turistico-sportivă de iarnă pentru copii, intitulată** „AVALANȘA", organizată de Consiliul județean al organizației pionierilor Brașov, în colaborarea cu Inspectoratul școlar Brașov, și **concursurile pentru obținerea insignei de schior** „FULGUL DE ZĂPADĂ" **pe trei grade (aur, argint și bronz)** organizate de F.R.S.B. prin comisiile județene de schi.

O TABĂRĂ PENTRU CEI MAI BUNI ELEVI SCHIORI

În vacanța de primăvară 1970, F.R.S.B. va organiza o tabără centrală de pregătire, pentru cei mai buni elevi schiori, care să contribuie la ridicarea lor tehnică. Elevii vor fi recrutați de la școlile sportive cu secții de schi și de la cele două licee cu clase de schi (Predeal și Sinaia) pe baza rezultatelor obținute în concursurile programate în această iarnă.

APROAPE 30 000 PERECHI SCHIURI ÎN CIRCUITUL COMERCIAL

În 1969, C.I.L. Reghin a livrat comerțului 13 000 perechi schiuri, iar în 1970 se vor mai livra încă din primele zile ale anului, alte 16 000 perechi, fabricate în 10 sortimente (8 pentru probele alpine, 1 pentru fond și minischiuri). Dintre acestea, **majoritatea sînt accesibile valoric schiorilor medii, juniorilor și copiilor.**

Pentru schiul de performanță s-a realizat și va fi produs în serie în 1970 un nou sortiment de schiuri din metal pentru probe alpine, schiul de fond „Săgeata zăpezii" (care se află deja în magazine) și se va realiza și prototipul schiurilor de sărituri.

În acest fel, producția indigenă, la care se adaugă cantitățile de materiale din import aflate în circuitul comercial (schiuri, bastoane, legături) va încerca și credem că va reuși să satisfacă toate gusturile, atît sub raportul calității, cît și al varietății sortimentelor. Rămîne o „problemă" repartizarea teritorială a „șarjelor" elaborate de industrie, astfel ca toate județele, cu pondere pentru cele de munte, să aibă la timp și în cantități suficiente materialele atît de căutate.

O NOUĂ PÎRTIE DE SCHI LA BAIA SPRIE

Orașul Baia Sprie se va îmbogăți, începînd cu anul 1970, cu o pîrtie de schi realizată din inițiativa și fondurile locale. PE MARGINE VA FI INSTALAT UN SCHI-LIFT **construit cu concursul organelor locale.** În prezent se fac eforturi ca pînă LA 1 IANUARIE 1970 NOUA PÎRTIE SĂ FIE ILUMINATĂ CU NEON.

Această splendidă inițiativă, care dovedește dragoste pentru sporturile iernii, este completată și de inițiativa organizării unui mare concurs pentru copii în localitate, pentru care sculptorul VIDA GHEZA (artist al poporului) a realizat trei cupe cioplite în lemn cu care intenționează să distingă pe cîștigători. De unde se vede că, acolo unde inimile bat pentru un sport, se găsesc și mijloace și oameni care să-l sprijine.

La Brașov, Consiliul județean al organizației pionierilor, cu sprijinul larg al vînătorilor de munte, organizează în noul sezon, începînd chiar cu vacanța de iarnă a elevilor, activități în cadrul „Cercului micilor vînători de munte" (schi-alpinism-orientare turistică).

La Zărnești și Bran, primăriile locale, în intenția de a stimula activitatea turistică și sportivă, **au luat măsura de a contracta și instala cîte un schi-lift portabil la cabana „Gura Riului" (Zărnești) și pe o pîrtie ce se va alege în Bran.** În acest fel, amatorii de schi, poate chiar de performanță, găsesc lîngă casă ceea ce adeseori trebuiau să caute tocmai la Poiana Brașov.

ÎN JUDEȚUL SUCEAVA...

...s-au luat măsuri pentru pregătirea sezonului sportiv de iarnă. S-au alocat fonduri pentru procurarea materialelor, la școli și centre, s-au pregătit condițiile pentru o bună funcționare a celor de la Iacobeni și Gura Humorului. Ce păcat că acestei splendide inițiative nu îi răspund la fel și tinerii specialiști. La aceste centre sînt așteptați doi absolvenți I.E.F.S. cu specializare schi, dar „amatorii" nu se grăbesc, deși ar găsi cele mai bune condiții și în primul rînd MESERIA pentru care s-au pregătit în patru ani de facultate.

PUNCT FINAL ÎN SEZONUL COMPETIȚIONAL AL ÎNOTĂTORILOR

După o lungă pauză competițională vom avea, în fine, ocazia de a urmări un concurs cu caracter republican. **Piscina de 50 m din orașul Ploiești va fi, începînd de mîine, gazdă a tradiționalei competiții dotată cu „Cupa speranțelor".**

Timp de trei zile, **cei mai tineri înotători ai țării se vor alinia la startul a nu mai puțin de 80 de probe.** Programul-maraton — în fiecare dimineață de la ora 10 și după-amiază de la ora 17 — a obligat pe organizatori să renunțe la sistemul de desfășurare cu serii și finale, și să adopte un sistem de departajare prin curse contra-cronometru.

Din listele participanților (peste 300) desprindem o serie de tineri talentați (Anca Groza, Anca Georgescu, Teodor Nicolae, Eugenia Cristescu, Liliana Dan, Rodica Petruică, Dietmar Wetterneck, Siegrid Slecian), care s-au remarcat în sezonul de vară, și a căror ascensiune este urmărită cu justificat interes.

„Speranțele", la finele unui examen reușit

● PERFORMERII COMPETIȚIEI, SABRERII DIN PLOIEȘTI ● EXPLICAȚIILE UNOR SURPRIZE ● ATENȚIE LA SPADASINII GĂLĂȚENI! ● UN MARE... MINUS: BUCUREȘTIUL ● EXEMPLUL POZITIV AL UNOR SCRIMERI FRUNTAȘI

● Vom începe comentariul nostru prin a sublinia performanța meritorie a tinerilor sabreri din echipa Ploieștiului: ei au cîștigat pentru a PATRA oară „Cupa speranțelor". Este un rezultat care confirmă resursele acestui centru și totodată maturitatea trăgătorilor Adrian Crăițaru, Dan Iliescu și Mihai Bănică, posesori ai unei tehnici remarcabile.

La meritele tinerilor sabreri ploieșteni trebuie asociate și cele ale prof. Gh. Matei, antrenor cu mari posibilități care se ocupă cu competență și de instruirea mușchetarilor de la clubul sportiv Petrolul și de la Școala sportivă, în absența antrenorului Tudor Ilie, solicitat în Grecia.

Rămînînd în domeniul sabiei, trebuie să apreciem constanța tinerilor trăgători din Brașov (locul 2) și Cluj (3) și mai puțin pe aceea a reprezentanților Bucureștiului, care au ocupat ultimele locuri, în ciuda unor individualități remarcabile (Mocanu, Marin, Oancea etc.).

● Pe foarte mulți dintre cei prezenți la finale i-a surprins succesul echipei de floretă băieți a Oradiei și, în special, victoria cu 7—2 în fața principalei favorite, echipa București A! Este cert că trio-ul Hetz — Cioară — Ruff este mai puțin experimentat decît celălalt, Ursovici — Micloș — Ștefan. Și totuși... Explicația rezidă doar în tactica greșită pe care a folosit-o echipa bucureșteană, în acest meci cu implicații importante pentru clasamentul final.

Aceasta nu scade cu nimic meritele formației cîștigătoare, care a luptat pînă la epuizare în fiecare asalt, cu o ambiție rar întîlnită. Felicitări tinerilor floretiști orădeni și antrenorului lor, prof. Gh. Gyulafalvi, unul dintre cei mai înimoși militanți ai scrimei în țara Crișurilor. Nădăjduim că performanța obținută acum — alături de altele la fel de frumoase — va fi un îndemn pentru organele sportive din Oradea de a sprijini scrima, într-o măsură și mai palpabilă.

● O surpriză — dar de proporții mai mici — s-a înregistrat și la floretă fete: echipa Constanței, cu foarte tenacele Alexandrov, Pricop și Halchin, n-au reușit, totuși, să treacă, în meciul decisiv, peste cea mai tehnică echipă din finală, cea a orașului Satu Mare. Elevele antrenorilor Al. Csipler și Șt. Haukler reeditează astfel succesul din 1968. Un succes meritat, care scoate în relief o muncă rodnică, desfășurată cu dăruire și pricepere. Maestrul Csipler are toate șansele să facă din prof. Haukler un demn continuator al operei sale. Asemenea tandemuri am dori să existe și în alte orașe în care scrima și-a cîștigat mulți simpatizanți (București, Cluj, Tg. Mureș ș.a.).

● Foarte interesant a fost, în actuala ediție a competiției, și „duelul" — direct și indirect — dintre spadasinii din echipele București A și Craiova. Dacă în dispută directă trăgătorii bucureșteni au cîștigat cu 5—3, în schimb, în contextul competiției, ambele echipe au realizat pînă la urmă cîte 4 victorii, tinerii spadasini din Capitală pierzînd la cei din Galați (3—6). Departajarea s-a făcut la asalturi cîștigate: 32 față de 29. Oricum, însă, cu mai mult aplomb pe planșă, Cărămidă — Bunea — Podeanu ar fi putut să termine în frunte. Trio-ul oltean s-a prezentat altădată mult mai omogen și implicit mai eficace. De data aceasta, însă...

O revelație, într-un fel, Galațiul. Ștefănescu — Butuman și Grigoraș au adus echipa din orașul de la Dunăre pe locul 4, înaintea formației secunde a Bucureștiului. O prezență promițătoare și un îndemn pentru prof. M. Alecu de a persevera.

● Nu putem fi satisfăcuți de comportarea pe ansamblu a tinerilor scrimeri din Capitală. Un oraș cu 9 centre de scrimă nu reușește să cucerească decît un titlu. Adică, la fel ca Ploiești și Satu Mare, care nu au însă decît cîte două secții! Nu rezultă de aici că preocuparea pentru pregătirea juniorilor este deficitară? Poate că o analiză a acestei situații paradoxale, deloc de neglijat, se face simțită.

● În încheiere, două fapte pozitive: 1. Din cele 15 centre de scrimă ale țării, la finale au fost reprezentate nu mai puțin de 12! Cu toate că recordul este fără precedent, nu ne-ar displace ca în edițiile viitoare să găsim printre finaliste și echipe din Tg. Mureș, Zalău și Orașul Gh. Gheorghiu-Dej. 2. La ultimul act al competiției au funcționat ca arbitri, cîțiva trăgători din lotul reprezentativ, în speță Iuliu Falb și Constantin Nicolae. Prezența lor competentă în marginea planșelor a contribuit — fără exagerare — la ridicarea valorică a multor asalturi. Felicitări!

Tiberiu STAMA

„Cupa pionierului" pentru cei mai mici floretiști

În organizarea asociației sportive a Consiliului popular al municipiului București a avut loc o reușită întrecere de floretă-băieți, dotată cu „Cupa pionierului", întrecerea a fost cîștigată de reprezentanții asociației organizatoare: Eugen Roșu, Ovidiu Ștefan, Vasile Bogdan, Dan Raiciu și Victor Chedveș.

Pentru cel mai frumos asalt, pionierul Eugen Roșu a primit un premiu special, la fel ca și Ovidiu Ștefan pentru cele mai tehnice fraze de floretă.

sportul în lume

Trimisul nostru special, NUȘA MUȘCELEANU, transmite:

Azi, start în „Cupa speranțelor olimpice" la judo

BERLIN, 19 (prin telefon). Răspunzînd unei invitații a federației de specialitate din R. D. Germană, un lot de 10 judoka — speranțele noastre olimpice — a sosit joi la Berlin, pentru a participa la o întrecere deschisă tinerilor: **„Cupa speranțelor olimpice".** Competiția, care reunește la startul ei selecționatele **Bulgariei, Cehoslovaciei, R.P.D. Coreene, Poloniei, Cubei, României, Ungariei, Uniunii Sovietice** și **R. D. Germane,** constituie pentru cadeții noștri debutul pe plan internațional, întrecerile de simbătă fiind pentru ei un adevărat botez al focului. Acest fapt, căruia i se adaugă valoarea adversarilor prezenți în concurs, ne determină să considerăm că actuala confruntare din capitala R. D. Germane reprezintă pentru concurenții noștri un examen extrem de dificil.

Dar, dincolo de dificultatea lui (și, chiar, de rezultatele lui) acest concurs-examen este extrem de util, el fiind un prim și important test al nivelului pe care l-au atins sportivii noștri și, în același timp, un valoros colocviu, unde se vor schimba și acumula cunoștințe. **„Am venit la Berlin ca să învățăm"** — a declarat ziariștilor la sosire antrenorul lotului român, prof. Nicolae Bucur.

Joi după-amiază și vineri dimineața, sportivii noștri au efectuat două antrenamente, într-o sală în apropierea celeia unde va avea loc competiția. Cu toții se simt bine, optimismul lor fiind vizibil. **Alexandru Filip** (cat. 58 kg) și **Viorel Crețu** (cat. +85 kg) s-au arătat, la antrenamentele efectuate, într-o vervă deosebită.

În program a survenit o importantă modificare: întrecerile pe echipe au fost suspendate, rămînînd să se desfășoare numai individualele. Simbătă, de la ora 9,30 sînt programate primele partide.

KONSTANTIN ANDRIANOV RĂSPUNDE ZIARULUI „SOVIETSKI SPORT"

MOSCOVA, 19 (Agerpres). În cadrul unui interviu acordat ziarului „Sovietski sport", președintele Comitetului olimpic al U.R.S.S., vicepreședinte al Comitetului Internațional Olimpic, Konstantin Andrianov, a spus printre altele:

„În Uniunea Sovietică, mișcarea sportivă corespunde în întregime spiritului și ideilor olimpice. Moscova a găzduit deseori manifestări sportive de mare anvergură, inclusiv campionate europene și mondiale, iar competițiile polisportive, cum sînt finalele Spartachiadei popoarelor U.R.S.S., cuprind în programul lor mii de participanți".

Președintele Comitetului Olimpic al U.R.S.S. a dat asigurări în legătură cu faptul că, dacă va fi acceptată candidatura Moscovei, în programul Olimpiadei vor fi incluse toate cele 23 de sporturi, recunoscute de Comitetul Internațional Olimpic.

În încheierea interviului Konstantin Andrianov a subliniat că la sesiunea Comitetului Internațional Olimpic, ce va avea loc în luna mai 1970, reprezentanții U.R.S.S vor susține în mod foarte activ dreptul moral al Moscovei de a găzdui cea de-a XXI-a ediție a Jocurilor Olimpice de vară.

Concursul de patinaj artistic de la Moscova

MOSCOVA, 19 (Agerpres). La „Palatul Sporturilor" din Moscova a început un mare concurs internațional de patinaj artistic la care participă sportivi din mai multe țări printre care și România. După executarea figurilor impuse, în proba masculină conduce autoritar sportivul sovietic Serghei Volkov cu 399,7 p, urmat de compatrioții săi Vladimir Kovalev — 359,3 p, Iuri Ovcinikov — 357,4 p, și Jan Hofmann (R.D. Germană) — 351,7 p. Concurentul român Gheorghe Fazekaș ocupă locul 11 cu 295,5 p.

Gimnaștii bulgari și români gata de întrecere

SOFIA, 19 **(prin telefon de la corespondentul nostru).** Simbătă și duminică una din sălile de sport de la Stadionul „Vasil Levski" va găzdui întîlnirea internațională de gimnastică dintre selecționatele masculine ale Bulgariei și României. În prima zi, cele două echipe se vor prezenta cu exercițiile impuse, iar duminică cu cele liber alese. Echipa română a sosit joi dimineața în capitala Bulgariei și, sub conducerea antrenorilor Gheorghe Condovici și Francisc Cociș, joi și vineri a efectuat două ușoare antrenamente.

Antrenorul principal al formației gazdă, Savcio Sibev, s-a stabilit asupra următorului „6" pentru meciul cu România: Raicio Hristov, Ștefan Zoev, Gheorghi Adamov, Gheno Radev, Ivan Kondev și Bojidar Hrabrov. De remarcat că primii 5 au făcut parte din echipa olimpică a țării gazdă, iar Hristov a cîștigat titlul de campion european la sol, în 1969, la Varșovia.

Întîlnirea dintre gimnaștii români și bulgari va avea ca arbitru neutru pe Neumann (R.D. Germană). Pentru selecționata Bulgariei meciul de simbătă și duminică constituie ultima verificare înaintea turneului de o lună (20 ianuarie—20 februarie 1970) pe care-l va efectua în Statele Unite ale Americii.

T. H.

O NOUĂ STEA A PATINAJULUI VITEZĂ? Așa se pare, întrucît tînărul suedez Ove König (19 ani) a cîștigat, nu de mult, la Stockholm, probele de 500 m și 1 000 m într-un concurs la startul căruia se numărau vest-germanul Keller și întreg lotul național al Suediei. Dar sezonul abia a început: König are timp să confirme!

Discutînd cu Gh. Roșculeț despre Val d'Isère

● Cîștigătorul coborîrii, australianul Milne, se antrenează de trei ani cu schiorii francezi ● Trei dintre cei mai buni austrieci accidentați ● Dan Cristea și-a reluat antrenamentele

O convorbire fulger, purtată într-un popas fulger în Capitală, a antrenorului echipei naționale de schi a României, Gh. Roșculeț, ne-a prilejuit o serie de amănunte interesante asupra concursului inaugural al sezonului internațional de schi, „CRITERIUL PRIMEI ZĂPEZI", desfășurat zilele trecute în Franța, la Val d'Isère.

— Ce v-a frapat în mod deosebit la aceste întreceri?

— Evoluția excelentă a unor schiori tineri, chiar foarte tineri, în special francezi. Desigur, senzație au făcut și italianul Thoeni și australianul Milne, în special ultimul.

— Cum explicați victoria lui Milne în proba de coborîre?

— În ultimii trei ani, el a făcut antrenamente comune cu schiorii francezi. De altfel, aceștia au fost primii care l-au felicitat după succes.

— Victoria australianului poate fi interpretată ca incidentală?

— Categoric nu. A fost o coborîre foarte grea, cu viraje care au solicitat intens tehnica. Deci, nu se poate spune că a „scăpat".

— Ce se petrece cu schiorii austrieci?

— Personal nu consider că trec printr-o criză propriu-zisă. Tritscher și Matt erau accidentați înainte de competiție, iar Messner a devenit și el indisponibil la un antrenament în ajunul primei curse. Deci, cei mai buni reprezentanți nu au putut lua startul. Cît privește pe Schranz, ne aflăm de-abia la începutul sezonului, astfel că nu se poate da un verdict. Fetele, în schimb, cred că sînt mai puțin pregătite decît principalele lor rivale, schioarele din Franța.

— Ați remarcat noutăți în materialul și echipamentul de concurs?

— Noutăți nu, dar am fost impresionat de diversitatea schiurilor, legăturilor și bocancilor, toate de o calitate excepțională. Nu am observat vreo preferință pentru o anumită marcă, ceea ce dovedește că toate fabricile, care se ocupă de echiparea schiorilor, realizează produse la cel mai înalt nivel, cu diferențe insensibile.

— În legătură cu schiorii români, nu ne-am așteptat ca ei să se claseze printre fruntași, dar nici să ocupe locuri de la o sută în sus. Cum explicați acest lucru?

— În afara faptului că nu au putut lucra pe zăpadă în condițiile schiorilor din țările alpine (la Cervinia, de pildă, din cauza stratului subțire de zăpadă nu au efectuat coborîri în condiții de concurs), tinerii noștri schiori nu s-au mobilizat pentru a obține un rezultat cît mai bun, ci s-au mulțumit să termine cursa și... atît. În plus, ei au și defecte de tehnică, ca, de pildă, folosirea prea ortodoxă a schiului paralel. Toți fruntașii lucrează foarte mult pentru atacarea porților prin viraje tăiate, cu ieșirea pe piciorul din deal.

— De ce nu a concurat Dan Cristea?

— S-a accidentat (entorsa gleznei) la al doilea antrenament de coborîre efectuat la Val d'Isère. Acum și-a reluat pregătirile.

— Ce urmăriți în perspectivă?

— În primul rînd îmbunătățirea preciziei tehnice, a lucrului în porți, prin antrenamente desfășurate în condiții cît mai apropiate de cele de concurs. De exemplu, viraje în taluzuri.

★

Mulțumirile i le-am adresat în timp ce se urca pe scara trenului ce avea să-l poarte spre Brașov.

D. STĂNCULESCU

fotbal meridiane

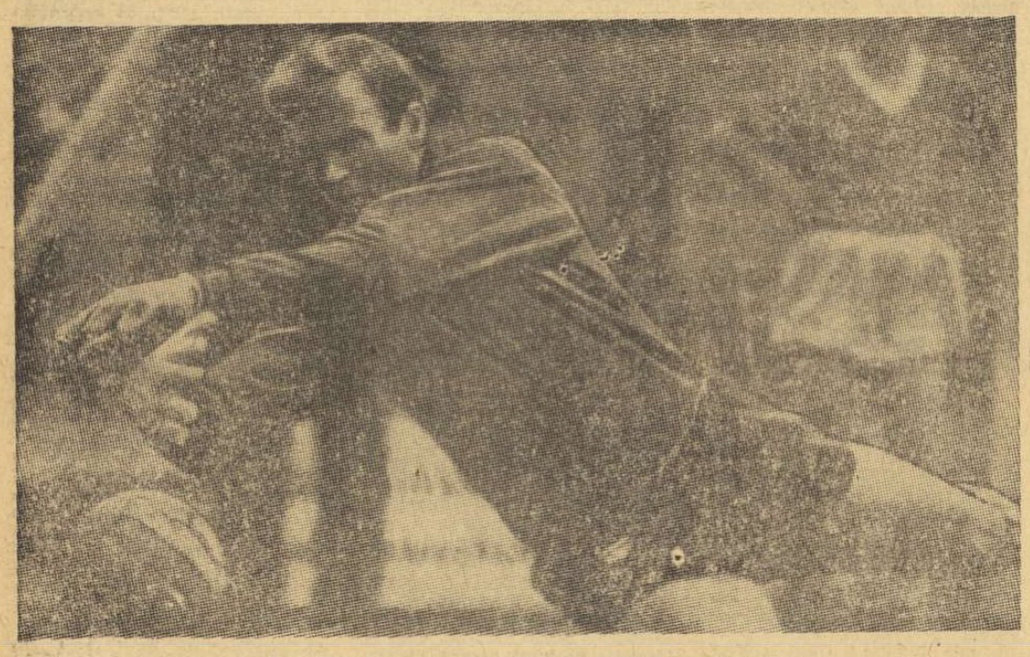

Un blocaj spectaculos și sigur al lui Pșenicinikov

SUCCESORUL LUI IAȘIN

Lumea fotbalului a aflat de existența lui la 6 decembrie 1967, cînd echipele naționale ale Angliei și U.R.S.S. s-au întîlnit într-un meci amical pe Wembley.

În acest meci englezii s-au putut considera mulțumiți de scorul final (2—2), mai ales că la un moment dat scorul a fost favorabil oaspeților. Ziarele engleze de a doua zi dădeau cronica completă a meciului și, aproape toate, remarcau jocul sigur al noului portar al reprezentativei sovietice — Iuri Pșenicinikov.

Iată, spre exemplificare, un pasaj din „Times":

„În ansamblu Anglia ar fi putut cîștiga, dacă pe teren nu ar fi fost portarul acesta din Tașkent. Mișcările lui grațioase — aidoma unei balerine de la Bolșoi Teatr — au produs, nu o dată, uimire și admirație în tribune. Parcă pe stadion se afla umbra celebrului Iașin. Iar în ultimele minute ale meciului, cînd bombardamentul lui Bobby Charlton, Peters sau Hurst, atinsese paroxismul, el părea pur și simplu vrăjitor".

Și Pșenicinikov nu era, pe vremea aceea, decît un debutant în echipa națională. Desigur că Iuri s-a bucurat nespus de mult cînd a aflat de numeroasele complimente făcute la adresa lui de mai toți specialiștii prezenți la meci. Dar, sfios din fire cum e, nici nu prea le-a dat crezare!

Pșenicinikov joacă întotdeauna cu multă pasiune și curaj. Deși are reflexe de-a dreptul formidabile, el nu-și permite niciodată să se relaxeze în poartă, fiind mereu gata să facă un salt de panteră. Uneori, aruncîndu-se temerar la picioarele înaintașilor, îți dă impresia că numai printr-o minune va scăpa nevătămat. Această dăruire pentru sportul pe care-l iubește îl face foarte stimat de către colegii de club sau din echipa națională.

La prima vedere, Iuri nu arată ca o adevărată vedetă a fotbalului, așa cum arăta de exemplu Iașin. Pare scund și nu prea voinic, deși este suficient de înalt (1,81 m), chiar pentru un portar. Pșenicinikov a ajuns foarte sus pe aripile măiestriei în fotbal. Dar își dă seama că nu mai atît nu e suficient. El învață cu pasiune, sperînd că în curînd noul lui debut — acela de ziarist sportiv — să fie tot atît de încununat de succes.

Iubitorii fotbalului din lumea întreagă vor avea, desigur, ocazia să-l admire și la campionatul mondial din Mexic, anul viitor, apărînd poarta păzită ani de-a rîndul de celebrul Iașin, misiune extrem de dificilă, dar de care, sîntem siguri, se va achita foarte bine.

D. GRAUR

ANGLIA, MEXIC, BRAZILIA ȘI R.F. a GERMANIEI capi de serii în turneul final al C. M.?

CIUDAD DE MEXICO, 19 (Agerpres). În cercurile sportive din Ciudad de Mexico se discută alegerea capilor de serie la turneul final al campionatului mondial de fotbal. Corespondenții agențiilor de presă au și transmis știri în care se arată că în urma unei înțelegeri tacite între Comitetul de organizare și F.I.F.A., echipele ANGLIEI, MEXICULUI, BRAZILIEI și R.F. a GERMANIEI ar putea fi cei patru capi de serii. Potrivit regulamentului de organizare, Mexicul ar juca în capitala țării, echipa Braziliei în grupa a 2-a la Toluca și Puebla, Anglia va fi cap de grupă la Guadalajara și R.F. a Germaniei în grupa a 4-a la Leon. Pe de altă parte se știe că federația italiană face presiuni pentru ca echipa Italiei să fie desemnată cap de serie, iar formațiile sud-americane, Peru și Uruguay, pretind să nu fie repartizate în aceeași grupă cu Brazilia.

După cum se știe, tragerea la sorți oficială va avea loc la 10 ianuarie la hotelul „Maria Isabel" din Ciudad de Mexico.

R. D. GERMANĂ—ROMÂNIA 7-2

(Urmare din pag. I)

Dumitraș pucuri pe care centrii nu le-a lăsat să se irosească. Spre sfîrșitul jocului, apărătorii noștri — obosiți — au slăbit paza chiar și în fața porții, ocazionînd majorarea scorului într-o repriză care, după dorința de luptă manifestată, ar fi meritat să le aparțină. Este drept că nici înaintarea n-a sprijinit eforturile apărării prin combinații, pase și driblinguri, lăsînd pucul majoritatea timpului în posesia adversarilor lor. Jocul, totuși, a fost pierdut în repriza I, cînd în numai 7 minute echipa română a primit 4 goluri.

Poate că unii cititori, obișnuiți în ultimul timp cu o comportare meritorie, ascendentă, a echipei noastre, ar fi dispuși să creadă că am asistat la un eșec foarte greu. În realitate este vorba de o înfrîngere onorabilă, din partea unei echipe mai bună decît a noastră la această oră. Văzîndu-i pe jucătorii români, felul în care au luptat și cunoscîndu-i și pe valoroșii lor adversari, judecata noastră nu are dreptul să fie severă.

Au marcat: *Ziesche (min. 12 și 15), Prusa (13), Nickel (19), Hiller (22), Novy (46) și Karka (52), respectiv Florescu (11 și 13).*

Au arbitrat, parcă mai puțin siguri ca joi, *dr. Holly și Viltlak* (Cehoslovacia).

Cîteva schimbări în formații. În echipa R. D. Germane a apărat Hirsche, în echipa noastră Fodorea l-a înlocuit pe G. Szabo, Scheau pe Fl. Sgîncă, iar Dumitraș, în min. 13, pe Crișan.

M. B.

Șahiști români în turneele din U.R.S.S.

În runda a doua a turneului internațional de șah de la Tbilisi, Victor Ciocâltea a remizat cu Gurghenidze (URSS).

În turneul feminin de la Moscova, Gertrude Baumstark a fost învinsă de Bikova. După șase runde, în clasament conduce Nina Medianikova cu 4½ p.

Cursa ciclistă de șase zile, desfășurată pe velodromul acoperit din Charleroi s-a încheiat cu victoria cuplului belgian Patrick Sercu — Godefroot, care au totalizat 421 puncte. Pe locurile următoare — la un tur în urma învingătorilor — au sosit în ordine perechile Eddy Merckx — Julien Stevens (Belgia), Ferdinand Bracke (Belgia) — Rudi Altig (R.F. a Germaniei).

■

Echipa de hochei pe gheață a U.R.S.S. a întîlnit la Winnipeg selecționata țării gazdă. La capătul unui joc echilibrat, hocheiștii canadieni au obținut victoria cu scorul de 4—3 (1—1, 3—2, 1—0). În primul joc, reprezentativa U.R.S.S. cîștigase cu scorul de 5—3.

■

În cadrul turneului pe care îl întreprinde în R.D. Germană, echipa de polo pe apă Torpedo Moscova a jucat la Leipzig cu formația locală Motor, pe care a învins-o cu 11—10 (3—1, 0—2, 4—3, 4—4).

■

Cu prilejul unui concurs de patinaj viteză disputat la Hamar (Norvegia), campionul norvegian Dag Fornaes a cîștigat proba de 3 000 m cu timpul de 4:27,3.

■

La Freudenstadt (R.F. a Germaniei) s-a desfășurat întîlnirea dintre selecționatele mixte ale R.F. a Germaniei și Cehoslovaciei, contînd pentru „Cupa Iigii europene" la tenis de masă. Sportivii cehoslovaci au cîștigat cu scorul de 4—3. În clasamentul competiției pe primul loc se află Suedia cu 6 p., urmată de U.R.S.S. — 4 p., Anglia — 4 p., Ungaria, Cehoslovacia — 2 p. etc.

În stațiunea austriacă Lienz a început un mare concurs de schi alpin care contează în clasamentul „Cupei Mondiale". Proba feminină de slalom uriaș i-a revenit schioarei Judy Nagel (S.U.A.) în 1:27,97, urmată de Michèle Jacot (Franța) — 1:28,35 și de Barbara Cochran (S.U.A.) — 1:28,39. În proba masculină, după prima manșă conduce Patrick Russel (Franța) — 1:43,25, urmat de Gustavo Thoeni (Italia) — 1:43,50

Gustavo Thoeni, cîștigătorul slalomului uriaș din cadrul „Criteriului primei zăpezi"

TELEX ● TELEX ● TELEX ● TELEX ● TELEX ● TELEX ● TELEX

PANORAMIC SPORTIV EXTERN

Asosit și vremea odihnei! Pînă și „King Foot-ball" simte o puternică atracție spre... gura sobei, doar unele campionate naționale și restanțe din diverse competiții mai animînd calendarul întrecerilor. Sînt, și pentru fotbaliști, la ordinea zilei sărbătorile de sfîrșit de an. Ce e drept, se apropie și vremea... bagajelor pentru clasicele migrații la jumătate de sezon spre țările calde (și foarte calde), cu precădere în ce privește „constelația mexicană". Pentru aceasta din urmă, latura „relax", uneori chiar de agrement, este estompată de apropierea momentului în care se decid posesorii biletelor de călătorie spre Ciudad de Mexico. Așadar, vacanța se dovedește, totuși, scurtă, înșelătoare chiar.

★

Mai devreme ca în alți ani, fapt explicabil și prin scurtul răgaz ce ne desparte de campionatele lumii, schiul s-a instalat comod în coloanele presei sportive. Și, cu toate că unele competiții au de plătit tribut greu condițiilor nefavorabile (pînă și ninsoarea exagerată a dereglat „serialul" F.I.S.), interesul va rămîne treaz. De semnalat startul nord-american (la Forwest, „Holiday Classic" — slalom și coborîre, atît pentru băieți cît și pentru fete), întrucît mai sînt cîteva locuri în... litigiu în echipele S.U.A. pentru întrecerile supreme ale anului 1970. Iau însă primul start de anvergură și Icarii trambulinelor, săritorii, care își vor disputa întîietatea la St. Moritz și la Nesselwang. De acum înainte, vom lăsa mai mult în grija rubricii comentariile, cu atît mai mult cu cît —nu ne putem plînge! numeroase subiecte s-au găsit încă de la „Criteriul primei zăpezi". De altfel, probele alpine, mai îndrăgite pe meleagurile noastre, au „talentul" de a propulsa în actualitate sau în uitare, cu o viteză direct proporțională cu cea a... căzăturilor, nume noi sau consacrate. Am fi dorit mult ca printre surprizele (plăcute) de proporții ale sezonului să se numere și apariția gen Milne a vreunui „alpin" român, dar pînă acum...

★

În capitala Ungariei este programată o dispută între maeștri ai rachetei care ne interesează direct (și foarte mult): Budapesta-București, pe teren acoperit, suprafața de joc fiind, se pare, un nou tip de „plastic". Cine știe, poate că, la un moment dat, apariția unui tartan al tenisului ar reuși să aducă la numitor comun concursurile de anvergură, reparînd definitiv nedreptatea de principiu pe care o reprezintă diversitatea suprafețelor. Dar, pînă atunci, va mai trece probabil multă vreme... Iar în ce privește evoluția jucătorilor bucureșteni, echipa care ne reprezintă, în frunte cu davis-cupmenii Ilie Năstase, Petre Mărmureanu și Sever Dron, are suficiente resurse pentru a completa imensa și justificata mulțumire pe care le-a produs-o salba de rezultate din anul ce se încheie iubitorilor sportului din țara noastră.

★

Și alți purtători ai culorilor noastre evoluează peste hotare, anume gimnaștii, care se întrec, la Sofia, cu reprezentativa masculină a Bulgariei, precum și rugbyștii, care mai au, totuși, o șansă de a repara parțial impresia lăsată de ultimele lor rezultate. De altfel, și echipe de club vor juca în Franța, dar lăsăm, și în acest caz, rubricii grija de a informa amănunțit.

★

Iată, așadar, că nu de lipsa ocaziilor de a comenta rezultate vom suferi la gura sobei...

G. RUSSU-ȘIRIANU

Tiparul I.P. „Informația", str. Brezoianu nr. 23—25, București

40368

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXV — Nr. 762 (6196) ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT Duminică 21 decembrie 1969

După ultimul derby masculin

STEAUA — LIDER DE TOAMNĂ LA VOLEI

Ultimul mare derby, Steaua — Dinamo, din turul campionatului masculin s-a consumat aseară, în sala Floreasca, în fața unui numeros public care a înfruntat viscolul pentru a asista la stabilirea liderului de toamnă. Fără îndoială, spectatorii erau îndreptățiți să spere într-un spectacol de înaltă ținută, dată fiind valoarea recunoscută a interpreților.

Într-adevăr, meciul a ținut permanent încordată tensiunea tribunelor, dar numai atît. Ca valoare tehnică, și chiar ca spectacol, el nu a confirmat speranțele. Prepondereța a fost și de astă dată de partea greșelilor, acțiunile gîndite, combinative, spectaculoase rămînînd „rarae aves". Desigur, miza gigantică pe care a avut-o această întîlnire și-a pus amprenta pe execuțiile tehnice, dinamoviștii, în special, nereușind să scape nici un moment de emotivitate. Jucătorii Stelei, acționînd cu mai multă nonșalanță și într-o perfectă omogenitate au obținut victoria cu 3—1 (9, — 8, 9, 6). Au învins pentru că au avut în față niște jucători și nu o echipă sudată.

Doar sporadic dinamoviștii reușesc lucruri frumoase, fac spectacol și își pun adversarul în inferioritate. Însă, aceasta se întîmplă rar (de ce ?) iar seturile și meciurile se cîștigă numai prin constanță, nu prin „jocuri de artificii".

Primul set al meciului a avut o desfășurare echilibrată în prima jumătate (6—6), după care atacurile dinamoviste (Tîrlici, Smerecinschi, în special) au fost stopate cu promptitudine de blocajul advers, sau au ieșit din spațiul de joc și Steaua s-a distanțat, cîștigînd clar setul. În următorul, Dinamo — fără a avea o evoluție superioară — acumulează 6 puncte consecutiv, profitînd de greșelile campionilor în pregătirea atacurilor și la fileu.

Și tot din greșelile adversarilor Steaua recuperează și se apropie la 2 puncte. Aici a intervenit singurul moment de strălucire dinamovist. Varietatea acțiunilor lor în atac, blocajul (care formează, de obicei, capitolul cel mai slab al alb-roșilor) a funcționat bine și... 1—1 la seturi. În celelalte două, am asistat la o totală și inexplicabilă derută dinamovistă. Preluările au fost defectuoase (excepțînd pe Schreiber), pasele mai neinspirate ca oricînd (îndeosebi Stoian), atacurile fără vigoare sau ratate (Tîrlici, Smerecinschi și chiar Schreiber), dezorganizare evidentă în joc... Astfel, Dinamo se poate felicita că a obținut măcar un set.

În acest timp Steaua, dirijată magistral de Stamate și cu doi trăgători principali (Barta, Porosnicu) în „mînă", s-a impus cu ușurința cu care o face în fața unor adversari modești.

Au jucat: STEAUA: Porosnicu, Stamate (Iorga), Duduciuc (Rotaru), Barta, Cristiani, Rotaru (Rauh); DINAMO: Schreiber (V. Marian), Smerecinschi (Corbeanu), Oros, Tîrlici, Dumănoiu (Vraniță, V. Marian), Stoian (Vraniță).

Partida a fost condus bine de cuplul **Em. Costoiu — I. Armeanu.**

Aurelian BREBEANU

• În sala Progresul s-au desfășurat două meciuri din cadrul campionatului divizionar A. Echipa feminină Progresul a cedat în trei seturi în fața dinamovistelor, la 4, 3, 2. Partida masculină dintre Progresul și Petrolul Ploiești a fost cîștigată de prima formație cu **3—1** (11, 2, — 14, 10).

„CEI MAI BUNI 10" LA STEAUA

Ca în fiecare an clubul sportiv Steaua București și-a alcătuit clasamentul celor mai buni 10 sportivi care activează în cadrul diferitelor secții. Iată cum se prezintă acest clasament în anul 1969 : 1. Ilie Năstase (tenis) ; 2. Simion Popescu (lupte) ; 3. Ileana Drîmbă (scrimă) ; 4. Gheorghe Berceanu (lupte) ; 5. Petre Șandor (tir) ; 6. Constantin Ciucă (box) ; 7. Ludovic Sătmăreanu (fotbal) ; 8. Cornel Oțelea (handbal) ; 9. Marian Slavic (înot) ; 10. Petre Mihaiuc (gimnastică).

BASCHETBALIȘTII DE LA RAPID AU ÎNVINS ÎN PRELUNGIRI PE I.E.F.S.

O aruncare ratată și Cîmpeanu (I.C.H.F.) a recuperat în vreme ce Popa are intenția de a-i „scoate" mingea. Fază din meciul Politehnica — I.C.H.F.

Foto : B. VASILE

Aproape 30 de minute au rezistat aseară (în cadrul reuniunii divizionare A) baschetbaliștii de la I.C.H.F. în fața studenților de la Politehnica București, după care tinerețea acestora și, mai ales, plusul de înălțime, și-au spus cuvîntul, aducîndu-le în final un succes la un scor nescontat : 77—57 (35—36). Au înscris Georgescu 27, Popa 26, Dudescu 15, Rusu 2, Stănică 5, Vescan 2 pentru învingători, respectiv Niculescu 10, Mălușel 17, Tudossi 9, Gall 3, Chiciu 4, Cîmpeanu 14. Au arbitrat D. Crăciu (bine) și I. Șerbănescu (cu greșeli).

În continuare, Rapid și I.E.F.S. au oferit o întrecere extrem de echilibrată și spectaculoasă, dar presărată cu multe greșeli de tehnică, mai ales în repriza secundă. Au învins, după o prelungire de 5 minute, rapidiștii, a căror experiență s-a dovedit decisivă în momentele cheie. Scor : 69—66 (35—28). Au înscris Stănescu 10, Cr. Popescu 3, Radu Popovici 19, Tursugian 4, Bandu 13, Czell 4, Roxin 2, Predulea 14 pentru Rapid, respectiv Pîrșu 12, Ioneel 13, Antonescu 9, Dumitru 12, Gh. Roman 14, Podvarcu 2, Bartha 4. Arbitrul V. Bordeianu a condus bine, dar colegul său I. Șerbănescu a comis o serie de greșeli flagrante care au dus la un moment dat la degenerarea jocului.

D. ST.

HAINE GRELE ?

Ce poate romanța, cu parfumul ei vetust, împotriva exploziei științifice a zilelor noastre ? Ea ne poate încînta romantic cu duioase aduceri aminte, ne poate încălzi sufletele cu vraja dulcilor melodii. Dar nu mai poate stăvili nici contrazice datele igienei, medicinei, educației fizice, statisticii.

Față de rezistența fiziologică a bunicilor noștri, media longevității de azi arată o creștere de la 44 la 70 de ani ! Ce folos însă dacă prelungim doar viața, menținînd-o într-o stare vegetantă ? Eforturile gerontologilor lumii, în frunte cu prețuita noastră savantă prof. dr. Ana Aslan, de a ne ușura bătrînețile, nu pot avea efect decît dublate de strădania de a înnobila anii de viață cîștigați cu o capacitate fizică tonică. Diseminarea, exportul și contrabanda de gerovital devin, în condițiile ultimelor date științifice, remedii limitate dacă întinerirea nu este însoțită de un antrenament fizic sistematic, dacă vigoarea potențială nu este însoțită de elementul fundamental al mișcării.

Aparența pesimistă a acestor rînduri este imediat anulată de rezultatele cercetărilor moderne. La institutul elvețian de educație fizică din Magglingen s-a stabilit că un om de 55 de ani bine antrenat poate realiza performanțe fizice superioare unui tînăr de 20 de ani lipsit de antrenament ! La orice vîrstă, exersarea virtuților trupești este binefăcătoare. Sportul, în general, nu este un domeniu rezervat exclusiv tinereții.

Oamenii cu zeci de ani de stare civilă, victime involuntare ale vieții trepidante în care trăim, stînd tot mai mult sub tentațiile sedentarismului, în timp ce în jur-le roiesc pericolele rulante, motorizate, fumigene, nocive oricum — nu au altă cale pentru salvgardarea propriei lor bunăstări fizice decît reguli active în esență, ascetice doar în aparență. Decalogul oricărui candidat vîrstnic la sănătate și mobilitate cere : mișcare, înot, alergare, drumeție, mersul zilnic pe jos, în esență consum de sudoare ; mîncare cu măsură ; băutură moderată ; somnul, relaxarea ca remediu pentru situațiile stressante ; îmbrăcăminte lejeră ; abandonarea tutunului ; respirație liberă, neîncorsetată ; eliminarea grăsimilor excedentare ; adoptarea exercițiilor corporale zilnice minimale (măcar de trei minute) împotriva atrofiei musculare ; jocuri de mingi pentru menținerea vitezei de reacție.

Formează oare aceste precepte — aci rezumate — un „canon" greu acceptabil pentru omul în vîrstă ? Nu credem. Aristotel însuși lăuda frumusețea bătrîneții păstrată într-un trup construit prin utile exerciții fizice. Importantă este însușirea acelei credințe potrivit căreia povara vîrstei înaintate poate fi ușoară dacă poartă „cîrjele" educației fizice sistematice. Atunci nu mai poate fi vorba — cum pretinde romanța — de haine grele...

Victor BANCIULESCU

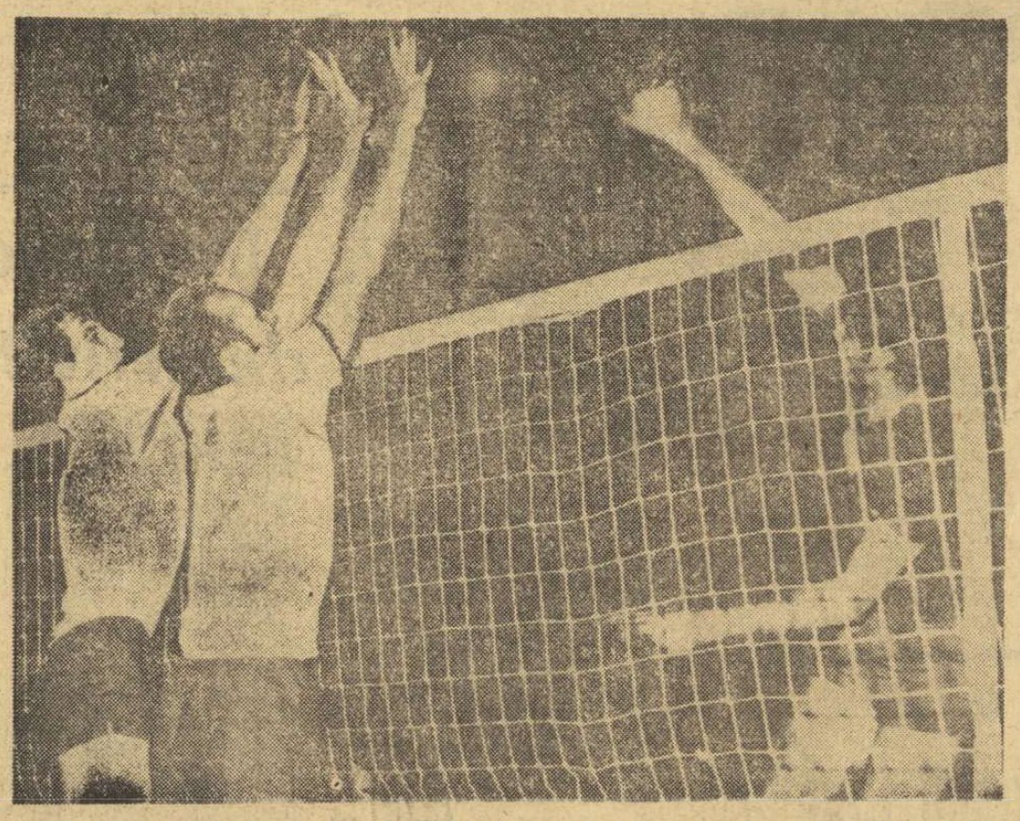

Unul din puținele blocaje reușite ale dinamoviștilor (Oros, Smerecinschi) la atacurile steliștilor (Barta)

Foto : V. BAGEAC

GHEORGHE GURIEV, PREȘEDINTE AL COMITETULUI BALCANIC DE BOX

Vineri și sîmbătă, reprezentanții federațiilor de specialitate din Bulgaria, Iugoslavia, Turcia și România s-au întîlnit la București, pentru a discuta Proiectul de Statut al Comitetului balcanic și Regulamentul campionatelor balcanice de box. În unanimitate, s-a hotărît ca funcția de președinte și secretar al Comitetului balcanic să fie deținute în fiecare an de reprezentanții țării care organizează întrecerile balcanice. Ținînd seama de faptul că anul acesta Balcaniada a avut loc în România, primul președinte al noului organism a fost ales tov. GHEORGHE GURIEV (președintele F. R. Box), iar secretar tov. CRISTEA PETROȘENEANU (secretarul general al F. R. Box). Ca membri ai Comitetului balcanic au fost aleși Liubomir Drakulovici și Danilo Ivanovici (Iugoslavia), Gheorghi Kolev, Gheorghi Stoicev (Bulgaria), Șekik Tetik, Ahmet Comert (Turcia).

Programul rugbyștilor dinamoviști în Franța

În cadrul turneului pe care-l va întreprinde în Franța, echipa de rugby Dinamo București va evolua, la 25 decembrie, în orașul Tarbes, unde va primi replica echipei locale „Stadoceste-Tarbais". În programul turneului mai figurează o întîlnire la Foix, în compania echipei locale, precum și o a treia partidă, la Mauléon, împotriva unei selecționate regionale.

Maestrul emerit al sportului Ion Panțuru

„Niciodată nu trebuie să mergi la risc!"

Interviu cu ION PANȚURU, campion european și vicecampion mondial la bob

— *La întrebarea : încotro se îndreaptă bobul, pot răspunde categoric : bobul va cunoaște un deosebit succes ! Fac această afirmație gîndindu-mă la faptul că bobul este un sport foarte spectaculos, bărbătesc, legat de pilotarea unei mașini. Tineretul de azi este dinamic, intrepid, cu evidente preocupări și inclinații tehnice, iar bobul este tocmai sportul corespunzător aspirațiilor sale.*

Pretutindeni unde am concurat, la Inis, Cortina d'Ampezzo, Alpe d'Huez sau Lake Placid, bobul a stîrnit un interes enorm, egalat poate de probele de slalom sau săriturile speciale din schi. La orice mare competiție, concurăm pentru un veritabil culoar viu. Afluența de public în zilele de concurs de la Sinaia nu probează același lucru ?

Din ce în ce apar pîrtii mai modern construite, grație intervenției științei și tehnicii, iar boburile se perfecționează continuu. Anual numărul echipajelor angajate în concursuri se mărește, în familia bobului aparînd noi reprezentative naționale.

Dar cel mai viu exemplu îl oferă bobul românesc, ale cărui eforturi sînt canalizate cu perseverență tocmai pe linia unui progres statornic. Am convingerea că în curînd noi centre de bob vor apărea în țară, iar numărul boberilor va crește pe măsura lărgirii bazei materiale.

Așadar, avem toate motivele să fim optimiști !

— Pe ce coordonate trebuie să se înscrie actualele preocupări în bob ?

— *În orice ramură sportivă, performanța nu mai poate fi obținută decît printr-o temeinică pregătire, care adesea comportă mulți ani de eforturi. Chiar în acele sporturi în care copiii minune ne uimesc cu performanțele lor, stagiul pregătirilor însumează adesea peste 10 ani de practică. Cu atît mai pregnant se pune problema pregătirii în sporturile în care factorul viteză este determinant. Iar bobul necesită un complex de calități fizice și morale care se cer șlefuite vreme îndelungată.*

În trecutul nu prea îndepărtat, pregătirea boberilor începea o dată cu căderea zăpezii și se sfîrșea foarte curînd, singurele mijloace fiind o sumară pregătire fizică și puținele coborîri aflate adesea la discreția stării atmosferice.

Astăzi, pregătirea se eșalonează pe întregul an, iar mijloacele pe care le folosim sînt dintre cele mai variate : aviație și atletism, carting și gimnastică acrobatică, motociclism și lucru cu îngreuieri, schi pe apă sau automobilism. Și pentru a ne apropia și mai mult de specific, am adaptat boburile activității pe uscat. Rulaj de mii de km pe șosele în condiții cît mai complexe, multe ore de zbor, tone de greutăți ridicate...

— Și toate acestea numai pentru un minut și cîteva secunde cît durează coborîrea cu bobul...

— *Într-adevăr, dar tocmai aceasta ne dă îndemînarea, reflexele și vigoarea pentru a evolua în maximum de siguranță și viteză. Ar fi necesare, poate, chiar mai multe ore de zbor și, bineînțeles, mai mult automobilism. Dar oricîtă pregătire am face pe uscat, evoluția pe gheață este determinantă. Din păcate, avem atît de puține coborîri la dispoziție, și nu numai în perioada premergătoare competițiilor, ci și mai ales în timpul marilor competiții. Cred că această situație rar mai poate fi întîlnită în alte ramuri sportive. Este necesar ca volumul de coborîri cu bobul să crească, și va fi posibil, pe măsură ce numărul pîrtiilor înghețate artificial se va mări. Măsurile luate la noi pentru a pregăti o pîrtie de 5—600 m la Piatra Arsă, pe care ne pregătim în decembrie, ca și organizarea de tabere de pregătire cu tineretul, înainte și după sezon, se înscriu pe linia unor acțiuni eficiente. Față de ampioarea luată de bob la noi, se impune construirea unei pîrtii moderne și organizarea de competiții cu caracter internațional.*

prof. Ioan MATEI

(Continuare în pag. a 2-a)

La sfîrșit de sezon

NOI LAURI PENTRU TENISMENII ROMÂNI

● „În finala cu Franulovici am atacat tot timpul" — declară Ilie Năstase ● Un schimb de ștafetă bine pus la punct ● Năstase și Țiriac au cîștigat proba de dublu de la Ancona

În acest final de stagiune tenis 1969, jucătorii români Ilie Năstase și Ion Țiriac și-au încununat palmaresul cu noi succes prestigioase. În turneul „indoor" de la Ancona, Ilie Năstase a ieșit învingător în proba de simplu masculin, iar cuplul nostru a cîștigat și proba de dublu bărbați. Cei doi sportivi s-au reîntors vineri seara în Capitală, iar sîmbătă dimineață am primit vizita la redacție a proaspătului laureat de la Ancona, Ilie Năstase și, firește, i-am solicitat un interviu.

— Anul trecut, ediția inaugurală a acestui turneu pe teren acoperit a revenit lui Țiriac. Acum a fost rîndul tău. Asistăm deci la un schimb de ștafetă, se pare, bine pus la punct.

— Cînd am intrat în concurs nu mă gîndeam că pot să-l cîștig. Concurau jucători extrem de valoroși. În afară de Ion Țiriac, erau prezenți Santana, Franulovici, Pietrangeli, Elschenbroich. Se punea și problema acomodării cu suprafața de joc, din plastic, dar mult mai lent decît la Stockholm. De asemenea, s-a jucat cu mingi Pirelli, foarte moi. Deci, destule necunoscute.

— Și totuși, n-ai lăsat nici un set în semifinală și finală.

— După victoria din meciul cu italianul Majoli, care mă calificase în finală, nu-mi făceam prea mari iluzii pentru întîlnirea decisivă cu campionul iugoslav Franulovici. Mai ales că în semifinala Franulovici—Santana la care asistasem, tenismanul iugoslav jucase foarte bine, cu toate că celebrului Manolo îi convenea de minune terenul lent, spaniolul fiind un specialist al loviturilor liftate. Franulovici a acționat însă ofensiv, tot timpul la fileu. Și eu, în finală am folosit aceeași tactică, atacînd continuu la plasă. Din cauza caracteristicilor terenului, de pe linia de fund schimburile deveneau interminabile, punctele aproape că nu se încheiau. Așa că am ales singura soluție posibilă, aceea de a ataca, de a deține ini-

C. COMARNISCHI

(Continuare în pag. a 4-a)

Excelent în jocul la fileu, Năstase își va pasa și acum adversarul...

BOBUL ROMÂNESC DE LA IORGU ARSENIE LA ION PANȚURU

SCURTĂ ISTORIE A BOBULUI

Bobul ne-a dat prea multe satisfacții pentru ca să nu-i datorăm cunoașterea — cît de sumară — a scurtei sale istorii.

De fapt, „bobsleigh" vine de la expresiile englezești „to bob" (a se balansa, a aluneca) și „sleigh" (sanie), sport ce s-a născut dintr-o evoluție a alunecării pe tobogan, a cărei origine se pierde în noaptea timpurilor.

Nu știm ce este legendă și ce este adevăr, dar există părerea după care Cezar și-ar fi condus legiunile romane peste pantele abrupte ale Alpilor obligîndu-și soldații să coboare alunecînd pe scuturi și servindu-se de lănci și sulițe pentru dirijare.

Din punct de vedere geografic, originea alunecării pe tobogan, peste pantele înzăpezite și înghețate și folosind atelaje rudimentare, este răspîndită — din timpuri străvechi — în tot nordul înghețat al Europei, Asiei și Americii.

Se pare, totuși, că primele utilizări sportive ale acestor „mijloace de transport" ale gospodăriei ar fi apărut în Canada. Populația indigenă se amuza coborînd pantele înghețate, folosind un atelaj cu scînduri curbate în față, denumit „otobanask" și din care, probabil, a apărut mai tîrziu denumirea „tobogan".

Prin 1870—1880, turiștii englezi ce-și petreceau iarna în Elveția se amuzau — într-un spirit sportiv și recreativ — coborînd pantele fie cu toboganul (sanie de origine canadiană), fie cu săniuța elvețiană sau schilitti care, prin corectivele tehnice suferite (scaun glisant), a dat naștere variantei sale — skeletonul.

De prin 1886, alunecările pe sanie au evoluat ; de asemenea, materialul folosit. Astfel, s-a fixat o scîndură mai lungă, sprijinită pe două săniuțe, din care prima cu pivot folosea la conducere. Așa a apărut primul bob — sanie dirijată — care, în scurt timp, avea să evolueze, impulsionat de același turiști care-l creaseră.

Practicat la început pe străzi, fără viraje taluzate, cu timpul, odată cu creșterea vitezei, a reclamat pîrtii special construite și amenajate, prima fiind pîrtia Schatzalp realizată, în 1907, la Davos. Cu scurgerea timpului și pîrtiile au evoluat : de la simpla linie dreaptă prin care se cobora o pantă, la „labirintul" sinuos (Schatzalp — 3,4 km și 51 viraje) și, mai recent, la pîrtiile moderne, mai scurte dar incomparabil mai tehnice (lungime minimă 1 500 m — pantă medie 8% — pantă maximă 15%).

Și construcția propriu-zisă a bobului a evoluat de-a lungul anilor. Virstei boburilor din lemn i-a urmat vîrsta metalului ; de la forma rudimentară s-a ajuns la bobul carenat, de la bobul cu volan, la cel cu fisele. Așa avem azi bobul modern, mașină de competiție destinată vitezelor superioare — construcție ce necesită cunoștințe tehnice avansate asupra metalului și profilelor aerodinamice.

Organizarea concursurilor, regulamentul, construcția pîrtiilor, au condus la înființarea F.I.B.T. și la codificarea tuturor regulilor de concurs, a formulei de întrecere (bob de 2 și 4 persoane), a greutății totale a boburilor și echipajelor etc.

Ultima modificare a regulamentului (1952) a stabilit greutăți fixe maxime pentru bob și echipaj, putîndu-se completa diferența cu lest. S-a eliminat, astfel, avantajul greutății, considerabil în probele de viteză, fiind înscăunată o ierarhizare valorică mai echitabilă, mai sportivă, clasamentul depinzînd de forța startului și finețea pilotării, și nu de greutate.

La noi în țară, primele boburi, din lemn, au apărut prin 1912 la Sinaia — boburi de 5 persoane — ce foloseau străzile orașului pentru „virtejurile" de agrement. Inițiatori : Iorgu Arsene și Mihai Mihail, care mai tîrziu avea să dea și numele său unui viraj al actualei pîrtii de bob. În 1914 a avut loc primul concurs oficial de bob pe aleea Văii Peleșului pînă la actuala stație de benzină. În 1921 s-a construit pîrtia specială pentru bob de la stînca Sfînta Ana pînă în cartierul Furnica, pîrtie rudimentară, dar care punea bazele unei activități competiționale. În 1934 au fost importate boburi metalice de 2 și 4 persoane și a fost refăcută pîrtia, construindu-se taluzuri și parapete lemnoase. În epoca aceea, România cucerise deja două titluri mondiale : Dudu Frim — N. Dumitrescu (1934) și A. Papană — D. Hubert (1933).

Bobul românesc a mai avut centre de activitate la Rîmnicu Vîlcea, pe dealul Capela (1924—1938), și la Cîmpulung Muscel (1928—1934).

Mîndria bobului românesc au constituit-o — în trecut ca și azi — echipajele sale, oamenii săi. Ei au știut să-și onoreze țara și pasiunea sportivă cu strălucitoare performanțe, chiar în condițiile în care înzestrarea tehnică și pregătirea erau incomparabil inferioare adversarilor, căci virtutea lor era înaltă. Iorgu Arsene, Mihai Mihail, Constantin Angelescu, A. Papană, D. Frim și, mai recent, Tita Rădulescu, Heinrich Ene, Ioan Panțuru (campion european) sînt nume românești devenite ilustre în bobul mondial.

Prin temperament, pasiune și destoinicie, dar în primul rînd prin curajul echipajelor sale, România a fost și este o mare putere în bobul european și mondial. Cuvîntul său atîrnă greu și este ascultat cu respect și admirație în marile întreceri ale bărbăției și curajului — întrecerile bobului.

Mihai BÎRA

BOBERUL ULYSSE PETRESCU POVESTEȘTE ODISEEA LAKE PLACID — 1932

● Chetă pentru deplasare ● Cu cargoul la New York în 13 zile ● Performanțe apreciate și răsplătite, dar nu și acasă

Am fost unul dintre componenții echipei de bob a României, participantă la Jocurile Olimpice de iarnă disputate în 1932 la Lake Placid, făcînd echipă la bobul de 4, alături de Papană, Hubert și Alexandru (Becu) Ionescu, toți cei menționați fiind dispăruți dintre noi. Ultimul în luna februarie a acestui an și, ca o ironie a soartei, chiar în ziua cînd apărea un articol despre noi în ziarul „Sportul". Am rămas, astfel, singurul supraviețuitor din formația efectivă a acestei echipe, împreună cu conducătorul nostru de atunci, maiorul Horia Roman, astăzi general pensionar.

Evocarea camarazilor cu care am împărțit și greutățile și satisfacțiile mi-a umplut sufletul de o mare emoție. Lipsiți de mijloacele materiale reclamate de aceasta deplasare atît de lungă, fără nici o încurajare din partea federației de specialitate, fără nici o subvenție, meritul deplasării revine integral lui Papană, neobosit animator și hotărît organizator. Cu banii strînși prin chete, cu rețeta unui bal dat în numele aviației române și cu micile noastre economii, am strîns o sumă destul de modestă, în cadrul căreia trebuia să ne limităm, și am plecat la drum. Strînși, astfel, cu ușa, am făcut călătoria peste Ocean cu un cargou, în 13 zile, în condiții foarte grele, dar, ajunși acolo, ne-am bucurat de o primire și o ospitalitate foarte călduroase, fapt care s-a reflectat în... bugetul nostru.

Echipajul de bob 4 la Lake Placid, la J.O. din 1932 (de la stînga la dreapta): Alexandru Ionescu-Becu, Ulysse Petrescu, Alexandru Papană și Dumitru Hubert

Prin comportarea noastră sportivă, prin ineditul prezenței noastre la Jocurile Olimpice și prin rezultatele obținute, care au impresionat, ne-am cîștigat simpatiile tuturor și am beneficiat din plin de avantaje (reduceri masive la masă și hotel, transporturi gratuite etc.) care ne-au ridicat moralul și ne-au mărit rezistența bugetului. Plecați din țară fără bob, acolo am concurat pe boburi standard, metalice, grele, cu care nu eram obișnuiți și care ne dezavantajau față de ceilalți participanți. Cu un număr foarte redus de coborîri de antrenament, dar mereu încurajați de Papană, am reușit, totuși, pe aceeași pîrtie pe care a concurat și Panțuru, ca Papană și Hubert să se claseze pe locul IV, iar aceiași, împreună cu Ionescu-Becu și cu mine, să ocupăm locul VI din 22 de echipaje.

Cu aceste performanțe, am fost înconjurați acolo de toată atenția din partea oficialilor și a presei și, după Jocurile Olimpice, am fost invitați să luăm parte la campionatele Americii de Nord, invitație pe care Papană a primit-o cu condiția, însă, ca să ni se pună la dispoziție bobul de 4 al lui Fisk, asul necontestat al timpului. Condiția ne-a fost satisfăcută. Cu acest bob am participat la campionatele Americii de Nord și, cu acest prilej, am bătut recordul pîrtiei și ne-am clasat pe locul II din 19 concurenți. Recordul nostru a fost întrecut după mulți ani.

Înapoiați în țară, nu ne-a mai dat însă nimeni nici o atenție, întoarcerea avînd loc într-un anonimat total din partea federației de specialitate și a forurilor militare care conduceau, de fapt, destinele bobului. Un cerc foarte restrîns de camarazi ne-a sărbătorit succesul, presa a menționat statistic performanțele noastre, și cu aceasta totul s-a terminat.

Acum, după 37 de ani, evocarea apărută în ziarul „Sportul" este cu atît mai meritorie, iar pentru mine foarte emoționantă, întrucît mai sînt oameni care-și reamintesc de performanțele noastre. Am retrăit, din amintiri, momentele de fericire și de satisfacție pe care le-am avut atunci alături de camarazii mei menționați, dispăruți astăzi dintre noi.

Și dacă am făcut aceste completări, am vrut să aduc un omagiu binemeritat memoriei acestor excepționali camarazi, Papană, Hubert și Ionescu-Becu, al căror exemplu de tenacitate, voință și dragoste de patrie să fie exemplificator tineretului nostru de azi.

Scrisoarea unor... dealuri din Slatina

La redacție am primit următoarea întîmpinare pe care o reproducem aidoma :

Tovarăși susținători ai sportului românesc,

Noi, dealurile de pe Grădiște și Streharet, care fac obiectul admirației și al jinduirii chiar din partea numeroșilor turiști ce se abat prin pitorescul atractiv al Slatinei, stăm rușinate și mîhnite că nu sîntem folosite drept pîrtii de bob, pentru sportivii și tineretul localnic.

În orașul nostru, bătrîn de șase secole, prezența în vitrinele caselor din strada Sevastopol nr. 1 a trofeelor cucerite de un bober renumit, care și-a făcut ucenicia curajului, a curbelor și virajelor, ca și a desfătării în zăpada coastelor slătinene, Mihai Mihail, de multe ori campion național de bob, trofee care atestă o activitate sportivă de o jumătate de veac (13 cupe din care 2 din Elveția, 9 plachete de la competițiile din Elveția și Italia, 9 insigne de participare la startul probelor din Elveția, Italia și Austria și 19 plachete din probele din România, între care și diplomele de campion național, la care se alătură o colecție de peste 100 ziare românești și în limbi străine, descriind performanțele boberilor din Slatina, conduși de Mihai Mihail) sînt atestări neîndoioase despre activitatea din trecut a Slatinei sportive.

E un autentic fragment de muzeu sportiv — capul de pod al unei probabile și necesare organizări într-o subsecție a Muzeului de istorie a orașului Slatina.

Dar la aceste exponate trebuie adăugat bobul — cel autentic — păstrat de Dan M. Mihail, fiul campionului și fost echipier și el în team-ul din Slatina — faimosul bob „Moțu" care a cunoscut glorioase prezențe la startul probelor internaționale și din țară, participări eroice pe pîrtiile pe care a purtat pavilionul României și mîndria Slatinei. Ce-ar fi să-și reia „viața de pîrtie" ?

Oare toate acestea valori rămîn fără stimul în cugetul tineretului slătinean de azi, pentru a-l determina să reia o activitate în bob ?

Noi, dealurile Grădiște și Streharet, am rămas neclintite pe locurile noastre, oferind admirabile baze de amenajare a pîrtiilor pentru săniuș și bob.

Se mai cuvine să apară și oamenii — oamenii cu convingeri sportive și putere de înfăptuire.

Cu stimă,
semnăm,
Dealurile Grădiștea
și Streharet
p. conf.
Raluca VLADUȚ

Douăzeci de ani de activitate la bob

Constantin Dragomir și fiul său Mihai.

Anul acesta, Constantin Dragomir, maistru la Uzina mecanică Sinaia, și pilot de bob, a sărbătorit 20 de ani de activitate competițională. Chemarea irezistibilă la acest sport al curajului a simțit-o de mic copil, fiind nelipsit de pe tradiționalele pîrtii ale orașului natal (Comarnic). La vîrsta de 17 ani își încearcă forțele pe pîrtia de la Sinaia, unde dovedește multă îndemînare și curaj. Încă din 1949, alături de Ștefan Taus, ocupă nenumărate locuri fruntașe în concursuri, atît la bobul de 2, cît și la cel de 4 persoane. În activitatea sa competițională se numără participări la întreceri internaționale. În anul acesta, alături de fiul său, Mihai, Dragomir a cucerit locul III la campionatul național, deschizînd acestuia, prin sfaturile sale, o frumoasă carieră sportivă.

Unui om modest, curajos, astăzi colegii de muncă și toți iubitorii sportului îi urează un cald „la mulți ani !"

prof. Th. NEACȘU

Cu mai bine de patru decenii în urmă

Concursuri de bob la Rîmnicu Vîlcea, pe dealul Capela...

● O pîrtie de aproape 2 km, care datează de la începutul secolului nostru ● Un inițiator entuziast — Iorgu Arsenie ● Boburi vîlcene de construcție proprie ! ● La start, boberi din toate centrele țării, în frunte cu faimoșii Alexandru Budișteanu și Tita Rădulescu ● Ce i-ar trebui pîrtiei pentru a redeveni competitivă ?...

La Rîmnicu Vîlcea, în partea vestică a orașului, într-o zonă de pădure de neasemuită frumusețe, a existat cu ani în urmă, amenajată prin eforturile unor entuziaști, în frunte cu Iorgu Arsenie (asistent în 1924 la J.O. de la Chamonix), o pîrtie pentru bob. O pîrtie considerată printre cele mai vechi din țară — dacă nu chiar prima de acest fel la noi — datînd aproximativ de la sfîrșitul secolului trecut.

Oameni mai vîrstnici din localitate își amintesc cu emoție de concursurile de bob organizate pe „Capela", cum se numea pîrtia. Și, pe cît ne-au dat a înțelege, nu a fost vorba de o simplă amenajare pentru gustul a doi-trei îndrăgostiți de acest sport al celor temerari, ci — fără exagerare — de un veritabil curent al practicanților bobului. Documente inedite (însemnări ale boberilor, foi de concurs, diplome, chiar și insigne) atestă existența, în jurul anului 1925, a circa 15 boburi, construcții ale unor meșteșugari din oraș, în frunte cu Gogu Chiriac-Ionescu, profesor la școala de meserii, el însuși bober renumit.

Concursurile se desfășurau în fiecare duminică, diminețile sau după-amiezile, și la ele luau parte sute de spectatori, locuitori ai Vîlcii, dar și ai comunelor învecinate de pe firul Oltului, de la Bujoreni și Budești, dinspre Dăești și Călimănești și chiar din așezările mai îndepărtate, de la Brezoi și Cîineni.

Ceva mai mult. Pîrtia, prin calitățile ei, depășise ca interes hotarele orașului, ajungînd să fie cunoscută în multe orașe din țară. Urmarea : numeroase echipaje de bob și-au manifestat dorința de a concura pe „Capela", alături de boberii vîlceni, lucru ce s-a și întîmplat. În jurul anului 1930 au avut loc cu regularitate concursuri la care au luat startul sportivi din București, Sinaia, Predeal, Brașov, Tîrgoviște și Sibiu. Printre ei, nume care reține atenția, cum sînt cele ale lui Alexandru Budișteanu sau Tita Rădulescu. Ultimul a cîștigat un mare concurs desfășurat în ziua de 2 februarie 1932.

Treptat, însă, pîrtia de bob din Rîmnicu Vîlcea s-a degradat pînă la completa ei dispariție, în jurul anului 1940. Cine urcă astăzi pe „Capela" — pîrtia de bob poartă același nume ca și înălțimea care domină orașul — are prilejul să facă cunoștință cu vestigiile acestei amenajări, care a menținut treaz renumele sportiv al localității decenii de-a rîndul. Traseul poate fi, însă, lesne recunoscut, deoarece zona defrișată s-a menținut aproape intactă.

Din discuțiile purtate cu foști boberi (astăzi, oameni în jur de 70 de ani), cu reprezentanți ai organelor sportive locale, cu profesori de educație fizică, rezultă că pîrtia de bob de pe „Capela" are suficiente calități pentru a redeveni apță pentru competiții. Evident, cu unele amenajări de rigoare.

Ea ar putea, de pildă, să aibă același punct de plecare, de la „Rîpa lui Păltineanu", trecînd pe la „Boul de piatră" (denumire istorică). S-ar menține, cu mici variații de teren, și traseul propriu-zis, cu o lungime de 1 600 de metri. Ar rămîne să fie reconsiderat, deviat, doar punctul de sosire, spre nord-est, descriind, în partea lui finală, o curbă largă, ușor de parcurs. În acest fel s-ar realiza două lucruri importante : pe de o parte s-ar lungi traseul pîrtiei, care ar depăși 2 km, pe de altă parte s-ar evita intrarea în șoseaua națională Sibiu — Drăgășani.

Oricum, readucerea în actualitate a pîrtiei de pe „Capela" — inițial, cu 8 viraje taluzate— merită să se afle în atenția federației de specialitate. Merită să fie reconsiderat și bobul vîlcean, sport cu vechi tradiții pe aceste meleaguri. Este ușor de imaginat cu ce șanse ar fi putut participa țara noastră la numeroasele confruntări sportive olimpice, mondiale și europene, dacă alături de Panțuru, Neagoe, Focșeneanu și ceilalți băieți minunați, ar fi fost prezenți, poate, și reprezentanți ai centrului de bob din acest oraș !

Se dovedește o dată mai mult că, în valorificarea tradițiilor sportului nostru, ne trebuie mai mult curaj, mai mult spirit de inițiativă și, neapărat, putința de a vedea lucrurile în perspectivă.

Pentru exemplul în speță, timpul, desigur, nu-i trecut. N-am vrea însă ca aceasta să însemne o așteptare sine die pentru a cerceta posibilitățile care le oferă bobului, în accepțiunea de astăzi, pîrtia de pe „Capela".

Tiberiu STAMA

P. S. O pîrtie de bob la Rm. Vîlcea ar spori interesul și față de o așezare turistică de frunte, una din perlele Oltului, punct de atracție pentru mulți vizitatori autohtoni și chiar de peste hotare. Așadar, și pentru O.N.T., un prilej de reflecție...

Iată cum arăta startul într-un concurs de bob organizat pe „Capela" cu aproape patru decenii în urmă...

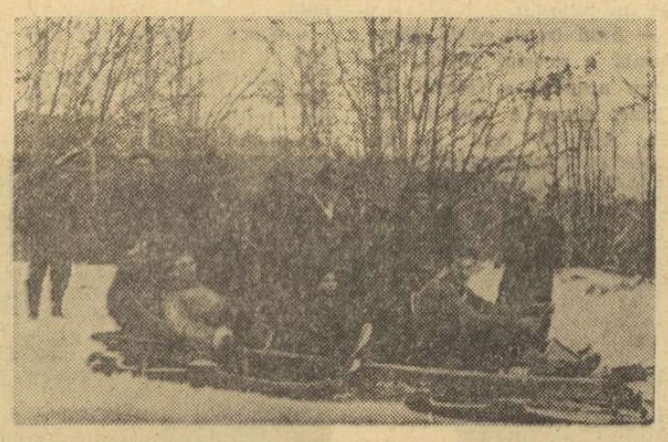

Boberii vîlceni se pregătesc pentru o nouă coborîre. Imagine din anul 1931, luată la punctul denumit „Rîpa lui Păltineanu"

O PRIMĂ TENTATIVĂ...

În ideea reluării frumoasei tradiții a bobului vîlcean, pe „Capela" și-au dat întîlnire trei echipaje, pe primul loc clasîndu-se Avalanșa III, pilotat de prof. N. Dinescu. Următorii sosiți : I. Pașec și Șt. Tănase. Concursul s-a bucurat de o largă audiență din partea publicului, a tineretului îndeosebi.

Așadar, o primă tentativă de a reînvia o veche tradiție. Așteptăm și altele...

prof. Costea MARINCIU
— Rm. Vîlcea —

La Sinaia, pe o pîrtie improvizată, se exersează starturile, deseori decisive în cursele moderne de bob
Foto : A. NEAGU

„NICIODATĂ NU TREBUIE SĂ MERGI LA RISC!"

(Urmare din pag. 1)

Aceasta este o condiție esențială pentru dezvoltarea în continuare a bobului și are profunde implicații economice și sociale în perspectiva stațiunilor de pe Valea Prahovei. Revenind la boberi, constat cu satisfacție că tinerii care bat la porțile afirmării sînt deosebit de talentați și pot asigura schimbul de mîine. Elemente ca D. Panaitescu, I. Niculescu, E. Bogdan, N. Stavrache, D. Pascu, V. Juncu M. Gurgui și mulți alții au o certă valoare.

— Dacă ar fi să creionați profilul unui bober, cum l-ați vedea ?

— *Boberul trebuie să aibă o statură medie, segmente nu prea lungi, pentru a fi mai indemnatic, să fie dotat cu multă forță și viteză de reacție. Cu alte cuvinte, un tip robust, energic și rezistent. În momentul instalării în bob, să aibă centrul de greutate cît mai aproape de sol, satisfăcînd în acest mod și problemele ridicate de echilibrarea și aerodinamismul bobului. Esențial este însă talentul, vocația pentru bob, curajul, hotărîrea și spiritul colectiv, cultivarea cu perseverență a prieteniei, singura în măsură să realizeze sudura echipajului, element de bază al succesului în bob.*

— Există unele păreri care reduc rolul mijlocașilor și al frînarului la simpli figuranți.

— *Ar fi o greșeală ! Problemele ridicate de evoluția bobului în cursă sînt complexe și deci se cere o participare activă din partea lor.*

— Este adevărat că dacă nu riști nu cîștigi ?

— *Nu ! Niciodată nu trebuie să mergi la risc. Cine sfidează legile posibilului suferă consecințele.*

— Accidentele pot fi limitate ?

— *Ultimele mari competiții nu au înregistrat accidente grave nici la antrenamente, nici în timpul concursurilor deoarece, pe de o parte, pîrtiile au fost construite pe baze științifice iar pe de alta, s-au luat măsuri speciale de securitate, care înlătură posibilitatea ieșirii afară din viraj, atenuarea șocurilor violente în mantinele, limitarea vitezei în porțiunile foarte dificile. La toate acestea se mai adaugă excelenta pregătire a piloților și echipajelor, studiul meticulos al traseelor și pregătirea materialului.*

— Actualele boburi vă satisfac ? Pe cînd și un bob de construcție originală românească ?

— *Boburile actuale sînt bine studiate și realizate. Un bob de o construcție originală necesită investiții și experimentări. Dar cine, cînd și unde să-l experimenteze ?*

— Ultimele competiții mari au evidențiat necesitatea ca regulamentul internațional să facă unele precizări. Despre ce ar fi vorba ?

— *Într-adevăr, încălzirea patinelor și tragerea la sorți au nevoie de unele precizări, deoarece am observat că se face apel și la substanțe chimice (asemănătoare pastelor utilizate de schiorii alpini), iar nesansa de a avea în față un echipaj de o valoare mult inferioară, care strică „trasa" sau deteriorează pîrtia, se repercutează în clasamentul final (ceea ce s-a întîmplat și cu noi la Lake Placid).*

— Cum abordați noul sezon ?

— *Cu mult optimism. Băieții s-au antrenat asiduu și sperăm să realizăm un echipaj și mai puternic la bobul de patru persoane. Pe plan internațional echilibrul de forțe este și mai evident, elvețienii, italienii, austriecii sau vest-germanii rămînînd adversarii noștri cei mai redutabili. Nu trebuie să uităm că europenele și mondialele sînt găzduite de italieni și respectiv de elvețieni. Ne așteaptă o luptă grea, căreia sperăm să-i facem față cu succes.*

PENTRU SPORT NU SÎNTEM NICIODATĂ PREA BĂTRÎNI...

Cît halterofilii încercați

Halterofilul Pavel Atanasov Dobrev, maestru al sportului și asistent la Institutul de educație fizică din Sofia, a avut ideea de a crea un club pentru oamenii în vîrstă. Oameni de peste 70 de ani sînt antrenați la diferite discipline, mai ales la ridicarea greutăților. Iată, în fotografie, pe campionul grupei, Isak Nahmias Mordochai, în vîrstă de 75 de ani, care ridică o greutate de 140 de kilograme. În cursul antrenamentului el ridică — în total — opt pînă la 10 tone, cam cît ridică, în decursul unui antrenament, cei mai grei atleți care concurează la marile întreceri.

INELELE VÎRSTEI

La aproape 90 de ani, Gabriel Giorgian continuă să fie nelipsit din sălile de sport. Practică gimnastica. O practică și acum cu aceeași nestinsă pasiune ca și acum 75 de ani, cînd s-a aflat martor la primul său concurs. Își amintește nonagenarul sportiv: „Mă mutasem cu familia de la Curtea de Argeș la Pitești, unde am asistat la o demonstrație de gimnastică. Mi-a plăcut foarte mult astfel că în zilele următoare mi-am și confecționat singur cîteva aparate, o bară fixă și două paralele. Aflu mai apoi că la serviciul de pompieri al orașului există un trapez și niște inele. A fost o mare bucurie pentru mine, fiindcă folosindu-le am reușit să-mi completez antrenamentul..."

Sosit în Capitală o dată cu stagiul militar, Gabriel Giorgian ajunge și la sala Tirul, unde se face repede cunoscut și apreciat. Mai mult, rămîne în București, unde concurează în mai multe rînduri. „Amintirea cea mai plăcută o am din anul 1901, cînd la un asemenea concurs am obținut locul 2 pe țară. Diploma și medalia mi-au fost înmînate de însuși profesorul Gheorghe Moceanu, unul dintre precursorii gimnasticii din țara noastră".

Gabriel Giorgian n-a rămas însă în aria activității de performanță. Totuși, cînd și cînd, atunci cînd timpul liber îi îngăduia (a fost muncitor la C.F.R. unde lucra în ture) nu ezita să ia parte la concursuri și demonstrații, fie la Tirul, la Înainte sau la Aurora Ziarele vremii au marcat adesea prezența sa la aceste întreceri, alături de alți gimnaști de renume, Miulescu și Tudorache, Petrescu, Zaharia sau Sonda. Ultima sa demonstrație publică a avut loc în anul 1945, și cu toate că Giorgian era trecut de 60 de ani el a lăsat o frumoasă impresie, mai ales la bară fixă și inele.

Acum, cum am arătat, gimnastul de 90 de ani rămîne în continuare un prieten credincios al sportului. Vine la sala de la Știrandul Tineretului de două, trei ori pe săptămînă, urmărind cu ochi de specialist pregătirile „claselor" de gimnastică ale Clubului sportiv școlar. Intervine cînd este cazul, repetă cu micii sportivi unele exerciții mai dificile. Iar uneori intră în vestiar, își îmbracă treningul și execută și el o serie de exerciții, după cum se poate vedea din imaginea alăturată...

Ispitit de prezența unui asemenea sportiv neobișnuit reporterul nu ezită să-l întrebe ce l-a atras spre gimnastică. Răspunsul este simplu, concis: „Frumusețea mișcării, la început. Apoi, cu trecerea anilor, convingerea că prin sport, și deci, și prin gimnastică, îți menții sănătatea".

Titus BRADEȚEANU

Avicenna a spus-o cu 2000 de ani în urmă:

SPORT—nu medicamente

Sănătatea și longevitatea sînt visul fiecăruia dintre noi. Lupta împotriva senilității precoce reprezintă o problemă socială asupra căreia se apleacă astăzi savanți din foarte multe țări. Deși media longevității a ajuns, în țările dezvoltate, în jur de 70 de ani, cu toate acestea succesele obținute în ce privește prelungirea activității pînă la o vîrstă înaintată nu sînt pe măsura condițiilor. La lupta împotriva bătrîneții colaborează medici, biologi și specialiști ai educației fizice. La ora actuală, gerontologii declară că, fără intervenția unor factori exteriori asupra cursului natural al modificărilor de vîrstă, omul modern poate să spere să trăiască un secol. Lucrul acesta nu este posibil decît dacă regimul cotidian al activității include exercițiile fizice ca o condiție de bază a modului de viață al fiecăruia. Insuficiența motrice (acest termen ar trebui să figureze alături de expresii ca insuficiență de oxigenare sau avitaminoză) este o afecțiune la fel de gravă și de perfidă, în special pentru organismul care îmbătrînește. S-a dovedit că o dată cu vîrsta organismul devine foarte sensibil la insuficiența mișcării. Oricît de paradoxal ar putea părea, dacă persoanele în vîrstă obosesc repede, dacă orice suprаîncărcare fizică le amenință cu neplăceri serioase, activitatea musculară este, totuși, pentru ele un factor capital. Adică, putem spune că se înșeală acei medici, puțini la număr, care recomandă pacienților care au depășit vîrsta de 50 de ani să se odihnească mai mult și să facă mai puțină mișcare. Mișcarea, factor al sănătății, este indispensabilă și cu atît mai mult pentru oamenii în vîrstă.

Ultimele cercetări efectuate în gerontologie, precum și fiziologia activității musculare, arată că dacă vrem să favorizăm la maximum dezvoltarea sănătoasă a organismului trebuie să recurgem la forme de activitate motrice extrem de precise și nu la întîmplare. Foarte recent, încă, folosirea exercițiilor fizice ca mijloc de însănătoșire sau de profilaxie se baza pe ideea că aparatul muscular este o sursă de influență absolut omogenă asupra funcțiunilor organice. Ultimele cercetări au arătat că în realitate aparatul-motor, care se compune din mai mult de 600 de mușchi, exersează influențe de o calitate diferită asupra activității diverselor organe interne.

Directorul Centrului de cercetări și aplicații medicale de cultură fizică din Kiev, Igor Muravov, este de părere că activitatea motrice poate să servească nu numai la stimularea generală a organismului care îmbătrînește, ci și la obținerea unei influențe selective asupra funcțiunilor organismului respectiv. Se știe că diferitele modificări datorate vîrstei survin cu un anumit decalaj în decursul timpului. Arterele picioarelor, de exemplu, îmbătrînesc mult mai devreme decît cele ale brațelor. „Ceea ce face ca descoperirea noastră să îndreptățească întrebuințarea tehnicilor culturii fizice după posibilități, dar mai ales — ceea ce este mult mai important — după cerințele organismului", adaugă Muravov. În felul acesta se acționează asupra funcțiunilor a căror dezorganizare duce la rezultate regretabile. Acest fapt necesită un dozaj riguros, dar eficiența este asigurată.

Orice metodă care vrea să fie eficace nu se poate compune dintr-un singur element. Deci, nici mersul (zilnic, timp de cîteva ore), nici alergarea nu pot oferi un regim optim. Cele mai bune rezultate au fost obținute recurgîndu-se la soluții complexe care au reunit jocurile sportive, diferitele exerciții, alergarea, toate după o dozare atentă, cu mărirea gradată a efortului. Studiul posibilităților de regenerare oferite prin exerciții fizice deschide noi perspective și promite descoperiri spectaculoase. În ziua cînd se va cunoaște pe deplin acțiunea fiecărui element al antrenamentului fizic asupra organismului, vom putea să comandăm cu mai multă siguranță procesul de metabolism și funcțiunile psiho-somatice ale omului. Și, nu trebuie să uităm că, **spre deosebire de produsele farmaceutice, sportul nu are nici acțiune secundară nedorită și nici acțiune toxică.**

Al. SIMOC

AVICENNA: „Dacă practici exercițiile fizice nu ai nevoie să recurgi la ajutorul medicamentelor".

Nimeni nu mai gîfîie!

„Grupul de sănătate", constituit pe lîngă stadionul central Lenin din Moscova, este frecventat de peste 3000 de vîrstnici. Exercițiile sînt conduse de mai mulți instructori cu experiență și supravegheate de un medic specialist. Cu prilejul unei cercetări științifice s-a constatat că dintre cei ce frecventează de cinci ani „grupul", la început 30% aveau respirația îngreuiată la cel mai mic efort, după un an de exerciții — doar 19%, iar după 5 ani — numai 4%.

„Nu voi înceta să alerg"...

Joe Deakin a împlinit anul acesta 90 de ani, ceea ce poate nu v-ar spune nimic dacă nu am adăuga că el a fost campion olimpic cu 61 de ani în urmă! Membru al formației Marii Britanii la Jocurile Olimpice din 1908 de la Londra, el a obținut laurii în proba de 3 mile pe echipe (o probă ulterior abandonată). La respectabila sa etate, Joe Deakin încă aleargă (după cum mărturisește fotografia) exact cum a făcut fără încetare din 1887 (cînd a cîștigat prima cursă) pînă astăzi. La ultima sa aniversare a declarat: „Atîta timp cît voi putea sta în picioare, nu voi înceta să alerg!"

3 500 km în 56 de zile

Născut cu 72 de ani în urmă, șoferul pensionar Alexandru Drăghia face cinste comunei de baștină a marelui Brâncuși, Pești-ana de Jiu, de unde a pornit în viață. Cu carnetul de conducere obținut încă din 1916, șoferul nostru a colindat țara în goana mașinii, fără nici un accident, fiind prezentat drept model pentru modernii amatori de beție a vitezei. Acum, la vîrsta pensiei, Alexandru Drăghia s-a hotărît să revadă, în tihnă, toate frumusețile patriei sale. Și a pornit, pe o bicicletă demontabilă, fabricată în 1915, la un original înconjur al țării, parcurgînd în 56 de zile 3 500 km, acoperind un itinerar care l-a dus de la București (unde locuiește), prin Constanța, Cîmpulung Moldovenesc, Cluj, Timișoara, Turnu Severin, Deva, Brașov, din nou acasă. Iată o performanță care ar putea onora pe oricine!

Concurentul fraților Petersson

La 80 (și ceva!) de ani, decanul de vîrstă al gazetarilor sportivi din lume, Torsten Tegner, fostul director al cotidianului suedez „Idrottsbladet", nu ezită, după cum se vede în fotografie, să încalece o bicicletă de curse, susținut la plecare de unul din celebrii frați Petersson. Pe colegul nostru T. T. (inițialele cu care este alintat în Suedia) l-am cunoscut în 1953 la București și l-am revăzut ultima oară anul acesta la campionatele europene de atletism de la Atena, la fel de vioi, energic și veșnic ironic, cum îl știam. El se mîndrește — pe bună dreptate — a fi singurul ziarist sportiv care a văzut toate edițiile Jocurilor Olimpice începînd din 1912!

GALOP DE SĂNĂTATE

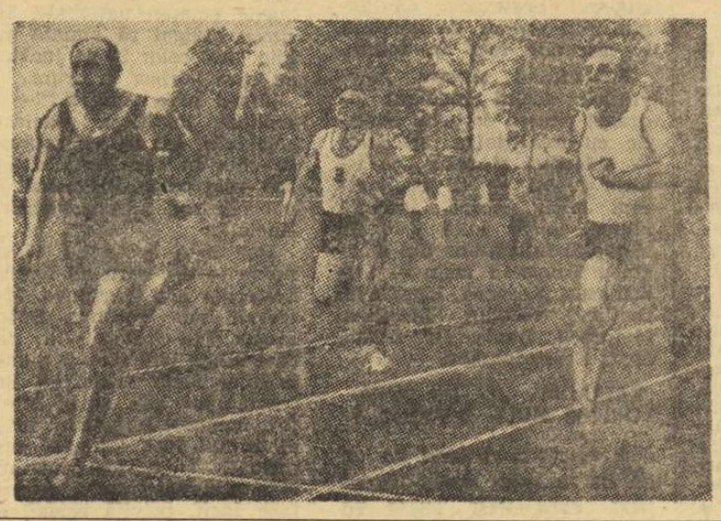

La Frankfurt am Main, vîrstnicii nu aleargă cei 50 m pentru vreun premiu — de altfel nici nu există cronometre — ci din pura plăcere pe care o oferă cursa, inclusiv „galopul de sănătate".

286 ani pe 4 culoare!

Imagine de la o alergare neobișnuită care a avut loc la sediul Clubului atleților veterani din Norbition, Surrey, Anglia. Ineditul întrecerii constă în faptul că vîrsta celor patru concurenți totalizează nu mai puțin de... 286 ani! Pe culoarul din stînga se află fostul campion de sprint al Africii de Sud, din 1904, Duncan McLean, în vîrstă de... 84 de ani, tată a șase copii și bunicul a 17 nepoți. Cîștigătorul cursei de 70 de yarzi a fost totuși un alergător mai tînăr — Norman Martin, în vîrstă de... 67 ani (cu numărul 20 pe tricou). Alergătorul cu numărul 76 este Tom Wood, de 60 ani și, pe ultimul culoar, Alf Beckett, „mezinul" competiției, de 57 de ani.

DECEMBRIE
LUNA CADOURILOR

Vreți să oferiți cel mai potrivit cadou?
Sfătuiți-vă cu Moș Gerilă.

De la 1 decembrie, răspunde zilnic, între orele 10 — 20, la telefonul 14.92.05 14.00.75

Magazinele vă oferă un larg sortiment de cadouri:
Dulciuri — băuturi — jucării — cosmetice — ceasuri — gablonzuri — confecții — tricotaje — lenjerie — încălțăminte — marochinărie — articole de sport.

(3032)

răspunde Ion Poștașu

MIHAI VLĂDULESCU, COMUNA PRILIPET. „Doi halterofili ridică aceeași greutate. Care dintre ei este declarat învingător?" Cel cu o greutate corporală mai mică.

DUMITRU SAVU, TURNU SEVERIN. Ne întrebați cînd a luat ființă echipa de fotbal Dinamo București? Este o problemă, încă, controversată. Însuși clubul se socotește mai... tînăr decît este în realitate (din cochetărie?), în timp ce reputatul statistician Frederic Moises, pornind de la o informație potrivit căreia U.T.A. ar fi singura echipă care a luat parte la toate cele 23 de campionate postbelice (este socotit și cel în curs) spune că **„trebuie să fie clar, o dată pentru toată lumea, că și Dinamo București a participat la aceste 23 de ediții de după război, dar că, la prima ediție (1946—47) avea încă denumirea de Ciocanul". Nu mai este cazul să eludăm un adevăr din trecutul fotbalului nostru. Dacă nu recunoaștem că Dinamo București este urmașa lui Ciocanul, nu putem fi de acord nici cu afirmația că Dinamo, luînd parte la 22 de ediții, a susținut 522 de meciuri. De ce? Fiindcă Dinamo a început și campionatul 1947—1948 tot sub numele de Ciocanul și l-a continuat așa, disputînd între timp 24 de meciuri, pînă la 10 aprilie 1948. Numai ultimele 6 partide le-a susținut sub numele de Dinamo A.".**

ION A. ENCICA, BUCUREȘTI. Poarta echipei noastre, în primul meci cu Spania, a fost apărată de Sfetcu. Ținînd seama de scor, 0—6, nu știu dacă „apărată" este termenul cel mai potrivit!

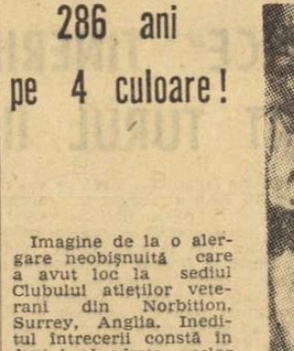

DUMITRU FLOREA. Iată itinerarul fotbalistic în divizia A al lui Costică Marinescu: Unirea Tricolor — Carmen — Jiul — Dinamo București. El a fost unul dintre cei mai buni jucători pe care i-a dat fotbalul nostru.

ION CRISTESCU, PITEȘTI. Viorel Mateianu își va face reintrarea, la primăvară. Mai greu îmi este să vă spun unde: la Progresul unde este încă legitimat, sau la Universitatea Cluj?

AUGUSTIN POPESCU, SIBIU. Titlul de maestru al sportului nu se acordă, cum credeți dv., prin simplă... impresie. Primește acest titlu numai sportivul care a îndeplinit una din normele prevăzute în regulamentul de clasificare, la sportul respectiv. Dv., înainte de a pune mîna pe condei și a acuza Federația și C.N.E.F.S., de... favoritisme, trebuia să cereți informații. Eventual, chiar mie. Ați fi aflat atunci că Dan Coe a primit cu mult timp în urmă titlul de maestru al sportului. La fel, și Lucescu.

MARIUS POPOVICI, TIMIȘOARA. 1. „Sînt un mare simpatizant al clubului Steaua. Am trimis vreo două-trei scrisori clubului, în care am cerut să fiu primit ca membru cotizant. N-am primit nici un răspuns". Să vorbesc cu cei de la Steaua. Poate mă angajează pe mine să răspund la scrisori! 2. Îmi cereți un vagon de date despre TOȚI jucătorii din lotul de fotbal al Stelei, pentru caietul dv. Să lămurim lucrurile: cine întocmește caietul? Dv. sau eu?

LUDOVIC DENES, BAIA MARE. Nu vă pot spune dacă la numărătoarea celor 1 000 de goluri ale

lui Pele s-a ținut seama numai de cele înscrise în meciuri oficiale sau au fost luate în considerație și punctele marcate în partide amicale. N-aș putea garanta nici că cele 1 000 de goluri au fost bine... numărate. Oamenii sînt tentați de multe ori să atribuie celebrităților virtuți suplimentare. Credeți că toate replicile de mare spirit preluate ca fiind ale lui Shaw au aparținut într-adevăr marelui umorist irlandez? Dar, avînd marca „Bernard Shaw", ele au avut un și mai mare răsunet.

ilustrații: **N. CLAUDIU**

— Daca-i ști colega, ce comod și practic este rucsacul ăsta cu cadru metalic, produs de Combinatul 1 Mai [illegible]...

(2929)

Trimisul nostru special în Franța, DAN GÂRLEȘTEANU, transmite:

ASTĂZI, LA ANGOULÊME, RUGBYȘTII ROMÂNI ÎȘI ÎNCHEIE TURNEUL

De vineri seara, rugbyștii români sînt oaspeții orașului Angoulême. La numai cîteva minute după instalarea echipei la „Hotel de Bordeaux", gazdele ne-au transmis invitația, desigur onorantă, de a participa la o recepție oferită în cinstea delegației române la castelul „De Lignères", clădire de o rară frumusețe, situată la 20 km de Angoulême. La înapoiere, am mai putut vedea în vitrinele iluminate ale magazinelor numeroase afișe care anunțau meciul de duminică de pe stadionul „Chanzy" (13 000 de locuri), o partidă pe care cotidianul „La Charente" o prezintă în ultimul său număr ca pe un mare festival rugbystic. Ziarele apărute la Angoulême nu furnizau însă amănunte despre echipa gazdă, încît am căutat să facem cunoștința d-lui Barsacq, antrenorul principal al formației locale. Așa am aflat că, inițial, era vorba să se alcătuiască o selecționată regională cuprinzînd jucători de la Angoulême, La Rochelle, Cognac și Poitiers, dar, din cauza desfășurării în continuare a campionatului francez, ideea selecționatei a fost abandonată, cel puțin pînă la ora transmisiei noastre, și astfel selecționata divizionară română va întîlni duminică, probabil, echipa din Angoulême, condusă de reputatul fundaș Lacaze.

Destul de dificilă este situația în lotul nostru. Pînă acum, antrenorii Al. Teofilovici și D. Ionescu nu s-au fixat asupra formației, așteptînd ultimul aviz al dr. M. Constantinescu, de două zile preocupat cu recuperarea a numeroși jucători. Aceasta, pentru că și la Tarbes, și la Brive, Șerban, Dinu și Iorgulescu au fost accidentați și se resimt (mai ales Șerban), iar Marinescu, Nica și, în ultimul moment, Răscanu figurează pe lista victimelor gripei. În această situație, căreia i se adaugă reîntoarcerea lui Demian la Toulon, antrenorii sînt puși în fața unor dificile probleme privind alcătuirea echipei. Preventiv, ei au renunțat la antrenamentul de sîmbătă, apreciind că jucătorii au, înainte de toate, nevoie de odihnă și de supraveghere medicală. În aceste condiții, este dificil de a anticipa maniera în care echipa noastră va aborda jocul de duminică. Există dorința ca la Angoulême rugbyștii români să joace în atac, continuînd astfel o experiență utilă, anume aceea de a vedea în ce raporturi valorice și de perspectivă ne aflăm față de cerințele rugbyului modern. Pînă acum, mai exact la Brive, rezultatul considerăm că nu a fost edificator. Slăbiciunile liniei de treisferturi în condițiile unui joc deschis, dar grevat de mîză, sînt evidente și au avut drept consecință o eficacitate incredibil de scăzută. De altfel, la sfîrșitul meciului de la Brive, maestrul emerit al sportului Radu Demian a definit destul de bine situația: „Am încercat să facem o treabă pe care încă nu o cunoaștem. Totuși, trebuie să perseverăm..."

Specialiștii și gazetarii pe care i-am cunoscut pînă acum la Angoulême și-au exprimat părerea că, în orice caz, localnicii vor juca foarte deschis, aceasta fiind caracteristica principală a evoluției lor chiar în campionat.

Întîlnirea amicală internațională dintre selecționata divizionară română și formația din Angoulême va începe la ora 15 (ora locală) și va fi condusă de arbitrul francez M. Balmade.

Pe ringurile de box

BOXERUL SPANIOL de categorie grea Manuel Ibar Urtain a repurtat cea de-a 24-a victorie consecutivă înainte de limită. În gala care a avut loc la Madrid, el l-a făcut K.O. în rundul doi pe americanul Leo Pettersen. Urtain este neînvins în carieră. El și-a depus candidatura la titlul european.

★

CU PRILEJUL unei reuniuni profesioniste de box disputate la Torino, fostul campion european amator la cat. grea, italianul Mario Baruzzi, l-a învins înainte de limită, în repriza a 6-a, pe argentinianul Jose Menno.

★

PENTRU a doua oară consecutiv campionul mondial la categoria cocoș, Ruben Olivares, a fost numit cel mai bun boxer mexican al anului 1969. În acest an, Ruben Olivares a cîștigat titlul de campion al lumii, învingîndu-l înainte de limită pe australianul Lionel Rose.

★

DARIO BENVENUTI, fratele campionului mondial la categoria mijlocie Nino Benvenuti, a debutat cu o victorie în turneul pe care-l întreprinde în R.F. a Germaniei. Boxerul italian, care evoluează la cat. semimijlocie, l-a învins la puncte pe vest-germanul Horst Brinkmeier, într-un meci disputat la Köln.

sportul în lume

CONSTELAȚIA MEXICANĂ

7. U.R.S.S.-ul pleacă la Mexic pentru a urca pe podium?

După palidele evoluții de la campionatele mondiale din 1958 și 1962, cînd fotbaliștii sovietici s-au văzut nevoiți să părăsească scena încă din „sferturi", eliminați fiind — coincidență... neospitalieră — de chiar echipele țărilor gazdă (0—2 cu Suedia, 1—2 cu Chile), a venit, în sfîrșit „World Cup '66"...

PÎNĂ LA PODIUMUL DE PREMIERE A MAI RĂMAS... UN SINGUR MINUT!

30 iulie 1966, sub generoasele reflectoare ale Wembley-ului, reprezentativele Uniunii Sovietice și Portugaliei își dispută șansa, ultimă, în a ocupa treapta cea mai de jos a podiumului. Meciul pentru locurile 3—4...

A mai rămas un singur minut de joc și, pe tabela electrică a stadionului aceleași două cifre poartă, anevoie, povara cetei londoneze: este 1—1... Pe gazon se consumă ultimele degajări, sleite, ultimele intercepții, banale, ultimele pase, parcă formale și neinteresante ca o geometrie de mult demonstrată, și cele două echipe se pregătesc resemnate să împartă, frățește, consolatoarele medalii de bronz. Cu o nebănuită zvîcnire, portughezii atacă pe dreapta, timid, fără vlagă. Augusto lansează o centrare spre careul mic, masivul Korneev ezită o clipă mai mult, și Torres, omul cu ochi de vultur și picioare de cerb, trimite senzațional balonul sub bară: 2—1 pentru Portugalia în ultimul minut al partidei!

Imbatabilul Lev Iașin privește neputincios bucuria explozivă a lusitanilor, în timp ce dincolo, în dreptul jumătății văruite a terenului, pe banca rezervelor, „îngerul lui păzitor" de pînă atunci, stoperul Șesternev, cu genunchiul umflat de bandaje, își ascunde fața în mîini...

Substituind emoția reporterului acelui moment de dramă pentru fotbalul sovietic cu exactitatea statistică — obiectivă și seacă, ca istoria însăși — să reproducem aici echipa înfrîntă atunci, la 30 iulie 1966, în „templul fotbalului" din marginea Tamisei: Iașin — Ponomarev, Korneev, Hurțilava, Danilov, Voronin, Sicinava, Metreveli, Banișevski, Malafeev, Serebrianikov.

KACIALIN: „27 DE JUCĂTORI! E MULT, E PUȚIN...?"

A trecut mai bine de un an de la seara aceea londoneză care, deși aliată cu părerii specialiștilor, a locului 4 în ierarhia soccerului mondial, realizare nu la îndemîna prea multor formații cu renume...

A trecut mai bine de un an și Gavriil Kacialin, cel pe care fiasco-ul din Chile îl îndepărtase, temporar, de la conducerea selecționatei, a făcut din nou apelul. Preliminariile „mondialelor" din Mexic băteau la ușă și pățitul antrenor, altădată recunoscut pentru obstinata tăcere cu care înconjura treburile echipei naționale, s-a simțit obligat să anunțe public lotul celor 27 de jucători cu care pornea la drum.

„Nu-s prea mulți?!" — au replicat, malițioși, gazetarii. **„Nu știu, am să vă răspund în ziua în care vom obține sau vom rata calificarea"** — a răspuns, imperturbabil, Kacialin.

Dar lista aceea cu 27 de nume — din care nu lipseau Șesternev sau Hurțilava, Metreveli sau Voronin, Ponomarev sau Kavazașvili, dar care eluda (stupoare!) numele unor Iașin, Malafeev, Serebrianikov sau chiar Streltov, denumit fotbalistul nr. 1 al anului 1968 (ulterior suspendat) — a fost într-atît supusă succesivelor metamorfoze încît, privită astăzi, ea nu mai are decît o valoare documentară. Au fost, între jucătorii chemați inițial de Kacialin, unii care au decepționat, și dezamăgirea cea mai mare avea să fie legată, neîndoios, de numele lui Berador Abduraimov (Pahtaktor Tașkent), golgeter în tr-un sezon cu 22 de goluri, care transferat la T.S.K.A.-Moscova, aproape de „bătrînul lup de mare" care este Șesternev, a pierdut, parcă ireversibil, știința golului... Dar mulți au fost și cei care apelați la lot, mai degrabă sub semnul unei experiențe ideea de înfrîngere, a legitimat totuși, alături de cucerirea unei lipsite de farmec „Cupe a Europei", cea mai de seamă performantă din istoria fotbalului sovietic: ocuparea, poate chiar împotriva serviciile a doi dintre jucătorii care — o recunoaște el însuși — i-au fost la fel de dragi ca propriii copii: Iașin și Voronin, primul, intrat de curînd în cel de-al cincilea deceniu al vieții dar rămas încă — superbă temeritate — pe gazon, celălalt, marcat de o suită blestemată de accidente,

U.R.S.S. cu Ungaria 2—1 (1—0), cu Chile 2—1 (1—1), cu Italia 1—0 (0—0), cu Republica Populară Democrată Coreeană 3—0 (2—0), cu R.F. a Germaniei 1—2 (0—1) — în semifinale.

In acțiune, unul dintre „purtătorii de cuvînt" ai noii generații de fotbaliști sovietici: atacantul Evriujihin

ȘI TOTUȘI, TACTICA DE JOC RĂMÎNE O DILEMĂ...

Ce noutăți vor aduce sovieticii pe gazoanele mexicane? — se întreabă specialiștii, cei care acordă acum elevilor lui Kacialin infinit mai multe șanse în lupta pentru Zeiță, și, surprinzător, nimeni nu află nici un răspuns. În primul rînd, pentru că taciturnul antrenor preferă să-și pregătească noutățile departe de publicitate, în stadioane cu porțile cel mai adesea ferecate, deschise rar de gazetari, și pentru că — al doilea argument — avînd la dispoziție un lot atît de numeros și de omogen e greu de precizat în ce haină tactică își va îmbrăca echipa Kacialin la mondiale... Se zice, bunăoară, că dacă va juca Muntian, Hmelnițki va deveni „aripă falsă", întrucît tînărul mijlocaș kievian preferă să evolueze retras, el însuși fiind de părere că **„echipa nu-și poate permite luxul să aibă un mijlocaș care doar să distribuie mingi și să atace"**.

Se zice, însă, că dacă va intra în teren Sicinava, atacul sovietic va avea un om în plus și cei patru atacanți vor primi, în permanență, un substanțial aport din partea liniei mediane.

Dar dacă — de ce nu ne-am gîndi și la această posibilitate? — nu vor fi introduși în formație nici Muntian, nici Sicinava?! Iată întrebarea...

Dacă la capitolul tactică, echipa sovietică rămîne un mister — pe care misiunea relativ ușoară din preliminarii n-a avut darul să-l spulbere — atunci putem afirma, cu mîna pe inimă, că formația care va trece Oceanul spre Mexic va beneficia, în mod cert, de o condiție fizică excepțională — virtute tradițională a fotbalului sovietic.

Or, condiție fizică excepțională, plus ambiție, plus tinerețe și seriozitate, în fine, plus dramul acela aproape indispensabil izbînzii — am numit șansa — nu pot duce, oare, în Mexic spre o medalie?

Ovidiu IOANIȚOAIA

Iată formația sovietică utilizată în ultima partidă internațională: KAVAZAȘVILI (Spartak Moscova) — DZORDAȘVILI (Dinamo Tbilisi), ȘESTERNEV (T.S.K.A. Moscova), HURȚILAVA (Dinamo Tbilisi), LOVCEV (Spartak Moscova), SEREBRIANIKOV (Dinamo Kiev), ASATIANI (Dinamo Tbilisi), MUNTIAN (Dinamo Kiev), NODIA (Dinamo Tbilisi), BÎȘOVEȚ (Dinamo Kiev), HMELNIȚKI (Dinamo Kiev).

REZULTATELE OBȚINUTE ÎN PRELIMINARIILE C.M. — 1970

U.R.S.S. cu Irlanda de Nord 0—0 și 2—0; cu Turcia 3—0 și 3—1; Irlanda de Nord — Turcia 4—1 și 3—0.

CLASAMENT

U.R.S.S.	4	3	1	0	8— 1	7
Irlanda	4	2	1	1	7— 3	5
Turcia	4	0	0	4	2—13	0

NOI LAURI PENTRU TENISMENII

(Urmare din pag. 1)

ția tiva. În plus, am beneficiat și de servicii foarte bune. Setul prim a fost mai echilibrat. La 4—2 pentru mine, Franulovici a făcut un break, apoi a egalat: 4—4 și scorul a ajuns la 7—7. A servit Franulovici, dar returile mele au fost imparabile și am cîștigat ghemul la 15 și apoi, pe serviciul meu, și setul cu 9—7. În setul secund am înscris un singur break și setul mi-a revenit cu 6—4. În ultimul am avut o misiune mai ușoară. Adversarul a cedat treptat și la 5—2 am realizat un nou break: 6—2.

— Dacă la simplu, Țiriac a pierdut în primii opt la Majoli (3—6, 9—7, 4—6), victoria pe care ați obținut-o la dublu, demonstrează o revenire.

— Într-adevăr, după dificultățile de acomodare întîmpinate de Țiriac la început, el s-a obișnuit apoi și, împreună am reușit o evoluție foarte bună la dublu. Am eliminat, în semifinale perechea Hombergen — Elschenbroich (Belgia—R. F. a Germaniei) cu 6—3, 6—4 și, în finală, desfășurată în fața cîtorva mii de spectatori, ca și la simplu de altfel, noi am jucat bine, dominînd net cuplul Santana — Pietrangeli: 6—3, 6—4, 9—7.

— Ancona a însemnat ultimul turneu al anului, dar, se pare că nu veți avea încă vreo pauză.

— Deocamdată doar Țiriac se va odihni. Eu, probabil, că voi participa în zilele de 26—27—28 decembrie, în capitala Ungariei, la întîlnirea Budapesta — București. Apoi, aș dori să plec la munte. Doar cîteva zile, pentru că, este posibil, ca la 10—12 ianuarie, să aibă loc întîlnirea București—Canotieri Olona Milano, iar la 25 ianuarie, alături de Țiriac, vom pleca la turneele „indoor" din S.U.A.

Întîlnire internațională de haltere la Ploiești

Echipa de haltere Petrolul a întîlnit, la Ploiești, echipa Orda Opole (Polonia) de care a fost întrecută cu scorul de 5—2. În formația ploieșteană au figurat mai mulți juniori. Cele mai bune rezultate din echipa română le-au realizat **M. Grigoraș** (cat. cocoș) 287,5 kg, și **C. Cristea** (cat. ușoară) 322,5 kg, care au obținut și singurele victorii ale ploieștenilor.

ZIG-ZAG FOTBALISTIC

UN ARBITRU, ÎN MÎINI SIGURE

Arbitrul de fotbal Mathieu este unicul arbitru din Franța (și poate chiar din lume) care, la terminarea meciului, părăsește foarte liniștit incinta stadionului, fără teama de a fi tras la răspundere de către suporterii fanatici. Cauza? Domnul Mathieu are un apărător vajnic — pe soția sa! Doamna Mathieu este profesoară de judo la una din școlile de poliție din Paris și pînă acum de cîteva ori i-a pus pe fugă pe cei care căutau să atenteze la ...„jumătatea" sa!

RECORD BRAZILIAN

Clubul de fotbal brazilian „Ponte Preta" și-a sărbătorit anul trecut 70 de ani de la înființare. În acest timp, se înțelege, clubul a schimbat mai mulți antrenori. Și totuși, în ultimii șase ani, „Ponte Preta" a stabilit un record brazilian în schimbarea antrenorilor: în această perioadă, la cîrma echipei s-au perindat... 17 antrenori!

„PACO" VA LUA LOCUL LUI „EL DIVINO"?

Francisco Gento, extrema lui Real Madrid, este pe cale să devină recordmanul spaniol al selecționărilor în echipa națională, titlu deținut încă de celebrul portar Ricardo Zamora. Întrebat recent dacă este supărat de faptul că ar putea fi întrecut de Gento, fostul apărător al buturilor echipei naționale spaniole a răspuns: „De loc. Sînt chiar mîndru că acest leu bătrîn va fi primul ce-mi va lua locul".

NEMULȚUMIREA SUPORTERILOR

Suporterii echipei belgiene de fotbal Waregen nu sînt mulțumiți. La începutul sezonului, mulți dintre ei și-au cumpărat abonamente valabile pentru toată durata campionatului. Cu toate că abonamentele au costat o sumă frumoasă, ei le-au achitat cu surîsul pe buze. Fuseseră doar „achiziționați" Zambata, Brncici și Paulicek, astfel încît suporterii erau convinși că clubul lor favorit va realiza o excelentă performanță în campionatul Belgiei.

Din nefericire, s-a dovedit că cei trei „noi" nu erau chiar atît de eficienți cum se așteptau. Rezultatele deveneau din ce în ce mai mediocre, pasionații fotbalului din Waregen sfîrșind prin a se descuraja. Decepția lor a fost atît de mare, mai ales după meciul recent disputat cu Lierse, încheiat cu scorul de 1—4, încît, într-un gest suprem de revoltă, mulți dintre ei și-au... ars abonamentele. Cîțiva care au „rezistat" au încercat să le vîndă. Dar nu au găsit cumpărători...

„ANTRENORUL" BEST

Cunoscuta vedetă a fotbalului britanic, George Best, dă de cîtva timp lecții de fotbal... logodnicei sale, daneza Eva Haroldst. Se pare că rezultatele nu au fost proaste, numai astfel putînd fi explicat faptul că Best este acum angajat să antreneze echipa feminină „Blinkers", din care face parte, bineînțeles, și logodnica lui.

Trimisul nostru special, NUȘA MUȘCELEANU, transmite:

LA „CUPA SPERANȚELOR OLIMPICE", TINERII JUDOKA ROMÂNI N-AU DEPĂȘIT TURUL II

BERLIN, 20 (prin telefon). Au început întrecerile din cadrul „Cupei speranțelor olimpice" la judo. Numai doi dintre sportivii noștri au fost învinși prin ippon, lupta desfășurîndu-se, în majoritatea partidelor, de la egal la egal. Victoriile sportivilor români au fost realizate tot prin ippon. Apreciem că tinerii noștri judoka au realizat în primele lor confruntări internaționale partide remarcabile.

Primul sportiv român care a făcut cunoștință cu salteaua de tatami a fost **Al. Filip.** În partida sa cu **Csallo** (Ungaria) el a avut de cîteva ori inițiativa, dar o ezitare de ultim moment a adus victoria, prin superioritate tehnică, partenerului său.

Imediat, însă, am trăit un moment de satisfacție oferit de cel-lalt „ușor", **L. Moldovan**, care, printr-un spectaculos hanogoshi (secerarea șoldului), a obținut ipponul în fața cehoslovacului Slepicha.

La categoria 65 kg **I. Darna** s-a calificat în urma neprezentării adversarului, iar **M. Notopol** nu a făcut categoria de greutate!

După întîlnirea **I. Lazăr — Urbanschi** (Polonia), de la cat. 75 kg, partidă care a revenit, prin superioritate tehnică, sportivului polonez, am avut din nou bucuria unei victorii înainte de limită realizată de tînărul **N. Gheorghe** (la aceeași categorie), asupra lui **Tonev** (Bulgaria).

La cat. 85 kg, **V. Crețu** l-a întîlnit pe maghiarul **Kirag**, un judoka înalt, care l-a menținut în permanent pe Crețu la distanță, Kirag cîștigînd în final prin superioritate tehnică. Tot la cat. 85 kg **Al. Toth** a pierdut prin aceeași decizie la **Svek** (Cehoslovacia).

O luptă acerbă și foarte strînsă a avut loc la cat. grea, între **I. Buzic** și **Prazak** (Cehoslovacia). Foarte decis în primele minute — timp în care a încercat de două ori secerări laterale — Buzic a cedat spre final inițiativa și o dată cu ea victoria. Celălalt greu român, **Gh. Hesdolfer**, a pierdut prin strangulare în fața lui **Weber** (R.D.G.).

În turul II, **L. Moldovan** a pierdut prin ippon la **Drevnik** (R.D.G.), iar **N. Gheorghe**, tot prin ippon, la **Bachmann** (R.D.G.). În sfîrșit, **I. Darna** a cedat prin superioritate tehnică în fața bulgarului Medcev.

La ora cînd transmit se desfășoară semifinalele și finalele.

Campionatul european de hochei pe gheață pentru juniori

Cea de-a 3-a ediție a campionatelor europene de hochei pe gheață rezervate echipelor de juniori se va desfășura între 27 decembrie 1969 și 3 ianuarie 1970 la Geneva (grupa A) și Viena (Grupa B). În grupa A și-au anunțat participarea selecționatele Cehoslovaciei, Elveției, R.F. a Germaniei, Finlandei, Suediei și U.R.S.S.

Concursul internațional de patinaj viteză de la Berlin

BERLIN 20 (Agerpres). — La Berlin au continuat întrecerile concursului internațional de patinaj viteză la care participă sportivi din mai multe țări europene. În proba feminină de 1 000 m, pe primul loc s-a clasat campioana sovietică Ludmila Titova cronometrată în 1:35,7. Proba de 3 000 m feminin s-a încheiat cu victoria Ninei Statkievici (U.R.S.S.), care a realizat timpul de 5:10,7, urmată de patinatoarea olandeză Ans Schut în 5:12,9.

LA MOSCOVA: Campionii mondiali și europeni confirmă

MOSCOVA 20 (Agerpres). — În prezența unui numeros public, la „Palatul Sporturilor" din Moscova au fost desemnați primii cîștigători ai concursului international de patinaj artistic. Conform așteptărilor, proba de perechi le-a revenit campionilor mondiali și europeni Irina Rodnina — Alexei Ulanov (U.R.S.S.) cu 328,7. I-au urmat în clasament cuplurile sovietice Liudmila Smirnova — Andrei Suraikin 315,3 și Tatiana Șaranova — Anatoli Evdokimov — 308,4 p.

În proba feminină (după executarea a două figuri impuse) conduce sportiva sovietică Elena Sceglova cu 271,1 urmată de Elena Aleksandrova (U.R.S.S.) — 243,4 și Elena Sedlacikova (Cehoslovacia) — 231,6. Patinatoarea română Beatrice Huștiu ocupă locul 12 cu 211,2 p.

O EXPERIENȚĂ INTERESANTĂ

Schiul alpin francez este prea cunoscut în lumea întreagă ca să mai aibă nevoie de recomandări. Reputația campionilor săi a depășit de mult granițele țării, bătînd la porțile celebrității mondiale, pe care și-o disputa cu vedetele de cinema, stelele muzicii ușoare sau „nestematele" fotbalului, fie că sînt originare din Mozambic, Rio de Janeiro sau Liverpool. Ceea ce se știe — probabil — mai puțin este faptul că performanțele nu reprezintă un dar al naturii, ci rodul unui permanent spirit novator în materie de pregătire, al materialelor și echipamentului, al tehnicii și organizării, școala franceză aflîndu-se în avangarda cercetării științifice în materie de schi. Se vorbește adesea despre „norocul" schiului francez, despre marea sa forță de refacere în urma unor „amputări" dureroase: **Killy, Marielle și Christine Goitschel, Léo Lacroix, Pierre Stamos, Louis Jauffret, Guy Périllat** și alții care au abandonat schiul. Secretul acestei puteri de cicatrizare, al acestei vitalități excepționale rezidă, de fapt, într-o pregătire temeinică, construită pe criterii științifice și începută de la o vîrstă fragedă, în care copiii înțeleg ce li se dă și ce se așteaptă de la ei, în care își aduc aportul de conștiinciozitate, fantezie și entuziasm. În asemenea condiții, din simpli „aspiranți" la glorie, schiori ca **Alain Penz, Jean-Noël Augert, Henri Duvillard, Patrick Russel, Michel Bajon, Michèle Jacot, Françoise Macchi, Britt Laforgue, Annie Famose** au devenit certitudini, încorporîndu-se spontan în plutonul de frunte, în elita schiului mondial.

Una din experiențele de pregătire a tinerilor sportivi francezi face obiectul rîndurilor noastre de astăzi. De cîțiva ani, juniori de 14—17 ani sînt strînși în fiecare vară — pentru un stagiu de pregătire de 3—4 săptămîni — pe malul lacului Annecy. Inedit în materie de pregătire este faptul că la această tabără participă juniori selecționați, speranțe din șapte sporturi diferite, cinci individuale și două de echipă: atletism, natație, schi, canotaj, ciclism, fotbal și baschet. Pe toată durata taberei, sportivii sînt obligați să practice pe rînd toate specialitățile care compun tabăra — cu excepția schiului, care nu are condiții în timpul verii, dar poate fi substituit cu schiul nautic.

Ideea a străbătut destul de greu platoșele tradiționale ale concepției specializate a antrenamentului, dar ca întotdeauna timpul a lucrat în favoarea acestei idei, în favoarea progresului. La început părea ciudat, pitoresc și adeseori comic să fie văzuți cicliștii jucînd baschet, fotbaliștii trăgînd la rame, înotătorii sărind, alergînd sau aruncînd.

Încătușați în rigorile specialității respective, se pierdea din vedere efectul pozitiv al multilateralității, bazat pe o formare musculară completă, pe o funcționare generală a organismului.

Experiența a demonstrat că această tabără, repetată anual, a reușit să dea fiecărei specialități fundația de pregătire generală care asigură, pe discipline, oricărui sportiv condiții de autodepășire. Indiferent de sportul practicat, toți participanții la sfîrșitul taberei alergau convenabil, rulau pe bicicletă, vîsleau ritmic, înotau sau jucau baschet și fotbal satisfăcător.

Plasată la începutul pregătirii, prin variația mijloacelor sale, tabăra oferă o destindere activă, o introducere progresivă și lentă într-un regim de efort considerabil, care totuși nu se face simțit.

Competiția face adeseori ravagii în relațiile de prietenie, fie datorită succesului, eșecului, invidiei, fie datorită unor neînțelegeri. Organizarea acestor tabere — într-o atmosferă desprinsă de obsesia rezultatului — este favorabilă cimentării prieteniei, din care este alcătuit adevăratul spirit de echipă, colectiv, cît și cultivării respectului pentru sporturile învecinate, pentru marea performanță — rodul unor strădanii neobișnuite. Poate că ideea nu este nouă, poate că efectul se poate obține și printr-o altă organizare a pregătirii. Posibil. Ceea ce ni se pare demn de reținut este orientarea științifică, experimentul și cercetarea care — încet, încet — își fac loc la temelia oricărui sport, cu convingerea că acesta este de acum „drumul spre înalta societate".

B. MIHAI

Telex • Telex • Telex

● Patrick Russel (Franța) a cîștigat proba de slalom uriaș în concursul de la Lienz. În două manșe el a realizat 3:21,09.

● În 1970 turul ciclist al Angliei rezervat echipelor de amatori se va desfășura între 24 mai — 6 iunie. Startul se va da din orașul Blackpool.

● La Perth, atletul australian Peckham a realizat 2,18 la săritura în înălțime, iar O'Brien a parcurs 5 000 m în 13:51,8.

● La 16 ianuarie, din opt orașe europene se va da startul în competiția automobilistică Raliul Monte Carlo. Și-au anunțat participarea 220 de concurenți.

● Elvețianul Hans Schmidt a cîștigat concursul de sărituri cu schiurile desfășurat la St. Moritz, cu un total de 207,8 p (sărituri de 78 și 84 m).

● Federația internațională de tenis de cîmp a anunțat oficial că în 1970 vor avea loc 43 de turnee internaționale „open".

● În runda a treia a turneului internațional de șah de la Tbilisi, Victor Ciocîltea a remizat cu fostul campion mondial Mihail Tal. Conduce Suetin (U.R.S.S.) cu 2½ p.

● Scrimera franceză Claudette Herbster a cîștigat concursul de floretă disputat la Heidelberg. În baraj ea a învns-o pe Petersmann (R.F.G.).

● La Baku Burevestnik Leningrad a învins cu 3—1 echipa feminină de volei Penicilina Iași.

● Selecționata de rugby a Republicii Sud-Africane a jucat la Aldershot cu o selecționată locală, cîștigînd cu 14—6 (6—3).

● Trei orașe și-au depus candidatura pentru a găzdui, în 1971, meciul de atletism Europa—America: Los Angeles, San Francisco și Miami.

Tiparul I.P. „Informația", str. Brezoianu nr. 23—25, București

40368

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXV — Nr. 763 (6197) ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT Luni 22 decembrie 1969

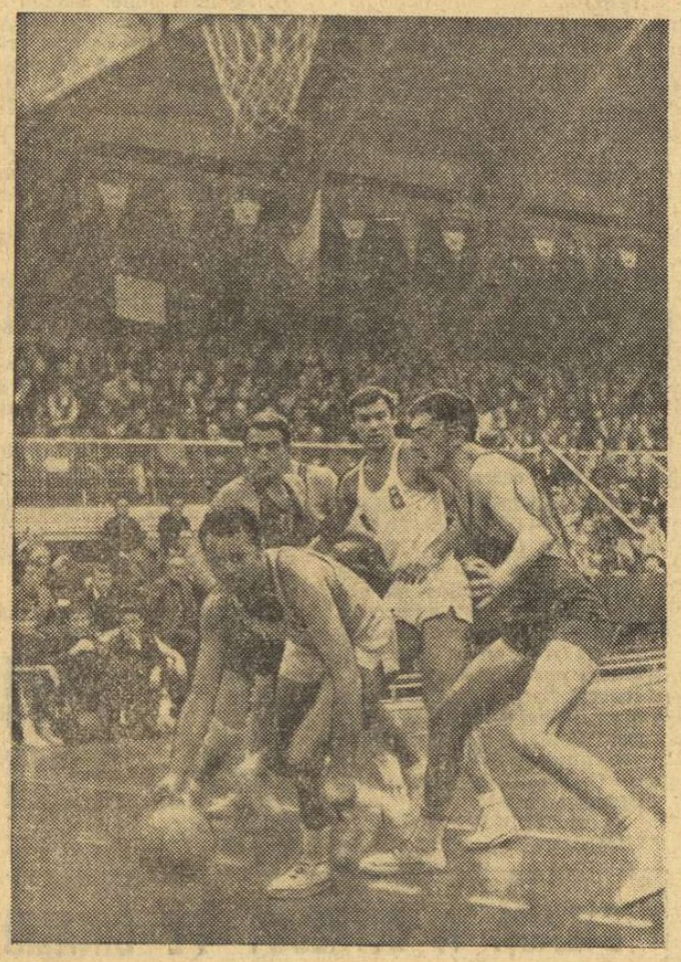

Atacat de doi adversari, dar păzit de coechipierul său Săuca, Albu forțează o nouă tentativă spre coșul steliștilor

„CRITERIUL PRIMEI ZĂPEZI" PERICLITAT... DE ZĂPADĂ

MIHAELA SANDU și DAN CRISTEA învingători în primul concurs intern

SINAIA, 21 (prin telefon de la trimisul nostru). — Secretarul general al Federației Române de Schi-Bob, Petre Focșeneanu, spunea simbătă seară: „De mulți ani nu am mai avut atîta zăpadă și deci condiții favorabile pentru primul concurs al sezonului intern".

Duminică dimineața, la Hotelul Alpin, Cota 1500 și „Vîrful cu Dor", telefoanele zbîrniiau de zor. La Cota 1400, antrenorul Kurt Gohn cerea insistent Cota 1500.

— Alo, cu tovarășul Mihai Bota! Nea Mișule, aici ninge foarte tare. Ce facem cu concursul?

— Și aici e la fel. Dar, așteaptă să văd ce se întîmplă sus...

La Vîrful cu Dor răspunde la apel antrenorul federal Ion Berindei.

— La noi ninge și viscolește. Vizibilitate minimă. Deci condiții de concurs improprii. Propun ca întrecerea să aibă loc la Cota 1400.

— Alo, Cota 1400, vorbește Bota. La „Vîrf" nu se poate organiza competiția. Deci, o vom disputa la Cota 1400, dar nu știu dacă este bătută pîrtia.

Paul IOVAN

(Continuare în pag. a 3-a)

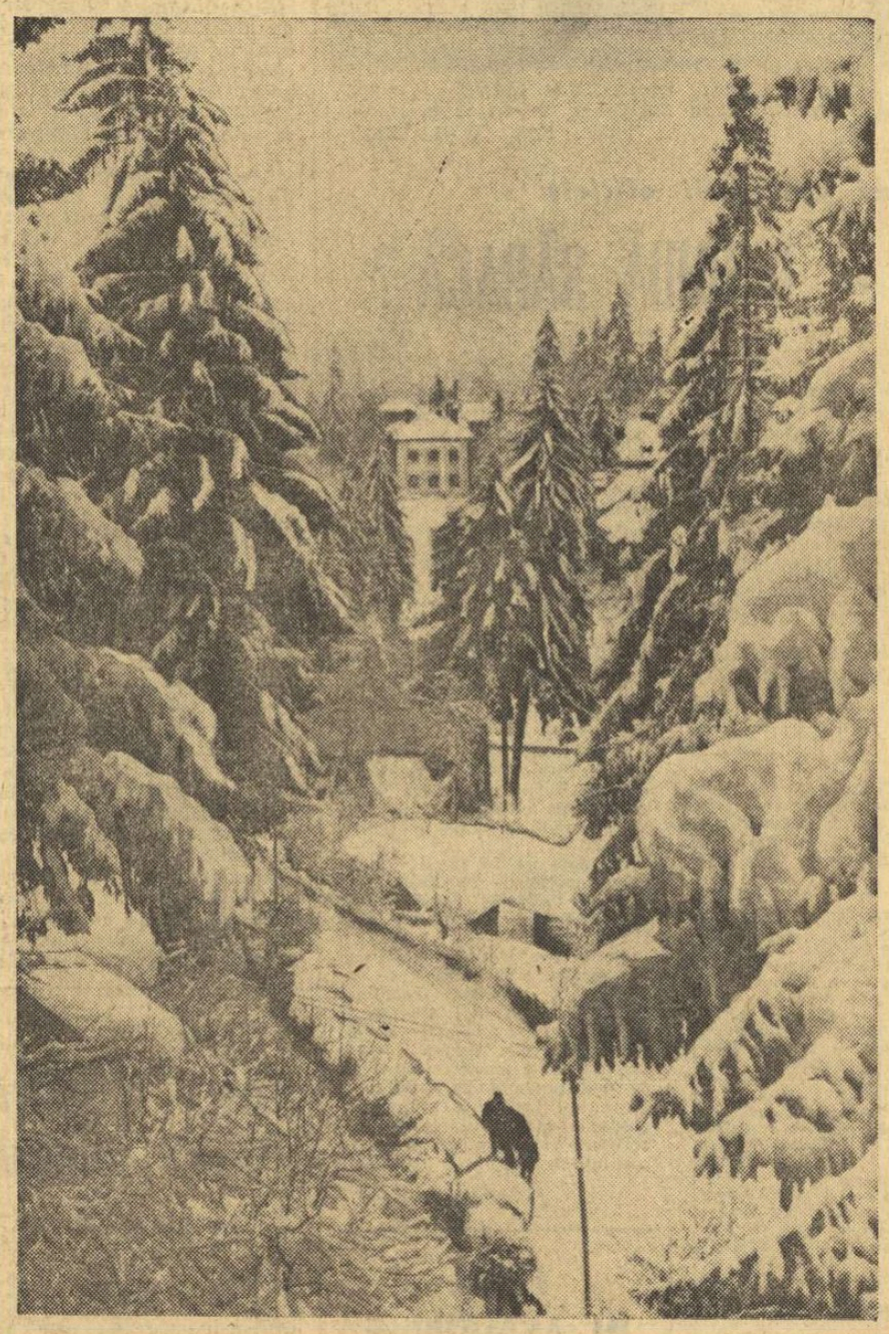

Munții vă invită...

Foto: Aurel NEAGU

AU MAI RĂMAS 159 DE ZILE!

O seară de început de decembrie. Într-o încăpere a C.N.E.F.S.-ului, în care erau reprezentate cel puțin trei generații, și unde nu se spuneau lucruri foarte interesante, dar nici foarte banale, a răsunat, la un moment dat, ca un clopoțel de alarmă care trezește și răscolește totul, un număr: 170.

Reflex păstrat din banca școlii primare — toate cele trei generații au fost spontan captate de exprimarea cifrică care spunea tot. Și spunea mult mai bine decît ar fi putut s-o facă zeci de cuvinte legate măiestrit între ele, cuvinte cu ritm seducător sau cu rimă irezistibilă.

Îi era dat acelei adunări să afle un termen pe care foarte mulți l-au visat, dar care pentru ei a rămas vis. Termenul pînă la startul României într-un turneu final al Campionatului Mondial — iată ceea ce au năzuit, nu ne îndoim, și Marian și Ozon, și Nicușor, și Voinescu, și Apolzan și Constantin, și Nunweiller III... — dar nici unul dintre ei n-a evoluat pe un teren înnobilat de reflexiile superbei zeițe-statuete a vestitului Lafleur. Deși nu valoarea a fost ceea ce le-a lipsit acestor primi soliști ai soccerului românesc.

O mai bună organizare, o mai fericită politică a fotbalului autohton și o mai consistentă cotă-parte a ceea ce mulți consideră drept marea aliată a performanței fotbalistice — am numit șansa —, au făcut ca abia în seara aceea să poată fi invocat (ca o cauză proprie) termenul de lansare a fotbalului românesc pe orbita întrecerii elitei mondiale.

La auzul acelui termen cifric cele trei generații reprezentate în sală au reacționat felurit și interesant. Emeric Vogl căta ginditor pe o coală de hîrtie albă, Angelo Niculescu și Florea Tănăsescu parcă priveau, prin oameni și prin lucruri, la ceva numai de ei știut, iar ei, „generația visului împlinit", Dan și Dumitrache, Dobrin și Lucescu, Răducanu și Radu, Dinu și Deleanu zîmbeau.

Amestec de mîndrie, de detașare, de bucurie, de superioritate, de copilărie, zîmbetul lor dovedea vorbitorului că apelul său, aproape patetic, a fost receptat într-un mod aparte...

Spunea acel vorbitor: **„Gîndiți-vă, băieți, că pînă la ziua pe care doresc s-o apuce toți fotbaliștii din lume mai sînt doar 170 de dimineți. Ele ne mai despart de 31 mai, data startului în turneul final. Nu este un termen lung. 170 de zile au mai rămas pînă la momentul cel mai înălțător al carierei voastre fotbalistice. El merită cu prisosință să-i consacrați munca și gîndurile voastre...".**

Am zărit pe chipurile lui Lucescu, Dan, Ghiță, Ghergheli, poate naturile cele mai cerebrale ale lotului, o undă de încruntare. Înțelegeau. Înțelegeau și aprobau totul.

Azi, cînd se reiau pregătirile tricolorilor, au mai rămas doar 159 de zile!

M. POPESCU

În derby-ul de baschet

STEAUA A ÎNTRECUT PE DINAMO ÎN PRELUNGIRI

Politehnica București — neînvinsă — campioană a turului la fete

Nimic nu a lipsit derby-ului campionatului național masculin de baschet, desfășurat ieri dimineață în sala Floreasca: o luptă îndîrjită, dusă din primul pînă în ultimul minut de joc, răsturnări surprinzătoare de situații, un final dramatic, faze spectaculoase, aruncări precise. A fost un splendid meci de baschet, în cursul căruia componenții echipelor Steaua și Dinamo au făcut risipă de energie, au încercat să-și pună în valoare toate calitățile pentru cucerirea victoriei, revenită, pînă la urmă, formației Steaua cu scorul de 86—84 (46—38, 78—78).

Referitor la desfășurarea propriu-zisă a partidei, vom aminti că în prima parte steliștii au avut inițiativa în majoritatea timpului, conducînd cu 11—6 (min. 5), 21—14 (min. 9) și încheind repriza cu un avans de opt puncte. În această perioadă, Nosievici a fost excepțional, marcînd, pasînd și recuperînd excelent, primind aplauze la scenă deschisă, Tarău a dominat panourile și în atac și în apărare, iar Dimancea și-a împins permanent coechipierii în ofensivă. Se părea că Steaua va obține un succes facil, cu atît mai mult cu cît Diaconescu fusese eliminat de pe teren încă din min. 11, pentru un gest nesportiv față de arbitrul C. Negulescu. Au urmat, însă, celelalte 20 de minute, în care de astă dată Albu a fost pentru Dinamo ceea ce a reprezentat Nosievici pentru Steaua. Ca urmare, diferența a scăzut destul de repede (min. 26: 54—54) și pînă la sfîrșitul celor 40 de minute regulamentare nu s-a știut nici o clipă cine va învinge, deși Dinamo avea în ultimele două minute un avantaj de trei puncte. Totuși, Steaua a egalat. În prelungiri, absența lui Haneș, Săuca, Cernea și Visner (eliminați pentru comiterea a cîte cinci greșeli personale) și a lui Dragomirescu (accidentat) s-a resimțit și, în ciuda eforturilor lăudabile depuse de Albu și rezervele dinamoviștilor aflate pe teren, Steaua a reușit să-și adjudece victoria la limită.

Au înscris: **Tarău** 21, **Nosievici** 32 (21 în prima repriză), Gheorghe 11, Czmor 11, **Dimancea** 7, Molin 4 pentru Steaua, respectiv **Albu** 26 (18 în repriza secundă), Cernea 5, **Haneș** 8, Săuca 6, Diaconescu 4, **Dragomirescu** 25, Vizner 8, Mazilu 2. Prin maniera, foarte severă, de a conduce, arbitrii Gh. Chiraleu și C. Negulescu au căutat să asigure o bună desfășurare acestei foarte dificile întreceri, dar uneori C. Negulescu a depășit limitele exigenței.

D. STANCULESCU

Rezultatele celorlalte meciuri din divizia A:

MASCULIN

COMERȚUL TG. MUREȘ — POLITEHNICA BRAȘOV 78—77 (33—32, 63—63). O victorie a tricolorilor noștri — calificați după cum se știe, în turneul final al campionatului mondial — a luat sfîrșit.

Astăzi de dimineață antrenorul Angelo Niculescu a convocat la București pe componenții lotului reprezentativ, care vor fi supuși unui riguros control medical.

(Continuare în pag. a 2-a)

TRICOLORII ȘI REIAU PREGĂTIRILE

„FULGUL DE ZĂPADĂ"

Insigna tuturor schiorilor

Pe fundalul propagandistic al răspîndirii practicii schiului pînă în cele mai îndepărtate și izolate așezări din țara noastră, o serie de instituții și organizații au preluat ideile inedite și generoase de a stimula, prin formule organizatorice atractive, schiul de masă.

Ideea s-a născut din dragostea față de sporturile iernii și din necesitatea de a da sporturilor albe baza de masă, am zice chiar națională, pe care relieful țării, condițiile meteorologice și climatice le îngăduie. Tineretul școlar avid de mișcare, strălucitor de sănătate, nu așteaptă decît semnalul spre a urma inițiativele de acest fel. În 1968 „SĂNIUȚA DE ARGINT", inițiată de U.T.C., și în 1969 „OLIMPIADA DE IARNĂ A ELEVILOR", organizată tot de C.C. al U.T.C., sînt două formule care au TRANSFORMAT PÎRTIILE ÎN FURNICARE.

În întîmpinarea acelorași idei, receptate întotdeauna cu mare entuziasm, F.R.S.B. a trecut cu începere din acest sezon la susținerea unor forme organizate ale schiului de masă. Astfel, prin comisiile județene se vor organiza concursuri pentru obținerea insignei de schior „FULGUL DE ZĂPADĂ" pe trei grade: aur, argint și bronz, pentru toți practicanții schiului, participanți la aceste competiții. SCOPUL ESTE ANGRENAREA UNUI NUMĂR CÎT MAI MARE DE AMATORI ÎN ACTIVITATEA COMPETIȚIONALĂ și în practica schiului.

Insigna se atribuie tuturor participanților, indiferent de vîrstă și sex, care iau startul în concursuri organizate în probe de schi alpin (slalom — slalom uriaș — coborîre), **fond** (2—3—5—10—15 km) **și**

Mihai BÎRA

(Continuare în pag. a 2-a)

CITIȚI ÎN PAG. A 4-A

ANUL FOTBALISTIC INTERNAȚIONAL 1969

Lucescu șutează la poarta Portugaliei, sub privirea înspăimîntată a lui Eusebio. (Fază din meciul România—Portugalia, de la București, terminat cu victoria fotbaliștilor români, cu 1—0)

- **CELE MAI SEMNIFICATIVE MOMENTE DIN ACTIVITATEA DE PESTE HOTARE**
- **CUPELE EUROPENE ȘI PRELIMINARIILE C.M. ÎN CENTRUL ATENȚIEI GENERALE**
- **CALIFICAREA ROMÂNIEI PENTRU TURNEUL FINAL DIN MEXIC, UN REZULTAT DE PRESTIGIU**

Mariana Dingă (Rapid) „pune" mingea peste blocajul echipei C.P.B.

(Citiți cronicile etapei în pag. a 2-a) Foto: N. DRAGOȘ

RUGBYȘTII DE LA FAREL PLEACĂ ÎN FRANȚA

În răspuns la vizita efectuată în țara noastră de Racing Club de France, rugbyștii de la Farul Constanța vor întreprinde un turneu în Franța. În program: 28 decembrie, la Paris, cu R. C. de France, 31 decembrie, la Bourge, cu selecționata orașului (echipă de liga a II-a).

Care au fost cele mai mari evenimente ale sezonului de tenis 1969?

ILIE NĂSTASE și ION ȚIRIAC s-au situat printre primele rachete ale anului?

Puteam să cîștigăm „Cupa Davis"?

Iată cîteva dintre întrebările care vă pasionează și la care veți găsi răspuns citind DE MIERCURI 24 DECEMBRIE ÎN „SPORTUL"

UN NOU SERIAL DE ARTICOLE BOGAT ILUSTRATE

ASPECTE NEPLĂCUTE LA STARTUL „CUPEI SPERANȚELOR"

● De ce lipsesc înotătorii dinamoviști? ● Sportivii din Reșița și Ploiești pe primul plan al întrecerilor

PLOIEȘTI, 21 (prin telefon, de la trimisul nostru). — La tradiționala sărbătoare a celor mai tineri înotători din țară au răspuns „prezent" peste 300 de copii, din 21 de asociații și cluburi sportive. Înfruntînd viscolul și vijelia ce s-a abătut asupra orașului, în ultimele 24 de ore, făcînd anevoioasă deplasarea chiar pe străzile ce duc la piscina acoperită, participanții la cea de a treia ediție a „Cupei Speranțelor" s-au prezentat cu o remarcabilă punctualitate la apelul starterului, onorînd astfel strădaniile organizatorilor. Din păcate, însă, am fost nevoiți să consemnăm — singurul aspect negativ, de altfel, după primele două reuniuni — absența tinerilor înotători de la Steaua și Dinamo. Dacă în ceea ce privește forfait-ul steliștilor, pot fi acordate circumstanțe atenuante (conducerea clubului a anunțat din timp imposibilitatea participării la concurs), înotătorilor dinamoviști — marea majoritate deținători ai titlurilor de campioni și ai recordurilor naționale — nu le putem găsi nici o scuză. Desconsiderînd concursul reprezentanții clubului bucureștean și antrenorii Cr. Vlăduță, Magda Negrea care îi pregătesc (excepție a făcut doar prof. A. Grințescu, venit cu 4 concurenți) au stat acasă la căldură.

În această situație, programul ce ne-a fost oferit a cuprins goluri inerente, deoarece între concurenții din Reșița, Oradea sau Galați (care au parcurs sute de kilometri pentru a urca pe blocstarturi) am avut culoarele libere ale celor aflați la numai 60 km de locul de desfășurare...

Din punct de vedere tehnic însă întrecerile nu au avut prea mult de suferit. Ca niște veritabili luptători, și prezen-

Adrian VASILIU

(Continuare în pag. a 2-a)

Simbătă și duminică s-a disputat, la bazinul Floreasca, concursul de sărituri dotat cu „Cupa județelor". Trofeul a fost cucerit de reprezenta nții municipiului București. În imagine Melania Decuseară, cîștigătoarea probei feminine

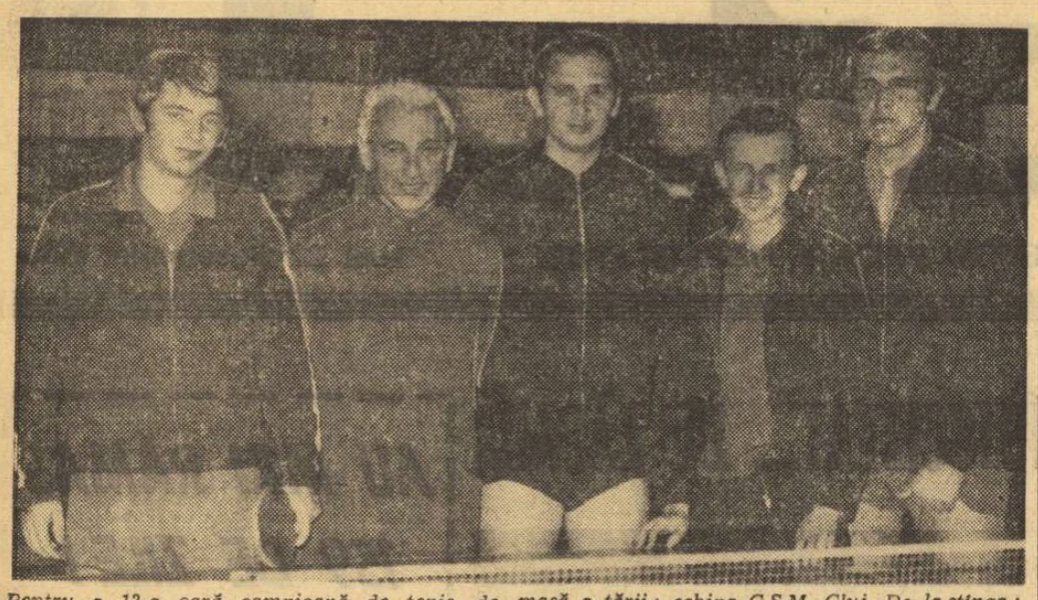

Pentru a 12-a oară campioană de tenis de masă a țării: echipa C.S.M. Cluj. De la stînga: Dorin Giurgiucă, antrenorul emerit Farkaș Paneth, Radu Negulescu, Sergiu Suciu și Șerban Doboși
Foto: V. BAGEAC

Concluzii pe marginea ultimei competiții oficiale

TENISUL DE MASĂ — O RUDĂ SĂRACĂ?

Ultima confruntare pe 1969 a celor mai buni jucători și jucătoare de tenis de masă de la noi, returul campionatului republican pe echipe, a oferit un prilej nimerit de trecere în revistă a forțelor de care dispune tenisul de masă românesc la ora actuală. Desigur, nivelul atins de fruntași ca și de noua promoție de jucători era cunoscut și fără ocazia oferită de întrecerile de săptămîna trecută din sala Floreasca. Adică, în afara cîtorva excepții, valori care nu pot concura cu șanse în arena internațională. **Totuși, pe ici, pe colo, mijeau unele speranțe.** Ultimele evoluții au dezmințit însă chiar și speranțele celor mai optimiști.

Maria Alexandru, Carmen Crișan, Gheorghe Bozga (18 ani), Elena Condicaru (14 ani) și Marin Firănescu (13 ani), iată doar cinci nume care s-au impus cu adevărat în cadrul competiției amintite.

Deși nu a fost solicitată de adversare, Maria Alexandru și-a demonstrat o dată în plus cunoscutele-i calități. La rîndu-i, Carmen Crișan a manifestat o bună pregătire, și verificarea ei în compania băieților a fost extrem de utilă. Fără îndoială, victoriile pe care le-a repurtat, sînt stimulative pentru tînăra clujeancă, dar ele reflectă, din nefericire, și slabul potențial al adversarilor. Sigur, Carmen Crișan a înregistrat progrese — unii dintre băieții pe care ea i-a învins, contînd printre cei mai buni de la noi. Dacă aceștia, precum și campionul național Adalbert Rethi (care s-a chinuit mult ca s-o depășească la limită) sînt înfrînți sau au probleme cu o jucătoare, fie ea chiar de valoarea lui Carmen Crișan, **ce mai pot spera ei să obțină în turneele internaționale,** în afara unei prezențe formale, anonime?

Bozga este talentat, dar el are aproape 18 ani. **Ar mai rămîne doar două elemente cu adevărat de perspectivă: Elena Condicaru** (antrenoare Luci Slăvescu) — **o copie încă minusculă a redutabilei Mary Shannon-Wright** — **și Marin Firănescu** (antrenor Virgil Bălan). Gîndindu-ne, însă, la atîția tineri care — nu din vina lor — s-au pierdut pe parcurs, **ce garanții mai putem avea că Elena Condicaru și Marin Firănescu nu vor împărtăși aceeași soartă?** Poate că de data aceasta va fi înregistrată o excepție. Așa cum am dori și în cazul altor tineri, remarcați cu alte prilejuri, dar care au avut, acum, comportări șterse.

În privința comportării celorlalți sportivi — unii mai cunoscuți — vom menționa că, în general, **carențele din jocul lor se datoresc lipsei de conștiinciozitate, a slabei instruiri, ca și nefolosirii pe deplin a condițiilor materiale** — și așa destul de nesatisfăcătoare.

Bunăoară, cazul Eleonorei Mihalca. Accidentată cu o lună înaintea C. M. de la München, pregătirea ei s-a aflat în deficit și după aceea, pentru ca ea să nu se antreneze apoi (nemotivat) o bună perioadă de timp nici astă vară.

ULTIMELE REZULTATE ȘI CLASAMENTUL GENERAL ALE TURNEULUI MASCULIN: Politehnica București — CSM I Cluj 9—8 (Dumitriu — Giurgiucă 2—0, Stelian — Doboși 0—2, Teodor — Suciu 2—0, Stelian — Giurgiucă 2—1, Teodor — Doboși 2—0, Dumitriu — Negulescu 2—1, Stelian — Suciu 1—2, Antal — Negulescu 0—2, Teodor — Giurgiucă 2—1, Dumitriu — Doboși 1—2, Teodor — Negulescu 0—2, Stelian — Negulescu 0—2, Antal — Suciu 2—0), Progresul Buc. — Voința Brașov 9—4 (trei dintre cele patru puncte ale învinșilor au fost realizate de Ancel în dauna lui Șindeanu, Bodea și Luchian), CSM II Cluj — Voința Arad 9—8 (în partida decisivă, Carmen Crișan a dispus de Bătrînescu cu 2—1).

CLASAMENT: 1. CSM I Cluj 39 p — campioană republicană, 2. Politehnica Buc. 38 p, 3. Progresul Buc. 37 p, 4. Voința Arad 33 p, 5. Voința Buc. 30 p, 6. Voința Brașov 30 p, 7. CSM II Cluj 27 p, 8. Comerțul Tg. Mureș 27 p, 9. Politehnica Timișoara 25 p, 10. Dinamo Craiova 24 p, 11. CSM Iași 20 p. Ultimele trei formații au retrogradat, promovînd echipele Voința Cluj și ASAM București. La campionatul din anul viitor vor participa numai 10 echipe.

În sfîrșit, sînt interesante de reținut condițiile în care jucătorii trebuie să-și desfășoare uneori activitatea. Competiția de la Floreasca constituie un ultim exemplu, dar ar mai putea fi enumerate și altele. Timp de patru zile, 19 echipe masculine și feminine s-au întrecut într-o competiție sistem turneu. **Meciurile începeau la opt dimineața și se terminau uneori aproape de miezul nopții.** Eforturi fizice peste măsură pentru sportivi, antrenori și organizatori. Nu amintim și pe spectatori, pentru că numărul lor a fost destul de redus — la aceasta contribuind, desigur, și programul concursului, de luni pînă joi.

E oare atît de greu ca tenisul de masă să poată avea acces la Floreasca — de două, trei ori pe an — și în zile care să cuprindă simbăta și duminica?

Se pare că în familia jocurilor sportive, TENISUL DE MASĂ CONTINUĂ SĂ FIE TRATAT CA O RUDĂ SĂRACĂ.

Dacă neajunsurile cotidiene imputabile strict celor care lucrează în această disciplină sportivă li se mai adaugă și lipsa unui sprijin cît de cît consistent, din partea celor chemați să-l acorde, atunci ce se mai poate spera? Dictonul „prin noi înșine" e greu să-și găsească aplicabilitatea în rezolvarea tuturor problemelor tenisului de masă, de la noi.

C. COMARNISCHI

Și totuși, **complet neantrenată, Mihalca a fost trimisă în numeroase turnee peste hotare unde a colecționat — NORMAL — o suită întreagă de înfrîngeri. Cui i-au folosit aceste deplasări?**

O altă situație. **Cuplul Alexandru — Crișan care a făcut furori la München, N-A MAI EVOLUAT DE ATÎTEA LUNI ÎN NICI O COMPETIȚIE — deși toată lumea este de acord că cele două jucătoare alcătuiesc un dublu excelent.**

ÎN DIVIZIA A, ECHIPELE MASCULINE ȘI-AU DISPUTAT ULTIMA ETAPĂ, IAR CELE FEMININE PENULTIMA

O ZI FĂRĂ SURPRIZE

Rapid și Politehnica Timișoara învingătoare cu 3—0

Sala Giulești a găzduit ieri întîlnirea feminină de volei dintre echipele **Rapid** și **C.P.B.**, contînd pentru etapa a X-a a diviziei naționale A. Rapidistele au cîștigat cu 3—0 (8, 6, 7), dar, în pofida scorului, jucătoarele de la Combinatul poligrafic nu au constituit o „pradă" ușoară, ele punînd destule probleme adversarelor.

Meciul a început în nota de superioritate a jucătoarelor din Giulești, care conduceau la un moment dat cu 3—0. Apoi, datorită serviciilor defectuoase (de fapt, la capitolul servicii și jucătoarele de la C.P.B. au greșit mult), precum și unui randament superior al poligrafelor la blocaj, rapidistele au pierdut din avans, fiind chiar conduse cu 5—3. Dar ele și-au revenit repede, preluînd conducerea, pe care nu au mai cedat-o pînă la sfîrșit.

În cel de-al doilea set, cu excepția cîtorva momente în care jucătoarele de la C.P.B. au reușit să fie stăpîne pe situație, rapidistele s-au impus printr-un joc superior: ele au reușit ca printr-un blocaj bine organizat, prin atacuri liftate și servicii eficace să-și adjudece setul la 6. În ultima parte a setului am asistat chiar la un „recital" la serviciu al jucătoarei Mariana Baga, care a realizat mai multe puncte consecutive.

În setul al treilea, Rapidul s-a impus la fel de clar, după un joc de bună factură tehnică la care au contribuit, totuși, și învinsele. Cele mai bune: Mariana Baga, Eugenia Rebac (Rapid), Angela Ionescu (C.P.B.). Au arbitrat foarte bine I. Covaci și N. Mateescu.

Ion GAVRILESCU

● POLITEHNICA GALAȚI — UNIREA TRICOLOR BRĂILA (m) 3—1 (8, —12, 8, 8). Timp de o sută de minute am asistat la un joc de o bună valoare tehnică, presărat cu multe faze dramatice, în special în seturile doi și patru. În setul al doilea, la 11—6 pentru gazde, brăilenii (cu patru foști gălățeni în teren) au avut un finiș irezistibil, cîștigînd setul. În continuare, gălățenii au jucat aproape de valoarea lor reală, obținînd o victorie meritată. S-au evidențiat Szöcs, Popa și Udișteanu, respectiv Ozum, Brandenburg și Popescu. Au arbitrat bine Al. Taus — Brașov (în lipsa arbitrului principal C. Mușat) și Vili Mocanu — Galați. **(T. Siriopol,** coresp.)

● C.S.M. SIBIU — I.E.F.S. (f) 2—3 (—12, 10, 2, —9, —12). Întîlnirea dintre sibience și studentele bucureștence a fost foarte disputată pe parcursul a două ore și zece minute de joc pe alocuri bun, însă cu destule greșeli și de o parte și de alta. Gazdele puteau cîștiga dacă nu-și permiteau un moment de relaxare după setul trei. În final, I.E.F.S. s-a impus datorită unui atac mai sigur. S-au remarcat Cloțeanu (C.S.M.), Cenghel și Șchiopu (I.E.F.S.). A arbitrat bine Viorel Cacoveanu (Cluj) și Mircea Lupuțiu (Sibiu), deoarece arbitrul craiovean Marian Bucur, care trebuia să conducă meciul, nu s-a prezentat. **(Gh. Topîrceanu,** coresp.)

● TRACTORUL BRAȘOV — MINERUL BAIA MARE (m) 3—1 (4, —10, 4, 11). Cele două echipe au făcut un joc plăcut, de nivel tehnic corespunzător. Gazdele au dovedit mai multă maturitate, cîștigînd însă mai greu decît arată scorul. De remarcat că în setul patru băimărenii au condus cu 11—8, dar gazdele s-au mobilizat și au obținut 7 puncte consecutiv și victoria finală. Remarcați: Ferariu, Bărbuță și Pruneș (Tractorul), N. Dobre, Rău și Vaida (Minerul). În lipsa arbitrului principal N. Beciu din București, jocul a fost condus bine de Șt. Nobilescu (Buc.) și V. Stoia (Brașov). **(C. Gruia,** coresp.)

● POLITEHNICA TIMIȘOARA — UNIVERSITATEA CRAIOVA (m) 3—0 (7, 6, 10). Forma bună manifestată a permis timișorenilor să obțină victoria și aprecierea publicului spectator. Studenții craioveni n-au pus probleme gazdelor decît la începutul fiecărui set. S-au remarcat **Weisz, Roună și Erșigan** (Politehnica). Foarte bun arbitrajul cuplului N. Rotaru — C. Pitaru din Sibiu. **(C. Crețu,** coresp.)

● UNIVERSITATEA TIMIȘOARA — MEDICINA BUCUREȘTI (f) 3—0 (2, 3, 3). Pe linia bunei comportări din ultima vreme, **studentele timișorence au obținut** victoria în numai 40 de minute. Oaspetele au constituit o mare decepție, neopunînd nici cea mai mică rezistență pe tot parcursul jocului. Arbitraj foarte bun, **C. Pitaru — N. Rotaru. (I. Stan,** coresp.)

● **FARUL — CEAHLĂUL PIATRA NEAMȚ (f) 3—2 (10, —13, —7, 11, 6). A fost un joc echilibrat, pe care constănțencele l-au cîștigat pe merit. S-au evidențiat în mod deosebit jucătoarele Biji și Anghel. Oaspetele au furnizat o surpriză plăcută, dovedind reale calități și perspective. De la echipa Ceahlăul s-au remarcat jucătoarele Tereza Viruzab și Adriana Albiș. Arbitrajul lui Victor Ranghel (Ploiești), cu cîteva greșeli. (C. Popa,** coresp. principal)

CLASAMENTUL LA ÎNCHEIEREA TURULUI (MASCULIN)

1. Steaua	11	10	1	31: 9	21
2. Dinamo	11	9	2	30:10	20
3. Polit. Gl.	11	9	2	29:15	20
4. Rapid	11	8	3	28:11	19
5. Viitorul	11	7	4	23:16	18
6. Unirea Tricolor	11	5	6	18:22	16
7. Tractorul Bv.	11	4	7	17:26	15
8. Min. B. Mare	11	4	7	15:24	15
9. Polit. Tim.	11	3	8	18:26	14
10. Univ. Cv.	11	3	8	12:30	14
11. Prog. Buc.	11	2	9	16:29	13
12. Petrolul	11	2	9	10:29	13

STEAUA A ÎNTRECUT PE DINAMO

(Urmare din pag. 1)

torie realizată după multe emoții, în urma unui meci de mare luptă, deosebit de echilibrat. Calmul gazdelor a contribuit, în final, la cîștigarea celor două puncte. Au arbitrat bine I. Krasznay și G. Mahler. (I. PĂUȘ - **coresp. principal).**

POLITEHNICA GALAȚI — VOINȚA BUCUREȘTI 77—73 (42—34). O întrecere de slab nivel tehnic, în care studenții au comis multe greșeli în spre sfîrșitul jocului și puțin a lipsit să piardă. Au arbitrat satisfăcător Gh. Paraschiv și L. Zaharia. (GH. ARSENIE și V. ȘTEFĂNESCU-coresp.).

UNIVERSITATEA TIMIȘOARA — UNIVERSITATEA CLUJ 76—63 (36—38). Deși gazdele au evoluat fără Viciu (accidentat în meciul de la Brașov), ele au obținut o victorie clară, de deplin meritată. Întîlnirea a fost echilibrată doar în prima repriză, iar în cea de a doua timișorenii, mai atenți în apărare și mai precizi în aruncările la coș, au luat conducerea și, treptat, s-au distanțat. Bun arbitrajul prestat de G. Dutka și V. Kadar. (P. ARCAN-**coresp. principal).**

FEMININ

RAPID — MUREȘUL TG. MUREȘ 70—48 (33—24). A fost o partidă anostă, de slabă valoare tehnică și spectaculară, disputată în ritm de vals. Mureșencele s-au străduit la început să țină pasul cu mai experimentatele lor adversare, dar, din păcate, s-au resemnat foarte repede, dînd posibilitate rapidistelor să cîștige fără prea mari eforturi. Au arbitrat bine A. Berger și N. Iliescu. (F. SIMION-coresp.).

POLITEHNICA BUCUREȘTI — VOINȚA BRAȘOV 96—69 (48—27). Victorie clară a fruntașelor clasamentului, care și-au rotunjit simțitor coșaverajul la încheierea turului. Brașovencele, deși nerefăcute după un drum obositor (trenul dinspre Brașov a avut o întîrziere mare), s-au străduit să facă față unui adversar superior și, pentru puterea lor de luptă, merită toate laudele. Au arbitrat bine P. Marin și S. Filoti.

UNIVERSITATEA CLUJ — I.E.F.S. 56—85 (29—41). Oaspetele, cu o formație mai omogenă, deși au ratat destul de mult, au repurtat un succes net. Clujencele, cîndva printre fruntașele baschetului feminin românesc, au încheiat turul campionatului fără nici o victorie. Au arbitrat bine L. Kuglis și I. Mihăescu. (P. RADVANI-coresp.).

CONSTRUCTORUL BUCUREȘTI — A.S.A. CLUJ 61—39 (29—20). Disputa a fost echilibrată pînă în min. 11, după care bucureștencele și-au adus aminte cît de necesare le sînt cele două puncte, s-au mobilizat, au jucat cu mai multă atenție și au învins categoric. Au condus cu scăpări I. Petruțiu și I. Șerbănescu. (D. DIACONESCU — coresp.).

PROGRESUL BUCUREȘTI — CRIȘUL ORADEA 60—61 (38—28). Cele două formații au prestat un joc de slab nivel tehnic, extrem de nervos și de dur, cu multe faulturi. În prima repriză, gazdele, avînd în Popescu o bună coordonatoare de joc, au terminat cu un avans de 10 puncte. După pauză, tot bucureștencele au avut inițiativa și au condus cu diferențe de 10—12 puncte. Dar, spre final, orădencele au avut o revenire puternică și în ultimele trei minute s-au apropiat pînă la un punct: 53—54. Din acest moment, jocul a devenit dramatic. Oaspetele au forțat victoria și au obținut-o în ultimul minut. Arbitrii D. Crăciun și M. Tănăsescu au fost depășiți de alura meciului și au comis multe greșeli, fapt care a dus la degenerarea jocului. Totuși, erorile arbitrilor nu scuză atitudinea antrenorilor Tr. Constantinescu (Oradea) și Em. Manea (București) care au vociferat tot timpul, au protestat la deciziile arbitrilor, iar după terminarea partidei și-au adus insulte reciproce. (A. PAPĂDIE-coresp.).

La gimnastică modernă

ȘCOALA SPORTIVĂ NR. 2 A CUCERIT „CUPA MUNICIPIULUI BUCUREȘTI"

Un festival al tinereții și grației

Desfășurate simbătă, începînd de la ora 16, întrecerile de gimnastică modernă din cadrul „Cupei municipiului București" au adus pe covorul sălii „Tineretului" numai gimnaste sub 18 ani, reprezentînd schimbul de mîine al „sportului grației" din țara noastră.

Concursul a marcat o reușită deplină, dovedind o dată în plus că preocupările antrenoarelor, sportivelor și forului de specialitate pentru dezvoltarea acestei activități sportive sînt din ce în ce mai serioase. Am văzut la lucru, alături de echipe consacrate ca: Școala sportivă nr. 2 și Viitorul, echipe tinere care pornesc la drum nu numai cu entuziasm ci și cu o bază material-umană corespunzătoare. Făcînd această afirmație ne gîndim, în special, la formațiile Clubului sportiv școlar și a Școlii sportive nr. 1.

Revelația competiției a constituit-o, însă, echipa clubului Cutezătorii (antrenoare prof. Angela Mircescu) care, la categoria a 4-a a dominat autoritar concursul, cîștigînd atît pe echipe, cît și individual, prin Carmen Sandu.

La categoriile superioare: maestre, I și a II-a întrecerile au dat cîștig de cauză unor sportive afirmate, componente ale loturilor naționale.

În legătură cu organizarea întrecerilor, pe care o socotim bună, facem o rezervă în legătură cu igiena sălii de concurs asupra căreia vom reveni.

REZULTATE TEHNICE: cat. a IV-a echipe: 1. Cutezătorii 95,55; 2. Viitorul 95,15; 3. Școala sportivă nr. 2 95. Individual compus: 1. Carmen Sandu (Cutezătorii) 17,75, 2. Elena Jumătate (Cutezătorii) 17,50, 3. Cristina Sima (Șc. sp. 2) 17,45.

Categoria a III-a echipe: 1. Școala sportivă nr. 2 (echipa I) 55,35, 2. Viitorul 52,55, 3. Școala sportivă 2 (echipa a II-a) 51,30. Individual compus: 1. Mioara Cozia (Șc. sp. 2) 18,30, 2. Elena Robu (Șc. sp. 2) 18,40, 3. Mihaela Volentir (Șc. sp. 2) 18,15.

Categoria a II-a echipe: 1. Școala sportivă 2 81,35, 2. Viitorul 78,35. Individual compus: 1. Anca Ilie (Șc. sp. 2) 27,25, 2. Ecaterina Petroveanu (Șc. sp. 2) 27,20, 3. Irina Cîrstea (Șc. sp. 2) 26,90.

Categoria I — individual compus: 1. Pery Davidson (Șc. sp. 2) 27,35, 2. Carmen Bucaciuc (Șc. sp. 2) 27,15, 3. Rodica Pîntea (Șc. sp. 2) 26,90.

Maestre — individual compus: 1. Maria Preda (Lic. 35) 27,25, 2. Sabina Șerbănescu (Lic. 35) 26,60.

Clasament general, pe echipe: 1. Școala sportivă 2 364,35, 2. Viitorul 226,05, 3. Cutezătorii 95,55.

Horia ALEXANDRESCU

FINAL ÎN ASALTURILE COMPETIȚIONALE

Activitatea competițională la scrimă pe anul acesta se încheie cu un... serial de trei zile consacrat campionatelor naționale de juniori. Este o întrecere importantă care ne va permite să ne întregim impresiile despre posibilitățile tinerii generații de trăgători pe care i-am văzut în bună parte la recenta competiție pe echipe „Cupa Speranțelor".

Întrecerea se va desfășura în sala Progresul în zilele de 22, 23 și 24 decembrie, începînd de la orele 8 dimineața.

ASPECTE NEPLĂCUTE LA STARTUL „CUPEI SPERANȚELOR"

(Urmare din pag. 1)

ța lor constituie cea mai bună dovadă, cei mai mulți dintre participanți au făcut apel la toate resursele de energie, bucurîndu-se cu o firească copilărie pentru fiecare zecime smulsă cronometrelor. Așa se face că în primele 12 probe ale acestui concurs maraton am înregistrat 4 noi recorduri naționale, iar în 7 curse, timpii primilor clasați au fost superiori celor din ediția trecută.

Cele mai mari satisfacții le-au avut sportivii din Reșița și Ploiești. Ca urmare a pregătirii lor superioare, aceștia au dominat net în primele confruntări.

Rodica Petruică, Toma Tretiacov, Julieta Mirosu, Ioana Sporea, Ilarion Sves, Adrian Horvath sau **Mihaela Georgescu** au recoltat cele dintîi aplauze ale unui public entuziast. Cui vor fi adresate următoarele? Să așteptăm desfășurarea următoarelor reuniuni.

REZULTATE TEHNICE: — COPII A: 100 m liber (f): Siegrid Slecian (Reșița) 1:12,4, Dagmar Hluzin (Reș.) 1:13,3, Sanda Busuioc (Timișoara) 1:14,3; 100 m liber (b): T. Tretiacov (Petrolul) 62,2, Al. Gerban (Reș.) 64,0, T. Nuțeanu (Din.) 64,6; 100 m spate (f): Rodica Petruică (Reș.) 1:19,6, Mădălina Măzgăreanu (Șc. sp. 2) 1:19,9, Olga Dobre (Șc. sp. 1) 1:21,2; 100 m spate (b): T. Nuțeanu (Din.) 1:11,0, D. Wetterneck (Reș.) 1:13,7, C. Mandache (Petrolul) 1:15,5, COPII B — 200 m bras (f): Julieta Mirosu (Reș.) 3:14,3, Monica Winkler (Reș.) 3:15,2, Domnica Dumitru (Prahova) 3:15,5; 200 m bras (b): D. Marin (Petr.) 3:06,4, Z. Zvolenschi (Șc. sp. 2) 3:13,8, G. Bosinceanu (Petr.) 3:13,8; 100 m spate (f): Ioana Sporea (Reș.) 1:21,2, Georgeta Stanciu-Dunărea) 1:23,3, Mariana Giurcă (Reș.) 1:24,9; 100 m spate (b): A. Horvath (Șc. sp. 1) 1:16,3 — rec. egalat, M. Bicleșan (Reș.) 1:17,5, Al. Barani (Reș.) 1:22,3; COPII C — 50 m spate (f): E. Puel (Reș.) 39,2, M. Vasiliade (Rapid) 40,9, C. Pănulescu (Petr.) 41,4; 50 m spate (b) I. Zves (Șc. sp. 2) 37,0 — record, D. Costreș (Crișul) 37,3, H. Habetler (Timiș.) 39,5; 4x50 m liber (f): Petrolul 2:33,0 — record, Șc. sp. Reșița 2:43,6; 4x50 m liber (b): Șc. sp. 2, 2:25,8 — record, Petrolul 2:28,0, Crișul 2:29,8; COPII D — 50 m bras (f): Mihaela Georgescu (Petr.) 50,4 — record, I. Huniadi (Reș.) 51,5, C. Bunaciu (Sibiu) 51,5; 50 m bras (b): S. Miulescu (Reș.) 49,7, D. Moisan (Petr.) 50,4, L. Orel (Reș.) 51,3.

ULTIMELE RECORDURI ALE ANULUI

În sfîrșit, statisticienii atletismului își pot definitiva bilanțurile pe 1969, înregistrînd și rezultatele ultimului concurs organizat de Școala sportivă experimentală Viitorul. Cîteva dintre acestea își vor găsi loc, de acum, pe tabelul recordurilor republicane de sală la juniori mici.

Astfel, **elevul tînărului profesor Nicolae Păcuraru, de la Viitorul. Florică Stoian, a marcat** (atît în serii, cît și în finala cursei juniorilor mari, pe care a cîștigat-o) **6,0 s pe 50 metri, EGALÎND CEA MAI BUNĂ PERFORMANȚĂ A PROBEI. Tot el s-a impus și la lungime, ADAUGÎND ÎNCĂ 2 CM RECORDULUI,** pe care îl stabilise cu cîteva zile anterior; săritura sa a măsurat 6,67 m.

La aruncarea greutății de 5 kg, **Marin Iordan de la Ș.S.A. (prof. Dan Serafim) a întrecut, cu cei 16,28 m realizați CEL MAI VECHI RECORD DE JUNIORI MICI, care aparținea, din 1956, redutabilului Ștefan Perneki (16,12 m).**

Așadar, putem afirma că cele trei concursuri desfășurate în sala din parcul „23 August" au constituit tot atîtea încercări reușite. Ele au întrunit aproape 2 200 de participări, și au fost remarcabile, de asemenea, prin cele 7 recorduri republicane de juniori pe teren acoperit, doborîte sau egalate.

Și acum, ultimele rezultate ale anului:

SENIORI — 50 m: **Al. Munteanu (C.A.U.) 5,8, Șt. Lăzărescu (C.A.U.) 5,9; 50 mg: H. Ilieșu (C.A.U.) 7,2;** JUNIORI I — 50 mg: **Fl. Grigore (Constructorul) 7,3, Vl. Toma (C.S.Ș.) 7,3;** înălțime: **I. Cherciu (Metalul) 1,85, H. C. — A. Popescu (Rapid) 1,90;** prăjină: **V. Perianu (C.S.Ș.) 3,75;** lungime: **Al. Stavre (Ș.S.A.) 6,45, H.C. — Cr. Ivan (Dinamo) 6,81;** triplu: **P. Manu (C.A.U.) 14,02, A. Berbec (Viitorul) 13,32;** greutate: **Gh. Dumbravă (Progresul) 14,37, M. Beltig (Lic. 35) 13,34, S. Pietrăreanu (Ș.S.A.) 13,10;** JUNIOARE I — 50 m: **Mariana Balaban (Viitorul) 7,0, Lucia Mărgineanu (Progr.) 7,0;** lungime: **Dorina Cătineanu (Met.) 5,25, Carmen Ionescu (Ș.S.A.) 5,22, Gabriela Ionescu (C.A.U.) 5,18;** greutate: **Viorica Brad (Progr.) 13,03;** JUNIORI II — 50 mg: **E. Gheorghe (C.S.Ș.) 7,2;** înălțime: **Cr. Dreptu (Ș.S.A.) 1,80;** lungime: **G. Rădășan (C.S.Ș.) 6,62;** greutate 5 kg: **G. Călin (Ș.S.A.) 13,26;** prăjină: **M. Voicu (C.S.Ș.) 3,85;** JUNIOARE II — 50 mg: **Carmen Dumitrescu (Constr.) 7,7;** greutate: **Mariana Constantin (Ș.S.A.) 13,85;** COPII I (1955—56) — băieți — 50 m: **C. Iacomi (Constr.) 6,3 (în serii — 6,2);** înălțime: **Cr. Ene (Ș.S.A.) m: C. Iacomi (Constr.) 6,3 (în serii** lungime: **C. Georgescu (Cutezătorii) 5,65, C. Obreja (Ș.S.A.) 5,58;** greutate: **A. Zugravu (Ș.S.A.) 13,74;** fete — 50 m: **Liliana Popescu (Viit.) 6,9, Florica Nistor (Ș.S.A.) 6,9;** înălțime: **Cornelia Ivancea (Viit.) 1,38;** lungime: **Eleonora Ciorogaru (C.S.Ș.) 4,87, Ileana Găvozdea (Progr.) 4,80;** COPII II (1957—58) — băieți — 50 m: **Cr. Ostaficiuc (Viit.) 6,9, D. Costache (Constr.) 6,9;** înălțime: **I. Toma (C.S.Ș.) 1,34;** lungime: **S. Lucaciu (Cutez.) 4,41;** fete — 50 m: **Mihaela Dorobanțu (Steaua) 7,4, în serii — Olga Popovici (Constr.) 7,2;** lungime: **Florica Antonescu (Ș.S.A.) 4,12. (AD. I.).**

„FULGUL DE ZĂPADĂ"

(Urmare din pag. 1)

sărituri. Normele pentru obținerea insignei sînt următoarele:

PENTRU AUR:

— fiecare schior să participe la două concursuri stabilite sau organizate de comisia județeană și să se claseze la ambele, în primii 20% din numărul celor care termină cursa.

PENTRU ARGINT:

— participare la două concursuri în condițiile de mai sus și să se claseze între primii 40% din numărul schiorilor care termină concursul.

PENTRU BRONZ:

— participare la un concurs, stabilit sau organizat de comisia județeană de schi cu clasificare între primii 50% din totalul participanților care termină proba.

Sportivii clasificați, maeștri și categoria I, pot obține insigna de aur, prin participare la o singură cursă din cele stabilite de comisiile județene de schi.

O dată cu eliberarea insignei, participanții primesc și brevetul pentru gradul corespunzător. **Insignele de aur și argint se obțin** după cea de a doua competiție, pe baza tichetului de participare în care este indicată competiția la care schiorul a participat, localitatea și locul ocupat în clasament.

Comisiile județene de schi au primit indicația de a stabili și organiza minimum două competiții pe lună, în cadrul cărora antrenorii să se poată întrece pentru obținerea acestei frumoase insigne care răsplătește modest eforturile depuse în practica schiului.

Acum, cînd vacanța elevilor și studenților este un fapt împlinit, **sugerăm** comisiilor județene de schi intensificarea activității competiționale pe tot teritoriul țării. Este momentul să creăm cadrul organizatoric, al dorinței nestăvilite a tineretului de a se întrece. Deci, la treabă. Cu cît mai repede, cu atît mai bine.

PETROLUL PLOIEȘTI ȘI CRISTU VÎNĂTORU — PERFORMERII PENULTIMEI ETAPE A TURULUI DIVIZIEI A

FEMININ

(50 lovituri la „pline", 50 la „izolate")

LAROMET BUCUREȘTI — RAPID BUCUREȘTI 2433—2414 p d. Partidă echilibrată, în care avantajul a fost mereu de partea cîștigătoarelor la o diferență minimă (după schimbul cinci conducea Larometul cu 2015 la 2010). Soarta întîlnirii a fost decisă deci de ultimele două jucătoare, Stela Andrei (L) și Elena Buzea (R), care au realizat 418, respectiv, 404 puncte și astfel campioanele au cîștigat partida. Performera reuniunii a fost Elena Trandafir (L) cu 437 p d (2 bile în gol). De la Rapid cea mai valoroasă cifră a fost obținută de junioara Vasilica Pîntea — 421 p d (18 ani, vîrsta de juniorat la popice este pînă la 23 de ani), care, în ultimul timp, a reușit o serie de rezultate bune și deși este mezina echipei, s-a impus ca o jucătoare de bază a formației giuleștene. **(T. R.).**

PETROLUL PLOIEȘTI — U. T. ARAD 2283—2289 p d. Arădencele au cîștigat o partidă în care favoritele erau, **fără îndoială, gazdele. Victoria lor se datorește** jucătoarei Babuțiu I, care, avînd multă precizie în lansarea bilei, a doborît 458 de popice. De la învinse s-a remarcat doar Valeria Popescu — 404 p d. **(A. VLĂSCEANU —** coresp. principal).

VOINȚA BUCUREȘTI — VOINȚA CLUJ 2386—2273 p d. După primele schimburi au condus clujencele, datorită rezultatelor junioarei Rozalia Stefucz — 401 p d. Ultimele schimburi ale Voinței București și-au făcut datoria pe deplin, cîștigînd în final la diferență de peste 100 de popice. S-au evidențiat de la bucureștence: Cornelia Moldoveanu (448) și Cornelia Grecescu (437). **(O. GUȚU — coresp.).**

METROM BRAȘOV — GLORIA BUCUREȘTI 2350—2195 p d. Brașovencele au cîștigat comod o partidă în care au fost net superioare. Primele jucătoare ale celor două formații: Livia Răstăman (M) 430 p d și Ana Marcu (G) 407 p d. **(C. GRUIA — coresp. principal).**

VOINȚA CONSTANȚA — HIDROMECANICA BRAȘOV 2309 — 2200 p d. Penultima etapă a campionatului a adus satisfacții formației Voința, noua promovată în divizie, care a învins o echipă cu o serie de jucătoare experimentate. Cele mai multe popice le-a doborît jucătoarea de la Voința, Ecaterina Antonovici — 416. **(C. POPA — coresp. principal).**

C.S.M. REȘIȚA — VOINȚA TG. MUREȘ 2467—2385 p d.

MASCULIN

(100 lovituri la „pline", 100 la „izolate")

PETROLUL PLOIEȘTI — CONSTRUCTORUL BUCUREȘTI 5362—4702 p d. Echipa ploieșteană, antrenată de cîteva zile de V. Nicolescu, a cîștigat la scor foarte net întîlnirea cu Constructorul, ultima clasată. C. Vînătoru a fost cel mai bun jucător al petroliștilor, obținînd o cifră de valoare mondială — 990 p d (avînd o singură bilă în gol). **(FL. ALBU-coresp.).**

RAFINĂRIA TELEAJEN — OLIMPIA REȘIȚA 5057—5179 p d. Cu un singur popicar în formă bună — Gh. Silvestru 934 p d — Rafinăria n-a putut emite pretenții în fața reșițenilor, care formează o echipă omogenă, cu bune rezultate. **(M. SIMA-coresp.).**

RAPID BUCUREȘTI — VOINȚA BUCUREȘTI 5260 — 5222 p d. Ambele formații au avut jucători cu rezultate apropiate, în jur de 850 p d. Cei mai precizi: Petru (R) 912 și Boțogan (V) 931. **(P. AUREL-coresp.).**

C.F.R. TIMIȘOARA — C.S.M. REȘIȚA 4917—4800 p d. Timișorenii au obținut o victorie clară, datorită omogenității formației lor. S-au remarcat: Tismănaru (R) — 882 p d și Wendel (T) 853 p d. **(ȘT. MARTON-coresp.).**

FLACĂRA CÎMPINA — GAZ METAN MEDIAȘ 5055 — 4972 p d. Cele mai multe popice au fost doborîte de Purje — 957 de la învingători, respectiv Kiss — 879. **(C. VÎRJOGHIE-coresp.).**

TRUSTUL LOCAL DE COFETARII NR. 1 — BUCUREȘTI anunță publicul consumator că tragerea biletelor cîștigătoare la concursul cu premii are loc în ziua de luni 22 decembrie 1969, ora 19, la clubul comerț din str. Șelari nr. 8, telefon 14 16 36.

În program, orchestra condusă de maestrul Ionel Dinicu.

(3257)

UNDE PETRECEȚI REVELIONUL 1970?

Vă invităm la restaurantele din București.

Înscrierile pentru reținerea meselor au început de la data de 10 decembrie a. c.

(3118)

Telefon cu Izmirul

DUELUL D. TEODORESCU — TR. IONESCU DOMINĂ CAMPIONATUL TURCIEI

O echipă pornită anonim la drum se instalează autoritar în fruntea clasamentului

În ultima vreme, am primit puține vești de la D. Teodorescu, care, din vară, antrenează echipa turcă Altai Izmir. Din cînd în cînd, însă, flash-urile agenților de presă ne-au adus știri laconice despre situația din campionatul de fotbal al Turciei și de poziția ce o deținea în clasament team-ul lui Teodorescu. Cîteva săptămîni am urmărit de la distanță asaltul ce-l dădea această formație pentru a detrona pe lider, Fenerbahce Istanbul (al cărui antrenor este, după cum se știe, cunoscutul tehnician român Traian Ionescu).

O telegramă a unei agenții de presă ce anunța că Altai a trecut pe primul loc ne-a determinat să apelăm la „07", în dorința de a afla amănunte despre situația din campionatul de fotbal al Turciei.

Operatoarele de la „internațional", amabile ca întotdeauna, ne-au dat foarte repede legătura cu clubul din Izmir, unde l-am găsit pe antrenorul Teodorescu.

— Așadar, rocada s-a efectuat...

— ...și avem trei puncte avans față de Fenerbahce, reia interlocutorul nostru. Altai Izmir n-a pierdut pînă azi (n.n. sîmbătă) nici un meci! În cele 11 etape am obținut 7 victorii și 4 rezultate de egalitate, am înscris 13 goluri și am primit doar 2.

— Deci, punctul forte este apărarea?

— La prima vedere, așa s-ar părea, însă realitatea-i alta. Am schimbat complet jocul echipei. Elevii mei practică un fotbal modern, cu accentul pe ofensivă. În acest fel, au fost spulberate previziunile sumbre ale unora care, înaintea începerii campionatului, afirmau că Altai, fără jucători cu nume sonore, va ocupa o poziție pe la subsolul clasamentului. Aceștia propuneau să fie înlocuiți 6—7 jucători.

— Ați acceptat acest punct de vedere?

— Nu. Lotul a fost completat doar cu Kraus și Motroc. Modificările esențiale s-au produs însă în procesul de pregătire, și ele au dus, bineînțeles, la o altă concepție de joc.

— Dar Traian Ionescu ce face?

— Nu ne-am văzut de mai mult timp. Am aflat însă, din ziare, că în urmă cu 2—3 săptămîni a fost bolnav. După o scurtă spitalizare, și-a reluat activitatea. E posibil ca în zilele următoare să ne întîlnim...

— Cînd se termină turul campionatului Turciei?

— În ziua de 11 ianuarie va avea loc ultima etapă, dar noi vom intra în vacanță de abia pe 27 ianuarie 1970. Cauza? Meciurile din „Cupa Turciei". Eliminînd pe Besiktas, cu victorii în ambele partide, 3—2 la Izmir și 1—0 la Istanbul, ne-am calificat în optimile de finală. Jocurile sînt fixate pentru datele de 17 și 24 ianuarie. Așa că vom intra în vacanță la data amintită mai înainte.

După o scurtă pauză, reia:

— În încheiere, am o rugăminte: vă rog să transmiteți felicitările noastre, adică ale mele și ale lui Kraus și Motroc, federației, antrenorilor și jucătorilor români pentru calificarea în turneul final al campionatului mondial din Mexic.

P. VINTILA

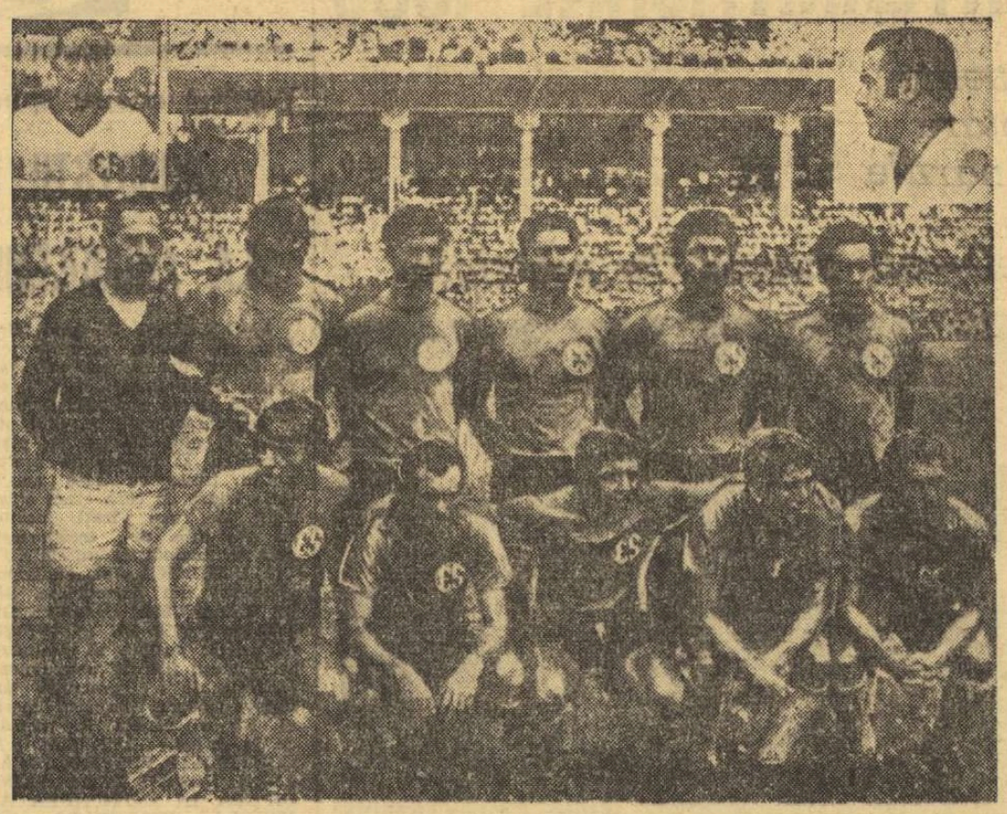

Selecționata Salvadorului. De la stînga la dreapta W. Fernandez, S. Mariona, M. Rodriguez, S. Rivas, J. Vasquez, M. M. Manzano. Jos: J.R, Martinez, J.A. Quintanilla, M. Monge, S. F. Cabezas și E. Acevedo. Sus: prof. Gr. Bundio (antrenor) și Jose Santacolomba (antrenor secund)

CONSTELAȚIA MEXICANĂ

8. SALVADOR... SAU AVANTAJELE UNEI NECUNOSCUTE

Lăsînd deoparte — cădere complice de acord — așa-zisa constituientă „istorică", legată nemijlocit de ceea ce rămîne peste timp, de numărul de goluri, de formațiile aliniate și de ierarhia mereu modificată în aspra luptă pentru Zeița fotbalului, campionatele mondiale rămîn dintotdeauna un superb spectacol „son et lumière", desfășurat, deopotrivă pe gazon cît și în stradă, o inedită paradă a vedetelor venite din toate colțurile lumii, cu obiceiurile, chipurile, graiurile și culorile lor cele mai diverse...

Dacă sosesc la această tradițională întîlnire echipe ale căror rezultate, înscrise în palmares, și valori — cîntărite aproape farmaceutic de specialiști — le acordă șanse spre vîrful piramidei, atunci nu lipsesc la supremul rendez-vous al fotbaliștilor lumii nici acele echipe fără însemnătate, ajunse la elită mai degrabă prin jocul întîmplării, venite la „mondiale", cel mai adesea, pentru a pierde onorabil...

Undeva, aici, în această a doua grupă se află EL SALVADOR-UL, prezent, surprinzător, pe gazoanele „țării lui Montezuma", de unde VOR LIPSI — straniu echilibru — CELEBRITĂȚI RECUNOSCUTE CA: UNGARIA sau PORTUGALIA, IUGOSLAVIA sau SPANIA, SCOȚIA sau FRANȚA...

Vorbind, însă, de echipa El Salvadorului — care și-a cîștigat un loc muncit și meritat în aristocrația fotbalului, susținînd nici mai mult nici mai puțin decît 10 meciuri preliminarii — să zăbovim cu gîndul, neîntîmplător, la necunoscutul Uruguay care cucerea, în 1924, un nesperat titlu olimpic sau, mai aproape de zilele noastre, la formația R. P. D. Coreene, care trimitea în infern o squadra azzurra de 24 de carate, și să repetăm, o vorbă înțeleaptă ieșită din popor: mai știi de unde sare... iepurele!?

ÎN MEXIC, UN DEBUTANT CARE JOACĂ... PE SUS

Deși federația autohtonă de fotbal este afiliată la F.I.F.A. încă din 1938, El Salvadorul, participant la o competiție mondială abia cu ocazia ultimului turneu olimpic, va urca pe scena finalelor mexicane în calitate de... debutant. Cu toate acestea, **un debutant cu o oarecare carte de vizită, căci țara aceasta cu aproape 20 000 de jucători legitimați — la o populație de două ori cît a Bucureștiului! — a cîștigat, în 1954, Jocurile Americii Centrale și Caraibilor, competiție în care de altfel nu o dată s-a numărat printre protagoniști.**

Neomițînd faptul că principala întrecere internă, „Division Mayor", contează pe participarea a 10 echipe semiprofesioniste — între care cele mai renumite sînt Aguila, campioana en titre, și Atletico Marte, actualul lider — trebuie subliniat că salvadorienii practică un fotbal rapid, recunoscut tehnic, desfășurat cu obișnuitul gust sud-american al spectacolului și — ca o curiozitate — în special pe sus. La ultima ediție a campionatului, bunăoară, peste 75 la sută din goluri s-au realizat cu capul sau din volé, și una dintre explicațiile acestei caracteristici o datorăm confratelui francez, François Thébaud: **„Pe un asemenea teren, unde controlul balonului devine imposibil, toată lumea joacă pe sus... Pe jos, două pase consecutive constituie o performanță" („Miroir Sprint").**

Într-un fel, lucrurile par mai mult decît simple: clima ecuatorială și nenumăratele ploi ce înundă zilnic America Centrală influențează într-atît starea terenurilor, încît jucătorii salvadorieni — de altfel cu o nativă disponibilitate spre acrobatic — preferă jocul aerian. Faptul că ei nu sînt obișnuiți cu gazonul-„biliard", le oferă, însă, un avantaj net în duelurile directe cu adversarii care — scrie același Thébaud **— „cad exact în clipa în care un salvadorian se simte, în noroi, ca un marinar pe... coverță".**

Așadar, dacă nu se poate estima maniera tactică în care va evolua în Mexic reprezentativa El Salvadorului, atunci nu greșim afirmînd că salvadorienii vor practica un fotbal îndeosebi aerian! Iată, într-adevăr, o noutate...

IRONIA SOARTEI: SALVADORU CALIFICAT DE UN... ARGENTINIAN!

S-a spus că, în clipa în care Peru elimina Argentina, un singur cetățean al acestei ultime republici sud-americane jubila: Gregorio Bundio, fostul jucător al lui Independiente și Boca Juniors, care rămas fără contract și expurgat din incinta fotbalului natal, ajunsese director tehnic al unei modeste reprezentative care nu promitea nimic... Dar iată că miracolul s-a produs: **trufașii elevi ai lui Osvaldo Zubeldia rămîn acasă, în timp ce Bundio și ai săi „mundialistas", plecați anonimi pe drumul calificării, au în buzunar biletele pentru Mexic!**

Faima de care se bucură, acum, Bundio în capitala țării tine, mai degrabă de ordinul legendei, iar cele 4 cotidiene salvadoriene se iau la întrecere ca fotografiile lui Bundio și ale secundului său José Santacolomba, să apară pînă la inaugurarea campionatului mondial... în fiecare zi.

Cît despre José Santacolomba, trebuie amintit că el este un salvadorian de origine italiană ale cărui două mari pasiuni fotbalistice rămîn Internazionale și A.C. Milan... Despre Santacolomba circulă zvonul că ar fi rostit cîndva, la un toast: **„Aștept ziua cînd băieții noștri vor juca, ca Inter, și-apoi vreau să mor împăcat".** Aceștia sînt, în sărace trăsături de condei, cei doi oameni care vor aduce El Salvadorul pe gazoanele din Mexic: buni cunoscători ai fotbalului internațional, redutabili teoreticieni și firi mai degrabă pătimașe, **Bundio și Santacolomba speră că echipa lor nu se va prezenta la „mondiale" pentru o simplă formalitate...**

VA FI, OARE, SUFICIENT ARGUMENTUL TINEREȚII?

În ceea ce privește reprezentativa El Salvadorului — despre care nu multe lucruri știm, dar pe care o vom cunoaște mai bine în urma turneului european, programat pentru februarie — aflăm că fotbaliștii ei posedă un înăscut simț al fentei și un bagaj remarcabil de cunoștințe tehnice. Echipa suferă însă — după cum recunoaște chiar Bundio — **„pe planul jocului colectiv".**

Aproape toți membrii lotului sînt proveniți de la centrul național de juniori, înființat cu puțini ani în urmă de același Bundio, și dintre cei 15 jucători de bază utilizați pe parcursul preliminariilor — **Fernandez, Pineda — Rivas, Mariona** (căpitanul echipei), **Vasquez, Osorio, Manzano — Flamenco, Cabezas, Quintanilla — Rodriguez, Martinez, Monge, Rosaro, Acevedo** — numai trei (Mariona, Manzano și Monge) n-au fost prezenți anul trecut la J.O.

Menționînd — ca un lucru inedit — faptul că portarul reprezentativei, „Pulpo" Rodriguez, apără buturile formației Atlanta, aflată pe... ultimul loc al clasamentului și destinată, probabil, retrogradării, să dăm din nou cuvîntul lui Gregorio Bundio: **„Îmi leg mari speranțe de echipa mea. Nu uitați că media ei de virstă este de numai 22 de ani! Asta nu vă spune nimic?".**

Să fim sinceri: argumentul acesta s-ar putea să nu fie suficient și, atunci, El Salvadorului nu-i va rămîne, probabil, altă satisfacție decît aceea de a face act de prezență pe scena „mondialelor" '70... Ceea ce — de ce n-am recunoaște — e ceva pentru micul El Salvador și puținii salvadorieni...

Ovidiu IOANIȚOAIA

GRUPA A XII-A (Zona Americii de Nord și a Caraibilor).

Subgrupa I: **Costa Rica — Jamaica 3—0, Costa Rica — Jamaica 3—1, Honduras — Jamaica 3—1, Honduras — Jamaica 2—0, Honduras — Costa Rica 1—0, Costa Rica — Honduras 1—1.**

Clasament: Honduras 7 p, Costa Rica 5 p, Jamaica 0 p.

Subgrupa a II-a: **Guatemala — Trinidad 4—0, Trinidad — Guatemala 0—0; Haiti — Trinidad 4—0, Trinidad — Haiti 4—2, Haiti — Guatemala 2—0, Guatemala — Haiti 1—1.**

Clasament Haiti 5 p, Guatemala 4 p, Trinidad 3 p.

Subgrupa a III-a: **Surinam — Antilele olandeze 6—0, El Salvador — Surinam 6—0, Antilele olandeze — Surinam 2—0, El Salvador — Antilele olandeze 1—0, El Salvador — Antilele olandeze 2—1, Surinam — El Salvador 4—1.**

Clasament: El Salvador 6 p, Surinam 4 p, Antilele olandeze 2 p.

Subgrupa a IV-a: **Canada — Bermude 4—0, Canada — S.U.A. 4—2, Bermude — Canada 0—0, S.U.A. — Canada 1—0, S.U.A. — Bermude 2—0, S.U.A. — Bermude 6—2.**

Clasament: S.U.A. 6 p, Canada 4 p, Bermude 1 p.

SEMIFINALE: **Honduras — El Salvador 1—0; El Salvador — Honduras 3—0; El Salvador — Honduras 3—2; Haiti — S.U.A. 2—0; Haiti — S.U.A. 1—0.**

FINALA: Haiti — El Salvador 1—3; El Salvador — Haiti 0—3; El Salvador — Haiti 1—0 (după prelungiri).

„Săgeata Carpaților" în acțiune

ION PÎRCĂLAB declară:

„NU SÎNT O STEA APUSĂ"!

Mi-era teamă, atunci cînd partida mea de... vorbe cu Pîrcălab era deja gata angajată, de amenințarea atmosferei nostalgice pe care mii de repere, agățate ca decorațiile pe pieptul memoriei, ar fi putut s-o declanșeze. Mi-era teamă de o discuție „la trecut", duioasă (și tristă) ca o romanță. Mi-era teamă, mai ales, de concluzia rece ca o lespede „sic transit gloria...".

Și primele schimburi de vorbe aveau să alunece pe pista anticipată, natural, dezarmant, sincer, și mă gîndeam că nu are rost să dărîm această sinceritate printr-un artificiu de optimism ostentativ, forțat, fals. **Pîrcălab, care va rămîne în memoria noastră nu numai ca un unicat al fotbalului, dar și ca unul din spiritele cele mai vivace ale soccerului român,** a sesizat rapid neputința dialogului nostru și a luat, surprinzător (și fericit — din punctul de vedere al gazetarului), o... acțiune pe cont propriu.

— *Tovarășe Marius Popescu, am sentimentul că vrei să mă menajezi. Nu sînt obișnuit. Pe mine, marea majoritate a fundașilor, din teren și din... afara terenului, m-au luat cu fulgi cu tot.*

— Și n-ai mai trecut...

— *Și am trecut! Și erau fundași cu NUME, un Schnellinger, un Facchetti, un Macri sau Soare, de la noi. Pe „fundașii" din afara terenului nu-i mai numesc, că se știu ei...*

— Și vrei să-ți faci și acum „cursa"?

— *Vreau, așa că ia-mă tare, domnule! Întreabă-mă, de exemplu, dacă mă consider terminat? Nu m-aș simți nici lezat, nici jignit. Unii s-au grăbit să răspundă ei la această întrebare. Oameni parașutați în fotbal, care au vrut să mă învețe cum să pasez corect în fața porții... Pe alții îi deranjează cartea mea de vizită. Vor s-o claseze cît mai repede la arhivă. Altora...*

—... Stop! Nu mai am răbdare. Prea multe... pase la centrul terenului. O vreau pe cea decisivă!

— *Pe ea scrie „gol!". Nu sînt o stea apusă. Mă simt, pe cuvîntul meu de onoare, ca la 25 de ani. Și nu-i de mirare, pentru că am doar 28. Jocul îmi merge ca înainte. A fost o vreme cînd mă îndoiam și eu. Acum sînt sigur de mine.*

— Înainte erau alții siguri de tine...

— *Am avut în această toamnă o mare șansă la care am dat singur cu piciorul. Nea Angelo voia să mai bage în națională. Prostii copilărești la club (ale mele) mi-au tăiat craca. Am văzut meciul cu Portugalia. Dacă cineva mi-ar fi cerut să cobor din tribună pe teren, nu mai țeșeam din lot cel puțin doi ani! Făceam meci mare! A fost un joc pe măsura mea...*

Dar greșelile se plătesc. Mintea românului cea de pe urmă îmi spune însă și vă spune — dumneavoastră și tuturor iubitorilor de fotbal români — că Pîrcălab nu va mai greși!

— Ca și în dragoste, declarațiile sînt foarte frumoase. Dar zboară. Oamenii au nevoie de fapte.

— *Le vor avea. Veți vedea din nou „fenta lui Garincha" (simulare de intrare în interior cu debordare pe coardă...), arma vieții mele, „cumpărată" în turneul brazilian din 1960, veți reaprecia „pasa lui Pîrcălab"...*

—... pe care toți tehnicienii români o consideră superlativul românesc al genului.

— *Vă mulțumesc. Apropo, vă imaginați ce-ar însemna un traseu de minge pe „triunghiul" Dobrin—Pîrcălab—Dumitrache?*

— Îmi imaginez, dragă Ioane. Cred că ar fi o „schemă de goluri" care ne-ar face pe mulți fericiți în... iunie, în fața televizoarelor care vor transmite, din Mexic, meciurile României — ...

— Oh, nu! Dumneavoastră mai credeți în povestea fiului risipitor iertat de...

—...Angelo Niculescu, da. Cred. Trebuie, însă, să fii tu primul care să crezi în ea!

Și atunci o să credem cu toții!

P. MARIUS

SECVENȚE DE VACANȚĂ

● **În aceste zile „domnul U", alias Titus Lucaciu,** secretarul clubului universitar clujean, nu mai are timp nici să respire. Lucrează intens la darea de seamă asupra activității desfășurate la „U" în anul semicentenarului. Cei mai criticați sînt... cei mai iubiți. *„Nici acum nu mi-a trecut supărarea pe fotbaliști — ne spune T. Lucaciu. Ne-am pregătit atîta pentru marea sărbătoare și ei n-au găsit altceva de cuvîntă decît să ne arunce pe masă semicentenarului un buchet de... flori ofilite. Ca să-i forțăm trebuie să urce pe podium la sfîrșitul campionatului sau să ne aducă a doua Cupă la Cluj".*

Să recunoaștem, „domnul U" nu le cere imposibilul.

● **St. Cîrjan** nici în spital nu face altceva decît să se gîndească numai la fotbal: *„Noua structură a anului universitar ne-a com încurcat programul de pregătire. Vom putea începe pregătirile cu motorul în plin abia de la 20 februarie, la Predeal. De la 5 martie ne reîntoarcem la Cluj, unde vom continua pregătirile pînă în ziua startului. De acum mă gîndesc la primul meci. Totdeauna cravaveni ne-au creat probleme la noi acasă. De data aceasta trebuie neapărat să pornim cu dreptul. Ați auzit, doar ce ne pretinde „domnul U"..."*

● **În tabăra ceferiștilor clujeni,** în schimb, e liniște deplină. Vacanța s-a dat o dată cu terminarea turului și se va încheia după analiza comportării echipei, care se va ține pe 4 ianuarie 1970. Toată lumea e convinsă că „C.F.R."-ul va supraviețui în „A" și conducerea clubului a început deja marea bătălie pentru noi „achiziții". **Dar, asupra acestei chestiuni se păstrează o tăcere deplină.**

fotbal

VIGU — „EROUL" SCANDALAGIU

Cunoscătorii fotbalului din țara noastră îl apreciază pe acest talentat fundaș stînga al echipei Steaua. Născut, crescut și afirmat în fotbal la Oradea, acest jucător tînăr a ajuns la București în echipa care l-a consacrat. Pînă în ziua de 7 decembrie a.c. l-am cunoscut ca un jucător sîrguincios, un exemplu în comportarea pe teren și, totodată, ca pe un tată fericit. Această apreciere a fost, însă, infirmată de însuși... Vigu.

Ce s-a întîmplat, de fapt?

Încă în timpul meciului susținut cu formația locală Crișul, la Oradea, Vigu a comis numeroase faulturi, a fost mult mai iritat decît ni-l puteam închipui. Și pentru a determina opinia publică din orașul său natal să-și schimbe definitiv părerea despre el, **duminică seară, a apărut și în postură de huligan începător,** care nu-i face de loc cinste...

Cum s-au petrecut faptele?

La ora 19,45, în acea duminică (7 decembrie a.c.), Vigu, împreună cu sora lui (care este jucătoare de baschet la Crișul Oradea) și un coleg de echipă (neidentificat), așteptau la gara centrală din Oradea sosirea unui taximetru. Ghinionul conducătorului auto Constantin Oatu a fost că a sosit el. La stația în cauză mai așteptau și alți călători, printre care o familie cu doi copii mici. Respectînd dispozițiile primite (familiile cu copii mici au prioritate la taximetru), șoferul Oatu i-a comunicat lui Vigu că nu-l poate transporta pe el și „suita" lui, deoarece va efectua cursa cerută de familia în cauză. Supărat foc, Vigu l-a izbit puternic cu capul în față pe șofer, care, surprins atît de „acțiune", cît și din cauza loviturii primite — a căzut sîngerînd. Revenindu-și repede în fire și oarecum dornic și de ripostă, șoferul s-a ridicat, dar Vigu o luase la sănătoasa.

Conducătorul auto Constantin Oatu, împreună cu călătorii din mașină, s-a dus la Direcția județeană a miliției, unde a făcut plîngere la ofițerul de serviciu. În aceeași seară, a comunicat antrenorilor Șt. Onisie și Șt. Covaci cele întîmplate, așteptînd în zadar măcar scuzele de rigoare ale lui Vigu și plata costului celor doi dinți care vor trebui scoși și înlocuiți, ca urmare a izbiturii puternice aplicate de Vigu.

Luni dimineață, Constantin Oatu s-a prezentat la circumscripția medicală, unde, din cauza leziunilor, a primit un concediu medical de 6 zile.

Prin intermediul ziarului „Sportul", tovarășul Oatu se adresează lui Vigu și celor doi antrenori, pentru a răspunde de acest act huliganic, incompatibil cu calitatea unui sportiv fruntaș și încă un membru al clubului militar Steaua...

ILIE GHIȘA-coresp. principal.

CENTRUL DE JUNIORI ȘI COPII 23 AUGUST — O PEPINIERĂ DE TINERE TALENTE

Între aceste unități de bază ale fotbalului nostru, care trebuie să fie centrele de copii și juniori, centrul de la stadionul „23 August" ocupă un loc aparte. În primul rînd pentru că e decanul de virstă al tuturor centrelor existente în țară și apoi pentru că, pe tot parcursul anilor scurși de la înființare, s-a bucurat de o atenție specială și, implicit, de o exigență sporită în ceea ce privește rezultatele din partea F.R.F. În anul 1962, o dată cu apariția Școlii Sportive experimentale „Viitorul" a fost înființată și o secție de fotbal, care se afla în strînsă legătură cu mult regretata echipă participantă la campionatul diviziei A, VIITORUL. În iunie 1965, se face o transmutare esențială, secția de fotbal devine o unitate independentă, căpătînd titulatura de **„Centrul de copii și juniori 23 August"**, iar din iulie 1967 centrul trece sub directa îndrumare a clubului sportiv Steaua, purtînd, de acum înainte, titulatura de **„Centrul de copii și juniori 23 August-Steaua".**

În toată această perioadă, centrul a beneficiat de o serie de tehnicieni remarcabili. În ordine, centrul a fost condus, cu egală pricepere, de cunoscuții specialiști: **Nicolae Petrescu, Virgil Economu, D. Bacinschi, Dumitru Teodorescu,** beneficiind — în același timp — de aportul unor antrenori pasionați ca **C. Ardeleanu** (astăzi, antrenor federal de juniori), **Mihai Birsan, Nicolae Tătaru** (actualmente antrenor la Steaua-tineret) etc.

Astăzi, sub conducerea antrenorului coordonator **Ilie Savu,** centrul și-a asigurat serviciile antrenorilor **N. Vilcov** (grupa copiilor născuți în 1955), **G. Dungu** — fostul portar rapidist — (grupa de copii n. 1958 și grupa juniorilor republicani — n. 1953), **F. Fabian** (grupele de copii n. 1955 și 1959—1960) și **D. Sîrbu** (grupa de copii n. 1957). Voluntar lucrează, cu două grupe de copii (n. 1956), noul absolvent al școlii de antrenori, **P. Mihai.** De asemenea, centrul mai posedă un subcentru, la excelenta bază sportivă TUG, subunitate formată dintr-o grupă de juniori și două de copii, aflată în grija antrenorului **P. Stănilă.** În cadrul centrului mai activează, păstrînd o strînsă legătură cu antrenorii, **dr. Georgescu** și, benevol, efectuînd o apreciată muncă de cercetare, **prof. N. Petrescu.**

În total, **8 tehnicieni** salariați, **254 de copii și 48 de juniori — însumînd 302 (dintre care 286 legitimați) tineri — toți dornici de a învăța cît mai multe din tainele sportului cu balonul rotund.** Locul de instruire este învecinat cu stadionul nr. 1 al țării, pe terenurile răspîndite ca niște sateliți, în jurul acestuia și numerotate de la II la VIII. **Din păcate, toate sînt deplorabil întreținute, au numai smocuri de iarbă, sau sînt foarte tari.** Mai mult, centrul nu are dreptul decît la un singur teren gazonat (IV) și unul de zgură (V). Din acest punct de vedere, copiii care vin dimineață la antrenament sînt avantajați, ei beneficiind — prin înțelegerea conducerii I.E.A.B.S.-ului — de majoritatea terenurilor aflate, la acea oră, libere. După-amiază, însă, o dată cu închirierea acestor terenuri unor echipe „municipale", copiii și juniorii sînt nevoiți să se antreneze cîte 30—40 pe un singur teren!

Totuși, condițiile materiale de care se bucură centrul sînt — prin... comparație — bune: echipamentul (poate mai puțin numărul și... vîrsta mingilor), cele două mese zilnice, care se acordă celor mai promițători și mai ambițioși juniori și copii, ca și taberele de pregătire anuale (iarna — 11 zile, vara 20 de zile).

Cum rentabilitatea unei unități este dată de raportul dintre investiții și produsele finite, vom căuta să ilustrăm prin exemple randamentul acestui centru.

„Centrul 23 August" a avut — în fiecare dintre cei 7 ani scurși de la înființare — reprezentanți în diviziile A, B sau C. Începînd cu **Smadea, Săceleanu, Rotaru** și **Săcășeanu** (div. B), **Păciulete** (div. A), promovați în 1963 (antrenor D. Bacinschi), continuînd cu **Rugiubei** și **Ivan II** (div. A), promovați în 1964 (antrenor N. Petrescu) și cu **Roșu, Velea** și **Sandu** (div. A), **Toma, Stingă** și **Coteanu** (div. B), promovați în 1965 (antrenor C. Ardeleanu) — pentru ca să-i enumerăm numai pe cei din primele două divizii. Tinerii „absolvenți" — după 1966 — ai acestei școli de fotbal au o situație specială, pentru ei promovarea putîndu-se face treptat, cu o perioadă tranzitorie, în cadrul echipelor de tineret, selecția fiind mai puțin dură în cazul lor. Cîteva nume din promoția 1966: **D. Ștefan, Verșanschi** (div. A), **Aldea, Bighigeanu,** frații **Mocanu** (div. A-tineret), **Decu, Tetic, Andrei, Rădulescu** (div. B), iar din ultimele promoții: **Cristache** și **Naom** (Steaua), **Stana** (Dinamo București) etc.

Tradițională în instruire la acest centru este prepondereța pregătirii tehnice față de celelalte componente ale antrenamentului sportiv.

De asemenea, în cadrul centrului se află în curs o serie de experimente, care au ca scop îmbunătățirea activității instructiv-educative a copiilor și juniorilor. Astfel, la grupa de juniori 1953 se experimentează **„îmbunătățirea eficacității"**, în cadrul grupei 1954 se caută obținerea **„îmbunătățirii loviturilor cu capul"**, iar la o grupă de copii născuți în 1956 se încearcă **„folosirea jocurilor dinamice și a jocurilor cu temă în instruirea tinerilor fotbaliști".** Ne exprimăm speranța că aceste experimente (ca de altfel, și altele) își vor putea aduce, cît mai rapid, contribuția în dezvoltarea polivalentă a tinerilor fotbaliști.

D. GRAUR

CRITERIUL PRIMEI ZĂPEZI

(Urmare din pag. 1)

— Vorbește Gohn. Ieri am lucrat și am bătut pîrtia, însă noaptea a nins și ninge și acum. Așa că...

— Nu-i nimic, venim cu toții și într-o oră o vom amenaja de concurs.

— De acord!

★

La ora 9,30, concurenții, antrenorii, arbitrii și cîțiva voluntari luptau cu zăpada de peste un metru, pentru a salva „Criteriul primei zăpezi".

Profesorul sinăian, Constantin Iovan, a amenajat prima manșă, cu 37 de porți, în care a pus cîteva „înculetori". La ora 11 pornește în cursă seniorele. Traseul este dificil, ninsoarea nu contenește, dar concursul este concurs. Ele au străbătut o singură manșă. Învingătoare — **Mihaela Sandu. Juniorelele au parcurs aceleași trasee, firește cu mult mai multă precauție. Rezultate: seniorare: 1. Mihaela Sandu** (Dinamo Bv.) 36,2, 2. Ioana Belu (A.S.A. Bv.) 37,2, 3. Eva Marcoș (Dinamo Bv.) 39,1; **junioare: 1. Daniela Munteanu** (A.S.A.) 41,0, 2. Eva Naftan (Dinamo Bv.) 43,8, 3. Mariana Trestian (C.S.M. Reșița) 44,1; **juniori: 1. Paul Ivănescu** (Dinamo Bv.) 39,5, 2. Jürgen Trotsch (Dinamo Bv.) 40,4, 3. Ovidiu Turturea (Șc sp. Bv.) 58,6.

Întrecerea seniorilor a fost așteptată cu deosebit interes. Pe lista de concurs au figurat nume cunoscute în schiul nostru alpin: Dan Cristea, Gheorghe Vulpe, Dorin Munteanu, Virgil Brenci, precum și „veteranii" Gheorghe Bălan și Nicolae Iovici. Favoriții — cu excepția lui Dorin Munteanu care a căzut — și-au disputat întîietatea. În prima manșă cel mai bun timp l-a înregistrat Dan Cristea 30,8, iar în imediata lui apropiere s-au situat Vulpe 31,7 și Brenci 31,9. Manșa a doua, care avea să fie hotărîtoare în stabilirea învingătorului, a fost marcată de maestrul sportului **Cornel Tăbăraș. Lupta a fost aprigă.** Vulpe a realizat 27,8. Deci, mai bine decît în prima coborîre. Dar Cristea, care își vedea amenințată supremația, a mers constant și a realizat același timp cu Vulpe: 27,8. Brenci a încercat să răstoarne rezultatul, dar acele cronometrelor au arătat pentru el doar 28,7. **Rezultate: 1. Dan Cristea** (Dinamo Bv.) 58,6, 2. Gheorghe Vulpe (Dinamo Bv.) 59,5, 3. Virgil Brenci (A.S.A. Bv.) 60,6, 4. Marin Focșeneanu (C. S. Sinaia) 61,9, 5. Mircea Ene (Dinamo Bv.) 63,3, 6. Ștefan Moldoveanu (Dinamo Bv.) 66,1.

★

Dacă ninsoarea a constituit un obstacol natural pentru desfășurarea întrecerii n-avem ce-i face. În schimb ne punem întrebarea: de ce comisia de schi a județului Prahova nu a asigurat cronometrele necesare competiției? Sperăm că, în eventualul răspuns, nu vor da vina tot pe... zăpadă?

P. I.

PRONOSPORT

AȘA ARATĂ O VARIANTĂ CU 13 REZULTATE EXACTE LA CONCURSUL PRONOSPORT Nr. 51 ETAPA DIN 21 DECEMBRIE 1969

I.	Bari—Cagliari	X
II.	Bologna—Torino	2
III.	Juventus—Lazio	1
IV.	Lanerossi—Brescia	2
V.	Milan—Fiorentina	1
VI.	Napoli-Internazionale	X
VII.	Roma—Palermo	X
VIII.	Verona—Sampdoria	X
IX.	Cesena—Catania	2
X.	Como—Reggiana	2
XI.	Livorno—Mantova	X
XII.	Modena—Pisa	X
XIII.	Reggina—Varese	1

Fond de premii 268.499 lei.

Plata premiilor la acest concurs se va face astfel: în Capitală de la 26 decembrie 1969 pînă la 4 februarie 1970 în provincie de la 30 decembrie 1969 pînă la 4 februarie 1970.

ANUL FOTBALISTIC INTERNAȚIONAL 1969

- *Cele mai semnificative momente din activitatea de peste hotare*
- *Cupele europene și preliminariile C. M. au stat în centrul atenției*
- *Calificarea echipei României — un succes de prestigiu*

Anul fotbalistic internațional 1969 s-a desfășurat sub semnul unor semnificații deosebite. Este suficient să amintim de aprigele dispute din preliminariile campionatului mondial, care au desemnat pe cele 16 participante ale turneului final, ca și de întrecerile în cupele continentale, pentru a ne face o imagine completă asupra unui sezon deosebit de bogat și atractiv al fotbalului mondial.

Echipa României s-a afirmat din plin în acest an pe plan internațional, obținînd calificarea pentru Mexic într-o grupă dificilă, în care au fost prezente două formații cu vechi state de serviciu în turneele finale (Portugalia și Elveția).

Despre momentele cele mai importante, cele mai atractive din fotbalul mondial ne propunem să vorbim în rîndurile ce urmează. Și pentru că aceste momente au fost numeroase, am selecționat pe cele mai semnificative.

Pele *încearcă fără succes să înscrie al 1000-lea gol, prin foarfecă. Golul jubiliar va fi înscris însă din penalti!*

PE STADIO AZTECA ȘI PE WEMBLEY

Feruccio Valcareggi și Alf Ramsey și-au verificat formațiile în primele săptămini ale anului. Italienii s-au deplasat la Ciudad de Mexico pentru două jocuri, iar deținătorii titlului mondial și-au verificat forțele pe Wembley cu reprezentativa României. Squadra azzurra obținea victoria în compania selecționatei Mexicului cu 3—2, după o partidă dramatică în care Riva a semnat două goluri, afirmîndu-se din start drept jucătorul care urma să primească în acest an cele mai multe aprecieri. În meci revanșă, italienii sînt conduși pînă în ultimul minut, cînd Bertini egalează (1—1).

Pentru echipa noastră națională, anul a început sub cele mai promițătoare auspicii. Într-adevăr, un scor egal (1—1) pe Wembley în compania campioanei mondiale este o mare performanță și el va avea să dovedească încă în acest an cele spuse după meci de Bobby Charlton: *„Sînt convins că voi auzi în viitor lucruri bune despre această formație tînără!"*

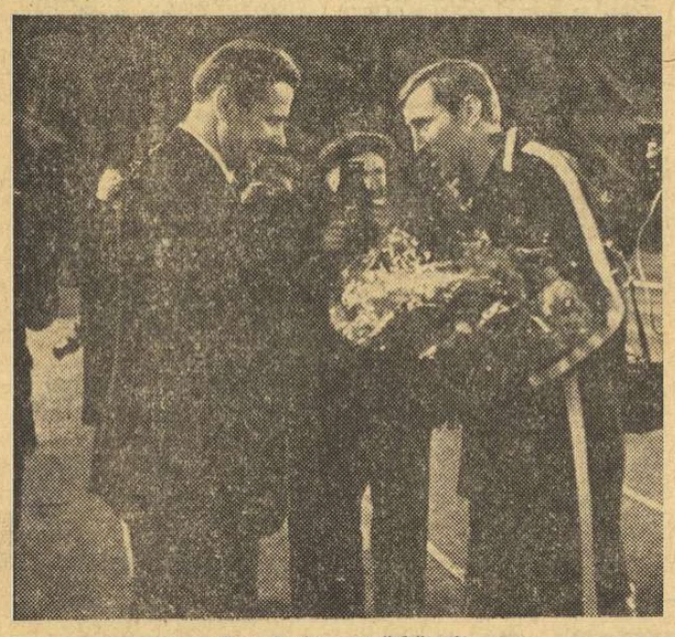

Lev Iașin — sărbătorit

TURNEE PESTE OCEAN, UN CLASAMENT COMENTAT ȘI O ANCHETĂ

În fiecare an, în lunile cînd în Europa iarna este în toi, în America de Sud se organizează numeroase turnee cu participarea unor formații valoroase din întreaga lume. Iată însă că în acest an turneele din Argentina (la Mar del Plata, cîștigat de formația River Plata) și Santiago de Chile (cîștigat de echipa Colo Colo) nu s-au mai ridicat la valoarea scontată, așa încît tradiția unor participări de marcă a fost infirmată.

La sfîrșitul lunii ianuarie, revista *„France Football"* a publicat rezultatul tradiționalei sale anchete internaționale privind desemnarea celui mai bun fotbalist al anului. George Best a primit acest titlu, pentru sezonul 1968. În privința lui nu a existat nici un fel de obiecții. În schimb, clasamentul celorlalți, în special pozițiile ocupate de Riva (locul 6) și Rivera (locul 9!) au fost mult comentate. Fără îndoială că celebrii fotbaliști italieni, componenți ai formației care cucerise titlul european în 1968, erau îndreptățiți să aspire la un loc mai bun.

În preajma reluării meciurilor din preliminariile C.M., ziarul nostru a organizat o anchetă internațională privind șansele echipelor europene pentru calificarea în turneul final. Acum, după ce cunoaștem cele 8 calificate din grupele europene, nu este lipsit de interes să arătăm cine a dat cele mai exacte pronosticuri. Cu excepția publicistului englez Brian Glanville, cu toții au indicat calificarea echipei Ungariei, în dauna reprezentativei Cehoslovaciei. Cele mai exacte răspunsuri aparțin lui Ferruccio Valcareggi, Karoly Sos și Uwe Seeler cu cîte 7 voturi. Singurul pronostic greșit dat de aceștia a fost cel privind calificarea formației maghiare. *În grupa I a preliminariilor, România întrunea 6 voturi, Portugalia 2, Grecia 1 și Elveția nici unul!* Iată, deci, că specialiștii au acordat echipei țării noastre de la început un credit apreciabil.

NUMEROASE SURPRIZE ÎN CUPELE EUROPENE

Una din marile senzații în cupele europene o furnizează formația olandeză Ajax din Amsterdam în „C.C.E." Echipa celebrului Cruyff este învinsă cu 3—1 de Benfica Lisabona pe teren propriu! Cine mai putea crede după un asemenea rezultat în eliminarea echipei portugheze? Și iată că, la Lisabona, Ajax cîștigă cu același scor! Urmează un al treilea meci, la Paris, și după scurgerea timpului regulamentar rezultatul este alb. În prelungiri, olandezii fac un joc magistral și, grație lui Cruyff, Ajax cîștigă meciul cu 3—0! În cealaltă semifinală, Milan termină în primul meci la egalitate (0—0) cu Celtic Glasgow și după acest rezultat creditul victoriei în partida revanșă aparținea, în mod firesc, scoțienilor. Dar Milan dovedește suficiente resurse pentru a cuceri o victorie în „iadul" de pe „Idrots Park" și cîștigă meciul cu 1—0, prin golul semnat de Prati.

O primă constatare îmbucurătoare este aceea că formațiile care joacă în deplasare nu mai sînt victime sigure în fața gazdelor. Desigur, elementul nou în această chestiune constă în concepția salutară a antrenorilor, a căror tendință este de a promova jocul ofensiv, indiferent unde se dispută meciul. (Edificator în această direcție este o etapă din campionatul italian, desfășurată la 14 decembrie, cînd 5 echipe din prima divizie au cîștigat în deplasare).

În semifinale, Milan a eliminat pe Manchester United și după acest rezultat băieții lui Rocco aveau trofeul în perspectivă tot mai apropiată. Adversara din finală i-a fost Ajax Amsterdam, marea revelație a fotbalului continental din acest an. Iată însă că olandezii n-au mai putut zburda în finala cu Milan! Au pierdut cu 4—1 și „Cupa" a fost purtată de Rivera și colegii săi escortați de mii de tifosi în piața Domului și a Scalei din Milano. Prati a fost eroul meciului pentru că a marcat trei goluri.

Marea revelație a „Cupei cupelor" a fost formația cehoslovacă Slovan Bratislava. A eliminat, printre altele, pe Torino, pe Dunfermline și în finală a dispus cu 3—2 de F. C. Barcelona. Succesul echipei din Bratislava a fost un semnal al valorii pe care o are fotbalul cehoslovac, confirmat apoi și în meciul de baraj cu Ungaria.

În „Cupa europeană a tîrgurilor", punctul culminant l-a constituit eliminarea echipei Leeds United (care avea să cucerească titlul de campioană a Angliei) de către Ujpesti Dozsa. Apoi, formația maghiară trece în semifinale de Göztepe Izmir, dar cedează clar (0—3) în fața unei alte formații britanice, Newcastle United, ajunsă în posesia trofeului.

O PATĂ RUȘINOASĂ ÎN ISTORIA CUPELOR INTERCONTINENTALE

„Cupa Intercontinentală" a fost adusă de Milan pentru a treia oară în acest mare oraș, după ce Inter o cucerise de două ori. 3—0 pentru Milan în primul meci al finalei și 2—1 pentru Estudiantes în partida revanșă. Aceasta ar fi statistica jocului, dar mai presus de orice am consemnat cu regret aspectele regretabile petrecute îndeosebi în meciul revanșă. Jucătorii argentinieni au depășit legile scrise și nescrise ale fair-play-ului, făcîndu-se vinovați de grave abateri de la conduita sportivă. Cei trei jucători de la Estudiantes — exemplar sancționați — printre care portarul Poletti, suspendat pe viață, poartă cea mai mare vină a acestor incidente fără precedent, care au pătat grav istoria cupelor intercontinentale.

Credem că pentru a evita asemenea incidente nedorite a sosit momentul revizuirii regulamentului acestei competiții. Un turneu final, pe teren neutru, cu participarea tuturor cîștigătoarelor cupelor continentale ar fi soluția cea mai echitabilă.

PRELIMINARIILE CAMPIONATULUI MONDIAL ÎN CENTRUL ATENȚIEI

Nu intenționăm să facem o statistică a felului în care 14 din cele 16 finaliste și-au cîștigat dreptul de a participa în turneul din Mexic. Acest lucru l-am făcut la timpul potrivit și în prezentările celor 16. Și totuși, sînt lucruri care într-un panoramic trebuie amintite sau reluate. Se spune că la actuala ediție a turneului final, marile absente sînt Iugoslavia, Spania, Ungaria, Argentina ș.a. Nu putem fi de acord cu părerea unor specialiști de peste hotare, care, invocînd marile absențe intenționează să minimalizeze valoarea viitorului turneu final. Să nu uităm că toate formațiile de mai sus au avut posibilitatea să-și cîștige dreptul de a fi prezente în Mexic. Belgia, de pildă, s-a dovedit a fi cea mai bună echipă într-o grupă cu Iugoslavia, Spania și Finlanda, Peru a avut o comportare mai bună decît Argentina, Bolivia sau Chile, iar Ungaria, învinsă de Danemarca, a pierdut fără drept de apel barajul cu Cehoslovacia.

Trei echipe calificate în Mexic au, într-adevăr, o valoare mai puțin consacrată pe plan internațional: Salvador, Maroc și Israel — pentru prima oară prezente într-un turneu final. Dar, plecînd de la ideea preconizată de F.I.F.A. — aceea că la campionatul lumii să fie prezente formații din diferite colțuri ale lumii — pentru moment trebuie să acceptăm acest principiu. Pentru viitor, însă, credem că o selecție mai riguroasă — în care să primeze valoarea și nu zona geografică ar fi bine venită în privința unui sistem mai exigent al calificărilor.

SUCCESUL ECHIPEI ROMÂNIEI

Echipa țării noastre a avut de străbătut un drum lung și anevoios spre Mexic. Examenul a reușit însă. Meritul revine, firește, lotului de jucători care s-a comportat constant de-a lungul celor 6 partide, cu excepția primului meci, pierdut cu 0—3 la Lisabona. În 1969, echipa României n-a suferit nici un eșec, succesele cele mai mari fiind repurtate la Lausanne (unde de fapt s-a conturat calificarea) și la Atena, unde a obținut un punct extrem de prețios în compania echipei Greciei, cea mai periculoasă pretendentă pentru primul loc. O contribuție deosebită la acest succes au avut-o antrenorii echipei naționale, prof. Angelo Niculescu și Emerich Vogl. Considerăm că unul din meritele lor constă în menținerea unei echipe standard. Marii antrenori și-au făcut un crez din pregătirea minuțioasă a echipelor, în folosirea aceluiași contingent de jucători, indiferent de randamentul de moment. Cu ani în urmă, la noi a existat concepția profund greșită ca după un eșec să fie schimbată radical osatura echipei reprezentative, deși în lot existau numeroase elemente talentate, cu perspectivă. Iată însă că, schimbînd echipele de la un meci la altul, am fost puși în situația de a nu avea niciodată o echipă națională omogenă, bine sudată. În ultima vreme, însă, învățînd din greșelile trecutului, politica bună dusă de federație și de antrenori — în primul rînd menținerea unui grup de jucători de bază în echipă — și-a arătat roadele. Drumul pornit este bun, și perspectivele reprezentativei noastre în turneul final din Mexic pot fi din cele mai frumoase.

IAȘIN ȘI PELE

Iașin și Pele sînt două nume celebre în fotbalul mondial. În anul care s-a scurs, cei doi virtuozi ai balonului rotund au fost sărbătoriți pentru evenimente deosebite. Lev Iașin a fost decorat pentru cel de al 300-lea meci și pentru lunga și strălucita sa activitate fotbalistică, în timp ce Pelé a înscris cel de al 1 000-lea gol din cariera sa. Performanța realizată de jucătorul de la Santos este desigur mare, statisticile oficiale indicînd că ea nu a fost întrecută decît de doi jucători în întreaga istorie a fotbalului: de brazilianul de origine germană Friedenreich, care și-a încheiat activitatea fotbalistică în 1925, și de austriacul Bimbo Binder, „tunarul" celebrului „Wunder-team".

★

Acestea au fost, în linii mari, momentele însemnate ale anului. Acum ne îndreptăm privirea spre „Mexic '70", care va desemna pe cea de a 9-a campioană a lumii.

Ion OCHSENFELD

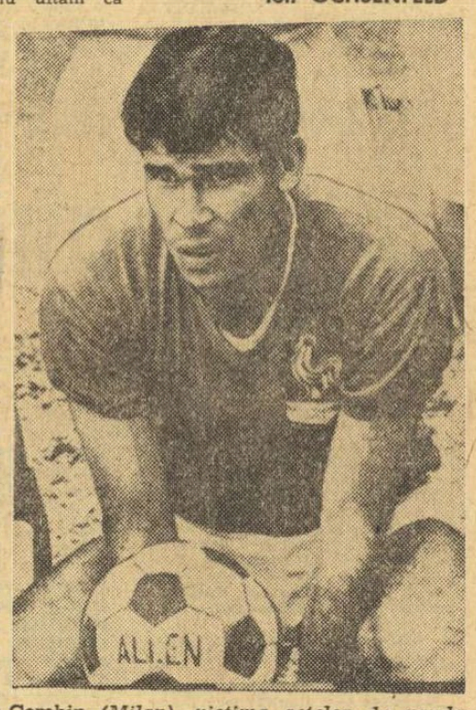

Combin *(Milan), victima actelor de vandalism de la Buenos Aires*

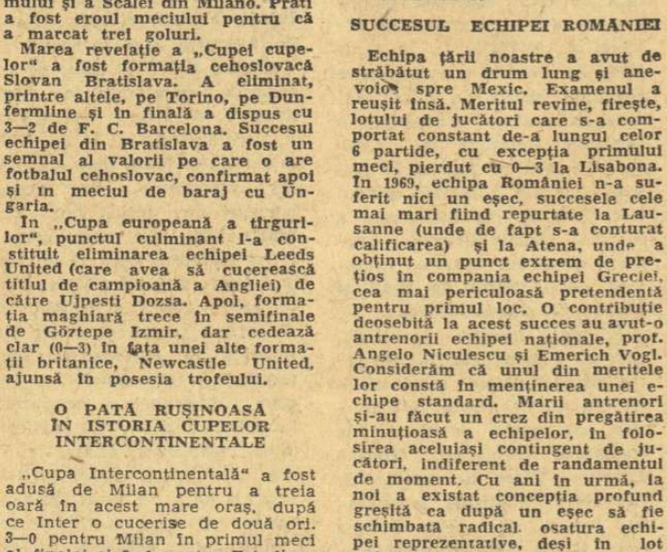

Echipa Angliei își încheie anul printr-o victorie repurtată asupra Portugaliei. Iată-l pe Jakie Charlton *înscriind cu capul golul victoriei*

STAROSTENKO — RECORD MONDIAL LA HALTERE

MOSCOVA 21 (Agerpres). Cu prilejul campionatelor unionale de haltere pe echipe, desfășurate la Lvov, în limitele categoriei grea, Vladimir Starostenko a corectat recordul lumii la stilul împins cu performanța de 194 kg. Vechiul record, deținut de americanul Bednarski, era de 191,500 kg. La totalul celor trei stiluri, Starostenko a ocupat primul loc cu 540 kg. Cel mai bun rezultat la categoria super-grea a fost obținut de Ghenadi Riabokon — 550 kg. Ian Talts și Leonid Jabotinski nu au participat la întrecerile de la Lvov.

sportul în lume

Trimisul nostru special în Franța, DAN GÂRLEȘTEANU, transmite:

RUGBYȘTII ROMÂNI ȘI-AU ÎNCHEIAT TURNEUL

LA ANGOULÊME CU O FRUMOASĂ VICTORIE: 11—3

ANGOULÊME 21 (prin telefon). — Lecția primită joi, la Brive, usturătoare sub raportul rezultatului, le-a reamintit jucătorilor români unele responsabilități, de unii uitate, de alții trecute pe plan secundar, și numai de foarte puțini trăite cu acea maximă dăruire cu care eram obișnuiți. Cei mai vizați, **jucătorii din linia de treisferturi, dar și înaintașii, au ȚINUT CA DUMINICĂ, pe stadionul „Chanzy" din Angoulême, SĂ SE REVANȘEZE ÎNAINTE DE TOATE FAȚĂ DE EI ÎNȘIȘI, ȘI pe cît posibil, să realizeze acest lucru fără să abandoneze tendința de a practica un rugby modern, singurul merit al XV-lui român în partida de la Brive. ACEASTA A CONSTITUIT PENTRU JUCĂTORII NOȘTRI MIZA PRINCIPALĂ ÎN ÎNTÎLNIREA AMICALĂ DISPUTATĂ CU FORMAȚIA DIN ANGOULÊME, adversar cu o mare dorință de afirmare, valoros desigur, dar nu de forța echipelor întîlnite la Tarbes și la Brive.**

Selecționata noastră divizionară a abordat partida într-o manieră care i-a atras simpatia spectatorilor, deschizînd în mod curajos jocul, dar, spre deosebire de meciul de la Brive, asigurîndu-se mult mai bine în apărare. **Duminică, RUGBYȘTII NOȘTRI AU DAT ÎNTR-ADEVĂR TOT CE AU PUTUT, luptînd cu o energie remarcabilă și reușind să anihileze un adversar care prezenta cîteva puncte „forte": o excelentă pregătire tehnică, un joc de atac, susținut în primul rînd prin perechea de centri și de jucătorii liniei a III-a.** (Deși a trebuit să suporte cîteva improvizații, jucînd cu Rășcanu... aripă, cu Onuțu... linia a III-a și cu Dinu... linia a II-a și cu Irimescu fundaș) **SELECȚIONATA DIVIZIONARĂ A DOMINAT AUTORITAR MECIUL** (mai ales în prima jumătate), cu toate că oboseala acumulată în acest turneu și-a spus cuvîntul. În momentele fixe, **mai mult în grămadă și mai puțin la tușe, au fost cîștigate numeroase baloane, creîndu-se, astfel, posibilitatea inițierii unor continue și variate acțiuni de atac.** În general, **RUGBIȘTII ROMÂNI AU ACOPERIT MAI BINE TERENUL, AU PLACAT PROMPT, AU INSISTAT MAI MULT ÎN ATAC.**

Remarcabil, de asemenea, **angajamentul fizic total al jucătorilor, poate și ca urmare a vizionării pe micul ecran a meciului Anglia — Republica Sud-Africană, care a demonstrat, dacă mai era nevoie, că numai o imensă risipă de energie colectivă poate asigura forța și eficacitatea unei echipe.**

Selecționata divizionară și-a concretizat superioritatea chiar din min. 3, cînd, după o serie de atacuri ale înaintașilor noștri, a beneficiat de o lovitură de pedeapsă, excelent transformată de Irimescu: 3—0. În min. 10, o frumoasă acțiune inițiată de Nicolescu la jumătatea terenului este ocntinuată de Dragomirescu, Rășcanu și Ciobănel, și finalizată (printr-o frumoasă încercare la colț) de Nica: 6—0. În min 23, centrul Davidou trimite o pasă colegului său de linie Choller, dar Nica tîșnește, intercepteză balonul și înscrie din nou o încercare, de astă dată transformată de Irimescu: 11—0.

După pauză, jucătorii de la Angoulême, de FAPT O SELECȚIONATĂ, reîncep meciul decișI să reducă din handicap și reușesc, în min. 47, prin Chavin, care înscrie o încercare: 11—3, scor care nu se mai modifică pînă la fluierul final.

Cîteva aprecieri despre jucătorii noștri. Irimescu — excelent în toate fazele de apărare, prompt și precis în atac; Rășcanu — s-a achitat bine de neobișnuitele sarcini ale postului ocupat; Nica — în mare vervă, ca și Dragomirescu; Suciu — bun... și-atît; dintre mijlocași, mai util Nicolescu, Florescu dovedindu-se din nou inegal în joc; dintre înaintași, cel mai bun Ciobănel, care a făcut o partidă remarcabilă; Țuțuianu — în evident progres; remarcabilă evoluția întregii linii I.

La cîteva minute după terminarea meciului, i-am văzut în vestiar pe absolut toți jucătorii noștri vizibil marcați de efort și aceasta exprimă, poate mai convingător, faptul că echipa a jucat duminică așa cum știe și poate să joace.

Echipa gazdă, care mai ales după pauză a oferit o replică extrem de dîrză, reușind să echilibreze jocul, a făcut, după părerea antrenorului Barsacq și a altor specialiști, cel mai bun meci al sezonului. S-au remarcat în mod deosebit Chavin, Gin, Jabouil și Waisseau.

Arbitrul francez **M. Balmade** a condus următoarele formații:

SELECȚIONATA DIVIZIONARĂ ROMÂNĂ — Irimescu; Suciu, Nica, Dragomirescu, Rășcanu; Nicolescu, Florescu; Țuțuianu, Onuțu, Ciobănel; Postolache, Dinu; Stoica, Iorgulescu, Baciu.

SELECȚIONATA ANGOULÊME — Ardouis; Gin, Davidou, Choller, Chavin; Lacaze, Huerja; Waisseau, Guisiano, Jabouil; Sardin, Imbenon; Cominotti, Robert, Lafont.

Trimisul nostru special, NUȘA MUȘCELEANU, transmite:

TEHNICA ȘI-A SPUS CUVINTUL

ÎN „CUPA SPERANȚELOR OLIMPICE" LA JUDO

BERLIN, 21 **(prin telefon).** Ora tîrzie la care s-au încheiat sîmbătă noaptea finalele „Cupei speranțelor olimpice" la judo nu ne-a permis să facem cunoscut cititorilor noștri cîștigătorii competiției, obligație de care ne achităm acum, alături de un scurt comentariu.

După disputarea finalelor, care au reprezentat, din punct de vedere tehnic, punctul forte al întrecerilor de la Berlin (majoritatea partidelor fiind cîștigate prin ippon, la capătul finalizării unor variate procedee tehnice), pe salteaua de tatami din sala Dynamo s-au prezentat pe rînd finaliștii la cele 5 categorii. Întrecerile au fost dominate de sportivii sovietici și polonezi (care au cucerit 4 din cele 5 medalii de aur) și cei ai țării gazdă (9 medalii, dintre care numai una de aur). Trebuie subliniat faptul că organizatorii au înscris, la fiecare categorie de greutate, cîte 4 judoka. Lor le urmează tinerii din Ungaria (4 medalii) și Cehoslovacia (o medalie).

Iată, de altfel, primii clasați: **cat. 58 kg:** 1. V. MOSCITKUK **(U.R.S.S.)**, 2. D. Hoffmann (R.D.G.), 3. J. Woloch (Polonia) și I. Petz (Ungaria); **cat. 65 kg:** 1. H. LUDING **(R.D.G.)**, 2. G. Paar (Ungaria), 3. G. Grüger (R.D.G.) și F. Gohlke (R.D.G.); **cat. 75 kg:** 1. J. IATOWTT **(Polonia)**, 2. G. Hoffmann (R.D.G.), 3. E. Bachmann (R.D.G.) și F. Friedrich (R.D.G.); **cat. 85 kg:** 1. W. OGONCZYK **(Polonia)**, 2. L. Schreiber (R.D.G.), 3. M. Karl (R.D.G.), și R. Karkiladke (U.R.S.S.); **cat. +85 kg.** 1. O. VOKULENKO **(U.R.S.S.)**, 2. I. Vörös (Ungaria), 3. Y. Varga (Ungaria) și D. Prazak (Cehoslovacia).

Referindu-ne la competiție în ansamblu, remarcăm factura deosebită a școlilor de judo care s-au profilat pe continent (școala sovietică — adepta forței și a unei viteze remarcabile de execuție, școala poloneză — realizatoarea unui stil de luptă tehnic deosebit de fin și școala germană — care îmbină forța cu tehnica) și valoarea ridicată a acestui sport, nivel confirmat de mulți dintre tinerii care au abordat „Cupa speranțelor olimpice" ediția 1969.

În ceea ce privește pe românI, trebuie subliniat că competiția de la Berlin a fost de mare importanță, ea descoperindu-ne atît nivelul actual al judo-ului nostru (care, după aprecierile mai multor specialiști consultați, este bun și, în special, bine orientat), cît și multiplele și dificilele sarcini care stau în față. Îndeplinindu-le cu seriozitate și răbdare, sportivii români vor aborda cu mai multe perspective viitoarea ediție a „Cupei speranțelor olimpice".

Un rezultat de prestigiu

GIMNAȘTII ROMÂNI AU ÎNVINS PE CEI BULGARI

SOFIA, 21 **(prin telefon, de la corespondentul nostru).** — Una din sălile stadionului „Vasil Levski" a găzduit, sîmbătă și duminică întîlnirea internațională de gimnastică masculină dintre echipele **României și Bulgariei.**

După o luptă viu disputată, sextetul român a cîștigat cu **540,90—540,35 p.**

Victoria formației române constituie un rezultat excelent, avînd în vedere valoarea în creștere a echipei bulgare, dar mai ales faptul că formația oaspeților a fost lipsită de aportul campionului balcanic Păunescu, ca și de acela al titularilor Tohăneanu și Coșariu.

Subliniem, de asemenea, puterea de luptă a gimnaștilor români care au avut un final impresionant, reușind să refacă handicapul înaintea ultimelor trei întreceri la libere.

În prima zi, în cadrul exercițiilor impuse, românii au obținut un ușor avantaj la sol (15 sutimi), pe care l-au pierdut însă din cauza evoluției nesatisfăcătoare la cal cu minere, creîndu-și un dezavantaj de 3,45 p. „Inelele" au fost dominate de oaspeți — 44 p — 41,25 p; iar la sărituri egalitate: 45,05 p. Ultimele două aparate s-au soldat cu victoria românilor la paralele (45,90 p — 45,25 p) și a bulgarilor la bară (42,95—42,65). După prima zi România 265,10 p — Bulgaria 265,70 p.

Duminică, la exercițiile libere, gazdele și-au mărit avansul, cîștigînd la cal cu minere și inele. Apoi, însă, egalitate la sol și trei succese ale oaspeților (sărituri, paralele și bară). De remarcat, dintre evoluțiile foarte bune și pe aceea a juniorului Dan Grecu, primul la sol (9,35), care l-a depășit pe campionul european Raicio Hristov. De asemenea, tenacitatea lui Ludovic Buh, accidentat la sol, care a terminat, totuși, bine întrecerea.

La individual, Petre Mihaiuc căzînd la bară, a ratat primul loc.

Rezultate individual compus: 1. St. Zoev **(B.)** 109,75 p, 2. P. Mihaiuc **(R.)** 109,50 p, 3. L. Buh **(R.)** 108,20 p, 4. M. Gheorghiu **(R.)** 108,15 p, 5.Gh. Adamov **(B.)** 107,60 p, 6. N. Achim **(R.)** 107,40 p... 10. Dan Grecu **(R.)** 106,65 p, 11. C. Bălan **(R.)** 99,70 p.

Toma HRISTOV

FOTBAL — MERIDIANE

LA 9 IANUARIE VOR FI CUNOSCUȚI CAPII DE SERII DIN TURNEUL FINAL AL C.M.

Un purtător de cuvînt al Federației Internaționale de Fotbal a dezmințit știrile potrivit cărora s-ar cunoaște de pe acum capii de serie ai celor patru grupe ale campionatului mondial de fotbal, ce va avea loc între 31 mai și 21 iunie. Deocamdată se știe precis numai că ECHIPA MEXICULUI VA JUCA ÎN PRIMA GRUPĂ, LA CIUDAD DE MEXICO, SI CĂ ANGLIA VA JUCA ÎN GRUPA A TREIA, LA GUADALAJARA.

STABILIREA CELORLALȚI CAPI DE SERII SE VA FACE LA 9 IANUARIE LA CIUDAD DE MEXICO, cu o zi înainte de tragerea la sorți. **Evident că în formarea grupelor se va putea ține seama de poziția geografică a țărilor participante la turneul final, de interese financiare, de criterii sportive, respectiv de performantele echipelor participante în edițiile anterioare ale campionatului mondial.**

★

Tot din Zürich se anunță că FEDERAȚIA INTERNAȚIONALĂ DE FOTBAL STUDIAZĂ DE PE ACUM POSIBILITATEA EFECTUĂRII CONTROLULUI ANTIDOPING LA MECIURILE VIITORULUI TURNEU FINAL AL CAMPIONATULUI MONDIAL DE FOTBAL.

CAMPIONATE

R. F. A GERMANIEI. Echipa Borussia Mönchengladbach se menține lideră în campionatul vest-german cu 27 p, urmată de Bayern München 22 p. Rezultate din etapa a 17-a: Borussia Mönchengladbach — Rotweiss Oberhaugen 6—1; M.S.V. Duisburg — Alemannia Aachen 2—1; Eintracht — S.V. Hamburg 2—2; Werder Bremen — Hertha B.S.C. 1—0; Borussia Dortmund — F. C. Köln 1—0.

ANGLIA. — Din cauza timpului nefavorabil au fost aminate mai multe meciuri ale campionatului. Cîteva rezultate: Everton — Derby 1—0; Chelsea — Manchester City 3—1; Newcastle — Ipswich Town 4—0; Stoke — Crystal Palace 1—0; Nottingham — Wolverhampton 4—2; Sheffield — Arsenal 1—1. În clasament conduce Everton cu 39 p din 24 de meciuri.

ITALIA. — În etapa de ieri: Bari — Cagliari 0—0, Torino — Bologna 1—0, Juventus — Lazio 2—1, Lanerossi — Brescia 0—1, Milan — Fiorentina 4—2, Napoli — Inter 0—0, Roma — Palermo 1—1, Verona — Sampdoria 1—1. În clasament, Cagliari 19 p, Inter și Milan cîte 16 p, Lanerossi, Juventus, Fiorentina cîte 15 p etc.

TELEX • TELEX • TELEX • TELEX • TELEX • TELEX • TELEX

În turneul feminin de volei de la Baku, Penicilina Iași a întrecut cu 3—1 (—14, 13, 12, 9) pe Burevestnik Kiev.

Concursul de sărituri cu schiurile de la Kavgolovo (în apropiere de Leningrad) a fost cîștigat de Belousov cu 245 p (73,5 + 72,5 m).

Pe stadionul Twickenham, în fața a 55 000 de spectatori, echipa de rugby a Angliei a întrecut selecționata Republicii Sud-Africane cu 11—8 (3—8).

În concursul de patinaj viteză de la Inzell, vest-germanul Keller a cîștigat proba de 500 m în 41,2, iar elvețianul Krienbühel pe cea de 3 000 m în 4:46,9.

La Vancouver, echipa de hochei pe gheață a U.R.S.S., a întrecut o selecționată canadiană cu 9—3 (4—1, 3—2, 2—0).

Atleta Liesel Westermann și înotătorul Hans Fassnacht au fost declarați cei mai buni sportivi ai anului din R. F. a Germaniei.

La Madrid, într-un meci de rugby contînd pentru grupa B a „Cupei Națiunilor — F.I.R.A.", Spania a învins Iugoslavia cu 14—3 (6—3)

După 7 runde, în turneul internațional feminin de șah de la Moscova conduce sovietica Konopleva cu 4 (1) p.

Proba de 6 000 m din concursul de patinaj viteză de la Lillehammer (Norvegia) **a fost cîștigată de suedezul Claesson în 7:38,8.**

La Praga, echipa masculină de baschet a Cehoslovaciei a dispus de cea a Franței cu 86—70 (46—27).

Proba feminină de slalom special din concursul de la Lienz l-a revenit schioarei americane Judy Nagel (80,28 în ambele manșe), urmată de Ingrid Lafforgue (Franța) la 16 sutimi de secundă și de Berni Rauter (Austria) la 28 de sutimi. În clasamentul „Cupei mondiale", Michele Jacot (Franța) ocupă primul loc cu 71 p, urmată de Barbara Cochran (S.U.A.) — 55 p, Judy Nagel — 50 p și Françoise Macchi (Franța) — 36 p.

La Milano a încetat din viață, în vîrstă de 52 de ani, atletul italian Adolfo Consolini, campion olimpic și deținător al recordului mondial la aruncarea discului.

CONCURSUL INTERNAȚIONAL DE PATINAJ ARTISTIC DE LA MOSCOVA

MOSCOVA, 21 (Agerpres). — **După efectuarea exercițiilor obligatorii, în proba feminină a concursului internațional de patinaj artistic de la Moscova conduce Elena Sceglova (U.R.S.S.) — 775 p, urmată de Elena Aleksandrova (U.R.S.S) — 693,5 p, Simona Graffe (R.D.G.) — 676,8 p, Beatrice Huștiu (România) ocupă locul 12 cu 615,2 p. Proba individuală masculină a luat sfîrșit cu victoria sportivului sovietic Serghei Volkov — 1785,1 p. Concurentul român Gh. Fazekaș a ocupat locul 11 cu 1357,6 p.**

Tiparul I.P. „Informația", str. Brezoianu nr. 23—25, București

40368

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286, Telex sportrom buc. 180.

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXV — Nr. 764 (6198) ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT Marți 23 decembrie 1969

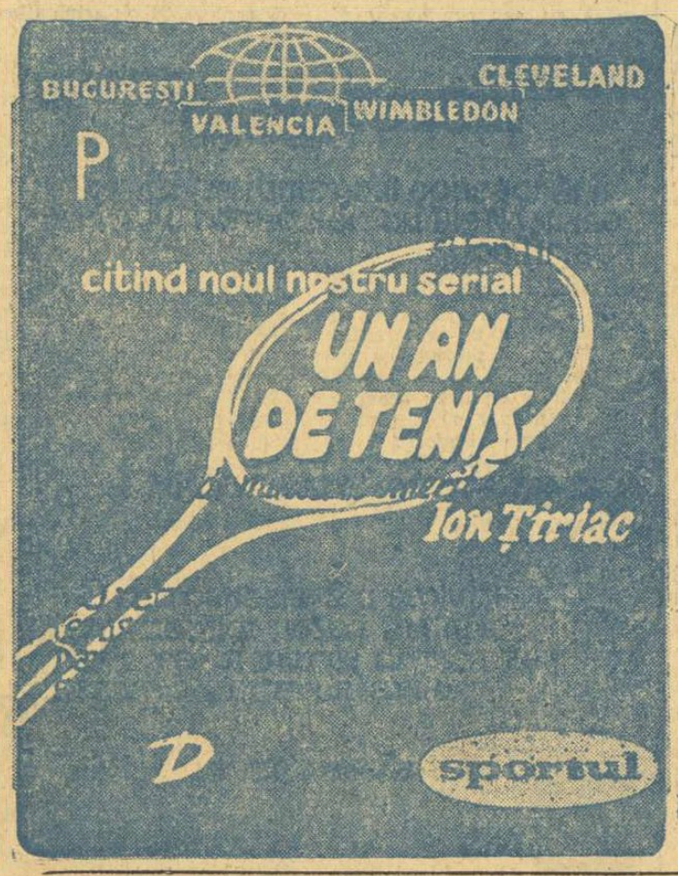

BOBERII ROMÂNI PLEACĂ AZI LA CORTINA d'AMPEZZO PENTRU A PARTICIPA LA CAMPIONATELE EUROPENE

● *Panțuru, Neagoe, Focșeneanu și antrenorul Pașovschi în vizită la redacție* ● *Austriecii și vest-germanii s-au antrenat pe o pirtie artificială* ● *Italienii — principalii favoriți* ● *„Ne vom face datoria"*

Luni dimineață, o cît se poate de plăcută vizită la redacție: maestrul emerit al sportului Ion Panțuru, maeștrii sportului Nicolae Neagoe și Dumitru Focșeneanu și antrenorul lotului național de bob, prof. Hariton Pașovschi. Plecați din Sinaia, ei au făcut un popas în Capitală pentru a ridica echipamentul și unele materiale sportive, urmînd ca marți să decoleze, de pe aeroportul Băneasa, spre Italia, mai precis spre Cortina d'Ampezzo, cu escale la Roma și la Veneția.

Firește, nu am putut scăpa un astfel de prilej și i-am supus pe cei ce ne vor reprezenta la marile competiții internaționale ale sezonului, mai precis la campionatele mondiale și la cele europene, unui interviu „fulger":

— În ce au constat pregătirile pînă în ajunul plecării?

— Pînă acum cîteva zile, **ne-a răspuns antrenorul Pașovschi,** am fost la Piatra Arsă, unde speram să facem coboriri pe mini-pirtia amenajată încă de anul trecut. Din păcate, vremea imposibilă (viscol, ceață, ninsoare masivă) ne-a împiedicat să ne realizăm obiectivul și a trebuit să ne mulțumim cu antrenamente de atletism pentru îmbunătățirea vitezei, forței și mobilității, cu jocuri sportive (volei, baschet) și cu excursii la Vîrful cu Dor, Babele și la alte cabane. Văzînd că nu mai sînt șanse de a folosi pirtia, am coborît la Sinaia unde au fost efectuate repetări de starturi pe o pistă improvizată, pe calea Codrului. Deci, plecăm fără antrenamente specifice propriu-zise.

— Dar boberii din alte țări au beneficiat pînă acum de coboriri cu bobul?

— Unii, da. Cei din R. F. a Germaniei și din Austria,

D. STANCULESCU

(Continuare în pag. a 2-a)

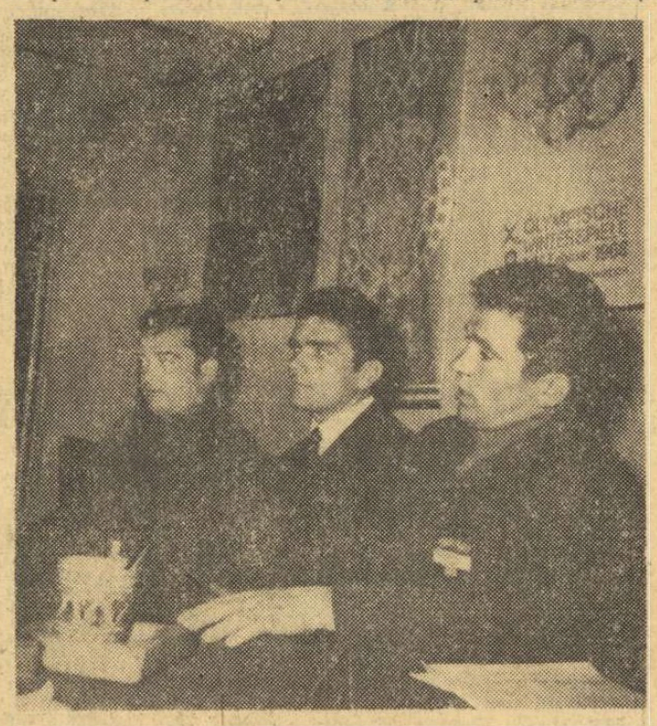

Panțuru (primul din dreapta), Focșeneanu și Neagoe, răspund întrebărilor.

Foto: V. BAGEAC

GIANNI RIVERA — FOTBALISTUL EUROPEAN Nr. 1 AL ANULUI!

Ca în fiecare an, renumitul săptămînal francez de specialitate „France-Foot-ball" a decernat, în urma voturilor acordate de specialiști, trofeul „Balonul de Aur", care recompensează fotbalistul european nr. 1 al anului. Pe primul loc, cu 83 p, s-a clasat italianul GIANNI RIVERA (de la A. C. Milan, cîștigătoare a „Cupei campionilor europeni" și a „Cupei Intercontientale"). El a fost urmat în clasament de compatriotul său LUIGI RIVA (de la Cagliari) cu 79 p și de vest-germanul GERD MÜLLER (Bayern München) cu 38 p.

LA GALAȚI, UNDE SE VA DESFĂȘURA TURNEUL GRUPEI C a C.M. DE HOCHEI

● **ÎN NOCTURNĂ, ÎNTILNIRILE VOR PUTEA FI URMĂRITE CA ZIUA** ● **3 500 DE LOCURI ÎN TRIBUNE** ● **TELEVIZOARE, PENTRU A FI CÎT MAI „APROAPE" DE FAZE, PE MESELE REPREZENTANȚILOR PRESEI**

Grupa C a Campionatului mondial de hochei-'70 se va disputa la Galați. Găzduind pentru prima dată o competiție de o asemenea amploare, municipalitatea orașului de la Dunăre dorește să lase o amintire plăcută hocheiștilor și oficialilor. Și cum ar putea mai bine realiza un asemenea deziderat, decît organizînd turneul în condiții impecabile?

S-a început, firește, cu construirea patinoarului artificial. Este adevărat, termenul de dare în folosință (20 decembrie a.c.) nu a fost respectat. Aceasta, atît din vina constructorului, dar mai cu seamă datorită furnizorilor, care nu au pus la dispoziție, în termen, materialele necesare cum ar fi: țevile pentru răcire, mantinelele, instalațiile electrice etc. În momentul de față, însă, lucrările sînt în fază avansată. Au fost terminate și s-au făcut primele probe la instalațiile de răcire, s-a turnat șapa de beton (de fapt suprafața propriu-zisă a patinoarului — PESTE CARE S-A DAT O TENCUIALĂ DIN PIATRĂ ALBĂ PENTRU A-I MĂRI LUMINOZITATEA).

Recent, vizitînd șantierul viitorului patinoar, am purtat o discuție cu inginerul C. FLORESCU din serviciul tehnic al Consiliului județean pentru educație fizică și sport Galați.

— *Pînă la 13 februarie, data de începere a turneului din grupa C* — ne-a spus interlocutorul — *patinoarul va fi gata și îl vom preda „la cheie" hocheiștilor.*

— Ne spuneți cîteva cuvinte și despre dotările patinoarului?

— *Rețineți, mai întîi, că va avea 3500 de locuri în tribune. Pentru sportivi sînt prevăzute patru vestiare. Precizez, de asemenea, că sînt aproape gata camerele pentru arbitri, pentru directorat și încăperile pentru centrul de calcul, secretariatul tehnic și pentru ziariști.*

— În ce fel urmează să asigurați reprezentanților presei posibilitatea de a transmite operativ, în țările lor, relatări ale întîlnirilor?

— *În afara celor patru camere dotate cu telefoane conectate la circuitul internațional, urmează să amenajăm și birouri de telex. De asemenea vă rog să rețineți că pe mesele trimișilor ziarelor și agențiilor de presă se vor afla televizoare. Separat au fost amenajate patru podiumuri pentru instalat camere de luat vederi.*

Ion GAVRILESCU

DIN NOU PE URMELE „MAFIEI"...

O vastă anchetă întreprinsă de procurorul Hogan din New York

Unul din marii organizatori de reuniuni pugilistice din Statele Unite, Teddy Brynner, de la Madison Square Garden, a fost convocat la începutul lunii ianuarie de procurorul Franck Hogan care efectuează, de mai multe luni, o vastă anchetă cu privire la controlul pe care l-ar exercita Mafia asupra boxului profesionist din statul New York.

Nu se știe, deocamdată, dacă promotorul a fost citat în calitate de simplu martor, ca italianul Nino Benvenuti sau biafrezul Dick Tiger, sau dacă este inculpat în această afacere.

Procurorul Hogan intenționează să dea, curînd, publicității rezultatele primei părți a anchetei sale. După cum se afirmă la New York, acestea vor provoca un scandal de mari proporții, întrecut ca amploare doar de „afacerea Frankie Carbo", un mafiot care, acum un deceniu, manevra în culisele boxului profesionist american, ca un fel de „manager al managerilor".

PLEDOARIE PENTRU SPORTIVITATE

Pentru a da sportului semnificația profundă a unui act colectiv, spre a-i asigura caracterul de unanimitate pe care îl avea în antichitate și îl are și azi trebuie respectate normele jocului, ale loialității. Ziarele din ultimele săptămîni au relatat, însă nu o dată despre diverse încălcări ale acestor norme, care au răpit multor competiții accentele cordiale de emulație. Am aflat astfel despre fotbaliști care au fost suspendați pe viață sau pe un număr de ani, despre arbitri care au nedreptățit niște tineri boxeri înzestrați, despre unele manifestări lipsite de eleganță ale publicului aflat în tribunele competițiilor fotbalistice. Presa de specialitate a folosit împotriva tuturor termeni de o rară asprime în condamnarea atentatelor la regulile sportivității.

Sportul cultivă forțele și capacitățile care realizează vigoarea omului, posibilitățile complexe, în ordinea fizică, ale indivizilor ce compun societatea. Firește că publicul îndrăgește cel mai mult sporturile în care se ciocnesc echipe sau personalități opuse, fiindcă ele sînt nu numai spectaculoase, cu surprize ce pot interveni oricînd, pe neașteptate, dar arată tuturor, în două reprize sau mai multe runde, dinamica pasionantă a luptei, a înfruntării, a efortului pentru victorie.

Cînd toate acestea își pierd caracterul de joc, hipertrofiindu-se în dauna elegantei, a indispensabilului **fair-play**, apar fenomenele negative semnalate la finele acestui sezon sportiv. Avem de-a face, pe lîngă încercarea unora de anulare a obiectivității și purității comportamentului sportiv, cu maladia vanității, care atacă sportivitatea și ideea omului perfecționat prin cultivarea echilibrată a corpului și spiritului său.

Dar protestul se desenează pretutindeni, unanim. Lumea respinge ofensarea și aici, și dincolo a demnității sportive de către jucători, arbitri și spectatori, care uită că brutalitatea a fost transformată de civilizație — cel puțin în arenele sportive — în înfruntare onestă, că aroganța judecătorilor s-a înlocuit prin obiectivitatea lor, că publicul începe să simtă milă pentru taurul hărțuit și înjunghiat, ca și pentru toreadorii care ar putea să-i cadă victimă.

Sportivitatea nu va dispare, astfel, din sport, fiindcă își are peste tot fanaticii săi, care refuză să degradeze arenele în cîmpuri de bătălie primitivă, iar tribunele în uragane de huiduieli sălbatice!

George SBÂRCEA

PENTRU „TRICOLORI" VACANȚA A LUAT SFÎRȘIT!

● **Primul examen — cel al vizitei medicale** ● **20 de jucători din care 18 vor traversa Oceanul, convocați la București** ● **Două noutăți așteptate (Popa și Dumitru) și una de senzație (Both)!**

Ieri dimineață, i-am revăzut la Centrul sportiv „23 August" pe cîțiva dintre tricolori... Erau prezenți *Radu Nunweiller, Dobrin, Lucescu, Dan, Răducanu* — primii care, cu un calm benedictin, se supuneau chinuitorului „circuit" medical prescris de o comisie intransigentă, prezidată, cu gesturi proprii parcă unui tată grijuliu, de doctorul lotului, Dumitru Tomescu.

Ceilalți selecționabili erau așteptați dintr-o clipă într-alta — ni se spune că Mocanu se află pe drum, că trenul care trebuie să-i aducă pe Ghiță și Dembrovschi se luptă cu zăpada și... întîrzierea, că Domide „pîndește" deschiderea aeroportului din Arad... — și poate că la ora cînd aceste rînduri cad sub ochii cititorilor imaginara condică de prezență a lotului este plină de semnăturile celor 20...

★

De vorbă cu Lucescu și Radu Nunweiller, înfofoliți și zîmbitori, plini de vervă, puși pe șotii, scăpați evident de sub obsesia campionatului, competiția aceea cu... puncte numărate.

— Băieți, aș vrea să vă întreb ceva nemaipomenit, ceva care să implice un răspuns nemaipomenit, dar ca să fiu sincer nu-mi vine nimic în minte... Dați-mi o mînă de ajutor! O idee, oricare...

Băieții tac, poate surprinși, poate preocupați. Zăpada se scurge ușor din copacii zgribuliți. Nu mai ninge, dar totul este alb, ireal de alb. Cantr-o poveste, ca-ntr-un film.

Ca întotdeauna, Mircea Lucescu e mai îndrăzneț:

— *Să zicem că ne-ați întreba ce vrem să transmitem cititorilor ziarului în aceste zile de vacanță, de Revelion?*

— Să zicem...

— *Ei bine, dincolo de tradiționalele urări de fericire, am vrea să-i rugăm să nu uite un lucru: că în timp ce soțiile lor vor rostui cozonacii, plăcintele și sticlele în cămară, noi ne vom antrena, că în timp ce ei vor petrece, cu vin și sarmale, noi vom dormi, după un singur pahar de șampanie... Asta îi va ajuta, poate, să fie mai aproape de noi, să ne înțeleagă mai ușor și, știu eu, să ne ierte mai ușor.*

— Să vă ierte? De ce să vă ierte?!

...Și se aude vocea timidului Radu:

— *Da, dacă nu vom cîștiga o medalie în Mexic!*

Zîmbim toți trei, dar, neîndoios, că fiecare se gîndește la toată istoria asta cu Mexicul în alt fel...

— Nu știu, Radule, s-ar putea să nu fie chiar așa ușor... Oricum, cititorii o vor afla.

Ovidiu IOANIȚOAIA

(Continuare în pag. a 3-a)

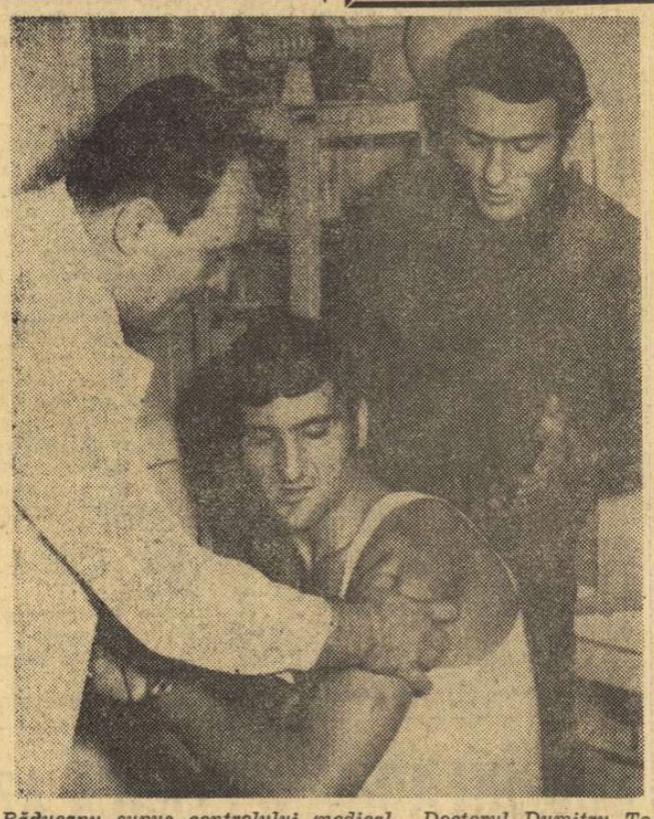

Răducanu supus controlului medical... Doctorul Dumitru Tomescu „frămîntă" mușchii portarului rapidist, în timp ce Dan veghează ca nu cumva coechipierului său... să i se întîmple ceva Foto: B. VASILE

ÎNVĂȚAȚI SĂ SCHIAȚI CU MIHAI BÎRĂ

ALEGEREA ȘI ÎNTREȚINEREA ECHIPAMENTULUI ȘI MATERIALULUI

Campion mondial universitar la slalom special în 1951, multiplu campion național la toate cele trei probe alpine, maestru al sportului la schi, profesorul Mihai Bîră, și-a propus să „predea", în zece articole, lecții despre cunoștințele de bază necesare unui practicant al acestui sport. Astăzi, prima lecție: „Alegerea și întreținerea materialului și echipamentului".

A sosit vacanța de iarnă. Zăpada a căzut din belșug, acoperind pîrtiile în patul moale de vată peste care primele alunecări au și lăsat urme.

Schiul este un sport aflat în plină dezvoltare, atît sub raportul condițiilor materiale care i se creează printr-un neobosit efort, cît și sub aspectul numeric, al masei tot mai mari de practicanți. Practica schiului nu se mai limitează la cîteva zone sau centre geografice cu tradiție, ci a cucerit toți munții noștri, toată regiunea subcarpatică, toate dealurile țării. Schiul a depășit conturul și semnificația unui sport oarecare, desfășurat pentru scopuri strict competiționale, dovedind o activitate diurnă cu largi

(Continuare în pag. a 2-a)

ÎN „CUPA SPERANȚELOR" LA ÎNOT

RÎNDURILE PREMIANȚILOR CRESC CONTINUU

PLOIEȘTI, 22 (**prin telefon, de la trimisul nostru**). Din nou culoarele înotătorilor dinamoviști, care continuă să absenteze în actuala ediție a „Cupei speranțelor", au rămas libere, situația creînd serioase perturbații în programul întrecerilor. Biroul federal are datoria de a analiza urgent această atitudine și de a dicta sancțiunile cuvenite. Cu atît mai mult, cu cît majoritatea celor vinovați s-au bucurat în tot timpul anului de grațiile forului de specialitate în materie de condiții pentru pregătire și participări în concursuri internaționale.

Singura reprezentantă, dintr-un grup simbolic, a clubului dinamovist, care a ținut să-și onoreze recordul național și titlul de campioană a fost brasista Anca Georgescu. La capătul unei curse (100 m) electrizante, în care majoritatea parcursului a înotat umăr la umăr cu Rodica Petruică, eleva prof. S. Grințescu, a obținut o spectaculoasă victorie și un timp promițător (1:23,1).

Reșițenii cu o garnitură omogenă (antrenori I. Suschter și N. Tat) evoluează convingător, cumulînd puncte prețioase în clasamentul general, datorită în special lui S. Slecian, D. Hluzin, D. Wetterneck, I. Spo-

Adrian VASILIU

(Continuare în pag. a 2-a)

RĂZBOIUL PROTEINELOR

RADAR MONDIAL

În unele țări, aflate printre fruntașele ierarhiei sportive mondiale, s-au creat, în ultimii ani, structuri organizatorice în cadrul cărora se lucrează febril la pregătirea marilor performanțe. În acest cadru există laboratoare unde activează echipe de tehnicieni, medici, cercetători din toate ramurile științei și tehnicii. Cele mai noi cuceriri ale biologiei, electronicii, chimiei sînt puse cu promptitudine în slujba performanțelor. Se poate vorbi, chiar, și de o cibernetizare a pregătirii campionilor. Se spune că, de multe ori, costul unei medalii la o mare competiție întrece cu mult valoarea ei în aur.

Acest arsenal în care se făuresc „armele invizibile" ale victoriilor sportive s-a îmbogățit în ultimul deceniu cu noi tipuri de produse realizate de biochimiști. În lupta aprigă pentru performanță, anumiți sportivi au început să recurgă tot mai mult la folosirea unor preparate farmaceutice anabolizante în vederea sporirii masei lor musculare și a creșterii. Unele din ele conțin concentrate de proteine, altele hormoni anabolizanți. O a treia categorie le combină pe amîndouă. Ele se administrează sub forma unor tablete sau sub forma unor injecții. Folosirea acestora permite evitarea unui efort digestiv care, în cazul consumării unor alimente echivalente, poate fi foarte important. Pe deasupra, asimilarea acestor preparate biochimice se și produce mult mai rapid. Aceste efecte pot avea importanță, mai ales, în pregătirea sportivilor de înaltă performanță, îndeosebi acolo unde forța musculară joacă un rol deosebit.

N. BRAȘOVEANU

(Continuare în pag. a 4-a)

Zăpada abundentă căzută în ultimele zile în munți a transformat peisajul într-o feerie. Înălțimile sînt luate cu asalt de către schiori. Viața de munte este splendidă!

Foto: A. NEAGU

Turul mediocrității

S-a încheiat turul campionatului național feminin. O întrecere calmă, avînd din cînd în cînd meciuri mai „tari" (din păcate foarte puține), cu derby-uri care și-au îndreptățit doar pe jumătate titulatura. O dispută cenușie, desfășurată într-un anonimat putem spune meritat. Au fost, desigur, și aspecte luminoase, ca, de pildă, ascendența formațiilor alcătuite în majoritate din jucătoare tinere, de perspectivă (I.E.F.S., Crișul, Mureșul). Ne-a bucurat și revenirea Politehnicii, dornică se pare, să recucerească titlul de campioană a țării. Dar, impresia generală după cele nouă etape nu poate fi luminată de cîteva elemente pozitive.

Baschetul feminin, pentru că, în esență, divizia A reprezintă tot ce are mai bun la ora actuală acest joc sportiv, continuă să se zbată în mediocritate. Baschetbalistele de perspectivă, cele de la care așteptăm relansarea spre vîrful ierarhiei a reprezentativei României, își întîrzie afirmarea deplină. Le lipsesc, poate, pasiunea și focul sacru care le-au făcut pe Vichi Niculescu, Eva Ferencz, Anca Racoviță, Hanelore Spiridon și pe celelalte reprezentante ale vechii generații să renunțe la micile plăceri cotidiene pentru a se dedica baschetului. Campionatul nu ne-a dat speranțe. Nu am văzut meciuri dinamice (și dacă au fost, s-au pierdut printre celelalte, multe, anoste), nu s-au evidențiat baschetbaliste cu veleități de mari sportive, cum s-a petrecut, nu de mult, cu Ecaterina Vogel. Nu am văzut nici măcar tinere cu gabaritul după care oftează de atiția ani baschetul nostru feminin. În schimb, am constatat din nou că goana după puncte este principala preocupare a antrenorilor. Să cîștigăm campionatul, să ne clasăm pe primele trei locuri, să evităm retrogradarea. De aceea s-a jucat cum s-a jucat. De aceea spectatorii au putut fi numărați pe degete. De aceea antrenorii nu au căutat cauzele eșecurilor în greșelile propriilor jucătoare, ci în cele ale arbitrilor, ca întotdeauna „țapi ispășitori". De aceea ne gîndim cu îngrijorare la campionatul european din 1970. Turul diviziei A nu ne-a dat speranțe. Dimpotrivă! Pe cînd revirimentul?

D. ASMARANDEI

POLITEHNICA — FRUNTAȘĂ ȘI ÎN „CUPA EFICACITĂȚII"

Deoarece foile de arbitraj continuă să parvină cu întîrziere la federație (din cauza neglijenței arbitrilor), nu putem publica clasamentul integral al „Cupei eficacității", trofeu oferit de antrenorul S. Ferencz echipei cu cel mai bun procentaj la aruncările libere. Totuși, am avut posibilitatea să calculăm procentajele principalelor candidate la cîștigarea primului loc: Politehnica și Rapid. Studentele, datorită excelentelor procentaje realizate în cursul ultimelor meciuri, le-au depășit pe rapidiste (foarte imprecise, tot... în ultimele partide) care deținuseră multă vreme întîietatea. Acum, la încheierea turului diviziei A, fruntașă este Politehnica cu 63,70 la sută (125 din 196), urmată de Rapid cu 58,60 la sută (109 din 186).

Avans de 32 de puncte pentru Steaua în „Cupa Sportul"

1.	Steaua	106 p
2.	„U" Timișoara	74 p
3.	Dinamo	71 p
4.	„U" Cluj	63 p
5.	I.E.F.S.	53 p
6.	Polit. Buc.	49 p
7.	Rapid	48 p
8.	Polit. Galați	39 p
9.	Polit. Brașov	36 p
10.	I.C.H.F.	33 p
11.	Comerțul	30 p
12.	Voința Buc.	15 p

Clasamentele la „A"

MASCULIN

1. Steaua	10	10	0	896—698	20
2. „U" Tim.	10	8	2	779—707	18
3. Dinamo	9	8	1	722—632	17
4. „U" Cluj	10	7	3	692—667	17
5. I.E.F.S.	10	5	6	750—767	16
6. Polit. Bv.	11	4	7	750—843	15
7. Polit. Buc.	10	4	6	639—630	14
8. Rapid	10	4	6	752—748	14
9. I.C.H.F.	10	4	6	711—804	14
10. Polit. Galați	10	3	7	749—760	13
11. Comerțul Tg. Mureș	9	3	6	608—667	12
12. Voința Buc.	10	0	10	656—781	10

FEMININ

1. Polit. Buc.	9	9	0	730—477	18
2. Rapid	9	8	1	621—464	17
3. IEFS	9	7	2	573—508	16
4. Crișul Oradea	9	5	4	532—527	14
5. Mureșul Tg. M.	9	5	4	516—486	14
6. ASA Cluj	9	4	5	545—671	13
7. Voința Brașov	9	3	6	505—570	12
8. Constr. Buc.	9	3	6	439—464	12
9. Progr. Buc.	9	1	8	494—577	10
10. „U" Cluj	9	0	9	429—640	9

SUB PANOU

● F. R. Baschet a stabilit o scurtă perioadă de transferări între 5—10 ianuarie 1970.

● Miercuri se dispută la Tg. Mureș restanța divizionară A dintre Comerțul și Dinamo București. Cealaltă restanță, Dinamo—„U" Timișoara, va avea loc în luna februarie.

● Datele începerii returului campionatelor divizionare: *divizia A masculin:* 22 februarie, *divizia A feminin:* 1 martie, *divizia B masculin:* 8 martie, *divizia B feminin:* 22 martie, *divizia școlară și de juniori:* 18 ianuarie.

● Au fost propuse datele de disputare a meciurilor Steaua-K.K.S. Polonia Varșovia din cadrul „Cupei cupelor": 11 ianuarie la Varșovia, 25 ianuarie la București. Învingătoarea va juca cu Dinamo Tbilisi.

REZULTATELE DIVIZIEI B

Masculin: Constructorul Arad—Știința Mediaș 83—96 (38—55), Politehnica Cluj—Steagul roșu Brașov 94—73 (47—36), Petrolul Ploiești—ASA Bacău 84—79 (41—42), Constructorul Iași—Rapid Buzău 74—60 (37—31), Academia militară—Universitatea București 73—57 (39—34); Știința Petroșani—Universitatea Craiova 74—70 (25—33); *feminin:* Politehnica II București—Politehnica Brașov 49—65 (31—30).

SĂ VORBIM O LIMBĂ COMUNĂ

Ancheta ziarului nostru cu privire la cauzele ce determină dispariția de pe firmamentul natației a unor copii talentați, care în primii ani ai practicării înotului făcuseră dovada unor calități deosebite, a stîrnit un viu interes. Contribuțiile unora din cei mai buni specialiști, profesori de educație fizică, medici, scriitori, la această interesantă dezbatere de opinii au avut darul să readucă în atenția generală o problemă de bază a dezvoltării natației în țara noastră, în care ani de zile s-au făcut fel și fel de experimente, navigîndu-se fără un orizont precis.

Mai receptivă ca de obicei față de sesizările din presă, F. R. Natație a reacționat cu promptitudine, și, ca urmare, problema respectivă a devenit punctul central al discuțiilor din ședința anuală la care au participat cei mai buni antrenori din țară. În încheierea acestor dezbateri, avînd ca punct de plecare diversele opinii exprimate în coloanele ziarului nostru, a fost elaborată o linie metodică, cu indicații fundamentate științific, care va trebui să constituie (cel puțin în anii imediat următori) un îndrumar pentru cei ce răspund de pregătirea și instruirea la un nivel superior a celor mai tineri înotători.

Existența unei linii orientative în acest domeniu a fost imperios necesară din mai multe motive. Să nu uităm condițiile în care se desfășoară această activitate în țara noastră, ce se deosebesc radical de posibilitățile existente în S.U.A., U.R.S.S., Australia sau R. D. Germană, haosul ce predomină în activitatea celor mai mulți dintre antrenorii (ideile nu concordă nici măcar în cadrul aceleiași secții) care se ocupă de

La finele unei anchete

micii înotători, ca și materialul uman destul de limitat ce se află în mîinile tehnicienilor. Această situație nu ne permite să folosim întocmai normele de organizare și activitate ale „age-groups"-urilor din țările cu o natație avansată, și nici luxul de a întreprinde experiențe la infinit. **Calea pe care trebuie să se înscrie această muncă dificilă cu copiii** — și cîteva puncte de vedere exprimate în cadrul anchetei, pornind de la o solidă bază științifică au atras atenția asupra ei — **urmează a fi ferită de exagerări dăunătoare, atît într-un sens cît și în altul**; nici nu poate fi vorba de a arunca pe copii în focul luptei sportive după cîteva luni de la inițiere, dar nici nu se poate aștepta 7—8 ani pentru a înregistra cifre realizate în alte țări, cu o decadă înainte.

Principalele concluzii ale anchetei noastre le putem grupa astfel:

— inițierea în tainele înotului, pe un plan mult mai larg, va trebui începută de la vîrsta de 5—6 ani, cu o durată minimă de 2 ani, necesară specializării la toate cele 4 procedee tehnice.

— selecția pentru grupele de performanță nu trebuie să fie formală avînd la bază simpla adeziune a tinerilor, examinarea unor factori multipli (printre care și activitatea școlară) fiind absolut necesară;

— dozarea intensității efortului, vizînd atingerea unor limite maxime la vîrsta de 13—14 ani, ca și angrenarea în activitatea competițională, riguros limitată la categoriile de vîrstă, vor trebui să se afle într-o perfectă concordanță cu stagiul de activitate al înotătorului;

— dragostea pentru această activitate, ale cărei satisfacții nu pot fi imediate, trebuie continuu stimulată și unul din principalii factori îl constituie participarea la cît mai multe concursuri, dotate cu premii, constînd în diplome, plachete etc.;

— este necesară o reorganizare a secțiilor fruntașe (nicăieri același antrenor nu se ocupă și de inițiere, și de pregătirea copiilor, și a juniorilor și apoi a seniorilor) și o apreciere la justa valoare, din partea cluburilor și federației de specialitate, a tehnicienilor care-și îndreaptă eforturile în totalitate spre pregătirea celor mai tineri înotători.

Fără îndoială că această linie orientativă nu poate fi socotită imuabilă. Evoluția acestui sport — în ultimii ani — și salturile cosmice la care sîntem martori, de la un sezon la altul ne dovedesc că metodele și mijloacele folosite în scopul atingerii marilor performanțe sînt într-o veșnică schimbare. Dar pentru actuala perioadă de dezvoltare a natației românești, la nivelul condițiilor ce-i sînt oferite, cadrul fixat în aceste concluzii ni se pare recomandabil pentru activitatea tuturor cluburilor cu secții de înot și avem credința că muncind în acest spirit tehnicienii noștri ne vor scuti pe viitor de adaosuri pe listele copiilor pierduți pentru acest sport.

A. V.

NOI RECORDURI REPUBLICANE LA PUȘCĂ ȘI PISTOL CU AER COMPRIMAT

Pe poligoanele Dinamo și Tunari s-au încheiat întrecerile de tir dotate cu „Cupa 30 Decembrie". Interesant de subliniat că la proba de armă cu aer comprimat 40 focuri poziția în picioare — senioare, recordul republican a fost întrecut de trei ori: mai întîi, Veronica Stroe (Dinamo) a obținut 367 p (v.r. Veronica Stroe 365 p), apoi Mariana Borcea (Dinamo) a înscris 368 p și în sfîrșit, Edda Baia (Arhitectura) a tras cu un punct mai mult, adică 369 p.

Și la proba de pistol cu aer comprimat 40 focuri, Anișoara Matei (Dinamo) a obținut și ea un nou record republican la senioare și junioare, cu 366 p.

Rezultate tehnice: armă cu aer comprimat 40 f poziția în picioare — seniori: 1. P. Șandor (Steaua) 384 p, 2. M. Ferecatu (Dinamo) 377 p, 3. T. Ciulu (Steaua) 363 p; **senioare:** 1. Edda Baia 369 p, 2. Mariana Borcea 368 p, 3. Veronica Stroe 367 p; **juniori:** 1. L. Stoian (Dinamo) 341 p, 2. C. Gavaliugov (șc. sp.) 339 p, 3. Gh. Pastea (Dinamo) 332 p; **junioare:** 1. Marina Vasiliu (Dinamo) 364 p, 2. Magda Borcea (Arhitectura) 352 p, 3. Ioana Lujeru (Dinamo) 350 p; **armă liberă calibru redus 60 f culcat — seniori:** 1. T. Coldea (Steaua) 578 p, 2. Nicoleta Dochiliță (C.P.M.B.) 550 p, 3. D. Barbu (Dinamo) 543 p; **juniori:** 1. St. Caprian (Olimpia) 559 p, 2. A. Pretorian (șc. sp.) 550 p, 3. C. Becea (șc. sp.) 545 p; **armă liberă calibru redus 3x40 f — seniori:** 1. T. Coldea (Steaua) 1117 p (383+379+355), 2. Veronica Stroe (Dinamo) 1103 p, 3. Marina Vasiliu (Dinamo) 1060 p; **armă standard 3x20 f — juniori:** 1. Ioana Lujeru (Dinamo) 530 p, 2. C. Gavaliugov (șc. sp.) 519 p, 3. M. Cosmeniuc (șc. sp.) 510 p; **pistol cu aer comprimat:** 1. G. Maghiar (Dinamo) 373 p, 2. N. Bratu (Construcții) 371 p, 3. T. Jeglinschi (Dinamo) 369 p, 4. Anișoara Matei 366 p.

AUREL ȘTEFAN CAMPION DE FLORETĂ AL UNEI PLEIADE DE JUNIORI VALOROȘI

Ca să-l cunoaștem pe noul campion al țării la floretă-juniori a trebuit să așteptăm ultimul asalt al finalei iar pentru desemnarea trăgătorilor clasați în urma acestuia (pe locurile II—IV) a mai fost necesar un baraj în trei care a rotunjit durata finalei respective la exact trei ore. Iată elementele dominante ale probei cu care au debutat, ieri în sala Progresul, campionatele naționale de scrimă ale juniorilor, probă disputată de 32 floretiști.

Titlul a revenit lui Aurel Ștefan (I.E.F.S.) care nu a suferit decît o înfrîngere (din partea lui Burlea cu 4—5) pe parcursul finalei. Ursovici care părea bine lansat în cucerirea titlului, cu o serie de 3 victorii, a pierdut ultimele două asalturi (la Ștefan cu 3—5 și la Bănică cu 4—5) rămînînd să-și dispute un baraj cu Bănică și Burlea pentru locurile următoare (ceea ce nu i-a făcut, în mod evident și supărător, plăcere).

În acest supliment competițional, Burlea a reușit să-și adjudece locul secund, înaintea lui Ursovici și a ploieșteanului Bănică, unicul reprezentant al provinciei în această finală. Petruș, marcat de efectele unei gripe, a evoluat sub posibilități, mai ales în partea a doua a finalei.

Clasament: 1. Aurel Ștefan (I.E.F.S.) 4 v; 2. Gh. Burlea (Progresul) 3 v d.b.; 3. Gabriel Ursovici (Progresul) 3 v d.b.; 4. Mihai Bănică (Petrolul Ploiești) 3 v d.b.; 5. Tudor Petruș (I.E.F.S.) 2 v; 6. Cr. Dinu (Progresul) 0 v.

Campionatele continuă azi, cu probele de spadă și sabie.

CONCURSUL DE TRIATLON S-A AMÎNAT

Din motive tehnice, concursul de triatlon, programat pentru astăzi în sala Floreasca II, a fost amînat pentru o dată care va fi anunțată din timp.

RÎNDURILE PREMIANȚILOR CRESC CONTINUU

(Urmare din pag. 1)

rea ce și-au înscris din nou numele în tabloul învingătorilor. Replica gazdelor, în frunte cu sprinterul Tretiacov, brasistul C. Marin și mezinele M. Georgescu și I. Bosinceanu, este încurajată de o galerie inepuizabilă. Pe podiumul cîștigătorilor am întîlnit însă și sportivi din Oradea (Galovits Freund), Sibiu (C. Faloba), Galați (G. Stanciu, S. Mitu), de la Șc. sp. 1 (A. Horvath, C. Cociuban, A. Hudzu), Șc. sp. 2 (I. Sves, Zvolenschi, Kamili) sau Rapid (M. Vasiliade). Faptul constituie cea mai îmbucurătoare constatare la acest examen al speranțelor și revirimentul merită a fi privit cu toată atenția.

REZULTATE TEHNICE — COPII A: **200 m liber (b):** Tretiacov (Petrolul) 2:21,9, Freund (Crișul) 2:22,5, Casian (Cluj) 2:23,7; **200 m liber (f):** Dagmar Hluzin (Reșița) 2:43,7; Sanda Busuioc (Timișoara) 2:44,3, Rodica Lungu (Șc. sp. 1) 2:48,8; **100 m delfin (b):** Gherban (Reșița) 1:11,5, D. Wetterneck (Reșița) 1:14,7, Rascu (Crișul) 1:17,7; **100 m delfin (f):** Siegrid Slecian (Reșița) 1:19,3, Hluzin 1:23,4, Valentina Viadar (Șc. sp. 1) 1:23,5; **4x100 m mixt (b):** Petrolul 5:07,5, C. S. Oradea 5:13,9, Rapid 5:16,6; **4x100 m mixt (f):** Șc. sp. Reșița 5:28,2, Șc. sp. 1 5:39,3, Șc. sp. Timișoara 5:59,7; **200 m mixt (f):** Hluzin 2:54,5, Slecian 2:59,3; **200 m mixt (b):** D. Wetterneck 2:36,4, Freund 2:42,2, Tretiacov 2:42,4; **100 m bras (f):** Anca Georgescu (Dinamo) 1:23,1 (r.p.), Rodica Pătruica (Reșița) 1:24,7, Liadore Covaci (Gaz metan) 1:29,3; **100 m bras (b):** I. Galovits (Crișul) 1:22,7, Boboc (Rapid) 1:22,9, Kuhn (Șc. sp. Timișoara) 1:24,0; COPII B — **100 m liber (b):** G. Nuri (Șc. sp. 2) 67,3, A. Horvath (Șc. sp. 1) 68,4, Gropșan (Reșița) 70,4; **100 m liber (f):** Julieta Mirosu (Reșița) 1:11,2 (r.p.), Georgeta Stanciu (Dunărea) 1:14,7, Anca Huțu (Șc. sp. 1) 1:17,8; **200 m delfin (b):** Zvolenschi (Șc. sp. 2) 2:57,0, Gropșan 3:00,2; **200 m delfin (f):** Ioana Sporea (Reșița) 3:24,5, Maria Merza (Crișul) 3:34,5; **200 m mixt (f):** Ioana Sporea 3:05,0, A. Huțu 3:07,3, Traute Leutschtaft (Șc. sp. Timișoara) 3:08,3; **200 m mixt (b):** A. Horvath 2:48,8, Zvolenschi 2:52,6, Aldea (Petrolul) 2:53,9; **4x100 m liber (f):** Șc. sp. Reșița 5:08,6, Șc. sp. 2 5:51,3; **4x100 m liber (b):** Șc. sp. Reșița 4:47,2, Șc. sp. 2 4:53,4, Petrolul 4:55,7; COPII C — **50 m liber (b):** Sves (Șc. sp. 2) 32,1 — record, Cosmetreș (Crișul) 35,0, Mitu (Dunărea) 35,9, Vidican (Crișul) 35,9; **50 m liber (f):** Minola Vasiliade (Rapid) 36,3, Cătălina Pănulescu (Petrolul) 36,3, Edith Puel (Reșița) 36,5; **100 m bras (b):** C. Marin (Petr.) 1:35,2, M. Simion (Rapid) 1:37,2, R. Crahmalius (Șc. sp. Ploiești) 1:38,7; **100 m bras (f):** Carmen Faloba (Sibiu) 1:42,6, Camelia Hoțescu (Șc. sp. Ploiești) 1:43,6, Vasiliade 1:44,8 — record, Carmen Cociuban (Șc. sp. 1) 46,4, Hoțescu 46,5; **50 m bras (b):** C. Marin 43,2 — rec. eg., Crahmalius 43,5, Birini (Crișul) 43,7; **100 m delfin (f):** Vasiliade 1:32,7, Pănulescu 1:40,6, Mazilu (Petr.) 1:50,0; **100 m delfin (b):** Sves 1:31,6, Mitu 1:38,2, Marinescu (Petr.) 1:41,8; COPII D — **50 m spate (b):** Kamili (Șc. sp. 2) 43,0 — record, Gothard (Petr.) 44,9, Dozer (Șc. sp. 1) 45,4; **50 m spate (f):** Mihaela Georgescu (Petr.) 44,6 — record, Iudith Huniadi (Reșița) 46,0, Mariana Maron (Reșița) 47,2; **50 m liber (f):** Mariana Bosinceanu (Petr.) 39,0 — record, M. Georgescu 40,5, I. Huniadi 43,4; **50 m liber (b):** L. Orel (Reșița) 38,1, Gothard 40,3, Kamili 41,9.

„CUPA ROMÂNIEI", LA PATINAJ ARTISTIC

Începută la Poiana Brașov, unde s-au întîlnit seniorii și juniorii, „Cupa României" a continuat la București cu desfășurarea probelor rezervate copiilor. Întrecerile, găzduite sîmbătă și duminică de patinoarul Floreasca din Capitală, au avut loc pe un timp nefavorabil (ninsoare și vînt).

Iată cîștigătorii: copii cat. I **(f) — Silvana Suciu (Constructorul Buc.) 80,1 p; (b) — Cătălin Ioniță (Șc. sp. nr. 2 Buc.) 117,7 p;** copii cat. a II-a: **(f) — Felicia Palmuș (Constructorul Buc.) 88,6 p; (b) — Klaus Schell (Petrolul Brașov) 76,9 p.**

V. MARCHIEVICI, arbitru

NOUTĂȚI DE PE ARENE

● Un alt rezultat din etapa a X-a a diviziei A (m): VOINȚA CLUJ — VOINȚA TG. MUREȘ **4947—4879 pd.** Cei mai buni jucători au fost Szep — 852, Stefucz — 848, Vass — 840 de la învingători, respectiv, Martina — 831, Szasz — 823 și Eordog — 820. **(A. Palade,** coresp.)

● Înfrîngerea liderei campionatului feminin, Voința Tg. Mureș, la Reșița, la o diferență de 82 de bețe, se datorește — după cum ne-a transmis corespondentul din localitate, **D. Plăvițiu** — pe de o parte omogenității formației C.S.M. Reșița, care a avut în Maria Adelman (432), Ildico Jijic (429) și Maria Stanca (420) cele mai bune jucătoare și, pe de altă parte, numărului mare de bile goale ale echipei din Tg. Mureș (42 față de 33 ale reșițencelor). Cel mai bun rezultat al reuniunii a aparținut însă mureșencei Margareta Szemanyi — 446 pd.

● În ultima ședință a biroului F.R.P. s-au luat următoarele hotărîri:

— perioada de transferări pentru toate categoriile de jucători va avea loc între 15 și 31 ianuarie;

— returul campionatului diviziei A va începe în zilele de 7—8 februarie;

— comitetul federal este convocat pe 24 ianuarie pentru a analiza activitatea pe 1969 și a aproba planurile de acțiuni pe 1970;

— comisia de disciplină a federației a dat următoarele sancțiuni pentru comportare nesportivă — **avertisment: T. Nițulescu** (Petrolul Ploiești), **Stela Mărgineanu** (Metrom Brașov), **C. Voicu** (Voința București), **D. Ivanciu** (Rapid București), **Elena Trandafir** (Laromet București) (toți jucători de divizia A), **Gh. Moise** (antrenor la U. T. Arad). Arbitrul **D. Crăciun** (București) a fost suspendat pe un an de zile și scos din lotul arbitrilor de divizia A pentru luarea unor măsuri contrare regulamentului de desfășurare a campionatului diviziei A în partida feminină Voința Constanța — Petrolul Ploiești.

Clasamentele înaintea ultimei etape a turului campionatului diviziei A:

FEMININ

1. Voința Tg. M.	10	9	0	1	24137	28
2. Voința Buc.	10	9	0	1	23964	28
3. C.S.M. Reșița	10	6	0	4	24407	22
4. Laromet Buc.	10	6	0	4	23615	22
5. Petrolul Pl.	10	6	0	4	23167	22
6. Rapid Buc.	10	5	0	5	23879	20
7. Voința Cluj	10	5	0	5	23086	20
8. U.T. Arad	10	5	0	5	22909	20
9. Voința C-ța.	10	3	0	7	22685	16
10. Metrom Bv.	10	3	0	7	22659	16
11. Hidromecanica Brașov	10	2	0	8	23168	14
12. Gloria Buc.	10	1	0	9	22944	12

MASCULIN

1. Petrolul Pl.	10	9	0	1	52721	28
2. Flacăra Cîmp.	10	8	0	2	51090	25
3. Olimp. Reșița	9	8	0	1	45944	25
4. Voința Tg. M.	10	6	0	4	50892	22
5. Raf. Teleajen	10	5	0	5	50579	20
6. C.F.R. Tim.	10	5	0	5	49247	20
7. Rapid Buc.	9	5	0	4	46871	19
8. Voința Cluj	10	4	0	6	49505	18
9. Voința Buc.	10	3	0	7	50638	16
10. Gaz metan Mediaș	10	3	0	7	50372	16
11. C.S.M. Reșița	10	2	0	8	49392	14
12. Constr. Buc.	10	1	0	9	49318	13

★

Restanța dintre Rapid București și Olimpia Reșița se va disputa azi.

ÎNVĂȚAȚI SĂ SCHIAȚI

(Urmare din pag. 1)

implicații practice și educative, fenomen social chemat să contribuie le regenerarea fizică și spirituală a tineretului.

Neavînd peste tot rădăcini adînci în trecut și chiar și acolo unde această legătură cu obiceiul pămîntului există, nu credem că greșim, dată fiind evoluția tehnică rapidă în care se află industria producătoare de materiale și echipament, dacă vă sugerăm cîteva sfaturi practice în alegerea și întreținerea materialelor pe care le cumpărați. Iată, pe scurt, cîteva dintre ele:

Alegerea schiurilor. Lungimea este în funcție de talia și greutatea schiorului. Ca o indicație absolut generală, vîrful schiului trebuie să ajungă la articulația pumnului, atunci cînd schiorul stă în picioare și are brațul întins. Există și relații mai precise între înălțimea schiorului și lungimea schiurilor. Astfel:

	înălțime	lungime schiuri
Bărbați:	150—160 cm	200 cm
	160—170 cm	205 cm
	170—185 cm	210 cm
		215—220 cm
Femei:	150—160 cm	190 cm
	160—165 cm	195 cm
	165—175 cm	200—205 cm
Copii:	110 cm	90 cm
	110—130 cm	115—130 cm
	130—140 cm	150—160 cm
	140—150 cm	170—185 cm

În magazine, relațiile de mai sus corespund aproximativ schiurilor specializate pentru proba de slalom special.

Schiurile trebuie să fie suple, într-o relație directă cu greutatea schiorului. Această elasticitate se apreciază prin controlarea curburii schiurilor. Cea mai simplă verificare este următoarea: schiurile, așezate talpă contra talpă, se prind cu o singură mînă, la mijlocul lor. Prin strîngere între degetul mare și celelalte două (arătător și mijlociu) schiurile trebuie să se lipească pe toată întinderea lor. Nu cumpărați dv. schiuri pentru soție sau pentru copii. Lăsați-i pe ei să verifice schiul pe care-l vor folosi.

Întreținerea. Se recomandă ca atît vara cît și iarna, schiurile să fie păstrate în camere cu temperatură constantă, destul de scăzută.

Iarna, zilnic, după întrebuințare, curățați-le de zăpadă, așezați-le pe verticală spre a se scurge apa și mai ales, ștergeți canturile cu o cîrpă, spre a se evita ruginirea lor.

Turiștii, începătorii comit adeseori greșeala de a nu ascuți canturile, deși eficacitatea frînărilor și curba ocolirilor, mai ales pe zăpezi dure, lustruite, depind de starea canturilor.

Ascuțirea se face mai întîi cu schiurile pe lat (pe talpă) și apoi pe părțile laterale cu o pilă fină, dar dură. Pe tălpi, pila se ține orizontal și alunecă de-a lungul tălpii; pe părțile laterale, direcția manevrei trebuie să fie totdeauna dinspre lemn spre talpa schiului. Ascuțirea trebuie să aibă o periodicitate de aproximativ două săptămîni pentru începători și avansați.

Bastoanele. Pot fi alese din metal, plastic, lemn sau bambus, cu condiția de a fi ușoare și rezistente. La modul cel mai simplu exprimat, lungimea lor trebuie să treacă ușor pe sub axile. Jumătatea distanței dintre talie și axilă este cea mai potrivită. Se recomandă rondele ușoare și proporționate ca dimensiune.

Legăturile. Alegeți din magazine, fie legăturile clasice, bacuri metalice cu cabluri sau curele, fie o legătură mai modernă, de securitate. Importantă este montarea care nu trebuie să permită o desprindere prea mare a tocului bocancului de pe schi la diferite solicitări.

Atenție la montare:

— diametrul găurilor să corespundă dimensiunii șuruburilor

— să nu fie prea adînci spre a nu perfora talpa sau canalul median

— înainte de fixare aplicați o grăsime sau săpun pe șuruburi, pentru ușurință și etanșeitate

— dacă schiurile au avut inițial o fixare defectuoasă, faceți corectarea numai după ce ați astupat primele găuri cu dopuri de lemn încleiate.

În general, legăturile trebuie astfel amplasate, încît vîrful bocancului să cadă la jumătatea lungimii schiului.

Totuși, în legătură cu montarea legăturilor, situația cea mai bună pentru turiști și începători este să urmeze indicațiile de pe schiuri (la cele din import) sau să se adreseze unui specialist, unei cooperative.

Bocancii. Importanța lor este aproape egală cu a schiurilor în practica acestui sport. În principal, ei trebuie să asigure transmisia perfectă a mișcărilor corpului la schiuri în plan antero-posterior și să blocheze mișcările laterale ale articulației gleznei. Din aceste considerente, bocancul trebuie să aibă talpa rigidă, plată, îngustă și nu margini rectilinii. Carîmbii înalți, rigizi, mai ales spre interior, să dea posibilități unei strîngeri perfecte în cîrlige sau cu șiret.

Se recomandă o impermeabilizare înainte de întrebuințare, atît a pielii cît și a tălpii (ulei de in) cu soluții vîndute în comerț sau cu untură de pește. În timpul iernii, se aplică **numai** cremă de ghete și ceară.

Echipamentul. Trebuie să fie ușor, călduros, elastic, impermeabil la vînt și apă și să permită mișcări de amplitudine. În mod ideal, se recomandă pe munte: un maieu cu mîneci lungi, cămașă sau bluză cu guler ridicat, un pulover, un hanorac, pantaloni iar dedesubt, pantaloni jäger care să asigure menținerea temperaturii musculaturii corporale, atît de solicitate în schi.

Am trecut în revistă cerințele echipamentului și schiurilor și vom reveni cu recomandări privind învățarea schiului.

BOBERII ROMÂNI PLEACĂ AZI

(Urmare din pag. 1)

de pildă, s-au antrenat împreună, încă din noiembrie, pe o pistă artificială construită în R.F.G., pentru săniuțe, este drept, dar utilă și pentru boberi.

— Cine credeți că vor fi principalii candidați la locurile fruntașe în sezonul 1970?

— Italienii în primul rînd, pentru că sînt buni și concurează la ei acasă, **ne-a răspuns, de astă-dată, virtuozul pilot Panțuru.** Apoi, austriecii, americanii și canadienii. Și nu trebuie uitați nici japonezii, oricînd gata de surprize.

— Dar... românii?

— Doriți un pronostic?

— Nu, dar...

— Atunci puteți scrie că ne vom face datoria.

— Totuși, amintindu-ne că pe pîrtia de la Alpe d'Huez (n.r.: J.O. și C.M. din 1968) ați cucerit medalia de bronz, pe cea de la Lake Placid (C.M. din 1969) medalia de argint, vedeți posibilă o continuare a ascendenței?

— În cursele de bob, unde departajarea se face la sutimi de secundă, este hazardant să te lansezi într-o astfel de promisiune. Bineînțeles, însă, noi vom face tot posibilul pentru un succes deplin.

— Cine vă va fi împingător?

— Poate Focșeneanu, poate Neagoe, poate Zangor, fostul schior **(n.r.: acesta din urmă, piloții Panaitescu și Niculescu și împingătorul Pascu vor pleca spre Cortina în cursul zilei de vineri).** Definitivarea va fi făcută după antrenamentele ce le vom efectua pe pîrtia de concurs.

— În cursul verii, ați fost în Italia unde, desigur, ați luat contact cu boberii italieni. Cunoașteți eventualele modificări la boburile pe care vor concura gazdele europenelor?

— Desigur, aflîndu-mă în Italia i-am vizitat pe bunii mei amici Monti și Siorpaes și m-am interesat de ceea ce întrebați dv. Dar, în afara unor mici și neesențiale transformări, nu am constatat nici o noutate în construcția boburilor.

— Și boburile pe care veți concura dv?

— Au fost centrate, verificate, vopsite și expediate din vreme în Italia, **a intervenit Neagoe.** Acum ne așteaptă la Cortina unde le vom „găti" din nou înainte de a le pune pe pîrtie.

Un telefon i-a invitat pe oaspeții noștri la federație, pentru punerea la punct a ultimelor amănunte. Nu ne-a rămas decît să le mulțumim pentru amabilitate și să le urăm deplin succes în temerarele lor curse, în încercarea de a continua vechea și frumoasa tradiție a bobului românesc.

„CUPA 30 DECEMBRIE" — ULTIMA COMPETIȚIE A ANULUI

În organizarea comisiei de specialitate a municipiului București, în sala Steaua, vor începe, astăzi, întrecerile de tenis din cadrul tradiționalei „Cupe 30 Decembrie". La acest ultim concurs al anului participă cei mai buni jucători (seniori, senioare, juniori și junioare). Zilnic, de la orele 8,30 la 14, se vor întrece juniorii, iar de la ora 15,30 la 20, seniorii. Competiția va lua sfîrșit luni 29 decembrie.

SFATURI PENTRU COMBATEREA BOLILOR DE „SEZON"

Nici această iarnă nu ne-a ferit de bolile specifice anotimpului rece. Ziarele consemnează stări de fapt îngrijorătoare. Gripa „siderală" a făcut ravagii în apusul Europei, transformîndu-se într-o endemie care a cuprins, pe alocuri, între 30 și 50 la sută din populațiile unor țări. Au fost semnalate cazuri de viroze pulmonare sau hepatice, cu prognostic sever, mai ales, la persoanele în vîrstă, cu rezistența scăzută, la bolnavi cronici, la copii.

Deși epidemia ne-a ocolit pînă acum am socotit totuși necesar să ne adresăm unor specialiști, spre a le solicita sfatul.

Dr. Ion DRAGAN și Nicolae STĂNESCU, de la centrul de medicină sportivă ni le-au dat cu toată solicitudinea. Se recomandă, așadar, în această perioadă:

● Evitarea pe cît posibil a aglomerărilor, sursa cea mai propice de răspîndire a bolilor.

● Păstrarea — ca profilaxie individuală a unui regim echilibrat de viață; dezinfecția naso-faringiană (poarta principală de intrare a infecției), a mîinilor, vitaminizarea activă.

— La cele mai mici semne de îmbolnăvire (oboseală, indispoziție, un ușor guturai), va fi consultat medicul, se vor întrerupe imediat antrenamentele spre a se evita contaminarea. La formele mai severe, reluarea pregătirii se va face numai cu aviz medical și după un minuțios examen de laborator al subiectului.

● În vederea participării la taberele de iarnă medicii vor face un triaj foarte amănunțit al sportivilor; să nu se admită plecarea celor care n-au efectuat controlul medical.

● În tabere, vor fi imediat izolați cei suspecți de îmbolnăvire.

● Trusele medicilor de loturi trebuie să fie bine utilate cu antitermice, vitamine și antibiotice, ținîndu-se, însă, seama în aplicarea tratamentului că abuzul de antibiotice în cazurile banale poate fi chiar dăunător.

● O EXCELENTĂ MĂSURĂ PREVENTIVĂ CONSTĂ ÎN CONTINUA GRADARE A PROCESULUI DE CĂLIRE A ORGANISMULUI (GIMNASTICA DE ÎNVIORARE DIMINEAȚA, FRECȚII CU PROSOPUL UD etc.), DIN EFECTUAREA UNEI PREÎNCĂLZIRI ÎN CABINE ÎNAINTEA ÎNCEPERII ANTRENAMENTULUI, ÎN FOLOSIREA UNUI ECHIPAMENT CORESPUNZĂTOR, CĂLDUROS, FĂRĂ SĂ FIE PREA GROS.

Juniorii români în Grecia

După cum am mai anunțat, lotul reprezentativ de juniori al României se află de ieri într-un turneu de pregătire în Grecia. Sîntem în măsură să vă informăm că, dincolo de antrenamentele zilnice la care antrenorul Gh. Ola își supune elevii, juniorii români vor susține trei partide amicale, în compania unor formații ale campionatului grec. Datele acestor meciuri sînt : 26 decembrie (la Atena), 28 decembrie (la Salonic), 2 ianuarie (la Kavala).

DINAMOVIȘTII BĂCĂUANI VOR AVEA ȘI ACASĂ UN MECI GREU CU KILMARNOCK

O întîrziere de peste două ore a plecării din Glasgow, care ne-a provocat foarte mulți nervi și care a antrenat după ea un lanț întreg de alte dificultăți (pierderea legăturii cu Bucureștiul, rămînerea pentru o noapte la Paris, unde unii dintre noi, inclusiv subsemnatul, am luat un „contact direct" cu gripa ce bîntuie aici, plus ore îndelungate de așteptare pe aeroporturile din Londra, Zürich și Viena) a făcut ca deplasarea în Scoția să lase fotbaliștilor băcăuani, prin ultima ei parte, amintiri mai puțin plăcute. Fără îndoială, însă, că această călătorie va rămîne memorabilă pentru ei, deoarece de ea se leagă — după părerea noastră — cea mai bună performanță internațională din palmaresul de pînă acum al clubului băcăuan.

Sub impresia încă a acelui 0—8 cu Steaua în partida de campionat disputată la București, dar ignorînd faptul că la numai o săptămînă după aceea băcăuanii au întrecut fără drept de apel pe liderul clasamentului, unii sînt tentați să pună rezultatul de egalitate (1—1) obținut la Kilmarnock fie pe seama valorii mai scăzute a formației scoțiene, fie pe seama exclusiv a șansei echipei oaspe.

Ca unul care am fost la fața locului, pot spune că asemenea explicații sînt false. După cum va avea prilejul să o dovedească și în evoluția sa de la Bacău, în ziua de 13 ianuarie 1970, Kilmarnock este o echipă profesionistă de foarte bună valoare, o demnă reprezentantă a fotbalului britanic, ale cărui caracteristici principale le manifestă în joc. De altfel, însăși poziția de frunte pe care o ocupă în clasamentul campionatului scoțian în imediata apropiere a celebrelor formații din Glasgow — Celtic și Rangers — o recomandă de la sine. Ca să nu mai vorbim de cartea sa de vizită, cu care s-ar mîndri multe alte echipe de club de pe continent. În meciul cu Dinamo Bacău, Kilmarnock a făcut un joc excelent, a impus un ritm de-a dreptul infernal și dacă ar fi să judecăm numai prin prisma presiunii extraordinare exercitate la poarta oaspeților, ca și a ocaziilor de gol avute, ar trebui să recunoaștem că merita victoria.

Realizînd, în aceste condiții, un rezultat de egalitate (cu înscrierea chiar a unui gol care poate deveni extrem de prețios pentru obținerea calificării) băcăuanii au avut, evident, și o oarecare șansă. Dar șansa lor cea mare, hotărîtoare pentru soarta partidei, a constat îndeosebi în propria putere de luptă, în formidabila risipă de energie pe care au făcut-o, de la primul pînă la ultimul dintre ei. Forțați de către adversari, băcăuanii s-au apărat excelent, făcînd un adevărat zid în fața propriei porți. Și cînd chiar acest zid părea a nu mai rezista, a intervenit Ghiță, ale cărui splendide intervenții au împiedicat direct — in ultimă instanță — înscrierea citorva goluri. Este drept, însă, că băcăuanii nu s-au lăsat tot timpul presați de adversari. Deseori ei s-au despresurat și i-au silit pe scoțieni să dea înapoi prin schimburi inteligente de pase, printr-un joc de temporizare la mijlocul terenului, în care vioara întîi a fost Dembrovschi. Și chiar dacă contraatacurile lor au fost destul de rare, ele s-au dovedit — ca și în cazul înscrierii golului de către Băluță — cu atît mai periculoase.

Prin rezultatul de egalitate obținut la Kilmarnock, Dinamo Bacău și-a apropiat perspectiva calificării în sferturile de finală ale „Cupei europene a tîrgurilor", ceea ce ar echivala cu cea mai bună performanță inregistrată de vreo echipă de club românească în competițiile continentale. Dar, trebuie să o spunem deschis, misiunea sa în meciul retur, de la 13 ianuarie, nu va fi cu mult (poate chiar deloc) mai ușoară decît aceea avută în Scoția. Kilmarnock are suficiente calități care să o facă redutabilă și în deplasare, fiind capabilă — așa cum au dovedit-o în împrejurări similare alte echipe de club britanice — să răstoarne o situație în favoarea sa. De altfel, managerul acestei formații, Walter Mc Crae, a declarat unui ziar local după partida de la Kilmarnock că rămîne, în continuare, sigur de calificarea băieților săi.

Așadar, chiar dacă de astă dată băcăuanii vor evolua pe propriul teren, ei nu trebuie să considere meciul mai ușor. Dimpotrivă, se impune ca ei să-l privească cu maximum de seriozitate, să se pregătească cu exemplară conștiinciozitate pentru el. Nu ne îndoim că atît conducerea clubului, cît și conducerea tehnică a echipei vor lua toate măsurile necesare — care depind, bineînțeles, de ele — pentru ca echipa să se afle la 13 ianuarie în depline posibilități de a înfrunta cu succes puternica formație scoțiană.

Sîntem siguri că și federația, cum a făcut-o și pînă acum, va oferi sprijinul său prețios echipei băcăuane. Cu atît mai mult în noua conjunctură, cînd se profilează obținerea unei performanțe fără precedent în fotbalul românesc de club.

Întrucît, spre deosebire de Kilmarnock, care va susține pînă la 13 ianuarie încă 4—5 jocuri de campionat (chiar sîmbătă ea a întîlnit pe Celtic Glasgow), Dinamo Bacău este singura noastră echipă de club rămasă în activitate și care, din acest motiv, nu poate găsi în țară un partener adecvat pentru jocuri de pregătire, se impune ca federația să-i asigure de urgență fie un turneu de cîteva meciuri peste hotare (de preferință într-o țară cu climă apropiată celeia de la noi), fie o formație străină dispusă să susțină una-două partide amicale la Bacău în această perioadă.

Ni se pare, de asemenea, necesar ca conducerea tehnică a lotului național să dea dovadă de înțelegere și să renunțe pentru prima etapă a turneului în America de Sud la Ghiță și Dembrovschi, urmînd ca cei doi talentați fotbaliști să se atașeze tricolorilor după ce echipa lor de club va susține partida retur cu Kilmarnock.

În sfîrșit, ar fi cazul să se rezolve favorabil și cererile de transfer ale celor doi jucători din divizia B, pe care Dinamo Bacău se străduiește de mai mult timp, fără succes pînă acum, să-i promoveze în lotul său.

Acest sprijin pe care-l solicităm pentru Dinamo Bacău nu trebuie interpretat, în nici un caz, ca un favor făcut unei echipe oarecare de club în dauna altora. La ora actuală, poate că nici nu mai este vorba de **Dinamo din Bacău**, ci înainte de toate de o **echipă românească de club** care se află foarte aproape de realizarea unei performanțe unice și prestigioase pentru fotbalul nostru. Să fim, deci, cu toții alături de ea !

C. FIRANESCU

CONSTELAȚIA MEXICANĂ

9. SUEDIA: O echipă solidă, bine echilibrată, cu jucători atletici

● 8 prezențe în C. M. și 5 în turneele finale ● „Stelele" nu strălucesc într-un 11 fără coeziune ● Experimentele lui Bergmark ● Opinia lui B. Arkadiev

Înainte de toate : cu ce se poate mîndri Suedia, una din țările cu fotbal dezvoltat și de mare tradiție ?

Este membră în F.I.F.A. din anul 1907, a disputat primul meci intertări în 1908 și are în palmares cel mai mare număr de partide din lume (459) ; a organizat turneul olimpic de fotbal în 1912, a devenit campioană olimpică în 1948 (la Londra) și a fost gazda turneului final al Cupei Jules Rimet în 1958. S-a situat — și se situează — pe primul loc în fotbalul din nordul Europei. A cucerit 8 din cele 10 ediții ale Campionatului scandinavic (din 1936 șapte ediții consecutive). Se poate mîndri (dacă poate fi vorba de așa ceva) cu faptul că, în ultimele două decenii, a devenit una din cele mai importante „furnizoare" de jucători pentru țările cu fotbal profesionist ;

Pe Rasunda, la Stockholm, Kindvall înscrie încă un gol în poarta francezilor, asigurînd calificarea Suediei în turneul final al C.M.

Din cele 9 ediții de pînă acum ale Campionatului mondial, Suedia a lipsit doar la cea din 1930. A reușit să fie prezentă în turneul final de cinci ori (în 1958, din oficiu, ca organizatoare a turneului final). Locul 4 cucerit în 1938, locul 3 în 1950 și locul secund în 1958 reprezintă performanțele suedezilor.

Palmaresul Suediei în preliminarii :

24 15 2 7 67—32

în baza următoarelor rezultate : 2—0 cu Lituania și 6—2 cu Estonia (în 1934), 7—2 cu Estonia, 4—0 cu Finlanda și 0—5 cu Germania (în 1938), 3—1 și 3—1 cu Irlanda (în 1950), 2—3 și 0—2 cu Belgia, 3—3 și 4—0 cu Finlanda (în 1954), 2—0 și 2—0 cu Belgia și 4—0, 2—3 și 1—2, după baraj, cu Elveția (în 1962), 3—0 și 5—0 cu Cipru și 1—1 și 1—2 cu R. F. a Germaniei (1966).

În turneele finale, Suedia a obținut următoarele rezultate : 3—2 cu Argentina, 1—2 cu Germania (în 1934), 8—0 cu Cuba, 1—5 cu Ungaria, 2—4 cu Brazilia (în 1938), 3—2 cu Italia, 2—2 cu Paraguay, 1—7 cu Brazilia, 2—3 cu Uruguay și 3—1 cu Spania (în 1950), 3—0 cu Mexic, 2—1 cu Ungaria, 6—0 cu Țara Galilor, 2—0 cu U.R.S.S., 3—1 cu R.F. a Germaniei și 2—5 cu Brazilia (în 1958). Începînd cu 1958, munca de selecție în Suedia prezintă o particularitate : sînt admiși în „11"-le național și cei ce activează la cluburi străine. „Stelele" au întărit adeseori formația suedeză, dar nu o dată au ieșit la iveală riscurile inevitabile ale unor astfel de soluții.

Astfel în finala C.M. din 1958, în fața brazilienilor care au prestat un joc colectiv admirabil, „constelația" lipsită de coeziune a gazdelor (cu nume ca Gustavsson, Hamrin, Gren, Liedholm, Skoglund) s-a prăbușit ca un castel de nisip. În 1961, suedezii au capotat în meciul de baraj cu Elveția, iar în 1965 au fost autorii a două surprize : după ce au reușit un excelent 1—1 cu R. F. a Germaniei în Berlinul Occidental, au fost întrecuți cu 1—2 pe teren propriu deși nu au lipsit din formație principalele vîrfuri ale „legiunii străine" (Hamrin, Jonsson, Wing, Persson).

În preliminariile actualei ediții a Cupei Jules Rimet, Suedia a făcut parte din grupa a V-a europeană, alături de Franța și Norvegia. S-a calificat ușor, cîștigînd trei partide și pierzînd una, la Paris, dar atunci cînd rezultatul acesteia nu mai conta pentru configurația finală a clasamentului grupei. Francezii s-au ales cu o victorie de prestigiu (3—0), dar la Ciudad de Mexico vor pleca învinșii lor. Pentru suedezi meciurile cu norvegienii erau mai mult decît ușoare (5—0 la Stockholm și 5—2 la Oslo), iar acel 2—0 cu „cocoșul galic" la Stockholm le-a asigurat calificarea, întrucît — între timp — francezii au pierdut pe teren propriu în fața Norvegiei (cu 0—1 la Strassbourg).

Owar Bergmark, care cu cei 39 de ani ai săi este cel mai tînăr selecționer unic din Europa (de altfel, fost mare jucător al Oerebro, A.I.K. și A. S. Roma, deținătorul recordului suedez, cu cele 94 de selecționări), a recurs la cîteva experimente interesante în felul lor. A folosit în cele 4 meciuri exact 20 de jucători. Deși primele trei partide care au decis calificarea au avut loc într-o perioadă de 371 zile, a reușit să asigure prezența la fiecare partidă a 10 (!) jucători, alți patru jucînd cîte o singură dată. În ultimul meci, lipsit de importanță, a apelat la serviciile a 6 jucători noi. Mai este de remarcat că Bergmark, lăsînd la o parte toate ideile intrate în practica selecției, a avut curajul ca în cele trei partide să utilizeze 14 jucători de la 14 cluburi diferite ! În plus a acceptat în lot, într-o măsură mai mare ca oricînd, prezența jucătorilor aflați în străinătate. Din echipa belgiană F. C. Bruges, cîștigătoarea cupei în 1968, au jucat Axelsson și Turesson, din formația campioană a Olandei, Feijenoord Rotterdam, Kindvall (e acolo din 1966 și anul acesta a devenit golgeter cu 30 goluri), de la finalista Cupei Scoției, Glasgow Rangers a fost prezent Persson, de la Olympique Marseille, cuceritoarea Cupei Franței, a fost folosit „bătrînul" Roger Magnusson, Grahn de la Grasshoppers Zürich, precum și Bo Larsson, întors în primăvară de la echipa vest-germană V.F.B.-Stuttgart.

Iată lotul complet folosit (în paranteză : clubul și numărul meciurilor jucate în preliminarii) :

— **portari :** Hellström (Hammarby, 3), Pettersson (Djurgarden, 1) ;

— **fundași :** Selander (Hälsingborg, 3), Axelsson (F. C. Bruges, 3), Nordqvist (Norrköping, 4), Grip (A.I.K., 4), Ericson (Göteborg, 1), Kristensson (Malmö F.F., 1) ;

— **mijlocași :** T. Svensson (Ösfers, 2, Olimpique Marseille, 2), Bo Larsson (V.F.B. Stuttgart, 1, Malmö F.F., 3), Nicklasson (Göteborg, 1) ;

— **înaintași :** Grahn (Grasshoppers, 4) ; L. Eriksson (Orebro, 3), Kindvall (Feijenoord Rotterdam, 3), Persson (Glasgow Rangers, 3), Olsson (G.A.I.S., 7), Magnusson (Olympique Marseille, 2), Turesson (F. C. Bruges, 1), H. Johansson (G.A.I.S., 1), Eklund (Atvidaberg, 1).

Dacă ținem seama și de celelalte rezultate ale Suediei în 1969 (3—2 cu Israel la Tel Aviv, 1—0 cu U.R.S.S. la Moscova, 2—0 cu Ungaria la Stockholm, victoriile în fața Mexicului, Norvegiei, Finlandei și Danemarcei și un 1—2 cu Iugoslavia, la Split) ne întărim convingerea că pentru Mexic s-a calificat o echipă solidă, echilibrată, bine pusă la punct, posesoarea tuturor armelor care caracterizează formațiile serioase. În special, utilizarea la maximum a calităților atletice, a jocului cu capul și corpul (suedezii sînt în general oameni înalți) fac din echipa Suediei o adversară de temut. Iată ce a declarat, de altfel, antrenorul sovietic Boris Arkadiev, după victoria echipei Suediei asupra selecționatei sovietice, la Moscova : **„Echipa suedeză pe care am văzut-o în ziua de 6 august pe stadionul Lujniki, diferă substanțial de selecționatele suedeze ale anilor anteriori, cînd era evidentă calitatea uniformă a echipei și a jucătorilor. E drept că acum în echipa lor nu se mai găsesc artiști excelenți ca Hamrin, Skoglund, Gren și Nordahl, în schimb am putut vedea o formație bine antrenată și disciplinată, cu calități moral-volitive de cel mai înalt grad".**

Frederic MOISES

FIȘIER DIVIZIA A

După 15 etape **„Clasamentul constanței echipelor"**, bazat pe media notelor acordate de cronicarii noștri arată astfel :

	Media în tur	Total puncte obținute
1. UNIVERSITATEA CRAIOVA	7,16	1 261
2. Dinamo București	7,06	1 222
3. F. C. Argeș	7,06	1 215
4. Rapid	7,04	1 232
5. Jiul	6,96	1 266
6. Dinamo Bacău	6,91	1 175
7. Petrolul	6,87	1 202
8. Steaua	6,85	1 179
9. „U" Cluj	6,82	1 220
10. U.T.A.	6,75	1 140
11. Farul	6,68	1 189
12. Steagul roșu	6,67	1 126
13. Politehnica	6,40	1 145
14. C.F.R.	6,38	1 129
15. Crișul	6,17	1 197
16. A. S. Armata	6,14	1 044

Considerînd NOTA 7 — notă medie și ținînd seamă de faptul că — după scurgerea primei părți a campionatului — un jucător din prima divizie a țării ar trebui să însumeze, cel puțin, 105 puncte (7x15 etape), am alcătuit un clasament al jucătorilor cel mai bine cotați și mai constanți, pînă la această cotă minimă.

Poate surprinde absența multor nume cunoscute. Dar în acest dur clasament au putut intra numai acei jucători care au știut să evite, pe cît posibil, accidentările și care au fost titulari sută la sută, sau aproape sută la sută, în echipele din care fac parte. Dar iată cum arată acest clasament :

1. **LUPESCU** (lider — Rapid), **124 p**, 2. **Niculescu** (lider — F. C. Argeș) **123 p**, 3. **Ghiță** (lider — Dinamo Bacău) **119 p**, **4—5. Adamache** (lider — Steagul roșu) și **Iulică Popa** (lider — Univ. Craiova) **115 p**, **6—7. Dan** și **Duțan 113 p**, **8. Domide** (lider — U.T.A.) **112 p**, **9—11. Oblemenco, Györfi** și **Mocanu** (lider — Petrolul) **111 p**, **12—16. Sătmăreanu** (lider — Steaua), **Dumitru** (Rapid), **Nedelcu, Mincă**, și **Dinu** (lider — Dinamo Buc.) **110 p**, **17—18. Cotormani** (lider — Jiul) și **Pescaru 109 p**, **19—20. Dincuță** și **Dembrovschi 108 p**, **21—24. Stan**, (o dată nu a primit notă), **Stoenescu, Neagu** și **Moraru 107 p**, **25—27. Soos** (lider — C.F.R. Cluj), **Axente** și **Niculescu** (Univ. Craiova), **106 p**, **28—32. Peronescu, Cimpeanu** (lider — „U" Cluj), **Gheorgheli, Petrescu** și **Bădin 105 p**.

Deci numai 32 de jucători au izbutit să obțină, în final, o medie mai mare, sau măcar egală, cu 7 ! Cu totul remarcabile sînt totalurile și mediile (8,20 de etapă !) obținute de Lupescu (Rapid) și Niculescu (F. C. Argeș). În schimb echipele Farul (lider Ștefănescu — 104), Politehnica (lideri Constantinescu și Pall — 98 p), A. S. Armata (lider Caniaro — 98 p) și Crișul (lider Cociș — 97 p), n-au izbutit să aibă nici măcar un singur jucător peste cota minimă de valoare și constanță — 105 p — în tur.

Gh. CIUCESCU
D. GRAUR

PENTRU „TRICOLORI"

(Urmare din pag. 1)

Dacă ne-am întîlnit cu Dumitrache și compania trebuia să ne întîlnim, prin firea lucrurilor, și cu profesorul Angelo Niculescu. Și cînd un antrenor federal dă ochii cu un reporter, volens nolens, iese un... interviu !

— Așadar, ați chemat la București 20 de jucători : *Ghiță, Răducanu, Sătmăreanu, Hălmăgeanu, Dan, Mocanu, Deleanu, Gheorgheli, Nunweiller, Dinu, Dobrin, Dembrovschi, Lucescu, Neagu, Dumitrache, Domide, Lupescu...* Sînt 17, nu ? Ceilalți reprezintă, probabil, noutățile... Vă ascultăm.

— *Într-adevăr, trei nume noi : craioveanul Popa, rapidistul Dumitru, și Both, de la Olimpia Satu Mare.*

— Both în lotul național ! Nu vi se pare prea rapidă ascensiunea acestui tînăr jucător ?

— *Nu știu, nu mă pot pronunța în nici un fel pînă nu-l urmăresc la cîteva antrenamente. Prietenul Mărdărescu îi prevede un viitor ieșit din comun. Eu am obligația să-l încerc...*

— O ultimă întrebare : știm că în turneu se pleacă după 10 ianuarie, și mai știm că datele tehnice ale acestui turneu sînt încă sub semnul incertitudinii. Un singur lucru, însă, nu știm : ce vor face jucătorii în tot acest interval ?

— *Antrenamente.*

— Și altceva ?

— *Antrenamente !*

Tăcutul Angelo Niculescu reintrase în rol. Nu mai puteam risca o nouă întrebare căci am fi aflat, probabil, că selecționabilii vor fi supuși la trei săptămîni de... antrenamente !

U. E. F. A. UREAZĂ SUCCES FOTBALIȘTILOR ROMÂNI ÎN C. M. — 1970

Nous présentons nos chaleureuses félicitations aux Associations Nationales suivantes, affiliées à l'UEFA, dont l'équipe nationale s'est qualifiée pour la Compétition finale du Championnat du Monde - Coupe Jules Rimet, devant avoir lieu au Mexique du 31 mai au 21 juin 1970.

Angleterre, détenteur de la Coupe
Groupe 1 Roumanie
Groupe 2 CSSR
Groupe 3 Italie
Groupe 4 URSS
Groupe 5 Suède

We congratulate the following UEFA Member Associations whose

U.E.F.A. — prin intermediul buletinului său oficial pe luna decembrie — adresează felicitări și urări de succes reprezentativelor de fotbal de pe continentul nostru care s-au calificat în turneul final al campionatului mondial.

Iată textul pe care îl reproducem și în facsimilul alăturat :

„Prezentăm caldele noastre felicitări următoarelor asociații naționale, afiliate la U.E.F.A., a căror echipă națională s-a calificat pentru întrecerea finală a Campionatului mondial — Cupa Jules Rimet, ce va avea loc în Mexic între 31 mai și 21 iunie 1970.

Anglia, deținătoarea Cupei ; Grupa 1 — România ; Grupa a 2-a — Cehoslovacia ; Grupa a 3-a — Italia ; Grupa a 4-a — U.R.S.S. ; Grupa a 5-a — Suedia ; Grupa a 6-a — Belgia ; Grupa a 7-a — R. F. a Germaniei ; Grupa a 8-a — Bulgaria.

Le urăm succes în meciurile întrecerii finale".

ULTIMELE ORE FĂRĂ FOTBAL... DESPRE FOTBAL!

Radu Nunweiller n-a avut timp să guste vacanța!

Iată-l traversînd calea Victoriei în dreptul Poștei Centrale, pieziș, pentru a-și croi pîrtie printre rafalele de vînt ce azvîrleau cu furie vîrfurile de suliță ale chiciurei. Privit de la distanță — înalt și subțiratec, supt de efortul ultimelor luni ; privit de aproape — ochii albaștri cercînd să alunge printr-un licăr sfios oboseala ce se mai citește încă pe față, pe niște cute care, parcă, anul trecut nu existau. Și totuși, Radu Nunweiller n-are decît 25 de ani...

„Nici n-am avut încă timpul să mă obișnuiesc cu gîndul că sînt în vacanță și, iată, că iar trebuie să o iau de la capăt ! — ne spune el, cu părerea de rău a elevului care afirmă de fiecare dată : „mică a fost vacanța mare !"

De. fapt, nici nu-l pot contrazice pentru că mai puțin de două săptămîni nu înseamnă nimic pentru un sezon care a început pretimpuriu, în ianuarie, pe Wembley și se va sfîrși în iunie '70, pe alt continent. În Mexic, acolo unde, fie vorba între noi, puțini se gîndeau în timpul meciului cu Anglia de pe „templul fotbalului"...

De aceea mă și așteptam ca Radu să continue pe această temă, fiind chiar dispus (deh, sărbătorile de iarnă bat la ușă...) să-l consolez pe tema sacrificiului pe altarul performanței etc. etc. Cînd, ce să vezi, surpriză : Radu schimbă brusc firul discuției : „Știi, nea Paule, cum am combătut oboseala ? Cu hîrjoana din sală, la noi, la Dinamo, în orele de prînz sau seară, atunci cînd e liberă. Ne adunam la miuțe eu, Lucescu, Dumitrache, Ștefan, Pîrcălab, Frățilă, Ivan și Niculescu de la Argeș, Vlase balerinul și alții."

„Cui pe cui se scoate !" — încerc eu să găsesc o explicație „științifică".

„Pe naiba nu jucam fotbal ci *ne* jucam" — continuă el, accentuînd pe caracterul reflexiv al afirmației. „Ca-n copilărie, pînă la uitarea orelor, a mesei, a odihnei. Și la urmă ne întrebam : cînd a trecut timpul ? De ce n-o fi, oare, așa și la antrenament ?" Și Nunweiller a rămas puțin descumpănit, de parcă altcineva i-ar fi pus această întrebare, pe nepregătite.

Este rîndul meu să-l readuc la realitate : „Totuși, cum ți-ai petrecut vacanța, dincolo de fotbalul cel de toate zilele ? Ai citit, ai fost la spectacole, ai dansat ?"

„De citit, citesc, spectacolele s-au redus doar la filme, iar de dansat... nu știu !" Și în fața figurii mele, probabil foarte mirate, a simțit nevoia să adauge : „Sînt băiat bun, dar cu... lipsuri ; de fapt, unica mea distracție în copilărie și adolescență a fost fotbalul. Ceaiurile, reuniunile, balurile, toate pe bază de dans, n-aveau, pe atunci, ritmul pe care-l doream, pe care-l căutam..."

„Cel al fotbalului ?" — am presupus. „Dumneavoastră ați spus, nu eu", a replicat, zîmbind, Radu și a adăugat. „Poate sînt și prea timid, așa încît dansul a rămas pentru mine o necunoscută. Sper ca atunci cînd se va face mare fata fratelui meu, Lică — are acum aproape un an — voi avea, în sfîrșit, o profesoară".

„Apropo, ce se mai aude de Lică Nunweiller, cum o duce în Turcia ?"

„Este în București. Clubul Beșiktas, care-l solicitase, trece prin dificultăți financiare și n-a mai putut să onoreze contractul propus inițial, așa încît acum Lică s-a reîntors la prima și marea lui dragoste : Dinamo București. Probabil că vor fi din nou doi Nunweilleri în această echipă !"

Acestea fiind spuse, ne-am lăsat răpiți de balerinul Victor Vlase, care abia aștepta sfîrșitul discuției noastre pentru a ne duce la un nou rendez-vous, la teatrul de Operetă, ca invitați ai maestrului Ion Dacian.

Dar despre aceasta, în alt articol. Dacă-i bal, bal să fie !

Paul SLAVESCU

LOTO — PRONOSPORT

Excursii în Japonia și Mexic la tragerile Revelionului 1970

Concursul special Pronoexpres al Revelionului din 1 ianuarie 1970, vă oferă în număr NELIMITAT : excursii în MEXIC — turenul final al Campionatului Mondial de fotbal 1970 — ; Turul Austriei : Viena- Salzburg- Klagenfurt-Graz (circa 8 zile) ; Belgrad-Budapesta-Sofia (circa 14 zile); autoturisme DACIA 1300, DACIA 1100, MOSKVICI 408 cu 4 faruri și radio, SKODA 1000 M. B., TRABANT 601 și premii în bani.

Puteți participa pe bilete de 3, 6 și 15 lei. Și cu bilete de 3 lei puteți cîștiga autoturisme, excursii peste hotare și premii în bani.

Miercuri 24 decembrie se vor pune în vînzare biletele.

Tragerea specială LOTO a Revelionului din 2 ianuarie 1970, atribuie : excursii în Japonia — cu vizitarea „EXPO '70" ; Italia — București-Belgrad-Zagreb — Veneția - Parma-Milano- Verona - Padova-Triest- Kesthely- Budapesta-București (circa 15 zile) ; Turul Bulgariei (5 zile) cu autocarul plus Nisipurile de Aur (12 zile) ; autoturisme DACIA 1300, DACIA 1100, MOSKVICI 408 cu 4 faruri și radio, SKODA 1000 MB, TRABANT 601 și premii în bani.

Puteți participa pe bilete de 2, și 15 lei. Și cu biletele de 2 lei puteți cîștiga autoturisme, excursii și premii în bani.

Vineri 26 decembrie se vor pune în vînzare biletele.

PREMIILE CONCURSULUI PRONOEXPRES NR. 51 DIN 17 DECEMBRIE 1969 :

EXTRAGEREA I : Categoria I : 3 variante a 36.957 lei: Categoria a II-a : 158,7 a 699 lei ; Categoria a III-a : 3.061,3 a 36 lei.

EXTRAGEREA a II-a : Categoria A : 4 variante a 23.757 lei; Categoria B: 226,2 a 420 lei; Categoria C : 3.541,7 a 27 lei.

PRIMELE ÎNSCRIERI PENTRU CURSA PĂCII

A FOST ALCĂTUIT UN LOT DE 16 CICLIȘTI SOVIETICI

PRAGA, 21 (Agerpres). — După cum s-a anunțat, a 23-a ediție a tradiționalei curse cicliste „Cursa păcii" va avea loc anul viitor, cu începere de la 12 mai, pe traseul Praga — Varșovia — Berlin (1978 km).

Și-au confirmat pînă în prezent participarea echipele **U.R.S.S., Iugoslaviei, Poloniei, Cehoslovaciei** și **R. D. Germane.** Fiecare echipă va fi alcătuită din cîte 7 alergători.

Noul antrenor al echipei cehoslovace, Kamil Hatapka, a selecționat de pe acum un lot de 11 cicliști, între care se află Jan Smolik, Karel Vavra, Milos Hrazdira și Jindrich Marek.

★

Consiliul de antrenori al Federației sovietice de ciclism a stabilit un lot de 16 alergători în vederea Cursei Păcii 1970. Printre ei figurează experimentații, Belousov, Mihailov, Fadeev, Polupanov, Kulibin, Sokolov, Saidhujin, patru tineri de 20 ani — Kuharski, Avetisian, Basko, Tusumhanov ș.a.

TURUL ANGLIEI SE VA ORGANIZA INTRE 24 MAI ȘI 6 IUNIE

Federația engleză de ciclism a anunțat că în anul 1970, Turul Angliei rezervat echipelor de amatori va avea loc între 24 mai și 6 iunie. Startul se va da din orașul Blackpool. Printre echipele invitate care au răspuns afirmativ se află și cea a Franței. Cicliștii francezi participă la „Turul Angliei" după o absență de 3 ani.

RALIUL MONTE CARLO

220 ECHIPAJE

La viitoarea ediție a Raliului Monte Carlo s-au înscris 220 echipaje reprezentînd 37 mărci de automobile și 25 țări.

Iată cum sînt repartizate plecările în această importantă competiție automobilistică ce se va desfășura între 16 și 24 ianuarie:

Atena: 32; Douvres: 11; Frankfurt: 26; Lisabona: 15; Monte Carlo: 51; Oslo: 28; Reims: 31; Varșovia: 26.

Organizatorii au procedat de asemenea la tragerea la sorți a numerelor de start, primele revenind favoriților acestei curse: nr. 2 — Larousse; nr. 3 — Vinatier; nr. 4 — Mikkola; nr. 5 — Kallstrom; nr. 6 — Waldegaard; nr. 7 — Elford; nr. 11 — Ake Anderson etc.

sportul în lume

După turneul de la Moscova

ANTRENORII CELOR 4 MARI PUTERI ALE HOCHEIULUI MONDIAL

(U.R.S.S., Suedia, Cehoslovacia și Canada) își spun părerea despre propria lor echipă și principalii lor adversari

Cel de al treilea turneu internațional de la Moscova, care a reunit cele patru mari puteri ale hocheiului mondial (U.R.S.S., Canada, Cehoslovacia și Suedia), în afara altor două valoroase echipe europene (Finlanda și R.D. Germană), a prezentat caracterul unei avanpremiere la C.M. de hochei ce se va desfășura, în martie, în Canada. La sfîrșitul turneului — cîștigat, după cum se știe, de echipa U.R.S.S. — antrenorii celor mai puternice selecționate au fost rugați de ziariști să răspundă la următoarele trei întrebări:

1. — CE PĂRERE AVEȚI DESPRE JOCUL ECHIPEI DV.?
2. — CE IMPRESIE V-A LĂSAT JOCUL PRINCIPALILOR DV. ADVERSARI?
3. — CINE CREDEȚI CĂ ARE CELE MAI MULTE ȘANSE SĂ CÎȘTIGE TITLUL MONDIAL ÎN CANADA?

JACK MC LEOD (antrenorul principal al echipei Canadei): 1. — Sînt mulțumit de jocul băieților mei. Am pierdut primul meci (0—4 cu Cehoslovacia) pentru că jucătorii noștri erau încă obosiți după turneul din Cehoslovacia. Apoi, ei și-au revenit în formă și au realizat un joc de rară frumusețe cu echipa Suediei.

2. — În momentul de față reprezentativa Uniunii Sovietice este mai puternică decît toate celelalte. Acesta a fost adversarul nostru cel mai dificil și rezultatul de 2—2 obținut în compania lui îl considerăm satisfăcător. Hocheiștii cehoslovaci și cei suedezi sînt și ei aproape de aceeași valoare.

Canadianul O'Malley (nr. 2) a depășit chiar și limitele noilor prevederi regulamentare în „duelul" pentru puc cu suedezul Sterner (nr. 14). Fază din meciul Canada — Suedia disputat în cadrul turneului de la Moscova. Foto: TASS

3. — Mi-e greu să răspund la ultima întrebare pentru că nu știu nici pînă acum ce echipă vom prezenta. După întoarcerea în Canada va trebui să urmăresc 20—25 de profesioniști din care voi alege 9 pentru echipa națională. Sper să ne prezentăm într-o formă mai bună la mondiale dar acest lucru este valabil totodată pentru jucătorii sovietici, suedezi și cehoslovaci.

ARNE STRÖMBERG (antrenor principal al echipei Suediei): 1. — Echipa noastră n-a fost în cea mai bună formă. S-a văzut evident acest lucru în meciurile cu R.D. Germană și Canada. Oricum, acest turneu nu a fost decît o etapă în pregătirea pentru C.M.

2. — Selecționata Cehoslovaciei mi-a lăsat impresia că joacă mai bine anul acesta. Practică un joc „în forță" cu toate liniile și a arătat că, la nevoie, poate acționa foarte strîns și cu multă incisivitate în atac. Selecționata sovietică mi s-a părut, însă, cam greoaie. Pare că nu și-a luat încă elanul necesar în marile competiții. Despre canadieni mi-e greu să vorbesc căci ei vor să-și renoveze serios echipa. Mi-au plăcut mult fundașii lor, puternici și de un remarcabil sînge rece.

3. — Nu-mi place să fac pronosticuri. Cred, totuși, că ambianța și încurajările susporterilor vor favoriza echipa Canadei. Apoi, această formație va beneficia și de aportul unor profesioniști pe care îi caracterizează nu numai un extraordinar spirit de luptă dar și o bună cunoaștere a jocului. Totuși, cred că — mai mult ca la Stockholm — cele patru selecționate principale sînt de forțe mai apropiate.

VLADIMIR KOSTKA (antrenor principal al echipei Cehoslovaciei): 1. — De la 10 noiembrie pînă la 8 decembrie, reprezentativa noastră a susținut 15 meciuri în țară și peste hotare. Jucătorii sînt marcați de oboseală și au evoluat sub nivelul demonstrat, acasă, în fața canadienilor.

2. — Echipele U.R.S.S., Suediei și Canadei au fost și rămîn principalii noștri adversari. Suedezii au o apărare bine organizată dar au venit insuficient pregătiți. Hocheiștii sovietici nu au ajuns nici ei la forma cea mai bună deși au arătat două mari atu-uri: viteză și presing. Canadienii îmi fac impresia că se pregătesc mai serios ca niciodată.

3. — Este greu să numești de pe acum un favorit. Va fi însă cel mai dificil campionat mondial. Pe de o parte pentru că acum presingul este permis pe tot terenul și, pe de alta, pentru că gazdele doresc foarte mult să obțină titlul mondial.

ARKADI CERNIȘEV (antrenor principal al echipei U.R.S.S.): 1. — Deși am cîștigat turneul, jucătorii noștri au arătat o serie de carențe. Important, pentru noi, este că am făcut o verificare a potențialului jucătorilor și știm, acum, pe cine putem conta în lupta pentru titlul mondial.

2. — Principalii noștri adversari sînt hocheiștii cehoslovaci și cei suedezi care practică un joc tehnic îmbinat cu o mare viteză de acțiune și care au un stil asemănător jucătorilor noștri. Canadienii au jucat satisfăcător și ne-au întrecut, pe noi europenii, în unele privințe. Păcat că, uitînd adesea regulile, ei transformă jocul în pugilat.

3. — Cred că cele patru echipe — U.R.S.S., Suedia, Cehoslovacia și Canada — își vor menține intîietatea în lupta pentru titlul mondial. De pe acum se poate spune că va fi greu să joci în Canada. Vom folosi timpul rămas pînă la C.M. pentru a ne pregăti foarte serios.

365 meridiane

BULGARIA

Duminică s-a încheiat turul campionatului. În pofida faptului că terenurile au fost înzăpezite, meciurile au fost de bună factură. Levski-Spartak, care a dominat în acest sezon, și-a menținut poziția de lideră de toamnă, acumulînd un apreciabil avans de 4 p față de T.S.K.A., clasată pe locul 2. În ultima etapă Levski-Spartak a terminat la egalitate (1—1) cu J.S.K. Slavia. Scorul a fost deschis în prima repriză de J.S.K. prin Grigoriev, care a profitat de o greșeală a apărării adverse. Egalarea s-a produs în urma unei splendide lovituri cu capul a lui Asparuhov. Echipa studenților, Akademik, a furnizat surpriza etapei, întrecînd pe campioana T.S.K.A. cu 1—0 (gol înscris în min. 6 de Juvenov). Iată și celelalte rezultate: Marița — Cerno More 3—2, Trakia — Dunav 1—0, Spartak — Botev 1—1, Marek — Krakra 1—0, Beroe — Etar 2—1, Cernomoreț — Lokomotiv 3—2.

În clasament: 1. Levski-Spartak 15 12 2 1 39—10 26
2. T.S.K.A. 15 10 2 3 37—14 22
3. Trakia 15 9 3 3 27—13 21

Urmează: J.S.K. Slavia — 18 p, Cerno More și Cernomoreț — 16 p, Etar și Lokomotiv — 15 p, Spartak — 14 p, Dunav și Marek — 13 p, Akademik — 12 p, Botev — 11 p, Marița — 9 p și Krakra — 6 p.

În clasamentul golgeterilor: Jekov 16, Dermendjiev 12, Asparuhov și Bonev cîte 11.

Luni, reprezentativa Bulgariei a plecat în Maroc, unde urmează să susțină, la Casablanca, un meci amical, probabil în compania unei selecționate marocane. De acolo, fotbaliștii bulgari vor face deplasarea în Spania unde vor întîlni formația Valencia pe terenul acesteia. Nu au făcut deplasarea Salamanov și A. Mihailov (ambii de la J.S.K.), sancționați pentru grave abateri disciplinare.

Toma HRISTOV

PORTUGALIA

După jocurile celei de-a 12-a etape în fruntea clasamentului continuă să se afle Sporting din Lisabona cu 20 p, urmată de Benfica — 17 p și Varzim — 16 p. În etapa de duminică Benfica a învins cu 2—0 pe Porto, Varzim a cîștigat cu 1—0 meciul cu Leixoes, iar Sporting a terminat la egalitate: 0—0 cu Boavista.

SPANIA

În etapa de duminică Saragossa a învins cu 2—0 pe Real Madrid. Valencia a dispus cu 3—1 de Real Sociedad. Alte rezultate: Celta — Atletico Bilbao 0—2; Barcelona — Elche 1—1; Granada — Coruna 2—0; Sevilla — Las Palmas 1—1. Atletico Bilbao se află pe primul loc în clasament cu 21 p, urmată de Atletico Madrid cu 21 p și Real Madrid cu 20 p.

ARBITRUL GARDEAZABAL A ÎNCETAT DIN VIAȚĂ

Cunoscutul arbitru de fotbal, spaniolul Juan Gardeazabal a încetat din viață la Bilbao, în urma unei boli îndelungate. Gardeazabal a arbitrat numeroase întîlniri internaționale, fiind apreciat ca unul dintre cei mai competenți oficiali din Europa.

TUR DE ORIZONT ÎN SCHIUL ALPIN MASCULIN (I)

„Criteriul primei zăpezi", desfășurat la Val d'Isère, este primul mare concurs dintre clasicele fiecărui an competițional, confruntare care, prin tradiție, stringe la startul său pe toți consacrații și, mai ales, toate speranțele, toate gloriile în devenire.

Așteptată cu deosebit interes, această mare competiție, pune, în mod oficial, capăt unei îndelungate perioade de pregătire, pe uscat și pe zăpadă, etapă grea, obositoare, în care fiecare schior și echipă au adunat mii de kilometri de alunecare, au parcurs mii de porți și obstacole spre a-și defini personalitatea în concertul competițional care începe.

Marele „circ alb" s-a pus în mișcare. Începînd de acum și pînă în mai 1970 caravana internațională a schiului va colinda săptămînal marile stațiuni alpine, bătătorind cele mai reputate pîrtii mondiale spre a-și desemna campionii. Armistițiul a luat sfîrșit!

Lupta pentru supremație se anunță grea și plină de neprevăzut pentru noul an. 1969 a fost un an „punte", o pasarelă aruncată între Olimpiada de la Grenoble (1968) și mondialele de la Val Gardena, peste care marile puteri ale schiului alpin au împins spre înălțimi pe cele mai strălucitoare elemente ale tinerei generații. „Noul val" așteaptă cu nerăbdare să se întredeschidă porțile consacrării spre a năpusti peste campionii tradiționali uraganul irezistibil al vîrstei și entuziasmului, 1969 n-a fost prea concludent pentru nimeni. O neliniște, mascată de un optimism prea ușor afișat, ascunde, de fapt, incertitudinile unor echipe de speranțe chemate, în acest an, pentru prima dată să preia povara unei glorii și a unui prestigiu ce ar putea să-i strivească. Trăind pînă acum în umbra giganților, se văd chemați în plin soare să arate tuturor și lor însiși ceea ce au învățat. S-a dus copilăria. Maturitatea îi cheamă la răspunderi.

Schiul Franței a singerat îndelung în 1969 pentru dispariția stelelor de mărime care au fost Killy, Pèrillat, Lacroix, Jauffret. Rîndurile sale s-au subțiat și prin cîteva dureroase accidente care i-au scos din circulația sezonului pe J.P. Augert, George Mauduit, Bernard Orcel, Roger Mignod etc. Și, totuși, fără nume răsunătoare, fără suriele și tobele ce precedau în competiții pe marii săi campioni, Franța a reușit, aproape incredibil, să-și adjudece 50% dintre probele calendarului 1969.

„Cupa Mondială" și-o dispută, în principal, reprezentanții și reprezentantele Franței, Austriei, S.U.A., Italiei și chiar Elveției, dar mai încurcă socotelile și cîte un... australian, ca Malcolm Milne (în fotografie) — cîștigător al probei de coborîre de la Val d'Isère...

Dar nu cîștigurile izolate, nici măcar Cupa Mondială, nu au fost obiectivul sezonului care s-a scurs. Franța avea nevoie de o echipă. Trebuiau alese nădejdile pentru 1970 și Sapporo. Prea multe lumini, dar nici una orbitoare. Pentru oricare navigator este greu să se orienteze într-o mare de vîrfuri, de talente. Și, totuși, s-au petrecut cîteva clarificări. Henri Duvillard s-a impus prin stilul său acrobatic, revelînd tuturor că și fără „greutate" poate fi un excepțional coborîtor, al doilea al lumii, Patrick Russel și-a făcut loc în echipă prin forță și vigoare, J.N. Augert prin finețe și ușurință, Alain Penz prin agresivitate și curaj. Bernard Orcel prin decizia și tehnica sa felină. Michel Bozon, vărul fostului campion mondial dispărut cu 5 ani în urmă într-o avalanșă, aduce, pe lîngă imensul talent, tenacitatea unui chamoniard dispus la orice sacrificii pentru a apăra prestigiul unei văi și al unei familii celebre în istoria schiului. În sfîrșit, J.P. Augert și George Mauduit, mai experimentați, valori certe recunoscute, constituie plionii pe care antrenorul René Sulpice își construiește noua echipă, cea mai tînără pe care a avut-o vreodată. Decontractată, sinceră, veselă, cu o uriașă putere de muncă, noua formulă găsește în spiritul colectiv de echipă adevăratul suport psihologic și moral, spre deosebire de echipa anterioară în care cîțiva aștri neobișnuiți îi dădeau strălucire și splendoare.

Austria a fost din toate timpurile mai conservatoare și a rămas ca atare. Renumele său de „mare putere" se desparte cu prea mare greutate de „căpitanii" care au dat strălucire „armadei" sale de schiori. Mantia celebrității lui Karl Schranz, Nenning, Messner este încă prea grea, copleșitoare, spre a fi trecută pe alți umeri, așa că, deocamdată, „vasalii" noii generații îi poartă încă respectuos și inhibat trena. 1969 ar fi trebuit să fie pentru Austria schiului anul exploziei, anul renașterii forței sale după șirul penitențelor pe care oamenii săi le-au îndurat pentru Honoré Bonnet. Kily etc. Răbufnirea a fost prea îndelungată, fără prea multă vigoare, nereușind să proiecteze împonderabili nume noi pe cerul echipei. Bleiner, Cordin, Hubert, Digruber, fac de prea multă vreme anticameră, devenind „nobilii de curte" strălucitori, dar totodată condescendenți la o ierarhie admisă. Nici unul dintre ei nu poate fi considerat o surpriză, o cometă țîșnită din adîncurile masei de schiori, mistuindu-se în flăcări pe orbita victoriei.

Alfred Matt și Reinhard Tritscher, singurii tineri „cu autoritate", sînt, deocamdată, scoși din luptă, accidentați, obligați să asiste la un război pe care ar fi vrut să-l poarte singuri. E foarte posibil ca această pierdere temporară și conservatorismul amintit să-i oblige pe austrieci în primăvară să numere pe degete victoriile.

Orice am spune, duelul franco-austriac este primordial în schiul alpin. El se poartă pe trei fronturi: coborîre, slalom uriaș și slalom special. Din cînd în cînd, intervin și alte națiuni de obicei în cîte o probă, fie în coborîre (italianul Zeno Colo, americanul Bud Werner), fie în slalom (norvegianul Stein Eriksen, japonezul Chiharu Igaya), fie în slalom uriaș (elvețienii Minsch, Favre), amintindu-le protagoniștilor că și alții luptă pentru un loc în istorie.

De aceea credem că și 1970 va respecta tradiția.

Astfel, Elveția va avea un cuvînt greu de spus în slalom uriaș și coborîre prin „Wilhelm Tell"-ii săi, J. D. Daetwyler, Huggler, Minsch, Rohr, demonstrînd o preferință și o specialitate potrivită temperamentului helvetic.

Statele Unite și Canada, au pregătit îndelung, toată vara, pe pîrtiile din Chile, Australia și de la Colorado marea „debarcare" prin care încearcă să supună Europa. Să-i învingă pe europeni. Acesta este adevăratul test prin care campionii lor capătă credit și popularitate. Uneori ei au reușit victorii sporadice, dar niciodată n-au copleșit prin număr sau individualități. La rîndul lor, Bill Kidd, Spider Sabich, Rock, Chafee, încearcă ceea ce n-au reușit Bud Werner, Chuck Ferries, J. Huega.

Pentru Canada, Shepherd, Rinaldi, Duncan, Herron vor încerca să demonstreze că schiul lor alpin nu este numai feminin. Al. Raine (soțul excampioanei Nancy Greene), devenit conducătorul echipei canadiene de schi, a căutat și a găsit metode noi de pregătire acrobatice, de un excepțional curaj, convenabil temperamentului lor sportiv tumultuos și agresiv.

Schiul alpin așteaptă de mult „renașterea italiană". Ea se pare că se va produce sub stimulentul organizatoric și tehnic al unui neconformist francez în lumea schiului, antrenorul Jean Vuarnet. El a știut să catalizeze toate voințele existente într-una singură: a reușit să scoată schiul din reveria în care se afla după dispariția lui Zeno Colo. Supunîndu-i la muncă și disciplină, a început să forjeze siluete de mari campioni: Dibona, Senoner, Mahlknecht, Piazzalunga. Să nu uităm că Val Gardena se află pe pămînt italian și că opinia publică peninsulară are gustul marilor performanțe. Așa a apărut noua stea Gustavo Thoeni!

Nordul abate întotdeauna nori și furtuni spre centrul Europei. Așa se face că și în schiul alpin cercul polar a devenit o coordonată geografică de care se ține seama în clasamentul slalomului special. Norvegia și Suedia nu aduc în schiul alpin numai „spaima" unor migrații vikinge, ci mențin treaz și fierbinte atît de mult discutata problemă a specializării pe probe în schiul alpin. Mjoehn, Grahn, Rolen, Linstroem n-au, totuși, o șansă ușoară în fața Alpilor. Ei trebuie să învingă, pe lîngă fiii acestuia, tradiția și prejudecata, ceea ce este foarte greu.

R.F. a Germaniei, preocupată de München, de turism, a uitat, deocamdată, culoarea aurului și argintului în schiul alpin. Ea mărșăluiește discret, ordonat în pluton, făcînd un act de prezență pe care, din cînd în cînd, Vogler, Prinzing, Lesch îl mai scot din anonimat.

Japonia, după exemplul nordic și amintindu-și de Chiharu Igaya este convinsă că țara cu cel mai mare număr de schiori legitimați nu poate să mai aștepte mult timp recolta campionilor. Au semănat prea multă trudă, migală și tenacitate pentru ca roadele să nu apară. Și dacă Val Gardena nu va spune prea mult, Sapporo înseamnă pentru schiul alpin japonez — totul.

Iar acum, nu ne rămîne decît să asistăm, din fotolii, la disputa maeștrilor schiului alpin. Val d'Isère și Lienz ne-au promis și ne-au dat prilej de comentarii!

Mihai BÎRA

Steaua - Polonia Varșovia în optimile de finală ale „Cupei cupelor" la baschet

MÜNCHEN 22 (Agerpres). La München a avut loc tragerea la sorți pentru alcătuirea programului optimilor de finală ale „Cupei cupelor" la baschet masculin. Echipa Steaua București va întîlni formația Polonia Varșovia. Iată celelalte meciuri: Standard Liège-Iskra Svit; Lokomotiv Zagreb-Universitatea Tehnică Istanbul; Macabi Tel Aviv-Fides Neapole; A.E.K. Atena-MAFC Budapesta; Ja Vichy-Levski Sofia și Juventud Badalona-HKT Helsinki. Meciurile tur urmează să fie jucate înainte de 17 ianuarie, iar cele retur înainte de 24 ianuarie. Sferturile de finală sînt programate între 14 și 21 februarie. În cazul că Steaua se va califica va juca în continuare în compania echipei Dinamo Tbilisi.

SFERTURILE DE FINALĂ ALE C. C. E. LA HANDBAL MASCULIN

Cu prilejul tragerii la sorți a sferturilor de finală din cadrul „Cupei campionilor europeni" la handbal (masculin), care a avut loc la Köln, s-a stabilit ca echipa Steaua București să întîlnească formația Honved Budapesta. Celelalte partide; Dynamo Berlin-Grasshoppers Zürich; F.C. Barcelona - Steaua Roșie Belgrad și VfL. Gummersbach (R. F. a Germaniei) — Trud Moscova. Aceste întîlniri se vor disputa după campionatul mondial de handbal din Franța.

PE GHEAȚĂ ȘI ZĂPADĂ

● Selecționata de hochei pe gheață a URSS, campioană mondială, și-a continuat turneul în Canada, jucînd la Victoria în compania reprezentativei țării. Hocheiștii canadieni au terminat învingători cu scorul de 5—1 (2—0, 1—0, 2—1).

● Selecționata de hochei pe gheață a Ungariei, a susținut două meciuri de verificare la Torun și Bydgoscz în compania unei combinate poloneze. În primul joc hocheiștii maghiari au obținut victoria cu scorul de 7—5 (2—3, 2—2, 3—0). Cea de-a doua partidă a revenit gazdelor cu scorul de 10—6 (6—4, 3—1, 1—1).

● Tînărul schior francez Jean Noel Augert, în vîrstă de 20 de ani, a cîștigat la Lienz primul slalom special al sezonului contînd pentru „Cupa Mondială".

Pe echipe Franța conduce în „Cupa Mondială". cu 314 p. urmată de S.U.A. cu 166 p. și Austria — cu 119 p.

● Concursul feminin internațional de patinaj artistic de la Moscova a luat sfîrșit cu victoria sportivei sovietice Elena Sceglova — 1751,5 puncte, urmată de Elena Alecksandrova (U.R.S.S.) — 1710,1 p. și Simona Graffe (R. D. Germană) — 1671,3 p. Beatrice Huștiu (România) a ocupat locul 11 cu 1496,6 p.

Războiul proteinelor

(Urmare din pag. I)

În multe țări, aceste preparate se vînd numai pe baza unor prescripții medicale dat fiind că folosirea lor nesupravegheată comportă riscuri mari pentru sănătatea consumatorului. Dar nu lipsa unor rețete ar putea împiedeca să se recurgă la aceste „pilule miraculoase", dătătoare de forță, mai ales că mulți dintre sportivii de valoare din aceste țări sînt susținuți, din motive de prestigiu, de puternice organizații sportive dintre care nu puține sînt strîns legate de mari concerne direct interesate de fabricarea preparatelor biochimice amintite.

Totuși, costul ridicat al acestor preparate constituie o piedică în calea răspîndirii lor. De exemplu o întreprindere elvețiană extrage un hormon care constituie un puternic stimulent al creșterii și care necesită prelucrarea unei tone de coconi ai viermelui de mătase pentru un singur gram de produs. Se apreciază că prețul unei cure eficiente cu aceste preparate se cifrează la o sumă mult superioară salariului unui muncitor calificat.

Deși, din ce în ce mai mulți factori din fruntea organizațiilor sportive naționale și internaționale înclină să categorisească folosirea acestor preparate în rîndul dopantelor interzise de regulamentele sportive, mulți sportivi continuă să le folosească cu aerul cel mai candid. Unii au exprimat părerea că nimeni nu poate împiedica folosirea unor extrase din carne de vită în locul ingerării cărnii în mari cantități. Cunoscutul sulițaș finlandez Kinuunen nu s-a dat în lături să facă o fotografie ținînd în mînă o cutie de proteine în locul suliței. În aceste condiții, nu este lipsită de tîlc declarația unui cunoscut sportiv vest-german care spunea, mai mult în serios decît în glumă: **„marile competiții internaționale tind să se transforme într-un adevărat război al proteinelor".**

Există, totuși, motive obiective pentru care „voga" consumării acestor preparate biochimice scade în prezent. Președintele C.I.O., dl. Avery Brundage a condamnat energic folosirea lor, considerîndu-le contrare moralei sportive. Se fac de asemenea, discuții pentru a obține interzicerea lor prin regulament. Dar aci există o dificultate obiectivă peste care cu greu se va putea trece cînd va fi vorba de sancțiuni. Și anume: nu se poate demonstra în nici un fel folosirea lor! Or, o interdicție nebazată pe probe și sancțiuni nu ar putea avea efect. Există totuși considerente mai stringente care pledează împotriva folosirii preparatelor biochimice pentru creșterea forțată a unor performanțe. Este vorba de numeroase accidente grave, unele cu consecințe serioase pentru sănătate, suferite de sportivii care au recurs la consumarea lor. Într-adevăr, creșterea rapidă a masei musculare la un organism matur creează un dezechilibru în sistemul locomotor care cedează din cauza unor solicitări pentru care nu a fost pregătit. Pe de altă parte, creșterea masei musculare tulbură în multe cazuri coordonarea mișcărilor blocînd deprinderile motrice, cu efecte negative asupra performanțelor.

Este probabil ca toate aceste consecințe să contribuie la dispariția proteinelor din viața sportivă.

TELEX ● TELEX ● TELEX ● TELEX ● TELEX

Tradiționalul ciclocros internațional desfășurat la Westerburg a fost dominat de frații De Vlaemink (Belgia), care au ocupat primele două locuri. Erik, care deține titlul mondial la ciclo-cros, s-a impus în fața lui Roger, fiind cronometrat pe 19,5 km cu timpul de 45:57,0.

■

Crosul internațional de la Granollers, care a măsurat 8 000 m, a revenit atletului englez Trevor Wright. El a realizat timpul de 24:09,0, urmat în ordine de Zaddem (Tunis) — 24:17,8 și Taylor (Anglia) — 24:22,0. Gammoudi, marele favorit al probei, a abandonat în urma unei căzături.

■

Numeroși spectatori au urmărit la Praga al doilea meci de baschet dintre echipele masculine ale Cehoslovaciei și Franței. Baschetbaliștii cehoslovaci au obținut victoria cu scorul de 95—75 (34—38).

■

La Varșovia s-a disputat întîlnirea internațională de box dintre echipele de juniori ale Poloniei și Ungariei. Gazdele au obținut victoria cu scorul de 12—10.

■

Peste 2 000 de spectatori au urmărit la „Zimny Stadion" din Praga meciul feminin amical de baschet dintre reprezentativele Cehoslovaciei și Bulgariei. Gazdele au terminat victorioase cu scorul de 73—49 (35—21). Rumlerova a înscris 17 puncte. Din echipa bulgară s-a remarcat Stoianova, care a marcat 13 puncte.

Tiparul I.P. „Informația", str. Brezoianu nr. 23—25, București

40368

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXV — Nr. 765 (6199) ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT Miercuri 24 decembrie 1969

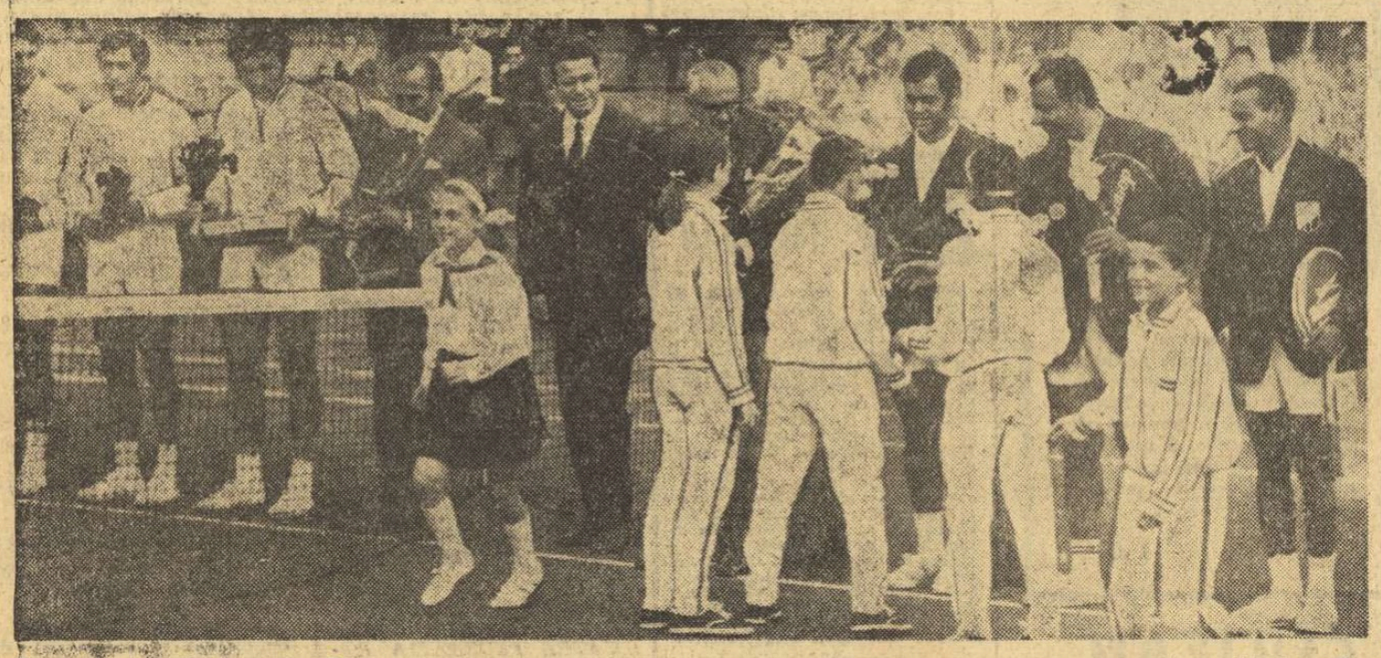

Primul act, prima scenă: Flori pentru echipierii României și R.A.U. în întîlnirea din runda inaugurală a celei de-a 58-a ediții a „Cupei Davis".

un an de tenis

văzut și jucat de ION ȚIRIAC

● 1969 putea fi doar o reeditare ● Țiriac și Năstase se despart și se reîntîlnesc ● Gata pentru startul în „Cupa Davis" ● „Episodul El Shaffei", un unicat ● Roma și Roland Garros ● În fața Valenciei

Istoria acestui an de tenis, poate cel mai frumos din cîți am trăit, începe, de fapt, cu mai multe luni înaintea primei zile a lui '69. E vorba de acele zile de început de vară ale anului trecut, cînd trebuia să-i întîlnim pe tenismanii sud-africani în semifinalele zonale ale „Cupei Davis". Atunci s-a făcut simțită, pentru prima oară cu pregnanță, forța echipei noastre de tenis, această formație de doi, tandemul Ilie Năstase—Ion Țiriac, capabilă să urce în etapele superioare ale marii competiții. Pentru întîia oară, România figura printre fruntașele întrecerii care desemnează, în fiecare an, cea mai bună echipă de tenis din lume.

N-am jucat atunci semifinala și motivele se cunosc. N-am dorit să împărțim terenul de întrecere cu reprezentanții unei țări în care domnește discriminarea rasială. N-au dorit-o nici mulți alți sportivi. Sorții au făcut ca drumul echipei noastre să se oprească poate mai devreme decît îi dădea dreptul forța sa de joc. Dar desfășurarea ulterioară a firului vremii a dat dreptate acestei hotărîri. Aproape pretutindeni — fie în Suedia, Franța sau Anglia — unde au apărut tenismanii reprezentativei R.S.A., puternice manifestații anti-apartheid au întrerupt jocurile, întrecerea a fost curmată, întreaga opinie publică sportivă s-a arătat potrivnică unor asemenea întîlniri.

S-a văzut că aveam dreptate și atunci cînd „cazul" retragerii noastre a fost dezbătut de Congresul F.I.L.T. (Federația internațională de tenis). Echipa română n-a fost sancționată, dimpotrivă, i s-a recunoscut dreptul de a

(Continuare în pag. a 4-a)

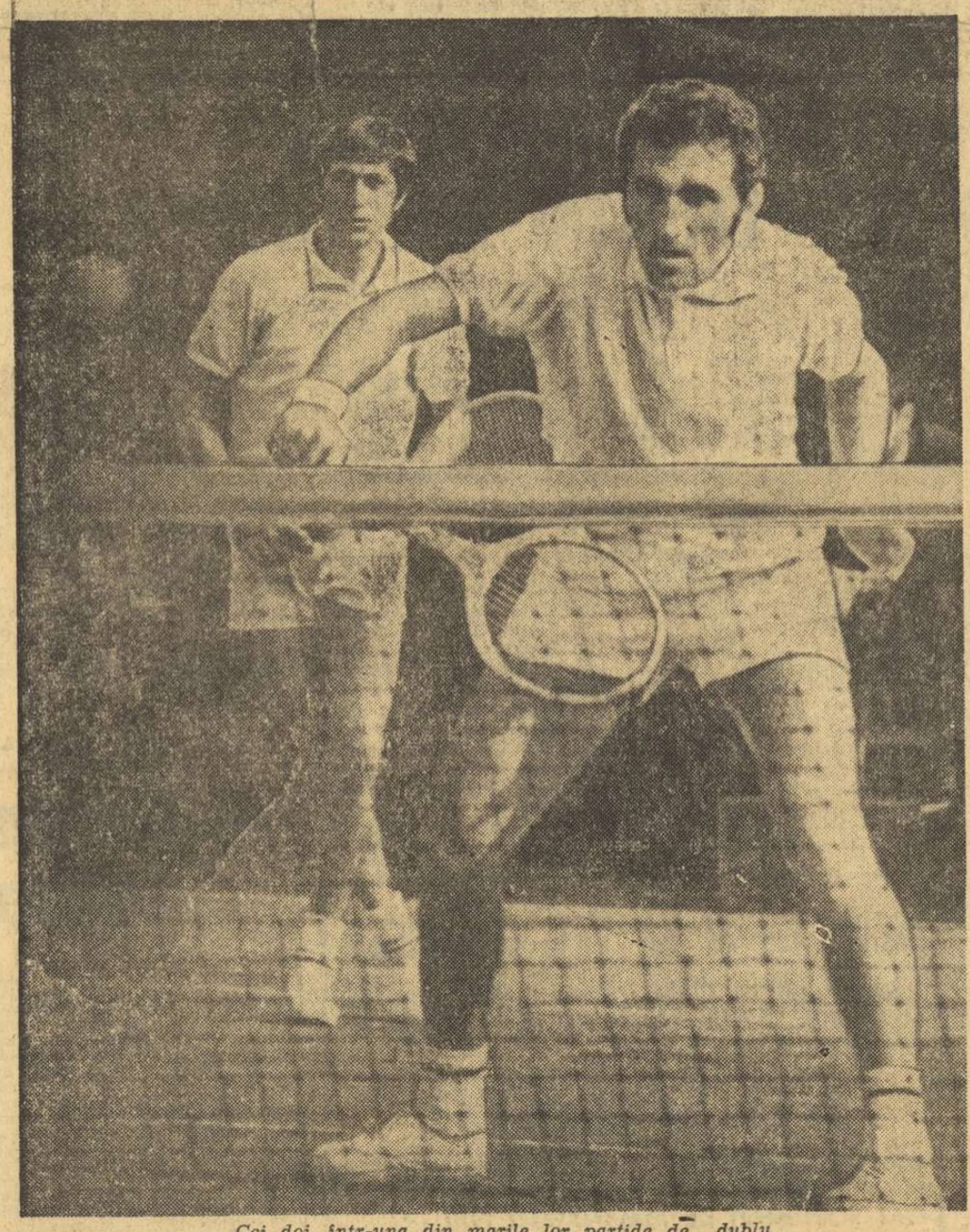

Cei doi, într-una din marile lor partide de dublu.

Campionatele mondiale de hochei se apropie

PRIMA GHEAȚĂ ARTIFICIALĂ LA GALAȚI

● La București — eforturi pentru recuperarea rămînerii în urmă

După cum ne-a comunicat telefonic tov. I. Oprică, președintele CJEFS Galați, la patinoarul artificial din localitate, care va găzdui întrecerile grupei C a campionatului mondial, au fost pornite ieri compresoarele. Prima gheață urmează să primească botezul patinelor. Se află în stadiu final amenajările interioare, la vestiare, cabine, birouri.

● Pe șantierul patinoarului „23 August" din București au început ieri să se întindă cablurile în vederea acoperirii acestei baze. Lucrările sînt mult întîrziate, așa că se cere un efort sporit din partea constructorilor pentru a ajunge din urmă graficul propus.

ECHIPA DE JUNIORI LA CAMPIONATELE EUROPENE

Ieri a părăsit Capitala selecționata de juniori a țării noastre CARE VA PARTICIPA LA CAMPIONATELE EUROPENE DIN AUSTRIA (grupa B) între 27.XII.1969 și 3.I.1970.

Au făcut, printre alții, deplasarea: portarii Moraru și Netedu, fundașii Ioniță și Tureanu, atacanții Vlad, Herghelegiu, Costea, Păduraru, Axinte, Bandaș, V. Huțanu.

Conducătorul delegației este C. Țico, iar antrenor N. Zografi.

După cum se știe, echipa noastră va juca la Kapfenberg, în seria I, **ALĂTURI DE AUSTRIA, NORVEGIA ȘI UNGARIA.**

In seria a doua vor evolua formațiile Poloniei, Italiei și Iugoslaviei. **Echipele din cele două serii se vor întîlni între ele, în ordinea ocupată după turneele preliminare, spre a stabili clasamentul final.**

In drum spre Austria reprezentativa noastră va susține două jocuri în Iugoslavia, la 24 și 25 decembrie.

La Campionatele europene de juniori va arbitra și Cornel Sgincă.

JOCURILE CU POLONIA AMÎNATE

Din cauza dificultăților de transport provocate de vremea rea ca și a indisponibilităților ivite în echipa română, jocurile cu Polonia de la 27 și 28 decembrie au fost amînate. Federația noastră a propus ca ele să se desfășoare la 17 și 18 ianuarie. Se așteaptă răspunsul.

O NOUĂ PERIOADĂ DE TRANSFERĂRI

F.R.H.G. a hotărît acordarea unei noi perioade de transferări, pînă la 31.XII.1969. Transferările se vor efectua conform normelor CNEFS în vigoare.

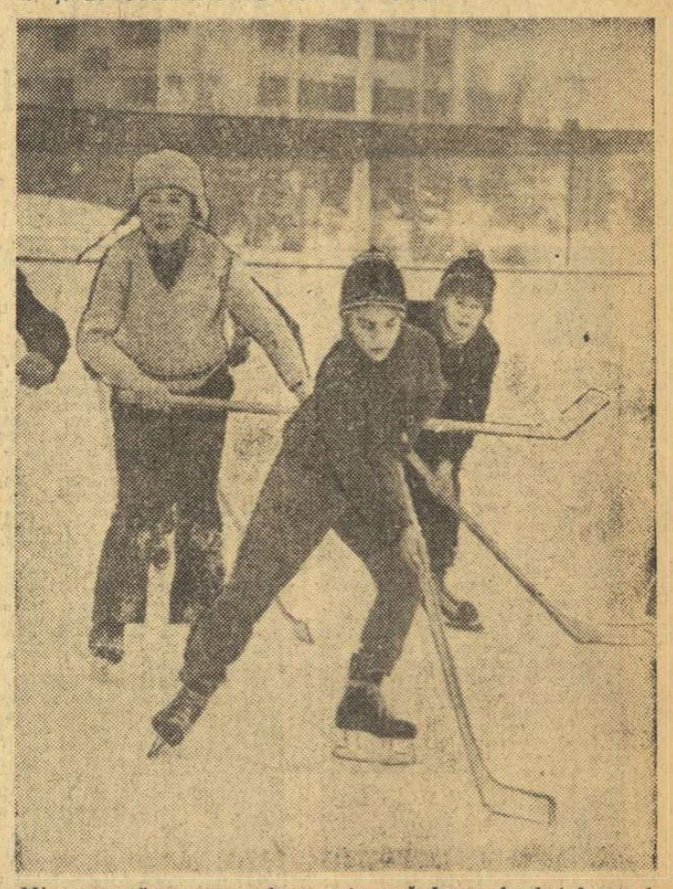

Mingea a rămas pe undeva, prin casă. Iarna, hocheiul este la modă și copiii îl practică cu plăcere pe arene improvizate, dar cu ambiția marilor dispute

Foto: N. DRAGOȘ

SĂ EVITĂM ACCIDENTELE PE MUNTE!

Poate aceste rînduri n-ar fi văzut lumina tiparului dacă duminică n-am fi asistat la un schimb de cuvinte între responsabilul telefericului de la Cota 1500 și un grup de excursioniști.

Muntele, mai ales iarna, constituie o atracție puternică pentru toți iubitorii de frumos. El oferă în acest anotimp peisaje minunate, condiții excelente pentru sporturile de iarnă. Schiul și sănioșul au intrat acum în drepturi depline. Excursiile sînt la loc de cinste. Taberele elevilor și studenților răsună de veselie și entuziasm.

Într-adevăr, iarna este splendid la munte. Dar... Să nu uităm că, așa cum spunea un vechi cunoscător al potecilor și capriciilor muntelui, Marin Niculescu, responsabilul telefericului de la cota 1400, pe cît este de frumos, pe atît și de periculos.

In ultimul timp „curajul" unor tineri a dus la înregistrarea cîtorva accidente tragice, despre care presa a amintit. Echipele „Salvamont" au mai scăpat cîțiva îndrăzneți de la îngheț și au readus pe cărarea bună cîțiva „rătăciți" care au crezut că drumul, pe timp de iarnă, de la Vîrful cu Dor la Piatra Arsă este o promenadă ca de la „Universitate" la „Patria". Cazul recent al meteorologului Biscă, de la stația Omul, de altfel un cunoscător al capriciilor Bucegilor, este elocvent. El a pornit de la Vîrful cu Dor spre Omul. O ninsoare abundentă, un viscol neprevăzut și tragedia era gata-gata. Experiența, însă, l-a salvat. In loc de cabana Omul, a ajuns la cabana Peștera, după ce a petrecut o noapte într-un adăpost de zăpadă. Evident, echipamentul l-a ajutat să reziste gerului de pe platoul Bucegilor.

Paul IOVAN

(Continuare în pag. a 2-a)

SCHIUL CLUJEAN ÎN PLINĂ ASCENSIUNE

Dacă faima lui „U" au creat-o, fără discuție, fotbaliștii, nu e mai puțin adevărat că, în ultimele două decenii, un aport deosebit la ridicarea prestigiului sportului universitar clujean l-au adus și baschetbaliștii, voleibaliștii sau handbaliștii.

Dar, iată că de vreo doi ani pe listele de campioni naționali la schi au început să apară și reprezentanții atît de cunoscutelor și îndrăgitelor culori alb-negru. Puțini știu, însă, că meritul acestor performanțe îi revine (poate în proporție de 90 la sută) unui om venit cu numai 7 ani în urmă la Cluj și pentru care schiul este totul în viață. În 1962, proaspătul absolvent al I.E.F.S.-ului cu specialitatea schi a găsit la „U" o secție de schi care ființa doar... în scriptele clubului și 2—3 schiori fără nici un fel de material și echipament sportiv. Trei ani s-a bătut... precum Don Quijote cu morile de vînt. Muncind voluntar, cu cei care iubeau acest sport și se arătau dispuși să renunțe la tradiționalele șuete de la „Ursus" sau la cinematograf pentru a economisi banii necesari procurării echipamentului de schi, a reușit în trei ani să creeze un nucleu de schiori care a obligat, în cele din urmă, conducerea clubului „U" să înființeze și o secție de schi. Nici de aici înainte „viața" lui PETRE GOTEA — căci el este „apostolul" schiului clujean — nu a fost prea ușoară.

(Continuare în pag. a 2-a)

Pe pîrtia de la Clăbucet, două generații și o pasiune: SCHIUL

Foto: AUREL NEAGU

PROFESORUL MEU

Amintirea profesorului drag este întotdeauna vie. Dar despre unul de sport nu s-a vorbit prea des. La despărțirea de școală l-am uitat, ca să-mi aduc apoi mereu aminte de el.

Era în pragul pensionării și studenții I.C.F. îl asistau, ca practicanți la oră. Orele acelea model, cu seriozitatea celor de matematică.

Aveam echipamentul complet ca la un lot reprezentativ. Nu existau văicăreli si scutiri la ore, pentru că scotea din bancă la soare rahitismul, corecta cifozele dorsale, obezitatea, toracele înfundat.

Ne pregătea pentru viață, învățîndu-ne să mîncăm și să ne odihnim corect. La ore, cu un program foarte încărcat, avea timp să ne învețe și să dansăm.

Cîți dintre profesorii de sport de astăzi o mai fac, cînd vorbesc de disciplină și simț artistic, chiar dacă nu este vorba de sporturi ca patinaj sau gimnastică modernă ?

Îmi aduc aminte de cerințele pentru fiecare notă și nu la întîmplare, fără nici un criteriu. Fiind clasă mixtă, obțineam o notă și la dans. Nu știu din ce motive, mi-am lăsat partenera în mijlocul sălii. Parcă aud și azi: „nota 6, lipsă de politețe", cu toate că eram un bun sportiv.

Cu sfatul său părintesc, învingeam a doua zi „punctul mort" la un cros pe Capitală. Astăzi privesc dezamăgit la profesori care refuză o astfel de catedră.

După 15 ani de la terminarea școlii, am întîlnit într-o toamnă frumoasă un bătrîn care se odihnea pe un copac căzut privind, cu semeție, semeția munților noștri.

Nu mai avea statura atletică de altădată, dar era cu aceeași privire caldă. M-am apropiat de el sfios, ca un elev, pentru că el era încă, pentru mine, profesorul meu drag...

Horia VISSA — Bușteni

ULTIMUL DERBY VOLEIBALISTIC FEMININ: DINAMO-RAPID

Azi, în ultimul derby din turul campionatului feminin de volei, în sala Floreasca se întîlnesc formațiile Dinamo și Rapid. Jocul, pe care l-am dori la înălțimea așteptărilor, are o importanță deosebită în stabilirea primelor locuri în clasament înaintea vacanței.

În privința rezultatului este dificil de făcut pronosticuri. Dinamo are avantajul unui lot mai larg, în timp ce Rapid a dovedit că este o echipă sudată, greu de învins. Ambele s-au pregătit în mod special pentru acest meci așa că nu este exclus să asistăm la un joc de calitate. Nu vor lipsi din formații: Eugenia Rebac, Mariana Baga, Alexandrina Chezan, Florica Tudora, Marta Szekely, Constanța Bălășoiu (Rapid), Lia Iliescu, Helga Bogdan, Mariana Popescu, Ileana Gheorghescu, Lucia Zetes, Margareta Sorban, Alexandrina Constantinescu, Emilia Stoian (Dinamo).

Meciul începe la ora 18.

FESTIVALUL NAȚIONAL DE MINIBASCHET

Începînd de simbătă, cele mai bune echipe de minibaschet din țară, calificate din etapele anterioare ale competiției, se vor întrece în cadrul turneelor finale ale „Cupei federației". Vor fi prezenți tineri sportivi din Cîmpulung Moldovenesc, Suceava, Pitești, Buzău, Timișoara, Brașov, Constanța, Galați, Sibiu, Gheorgheni, Botoșani și din Capitală, împărțiți în două categorii de vîrstă: născuți pînă în 1957, inclusiv și născuți între 1957—1959.

La 30 decembrie, ziua încheierii întîlnirilor (care vor fi găzduite de sălile „I.L. Caragiale" și Floreasca din București), se va desfășura FESTIVALUL NAȚIONAL DE MINIBASCHET, în cursul căruia vor fi efectuate demonstrații și se va face premierea formațiilor cîștigătoare.

UN PRIM LOT DE RUGBYȘTI ROMÂNI S-A ÎNAPOIAT DIN FRANȚA

Aseară s-a înapoiat în Capitală, venind de la Paris, o parte din lotul rugbyștilor români care a susținut trei meciuri în Franța.

Ceilalți jucători urmează să participe, în continuare, la turneul pe care echipa clubului Dinamo îl va efectua în Franța, începînd de la 25 decembrie.

O SALĂ DE ATLETISM TRANSFORMATĂ ÎN... DEPOZIT DE MERE

Sportivii din Galați știu cu cîte sacrificii și cu cît de multe insistențe s-au aprobat, cu trei ani în urmă, fonduri pentru construirea unei hale de atletism! Știe, de asemenea, și conducerea mișcării sportive din oraș ce sume a necesitat „mobilarea" localului cu tot ceea ce este necesar pentru organizarea antrenamentelor și întrecerilor pe timp de iarnă! În cele din urmă, însă, sala a fost construită, utilată. Dar nu le-a fost dat atleților să se bucure de ea, în acest sezon. Sala de atletism a fost invadată de... 40 de vagoane de mere. Încercînd să aflăm, la fața locului, cine a dispus o asemenea măsură, nu am reușit. Președintele clubului municipal „Dunărea" Galați, Pavel Cardinet, ne-a spus doar că „sala nu poate fi folosită, întrucît s-au primit dispoziții să fie transformată în depozit de mere". (De la cine?). La rîndul lor, tovarășii din conducerea C.J.E.F.S. ne-au dat un răspuns similar, adăugînd că și dumnealor „au primit dispoziții DE SUS și că nimeni nu are voie măcar să le discute".

Noi, făcîndu-ne ecoul necazului sportivilor din Galați, care nu au unde face antrenamente pe timp de iarnă, ne permitem să discutăm această măsură, s-o considerăm abuzivă și să cerem grabnica eliberare a sălii și punerea ei la dispoziția celor pentru care a fost creată!

I. G.

SANCȚIUNI DICTATE DE F. R. HANDBAL

Pentru comiterea unor repetate acte de indisciplină cu ocazia turneului întreprins de selecționata de juniori în R.D. Germană și R.P. Polonă, următorii handbaliști au fost sancționați cu scoaterea pe timp de 1 an din loturile reprezentative și cu interzicerea, tot pe timp de 1 an, de a lua parte la meciuri internaționale în țară și peste hotare cu echipele de club:

Constantin Banciu (Universitatea București), Adrian Bera (Steaua), Vasile Capră (Universitatea Cluj), Gelu Constantinescu și Virgil Moțoc (Agronomia Iași), C. Tudose (Universitatea Craiova).

ÎN FAȚA FILEULUI

REZULTATE DIN DIVIZIA B MASCULIN: Știința Petroșani—Viitorul Săvinești 3—0, Farul — I.E.F.S. 1—3, Vagonul Ploiești — Aurora Buc. 3—2, Electroputere Craiova — Electra București 3—2, C.F.R. Timișoara — Metalul Hunedoara 3—0, Voința Arad — A.S.A. Sibiu 3—2, Voința B. Mare — Universitatea Timișoara 3—2, Alumina Oradea — Universitatea Cluj 3—2.

FEMININ: Spartac Buc. — Voința Sibiu 3—0, Voința Brașov — Drapelul roșu Sibiu 0—3, Medicina Tg. Mureș — Sănătatea Arad 3—2, Constructorul Buc. — Voința Constanța 3—0, Universitatea Buc. — Universitatea Craiova 0—3, A.S.E. Buc. — Universitatea Iași 3—1, Viitorul Buc. — Politehnica Galați 3—0, Flacăra roșie Buc. — Sănătatea Tîrgoviște 1—3.

AU FOST ALCĂTUITE LOTURILE NAȚIONALE

După largi consultări menite să ducă la selecționarea celor mai valoroși sportivi, Federația română de volei A ALCĂTUIT LOTURILE REPREZENTATIVE PENTRU CAMPIONATELE MONDIALE DE ANUL VIITOR. **Pentru echipa masculină au fost reținuți următorii 14 voleibaliști:** Octavian Crețu, Dumitru Rotaru, Gyula Barta, Martin Rauh, Marius Iorga, Marian Stamate, Petrică Duduciuc (STEAUA), Wilhelm Schreiber, Mihai Tirlici, Cornel Oros, Mircea Codoi (DINAMO), Aurel Drăgan (RAPID), Gabriel Udișteanu (POLITEHNICA GALAȚI) și Matei Costea (VIITORUL BACĂU).

Antrenorii lotului sînt: Tănase Tănase (STEAUA), **prof.** Florin Balaiș (POLITEHNICA GALAȚI) și GABRIEL CHEREBEȚIU (medic-antrenor).

Lotul feminin cuprinde pe: Helga Bogdan, Mariana Popescu, Ileana Gheorghescu (DINAMO), Eugenia Rebac, Mariana Baga, Florica Tudora (RAPID), Aurelia Căunei, Florentina Demetriu — Itu, Viorica Goia-Bincheci, Lucia Dobrescu (PENICILINA IAȘI), Rodica Popa, Maria Dobrogeanu (UNIVERSITATEA TIMIȘOARA), Carmen Marinescu, Maria Cengher (I.E.F.S.), Gabriela Popa (MEDICINA) și Ana Iambric (U.T.A.) **Antrenorii lotului:** Gheorghe Bodescu (C.S.M. SIBIU) și Nicolae Humă (MEDICINA BUC.).

În vederea selecționerilor rămîn și alți sportivi care-și vor putea cîștiga locul în funcție de comportarea lor în campionat, lotul fiind „deschis" în ambele sensuri.

CLASAMENT DIVIZIA A (FEMININ)

1. Rapid	10	9	1	28: 3	19
2. Dinamo	10	9	1	28: 5	19
3. Penicilina	10	9	1	28: 6	19
4. Univ. Tim.	10	8	2	26:11	18
5. Medicina	11	6	5	19:20	17
6. Farul	10	6	4	20:19	16
7. I.E.F.S.	11	5	6	18:20	16
8. C.S.M. Sibiu	10	3	7	14:22	13
9. C.P.B.	10	3	7	13:23	13
10. Progresul	11	2	9	7:28	13
11. Ceahlăul	10	2	8	14:25	12
12. Voința	11	0	11	0:33	11

AL. MIRODAN — CORESPONDENȚĂ

Pe marginea hotărîrii recente a G.N.E.F.S.-ului de a se acorda Federației și cluburilor de fotbal un plus de autonomie; pe marginea declarațiilor recente din „SPORTUL" ale cîtorva președinți, vicepreședinți și secretari de cluburi, cum că sporul de autonomie va îngădui responsabililor să adopte măsuri ferești, ca de pildă stimularea jucătorilor, fără a mai aștepta un an și jumătate avizul „centrului".

Și, mai ales, pe marginea lui Caragiale.

7 februarie 1969.

...Dar, hotărît, cel mai bun jucător al echipei A. C. Viscoza și, în același timp cel mai bun din 22 a fost Biliboacă III, care a controlat în permanență mijlocul terenului, a expediat pase ideale, a înscris cele trei goluri ale echipei sale, realizînd un hat-trik rarissim în divizia C și, îndeosebi, a dovedit un devotament admirabil față de club: într-adevăr, nu e un secret pentru nimeni că interul zimnicean a jucat (la insistențele sale!) deși nu este complet restabilit de pe urma operației la menisc". *(Din cronica sportivă a ziarului „FLAMURA ZIMNICEI").*

15 februarie 1969.

CĂTRE FEDERAȚIA ROMÂNĂ DE FOTBAL, BUCUREȘTI:

...Așa cum reiese din cronica alăturată, din aprecierile observatorului județean precum și din analiza efectuată ieri, 14.II.1969, în cadrul ședinței săptămînale a biroului de conducere a clubului A. C. Viscoza — jucătorul Biliboacă III s-a distins în mod excepțional prin devotamentul său admirabil față de echipă și prin eficiența dovedită în cursul jocului, manifestîndu-se ca un adevărat exemplu pentru toți ceilalți jucători. În consecință, Biroul clubului a hotărît, pentru stimularea lui Biliboacă III, să-i acorde un premiu constituit din... etc., etc.

În așteptarea avizului dumneavoastră, vă rugăm să primiți asigurarea deplinei noastre considerațiuni.

Trăiască lupta pentru fotbal!

S. S. PREȘEDINTELE CLUBULUI (indescifrabil)

17 iulie 1969

CĂTRE FEDERAȚIA ROMÂNĂ DE FOTBAL:

...Așa cum v-am adus la cunoștință în scrisoarea din 15.II.1969, precum și în telegramele din 1.III.1969, 20.IV.1969, 7.V.1969 și 18.VI.1969, biroul clubului a hotărît să acorde jucătorului Biliboacă III, în chip de stimulare pentru etc., etc., un premiu constituit din... etc., etc.

Din păcate n-am primit nici pînă astăzi avizul Federației în legătură cu problema amintită mai sus. De aceea vă rugăm respectuos să binevoiți a... etc., etc.

Trăiască lupta pentru fotbal!

S. S. PREȘEDINTELE CLUBULUI (indescifrabil)

9 septembrie 1969.

CĂTRE FEDERAȚIA ROMÂNĂ DE FOTBAL:

...Așa cum v-am adus la cunoștință în scrisoarea din 15.II.1969, precum și în telegramele din etc., etc.

Trăiască lupta pentru fotbal!

14 noiembrie 1969.

CĂTRE FEDERAȚIA ROMÂNĂ DE FOTBAL:

...Așa cum v-am adus la cunoștință în scrisoarea din 15.II.1969, precum și în... etc., etc.

Trăiască lupta pentru fotbal!

5 decembrie 1969.

„...Dar, spre indignarea generală, începînd din minutul 51 meciul a degenerat cînd, după avertismente repetate pentru faulturi grosolane, arbitrul Tufanide l-a eliminat de pe teren pe Biliboacă III de la Viscoza. Refuzînd să respecte hotărîrea arbitrului, jucătorul amintit s-a dedat la acte pur și simplu huliganice, incitîndu-și colegii de echipă precum și publicul la scandal. Mai mult decît atît, el nu s-a sfiit să-l lovească pe arbitrul Tufanide, care... etc., etc. *(Din cronica sportivă a ziarului „FLAMURA ZIMNICEI").*

5 decembrie 1969.

CĂTRE BIROUL DE CONDUCERE A CLUBULUI „A. C. VISCOZA":

...Ca răspuns la scrisoarea dv. din 15.II.1969, vă facem cunoscut că secția stimulări a F.R.F. este întru totul de acord cu hotărîrea dv. de a atribui jucătorului Biliboacă III un premiu special constituit din etc., etc., ca răsplată și stimulent pentru comportarea exemplară pe care acest tînăr jucător a dovedit-o în meciul amintit.

Trăiască lupta pentru fotbal!

PT. PREȘEDINTE
S.S. (indescifrabil)

DUPĂ TURNEUL SPERANȚELOR OLIMPICE LA BOX

CONTACTE MAI DESE CU ADVERSARI VALOROȘI

● Deficiențele văzute ca într-o oglindă ● Fatala repriză a treia ● Atacuri în funcție de adversari ● Antrenori: învățați-i pe juniori a.b.c.-ul boxului

În relatările telefonice transmise din Lodz, unde speranțele boxului din 9 țări s-au confruntat timp de o săptămînă, am comentat, deseori pozitiv, întrecerile la care asistasem. Într-adevăr, turneul a fost dificil, și chiar dacă spectacolul în adevăratul sens al cuvîntului nu s-a ridicat în fiecare gală la nivelul dorit, se cuvenea subliniată ardoarea cu care cei 103 participanți au luptat pentru medalii. Să nu uităm că majoritatea sportivilor care au evoluat la Lodz n-au o experiență competițională prea bogată, și că abia anul viitor, la Miskolc (Ungaria) ei vor susține primul mare examen al carierei, cu prilejul campionatelor europene de juniori.

Reprezentanții noștri și-au făcut datoria mai bine decît anul trecut, la Leningrad, reușind să cucerească două medalii de aur (Györffi și Dascălu), una de argint (Dumitru Moraru) și trei de bronz (Ivan, Dumitrașcu și Silițe). Performanța băieților noștri este remarcabilă, ei fiind egali boxerilor polonezi în ceea ce privește numărul medaliilor de aur și de argint. Totuși, în acest comentariu ne propunem să analizăm mai mult carențele manifestate de pugiliștii români, întrucît de-a lungul turneului am putut vedea, ca într-o oglindă, deficiențele sportivilor conduși de antrenorul Eugen Füresz. Eliminarea lor cît mai grabnică este o chestiune de prim ordin, dacă vrem să obținem rezultate bune la viitoarele campionate continentale de juniori. Credem că unii dintre reprezentanții noștri, așa cum au evoluat la Lodz, au toate șansele să se impună și la Miskolc. Antrenorul federal Al. Vlădar ne spunea că, cel puțin la nivelul virstei lor, boxerii noștri au dovedit că pot lupta de la egal la egal cu pugiliștii sovietici, aceștia din urmă fiind luați ca etalon, întrucît sînt — de departe — printre primii în Europa. Dispunem, într-adevăr, de material uman excelent, boxerii noștri având calități native (viteză de reacție, combativitate), cu care pot triumfa pe multe ringuri străine. Avem însă rezerve cu privire la capacitatea unor antrenori din cluburi și asociații (acolo unde, de fapt, trebuie dus greul muncii), care cam de mulți ani nu reușesc să ridice valoarea medie a sportivilor lor.

S-ar putea obiecta că sîntem prea aspri cu cei ce au luptat cu tenacitate, la Lodz, pentru succesul sportului nostru cu mănuși. Adevărul este că întrevedem o evoluție tot mai bună a sportivilor români pe ringuri străine, credem în posibilitățile lor și avem pretenții de la ei, ținînd seama de locul de frunte deținut de țara noastră în ierarhia boxului european. Arătîndu-le lipsurile, sperăm să fim bine înțeleși.

Cu unele excepții, cei 11 români prezenți pe ringul din Lodz au comis greșeli supărătoare în tehnica loviturilor, a apărării și a deplasărilor. S-a observat lipsa unei școli corecte în însușirea tehnicii, faptul că acești băieți (și ca ei sînt mulți în sălile noastre) n-au învățat așa cum se cuvine a.b.c.-ul boxului. Adrian Moraru și M. Dumitrașcu nu cunosc noțiuni de bază, cum ar fi poziția de gardă; I. Györffi lovește incorect, cu mănușa deschisă și cu antebrațul, motiv pentru care a și fost sancționat de arbitri (să nu uităm că Györffi este campion național de seniori!); I. Ilie și V. Ivan sînt uniformi în atac, ei aplicînd aceleași lovituri unor adversari înalți, ca și celor scunzi.

Cu toate că ziarele poloneze au evidențiat, în general, pregătirea fizică a reprezentanților noștri, NU NE PUTEM DECLARA SATISFĂCUȚI DE FELUL CUM ACESTIA AU REZISTAT MARATONULUI DE LA LODZ. Scăderea ritmului de luptă a fost evidentă la Ivan, Dumitrașcu, Dumitru Moraru, Boboc, Silițe, ÎNDEOSEBI ÎN ULTIMA REPRIZĂ. Aceasta a avut repercusiuni asupra forței de lovire, armă absolut necesară într-un turneu dificil.

S-au manifestat fisuri și în tactica de luptă. Declanșarea unor atacuri stereotipe, numai cu directa de stînga sau de dreapta, folosirea la infinit a unor croșee, izolate, largi, au dovedit CÎT DE NECESARE SÎNT CONTACTELE MAI DESE CU ADVERSARI CÎT MAI DIFERIȚI CA STIL. Susținerea atacurilor în funcție de adversar este o problemă care trebuie să preocupe mai îndeaproape pe antrenori și boxeri, și, cînd afirmăm acest lucru, nu ne referim numai la cei din lotul reprezentativ. S-a văzut din nou că boxerii noștri nu știu să uzeze de unele prevederi ale regulamentului, pentru ieșirea, în situații dificile, din colțul ringului, cînd sînt presați de adversar etc., așa cum procedează pugiliștii polonezi, sovietici, maghiari etc.

S-a spus deseori, și nu fără temei, că BOXERII NOȘTRI MANIFESTĂ COMPLEXE DE INFERIORITATE ÎN MECIURILE CONTRA UNOR ADVERSARI VALOROȘI CUNOSCUȚI DINAINTE. Desigur că pregătirea psihologică își are trăsăturile personale, de temperamentul sportivului, de ambiția sa. La turneul de la Lodz am avut prilejul să constatăm din nou că unii dintre băieții noștri n-au „inimă de boxer", deși adversarii lor erau de aceeași virstă și nu puteau avea o experiență mai mare a ringului. În această categorie îi includem îndeosebi pe Adrian Moraru (aflînd că boxează cu Förster — R.D.G., cu care se întîlnise de două ori, scorul fiind 1—1 la partide, el S-A INHIBAT ATÎT DE MULT ÎNCÎT A PIERDUT PRIN K. O.), M. Dumitrașcu (nu și-a apărat șansele cu demnitate, refuzînd penibil contactul cu adversarul) și Șt. Boboc (a acționat nervos, crispat, fără nici o perspectivă, pierzînd chiar în primul meci).

O pregătire psihologică exemplară au dovedit C. Bumb, I. Ilie și I. Dascălu — învingători sau învinși — tineri curajoși, tenaci, apți pentru turnee grele, de durată. Cu siguranță că dacă n-ar fi pierdut prin K. O. (datorită unei lovituri sub centură), l-am fi putut include aci și pe Nicolae Păpălău.

Concluzia care se impune: contacte mai dese cu adversari valoroși.

R. CALARAȘANU

SCHIUL CLUJEAN ÎN PLINĂ ASCENSIUNE

(Urmare din pag. 1)

„Pentru dotarea secției de schi cu materialele necesare, Gotea e în stare să ajungă pînă la... Dumnezeu — ne spunea Titus Lucaciu, secretarul clubului Universitatea, omul care a avut și are cel mai mult de furcă cu antrenorul de schi de la „U". **Cînd vrea ceva, te pisează toată ziua, încît ești bucuros să-i dai dublu numai să scapi de el. Dacă am fi avut un asemenea antrenor la echipa de fotbal, de mult eram campioni...".**

În 1967, după numai doi ani de la înființarea secției de schi, antrenorul **Petre Gotea** a și oferit clubului, parcă drept mulțumire, trei titluri de campioni naționali la juniori: **Iudith Tömöri** (slalom uriaș și coborire) și **Cornelia Pavel** (fond). Anul următor, Petre Gotea a dăruit Clujului primul titlu de campion național de schi la seniori: **Iudith Tömöri** la slalom uriaș. În același an, **Zoltan Hambrich** a obținut locul 2 la coborîre în finala campionatului național de juniori mici, iar **Iudith** și **Geza Tömöri** au participat la Universiada de la Innsbruck. 1969: **Zoltan Hambrich** obține la finalele campionatelor naționale de juniori mari locul 2 la combinata alpină, slalom special și uriaș și tot locul 2 în concursul internațional de la Predeal dotat cu „Cupa Politehnica". Printre premiații campionatelor naționale de juniori se numără alți doi schiori de la „U": **Georgeta Băncilă** și **Biță Cimpean.** În plus, **Zoltan Hambrich** a fost selecționat în lotul național de tineret pentru Balcaniadă, iar în prezent, în tabăra de la Paring, unde este reunit lotul național universitar, se află și trei schiori clujeni: **Georgeta Băncilă, Zoltan Hambrich și Aurel Rusu.**

Dar dacă antrenorul **Petre Gotea** este astăzi aproape mulțumit în ceea ce privește echipamentul de care dispune secția, o altă grijă îl frămîntă. Schiorii clujeni nu dispun de pîrtiile de antrenament necesare, deși condiții naturale excelente se găsesc din belșug în împrejurimi. La Feleac, Hoia și Florești au fost amenajate în ultimul an cîteva pîrtii prin muncă voluntară, dar sînt utilizabile mai mult pentru schiul de divertisment. **Obișnuit să nu aștepte să i se ofere lucrurile de care are nevoie, Petre Gotea a pus mîna pe secure și tîrnăcop și, împreună cu alți îndrăgostiți de schi** (MIRCEA GOGONEA, DAN CĂPITAN, N. POPA, ALEX. DAN, LEON STOICA, ALEX. WAGNER, I. GEBE-FÜGY, L. FARCAS, A. KELEMEN, I. STOICA și alții), **cu ajutorul clubului „U", al conducerii Universității, Ocolului Silvic, Întreprinderii forestiere, Întreprinderii de construcții forestiere și Direcției drumurilor naționale, au reușit să defrișeze o nouă pîrtie de 2 km lungime, cu o diferență de nivel de 450 metri, în apropierea cabanei BAIȘOARA.** Pentru ca această pîrtie să poată fi folosită numai de sportivii de performanță, au amenajat o a doua pîrtie, cu un grad mai mic de dificultate, pentru turiști. În viitor, poate chiar în 1970, se va mai amenaja o pîrtie (care a și fost trasată orientativ) de la Vîrful Bătrîna (1200 m) pînă la cabana Someșul Rece.

Ceea ce-i lipsește astăzi schiului clujean sînt mijloacele mecanice, fără de care nu se poate vorbi despre performanțe în schi. Se pare, însă, că, în sfîrșit, pentru noua pîrtie de la Băișoara va fi achiziționat un baby-schi-lift portativ fabricat la Brașov și, deci, nu prea costisitor.

Antrenorul de schi de la „U" se interesează de aproape și de activitatea celor două centre de inițiere a schiului, finanțate de F.R.S.B., de la Școala generală Muntele Băișorii și Școala generală nr. 1 Cluj, care vor constitui, cum spune dînsul, pepiniera schiului de performanță clujean.

— Roadele muncii mele de astăzi au să fie culese atunci cînd elevii mei, de la Facultatea de educație fizică, vor aplica la locurile lor de muncă cele învățate la cursul de schi. De curînd am văzut planurile de sistematizare a stațiunilor montane din jurul Clujului. Mi s-a părut că visez. Dacă aceste planuri vor fi transpuse în realitate, peste vreo 10—15 ani o să luptăm de la egal la egal cu Brașovul...

Era așa de convins de ce spunea, încît ar fi cu neputință ca timpul să nu-i dea dreptate.

Dan VLAD

IRIMICIUC (sabie) ȘI DUȚU (spadă) CAMPIONI

Din cei 35 de concurenți care au luat startul în proba de sabie a campionatelor naționale de juniori, au obținut calificarea în finală doi ieșeni (Irimiciuc și Popescu), doi ploieșteni (Creițaru și Iliescu), un brașovean (Vlad) și un trăgător din Carei (Lupuțiu). Emiteau pretenții la titlu primii trei — în ordinea citării lor — și, într-adevăr, între aceștia avea să se dispute un baraj pentru desemnarea campionului. Victoria a revenit, în cele din urmă, lui Irimiciuc care și-a văzut răsplătită, astfel, ambiția de a încununa stagiul său de junior cu un titlu de campion al țării.

CLASAMENT: 1. Dan Irimiciuc (Politehnica Iași) 4 v d.b.; 2. Adrian Creițaru (Petrolul Ploiești) 4 v d.b.; 3. Dan Popescu (Politehnica Iași) 4 v d.b.; 4. Șerban Vlad (Tractorul Brașov) 2 v; 5. Marius Lupuțiu (Carei) 1 v; 6. Dan Iliescu (Petrolul Ploiești) 0 v.

Proba de spadă, care a reunit 30 de trăgători, a fost dominată numeric de bucureșteni (spre deosebire de sabie) și a opus în asaltul inaugural al finalei pe doi din aceștia: Bărăgan și Duțu. A cîștigat primul, lăsînd impresia că ar putea furniza pe campion dar n-a fost așa. Începînd cu al treilea asalt în care a primit replica decisă și bine gîndită a trăgătorului din Tg. Mureș, Berey, bucureșteanul a cedat în serie coborînd pe locul IV al clasamentului. Lupta pentru titlu s-a dat între redutabilul out-sider Berey și Duțu. Iar pentru a fi în nota acestui campionat, cîștigătorul a fost cunoscut tot după un baraj în care Duțu a învins la extrema limită.

CLASAMENT: 1. Constantin Duțu (Steaua) 4 v d.b.; 2. Gabriel Berey (Medicina Tg. Mureș) 4 v d.b.; 3. Paul Szabo (CSM Cluj) 3 v; 4. Constantin Bărăgan (Steaua) 2 v; 5. Gh. Ionașcu (Viitorul București) 2 v; 6. C-tin Ioachim (Farul Constanța) 0 v.

ANCA GEORGESCU, DOUĂ NOI RECORDURI NAȚIONALE

PLOIEȘTI, 23 (prin telefon, de la trimisul nostru). Performanțele care au dominat ultimele reuniuni ale „Cupei speranțelor" au fost realizate de tînăra dinamovistă **Anca Georgescu.** Aflîndu-se într-o formă bună, bucureșteanca a cerut o tentativă de record pe distanța de 100 m bras, la capătul căreia a oprit cronometrele la 1:22,2, timp superior cu 0,8 s vechiului record național de copii. 17 ore mai tîrziu, eleva Sandei Grințescu a ținut să ne ofere un nou record de senioare în proba de 200 m bras. Anca a plecat cu un ritm susținut pierzîndu-și pe drum toate adversarele; 1:25,0 după 100 m — 2:10,0 la ultima întoarcere. Cea din urmă lungime a fost mai slabă și la sfîrșit s-a înregistrat doar 2:57,9. Victoria de la „100" avea să se repete. Înciudată pe acest „eșec" Anca a dorit cu orice preț să repete cursa, iar organizatorii conform regulamentului i-au aprobat o nouă tentativă. De data aceasta dinamovista, în mod cu totul paradoxal, a dovedit resurse superioare în final și după 39,0 — 1:23,0 și 2:09,5 a încheiat cursa în 2:55,7 — **nou record de senioare.**

Un alt performer al actualei ediții este **Adrian Horvath** (12 ani) de la Șc. sp. 1 (antrenor Dan Ionescu). Ca un veritabil colecționer de titluri și de recorduri, bucureșteanul l-a învins pe Geli Nuri după un pasionant 200 m liber la potou (2:30,3), iar apoi s-a impus cu autoritate în cursa de 200 m spate spulberînd recordul național al lui Gh. Lupu (2:47,6) cu 5 s. **Iată cîteva rezultate tehnice: COPII A — 400 m liber (b):** Freund (Oradea) 5:00,0, Wetterneck (Reșița) 5:02,6, Casian (Cluj) 5:04,7; **200 m bras (f):** A. Georgescu (Dinamo) 2:57,9, R. Petruică (Reșița) 3:01,1; **COPII B — 200 m liber (b):** Horvath (Șc. sp. 1) 2:30,0 — record, Nuri (Șc. sp. 2) 2:30,3; **200 m liber (f):** Stanciu (Dunărea) 2:37,2, Mirosu (Reșița) 2:42,4; **200 m spate (b):** Horvath 2:42,6 — record, Bicleșan (Reșița) 2:48,7, Angelescu (Șc. sp. 2) 2:52,9; **COPII C — 100 m spate (b):** Svet (Șc. sp. 2) 1:20,6 — record, Costreș (Oradea) 1:24,9; **50 m bras (f):** Faloba (Sibiu) 44,5 — record, Cociuban (Șc. sp. 1) 46,4; **COPII D — 50 m delfin (b):** Kamili (Șc. sp. 2) 44,8 — record; Cambur (Șc. sp. 2) 54,2; **50 m delfin (f):** Georgescu (Petrolul) 46,0 — **record.**

Ad. VASILIU

Calendarul școlii între împlinire și expectativă

UN MODEL DEMN DE URMAT!

O surpriză plăcută: la cel mai mare liceu din orașul de pe Milcov, liceul „Unirea" (care nu de mult și-a sărbătorit centenarul), una din persoanele cele mai în temă în materie de sport este chiar directorul, prof. Aurel Budescu. Explicația am găsit-o abia după discuția purtată cu excelentul nostru interlocutor: ca elev și student fusese un fervent practicant al voleiului, acum era nelipsit de la competițiile organizate de comisia sportivă a liceului...

★

Ceea ce am găsit, în privința organizării activității sportive, la liceul focșănean, a depășit cu mult așteptările. Mai întîi, un argument forte: organizația de tineret acordă un interes REAL sportului. Practic, aceasta se traduce prin existența unei comisii sportive care trăiește sigur pe picioarele ei. O comisie alcătuită în exclusivitate din eleve și elevi — Burlacu Lidia din clasa a XI-a C are investitura de responsabilă — și care este permanent îndrumată de conducerea liceului, de colectivul catedrei de educație fizică (alcătuit din profesorii Gh. Dumitrescu, Sigmund Lupu, Val. Nazarie, Marin Stoian și Ovidiu Gavrilă). Existența de facto a acestui triptic și colaborarea armonioasă statornicită, tot mai evidentă, prin rezultate, stă la baza tuturor realizărilor pe fir sportiv. Calendarul sportiv, obiectul principal care a determinat vizitarea liceului, este și el, dacă vreți, expresia acestei strînse colaborări directe, operative și implicit rodnice.

★

Primul fapt care merită a fi semnalat, vorbind de calendarul sportiv, este acela că **fixarea disciplinelor de competiție a ținut seama în toate cazurile de posibilitățile materiale.**

De pildă, în calendar a fost cuprinsă o competiție de tenis de masă. Pentru desfășurarea ei există o masă în incinta liceului și alte două la asociația sportivă Voința, căreia școala îi furnizează juniori. Baschetul este și el prezent în calendar, meciurile fiind programate în sala de jocuri sportive. Șahul are, de asemenea, condiții optime pentru a se înscrie curent în agenda sportivă a liceului: fiecare clasă posedă cel puțin 10 jocuri. Gimnastica, marea „slăbiciune" a elevilor de la „Unirea", se practică — **excelent — în cea de a doua sală de sport, dată de curînd în folosință.** Atletismul, cel de sală, se înțelege, se află și el în atenția comisiei sportive, prin organizarea unor concursuri individuale de sărituri (lungime și înălțime) și aruncare a greutății, în cadrul unui memorial care poartă numele prof. Costiniuc, un precursor al sportului pe meleagurile milcovene. Întrecerile au loc alternativ cu gimnastica, astfel ca toată lumea să fie împăcată.

Elevii de la „Unirea" au în calendar și o competiție de judo, experimentală deocamdată.

Cît privește sezonul alb, în calendar figurează cursuri de inițiere și concursuri de patinaj. Microstadionul liceului este gata de mult, primele „ieșiri" pe gheață au și avut loc.

★

Două „mențiuni" la calendar ne-au atras luarea aminte...

Prima: unele cercuri sportive sînt conduse de către profesori de... cultură generală, Emil Giurgea (istorie), Ilie Roșioru (limba română), Petre Pitleba (matematici). Poate, vor mai fi și alții. Sistem englezesc, după modelul colegiilor din insulele de peste Canalul Mînecii, afirmă directorul, dar adaptat evident la condițiile locale. Foarte bine!

A doua mențiune: colectivul profesorilor de educație fizică, în plen, își rezervă timp pentru a lucra — voluntar — cu învățătorii din școlile generale ale orașului. Le dă indicații metodice, întocmesc împreună calendarele sportive ale „cravatelor roșii". Este o colaborare în continuă extindere și generalizare chiar, după un prim experiment, reușit, cu Școala generală nr. 2. Ce-am putea spune despre o asemenea inițiativă? Un călduros „bravo" inimoșilor profesori de educație fizică de la Liceul „Unirea" precum și învățătorilor din Focșani, pentru pasiunea lor față de exercițiul fizic organizat, pentru străduința lor de a ieși din empirism.

Tiberiu STAMA

RAID-ANCHETĂ

SĂ EVITĂM ACCIDENTELE

(Urmare din pag. 1)

De ce am dat acest exemplu? Pentru că, așa cum relatam la început, am fost martorii unei discuții. Grupuri de elevi și studenți urcau înspre cabanele Vîrful cu Dor, Piatra Arsă, Babele, Caraiman, Padina, Peștera. Majoritatea drumețiilor erau bine echipați, deci puteau înfrunta orice capriciu al naturii. Dar, au fost și excepții. O studentă era în pantofi, cu ciorapi de mătase și... palton de blană! Un coleg de al ei avea pantaloni evazați tar peste costum un... fiș! În același grup mai erau cîțiva la fel de sumar îmbrăcați. Și cînd te gîndești că afară erau —5 grade, că ningea și viscolea continuu. Responsabilul telefericului s-a adresat grupului:

— Unde mergeți fraților?

— La Padina.

— Așa cum sînteți îmbrăcați nu puteți ajunge. La „Vîrf" viscolește și zăpada depășește cu mult un metru.

Aici a intervenit în discuție „conducătorul" grupului, probabil un cadru didactic de specialitate.

— Lasă nene, nu ne purta de grijă. Au mai fost și alții pe munte!

— Bine frate, eu nu mi-am făcut decît datoria.

Excursioniștii s-au așezat în teleferic și au pornit să înfrunte muntele.

Nu știm ce a urmat. Sperăm că nu s-a întîmplat nimic deosebit. Dar, pentru a evita accidentele, înainte de a porni într-o excursie la munte (vacanța elevilor și studenților este în toi), profesorii de educație fizică au OBLIGAȚIA de a face recomandări precise asupra echipamentului pe care trebuie să-l poarte viitorii excursioniști, fiindcă, fiți convinși, în Bucegi nu se poate umbla în pantofi de stradă și cu ciorapi de mătase.

Cu muntele nu este de glumit!

ÎNCERCAȚI ȘI VĂ VEȚI CONVINGE!

CADOUL OFERIT CELOR DRAGI E MULT MAI FRUMOS, UTIL ȘI APRECIAT, CÎND ESTE INSOȚIT DE UN ALMANAH!

NU UITAȚI!

LA TOATE CHIOȘCURILE DE DIFUZARE A PRESEI ȘI LA TUTUNGERII S-A PUS ÎN VÎNZARE UN BOGAT SORTIMENT DE ALMANAHURI 1970.

— URAAA! O PIJAMA NOUĂ DIN ȚESĂTURI DE BUMBAC...

(2929)

O mare parte din lotul jucătorilor belgieni utilizați în preliminarii, vizați acum și pentru Mexic: de la stînga la dreapta, în picioare: Goethals, Trapoeniers, Hanon, Jeck, Conelis, Dewalque, Thissen, Boone; antrenorul secund Labeau; rîndul de jos: Devrindt, Dockx, Van Moer, Peeters, Polleunis, Verheyen, Sem meling.

CONSTELAȚIA MEXICANĂ

10. BELGIA: o reprezentativă bazată pe două cluburi (Standard Liège și Anderlecht)

● Jucători cu o bogată experiență internațională ● „Diavolii roșii" au pătruns în misterele fotbalului la altitudine ● Marea speranță a unei țări mici

Belgia este o țară mică. Iată de ce îi este greu să poată rivaliza cu țările mari, care dispun de vaste rezervoare de sportivi de valoare. Cu toate acestea, în fotbal, Belgia a izbutit, cîndva, performanța de a cîștiga turneul olimpic. Este drept, însă, că acest lucru s-a petrecut în 1920, iar Jocurile Olimpice s-au disputat în acel an pe teritoriul belgian, la Anvers...

De atunci, fotbalul belgian a reintrat „în pluton", și chiar dacă uneori vreo formație belgiană s-a remarcat în „Cupa campionilor europeni"; în Campionatul mondial echipa națională n-a depășit niciodată optimile de finală. De trei ori a ajuns reprezentativa Belgiei în acest stadiu. În 1934 (eliminată de Germania cu 5—2), în 1938 (eliminată de Franța cu 3—1) și în 1954, cînd, după ce reușise să țină în șah Anglia (4—4), a fost eliminată de Italia (4—1).

În 1930, 1958, 1962 și 1966 Belgia a fost eliminată, de fiecare dată, încă în preliminarii, iar în 1930 nici nu a participat la C.M. Pentru anul 1970, Belgia dispune de o echipă valoroasă, compusă în cea mai mare parte din jucători de la Standard Liège (care, recent, a eliminat pe Real Madrid din „Cupa campionilor europeni") și de la Anderlecht, două cluburi care și-au și cîștigat o anume faimă și care, deseori, au făcut carieră în marile competiții continentale. Este, deci, cazul să subliniem că acestor jucători nu le lipsește obișnuința cu ambianța marilor competiții.

În acest an, pînă a izbuti să se califice pentru turneul final al campionatului lumii, pe care-l va găzdui Ciudad de Mexico, belgienii au reușit o serie de rezultate bune și, cu toate că la 19 octombrie 1969 au fost net întrecuți de selecționata iugoslaviei, cu 4—0, calificarea lor era asigurată.

Iată și palmaresul lor în preliminariile actualei ediții a lui „World Cup":

19.VI.1968, la Helsinki: FINLANDA—BELGIA 1—2

9.X.1968, la Waregem: BELGIA—FINLANDA 6—1

16.X.1968, la Anderlecht: BELGIA—IUGOSLAVIA 3—0

11.XII.1968, la Madrid: SPANIA—BELGIA 1—1

23.II.1969, la Liège: BELGIA—SPANIA 2—1

19.X.1969, la Skoplje: IUGOSLAVIA—BELGIA 4—0

Meciul Spania—Belgia a constituit momentul crucial al acestei grupe și tocmai grație rezultatului de egalitate obținut de belgieni la Madrid se poate spune că „diavolii roșii" (iată o poreclă ce-și recapătă semnificația!) și-au asigurat calificarea pentru turneul final.

Echipa belgiană (1970) poate conta pe o foarte bună experiență a jucătorilor săi, trei dintre oamenii de bază avînd la activ mai mult de 40 de selecții în echipa națională. Alți șapte au susținut mai mult de zece meciuri inter-țări.

Formația de bază va fi, probabil, următoarea (în paranteză, clubul și numărul de selecționări) portar — Jean Trappeniers (Anderlecht — 10), sau Christian Piot (Standard Liège-2) fundași: Georges Heylens (Anderlecht—46), Nico Dewalque (Standard Liège—11), Léon Jeck (Standard Liège—6), Jean Thissen (Standard Liège—11) mijlocași: Wilfried Van Moer (Standard Liège—14), Odillon Polleunis (Saint Trond—10) înaintași: Lèon Semmeling (Standard Liège—15), Johan Devrindt (Anderlecht—14), Paul Van Rimst (Anderlecht—52), Wilfried Puis (Anderlecht—40)

Printre rezervele susceptibile de a face, de asemenea, deplasarea peste Ocean, trebuie citați:

fundaș: Jacqky Beuriet (Standard Liège—1)

mijlocași: Jean Dockx (Racing White—5)

înaintași: Jean Verheyen (Beerschot—4), Julien Van Puymbroeck (Beerschot—1), Georges Bertoncello (Charleroi—niciodată), Henri Dupireux (Standard—1).

Așa cum am mai arătat și cum, de altfel, se poate deduce cu ușurință, fotbaliștii din formația de bază prezintă marele avantaj de a se cunoaște și, întrucît perioada de pregătire va fi organizată (în scopul de a se atinge în Mexic forma maximă) la finele campionatului belgian, în cursul lunii mai, se poate afirma că există toate premisele unei mai bune comportări ca la trecutele ediții ale C. M. a echipei reprezentative a Belgiei.

Mai trebuie remarcat un amănunt, nu lipsit de semnificație, anume acela că echipa a și făcut cunoștință cu Mexicul: la 5 noiembrie, ea a dat replica reprezentativei gazdelor „mundial"-ului 1970. Se poate afirma că a ieșit destul de bine la liman, întrucît a fost învinsă de echipa mexicană doar cu 1—0, printr-un gol înscris în min. 2, atunci cînd belgienii nici nu ajunseseră încă să-și dea seama cum ar putea controla balonul care, în condițiile altitudinii, urmează traiectorii surprinzătoare. Cert este că meciul Mexic — Belgia le-a prilejuit oaspeților cunoștința cu acest element realmente ignorat pînă atunci, iar cel mai important învățămînt este acela că forța de lovire a mingii trebuie să fie mult mai mică decît la nivelul mării.

Fotbaliștii belgieni speră să poată profita cum se cuvine de această experiență, pentru a fi în măsură să provoace surpriza acestui al 9-lea campionat mondial de fotbal, ceea ce s-ar traduce prin calificarea lor în sferturile de finală!

Fernand BOUVIER
„Les Sports" — Bruxelles

GRUPA A VI-A

Finlanda — Belgia	1—2
Iugoslavia — Finlanda	9—1
Belgia — Finlanda	6—1
Belgia — Iugoslavia	3—0
Iugoslavia — Spania	0—0
Spania — Belgia	1—1
Belgia — Spania	2—1
Spania — Iugoslavia	2—1
Finlanda — Iugoslavia	1—5
Finlanda — Spania	2—0
Spania — Finlanda	6—0
Iugoslavia — Belgia	4—0

CLASAMENT

1. Belgia	6	4	1	1	14—	8 9
2. Iugoslavia	6	3	1	2	19—	7 7
3. Spania	6	2	2	2	10—	6 6
4. Finlanda	6	1	0	5	6—28	2

UN EXEMPLU DE FELUL CUM NU SE ORGANIZEAZĂ O ȘEDINȚĂ DE ANALIZĂ

● La Politehnica Iași s-a ținut zilele trecute ședința de analiză a activității din prima parte a campionatului diviziei A. Dar, așa după cum ne-a relatat corespondentul nostru principal, D. Diaconescu, analiza n-a constituit un prilej de a se arăta, în spirit critic, „aportul" adus de fiecare jucător în comportarea destul de modestă a echipei în sezonul de toamnă. Cauzele? Data ședinței nu a fost anunțată și astfel din biroul secției au lipsit majoritatea membrilor, precum și jucătorii Alecu, Constantinescu și Pal. De asemenea, la discuțiile pe marginea referatului prezentat a luat cuvîntul un singur jucător: V. Ianul.

● Și la clubul Crișul Oradea a avut loc săptămîna trecută analiza comportării echipei în turul campionatului diviziei A. Toți vorbitorii, printre care și jucătorii E. Naghi și Tomeș, au criticat pe componenții echipei care au avut o comportare slabă. Un randament necorespunzător au dat, în special, jucătorii Harșani, Kun II, Baumgartner, Suciu și Dărăban, ceea ce a dus la ocuparea unei poziții în subsolul clasamentului.

Vacanța va dura pînă în ziua de 5 ianuarie 1970. Unii dintre jucători, conform recomandărilor dr. Sandru, vor urma tratamente la Băile „1 Mai".

CANIARO ET COMP. POT FORȚA POARTA AFIRMĂRII

Cei puțin în principiu, reporterii sportivi n-au echipe favorite. Ei nu tresaltă de bucurie și nu suferă pentru o formație anume, ci se entuziasmează — deopotrivă pentru toate — atunci cînd practică un joc de nivel ridicat — calitativ și spectacular — se întristează pentru fiecare nereușită. Este și motivul care l-a absolvit pe reporterul aflat pe meleaguri mureșene, în vizită la „lanterna roșie" a turului campionatului, de o discuție privind locul ocupat de A.S.A. acum. Pentru el, ca și pentru toți confrații lui, ordinea echipelor în clasament prezintă doar o importanță statistică, valoarea jocului fiind cea care-l determină să genereze discuții, să rețină și să transmită concluzii.

Dragostea fierbinte, încandescentă, pentru o echipă sau alta, pentru un anume jucător este apanajul spectatorului. Și cum familia spectatorului-suporter este imensă, lipsa cîtorva condeieri nu se face simțită...

Contactul cu spectatorul mureșean constituie, în aceste zile, un veritabil șoc. Fierbînd în cazanul disputei cu sine însuși, cu ceilalți suporteri ai lui A.S.A. și — mai ales — cu oficialitățile sportive, el vede în fiecare un atentator la șansele favoritei sale. Mai întîi îi foarfecă pe arbitri: „Ce ne încălzește pe noi faptul că Federația i-a suspendat pe majoritatea celor care ne-au arbitrat, că pe unul l-a trecut din divizia A în B (vezi cazul Liga), că pe alții i-a trimis pe tușă o lună sau trei. Noi am pierdut din cauza lor 5 puncte și nu ni le mai dă nimeni înapoi...".

Și cum a aflat că ești de la „Sportul" se repede la colecție. Caută cu înfrigurare și, din păcate, găsește. „Iată, am cîștigat trei jocuri. Și ce cronici au apărut? La meciul cu Rapid, 2—0 pentru noi, titlul a fost „RĂDUCANU — COAUTOR AL ÎNFRÎNGERII RAPIDULUI". Știți cum și-a început relatarea trimisul ziarului dv.? Așa: „Localnicii spun că A.S. Armata a făcut în această duminică cea mai bună partidă din actualul campionat. Doamne, cum or fi jucat pînă acum?". Dar, de ce cronicarul „Sportului" nu l-a întrebat pe Dumnezeu cum o fi jucat Rapidul, campioana țării, de a plecat de la Tg. Mureș învinsă categoric?

...Și asta n-a fost totul. Vizita echipei Steagul roșu la Tg. Mureș s-a încheiat cu o înfrîngere. Ai noștri au cîștigat cu 3—0. În „Sportul" a apărut ca titlu la cronică „STEAGUL ROȘU — O DECEPȚIE... DE ZILE MARI!" Veți fi de acord că se putea găsi un titlu care să scoată în evidență calitățile și meritele învingătorilor... După cum se putea găsi un cuvînt bun pentru băieții noștri înaintea celui de al 47-lea rînd de cronică. Dacă nici cînd cîștigă nu li se spune ceva încurajator, atunci cînd?".

Sarabanda imputărilor (cu și fără motive) are însă și un final. Este momentul în care suporterii depistează acele cauze importante care au determinat criza teamului mureșean, precum și soluțiile care pot contribui la ridicarea echipei în ierarhia soccerului românesc. Am făcut la Tg. Mureș (în întreprinderi, facultăți, în școli și pe stradă) un sondaj. Din cei 134 de oameni — de vîrste și preocupări diferite — cu care am stat de vorbă 100 și-au afirmat dragostea pentru fotbal. 58 la sută, doar 58 la sută, sînt suporteri ai A.S.A. Restul se entuziasmează pentru Dinamo (Caniaro ne explica că preferința colegilor săi de liceu pentru echipa din Șos. Ștefan cel Mare este datorată lui Dumitrache; jucătorul mureșean n-a reușit însă să ne lămurească de ce n-a devenit el idolul colegilor săi de liceu...), Steaua, Rapid, U.T.A., „U" Cluj și chiar Universitatea Craiova. Este un prim indiciu că, îndeosebi în rîndurile tineretului, Caniaro et. comp. n-au reușit să se impună. Cauzele? Iată ce spun suporterii: „Unii jucători au o viață prea agitată, circulă prea mult noaptea... Echipa nu vine în mijlocul suporterilor.... Fotbaliștii noștri muncesc foarte puțin în comparație cu cerințele primei divizii..." Așadar, cauzele parțialei impopularități și ale eșecului din prima parte a campionatului au fost generate de echipă, de jucătorii ei.

Principalii actori — jucătorii de la A.S.A. Tg. Mureș — sînt (mărturisim, spre surprinderea noastră) autocritici, încrezători în posibilitățile de care dispun pentru redresarea echipei pe toate planurile.

„Nu sîntem încă o echipă omogenă pentru că ne pregătim împreună doar o singură dată pe săptămînă, joia" (Caniaro); „Am început campionatul slab fiindcă n-am lucrat așa cum trebuia înainte de începerea lui" (Hajnal); „Pregătirea individuală a jucătorilor noștri este încă insuficientă" (Sleam); „Echipa noastră înregistrează de vreo doi ani o linie descendentă. De abia acum avem create condiții spre valorificarea potențialului ei real" (Bay); „Vinovați de actuala situație sîntem numai noi, jucătorii: unii nu ne-am antrenat conștiincios, alții au întrebuințat greșit timpul liber și, în sfîrșit, nici unii n-am înțeles la timp rostul colaborării" (Czako); „Cantitatea de efort depusă în perioada dintre returul campionatului trecut și turul ediției actuale a fost mult prea redus. Am început meciurile cu o pregătire total insuficientă. Majoritatea dintre noi am lucrat extrem de puțin pentru tehnică" (Lucaci). Evident, o analiză atît de lucidă nu poate să nu scoată la iveală posibilitățile cele mai nimerite pentru îndreptarea situației.

Iată, sintetizate, părerile jucătorilor privind căile de acces ale echipei spre obținerea valorii necesare menținerii în prima categorie:

— o pregătire continuă, cu un volum și o intensitate sporite; ajungerea la un program de lucru de cca 16 ore pe săptămînă;

— mărirea numărului de jucători, astfel ca pentru fiecare post să existe doi oameni de valori apropiate (declanșarea concurenței);

— o viață de club mai închegată care să ofere posibilitatea jucătorilor să se cunoască mai bine, să contribuie la crearea unității echipei, la realizarea coeziunii;

— accent atît pe pregătirea fizică (returul solicită eforturi intense), cît și tehnică (numai astfel jucătorii se vor situa la nivelul cerințelor diviziei naționale A);

— membrii echipei să efectueze antrenamente individuale (pe baza planului avizat de antrenor) pentru creșterea măiestriei;

● După reproșuri (cu și fără temei), analiză lucidă

● Jucătorii sînt decișI să facă totul

● Sută la sută încredere în A.S.A. Tg. Mureș

Fiind conștienți de necesitatea unei activități care încumbă și sacrificii, jucătorii vor desfășura fără reticențe o aisîdună muncă de recuperare. Tocmai această atmosferă, curățată de rezidurile exagerării, de dăunătoarele discuții subterane, de imputări fără rost, ne face să credem, sincer, în viitorul echipei A.S.A. Tg. Mureș.

Echipa lui Caniaro are multe atuuri pentru a împlini dezideratele suporterilor. În primul rînd, pe cei ai tinereții: media de vîrstă a celor 18 componenți ai formației este de 23,7 ani. Este însă o tinerețe nu lipsită de experiența anilor petrecuți pe dreptunghiul de gazon. O medie de peste 10 ani de fotbal jucat la diferite nivele (pitici, juniori, echipe din campionatul județean, din cel al diviziilor C și B, și un stagiu mediu de aproape 3 ani în divizia A) atestă că ucenicia s-a făcut conform canoanelor, că majoritatea fotbaliștilor de la A.S.A. au dreptul la certificatul de calfă. Selecționarea lui Caniaro în primul lot al țării, a lui Lucaci în lotul de tineret și a lui Hajnal în echipa națională de juniori confirmă faptul că teamul mureșan are reale valori.

Un alt atu — deosebit de important — este încadrarea echipei în unitatea de vîrf a sportului din Tg. Mureș, A.S. Armata este o asociație cu reale posibilități. Beneficiind de o conducere nouă, cu vastă experiență în domeniul sportului, animată de dorința de a-și aduce contribuția directă, eficientă, continuă la progresul general al sportului românesc, A.S.A. oferă condiții prielnice pentru dezvoltarea celor trei secții pe care le are: box, handbal, fotbal. Medaliatul cu argint la J.O. de la Helsinki, entuziastul și veșnic tînărul Vasile Tiță a dat aripi unor talente autentice ale nobilei arte (Gutui, Amăzăroaie, Lumezeanu), a creat aici, la Tg. Mureș, un centru de box de mare perspectivă. Antrenorul Berekmery luptă — sprijinit de conducerea A.S.A. — pentru a promova echipa sa în prima divizie de handbal a țării. În climatul de seriozitate, de muncă fără preget, de sprijin, înțelegere și prietenie existent, echipa de fotbal poate găsi condiții și exemple.

Și mai există ceva, un argument puternic care pledează în favoarea echipei mureșene: toți cei 100 de amatori de fotbal care au participat la sondajul nostru, întreaga echipă (doar Bay este mai circumspect), conducerea clubului, activiștii sportivi din localitate sînt unanimi în aprecierea că A.S.A. Tg. Mureș are posibilități reale pentru a se înscrie pe o linie valorică ascendentă, pentru a evita purgatoriul categoriei secunde. Este un semn de încredere de o inestimabilă importanță, un vot deschis care poate (mureșenii spun că TREBUIE) să întoarcă „roata norocului" spre formația lui Caniaro. Înțelegem prin aceasta că A.S.A. Tg. Mureș poate forța, în retur, poarta afirmării reale.

Hristache NAUM

ÎNTRE ARTIȘTI...

După turneul de 70 de zile al teatrului bucureștean de Operetă prin Europa, perioadă care a coincis cu meciurile decisive pentru calificarea echipei noastre la C.M. din Mexic, artistul poporului Ion Dacian, directorul prestigioasei instituții, a considerat că o întîlnire cu cîțiva dintre făuritorii acestei performanțe ar mai putea să contureze și acum, în ciuda timpului scurs, o imagine fidelă a acelor zile de octombrie și noiembrie.

Dar debutul discuțiilor — de altfel repede înfiripate datorită căldurii gazdelor — a marcat și prima surpriză: nu fotbalul a ieșit în avanscenă, ci opereta! Pentru că Lucescu, Nunweiller și Sătmăreanu, printr-o combinație inventivă de atac, chiar de la primul fluier al „arbitrului" Victor Vlase — acesta, balerin fiind la Operetă, dar și suporter dinamovist, a trebuit să-și păstreze neutralitatea — i-au transformat pe cei aflați pe teren propriu (Ion Dacian, Constanța Cîmpeanu, C. Rădulescu, Tony Bulacici, Dușan Bugarin, Eugen Fănățeanu și alții) în intervievați. Astfel, amintirile din turneul Operetei pe bătrînul continent au premers speranțelor nutrite de fotbaliștii români pentru turneul final al C.M. de pe continentul latino-american.

Și cînd, în cele din urmă, discuția a poposit pe teritoriul balonului rotund, a urmat a doua surpriză: cei trei internaționali au propus drept bază a discuției similitudinile și diferențele specifice dintre artiștii scenei și cei ai gazonului. Lucru acceptat cu plăcere de distinsele gazde.

„Este drept că dv, actorii, evoluați în săli, îndeobște cu capacități mici, de aceea cei 90 000 de spectatori care au asistat la cele 77 de spectacole pe care le-ați dat în Belgia, Olanda, Luxemburg, R.F. a Germaniei și Berlinul occidental reprezintă și prin această prismă un mare succes. Dar noi am avut 90 000 de spectatori doar la un singur meci, să zicem la cel cu Portugalia..."

„Așa este, dar pe noi nu ne fluieră nimeni..."

„Dar nici cronicarii teatrali nu se interesează, pînă la indiscreție, cum vă pregătiți premiera sau dacă respectați cu strictețe antrenamentul invizibil..."

„Ce înseamnă antrenament invizibil?"

„Viața sportivă, în accepția cea mai restrictivă, dincolo de teren..."

„Deci dv, sportivii, trebuie să duceți o viață sportivă, iar noi, artiștii, o viață artistică. Nu vedem contradicția..."

În acest moment discuția a devenit generală, replicile s-au încrucișat sub semnul animației și ironiei amicale. De aceea a și fost greu pentru noi să continuăm stenograma discuției. Spre norocul nostru, însă, Mircea Lucescu a luat o acțiune pe cont propriu și, reușind un dribling excelent printre săgețile verbale, a polarizat din nou atenția generală.

Eram cu toții în picioare (semnul distinctiv al discuției aprinse?) cînd „maurul" și-a intrat în rol: „Probabil că dv, artiștii lirici, mă veți înțelege pe deplin de ce păstrez aceea seară de ianuarie, de pe Wembley, ca cea mai scumpă amintire a scurtei mele cariere sportive. Să joci contra campionilor mondiali pe terenul lor, să fii căpitanul celei mai tinere formații pe care țara ta a aliniat-o vreodată, să intri pe terenul aflat în raza reflectoarelor nu sub avalanșa zgomotoasă a unor strigăte și fluierături, ci prin cortina armonică a unei melodii, intonată de un uriaș amfiteatru populat cu zeci de mii de oameni... În timpul jocului, exclamațiile de uimire, de desfătare sau dezaprobare, se întretăiau cu aceleași încurajări cîntate, iar șirurile spectatorilor din picioare, care se mișcau în umbra tribunelor, asincronic, pe fundalul acelorași melodii, alcătuiau un tablou fantastic. Cînd am părăsit „templul fotbalului", fără a fi fost învinși, am regretat pentru prima dată în viața mea că n-am vocea unui tenor liric."

★

Ion Dacian (șoptit, către Tanți Cîmpeanu): „Cine ar fi crezut că acești băieți vibrează, într-adevăr, ca niște artiști?"

Paul SLAVESCU

KOSZKA LA VAGONUL ARAD?

● La clubul Farul s-a depus o cerere de dezlegare, care probabil va fi aprobată. Jucătorul care a depus-o se numește Koszka. El solicită transferul la echipa Vagonul Arad, dorind astfel să se întoarcă în orașul natal.

● Deși echipa Farul a intrat în vacanță, doi jucători, Tufan și Kallo, au continuat să se pregătească. După cum se știe, ei sînt în vederile antrenorilor echipei naționale și, respectiv, celei olimpice, și doresc să se prezinte cît mai bine pregătiți în sezonul viitor.

LOTO-PRONOSPORT

AZI ÎNCEPE VÎNZAREA BILETELOR LA CONCURSUL SPECIAL PRONOEXPRES AL REVELIONULUI

La sfîrșitul acestui an Administrația de Stat Loto-Pronosport rezervă participanților o surpriză, prin organizarea tradiționalelor trageri ale Revelionului la LOTO și PRONOEXPRES.

Și concursul special PRONOEXPRES din 1 ianuarie 1970 și tragerea specială LOTO din 2 ianuarie 1970 au bogate puncte de atracție și capete de afiș.

Astfel, la concursul special PRONOEXPRES al Revelionului, se acordă în număr NELIMITAT autoturisme DACIA 1300, DACIA 1100, MOSKVICI 408 cu 4 faruri și radio, ȘKODA 1000 M.B., TRABANT 601 și excursii în MEXIC — la turneul final al Campionatului mondial de fotbal 1970, — Turul Austriei precum și excursii la Belgrad — Budapesta — Sofia.

Pentru a vă putea asigura din vreme participarea la concursul special PRONOEXPRES al Revelionului din 1 ianuarie 1970, menționăm că astăzi se pun în vînzare biletele.

La tragerea specială LOTO a Revelionului din 2 ianuarie 1970 se atribuie excursii în Japonia cu vizitarea „EXPO '70", în Italia, de circa 15 zile și „Turul Bulgariei" cu autocarul (5 zile) și 12 zile în stațiunea „Nisipurile de Aur".

Vînzarea biletelor pentru tragerea specială LOTO a Revelionului începe vineri 26 decembrie 1969.

La ambele trageri ale Revelionului vînzarea se va face pînă în ziua de miercuri 31 decembrie 1969.

PREMIILE CONCURSULUI PRONOSPORT NR. 51 DIN 21 DECEMBRIE 1969:

Categoria I: (11 rezultate) = 4,2 variante a 15.997 lei.

Categoria a II-a: (10 rezultate) = 62,5 variante a 1.290 lei.

Categoria a III-a: (9 rezultate) = 491,4 variante a 346 lei.

CURSUL DE PERFECȚIONAREA ANTRENORILOR DE FOTBAL

CRONICA specialistului

În toate țările europene antrenorii de fotbal sînt chemați periodic la perfecționare profesională și dacă jocul echipelor continuă totuși să fie presărat cu erori se depun noi eforturi spre găsirea soluțiilor de îndreptare. Cunoștințele moderne au devenit uriașe în domeniile tehnice și biologice. Mai devreme sau mai tîrziu ele vor cuprinde și antrenamentul jocului de fotbal, descoperind mijloacele care să influențeze favorabil funcțiile „omului-jucător". În acest spirit, F. R. Fotbal a organizat, pentru prima dată, un curs de lungă durată, cu și fără frecvență, cum s-a mai anunțat în presă, pentru a perfecționa cadrele de perspectivă, ca ele să stăpînească antrenamentul și, cu ajutorul științei și documentării fotbalistice, teoretice și practice, să obțină rezultate superioare. Acest curs are două părți. În prima parte, care s-a consumat luna aceasta, la București, au participat 34 de antrenori invitați de F.R.F., precum și 20 de antrenori care și-au suportat singuri cheltuielile. De asemenea, lecțiile au fost audiate și de antrenorul turc Ersan Necmir. În lecțiile teoretice s-au prezentat aspecte ale fotbalului din Anglia (lector C. Drăgușin), R. F. a Germaniei (N. Dumitru—Nicușor), U.R.S.S. (N. Proca), Italia (C. Cernătodele de antrenament. Alături de materialul documentar, au fost prezentate date științifice — legate direct de fotbal — din fiziologie (dr. Stănescu), psihologie (N. Petrescu și dr. Tomescu), igienă, control medical și metodică (prof. I. Siclovan, prof. I. Voica, N. Petrescu, D. Schileru, V. Stănculescu).

Cu acest prilej a fost pusă la dispoziția cursanților o bună documentare fotbalistică și științifică, pentru ca aceștia să-și formeze un discernămînt creator, care să ducă în scurt timp la antrenamente cu efecte măsurabile. Pornind de la simptomele definitorii ale jocului, antrenorii trebuie să ajungă la intervenții eficace și astfel să reducă la minimum posibil erorile și deficiențele, încît jucătorii să-și împlinească adevăratul potențial biopsihic în fotbal.

Pentru a nu dispersa ideile, datele s-au localizat în jurul ciclului, care a fost tema acestei prime părți din curs. După ce s-au consumat lecțiile, s-au prezentat temele și bibliografia studiului individual teoretic și practic. Fiecare antrenor va alcătui cicluri și le va executa, alegîndu-i pe cel mai bun, care va constitui lucrarea de control. Pînă la finele cursului, antrenorii vor experimenta 3 cicluri, în 3 perioade diferite, dar în condițiile concrete ale echipei antrenate. În partea a doua a cursului, în iulie 1970, vor fi analizate și demonstrate cele mai bune cicluri.

Un asemenea curs va avea cu siguranță efecte bune dacă antrenorii și jucătorii vor colabora total, din convingere. Numai în acest fel cerințele mereu mai mari ale spectatorilor vor fi satisfăcute.

N. PETRESCU
antrenor federal

Festivalul internațional de muzică ușoară „Cerbul de aur" se va desfășura în martie 1970 la Brașov.
...dar îl veți putea urmări și la dv. acasă, cumpărînd din timp un televizor MIRAJ.

Înaltă fidelitate
Claritate maximă
Sunet perfect
Ecran mare — 59 cm.
Prețul este de 4 335 lei.
Se poate cumpăra și cu plata în 12—18 rate lunare cu un aconto de la 650—867 lei.

sportul în lume

Două dintre principalele candidate la șefie în „Cupa Mondială", Judy Nagel (dreapta) și Michèle Jacot, se felicită după proba de slalom uriaș de la Lienz, în care au ocupat, în ordine, primele două locuri, acumulînd puncte prețioase

SUCCESE ALE PUGILIȘTILOR ROMÂNI ÎN AUSTRIA

Trei boxeri români (G. Pometcu, C. Buzuliuc și I. Hodoșan), însoțiți de antrenorul Ion Stoianovici, au participat recent la un turneu internațional în Austria. Competiția a debutat în orașul Salzburg, unde reprezentanții noștri au obținut următoarele rezultate: Buzuliuc b.ab. 1 Seewald (Austria) ; Hodoșan b.ab. 1 Matsche (RFG). Apoi, caravana boxerilor din Cehoslovacia, Danemarca, R.F. a Germaniei, Polonia, România, Ungaria și Austria s-a mutat la Viena, unde s-au disputat finalele : Galazka (Pol) b.p. Pometcu : Buzuliuc b.k.o. 2 Podurak (Austria) ; Hodoșan b.ab. 2 Vigh (Ung). În clasamentul pe națiuni, deși România a fost reprezentată doar de trei boxeri, a ocupat locul I.

TUR DE ORIZONT ÎN SCHIUL ALPIN (II)

SUPREMAȚIA SCHIULUI FEMININ EUROPEAN SERIOS AMENINȚATĂ

Va răsturna „a treia putere mondială" ierarhia actuală ?

1969, an de trecere între Grenoble și Val Gardena, a fost și pentru echipa feminină de schi a Franței o adevărată punte a suspinelor. Cînd două supercampioane, Marielle și Cristine Goitschel, au abandonat activitatea competițională și o altă stea în ascensiune, Annie Famose, a fost stopată de un teribil accident, a fost, desigur, foarte greu, atît pentru Jean Béranger, antrenorul echipei, cît și pentru schioarele „en titre" din națională, să reziste și să surmonteze bariera psihologică lăsată prin plecarea celor „trei mari", barieră adîncită de ofensiva deschisă pe toate cele trei planuri — coborîre, slalom special și uriaș — de eternele rivale austriece, cît și de mai tinerele, dar deosebit de primejdioasele, fiice ale Americii și Canadei.

Florence Steurer și Isabelle Mir au avut o misiune grea. Purtînd pe umeri răspunderea unui imens prestigiu, ele au navigat adesea între euforie și disperare în probele „Cupei mondiale". Mai tînără, de o excepțională vitalitate, puternică, veselă și comunicativă, **Françoise Macchi a deschis șirul victoriilor cîștigînd în 1968, ca și 1969, slalomul uriaș de la Val d'Isère.** Un mizerabil accident i-a sfîșiat coapsa, eliminînd-o pentru moment din ștafeta mondială. Michèle Jacot, opusul și complementul prietenei sale Françoise, tăcută, discretă, ascunde într-o fire introvertită una din cele mai mari ambiții ale schiului feminin, dublată de o mare sensibilitate și finețe. **A fost una din revelațiile sezonului. Alături de Ingrid și Britt Lafforgue, a ÎNCERCAT SĂ APERE PRIN ELAN GENEROS ZIDURILE ASEDIATE ALE SCHIULUI FEMININ FRANCEZ.** Fără marile sale nume, cetatea nu mai părea inexpugnabilă.

În timp ce băieții progresează în salturi mici și fac jonctiunea cu elita numai după sase-șapte ani de aprige lupte, **fetele ies din anonimat după unul sau două sezoane de activitate internațională.** În timp ce băieții sînt considerați copii teribili la 20 de ani, cînd abia ajung la un nivel competițional superior, **fetele, de obicei, la această vîrstă au un „trecut" glorios ce se numără în medalii și titluri.**

Așa a fost cazul austriecelor Gertrud Gabl (1969), Wiltrud Drexel și Annemarie Pröll, Monica Kaserer (1969), a elveției Annerösli Zryd sau a canadiencei Betsy Clifford. **Media lor de vîrstă oscilează în jurul cifrei 17, dar, ca și în natație, NU VÎRSTA ADUCE CONSACRAREA. În schiul alpin mondial, temutele campioane au prospețimea copilăriei în obraji, generozitatea și visele adolescenței în suflete.**

Revenind la războiul fetelor, schioarele austriece au urcat primele trepte ale măririi de pe care tocmai cobora echipa Franței.

Gertrud Gabl, balerina pîrtiilor de slalom, stilistă desăvîrșită, a ridicat sportul preferat pe piedestalul artei, prin marea sa virtuozitate. Relaxată, ritmică, melodică, în evoluția sa, Gertrud a cucerit „Cupa Mondială" în 1969, depunînd serioase opțiuni pentru Val Gardena și Sapporo. Prin Wiltrud Drexel, Annemarie Pröll și Jutta Knoblock, prof. Höppichler (directorul națională austriece) a aruncat o grenadă cu efect întîrziat în transeele coborîtoarelor franceze. **Explozia este așteptată la mondialele din 1970, cînd, alături de „veterana" Olga Pall** (campioană olimpică la Grenoble), **coborîtoarele lumii își vor alege o regină austriacă, probabil una din cele amîntite mai sus.** La această cinste mai speră Elveția prin Zryd și Canada prin Clifford.

Tradiția de coborîre și asistența pe care le-o acordă Christi Haas, fostă campioană mondială și olimpică de coborîre, atîrnă prea greu pe cîntarul pronosticurilor pentru ca să nu acordăm prima șansă în coborîre fetelor din Arlberg.

Dacă schiul francez și austriac feminin s-a împăcat cu ideea de a se pîndi reciproc și de a-și smulge, pentru perioade ciclice relativ scurte, laurii victoriei de pe frunte, **adevăratul pericol, iminent și de proporții, vine de dincolo de ocean.**

Obișnuite în a fi tratate turiste, pleziriste, amatoare, **schioarele Canadei și S.U.A. au mai „plătit" în cîteva rînduri Europei această gravă eroare.** Gretchen Fraser în 1948, Andrea Mead în 1952 și, mai recent, Nancy Greene, toate strașnice luptătoare, urmărind feroce victoria pînă la totala epuizare, și-au atîrnat la cingătoare, **la timpul lor, „scalpul" marilor lor adversare din Europa. Dar dacă în trecut pericolul îl constituia o persoană, o campioană de excepție, prezentul și, mai ales, viitorul schiului feminin european SÎNT AMENINȚATE DE UN VAL, DE O ÎNTREAGĂ GENERAȚIE.**

Prea tinere și neexperimentate în 1968, cînd au împlîntat doa un fior de groază printre favoritele slalomului, în 1970 **Judy Nagel, Kiki Cutter, Marilyn și Barbara Cochran, ca și altele, NU MAI SÎNT MULȚUMITE CU TITLUL DE „A TREIA PUTERE MONDIALĂ" ACORDAT ECHIPEI LOR.**

Dezvoltarea extraordinară a bazei de masă, prosperitatea industriei producătoare de materiale și echipament sportiv, largile subvenții acordate, noile metode de antrenament și, în sfîrșit, optimismul juvenil al echipei, **ne fac să credem că echipa S.U.A. A DEVENIT CEL MAI PERICULOS ADVERSAR COLECTIV AL ORICĂREI ECHIPE EUROPENE.** Iar dacă valoarea echipei este densă, compactă, desigur nu vor întîrzia să se detașeze și cîteva stele.

Marea Britanie este în schiul alpin nu numai o prezență agreabilă, ci și o forță de temut. Fără baze proprii de pregătire, echipa feminină se antrenează „în spatele frontului advers", acționînd ca o veritabilă „coloană a V-a", spre a cunoaște toate secretele puternicelor adversare din Austria, Elveția și Franța. Gina Hathorn și Divina Galica, împreună cu coechipierele lor, țin să reamintească că slalomul și coborîrea au fost codificate de un englez, Sir Arnold Lunn. De altfel, anecdotica spune că numai un englez putea inventa niște probe atît de complicate !

Elveția retrăiește zile de speranță prin cîteva tinere care își fac loc în fruntea clasamentelor. Annerösli Zryd, Vreni Inabnit și altele încearcă să readucă în țara cantoanelor prestigiul schiului helvetic, cules — eventual — pe pîrtiile de la Val Gardena.

Pentru fetele Italiei, anul 1970, cu mondialele organizate acasă, înseamnă anul revenirii în elita mondială. Giustina Demetz, alături de Giovanna Tiezza, Gloriana Cipolla și Clotilde Fasolis nu vor precupeți nimic pentru victorie. Învățînd de la Marielle, de la Killy, Giustina Demetz încearcă să-și ia rămas bun de la viața competițională printr-o victorie.

Oricum, într-o scurtă retrospectivă, Annie Famose, protagonista echipei Franței, ni se pare cea capabilă a stringe în panașul său cele mai multe victorii în 1970. De la distanță ni se pare că deslușim în amurgul serii vocea sa care silabisește : acum, ori niciodată !

Mihai BÎRA

PATINATORII NORVEGIENI I-AU ÎNTRECUT PE CEI OLANDEZI

HAGA, 23 (Agerpres). Întîlnirea de patinaj viteză desfășurată la Heerenven între selecționatele masculine ale Norvegiei și Olandei s-a încheiat cu scorul de 280—264 în favoarea patinatorilor norvegieni. Cel mai bun rezultat individual l-a obținut Ard Schenk (Olanda) — 179,853 p, urmat de Dag Fornaess (Norvegia) — 180,796 p și Kees Verkerk (Olanda) — 180,946 p. Ultima probă a meciului — 5 000 m — i-a revenit norvegianului Guttormsen în 8:02,5.

ANTRENAMENTUL LA ALTITUDINE RĂMÎNE ÎN ACTUALITATE

CORESPONDENȚĂ SPECIALĂ DIN AUSTRIA

După multe dezbateri, experții austrieci din domeniul sportului s-au pronunțat în principiu pentru menținerea pe viitor a antrenamentului la altitudine, chiar pentru intensificarea lui. Și cu toate că Jocurile Olimpice de vară din Mexic aparțin trecutului, iar în 1972 cele de la München vor avea loc la o altitudine de numai 400 m, multe federații sportive austriece nu numai că vor continua antrenamentul la altitudine, ci chiar îl vor amplifica în raport cu perioada de dinainte de Mexic.

Această hotărîre a fost luată și datorită faptului că s-au urmărit cu mult interes deosebitele succese obținute de sportivii din R. D. Germană. Organul oficial „ASKO SPORT" subliniază acest lucru în comentariul său : *„În R. D. Germană, după primele puncte culminante ale sezonului (sau după obținerea unei calificări) a urmat întotdeauna un antrenament la altitudine, obținîndu-se astfel un efect de repaus al organismului prin antrenament, pentru ca apoi, cu puteri înzecite, să se treacă la a doua parte a sezonului (respectiv, faza superioară a „competiției)".* Consiliul olimpic al antrenorilor, sub conducerea prof. Fred Rössner, a fost de acord cu propunerea Consiliului Confederației generale a antrenorilor din Austria referitoare la continuarea antrenamentului la altitudine, atît în vederea pregătirii pentru München, cît și a altor competiții de importanță, iar la sfîrșitul lunii septembrie s-a făcut o inspecție generală a tuturor bazelor la altitudine din Austria, urmînd a fi luate în considerare.

Care sporturi vor beneficia pe viitor de antrenamente la altitudine în vederea pregătirii Jocurilor Olimpice din 1972 și a altor competiții ? În general, toate cele care solicită sporirea rezistenței și a vitezei : în primul rînd boxul și atletismul (toate probele de alergări mai lungi de 400 m) ; apoi caiacul și canoea, canotajul academic, natația, luptele, ciclismul, precum și toate jocurile sportive, în special fotbalul și poloul.

După întoarcerea din călătoria sa de inspecție, prof. Rössner a întocmit un raport indicînd următoarele localități austriece adecvate pentru antrenamentele la altitudine : lacul de acumulare Silvretta (Bielerhöhe), care se găsește la 2 000 m altitudine și oferă condiții ideale canotorilor, caiaciștilor și altor sportivi ; St. Anton (în Arlberg), unde s-au pregătit înotătorii pentru Mexic ; Wattener-Lizum, unde au avut loc probele alpine de schi din cadrul J.O. din 1964 (Innsbruck). În Obeigurgl, la 1 800 m altitudine, există o școală sportivă federală, iar terenul de fotbal este situat la 2 000 m altitudine, existînd condiții ideale pentru toate sporturile, cu excepția celor acvatice. În schimb, localitatea Kaprun e lăudată de canotori și de canoiști : lacul de acumulare este situat la 2 000 m altitudine, are 2 km lungime și se poate ajunge fără prea multe greutăți pe ghețarul Kitsteinhorn pentru antrenamente de... schi. Localitatea Bad Gastein (1 100 m altitudine) este foarte indicată pentru o aclimatizare prealabilă, iar apoi antrenamentele se pot continua în Reisseck (2 500 m altitudine), unde există terenuri de volei și o pistă de alergări. Rupertihaus, pe Hochkönig lîngă Bradl-Salzburg, se găsește la 1 300 m altitudine. Spațiile de curînd construite și posibilitățile multiple de a se ajunge la înălțimi mai mari creează toate premisele pentru un antrenament eficace.

În fond, de ce este nevoie de astfel de antrenament ? Ziarul „ASKO SPORT" răspunde : *„Activitatea musculară înseamnă consum de oxigen. Acesta se inspiră, iar cantitatea lui în aer este în raport cu altitudinea. La nivelul mării, de exemplu, există 25 la sută oxigen, pînă la 1 000 m cantitatea scade la 18,5 la sută, la 1 500 m nu mai există decît 17,25 la sută, iar la 2 000 m oxigenul nu depășește 16,12 la sută în aer. Deci, dacă la înălțimea orașelor noastre atletul inspiră circa 20 la sută oxigen, cantitatea scade cu circa 4 la sută la 2 000 m, încît organismele trebuie să se aclimatizeze, să se adapteze la lipsa de oxigen. În cazul că atletul, după un antrenament la altitudine, revine la șes, beneficiază de rezerve de oxigen în sînge, mușchii sînt mai bine alimentați, iar capacitatea de rezistență crește, ducînd la performanțe mai bune".* Ziarul continuă : *„Nu este totuși chiar așa de simplu... Aclimatizarea la altitudine este foarte diferită de la individ la individ și de mare importanță este starea nervoasă a acestuia. De aceea, este adesea nevoie de o preaclimatizare la altitudinea de 1 000—1 600 m, în timp ce adevărata aclimatizare are loc la altitudini între 1 700—2 200 m. În acest interval, sportivii ar putea părăsi tabăra de preaclimatizare pentru cîteva ore, urcînd la cea de aclimatizare. Cantonamentul de aclimatizare durează în general minimum 7 zile. Și cîte zile mai durează pînă se obține înălțirea prin cantonamentul la altitudine... Trebuie știut că sportivul e bine să intre imediat în concurs sau să facă o pauză de 4—5 zile pînă la următoarea competiție. S-a dovedit pe cale medicală că plusul de energie durează mai mult decît părea a arăta analiza singelui".*

Așa văd deci specialiștii austrieci posibilitatea ajungerii la mari performanțe prin antrenamentul de aclimatizare. Faptul că Austria posedă relativ multe localități care ar putea deveni mari centre de aclimatizare este, desigur, în primul rînd în avantajul sportivilor acestei țări. Dar mulți sportivi străini au folosit, de asemenea, bazele la altitudine ale Austriei și au fost încîntați de ele. Poate chiar că unele vor deveni cantonamente internaționale. În orice caz, federațiile austriece ar dori acest lucru !

Kurt CASTKA

Viena, decembrie 1969

UN AN DE TENIS

(Urmare din pag. I)

figura cap de serie în ediția următoare. Iar pentru sud-africani, s-a pus problema (nerezolvată încă) a mutării lor în altă zonă sau prezentarea de garanții peremptorii că, la ei acasă, nu se practică în tenis, discriminarea rasială.

Revin la ideea de început. Acest an de tenis, 1969, putea să fie doar o reeditare, căci și anul trecut am avut bune șanse de a ajunge la Challange-round. Să vedem cum s-a realizat aceasta, în limitele ultimei ediții a „Cupei Davis".

★

Ianuarie. Ca în fiecare an așteptam tragerea la sorți pentru tabloul zonei europene a marii întreceri. Dar dacă altă dată emoțiile noastre erau legate de numele primului adversar, dorind să știm dacă vom putea trece în al doilea tur, acum — în poziția noastră de cap de serie — priveam mult mai departe, spre liniile tot mai rare ale tabloului, acolo unde trebuie să apară competitorii la fazele ultime. Și am văzut dintr-o privire că avem o sarcină mai grea ca anul trecut, căci după două tururi pe care le consideram ușoare (nu bănuiam acel 3—2 cu egiptenii...) aveam în față un obstacol aproape de netrecut : Spania, în deplasare. Am fost, în primul moment, complet descurajat.

Poate că pentru acest motiv am și subscris la acea pregătire „bifurcată" nemaifiind alături de Ilie Năstase în primele luni ale anului. El juca în India și Caraibe, iar eu am avut, practic, o pauză de trei luni, începînd să joc în martie. Între timp auzeam de rezultatele lui Ilie, de dincolo de Ocean, și unele dintre ele mi-au redat curajul. Am început să am încredere în posibilitățile unui Năstase în progres și ale unui Țiriac pus la punct. Mai multe antrenamente și apoi, încep să joc în Circuitul italian — Roma, Parioli, Catania, Reggio Calabria, Palermo. Aci, după patru luni de separație, îl reîntîlnesc pe Ilie Năstase. Deși nu mi se părea că sînt încă în cea mai bună formă, creez o adevărată surpriză învingîndu-l în finala de simplu (după 5 seturi de luptă).

Au venit apoi campionatele internaționale de la Roma. Rezultatele nu le-am considerat concludente, pentru amîndoi. Am intrat în rîndul primilor 16, dar pe Năstase l-a eliminat în „optimi" puternicul Tony Roche, iar pe mine un Okker în plină ascensiune. Dublul, la fel. Ajungem pînă în semifinale fără să strălucim.

Iată, deci, și explicațiile acelui start șovăitor din „Cupa Davis". Năstase, insuficient acomodat, iar eu fără formă, intrăm în fața lui El Shaffei — prima rachetă a R.A.U. — ca victime sigure, pe terenul central de la Progresul. Trebuie să spun că de atunci, egipteanul n-a mai jucat niciodată în forma arătată la București. A fost un punct maxim cu care nu s-a mai întîlnit. Ne-a salvat punctul de la dublu...

Noi, după acest 3—2 de început, am jucat în turneul de la Bruxelles. Pentru prima oară, am avut certitudinea că intrăm în forma necesară marilor competiții. La dublu, întîlnim puternica pereche americană Ashe — Pasarell și cîștigăm cu 2—0 !

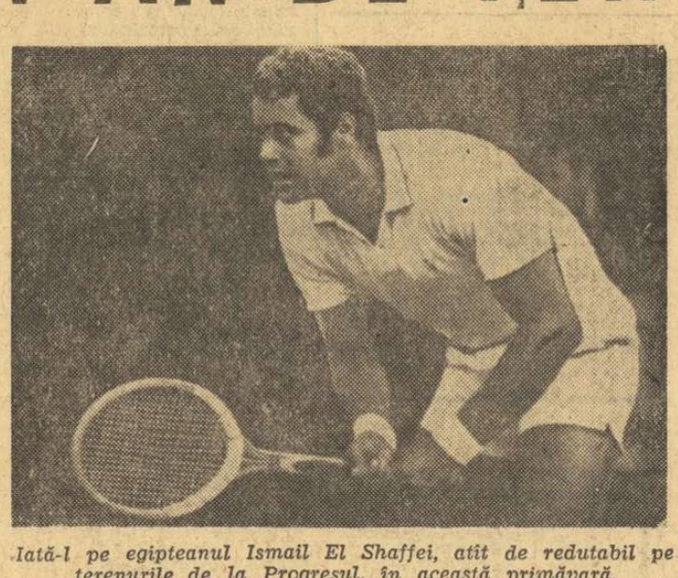

Iată-l pe egipteanul Ismail El Shaffei, atît de redutabil pe terenurile de la Progresul, în această primăvară.

★

La sfîrșitul lui mai, revedere cu Bucureștiul. Dar numai pentru o formalitate a turului doi, unde cîștigăm fără probleme (5—0) în fața echipei Israelului. Urma Spania, acel obstacol atît de redutabil, un meci pe care-l consideram cheia spre cîștigarea turneului zonal al „Cupei Davis". O anticipare a unei întreceri care se anunța dramatică avea să fie și meciul meu cu Manuel Santana, la Roland Garros. Nu-l mai întîlnisem pe spaniol de la Bastaad (august, 1968) cînd îl învinsesem într-o mare finală. Acum a fost altfel. Manolo a cîștigat cu 3—0, dar cu un long-set și multe ghemuri strîns disputate. Curios, dar eu am fost mulțumit de jocul meu de la Paris, cu Santana. Mie îmi plac totdeauna confruntările cu acest campion al inteligenței în tenis. Jocul nostru este un duel pe tărîmul tacticii și cred că atunci, în multe privințe, l-am depășit pe „Supermanuel". Poate că loviturile nu mi-au mers chiar atît de bine pentru a-l putea învinge. Dar l-am pus adesea în dificultate, ca în acea fază în care l-am trimis după o minge grea, foarte lateral, iar spaniolul îndîrjit de luptă a riscat prea mult ca s-o ia. Mi s-a părut că atunci Manolo a făcut o întindere. Și poate chiar așa a și fost, căci în meciul cu Gimeno el a trebuit să abandoneze.

În acest timp, Năstase juca de zor, dar pe terenurile de antrenament... Înfrîngerea sa (datorată mai mult unei indispoziții fizice) în fața modestului englez Stanley Matthews jr. i-a dat mult timp liber și el a profitat antrenîndu-se. M-am alăturat lui, jucînd cu profesioniști și amatori puternici pe frumoasele terenuri de la Roland Garros. Apărem în fața publicului doar în proba de dublu, unde ne întîmpină un rezultat mare : eliminăm pe australienii Rosewall — Stolle. Semifinală ! Pentru al patrulea an consecutiv, figurăm printre protagoniștii marelui turneu.

Dar gîndurile noastre zburau tot mai des spre Valencia, acolo unde ne aștepta următorul test al participării noastre în „Cupa Davis". Meciul cu Spania...

(Va urma)

Valencia... Arena meciului Spania — România, acolo unde tenismanii noștri aveau să culeagă primul succes de răsunet în disputele pentru Salatieră.

SPORTIVI ROMÂNI PESTE HOTARE

TURNEUL FEMININ DE ȘAH DE LA MOSCOVA

MOSCOVA, 23 (Agerpres). — **Maestrele sovietice Nina Medianikova și Natalia Konopleva, cu cîte 4½ p fiecare, conduc în turneul internațional feminin de șah de la Moscova, după 8 runde. Maestra română Gertrude Baumstarck se află pe locul 7 cu 2½ p. În runda a 8-a, Baumstarck, jucînd cu piesele negre, a remizat cu Konopleva.**

VICTOR CIOCÂLTEA 5 REMIZE LA TBILISI

TBILISI, 23 (Agerpres). — **După 5 runde, în turneul internațional de șah de la Tbilisi conduce Gufeld (U.R.S.S.) cu 4 p, urmat de Șuetin și Gurghenidze cu cîte 3 (1) p fiecare. Maestrul român Victor Ciocâltea, care a remizat toate cele 5 partide susținute pînă acum, ocupă locul 7, cu 2½ p.**

VOLEIBALISTELE IEȘENCE ÎNVINSE LA BAKU

BAKU, 23 (Agerpres). — *În ultimul meci al turneului feminin de volei de la Baku, s-au întîlnit echipele Politehnica Iași și „Neftci" Baku. Au cîștigat gazdele cu scorul de 3—1 (15—10, 15—12, 12—15, 15—12).*

CONCURSUL DE PATINAJ ARTISTIC DE LA ZAGREB

ZAGREB, 23 (Agerpres). — **Proba individuală feminină din cadrul concursului internațional de patinaj artistic de la Zagreb a fost cîștigată de Sofia Wagner (Ungaria) cu 1 209,3 p, urmată de Bergau (R.F.G.) — 1 168,7 p, Johansson (Suedia) — 1 101,7 p. Concurenta română Ghișerel a ocupat locul 12 cu 930,9 p.**

JAPONIA, CANADA ȘI S.U.A., LA C.E. DE BOB

ROMA 21 (Agerpres). — La Cortina d'Ampezzo se desfășoară în prezent lucrări de reamenajare la pîrtia unde între 2 și 10 ianuarie 1970 se vor desfășura campionatele europene de bob, la care vor lua parte ca invitate și echipaje din Japonia, Canada și S.U.A. Pîrtia, în lungime de 1 700 m și cu 16 viraje.

DRIAGHIN ÎNVINGĂTOR LA KAVGOLOVO

LENINGRAD, 23 **(Agerpres).** — Concursul de combinată nordică desfășurat la Kavgolovo (în apropiere de Leningrad), i-a revenit schiorului sovietic Viaceslav Driaghin cu 413,7 p. Învingătorul a sărit la trambulină 72,5 și 69 m, iar în cursa de 15 km a realizat timpul de 50:38,0.

TELEX ● TELEX ● TELEX

● **Biroul european al Asociației internaționale de box amator (AIBA) a primit din partea federațiilor de box din Bulgaria și Spania adrese oficiale prin care acestea se oferă să organizeze campionatele europene din anul 1971. Desemnarea țării organizatoare a campionatelor europene de box se va face în primăvara anului viitor, cu prilejul reuniunii Biroului european al AIBA.**

La tradiționalul concurs „Turneul celor patru trambuline", săritorii pe schiuri sovietici vor participa cu un lot de 6 sportivi în frunte cu Vladimir Belousov, Anatoli Jeglanov și Vladimir Galkin.

● **Tradiționala întrecere de cros, organizată de ziarul „Le Figaro"** la Paris (în Bois de Boulogne) a fost cîștigată anul acesta de atletul francez Noel Tijou, cronometrat, pe un traseu de 8,7 km în 28:30,0. Al doilea s-a clasat René Jourdan — 28:38,0.

● **Ciclocrosul internațional de la Mühlenbach (Luxemburg)** i-a revenit belgianului René Declercq, cronometrat pe distanța de 22 km în 44:58,0. Pe locul doi, la 46,0, a sosit elvețianul Fritz Schaerer.

● Al doilea campionat mondial de hochei cu mingea **(BANDY)** rezervat echipelor de tineret se va desfășura între 8 și 11 martie 1970, la Arhanghelsk.

● **Selecționata masculină de baschet a orașului Buenos Aires** a plecat într-un lung turneu ce va începe la 24 decembrie la Madrid, va continua cu partide în Belgia, Italia, Israel, și se va încheia probabil la Atena.

● **Campionatul mondial automobilistic al conducătorilor** de formulă I, pe anul 1970, va cuprinde 13 „Mari Premii" ce se vor desfășura pe marile circuite automobilistice din Franța, S.U.A., Mexic, Canada, Italia, R. F. a Germaniei, Austria etc.

fotbal internațional

ÎN AJUTORUL SINISTRAȚILOR DE LA BANJA-LUKA

Fotbaliștii iugoslavi care activează în cluburile franceze au hotărît să organizeze un meci cu o selecționată iugoslavă ale cărui venituri să fie acordate sinistraților în urma cutremurului de la Banja-Luka. Iată cum ar arăta echipa selecționată din cei 10 jucători care activează în cluburile din prima ligă franceză și 7 jucători din liga a doua : Pantelici (Skorici) — Djurkovici, Benkö, Ciop, Naumovici, Milutinovici, Melici, Samardjici, Lukici, Skoblar, Banovici. Rezerve : Mitici, Miloșevici, Alexici, Bențo, Kulenovici. Din această echipă 11 sînt internaționali A !

O NOUĂ FORMULĂ DE DESFĂȘURARE A CAMPIONATULUI UNGARIEI

La Budapesta a avut loc recent ședința Comitetului pentru cultură fizică și sport din Ungaria. S-a discutat cu acest prilej situația actuală a fotbalului maghiar și s-a hotărît ca, pînă la alegerea noului prezidiu al federației, de treburile curente ale activității fotbalistice să se ocupe Janos Börzsei — secretarul general al federației.

S-a hotărît de asemenea ca începînd cu anul viitor campionatul național de fotbal să se desfășoare după formula tradițională toamnă-primăvară.

PELÉ ÎMPOTRIVA SOLICITĂRILOR INTENSE ALE SELECȚIONABILILOR

Într-un interviu acordat la Sao Paulo, Pelé a atras atenția comisiei de selecție a echipei de fotbal a Braziliei ASUPRA PRIMEJDIEI CE O REPREZINTĂ SOLICITAREA INTENSĂ DE CĂTRE CLUBURI A JUCĂTORILOR CE VOR FI CHEMAȚI SĂ LUPTE ÎN MEXIC PENTRU „Cupa Jules Rimet".

„Jucătorii vor ajunge sleiți în Mexic DACĂ SE CONTINUĂ ÎN ACEST RITM CU DEPLASĂRILE OBOSITOARE, CU NENUMĂRATELE MECIURI OFICIALE, AMICALE, INTERNAȚIONALE", a declarat „perla neagră".

ȘTIRI, REZULTATE

● **A început noua ediție a Cupei țărilor nord-africane : USM Alger — Benghazi (Libia) 2—1 ; Sétfat Maroc — Clubul african din Tunis 2—1.**

● **Fostul internațional englez** Ted Drake a sosit la Barcelona pentru a semna un contract de antrenor cu echipa F.C. Barcelona.

● **În primul meci al finalei „Cupei campionilor Africii", echipele Englebert (Congo Kinshasa) și Ismailia (R.A.U.) au terminat la egalitate : 2—2.**

● **CAMPIONATUL EUROPEAN PENTRU ECHIPELE DE ELEVI AI ȘCOLILOR PROFESIONALE VA AVEA LOC ÎN 1970 ÎNTRE 16 și 25 MAI ÎN SCOȚIA.**

Tiparul I.P. „Informația", str. Brezoianu nr. 22—25, București

40368

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXV — Nr. 766 (6200) ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT Joi 25 decembrie 1969

ZĂPADĂ ȘI CONCURSURI ÎN AVANPREMIERA SEZONULUI DE SCHI

Pronosticurile meteorologilor s-au adeverit. Avem o iarnă cu zăpadă din abundență. Bucuria schiorilor este justificată. Urmează ca de acum să se intre în plin cu organizarea diverselor întreceri, pentru ca toți sportivii (și nu numai ei) să profite de aceste condiții naturale minunate.

PE TOȚI MUNȚII SE POATE SCHIA

Ieri am sunat la telefon Institutul Meteorologic, cu rugămintea de a obține cîteva date despre starea timpului și despre stratul de zăpadă existent în principalele stațiuni montane.

Am primit răspunsuri foarte amabile, încurajatoare, îmbucurătoare. „Se poate schia peste tot. Zăpadă este și... va mai cădea. Iubitorii schiului, în special, se pot bucura. Pentru edificare iată grosimea stratului de zăpadă în cîteva puncte: **Semenic 76 cm, Sinaia 60 cm, Cota 1 500 60 cm, Vîrful cu Dor**, peste un metru, **Predeal 50 cm, Păltiniș 40 cm, Parîng 36 cm, Băișoara 33 cm, Brașov 15 cm, Poiana Brașov peste 50 cm**".

LA SFÎRȘITUL SĂPTĂMÎNII, DIN NOU CONCURSURI

Schiorii fondiști și biatliniștii și-au dat întîlnire pentru simbătă

(Continuare în pag. a 2-a)

un an de tenis

văzut și jucat de ION ȚIRIAC

Șarada lui Santana — Cînd Wimbledon-ul nu mai contează — Scor în fața tenismanilor sovietici — Și „Supermanuel" poate fi învins! — Din nou la All England Club, dar ca finaliști...

Valencia a fost precedată de o săptămînă de incertitudini. Va juca sau nu va juca Santana? Era întrebarea pe care ne-o puneam cu toții, cei patru echipieri ai naționalei și căpitanul ei, Gheorghe Cobzuc, reuniți, în fiecare seară, în camerele noastre de hotel, după o zi de antrenamente.

Personal, îmi puneam și alte întrebări, legate de forța de joc a unui Orantes sau chiar Arilla. Nu uitam că această echipă a Spaniei eliminase cu 5—0 Iugoslavia, la Zagreb, iar Franulovici pierduse în trei seturi în fața lui Manuel Orantes. Nu numai Santana era redutabil. Totuși, cînd cu două zile înainte de startul semifinalei, „Supermanuel" anunța antrenorului său Lew Hoad că nu poate juca, am sesizat imediat că ni se prezintă o șansă extraordinară. Fără Santana, eram capabili, obligați chiar să învingem echipa Spaniei și la ea acasă!

Ne ajută și tragerea la sorți. Joc împotriva lui Orantes, pe care, chiar încălzit cum era de tribune, știam prea bine să-l temperez, iar Ilie Năstase îl are în față pe Arilla, destul de contractat de mizã. Cîștigă și el. Conducem cu 2—0 după prima zi! A doua zi, dublul, cu destule emoții, ne aduce și punctul decisiv, iar după ce îl înving fără probleme pe Liz Arilla, iată că avem 4—0 în fața Spaniei, ceea ce este într-adevăr o performanță! Pînă la urmă 4—1, după introducerea lui Petre Mărmureanu, rezervă, în ultimul simplu.

Sîntem victorioși, fericiți și uităm pentru moment că jocurile pe zgura de la Valencia ne-au îndepărtat mult de un alt obiectiv important: gazonul de la Wimbledon. Pe All England Club, în cel mai mare turneu al anului, apărem fără o pregătire strict necesară. Dar — așa cum avea să se vadă mai apoi — era anul „Cupei Davis" pentru noi.

★

Cele spuse pînă aici, ne pregătiseră oarecum, să nu privim eventualele eșecuri de la Wimbledon ca un dezastru. Ele s-au și produs, în parte. Năstase după ce realizează o adevărată surpriză, eliminîndu-l pe profesionistul francez Pierre Barthes, pierde, destul de rapid, la Graebner. Eu întîlnesc în turul doi pe englezul Mark Cox. Nici nu bănuiam că jucam o avanpremieră la finala inter-zone... Cox, care nu părăsise pînă atunci iarba, se prezenta în fața mea cu un net avantaj al terenului. Nu i-am rezistat, dar — ca totdeauna cînd joc cu un stîngaci — am memorat cîte ceva din felul său de a juca.

La dublu, facem forfait! Foarte explicabil. Domnii organizatori uitaseră, probabil, de rezultatele anterioare ale dublului nostru, faptul că de patru ani eram o echipă aproape neînvinsă, punîndu-ne la sorți, iar alți recunoscuți, mai slabi decît noi, fiind capi de serie! Refuzăm net să jucăm în asemenea condiții. Și o serie întreagă de specialiști

(Continuare în pag. a 4-a)

Cei patru actori principali ai semifinalei inter-zone România — India (de la stînga): Năstase, Țiriac, Lall și Mukerjea.

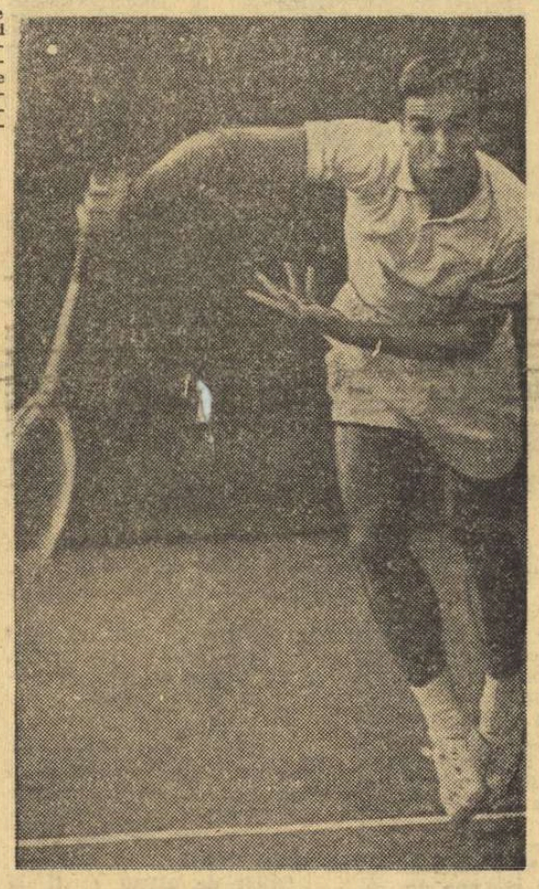

Viteza de atac a lui Alik Metreveli a fost anihilată de jucătorii noștri, în finala zonei europene.

LECȚIA MODESTIEI

Privit prin incandescenta lupă a fotbalului, anul 1969 a traversat o mulțime atît de variată de evenimente cu drept la memorie, încît încercarea de a selecționa ceva din această succesiune — la o primă aruncătură de privire, fatal superficială — devine cel puțin dificilă, dacă nu imposibilă...

Și totuși, ultimele zile scurse ne-au întins o prietenească mînă de ajutor în prezumtiva selecție amintită, aducîndu-ne la cunoștință, între altele, o veste care a avut darul să încălzească, ca o flacără scurtă dar violentă, cugetele și inimile iubitorilor de fotbal, tocmai acum, în această iarnă atît de aspră.

Să ne explicăm: în „groapa de lei" care este Maracana, acest unic templu fotbalistic în care idolii se nasc sau mor peste noapte, Pelé a marcat al 1000-lea gol dintr-o carieră prodigioasă — eveniment care își găsește meritata pagină, de glorie, în multicolora istorie a soccerului, dincolo chiar de afirmațiile, vagi, care amendează primatul brazilianului vînturînd alte nume, ca cele ale lui, să zicem, „Bimbo" Binder sau „Feitico" Matzzo.

Aici undeva — în referință cu momentul acela de unică trăire al marcării golului jubiliar — se află mobilul acestor puține rînduri, dedicate de data aceasta nu atît măiestriei de artizan, recunoscută pînă la fetiș, a lui Pelé, cît, mai ales, modestiei lui, virtute de-a dreptul surprinzătoare în cazul concret al celui mai mare dintre cei mari...

Aclamat de o mulțime delirantă, asaltat de gazetari al căror număr depășea multe închipuiri, Pelé — după propria-i mărturisire, un incurabil timid în fața camerelor de luat vederi — declara, în cuvinte prea simple pentru a mai fi comentate: „Ce atîta entuziasm? O mie?! O cifră ca oricare alta...", pentru ca după o clipă încărcată de tăcere să adauge, cu voce triumfătoare: „Dedic acest gol tuturor atacanților lumii!"

Superbă lecție de modestie, nedisimulată și nevicleană, venită din partea unuia dintre regii neîncoronați ai gazonului, lecție care ne invită la profunde reflecții, ce ies — neîndoios — din perimetrul acesta al sportului pe care unii, din nechibzuință sau trufie, îl bănuiesc atît de limitat...

Și cînd ne amintim că, nu cu multe luni în urmă, la o ședință de analiză a unei anodine echipe provinciale, un fotbalist oarecare, pe nume parcă Mustață, condiționa, senin și convingător, rămînerea lui în orășel de substanțiale avantaje materiale, ne cuprinde parcă tristețea...

„Am valoare!" — declara tînărul cu pricina, și poate că apropierea acestei amintiri neplăcute de modestia autorului golului nr. 1000 este mai degrabă forțată. Sau — să zăbovim o clipă mai mult — poate că nu e...

Ovidiu IOANIȚOAIA

ÎN DERBYUL FEMININ DE VOLEI

DINAMO A SURCLASAT PE RAPID: 3-0!

Dacă am cerceta istoria întîlnirilor dintre echipele feminine bucureștene Dinamo și Rapid, am constata că întîlnirea consumată aseară în sala Floreasca aduce o notă de inedit: niciodată diferența valorică dintre cele două garnituri n-a fost mai pregnant de partea dinamovistelor, niciodată elevele antrenorului emerit Gheorghe Constantinescu nu și-au supus adversarele la o mai mare umilință, în sfîrșit, niciodată giuleștencele nu s-au prezentat mai slab, de-a dreptul penibil, dincolo de orice explicație logică...

În consecință, o cronică a acestui meci fără istoric devine nepotrivită, rezultatul final — 3—0 pentru Dinamo, cu seturi cîștigate la 6, 12 și respectiv 3 — scutindu-ne de urmărirea, comentată, a evoluției scorului.

Rapidul — o echipă ale cărei virtuți în sextetul de bază (fiindcă rezerve valoroase — o spunem pentru a cîta oară? — nu are) au generat nu o dată aprecieri favorabile — s-a prezentat aseară sub nivelul unei formații de rezerve adunate de la ...6 cluburi! „Bilanțul" giuleștencelor este grăitor: nici un fel de omogenitate, jucătoare care s-au întrecut parcă în a greși, un cuplu de ridicătoare (Rebac—Chezan), altădată lăudat, ieri apatic și stereotip, trăgătoare sleite și neinspirate, ele însele coautoare ale victoriei dinamoviste.

Referindu-ne la echipa învingătoare, trebuie să subliniem valoarea evident crescută a tuturor jucătoarelor folosite, superioare adversarelor la toate capitolele. Excelentele pase scurte, servite de Gheorghescu și Constantinescu, au oferit atacului — cu Iliescu, Bogdan și Popescu „în mînă" — posibilitatea să se remarce permanent, prin smeciuri imparabile, care au găsit blocajul advers nepregătit, prost plasat sau pur și simplu... nu l-au găsit!

Bun arbitrajul prestat de Pătru Zoe și Emil Costoiu.

Aurelian BREBEANU

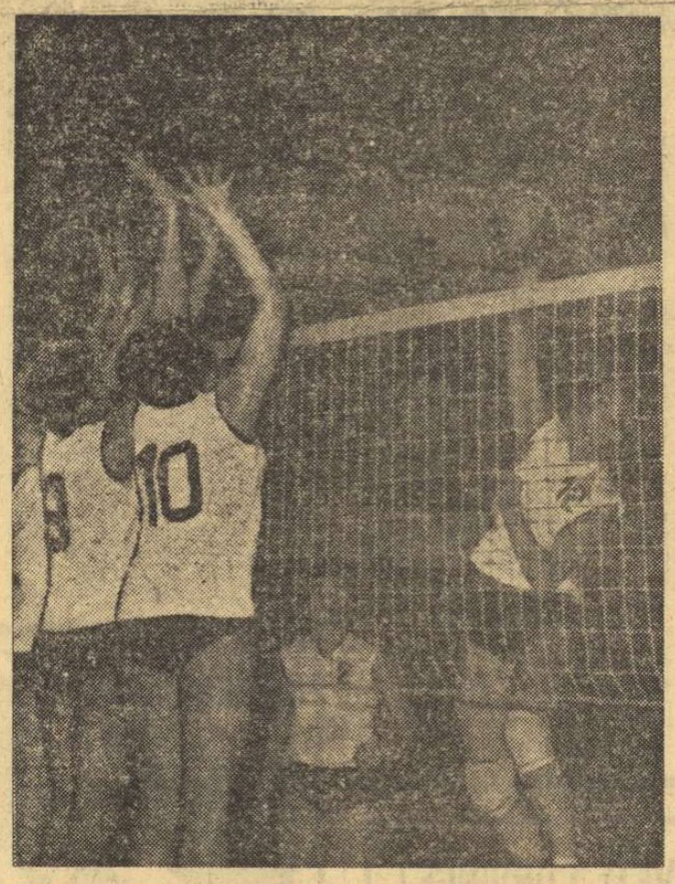

Helga Bogdan trage pe lîngă blocajul rapidist obținînd încă un punct pentru Dinamo.

Foto: B. VASILE

În meci-restanță la baschet

COMERȚUL TG. MUREȘ - DINAMO BUCUREȘTI 58—65 (30—27)

TG. MUREȘ, 24 (prin telefon). În meciul-restanță din cadrul campionatului diviziei A, formația locală masculină Comerțul a fost întrecută de Dinamo București cu scorul de 65—58 (27—30). Jocul a fost în general echilibrat. La un moment dat, mureșenii au condus cu o diferență de 14 puncte (min. 10 : 21—7). După pauză, bucureștenii au avut o revenire puternică și s-au detașat în învingători.

V. ALBU și V. KADAR, coresp.

Prin zăpadă, grupul atleților lui Söter aleargă spre... performanțele lui '70 în decorul de basm al Cotei 1 250.

LA PREDEAL, ÎN MIJLOCUL PERFORMERILOR LUI '70

- **VIORICA VISCOPOLEANU: „În noul an, un nou record al lumii!"**
- **Interviu cu un om supărat...**
- **Ceea ce Merckx și Gimondi știu de multă vreme**

A devenit o obișnuință ca în pragul noului an să ne împărtășim aspirațiile, să ne înfățișăm proiectele. Nu pentru a respecta această tradiție am făcut o lungă și deosebit de plăcută vizită la Predeal, acolo unde sumedenie de sportivi își petrec vacanța de iarnă, punînd încă o cărămidă — poate cea mai importantă — la temelia performanțelor sezonului 1970. Mobilul călătoriei a fost, de fapt, „fotografierea" activității performerilor ce-și stabiliseră tabăra acolo.

Situată la poalele pîrtiei, cabana „Clăbucet-sosire" este asaltată zilnic de numeroși amatori ai lunecușului pe schiuri. După ce au urcat de cîteva ori, purtați ca în troică de schi-lift, și au coborît — cu sau fără popasuri... forțate — acești tineri, veseli ca și tinerețea lor, vin la „nea Marica" să le ofere ceaiul cu arome îmbietoare, să povestească cum l-au ocolit pe „bobocul" căzut în zăpadă cu o cristiană à la Killy. Dacă ai buna inspirație de a ocupa — într-un astfel de moment — un loc la una din mesele elegantului restaurant, transformat ad-hoc într-o oază a entuziasmului, poți avea multe și plăcute surprize. De pildă, poți participa la emoțiile antrenoru-

Hristache NAUM

(Continuare în pag. a 2-a)

Prin zăpadă, grupul atleților lui Söter aleargă spre... performanțele lui '70 în decorul de basm al Cotei 1 250.

DADA MONDIAL

Sport sub semnul... transplantului cardiac!

Anul 2040... Undeva în lume, pe un stadion arhiplin, o sută de mii de spectatori asistă, cu sufletul la gură, la un mare concurs atletic, desfășurat în prezența somităților genului, venite din toate colțurile mapamondului...

Reporterul televiziunii locale relatează cu o voce triumfătoare, care survolează meridianele: „În proba de 1 500 metri, categoria N, australianul Penrose și-a adjudecat victoria în 3 minute, 29 de secunde, 25 de zecimi, cu două secunde înaintea bulgarului Traikov... Peste cîteva clipe, veți urmări cursa categoriei AH, în care va fi interesant de asistat, stimați telespectatori, la duelul dintre deținătorul recordului mondial, francezul Argout, și kenianul Dbila. Reamintesc performanța alergătorului francez, omologată acum două săptămîni ca record al lumii: 2 minute, 47 de secunde, 8 zecimi!"

★

Evident, cititorul de astăzi ar putea taxa afirmația de mai sus drept o simplă glumă, dar n-ar fi exclus ca la auzul cuvintelor telereporterului, atunci, în anul 2040, nimeni să nu se mire, informația amintită fiind acceptată, fără nici un gest de protest sau de surpriză...

Dacă pentru oamenii anului 2040, cele două categorii — N și AH — n-ar mai reprezenta o enigmă, atunci, pentru cititorii de astăzi ai ziarului, trebuie să ne explicăm: N reprezintă prescurtarea a ceea ce s-ar înțelege prin „atleți normali" (evident, din punct de vedere al construcției umane), AH a

I. OVIDIU

(Continuare în pag. a 4 a)

„Deghizați" în schiori, cicliștii Vasile Selejan, Nicolae Ciumeți, Alex. Sofronie și Const. Ciocan gustă din plin plăcerea lunecușului pe pîrtia de la Clăbucet.

LA PREDEAL, ÎN MIJLOCUL PERFORMERILOR LUI '70

(Urmare din pag. 1)

lui Gicu Constantinescu care asistă la prima lunecare pe tălpice a fiului său. Și-a lăsat voleibalistele în stațiune pentru a fi singur cu gîndurile sale, cu reveria ce-l poartă în urmă cu ani și ani, la vremea cînd el însuși încerca fermecătorul debut tot aici, pe linia aceasta albă străjuită de brazi. Îi poți vedea pe studenții de la I.E.F.S. descifrînd cu migală tainele acestui sport al munților, pentru ca la rîndul lor, peste puțină vreme, să-i dădăcească pe cei ce le vor fi elevi, pe oamenii aflați între două vîrste, sau chiar într-a doua, petrecîndu-și concediul în imperiul efemerelor cristale, pe predelenii de-o schioapă care coboară ca niște năluci, făcîndu-te să roșești la gîndul că la vîrsta ta n-ai nici a zecea parte din știința lor într-ale schiului. Și-i mai poți vedea aici, la „Clăbucet-sosire", pe cicliștii profesorului Nicolae Voicu. Învățînd ceva din ceea ce Anquetil, Merckx, Gimondi și ceilalți ași ai pedalei știu de la startul carierei, Vasile Teodor, Constantin Grigore, Nicolae Ciumeți, Constantin Ciocan, împreună cu toți colegii lor de la Dinamo, fac la Predeal rezerve de oxigen, toarnă în mușchi ceva din tăria muntelui. La fotbal în zăpadă pînă la brîu (acolo pe stadionul care ar trebui să fie dominat de statuia lui Moina), la crosurile pe Poliștoacă, la ascensiunile spre celălalt Clăbucet, din vîrful muntelui, la rulajele în ritm de plimbare la șosea, băieții — gălăgioși ca niște fete de pension scăpate de sub supravegherea încruntatei profesoare — participă nu numai cu mușchii, ci și cu sufletul. Printre ei, o singură excepție, un singur rutier pe care veselia n-a reușit să-l transforme în școlar aflat în vacanță. Numele său: **Emil Rusu.** Pare — și este un om veșnic supărat. De ce? O știre, apărută nu de mult în ziarul nostru, i-a confirmat bănuiala: el, cel mai talentat om al ciclismului românesc, nu a fost selecționat în lotul național pentru sezonul 1970.

— Bănuiesc că acesta este motivul supărării — l-am abordat direct pe Emil într-una din zile.

— „Sînt supărat într-adevăr, dar pe mine însumi. Am irosit copilărește un an care ar fi trebuit să fie pentru mine plin de bucurii sportive. Singurul cîștig a fost acela că am tras învățămintele cuvenite. Acum sînt gata de luptă. Excluderea din lot m-a ambiționat. Voi face totul pentru a reveni în rîndul „tricolorilor". Vreau să-mi fac debutul în „Cursa Păcii", vreau să cîștig „Turul României", vreau să mă impun în „Tour de l'Avenir". Și fiindcă vreau toate acestea nu-mi las nici o clipă de răgaz, nu evit nici una din dificultățile pe care antrenorul nostru ni le scoate în cale cu scopul de a ne călii.

— În mod sincer, singurul om pe care ești supărat este... Emil Rusu?

— Da. Dacă faceți aluzie la ziaristul care a intrat atît de adînc în amănunte ținînd de intimitatea mea, făcîndu-le publice, să știți că nu-i port pică. Fiecare om greșește, și nu sînt cu cel care să poată face cuiva morală.

— Așadar, 1970...

— ...va fi anul în care voința de a mă impune va fi mai tare ca piatra, în care voi încerca să adun tot ce-am risipit în 1969 cu inconștientă nepăsare!

Oricît de plăcut ar fi la „Clăbucet-sosire", oricît de amabile ar fi gazdele și oricît de interesante discuțiile, tot trebuie să te decizi să spui „la revedere".

În stațiune, faci alte cunoștințe, schimbi impresii cu alți prieteni, îți notezi în carnet sumedenie de lucruri interesante pe care îți propui să le folosești în reportaje. La sfîrșit, cînd vrînd-nevrînd faci selecția, te vezi nevoit să lași majoritatea lor pentru un nou material. Acum trebuie să folosești notițele luate cu prilejul vizitei la cota 1250. O mașină cu dublu diferențial ne-a purtat pînă dincolo de „crăcănel", punctul unde drumul se bifurcă, șoseaua din dreapta urcînd spre „Pîrîul Rece".

Mergînd pe cealaltă încrengătură, mașina, oricît de puternică ar fi fost, tot s-a văzut obligată la un viraj în „ac de păr", acoperit de zăpada de peste o jumătate de metru, să se oprească. De-aici, prin fermecătorul decor al pădurii înzăpezite, spre cabana „Steaua"! Un peisaj ca în „Serenada din Valea Soarelui" îți răsplătește efortul de alpinist neîncercat. Și mai ales, ceea ce te face să simți că acțiunea temerară de a urca la munte în... pantofi de stradă n-a fost în van este întîlnirea cu Söter și elevii săi. În complexul sportiv, realizat cu trudă, aici în creierul munților, se află, alături de terenurile de volei, baschet, tenis și fotbal (!), o sală de forță în care atleții, echipați ca niște cosmonauți (în veste se află bucăți de plumb pentru a contracara efectul... aerului rarefiat) fac sute de sărituri laterale, înainte și înapoi, poartă pe umeri haltere pe care n-am îndrăznit să le cîntărim decît din... ochi. Fetele și băieții lui Söter, aruncătorii lui Nicu Tacorian, vreo 17 la număr, printre care și vlăstarele fotbalistului Gică Popescu și rugbystului Petre Cosmănescu, au transformat vacanța în Golgotă. De cînd au aflat în ce constă antrenamentul lui Șatalov și Armstrong nimic nu li se mai pare însă prea greu. Butoaiele de transpirație ale lui Ozolin nu mai sînt de mult o metaforă! Ele sînt o realitate care ilustrează dificultatea drumului spre medaliile de aur. Prețiosul metal, sub orice înfățișare s-ar afla, trebuie plătit cu preț ridicat.

— Și care este țelul, dragă Hansi?

— Acela ca 1970 să aducă atletismului nostru ceea ce n-a reușit 1969. Adică: performanțe foarte bune pe plan internațional, afirmarea tinerei generații de seniori. Este puțin?

— Nu. Firește că nu. Dar dumneata Viorica, ce aștepți de la anul în care peste puține zile vom păși?

— Un nou record mondial la săritură în lungime — ne răspunde calm, firesc, ca și cum lucrul s-ar fi și împlinit, Viorica Viscopoleanu, campioana olimpică din Țara Aztecilor. **Și, multă sănătate..**

— Pe care v-o dorim și noi din toată inima!

Înapoi spre Predeal. În zborul săniuței trasă de doi cai focoși pălăria a zburat undeva în troiene. Ce-mi pasă. Am atîtea lucruri frumoase de scris încît nimic nu mă poate supăra!

Campioana olimpică Viorica Viscopoleanu este ascultată cu plăcere de colegele ei. Fără îndoială, spune ceva interesant...
Fotografii de AUREL NEAGU

MAREA SĂRBĂTOARE A MICILOR BASCHETBALIȘTI

● Jocurile vor avea loc numai în sala Floreasca ● Ziarul „Sportul" oferă o cupă cosgeterului „Cupei federației" ● Finalistele competiției

Mai întîi să anunțăm o modificare: a III-a ediție a „Cupei federației", oferită celor mai bune echipe de minibaschet din țară, se va desfășura numai în sala Floreasca (nu și la „I. L. Caragiale", cum se stabilise inițial), pe două terenuri ce vor fi amenajate de-a latul celui mare. În felul acesta, publicul, format în majoritate din elevii bucureșteni cărora li se oferă întrarea gratuită la această competiție, va avea posibilitatea să urmărească cît mai multe meciuri.

Apoi, o noutate: redacția ziarului nostru oferă o cupă jucătorului care va înscrie cele mai multe puncte (indiferent de categorie, sex sau vîrstă). Deci, un stimulent care, sperăm, va contribui la sporirea interesului fiecăruia dintre minibaschetbaliștii participanți la această întrecere pe cale să devină tradițională. Trebuie să precizăm, însă, că în afara trofeelor oferite de federație și de ziarul „Sportul", mai sînt prevăzute distincții pentru cea mai bună urare (în versuri) și pentru cel mai bun desen, ambele avînd, desigur, drept subiect minibaschetul.

Și în încheiere, lista echipelor care, trecînd prin „focul" calificărilor, au izbutit să ajungă în rîndul celor care-și vor disputa locurile fruntașe:

BĂIEȚI I: Șc. sp. Pitești (prof. N. Delcuiescu și C. Corciu), Șc. sp. Buzău (C. Coman), C.S.M. Iași (Dan Pavelescu), Șc. sp. Botoșani (M Weiser), Lic. nr. 2 Timișoara (W. Lenhardt), Șc. sp. Oradea (T. Velciov), Lic. nr. 35 București (M. Rizea), Șc sp. nr 2 București (V. Dumitrescu); **BĂIEȚI II:** C.S.M. Iași (D. Pavelescu), Șc sp. Timișoara (L. Bachner), Șc. sp. Oradea (T. Velciov), Politehnica Galați (Tr. Vasiliu), Șc sp. Suceava (M. Popescu), Liceul „Dragoș Vodă" Cîmpulung Moldovenesc, Șc. sp. nr. 2 (Stelian Gheorghiu), Cutezătorii București (Eugenia Asmarandei); **FETE I:** Crișul Oradea (Șt. Arkosi), Șc. sp. Brașov (Elena Roșu), Șc. sp. Galați (I. Paznicu), Șc. sp. Constanța (Maria Popovici), Sc. sp. nr. 2 București (E. Mircioiu), Lic. nr. 35 București (Ștefania Dinescu); **FETE II:** Șc. sp. Gheorghieni (A. Bogossy), Șc. sp. Sibiu (M. Fleșeriu), Șc. sp. Brașov (Gh. Roșu), Șc. sp. Oradea (Fl. Andor), Liceul „Dragoș Vodă" Cîmpulung Moldovenesc, Șc. sp. nr. 2 București (E. Mircioiu), Olimpia București (Gh. Lăzărescu).

ÎNOTĂTORII REȘIȚENI DIN NOU ÎN POSESIA „CUPEI SPERANȚELOR"

Așa cum am prevăzut, „Cupa speranțelor" a luat din nou drumul Reșiței, ai cărei reprezentanți s-au impus net cîștigînd 30 din cele 82 de probe care au figurat în program. Succesul tinerilor înotători de la Școala sportivă este rodul posibilităților superioare de pregătire (ne referim la spațiul de care dispun în propriul bazin), în comparație cu celelalte cluburi, ca și al unei mai bune organizări în pregătire, la diferite categorii de virstă, care domnește în tabăra reșiteană.

Sportivii ploieșteni, în continuă ascensiune, ca de altfel și cei din Oradea, Sibiu, Timișoara și Galați, au contribuit la puternicul asalt al provinciei, căruia reprezentantele Capitalei — Școlile sportive nr. 1 și 2 și Rapid — nu le-au putut face față. Este o primă promisiune — avînd în vedere vîrsta participanților la întreceri — că în cîțiva ani vom putea eventual remarca și performanțe deosebite ale unor tineri din aceste centre.

În fruntea tabloului de onoare al ediției recent încheiate va figura brasista Anca Georgescu, cu noile ei recorduri de bună valoare, avînd în vedere perioada în care ne aflăm. Alături de ea, mai pot fi evidențiați și S. Slecian, D. Hluzin, D. Wetterneck, R. Petruică, I. Sporea, E. Puel din Reșița, T. Tretiacov, frații Marin, M. Georgescu, C. Pănulescu, M. Bosînceanu (Ploiești), I. Galovits, D. Costreș, R. Freund, A. Birini (Oradea), C. Faloba, A. Ginju (Sibiu), G. Stanciu, Șt. Mitu (Galați), A. Kuhn (Timișoara) și I. Sveț, U. Kamili, A. Horvath, M. Vasiliade, A. Hutzu, G. Nuri din București.

REZULTATE TEHNICE. COPII A — **400 m liber (f):** Sanda Busuioc (Timiș.) 5:44,2, Dagmar Hluzin (Reș.) 5:49,6; **200 m delfin (b):** T. Nicolae (Din.) 2:35,9, D. Wetterneck (Reș.) 2:40,0 (r.p.), Al. Gherban (Reș.) 2:50,2; **200 m delfin (f):** Siegrid Slecian (Reș.) 2:57,5, Valentina Vladar (Șc. Sp. 1) 3:15,1; **200 m bras (b):** V. Boboc (Rapid) 3:00,1, A. Kuhn (Timiș.) 3:01,0, I. Galovits (Oradea) 3:03,9; **1 500 m liber (b):** D. Wetterneck (Reș.) 19:58,9 (r.p.), Freund (Crișana) 20:33,2, Tretiacov (Petr.) 21:51,7; **800 m liber (f):** Rodica Lungu (Șc. Sp. 1) 12:13,8, T. Leutschaft (Timiș.) 12:27,5; **200 m spate (b):** T. Nuțeanu (Din.) 2:32,6, Wetterneck 2:37,7, C. Mandache (Petr.) 2:42,2; **200 m spate (f):** Olga Dobre (Șc. Sp. 1) 2:54,1, Elena Oprescu (Reș.) 2:57,1; **4X100 m liber (b):** Petrolul 4:34,8, Met. Turda 4:39,0, Șc. Sp. Oradea 4:41,4; **4X100 m liber (f):** Șc. Sp. Reșița 4:54,4.

COPII B — **100 m bras (b):** D. Marin (Petr.) 1:27,2, D. Aldea (Petr.) 1:29,6, Zvolenschi (Șc. Sp. 2) 1:31,4; **100 m bras (f):** Monika Winkler (Reș.) 1:29,6, Anca Hutzu (Șc. Sp. 2) 1:30,5, Domnica Dumitru (Prahova) 1:31,7; **200 m spate (f):** Ioana Sporea (Reș.) 2:54,6, Georgeta Stanciu (Dunărea) 2:59,4, Karin Parutsch (Șc. Sp. Timiș.) 3:01,7; **4X100 m mixt (f):** Șc. Sp. Reșița 5:39,5, Șc. Sp. 2 6:08,3; **4X100 m mixt (b):** Șc. Sp. 2 5:19,9 — record, Șc. Sp. Reșița 5:21,4, Petrolul 5:30,1; **400 m liber (b):** Ad. Horvath (Șc. Sp. 1) 5:19,5, D. Gropșan (Reș.) 5:25,7, G. Nuri (Șc. Sp. 2) 5:27,5; **400 m liber (f):** G. Stanciu 5:40,5, A. Hutzu 6:15,9; **100 m delfin (b):** M. Bicleșan (Reș.) 1:18,7, Zvolenschi 1:18,8, Gropșan 1:19,2; **100 m delfin (f):** I. Sporea 1:27,8, M. Tănase (Șc. Sp. 2) 1:29,9;

COPII C — **100 m spate (f):** E. Puel (Reș.) 1:28,3, M. Vasiliade (Rap.) 1:31,3, C. Pănulescu (Petr.) 1:31,7; **4X50 m mixt (b):** Petrolul 2:45,2 — record, Șc. Sp. 2 2:51,0, Crișul 2:51,7; **4X50 m mixt (f):** Petrolul 2:55,9, Șc. Sp. Reșița 3:02,6, Șc. Sp. Sibiu 3:10,6; **50 m delfin (f):** Vasiliade 39,5, Pănulescu 40,0, Puel 41,2; **50 m delfin (b):** Ș. Mitu (Dunărea) 40,1, Ginju (Sibiu) 41,8, Marinescu (Petr.) 42,0; **100 m liber (b):** I. Sveț (Șc. Sp. 2 1:11,5, A. Vidican (Crișana) 1:19,0, Costreș (Crișana) 1:20,9, Marinescu 1:20,9; **100 m liber (f):** Vasiliade 1:20,6, Pănulescu 1:20,7, Mazilu (Petr.) 1:23,2.

COPII D — **4X50 m liber (f):** Șc. Sp. Reșița 3:06,1 — record, Petrolul 3:07,1; **4X50 m liber (b):** Șc. Sp. Reșița 3:02,3 — record, Șc. Sp. 2 3:30,7; **4X50 m mixt (f):** Șc. Sp. Reșița 3:18,5, Petrolul 3:23,9; **4X50 m mixt (b):** Șc. Sp. 2 3:28,5, Șc. Sp. Reșița 3:30,0.

Clasament general: 1. ȘC. SP. REȘIȚA 373 p, 2. Petrolul 328 p, 3. Șc. Sp. 2 217 p, 4. Crișul 103 p, 5. Șc. Sp. 1 89 p, 6. Șc. Sp. Sibiu 78 p, 7. Dunărea 77 p, 8. Rapid 52 p, 9. Șc. Sp. Timișoara 47 p.

POLITEHNICA IAȘI A PLECAT ÎN FRANȚA

Aseară a plecat la Paris echipa de rugby Politehnica Iași, care urmează să susțină două meciuri în capitala Franței, în zilele de 28 și 30 decembrie.

MINGI ȘI PALETE

DE CE ACEASTĂ CURIOASĂ „BURSĂ" A VALORILOR?

Zilele trecute, Bucureștiul a găzduit returul campionatului republican, ce urma să stabilească cele mai bune echipe ale țării pe anul 1969. Am fost plăcut impresionat de ambianța pe care o oferea sala Floreasca, cu 6 mese „Barna" de foarte bună calitate și cu o iluminație perfectă. Iată, deci — la prima vedere — cîteva elemente care puteau concura la reușita deplină a acestei importante competiții.

Dar, eșalonarea întrecerilor pe numai 4 zile a transformat concursul într-un adevărat maraton ping-pongistic, care a dus la prelungirea unor reuniuni pînă la ore tîrzii din noapte, obligînd jucătorii — în majoritate juniori — la eforturi neindicate. Pe de altă parte, acest program supraîncărcat nu a asigurat timpul necesar încălzirii la masa de joc — element uneori determinant în obținerea unui randament superior.

Peste aceste deficiențe am fi trecut poate mai ușor dacă pe parcursul concursului ni s-ar fi oferit întreceri de calitate care să ne refacă moralul lezat de ultimele confruntări pe plan intern.

Dar, din păcate, am asistat la cea mai slabă finală de campionat republican din ultimii ani, care ne-a reconfirmat linia descendentă urmată de tenisul de masă românesc în care satisfacții n-au mai reușit să ne aducă decît fetele. Și de data aceasta ele au fost cele care au constituit atracția nr. 1, prin participarea lor în cadrul echipelor masculine. Dacă în turul campionatului ne obișnuisem cu ideea victoriilor în serie ale Mariei Alexandru în întîlnirile cu băieții, de data asta am avut plăcerea să notăm o comportare la fel de bună și din partea tinerei Carmen Crișan, în fața căreia au trebuit să se încline mulți jucători de „prim rang". Dar suita acestor victorii a fost facilitată de maniera total necorespunzătoare în care s-au prezentat băieții noștri.

Cuvintele de laudă pe care le adresez lui Carmen Crișan pentru frumoasa ei comportare nu i se cuvin în nici un chip celeilalte componente a lotului feminin, Eleonora Mihalca. Nu mă gîndesc atît la rezultatele înregistrate, ci la modul în care ele au fost obținute. Pasivitatea în joc și nesiguranța în toate compartimentele sînt urmări firești ale unei lipse de continuitate în pregătire, obstacol greu de trecut în realizarea unor performanțe ridicate pe care le așteptăm de la această sportivă la europenele din aprilie 1970.

Dacă participarea unor jucătoare în competiția băieților este o măsură binevenită, nu pot fi de acord cu absența acestora din întrecerile feminine. Lipsa lui Mihalca, Crișan și Ivan de la startul actualului campionat național a diminuat mult interesul în jurul concursului feminin, unde Maria Alexandru nu a avut practic nici un obstacol care să o solicite cît de cît.

La băieți, deși titlul a revenit din nou formației CSM Cluj, doar echipa Politehnica București merită unele aprecieri, datorită rezultatelor obținute de componenții ei în fața unor sportivi mai bine cotați ca Giurgiucă, Negulescu, Doboși, Luchian, Sindeanu.

În general, însă, partidele masculine au fost de un nivel foarte scăzut, cu o uniformitate supărătoare a procedeelor tehnice, cu folosirea aproape în exclusivitate a contrelor insuficient dirijate spre părțile laterale, cu inexistența elementului decisiv din ambele părți.

Nu am văzut un joc combinativ cu trecerea din „tălat ascuțit" în contraatacuri fulgerătoare, nu am văzut un joc de mișcare cu acțiuni executate în viteză; cu schimbarea tacticii de joc în funcție de stilul adversarului, executarea unor lovituri de bază fiind greșit însușită, într-un cuvînt, nu am văzut un tenis de masă care să ne facă optimiști pentru viitoarele apariții ale băieților noștri în arena internațională.

Am plecat din sala Floreasca dezamăgit și mi-a fost imposibil să nu mă gîndesc la Campionatele republicane de acum cîțiva ani care, fiind o adevărată sărbătoare, ofereau multe, incomparabil mai multe, satisfacții.

Matei GANTNER
maestru al sportului

MAGDA BARTOȘ, CAMPIOANĂ MERITUOASĂ, DEȘI NEAȘTEPTATĂ

Desfășurate, parcă, sub influența lui Hitchcock, campionatele de scrimă ale juniorilor — mai bogate ca oricînd în „suspensuri" — au avut un final echivalent cu o cascadă de surprize. Ultima probă a competiției, întrecerea floretistelor, ne-a dat o campioană neașteptată, ea însăși surprinsă de acest rezultat pe care l-a stropit cu lacrimile bucuriei și pe care l-a meritat din plin. Este vorba despre Magda Bartoș, una din sîrguincioasele eleve ale antrenorului Tănase Mureșanu.

Succesul Magdei a fost, însă, ultima treaptă a cascadei de surprize amintită mai sus. Pînă a ajunge aici s-au înregistrat eliminări care au contrazis calculul hîrtiei cu o nebănuită frecvență. Așa se explică de ce nu vom întîlni în buchetul celor șase finaliste nici pe Eva Lenghel, nici pe Halchin, pe Draga, pe Lutchi, sau alte floretiste. Dar n-a fost de-ajuns această severă triere în rîndul concurentelor cu șanse de a figura printre finaliste...

...A început finala și, de-a lungul ei, spectatorii — mai numeroși decît în zilele anterioare — au arcuit sprîncenele a mirare văzînd că Adriana Moroșan nu obține decît două victorii, că încă o floretă constănțeană (Elena Pricop) ajunge să-și dispute, în baraj, cu Adriana medalia de bronz, că orădeanca Ecaterina Fenyes merge din victorie în victorie și nu cedează decît în fața noii campioane sau, în fine, că Suzana Saplontai nu reușește decît o victorie (asupra lui Moroșan!).

Iată, așadar, de ce clasamentul final arată astfel: 1. Magda Bartoș (Viitorul București) 5 v; 2. Ecaterina Fenyes (Crișul Oradea) 4 v; 3. Adriana Moroșan (Progresul București) 2 v d. b.; 4. Elena Pricop (Farul Constanța) 2 v d. b.; 5. Elisabeta Doară (Șc. sportivă București) 1 v; 6. Suzana Saplontai (Medicina Tg. Mureș) 1 v.

S. BONIFACIU

ZĂPADĂ ȘI CONCURSURI

(Urmare din pag. 1)

tă și duminică la Poiana Brașov, unde vor lua parte la primul lor concurs, dotat cu „Cupa Dinamo", organizat de clubul brașovean cu prilejul sărbătoririi a două decenii de activitate. Simbătă vor avea loc probele individuale: 15 km seniori, 5 km senioare, 5 km juniori și 3 km junioare. Duminică, ștafetele de fond și cea de biatlon.

La Vîrful cu Dor, schiorii probelor alpine se vor întrece într-un concurs dotat cu „Cupa Consiliului sindical al județului Prahova". Se va disputa un slalom special, la care și-au anunțat participarea cei mai buni specialiști ai genului din țară.

De altfel, prin intermediul telefonului am aflat că la cabana din apropierea vîrfului Furnica se găsesc deja antrenorii: **Gh. Roșculeț**, care lucrează cu lotul de seniori și cu sportivii de la Dinamo, **Cornel Tăbăraș**, cu lotul de juniori și cu schiorii de la clubul sportiv Sinaia, **Kurt Gohn**, cu lotul național de fete și cu sportivele de la Dinamo, precum și **Radu Scîrneci** cu lotul U.G.S.R.

După cum se remarcă, „lotul" antrenorilor de schi s-a îngroșat cu două proaspete achiziții: maeștrii sportului Cornel Tăbăraș și Kurt Gohn care au abandonat activitatea competițională.

LA 4 IANUARIE „CONCURSUL DE DESCHIDERE" A SEZONULUI

După „Criteriul primei zăpezi" de săptămîna trecută, și după cele două „Cupe" de simbătă și duminică, va urma tradiționala competiție organizată de Federația română de schi-bob: „Concursul de deschidere a sezonului", programat la 4 ianuarie.

Probele alpine se vor disputa la Predeal, iar fondul și săriturile la Poiana Brașov. Desigur, însă, comisiile județene vor lua măsuri pentru ca prima duminică a anului viitor să însemne startul sezonului în toate centrele montane.

ÎNCERCAȚI ȘI VĂ VEȚI CONVINGE!

CADOUL OFERIT CELOR DRAGI E MULT MAI FRUMOS, UTIL ȘI APRECIAT, CÎND ESTE ÎNSOȚIT DE UN ALMANAH!

NU UITAȚI!

LA TOATE CHIOȘCURILE DE DIFUZARE A PRESEI ȘI LA TUTUNGERII S-A PUS ÎN VÎNZARE UN BOGAT SORTIMENT DE ALMANAHURI 1970.

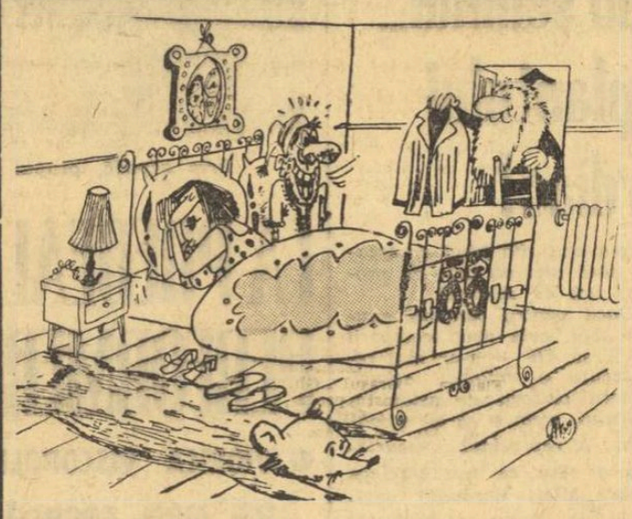

— URAAA! O PIJAMA NOUĂ DIN ȚESĂTURI DE BUMBAC...

(2929)

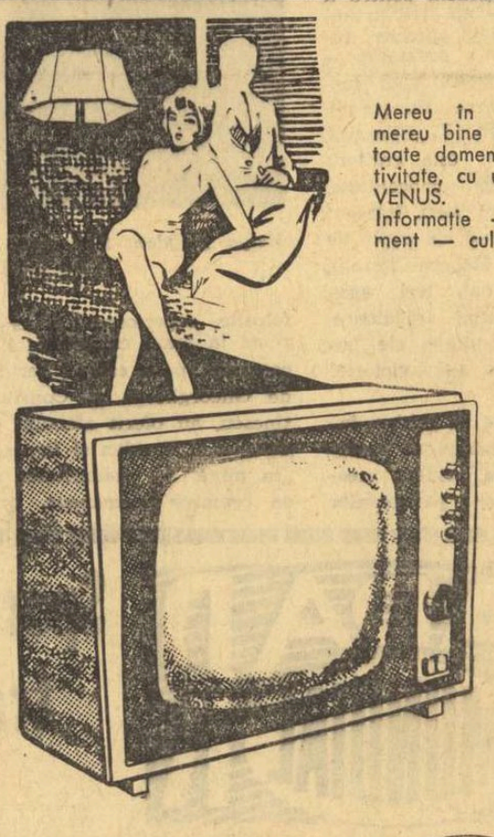

Mereu în actualitate, mereu bine informat în toate domeniile de activitate, cu un televizor VENUS.
Informație — divertisment — cultură.

TELEVIZORUL E·47·682 **Venus**

— Receptor multicanal, ecran cu diagonala de 47 cm, prezentat într-o elegantă casetă furniruită, cu o linie modernă asimetrică.
— Mare stabilitate în funcționare, imagine și sunet de calitate.
— Prețul este de **3 400 lei.** Se poate cumpăra și cu plata în 8—12 rate lunare, cu un **aconto** de numai **600 lei.**

(3256)

STEAUA FĂRĂ NUME?

„...Intr-un moment de intensă presiune la buturile noastre, a apărut în chip salvator, pasind la portar, a ieşit la primire pe post de fundaş stînga, cîţiva paşi cu balonul la picior, o deschidere în diagonală spre Grozea, vîrf dreapta avansat, Grozea a demarat — cursă pe aripă — centrare şi mingea îl găseşte, pe cine crezi, tocmai pe el, care jucase mingea pe tot terenul, de la poarta noastră la poarta adversă — un şut imparabil şi goalkeeper-ul polonez Kotzka este învins. 2—1 pentru echipa noastră olimpică în meciul cu naţionala Poloniei. Ce a făcut băiatul acesta în faza golului se explică la modul teoretic în cele mai selecte manuale de fotbal. Nu exagerez...".

— Ba, scuză-mă, dragă tovarăşe Mărdărescu, cred că exagerezi abuzînd de răbdarea cititorului, care este nerăbdător să afle cine este acest „EL", pe care îl elogiezi de o manieră atît de puţin obişnuită. Deci cine este persoana ?

— Persoana este jumătatea... siameză a lui Dobrin. „Doxar" ca Dobrin, pas de giscan, fente, după acelaşi tipar, care te... adorm, blond ca Dobrin, aceeaşi înălţime. O singură deosebire : e stîngaci natural. Cînd l-am văzut prima oară jucînd, am strigat „Evrika !".

(N.A. — În tot acest timp, antrenorul Mărdărescu... ocolea ritmat camera, golul de la Chorzow, amintit la începutul acestor rînduri, fiind pur şi simplu „pus în scenă" cu ajutorul meselor, birourilor şi al scaunelor).

— Deci, descoperirea se cheamă...

— Gavrilă Both. Primul fotbalist de rasă cu acest nume. O stea, deocamdată, fără nume.

Să nu-mi spuneţi mie Gil dacă băiatul acesta nu va apare peste cîteva luni foarte des în ziarele dv. !

★

După şocul reclamei antrenorului, iată-ne în tête à tête cu „steaua fără nume". La complexul sportiv „23 August", printre „stelele" în plină strălucire — Dumitrache, Dobrin, Dan, Lucescu, etc.

Stă ascuns într-un colţ, ca un pui de potîrniche speriat. Încep o discuţie cu el, dar întrebările mele se lovesc de o timiditate de şcolăriţă cu şort albastru.

— Îţi pare bine că ai fost chemat la „lotul mare" ?

— Cum să nu, domnule ! Este visul pe care mi-a fost frică să-l visez...

— ? !

— E ca şi cum aş fi cîştigat un premiu care depăşeşte de departe premiul cel mare al loteriei.

— Un... transatlantic la Loto central, de exemplu, nu ?

— Să ştiţi că aşa e.

— Spune-mi, Both, antrenorii zic că eşti o copie, la scară, a lui Dobrin. Ce părere ai ?

— Vor să mă încurajeze. Jucător care să facă cu mingea ceea ce face Dobrin n-am văzut încă pe nimeni în viaţa mea.

— Plecînd de la... Napoleon, care spunea că ultimul soldat poartă în raniţa sa bastonul de mareşal, te întreb deschis : tu crezi că vei ajunge un fotbalist despre care să se vorbească ?

— Visul meu este să ajung ca nea Dan, „mareşalul apărării", cum îi zic băieţii, să mă pupe într-o zi cînd am să marchez gol pentru echipa României. Atît. Atunci am să fiu cel mai fericit om din Satu Mare.

— Pentru fericirea asta, trebuie să lupţi, Both.

— Sînt învăţat cu lupta. În divizia B, un atacant trebuie să aibă curaj de cascador. Nimeni nu te iartă.

— Succes în „luptă" Both !

Marius POPESCU

Lotul tricolorilor a început pregătirile pentru Mexic. După cum puteţi remarca din alura lui Dan, Lucescu, Lupescu, Hălmăgeanu şi Răducanu, băieţii s-au lansat în marea cursă a vieţii lor cu toată hotărîrea Foto : V. BAGEAC

TURNEUL ECHIPEI NAŢIONALE ÎN AMERICA DE SUD

In urma vizitei efectuată ieri dimineaţă la sediul F.R. Fotbal, de către impresarul Elias Zacour, a fost definitivat turneul de iarnă al echipei naţionale a României.

Turneul se va desfăşura în America de Sud — în Brazilia şi Peru — după cum urmează : 25 ianuarie joc la Bello Horizonte ; 28 ianuarie — la Curitiba ; 31 ianuarie — la Santa Catarina ; 3 februarie 1970 — Porto Alegre cu Gremio ; 5 februarie 1970 — Porto Alegre cu Internazionale Porto Alegre ; 9 februarie 1970 — Lima (cu selecţionata Perului) ; 14—21 februarie 1970 — turneu la Rio de Janeiro ; participă : Vasco de Gama, Flamengo, echipele R. D. Germane şi României şi o formaţie de club din Ungaria sau Iugoslavia.

Plecarea din Rio de Janeiro spre patrie — în ziua de 22 februarie.

La cererea F.R. Fotbal, pentru a se asigura echipei reprezentative o pregătire de bază, s-a renunţat la programul iniţial în care erau prevăzute cîteva meciuri în Africa. De asemenea, turneul din Mexic nu poate avea loc întrucît contravine normelor F.I.F.A., potrivit cărora echipele finaliste la C.M. n-au voie să evolueze în ţara organizatoare pe perioada premergătoare desfăşurării turneului final.

REPREZENTATIVA OLIMPICĂ VA EVOLUA ÎN ISRAEL

Echipa olimpică a României va susţine în cursul lunii ianuarie două jocuri amicale în Israel. La 14 ianuarie, olimpicii români vor juca cu selecţionata Israelului (cea de a 16-a echipă calificată la turneul final din Mexic), iar la 19 sau 20 ianuarie (data n-a fost încă definitivată) vor evolua în compania selecţionatei de tineret a ţării gazdă.

BALONUL e ROTUND

LICEUL DE FOTBAL!

Sună bizar, poate, însă un asemenea liceu există la noi în ţară — şi l-am vizitat !

Dar mai întîi, pentru a risipi nedumeririle posibile, voi spune că un astfel de liceu nu se deosebeşte de celelalte sub raportul programei analitice şi al pregătirii teoretice, conferind aceleaşi drepturi ca oricare altul din cadrul învăţămîntului nostru de stat, însă pregătirea fizică este axată pe profilul jocului de fotbal.

Acest liceu experimental funcţionează începînd din toamna anului 1969 la Bacău, avînd ca îndrumători în materie sportivă pe profesorii Costică Anghelache (cunoscut fotbalist din trecut şi fostul meu elev de la Unirea Tricolor) şi Rus.

Recent am fost invitaţi de conducerea liceului pentru o întîlnire cu elevii, adepţi deopotrivă ai învăţămîntului şi ai balonului rotund. Am fost rugat să vorbesc elevilor, bineînţeles, despre jocul lor preferat, despre propria mea activitate de fotbalist, despre modul cum ne-am pregătit şi ne-am realizat, cei din generaţia mea, ca jucători, — lucruri pe care le-am povestit cu foarte multă plăcere.

Dar partea cea mai atrăgătoare a convorbirii a fost aceea cînd şcolarii lui Anghelache au început să pună probleme : devenind ei lectori şi eu elev. Am avut, la un moment dat, impresia că totul se petrece ca în acele interviuri în care întrebările sînt mai interesante decît răspunsurile...

Unele din aceste întrebări m-au pus în dificultate. Tinerii mei interlocutori dovedeau o bună informaţie generală privitoare la actualitatea din fotbalul românesc şi mondial, alături de o curiozitate şi o sete de cunoaştere cu totul remarcabile.

Spicuiesc numai cîteva dintre întrebările puse :

— care vor fi primele trei clasate în campionatul mondial din Mexic ?

— cine este, în momentul de faţă, cel mai bun jucător pe care îl avem ?

— pe cine îl consider ca fiind drept cel mai mare jucător român al tuturor timpurilor ?

Conversaţia acestor adolescenţi, modul de a pune chestiunile, de a formula întrebări sau a exprima unele idei, vădesc ascuţime de spirit, sinceritate şi pasiune pentru jocul de fotbal.

La despărţire, tinerii mei prieteni mi-au înmînat cartea lui Irving Stone : „Agonie şi Extaz" cu o frumoasă dedicaţie... **„din partea elevilor primului liceu de fotbal din ţară"**, purtînd peste 50 de semnături.

Crearea unui liceu de fotbal mi se pare un lucru ieşit din comun, o iniţiativă oficială de mare semnificaţie.

Dorim succes deplin experienţei, un debut fericit primului nostru liceu de fotbal, pentru ca ideea să nu se piardă după un atît de promiţător început, sau să rămînă izolată într-un perimetru de peisaj moldovenesc.

După modelul băcăuan ar putea să răsară şi alte licee cu acelaşi profil în cît mai multe oraşe din ţară, mai ales dacă această primă şi curajoasă încercare va duce — cum credem — la bune rezultate.

Baza de masă a fotbalului poate găsi în aceste şcoli o sursă admirabilă de dezvoltare, într-o perioadă cînd în foarte multe ţări se duce o politică activă în direcţia ridicării la un nivel cît mai înalt a celui mai popular sport din lume.

Vremea cînd jucătorii din campionatul primei divizii se spălau la pompa de apă după meci, iar elevii îşi toceau pantofii în antrenamentele lor clandestine de pe maidan, aparţine trecutului plin de un anumit romantism, dar care nu trebuie să se reîntoarcă niciodată.

Din punct de vedere sportiv trăim, incontestabil, într-un „secol al fotbalului", şi trebuie să fim şi aici în primele rînduri cu ţările cele mai avansate, aşa cum sîntem în tehnică, în ştiinţe şi arte, în toate domeniile de afirmare a spiritului omenesc şi a virtuţilor noastre ca popor.

Recitind dedicaţia, mă gîndesc că, poate, peste nu prea mulţi ani, unele din aceste nume caligrafiate cu emoţie ar putea deveni autografe de jucători faimoşi şi purtători ai tricoului naţional în viitoarele mari întîlniri de pe continent !

Să-i reţinem, oricum, printre candidaţii la glorie, pe Mircea Dănilă, Teodor Botez, Gigel Şerban, Marinică Scîntee, Costel Axinte, Ion Stănuş, Doru Oros, Niculae Prisecaru, Adrian Chiru, cîţiva numai dintre numeroşii elevi ai lui Costică Anghelache şi Rus, profesorii de specialitate ai primului liceu de fotbal din ţara noastră...

Petre STEINBACH

fotbal

CONSTELAŢIA MEXICANĂ

11. R. F. a GERMANIEI : un „11" cu o configuraţie aparte (1 portar, 9 apărători... şi Gerd Müller atacant)

● De la marea surpriză din 1954, prezenţe remarcabile în C. M. ● Caracteristicile formaţiei ● Bekenbauer pe post de „libero"

Din 1954, de cînd soccerul vest-german este prezent în turneele finale ale campionatului mondial de fotbal, jucătorii săi au lăsat, mereu, o bună impresie. În Elveţia, în 1954, formaţia antrenată de Sepp Herberger a cucerit primul loc şi performanţa aceasta a uimit, pe atunci, întreaga opinie sportivă mondială. Într-adevăr, printre candidatele la titlul suprem se numărau, în acea ediţie, o serie de formaţii cu o faimă bine stabilită : Ungaria, Uruguay, Braziliа. Şi iată că, după ce echipa Ungariei o învinsese, în serii, cu 8—3, selecţionata vest-germană reuşeşte, totuşi, să se califice mai departe, deoarece cîştigă meciul de baraj cu Turcia (7—2). În sferturile de finală, elimină redutabila reprezentativă a Iugoslaviei (2—0), iar în etapa următoare îi întrece pe austrieci cu 6—1, calificîndu-se pentru marea finală în care a întîlnit echipa Ungariei. Posedînd o excelentă pregătire fizică, o tactică adecvată de joc, echipa lui Herberger cîştigă finala cu 3—2. Iată „11"-le victorios de la Berna : Turek — Posipal, Kohlmayer, Eckel, Liebrich, Mai, Rahn, Morlock, O. Walter, F. Walter, Schäfer.

La următoarea ediţie a C.M. (1958 — Suedia), echipa R.F.G. obţine un rezultat bun, clasîndu-se pe locul 4. Patru ani mai tîrziu, în Chile, reprezentativa vest-germană se califică în sferturi de finală, unde este eliminată cu 1—0 de Iugoslavia. În fine, în 1966, la C.M. din Anglia, selecţionata R.F.G. se califică în finala competiţiei pierzînd, după o luptă dramatică, care a necesitat prelungiri, cu 4—2, în faţa echipei ţării gazdă.

GRUPA A VII-A

Austria — Cipru 7—1, Austria — R.F.G. 0—2, Scoţia — Austria 2—1, Cipru — R.F.G. 0—1, Cipru — Scoţia 0—5, Scoţia — R.F.G. 1—1, Cipru — Austria 1—2, R.F.G. — Austria 1—0, Scoţia — Cipru 8—0, R.F.G. — Cipru 12—0, R.F.G. — Scoţia 3—2, Austria — Scoţia 2—0.

CLASAMENT

1. R. F. a Germaniei	**6**	**5**	**1**	**0**	**20—3**	**11**
2. Scoţia	**6**	**3**	**1**	**1**	**18—7**	**7**
3. Austria	**6**	**3**	**0**	**3**	**12—7**	**6**
4. Cipru	**6**	**0**	**0**	**6**	**2—35**	**0**

Drumul spre Mexic, în actuala ediţie a C.M., nu a fost prea uşor pentru formaţia pregătită de Helmut Schön. În primul meci, echipa şi-a asigurat două puncte cîştigînd cu 2—0 meciul de la Viena, cu Austria. A urmat, apoi, marea piatră de încercare : partida cu Scoţia, la Glasgow. Vest-germanii au condus cu 1—0, dar, în final, gazdele au egalat (1—1). Pentru partida revanşă, echipa R.F. a Germaniei nu avea nevoie decît de un singur punct, dar la Hamburg ea a învins cu 3—2 formaţia Scoţiei, asigurîndu-şi, astfel, calificarea.

Un merit deosebit în obţinerea acestei formanţe revine înaintaşului Gerd Müller, care a marcat goluri hotărîtoare în meciurile din preliminarii. La Nicosia, el a înscris, în ultimul minut de joc, golul victoriei în meciul cu Cipru ; la Glasgow, a marcat primul punct, iar la Viena pe cel de-al doilea !

În jocurile preliminare a fost întrebuinţat următorul lot (în paranteză : clubul, vîrsta şi prezenţele în „naţională") :

PORTARI : Josef Maier (Bayern München — 24 ani — 18), Horst Wolter (Eintr. Braunschweig — 27 ani — 11) ;

FUNDAŞI : Hans-Hubert Vogts (Borussia Mönchengladbach — 23 ani — 20), Horst-Dieter Höttges (Werder Bremen — 26 ani — 37), Karl-Heinz Schnellinger (Milan — 30 ani — 38), Bernd Patzke (Hertha B.S.C. — 26 ani — 18), Willi Schulz (Hamburger S.V. — 31 ani — 61), Klaus Fichtel (Schalke 04 — 25 ani — 12), Max Lorenz (Eintracht Braunschweig — 30 ani — 17), Wolfgang Weber (F.C. Köln — 25 ani — 34), Franz Beckenbauer (Bayern München — 24 ani — 35), Ludwig Müller (Bor. Mönchengladbach — 28 ani — 6) ;

MIJLOCAŞI : Helmut Haller (Juventus Torino — 30 ani — 30), Wolfgang Overath (F.C. Köln — 26 ani — 46), Günter Netzer (Bor. Mönchengladbach — 25 ani — 13), Reinhard Libuda (Schalke 04 — 26 ani — 13) ;

ÎNAINTAŞI : Uwe Seeler (Hamburger S.V. — 33 ani — 62), Gerhard Müller (Bayern München — 24 ani — 15), Siegfried Held (Borussia Dortmund — 27 ani — 26), Bernd Dörfel (Eintr. Braunschweig — 25 ani — 15), Erich Maas (Eintracht Braunschweig — 29 ani — 2).

Caracteristicile acestei echipe se pot concretiza în două puncte :

1. Disciplina jucătorilor şi aplicarea corectă a tacticii de joc prescrisă de antrenor ;

2. O excelentă apărare.

Antrenorul Schön îmi spunea, recent, că echipa naţională a R.F. a Germaniei este una dintre formaţiile cu cele mai bune apărări din lume. Şi antrenorul Schön exemplifica cele spuse arătîndu-mi că începînd din 1966, în cele 28 de jocuri susţinute, echipa antrenată de el a primit doar 18 goluri. Nici atacul nu s-a arătat deficitar. În aceste partide au fost marcate nu mai puţin de 59 de goluri. Dar linia ofensivă trăieşte mai mult printr-un singur jucător. El este „tunarul" Gerd Müller, care a înscris 18 goluri în numai 15 meciuri internaţionale ! În R.F.G. se afirmă — în glumă — că tactica echipei reprezentative este cît se poate de simplă : un portar, 9 jucători în apărare şi... Gerd Müller în atac ! Un pic de adevăr există în această observaţie a iubitorilor de fotbal. Ea exprimă o realitate pentru că, la ora actuală, în afară de Müller, nu există nici un atacant de valoare, ceea ce nu se poate spune despre apărare, care este punctul forte al echipei. Uwe Seeler se află la o vîrstă care-l determină să zică, încet-încet, adio fotbalului. În schimb, unii mijlocaşi sînt în plină afirmare (Libuda), ca şi fundaşul ofensiv (Fichtel). Poate că avînd în vedere calităţile lor ofensive, Schön îi va lansa în linia de atac. Cît despre Beckenbauer, îmi voi permite să dezvălui de pe acum un mic secret : el va fi utilizat în echipă pe post de „libero".

Wolfgang THIEL
(S.I.D. — Düsseldorf)

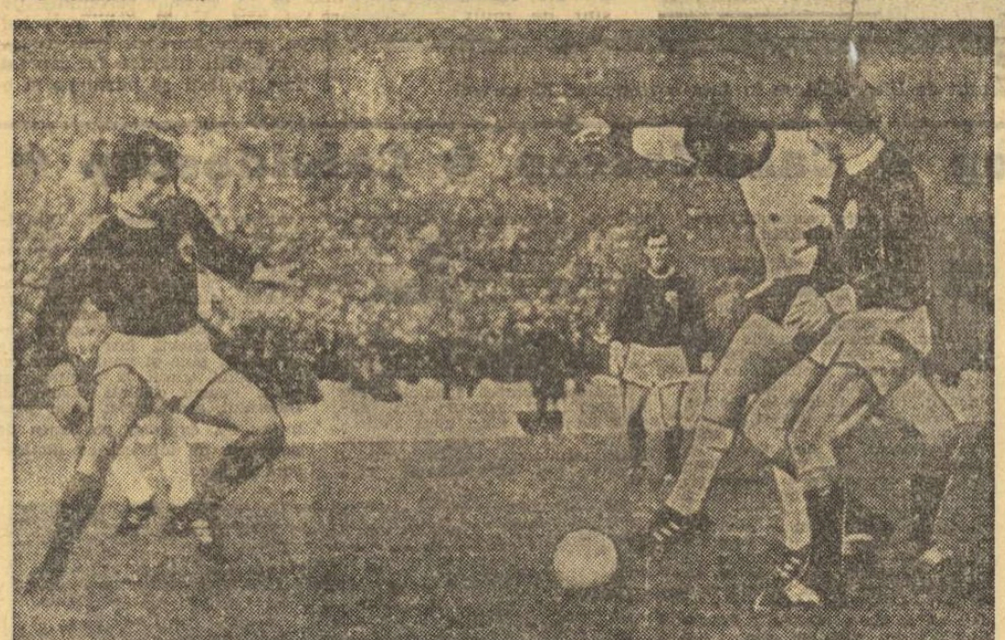

Deşi jenat de un adversar, Gerd Müller a reuşit să introducă mingea în poarta scoţienilor, la Glasgow.

MITROI SE REÎNTOARCE LA RAPID

Componenţii echipei ploieştene **Petrolul** se află cu toţii în concediu, începînd din ziua de 12 decembrie. Jucătorii **Bădin, Moraru, Dincuţă şi Grozea** au profitat de această vacanţă plecînd la Tuşnad-Băi, pentru o „cură" de 12 zile. În ziua de 15 ianuarie toţi jucătorii se vor reîntîlni la club, pentru a efectua o primă perioadă de pregătire de 6 zile, în care sînt incluse controlul medical şi readaptarea la efort. În continuare, petroliştii vor pleca la Sinaia, în perioada 12—25 ianuarie, pentru „ozonificare" şi „încărcarea acumulatorilor" în vederea returului campionatului.

Din lotul Petrolului va pleca jucătorul **P. Mitroi**, care şi-a manifestat dorinţa de a se reîntoarce la clubul Rapid (de unde a fost împrumutat) şi căruia clubul petrolist i-a satisfăcut cererea, acordîndu-i dezlegare.

DINAMO BACĂU VA EFECTUA UN TURNEU ÎN LIBAN

În aceste zile, Dinamo Bacău continuă antrenamentele. Lucru, de altfel, foarte normal dacă ne gîndim că, acum, lui Dinamo Bacău îi surîde calificarea în sferturile de finală ale unei competiţii europene, performanţă încă nerealizată de vreo echipă românească. Duminică 28 decembrie băcăuanii urmează să plece într-un turneu de 3—4 jocuri în Liban, unde antrenorul Neagu va putea să-şi urmărească elevii jucînd în condiţii mult mai bune decît cele din ţară.

În ziua de 6 ianuarie, dinamoviştii se vor întoarce acasă, unde vor efectua o ultimă săptămînă de antrenamente înainte de meciul devenit decisiv pentru ei — returul cu Kilmarnock (13 ianuarie) — care va autoriza, sperăm cu toţii, pe Dinamo Bacău să treacă în cel de-al IV-lea tur al **„Cupei europene a tîrgurilor"**.

Meciul bilateral dintre echipele masculine ale Bulgariei şi României, desfăşurat la finele săptămînii trecute la Sofia, a încheiat anul competiţional 1969 al gimnaştilor noştri fruntaşi. Un an marcat de „debutul balcanic" (care a adus frumoase satisfacţii sportivilor români), anul europenelor (Rodica Apăteanu a ocupat de două ori locul 5 la Landskrona, în timp ce băieţii nu s-au prea văzut la Varşovia), anul care a consacrat o nouă speranţă olimpică (Elisabeta Turcu — medalie de aur la sărituri la Moscova), a relansat gimnastica noastră modernă în arena mondială şi a prilejuit reluarea meciurilor bilaterale dintre echipele feminine ale României şi Cehoslovaciei.

Amplă trecere în revistă a forţelor de care dispune gimnastica noastră, „Cupa federaţiei" şi finala campionatului naţional pentru maeştre şi maeştri a confirmat, în linii generale, atît progresele înregistrate cît şi stăbiciunile existente încă în acest sport. De aceea, revenim asupra competiţiei desfăşurată la Timişoara, subliniind — pe lîngă problemele abordate de colaboratoarea noastră Elena Leuşteanu — acele aspecte, care ni se par a fi cele mai interesante şi cu forţă de înrîurire asupra ansamblului gimnasticii noastre.

CÎTEVA CUVINTE DESPRE ANTRENORI

Spre deosebire de multe alte sporturi, clasamentele în gimnastică sînt foarte complicate, iar buletinul unei finale de campionat este întotdeauna foarte încărcat. Multe nume, multe cifre, clasamente, medaliaţi etc. Niciodată însă într-un asemenea buletin nu veţi găsi numele celor care, de regulă, au un rol decisiv la descoperirea şi formarea unui sportiv, la desăvîrşirea măiestriei lui. Aceştia sînt o ştim atît de bine, antrenorii, cei care „asistînd" pe sportivi de sute şi mii de ori (fie la antrenamente, fie în concursuri) tremură de fiecare dată la momentele „cheie" ale exerciţiului, pentru că cea mai mică neatenţie sau imprecizie a sportivului poate duce, în gimnastică, la o situaţie extrem de periculoasă. Şi cum sportivul mai „uită", după o execuţie foarte bună, să se îndrepte spre locul unde se află antrenorul său, vom consacra mai întîi cîteva rînduri celor mai destoinici dintre antrenorii ce s-au dedicat gimnasticii. O facem cu convingerea că le merită cu prisosinţă şi că, poate, exemplul lor îi va stimula şi pe alţii.

Am avut prilejul să ne referim, în cronica noastră, la soţii Marina şi Mircea Bibire. Într-adevăr, li se cuvenea locul prim. Cu o exemplară modestie, cu pricepere, cu pasiune şi perseverenţă (deşi nu au beneficiat întotdeauna de cele mai bune condiţii), aceşti doi profesori dau, an de an, gimnaste valoroase. Cel mai bun „produs" al lor — Felicia Dornea, campioană de juniori în 1969, campioană de senioare la sărituri şi, ceea ce este poate cel mai important, „gimnasta care vine". Prezenţa Mariei Mocanu între fruntaşele categ. I şi a multor alţor gimnaste băcăuane pe primele locuri la celelalte categorii este cea mai elocventă dovadă că gimnastica deţine o poziţie forte la Dinamo Bacău şi ar trebui să se bucure de cea mai mare atenţie din partea clubului.

Am văzut-o pe profesoara Elena Sima bucurîndu-se ca un copil pentru succesul Liei Ceampelea, pentru medalia de campioană a Olgăi Ştefan, pentru evoluţia Elisabetei Turcu. Este adevărat, cu unele din aceste sportive antrenoarea ploieşteancă n-a mai lucrat în ultimul timp. Bucuria ei ţinea însă de acel sentiment de a fi fost prima care le-a călăuzit paşii şi le-a învăţat primele mişcări dificile ale gimnasticii. Iar faptul că alte gimnaste de la Petrolul „ameninţă" treptele superioare ale măiestriei (Daniela Brezan, de pildă), vorbeşte de la sine despre munca acestei antrenoare. Sîntem siguri că colaborarea ei cu profesorul George Chiose, transferat de curînd la Ploieşti, va fi foarte fructuoasă şi se va concretiza în noi elemente valoroase pentru gimnastica noastră.

Judeţul Timiş, se spune, a dat-o pe Alina Goreac. De acord, dar să nu uităm că, ani de zile, de Alina s-a ocupat prof. Tatiana Isar. În măiestria de azi a Alinei (mai ridicată de la an la an) a investit şi prof. Isar o apreciabilă cantitate de efort şi pricepere şi e bine să n-o uităm, chiar dacă azi antrenoarea lucrează cu alte tinere, la Liceul de gimnastică din Oraşul Gh. Gheorghiu-Dej. Fiindcă vorbim de judeţul Timiş, să amintim că din Timişoara provin alţi doi înimoşi antrenori, ce par a fi decişi să ne dea gimnaste valoroase în anii viitori. I-am numit pe profesorii Maria Raicu (zeloasa antrenoare a Miei Variu) şi Norbert Kuhn, ale cărui eleve, îndeosebi Ştefania Bacos şi Rodica Secoşan, sînt capabile de mult mai mult decît ne-au arătat la întrecerile de la Timişoara.

Sînt remarcabile progresele pe care le-au făcut în ultimul timp Anca Grigoraş şi Ileana Coman, maestre în toată puterea cuvîntului azi, şi este o obligaţie pentru noi să amintim că gimnastele de la asociaţia sportivă Flacăra Oraşul Gh. Gheorghiu-Dej au fost pregătite pînă în toamna acestui an de antrenorul Marcel Duncan, stabilit acum la Galaţi, cu planuri certe de a înfiinţa şi lansa un nou şi puternic centru de gimnastică.

În fine, să menţionăm că de pregătirea gimnastelor Elena Ceampelea şi Alina Goreac s-a ocupat în ultimul timp antrenorul Nicolae Covaci, străduindu-se să-şi împartă cît mai raţional timpul între I.C.H.F. şi munca la lot, iar cu Elisabeta Turcu lucrează de mai bine de un an prof. Gheorghe Gorgoi.

DUELUL DINAMO—STEAUA DEVINE TOT MAI INTERESANT

Disputa tradiţională (indirectă la Timişoara, pentru că nu a fost vorba de o întrecere pe echipe) dintre cele mai puternice cluburi bucureştene s-a încheiat de data aceasta cu un succes net al gimnaştilor de la Steaua. Este adevărat, dinamoviştii au fost lipsiţi de două dintre piesele lor de bază, Gheorghe Păunescu şi Gheorghe Tohăneanu, ceea ce, evident, a cîntărit greu, în balanţă. Dar, forma excelentă pe care a atins-o Petre Mihaiuc la roase, dar — pe lîngă indisponibilităţile amintite — e de remarcat că Nicolae Oprescu este încă „necopt" pentru categoria maeştri, Ludovic Buh, om extrem de muncitor, a ratat cîteva exerciţii după care n-a mai avut forţa morală să înfrunte toate dificultăţile concursului, iar Constantin Bălan mai are de muncit mult pentru a-i ajunge pe colegii săi.

O PREZENŢĂ AGREABILĂ

Prezenţa gimnasticii moderne într-un concurs de „sportivă" întregeşte întotdeauna frumuseţea şi valoarea spectacolului sportiv. Iar „Cupa federaţiei" ne-a confirmat, o dată în plus, această opinie, în primul rînd prin evoluţia maestrelor noastre de renume. Atît campioana ţării, Iulia Zaharia, cît şi cea mai bine clasată la mondiale dintre sportivele noastre, Victoria Vilcu, au probat din nou valoarea ridicată pe care ele au atins-o. Păcat că o maestră reputată, care putea să aibă încă un cuvînt în gimnastica noastră modernă, a abandonat prematur activitatea competiţională. Ne referim la fosta campioană Livia Grama. Am încercat însă un sentiment de satisfacţie văzînd că „din mîinile" ei apare o nouă maestră Sabina Şerbănescu. Alături de Ileana Nicolae şi Maria Preda, eleva Liviei Grama promite să devină una din speranţele noastre pentru viitoarele mari concursuri. Nu numai la ansamblu, dar şi la individual !

Şi poate că nivelul concursului de gimnastică modernă ar fi fost şi mai ridicat dacă perioada la care este programată această întrecere n-ar crea unele dificultăţi gimnastelor fruntaşe. Într-adevăr, începînd din luna octombrie, sportivele trec la învăţarea noilor exerciţii (impuse şi liber alese), iar în luna decembrie nu se poate vorbi de o însuşire care să le permită să apară în concursuri oficiale. Deci, pentru „Cupa federaţiei" gimnastele sînt obligate să reia exerciţiile abandonate. Ceea ce, să recunoaştem, nu e atît de uşor...

Constantin MACOVEI

FINAL DE SEZON

Întrecerile de la Timişoara au evidenţiat plusurile şi minusurile gimnasticii noastre

F.R. Gimnastică a stabilit că în perioada 1—31 ianuarie 1970 se pot efectua transferări. Cererile vor fi discutate în prima şedinţă pe luna februarie a biroului federal.

TRAGERILE REVELIONULUI 1970!

Ne aflăm în plină vînzare a biletelor pentru concursul Pronoexpres al Revelionului din 1 ianuarie 1970. Mîine se pun în vînzare şi biletele pentru tragerea LOTO a Revelionului din 2 ianuarie 1970.

Tradiţionalele trageri ale Revelionului oferă participanţilor premii de mare atracţie ! excursii în Mexic — cu prilejul Campionatului mondial de fotbal 1970 — în Japonia („EXPO '70"), Italia, Turul Austriei, Belgrad — Budapesta — Sofia, „Turul Bulgariei" şi „Nisipurile de Aur", autoturisme DACIA 1300, DACIA 1100, MOSKVICI 408 cu 4 faruri şi radio, SKODA 1000 M.B., TRABANT 601 şi numeroase premii în bani.

Nu uitaţi, participînd cu mai multe bilete aveţi mai multe şanse de cîştig.

NUMERELE EXTRASE LA CONCURSUL PRONOEXPRES NR. 52 DIN 24 DECEMBRIE 1969

Extragerea I : 25 17 21 6 26 34. Fond de premii : 287 339 lei.

Extragerea a II-a : 26 5 6 11 30 31 41. Fond de premii : 247 544 lei.

Plata premiilor pentru acest concurs se va face astfel : **În Capitală** — începînd de la 3 ianuarie 1970, pînă la 7 februarie 1970 inclusiv ; **În ţară** — de la 5 ianuarie 1970, pînă la 7 februarie 1970 inclusiv.

PREMIILE TRAGERII LOTO DIN 19 DECEMBRIE 1969

Extragerea I : categ. a II-a : 3,5 variante a 29 570 lei ; a III-a : 166,25 var. a 778 lei ; a IV-a : 408,45 a 317 lei ; a V-a : 831,50 a 187 lei.

Extragerea a II-a : categ. A : 1 variantă a 75 117 lei ; categ. B : 1,5 variante a 50 078 lei ; categ. C : 3,25 a 23 113 lei ; categ. D : 581,95 a 100 lei.

Cîştigătorii autoturismelor de la tragerea excepţională Loto din 9 decembrie 1969, oferite prin tragere la sorţi la categoria a VIII-a : Mateescu Traian din Craiova şi un bilet colectiv nr. 20202 din Galaţi cîte o Dacia 1100; Czukli Iozef din comuna Livada, judeţul Satu-Mare, un autoturism Moskvici 408 ; Neagu Georgeta din Galaţi, Skoda 1000 MB şi Cerdac Ştefan din Bucureşti, Trabant 601.

MINISTERUL ÎNVĂŢĂMÎNTULUI
INSTITUTUL DE EDUCAŢIE FIZICĂ ŞI SPORT
Bucureşti

ANUNŢĂ

Se aduce la cunoştinţa absolvenţilor Institutului de educaţie fizică şi sport, care au dreptul să susţină examenul de diplomă în sesiunea din iarnă, că acest examen va avea loc în perioada 31.I—5.II.1970.

Înscrierea la examenul de diplomă se face o dată cu depunerea lucrării, pînă la data de 10.I.1970, orele 10.

Informaţii suplimentare se pot obţine zilnic între orele 12—14 la secretariatul institutului, telefon 3144 40.

sportul în lume

UN AN DE TENIS

(Urmare din pag. I)

și gazetari, prezenți la Wimbledon, ne dau dreptate.

Ne concentrăm mai mult asupra pregătirilor pentru următorul meci de „Cupa Davis", finala zonală a grupei B. Trebuia să jucăm la București cu echipa U.R.S.S., un adversar incomod chiar pe terenul nostru. Un Metreveli foarte bine cotat, un Lejus abia întors după trei luni de jocuri în Australia, un Lihaciov periculos în dublu și — în fine — binecunoscuta dîrzenie a sovieticilor, care disputau, pentru a doua oară în carieră, o finală de zonă, iată obstacole ce trebuiau trecute pentru a fructifica succesul din turul precedent.

Pînă atunci, am avut ca eșcală tradiționalele campionate nordice, la Baastad (Suedia). Aci obținem două confirmări foarte prețioase : eu îl înving din nou pe Orantes, ajungînd în finala turneului, iar dublul nostru cîștigă în fața lui Santana-Orantes. Indicații că rezultatul de la Valencia nu fusese o lovitură a hazardului !

★

Zile de iulie. Arena Progresul. Mult așteptatul meci cu echipa sovietică trebuia să fie o probă de maturitate. Și pe care o trecem perfect !

2—0 după prima zi. L-am învins pe Tomas Lejus, după ce i-am închis toate porțile de acces spre o inițiativă eficientă. Iar Ilie, cu jocul său rapid, îl macină literalmente pe Metreveli, care se resimte apoi și în jocul de dublu. Publicul bucureștean aflase însă, din cronicile apărute în „Sportul" asupra semifinalei de la Valencia, că un dublu se poate întoarce cînd nu te aștepți. Și acum am avut greutăți, poate din cauză că noi, cei doi, nu ne-am înțeles prea bine în unele momente. Sau, poate, Lihaciov a fost chiar atît de tare în acest joc ? Cîștigăm pînă la urmă și din nou sîntem calificați după trei zile de joc. Pentru prima oară în istoria tenisului nostru, echipa țării pășește în faza interzonală a „Cupei Davis".

Acum, priveam din nou cu îngrijorare tabloul competiției. Nu pentru etapa imediat următoare unde — în semifinala interzone — trebuia, cu orice preț, să învingem India, la București. Dar ce va fi în finală ? Fiindcă, acum, a te gîndi la finala interzonală nu mai reprezenta un vis îndepărtat. Pe cealaltă parte a tabloului, Anglia profita de aceste curiozități enorme ale regulamentului „Cupei Davis", disputînd al treilea meci consecutiv acasă, pe gazon. Iar dacă avea să cîștige în fața Braziliei, trebuia să joace cu noi, tot acasă...

Ne însenînează gîndurile un nou rezultat frumos al lui Iliuță. Cîștigă în fața lui Manuel Santana, pe teren spaniol, în finala turneului de la Coruna. Din nou opinia publică trebuie să șteargă cu buretele toate afirmațiile care se făcuseră, că doar norocul ne aruncase înainte, în întîlnirea-șoc de la Valencia.

Semifinalele interzonale dau cîștig de cauză gazdelor : România—India 4—0, Anglia—Brazilia 3—2... Dacă noi ne-am făcut datoria în meciul de la București, pentru englezi mai trebuie adăugat ceva. Mai exact pentru surprinzătorul Graham Stilwell, omul care reușise să întoarcă un rezultat în favoarea echipei sale, egalînd (de la 1—2) printr-o mare victorie la brazilianul Koch. Apoi Cox definitiva scorul, învingîndu-l pe Mandarino.

E clar, trebuie să mergem din nou la Wimbledon, acolo unde nu ne prea place, pe gazonul său atît de îmbietor și plin de primejdii pentru picioarele noastre. Dar jucăm finala inter-zone !

(Va urma)

Iliuță, mîndru de cupa ce i-a răpit-o lui Santana, în finala turneului de la Coruna

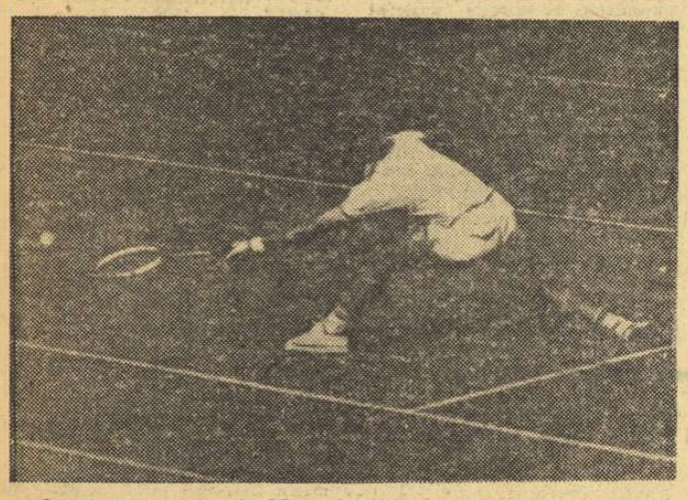

Orantes, supranumit Manuel al II-lea, încearcă să ajungă la un „stop" pus cu măiestrie de Țiriac.

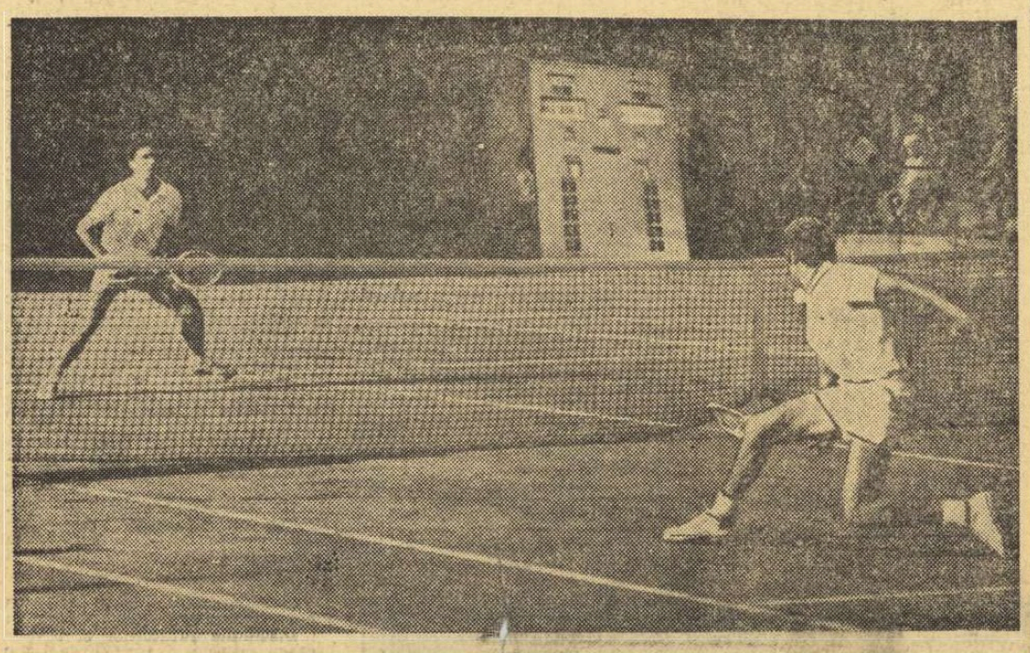

Un vole „de artist" executat de Ilie Năstase în fața sovieticului Metreveli

Trimisul nostru special, THEO MACARSCHI, transmite:

INTERES DEOSEBIT PENTRU ÎNTÎLNIRILE DE TENIS BUDAPESTA — BUCUREȘTI

BUDAPESTA, 24 (prin telefon). Lotul tenismanilor bucureșteni, alcătuit din Ilie Năstase, Petre Mărmureanu, Sever Dron, Ion Santei, avînd ca antrenor pe Gheorghe Cobzuc, conducător fiind Arnulf Schmidt, a sosit miercuri spre ora prînzului, cu avionul, în capitala Ungariei. Sportivii români s-au bucurat de o primire foarte frumoasă, în special primul tenisman al României, Năstase, polarizînd atenția amabililor gazde, care așteaptă cu interes întîlnirile. La hotelul „Sport" unde locuiesc oaspeții, oficialitățile sportive budapestane le-au oferit buteli cu renumitul vin de Tokay și alte cadouri. Apoi, după o scurtă odihnă, cei patru jucători români au făcut un antrenament de două ore în sala care va găzdui întrecerile dintre selecționatele celor două capitale. Terenul pe care se va juca este acoperit cu zgură, iar de jur împrejur au fost instalate tribune unde vor putea lua loc vreo 1 000 de spectatori.

Tot miercuri a avut loc și ședința tehnică. Cu acest prilej s-a stabilit ca în cele trei zile de concurs, vineri, simbătă și duminică, să aibă loc două întîlniri, între reprezentativele A și B ale Budapestei și Bucureștiului. Echipele vor avea următoarea componență : **Budapesta A** : Geza Varga, Szabolcs Baranyi ; **B** : Robert Machan și Bertalon Csokonai. Cunoscutul jucător maghiar Gulyas nu va juca, întrucît, chiar în cursul zilei de joi, el va pleca în India unde va participa la o serie de turnee.

Formațiile Bucureștiului vor cuprinde pe Ilie Năstase și Petre Mărmureanu (echipa A), iar Sever Dron și Ion Santei vor evolua în echipa secundă. În privința cuplurilor, s-a căzut de acord ca ele să cuprindă pe oricare dintre jucătorii echipelor A și B.

TEMPERAMENTE ȘI STILURI DIFERITE DE LUPTĂ PE RINGUL DIN LODZ

● În R.D.G.: inițierea în box, la 10 ani! ● Școala poloneză rămîne, totuși, școală ● Cînd cubanezii vor fi bine pregătiți fizic !...

Turneul speranțelor olimpice, la care asistasem timp de o săptămînă, se încheiase. Într-o sală mare, aflată la etajul I al Palatului Sporturilor din Lodz, pugiliștii din cele 9 țări care luptaseră aprig pentru locuri fruntașe s-au reunit acum la un banchet de adio. Nu mai erau adversari. Ciocneau pahare cu bere și-și urau succese pe mai departe. Privindu-i, simțeam că atît învingătorii cît și învinșii se bucurau că terminaseră acest greu turneu.

Maratonul pugilistic de la Lodz a constituit — fără îndoială — o confruntare interesantă, dificilă, el dîndune prilejul să vedem boxeri cu temperamente, stiluri de luptă și bagaj de cunoștințe tehnice diferite. Ce ne-a impresionat mai mult la acești tineri ? Sovieticii, de pildă, ni s-au părut cei mai completi pugiliști. Ei au știut să ducă lupta la toate cele trei distanțe, pregătindu-și foarte bine atacul. Rișkiev, Bagdasarov, Klimanov (ca să nu ne referim decît la ei) au plasat lovituri variate, decisive, cîștigînd multe meciuri înainte de limită. Ei au luat încă din primul minut de luptă inițiativa, o inițiativă **gîndită**, subordonată unui scop tactic. De altfel, evoluția boxerilor sovietici nu ne-a surprins, cunoscută fiind valoarea pugiliștilor din această țară.

Ne-a surprins, în schimb, remarcabilul salt înregistrat de echipa R. D. Germane. Arbitrul Rasch (R.D.G.) ne spunea că comportarea remarcabilă a boxerilor din țara sa se datorește **muncii metodice** duse de federație, de ani de zile, pentru ridicarea clasei sportului cu mănuși. Tinerii sînt inițiați aci în tainele boxului, **încă de la vîrsta de 10 ani** (la noi, învățarea începe la 14—15 ani), astfel că atunci cînd sînt înscriși în competiții, ei beneficiază de un bagaj tehnic superior, dovedind și maturitate în gîndirea tactică. Toate speranțele boxului din R.D.G. pe care le-am văzut la Lodz au un stagiu de 8—9 ani în acest sport.

Și de data aceasta, boxerii polonezi s-au prezentat pregătiți în mod necorespunzător. Deși antrenorii au înscris în turneu două garnituri, doar cîțiva pugiliști au dovedit că sînt... speranțe : Blazynski, Machlanski, Caruk. Credem însă că nu trebuie subapreciate posibilitățile lor, întrucît școala poloneză rămîne, totuși, **școală**. Polonezii dispun de rezerve, după cum ne spunea antrenorul Feliks Stamm, dar pregătirea pentru competiții mari trebuie făcută neapărat sub directa conducere a federației, și nu numai la cluburi.

În primele tururi, boxerii cubanezi au făcut senzație prin stilul lor viguros, eficace. Vitalitatea lor a fost însă înfrîntă de tehnica superioară a europenilor. Elevii lui Fuentes au dat totul la începutul turneului, dar neavînd condiție fizică s-au stins văzînd cu ochii. Ei au un stil neeconomicos de luptă, neglijează apărarea, din care cauză primesc multe lovituri. Sîntem convinși că, punîndu-și la punct pregătirea fizică, cubanezii vor deveni tot mai periculoși pe ringurile europene. În ceea ce-i privește pe boxerii maghiari și bulgari, credem că, îndeosebi primii, vor avea un cuvînt de spus la viitoarele europene de juniori. Neconcludentă — evoluția pugiliștilor cehoslovaci.

Romeo CĂLĂRAȘANU

FOTBAL MERIDIANE

MANIFESTĂRILE NESPORTIVE SE PEDEPSESC ASPRU !

În penultima etapă a campionatului iugoslav, un incident la meciul Hajduk Split — Vojvodina Novi Sad a provocat multe discuții în rîndul iubitorilor de fotbal. În min. 29, la rezultatul 2—1 pentru Vojvodina, arbitrul Strmecki din Zagreb a dictat o lovitură de la 11 metri în favoarea echipei Hajduk Split. Jucătorii de la Vojvodina l-au înconjurat pe arbitru cerîndu-i să revină asupra deciziei. Trivici a îmbrîncit pe arbitru, iar Ivezici l-a lovit cu piciorul !

În conformitate cu hotărîrea comisiei de arbitri de a pune capăt manifestărilor huliganice și protestelor la deciziile arbitrilor, conducătorul jocului a întrerupt meciul. Comisia de competiții și comisia de disciplină de pe lîngă Federația iugoslavă au dictat măsuri drastice. Ele au omologat rezultatul cu 3—0 în favoarea echipei Hajduk, iar jucătorii Trivic și Ivezici au fost suspendați primul pe cinci și respectiv pe două etape.

ECHIPA CEHOSLOVACIEI VA EVOLUA ÎN AMERICA DE SUD

Federația cehoslovacă a selecționat 18 jucători care și-au început pregătirile în vederea turneului final al campionatului mondial din Mexic. Fotbaliștii cehoslovaci vor pleca la 3 ianuarie într-un turneu de trei jocuri în Chile și Peru.

ȘTIRI, REZULTATE

● S-a încheiat prima parte a campionatului Albaniei. Pe primul loc s-a clasat echipa „17 Nendori" cu 21 p, urmată de Partizan și Vllaznia cu cîte 20 p.

● La Alger : Algeria — Franța (tineret) 3—1 (2—1).

CONCURSURILE DE ATLETISM ÎN SALĂ — ÎN CENTRUL ATENȚIEI

● În cursul sezonului de iarnă, în S.U.A. vor avea loc pe teren acoperit numeroase competiții atletice la care au fost invitați să participe și o serie de sportivi europeni. Primul concurs al anului este programat la 3 ianuarie la San Francisco. La acest concurs va participa și cunoscutul campion cehoslovac Plachy, care anul trecut, la New York, a cîștigat proba de 880 yarzi.

● În cadrul unei reuniuni atletice de sală desfășurată la Cosford, atletul englez Martin Billiam a realizat, pe distanța de 600 m, timpul de 1:17,7. Proba de 1 000 m i-a revenit lui John Davies în 2:22,7.

CINE VA CÎȘTIGA CROSUL DE LA SAO PAULO ?

SAO PAULO 24 (Agerpres). — Specialiștii brazilieni acordă atletului japonez Keisuke Sawaki prima șansă de a cîștiga tradiționalul cros internațional care se desfășoară în noaptea de 31 decembrie pe străzile orașului Sao Paulo. Un alt favorit este italianul Giuseppe Cindolo. Gaston Roelants (Belgia), care a cîștigat anul trecut importanta competiție, a anunțat că nu participă, fiind bolnav. În locul său, federația belgiană a comunicat că-l va prezenta pe Eddy van Butsele. La acest cros și-au anunțat participarea atleți din 20 de țări.

ATLEȚI ROMÂNI PE LISTELE CELOR MAI BUNI DIN LUME

Ziarul „Ceskoslovensky Sport" din Praga a publicat recent clasamentele celor mai buni atleți și atlete din Europa pe anul 1969. În proba de triplu salt atletul român C. Corbu ocupă locul 6 cu 16,76 m., Ileana Silai cu timpul de 2:03,0 a fost clasată pe locul 5 în proba de 800 m plat, Lia Manoliu se află pe locul 7 cu 58,24 în clasamentul celor mai bune aruncătoare de disc.

O NOUĂ REMIZĂ A LUI VICTOR CIOCÎLTEA

TBILISI 24 (Agerpres). — În runda a 6-a a turneului internațional masculin de șah de la Tbilisi liderul clasamentului, Gufeld (U.R.S.S.), a jucat cu Ciocîltea (România). Partida s-a încheiat remiză. Gufeld totalizează acum în clasament 4½ puncte și este urmat de Gurghenidze cu 3½ (2). Ciocîltea, care a remizat toate cele 6 partide susținute pînă în prezent, are 3 puncte.

● Caleidoscop ● Caleidoscop ● Caleidoscop ●

INDUSTRIA ELECTRONICĂ SOVIETICĂ a început producția în serie a unor noi modele de radioreceptoare miniaturale. În fotografia alăturată, se poate vedea un astfel de radiotranzistor montat într-o minge de fotbal care concurează la dimensiuni cu cele de tenis de masă. Un frumos cadou pentru pasionații sportului cu balonul rotund !

„...ȘI DACĂ NU VREAU ?"

Hocheiul pe gheață nu este chiar un sport pentru domnișoare : eliminările temporare de pe teren, deseori rezultat al... fierbinților care compensează, probabil, răceala gheții (spun hocheiștii...), constituie un lucru obișnuit. Și protestele la asemenea decizii se fac uneori auzite. Dar nu ca acela pe care vi-l vom relata. Recent, în Suedia, doi jucători au schimbat cîteva ghionturi, unul din arbitri a fluierat și, imediat, unul dintre împricinați a părăsit terenul. Dar arbitrul nu intenționase să-l elimine din joc, încît l-a chemat și i-a explicat că nu este eliminat. Pierdere de timp ! Jucătorul a refuzat să se înapoieze pe teren, considerînd că este, totuși, vinovat. Ce credeți că a făcut arbitrul ? Foarte simplu : l-a eliminat din joc pentru nesupunere și totul a reintrat în ordine !

BESSON LA MUZEUL „GRÉVIN"

De curînd, la celebrul muzeu de... celebrități „Grévin" din Paris, alături de efigiile în ceară ale unor campioni ce onorează secția sportivă, cum ar fi Merckx, Killy etc., a fost expusă și cea a atletei franceze Colette Besson, campioană olimpică în 1968. Nu ar fi de mirare ca și învingătoarea ei la „europenele" de la Atena, Nicole Duclos, să-și facă, în curînd, apariția aici

„CAPITALELE" SCHIULUI

În orașul austriac Igls a avut loc, nu de mult, ședința uneia dintre comisiile Federației internaționale de schi. Din raportul comisiei a reieșit că există actualmente în lumea întreagă circa 45 de milioane de practicanți, la diferite niveluri, ai schiului, iar numărul lor are șanse, în cîțiva ani, de a atinge rotunda cifră de 100 de milioane. „Capitalele" schiului mondial sînt considerate orașele Innsbruck și Oslo. Primul, la o populație de 113 000 de locuitori, numără 50 000 de schiori, iar în capitala Norvegiei din 405 000 de locuitori nu mai puțin de 272 000 sînt schiori !

„HM 66—66" ȘI ...„8910—KO" !

Nu de mult, cunoscuta patinatoare artistică Gabriele Seyfert (R.D. Germană) a primit un nou număr de înmatriculare pentru automobilul personal : H.M. 66—66. Acest număr i-a fost acordat ca omagiu pentru excelenta performanță pe care a obținut-o la Campionatele europene, anume 4 note maxime.

Cu cîteva zile în urmă, iată însă că și un alt sportiv, boxerul belgian Etienne Mertens, din Bruxelles, a primit, prin grija organelor de resort, un nou număr... sugestiv, care, ce e drept, nu prea avea motive să-i amintească lucruri plăcute. Acum, mașina lui Mertens are numărul 8910-KO. Motivele sînt clare...

CINE-L ÎNVINGE PE KILLY ?

Jean-Claude Killy, fenomenul schiului francez, face din nou să se vorbească despre el ca schior. Trecut, într-un fel, la profesionism, el a cîștigat mulți bani de pe urma societăților care-și fac reclamă pe baza numelui său. Acum, Killy a devenit obiectul unui concurs organizat de societatea nord-americană de televiziune C.B.S. („Columbia Broadcasting System"). Regulamentul este simplu : cine-l învinge în două curse din trei pe Killy primește 10 000 de dolari. Primul care și-a încercat șansele a fost elvețianul Ștefan Kälin, fără succes însă. Totuși, Kälin a încasat 2 500 de dolari cu titlul de drept de televizare a întrecerii. Afacerea pare deci să se dovedească bănoasă chiar în condițiile unei înfrîngeri, încît numeroși alți schiori profesioniști s-au grăbit să se înscrie pe lista candidaților.

„METODA" DE ANTRENAMENT

Jucătorii echipei spaniole de handbal „D.C. ROJAS" sînt supuși de cîtva timp unui „antrenament" cu totul ieșit din comun. După terminarea antrenamentului normal, toți sînt obligați să... tricoteze sau să croșeteze, sub conducerea unei specialiste în lucru manual. Antrenorul echipei, Vaqueres, consideră că această activitate „sporește agilitatea degetelor, capacitatea de concentrare a jucătorilor și le aduce, totodată, o anume destindere". E o idee...

UN SPORT NOU

Un sport care are o tradiție de secole în India capătă acum o formă organizată : întrecerile zmeelor de hîrtie. În ultimele luni, în diferite orașe indiene au luat ființă cluburi sportive specializate în construcția de zmee, numai la New Delhi existînd 32 de asemenea formații. De la începutul lunii noiembrie se desfășoară și un campionat, care a fost inaugurat oficial chiar de primarul capitalei Indiei.

„RECORD" HOCHEISTIC

Într-un singur meci de hochei pe gheață disputat în cadrul campionatului R.F. a Germaniei, între echipele E.V. Füssen și Düsseldorfer E.G., arbitrii au dictat... 216 minute de penalizări. Cîștigătoarea partidei (mai exact, disputei...), formația din Füssen, primise „numai" 104 minute, iar adversara ei — 112. Meciul a degenerat, după cum v-ați și închipuit probabil, într-o bătălie autentică, pînă și unul dintre arbitri fiind trîntit la pămînt și rănit. Pentru celălalt cavaler al fluierului, asta a fost chiar prea mult : i-a expediat pe banca de pedeapsă pe toți cei ce rămăseseră în joc...

SE POATE SCHIA ȘI PE UN SINGUR PICIOR, vor spune mulți, dar, adăugăm noi, e greu să reziști mult în concurs ; și mai greu este să-l cîștigi. De altfel, concluzia aceasta a tras-o și canadianul Keith Sepherd, la Lienz (Austria), cînd a făcut tot posibilul pentru a termina cursa de slalom în care, prin desfacerea legăturii „securit", pierduse un schi. Fotografia a fost înregistrată chiar în secunda în care, cu cîțiva metri înaintea liniei de sosire, canadianul își pierdea definitiv și echilibrul.

Sport sub semnul... transplantului cardiac !

(Urmare din pag. I)

acelora cu „inima artificială" (artificial heart).

O primă clasificare de acest fel apare, la nivelul timidei sugestii, într-o lucrare științifică girată de olandezul Wilem Kolff, pertinent specialist în medicina cordului, autor al următoarelor rînduri : „n-ar fi exclus ca în momentul în care chirurgia și biomecanica vor atinge perfecțiunea, actuala ierarhie a sportului să fie modificată într-o manieră radicală, prin intrarea în arenă a atleților, hocheiștilor sau fotbaliștilor cu inimă artificială".

...Inutil, probabil, să mai amintim că începuturile acestei zbuciumate istorii a transplantului cardiac sînt legate de numele sud-africanului Christian Barnard, primul medic din lume care a introdus în pieptul unui om inima altuia, realizînd astfel o operație de o temeritate unică, deopotrivă admirată sau legată la stîlpul asprei condamnări de autoritățile medicale și morale cele mai diverse. În cronologia transplantului cardiac, data de 28 martie 1969, la prima vedere neimportantă, deoarece existau 35 de supraviețuitori din cei 115 pacienți supuși operației de grefare, a reprezentat un istoric punct de referință pentru prima oară în istoria umanității, inima unui muritor a fost înlocuită atunci, la 28 martie 1969, cu o alta „neimprumutată" de la un semen accidental decedat, ci creată din material plastic, între prozaicii pereți ai unui laborator.

De aici — traversînd perioade în care marile izbînzi se aliază cu înfrîngerile cele mai crude, urcînd în timp pantele dificile ale evoluției, pînă acolo unde, se zice, tehnica va înlocui „mașinăria" care trezește impulsurile inimii grefate cu un aparat de mărimea unei cutii de chibrituri — și pînă la inocentele și îndrăznețele prezumții ale profesorului olandez, rămîn încă destui pași, și tocmai aceia care vor fi fiind cei mai trudnici...

Remarcabil este faptul că opinia lui Wilem Kolff, apărută la un moment dat ca o biată insulă într-un ocean fără margini, a căpătat, în ultimul timp, adepți dintre cei mai fervenți. Printre aceștia, cîțiva specialiști de la Universitatea americană Harvard care susțin posibilitatea apariției pe terenul de sport a oamenilor cu inimă artificială, înainte chiar de sfîrșitul mileniului nostru. La urma urmei, nu trebuie să uităm că Phil Blaiberg însuși a jucat tenis avînd în piept inima altuia...

★

Anul 2040... Undeva în lume, pe un stadion arhiplin, o sută de mii spectatori...

ACTUALITATEA PUGILISTICĂ

Boxerul italian Carmelo Bossi, șalanger oficial la titlul european al categoriei semimijlocii, deținut de austriacul Orsolics, nu a acceptat să-l întîlnească le Viena pe deținătorul centurii. Bossi a declarat că dacă va cîștiga meciul pe care-l va susține la 23 ianuarie la Milano contra brazilianului Garibaldi Pereira, atunci el va propune ca întîlnirea cu Orsolics să se dispute la Milano. Bossi are o sarcină dificilă în fața brazilianului care recent a obținut două victorii senzaționale înainte de limită în fața francezului Roque și italianului Fasoli.

★

Numeroși spectatori au urmărit la Belgrad meciul internațional de box dintre selecționatele de juniori ale Iugoslaviei și Italiei. Pugiliștii iugoslavi au obținut victoria cu scorul de 10—8.

★

În cadrul unei gale de box, desfășurate la Milano, italianul Sandro Lopopolo l-a învins prin KO în prima repriză pe Lennox Beckels (Guiana).

TELEX - TELEX

În prezent se află în turneu în Albania echipa masculină de volei Viitorul Bacău. În primul meci, Viitorul a evoluat la Tirana în compania echipei locale Dinamo. Gazdele au obținut victoria cu scorul de 3—0.

■

Selecționata masculină de handbal a Cehoslovaciei, campioană a lumii, a susținut la Praga două meciuri în compania echipei Danemarcei. În primul joc scorul a fost egal : 25—25. Cea de-a doua întîlnire a revenit handbaliștilor cehoslovaci cu 21—17.

■

Selecționata masculină de baschet a Franței a susținut la Londra o întîlnire amicală în compania reprezentativei Angliei. Baschetbaliștii francezi au obținut victoria cu scorul de 93—61 (46—24).

■

Concursul internațional de ciclocros disputat la Köln, pe un traseu de 24 km, a fost cîștigat de fostul campion mondial Rolf Wolfshohl (R.F.G.), cu timpul 1h 02.

■

Cunoscuta echipă iugoslavă de fotbal Steaua Roșie din Belgrad va juca la 6 ianuarie la Lima o partidă amicală în compania echipei Perului. După acest meci fotbaliștii iugoslavi vor participa la un mare turneu internațional care va avea loc la Montevideo.

■

În cadrul unui concurs internațional de patinaj viteză care a avut loc la Inzell, campionul olimpic, vest-germanul Erhard Keller, nu a reușit să corecteze recordul mondial în proba de 500 m, pe care-l deține cu performanța de 39,2. El a obținut în cele două manșe desfășurate 40,5 și respectiv 41,2. Keller a cîștigat și proba de 1 000 m cu timpul de 1:27,5.

Tiparul I.P. „Informația", str. Brezoianu nr. 23—25, București

40368

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXV — Nr. 767 (6201) ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT Vineri 26 decembrie 1969

PÎRTIA DE BOB DE LA CORTINA d'AMPEZZO — ÎN STARE EXCELENTĂ

● Sosirea boberilor români ● Sîmbătă primele antrenamente

CORTINA D'AMPEZZO, 25 *(prin telefon)*. Am ajuns în această frumoasă stațiune miercuri spre seară, după ce am parcurs distanțele București—Roma și Roma—Veneția cu avionul și mai departe cu trenul pînă la Calazzo și cu autocarul pînă la Cortina. Vremea este splendidă: soare și ger. În schimb, cam puțină zăpadă, fapt care a creat greutăți organizatorilor în amenajarea pîrtiei pe care se vor desfășura campionatele europene de bob. Totuși, strădaniile nu au fost zadarnice. Parcurgînd pista pe jos, mi-am dat seama că este excelent pregătită și că va asigura condiții optime de disputare a întrecerilor. Încă nu am putut aprecia capacitatea de iluminație. Lucrările sînt întrerupte și vor fi reluate vineri.

Primele antrenamente oficiale, dinaintea europenelor, vor avea loc sîmbătă seara. Ele vor fi precedate de festivitatea de deschidere a campionatelor, cu prilejul căreia vor defila toate echipajele participante. Festivitatea se va desfășura într-o piscină construită de curînd. Dintre boberii cu care ne vom întrece, am aflat că unii (italienii) se află la Cervinia, unde s-au antrenat pe pîrtia pe care s-au disputat ultimele întreceri europene, iar alții (vest-germanii, austriecii) la Saint Moritz, unde pîrtia a fost dată în folosință, pentru antrenamente, încă de la 16 decembrie. În sfîrșit, doresc să mai spun că Eugenio Monti, directorul tehnic al lotului național italian, ca și alte oficialități aflate în localitate solicită ca la actuala ediție a campionatului european să conteze în clasamentul oficial cîte trei echipaje ale fiecărei națiuni participante și nu numai cîte două, ca pînă acum. Hotărîrea definitivă, în această problemă, va fi luată după sosirea președintelui juriului, prof. Petre Focșeneanu.

Ion PANȚURU
maestru emerit al sportului

ÎN VEDEREA CAMPIONATULUI MONDIAL

ECHIPA DE HOCHEI ÎȘI CONTINUĂ CU INTENSITATE PROGRAMUL

● Lotul va face Revelionul în Capitală ● Dumitraș și Făgăraș — restabiliți ● Între 3 și 22 ianuarie pregătiri la Gotwaldow ● „Cupa București" la Galați ● În perspectivă — un meci ROMÂNIA — CEHOSLOVACIA

Amînarea meciurilor cu Polonia a produs un gol în pregătirea hocheiștilor noștri pentru participarea la turneul grupei B al campionatului mondial.

Spre a-l umple, antrenorii Novacek și Tiron au coborît echipa din Poiana Brașov (unde zăpada abundentă era o piedică), continuînd antrenamentele la patinoarul artificial Floreasca.

Portarul Dumitraș, care contractase o gripă, este vindecat și și-a reluat programul normal. Biro și Pană vor scoate gipsul în ianuarie (primul are o fisură la cot, cel de al doilea o fractură a policelui), pînă atunci urmînd doar ședințe de pregătire fizică și patinaj.

Temerile existente în jurul lui Făgăraș (suspect de hepatită) nu s-au adeverit, din fericire și fundașul nostru va lucra mai intens în zilele următoare.

Conducerea tehnică este mulțumită de stadiul atins de echipă, dar abia acum începe munca grea de aranjare a bagajului fizic, tehnic și tactic acumulat. Această acțiune minuțioasă nu îngăduie nici o zi de pauză, așa că, spre a avea certitudinea gheții practicabile (incertă pe un patinoar descoperit), **echipa va pleca între 5—22 ianuarie la Gotwaldow în Cehoslovacia, unde va continua antrenamentele și** VA SUSȚINE CITEVA JOCURI DE VERIFICARE ÎN COMPANIA UNOR FORMAȚII LOCALE.

V. Ch.

(Continuare în pag. a 2-a)

DINCOLO DE NOI ÎNȘINE

Evenimente politice, de ample dimensiuni, desfășurate acum în preajma sfîrșitului de an, au avut capacitatea să exprime aspirația și vocația societății noastre pentru autodepășire. Conturul realizărilor de pînă acum e ferm și cu pregnanță imprimat în concret, ca și în conștiințe. Necesitatea de a trece mereu dincolo de noi înșine a devenit o lege a fiziologiei societății românești actuale. A trăi și a munci nu numai pentru a repeta un ciclu de existență oarecare, ci pentru a pătrunde tot mai adînc pe magistrala ce duce spre optimitate, spre orizontul marilor satisfacții, este, la scara unei națiuni, condiția zidirii unei civilizații îndreptată cu fața spre viitor, pe măsura drepturilor și virtuților sale.

Lucrările recentei plenare a Comitetului Central, ale sesiunii Marii Adunări Naționale, precum și cuvîntarea tovarășului Nicolae Ceaușescu publicată în ziua de 14 decembrie, sînt mărturii esențiale ale uriașului val de conștiință civică, de energie și de inteligență, menite să ducă mai departe un popor hotărît să urmărească realizarea valențelor superioare ale destinului său, deschis și sensibil, în același timp, la toate problemele comunității mondiale.

Substanțialitatea democrației noastre permite fiecărui om din această țară să cunoască întreaga scară a problemelor majore ale prezentului și viitorului, împlinirile și situațiile deficitare, sensurile evoluției economiei, științei, culturii, administrației, țelurile imediate, urgențele și orizontul. Structura compactă a societății noastre, coeziunea dintre toate planurile ei și dintre activitatea tuturor membrilor săi, lipsa antagonismelor și sentimentul unei comunități reale fac pe fiecare dintre noi să resimtă realizările sau obligațiile personale neonorate. România Socialistă este un organism bine articulat, fiecare cetățean avînd drepturi și rosturi care comunică direct cu întregul. Orice inadvertență comisă de un ins, ori de un colectiv, orice atitudini expediate, minate de o responsabilitate precară, orice eroare, nesincronizare, întîrziere, orice incompetență, act birocratic sau dezertare din prima linie a conștiinței, determină încetinirea vitezei progresului, se transmite întregului și apoi fiecărui membru al obștei. Acesta este unul din sensurile cele mai profunde, desprinse din ultima cuvîntare a secretarului general al partidului. Oriunde și de către oricine se comite o faptă bravă, efectul ei știut sau neștiut devine benefic pentru noi toți. Oriunde scade responsabilitatea sau are loc o deviere de la epicentrul datoriei, colectivitatea va fi, în ultima instanță, afectată. Este transpunerea în idee a unei fertile realități economice și sociale, care presupune și trebuie să conducă la o lucidă conexiune a conștiințelor.

Coloana realizărilor de pînă acum e piedestalul forte pe care stăm și trecem peste granițele anilor. Procesul dezvoltării noastre endogene va continua și în 1970 conform strategiei hotărîte și aprobate de parlamentul țării. **Fără îndoială,** afirma tovarășul Nicolae Ceaușescu, **sarcinile cuprinse în planul pe anul viitor cer eforturi deosebite — dar avem toate condițiile pentru a le îndeplini. Prevederile planului pe 1970 sînt dimensionate în raport cu posibilitățile reale ale economiei noastre, răspunzînd, în același timp, cerințelor dezvoltării sale în ritm susținut.**

Ritmul susținut exprimă tensiunea interioară a acestui popor care se îndreaptă spre toate avanposturile civilizației. Toate domeniile de activitate trebuie să devină intens dominate de această vrere de autodepășire, cel mai solicitat resort al conștiinței civice în această epocă de expansiune multilaterală a societății socialiste. O înțelegere mereu mai subtilă a datelor comunității noastre a devenit o condiție a integrării individuale profunde într-un mecanism social care oferă fiecăruia drepturi și responsabilități. E vremea să ne aplecăm îndelung frunțile asupra acestei teme de meditație. Ea semnifică actualitatea politică internă cea mai fierbinte.

Accederea spre realizări care să depășească granițele celor trecute sau prezente e de asemenea un imperativ resimțit și în zona activității de educație fizică și sport.

Romulus BALABAN

Acest neobosit luptător în fața fileului — Ion Țiriac.

Reportaj de sezon

ÎNCEPUT DE VACANȚĂ LA PĂLTINIȘ...

...în tabăra Ministerului Învățămîntului

Într-un comod autocar al O.N.T. am pornit de la Timișoara spre Sibiu, traversînd apoi Dumbrava, Rășinarii, Valea Stazii pînă la Curmătură. Cînd am făcut transbordarea pe microbuzele stațiunii Păltiniș, un localnic amabil transformat în ghid de circumstanță, ne-a prezentat fiecare sector mai interesant prin care am trecut, de la Șaua Călugărului pînă în Valea Valarilor. Ajunși la Șarlău, „nea Lae" șoferul microbuzului, care prin sobrietatea sa iți inspiră o deosebită siguranță în conducere, a pus frîna de mînă, spunînd cu voce domoală: „Aici căruțașii pun întotdeauna frînă, fiindcă este porțiunea cea mai periculoasă". *Pe ghețușul serpentinelor, acoperit cu fulgi proaspeți de zăpadă, microbuzul înainta alene, iar ghidul nostru preciza din cînd în cînd:* „Am trecut de poiana Tracilor, poiana Joagărului, Schitul, trecătoarea Cerbilor, iar acolo unde apare lumina becurilor este Păltinișul".

În stațiune, în fața cochetelor vile, primii musafiri veniți în tabăra Ministerului Învățămîntului, se bucurau din plin de poezia zăpezii, în timp ce alții asaltau chioșcurile cu amintiri, vederi pentru a le expedia celor dragi, o dată cu primele impresii. A doua zi, peste 700 de elevi, majoritatea sportivi, aparținînd liceelor de specialitate sau școlilor sportive din țară, au dat viață decorului mirific al Păltinișului.

De la Dan Stanciu, *elev în clasa a VI-a la liceul nr. 6 din Timișoara, care abia a făcut botezul schiului și pînă la cei care executau cu siguranță de maeștri cristianiile, toți abordau același zîmbet.*

P. ARCAN

(Continuare în pag. a 2-a)

un an de tenis

văzut și jucat de ION ȚIRIAC

Rîndurile ce urmează ar putea purta o dedicație. Le dedic, acelui mare îndrăgostit de tenis care este Harry Hopman. Lui, echipa noastră îi datorează o bună parte din felicitările ce le-a primit la capătul acelei extraordinare lupte în fața fileului, purtată pe unul din celebrele terenuri de la Wimbledon, care ne-a dus, acolo unde nu sperasem niciodată să ajungem, în finala „Cupei Davis" !

Britanicul Mark Cox, „stîngaciul" redus la tăcere pe propriul său teren, la Wimbledon.

H. H. ne cheamă la Londra ca să învingem Anglia ● Antrenament după rețete „Made in Australia" ● Din nou la Wimbledon, dar pe post de vedete ● Cînd Mark Cox nu joacă decît cu revers-ul ● Stilwell vrea să ne fure victoria ● Sînt un puști care se emoționează? ● Ilie a cîștigat o partidă mare, un punct mare și un... pariu senzațional.

Iată acum și explicații la cele de mai sus, pe larg. Cînd am aflat că englezii sînt viitorii noștri adversari din ultima etapă interzonală, aveam la dispoziție un răstimp de exact 11 zile. Ne puneam întrebarea dacă să ne angajăm într-o perioadă de pregătiri în sînul echipei, sau să urmăm cursul firesc al programului nostru — care pînă atunci se dovedise bun — jucînd în următorul concurs „open", cel de la Hamburg. Am optat pentru joc de turneu, care ni se părea cea mai bună metodă pentru a nu ieși din mînă.

FINALE INTERZONES DE COUPE DAVIS A WIMBLEDON

SURPRISE : TIRIAC BAT COX !

BRITANNIQUES ET ROUMAINS A EGALITE (1-1)

(De notre envoyée spéciale Judith ELIAN)

WIMBLEDON — Le célèbre stade de Wimbledon ...

Deci, Hamburg. Jocuri nu prea reușite pentru noi (Năstase pierde la Franulovici, iar eu la Hewitt), dar mult antrenament pe... zgură. În seara zilei de joi 7 august, sînt chemat, în camera de hotel, de un telefon din Londra. La capătul celălalt al firului, o voce pe care abia o recunoșteam, Harry Hopman. În două-trei cuvinte înțeleg ce voia cu mine vestitul „mag" australian. El îmi spunea că mă caută prin toată Europa cu telefoanele și nu înțelege ce fac la Hamburg cînd trebuie să fiu la Lon-

(Continuare în pag. a 4-a)

ECHIPA DE FOTBAL A ROMÂNIEI ELOGIATĂ DE COMENTATORUL AGENȚIEI U. P. I.

LONDRA, 25 (Agerpres). Comentatorul sportiv al agenției U.P.I., Mike Hughes, notează în bilanțul anului sportiv (la capitolul fotbal) performanța echipei României, care s-a calificat în turneul final al „Cupei Jules Rimet", clasîndu-se prima într-o grupă unde a figurat echipa Portugaliei, situată pe locul 3 la campionatul modial din Anglia.

De mîine, la Poiana Brașov

CONCURS INTERNAȚIONAL DE PATINAJ ARTISTIC

După „Cupa României", rezervată juniorilor și seniorilor, patinoarul artificial din Poiana Brașov va găzdui o nouă și interesantă competiție a „artiștilor" gheții. Este vorba de un concurs internațional la care și-au anunțat participarea SPORTIVI DIN R. D. GERMANĂ și CEHOSLOVACIA.

Forul de specialitate din R.D.G. va trimite pe Steffi Knoll, Marion Weber și Matheias Clausner, însoțiți de antrenoarea Ruth Clausner. Cei 4 patinatori cehoslovaci — ale căror nume nu ne-au parvenit — urmează să sosească în cursul zilei de azi.

Țara noastră va fi reprezentată de campionii țării Beatrice Huștiu și Gh. Fazekaș, precum și de Elena Moiș, Rodica Didă, Adina Caimacan, Marcel Comanici, Sandu Dragoș, perechea Letiția Păcuraru — Dan Săveanu și alți patinatori care au ocupat locuri fruntașe în „Cupa României".

Concursul va începe mîine cu FIGURILE IMPUSE, după care concurenții își vor prezenta repertoriul exercițiilor libere.

Din juriul competiției, alcătuit din reprezentanții țărilor participante la concurs, va face parte și arbitrul maghiar Ferencz Kerteș.

ÎNVĂȚAȚI SCHIUL CU MIHAI BÎRĂ (I)

SECRETELE SCHIULUI

Schiul — primul sport al iernii — altădată un simplu vis pentru cei mai mulți dintre noi, devine, de la an la an, o realitate concretă pentru marea majoritate a populației.

Sosit pentru prima dată într-o stațiune de sporturi de iarnă, orășeanul, schior-începător, se simte pur și simplu hipnotizat în fața frumuseților naturii, privește cu admirație și încîntare evoluția elegantă și dinamică a siluetelor de pe pantele muntelui, în norul strălucitor și alb al zăpezii. În marele său entuziasm, începătorul se simte frămîntat de un singur gînd: să-și desfacă bagajele, să-și prindă schiurile și, la rîndul său, să-și ia zborul pe pîrtiile imaculate ale zăpezii. În bucuria sa, orășeanul uită, astfel, că în ultimele luni, ultimii ani sau poate în majoritatea vieții sale, și-a petrecut timpul **numai** la birou, aplecat pe planșetă, la strung, în fotoliu, în fața televizorului, la cinema sau la volan. El nu știe să schiul — acest sport minunat — este un adversar crud și răzbunător cu cei care nu au o **elementară pregătire fizică, prealabilă,** cu cei care nu știu să-și dozeze eforturile în prima zi de entuziasm, cu cei care nu încearcă să urce cu răbdare, treaptă cu treaptă, drumul greu al măiestriei.

Începătorul care înalță brusc, nepregătit, schiurile, se va

(Continuare în pag. a 2-a)

LUPTĂTORII DE LA PROGRESUL BUCUREȘTI AU EVOLUAT ÎN POLONIA

Cele două echipe de lupte (greco-romane și libere, care activează în divizia A) ale clubului bucureștean Progresul au evoluat în Polonia. Formația de lupte greco-romane a întîlnit pe Wisloka din Debica, terminînd la egalitate: 4,5—4,5, iar cea de libere a întrecut cu 5,5—3,5 pe Stal Rzeszow.

ADNOTĂRI LA CONSFĂTUIREA METODICO-ȘTIINȚIFICĂ A CLUBULUI STEAUA

Atașat tradiției sale, cabinetul de specialitate al clubului Steaua și-a încheiat recent „anul științific" prin cea de a IV-a consfătuire de comunicări a specialiștilor săi. Subiectul abordat: „Ciclul săptămînal de antrenament".

Axați pe această problemă de aproape trei ani, antrenorii fruntași ai clubului au prezentat lucrări de o deosebită valoare practică. Materialul faptic s-a concentrat pe analiza dinamicii efortului în ciclurile săptămînale de antrenament, în perioada pregătitoare sau competițională. Au prezentat comunicări: N. Năvasart (caiac-canoe), T. Tănase (volei), G. Șuteu (lupte), I. Söter, B. Elias (atletism), N. Radu (canotaj), I. Frîncu (polo), Șt. Achim (haltere), M. Toader (tir) și N. Gheondea (rugby). Demn de remarcat a fost, în primul rînd, raportul general asupra stadiului actual al problematicii ciclului săptămînal de antrenament, susținut de președintele cabinetului, I. Mureșan. Dintre celelalte lucrări interesante, menționăm comunicarea doctorului Octavian Popescu. Cu ajutorul unui material demonstrativ, el a propus convingător o nouă clasificare a mecanismelor complexe ale actului motric, argumentînd problema fracțiunilor antrenamentului în ciclul săptămînal, care pot avea efecte transmisibile (de consolidare sau perfecționare a deprinderilor), perisabile (de stingere a unor calități inutile), de anticipație (planificare din timp) și de întreținere (menținerea la un oarecare nivel a unor calități).

Trecînd peste evidențierea unei excelente organizări, se cuvine remarcată și calitatea schimbului de opinii a specialiștilor; Gh. Zimbreșteanu (federația de atletism), dr. Alexandru Popovici (Centrul de medicină sportivă), Const. Popescu (Ș. S. 11), N. Tărchilă (federația de volei), I. Lőrincz (Cluj), N. Creangă (Bacău), Rodica Simionescu (C.N.E.F.S.). Concluziile consfătuirii au fost expuse de Emil Ghibu, vicepreședinte al C.N.E.F.S.

Din lucrările prezentate de către antrenorii fruntași ai clubului, din intervențiile specialiștilor precum și din concluziile trase, spicuim: ciclul săptămînal de antrenament *(C.S.A.)* reprezintă unitatea operativă de bază a organizării și desfășurării procesului de pregătire sportivă; el constituie un element esențial de planificare, evidență și analiză; lipsa lui este de neconceput; C.S.A.-ul se diferențiază după specificul unor grupe de ramuri sportive *(jocuri sportive, sporturi individuale, probe combinate etc.)*; conținutul și orientarea C.S.A.-ului permite jalonarea metodelor, mijloacelor, formelor, succesiunea exercițiilor, dinamica efortului, numărul antrenamentelor, elementele principale și secundare, precum și cele fixe sau variabile, utilizate în pregătire; structura C.S.A.-ului se particularizează în funcție de: obiectivele stabilite (învățare, perfecționare sau competiție); componentele efortului (volum, intensitate); manifestarea bioritmurilor sportivilor (fizic, intelectual, emoțional) etc.; C.S.A.-ul permite modelarea modernă a procesului de pregătire sportivă.

S-a propus ca C.S.A. să poarte denumirea de MICROCICLU SĂPTĂMÎNAL DE ANTRENAMENT (mc.s.a.), deoarece, astfel se va putea disocia de ciclurile lunare, de etape, de perioade anuale sau plurianuale.

Sintetizînd aceste aspecte ca niște concluzii, rod a trei consfătuiri (1967, 1968, 1969), SE POATE AFIRMA CĂ PROBLEMATICA GENERALĂ A MICROCICLULUI SĂPTĂMÎNAL ESTE REZOLVATĂ. *Urmează ca, în viitor,* specialiștii clubului Steaua precum și ceilalți tehnicieni din țară să aducă contribuții de detaliu și de profunzime, la întrebările care solicită răspunsuri din partea majorității ramurilor sportive.

Și aceasta, nu numai la nivelul marilor performanțe, ci și a celor de rang mediu.

Corneliu RADUȚ
director adjunct la Centrul de Cercetări Științifice al C.N.E.F.S.

RETROSPECTIVĂ ROMÂNIA-R.D.G.

Republica Democrată Germană are o echipă de hochei masivă, grea, în care cîțiva coloși patrulează în fața porții proprii, iar alți jucători, mai mărunți, adevărați spiriduși ai gheții, caută, descoperă și se infiltrează prin orice fisură a adversarului. Formația oaspeților poposea la Poiana Brașov după cîteva rezultate prestigioase recente, realizate în „societatea înaltă" a hocheiului mondial — echipele grupei A. Palmaresul său îi completa cartea de vizită, și așa demnă de toată stima.

Știind dinainte că vor întîlni cei mai valoroși adversari în etapa de pregătire pe care o traversează echipa română, jucătorii noștri și antrenorii au pregătit îndelung — fizic, tactic și, mai ales psihologic — primul meci. Calculul a fost simplu: jucătorii germani trebuie stînjeniți pe tot terenul, și în tot timpul jocului. Aripile se impuneau să fie blocate, închizîndu-li-se culoarele pe care înaintează de obicei pericolele și golurile în hochei. Hărțuit permanent, adversarul putea fi scos din ritm, din tactica sa precisă, din arhitectura paselor și combinațiilor, îngăduind jucătorilor preluarea inițiativei și spontaneitatea contraatacurilor.

Conștienți de răspundere, impresionați de renumele adversarilor, jucătorii n-au ieșit din cuvîntul de ordine dat de antrenori. Jocul mergea (atacurile românilor creșteau văzînd cu ochii), victoria plutea în aer, spre surprinderea și nedumerirea oaspeților. Jocul formației noastre a fost atît de reușit încît prin permanența inițiativei, cursivitatea replierilor în apărare și în sens invers, jucătorii noștri au înțeles că au fost mai buni, că puteau cîștiga, că victoria putea fi culeasă cu destulă ușurință din plasa adversă, dacă înaintașii noștri ar fi fost mai insistenți. Acesta a fost meritul și în mod paradoxal „păcatul" primului meci. El a schimbat psihologia oamenilor noștri pentru al doilea meci. Privindu-i pe adversari cu alți ochi, și de pe pozițiile unei posibile victorii, fundașii noștri au scăpat din vedere aripile adverse care au tras după ele toată înaintarea într-un presing căruia echipa noastră fisurată de cîteva indisponibilități nu i-a rezistat. Schimbîndu-se aspectul jocului, s-a instalat și deruta. Lianții echipei au cedat, astfel că în 7 minute s-au primit 4 goluri. Meciul era consumat!

Orice încercări ulterioare (și au fost, în special în reprizele a II-a și a III-a) ale echipei noastre n-au mai putut stăvili fluxul advers.

Jocul formației române mai trebuie — după părerea noastră — lucrat în ceea ce privește atacul, finalizarea. Oricît te-ai apăra, dacă nu marchezi, nu poți cîștiga.

Trebuie observate mai atent angajamentele. Fiecare angajament cîștigat, înseamnă un atac, un gol posibil. Fundașii schimbați mai des, oricît s-ar dovedi de buni unii dintre ei. Obosiți, sufocați, ei pierd la un moment dat ritmul, și jocul în loc să se închege se temporizează. Ne-au plăcut portarii. Crișan, excelent, are o contribuție însemnată la scorul de 1—1 în primul meci. În cel de al doilea — Dumitraș — introdus pentru rodare — a avut momente reușite, dar și ieșiri neinspirate care au risipit panică printre spectatori.

Mihai BIRA

DOUĂ RECORDURI NAȚIONALE DE JUNIORI LA HALTERE

Cu prilejul unei reuniuni de haltere care a avut loc la Sibiu, tînărul halterofil Vasile Deac (C.S.M. Sibiu) a stabilit două recorduri naționale de juniori, la categoria supergrea.

Vasile Deac a totalizat 352,5 kg și a aruncat 135 kg, depășind ambele recorduri care-i aparțineau cu cîte 2,5 kg.

C. GRUIA — coresp.

TELEcronica

DOR

Liniște, liniște, liniște... Tăcere, tăcere, tăcere... Pustiu, pustiu, pustiu... Duminica, știri peste știri... Rezultatele — feminine și masculine — la baschet, scrise frumos pe tabele — și citite. Rezultatele — feminine și masculine — la volei, tot așa scrise frumos și citite frumos. Nu se joacă oină — feminin și masculin — iarna că am avea parte și de asta, în lipsa totală de inspirație care viscolește crunt peste Telesport. Niciodată emisiunile sportive n-au arătat în halul acesta — o spun de-a dreptul, fără milă, deși nu e frumos în aceste zile cînd toți sîntem cu „la mulți ani!" pe buze. Dar mă uit la Telesport și uit în ce zi sîntem. Îmi stă ceasul. Îngheț. Un frig crunt vine din tabelele, imaginile și vorbele reci, palide, transmise nici măcar în dorul lelii, căci nu văd, nu aud nici un dor. Care dor, ce dor? Se stă și se citește telexul. Telexul nu are dor. Telexul are știri. Televiziunea sportivă se face (cu știri și) cu dor. Știrile se pun între paranteze. Televiziunea e tot ce se vede și se află în afara parantezei. Nu vedem nimic. Nu aflăm nimic.

Voi face și eu un tabel cu știri, cu vorbe, cu pronosport, cu dor — rimă la Belphegor:

Idei — lei... 1
Mapamond — fond... X

(Ne-am calificat pentru Mexic...)

Bădescu citește — Topescu lipsește 2
Foggia — Cattanzarro... X

(Am fost în finala Cupei Davis...)

A trăi — a muri 1
A privi — a dormi 1
A gîndi — a moțăi 1

(Citiți ce a spus Voinea în „Sportul"... E o dramă)

Dramă — lume... X
Analiză — sinteză X
Piscuri — riscuri... 2

(Drîmbă, Irimescu, Silai, Nosievici, Gruia, Silberman...)

Imagini — imaginație 2
Pasiuni — rațiuni... 1
Retrospectivă—perspectivă X

Meci rezervă: La mulți ani! — la mulți ani! 1 X 2

BELPHEGOR

LOTURILE REPUBLICANE DE TIR PENTRU SEZONUL INTERNAȚIONAL 1970

Recent, federația noastră de tir a alcătuit loturile republicane cu sportivii vizați pentru competițiile internaționale din anul viitor.

Pușcă seniori, gr. A: P. Sandor, N. Rotaru, Șt. Caban, Gh. Vasilescu, Șt. Tamaș; **gr. B:** M. Ferecatu, Gh. Sicorschi, T. Ciulu, M. Marin, I. Olărescu; **antrenor pentru ambele grupe:** Mihai Toader.

Pușcă senioare, gr. A: Mariana Antonescu, Edda Baia, Ana Goreti, Georgeta Șerban; **gr. B:** Mariana Borcea, Veronica Stroe, Melania Petrescu, Aritina Bițică, Ioana Soare, Magda Borcea; **antrenor:** Mircea Baia.

Pușcă juniori, gr. A: I. Codreanu, Șt. Safta, Marina Vasiliu, N. Coliban, **gr. B;** S. Lupașcu, C. Gavaliugov, Victoria Savovici, Cecilia Lujeru, I. Trăscăveanu, C. Manole, Anișoara Petrache, L. Varga, Gh. Cristea; **antrenor:** Viorel Manciu.

Pistol seniori, gr. A: I. Tripșa, M. Roșca, D. Iuga, V. Atanasiu; **gr. B:** L. Giușcă, N. Bratu, R. Vidrașcu, G. Maghiar, M. Dumitriu, A. Gered, T. Mihai, Șt. Popa, D. Ciobanu: **antrenor:** Ștefan Petrescu.

Pistol juniori: M. Stan, C. Ion, I. Stanciu, A. Tudorică, N. Ene, Anișoara Matei; **antrenor:** Tadeusz Jeglinschi.

Skeet seniori, gr. A: Gh. Sencovici; **gr. B:** D. Danciu, G. Pintilie, N. Vlădoiu, Gh. Florescu, D. Buduru; **juniori:** F. Iurcenco, R. Mareș; **antrenor:** Ion Lovinescu.

Talere seniori, gr. A: Gh. Florescu; **gr. B:** I. Dumitrescu, Șt. Popovici, A. Ionescu, V. Trăistaru, A. Marinescu, Rely Vezeanu, Șt. Bodnărescu, G. Suditu. **Antrenor:** Grigore Ioanide.

Antrenori coordonatori: Petre Cișmigiu — pentru armele cu glonț și Eugen Ișoveanu — pentru skeet și talere.

Componența loturilor este valabilă pentru situația prezentă. Ușile sînt deschise în ambele sensuri, atît în cadrul grupelor, cît și în privința intrării sau ieșirii din loturile republicane. Desigur, totul este în funcție de comportările și rezultatele viitoare ale sportivilor.

★

Federația română de tir a hotărît data perioadei de transferări: 1—15 ianuarie 1970.

ÎNCEPUT DE VACANȚĂ LA PĂLTINIȘ...

(Urmare din pag. 1)

A fost doar a doua zi a vacanței. Urmează încă 12, în care toți se vor pregăti, se vor odihni și se vor întoarce acasă cu forțe proaspete.

Despre programul taberei ne-au vorbit prof. T. Simionescu și C. Popa, oferindu-ne o imagine elocventă a activității de aici. Pe lîngă crosuri, inevitabila bătaie cu bulgări de nea și jocuri cu mingea pe zăpadă, în program figurează concursuri de săniuțe și schi, excursii la Stîna Găujoara, întreceri de tenis de masă și șah, audiții de muzică, seri de dans și bineînțeles, Revelionul care se apropie.

La Păltiniș, pentru două săptămîni s-a instalat unul dintre cartierele generale ale tinerilor sportivi. Pe pîrtia Onceștilor își încearcă abilitatea studenții de la Universitatea Timișoara și elevii de la Școala sportivă Craiova, iar pe cea de la Schit se întrec reprezentanții celor 18 licee cu program de educație fizică din țară. Încerci o mare satisfacție cînd vezi atîta interes în ambele tabere. Și, în același timp, gîndurile îți fug la sfîrșitul vacanței. Ce vor povesti acești copii la înapoiere? Că au avut condiții excelente, că au fost ocrotiți cu grijă de către dascălii lor sau că vor dori să mai revină? Oricare ar fi impresiile, totul este spre binele lor căci se vor căli, vor îndrăgi sportul și, cine știe, poate unii dintre ei vor deveni chiar sportivi cu renume.

P.S. Și o nedumerire. Într-o stațiune de iarnă, în care se află mulți iubitori ai sportului, ziarul de specialitate nu ajunge. De ce?, se întreabă prof. Popescu-Colibași. Oare numai în orașe sînt cetățeni dornici să fie la curent cu ultimele noutăți? Să sperăm că a fost un simplu accident...

P. A.

JOCURI VIU DISPUTATE ÎN „CUPA 30 DECEMBRIE"

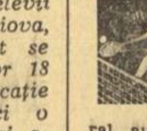

Ultimul concurs de tenis al anului a început în sala Steaua cu întrecerile de juniori. La băieți iau parte 32 de concurenți, iar la fete 16 concurente. În general au fost jocuri echilibrate și viu disputate. Ca valoare s-a detașat întîlnirea dintre Mariana Simionescu (Dinamo) și Mihaela Dimitriu (Cutezătorii): 6—5, 6—3. Dinamovista a prestat un joc foarte bun, confirmînd încă o dată că este un talent de nădejde al tenisului feminin. Într-o partidă dîrz disputată E. Cotuna (Șc. sp. 2) a învins-o pe cîștigătoarea „Cupei de toamnă", Florența Mihai (Dinamo) cu 2—6, 6—0, 6—4. La băieți, un joc frumos ne-a oferit A. Roșianu (Steaua) care a învins pe M. Tăbăraș (Progresul) cu 6—3, 6—3, folosindu-se de o gamă variată de lovituri. O surpriză plăcută a fost comportarea celor doi juniori de la Dunărea Galați, Sabin Vîrgolici și Constantin Chinan. Primul a învins greu pe una din speranțele clubului Steaua, Laurențiu Soare, cu 4—6, 6—5, 6—4, iar cel de al doilea era pe punctul de a-l elimina pe Constantin Curcă (Progresul).

Întrecerile continuă zilnic între orele 9—20.

Rezultate tehnice, fete: Anca Floreșteanu (Șc. sp. 2) — Doina Ionescu (Cutezătorii) 6—3, 6—4; Virginia Ruzici (Dinamo) — Mariana Ilie (Steaua) 6—1, 6—1; Cristina Bădin (Dinamo) — Mariana Hadgiu (Dinamo) 6—5, 6—2; băieți: R. Popescu (Șc. sp. 2) — Fl. Pinciu (Steaua) 2—6, 6—0, 6—3; I. Rusen (Progresul) — C. Fețeanu (Cutezătorii) 6—5, 6—5; M. Robu (Progresul) — E. Pană (Cutezătorii) 6—1, 6—2; R. Bădin (Progresul) — M. Chirițescu (Steaua) 6—3, 6—1; C. Niculescu (Șc. sp. 2) — C. Ionescu (Dinamo) 6—1, 6—2; Fl. Manea (Dinamo) — Gh. Șoșoi (Șc sp. 2) 6—1, 6—2; R. Bello (Șc. sp. 2) — D. Tănase (Steaua) 6—2, 6—2; C. Curcă (Progresul) — C. Chinan (Dunărea) 6—2, 2—6, 6—4; A. Leonte (Șc. sp. 2) — M. Breazu (Dinamo) 6—3, 4—6, 6—1; D. Bină (Cutezătorii) — C. Pele (Șc. sp. 2) 6—2, 6—0; Al. Bădin (Dinamo) — R. Tălmaciu (Steaua) 6—2, 6—0.

S. I.

BUCUREȘTENII ÎNVINGĂTORI ÎN „CUPA JUDEȚELOR" LA SĂRITURI

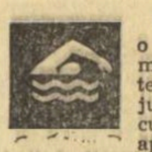

Bucurîndu-se de o participare numeroasă și foarte... tînără, „Cupa județelor", concurs de sărituri în apă de la trambulină disputat la bazinul Floreasca, a prilejuit întreceri interesante, precum și posibilitatea afirmării a numeroși copii, talentați și bine pregătiți. Primele locuri au revenit, însă, consacraților, adică lui Ion Ganea și Melaniei Decuseară, săritori care domină cu autoritate, în ultima vreme, această ramură a natației. Pe echipe, locul întîi a fost cucerit de selecționata Bucureștiului, urmată de cele ale județelor Sibiu și Bihor. Surprinde absența reprezentanților Clujului, centru care beneficiază de condiții bune, dar unde nu s-a format încă un nucleu de „microbiști".

Dar, iată rezultatele individuale: *trambulina 1 m, băieți:* 1. I. Ganea (Buc.) 399,55 p; 2. C. Nedelcu (Buc.) 396,35 p; 3. D. Popoaie (Buc.) 383,40 p; *fete:* 1. Melania Decuseară (Buc.) 348,80 p; 2. Ildiko Csiki (Bihor) 304,50 p; 3. Măriuca Isăcescu (Buc.) 261,35 p; *trambulina 3 m, băieți:* 1. Ganea 445,15 p; 2. C. Nedelcu 419,35 p; I. Ilieș (Buc.) 405,90 p; *fete:* 1. Decuseară 419,75 p; 2. Freia Mühlsteffen (Sibiu) 329,40 p; 3. Csiki 327,75.

ECHIPA DE HOCHEI

(Urmare din pag. 1)

Apoi, între 26 și 29 ianuarie va avea loc la Galați „Cupa București", cu participarea echipei Poloniei, garnitura secundă a R.F.G. și — probabil — a încă unei formații străine, încă nedesemnate.

ÎNAINTEA CAMPIONATULUI MONDIAL EXISTA INTENȚIA ORGANIZARII UNUI MECI ROMANIA — CEHOSLOVACIA, CARE AR URMA SA INAUGUREZE PATINOARUL ACOPERIT DIN BUCUREȘTI. AR FI, FARA INDOIALA, UN SPECTACOL HOCHEISTIC DE GALA ȘI UN INDEMN PENTRU CONSTRUCTORI DE A GRABI LUCRARILE LA PATINOAR.

★

Astăzi, Biroul CNEFS va analiza în cadrul unei ședințe stadiul pregătirilor organizatorice în vederea C.M. de la București și Galați.

Ieri a plecat în Austria tov. I. Oprică, președintele CJEFS Galați, care va conduce echipa noastră la campionatul european pentru juniori.

ȘAHUL ÎN PLIN SEZON

Abia încheiată finala campionatului național (care ne va oferi un pasionant „bis" prin meciul de baraj dintre Victor Ciocâltea și Iuliu Szabo) și iată că alte competiții vin să puncteze activitatea din lumea pătratelor albe și negre.

JUCĂTORI ROMÂNI PESTE HOTARE

Reprezentanții noștri vor fi prezenți în două turnee organizate la cumpăna anului. Dolfi Drimer a fost invitat la tradiționalul festival șahist de la Hastings, unde va evolua în grupa maeștrilor, iar dr. O. Troianescu la concursul de la Reggio Emilia, care anul trecut l-a numărat printre cei patru învingători și pe Victor Ciocâltea.

Campionul național de juniori, Alexandru Prundeanu, concurează la Bratislava într-o competiție rezervată speranțelor șahului.

MECI INTERNAȚIONAL LA PLOIEȘTI

În sala de șah din Ploiești s-a desfășurat o interesantă întîlnire internațională între echipa locală PETROLUL și formația poloneză C. S. MARATON, din Varșovia. Oaspeții au prezentat o garnitură redutabilă, cu 4 maeștri și 3 candidați de maestru, obținînd o victorie la limită: 8½—7½.

Din echipa gazdă cele mai bune rezultate individuale le-au obținut Dan Zara și dr. L. Pogorevici — 1½ p din 2 posibile. **(FL. ALBU, coresp.).**

„CUPA MUREȘUL"

La Tg. Mureș s-a încheiat un puternic turneu dotat cu „Cupa Mureșul". Întrecerea a prilejuit o spectaculoasă reintrare a maestrului Alexandru Günsberger, care a ocupat primul loc cu 10 puncte din 13 posibile. În urma lui s-au clasat. Ș. Neamțu, A. Bozdoghină, dr. R. Alexandrescu 8½ p, E. Ungureanu 8 p, D. Ghizdavu și Tr. Stanciu 7½ p etc. **(C. ALBU, coresp.).**

break!stop!...box!

„Rămîn să suflu-n luminări?"

Un singur lucru își dorea Albertino, în ziua în care împlinea 13 ani: să capete de la tatăl său 200 de lire și permisiunea de a merge, cu vărul Mario, la gala de box. **„Nino are meci greu, dar... vom fi cu toți acolo!... Și poate va afla el vreodată că nu l-am „trădat" nici chiar pentru... un tort, în luminările căruia trebuia să suflu!"**

★

NINO BENVENUTI! Pînă cînd și numele — care a devenit atît de cunoscut — redă, prin gingășia lui, tentația unei apropieri, unei simpatii, față de acest mare boxer. Și cu atît mai mult îl îndrăgești, dacă ai avut fericita ocazie să-l vezi boxînd. Gîndeam, prin anul 1958 cînd Nino a boxat cu Șerbu pe „Republicii" și aproape 15 000 de spectatori le-au aplaudat meciul minute în șir, că N-AR FI RĂU CA LA „RECITALURILE" LUI NINO SĂ CAPETE BILETE DE FAVOARE TOȚI CEI CARE... VORBESC BOXUL „PE LA COLȚURI". Aveam convingerea, confirmată mai tîrziu, că toți aceștia ar fi fost obligați să recunoască frumusețea sportului cu mănuși, că mulți din ei se vor încadra chiar în rîndul celor pasionați.

Boxul amator mondial a avut în Nino Benvenuti un desăvîrșit reprezentant. Măiestria lui Nino a materializat în ring tot ce, prin scris sau vorbe, se încerca a se spune despre atracția și utilitatea boxului ca disciplină sportivă. Trofeele, care poate sînt păstrate de Nino și care-i amintesc de treptele cele mai înalte urcate pe podiumurile campionatelor europene din 1957 și 1959 și Jocurile Olimpice din 1960, poartă în ele și recunoștința tuturor acelor cărora Benvenuti le-a fost un demn purtător de cuvînt.

În boxul profesionist, Nino a apărut aureolat de cununi, în laurii cărora se împleteau noi speranțe. Și el nu a dezamăgit! A transformat ringuri, din multe colțuri de lume, în scene ale unor spectacole pugilistice cum numai el știa să susțină! A îmblînzit galerii înfocate ale multor adversari și și-a supus, prin comportări strălucitoare, pe toți cei care — bazați pe mușchi mai oțeliți — s-au încumetat să-i înfrunte „versurile" incondeiate în ring prin... directe, croșeuri și upercuturi. Ca un adevărat stăpîn și ca trimis al tuturor, a traversat Oceanul și și-a dobîndit dreptul de... cel mai bun, titlu de campion mondial!

Nu știm ce venituri i-a adus boxul lui Benvenuti, dar cunoaștem că PENTRU BOX EL A CÎȘTIGAT MULȚI TINERI, că a determinat pași șovăielnici de pretutindeni să se îndrepte cu siguranță și curaj spre sălile cu pucinguri și saci de nisip, spre cele patru drepte ale careului limitat de trei rînduri de corzi.

Poate acesta este motivul pentru care i-am urmărit și îi urmărim cu interes cariera pugilistică, motivul pentru care astăzi sîntem puțin îngrijorați.

Am aflat că în ultimul timp Nino turnează un western: „Să trăiești mai bine decît să mori". Filmul va avea succes, sînt convins. Eroul principal este interpretat de un băiat drăguț, cu mult talent și dăruire în tot ce întreprinde. Dar „rețeta" va fi asigurată, în mod cert, de altă „calitate" a eroului: numele lui! Am citit, însă, în cronica recentului meci Benvenuti-Rodriguez, că victoria lui Nino s-a datorat unei singure lovituri, cum se întîmplă frecvent în majoritatea meciurilor profesioniste, că pînă la acest deznodămînt el era condus și avea și o arcadă deschisă. Nu cumva una din acele legi aspre, nescrise, ale boxului își impune cerințele? Nu cumva ringul, acest „careu magic", ÎȘI PRETINDE DREPTUL DE A I TE DĂRUI ÎN EXCLUSIVITATE atîta vreme cît el îți oferă cele mai mari satisfacții?

N.B. (căruia coincidența îi poate întregi semnificația)!

...Albertino este băiat mare. Astăzi a împlinit 15 ani și a fost tare mîndru cînd mama i-a spus pentru prima dată... Alberto. Cînd se gîndește însă că se apropie ora la care încep să vină unchii și mătușile ca să-i felicite, să-i ofere mici cadouri și... multe sfaturi, parcă — nu știu — ar vrea așa... să fie în altă parte!... Dar unde?... Poate la cinematograful din apropiere?... Nici nu știe ce film... ba da, și-a amintit: rulează un western cu Nino Benvenuti! Ce să facă?... Să-i spună tatălui?.... „Dar, în fond, printre musafirii de-acasă va fi și vărul Mario și aș avea ocazia să-mi iau revanșa la un mini-calcio!

...Ce fac?... Rămîn să suflu-n luminări?"...

Constantin CHIRIAC

SECRETELE SCHIULUI

(Urmare din pag. 1)

simți dintr-o dată greoi, dezarticulat, dezechilibrat, ca un copil care învață să meargă, ca o lebădă pe uscat. Chiar și cei care au o minimă idee despre practica schiului, simt stînjeneala primelor zile, după întreruperile de peste vară.

Soluția sigură, pentru a evita accidentele care vor putea rata concediul sau ar face progresul prea lent și obositor, este să recurgă la sfaturile unui instructor sau ale unui prieten care știe să schieze. Nici o carte, nici un articol nu-l vor putea înlocui pe demonstratorul practic, pe prietenul și inițiatorul de alături.

Totuși, sfaturile noastre, cuprinse în ciclul care se deschide cu acest prim articol, vă vor permite să înțelegeți mai bine explicațiile, să pătrundeți în interiorul unor legi de biomecanică și echilibru care, dacă nu sînt respectate și aplicate corect, sancționează fără întîrziere: căzătura imediată și inevitabilă.

Pentru cei care știu să schieze, indicațiile noastre pot fi folositoare numai în sensul unei recapitulări atractive asupra principalelor greutăți sau secrete ale unui sport în care toate mișcările au o logică și o înlănțuire ce se cer stăpînite precis.

Cu riscul de a deziluziona pe cei nerăbdători, trebuie să vă spun că schiul pretinde o ucenicie destul de îndelungată, că **trebuie aproximativ trei-patru concedii (sezoane) pentru formarea unui schior bun.** Satisfacțiile oferite, în schimb, investițiile de sănătate și prospețime spirituală și fizică, merită, însă, așteptarea și eforturile ce se impun în cadrul acestui termen.

De la începuturi, schiul face necontenite progrese atît ca popularitate, cît și ca manieră, metodă de învățare și practicare în scurta sa dezvoltare. Două școli, cea austriacă și cea franceză, au pus bazele unei programe de învățare pe care astăzi toate școlile de schi din lume o folosesc, firește, cu corectările și perfecționările aduse de concurenți.

Pe pîrtiile noastre — ca și aiurea — se pot vedea tot atîtea stiluri cîți schiori sau instructori. Dar **totalul (capitalul)** mișcărilor de bază, al procedeelor tehnice pe care fiecare începător **trebuie** să le cunoască, este **unificat** ca metodă de predare și învățare. Este un bun cîștigat pentru tehnica schiului. Tocmai acestor mișcări și procedee de bază ce se adresează începătorului, și pe care le-am denumi generic SECRETELE SCHIULUI, se adresează rubrica noastră.

Urmărind indicațiile și observațiile noastre, veți putea controla progresul dvs, veți avea o oglindă clară, o reprezentare a ceea ce realizați pe pantă și, mai ales, a ceea ce trebuie și vă este necesar ca să schiați.

Vă dorim **succes!**

DIN NOU DESPRE PREGĂTIREA PSIHOLOGICĂ A SPORTIVILOR

S-a comentat mult în presa noastră centrală și, mai ales, în cea de specialitate, importanța și semnificația partidei decisive cu Grecia în cadrul calificărilor pentru Mexic. S-a dezbătut proteiform, desfășurarea acestui eveniment, relaxînd sau dimpotrivă tensionînd viitorul fotbalului românesc în funcție de diverse repere. A trecut un timp de cînd liniștea s-a așternut peste stadionul-crater care la 16 noiembrie a trăit unul din cele mai emoționante episoade de psihologie sportivă de masă, aproape singulară pe scena fotbalului nostru, ca intensitate afectogenă, ca interes. Și totuși partida cu helenii lasă să persiste acele reacții în inimile iubitorilor de sport, subiectul situîndu-se și azi în centrul discuțiilor.

Partida cu Grecia nu reprezintă decît o scenă finală a unui act, în fața căreia stau altele și mai pretențioase de pregătit și interpretat. Dacă partida cu helenii a lăsat acel gust amar de care s-a vorbit, probabil că undeva au existat omisiuni sau atitudini concesive nepermise, insuficiente mobilizări de resurse sau erori de interpretare a unor situații, posibile, pe anumite planuri. Direct, credem, că momentul psihologic legat de partida respectivă nu a fost pregătit corect pentru a i se asigura o desfășurare armonioasă, ferită de seisme, de ecouri nocive, în funcție de factorii cunoscuți sau, cel puțin, anticipați ai ecuației cu multe necunoscute pe care o reprezenta jocul respectiv.

Deși s-a hotărît, de către antrenori, să se creeze o atmosferă de liniște, bine ponderată, în jurul echipei naționale pînă în ajunul meciului ca un mijloc bun de pregătire psihologică, de psihoprofilaxie dacă vreți, de evitare a unor stresuri, traumatisme etc., acest deziderat nu s-a realizat. Insulele de tăcere de la Poiana și Snagov nu au scăpat nici ele de zguduiri afective. Se știe că jucătorilor, pe diverse căi, poate nu cele cunoscute și admise, le-au parvenit constelații de informații dintre cele mai derutante, care nu puteau să-i lase indiferenți, chiar pe cel ce au trăit experiența erupțiilor sonore de pe Wembley, Lausanne și Atena. În acest fel, pregătirea psihologică pentru joc a fost dezechilibrată, influențată negativ, iar echipierii apreciați pentru calmul lor quasi imperturbabil, pentru luciditatea de care au dat dovadă în momente grele, de răscruce, nu au mai fost stăpîni pe armonia forului lor interior, intrînd în derută, încărcîndu-se, unii anormal pe plan emoțional, alții apatizîndu-se după egalarea scorului etc. Majoritatea internaționalilor au acuzat insomnie o noapte și chiar două înaintea partidei, copleșiți de temeri, de importanța jocului, invadați, literalmente, de aceste ape tulburi revărsate peste maluri.

Ni se pare semnificativ rezultatul unei microanchet făcute de noi pe 115 amatori sportivi cu experiență și 16 sportivi de performanță în decada 6—16 noiembrie, deci în ultimele zile dinaintea partidei, avînd ca temă: „Cum apreciați munca de agitație, de pregătire care se duce în presa noastră în ajunul partidei cu Grecia"? Răspunsurile, bineînțeles, nu s-au referit la probleme de tactică, de tehnică specializată. Un număr de 63 dintre acești iubitori ai fotbalului, au considerat că presa, în special, se orientează bine imprimînd o atmosferă de curaj, de calm jucătorilor, documentînd, pe puncte, superioritatea naționalei noastre în această conjunctură, fără a-i subaprecia, în mod ilegitim, pe adversari mai ales în condițiile psihologice specifice acestui joc final, în jurul căruia au circulat opinii de diverse naturi și finalități. 24 au afirmat că presa repetă prea des criteriile care trebuie să conducă aproape cu certitudine spre calificare (joc acasă, echipa noastră mai tehnică, mai valoroasă, absența unor victorii grecești asupra naționalei române în palmares etc.) fapt care ar putea să-i deconecteze pe unii dintre echipieri, să producă pericolul unei calmări totale, nesănătoase (emoția bine dozată e absolut necesară în competiție), să introducă o atmosferă de quasi-certitudine ușor demobilizatoare. 10 intervievați au afirmat că articolele nu au fost supuse unui proces optim de triere, de sortare, articole de genul celor amintite au alternat cu altele care, accentuînd disproporționat importanța jocului, au adus în sprijin și unele afirmații belicoase, foarte îndrăznețe din tabăra adversă, sigură la rîndul ei de victorie. Ultimele articole au putut genera afecte negative, stări de surescitare la anumiți jucători cu temperament mai labil, chiar dacă naționala noastră reprezintă un grup aproape omogen ca afinități sportive, interese centrale stabile, mergînd pînă la cea mai dorită prezență: sudura perfectă sufletească. Aceiași subiecți cred că presa a fost mai „cuminte", mai echilibrată, mai înțeleaptă în prelucrarea meciului partidei de la Lausanne și, în general, în pregătirea psihologică a jucătorilor. În sfîrșit, ultimii 18 subiecți, cred că în pofida unei reale importanțe a partidei, a caracterului ei decisiv, s-a supradimensionat, mai ales, acest aspect.

Datele recoltate de noi nu reclamă desigur o interpretare specială, laborioasă. Rezultă — deși numărul celor intervievați a fost redus, ceea ce nu permite concluzii de rigoare — că undeva s-a făcut simțită prezența unor factori negativi, parazitari, în ansamblul pregătirii psihologice a jucătorilor. Acest lucru, fără a dramatiza situațiile, trebuie să ne dea de gîndit.

Noi considerăm că, dincolo de pregătirea tehnico-tactică, pregătirea psihică trebuie foarte bine dozată atît în sportul individual dar mai ales în cel de echipă.

Se spune că naționala de fotbal reprezintă un colectiv sportiv gonfoitern — e meritul în primul rînd al antrenorilor — adică cu aspirații și aptitudini omogene la care se adaugă și liantul intim sufletesc, viața amicală, maximum ce se poate cere unei formații. Aceasta nu înseamnă că echipa nu rămîne totuși un material uman cu personalitate mereu în transformare dialectică, uneori un nisip mișcător care trebuie bine urmărit, orice pierdere din vedere ducînd la reducerea potențialului de cunoaștere și dirijare adecvată a colectivului.

Jocul cu Grecia ne-a dovedit că echipierii nu au știut să rezolve problemele pregătite, atunci cînd au devenit ei actori în scenă, astfel n-au reușit să creeze elemente frenatoare ale unor emoții în revărsare. Deschiderea scorului, moment psihologic de importanță axială, nu i-a propulsat pe tricolori, nu a declanșat flacăra unei ofensive vii, de nestăvilit, în fața unui adversar intrat în vertij, iar egalarea scorului, al doilea moment psihologic a produs derută, unii jucători intrînd în apatie sau anxietate paralizantă sau în surescitare. O zvîcnire reușită a adversarilor ar fi transformat în cenușă toate visele, toate perspectivele unui orizont promițător, la baza căruia a stat un munte de trudă depusă.

Rămînem la convingerea că avem de învățat de pe urma greșelilor desigur constatate în fondul de pregătire psihologică a jucătorilor pentru ultimul meci de calificare, unde trebuia să ne preocupe totul pînă în cele mai fine detalii aproape de exhaustivitate, anticipînd și presupunînd orice situație posibilă.

Viitorul ne va arăta, sîntem siguri, în țara piramidelor mexicane, cît de fin și de minuțios trebuie oficiată această pregătire sufletească, în filigran. Performanța sportivă nu poate fi gîndită fără includerea valențelor psihice atestate tot mai ferm.

Interviul nostru luat unui număr de 18 antrenori din toată țara (handbal, volei, fotbal, baschet) arată că numai 6 dintre ei acordă rol de primă vioară calităților tehnice-tactice specifice în obținerea performanțelor; 10 antrenori consideră că pregătirea psihologică în sport are o pondere de peste 60% în asigurarea victoriilor (mai ales la sexul feminin); în sfîrșit, doi antrenori atestă importanța calităților native conjugate cu o pregătire tehnică și tactică. Ei prețuiesc și prepararea psihologică, dar declară sincer că în acest domeniu e greu de găsit cheia cea mai potrivită. Toți antrenorii se încolonează la ideea că pregătirea sportivă trebuie să părăsească empirismul, să devină științifică, adusă la zi, în ritm cu potențialul de cunoaștere actual al posibilităților umane, pe diferite coordonate.

Evident, datele de mai sus reliefează, încă o dată, valoarea unei ori hotărîtoare pe care o include o științifică apreciere a calităților fizice, dar și a personalității fiecărui performer în parte, cu interese și motivații proprii, cu temperament și trăsături de caracter diferențiate, precum și a cunoașterii la fiecare moment a relațiilor ce se stabilesc între jucători în cadrul echipei și dincolo de aceasta, toate, amănunte importante pentru sculptarea unor trăsături pozitive în personalitatea sportivilor.

Experiența jocului cu Grecia ne-a demonstrat că există încă disponibilități a privi mai larg și mai adînc lucrurile, că trebuie să mulțumim adversarilor noștri de la 16 noiembrie, care ne-au trezit la realități mai bogate, lăsînd în cetatea fotbalului nostru un veritabil dar util „cal Troian", în fața căruia, prudența ne obligă, pentru viitor, a ne mări atenția și spre acele zone rămase în conul de umbră, dacă dorim să trecem cu succes marile examene de afirmare pe orbita fotbalului mondial, care stau, din acest moment, înaintea noastră.

dr. S. BLUMENFELD
Iași

RĂTĂCIȚII...

NOTE critice

Orice împlinire în viață încumbă muncă, pasiune, onestitate, spirit de sacrificiu. Aceste atribute sînt caracteristice majorității tinerilor din patria noastră, tuturor celor care zi de zi își aduc din plin și fără menajamente contribuția la făurirea unei vieți fericite.

Tineretului de astăzi îi sînt puse la dispoziție variate și eficiente posibilități de a munci, învăța și distra. Din păcate, însă, mai întîlnim pe ici, pe colo, și tineri fără nici un căpătîi.

Cu cîteva zile în urmă, am avut prilejul să stau de vorbă cu un om al legii — lt. col. Morun, care ancheteză faptele reprobabile, tîlhăriile comise de cîteva grupuri de tineri gălățeni.

Cele cîteva nopți nedormite își puseseră puternic amprenta pe fața acestui ofițer, ce cu durere și regret îmi relata „bravurile" derbedeilor pe care îi anchetase. Stupoarea și revolta au fost sentimentele pe care le-am încercat la auzul faptelor comise de tinerii și tinerele cu „pitorești" porecle: Nicu Belmondo zis Nicu Boxeru, zis Nicu Melaezu (cu numele adevărat N. Virtosu), Gică Manglău, Titi Grasu, Nelu Grasu, Ani Blonda, Nuty Bucureșteanca, Angela Ieșeanca, Frizerița, Coca Blonda.

Ei bine, de aceste figuri descompuse, tîlhari și prostituate notorii, sînt legate și numele a trei cunoscuți fotbaliști de la Politehnica și Oțelul Galați. TREI TINERI DE PE ALTE MELEAGURI, veniți în chip de salvatori ai fotbalului gălățean, cărora li s-a acordat încrederea, cărora li s-au asigurat condiții excelente de viață.

Care este culpa acestor fotbaliști? Din probele existente la dosar — și după cum au recunoscut ei înșiși — reiese că Ionel Dumbreanu și Traian Ionescu au pus apartamentele în care locuiau la dispoziția indivizilor și femeilor mai sus-amintiți. Desfrîul și orgiile cu elemente dubioase (fără participarea lor) erau frecvente. În afară de aceasta, cei doi, împreună cu Eugen Bucur (de la Politehnica) întrețineau relații amoroase cu aceste femei fără căpătîi (una a fost „cazată" chiar în căminul studențesc, unde locuia Bucur).

Din fericire, Dumbreanu, Ionescu și Bucur nu sînt implicați în actele de tîlhărie (spargeri, violuri organizate etc.) comise de cei arestați, singura lor culpă fiind ușurința cu care au acceptat compania și relațiile cu niște femei dubioase, decăzute moral. Evident, cazul dă naștere la niște întrebări: ce se întîmplă dacă Inspectoratul de miliție nu descoperea la timp bandele de răufăcători; de ce colectivele din care fac parte cei trei fotbaliști nu au vegheat mai îndeaproape, barînd încă din față drumul periculos al decăderii pe care apucaseră, inconștienți, cei trei rătăciți?

În timpul anchetei, Dumbreanu, Bucur, Tr. Ionescu și-au dat perfect de bine seama de mocirla în care se cufundau.

Să fi fost, într-adevăr, sincer regretul care îl încercau?

T. SIRIOPOL,
coresp.

FOTBALIȘTII ROMÂNI ÎN FAȚA PODIȘULUI MEXICAN

Interviu cu dr. ION DRĂGAN — directorul Centrului de medicină sportivă

Pregătirea echipei naționale de fotbal pentru turneul final din Mexic constituie o problemă ce se cuvine abordată din diferite incidențe. Un campionat mondial (durată 3 săptămîni; jocuri ultimative spațiate de 2—4 zile; minim 3, maxim 6 partide) este, în fond, o confruntare pe plan atletic, tactic și psihic. Între cuantumul acestor 3 factori se dă bătălia. Ameliorarea lor, demonstrabilă într-un interval aproximativ scurt, devine scopul pregătirilor speciale. Nivelul tehnic este subînțeles, dar în planul său nu se pot obține evoluții notabile în cîteva luni, fără să mai vorbim că fotbaliștii maturi (prin vîrstă) nu mai adaugă decît foarte puțin în această direcție, chiar dacă se străduiesc îndelung.

Limitatele considerații de mai sus au o tradițională valabilitate la fiecare ediție a C.M. Dar cea de anul viitor e particularizată: PESTE MENȚIUNILE FĂCUTE APARE COMPLEXUL ACLIMATIZĂRII LA DIFERENȚA DE FUS ORAR ȘI MAI ALES LA CONDIȚIILE DE ALTITUDINE, CARACTERIZATE PRIN SCĂDEREA PRESIUNII PARȚIALE A OXIGENULUI (HIPOBARISM).

Iată datele generale, OBLIGATORIU DE INVENTARIAT ȘI DE ASIMILAT ÎN CONCEPȚIA DE PREGĂTIRE A ECHIPEI NAȚIONALE.

De la ele trebuie pornit, funcția lor de idei directoare fiind recunoscută pretutindeni. Au mai rămas circa 5 luni pînă la deschiderea campionatului mondial. E dificil, desigur, dar este obligatoriu că TIMP DE 21 DE SĂPTĂMÎNI TRICOLORII SĂ URMEZE UN TRASEU DE ACTIVITATE DIVERSĂ, CU REPERCUSIUNI OPTIME ASUPRA CAPACITĂȚII LOR ȘI A ECHIPEI. Structura pregătirii lor trebuie atent chibzuită și fără să abordăm concretul ei, ne-am gîndit să deschidem coloanele ziarului unor dezbateri de principiu, realizate cu ajutorul unor participanți avizați.

Inițiul nostru interlocutor este tov. dr. ION DRĂGAN, directorul Centrului de medicină sportivă:

— Problema aclimatizării la condițiile Mexicului este din nou în actualitate. De astă dată pentru fotbal. Să ne reamintim aspectele generale valabile ale procesului biologic de adaptare, menționînd dacă specificitatea fotbalului este sau nu de natură să modifice tabloul cunoscut după experiența olimpicilor?

— Am participat la două dezbateri pe tema de mai sus: în biroul federal și în biroul CNEFS. Am afirmat cu acest prilej un punct de vedere strict medical, susținînd necesitatea unei activități de pregătire riguros științifice, pornită de la date obiective și dezvoltată numai pe criterii ferme. Noi medicii nu avem dreptul să ne lăsăm influențați de elemente situate în afara parametrilor biologici, să ținem cont de obligații, contracte, dezideratе subiective etc. E o atitudine pe care mi-am apropiat-o de la dr. Miron Georgescu, ca singura ce poate să ne ferească de erori. Am susținut că adaptarea e un fenomen unic, deoarece organismul uman are unicitatea lui, indiferent că sportivii sînt fotbaliști, alergători de fond, canoiști etc. Am observat însă că în biroul federal și în biroul CNEFS există tendința să se raționeze despre fotbal ca despre ceva aparte. E o greșeală.

— Ținînd cont de faptul că aclimatizarea e dependentă de reactivitatea fiecărui individ, precum și de obligativitatea ca în aceste cinci luni să se realizeze o ridicată capacitate de joc a fotbaliștilor și a echipei noastre, dar nu manifeste în condiții obișnuite ci în climat de altitudine, vă propunem să ne oferiți viziunea medicului despre cel mai corect plan de pregătire.

— Pe scurt, s-ar impune o pregătire generală temeinică, ca fundal al unei viitoare mari capacități de efort. Apoi, o etapă de lucru la altitudine, necesară obținerii unor modificări fiziologice și biochimice specifice, incipiente (ulterior amplificate și consolidate), dar obligatorii mai ales pentru testarea fiecărui om, pentru cunoașterea evoluției adaptării și randamentului. E posibil ca un jucător să se comporte la altitudine cu 10% mai slab decît în condiții de șes, iar, un altul să se dovedească mai util, mai integrabil, decît concurentul de pe același post. O atare verificare conduce și la alte descoperiri cu repercusiuni practice stabilind, de pildă, în ce zi după sosirea în Mexic, fotbalistul X sau Y va putea reintra în regimul de antrenament anterior. Și eu și doctorul Cherebețiu, care a lucrat timp de 4 ani în Mexic, ne-am exprimat rezerve asupra utilității proiectatului turneu. El va stînjeni și realizarea acelei obligatorii pregătiri de bază (timpul afectat îmi pare net insuficient) și nu va rezolva nimic din imperativele amintite în legătură cu adaptarea și cunoașterea comportărilor individuale. Corect, din punct de vedere științific, ar fi fost ca după o perioadă de susținut antrenament în țară, fotbaliștii noștri să continue pregătirile undeva la altitudine, într-o țară caldă.

— Cît de importante vi se par aspectele dezbătute mai sus pentru evoluția și comportarea efectivă a echipei României în timpul turneului final?

— Am reflectat la scara valorii celor 16 calificate și la eventualele noastre prerogative. Cred că afirmarea echipei române va depinde, în măsură decisivă, de cuantumul pregătirii fizice și de calitatea aclimatizării. Cu aceste atuuri, proeminente dacă vor fi cultivate corect, ar fi posibil să depășim adversari mai bine apreciați decît noi.

— Precum se observă, planul real comunicat de tehnicienii lotului începe cu un turneu în America de Sud. El se situează la distanță de opiniile dv. Zarurile fiind astfel aruncate vă rugăm să ne spuneți ce considerați că rămîne de făcut în circumstanțele oficializate?

— Două săptămîni de antrenament la munte, pentru preaclimatizare, înainte de ajungerea în Mexic (la Piatra Arsă sau Font Romeu) și minim trei săptămîni de acomodare în țara organizatoare (să ne amintim de eșecul canotorilor la Olimpiadă — datorat faptului că au ajuns în Mexic numai cu 17 zile înainte de concurs). Repet, în încheiere, că afirmațiile mele decurg strict din rezultatele studiilor și experienței realizate, la noi și în alte țări, cu prilejul pregătirilor preolimpice și că ele pot facilita enorm pregătirea fotbaliștilor în cazul cînd vor fi cercetate. De asemenea, în cazul nostru, ar fi logic să se beneficieze de excelenta experiență a dr. Gabriel Cherebețiu. Din păcate aud că nu va fi cooptat în „statul major" al pregătirilor decît mult mai tîrziu și atunci cu titlul bizar și nemedical de „specialist în probleme mexicane", probabil în sens de om cu relații.

Remus BOGDAN

DINAMO BUCUREȘTI VA RELUA PREGĂTIRILE DUPĂ 8 IANUARIE

Jucătorii clubului Dinamo București se vor întoarce la club (mai puțin jucătorii de la lot) — după 24 de zile de concediu — pe data de 8 ianuarie, pentru reluarea pregătirilor. La 16 ianuarie dinamoviștii vor pleca într-o stațiune de munte, (Călimănești sau Predeal), pentru o perioadă de 17—18 zile.

...iar Rapidul la 5 ianuarie

După ședința de analiză din 15 decembrie, cînd s-a apreciat ca mulțumitoare comportarea din tur a echipei Rapid, feroviarii au luat vacanță pînă la 5 ianuarie 1970.

Năsturescu și Greavu au plecat, pentru tratament, în stațiunile balneare „1 Mai" și Herculane.

Între 12 și 27 ianuarie se preconizează ca rapidiștii să înceapă pregătirile la Predeal.

Colocviul pe teme fotbalistice de la Novi Sad

După cum am mai anunțat, Federația iugoslavă de fotbal a organizat săptămîna trecută, la Novi Sad, un colocviu pe teme fotbalistice. La colocviu a luat parte și antrenorul Titus Ozon, care, la înapoierea în țară, ne-a făcut o vizită la redacție și ne-a relatat amănunte despre această importantă întîlnire a specialiștilor cu balonul rotund.

Fără să mai aștepte vreo întrebare, cu verva-i cunoscută, Titus Ozon a început discuția:

— La amabila invitație a Federației de specialitate din țara vecină, au răspuns prezent o serie de nume sonore ale lumii fotbalului. Voi aminti cîteva: **Kacialin** — antrenorul principal al reprezentativei Uniunii Sovietice, **Adnildo Chirol** — secund la clubul Botafogo — Brazilia, **Metin** (Turcia), **Polihroniu** — secundul lui Bobek (Olimpiakos — Grecia) — fiind conducătorul unei delegații de 8 antrenori greci.

Țara gazdă a fost reprezentată de un grup numeros de specialiști, unii veniți din străinătate de la cluburile unde activează. În fruntea grupului s-au găsit antrenorul federal **R. Mitici, M. Milanici** — director tehnic la Partizan Belgrad și **Boșkov** — director tehnic la Vojvodina Novi Sad.

— Ce probleme au fost dezbătute?

În cele trei zile, cît a durat colocviul, au fost discutate mai multe teme, deosebit de importante, pe baza unor referate expuse de specialiști iugoslavi. Iată referatele prezentate: **„Instruirea copiilor și juniorilor; selecția, metode și mijloace"** (de M. Milanici), **„Influența pregătirii asupra formei jucătorului într-un sezon"** (M. Gavrijelici), **„Psihologia fotbalistică profesională în faza de pregătire și selecționare a echipei"** (prof. N. Sabiencelo). În ultima zi, D. Nencovici (adjunctul lui Mitici) a expus, într-o sală, lecția **„Folosirea sălii în timp de iarnă"**.

— Deci, n-a fost o simplă plimbare...

— Nici vorbă **de așa ceva.** M-a impresionat, în special faptul că majoritatea antrenorilor sînt proveniți din foști jucători, atît cei din Iugoslavia, cît și din celelalte țări. În tot timpul ne-am bucurat de o deosebită atenție din partea organizatorilor. Personal, **sînt satisfăcut pentru că am avut prilejul să mă reîntîlnesc cu foști adversari de pe dreptunghiul gazonat, care astăzi sînt antrenori,** ca de exemplu Mitici, Boșkov, Metin, Polihroniu și Petakovici. **Cu ei am petrecut multe ore, făcînd, astfel, un util schimb de experiență.** De asemenea, am aflat unele noutăți în ceea ce privește metodele de pregătire a jucătorilor și, în același timp, mi-au fost confirmate unele păreri ce le aveam despre pregătirea, selecția și alcătuirea unei echipe.

Înainte de a încheia discuția despre colocviul de la Novi Sad, Titus Ozon a ținut să adauge:

— Într-o discuție avută cu Mitici, i-am propus să fie organizată o dublă întîlnire, în primăvară, la București și la Belgrad, între „veteranii" internaționali români și iugoslavi. Dar la perfectarea acestor partide avem nevoie și de asentimentul Federației române de fotbal...

— Sperăm că-l veți obține, cît mai curînd...

P. VINTILĂ

PROIECTELE STEAGULUI ROȘU

Și Steagul roșu se află în vacanță. Cu toții — jucători, antrenori, medic — au luat vacanță pentru perioada 14.XII-5.I.1970, dar, mai mult ca sigur, cu toții se gîndesc, încă de pe acum, la reluarea antrenamentelor și a pregătirii pentru retur. În perioada 15—29 ianuarie, Steagul roșu își va muta „cartierul general" la Poiana Brașov, unde, timp de 2 săptămîni, stegarii se vor pregăti în condiții de „altitudine"!

Există, deocamdată în stadiu de proiect, o variantă cu efectuarea unui turneu în străinătate (probabil în Grecia și Turcia), dar deocamdată, ni se spune, nu este nimic perfectat.

CONDIȚII OPTIME DE PREGĂTIRE LA F. C. ARGEȘ

La o săptămînă după încheierea turului campionatului, jucătorii de la F. C. Argeș au luat o binemeritată vacanță pe perioada 14 decembrie — 8 ianuarie 1970. O parte dintre fotbaliștii de la F.C. Argeș au plecat la băi pentru o mai bună refacere și pentru tratamentul unor leziuni mai vechi, majoritatea lotului fiind, însă, în concediu, „acasă". Pregătirile vor începe (ca de altfel la toate echipele divizionare) cu un riguros control medical, după care, se pare, că pregătirea propriu-zisă se va efectua în întregime la Pitești, unde ni se spune, există acum excelente condiții pentru aceasta.

CONSTELAȚIA MEXICANĂ

12. PERU: Urmașii incașilor sînt adepții jocului ofensiv

● DIDI — FĂURARUL SUCCESULUI PERUVIAN
● „STELELE" ECHIPEI: LEON, SOTIL ȘI BYLON
● SPIRITUL DE ECHIPĂ ȘI CONDIȚIA FIZICĂ — OBIECTIVE PRINCIPALE ÎN PREGĂTIRILE PENTRU MEXIC

Printre marile surprize ale preliminariilor campionatului mondial se numără, fără îndoială, calificarea reprezentativei statului Peru, în dauna celei ce era numită „favorita nr. 1" a grupei respective — Argentina.

Principalul merit în succesul echipei peruviene revine antrenorului acesteia, Waldir Pereira, cunoscut în lumea soccerului sub numele de Didi.

Cu cîțiva ani în urmă, fostul mare jucător brazilian (dublu campion mondial) a plecat în Peru, unde a antrenat pe Sporting Cristal din Lima cu care a și cucerit titlul de campioană națională. Venit, anul trecut, la cîrma **„națională" peruviene, Didi a reușit să alcătuiască un ansamblu foarte omogen și puternic cu toată penuria de „stele" de prima mărime.** Urmarea? Acea noapte de euforie cînd mii de „hinchas" (suporteri) au defilat strigînd **„Arriba Peru!"** pe străzile Limei **pentru a sărbători împlinirea marelui vis: prezența echipei în turneul final din Mexic.**

Aripa stîngă a peruvienilor, Ramirez (în alb) a pecetluit soarta argentinienilor marcînd golul victoriei (2—1) în prima manșă a întîlnirilor cu favoriții grupei

Meciul-cheie, care a asigurat calificarea selecționatei țări incașilor, a fost cel cu Argentina, la Buenos Aires, în care peruvienii au reușit să obțină un rezultat de egalitate. După părerea lui Didi, argentinienii au făcut marea greșeală de a socoti meciul cîștigat dinainte, fără să țină seama de faptul că fotbalul progresează peste tot și că numai cu renumele nu poți obține calificarea. Partida a fost de un nivel mediocru, cu multe greșeli tehnice și duritățI. Dar preliminariile au și intrat în domeniul trecutului, așa încît atenția tuturor factorilor de răspundere din fotbalul peruvian, cu Didi în frunte, se îndreaptă spre adevărata încercare: C.M. din 1970.

„Echipa mea — spune Didi **— are un obiectiv maximal și un obiectiv minimal. În cel mai bun caz, Peru va reuși să ocupe un loc în rîndul medaliaților, iar în cel mai nefericit caz, ne vom califica în sferturi de finală!"** Este o afirmație îndrăzneață pe care Didi se va strădui s-o confirme.

Lotul cu care se va pleca la „asaltul" Mexicului este următorul: **Rubinos, Zegarra, Gonzales, Campos, Chumpitaz, La Torre, La Fuente, Challe, Perico Leon, Cruzado, Bylon, Mifflinf, Cubillas, Gallardo, Ramirez, Rusco, Sotil, Cazaretto** și **Del Castillo.**

Cea mai mare parte din selecționabili provin din cluburile Sporting Cristal-Lima, Universitario și Defensor. Protagoniștii necontestați ai echipei sînt **Perico Leon,** un jucător cu un excepțional spirit colectiv, foarte tehnic și rapid, **Sotil,** un „Kopa" peruvian și **Bylon,** supranumit „Garrincha", posesorul unui dribling fenomenal.

Fotbaliști de bună clasă internațională sînt și **Cubillas, Chumpitaz, La Torre, Ramirez, Challe** și **Cazaretto.**

Problema principală urmărită de Didi este **formarea unui ansamblu omogen, CU UN PRONUNȚAT JOC COLECTIV, care să execute la unison aceeași partitură.**

În general, în Peru, jucătorii sînt atît de îndrăgostiți de minge, încît se despart cu mare greutate de ea, ceea ce face ca jocul colectiv să aibă mult de suferit. Este foarte adevărat că peruvienii posedă o tehnică de finețea unui filigran dar **Didi va trebui să le insufle un mai mare respect față de jocul în slujba echipei.**

O altă problemă o constituie condiția fizică, un capitol la care peruvienii sînt încă deficitari. Rezolvarea cu succes a acestor sarcini ar face din Peru un adversar redutabil pentru oricare din pretendentele la titlul mondial.

În încheiere, cîteva cuvinte despre planul de pregătire preconizat de Didi.

Lotul va fi chemat în cantonament pe ziua de 8 ianuarie mai întîi în orașul Ica, iar apoi, la Arequina. Din 15 în 15 zile, fotbaliștii vor primi permisiunea să-și vadă familiile. În perioada martie-aprilie este prevăzut un turneu în Europa, cu scopul de a acomoda reprezentativa cu jocul echipelor europene.

Peru vrea să se prezinte cît mai bine la „Mundial". Iată de ce Didi, supranumit „El hombre quieto" („omul liniștit"), este acum, mai degrabă... neliniștit sau, în orice caz, extrem de ocupat.

GRUPA A X-A:

Bolivia — Argentina	**3—1**					
Peru — Argentina	**1—0**					
Bolivia — Peru	**2—1**					
Peru — Bolivia	**3—0**					
Argentina — Bolivia	**1—0**					
Argentina — Peru	**2—2**					

CLASAMENT

1. Peru	4	2	1	1	7—3	5
2. Bolivia	4	2	0	2	5—6	4
3. Argentina	4	1	1	3	4—6	3

INDISCREȚII

Răspuns unui australian. De luni de zile, semnatarul acestei rubrici are onoarea de a fi citit de un cetățean tocmai din țara cangurilor, pe nume G. M. TREVERS. Dumnealui se dovedește un mare iubitor al fotbalului românesc. Ceea ce ne bucură. Cum divergența de păreri este prima natură a „microbiștilor" de fotbal, nu ni s-a părut ieșit din comun faptul că, în replică la materialul nostru „selecție timpurie", în care pledam pentru fotbaliști-atleți, domnul Trevers ne „atacă" cu cîteva exemple de... micro-fotbaliști valoroși (Cliff Jones — 1,69 m, Terry Dyson — 1,59 m, ambii foști atacanți la Tottenham Hotspurs). Ne permitem să-i amintim d-lui Trevers că valorile cu adevărat reprezentative pentru fotbalul englez se numesc Jackie Charlton, Labone, Bobby Charlton, Hunt, Hurst, Peters, Banks, Hunter, Newton etc. despre care nimeni n-ar putea spune că sînt lipsiți de o impunătoare condiție atletică.

● ROBERT COSMOC, *fostul și noul antrenor al Farului, ne spunea deunăzi că-și va inaugura noul contract cu o serie de măsuri radicale. Prima: lăsarea „la vatră" a cîtorva „bătrîni".*

Se pare, însă, că la Farul sînt necesare reforme mai adînci și mai multe. De mulți ani n-am mai văzut nava fotbalistică a constănțenilor luînd atîta apă la bord ca în toamna trecută.

● *Și încă una tot constănțeană. Auzim pe diverse căi — scrisori, telefoane etc. — despre un șir neîntrerupt de isprăvi (din afara fotbalului, de profil „cetățenesc") ale talentatului jucător MIRCEA SASU. Nu este treaba noastră să ne amestecăm în viața particulară a fotbaliștilor, dar uneori se întîmplă să se amestece, cu multă... indiscreție, ba mi-*

liția, ba procuratura. I-am amintit lui Sasu cele cîteva triste exemple ale unor fotbaliști cel puțin la fel de valoroși ca și el și care vor face tușă (și nu numai fotbalistică...) datorită nerespectării normelor de viață în afara stadioanelor. Mai gîndește-te la viață Sasule!

Gîndește-te bine! Azi. Mîine poate fi prea tîrziu.

● *O veste bună pentru „imperiul giuleștean". RĂDUCANU, simpaticul portar al Rapidului și al națională, este de trei săptămîni tatăl unui superb băiețaș, pe nume Cătălin. Unii spun că-i seamănă lui, alții că-i seamănă mamei. Oricum, după lungimea neobișnuită la numai 21 de zile a moștenitorului, nu există nici o îndoială că măcar în privința gabaritului fiul aduce cu părintele.*

● *GIGI TĂTARU, un pur produs stelist în care mulți văd o viitoare stea a fotbalului românesc, ne spunea zilele trecute despre una din marile suferințe ale echipei sale. Extremele.*

„Avem, dar parcă nu avem extreme. Cînd nea Plu *(n. a. — Crăiniceanu)* este accidentat *(n. a. — Și este din păcate adeseori)*, Voinea și cu mine, vîrfurile centrale, trebuie să facem tot. Să acroșăm, să ne luăm mingea, să străbatem cu ea cîte o jumătate de teren, să pasăm, să ne centrăm... tot nouă și să marcăm și goluri. Vă rog să recunoașteți că e mult și e greu. Dumitrache beneficiază de serviciul excelent al unor extreme de recunoscută valoare, ca Pîrcălab sau Lucescu, care-i pun mingea pe... nas. Cum să nu marcheze o grămadă de goluri!"

Perfect de acord cu Gigi Tătaru. Extremele de la Steaua (cu excepția fragilului Crăiniceanu) sînt un fel de elemente decorative pe care echipa le poartă pe teren așa cum poartă unii monoclu cu lănțișor sau floare la butonieră. Chestie de gust...

● *Dan, după apariția materialului despre Pîrcălab intitulat* „Nu sînt o stea apusă!"

— Care-i adevărul, domnule? E de bine, sau de rău cu prietenul meu Ion?

— Întreabă-l pe el, Dane. Noi toți — și publicul fotbalului, și gazetarii — vrem să fie de bine. Ultimul răspuns, însă îl dă tot el. Cu fapta.

Marius POPESCU

ANUNȚ

Consiliul municipal pentru educație fizică și sport București anunță că prin comisia de aviație sportivă organizează cursurile de formare a sportivilor la parașutism, zbor fără motor și cu motor.

Inscrierile și alte informații se primesc în strada Biserica Amzei nr. 6 — telefon 16.77.13 — pînă la data de 15.I.1970.

Totodată sînt convocați sportivi antrenamentiști și de performanță vineri 9 ianuarie 1970, orele 18.00, la sediul Consiliului municipal pentru educație fizică și sport București.

Festivalul internațional de muzică ușoară „Cerbul de aur" se va desfășura în martie 1970 la Brașov. ...dar îl veți putea urmări și la dv. acasă, cumpărînd din timp un televizor MIRAJ.

Inaltă fidelitate
Claritate maximă
Sunet perfect
Ecran mare — 59 cm.
Prețul este de 4 335 lei.
Se poate cumpăra și cu plata în 12—18 rate lunare cu un aconto de la 650—867 lei.

sportul în lume

După turneul handbaliștilor români

UNITATEA MORALĂ ȘI FORȚA DE LUPTĂ, DOUĂ ARME CE NE-AU ASIGURAT SUCCESUL

Expediția — fără nici o exagerare : fulger a handbaliștilor români prin Elveția, R.D.G. și Cehoslovacia s-a încheiat, așa după cum se știe, cu rezultate pozitive.

Nu intenționăm să le reamintim, deși ne-ar face plăcere. Totuși, **este de reținut un fapt și anume acela că REPREZENTATIVA MASCULINĂ DE HANDBAL A TĂRII S-A REÎNTORS NEÎNVINSĂ, cu toate că, în 3 din cele 5 partide ale turneului a avut în față echipe ce figurează constant și de mulți ani în elita handbalului masculin mondial.** În acest sens, statistica arată indubitabil că la sosirea lor în Gara de Nord, după o altă călătorie obositoare de 39 de ore (din fericire nu-i mai aștepta nici un meci, ci dimpotrivă, o odihnă binemeritată în mijlocul familiilor) jucătorii români au încheiat unul din cele mai fructuoase turnee ale lor.

Ne-am propus, însă, să vorbim mai puțin despre rezultate și mai mult despre oameni — despre cei ce au știut în condiții deloc prielnice, să apere prestigiul handbalului românesc, **să arate că selecționata țării va fi capabilă să atace cu succes, în Franța, peste două luni, titlul mondial pierdut în Suedia, la Wästeras, 1967.**

Ce ne îndreptățește să facem această afirmație ?

În orice caz, nu numai rezultatele. Pentru că, dincolo de cifrele consemnate în foile de arbitraj ne-au rămas în amintire sau scrise pe carnetul de notițe în atitudini și momente impresionante, din cele 14 zile trăite alături de handbaliștii români — elocvente în ceea ce privește capacitatea de luptă a echipei noastre. În intervalul de timp care a mai rămas pînă la turneul final din Franța, va trebui, însă, să se muncească intens, cu ardoare, cu un grad de conștiinciozitate individuală ridicat cel puțin cu un ipotetic centimetru peste bariera asprelor cerințe ale unui campionat al lumii.

Dar să revenim la acele lucruri ce ies din tiparul obișnuit al cronicilor și comentariilor, la gesturile, — unele neînsemnate la prima vedere — pline de semnificații, grăitoare în privința sudurii morale a acestei formații.

De pildă, plecați din București pe o vreme de toamnă tîrzie și generoasă, am întîlnit la primul popas, aeroportul Kloten de lîngă Zürich, o iarnă aspră ce s-a arătat neiertătoare cu delegația noastră, înfingînd ghimpele gripei în rîndurile jucătorilor. I-am văzut arși de febră prin trenuri și gări, suferind și suportînd stoic boala în condițiile unei deplasări în care petreceau cel mult două nopți în același hotel. Cu toate acestea cînd antrenorii întrebau înainte de fiecare meci : **cine nu este apt de efort, nu se primea nici un răspuns ! Ba, mai mult. Era necesar să se pledeze insistent pe lîngă unii jucători, pentru ca să accepte scoaterea din formație.** Este drept că și medicul lotului, dr. Gh. Mănescu, a făcut eforturi deosebite, reușind să pună rapid pe picioare pe cei bolnavi, să-i ferească pe ceilalți de contaminare, să mențină, în general, potențialul fizic, măcinat de febră și de oboseala deplasărilor.

Am văzut pe căpitanul echipei, Cornel Oțelea, și pe excelentul realizator Gheorghe Gruia, stînd cu rîndul pe culoarele vagonului de dormit și lăsînd patul lor lui Titus Moldovan, bolnav. Am asistat, nu o dată, la gestul prietenesc de a căra bagajul celui slăbit de boală sau de a oferi un loc ferit de curent și frig celui ce nu se simțea bine. Gesturi firești, veți spune. Se poate. Totuși, **gesturi care impresionează plăcut atunci cînd le înregistrezi frecvent într-o delegație de sportivi,** în care fiecare are personalitatea lui, o valoare bine determinată pe plan internațional, afinități și prietenii proprii.

Și i-am mai văzut — mai bine zis — i-am auzit — pe jucători, ca o mărturie a optimismului tonic al acestei echipe, cîntînd cu fiecare prilej oferit — în cabine sau în autobuzul ce-i transporta de la un meci la altul. Se cînta cu plăcere, cu voie bună. Nu exista crispare, nu apărea „crampa psihologică" dinaintea dificilelor confruntări ce-i așteptau. În schimb se făcea simțită în sufletul fiecăruia o dîrzenie, o hotărîre nestrămutată de a da totul pentru victorie.

În sfîrșit, un gest, dacă putem spune așa, din afara călătoriei. Un gest survenit după întoarcerea la București, ca un semnificativ „post-scriptum". Dintr-o eroare, firește cu totul întîmplătoare, în presă a apărut că în acele 30 de secunde finale din ultimul meci de la Ostrava, cînd echipa noastră avea mingea și conducea cu 15—14, s-a ratat ocazia victoriei printr-o greșeală a lui Gațu. Este inexact. Noi nici în cronica meciului, contaminați de colegialitatea și prietenia din sînul echipei nu am precizat cine a fost cel care a greșit. Nu o vom face nici acum. Și justețea modului cum am procedat și procedăm ne-a fost pe deplin confirmată chiar de Cristian Gațu, care, imediat după sosire, ne-a vizitat la redacție declarînd : **„Nu sînt supărat că apasă asupra mea această greșeală. Ceva ce deranjează este că deși în acest meci s-au făcut alte greșeli se lasă impresia că totul a depins de această ultimă minge. Vreau să declar că oricare dintre noi am fi putut rata atunci. Tocmai pentru acest motiv nimeni n-a făcut nici un reproș, nimeni dintre noi n-a judecat rezultatul de egalitate din ultima partidă doar prin această prismă. Firește că este bine să risipim cît mai puține mingi. Dar nici nu se poate tăia capul cuiva pentru că neavînd altă soluție, a tras la poartă..."** Ce-ar mai putea adăuga la aceste cuvinte ?

Călin ANTONESCU

IDEI INTERESANTE

DUPĂ CONSTITUIREA „COMITETULUI BALCANIC DE BOX"

O ÎNTÎLNIRE BALCANI-EUROPA ?

După cum se știe, de curînd a avut loc la București ședința de constituire a Comitetului balcanic de box. Cu acest prilej, am solicitat părerile președinților federațiilor de specialitate din Bulgaria, Iugoslavia și Turcia asupra stadiului dezvoltării „nobilei arte" în țările respective. Iată, pe scurt, opiniile interlocutorilor noștri.

LIUBOMIR DRAKULOVICI (Iugoslavia) : „Sînt mulțumit de faptul că a luat ființă Comitetul balcanic de box, deoarece **am convingerea că el va** CONTRIBUI LA INTENSIFICAREA CONTACTELOR ÎNTRE PUGILIȘTII ȚĂRILOR NOASTRE.

Dacă vom ști să ne susținem interesele și în comisiile A.I.B.A.-ei, atunci vom ridica tot mai mult prestigiul acestui sport, atît de popular în Balcani. Boxul din țările noastre reprezintă indiscutabil o forță pe plan european și tocmai pentru aceasta **va trebui să facem totul, pentru ca nici o hotărîre a comisiilor din cadrul A.I.B.A. să nu fie luată fără consultarea Comitetului balcanic de box.**

În altă ordine de idei, **ținînd seama de valoarea pugiliștilor români și bulgari în special,** CONSIDER CĂ O SELECȚIONATĂ A BALCANILOR AR PUTEA FACE FAȚĂ ORICĂREI REPREZENTATIVE DIN LUME. **Și eu sînt primul care să susțină ideea unei astfel de întîlniri.**

GHEORGHI KOLEV (Bulgaria) : „Că boxul în această zonă a Europei reprezintă o forță, nu mai e un secret pentru nimeni. De aceea, **este normal ca reprezentanții țărilor balcanice să aibă „ambasadori" în toate comisiile A.I.B.A. De altfel, consider că** este timpul să luptăm pentru lărgirea componenței Biroului European, ca și a Comitetului Executiv A.I.B.A. Cît privește activitatea pugilistică din țările noastre, consider necesară intensificarea întîlnirilor dintre reprezentativele țărilor balcanice".

SEFIK TETIJ (Turcia) : „Mă bucur din inimă că am participat la constituirea primului Comitet balcanic de box. De acum, noi trebuie să ne facem auziți mai serios de conducerea A.I.B.A., pentru că valoarea tinerilor noștri boxeri în arena europeană o impune. **Este ilogic, ca țări care vin la campionate continentale cu un boxer să aibă reprezentanți în conducerea A.I.B.A,** IAR NOI SĂ NU AVEM. Astfel, Turcia nu numai că nu are nici un reprezentat în Comitetul european, dar pînă de curînd nici n-a știut de existența lui. Susținîndu-ne interesele în A.I.B.A., **cred că vom ajuta mai bine dezvoltarea boxului atît în Turcia cît și în Balcani, în general". Consider că** IDEEA UNEI ÎNTÎLNIRI ÎNTRE O SELECȚIONATĂ A BALCANILOR ȘI UNA A EUROPEI NU AR FI LIPSITĂ DE INTERES.

Romeo CĂLĂRAȘANU

„LE FIGARO" — „MILANO NU MAI ESTE CAPITALA FOTBALULUI"

Zeii pleacă în altă parte. *Milano nu mai este capitala fotbalului italian și european.* Inter și A. C. Milan trăiesc momentele cele mai sumbre din istoria lor. Echipele care au cîștigat de patru ori „Cupa campionilor europeni" și de trei ori „Cupa intercontinentală" bat pasul pe loc și își dezamăgesc suporterii. La ora actuală, Cagliari este aceea care „zboară", iar reflectoarele actualității sînt îndreptate asupra Fiorentinei.

După eliminarea din „Cupa campionilor europeni" la Rotterdam, în fața lui Feyenoord, A. C. Milan nu a încetat să se scufunde. Ea a revenit în campionat și a realizat un modest 1—1 pe terenul Sampdoriei. A sperat într-o revenire în fața lui Juventus, dar bătrîna trupă a lui Nereo Rocco, uzată fără încredere, a jucat într-un ritm foarte lent și a fost învinsă cu 2—0. Și totuși, *foștii campioni ai Europei l-au regăsit pe Rivera,* despre care antrenorul Rocco spunea : *„El este cel mai mare fotbalist italian. Cu el, Milan este o echipă, fără el nu reprezintă nimic".* Dar Rivera nu este un robot, ci dimpotrivă. Fin, distins, el își etalează întreaga clasă cînd se află în apogeul condiției fizice. Cînd nu se găsește în mare formă, și el prezintă limite grave. Aceasta s-a întîmplat în fața lui Juventus : *copleșit de ritmul impus de adversari, el nu a putut deveni salvatorul patriei milaneze. Milan,* cum a spus Rocco, *„nu a fost o echipă".*

RĂSFOIND PRESA STRĂINĂ

Întreaga presă italiană se întreabă acum și încearcă să înțeleagă de ce Milan, care a cîștigat titlul mondial intercluburi în fața lui Estudiantes, „s-a dezumflat" dintr-o dată. Se consideră că excampionii europeni sînt, înainte de toate, bolnavi de bătrînețe. Într-adevăr, media de vîrstă a echipei este în jurul a 28 de ani. Mult prea mult ! Vîrsta a determinat și apariția oboselii și mulți jucători au declarat că s-au plictisit de fotbal. În doi ani și jumătate ei au cîștigat Cupa Italiei, campionatul italian „Cupa cîștigătorilor de cupe", „Cupa campionilor europeni", „Cupa intercontinentală" ! Milanezii au realizat miracole.

Acum, *la oboseala fizică s-a adăugat oboseala psihologică. „Am mascat, ca o femeie bătrînă cu fard, bătrînețea noastră în cursul lunilor și săptămînilor. Dintr-o dată ridurile au ieșit la iveală"* — declară Rocco, nu lipsit de o anumită filozofie. Antrenorul este foarte critic în prezent și refuză, de aceea, să vorbească cu ziariștii. *I s-a reproșat că ar fi o doică pentru ...bătrîni.* Într-adevăr, el a acordat întotdeauna încredere acelorași jucători, fără să se preocupe de pregătirea „schimbului de mîine", ce ar fi adus un sînge nou lui A. C. Milan. Un Milan prea bătrîn, *care după ce a pierdut „Cupa campionilor europeni" este pe cale să piardă și ultima șansă în campionat.*

Dacă Sparta plînge, Atena nu ride. La „Inter", de asemenea, criza continuă și se agravează. Marele club al lui Sandro Mazzola a sperat o redresare senzațională încredințîndu-se unui alt Herrera, paraguayanul Heriberto Herrera. Mazzola este contrariul lui Rivera : el s-a regăsit în întregime și este în fiecare duminică cel mai bun de pe teren. Dar nu are rolul lui Rivera, el nu este omul-echipă, conducătorul jocului. El așteaptă ca alții să-l lanseze, așteaptă, foarte deseori în zadar, pentru că jocul lui „Inter" este confuz : toți atacă. Heriberto consideră că „era contraatacului a trecut". El vrea uraganul...

Singurul care are idei clare este Sandro Mazzola, exilat la limita suprafeței de pedeapsă adverse, în timp ce Suarez, ca „libero", este prizonierul propriei suprafețe de pedeapsă a lui „Inter", un „Inter" care ar avea vîrsta ideală a marilor performanțe (25 de ani), dar care este și mai bătrîn decît A. C. Milan, întrucît jocul său este ancorat de tactici ale trecutului.

Într-adevăr, *Milano nu mai este capitala fotbalului...*

ÎN IANUARIE 1970

BASCHETBALIȘTII BUCUREȘTENI PARTICIPĂ LA UN MARE TURNEU INTERORAȘE

Între 13-18 ianuarie la Varșovia va avea loc un mare turneu internațional de baschet, la care au fost invitate selecționatele orașelor Moscova, Londra, București, Tallin, Budapesta, Amsterdam și Bruxelles.

TURNEUL FEMININ DE ȘAH DE LA MOSCOVA

MOSCOVA, 25 (Agerpres). — Turneul feminin de șah de la Moscova a continuat cu disputarea partidelor întrerupte : Gheorghieva—Titarenko 1—0 ; Belavenet—Konopleva remiză ; Bikova—Verőczi 1—0 ; Ostrovskaia—Lemaciko remiză ; Lemaciko—Bikova 1—0 ; Baumstarck—Titarenko, întreruptă pentru a doua oară. În clasament conduc Medianikova și Konopleva cu cîte 6½ p fiecare.

Începînd de poimîine „MARELE SERIAL AL ICARILOR ZĂPEZII"

OBERSTDORF, 25 (Agerpres). — „Turneul celor patru trambuline", marele concurs anual de sărituri cu schiurile, va fi inaugurat la 28 decembrie la Oberstdorf (Bavaria) și va continua pînă la 6 ianuarie la Garmisch Partenkirchen, Innsbruck și Bischofshofen. La întreceri și-au anunțat participarea peste 100 de concurenți din 17 țări. Se anunță un pasionant duel între Björn Wirkola (supranumit „Vulturul din Trondheim"), de trei ori consecutiv învingător al competiției, și cehoslovacul Jiri Raska. Pe lista favoriților figurează și alțiași ai zborului pe schiuri, ca Lars Grini, Reinhold Bachler, Vladimir Belousov, Takashi Fujisawa, Josef Przybyla.

SENONER ȘI MALKNECHT — PROFESIONIȘTI ?

Campionul mondial la slalom special în 1966 (Portillo, Chile), italianul Carlo Senoner și compatriotul său Ivo Malknecht, și-au anunțat intenția de a participa la campionatele schiorilor profesioniști ce vor avea loc la 20 ianuarie într-o stațiune franceză.

fotbal emidiane

PROPUNERI PRIVIND ALCĂTUIREA GRUPELOR TURNEULUI FINAL

ROMA, 25 (Agerpres). — Ziarul italian „Corriere dello Sport" publică un articol în care se arată că în stabilirea grupelor turneului final al campionatului mondial de fotbal din Mexic se va ține neapărat seama de o serie de factori sportivi, financiari, geografici, astfel că nu se va putea face o tragere la sorți integrală. Comentatorul italian (susținînd și punctul de vedere al echipei țării sale, CARE PRETINDE SĂ FIE CAP DE SERIE) presupune că în cele patru urne, ce se vor afla pe masa tragerii la sorți, cele 16 finaliste vor fi repartizate după cum urmează : CAPI DE SERIE : Mexic, Anglia, Italia, Brazilia ; ZONA OCCIDENTALĂ : R.F. a Germaniei, Suedia, Belgia, Maroc ; ZONA ORIENTALĂ : U.R.S.S., România, Cehoslovacia, Bulgaria ; ZONA AMERICA—ASIA : Salvador, Peru, Uruguay, Israel. Din aceste urne se va efectua tragerea la sorți propriu-zisă, formîndu-se cele patru grupe (de cîte patru echipe) ale turneului final.

NEFTCI BAKU ÎN KUWEIT

Echipa sovietică „Neftci Baku" aflată în turneu în țările Orientului mijlociu, a învins (în al doilea meci) cu scorul de 2—0 selecționata Kuweitului, după ce în prima partidă rezultatul fusese egal : 1—1.

F. C. NÜRNBERG ARE O DATORIE DE 4 MILIOANE DE MĂRCI !

Criza financiară a cluburilor vest-germane se accentuează. Datoriile echipei F.C. Nürnberg se ridică la peste 4 milioane de mărci, iar clubul „München 1860" pentru a face față dificultăților lor a ridicat prețul biletelor de intrare.

TURNEUL PENTAGONAL DE LA CIUDAD DE MEXICO

Tradiționalul turneu „pentagonal", se va desfășura la Ciudad de Mexico între 8 ianuarie și 1 februarie, reunind următoarele formații : selecționata Mexicului, Botafogo Rio de Janeiro, Spartak Trnava, Guadalajara și Partizan Belgrad (care înlocuiește pe Honved Budapesta angajată inițial).

ANTRENORUL ECHIPEI CAGLIARI—SUSPENDAT !

Antrenorul echipei Cagliari (lidera primei divizii italiene), Manlio Scopigno, a fost suspendat de comisia de disciplină a ligii italiene pînă la sfîrșitul campionatului. Antrenorul Scopigno este acuzat de a fi adus injurii unui arbitru de tușă în timpul partidei de campionat Palermo — Cagliari.

ÎN PRIMUL MECI AL TURNEULUI internațional masculin de baschet de la Madrid, selecționata Panama a învins cu scorul de 80-74 formația Juventud Badalona. În fotografie, Rivas (Panama — în echipament alb) în duel cu Buscato.

un an de tenis

(Urmare din pag. I)

dra cu toată echipa, ca să începem imediat antrenamentele pe gazon...

„Cum vreți să cîștigați altfel finala inter-zone ?" aud în receptor vocea iritată a lui Hopman.

„Să cîștigăm ?..." încerc să-mi revin din perplexitate.

„Da, să cîștigați ! Înțelege omule... — continuă australianul. *Sînt sigur că puteți cîștiga, am calculat totul ! Nu mai lungim vorba. Te aștept mîine dimineața, cu Năstase, la Queen's Club Londra și începem imediat antrenamentele. Nu admit nici o întîrziere !..."*.

Pe scurt, a doua zi avionul ne depunea în capitala Angliei. În aceeași zi, făceam cunoștință cu draconicele reguli de antrenament australian. De ce toate acestea ? Foarte simplu — fiindcă nu numai lui Harry Hopman îi place tenisul. Și nouă...

Avea să-mi explice mai tîrziu : *„De 22 de ori am fost în Challange-round cu echipa Australiei. Acum nu mai am echipă, dar vreau să fiu în Challange-round cu voi. Pentru aceasta, e nevoie să bateți Anglia la ea acasă. O să ne dăm silința împreună..."*.

Da, ceea ce mi se părea cu cîteva ore înainte pură utopie prindea contururi de realitate. În fața fileului maron de la Queen's Club, pe iarba lucioasă unde învățam zborul cel mai rapid al mingii de tenis.

★

Aveam încă îndoieli. Nu în resursele noastre de voință, pe care eram decișI să le aruncăm total în luptă, dar asupra celor tehnice, de joc. Nici Cox (deși mă învinsese recent), nici Stilwell, nici Curtis, nu mi se păreau redutabili ca adversari. Dar jucau acasă, pe gazonul lor, acolo unde noi eram doar rari vizitatori. Vom putea trece de acest imens handicap ? Iată, acest om venit de la antipozi, pe care abia îl cunoșteam, căuta să ne facă să credem într-un singur cuvînt : da !

Am fost toată viața un autodidact în sport. Firește, nu vreau să uit atîtea lecții de tenis, competente și prețioase, primite de la primii mei antrenori — Ion Racoviță și Roman Turușanco la Brașov, Marin Bădin la București — care au căutat să mă învețe cum se lovește corect o minge cu racheta. Lor le păstrez recunoștință, deși în intențiile lor, mai curînd, pot spune că ei n-au reușit cu mine mare lucru... Nu sînt un „stilist" în tenis, mai exact mi-am format încă de la început un stil propriu. Ce este incorect în el nu se mai poate corecta, orice aș face. Ce este bun, caut să valorific la maximum.

Iată de ce, ca să fiu sincer, nu prea îmi place să fiu condus la antrenamente.

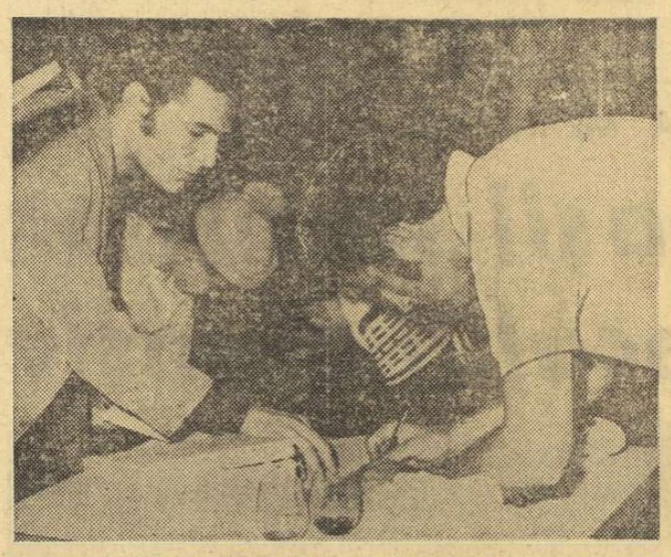

Amatorii de autografe au și ei cota lor asigurată.

Mă ajut singur. Cu Hopman, la început, nu a fost altfel. Dar făceam eforturi mari de acomodare cu noua situație, știind că omul care mă dirija în pregătire este unul din cei mai mari specialiști din lume. Iar coechipierii mei înțeleseseră și ei același lucru.

De fapt, antrenamentele cu „H. H." decurgeau în chip aproape straniu, foarte neortodox. Jucam ore întregi pe o singură jumătate de teren, lovind mingea într-o singură direcție. De ce ? Fiindcă Cox este stîngaci și trebuia să joc mereu pe revers-ul lui. Mărmureanu și Dron, eternii noștri sparing-parteneri, au înțeles și ei acest lucru și — cu multă dăruire — s-au sacrificat pentru acest rol. Ne-au fost de un ajutor imens.

★

Nu vreau să întind prea mult aceste descrieri. Săptămîna care a precedat intrarea noastră în arenă a fost o săptămînă grea, de ore multe și anevoioase petrecute în fața fileului. Dar ele au rodit din plin. Am pășit pe teren, în fața lui Mark Cox, ca să fac cel mai bun meci pe gazon pe care l-am jucat vreodată. Învățasem bine lecția... În tot meciul, nu i-am dat pe forehand decît vreo 3—4 mingi. L-am adus la exasperare. Rezultatul : 6—4, 6—4, 6—3. Net !

Am deschis scorul, dar englezii aveau să egaleze prin Stilwell, care a profitat din plin de nervozitatea lui Ilie. Totuși, încrederea gazdelor începea să se clatine și noi nu mai eram priviți drept „victimele sigure" dinainte. Dovadă, ca să-și asigure șansele în dublu, Baxter, căpitanul echipei Angliei, îl scoate din formație pe tînărul Peter Curtis (care fusese totuși cel mai bun jucător în fața sud-africanilor Hewitt — McMillan) pentru a-l alătura lui Cox pe Stilwell, omul cel mai în formă al insularilor. Era un prim succes pentru noi și „H. H." ne șoptea satisfăcut : *„Dacă Anglia nu sacrifică dublul, înseamnă că se teme... Și dacă se teme, înseamnă că e de bătut..."*.

„Magul" a avut dreptate. Ne-am jucat cartea cu toată încrederea, ca o mare echipă de dublu și Ilie era de nerecunoscut după partida slabă din ajun. În fața tribunelor de la Wimbledon, acolo unde nu fusesem primiți capi de serie cu două luni mai înainte, eram acum victorioși împotriva celor mai bune rachete englezești. Satisfacție... Dar pînă la victorie, mai era drum lung.

★

A treia zi, n-am mai jucat atît de bine cu Stilwell. Eram poate și obosit, nu mai reușeam să iau poziția joasă, necesară pentru a lovi bine mingea. Adevărul e și că acest Stilwell juca minunat pe gazon. Am pierdut, scorul s-a egalat. Decizia trebuia să vină în ultimul meci de simplu : Ilie Năstase contra Mark Cox.

Să spun că în tribune spiritele se calmaseră, în sensul că toți englezii credeau că istoria din meciul cu Brazilia se va repeta. N-a fost însă așa. E drept, așa cum a început meciul, speranțele noastre păreau să se spulbere. A fost de ajuns un break al englezului în setul întîi, pentru ca Năstase să piardă cu 3—6. Nu știam ce să mai spun. Îi zic lui Ilie că joacă bine, să nu se lase... Dar în inima mea înghețase ceva. Și totuși iată-l pe Năstase jucînd extraordinar setul doi. Lupta formidabil, îi mergeau și loviturile, parcă renăscuse din cenușă. A cîștigat un set, încă unul... Emoția mă copleșea. În setul patru, care avea să fie și ultimul, n-am mai avut răbdare. La fiecare 5 minute mă sculam de pe scaun și plecam, incapabil să mai suport zborul mingii. Eram ca un puști care se emoționează ușor, parcă nu mai aveam anii de tenis adunați în toată ființa mea.

Cînd Năstase a făcut ultimul break, am fost sigur că nu mai putem pierde. Și dacă pierdeam, ar fi fost complet nedrept. Jucasem mult mai bine decît englezii. Ilie avea 1 ghem avantaj și serviciul. Atunci am plecat la vestiar, ca să nu mai văd jocul. Dar am venit înapoi. Mă chemau aplauzele și acum nu mai știam cui îi erau adresate : lui Cox care refăcea handicapul ? sau lui Ilie pe care publicul — foarte fair — îl recunoștea ca mai bun ? Cu un as imparabil, Năstase face 40—15, două mecibaluri. Acum știam că sîntem deja la Cleveland, în marea finală. Și de departe îl aud pe Iliuță strigînd, îl văd sărind peste fileu de bucurie. I-am promis înainte, că-l voi purta în spinare pînă la vestiar, dacă învinge pe Cox. Și m-am ținut de cuvînt.

Cîștigasem !

(Va urma)

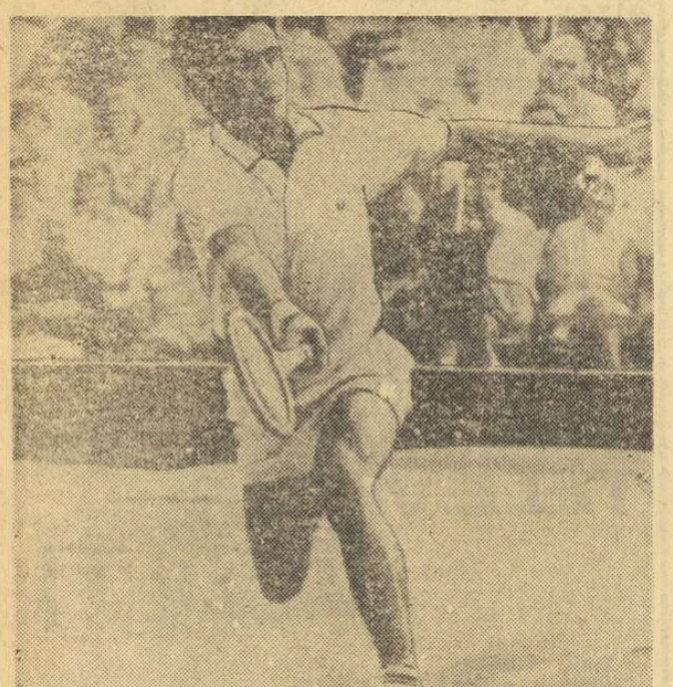

Ilie Năstase, în meciul decisiv al finalei inter-zone.

TELEX • TELEX • TELEX • TELEX • TELEX

● În turneul internațional de tenis **de la East London (R.S.A.), Patisson l-a învins cu 7—5, 6—3 pe Cox, iar McMillan l-a eliminat cu 6—4, 9—7 pe Stilwell.**

● **Cunoscuții schiori finlandezi V. Hakkulinen și E. Mänttyranta** (în prezent antrenori) vor pregăti (în taberele de la Rovaniemi și Kuopio) loturile japoneze, în vederea **„Olimpiadei albe" de la Sapporo.**

● **Disputată la Kotka, întîlnirea de haltere** dintre selecționata orașului Leningrad și echipa Finlandei i-a revenit echipei sovietice cu 5—4. În limitele categoriei grea, finlandezul Mauno Lindroos a obținut o performanță remarcabilă — **160,5 kg la stilul smuls.**

● În prima zi a turneului internațional de tenis **pentru „Cupa Michel Bivort" s-au înregistrat următoarele rezultate : Goulard — Debliker 6—1, 6—2 ; Zugarelli — Cregut 6—2, 6—2 ; Leclercq — Savoldelli 6—4, 7—5.**

● În cadrul unei gale de box **desfășurate la Monza, italianul Bruno Pieracci (categoria pană) l-a învins prin K.O. tehnic, în rundul 7, pe nigerianul Kid Ray Miller.**

● Velodromul de iarnă din Anvers va găzdui **la sfîrșitul acestei săptămîni un omnium internațional la care, alături de Merckx, Alti, Bracke, Ottenbros, Van Springel va lua parte și francezul Jacques Anquetil, în ultima sa cursă pe o pistă din Belgia.**

● Boxerul american de culoare George Foreman **(campion olimpic în 1968 și neînvins de la trecerea sa la profesionism) va întîlni la 26 ianuarie la Madison Square Garden din New York pe Jack Holloran, într-un meci de 10 reprize. Foreman a obținut pînă acum 15 victorii, dintre care 13 prin K.O., iar Holloran (un colos înalt de 2,08 m) a repurtat 19 victorii, a făcut două meciuri nule și a suferit 4 înfrîngeri.**

● **În urma eșecului reprezentativei londoneze de baschet** (46—122 cu o selecționată franceză), federația britanică intenționează să apeleze la tînărul Chris Groener, care prezintă particularitatea interesantă de a avea înălțimea de 2,26 m. Greener nu a făcut pînă acum sport de performanță, fiind descoperit la un concurs publicitar, organizat de un fabricant de... paturi.

Tiparul I.P. „Informația", str. Brezoianu nr. 23—25, București

40368

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXV — Nr. 768 (6202) ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT Sîmbătă 27 decembrie 1969

un an de tenis

văzut și jucat de ION ȚIRIAC

Traversăm Oceanul — Campion al Italiei, fără să fi jucat nici un meci — Forest Hills 1969 plin de suspens — H. H. din nou cu noi — Dell vopsește terenul în lung și în lat — „Omoriți" de antrepamente? — În hangarul de avioane nu plouă

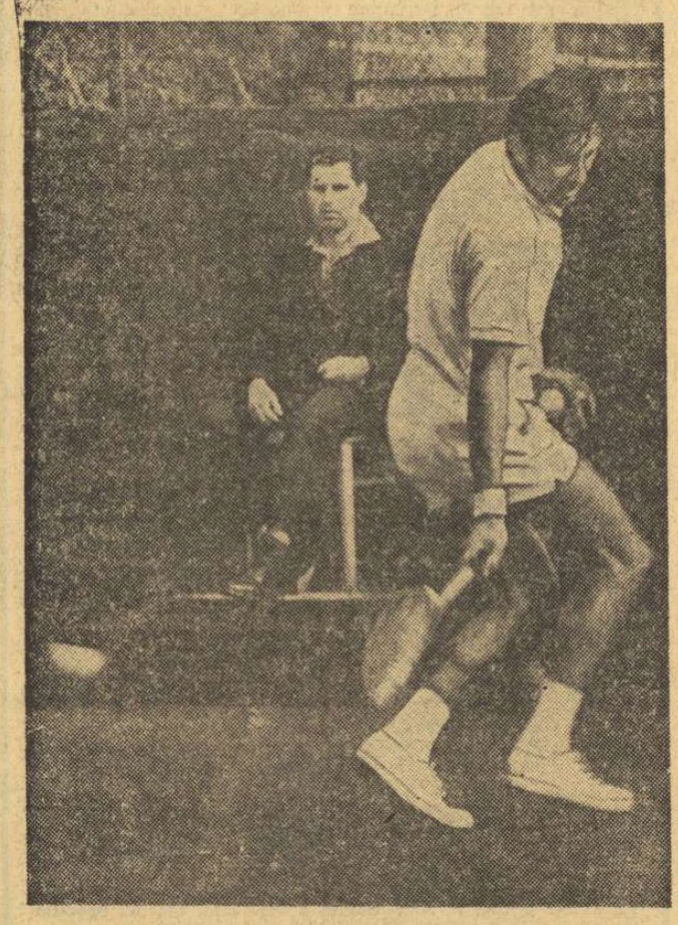

Ilie se „chinuie" la un retur din fundul terenului.

După victoria de la Wimbledon, invitațiile s-au înmulțit simțitor pentru membrii echipei române, iar angajamentele mai vechi se cereau onorate. N-am putut veni imediat în țară. Dar aveam să aflăm că nenumărați iubitori ai sportului de la noi, chiar cei care nu sînt „microbiști" de tenis, au fost mîndri de performanța noastră, așa cum eram și noi.

Pentru întîia oară, după 50 de ani și mai bine de tenis echipa României ajungea în ultima etapă a competiției supreme pe echipe — finala! Era „într-adevăr" o pagină de istorie și națională noastră o înscrisese cu strălucire. Aveam toate motivele să fim mulțumiți, dar nici unul de a pune racheta în cui și de a trece la odihnă. Acum, firește, venea partea cea mai grea și trebuia să facem totul pentru a ne menține în formă. Deci, nici un moment de pauză!

După cum era și firesc, am fost invitați la ultimul din turneele clasice ale anului, Forest Hills. Mai fusesem solicitați și în alți ani, dar niciodată nu ne încumetasem să călcăm pe terenurile verzi din preajma New-York-ului. Acum, eram obligați și nu numai prin performanță. Era un excelent prilej de a avea un turneu în plus pe pămînt american, înaintea jocurilor din Challenge-round, programate la Cleveland. Acolo trebuia să întîlnim, în zilele de septembrie, pe deținătorii „Salatierei de argint", tenismanii reprezentativei S.U.A. Așa că nu era posibil să greșim, în această acceptare. Trebuia să mergem cît mai devreme la ținta plăcută a oricărei victorii. Anume, dacă purtam cu mîndrie panașul de finalist în „Cupa Davis", știam prea bine că obținusem aceasta în dauna unei serii întregi de satisfacții personale. Îmi lipseau rezultatele mai valoroase în turneele individuale și probabil că aveam să dispar din primele 15—20 locuri ale clasamentelor mondiale, acolo unde urcasem în ultimele sezoane. Totul fusese sacrificat pentru jocurile pe echipe. Motive de nemulțumire trebuiau să aibă și conducătorii clubului meu din Italia, Cannotieri Olonna, acolo unde fusesem transferat la finele anului trecut. Ei nu mă mai văzuseră de mult și eu nu-mi respectasem decît printre picături doilea turneu pe gazon după Wimbledon, ca importanță. Aveam ambiția să ne apărăm cum se poate mai bine prestigiul cîștigat în jocurile de „Cupa Davis". Așezarea noastră pe tabelul probei de simplu părea destul de avantajoasă, în ce mă privește, în schimb, Ilie Năstase era plasat puțin tendențios, trebuind să joace pe parcurs cu Stan Smith, cel mai în formă jucător american. Intențiile mi se păreau evidente: un mic sondaj din partea americanilor, înaintea Clevelandului.

Neprevăzutul și-a făcut un loc important în evoluția noastră în marele „open" american. În primul rînd eu, jucînd cu dîrzul sud-african Terry Ryan, mă lovesc de gardul de sîrmă la o minge grea și se pare că am o coastă fisurată. Cîștig totuși meciul, dar pe cel următor, cu Pilici, îl pierd abandonînd în întîlnirea ce ne-o ofereau Ashe, Smith, Graebner, Lutz și Pasarell, probabilii noștri adversari din marea finală.

Înainte, însă, de a-mi face bagajele pentru traversarea Oceanului, mai aveam de rezolvat o problemă, de ordin personal. Era partea mai puțin plăcută a oricărei victorii. Obligațiile față de echipă. S-au dovedit însă adevărați oameni de sport. În ajunul plecării spre America, președintele clubului, dr. Giuseppe Stante, a fost primul care să mă încurajeze în a nu întîrzia nici o clipă pentru a apăra culorile reprezentativei naționale. Clubul putea să mai aștepte...

Puțin mai tîrziu aveam, să aflu că, în absență, devenisem campion al Italiei pe echipe. Colegii de club jucaseră bine, suplinindu-mi lipsa. În schimb, în Cupa europeană inter-cluburi, Cannotieri era învinsă de Racing Club Paris (5—4) și poate că simplul și dublul pe care nu l-am putut juca cîntăriseră greu în desemnarea cîștigătorilor. Importanța altor întreceri pe echipe — mult mai de preț — prima, însă.

★

Forest Hills este, se știe, al doilea turneu pe gazon după Wimbledon, ca importanță. Aveam ambiția să ne apărăm cum se poate mai bine prestigiul cîștigat în jocurile de „Cupa Davis". Așezarea noastră pe tabelul probei de simplu părea destul de avantajoasă, în ce mă privește, în schimb, Ilie Năstase era plasat puțin tendențios, trebuind

(Continuare în pag. a 4-a)

Ou jamais vu:

La Roumanie jouera le Challenge Round de la Coupe Davis

Așa anunța presa internațională calificarea echipei României în finala „Cupei Davis".

Echipierul nr. 1 al deținătorilor salatierei, americanul de culoare Arthur Ashe

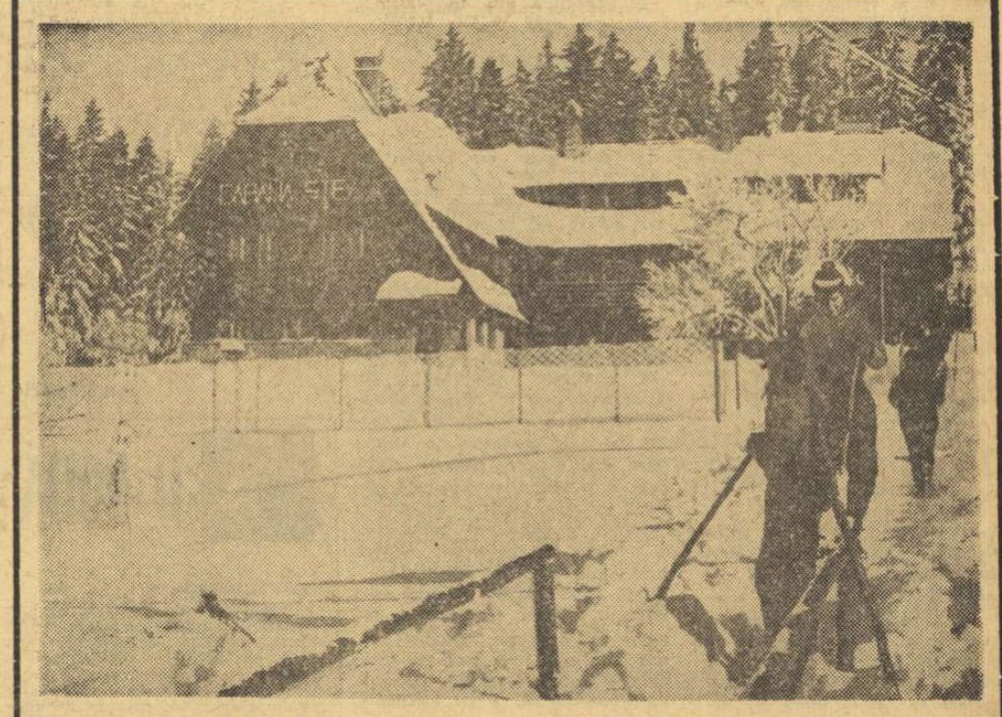

Plecînd din Predeal pe valea Rîșnoavei spre Forban, mai sus de punctul numit „Crăcănei" se află splendidul complex sportiv al clubului Steaua, loc de întîlnire, în timpul iernii, a sportivilor fruntași din acest club. În imagine cabana Steaua, altitudine 1 250 m.
Foto: A. NEAGU

MINIBASCHETBALIȘTII LA STARTUL EDIȚIEI A III-a A „CUPEI FEDERAȚIEI"

De astăzi pînă marți, sala Floreasca din Capitală găzduiește a IV-a ediție a „Cupei federației" la minibaschet, competiție care reunește 32 de echipe din toată țara, cuprinzînd pe cei mai talentați practicanți ai baschetului mic. Desfășurată prima dată în 1967 pe o singură categorie de vîrstă (au cîștigat Școala sportivă Constanța la băieți și Școală sportivă nr. 1 la fete), întrecerea s-a bucurat treptat de un interes sporit, fapt care în 1968 i-a determinat pe organizatori să-i împartă pe concurenți în două categorii: I (au cîștigat Steaua la băieți și Școlarul la fete) și a II-a (Școala sportivă nr. 1 la băieți și Școala sportivă Satu Mare la fete), iar în 1969 i-a obligat să formeze și etape calificatorii. Minibaschetul s-a dovedit tot mai îndrăgit de tineretul școlar doritor să practice un sport dinamic, complex și complet.

Astăzi, deci, la ora 8, primele pase, primele driblinguri, primele aruncări la coș și apoi, zi de zi (de la ora 8 pînă la 13 și de la ora 15 la 20), dispute pînă marți, cînd va avea loc festivitatea de premiere în cadrul tradiționalului Festival al minibaschetului. Cu acest prilej, pe lîngă recompensele federației de specialitate, cei mai buni vor fi răsplătiți cu frumoase premii oferite de Administrația de stat Loto-Pronosport (locul I în cele patru clasamente, primii trei la concursurile de urări și cîntece) și de ziarul Sportul (cosgeterul competiției). Trebuie să precizăm, că, cu prilejul Festivalului, va fi prezentată o expoziție de minibaschet amenajată în incinta sălii Floreasca cu aportul substanțial și voluntar al I.E.A.B.S. și al Liceului de arte plastice din Capitală.

Vor fi patru zile de sărbătoare a celor mai tineri practicanți ai baschetului, în același timp patru zile în care vom vedea evoluînd viitorul baschetului românesc.

CU CE DREPT?

Sînt cunoscute marile succese obținute de sportivii români la atîtea și atîtea importante competiții internaționale. **„Cu toate acestea"** — așa cum se arată în expunerea de motive privind legea sportului — **„talentul și aptitudinile sportive ale tineretului nostru nu au fost valorificate pe deplin, din care cauză, în unele ramuri de sport, rezultatele nu sînt pe măsura posibilităților".** În consecință, au fost luate o serie de măsuri, iar o dată cu adoptarea legii sportului, a fost fixat și cadrul legal de desfășurare a activității sportive. Desigur, elaborarea documentelor amintite a avut menirea să contribuie la îmbunătățirea activității din domeniul sportului.

În acest scop, de pildă, legea prevede că federațiile sportive, ca organe de specialitate, se ocupă de dezvoltarea ramurilor de sport, sînt persoane juridice, au statut și bugete proprii. Prin urmare, federațiile au atribuții mai largi, o mai mare libertate de acțiune. Dar aceste noi învestiri de sarcini, în locul tutelării mărunte la care erau supuse în trecut, aduc și o creștere a responsabilității acestor organe conducătoare pe discipline sportive, presupun o maturitate deplină în toate acțiunile întreprinse — în cadrul legii și a regulamentelor — pentru o îndrumare competentă și un control eficient.

Printre regulamentele pe care federațiile sînt obligate să le respecte întocmai, se numără și cel privind trecerea sportivilor de la o asociație sportivă (club) la alta. Or, se pare că nu toate federațiile țin seama de dispozițiile în legătură cu transferările sportivilor.

La hochei pe gheață, forul de specialitate anunță că a hotărît acordarea unei noi perioade de transferări, pînă la 31 decembrie 1969 (vreo șase zile), și că aceste transferări se vor efectua conform normelor C.N.E.F.S. în vigoare. Iar federația de baschet fixează și ea o **scurtă** perioadă de transferări, între 5—10 ianuarie 1970.

Dar, instrucțiunile privind regulamentul amintit, la art. 1, specifică: Perioada de transferări în cadrul căreia actele necesare trebuie depuse la federație sau comisiile respective va fi de **minimum 15 zile și de maximum 30 de zile.** În sfîrșit, în dispozițiile finale, la punctul 6 se menționează că prezentele instrucțiuni fac corp comun cu regulamentul de transferări.

Este clar. Două federații încalcă evident un regulament aprobat de forurile superioare și acceptat de toate federațiile. Și, culmea ironiei, în comunicatul federației de hochei se dau asigurări că transferările vor fi efectuate conform normelor C.N.E.F.S. în vigoare!!

Așa să fi înțeles oare unele federații atribuțiile sporite pe care li le conferă legea? Aceea de a eluda regulamentele în nici un caz!

Constantin COMARNISCHI

Învățați schiul cu Mihai Bîră

NOȚIUNI FUNDAMENTALE

Spuneam că prima senzație pe care începătorul o resimte avînd schiurile la picioare este stînjeneala. Nu poate înainta, se încurcă în picioare și schiuri, nu știe ce să facă cu mîinile și bastoanele. Să-i dăm o mînă de ajutor ca să se descurce.

Pentru prima dată în viață, schiurile se prind la picioare *pe un teren plat*, fără bastoane. Porniți relaxat, exact ca în mersul obișnuit pe stradă, la început ridicînd mai sus ca de obicei piciorul de la sol. După cîteva sute de metri de exerciții, încercați ca pășirea să fie mai alunecată, alungită, fără desprinderea schiului de pe zăpadă. Brațele se leagănă coordonat și invers o dată cu mișcarea picioarelor: picior stîng — braț drept și invers. Mișcarea este lentă, relaxată, sigură. Incercați și cu bastoanele: prinse bine în pumn, fără să vă sprijiniți pe ele, executați același mers, plimbînd bastoanele pe lîngă corp. Folosiți efectiv și bastoanele. Balansul brațelor devine mai mare, ridicîndu-se la deplasarea înainte pînă la orizontală, moment în care bastonul se înfige în zăpadă paralel cu schiurile, lateral și în dreptul legăturilor sau puțin înaintea lor. Urmează o fază de sprijin și tracțiune prin care schiorul, împingînd în baston, prelungește alunecarea (pășirea) pe schiuri.

Ați și învățat **mersul alternativ.** Înaintarea se obține prin alunecarea ritmică de pe un picior pe altul prin

(Continuare în pag. a 3-a)

DINAMO-BRAȘOV la 20 ani de activitate

Astăzi, la orele 12, va avea loc, în sala de spectacole a Palatului culturii din Brașov, festivitatea consacrată aniversării a 20 de ani de la înființarea clubului Dinamo din localitate.

În cinstea acestui eveniment, clubul Dinamo Brașov organizează două concursuri de schi în Poiana Brașov: unul de fond, deschis tuturor categoriilor de schiori și altul de biatlon, rezervat pentru seniori și tineret. Astăzi, se dispută probele individuale iar mîine, duminică, întrecerile de ștafete.

DADA MONDIAL

ÎN ATENȚIA GUVERNELOR LUMII: SPORTUL PENTRU TOȚI

Consiliul Internațional pentru Educație Fizică și Sport (C.I.E.P.S), bucurîndu-se de statut consultativ pe lîngă U.N.E.S.C.O., se străduiește, prin intermediul unui comitet executiv și al multor membri dotați cu generos spirit de voluntariat, să aducă sportul în contact direct cu forțele și structurile care conduc evoluția socială. Recunoașterea dimensiunilor planetare pe care le-a luat sportul, ca fenomen social, recunoașterea rolului crescînd al sportului în viața modernă, implică ridicarea problemelor sale la un nivel care deocamdată nu este la fel apreciat pretutindeni. Această discrepanță justifică eforturile C.I.E.P.S. — ca și tutela directă a U.N.E.S.C.O — de a transforma bunăvoințe militante în acțiuni eficace.

Recenta reuniune internațională de la București, convocată de C.I.E.P.S., a avut tocmai rolul de a da substanță efectivă, tot mai pregnantă, unor tendințe, pînă acum, doar teoretice. Participanții au dezbătut principiile — de altfel destul de bine cunoscute — ale „sportului pentru toți" (altă expresie pentru ceea ce noi numim „sportul de masă"), dar mai ales mijloacele de a impune aceste principii în cercurile guvernamentale.

Donald W. J. Anthony, secretar convocator la Universitatea din Londra, șeful biroului de relații publice al C.I.E.P.S. (care ne-a mai vizitat țara în 1964, publicînd apoi în „Revista internațională de pedagogie" un articol comparativ despre educația fizică și sportul în Anglia și în România) ne-a vorbit despre necesitatea de a convinge gu-

Victor BANCIULESCU

(Continuare în pag. a 4-a)

A apărut primul Almanah SPORTUL

O enciclopedie pe care o așteptați. În aproape 300 de pagini de text și ilustrații o lume trepidantă, cu eroi și evenimente de mitologie modernă. O carte captivantă închinată frumuseții și moralei. Semnături prestigioase. Imagini inedite de pe toate meridianele sportului. Un amplu memento statistic al succeselor sportului românesc și al anului sportiv internațional 1969.

urme pe zăpadă și gheață

Adevăratele orizonturi ale schiului

Un lucru este cert ! Schiul cunoaște an de an tot mai mulți adepți. El tinde să intre în cotidianul tuturor, devenind un obiect de consum ca oricare altul și a încetat de mult să fie numai un apanaj al schiorilor prin vocație.

În ce constă această sursă, acest magnet care polarizează în jurul său atîtea căutări, atîtea pasiuni, atîtea satisfacții ? Abia a nins și pîrtiile sînt pline. Privesc uimit acest impresionant spectacol uman desprins din măreția peisajului Bucegilor, Poienii sau Clăbucetului. Cît colorit, cîtă lumină în zîmbetul care transfigurează fețele, cît optimism și robustețe în rîs și chiot amplificate de ecou, cîtă rîvnă și ambiție la cei care, cu migală de plugar, urnesc „plugurile", a căror lame desțelenesc grațios zăpada imaculată ; cît soare și seninătate pe frunțile vîrstnicilor, cîtă mîndrie și încredere în privirea celor care aburind de efort termină o întrecere...

O emoționantă simbioză, o adevărată metamorfozare în banca de studii a schiului care șterge vîrstele. Un tumult clocotitor de veselie, energie și optimism.

„Acest sport divin — spune Demostene Botez, în care omul are realități de pasăre ce planează peste coborîșuri de munte, și satisfacția vitezei care amețește și înalță, ține tot atît de turism pe cît de sport propriu zis. El nu necesită mișcări limitate în cadrul unui joc organizat, sau pe suprafețe reduse. Nu este ca hocheiul care-i sport cu regulă și disciplină ; nu este nici ca patinajul care înseamnă filigran tehnic și flori tăiate în cristal de gheață, pe cîțiva metri pătrați, undeva, între niște ziduri urbane.

Schiul înseamnă victorie asupra asprimii naturii, înseamnă bețe de aer și de peisaj. Prin ei poți cuceri aprigul vis alb al muntelui de pe care te poți arunca elastic și estetic ca dintr-un cer cu nori albi scoborînd vertiginos, cu zvîcniri de aterizare, între vile locuite de oameni.

Schiul e un sport al voinței și al spiritului, nu numai al mușchilor și al văzului. În schi, omul găsește dezvoltarea și întărirea armonioasă ale celei mai complete și mai nobile însușiri".

Schiul înseamnă și o educație a felului cum privim și observăm lucrurile, a acuității percepțiilor noastre. El ne învățește cunoașterea muntelui, a legilor și tainelor sale și numai în asemenea împrejurări omul se descoperă pe sine. **Blaga se exprima atît de plastic : „Numai pe tine te am, trecătorul meu trup,**

. . . . . .

Dați-mi un trup
Voi munților,
Mărilor,
dați-mi alt trup să-mi descarc nebunia în plin."

Și dacă omul are realități de pasăre și luciri de aștri căzători, el își descoperă energia și vigoarea în perpetua regăsire cu solul : — intimitatea restabilită cu Materia, originea tuturor lucrurilor și a Omului. Virajele, opririle sau accelerările, contravirajele, desprinderile sau jocul de muchii, această țîșnire sau zvîcnire care mimează admirabil săritura mingii și „nervul" celor putere, această reluare a contactului cu solul în plină senzație de alunecare sau piuitire, această realitate a solidului — prezența zăpezii în care înoți — ce simbol minunat al forței, al robustețel, al certitudinii schiorului. Arbore mobil, cu rădăcini elastice !

Iată adevăratele sensuri ale schiului. Și nu întîmplător. Simone de Beauvoir, fascinată de schi, nu ezita să scrie în memoriile sale : „Aș da premiul Renaudot pentru a ști cristiania ușoară".

Pentru ce vrem să scoatem în relief valoarea etică și morală a acestui sport ?

Pentru ce vrem să enumerăm (ce puțin am reușit !) avantajele practicării lui ?

Pentru că mulți, din păcate încă mulți, văd în sport, în genere, o pierdere de timp (vai !), iar în schi îndeosebi o „sabie a lui Damocles".

Pentru că adeseori, preocupați ca în trei, patru zile, o săptămînă de concediu să învățăm totul, dar absolut totul, șerpuind elegant ca acei balerini ai zăpezii — schiorii de performanță —, nu ne îngăduim nici măcar o clipă de răgaz, acolo sus la capătul telefericului pentru a scruta zările.

Pentru că în taberele de munte, în dorința de a căpăta „condiția fizică" atît de necesară atleților, boxerilor sau fotbaliștilor, preferăm de multe ori „mița" în loc de schi (cît îi admir pe Bebe Vernescu, Mihaela Peneș, Sandu Popescu sau Gh. Popa, pe Carol Corcek, Remus Drăgușanu sau Lia Manoliu).

Pentru că viteza de bolizi cu care tocăm kilometri de coborîre și înghițim manșe de slalom ne absoarbe toate preocupările.

Pentru că tot acest domeniu care scapă din păcate literaturii trebuie să-l explorăm și să-l experimentăm noi înșine. Așa cum spune **Frederico Garcia Lorca :**

„Ce-ți spun despre schi ?
Ce-ți spun despre acest nor,
acest cer, această zăpadă ?
Să le vezi, să le vezi, să le vezi și nimic mai mult."

Ion MATEI

ÎN ULTIMA ETAPĂ A TURULUI DIVIZIEI A

DERBYUL CAMPIONATULUI MASCULIN

Azi și mîine are loc etapa a XI-a, ultima, a turului campionatului diviziei A. Această a doua ediție a campionatului divizionar de popice este deosebit de disputată, echipele aflate în fruntea clasamentelor sînt de forțe sensibil egale și numai etapa de încheiere a primei jumătăți a competiției va decide, atît la bărbați cît și la femei, campioanele de toamnă. În campionatul masculin reuniunea de la Reșița, dintre formațiile clasate pe locurile 1 și II, Petrolul Ploiești și Olimpia Reșița, atrage, îndeosebi, atenția iubitorilor acestui sport. Echipa care va cîștiga partida va ocupa locul I. Formația ploieșteană are mai multe popice doborîte ca reșițenii (52721—51090) dar ambele au același număr de puncte, cîte 28. După calculul hîrtiei, băieții lui Micoroiu, care au și avantajul arenei proprii, sînt favoriți.

La femei, în fruntea clasamentului se află la egalitate de puncte Voința Tg. Mureș (28 p 24137 p.d.) și Voința București (28 p 23964 p.d.). Ambele echipe au meciuri relativ ușoare, deci și șanse de cîștig și astfel locul I va fi decis de numărul popicelor doborîte. Bucureștencele joacă pe arena Giulești cu Rapid (locul VI), iar mureșencele acasă cu Petrolul Ploiești (locul V). Iată și restul partidelor acestei etape : *MASCULIN — Gaz metan Mediaș — Voința Cluj, Constructorul București — Flacăra Cîmpina, C.S.M. Reșița — Rafinăria Teleajen, Voința București — C.F.R. Timișoara, Voința Tg. Mureș — Rapid București. FEMININ — Hidromecanica Brașov — Laromet București, Gloria București — Voința Constanța, U. T. Arad — Metrom Brașov și Voința Cluj — C.S.M. Reșița.*

O NOUĂ VARIANTĂ A... „TELEGRAMELOR"

. . . . . .

„20 octombrie 1969, nr. 136,
Clubul sportiv Medicina, către Federația română de volei : În urma aprobării transferului pe linie profesională, am depus la F.R.V., cu adresa nr. 126 din 7 octombrie 1969, cerere de transfer pe linie sportivă, însoțită de adeverința de înscriere la I.M.F. București.... La data de 16 octombrie Biroul federal a luat în discuție cererea cu privire la transferul jucătoarei Gabriela Popa, dar a lăsat-o în suspensie pînă la prezentarea dezlegării... Transferul jucătoarei pe linie profesională s-a făcut, printre altele, și pe considerentul că este componentă a lotului reprezentativ de volei și că, urmînd cursurile la I.M.F. București, **va putea participa la antrenamentele lotului fără a fi nevoită să lipsească de la cursuri...**

Semnează : vicepreședinte, conf. Oct. Bănățan, secretar și asist. Ludvig Hector"

„3 noiembrie 1969, nr. 143,
Clubul sportiv Medicina, către clubul Universitatea Cluj : Revenim la adresa noastră nr. 127 din 8.X.1969, prin care vă rugăm să aprobați dezlegarea jucătoarei Gabriela Popa pentru a fi transferată la echipa noastră... Fiind în cauză o sportivă componentă a lotului reprezentativ, a cărei nefolosire poate aduce însemnate prejudicii în pregătirea echipei naționale și ținînd seama de faptul că ea va activa tot într-o formație studențească, sperăm să găsim la dv. înțelegerea necesară... semnează : vicepreședinte, conf. Oct. Bănățan, secretar Ludvig Hector".

„27 noiembrie 1969, nr. 2006,
Clubul sportiv Universitatea Cluj, către clubul sportiv Medicina : — Confirmăm primirea adreselor dv. nr. 128 și 143, cerîndu-ne cuvenitele scuze, răspundem cu întîrziere prelungită... Între timp obiectul solicitărilor dv. a ajuns să preocupe și presa (nr. : Viața Studențească din 19 noiembrie), **imprejurare care ne-a constrins să răspundem cu mai multă promptitudine** (n.r. în caz contrar ?...) ne luăm permisiunea a vă trimite un exemplar din adresa noastră, nr. 1991, **al cărei principal destinatar** este Viața Studențească (n.r. deci nici acum nu s-a considerat necesar un răspuns direct). Avem convingerea că divergența survenită, în mod nedorit între noi, datorită cazului Gabriela Popa, nu va afecta bunele raporturi ce există, pentru că, la un anumit nivel, chiar divergențele întăresc prietenille (!)... secretar : Titus Lucaciu".

„25 noiembrie 1969, nr. 1991,
Clubul sportiv Universitatea Cluj, către revista „Viața Studențească"... Gabriela Popa, în anul școlar 1968—1969 a intrat la facultatea de Medicină generală din Cluj și a activat în echipa noastră divizionară A de volei, care după cum este bine știut, a retrogradat în B... Pentru sobra apreciere a articolului, mulțumim, dar „bătrîna doamnă", prețuind florile, nu poate fi de acord să i se ia una din cele mai frumoase din grădină, pe care o cultivă cu pasiune și dragoste... Semnează : președinte club. prof. dr. doc. I. Ciobanu ; președintele secției de volei, Teodor Crăciun; secretar : Titus Lucaciu".

„2 decembrie 1969, nr. 172,
Clubul sportiv Medicina, către Ministerul Învățămîntului : ...Față de refuzul repetat al clubului universitar Cluj, pe care îl considerăm nelntemeiat și neprincipial, apreciem că rezolvarea problemei trebuie să fie soluționată de către M.I., în conformitate cu interesele activității sportive studențești și naționale... Menționăm că posibilitatea întoarcerii studentei Gabriela Popa la Cluj nu mai este de actualitate, întrucît termenul de transferare pe linie de învățămînt a expirat la data de 30 septembrie... Semnează : aceiași".

. . . . . .

V-ați dat seama, stimați cititori, că de la începutul campionatului și pînă în prezent G. P. nu a susținut nici o partidă. Este oare firesc ca o sportivă, componentă a lotului național, să stea în afara activității competiționale, numai pentru satisfacerea unor capricii ? Răspunsul e categoric : NU.

La cele spuse pînă acum considerăm necesar să adăugăm următoarele : pe linie profesională ea a obținut transferul fără nici o dificultate (documentele pe care le posedăm atestă acest lucru) ; din foile de arbitraj reiese că meciul Ceahlăul — Medicina din campionatul trecut, invocat drept cauză principală a retrogradării echipei „U", a fost PIERDUT de bucureștence și nu cum se afirmă în una din adrese. De ce se încearcă atunci inducerea în eroare ? (aici am mai putea adăuga și altele) ; de asemenea și faptul că se scuză (fără dovezi palpabile) aceeași retrogradare prin pierderea meciului retur, ni se pare nefundamentată și riscantă. De ce s-a ajuns în această situație ?; de ce numai la sesizarea presei s-a dat răspuns celor 2 adrese ?; cui credeți că ajută aceste disensiuni „care întăresc prieteniile"? Voleiului, în nici un caz !; de ce aceste disensiuni între 2 cluburi studențești (!!), care în loc să colaboreze, fac un deserviciu voleiului?; de ce este necesar ca să treacă un an (de inactivitate) pentru ca Gabriela Popa să poată juca, totuși, la echipa pentru care a optat ?

Nu negăm faptul că, prin plecarea ei, formația clujeană a pierdut mult, dar ne îndoim că G.P. va găsi în divizia B climatul competițional pentru o jucătoare de națională (contraargumentele devin neconcludente, dacă analizăm cu atenție nivelul calitativ al jocurilor).

Este timpul să se renunțe la „pasiunile" rău înțelese. După părerea noastră, situația, în forma actuală, a devenit intolerabilă. De adrese, cu și fără argumente, după cîte se vede nu ducem lipsă. De măsuri eficiente, însă da. Le așteptăm, cît de curînd, pentru că urmează o nouă perioadă de transferări.

Emanuel FANTANEANU

După turneul handbaliștilor români

CALITĂȚILE TEHNICE ȘI VALOAREA TACTICĂ ȘI-AU SPUS ȘI ELE CUVÎNTUL

Precizam într-un articol anterior că la baza victoriilor obținute de handbaliștii români în turneul lor din Elveția, R. D. Germană și Cehoslovacia a stat sudura morală a echipei, capacitatea generală de mobilizare a voinței, optimismul robust care a determinat depășirea cu ușurință a momentelor dificile. Desigur că nu se pot trece doar în contul acestor calități bunele rezultate de la Berlin, Ostrava, Berna sau St. Gallen. Aruncînd în aceste dispute aspre, în care adversarii au fost neiertători, doar atu-urile de ordin moral, selecționata masculină de handbal a României ar fi sucombat din punct de vedere sportiv, poate frumos sau demn, dar oricum ar fi înclinat iremediabil steagul.

De aceea, este lesne de înțeles că în conturarea acestor succese un rol major l-au jucat și armele tehnice și tactice folosite cu multă finețe de reprezentanții noștri. Înainte de a vorbi despre aceste arme, se cuvine însă să consemnăm ca un lucru la fel de important, că folosirea lor s-a făcut ordonat, încadrate fiind într-un plan de joc cu judiciozitate stabilit de antrenorii N. Nedef, E. Trofin și O. Vlase, înaintea fiecărei partide. În acest sens pericolul, marele pericol — de altfel prezent, din păcate, în alte evoluții ale reprezentativei noastre — era acela că, furați de ritmul partidei sau de răsturnările de scor, jucătorii vor uita repede indicațiile primite, ieșind din coordonatele orientării tactice. Și atunci, mecanismul echipei se deregla, funcționînd astmatic, pe moment, întîmplător și, deci, fără eficacitate. De această dată — și în mod deosebit în ultimele trei meciuri, adică cele cu R. D. Germană și Cehoslovacia — această frecventă defecțiune n-a apărut, disciplina tactică înscriindu-se astfel pe primul loc printre armele folosite de jucătorii români în lupta pentru victorie.

Pe acest fond solid al respectării cu strictețe a principiilor de joc elaborate cu grijă înainte și, uneori, schimbate pe parcurs de antrenori în funcție de comportarea adversarului, echipa română a putut să-și pună mai bine în valoare calitățile tehnice și tactice individuale. Acest lucru s-a văzut mai clar în organizarea sistemului defensiv. Aici, prezența în centru a unor jucători masivi (Gruia, Chicidt, Guneș, Licu) care s-au deplasat tot timpul cu brațele pe direcția atacului advers, acoperind excelent poarta, a determinat anihilarea, în unele perioade aproape în totalitate, a tendințelor de finalizare adverse. De un mare ajutor în acest sens a fost și jucătorul care acționa în fața liniei de apărare a echipei noastre, în speță Samungi. Atent, plasîndu-se rapid și inteligent în circulația de la 9 m a handbaliștilor din reprezentativele R. D. Germane și Cehoslovaciei, evitînd blocajele și intervenind oportun în fracțiunile de secundă premergătoare șuturilor lui Senger, Ganschow, Rost (R.D.G.), Duda, Bruna, Havlik, Satrapa (R.S.C.), Samungi a contribuit, alături de întreaga echipă la reducerea simțitoare a numărului de goluri primite de selecționata română. La acest lucru un aport, și nu minor, au avut portarii, și în mod special Penu, excelent la Berlin și în primul meci de la Ostrava.

În ce privește acțiunile ofensive constatările sînt, de asemenea, pozitive în general, echipa manifestînd maturitate și, mai ales, o capacitate deosebită de a schimba rapid mijloacele de finalizare în funcție de „răspunsurile" pe care le dădeau adversarii la problemele ce le punea orientarea tactică a formației române. Din acest punct de vedere turneul a fost extrem de util, deoarece valoroasele reprezentative ale R. D. Germane și Cehoslovaciei (campioană a lumii) au dat „răspunsuri" uneori surprinzătoare, aplicînd, sau încercînd să aplice, soluții tactice interesante. De pildă, handbaliștii din R. D. Germană au jucat în apărare foarte avansat, supraveghind cu precădere pe Gruia, acest mare realizator al selecționatei noastre. Prin plasament și ieșiri oportune jucătorii din R.D.G. au blocat cursele lui Gruia, încercînd să-l izoleze (fără a-l marca strict „om la om"), să-l împingă cît mai lateral, pentru ca eficacitatea șuturilor sale să se reducă. A fost momentul de cumpănă al partidei, cînd formația gazdă s-a detașat (4—1, 5—2) Au intervenit prompt însă ceilalți realizatori (Chicidt — 1 și Guneș — 2 goluri), cerea ce a descumpănit siguranța cu care acționau gazdele în defensivă. Apoi, în repriza secundă, cînd în apărare echipa R.D.G. a avansat mai mult, și-au spus cuvîntul în primul rînd Gațu și apoi ceilalți „spiriduși" : Oțelea sau Goran. Numai așa „sectorul" masiv al formației noastre s-a putut impune cu autoritate : Gruia — 6, Guneș 3, Chicidt — 2 goluri, asigurînd o victorie realizată mai mult pe plan tactic, decît fizic.

De asemenea, este de menționat faptul că în al doilea meci de la Ostrava, Gruia a fost marcat, într-o disperată încercare de a-l anihila, „om la om" de o manieră evident neregulamentară (Kavan, cel ce a primit această ingrată sarcină, a și fost de două ori eliminat din joc, deși el ar fi trebuit scos definitiv de pe teren !), ceea ce a pus probleme dificile formației noastre. Cu atît mai dificile cu cît atît Guneș (2 goluri) cît și Chicidt (nici un gol) nu și-au mai făcut simțită prezența în măsura în care era nevoie. Ceilalți, să zicem așa, „mărunții" (Gațu, Popescu, Oțelea, Samungi), n-au putut din acest motiv, să fructifice cu eficiență toate acțiunile ofensive de care a beneficiat echipa română.

În concluzie, se poate afirma că alături de valoarea de necontestat a unității morale și de voință, în balanța victoriilor înregistrate de handbaliștii români în acest turneu a stat și valoarea lor tehnică și tactică. Iar dacă brațul acestui imaginar cîntar care atribuie succesele nu s-a înclinat întotdeauna ferm de partea jucătorilor români, este pentrn că ei au manifestat unele carențe, nu puține și de loc de neglijat, dacă avem în vedere apropiatul campionat mondial. Despre acestea, însă, într-un articol viitor.

Călin ANTONESCU

Mereu în actualitate, mereu bine informat în toate domeniile de activitate, cu un televizor VENUS.
Informație — divertisment — cultură.

TELEVIZORUL E·47·682 Venus

— Receptor multicanal, ecran cu diagonala de 47 cm, prezentat într-o elegantă casetă furniruită, cu o linie modernă asimetrică.
— Mare stabilitate în funcționare, imagine și sunet de calitate.
— Prețul este de 3 400 lei. Se poate cumpăra și cu plata în 8—12 rate lunare, cu un aconto de numai 600 lei.

(3256)

UNDE MERGEM?

AZI

BASCHET: *Sala Floreasca*, de la ora 8 și de la ora 15, „Cupa federației" la minibaschet ; *sala Giulești, de la ora 17 :* Rapid — Politehnica Galați, Voința — ICHF, meciuri în cadrul diviziei masculine A.

POPICE. *Arena Giulești, de la ora 16 :* Rapid — Voința ; *arena Gloria, de la ora 16 :* Gloria — Voința Constanța, meciuri în cadrul diviziei feminine A.

TENIS DE CÎMP. *Sala Steaua, de la ora 9 la ora 20,* „Cupa 30 Decembrie".

MÎINE

VOLEI. *Sala Giulești, ora 9,30 :* CPB — Farul Constanța (fem. A).

BASCHET. *Sala Giulești, de la ora 10,30 :* Politehnica — Comerțul Tg. Mureș (masc. A) ; *sala Floreasca, de la ora 8 și de la ora 15,* „Cupa federației" la minibaschet.

POPICE. *Arena Voința, de la ora 8 :* Voința — CFR Timișoara ; *arena Constructorul, de la ora 8 :* Constructorul — Flacăra Cîmpina, meciuri în cadrul diviziei masculine A.

TENIS DE CÎMP. *Sala Steaua, de la ora 9 la ora 20 :* „Cupa 30 Decembrie".

VIRGIL LUDU

SPORTUL ȘI ARHITECTURA

Încă din antichitate, sportul a făcut din arhitecți mari constructori. Fără să fie una din cele șapte minuni ale lumii antice, totuși Olimpia este considerată, de două milenii și jumătate, una din mărețele construcții ale Eladei.

Templul cu statuia înaltă de 14 m a lui Zeus, făurită de Fidias din aur și fildeș, stadionul, hipodromul — iată o realizare neegalată, comparînd progresul tehnicii chiar cu cel de azi.

Dar nu numai lăcașul Jocurilor Olimpice era destinat sportului, ci deopotrivă și mai ales gimnaziile și palestrele. Aceste clădiri întruneau sălile de exerciții și jocuri, curtea interioară cu nisip pentru luptători și atleți.

Mai sînt amintite în lumea vechii Grecii și apoi la romani și în Spania, hipodromurile de corridă. Impresionant rămîne, chiar așa cu zidurile năruite de ani și întîmplări, marele circ al Cezarilor, loc de dîrze și sîngeroase dispute : Coloseumul din Roma. Capacitatea lui, uimitoare, pentru acele vremi: 100 000 de locuri. Gîndiți-vă că astăzi aproape toate stadioanele mari din lume nu au mai mult de atît !

Cum știm, sportul, înfruntînd și învingînd prejudecăți, renaște în a doua jumătate a secolului al 19-lea. Este începutul construcțiilor sportive de tot felul.

Mai întîi terenuri, săli, stadioane, piscine, trambuline de schi. Apoi, din 1896, stadioane olimpice (cel dintîi, stadionul de marmură albă de 60 000 de locuri de la Atena), sate olimpice, baze complexe pentru box și lupte, natație și jocuri sportive.

La întrecerile olimpice de artă, alături de literatură, muzică și plastică se vor da premii și pentru arhitectură. Interesant, că în 1924, la Paris, primește o medalie de argint, pentru proiectul unui stadion, arhitectul ungur Alfred Hajos, același care cu ani înainte, în 1896, la Olimpiada de la Atena, cucerise la 100 m și 1 200 m înot două medalii de aur la concursul desfășurat nu în bazin, ci chiar în apele Mării Ionice !

Arhitectura sportivă este un gen aparte, care cere pricepere, pasiune și, în plus, o oarecare experiență sportivă. Ea trebuie totdeauna să îmbine armonios tradiția arhitectonică națională cu stilul modern și cu noutatea materialelor de construcție. După J.O. arhitectul japonez Kengo Tange a fost propus de C.I.O. cu un premiu special pentru lucrările sale excepționale de la piscina olimpică și gimnaziul național.

Doi arhitecți G. și T. Chițulescu au scris o carte despre „Monumentele celebre ale antichității" în care prezintă piramidele, statuia lui Zeus, farul din Alexandria, grădinile suspendate din Babilon, templul zeiței Artemis din Efes, mausoleul din Halicarnas, colosul din Rhodos.

Ar fi ispititor de scris o carte despre „Construcțiile sportive celebre ale lumii moderne", din care credem că nu ar lipsi : stadionul Maracana de 220 000 de locuri, din Rio de Janeiro, baza complexă Lujniki (stadion de 103 000 locuri, sală de 15 000 locuri, piscină pentru 13 200 spectatori, hotel sportiv pentru 400 persoane), sala Madison Square Garden din New York (una din cele mai mari săli acoperite din lume, 30 000 locuri), trambulina de schi de la Obersdorf pentru sărituri de 140—160 metri, satul olimpic al Olimpiadei de la Tokio, capabil să ofere găzduire la mai mult de 6 000 de sportivi, precum și alte multe construcții îndrăznețe și renumite prin capacitatea sau stilul lor.

A OPTA ARTĂ

Dintre lucrările vechi, premiate la întrecerile olimpice de artă de la Stockholm, Anvers, Paris, Amsterdam le amintim pe cele mai însemnate. Așa este întîiul proiect de stadion modern, planul unui institut de educație fizică, proiectul stadionului din Monte Carlo, construcția unui parc sportiv.

Și la noi în țară arta arhitecturii a adus sportului daruri măreție, pînă mai ieri nici măcar visate : Stadionul 23 August, Parcul Dinamo, Sala și bazinul Floreasca, Complexul sportiv de vară și de iarnă Poiana Brașov, stadionul din Constanța și cel din Timișoara.

Pretutindeni, noile construcții se îmbină în splendid decor vegetal cu statuetele, basorelieffurile și frescele plasticii sportive. În viitor îl vedem pe arhitectul Ascanio Damian, fost mare și pasionat jucător de rugby, primind un premiu internațional pentru o interesantă și originală lucrare sportivă.

Concepția actuală a orașelor-grădini nu poate exclude parcurile, spațiile verzi, stadioanele. Orașele noi trebuie să însemne lumină, spațiu, bucurie, tinerețe.

În timpurile noastre toate continentele lumii, cu aproape toate popoarele lor, își string mîinile pașnic în întrecerile olimpice. Aceasta pe planeta noastră, pe Pămînt.

Dar omul, curînd, va poposi și în celelalte planete. Să nu vă mirați, oameni, dacă veți auzi în anul 2 000 de întreceri interplanetare. Arhitecții să fie pregătiți. Jules Verne ne-a învățat că nimic nu este științifico-fantastic, ci științifico-realizabil.

Pe cînd primul stadion planetar și primele recorduri mondiale imponderabile ?

ÎNDRĂZNEALĂ!

După recomandarea încurajatoare a profesorului Virgil Ludu, vin să mă prezint în acest ziar că a opta artă, sportul. Speriată de „ce o să zică lumea", încerc timid să mă explic.

Am apărut treptat cu începutul existenței oamenilor, împreună cu celelalte arte, mai puțin cinematograful, sora noastră mai mică.

Emoțiile mele estetice au inspirat pe egipteni să mă fixeze în basoreliefuri, pe greci să mă sape în marmura statuilor, pe japonezi să mă picteze pe stampe.

Am trăit izolat și pe apucate, concepția oamenilor nu era pregătită să mă primească și să mă aprecieze la justa mea valoare. Am reapărut acum mai puternic, se vede că utilitatea mea este legată de evoluția tehnică a societății.

Astăzi trăiesc pe picioarele mele. Am templele mele cu peste două sute de mii de locuri, am publicul meu cel mai fanatic din lume, am ziare proprii, cărți, am idolii mei adorați de oameni alături de idolii celorlalte arte.

Mă dezvolt ca celelalte arte, luptînd în timp și în spațiu, adepții din fiecare țară, din fiecare continent, înfrățindu-se în idei.

Ce este nou și deosebit în arta mea ? Faptul că emoția estetică este neprevăzută, durează numai o clipă și aceeași nu se mai repetă.

Am apărut acum mai puternică, impusă de tînăra generație. Știu că „bătrînii" vor zîmbi de îndrăzneala mea. Mi-au spus și celelalte arte că la fel s-a zîmbit la apariția lor : muzica, pictura, teatrul. Așa este viața !

Eu am să aștept ca tineretul, care m-a impus, să îmbătrînească și atunci în lume nu voi mai întîlni zîmbete. Veți vedea că peste ani, nimeni nu se va mai întreba dacă sînt sau nu o artă.

A OPTA ARTĂ, SPORTUL
p. conf. D. COLIBAȘI

PARADĂ-RIPOSTĂ

LA SFÎRȘITUL SEZONULUI COMPETIȚIONAL

Finala campionatelor naționale de juniori a încheiat zilele trecute suita concursurilor de tineret desfășurate în această toamnă și, totodată, programul competițional al anului. În sala Progresul din Capitală și-au dat întîlnire 130 de sportivi din țară (toți sub 21 de ani) spre a-și disputa cele 4 titluri de campioni. Am văzut patru finale care ne-au furnizat surprize de proporții, răsturnări spectaculoase de situații, baraje nenumărate, decepții și remarcabile salturi calitative, evoluții îmbucurătoare, toate făcînd din aceste finale un concurs frumos și pasionant.

Am văzut, la floretă băieți, o finală omogenă la un ridicat nivel tehnic, în care cinci din cei șase trăgători au trecut, pe rînd, pe lîngă titlu închipuindu-se pe podium surîzînd medaliei de aur și în care, pînă la urmă, a învins cel cu nervii cei mai tari : Aurel Ștefan.

A fost o finală în care s-au detașat net bucureștenii, luîndu-și, astfel, o revanșă asupra floretiștilor orădeni, care, cu o săptămînă înainte, se impuseseră ca echipă, adjudecîndu-și, în final, „Cupa Speranțelor". Aceasta este, de altfel, și proba care, ca valoare tehnică, merită nota cea mai mare, la obținerea căreia au contribuit substanțial cei trei reprezentanți ai clubului Progresul București.

Proba de floretă fete a adus cea mai surprinzătoare cîștigătoare, pe Magda Bartoș, care în finala junioarelor mici s-a mulțumit cu bronzul, iar în fața celor mari s-a impus de o manieră impresionantă. În ciuda celor numai 15 ani, ea a dominat finala cu siguranța unei experimentate, pierzîndu-și controlul (dar nu și fermitatea) doar în ultimul asalt, cînd a văzut titlul la un pas, și relaxîndu-se, în lacrimile bucuriei copilărești, numai după ultimul „halt" rostit de arbitru. Am mai remarcat, aici, două debutante în finala probei cu o pregătire tehnică demnă de luat în considerație : Ecaterina Fenyes și Elisabeta Doară și nu pot trece cu vederea eliminarea Evei Lenghel și evoluția dezorientată a Adrianei Moroșanu.

Am remarcat în finala de spadă forța de luptă și dîrzenia craioveanului Constantin Duțu ; tehnica frumoasă a lui Gabriel Berey care, alături de Anton Pongrat, vine să demonstreze existența unei reale școli de spadă în orașul de pe Mureș, în fine tinerețea și calitățile lui Paul Szabo, de care sînt sigur că se va mai vorbi în curînd.

Am văzut, cîștigînd titlul de campion la sabie, pe Dan Irimiciuc, în ultimul său an de juniorat, după o dispută aprigă și un baraj în trei cu Adrian Creițaru, cel mai tehnic și echilibrat om al finalei și cu Dan Popescu care, se pare, i-a facilitat victoria. Toți trei, împreună cu Șerban Vlad, au demonstrat posibilități tehnice de certă perspectivă, într-o finală în care Bucureștiul n-a reușit să strecoare nici un reprezentant.

Ceea ce reiese, îmbucurător, după desfășurarea acestor finale, este faptul că tineretul care a evoluat vine să infirme părerea unor sceptici, care consideră că scrima românească s-ar afla într-un impas datorită slabei pregătiri a schimbului de mîine, acesta nefiind în situația de a asigura în continuare poziția frumoasă cîștigată. Dacă voi adăuga la aceasta și evoluția din „Cupa Speranțelor" și faptul că din campionatul de calificare au promovat în divizia B patru formații cu media de vîrstă între 16 și 17 ani, hotărît totul vine să demonstreze că avem frumoase perspective pentru viitor, în ce privește înlocuirea actualei generații, la aceeași valoare. Numai că pentru asta ar fi necesar ca Drîmbă, Mureșanu, Vicol, Szabo și celelalte figuri consacrate să-i poată întîlni mai des pe acești tineri, pentru a contribui la dezvoltarea experienței lor de concurs. O dată pe an, este extrem de puțin.

Un alt aspect mai mult decît îmbucurător, demn de remarcat aci, este atmosfera de entuziasm, disciplină și sportivitate, care a caracterizat finalele. Mi-a făcut plăcere să văd pe antrenorul Andrei Kacuks oferind, cu căldură, cheia pentru strîns mînerul unui adversar al elevului său, pe Puiu Burlea sărutînd și felicitînd sincer pe Aurel Ștefan după victorie și, în general, pe sportivi împrumutîndu-și arme și înțelegîndu-se într-un limbaj de sănătoasă concepție sportivă. Cu atît mai disonante au apărut aspectele — izolate de altfel — furnizate de Suzana Saplontai, prin absența de la festivitatea de premiere și de Gabriel Ursovici, prin excesivitatea manifestărilor nervoase cu iz de vedetism, după consumarea finalei. Sper să fie numai trecătoare. În final, merită felicitări pentru comportare, atît campionii cît și toți ceilalți participanți la această ediție a campionatelor, precum și toți antrenorii care i-au pregătit (fără nominalizări speciale) și-mi permit ca, abuzînd de amabilitatea redacției, să urez tuturor ca anul în care vom intra curînd să le aducă succese și mai mari.

Cornel GEORGESCU

fotbal

TURNEUL SUD-AMERICAN — O EXPERIENȚĂ CU CARACTER DE INEDIT ȘI TEMERITATE

În cadrul schimbului de opinii privind pregătirile echipei naționale de fotbal în vederea participării la turneul final din Mexic, publicăm astăzi punctele de vedere ale antrenorului Petre Steinbach.

Programarea apropiatului turneu al echipei naționale în America de Sud reprezintă o etapă interesantă și curajoasă în pregătirea pentru campionatul mondial din Mexic. Aș zice chiar : mai mult curajoasă decît interesantă, — și iată de ce :

— turneul vine după o foarte scurtă perioadă de odihnă a tricolorilor noștri ;

— va dura 28 de zile ;

— se vor susține minimum 11 jocuri, adică la două-trei zile cîte un meci ;

— formațiile pe care le vom întîlni sînt dintre cele mai puternice, plus o echipă națională — Peru — participantă la jocurile finale ale apropiatului campionat mondial din 1970.

Cum ne aflăm în perioada pregătitoare a echipei reprezentative pentru marea întrecere a celor mai bune 16 naționale din lume, este de la sine înțeles că *primul obiectiv îl constituie* FUNDAMENTAREA PREGĂTIRII FIZICE DE BAZĂ, înlesnind totodată pregătirea specifică și realizarea, obținerea formei sportive maxime în vederea prezentării cu mijloace plenare la startul marii competiții.

Cu cît această pregătire fizică de bază este mai bine făcută, cu atît cresc șansele pentru o echipă de a rezista cu succes într-o competiție lungă și grea, ca aceea care ne așteaptă.

Ținînd seama de data apropiată a plecării în turneul sud-american angajat — 25 ianuarie 1970 — de dificultatea jocurilor programate, de numeroasele și obositoarele călătorii, rezultă că această pregătire specifică nu se va asigura prin mijloacele de antrenament obișnuite, ci prin înseși jocurile pe care le vor susține în cadrul turneului reprezentanții noștri. Pentru că, practic, ei nu vor avea la dispoziție timpul necesar efectuării de antrenamente cu mijloace speciale în acest sens.

Adevărul este că o astfel de pregătire poate fi realizată și prin această modalitate, a unui turneu — dar aici se pun mai multe probleme :

— programul, ca atare, nu e cumva prea aglomerat ?

— jocurile au fost programate pe ideea unei anumite alternanțe — un joc greu, urmat de unul mai ușor și vice-versa, pentru a nu se suprasolicita echipa ?

— lotul, care cuprinde 18 jucători, nu e prea redus ca număr ?

Și s-ar mai putea ivi și alte semne de întrebare, care nu

OPINII

sînt de natură să aducă o liniște odihnitoare în sufletele noastre...

Fiindcă :

— din simpla lectură a itinerarului rezultă că după cîteva partide mai ușoare, de la începutul turneului, se intră într-o suită de meciuri cu adversari foarte tari, cum sînt echipa națională a Perului (probabil, două întîlniri), faimoasele Vasco da Gama și Flamengo, reprezentativa R. D. Germane și o echipă ungară sau iugoslavă de club, desigur de prim ordin ;

— eventualele înfrîngeri ar putea să afecteze moralul tricolorilor noștri ;

— turneul fiind, într-un fel, o repetiție generală pentru campionatul mondial, ar fi fost — cred — necesar să plecăm în America de Sud cu 22 jucători, deci cu două echipe naționale, care ar fi putut fi folosite, la nevoie, alternativ, pentru a se asigura menajarea posibilităților și resurselor fizice ale totalității lotului nostru în această campanie sud-americană cu care se vrea să se prefațeze dura întrecere oficială mondială de peste cîteva luni din Mexic.

Nu criticăm pe nimeni și nu dăm nimănui sfaturi, care de altfel ar fi și tardive, totul fiind definitivat. Dorim succes deplin experienței, dar TREBUIE SĂ-I SUBLINIEM CARACTERUL DE INEDIT ȘI DE TEMERITATE.

PREGĂTIREA FIZICĂ LA ÎNCEPUTUL UNUI SEZON ÎNCĂRCAT ESTE HOTĂRÎTOARE, E TEMELIA PE CARE SE CLĂDEȘTE TOTUL ȘI CARE ASIGURĂ BUNA CONDIȚIE A REPREZENTANȚILOR NOȘTRI PENTRU JOCURILE DE CAMPIONAT INTERN CE-I AȘTEAPTĂ DUPĂ REÎNTOARCEREA DIN OBOSITORUL TURNEU ATLANTIC ȘI INTRAREA ÎN PLENITUDINEA MIJLOACELOR ȘI A FORMEI LOR PENTRU MEXIC.

Să sperăm că tricolorii vor rezista oboselii nervoase a turneului, mișcării continue dintr-o localitate în alta, consumului de energie pretins de jocuri cu formații de club reputate care se mobilizează de obicei în mod deosebit — chestiune de prestigiu și bun prilej de a-și orna palmaresul cu victorii răsunătoare — cînd întîlnesc echipe reprezentative din alte țări.

Să sperăm...

Petre STEINBACH

FIȘIER DIVIZIA A

● De remarcat că numeroase goluri au fost înscrise de fundași sau mijlocași și că mulți înaintași n-au reușit să realizeze măcar un gol ! Așa, de exemplu, Lupescu (Rapid), fundaș, a înscris 5 goluri, dar Năsturescu, Codreanu și Petreanu n-au înscris nici unul ! Lereter (U.T.A.) a marcat 7 goluri, dar Schiopu n-a simțit plăcerea realizării unui gol. Radu Nunweiller (Dinamo București) a marcat primul său gol din campionat de-abia în ultima etapă ! Mustățea („U" Cluj) deși a participat la toate cele 15 partide susținute de echipa sa, n-a reușit să marcheze nici un gol. Martinovici („U" Craiova) titular în 14 meciuri n-a înscris nici un gol. Și asemenea exemple mai sînt !

● Specialist în loviturile de la 11 metri s-a dovedit Grozea (Petrolul) care a transformat toate cele patru lovituri de care a beneficiat echipa sa.

● Golgeteri ai echipelor lor sînt : RAPID—Neagu și STEAUA—Tătaru cîte 12 goluri, DINAMO BUCUREȘTI—Dumitrache (10), „U" CRAIOVA—Oblemenco (9), STEAGUL ROȘU—Győrfi și F. C. ARGEȘ—Nuțu (8), U.T.A.—Domide și Lereter (7), JIUL—Peronescu, DINAMO BACĂU—Dembrovschi, FARUL—Sasu (6), „U" CLUJ—Adam și Oprea, PETROLUL—Grozea, A.S.A.—Naghi, POLITEHNICA—Moldoveanu (5), CRIȘUL—Cociș, C.F.R.—Soo (4).

● **Doar 13 fotbaliști au primit nota 10** din partea cronicarilor noștri, iar dintre aceștia 5 sînt portari : Niculescu (F.C. Argeș) și Ghiță (Dinamo Bacău) de cîte 3 ori ; Adamache (Steagul roșu) și Suciu (Steaua) de 2 ori ; Stan (Jiul) o dată ; dintre jucătorii de cîmp au fost notați cîte o dată cu 10 : Dobrin (F.C. Argeș), Dumitrache și Dinu (Dinamo București), Lupescu și Neagu (Rapid), Sătmăreanu (Steaua), Dușan (Dinamo Bacău), Broșovschi (U.T.A.).

● **16 jucători au fost sancționați cu suspendări** pentru diferite abateri : Georgescu (Jiul) pe 3 etape ; Bungău („U" Cluj) pe 2 etape, R. Nunweiller (Dinamo Buc.) de 2 ori pentru cîte o etapă ; ceilalți pe cîte o etapă : Deselnicu, Deliu, Bitlan, Dașcu (Universitatea Craiova), Jamaischi (Steagul roșu), Tătaru II (Steaua), Dinu și Mazurachis (Rapid), Radu (F C. Argeș), Sasu (Farul), Czako și Naghi (A.S.A.), Suciu (Crișul).

M. ORZEA

LA 3 IANUARIE, PRIMUL RENDEZ-VOUS AL „OLIMPICILOR" ÎN 1970

Jucătorii lotului olimpic, care au încheiat sezonul echipelor reprezentative, au ținut, cu hărnicie, să reia pregătirile imediat după Anoul Nou, întrucît tot ei vor disputa și prima întîlnire internațională a anului. De aceea, la 3 ianuarie ei se vor reîntîlni la București pentru a efectua o pregătire comună timp de 9 zile, în vederea turneului de două jocuri pe care-l vor efectua în Israel începînd din 14 ianuarie, unde vor întîlni echipa reprezentativă a țării gazdă, calificată la turneul final al C.M. din Mexic.

Se preconizează ca acest turneu să se continue în alte țări, pînă în jurul datei de 10 februarie. Pînă în momentul de față, însă, această intenție nu și-a găsit concretizarea.

Iată lotul olimpic care se va reuni la București : Adamache, Oprea, Rămureanu, Ivăncescu, Antonescu, Bădin, Remus Vlad, Popovici, Decu, Pescaru, Angelescu, Anca, Grozea, Tufan, Oblemenco, Kallo, Cociș, Turcu, Moraru.

PROF. ELIAS BARUCH ÎN COLECTIVUL DE TEHNICIENI AI ECHIPEI NAȚIONALE

Antrenorul echipei naționale, Angelo Niculescu, are de cîteva zile un secund, care îl ajută în munca de ridicare a potențialului fizic al jucătorilor. Este vorba de cunoscutul profesor de educație fizică Elias Baruch, care în urmă cu ani, a practicat fotbalul.

TRAGERILE LOTO ȘI PRONOEXPRES ALE REVELIONULUI

Ca în fiecare an, Administrația de Stat Loto-Pronosport va marca sfîrșitul anului prin două mari trageri ale Revelionului la LOTO și PRONOEXPRES.

De această dată întîlnim o bogată listă de premii cu numeroase puncte de atracție.

Vom începe cu autoturismele de diferite mărci și capacități cilindrice, printre care :

DACIA 1300, DACIA 1100, MOSKVICI 408 cu 4 faruri și radio, SKODA 1000 MB și TRABANT 601.

Un capitol cu totul special îl constituie excursiile care și ele se prezintă cu trasee inedite și interesante. În primul rînd aceea din MEXIC la turneul final al C.M. de fotbal 1970, precum și excursia din Japonia cu vizitarea „Expo '70", care va avea loc la Osaka.

Procurați-vă din timp biletele care se găsesc la toate agențiile Loto-Pronosport, ULTIMA ZI fiind 31 decembrie 1969.

NUMERELE EXTRASE LA TRAGEREA LOTO DIN 26 DECEMBRIE 1969 :

EXTRAGEREA I :
69 4 15 56 89 41
18 48 64 72 90 21
FOND DE PREMII : 449 913 lei.

EXTRAGEREA a II-a :
8 46 88 20
FOND DE PREMII : 449 918 lei.

Plata premiilor va începe în Capitală de la 6 ianuarie 1970 pînă la 12 februarie 1970 ; în provincie : de la 9 ianuarie pînă la 12 februarie 1970 inclusiv.

CONSTELAȚIA MEXICANĂ

13. CEHOSLOVACIA: Pentru a 6-a oară în turneul final al C. M.

● O echipă care a dat deseori bătaie de cap campionilor lumii ● Echipele în formă, principalele furnizoare de jucători ● O piesă din „arsenalul" lui Mirko: acțiunile lente (!)

Echipa Cehoslovaciei se numără printre formațiile de mare prestigiu în fotbalul mondial. Palmaresul său în turneele finale ale C. M., constituie, de altfel, o frumoasă carte de vizită : de două ori finalistă (în 1934 și 1962) și de alte trei ori printre cele 16 participante la turneul final.

În 1934, la C. M. din Italia, Cehoslovacia a eliminat echipa României cu 2—1, iar în semifinale a dispus de Elveția cu 3—2. În finala întrecerii, fotbaliștii cehoslovaci au fost învinși cu 2—1 (după prelungiri) de selecționata Italiei. Patru ani mai tîrziu, la C. M. din Franța, după ce elimină Bulgaria (1—1 și 6—0), apoi Olanda (3—0 după prelungiri), ei sînt învinși la limită de reprezentativa Braziliei (1—1 și 1—2). În preliminariile C. M. din 1954 se clasează pe locul I al grupei în care a jucat cu România și Bulgaria. Calificîndu-se în turneul final din Elveția, echipa Cehoslovaciei ocupă locul III în grupa C a turneului final. În 1958, Cehoslovacia se califică în turneul final, dar este eliminată după primele meciuri. În schimb, la C. M. din Chile (1962), ea a avut o comportare foarte bună. După ce, în grupa a III-a, a terminat la egalitate (0—0) cu viitoarea campioană mondială (Brazilia), a obținut victorii de prestigiu în fața unor redutabile formații : 1—0 cu Ungaria în sferturi de finală, 3—1 cu Iugoslavia (în semifinale), dar a pierdut partida decisivă cu Brazilia 1—3, după ce 45 de minute scorul indica egalitate (1—1). Printre jucătorii care au evoluat atunci în echipa Cehoslovaciei se aflau tinerii Adamec și Kvasniak, titulari și în selecționata de astăzi. Patru ani mai tîrziu, fotbaliștii cehoslovaci n-au mai obținut calificarea pentru turneul final din Anglia, locul I în grupa preliminară (a VIII-a) fiind ocupat de reprezentativa Portugaliei.

GRUPA A II-A

Danemarca—Cehoslovacia	0—3
Cehoslovacia—Danemarca	1—0
Irlanda—Danemarca	1—1
Irlanda—Cehoslovacia	1—2
Ungaria—Cehoslovacia	2—0
Danemarca—Irlanda	2—0
Irlanda—Ungaria	1—2
Danemarca—Ungaria	3—2
Cehoslovacia—Ungaria	3—3
Cehoslovacia—Irlanda	3—0
Ungaria—Danemarca	3—0
Ungaria—Irlanda	4—0
Cehoslovacia—Ungaria (meci de baraj)	4—1

CLASAMENT

1. Cehoslovacia	7	5	1	1	16—7	11
2. Ungaria	7	4	1	2	17—11	9
3. Danemarca	6	2	1	3	6—10	5
4. Irlanda	6	0	1	5	3—14	1

În actuala ediție, Cehoslovacia a străbătut un drum anevoios spre Mexic, dar constanța și omogenitatea echipei și-au spus pînă la urmă cuvîntul. Cu două victorii în deplasare (cu Irlanda și Danemarca), reprezentativa cehoslovacă a obținut 4 puncte extrem de prețioase pentru poziția sa în clasamentul grupei. Meciurile retur cu aceste formații sînt cîștigate fără dificultate, în schimb începe o luptă extrem de dificilă cu echipa Ungariei, care cîștigă cu 2—0 la Budapesta și reușește un scor egal (3—3) la Praga. Astfel, echipa Ungariei — care pierduse meciul susținut în deplasare cu Danemarca — împărțea acum primul loc, la egalitate de puncte, cu Cehoslovacia. Între aceste două formații s-a disputat, apoi, un meci de baraj care urma să desemneze formația pentru Mexic. La Marsilia echipa Cehoslovaciei, ai cărei protagoniști au fost Jokl — B. Vesely, Adamec, Kvasniak și Kuna, și-a impus jocul, cîștigînd detașat cu 4—1.

Triptic cehoslovac pentru Mexic (de la stînga la dreapta) : Jozef Adamec, Alexander Horvath, Andrej Kvasniak.

Actuala echipă a Cehoslovaciei este formată în mare majoritate din jucătorii formației Spartak Trnava și Slovan Bratislava. Prima este campioana țării și a obținut în acest an calificarea în semifinalele „C.C.E.", iar cea de a doua este cîștigătoarea „Cupei Cupelor". Antrenorul Josef Marko s-a dovedit bine inspirat atunci cînd a selecționat cu precădere jucători din echipele în formă. În plus, antrenorul cehoslovac a apelat la „bătrînul" Kvasniak, un „joly-joker" al formației, care acum activează la o echipă belgiană din divizia secundă.

Iată cîteva sumare portrete ale principalilor jucători din echipa Cehoslovaciei.

Alexander VENCEL (Slovan Bratislava), născut în 1944, a fost selecționat de 11 ori în poarta echipei naționale. El și cu Ivo VIKTOR (Dukla Praga) sînt urmașii renumitului portar Schroif.

Karel DOBIAS (Spartak Trnava). Născut în 1947, a fost de 8 ori selecționat în echipa țării. Este fundaș ofensiv și a fost cel mai bun jucător în partidele cu Ajax.

Alexander PLASS (Skoda Plsen). Născut în 1944, a fost de 8 ori selecționat în echipa A. Este singurul jucător din lotul cehoslovac care provine dintr-o echipă de divizia B.

Alexander HORVATH (Slovan Bratislava). Născut în 1938, a fost de 21 ori selecționat în echipa A. Este căpitanul echipei Slovan și al reprezentativei. Se impune prin jocul de cap și un plasament excelent.

Ladislav KUNA (Spartak Trnava). Născut în 1947. A fost selecționat de 15 ori. Excelent șuteur cu stîngul și foarte util în jocul de la mijlocul terenului.

Bohumil VESELY (Sparta Praga). Născut în 1945, a fost selecționat de 10 ori în echipa națională. Foarte bun șuteur, posedă o mare viteză și un dribling derutant.

Karel JOKL (Slovan Bratislava). Născut în 1945, a făcut parte de 18 ori din echipa națională. Manevrează cu o mare dexteritate balonul, trimițîndu-și colegii de echipă în atac prin deschideri lungi și pase precise.

Josef ADAMEC (Spartak Trnava). Născut în 1942, de 26 de ori internațional. Este denumit spaima portarilor. Majoritatea golurilor le înscrie cu piciorul stîng.

Echipa Cehoslovaciei practică un joc asemănător celui din țările nordice : sobru, pase lungi, șuturi de la distanță. Înaintașii adverși sînt marcați în fazele de finalizare, iar mijlocașii cehoslovaci se infiltrează în dispozitivul de apărare advers, participînd în mod activ la desăvîrșirea atacurilor. Deseori jucătorilor li se reproșează faptul că sînt prea lenți. Antrenorul Marko răspunde la această critică : *„Sînt conștient de încetineala unor acțiuni la mijlocul terenului. Acest lucru îl recomand pentru a scoate din ritm pe adversari ! După o asemenea fază urmează una rapidă, pasa fiind interceptată de unul din vîrfurile de atac* (B. Vesely, Adamec sau Jokl) *care se îndreaptă ca o săgeată spre poarta adversă."*

Jan SOKOL
„Ceskoslovensky Sport" — Praga

ÎNVĂȚAȚI SCHIUL CU MIHAI BÎRĂ

(Urmare din pag. 1)

împingere în piciorul din spate și sprijin solid pe bastonul opus.

Impingerea simultană este un mod de alunecare obținut prin împingerea simultană în ambele bastoane înfipte înaintea legăturilor, oblic cu vîrful spre înainte, însoțită și de o mișcare de aplecare a bustului înainte, amplificată de flexia genunchiului. Schiurile rămîn permanent paralele și la aceeași înălțime. Procedeul este recomandabil pe pantă ușor înclinată, la pornirea într-o coborîre, sau chiar pe teren plat cînd zăpada este înghețată sau bine bătătorită.

Pentru a schimba direcția de înaintare, de pildă spre dreapta, se ridică vîrful schiului și se deplasează lateral spre dreapta, după care schiul stîng este adus apropiat și

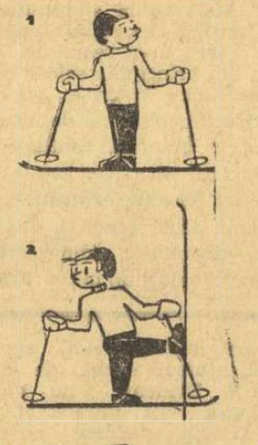

Fazele întoarcerii evantai

paralel. Prin respectarea succesivă a acestor pași laterali, se poate obține chiar o întoarcere de 180 de grade. Există și alt procedeu de întoarcere de pe loc, numit evantai. Stînd normal pe schiuri, se răsucește bustul spre dreapta, se ridică bastoanele și se înfig în spatele schiorului, dincolo de ambele schiuri, unul spre vîrfuri, celălalt spre cozile schiurilor. Sprijinit energic pe bastoane, schiorul lansează înainte și spre în sus piciorul drept, în așa fel încît vîrful schiului, după ce se înalță, execută o mișcare de evantai (trecînd prin verticală) spre a se așeza paralel și apropiat de coada schiului stîng, dar în sens contrar. În continuare, schiul și bastonul stîng se ridică de la sol și se așează paralel apropiat și în același sens cu piciorul, realizîndu-se astfel o întoarcere de 180 de grade.

Pașii de urcuș (direct sau pe linia pantei) se folosesc spre a urca spre punctul maxim o pantă de mică înclinație. Se utilizează mersul alternativ descris mai sus, cu mențiunea că brațul este mai aplecat înainte, genunchii mai flectați iar bastoanele se împing înapoia legăturilor spre a împiedica alunecarea înapoi a schiurilor. În același scop, schiul care înaintează, se desprinde ușor de pe sol și se izbește zăpada la fiecare pas.

Urcușul în foarfecă se execută pe o pantă mai abruptă direct pe cea mai mare înclinație printr-o variantă de pași alternativi. Schiurile se desprind de pe zăpadă și pășesc înainte și spre deal de o parte și de alta a liniei pantei, cu vîrfurile divergente. Contactul cu zăpada se face pe muchiile interne, picioarele fiind suficient de depărtate spre a evita suprapunerea cozilor. Brațele se sprijină prin podul palmei direct pe capătul bastonului.

Poziția de coborîre. Schiurile paralele, egal încărcate și depărtate la 5—10 cm. Corpul drept, perpendicular pe schiuri, cu articulațiile gleznă, genunchi, șold, ușor flectate. Bustul completează poziția printr-o ușoară înclinație pe bazin. Umerii relaxați, brațele ușor îndoite, așezate înaintea șoldurilor (și în lateral) cu pumnii în poziție anatomică normală ținînd bețele orientate oblic spre înapoi.

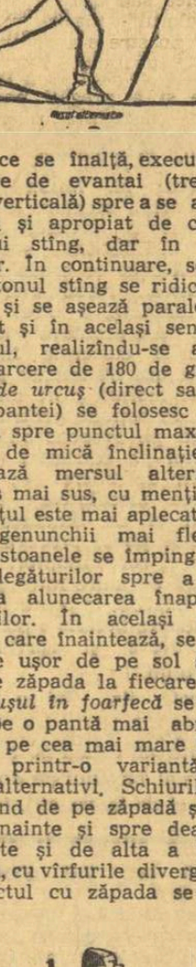

Urcuș oblic

Urcuș în trepte

urcuș în foarfecă

Poziția fundamentală de coborîre

Esențial este ca poziția să rămînă relaxată, naturală, cît mai aproape de firesc.

Acum, că știți noțiunile elementare, pregătiți-vă să vă lansați în coborîre, nu mai înainte de a ști... *ridiçarea din căzătură.* Nu există schior care să nu cadă. Nici dv nu veți scăpa. Principalul constă în a nu vă teme. Deși paradoxal, poate, trebuie totuși să știți să căderi și să vă ridicați din căzătură. Cînd căderea devine inevitabilă, recomandabil este să căderi spre spate și pe o parte de preferință spre deal. În acest scop, musculatura trebuie relaxată, genunchii se îndoaie și se strîng. Orice crispare, orice efort este nefolositor. Ca să vă ridicați, există un principiu de care trebuie să vă amintiți mereu : să așezați întotdeauna schiurile paralele, cît mai aproape de șezută și cu ajutorul mîinilor sau bastoanelor să vă puteți ridica. Pe pantă înclinată, în plus, direcția schiurilor trebuie să cadă perpendicular pe linia de cea mai mare pantă.

În județul Sibiu, startul în activitatea sporturilor de iarnă poate fi dat

La ora cînd așternem pe hîrtie aceste rînduri, zăpada s-a cernut și pe meleagurile județului Sibiu. Tîrziu, dar a venit ! Credeți oare că schiorii sibieni au așteptat cu mîinile în sîn căderea primei zăpezi ? Nicidecum.

Sportivii de la Voința, Școala sportivă Șoimii, Uzina Mecanică din Sibiu și Mătasea roșie Cisnădie, singurele secții de performanță din județul Sibiu, au început pregătirile cu mult înainte. Cea mai avansată pare a fi secția de schi a asociației sportive Voința (antrenori : Hermine Herbert la probe de fond și Ștefan Hening la cele alpine).

Un centru de copii se pregătește sub conducerea fostului campion național Horst Hannich, la uzina mecanică Sibiu. Cea mai tînără secție, Școala sportivă Șoimii, recent afiliată la F.R.S.B., s-a pregătit încă de la 1 august sub conducerea noului absolvent al I.E.F.S. cu specialitatea schi, I. Ungureanu. Elevii prof. Ungureanu, practicanți ai fondului s-au pregătit prin efectuarea de crosuri pe terenuri variate și prin patinaj pe rotile, după un program de 5 ori pe săptămînă. Prin străduința depusă la antrenamente, elevii de la Șoimii au ambiția să pornească cu dreptul în noul sezon.

Înainte de a trece la calendarul oficial al activității schiorilor trebuie să afirmăm că, vizitînd magazinul Sport din Sibiu, am constatat că acesta dispune de materialele și echipamentul necesare noului sezon : schiuri fabricate la Reghin, purtînd mărcile Olimpic, Campion, Super, Turist, Start (fibră sticlă) din import, patine pentru „artistic" și cu ghete pentru copii, bocanci de schi și de turism fabricație Reghin (Popular, Poiana, Campion), sănițe, legături și bețe de schi, hanorace, pantaloni etc.

De altfel, convingătoare pare afirmația responsabilului acestui magazin, Meint Rainer, care ne-a spus : *„Sîntem pur și simplu asaltați zilnic. Asociațiile Metalurgica, Voința și I.B.C. Păltiniș, au solicitat cantități mari de schiuri și bocanci. De la 1 noiembrie s-au vîndut 430 de schiuri cu legături, 1700 perechi bocanci și altele în valoare de 1.121.000 lei.*

Și acum prezentăm calendarul competițional al comisiei de schi a județului Sibiu, care cuprinde, printre altele : 4.I : Concursul republican al copiilor (la Păltiniș), 11.I : Concursul de deschidere a sezonului (la Păltiniș), 15.II : Concursul republican al seniorilor și juniorilor (etapa județ, la Păltiniș), 22—23.II. Cupa CJEFS (la Păltiniș), concursuri tradiționale ca Cupa Metalurgiei, Cupa Textilistului, Cupa Valea Sadului, Cupa „16 Februarie" etc. Iată, deci, un program destul de încărcat care-i așteaptă pe schiorii din județul Sibiu.

ILIE IONESCU — coresp. principal

Trimisul special al ziarului, THEO MACARSCHI, transmite.

DUPĂ PRIMA ZI A ÎNTÎLNIRII DE TENIS

BUDAPESTA (A) — BUCUREȘTI (A) SCORUL ESTE EGAL: 1–1

Ilie Năstase a cîștigat detașat în fața lui Geza Varga

BUDAPESTA, 26 (prin telefon). Într-o avancronică publicată în pagina I și intitulată „Năstase a și sosit", cunoscutul ziar „Nepsport" apărut, joi, în capitala Ungariei, face un portret detaliat al primului tenisman român, prezentînd totodată și pe ceilalți coechipieri ai lui Năstase. În încheiere, ziarul maghiar scria că, dată fiind valoarea sportivilor oaspeți, spectatorii budapestani vor avea prilejul să asiste, în cadrul întîlnirilor dintre selecționatele orașelor Budapesta și București, la partide de un nivel tehnic deosebit.

Apoi, vineri, în spațioasa sală „Dozsa", în fața unui public cifrat la 1 000 de spectatori, au început primele meciuri.

În partida inaugurală, contînd pentru primele selecționate ale celor două orașe, Ilie Năstase a avut ca adversar pe Geza Varga. Primit cu aplauze numeroase, Năstase se impune prin lovituri variate — servicii, voléuri, stopuri — ca și printr-o deplasare ușoară în teren. El cîștigă primul set cu 6—3. În următorul, Varga, încurajat de public, conduce cu 1—0 și 2—1, dar tenismanul român preia din nou inițiativa, devine stăpîn pe joc și, deși pierde patru meciboluri, scorul fiind 5—2 pentru el, Ilie nu mai greșește în cel de al cincilea și își adjudecă setul cu 6—2 și întreaga partidă.

Tot în cadrul întîlnirilor selecționatelor A, Petre Mărmureanu a avut de înfruntat pe jucătorul nr. 1 și campionul țării gazdă, Szabolcs Baranyi. Acționînd prea uniform, aproape numai în forță și comițînd multe greșeli, Mărmureanu nu a putut să treacă peste jocul mai variat al adversarului său care a terminat învingător cu 7—5, 8—6. Așadar, după prima zi, Budapesta A — București A 1—1.

În partida de dublu, contînd în cadrul echipelor secunde, cuplul român, Dron — Santei, dovedind o mai bună omogenitate și hotărîre, a ieșit învingător în fața perechii Varga — Csoknyai cu 7—5, 6—3.

Programul de simbătă este următorul : Machan — Dron și Csoknyai — Santei (pentru selecționatele B) și meciul de dublu, contînd pentru primele formații.

„CINERAMA DAVIS CUP CLASSIC"

HONOLULU, 26 (Agerpres) Turneul internațional de tenis denumit „Cinema Davis Cup Classic", desfășurat la Honolulu, a fost cîștigat de jucătorul american Stan Smith. În finală, Smith l-a învins cu 6—2, 6—3, în numai 50 de minute, pe Arthur Ashe (S.U.A.). Pentru locul 3, Lutz (S.U.A.) a dispus cu 6—4, 4—6, 6—4, de Jim Osborne (S.U.A.). De remarcat că, în întîlnirile directe, Smith conduce cu 4 victorii contra 2 în fața lui Ashe.

sportul în lume

Programul C. M. masculin de handbal

PARIS 26 (Agerpres). — Comitetul de organizare a campionatului mondial masculin de handbal a alcătuit programul de disputare a jocurilor din grupe. Cele 42 de întîlniri vor fi găzduite în 25 de orașe franceze. În primul joc, la 26 februarie, echipa României va întîlni, la Paris, echipa Franței (jocul va începe la ora 21,30 ora României). La 28 februarie, în orașul Amiens, România va juca cu Elveția, (ora 22,00). În orașul Caen, la 1 martie echipa României va întîlni formația R.F. a Germaniei (ora 18,00). După cum se știe, echipa României a fost repartizată în grupa C. Iată componența celorlalte grupe ; A : URSS, R. D. Germană, Suedia, Norvegia ; B : Cehoslovacia, Iugoslavia, Japonia ; Canada ; D : Danemarca, Ungaria, Polonia, Islanda.

ECHIPA BRAZILIEI A REALIZAT ÎN 1969 PROCENTAJUL MAXIM

● *Clasamentul și palmaresurile celor 16 finaliste din Mexic*

● *România — pe locul 12*

La sfîrșitul fiecărui an, se obișnuiește să se facă un clasament al meciurilor susținute de echipele naționale. Firește, alcătuirea unui asemenea clasament întîmpină mai multe dificultăți. În primul rînd, echipele întîlnesc adversari de valoare diferită și susțin un număr inegal de partide. Iată de ce acordarea unui punctaj obișnuit în clasament ar fi irealå. Singura soluție este ca în locul punctelor clasificarea să fie determinată de procentajul realizat în raport cu punctajul maxim pe care l-ar fi putut obține fiecare formație.

Clasamentul de mai jos cuprinde numai echipele calificate în turneul final al C.M. În palmaresurile fiecăreia sînt cuprinse toate meciurile din anul 1969, atît cele din preliminariile C.M., cît și cele amicale. Ca o curiozitate amintim faptul că dintre cele 16 numai 3 sînt neînvinse în acest an : Brazilia, R. F. a Germaniei și Italia. Un loc excelent ocupă echipa Suediei, care, deși învinsă de două ori (de Franța cu 3—0 în preliminariile C.M., după ce și-a asigurat calificarea în turneul final, și de Iugoslavia, în meci amical, cu 2—1) a realizat 81%. Anglia, cu 80%, ocupă doar locul III, datorită înfrîngerii suferite în fața Braziliei, dar și datorită celor două rezultate egale. Trebuie să menționăm că scorurile egale au scăzut în mod apreciabil procentajul unor echipe. Datorită celor 3 scoruri egale realizate, echipele R.F.G. și Italiei, deși nu au suferit nici o înfrîngere, ocupă doar locurile 4 și, respectiv, 6 în acest clasament. De asemenea, echipa României, cu o singură înfrîngere, dar cu 4 scoruri egale, este clasată în urma Salvadorului și Cehoslovaciei, care au mai multe partide pierdute decît reprezentativa țării noastre, dar au înregistrat mai puține meciuri nule. La procentaj egal a decis golaverajul (cazul dintre Bulgaria și România, Mexic și Belgia). Cu excepția echipelor Peru și Maroc, toate celelalte au realizat cel puțin 50% din punctajul maxim.

Iată cum arată clasamentul celor 16 finaliste pe baza rezultatelor din acest an.

1. Brazilia	9	9	0	0	30— 6	100%
2. Suedia	11	9	0	2	24—11	81%
3. Anglia	10	7	2	1	20— 7	80%
4. R. F. a Germaniei	7	4	3	0	20— 5	78%
5. U.R.S.S.	8	5	2	1	16—16	75%
6. Italia	6	3	3	0	13— 3	74%
7. Uruguay	5	3	1	1	6— 2	70%
8. Israel	7	3	3	1	14— 8	63%
9. Salvador	10	6	0	4	18—14	60%
10. Cehoslovacia	6	3	1	2	12— 9	58,33%
11. Bulgaria	7	3	2	2	10— 8	57,14%
12. România	7	2	4	1	7— 6	57,14%
13. Mexic	16	6	4	6	19—13	50%
14. Belgia	4	2	0	2	4— 6	50%
15. Maroc	11	3	4	4	9— 8	45%
16. Peru	8	3	1	4	11—12	43%

PALMARESURILE CELOR 16

BRAZILIA

cu Venezuela 5—0, Columbia 2—0, Paraguay 3—0, Columbia 6—2, Venezuela 6—0, Paraguay 1—0, Peru 2—1, Peru 3—2, Anglia 2—1.

SUEDIA

cu Norvegia 5—2, Franța 2—0, Franța 0—3, Israel 3—2, Iugoslavia 1—2, Mexic 1—0, Finlanda 4—0, Norvegia 4—2, Danemarca 1—0, U.R.S.S. 1—0, Ungaria 2—0.

ANGLIA

cu România 1—1, Franța 5—0, Irlanda de Nord 3—1, Țara Galilor 2—1, Scoția 4—1, Mexic 0—0, Uruguay 2—1, Brazilia 1—2, Olanda 1—0, Portugalia 1—0.

R. F. a GERMANIEI

cu Scoția 1—1, Austria 1—0, Cipru 12—0, Scoția 3—2, Țara Galilor 1—1, Austria 1—1, Bulgaria 1—0.

U.R.S.S.

cu Irlanda de Nord 0—0, Turcia 3—0, Irlanda de Nord 2—0, Turcia 3—1, Columbia 3—1, R. D. Germană 2—2, Suedia 0—1, Iugoslavia 3—1.

ITALIA

cu R. D. Germană 2—2, Țara Galilor 4—1, R. D. Germană 3—0, Mexic 3—2, Mexic 1—1, Bulgaria 0—0.

URUGUAY

cu Ecuador 2—0, Chile 0—0, Ecuador 1—0, Chile 2—0, Anglia 1—2.

ISRAEL

cu Suedia 2—3, Grecia 3—3, Austria 1—1, Noua Zeelandă 4—0, Noua Zeelandă 2—0, Australia 1—0, Australia 1—1.

SALVADOR

cu Surinam 6—0, Surinam 1—4, Antilele Olandeze 0—2, Antilele Olandeze 2—1, Honduras 0—1, Honduras 3—0, Honduras 3—2, Haiti 2—1, Haiti 0—3, Haiti 1—0.

CEHOSLOVACIA

cu Irlanda 2—1, Ungaria 0—2, Ungaria 3—3, Irlanda 3—0, Ungaria 4—1, Olanda 0—2.

BULGARIA

cu Luxemburg 2—1, Polonia 4—1, Olanda 1—1, Polonia 0—3, Luxemburg 3—1, Italia 0—0, R. F. a Germaniei 0—1.

ROMANIA

cu Anglia 1—1, Iugoslavia 1—1, Franța 0—1, Grecia 2—2, Elveția 1—0, Portugalia 1—0, Grecia 1—1.

MAROC

cu Algeria 0—1, Coasta de Fildeș 0—1, Senegal 1—0, Senegal 1—2, Tunisia 0—0, Tunisia 0—0, Tunisia 2—2, Sudan 0—0, Nigeria 2—1, Sudan 3—0, Nigeria 0—1.

MEXIC

cu Italia 2—3, Italia 1—1, Danemarca 3—0, Columbia 1—0, Portugalia 0—0, Luxemburg 1—2, Belgia 0—2, Spania 0—0, Suedia 0—1, Danemarca 1—3, Norvegia 2—0, Peru 0—1, Peru 3—0, Anglia 0—0, Belgia 1—0, Norvegia 4—0.

BELGIA

cu Spania 2—1, Iugoslavia 0—4, Mexic 2—0, Mexic 0—1.

PERU

cu Argentina 1—0, Bolivia 1—2, Bolivia 3—0, Argentina 2—2, Brazilia 1—2, Brazilia 2—3, Mexic 1—0, Mexic 0—3.

UN AN DE TENIS

(Urmare din pag. I)

timpul jocului. Durerile în torace se măriseră îngrijorător. Trebuie cîteva zile de odihnă — spunea medicul. Iată-mă spectator, la jocuri și la antrenamente, tocmai cînd urma să pregătesc Challenge-roundul !

Lui Ilie îi surîde însă succesul. După 5 seturi neconcludente cu neo-zeelandezul Crookenden, vine meciul-test cu Stan Smith, Și aici băiatul nostru face o partidă de zile

s Britanniques battus (3-2)
en finale interzones de la Coupe Davis
SURPRISE! LA ROUMANIE DISPUTERA
LE CHALLENGE ROUND A CLEVELAN

mari și — spre uimirea generală — îl elimină pe campionul S.U.A. : 5—7, 12—10, 7—5, 6—3 ! Presa începe să urle și toate pronosticurile pentru o victorie ușoară a americanilor la Cleveland cad baltă. În viitoare, cît pe aci să nu observ că pe un alt teren, victima noastră de la Wimbledon, englezul Mark Cox, învinge pe unul din marii favoriți ai turneului, Tom Okker. Toate valorile tenisului păreau răsturnate

Năstase (după o altă victorie, zdrobitoare, în fața amicului nostru Ismail El Shafei) iese din cursă în fața unui mare campion, Ken Rosewall. Rezultă de data aceasta firesc și trebuie să adaug că Iliuță a jucat bine și acest meci, dar omul din fața era prea mare ca să nu-și apere întreaga șansă. Totuși, aplauzele adresate românului arătau că prezența noastră la Forest Hills nu fusese o simplă formalitate

★

Acum, trebuie să pregătim efectiv finala. Ne-am apucat serios de treabă, fără să ne lăsăm furați de euforia interview-urilor, a invitațiilor de tot felul, a întregului zgomot care se făcea în jurul nostru. Trebuia să fim cu picioarele pe pămînt, chiar dacă Donald Dell — căpitanul americanilor — făcuse presei senzaționala declarație că ar fi preferat Australia ca adversară ... finală. Se gîndea, firește, la actuala echipă australiană cu Bowrey și Ruffels, de pildă. Comparația ne flata, oricum, dar știam că ea poate fi și o cursă, menită să ne facă să ne pierdem capul.

A fost o satisfacție reală, pentru mine personal, că și în aceste momente dificile aveam alături pe omul care contribuise în mod atît de substanțial la obținerea calificării în finală, „magul" Harry Hopman. Marele specialist australian avea acum calitatea oficială de antrenor al echipei, căpitanul nostru rămînînd Gheorghe Cobzuc.

„H.H." ne așteptase la Boston, gata să pună din nou șaua pe noi, cu antrenamentele sale diabolice. Și din nou spunea că victoria noastră în Challenge-round nu va fi pentru el nici o surpriză... Trebuia să-l credem, trebuia să nu precupețim nici un efort pentru a reprezenta cît mai onorabil tenisul românesc în ultimul act al marii competiții.

Cleveland, cu terenurile sale de ciment atît de temute, ne aștepta. Știam că americanii făcuseră tot felul de pregătiri pentru a exploata la maximum șansa de a juca pe teren propriu. Vopsiseră cimentul în lung și în lat cu o soluție specială, făcîndu-l și mai rapid. Urma ca noi — „oamenii zgurei roșii" — să fim literalmente decimați de viteza jocului american. Donald Dell și ceilalți specialiști ai echipei gazdă își construiau cu grijă schelăria succesului propriu.

Am început antrenamentele „stil australian" pe distanța celor două săptămîni cîte rămîneau pînă la finală. Aci mă simt dator să menționez că în sinul echipei noastre apăruseră divergențe de păreri. Se spunea că sîntem prea „omorîți" cu antrenamentul și că astfel ne pierdem capacitatea de a rezista mai bine americanilor, în fața cărora tot nu aveam nici o șansă... Trebuie să precizez că în Challenge-round n-am pierdut nici un singur joc din cauza lipsei de rezistență fizică. În schimb, am reușit să ne prezentăm destul de bine acomodați cu terenul, puțind să luptăm aproape de la egal cu specialiștii cimentului, la ei acasă.

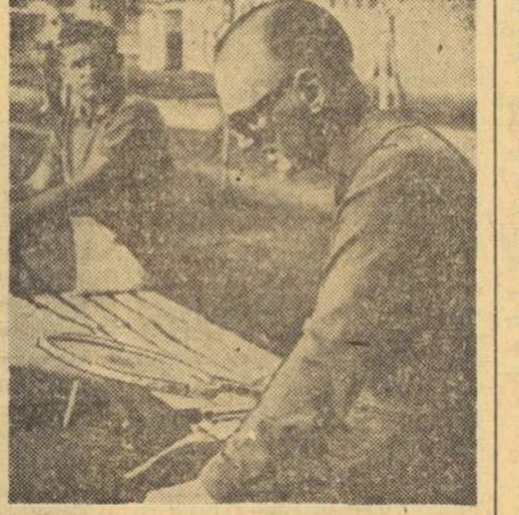

HARRY HOPMAN

Nu voi uita niciodată această cursă trepidantă după fiecare minut, pentru a prinde orice frîntură de timp disponibil, gata să ne antrenăm în orice condiții, numai să ne antrenăm. Într-o zi cu ploaie, cînd cimentul ud nu mai permitea nici un schimb de mingi pe arena „Harold T. Clarke", ne-a scos din încurcătură tot H.H. El a închiriat imediat un hangar de avioane cu pardoseală de ciment și acolo ne-am continuat pregătirea.

Ziua marii finale era aproape.

(Va urma)

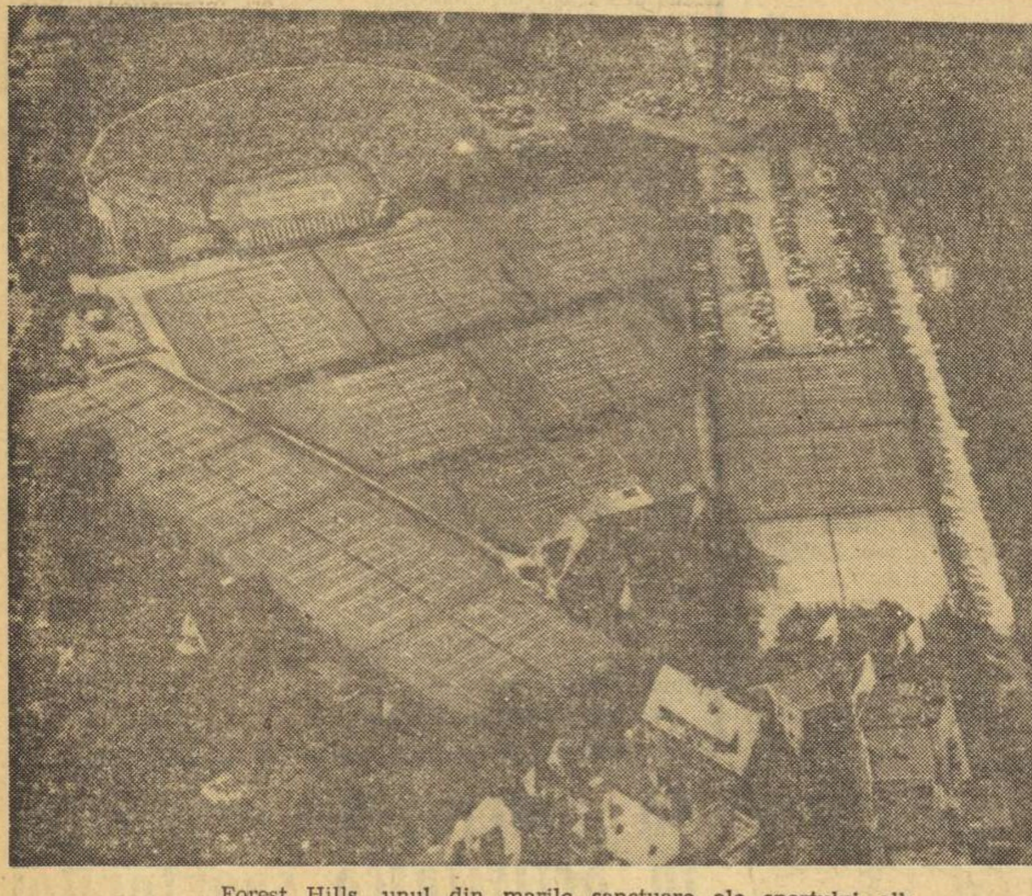

Forest Hills, unul din marile sanctuare ale sportului alb.

SPORTUL PENTRU TOȚI

(Urmare din pag. I)

vernele și organizațiile naționale specializate de importanța generalizării educației fizice în rîndurile popoarelor lor. Iată de ce, principalul obiectiv al reuniunii de la București a constat în a pune bazele și a pregăti parametrii unei conferințe mondiale a miniștrilor sportului, sub auspiciile U.N.E.S.C.O.

Oscar M. Miller (Guiana Britanică), membru al departamentului (diviziei) de tineret U.N.E.S.C.O., susține această idee și crede în posibilitatea realizării ei. U.N.E.S.C.O., a cărei misiune este de a promova educația și valorile culturale în lume, poate uza de imensa sa autoritate morală și de mijloacele sale de acțiune pentru a convinge pe responsabili, și în special pe educatori — fiind vorba de tineret —, de valoarea modelatoare a sportului și de binefacerile pe care le poate procura indivizilor și comunităților. Ca trăsătură de unire între guverne, U.N.E.S.C.O. le poate convinge să adopte hotărît o politică de promovare și sprijinire a sportului.

Prof. dr. Julien Falize (Liège, Belgia), membru de frunte al C.I.E.P.S. și președinte al biroului de documentare și de informații, împărtășește părerea că, dacă sălile U.N.E.S.C.O. de la Paris au cunoscut recent ecourile unei reuniuni mondiale a miniștrilor învățămîntului, ele pot adăposti și un util rendez-vous al titularilor portofoliilor sportive. Dar în afară de aceasta — și înaintea ei, — sînt necesare măsuri eficiente pe plan național, în fiecare țară : sporirea echipamentului (prin investiții), sprijinirea organismelor de stat cu documentație adecvată, crearea unui grup permanent de specialiști pentru propagarea „sportului pentru toți", convingerea rapidă a tineretului de acțiunea binefăcătoare a educației fizice (pentru că nu putem aștepta mereu consumarea unei întregi generații) etc. Se cere, de asemenea, susținerea C.I.E.P.S. (evocîndu-se, cu regret, absența românilor din acest organism).

Alt membru activ al C.I.E.P.S., francezul René Bazennerye, cunoscut militant pe acest tărîm și coautor al „Doctrinei sportului" apărută la Paris, ne-a reamintit cîteva din principiile sale a căror diseminare o crede posibilă. Întrucît școlile au, de bine de rău, o anumită cantitate de instalații sportive, acestea ar trebui folosite (exploatate) integral, fiind puse la dispoziția tineretului (din cartier, din împrejurimi) în tot timpul liber (după amiezele, duminicile, în vacanțe). Trebuie luată în considerare și răspîndită ideea că educația fizică la adolescenți pregătește, prepară pe omul, maturul de mîine, formîndu-i caracterul, adaptabilitatea socială, mobilitatea, dinamismul, gustul productivității etc., adică tocmai acele însușiri care se cer adultului, în viața modernă, în orice profesiune. De mare importanță este realizarea educației sportive a națiunii, domeniu în care educatorul francez a citat eforturile ce se fac în țările socialiste, experiența fostului președinte american Kennedy cu „physical fithess" (forma fizică) sau ceea ce vest-germanii au numit „calea a doua" (distingînd sportul de mase de cel de performanță).

Participanții români la reuniune au subliniat și ei cîteva dintre aspectele importante ale problemei și, în primul rînd, necesitatea schimbării mentalității despre sport la cei vîrstnici și formarea uneia noi la cei tineri. Au fost trecute în revistă aspectele bugetului de timp al tînărului contemporan și condițiile materiale de practicare a sporturilor, care trebuie apropiate de locul de studiu sau de muncă. Dar cea mai mare apreciere s-a dat definiției care consacră educația fizică și sportul ca parte integrantă a educației globale și permanente, în așa fel încît sportul școlar și universitar să asigure societății oameni dezvoltați armonios. În acest context, participanții străini la reuniune au lăudat eficacitatea școlilor cu program de educație fizică din România.

Lucrările de la București s-au încheiat cu o bogată agendă de teme de meditație, sugestii și recomandări către guverne, cu nădejdea de a le putea convinge de importanța „sportului pentru toți".

HOCHEIȘTII SOVIETICI DIN NOU ÎNVINGĂTORI ÎN CANADA

MONTREAL, 26 (Agerpres). Selecționata de hochei pe gheață a URSS și-a continuat turneul în Canada, jucînd la London (Ontario) cu formația „London Knights", Hocheiștii sovietici au obținut victoria cu scorul de 14—2 (4—0, 5—1, 5—1).

ÎNTRECEREA CELOR MAI BUNI SCHIORI FONDIȘTI SOVIETICI

MOSCOVA, 26 (Agerpres). — În apropiere de Moscova, pe o temperatură de minus 15 grade, a început concursul celor mai buni schiori de fond sovietici. În proba masculină de 15 km, Valeri Tarakanov s-a clasat pe primul loc cu timpul de 49:57,0, urmat de Fedor Simașov 50 : 10,0, Vladimir Dolganov 50 : 18,0, Anatoli Akentiev 50 : 49,0. La feminin, pe distanța de 5 km, victoria i-a revenit tinerei sportive Galina Piliușcenko în 18 : 56.0, urmată de Rita Acikina 19 : 36,0.

PANORAMIC SPORTIV EXTERN

Iată-ne în fața unui dublu panoramic, amplificat de modul în care va apare ziarul nostru la sfîrșitul lui 1969 și la începutul lui 1970. E adevărat, fotbalul... stă, dar iubitorilor de sport nu le vor lipsi, datorită tradiționalelor anchete și comentarii, legăturile cu balonul rotund. În plus, activitatea competițională, chiar oarecum redusă pe perioada sărbătorilor, nu e deloc săracă în mari întreceri.

Mai întîi, o competiție care ne interesează direct și care, chiar dacă nu este cronologic prima poate figura în fruntea panoramicului : Campionatele Europene de bob de la Cortina d'Ampezzo. Vom lăsa în grija rubricii de specialitate redarea competiției și a zilelor ce o preced, nu însă înainte de a le adresa, și pe această cale, un „HAI, BĂIEȚI !" așilor români ai fiselelor.

La ordinea zilei se află și marile competiții de schi. Pentru „alpini", prima săptămînă nu are în program concursuri, dar începînd din 3 ianuarie va ploua cu întreceri : „Cupa Doamnelor", la Oberstaufen — contînd pentru „Cupa Mondială" ; la Revelstoke — „Derbyul slalomului" (cîte 2 slalomuri speciale) și la Québec — „Open-ul Québec" ; apoi în California, la Mammoth Mountains ; din nou în Europa, anume „Bradul de Argint" de la Hindelang (tot în cadrul „Cupei Mondiale", dar numai probe masculine) ; la Schwarzach-Mittersil — „Cupa Salzachtaler" ; la Adelboden — a XIV-a ediție a Concursului Internațional (tot în cadrul „Cupei Mondiale") și la Grindelwald — a XXXII-a (!) ediție a „Concursului internațional feminin", de asemenea în „Cupa Mondială". Iar amatorilor de curiozități, cam neglijați de la o vreme, le-am aminti și de Campionatul comitatelor din Anglia, care se desfășoară la... Val d'Isère, în Franța !

Un alt serial de mare interes se va epuiza în intervalul de care ne ocupăm : „Concursul celor patru trambuline". În ordine, săritorii își vor măsura măiestria (și cuvîntul nu exagerează deloc) la Obersdorf (28 decembrie), Garmisch—Partenkirchen (1 ianuarie), Innsbruck (4 ianuarie) și Bischofshofen (6 ianuarie). Să sperăm că și anul acesta buna noastră prietenă, Televiziunea, ne va prilejui urmărirea cîtorva Icari ai iernii. De altfel, o avanpremieră va avea loc chiar astă-seară, în Elveția, la Engelberg, unde disputa va putea fi urmărită la lumina reflectoarelor, spectacol, sîntem siguri, de mare efect. Evident, nu numai acestea sînt întrecerile din răstimpul de care ne ocupăm : de amintit mai este și „Săptămîna săriturilor" din Cehoslovacia.

Nu-i uităm nici pe „nordici" : bogată va fi și activitatea lor, concursurile de fond ținîndu-se lanț. Gazde ? Neukirch-Schonach (în „Pădurea Neagră"), Björkelangen, Lindesberg, Stockholm, Oslo (celebra „Monolitt-rennet"), Klingenthal (a XII-a ediție a Concursului feminin), Castelrott-Folgarida și Lake Placid...

Vă vom mai extrage din agendă Campionatele continentale de săniuțe de la Hammarstrand, menționînd, în treacăt, că și acesta este un sport care ar merita mai multă atenție la noi în țară...

Iar înainte de a vă ura un sincer „LA MULTE ...PANORAMICE", vă mai amintim că și Revelionul va fi pigmentat pe plan sportiv prin renumita „Corrida", crosul „San Sylvestro" din Rio de Janeiro, pe care vi-l vom prezenta separat.

G. RUSSU-ȘIRIANU

TELEX ● TELEX ● TELEX

● **Aflată în turneu în Spania, echipa bulgară de fotbal Cerveno Zname Sofia a învins cu 5—1 (3—1) echipa Valencia.**

● **Proba de 500 m din cadrul concursului de patinaj viteză, de la Celiabinsk a fost cîștigată de Boris Guliaev cu timpul de 40,6. Valentin Muratov s-a clasat pe primul loc la 1 000 m cu rezultatul de 1:24.5.**

● **Cu prilejul unui concurs atletic desfășurat la Sydney, tînăra speranță a sprintului feminin australian, Monica Pegg (16 ani), a cîștigat proba de 100 m plat în 11,4. Pe locurile următoare s-au clasat Raelene Boyle și Jennifer Lamy, cronometrate în același timp. Marion Hoffman a cîștigat două probe : 200 m plat în 23,6 și săritura în lungime cu 6,33 m.**

● **În prezent se duc tratative ca echipa de fotbal a U.R.S.S. să susțină la 28 ianuarie un meci cu echipa A.S. Roma. În călătoria lor spre America de Sud, unde urmează să se pregătească în vederea turneului final al campionatului mondial, fotbaliștii sovietici se vor opri pentru două zile în Italia.**

Ziariștii sportivi din U.R.S.S. l-au desemnat pe campionul mondial de șah Boris Spasski drept cel mai bun sportiv sovietic al anului 1969.

● **Echipa de fotbal Dinamo Zagreb a susținut în Spania un joc cu echipa A.S. Vigo. Meciul s-a încheiat cu un rezultat de egalitate (1—1, 1—0).**

● **Jucătorul francez Sécretin a cîștigat titlul de campion internațional de tenis de masă al Spaniei. În finala competiției, desfășurată la Barcelona, el l-a învins cu 21—19, 21—18, 21—14 pe spaniolul Pales. Într-un meci amical, echipa Franței a învins cu 5—1 echipa Spaniei.**

Tiparul I.P. „Informația", str. Brezoianu nr. 23—25, București

40368

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXV — Nr. 769 (6203) ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT Duminică 28 decembrie 1969

DINAMO BRAȘOV, 20 DE ANI

ADUNAREA FESTIVĂ DE LA PALATUL CULTURII

BRAȘOV, 27 (prin telefon). — În sala de spectacole a Palatului culturii din localitate a avut loc simbătă adunarea festivă prilejuită de cea de a XX-a aniversare a clubului Dinamo Brașov.

Despre activitatea desfășurată de-a lungul celor două decenii de activitate a vorbit secretarul clubului, tov. Alexandru Popa, care a amintit de cele peste 300 de titluri de campioni naționali cucerite de dinamoviștii brașoveni, de rolul activ pe care componenții clubului l-au jucat, timp de mulți ani, în mișcarea noastră sportivă.

Luînd cuvîntul în cadrul festivității, tovarășul Ștefan Antoniu, secretar al Comitetului județean P.C.R. Brașov, a felicitat călduros pe sportivii clubului Dinamo pentru rezultatele remarcabile obținute în cei 20 de ani, urîndu-le noi succese în viitor.

În numele Biroului CNEFS, tov. Ion Șiclovan s-a referit la realizările dinamoviștilor brașoveni și a înmînat unui număr de 24 de sportivi ai clubului distincția „Merite în activitatea sportivă". De asemenea, clubului i-a fost acordată diploma de onoare a CNEFS pentru activitatea desfășurată în acest an.

Delegați ai unor cluburi și asociații sportive au salutat jubileul clubului brașovean, înmînînd cadouri conducerii acestuia.

Participanții la adunare au aprobat textul unei telegrame adresată Comitetului Central al Partidului Comunist Român, personal tovarășului Nicolae Ceaușescu, în care se angajează să obțină noi și importante succese pentru prestigiul sportiv al patriei.

Citiți în pag. a 3-a

VIITORUL BOBULUI ÎN LUME

O AMPLĂ ANCHETĂ INTERNAȚIONALĂ LA CARE RĂSPUND SPECIALIȘTI DE PRETUTINDENI:

AMILCARE ROTTA (Italia) președ. F.I.B.T.

MARCEL LECLEF (Belgia)

CLAUDE CARTIER (Franța)

GAUDENZ GARTMANN (Elveția)

PETRE FOCȘENEANU (România)

● **Aprecieri deosebite la adresa boberilor români**

● **Felicitări pentru „magnificile rezultate obținute de echipajele lui Ion Panțuru"**

LUPTA PENTRU „CUPA FEDERAȚIEI" ȘI „CUPA SPORTUL" A ÎNCEPUT

MINIBASCHETBALIȘTII LA ÎNĂLȚIME

● LA ÎNTRECERI PARTICIPĂ 30 DE ECHIPE ● LUPTE EPUIZANTE, ENTUZIASM ȘI ÎNCURAJĂRI FRENETICE — CARACTERISTICE VÎRSTEI „SPECTATORILOR".

Împărțiți în două categorii de vîrstă, prichindei (sub 10 ani) și pitici (între 10—12 ani), cei mai buni minibaschetbaliști ai țării, reprezentînd 30 de echipe, își dispută, în aceste zile, **„Cupa federației", „Cupa Sportul" și premiile oferite de Loto-Pronosport cu prilejul celei mai importante competiții a lor.** În sala Floreasca, locul de desfășurare a întrecerilor, tribunele pline freamătă de încurajări, în vreme ce, pe teren, combatanții luptă pînă la epuizare. După prima zi, nu se poate spune cine vă ocupa locul întîi în clasament. Este cert, însă, că **principalul beneficiar** va fi baschetul mare, care are în copiii de azi un izvor nesecat de talente, dar, mai cu seamă, înșiși practicanții minibaschetului, prin dezvoltarea armonioasă a corpului, întărirea sănătății, sporirea reflexelor. În paralel, un alt concurs: al celor mai bune poezii și desene. O mostră, publicată alături, demonstrează talentul autorului, unul dintre cei mulți. Despre meciuri, numai cuvinte frumoase. Am văzut și micuți de-o șchioapă, dar și fete (ca cele din Brașov, de pildă) mai înalte ca antrenorul lor. Am văzut și un final dramatic, în jocul dintre C.S.M. Iași și Școala sportivă Buzău, cîștigat la „mustață" de ieșeni: 40—39. Ieri, în ziua inaugurală, totul a fost plăcut. De aceea, vom reveni la Floreasca astăzi, cînd întrecerile continuă de la ora 8 și de la ora 15 (d. st.).

Aruncă la coș talentatul gălățean Fl. Chiriac, unul din candidații la „CUPA SPORTUL".
Foto: N. DRAGOȘ

FOTBALUL — ACEASTĂ MARE DRAGOSTE

Tot mai multe voci au căutat, în ultima vreme, să ne convingă că fotbalul a devenit din ce în ce mai mult o „afacere" și din ce în ce mai puțin un joc, mutîndu-și inima în pungă.

Întristîndu-ne, la început, ne-am obișnuit, într-un fel, cu ideea care ne modifica un dat al copilăriei: fotbal = joc cu inimă, joc de caracter și de caractere, așa cum prea bine l-a înțeles Albert Camus.

Ne-am obișnuit, pentru că nu aveam ce face. Pentru că nu poți obliga un antrenor — care, după ce a marcat echipa sa un gol, își blochează poarta cu 11 jucători — să se gîndească la spectacol, la frumusețea jocului, atunci cînd el se gîndește numai la primă...

Din fericire, nu toți antrenorii și, în genere, nu toți oamenii „de fotbal" sînt la fel.

Un fapt mărunt, destul de recent, vine să pledeze în acest sens.

Raymond Kopa, marele Kopa, cel mai ilustru fotbalist francez de după război, dacă nu din toate timpurile, a avut o dispută cu un arbitru. Unde? Pe un teren pe care două echipe de sufletiști își jucau obișnuita lor partidă duminicală. La acest meci, Kopa, azi om de 38 de ani, lua parte, ca și colegii săi de echipă, pe baza unei taxe de participare. Și acum „clou"-ul întîmplării. La un moment dat, la scorul de 11—0 pentru echipa lui Kopa, arbitrul nu acordă un 11 m evident, la o cosire în careu a unui coechipier al fostei vedete nr. 1 a campionatului mondial din Suedia. **„E un scandal!** — a izbucnit Kopa. **A fost un penalty strigător!" „Lasă Raymond** — au căutat să-l tempereze colegii — **e 11—0 pentru noi, ce mai contează...". „Contează! Nu golul, ci ideea de dreptate contează. Cinstea jocului..."**

Faptul este demn de o piesă de teatru sau de un film. Unul din foștii mari soliști ai fotbalului mondial plătește o taxă pentru ca să joace, din cînd în cînd, fotbal! Pasiunea vieții sale. Deși niște „neorealiști" din fotbal ar putea considera că la acel joc nu există miză, un act de nedreptate îl revoltă. Pentru că miza oricărui meci de fotbal este onoarea jocului, pe care nicicînd, fie că este vorba de o partidă urmărită de 100 000 de spectatori, fie că ea se joacă între 22 de pasionați pe un petic de iarbă, nu ai dreptul s-o încalci.

Poate că revolta lui Kopa, în cazul amintit, va părea unora o copilărie.

De fapt, este un certificat de dragoste.

Fotbalul, în esență, este o mare dragoste.

Cine o are — o are, cine nu, rămîne un intrus în fotbal.

Marius POPESCU

M. STOIAN ȘI ADRIANA BARABAȘ, PRIMII ÎNVINGĂTORI ÎN „CUPA DINAMO" LA SCHI-FOND

POIANA BRAȘOV, 27 (prin telefon, de la trimisul nostru). — Așteptat cu interes, **primul start oficial al sezonului de schi-fond a reunit pe linia de plecare aproximativ 70 de sportivi din 7 cluburi și asociații sportive.**

O ceață densă a amenințat întrecerile, dar cu puțin înaintea startului ea s-a rărit, permițînd desfășurarea concursului fără spectatori, fără încurajări, fără aplauze. Tînăra generație, cu puține excepții, nu a găsit climatul de entuziasm necesar unei autodepășiri pentru a întrece fondiștii experimentați.

Principala cursă, cea de 15 km seniori, a fost cîștigată de Moise Stoian. Întrecerii i-a lipsit, însă, dinamismul, simburele de viață care transformă un antrenament într-o mare cursă.

Dintre consacrați, Gh. Vilmoș a abandonat cu prea mare ușurință la jumătatea traseului, Dinu Petre nu a luat startul, iar Gh. Cincu a întîrziat plecarea cu 15—20 de secunde.

Lipsită de dueluri, disputa s-a consumat „mocnit", ca un foc cu lemne ude, care face mai mult fum decît flăcări. Am așteptat mai mult de la fondiști, în special de la cei tineri, dar...

La senioare, în absența Marcelei Leampă — bolnavă — **Adriana Barabaș nu a avut o sarcină prea dificilă în lupta pentru victorie.** Concursul a evidențiat, însă, valoarea junioarei **Elena Bășea**, care ar putea da fondului românesc prospețimea și chiar strălucirea așteptate de multă vreme.

CÎȘTIGĂTORII PROBELOR: 15 km seniori: **M. Stoian (A.S.A. Brașov) 59:12**; 5 km senioare: **Adriana Barabaș (Tractorul) 21:25**; 15 km tineret: **N. Vestea (A.S.A.) 61:10**; 5 km: juniori I: **V. Dihoi (A.S.A.) 19:40**; 5 km juniori II: **I. Bobeș (A.S.A.) 20:32**; 3 km: junioare: **Elena Bășea (Dinamo) 11:02.**

Mihai BÎRA

CELOR MARI

Încep, prin a vă spune,
Că fotbal am jucat, mulțumitor,
Și-mi doream să ajung cînd voi fi mare,
În lot, să fiu un „tricolor".
De-aceea alături de toți
Nespus de mult m-am bucurat,
Cînd „tricolorii" noștri
Pentru Mexic s-au calificat,
Dar iată-mă la minibaschet,
La marea sărbătoare,
Luptînd ca echipa noastră,
Să iasă învingătoare.
Și-n nouă „calitate",
Am o dorință arzătoare
Ca și la baschet
„Tricolorii", să aibă aceeași comportare
Și asta...
Nu cînd voi fi mare

NETOLITZCHI ANTON
clasa a V-a B
Liceul 35 București

București, 26 decembrie 1969

NU ÎN SĂLILE DE SPORT!

Corespondenții sesizează redacția că într-o serie de orașe se află într-un stadiu avansat (dacă nu cumva au și fost perfectate) tratativele pentru organizarea Revelionului în sălile de sport.

Cu regretul de a umbri visuri și speranțe, ne pronunțăm cu hotărîre împotriva unor asemenea practici, criticabile (și criticate) de fiecare dată.

Balurile, nunțile, reuniunile tovărășești, inclusiv tradiționala sărbătoare a Noului An (care ne plac la toți și față de care nutrim o deosebită stimă), își au locuri precise de desfășurare, care nu pot fi în nici un caz printre spaliere, saci de antrenament sau haltere.

Sălile de sport, și așa puține, sînt scoase astfel multe zile din funcțiune, necesitînd uneori pe lîngă curățenie și un veritabil remont.

De vreme ce există exemple vechi, bine ar fi ca altele noi să nu se mai ivească.

un an de tenis văzut și jucat de ION ȚIRIAC

Tragerea la sorți ● O.K. pentru toți! ● Stăpînii Salatierei încep să sufere ● „Momentul Smith" decide un meci întreg ● Americanii n-au inventat dușul cald... ● Fantasticul tenis de dublu pe ciment ● Jucînd de la egal, pînă în ultimul minut ● „Cupa Davis" se reîntoarce la Boston

Mi-am dat seama de adevărata importanță a întîlnirii la care luam parte, abia în preziua ei, cu prilejul acelei impresionante festivități de deschidere, unde am apărut sub jeturile de raze ale reflectoarelor televiziunii și a trebuit să dăm zeci de declarații presei și radioului. O subliniere oficială era făcută și prin citirea solemnă a telegramei președintelui Richard Nixon, adresată celor două echipe competitoare în ceea ce se arăta a fi evenimentul sportiv nr. 1 al anului. Iar participarea entuziastă a publicului adunat în sala de festivități a lui Cleveland Hilton, printre care puteam să remarc și o serie de spectatori americani de origine română, mă făcea să înțeleg și mai bine acest lucru.

Venise ora în care trebuia să aflăm exact cu cine avem de jucat și cînd. Prima zi, primul meci: Ilie Năstase — Arthur Ashe. Deci eu mai aveam o rezervă de două ore de odihnă și apoi... Ion Țiriac — Stan Smith. Asta era. Smith, campionul, dar și omul cel mai discutat în tabăra americană, avea să fie coechipierul marelui Ashe în această tentativă de a păstra pentru al doilea an consecutiv „Cupa Davis" dincolo de Ocean. Cît de greu era să le-o răpim noi, prima țară din estul Europei care ajungea în Challenge-round, o știam prea bine.

Am fost întrebat de ziariști dacă tragerea la sorți ne este favorabilă. Am răspuns, onest: *„Nu pot să vă dau cifre de pronostic, dar tragerea este perfect în regulă..."* Și — ca poantă — în alt colț al sălii,

(Continuare în pag. a 4-a)

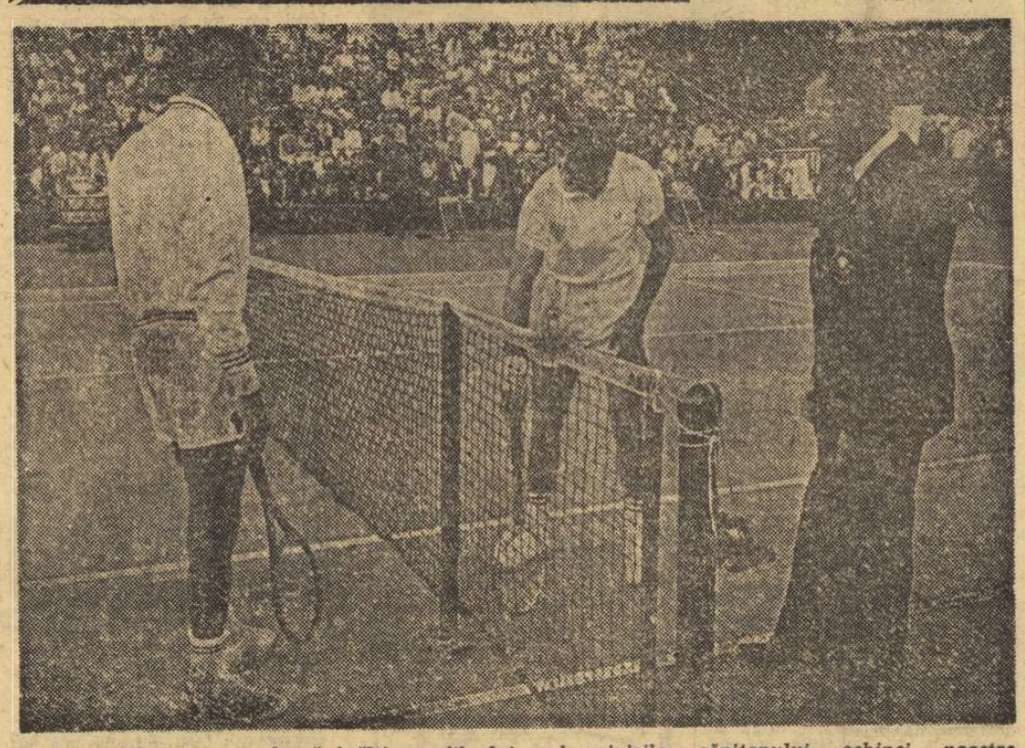

Ashe și Năstase controlează înălțimea fileului, sub privirile căpitanului echipei noastre, Gheorghe Cobzuc. Jocul poate începe!

Ion Țiriac în fața tribunelor de la „Clarke-Stadium" din Cleveland.

INAUGURAREA SEZONULUI DE PATINAJ VITEZA

LA TUȘNAD — „CUPA 30 DECEMBRIE"

● Demonstrație internațională de patinaj artistic la Poiana Brașov

Vremea a ținut cu patinatorii de viteză. Datorită gerului din ultimele zile, lacul Ciucaș din Tușnad a înghețat, ceea ce a permis organelor sportive locale să amenajeze pista. Prin urmare, DUMINICĂ SE VA DESCHIDE, *conform calendarului sportiv*, SEZONUL DE PATINAJ VITEZĂ. La startul concursului inaugural, dotat cu *„Cupa 30 Decembrie"*, se aliniază cei mai buni seniori și juniori din țară. Și-au anunțat participarea peste 100 de patinatori din *Cluj, Brașov, București, M. Ciuc, Tg. Mureș* și *Sibiu*. Arbitrul principal al reuniunii, *Valeriu Marchievici*, ne-a declarat că pista lacului Ciucaș oferă o gheață bună de concurs, ceea ce, firește, va contribui la reușita primei competiții a sezonului și, poate, la obținerea unor rezultate valoroase.

Tot pe lacul Ciucaș va avea loc în zilele de 2—3 ianuarie tradiționala întrecere „CUPA TUȘNAD", rezervată juniorilor și începătorilor, iar între 6 și 9 ianuarie este programată aici „CUPA SPERANȚELOR".

Concursul internațional de patinaj artistic care trebuia să aibă loc simbătă și duminică la Poiana Brașov a fost anulat, din cauza timpului nefavorabil (ninsoarea abundentă n-a permis executarea figurilor impuse). *Concurenții care au sosit la Poiana pentru această întrecere, români și străini*, VOR PARTICIPA DUMINICĂ, *tot la Poiana Brașov*, LA O DEMONSTRAȚIE DE PATINAJ ARTISTIC.

Tr. IOANIȚESCU

ULTIMUL EVENIMENT SPORTIV AL ANULUI:

A apărut

almanahul sportul

O lectură mai captivantă decît un roman de aventuri. Literatură sportivă de IVO ANDRIC (laureat al premiului Nobel), **A. J. CRONIN, BRIAN GLANVILLE, EGON ERWIN KISCH, HENRY DE MONTHERLANT.**

VEDETELE SPORTULUI MONDIAL SE CONFESEAZĂ: Lia Manoliu, Franz Beckenbauer, Kurt Hamrin, Titus Ozon, Ion Panțuru, Pierino Prati, Gaston Roelants, Iosip Skoblar, Bill Toomey, Iuri Vlasov etc.

ECHIPE CELEBRE DE FOTBAL.

CALENDARUL INTERNAȚIONAL AL ANULUI 1970, UMOR, CUVINTE ÎNCRUCIȘATE.

RUGBYUL — de la poalele Pirineilor pînă la frontiera... fotbalului (I)

Impresii de călătorie din sudul Franței

Nedoielnic, o călătorie în sudul Franței, în această minunată și, deopotrivă, impresionantă — poate chiar inegalabilă lume a rugbyului galic, rămîne pentru reporterul sportiv un privilegiu extrem de plăcut. În primul rînd, pentru că aici — de la poalele Pirineilor, pînă la întîlnirea cu apele de cristal ale rîului La Charente, la Angoulême — ei poate să constate că, peste tot, rugbyul este sportul-rege, domnind peste inimi și pasiuni, că balonul oval este, cu toate onorurile cuvenite, la el acasă.

Aici, în Sudul însorit chiar la finele lui decembrie, în această țară a castelelor și palmierilor, flacăra entuziasmului pentru sport a creat tradiția care a dăruit rugbyului francez frumusețea și „caratele" recunoscute și admirate pe toate meridianele. Este impresia cea mai puternică pe care vizitatorul interesat de fenomenul sportiv, de miracolul rugbyului francez, în particular, o păstrează după călătoria pe itinerarul Tarbes, Bagneres de Bigorre, Lourdes, Brive, Casteljaloux, Angoulême.

De aceea, desigur, subiectul unor note de drum nu poate fi altul decît RUGBYUL, scris — omagial — cu majuscule. Și tot de

Dan GARLEȘTEANU

(Continuare în pag. a 4-a)

MEDITAȚII INOCENTE

Ce să zic, am rămas pur și simplu siderat cînd, pe unul din coridoarele Centrului Cinematografic de la Buftea, l-am zărit îmbrăcat într-un costum de epocă fanariotă... pe cine credeți? Pe nea Teniță! Presupun că mi-am compus subit o mutră deosebit de inteligentă. Nea Teniță a rîs, m-a apucat cordial de braț și m-a atras în ancadratura unei ferestre.

— Ce cauți aici? — am bleojdit ochii la el.

— Te rog să vorbești civilizat cu un artist de cinema. Nu mă privi la modul ăsta pătrat: am citit în ziar că se caută oameni interesanți, în vîrstă, pentru figurație specială la un film istoric. M-am prezentat și am fost ales.

— Și... de cînd ești artist de cinema, nea Teniță?

— De două săptămîni. Azi dimineață am tras ultimul cadru în care apar eu, o secvență foarte reușită, la un bilci. Vînd sugiuc și bragă, în învălmășală. Regizorul chiar a strigat: „Ala cu braga, doi pași mai în față". Am crezut că strigă pentru ca să mi se vadă mai bine însușirile, dar striga fiindcă-i acopeream o rudă ce face și ea figurație. În pauze, o tratează cu țigări cu filtru și o îndrumă artistic, în spatele decorurilor. I-am ajutat și pe cascadori.

— Ei, lasă-mă.

— Te las. Mă știi că nu mă dau în lături de la un sfat, o idee. Echipa are un grup de cascadori, da' doar numele e de ei. Poartă bărbi și pulovere colorate, și de la operator pînă la șefii de producție, toți sînt pentru ei gagii: gagiul cu lumina, gagiul cu recuzita, cu hîrtiile. Regizorului și directorului de film le spun: maestre E, totuși, o nuanță. Acum, nu că vreau să arunc o anatemă asupra băieților ăștia, de-altminteri simpatici. Nu, Doamne-ferește. Să știi însă de la mine că povestea asta cu cascadoria e o treabă serioasă, o meserie, ca orice meserie. Într-o producție susținută de filme polițiste sau de aventuri, cascadorii joacă un rol primordial, chiar dacă numele lor nu e trecut cu litere groase pe generice. Sînt atleți și sportivi aproape completi: conduc automobilul, avionul, știu judo, practică boxul, culturismul, înotă, călăresc. Își-și riscă și viața, pe care o trăiesc simplu și de pe culmile curajului, bărbăției și competitivului, Indienii călărind pe deșelatelea din Winetou, magnificii din neuitatul film al lui Sturges, care, (deși parte din ei purtau nume prestigioase în cinematografia mondială), mai-nainte de a fi actori erau desăvîrșiți stunt-men, acrobați și cascadori. Sau neuitatul Gil Delamare, mort la datorie într-unul din ultimele filme ale lui Christian Jaque: Jean Marais, pe care-l dubla și era prieteni, a plîns ca un copil la înmormîntarea lui. Și alții, și alții. Pricepi? Putem vorbi de cascadori cînd ne ocupăm de astfel de filme violente; noi nu prea ne ocupăm, meseria de cascador nu există la noi... ah, că avem nevoie de niscai băieți care să călărească aproximativ și să agite o sabie în producțiile noastre strămoșești, asta-i altă mîncare de pește. Atunci și un bun placheur de rugby sau un student mai pînjos, în vacanță, poate deveni dac, roman sau haiduc, la fel cu alți citiva profesori de lupte sau scrimă. Or, în filmul în care joc eu, cascadorii n-au meseria nici în singe și nici în cartea de muncă. Fiindcă nu știu dacă s-a gîndit cineva să-i strîngă pe toți într-un același loc, să le examineze aptitudinile și să-i formeze, ca pe un grup special și de profesie, la dispoziția studiourilor sau a teatrelor. Dac-aș mai avea mult de trăit, aș face-o eu. Și nu i-aș învăța să se bată cu cuțitul sau cu parul: i-aș educa în spiritul cascadoriei pur sportive, de forță, gîndire, acțiune și multilateralitate... am spus bine? Era cît p-aci să mi se-ncurce limba-n gură. Fii sigur că dacă unul din băieții noștri de pe platoul de filmare te privește drept în ochi și-ți spune că e cascador, la rîndul tău tu nu-l poți privi decît cu îngăduință, sau hai să spunem, cel puțin ciudat. Și asta, pentru că sînt surogate de cascadori: dar în filmul „Un bărbat și o femeie" al lui Lelouch, spiritul acelui cascador o bîntuia pe protagonistă principală, (Anouk Aimée), iar nicăieri nu se simțea că ea îi considera meseria ambiguă sau ne la locul ei. Le-am spus-o și lor, cascadorilor.

— Și ei ce-au zis?

— Că am dreptate, da'că-i bine și așa cum sînt ei, în statu-quo. Auzi, de cînd mă-nvîrt în studio, mi-a venit o idee: să scriu și eu scenariul unui film sportiv. S-au făcut filme cu fotbal, cu box, cu ciclism... dar numai astea sînt? Să facem un film cu hochei. Sau cu popice. Ne deplasăm la mare, filmăm, tot în exterior și în bowling-ul de la Mamaia. Cu soare, valuri, dragoste. Dacă-l facem cu hochei, mergem la Poiana Brașov; zăpadă, patinaj și iar dragoste. Ne petrecem și un concediu plăcut. Te-aș lua colaborator...

Sigur, că da. Nea Teniță părea să se fi orientat bine în aste două săptămîni de „actorie". Pătrunsese din plin unele din misterele cinematografiei, ceea ce nu putea decît să mi-l ridice în propriii-mi ochi.

— Și... în filmul ăsta o să ai nevoie și de cascadori? Văd că te preocupă problema lor.

— De ce nu? Creăm un nou tip: cascadorul-popicar (sau hocheist), cerebral și nesovăitor... de ce rîzi? Crezi că glumesc?

— Sper, nea Teniță.

— Ala, domnule, m-a fulgerat din ochii grimați à l'époque, află că o viață-ntreagă eu n-am făcut decît glume serioase. Să-ți intre bine-n cap.

Al. STRUȚEANU

Jocurile copiilor — *BREUGHEL CEL BĂTRÎN*

BĂTRÎNUL BREUGHEL ȘI „JOCURILE COPIILOR"

Printre alte lucrări celebre, există într-o sală a Muzeului de Arte din Viena, o pînză în fața căreia atît cunoscătorul cît și diletantul se oprește cu aceeași emoție. Este celebra pictură „Jocurile copiilor" a flamandului Pieter Breughel cel Bătrîn, care uimește și atrage prin dinamismul pe care-l degajă.

Anul acesta s-au împlinit patru secole de la moartea acestui pictor, unul dintre cei mai mari ai Renașterii din Țările de Jos și una din personalitățile proeminente ale picturii mondiale.

Trăind între anii 1525 și 1569, el traversează o perioadă zbuciumată din istoria patriei sale, în care lupta împotriva ocupanților spanioli ia forme tot mai acute.

Pictorul face o călătorie de studii în Italia și aici cunoaște și admiră Renașterea artistică a acestei țări, unde mai mult ca în orice loc spiritul vechii Elade, cultul omului și frumusețea lui trupească — sînt la mare cinste.

Reîntors în orașul său, Anvers, el pictează pînză după pînză, în centrul acțiunii tablourilor sale plasînd mereu omul, cu aspirațiile și frămîntările lui, omul pe care-l cunoaște fiindcă-l studiază cu atenție. El redă, ca nimeni altul, tot ce are mai caracteristic cetățeanul din Flandra, vînătorul, pescarul, negustorul, tablourile lui fiind o adevărată istorie colorată a secolului al XVI-lea în Flandra.

În „Dans țărănesc", „Uciderea pruncilor", „Proverbe flamande" și în mai toate pînzele sale, Breughel pune un deosebit accent pe mișcarea personajelor, compozițiile lui străluc ind prin această forță de redare a gesturilor mărunte, printr-o clocotitoare viață care le însuflețește.

Lucrul acesta apare vădit în tabloul „Jocurile copiilor" — care este o adevărată frescă vie a îndeletnicirilor celor mici, un caleidoscop de exerciții fizice, un veritabil manual de jocuri ale copiilor. Fiecare grup sau fiecare personaj izolat de pe pînză este surprins într-o formă de mișcare, fiecare părînd că își execută partea sa de program, dintr-un vast ansamblu ce se desfășoară sub cerul liber și în decorul natural al străzii. Privind atent vom distinge pe pînză elemente de înot, atletism, jocuri cu mingea, gimnastică, elemente de exerciții aplicative, cățărare și escaladare, echilibru, transport de greutăți, tracțiuni și împingeri, tîrîre etc. Tabloul „Jocurile copiilor" este într-adevăr un ciudat și atrăgător manual de exerciții fizice — condensat într-o capodoperă de artă, o frescă interesantă și grăitoare a îndeletnicirilor copiilor din acea epocă.

Că s-a apleçat cu deosebită atenție asupra îndeletnicirilor de divertisment ale celor mici, Breughel ne-o dovedește și în pictura nu mai puțin celebră „Vînători pe zăpadă", numită și „Iarna". Jumătate din acest tablou e ocupat de un patinoar pe care, într-un spectaculos și dinamic mozaic, zeci de copii sînt prinși în îndeletnicirile lor — pe gheață, cu patine — îndeletniciri care merg de la alergarea pe patine, la elemente de patinaj artistic și hochei.

Contemporan cu umaniștii Thomas Merrus, Rabelais, Montaigne și Mercurialis, Pieter Breughel, zis cel Bătrîn, s-a dovedit, cu un secol aproape înaintea lui Comenius și John Locke — un profund cunoscător al copiilor, un pedagog și un umanist distins, demonstrînd — într-un stil personal și prin mijloacele artei sale: pînza, penelul și culoarea, felul în care vedea el una din căile de educare a sănătății și caracterului celor mai mici cetățeni.

Privind astăzi pînzele lui Breughel, constatăm din nou că operele create cu sinceritate și izvorîte din rădăcina nesecată a activității vii a omului, departe de a-și pierde înțelesul, devin, peste secole și secole, din ce în ce mai moderne și mai prețuite.

Dorin ALMAȘAN

SPORTUL magazin

TUDOR GEORGE

CA VÎNTUL

(Melancoliile unui sprinter)

De-a fost ceva frumos în toată viața,
Nestrămutat, doar stadionu-a fost,
Cu tarba-alături mi-a mijit musteața
Și-n fugă, vieții, eu i-am dat de rost.

M-am îmbătat ca o statue-n soare —
De aur luminos și de ivor —
Și-n vîntul cu patetică dogoare
Care-nfioară torța pletelor...

Cu vîntu-am fost și concurent și prietin,
Cu el m-am brățișat și m-am bătut,
Asupra lui cu dragoste mi-ncetin
Memoria întoarsă-nspre trecut...

Ca vîntul am trecut și eu de iute
În cursa vieții, ce-n curînd se curmă...
O, vînt, evocă-mi zboruri petrecute,
Cînd efemeră-n ierburi lași o urmă-l...

Curînd, curînd, cînd astru-o să-mi apuie,
Spre Stadion întors, cu fața tristă,
Am să revăd pantofii mei cu cuie
Mînați de-un duh pe cenușia pistă...

DRIBLING

Extrema de buzunar se duce, se duce
În toate direcțiile pe coala verde
Ca un creion bine-ascuțit
Cu care se scriu, în transa unei năpraznice inspirații,
Poeme hermetice, dicteuri
Indescifrabile pentru fundași, vai,
Întotdeauna tradiționaliști.
Cînd nu e frînt brutal grafitul fin,
Aceste poeme devin, în final, perfect inteligibile,
Dar, din păcate, faptul se-ntîmplă foarte rar...

Petre DRAGU

HOCHEI

Pe patinoarul acesta
— Apă dopată cu amoniac —
Mic aisberg
— Cu domiciliul obligatoriu —
Între gulerele tari ale mantinelelor,
Bolizii patinelor
Devin sateliți în jurul pucului
— Care pune punctul pe i —
Puk — veveriță neastîmpărată
Din crosă în crosă,
În cuiburile porților!

Titi GHEORGHIU — Vaslui

Reflecții

● **Tehnica înseamnă și în sport maximum de eficiență cu minimum de efort.**

● **În fond sportul este o bagatelă, dar una superbă pe care n-o mai poți ignora oricine ai fi.**

● **Cel ce nu e convins că victoria sa este posibilă, este în sinea lui un învins înainte de a începe jocul.**

● **Un campion este o ființă ciudată: are inima fierbinte și capul rece.**

● **Dacă vrei să-ți reînnoiești victoria, trebuie să te poți gîndi la lipsurile tale și în clipele victoriei.**

● **Tactica este acel subterfugiu la care apelezi pentru a combate un adversar pe care îl respecți.**

● **Un sportiv aflat în fața publicului răspunde de fiecare gest al său ca orice personalitate publică.**

● **Fiecare partidă de fotbal este o dramă al cărei text îl scriu autorii pe teren.**

N. BRAȘOVEANU

NAUSICA NU JUCA... CHIAR TENIS

Vechii locuitori ai insulei Corfu, care în mitologia greacă erau numiți feacieni, se pare că practicau unul dintre cele mai vechi jocuri cu mingea. Însăși Nausica, fiica regelui lor Alcinoos, era o mare amatoare de sport. Homer povestește că Ulyse, după ce a părăsit insula Calypso, a fost aruncat de furtună pe coasta feacienilor. Doborît de oboseală, a adormit la marginea unui riu, dar a fost trezit de strigătele Nausicăi și ale tovarășelor ei de joc.

Se pare că tînăra prințesă, care a rămas în amintirea cititorilor Odiseei ca întruchiparea grațiilor și delicateței feminine, nu era singura amatoare a jocului acesta pe care, mai tîrziu, francezii l-au numit *jeu de paume*, numire pe care ar trebui s-o adoptăm și noi în literatura istorică, pentru a nu mai sili dinastiile Franței să-și lase coroana și sceptrul pentru o neașteptată partidă de oină românească, așa cum, impropriu, apare frecvent în traducerile noastre (v. Maurice Druon: *Regii blestemați*, Yves Gandon: *Jacquette, doamna urgiilor* etc).

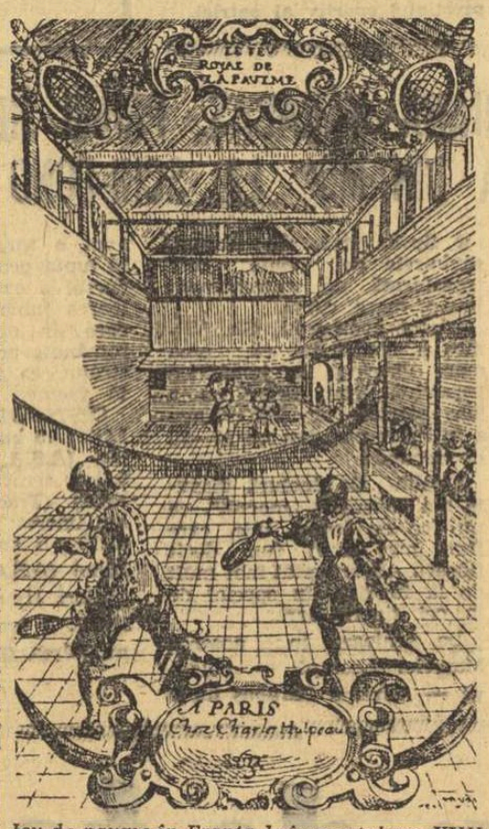

Jeu de paume în Franța, la începutul sec. XVII

Se recunoaște drept buni jucători de *paume* numeroși regi ai Franței, între care excelează în special Henric al IV-lea și Ludovic al XIII-lea, de notat însă că cifra romană este pusă după cu totul alte criterii decît am spune noi Nunweiler al IV-lea sau Dumitrache al XIII-lea... Carol al V-lea avea o sală de *paume* în palatul său de la Luvru, joc ce sub dinastia de Valois ajunge la apogeu. Secolul al XVII-lea reprezintă pentru jocul de *paume* momentul pătrunderii lui în sfera de preocupări cotidiene ale nobilimii și marii burghezii.

Dar cum dictonul: istoria se repetă poate avea și un sens retroactiv, se pare că și pentru jucătorii de *paume*, ca și pentru sportivii din zilele noastre, cafeneaua a reprezentat o pricină primordială de declin. Ludovic al XIV-lea schimbă racheta cu tacul de biliard, atunci născocit de ministrul său Chamillart, și încearcă să dea prin aceasta o primă lovitură de grație popularității de care s-a bucurat secole de-a rîndul jocul de *paume*. Treptat, sălile destinate practicării frumosului sport al Nausicăi au fost rînd pe rînd demolate sau transformate pentru alte scopuri. Ultima dintre ele, care în 1837 și-a închis porțile, se afla la Paris pe rue Mazarine. Ulterior, un sfert de veac mai tîrziu, a fost construită în parcul Tuileries o sală pentru jocul de *paume*, care mai poate fi vizitată, ca o curiozitate, și-n zilele noastre.

Totuși, așa după cum la dispariția unui codru secular apar din bătrînele buturugi mlădițe noi din care, în viitor, se va dezvolta o pădure falnică, tot așa și vechiul joc de *paume* a generat diverse sporturi noi care se practică tot mai mult.

Unul dintre ele se joacă în sală sau pe un teren descoperit, pavat, de dimensiunile: 28,5/9,5 m, împărțit în două părți inegale de o plasă. Cu ajutorul unei rachete minuiță de un bătător care nu trebuie să depășească primul sector, mingea este servită și trebuie să atingă un zid din față și să rebondeze în cea de a doua parte a terenului, fiind pusă în joc. O altă variantă a jocului de *paume*, de data asta practicat numai în aer liber, se desfășoară pe un teren dreptunghiular, cu solul bine bătătorit. Echipele care se înfruntă sînt alcătuite din cîte patru jucători (mai rar șase), împărțite astfel: doi (sau trei) la plasă, unul (sau doi) la linia de jumătate a terenului și unul la serviciu. Jocul începe prin lansarea mingii cu ajutorul unei rachete pe deasupra plasei în prima jumătate a terenului advers și se aseamănă intrucîtva cu un joc de tenis colectiv. Înseși punctele se marchează ca la tenis: 15, 30, 40 și ghem. Terenul are o lungime totală de șaptezeci de metri și o lățime de paisprezece. În sfîrșit, mai există o serie de alte variante ale jocului de *paume*, în funcție de mărimea terenului, care la *paume au tambourin* ajunge pînă la 150/30 m, de numărul jucătorilor, de dimensiunile și greutatea mingii, de forma rachetei, care la *paume-tamis* este triunghiulară și acoperită cu o piele groasă, și, evident de anumite amănunte de regulament.

Din jocul de *paume* au derivat pelota care se practică în regiunea bască, și, mai tîrziu, pallona. Indiferent însă de zona geografică unde se joacă, de momentul istoric în care au apărut, de accesorii sau de regulamente, vechiul sport al Nausicăi, străbătînd spațiul și timpul, a rămas un spectacol incitător nu numai pentru Ulyse și firtații lui...

Valer CONEA

CUM SE PRONUNȚĂ „MERCKX"

MOTTO:
(„Merckx se pronunță... Mercs"; răspunsul lui Ion Poștașu la întrebarea unui cititor)

Cum se pronunță „Merckx", se va reține
Și-n viitor vom pronunța corect...
Dar, dacă stau și mă gîndesc mai bine
La OMUL Merckx, găsesc că se cuvine
Să se pronunțe GRAV și cu RESPECT.

Cînd numele-i pronunți, spui pregătire,
Spui tone de sudoare, spui efort,
Voință, hotărîre, dăruire,
Spui luptă grea pentru desăvîrșire,
Spui biruința omului prin sport.

Cum se pronunță „Merckx"? La fel ca Pele,
Iolanda, Moina, Drîmbă, Lucian,
La fel ca alte sute de modele
Ce-au rodnicit mîndria noastră-n ele
Și-au transformat-o-n fapt cotidian!

Mircea GARFU

În cadrul expoziției „Artă și sport" de la Leipzig a fost prezentată, sub titlul „Alergători la sosire", și această operă a pictorului Lothar Zitzmann din Jena.

PRIMA SALĂ DE GIMNASTICĂ DIN BUCUREȘTI

Anul 1852. La 27 octombrie Secretariatul de Stat al Țării Românești trimitea adresa nr. 1970 Departamentului de Năuntru, prin care se justifica suma de 17 800 lei ce urma a fi cheltuită pentru construirea unei săli de gimnastică — prima de acest gen din București. În prealabil, domnitorul studiase problema, și, prin ofisul nr. 1343, dăduse dispoziție vistieriei țării pentru eliberarea sumei respective.

Construirea sălii a avut loc — o aflăm dintr-un document adresat Șefului Mesei Contabilității, document prin care se arată că antreprenorul lucrării, Solomon Moise, trebuie să primească suma de 6000 lei. Demn de reținut este faptul că doi mari edili din București — poate chiar cei mai mari — s-au ocupat îndeaproape de această lucrare: este vorba de arhitectul orașului, Villacrose, și de Lalane, directorul lucrărilor publice și al Școlii de drumuri și poduri. Se mai păstrează, intacte, documente de epocă cu iscălitura lui Lalane și avizul lui Villacrose

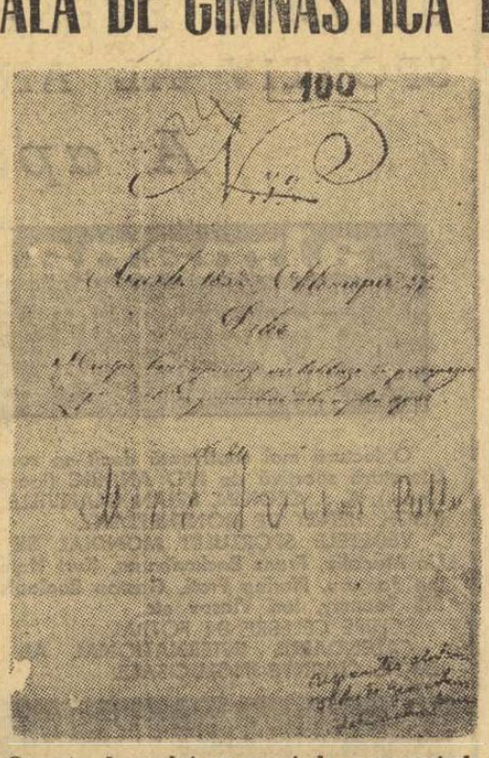

Coperta dosarului ce cuprinde manuscrisele legate de construirea sălii de gimnastică.

Dacă știm precis că sala s-a construit, în schimb nu **putem stabili cu exactitate locul respectivei construcții.**

Toate documentele vorbesc de „Curtea Arsă" — fosta Nouă Curte Domnească a lui Alexandru Ipsilante, ridicată în 1775, care, însă, la începutul secolului XIX, practic, nu mai exista, întrucît, după cum spune chiar numele, arsese. Această Curte arsă fusese construită în Dealul Spirii, pe locul actualului edificiu al Arhivelor Statului.

Probabil ca sala să se fi construit pe undeva, în incinta cazărmii de infanterie, ce mai purta numele de „Cazarma Alexandria", după numele lui Alexandru Ghica (fondatorul ei, în anul 1839).

De ce se spunea totuși „Curtea Arsă"?

După obiceiul de a boteza anumite edificii, după locuri sau puncte de reper arhicunoscute, mai ușor de spus fiind „locul de la Curtea Arsă", decît cazarma de infanterie a lui Alexandru Ghica. **Nu este exclus ca locul și sala să fi căpătat aceeași denumire:** „Sala de Gimnastică de la Curtea Arsă". Problema localizării sălii nu este elucidată, **existînd, însă, posibilitatea ca ea să fie „strămoșul" actualei săli Uranus, care, pe parcursul anilor, a căpătat diferite întrebuințări și a suferit transformări radicale.**

prof. Virgil STOIAN

IPOTEZE ISTORICE

SPORTUL ÎN LUMEA ARTEI

● La cîteva posturi de televiziune din S.U.A. a început prezentarea unui serial sportiv intitulat „The Killy Challenge". Filmul prezintă pe triplul campion olimpic, J. Claude Killy, în cadrul unor întreceri cu schiori americani.

● În culegerea de nuvele „Preludii", a prozatoarei neo-zeelandeze Katherine Mansfield, (volum apărut în traducere în editura E.L.U.), se află și povestirea „La golf".

● Dansatorul american Edward Villela a ales boxul ca mijloc de menținere a condiției fizice necesare în profesiunea sa. În fiecare zi el se antrenează la sac.

● Urmînd o tendință generală, Tîrgul de la Paris de anul acesta a inclus printre cele trei mari teme care l-au ghidat standurile: petrecerea timpului liber, cu accent special pe sport.

● Reputatul dirijor francez Georges Prêtre, care a fost de curînd oaspetele Filarmonicii „George Enescu" din București, este nu numai un mare amator de sport, ci chiar un adevărat campion de judo. El a declarat presei: **„Sportul mă pasionează pentru că îmi oferă satisfacții pe plan fizic, pe lîngă cele intelectuale pe care mi le aduce profesiunea mea".**

● Își încearcă șansele în film încă o vedetă a sportului. Tenismanul italian Nicola Pietrangeli va interpreta chiar rolul unui... tenisman, într-un film pe care îl realizează regizorul Duccio Tessari. Eroul e la vîrsta la care începe a gusta din cupa înfrîngerilor și, firește, își rememorează nostalgic victoriile tinereții, gloria, călătoriile, cuceririle. Cucerirea cea mai importantă e Virna Lisi...

DOREL PONORAN, DUDEȘTII NOI. **„Un atacant, pătrunzînd în careul advers, este faultat. În aceeași clipă, portarul echipei penalizate se accidentează. Cine va apăra lovitura de la 11 metri: portarul de rezervă sau unul din jucătorii de cîmp?"** Potrivit regulamentului, un penalty nu poate fi executat (sau apărat) decît de unul dintre jucătorii aflați în teren în momentul comiterii infracțiunii. Ca atare, portarul de rezervă nu poate intra în joc decît după executarea loviturii de la 11 metri, aceasta urmînd să fie apărată de un jucător de cîmp. Ținînd însă seama de modul cum execută înaintașii noștri această lovitură, nu trebuie să se sperie!

AL. PATAK, PLENIȚA. **„Sînt un înflăcărat suporter al echipei Ripensia".** Al celei de azi sau al celeilalte? Să sperăm că formația timișoreană care a preluat acest nume nu se va mulțumi cu atît, ci, așa cum îi urați dv., se va număra într-o zi (cît mai apropiată!) printre echipele noastre fruntașe. Adresa? E suficient: Ripensia — Timișoara.

IOAN HALE, JIBOU. 1) Aveți dreptate. 2) Nici nu mă mir că l-ați „biruit" pe prietenul dv. în problema „Birtolon". Doar e vorba de un concetățean de-al dv. de cineva plecat din Jibou. Să precizez, deci, și eu: handbalistul Ștefan Birtolon, a cărui evoluție o urmărim și noi cu mult interes, face parte din lotul echipei Minerul Baia Mare. Deocamdată! În viitor, nu se mai știe. Te pui cu cluburile bucureștene?

AUREL GOGA și MARINEL DUMITRESCU, IAȘI. Pînă la data de 10 decembrie a.c., uzina de autoturisme Pitești fabricase aproximativ 200 de mașini „Dacia 1300". Firește, între timp, numărul nou-născuților a crescut. După informațiile pe care ni le-a furnizat

I.D.M.S., livrarea primelor autoturisme de acest tip va începe în trimestrul II.1970. În legătură cu problema care vă interesează cel mai mult — data începerii înscrierilor — nici... Ion Poștașu nu știe nimic.

VASILE LUPAȘCU, TIMIȘOARA. Iată rezultatele celor două meciuri dintre Celtic Glasgow și Dinamo Kiev, în cadrul „Cupei campionilor europeni": 1—2 la... Glasgow, 1—1 la Kiev.

GHEORGHE LIMBAȘAN, MEDIAȘ. 1. În anul în care a cîștigat „Cupa României", învingînd în finală cu 2—1, pe Rapid, Arieșul Turda activa în divizia B, „C"-ul nici nu exista atunci.

RĂSPUNDE Ion Poștașu

ION PĂTRU, REȘIȚA. Ați cîștigat pariul: nu numai că Reșița a avut echipă de fotbal în divizia A — Oțelul, în ediția 1946—1947, și Metalul, în ediția 1950, de fapt fiind vorba de aceeași echipă — dar, în anul 1930—1931, cînd campionatul nu se disputa în formula actuală, a și cîștigat titlul de campioană a țării. Mai trebuie amintit că Metalul Reșița a cucerit Cupa României, învingînd în finală, cu 2—0, pe Dinamo București.

CAROL ENE, ORAȘUL GHEORGHE GHEORGHIU-DEJ. **„Pentru elucidarea unor contradicții în legătură cu C. Teașcă, vă rugăm să ne spuneți echipele unde a fost antrenor, de cînd activează pe această funcție".** Nu puteți aștepta pînă la ziarul de Anul Nou, cînd apărem într-un număr sporit de pagini? Dar, să nu fiu răutăcios și să vă dau răspunsul exact: la Dinamo Bacău, Dinamo București, Politehnica Iași, Universitatea Cluj și F.C. Argeș.

Ilustrații: N. CLAUDIU

Viitorul bobului în lume

O AMPLĂ ANCHETĂ INTERNAȚIONALĂ LA CARE RĂSPUND SPECIALIȘTI DE PRETUTINDENI

Bobul, navă modernă a pistelor de gheață, propriu vremurilor noastre, dar cu rădăcini adînci în istorie, sport al coborîrilor vertiginoase pline de neprevăzut, dar bine controlate de inteligența și reflexele omului care a creat și mașina și drumul, cucerește nu numai prin ineditul spectacolului sportiv, ci mai ales prin atracția irezistibilă pe care o exercită asupra tineretului, prin dinamismul și bărbăția sa.

Evoluția sa vertiginoasă, în pas cu noile cuceriri ale științei și tehnicii, nu putea să nu impună condiții cu totul speciale de practicare : boburi studiate aerodinamic, piste speciale de gheață, viteze foarte ridicate — 140 km/h, un proces științific de pregătire a sportivilor eșalonat pe durata întregului an, un sistem competițional complex.

Marile competiții ale ultimilor ani (Grenoble, Cervinia, Lake Placid) au creat o problematică a bobului care impune, evident, găsirea unor răspunsuri și soluții.

Există unele voci care susțin că practica din ce în ce mai costisitoare a bobului (General Motors Company a cheltuit pentru un bob, în vederea campionatelor mondiale din 1969, pînă la 50 000 dolari, iar construcția pistei olimpice de la Alpe d'Huez a costat 2 800 000 franci), va duce inevitabil la un regres. Pe de altă parte, aceleași competiții au reliefat faptul că bobul se află în plin progres : prezența la start a noi reprezentative naționale, tehnica înaltă de construcție a boburilor, potențialul fizic al echipajelor și măiestria în pilotaj, succesul repurtat de unele reprezentative (România este un exemplu) etc.

Nu este pentru nimeni un secret faptul că, totuși, un număr destul de restrîns de sportivi practică acest dificil sport. Una din condițiile dezvoltării oricărei discipline sportive este lărgirea rîndurilor practicanților săi, direcție în care și bobul trebuie să depună eforturi pentru găsirea unor soluții eficiente.

Sport al oamenilor curajoși, bobul nu este scutit de un anumit grad de periclitate. Tineri dornici să-și încerce curajul și posibilitățile sînt pretutindeni, căci tinerețea este dinamică, impetuoasă. Ei vin să practice bobul pentru plăcerea și bucuria pe care le-o procură alunecarea pe gheață, ambianța cu totul aparte a luptei cu timpul și meandrele traseului, neprevăzutul. Dar de aici și pînă la lipsa de măsură nu este decît un pas, căci a ști să-și cunoască posibilitățile și a nu întreprinde nimic care să le depășească, impietind asupra integrității lor, constituie o cerință de căpetenie în acest sport.

Deși bobul își desfășoară activitatea competițională după un regulament bine stabilit, totuși nivelul la care se practică în prezent impune unele îmbunătățiri, menite să ofere cadrul optim de întrecere, organizatoric și tehnic, echipajelor angajate direct în lupta pentru primele locuri.

Prezența activă a României în arena bobului a fost subliniată nu numai prin prisma rezultatelor sportive, dar și prin eforturile pe care le face pentru progresul continuu al acestui sport. În dorința de a găsi un răspuns problemelor mai sus enunțate, am inițiat o anchetă internațională printre specialiștii străini și români, avînd următoarele teme:

1. În ce direcție se îndreaptă bobul ?
2. Care sînt mijloacele și metodele pentru extinderea rîndurilor practicanților bobului ?
3. Ce căi pot duce la limitarea accidentelor ?
4. Ce îmbunătățiri pot fi aduse regulamentului internațional ?

În același timp, am supus specialiștilor, ca temă de meditație, problema investigațiilor psiho-fiziologilor în rîndurile boberilor.

Mulțumim celor care au avut amabilitatea să ne răspundă și tuturor acelora care doresc să participe în continuare la această anchetă sportivă, realizată cu concursul neprețuit al unui specialist competent și atent cercetător al sporturilor de iarnă, profesorul sinăian Ioan MATEI.

BOBUL SPORT SPECIFIC VIEȚII MODERNE

AMILCARE ROTTA (Italia), președintele Federației internaționale de bobsleigh și tobogganing (F.I.B.T.)

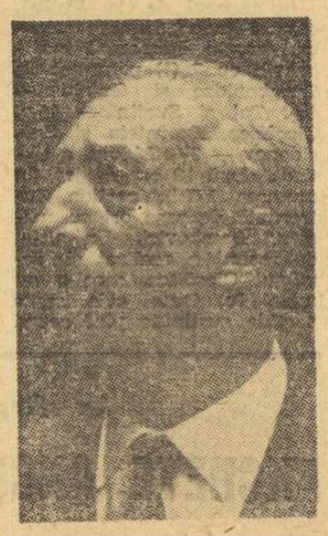

1. Mă întrebați ce gîndesc despre viitorul bobului. *Sînt perfect convins că bobul*, rămînînd totuși un sport de elită (în sensul accesibilității acelor tineri care au o practică sportivă în general și calități deosebite spirituale), *se va dezvolta* — o doresc din toată inima — *din ce în ce mai mult în viitor*. Cu atît mai mult, cu cît BOBUL ESTE SPECIFIC VIEȚII MODERNE ; *într-adevăr, stimulînd o pregătire fizică eficace, bobul antrenează o muncă de echipă, în deplină fuziune cu mijloacele mecanice prin care viața modernă este caracterizată din ce în ce mai mult.*

2—3. În tot cazul este sigur că vom putea merge în acest sens dacă va fi posibil să se reducă accidentele și costul materialelor. Noi urmărim cu perseverență acest scop, dovedit, spre exemplu, prin micșorarea lărgimii pistei cu 10 cm de fiecare parte, înlocuirea mantinelelor de gheață, la ieșirea din viraje, prin lemn îmbrăcat în foi de material plastic, sau cu plăci de metal galvanizat în grosime de 6 mm, vopsit în culori adecvate. Ca urmare a acestei măsuri, vor fi mult mai reduse atît cheltuielile de construcție a pistei (lărgimea pîrtiei fiind micșorată cu 20 cm), cît și cele de întreținere, *ne mai fiind nevoie de reîmbrăcarea pistei cu gheață după un oarecare uzaj*. În plus, *se aduce o mare contribuție la asigurarea securității echipajelor, permițîndu-le să evite urmările nefaste ale manevrelor greșite de pilotaj la ieșirea din viraje*, izbituri în mantinelă soldate cu șocuri violente, ca urmare a împlîntării bobului în spărtură, sau adesea răsturnări.

Un alt scop pe care trebuie să-l urmărim în vederea asigurării unei pregătiri progresive, este efectuarea unui număr mare de coborîri de antrenament.

În scopul satisfacerii acestei exigențe, IDEALUL VA FI DE A AVEA PISTE CU ÎNVELIȘ DE GHEAȚĂ ÎN TOTALITATE, *sau aproape total* ARTIFICIALE, *pe care să se poată desfășura o activitate pe durata a 4 luni în fiecare an*. O instalație de acest tip, comportînd micile ameliorări expuse mai sus, este ideală și mai puțin costisitoare. În prezent, tehnicienii refrigeratori sînt angrenați în studiul reducerii cheltuielilor de construcție și al utilajului specific.

Ideea lansată de dv. privind investigațiile psiho-fiziologice ale concurenților, obligatorii înaintea antrenamentelor și competițiilor oficiale, menite să stopeze pe cei inapți (control efectuat în parte de federațiile naționale), *ca și organizarea unui simpozion științific, constituie un factor pozitiv în folosul tuturor boberilor.* Evident, va fi oportun ca acest simpozion să aibă loc cu ocazia competițiilor mai importante, în scopul de a avea privirile îndreptate asupra exigențelor activităților noastre. În consecință, *îmi voi face datoria să menționez cu plăcere sugestia dv. în cursul viitoarei reuniuni a Comitetului director al F.I.B.T.*

4. Sînt de acord asupra faptului că problema regulamentului internațional trebuie pusă pe ordinea de zi. De altfel, în cursul unei reuniuni pe marginea C.M. din februarie de la Lake Placid, am hotărît în acest sens. Pentru îmbunătățirea regulamentului internațional actual este necesară o colaborare largă, împreună cu federațiile naționale, bazată pe un studiu aprofundat și pe experiență. *Așteptăm propuneri în acest sens* pentru a le discuta și prezenta Congresului.

Vă rog să aveți bunăvoința de a transmite complimentele mele tuturor prietenilor români.

TOATE EFORTURILE PENTRU PROPĂȘIREA BOBULUI

Colonel MARCEL LECLEF (Belgia), vicepreședinte al Federației internaționale de bobsleigh și tobogganing

Înainte de a răspunde în ordine interesantelor probleme pe care mi le puneți, dați-mi voie să mă alătur tuturor boberilor străini, ca și membrilor Comitetului director al F.I.B.T., aducînd un omagiu și aprecierea sportivității fără egal, ci și spiritul și devotamentul tuturor celor care se ocupă de practica bobului în România. **Iată pentru ce, NOI NU AM EZITAT ANUL TRECUT DE A ALEGE ROMÂNIA PENTRU LUCRĂRILE COMITETULUI DIRECTOR AL F.I.B.T. și a vizita Sinaia, capitala bobului românesc,** fiind asistați strălucit de dl. Petre Focșeneanu.

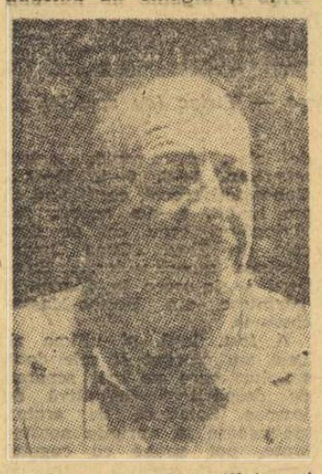

1. Este foarte adevărat că preocuparea majoră a Comitetului director al F.I.B.T. constă în a asigura bobului căile unei dezvoltări continue. Participarea din ce în ce mai numeroasă a reprezentativelor naționale la startul marilor competiții este un indiciu că mergem pe un drum bun. Rămîne să remarcăm, totuși, că **prețul foarte ridicat al construcțiilor de pîrtii și al întreținerii lor A FĂCUT CA UNELE DIN ELE SĂ DISPARĂ, în timp ce altele ca Garmisch, Oslo, Igls, Alpe d'Huez să nu poată fi puse în funcțiune în sezonul trecut.** Pe de altă parte, deciziile recente ale C.I.O. stipulează că **pentru a figura în programul Jocurilor Olimpice o disciplină sportivă** TREBUIE SĂ FIE REPREZENTATĂ DE CEL PUȚIN 18 ȚĂRI, **și chiar dacă participarea bobului este asigurată la Sapporo, noi trebuie să facem totul pentru lărgirea participării în viitor.**

Este necesar să se depună eforturi ca noile pîrtii să fie construite și înghețate artificial. Aceasta reduce considerabil cheltuielile care se fac anual cu întreținerea și îmbrăcarea cu gheață a vechilor pîrtii. Mai mult, acest tip nou de pîrtie poate fi construit aproape de marile centre și poate sta deschis timp de 4—5 luni atît ziua cît și noaptea. De aici ar rezulta următoarele avantaje :

a) posibilitatea de a primi un număr aproape nelimitat de boberi, efectuarea de antrenamente progresive și continui ;

b) avînd o plecare și la jumătatea parcursului, pot fi accesibile începătorilor ;

c) după exemplul practicii de pe pîrtia de la Lake Placid, bobul poate fi accesibil unor mase largi, piloți experimentați oferind coborîri de agrement la viteze reduse ;

d) așa cum se procedează la St. Moritz, pista are la dispoziție un număr de boburi, care pot fi puse la dispoziția începătorilor, iar în timpul concursurilor sînt trase la sorți.

Putem afirma că orașele candidate pentru Jocurile Olimpice de iarnă din 1976 s-au arătat dispuse a instala pîrtii în întregime din gheață artificială și chiar cea de la Lake Placid va fi transformată.

În ceea ce privește boburile, noi ne găsim evident în fața unei probleme foarte importante. Mai întîi sînt fericit să vă confirm că de mult timp **F.I.B.T. a promis să ajute financiar pe acei constructori de boburi care ar putea prezenta un model de bob rapid și solid la un preț inferior celor practicate actualmente.**

Ideal ar fi să acceptăm un bob de tip standard care, ca și la începători, să poată fi tras la sorți pentru competiții. Atîta timp însă cît normele greutății și dimensiunile sînt respectate, iar dorința piloților de a avea boburi personale, de a le întreține singuri și a le perfecționa puțin cîte puțin, este atît de prezentă, eu nu cred că se va găsi o soluție pentru moment. În bob, ca de altfel și în automobilism, motociclism, iahting etc., mașinile de cursă sînt și rămîn individuale. Mai mult chiar, unele țări au riscat cheltuieli enorme pentru construirea de boburi perfecționate, pentru a nu aminti decît cazurile R.F.G., Angliei, Cehoslovaciei, Norvegiei etc.

2. Comitetul director al F.I.B.T. studiază în amănunt constituirea unei comisii pentru propagarea bobului acolo unde el este puțin cunoscut, prin mijloacele publicității, filmelor, conferințelor etc. Multe filme au și fost realizate și sînt în circulație.

3. **Propunerile dv. privind testarea psiho-fiziologică a sportivilor, ca și organizarea unui simpozion științific, sînt interesante și** VOR FI STUDIATE DE CĂTRE COMITETUL NOSTRU DIRECTOR. Mă gîndesc chiar la posibilitatea efectuării acelor teste utilizate în aviație (trecerea în centrifugă, studiul reacțiilor etc.). Pe de altă parte, un antrenament progresiv, eșalonat pe o perioadă de timp mai lungă poate să asigure boberilor un grad mai înalt de siguranță. Comisia noastră tehnică se ocupă, de asemenea, de ameliorarea constantă a pistelor existente și efectuarea unui control foarte sever în timpul construcției noilor pîrtii. Astfel, pîrtiile de la Igls — Austria, Alpe d'Huez — Franța, Lake Placid — S.U.A. etc., au beneficiat de asistența competentă a Comisiei tehnice a F.I.B.T. Nu am la îndemînă datele oficiale, însă vă pot garanta că pe pîrtiile menționate mai sus au fost efectuate mii de coborîri fără accidente.

Consider de o deosebită importanță ca BOBERII SĂ PRACTICE, ÎN PERIOADELE FĂRĂ ZĂPADĂ, ACELE SPORTURI CARE LE ÎNTREȚIN REFLEXELE ȘI LE ASIGURĂ O PERFECTĂ CONDIȚIE FIZICĂ.

4. Regulamentul internațional poate fi modificat, mai ales dacă ținem seama că în cîteva stațiuni probele pot să se desfășoare noaptea. Iarna trecută, la cererea mai multor federații naționale, **chestiunile privind modificarea regulamentului au făcut obiectul a lungi discuții.** Am solicitat ca propunerile să fie făcute în scris, pentru a avea posibilitatea de a le studia cu atenție înainte de a fi prezentate Congresului F.I.B.T. Din păcate, **pînă în prezent nu am primit nici o propunere scrisă.**

În încheiere, aș recomanda **ca pîrtia de la Sinaia să fie modificată, mai ales în tronsonul care precede sosirea, despre care noi am discutat la fața locului.** ACEASTA PENTRU A PUTEA FI OMOLOGATĂ DE F.I.B.T. ȘI A PUTEA GĂZDUI COMPETIȚII INTERNAȚIONALE SUB AUSPICIILE NOASTRE. În acest caz, echipaje străine din ce în ce mai numeroase ar putea participa la competiții și aceasta va fi evident un element determinant pentru promovarea bobului în România.

Vă mulțumesc pentru interesul viu pe care-l purtați sportului nostru, sperînd ca el să cunoască din ce în ce mai mulți adepți în țara dumneavoastră.

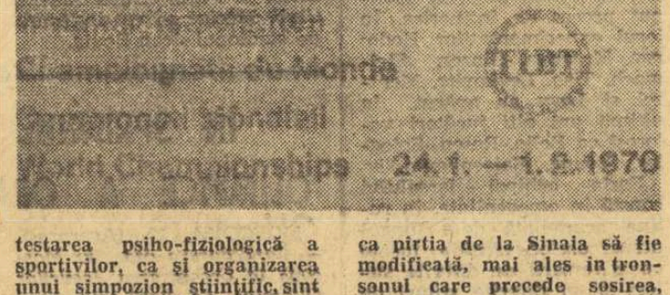

O SELECȚIE MAI RIGUROASĂ ÎN RÎNDUL DEBUTANȚILOR

CLAUDE CARTIER (Franța), membru al Comisiei tehnice F.I.B.T.

Inițiativa dv. de a discuta pe marginea actualei problematici a bobului mi se pare interesantă și, evident, vă onorează.

1. **În ce direcție se îndreaptă bobul ?** Nu cred că prețul materialelor și al construcțiilor necesare practicării unui sport constituie un motiv de regres. De altfel, cheltuielile legate de practicarea unui sport nu depind în mod unic de costul materialelor, ci trebuie luate în considerare transporturile, cantonamentele etc. **Majoritatea disciplinelor olimpice antrenează cheltuieli considerabile și** ESTE FOARTE GREU SĂ INDICI CARE ANUME SPORT ESTE MAI COSTISITOR, **iar în ceea ce privește bobul, el nu se află cîtuși de puțin în fruntea acestei liste.**

Este probabil că se va merge spre construirea de pîrtii înghețate artificial, CARE PERMIT O PRACTICĂ A BOBULUI LA ALTITUDINI MAI JOASE, **în jurul marilor stațiuni și în nocturnă, pentru a atrage un număr mai mare de spectatori.** De asemenea, nu este exclus **ca într-un viitor apropiat să se construiască pîrtii de plastic, la fel cum s-a procedat pentru schiul alpin,** ceea ce va permite efectuarea de antrenamente și în celelalte luni ale anului.

Există deci toate motivele PENTRU A PRIVI OPTIMIST ÎN VIITOR.

2. Dezvoltarea unui sport nu depinde exclusiv de numărul practicanților săi. Există sporturi numite „de masă" ca atletismul, schiul, hocheiul pe gheață etc. și sporturi unde numărul practicanților este relativ restrîns. Bobul se situează printre acestea, alături de canotaj, vele etc. Neîndoios că interesul pe care-l suscită acest sport nu este cu nimic mai prejos decît al altora.

3. **Limitarea accidentelor într-un sport care comportă viteză, rezidă în principal în trei domenii distincte :** OMUL, MATERIALUL, PROFILUL PÎRTIEI.

Mă gîndesc că ESTE NECESAR SĂ SE EFECTUEZE O SELECȚIE MAI RIGUROASĂ ÎN RÎNDUL DEBUTANȚILOR **dornici să practice bobul.**

Materialul existent, foarte perfecționat, pare pentru moment corespunzător sub raportul calității. Totuși, **dacă viteza se va mări, mai ales în viraje, boburile vor trebui modificate în consecință.** De asemenea, **este sigur că dacă viteza de coborîre continuă să sporească, va fi nevoie ca și pîrtiile să sufere modificări.**

4. M-am gîndit întotdeauna că este de dorit să se delimiteze de o manieră clară responsabilitățile organizatorilor competițiilor internaționale pe de o parte și cele ale F.I.B.T. privind regulamentul de desfășurare a curselor, de cealaltă parte.

DORESC SĂ FELICIT CU ACEASTĂ OCAZIE PE BOBERII ROMÂNI PENTRU EFORTUL LOR ENORM DEPUS, ADESEA CU MIJLOACE RESTRÎNSE, PENTRU MAGNIFICELE REZULTATE OBȚINUTE DE ION PANȚURU. **Este un viu exemplu de ceea ce se poate face prin voință.**

PREGĂTIREA CADRELOR TREBUIE TRATATĂ CU CEA MAI MARE ATENȚIE

GAUDENZ GARTMANN (Elveția), vicepreședinte al Federației internaționale de bobsleigh și tobogganing, președintele Comisiei tehnice F.I.B.T.

1. După cum arătați foarte just, în ultima vreme s-au auzit voci care prevăd un viitor sumbru bobului. Argumentele aduse sînt de diferite tipuri și nu întotdeauna obiective. Între altele, creșterea costului boburilor și a echipamentului, întreținerea sportivilor în cantonamentele efectuate în străinătate, sezonul scurt de practicare a bobului și dependența prea mare de starea vremii, gradul ridicat de periclitate și altele. Aceste voci sînt sprijinite, din păcate, și de unele persoane din C.I.O., un precedent fiind creat cu ocazia Jocurilor Olimpice din 1960 de la Squaw Valley, cînd bobul a lipsit din program. Accidentele au contribuit și ele, evident, la sublinierea unor aspecte negative. **Din fericire, ÎN ULTIMA VREME PONDEREA MAI MARE REVINE APRECIERILOR POZITIVE PRIVIND VIITORUL BOBULUI. Este grăitor faptul că la startul marilor competiții au apărut reprezentative naționale noi, iar altele pînă mai ieri necunoscute au reușit să se claseze printre primii. REZULTATELE SURPRINZĂTOARE ALE LUI PANȚURU ȘI ALE ECHIPIERILOR SĂI AU FOST COMENTATE ENTUZIAST ÎN PRESA SPORTIVĂ APUSEANĂ, întărind cele afirmate mai sus.**

Ca un fapt pozitiv important consider construirea în cele mai diferite locuri din lume a unor pîrtii noi, ceea ce arată că interesul pentru acest sport este în creștere.

2. Pentru dezvoltarea bobului VĂD URMĂTOARELE POSIBILITĂȚI :

a) pregătirea viitoarelor cadre prin cursuri organizate atît pe plan național, cît și internațional sub îndrumarea unor instructori cu experiență ;

b) mărirea numărului de coborîri cu bobul în antrenamente și competiții ;

c) prelungirea sezonului prin amenajarea pîrtiilor cu gheață artificială ;

d) lărgirea contactelor internaționale prin organizarea și participarea la cît mai multe competiții.

3. Există posibilități sigure pentru prevenirea accidentelor, asupra cărora mă voi referi în continuare. Consider că comportamentul pilotului este determinant în provocarea accidentelor : pilotarea defectuoasă a bobului, întreținerea și repararea superficială a bobului, decizii greșite în fața unor situații neprevăzute, starea lui emoțională etc. Această listă de cauze s-ar putea prelungi. În cele mai multe cazuri, sportivul nu este în stare să-și controleze comportamentul. Antrenorul trebuie să-i ajute în acest sens prin cunoștințele sale multilaterale de mecanică și biomecanică, medicale, pedagogice, psihologice. De obicei, pilotul este acela care trebuie în cele mai multe cazuri să decidă singur. El trebuie, de asemenea, să fie conștient de responsabilitatea sa și să-și asume răspunderea. Munca antrenorului ca pedagog începe tocmai prin realizarea, atît în practică cît și în teorie, a acestei cerințe. Succesul educației nu depinde exclusiv de talentul antrenorului. Înzestrarea pilotului, puterea lui de înțelegere și acceptare conștientă a procesului de pregătire este la fel de importantă. Responsabilitatea nu se poate preda și învăța decît într-o măsură foarte redusă. Ea presupune consimțămîntul sportivului și mai ales unele trăsături de caracter. Curajul în sine nu este suficient unui pilot bun, ci trebuie dublat permanent de un caracter serios.

Desigur, este important să știi cum trebuie să conduci, dar mai important este să cunoști limitele posibilităților tale și MAI ALES CUM NU TREBUIE SĂ CONDUCI. Un sportiv care are această dimensiune a caracterului și a capacităților sale, poate evita sigur accidentele. În concluzie, aș vrea să reamintesc că SELECȚIONAREA CORESPUNZĂTOARE A PILOȚILOR, ANTRENAMENTUL INTENSIV, ATÎT SPORTIV PROPRIU-ZIS CÎT ȘI INTELECTUAL, CREȘTEREA RESPONSABILITĂȚII PILOTULUI POT CONTRIBUI LA REDUCEREA PERICOLULUI DE ACCIDENTE.

4. La întrebarea dacă regulamentul s-ar putea ameliora, aș răspunde afirmativ. F.I.B.T. încearcă să aducă asemenea îmbunătățiri. Din păcate, unele intenții sînt anulate cîte o dată din lipsa de înțelegere a unor delegați. Ar fi bine dacă interesele generale ar prima.

În afara întrebărilor, aș vrea să adaug că APRECIEZ DEZVOLTAREA BOBULUI ROMÂNESC. ASCENSIUNEA RAPIDĂ CĂTRE ELITA MONDIALĂ REALIZATĂ DE CĂTRE ECHIPELE LUI ION PANȚURU, arată că nimic nu este întîmplător, iar drumul început este cel bun. Faptul că aș vrea să văd în Panțuru pe unul dintre cei mai periculoși concurenți, ne asigură că realizările lui sînt RECUNOSCUTE CA EXCEPȚIONALE ÎN LUMEA BOBULUI.

Drept recomandare aș vrea să spun că și la dv PROBLEMA PREGĂTIRII CADRELOR TREBUIE TRATATĂ CU CEA MAI MARE ATENȚIE. Fixarea unor concursuri internaționale la Sinaia ar da posibilitatea unor contacte utile și comparații foarte valoroase.

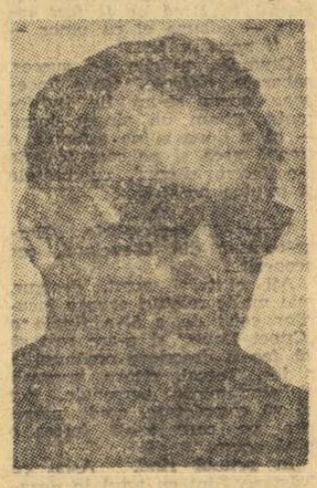

PETRE FOCȘENEANU, secretar general al F.R.S.B.

BOBUL ROMÂNESC — O PREZENȚĂ ACTIVĂ ÎN ARENA INTERNAȚIONALĂ

Inițiativa discutării actualei problematici a bobului mi se pare deosebit de utilă pentru etapa prezentă, căci, fără a fi vorba de o criză, bobul își are totuși frămîntările sale, și, în plus, vorbind despre prezent, privim nemijlocit în viitor.

1. **Mă întrebați în ce direcție se îndreaptă bobul ?** Deși aria de practicare a bobului cuprinde aproape toate continentele, iar numărul țărilor angajate în marile competiții a crescut în ultimii ani, există pericolul ca bobului să-i fie refuzată în viitor participarea la Jocurile Olimpice (după Sapporo). Temerea că practica sa, din ce în ce mai costisitoare, va rări rîndurile participanților, iar creșterea vitezei va fi un generator de accidente, constituie argumentele de bază ale celor care prevestesc bobului un regres.

Și totuși, nu putem ignora faptul că acest sport are nu numai legături trainice în istorie, dar este chiar caracteristic epocii noastre, tehnicii și aspirațiilor sale. Ca și la automobilism, spectaculozitatea deosebită a bobului stîrnește un interes enorm, egalat poate de săriturile speciale de la trambulină sau schiul alpin. Prezența televiziunii amplifică evident acest interes și constituie chiar o sursă de venituri pentru organizatorii marilor competiții.

Continuă să se construiască noi pîrtii moderne : cele de la Sapporo (Japonia) și Halmstad (Suedia) se alătură celor 6 existente, construite din beton și dotate cu instalații frigorifice, iar boburile se perfecționează neîncetat. Măsurile luate la construirea pîrtiilor și pregătirea din ce în ce mai temeinică a sportivilor, fac posibilă evitarea accidentelor grave. Întrecerile din cadrul J.O. 1968, campionatelor europene sau mondiale 1969, au demonstrat că bobul poate evolua cu maximum de securitate.

Iată pentru ce consider că bobul va progresa continuu.

Dezvoltarea bobului pe plan intern ar trebui să meargă în pas cu evoluția sa pe plan internațional. Tradiția îndelungată, rezultatele obținute în ultimii ani și perspectiva lor în viitor, măsurile pe care le luăm pentru extinderea sa în țară și condițiile create boberilor fruntași atestă acest lucru. Chiar dacă nu are la noi un caracter de masă (și nici în altă parte a lumii), cercul celor care-l practică constituie un nucleu valoros, capabil să facă o bună propagandă în rîndul tineretului, extinzînd activitatea în noi centre sau reactivizînd altele binecunoscute în trecut. Astfel, bobul poate fi practicat cu succes la Rîmnicu Vîlcea, pe valea Lotrului, la Voineasa (alt. 1 700 m), la Vatra Dornei sau în jud. Harghita, unde temperatura scăzută persistă vreme îndelungată. Brașovul poate înființa secții noi la A.S.A. sau Dinamo, care pot primi elemente tinere ce vin în armată deja pregătite la alte secții, sau reactiviza secțiile de la „Tractorul" și „Steagul roșu". Cîmpina, Romanul și poate mai activ Bucureștiul pot reveni în familia bobului.

Este nevoie ca secția de sport a U.G.S.R. să dea o atenție și mai mare asigurării bazei materiale a secțiilor sindicale, știut fiind că bobul este practicat mai mult de tinerii din uzine și întreprinderi. N-ar fi lipsit de interes ca bobul să pătrundă și în rîndul studenților la I.E.F.S., Politehnica Brașov sau Petroșani. De asemenea, asociațiile sportive ale armatei să încerce recrutarea elementelor din rîndul parașutiștilor și aviatorilor (exemplul lui Papană și Frim este elocvent).

Inițiativa locală a unor inimoși activiști sportivi cum este cazul la Comarnic — prof. Constantin Neacșu sau Poiana Țapului — Ion Triculescu de a amenaja pîrtii simple, a construi boburi și a atrage un număr mare de tineri, constituie exemple demne de toată lauda. Reușind să avem 15—20 de secții plasate în diferite puncte ale țării, am avea o activitate cu care nu s-ar putea compara nici o altă țară din lume.

Față de valoarea bobului românesc și de poziția cîștigată pe plan mondial, este nevoie de a se asigura boberilor fruntași și viitoarelor generații o pîrtie de nivel internațional (pentru care F.R.S.B. a întocmit studiile necesare), fără de care nu se poate asigura în viitor menținerea locului fruntaș în ierarhia mondială și organiza competiții de amploare la noi. Existența unei asemenea pîrtii ar permite desfășurarea unei activități pe durata a 3—4 luni pe an și ar putea duce la realizarea pe bază de reciprocitate a tuturor întîlnirilor internaționale ale sportivilor Federației noastre, ceea ce ar favoriza o mare economie valutară. Mai trebuie să amintim de avantajele materiale rezultate din organizarea unor mari competiții internaționale ?

Pe pîrtia de la Lake Placid coborîrile de agrement cu boburi speciale pentru turiști și amateri însumau zilnic 100 de persoane, iar simbăta și duminica peste 1 000 de persoane, ceea ce aducea organizatorilor beneficii de peste 3 000 de dolari. De ce nu ceva asemănător și la noi ?

Considerăm că nu este necesar ca într-o singură țară să fie construite mai multe pîrtii de valoare. Singură Italia face excepție. Este suficientă una construită în jurul altitudinii de 1 000 m în preajma unei mari stațiuni. În rest, se pot amenaja pîrtii simple pe care să se poată efectua pregătirile începătorilor. La altitudinea de peste 1 800 m se poate pregăti o mică pîrtie de 4—500 m pentru a asigura primele antrenamente de început de sezon. Experiența de anul trecut, făcută de noi la Piatra Arsă în Bucegi, a fost utilă.

Este adevărat că boburile sînt din ce în ce mai costisitoare, iar patinele adevărate secrete de fabricație. Echipajele noastre reprezentative sînt bine dotate, iar parcul intern de boburi a fost remodernizat. Trebuie totuși să continuăm acțiunea de producere de boburi la noi și chiar de perfecționare a lor. (Bobul campion european de 4 persoane a fost de producție românească, iar în trecut aveam curajul să prezentăm la concursurile internaționale boburi de construcție originală).

Se impune ca o necesitate construirea unui tip de bob-școală pe care să se facă instruirea începătorilor și folosi eventual pentru agrement.

2. Există mult adevăr în ceea ce afirmați că, pentru a exista, un sport trebuie să-și lărgească în mod continuu rîndurile iar pregătirea viitoarelor cadre să fie făcută cu toată atenția.

Dacă noi am obținut rezultatele prea binecunoscute, aceasta se datorește în primul rînd schimbării concepției de recrutare și pregătire a tinerilor boberi. Vom rămîne consecvenți orientării metodice :

— selecționarea sportivilor dotați cu calități fizice și psihice superioare și talent pentru pilotaj ;

— instruirea boberilor să fie încredințată profesorilor, antrenorilor pricepuți și folosirea din plin a experienței foștilor boberi ;

— eșalonarea unui proces științific de pregătire pe toată durata anului, făcînd apel la mijloace ca : atletismul, gimnastica, acrobatică, jocurile sportive, cartingul, bobul cu rotile, aviația, moto, auto ;

— organizarea, după fiecare sezon, a unor tabere de pregătire cu tineri sub 25 de ani ;

— asigurarea unei continuități în participarea la competițiile internaționale.

3. Există posibilități ca să se pună stavilă accidentelor grave. Din acest punct de vedere este necesar ca și la noi să se construiască o pîrtie modernă, despre care am amintit mai sus, dotată cu toate mijloacele de asigurare a securității coborîrilor. Semnalăm că activitatea competițională internă din acest an este pusă sub semnul întrebării, datorită deteriorării pîrtiei de la Sinaia din cauza ploilor, iar o amenajare superficială ar da loc la accidente nedorite.

Instruirea temeinică a boberilor, posibilitatea măririi numărului de coborîri, dozarea vitezei în antrenamentele premergătoare competițiilor, pregătirea temeinică a materialelor, testarea psihologică a concurenților, grija pentru o viață sportivă exemplară, iată soluții eficiente pentru înlăturarea accidentelor.

Sugestia dv. ca FIBT să inițieze o reuniune a celor mai buni tehnicieni, medici, psihologi, boberi cu experiență pentru a discuta și a stabili unele criterii privind selecția, pregătirea boberilor, cauzele care determină accidentele, ca și alte aspecte care pot orienta bobul spre o practică științifică, eliminînd unele aspecte empirice ale sale, mi se pare foarte utilă.

4. Actualul regulament internațional are nevoie de unele precizări, tocmai pentru a crea un cadru corect desfășurării întrecerilor și stabilirii rezultatelor. Aș face următoarele propuneri :

a) Tragerea la sorți să se facă pe grupe valorice la campionatele europene, mondiale sau la Jocurile Olimpice. În grupa I ar intra cele mai valoroase echipaje după clasamentul anului precedent la competițiile mai sus menționate. În grupa a II-a ar figura restul echipajelor înscrise. Prima grupă ar avea prioritate și în ordinea de coborîre, oferind posibilitatea ca echipajele de valoare sensibil egală să se întrecă în aceleași condiții. Acest sistem este practicat și în schiul alpin.

b) Articolul 8 prevede că este interzisă încălzirea patinelor înainte de plecarea în cursă, în alt mod decît prin frecare manuală. Ar trebui specificat că în această frecare manuală nu poate fi folosit nici un mijloc electric, mecanic sau chimic. Este știut, de altfel, că unele echipaje și-au creat avantaje încă din plecare prin diferite procedee secrete de încălzire a patinelor.

România a reușit să se impună atenției sportive internaționale grație rezultatelor talentatului său pilot Ion Panțuru și coechipierilor săi, ca și efortului continuu de dezvoltare a bobului atît pe plan intern cît și internațional. Faptul că țara noastră a găzduit nu de mult lucrările Comitetului director al FIBT este încă o dovadă a prețuirii de care se bucură pe plan internațional. Este de datoria noastră a consolida acest prestigiu.

sportul în lume

Moment din prima întîlnire Israel — Australia. Centrul atacant al australienilor, Waren, a ajuns — dar fără rezultat — în poarta adversă. În imagine (de la stînga la dreapta): Lubetski, Waren, Bar, Shum și portarul Vissoker.

CONSTELAȚIA MEXICANĂ

14. ISRAEL: cea mai consecventă echipă asiatică în participarea la C. M.

● Nici o absență în „catalogul" mondialelor ● Comportarea de la J. O. din Mexic — o promisiune de revenire în țara aztecilor ● Întinerirea sistematică a reprezentativei

Alături de Maroc și El Salvador, Israel este cea de-a treia țară care debutează în turneul final al campionatului mondial de fotbal. Calificarea sa constituie o răsplată pentru stăruința depusă sistematic, în special după anul 1956, pentru a face față cît mai onorabil competițiilor continentale și cu caracter mondial.

Federația de fotbal din Israel, înființată în anul 1928, s-a afiliat la F.I.F.A. acum 40 de ani. În jocurile întîrziate, Israelul și-a făcut debutul cu ocazia preliminariilor C.M. din anul 1934, de atunci fiind prezent la toate edițiile. Începînd din 1956, Israelul a fost nelipsit și de la turneele olimpice de fotbal. Tot din 1956 a participat regulat (fiind și unul din principalii animatori) la „Cupa Asiei", în care s-a clasat pe locul secund de două ori, în urma Coreei de Sud (în 1956 la Hong Kong și în 1960 la Seul) pentru a cuceri apoi trofeul în 1964 (la Tel Aviv), iar la ultima ediție, desfășurată la Teheran, în 1968, ocupînd locul trei, după Iran și Birmania.

În ultimii ani, Israelul a căutat să-și sporească considerabil relațiile fotbalistice interțări și efectele acestor confruntări n-au întîrziat să apară. După cîteva rezultate contradictorii, a reușit să se califice în turneul final al Olimpiadei mexicane, unde a avut o comportare meritorie (5—3 cu Ghana, 3—1 cu El Salvador, 0—2 cu Ungaria și 1—1 cu Bulgaria) și numai jocul sorților a privat-o de calificare în semifinalele competiției. Dar, chiar și după acest semi-eșec, reprezentativa a continuat să aibă un bogat program de întîlniri (2—3 cu Irlanda de Nord, 3—3 și 4—0 cu S.U.A., 2—3 cu Suedia, 3—3 cu Grecia și 1—1 cu Austria). Acest „rodaj" susținut s-a soldat cu cel mai mare succes de pînă acum al fotbalului din Israel: prezența în constelația mexicană.

Asia și Australia au fost reprezentate, pînă acum, de 9 țări în preliminariile C.M., dar singura care nu a lipsit de la nici o ediție este Israelul, al cărui palmares în preliminarii se prezintă astfel: 26 6 2 18 27—62.

GRUPA A XVI-A: ZONA ASIEI ȘI A OCEANIEI

Subgrupa I: Japonia—Coreea de Sud 2—2, Coreea de Sud — Japonia 2—0, Australia — Japonia 3—1, Japonia — Australia 1—1, Australia — Coreea de Sud 2—1, Coreea de Sud — Australia 1—1.

CLASAMENT: **Australia** 6 p, Coreea de Sud 4 p, Japonia 2 p.

Subgrupa a II-a: Israel — Noua Zeelandă 4—0, Israel — Noua Zeelandă 2—0.

CLASAMENT: **Israel 4 p, Noua Zeelandă 0 p.**

SEMIFINALA

Australia—Rhodesia	**1—1**
Rhodesia—Australia	**0—0**
Australia—Rhodesia	**3—1**

FINALA

Israel — Australia	**1—0**
Australia — Israel	**1—1**

Rezultatele obținute în cele 3 ediții: 1—7 și 1—4 cu Egiptul (în 1934), 1—3 și 0—1 cu Grecia (în 1938), 0—6 și 2—5 cu Iugoslavia (în 1950), 0—1 și 0—1 cu Iugoslavia, 0—1 și 0—2 cu Grecia (în 1954), 0—2 și 0—2 cu Țara Galilor (în 1958), 1—1 și 6—1 cu Cipru, 1—0 și 3—2 cu Etiopia, 2—4 și 0—6 cu Italia (în 1962), 0—1 și 0—5 cu Belgia, 0—4 și 1—2 cu Bulgaria (în 1966).

În actuala ediție, echipa Israelului a avut o sarcină relativ ușoară: 4—0 și 2—0 cu Noua Zeelandă și apoi 1—0 și 1—1 cu Australia. De fapt, în baza comportării avute acum un an la Ciudad de Mexico, în turneul olimpic, calificarea echipei Israelului nu mai constituie o surpriză, ci o confirmare firească a poziției pe care o ocupă, în prezent, în fotbalul asiatic.

În cadrul meciurilor disputate la J.O. și, în primăvara acestui an, în întîlnirile cu Suedia, Grecia și Austria, a fost folosită următoarea formație de bază: Levin — Bar, Bello, Rosen, Shwager, Rosenthal, Talbi, Spiegel, Faigenbaum, Spiegler, Borba. Au mai jucat: portarul Malika și înaintașii Druker, Young, Englander, Karako și Kastro. În meciurile cu Australia, tot Spiegel și Spiegler s-au dovedit a fi principalii realizatori ai echipei.

În fotbalul din Israel are loc, de cîțiva ani, un susținut proces de întinerire. În locul experimentatilor Hodorov, Matanya, Glazer, Stelmach, Tish, Levkovitz, Mentzel și Levy au apărut în ultimii ani alți jucători valoroși ca Bello, Rosen, Spiegler, Young, Faigenbaum.

Forța echipei Israelului constă în omogenitate, în rutina acumulată de-a lungul numeroaselor partide jucate cu adversarii de diferite valori și cu diferite stiluri de joc. Reprezentativa are un stil de joc anglo-vest-german, combinat cu spirit combativ care va putea constitui un serios „atu" în fața adversarilor săi din întîlnirile turneului final al C.M.

Frederic MOISES

De la trimisul nostru special, THEO MACARSCHI

REPREZENTATIVA SECUNDĂ A BUCUREȘTIULUI CONDUCE CU 2—1 ÎN MECIUL CU BUDAPESTA (B)

BUDAPESTA, 27 (prin telefon). Cea de-a doua zi a confruntării selecționatelor de tenis ale Bucureștiului și Budapestei a adus la fileu pe davis-cupmanul Sever Dron și maghiarul Robert Machan, ambii din selecționatele secunde ale celor două capitale.

În primul set, duelul dintre cei doi jucători se rezolvă în 3—4 schimburi, fiecare încercînd mingi decisive. Dron servește foarte bine, vine deseori la plasă și prestează un joc, adesea, de un nivel remarcabil. Adversarul său s-a evidențiat prin variația loviturilor.

Jocul place foarte mult. Mai hotărît în acțiuni și acoperind bine terenul, Dron cîștigă setul cu 6—2.

În următorul set, Dron slăbește, inexplicabil, alura și maghiarul conduce cu 3—1 și 5—3, avînd și un setbol. Tenismanul român are o revenire — dar de scurtă durată — și maghiarul se impune cîștigînd cu 6—3.

Setul al treilea anunță o luptă foarte echilibrată, scorul oscilînd cînd în favoarea unuia cînd a celuilalt jucător. De la 3—3, Machan se distanțează la două puncte: 5—3, Dron este foarte nervos și Machan iese învingător cu 6—3. Prin urmare, după meciul de dublu cîștigat de români vineri, înfrîngerea lui Dron a făcut ca scorul întîlnirii celor două reprezentative B să fie egal: 1—1.

A urmat al doilea joc: Santei-Csoknyai. Publicul asistă la schimburi rapide de mingi, în care ambii competitori se dovedesc excelenți. Maghiarul, ceva mai norocos, conduce cu 3—1, dar Santei, deosebit de tenace, reface și preia conducerea cu 5—4. După cîteva lovituri spectaculoase, scorul ajunge egal: 5—5. În continuare, Santei joacă foarte atent, finalizează mai bine și cîștigă cu 7—5. Setul al doilea avea să fie și ultimul. Campionul român dirijează cu precizie mingile și prin lovituri puternice ia un avans substanțial: 4—0. Santei continuă să atace dezlănțuit și victoria îi revine cu 6—1. **Deci, 2—1 pentru echipa secundă a Bucureștiului.**

În momentul convorbirii telefonice este pe punctul să înceapă întîlnirea de dublu (în cadrul formațiilor A) dintre Baranyi-Machan și Năstase-Mărmureanu.

În ultima zi a întrecerilor sînt programate patru partide de simplu: Machan-Santei, Varga-Mărmureanu, Baranyi-Năstase și Csoknyai-Dron.

RUGBYȘTII DE LA DINAMO ȘI-AU ÎNCEPUT TURNEUL ÎN FRANȚA

Echipa de rugby Dinamo București și-a început turneul în Franța, jucînd la Tarbes cu echipa Stado Tarbais. Rugbyștii francezi au obținut victoria cu scorul de 12—3 (9—3). Pentru gazde au înscris Pecune, Dargeles, Quereihlac și Berges cîte 3 puncte. Fugigi a marcat pentru Dinamo.

★

În prezent se află în Franța o altă echipă românească de rugby, Farul Constanța. Rugbyștii români vor întîlni astăzi la Paris echipa Racing Club. Meciul se va desfășura pe stadionul Jean Bouin.

ÎN SPRIJINUL CANDIDATURII OLIMPICE A ORAȘULUI MOSCOVA

MOSCOVA, 27 (Agerpres). — *Candidatura orașului Moscova la organizarea Jocurilor Olimpice de vară din anul 1976 continuă să fie comentată în cercurile sportive internaționale. Agenția TASS transmite o serie de declarații ale unor personalități sportive (Fanny Blankers Koen, Andras Balczo, Richard Russell), care susțin călduros această candidatură. De asemenea, este transmisă declarația președintelui Consiliului național pentru educație fizică și sport din România, Anghel Alexe, care s-a referit la idealurile de pace și prietenie între sportivi, pe care le poate asigura organizarea Olimpiadei în Capitala Uniunii Sovietice.*

FOTBALIȘTII JUNIORI AI ROMÂNIEI AU PRODUS O FRUMOASĂ IMPRESIE VINERI, LA ATENA

ROMÂNIA-GRECIA 1-0 (0-0)

Stadionul atenian Panathinaikos a găzduit vineri după-amiază partida internațională de fotbal dintre reprezentativele de juniori ale Greciei și României. La capătul unui joc de bună factură tehnică și de un nivel spectacular apreciat de către cei 10 000 de spectatori prezenți în tribune, victoria a revenit echipei române la scorul de 1—0 (0—0), ca urmare a golului înscris de NĂSTASE în min. 76.

Mai presus de victoria propriu-zisă, EVOLUȚIA TINERILOR FOTBALIȘTI ROMÂNI A PRODUS O DEOSEBITĂ IMPRESIE GAZETARILOR ATENIENI ȘI SPECIALIȘTILOR care au asistat la joc.

După cum relata la telefon ION ALEXANDRESCU, secretar general-adjunct al F.R.F., presa sportivă ateniană este unanimă în recunoașterea talentului și valorii schimbului de mîine al fotbalului românesc.

Echipa română s-a prezentat cu următorul „11": PURCARU — SAMEȘ, DEHELEANU, SĂTMĂREANU, HAJNAL, SANDU, VIȘAN, GHERGHELI, HELVEI, GRIGORE (min. 60 — **NĂSTASE**), **ATODIRESEI. Cei mai buni jucători români au fost Purcaru, Deheleanu, Sătmăreanu, Vișan, Ghergheli și Helvei.**

Echipa de juniori a României va susține marți un al doilea joc, în compania unei reprezentative de amatori a Greciei.

ȘAHIȘTII ROMÂNI ÎN COMPETIȚII INTERNAȚIONALE

În turneul de la Tbilisi, după 7 runde conduce maestrul gruzin Roman Djindjihașvili cu 5 (1) p, urmat de Gurghenidze și Gufeld — 4½, Tal și Suetin — 4 p, Ciocâltea, Bronstein și Spiridonov — 3½. Liderul a cîștigat, după 19 ore de joc (la mutarea 177 !), partida întreruptă de șase ori cu maestrul Samkovici. Un altfel de record a realizat și românul Ciocâltea, care a remizat în toate cele șapte partide susținute pînă acum.

În turneul de juniori de la Groningen, în fruntea clasamentului se află Juan Bellon (Spania) cu 3½ p, urmat de Adorjan (Ungaria), Lubojevici (Iugoslavia) și Aurel Urzică (România) — 3 p.

Cu o rundă înainte de terminarea turneului feminin de la Moscova, în clasament conduce Medianikova (URSS) cu 7½ p, urmată de Konopleva — 6½ p, Belavenet și Lemaciko — 6 p. Gertrude Baumstarck (România) ocupă locul 9 cu 4 p.

La sfîrșit de an

ANCHETE, ANCHETE, ANCHETE

La capătul anchetei întreprinse în rîndurile ziariștilor din U.R.S.S., clasamentul celor mai buni 10 sportivi sovietici ai anului 1969 se prezintă astfel: 1. Boris Spasski — șah; 2. Irina Rodnina și Aleksei Ulanov — patinaj artistic; 3. Nadejda Cijova — atletism; 4. Anatoli Bondarciuk — atletism; 5. Valeri Borzov — atletism; 6. Viktor Kurențov — haltere; 7. Lasma Kauniste — patinaj viteză; 8. Vladimir Muntian — fotbal; 9. Aleksandr Tihonov — biatlon; 10. Ianis Lusis — atletism.

Într-o altă anchetă (internațională), Anatoli Bondarciuk (cu 75,48 m la aruncarea ciocanului) fusese desemnat „recordmanul anului".

În urma anchetei întreprinse de secția de sport a agenției poloneze de presă „P.A.P.", titlul de cel mai bun sportiv european al anului i-a fost atribuit ciclistului belgian Eddy Merckx.

TURNEUL HOCHEIȘTILOR SOVIETICI ÎN CANADA

TORONTO, 27 (Agerpres). **Selecționata de hochei pe gheață a U.R.S.S. și-a continuat turneul în Canada jucînd la Toronto cu reprezentativa țării. Hocheiștii canadieni au terminat învingători cu scorul de 3—2 (2—2, 1—0, 0—0).**

un an de tenis

(Urmare din pag. I)

căpitanul americanilor, Donald Dell, dădea exact aceeași declarație! *„Dacă ar fi fost invers* — adăuga el cu umor — *aș fi spus la fel..."*

Glumele, urările de succes, paharele ridicate, toate începeau acum să-mi fie indiferente. Știam un singur lucru — că a doua zi ne așteaptă o treabă grea și pe care trebuie s-o facem singuri, cu brațele și mintea noastră.

★

Vineri 19 septembrie, „Clarke-courts" din Cleveland, cer acoperit...

Ați citit și auzit, desigur, mai multe relatări asupra jocurilor celei de a 58-a finale a „Cupei Davis" și n-are rost să vă fac o descriere amănunțită a lor. Totuși, cîteva impresii și simțăminte personale, pot să vă completeze, cred, imaginea pe care v-ați format-o pînă acum.

În primul rînd, Ashe cu Năstase. Sînt cu totul în dezacord că a fost cel mai slab meci al Challenge-roundului. S-a jucat tenis bun, poate nu atît pe plan tehnic, unde nervozitatea celor doi jucători a influențat uneori precizia loviturilor. Dar s-a luptat bine, iar pe plan tactic acest excelent sportiv, care este negrul Ashe, a făcut multe lucruri interesante. Ilie n-a fost nici el slab și cînd a apucat să-l conducă în setul doi pe primul tenisman amator al lumii, făcîndu-i break în al treilea ghem, am răsuflat ușurat: *Nu, hotărît lucru, nu eram ridicoli... Acum puteam să arătăm tuturor că România își merită un loc fruntaș în cea mai mare competiție a tenisului. Indiferent dacă pierdem sau cîștigăm.*

Năstase joacă bine și în setul trei și deși în dreptul lui — și al echipei noastre — se adaugă un zero, pot spune cu conștiința împăcată că el și-a făcut datoria. Arthur Ashe, fostul cîștigător al Forest Hills-ului, a dat de greu pînă să obțină deschiderea scorului.

Dacă echipa României avea vreo șansă practică în această întîlnire cu puternica formație a S.U.A., atunci eu, în al doilea meci al zilei inaugurale, trebuia să demonstrez concret aceasta. Cot la cot cu Stan Smith, care mă depășește ca înălțime (1,90 m) am pășit pe teren cu calm și convingerea că ceea ce știu în tenis nu mă poate face nimeni să uit, nici aici pe cimentul vopsit în verde de la Cleveland.

Bineînțeles, era un alt joc de tenis decît cel pe care-l învățasem pe terenul roșu de sub Tîmpa sau la Progresul. Aici se juca un tenis-fulger, „Made in U.S.A.", în care mai puțin acuratețea, cît forța și viteza loviturilor primau. Cine lovește mai tare cîștigă! Iar lungul Smith lovea mingea foarte de sus și din unghiurile sale înalte ea venea cu viteză de bolid în terenul meu.

Spun din nou, n-are rost să fac o descriere a meciului, pe care o cunoașteți. Nici implicațiile problemei terenului de joc, care în tenis este la discreția organizatorilor, nu vreau să le discut acum. Ceva se va face în viitor, sînt convins. Pînă atunci să jucăm pe zgură, iarbă, ciment, parchet sau covor, așa cum vor directorii de concurs și publicul, de oriunde ar fi.

Eu am intrat pe cimentul rapid de la „Clarke-courts" ca să joc tenis, acel tenis pe care-l știu de ani, dar și cu retușurile pregătite cu grijă în săptămînile de antrenament ce au precedat finala. Că învățasem binișor lecția, am dovedit-o imediat. Din primul ghem, cu 4 mingi cîștigătoare, fac break! Pot să returnez serviciul lui Stan Smith — lucru incredibil aproape pentru toți... Conduc, am 3—1 și în acele momente încep să-l cred pe bătrînul Harry Hopman, care ne spunea dimineața, la prînz și seara: *„Toate jocurile cu americanii se pot cîștiga!..."*

Dar trebuie să și învingi, nu numai să demonstrezi posibilitatea victoriei. Ceea ce nu era atît de simplu, pe distanța celor cinci seturi. În iureșul meciului, luptînd cu „bombele" lui Smith, cîștigînd și ratînd succesiv, iată-mă egalat; intrăm în long-set și cîștig abia cu 8—6. Setul doi, poveste inversă. Adversarul are break și acesta este de nerecuperat. În setul trei, îmi dau seama că lupt pentru tot meciul acesta, și al întregii echipe. La 4—4 reușesc din nou să cîștig contra-serviciu și îmi asigur conducerea. 2—1, țin jocul în mînă. Pauză...

În vestiar, o surpriză dintre cele mai neplăcute. Terenul Clarke n-are instalații proprii, ne echipăm în clădirea unei școli din apropiere, afectată ad-hoc finalei. Constat că n-avem apă caldă pentru duș!... Mizam atît pe această obișnuită pauză de recuperare, în care un duș bun și un masaj mă aduc la start din nou proaspăt. Protestez, mă lamentez. Nu-i nimic de făcut... Și Hopman mă trimite la culcare pe canapea, răstindu-se: *„Lasă dușul, lasă toate fleacurile! Joci în orice condiții și fii disciplinat!"* Ascult, fiindcă altceva nu pot face.

Următoarele două seturi, ultimele ale meciului cu Smith, au fost o adevărată cursă la propriu și la figurat. Cine alerga mai mult, acela avea să cîștige! Pentru picioarele mele, puțin răcite, era cam greu de sprintat pe ciment. Și, ca nesansă, americanul servea din ce în ce mai bine. Totuși, nici un moment nu m-am lăsat descurajat, n-am renunțat la ideea că pot cîștiga. Dar au venit acele mingi extraordinare — unii le-ar spune norocoase — din setul cinci, cînd Stan Smith reușește probabil și ce nu credea că poate. Loblifturi care aterizează chiar pe linie, servicii-as în colțuri de careu și — culmea — două netz-uri la 4—4, pe serviciul meu, care mă aduc la 0—40. Lupt, servesc tare, refac: egalitate! În acest moment, probabil, s-a jucat tot meciul. Într-o încleștare teribilă de forțe, într-un joc al șanselor care întorceau mereu scorurile, învingător a ieșit mai proaspătul meu adversar. Rezervele de aer de California din plămînii tînărului atlet au adus pentru el și pentru echipa sa decizia: 3—2 pentru Smith, 2—0 pentru S.U.A.

★

Am vorbit de decizie, fiindcă toți comentatorii sînt de acord în a atribui acestui meci importanța unei cotituri care a stabilit rezultatul întregului Challenge-round. E drept, mai aveam speranțe pentru a doua zi la dublu. Speranțe doar, fiindcă așa cum a decurs jocul cu acest formidabil cuplu Smith-Lutz, cunoscînd perfect secretele tenisului pe ciment, cu un Stan Smith total revalorificat de extraordinarul meci cîștigat în ajun, cu un Bob Lutz jucînd un dublu cum parcă nu mai văzusem — totul absolut totul a fost în favoarea adversarilor, în defavoarea noastră. Nici nouă nu ne-a mers, poate, jocul prea bine, e drept, însă, că tot ce știam în materie de defensivă în dublu, la Cleveland era aproape zero. Acolo era stăpîn jocul de atac, ultra-rapid, tenisul american. 8—6, 6—1, 11—9... Cunoașteți scorul, certificînd că am luptat, ne-am agățat, dar învingători erau cei de dincolo de fileu. „Cupa Davis" rămînea americanilor... Salatiera se întorcea la domiciliul părintesc din Boston-Massachussets.

A fost, însă, și ultima zi. Deși am pierdut și cele două simpluri care ne mai separau de despărțirea definitivă de imensa Salatieră de argint, spectatoare la aprigile noastre lupte, pot spune cu cugetul curat că în această ultimă zi am făcut mai mult decît aș fi sperat vreodată pentru a ridica prestigiul tenisului nostru.

Voi încheia, foarte pe scurt. Năstase l-a „întins" pe campionul S.U.A. într-un meci în care arăta tuturor că victoria sa de la Forest Hills n-a fost o simplă întîmplare. I-au lipsit milimetri — la linia de tușă... — pentru o reeditare. 4 mecibaluri ratate! După Smith, avea să „sufere" și Ashe, cu mine. L-am obligat pe marele as al tenisului transoceanic să lupte pînă la ultimul minut al zilei de joc, fără ca el să se poată impune în cîștigător. E drept, la întreruperea meciului (cînd noi trebuia să alergăm la avionul de Washington) el avea avans decisiv în setul patru: 4—0. N-am să pretind că-l mai puteam bate. Dar tenisul se joacă pînă la ultima minge. Și ea nu fusese jucată... Am propus să revenim pe teren a doua zi după-amiază, ceea ce nu s-a acceptat. Învingător Ashe, scor 5—0 pentru S.U.A.

A fost — spun toți cei ce cunosc exact limbajul cifrelor de rezultate — una din cele mai strînse întîlniri din istoria recentă a jocurilor pentru salatiera de argint. Nu este un paradox, stă scris în toate cronicile de specialitate. Și aceasta spre cinstea tenisului românesc.

(Va urma)

O fază din fantasticul meci de dublu pe ciment, dintre Năstase — Țiriac (cu spatele) și Smith — Lutz.

Gazde ale Challenge-roundului 1969: Carl Stork, primarul orașului Cleveland, se întreține cu Bob Malaga, secretarul federației de tenis din S.U.A.

RUGBYUL — la poalele Pirineilor

(Urmare din pag. I)

aceea reporterul solicită îngăduința de a adresa nu o simplă invitație la lectură ci, în primul rînd, la meditație și acțiune pentru unele transplanturi de entuziasm și inițiativă, atît de necesare în familia rugbyului nostru, admirabilă prin devotiunea ei, dar încă prea puțin numeroasă și deseori în nepotrivitul și nemeritatul rol de „cenușereasă".

★

TARBES. Se spune că sus, pe crestele veșnic albe ale Pirineilor, se întîlnesc toate surîsurile pline de grație ale artistelor și toate inimile înflăcărate ale poeților. Metafora aparține, desigur, unuia din numeroșii iubitori ai naturii, ai drumețiilor de munte din orașul cu recunoscută faimă turistică.

Dar, în replică, rugbyul își are și el poezia lui, recitată cotidian, cu verbe de sufleț, cu gînduri de dragoste statornică.

★

Ar trebui, poate să povestim cîte ceva despre întîlnirile — măcar despre unele — cu vedetele rugbyului francez. Ceva despre tristețea lui Elie Cester, cîștigătorul „Ghetei de Aur" — indisponibil pentru meciul de la Tarbes; sau despre noaptea albă a lui Pierre Darbos — debutant în XV-le galic la 29 de ani, cu greaua misiune de a-l înlocui pe marele Carérre; sau despre Dehez, jucătorul căruia i se cerea să destrame neliniștea care domnește de-cînd Guy Cambérabero...

Și, totuși, am preferat să nu pătrundem în culise, să renunțăm — sau, poate, doar să o amînăm — la o povestire romanțată din viața vedetelor rugbyului francez.

Altceva, ni s-a părut mai interesant, emoționant și — cît am dori! — util.

★

Dimineața, pe peronul gării. Cîteva sute de elevi așteaptă rapidul de Paris pentru a fi primii colecționari de autografe de la rugbyștii români. (Peste două săptămîni, la înapoierea echipei, n-am văzut pe aeroportul Băneasa decît 4—5 dintre adevărații prieteni ai rugbyului!).

Iată că de-aici începe totul...

După-amiază, la stadionul Maurice Trélut. Alte sute de tineri, însoțiți de profesori, stau la coadă pentru a vizita modernă construcție sportivă, acest — se vede — venerat lăcaș al rugbyului. Toți par fericiți să trăiască acest eveniment, deși la acea oră idolii lor nu se aflau pe terenul de joc.

Nu prea sîntem obișnuiți cu această poezie de largă circulație în „Ovalia" și poate tocmai de aceea ne apare în minte, stăruitoare, aproape obsedantă și fără de răspuns, întrebarea: cîți dintre elevii unui oarecare liceu bucureștean știu măcar unde se află stadionul Parcul Copilului?

Seara, la un pahar de Ricard, în plăcuta companie a unui vechi iubitor al rugbyului, dl. **Marcel LAURENT**, președintele comitetului regional Armagnac-Bigorre, care ne spune, ca un fapt divers, că în regiune sînt organizate aproximativ 40 de cluburi, fiecare cu echipa de „onoare" — participantă sau nu în campionatul Franței —, cu formații de categoria a II-a, a III-a, uneori și a IV-a, de rezerve, de „cadeți", de juniori A și de juniori B...

Și mai aflăm că la Tarbes, ca de altfel și în celelalte orașe pe care aveam să le vizităm, încă mulți tineri abia așteaptă înființarea unor noi cluburi sau echipe pentru a îmbrăca „oficial" tricoul de rugbyst.

Nu este un fapt divers! Sînt în sudul Franței cluburi care au cam atîtea echipe cîte activează la noi în divizia A. La Tarbes, la Brive sau la Agen așa ceva n-are însă nimic spectaculos...

★

Dintr-o mai lungă convorbire pe care dl. **Paul BOYRIE**, primarul orașului Tarbes, a avut amabilitatea s-o accepte, reține atenția pe care d-sa o acordă ultimelor două edificii sociale de importanță: Foyer des Jeunes Travailleurs — un frumos cămin pentru tinerii muncitori — și stadionul de rugby, „Maurice Trelut". Ambele construcții — ne spune dl. **Paul BOYRIE** — răspund unor vitale cerințe ale populației, ale orașului. Și să știți că între căminul tinerilor muncitori și stadionul de rugby este o mare legătură.

Ne gîndeam, totuși, că un stadion cu 22 000 de locuri — exclusiv pentru rugby — depășește limitele actuale pentru sport într-un oraș cu o populație de mai puțin de 60 000 de locuitori.

În ziua meciului, tribunele au fost, însă, pline. Pentru simplă curiozitate — sau, poate, nu numai pentru aceasta: prețul biletelor de tribuna I a fost de 25 de franci, cel pentru biletele de tribuna a II-a 20 de franci.

Și aceasta înseamnă pasiune!

★

BAGNÈRES DE BIGORRE. Mai puțin de 20 de km de Tarbes. O splendidă stațiune termală și turistică, scăldată de Adour, unde toți cei 9000 de locuitori socotesc rugbyul printre „monumentele naturii": îți vorbesc despre el cu înflăcărare și cu o pricepere invidiată pînă și de specialiști.

Am fost la Bagnères de Bigorre să vedem meciul amical dintre echipa locală și formația Agen. În tribune, sute de copii, pe o vreme nemiloasă, cu ploaie și vînt puternic, cu un frig pătrunzător. N-am văzut un singur spectator să se ridice de la locul lui pentru a-și căuta un refugiu. Acolo, pe teren, se juca rugby și toți veniseră să vadă jocul — fără să piardă măcar o singură fază. Și nu numai spectacolul sportiv hotăra aici. O mare parte dintre spectatorii tineri o formau jucătorii echipelor olare, veniți la stadion pentru a urmări, de fapt, o lecție de măiestrie și bărbăție sportivă.

Nu cumva de aici începe miracolul rugbyului din „Ovalia"?

Nu cumva de-aici ar fi bine să începem să clădim ceva trainic și pentru rugbyul nostru?

Tiparul I.P. „Informația", str. Brezoianu nr. 23—25, București

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXV — Nr. 770 (6204) ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT Luni 29 decembrie 1969

Doar trei echipaje au coborît pe pîrtia de bob de la Cortina d'Ampezzo

● Pista a fost spartă la virajul „Cristalo" ● De Zordo, Andreea Podar și Gaspari singurii beneficiari ai zilei de antrenament ● Temperatura ridicată creează probleme boberilor

CORTINA D'AMPEZZO, 28 *(prin telefon)*. În această stațiune, care peste puțină vreme va fi gazda întrecerilor oficiale ale campionatelor europene de bob, au sosit toate cele 24 de echipaje participante la competiție, reprezentînd 9 țări: Austria, R. F. a Germaniei, Spania, Suedia, Italia, Japonia, Anglia, Elveția și România. Cu cîteva ore înaintea desfășurării primelor coborîri de antrenament pentru bobul de 2 persoane, a avut loc, la „Piscina nuova", o reuniune a conducătorilor delegațiilor, cu care prilej a fost efectuată tragerea la sorți a ordinei de plecare în prima zi de antrenament.

La ora 20,30, toate cele 24 de echipaje se aflau la start. Primele boburi care au parcurs traseul au fost cele conduse de italienii Nevio de Zordo, campion mondial, Andreea Podar și Giancarlo Gaspari. După ei, urma să plece bobul pilotat de maestrul emerit al sportului Ion Panțuru. Dar postul de control instalat la virajul denumit „Cristalo" a anunțat spargerea pîrtiei. Întrunit imediat și deplasat la locul accidentului, juriul a constatat gravitatea spărturii și a ho-

prof. Petre FOCȘENEANU

(Continuare în pag. a 2-a)

FESTIVALUL MINIBASCHETULUI — ÎN PLINĂ DESFĂȘURARE

● Tribunele de la Floreasca, arhipline ● Provincialii și-au adus și... galerii ● Mihaela Cristea — o mare promisiune

Păpușica, cățelușul (din material plastic) și bineînțeles mingea de minibaschet sînt lucrurile nelipsite din bagajul copiilor venite de pe meleagurile Brașovului la Festivalul anual al jocului cu mingea la cele două „coșuri", care se desfășoară zilele acestea în sala Floreasca

Foto: N. DRAGOȘ

Pentru a respecta promisiunea făcută cititorilor, dar mai ales celor 360 de „actori" ai festivalului de minibaschet, am fost și ieri în sala Floreasca. La 7.30, deci cu o jumătate de oră mai devreme de începerea meciurilor, tribunele erau arhipline. Se aflau în bănci, pe lîngă admiratorii statornici ai acestui sport, părinții și rudele celor care urmau să ia parte la întreceri, mulți veniți din provincie pentru a-și însoți copiii. Își rezervaseră, de asemenea, locuri „galeriile" fiecărei echipe. Astfel că atunci cînd a început primul meci, acela dintre echipele de fete ale Școlii sportive din Brașov și Liceului nr. 35 din București, un grup compact de susținătoare ale jucătoarelor din orașul de la poalele Tîmpei au și intrat în acțiune: „Hai Brașovul!. Hai Brașovul!"

În tribuna rezervată oficialilor, prof. Stelian Gheorghiu — marele animator al minibaschetului — avea o convorbire cu Mihaela Cristea. Elevă în clasa a III-a A a Școlii generale nr. 4 din Oradea, Mihaela a reținut atenția profesorului datorită talentului pe care și l-a dezvăluit în meciurile jucate sîmbătă. De altfel, datorită talentului și disciplinei de care a dat dovadă, precum și inteligenței ei, Mihaela va prezenta mîine raportul de începere a festivităților prilejuite de „Cupa Federației" și „Cupa Sportul".

— Cum ți se pare festivalul, Mihaela? — am întrebat-o.

— Este cea mai frumoasă lecție. Rămîn o îndrăgostită de baschet.

— Și altceva?

— Acum nu vă mai pot spune nimic, pentru că sînt o începătoare. Dar peste 4—5 ani, dacă vreți, vom discuta mai mult.

Rețin numele Mihaelei Cristea deoarece ea reprezintă o mare promisiune pentru baschetul feminin. În același timp, este de reținut efervescența pe care a trezit-o ideea organizării unui festival de minibaschet. Echipe de băieți și fete, antrenate de profesori calificați, din aproape toate orașele țării, s-au prezentat la startul întrecerii, hotărîte să demonstreze cît de frumos este acest sport. Și mărturisim că au reușit. Dar în mod special s-au detașat, pînă acum, echipele de fete venite din Oradea și Cîmpulung Moldovenesc și cele de băieți din Galați și Brașov.

Festivalul minibaschetului continuă. Iată rezultatele întrecerilor de duminică. **Fete I:** Șc. sp. 2 București — Șc. sp. Galații 33—19, C. S. Crișul — Șc. sp. Constanța 46—12, Șc. sp. Gheorghieni — Olimpia București 23—0, Liceul 35 Buc. — Șc. sp. Brașov 50—31; **fete II:** Șc. sp. Brașov — Șc. sp. Sibiu 13—7, Lic. Cîmpulung Moldovenesc — Șc. sp. 2 Buc. 24—1; **băieți I:** Șc. sp. Pitești — C.S.M. Iași 44—29, Lic. Timișoara — Lic. Botoșani 42—18, Lic. 35 Buc. — Șc. sp. Buzău 46—36; **băieți II:** Politehnica Galați — Șc. sp. Suceava 35—21, Șc. sp. 2 Buc. — Cutezătorii Buc. 30—27, Politehnica Galați — C.S.M. Iași 63—18.

Ion GAVRILESCU

O lectură plăcută și instructivă

Almanahul „SPORTUL '70"

La ancheta „Sportul în viața omului contemporan" răspund personalități ale vieții culturale, științifice, artistice și sportive: **René MAHEU** — director al UNESCO, **acad. Gheorghe MIHOC, sir Philip NOEL-BAKER** — laureat al Premiului Nobel, **prof. dr. Ana ASLAN, prof. Peter Adolf THIESSEN** — membru al Academiei germane de științe din Berlin, **prof. Emil CRĂCIUN, Richard PLUKFELDER** — fost campion olimpic, **prof. Ascanio DAMIAN, R. William JONES** — președinte al Institutului pentru tineret (UNESCO), **Demostene BOTEZ, acad. Bruno PONTECORVO** — laureat al Premiului Lenin, **Stanley MATTHEWS, artistul poporului Boris CARAGEA.**

Iubitorii șahului găsesc în paginile Almanahului cîteva partide celebre din trecutul campionatului lumii — Janovski-Lasker, Alehin-Euwe, Spasski-Petrosian.

Recordurile mondiale la atletism, ciclism și înot.

un an de tenis

văzut și jucat de ION ȚIRIAC

Din nou la drum — Răspuns la marea întrebare: „Puteam să cîștigăm?..." — La Casa Albă — Un voiaj de la Atlantic pînă la Pacific — Ziua revanșei! — Revedere cu cei dragi — Tenisul nu cunoaște pauză...

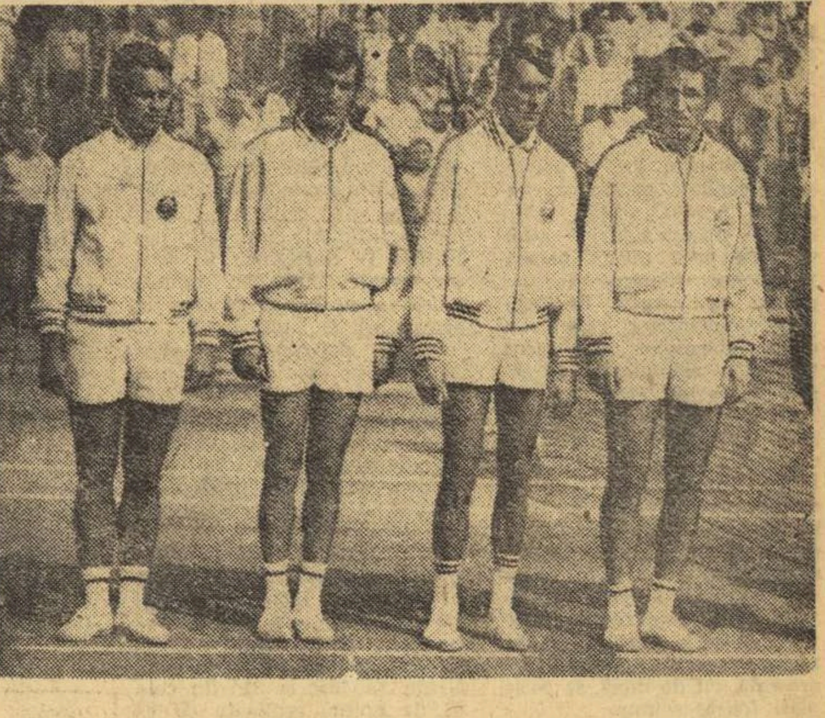

Echipa de tenis a României, finalistă a „Cupei Davis" 1969: Dron, Năstase, Mărmureanu, Țiriac. Aci, în ordinea centimetrilor...

În seara zilei de 21 septembrie, în avionul care ducea în zbor echipa României spre Washington, am regăsit pentru minute în șir liniștea de care aveam atîta nevoie. „Cupa Davis" se transformase în amintire. Luaseră sfîrșit lungile lupte în fața fileului, cu adversari din atîtea părți ale lumii, în fața unor spectatori care ne aclamau sau ne doreau înfrîngerea. Eram, într-adevăr, înfrînți... Dar nu în mod nedemn. Ne apărasem pînă la ultima minge șansele și prestigiul. Nu eram campionii marii întreceri pentru Salatieră, eram însă pe locul doi, campioni ai Europei și ai zonelor tradiționalului turneu pe echipe. Ceea ce nu reușise niciodată pînă acum reprezentativa vreunei țări din răsăritul continentului european.

Meditam la toate acestea, în bizîitul monoton al motorului de avion. Și mereu îmi revenea în minte, obsedantă, aceeași întrebare repetată de atîtea ori în ultima vreme: „Puteam să cîștigăm Cupa Davis?". *Acum, după ce pronosticurile erau de mult îngropate, după ce dădusem piept cu cimentul Clevelandului și cu mingile catapultate din rachetele campionilor americani, îndoielile asupra unui răspuns limpede parcă tot nu se risipiseră. În două, chiar în trei din cele cinci meciuri ale Challenge-roundului fusesem foarte aproape de victorie. Și totuși... Adunînd și scăzînd toate, bune și rele, favorabile și defavorabile, se contura un singur răspuns: NU!*

Așa era cinstit să gîndesc, așa era sportiv. Nu-i puteam învinge pe americani la ei acasă. Argumente sînt o mie. Vă spun doar unul dintre ele: au 10 milioane și mai bine de jucători de tenis, 4 milioane de tenismeni legitimați în cluburi. E clar? Iar dacă Donald Dell spunea că preferă în finală orice alt adversar decît România, dacă afirma că pe un teren cu zgură rezultatul ar fi fost invers decît la Cleveland, aceasta era poate real, dar reprezenta doar consecințele unei repartiții, mai curînd stranii, a forțelor în rîndurile elitei tenisului. N-ar fi fost o oglindire fidelă a raportului existent între stadiile de dezvoltare a tenisului în țările noastre. Eram perfect conștient de aceasta. Și știam prea bine că, într-un asemenea context, ceea ce realizasem — eu cu Ilie Năstase, cu întreaga echipă română — era o adevărată performanță. Nimeni nu m-ar putea contrazice.

★

Momentele de euforie, ale călătoriei noastre pe pămînt american, au mai continuat o zi. Am fost primiți atunci la Casa Albă, și președintele Nixon a adresat celor două echipe finaliste ale „Cupei Davis" cuvinte de laudă, precum și dorința expresă de a-i vedea din nou reuniți pe toți acești jucători într-o întîlnire-retur amicală, chiar în România. Ceea ce pentru noi a fost o veste mare.

Apoi, ca totdeauna după zile de tensiune, a urmat refluxul firesc, cînd ne-am simțit de-a dreptul abătuți. Oboseala efortului fizic și moral, depus pînă atunci, își spunea cuvîntul. Aveam nevoie realmente de odihnă, am fi vrut să ne întoarcem imediat acasă. Dar din nou angajamente contractate de mult, care ne onorau, trebuiau să fie... onorate. Ele ne solicitau la un nou șir de turnee, de data aceasta pe teritoriul Statelor Unite.

Drumurile noastre se despărțeau. Eu și cu Năstase plecam spre Las Vegas și Denver, ceilalți doi echipieri ai noștri, Mărmureanu și Dron, se întorceau spre Europa, împreună cu căpitanul de echipă Gică Cobzuc. Bătrînul nostru sfătuitor Harry Hopman avea alte planuri. H. H. rămîne definitiv în S.U.A., pentru a conduce activitatea unor centre de antrenament pentru juniori. Locul său la cîrma echipei Australiei avea să fie ocupat, acum se știe, de Neale Fraser, marele campion, pe care odată, cu șapte ani în urmă, avusesem șansa să-l înving într-un memorabil meci, la Cairo.

Cu Ilie am întreprins, în zilele premergătoare unor întreceri oficiale, un lung voiaj de la est spre vest, trecînd prin diferite centre ale S.U.A., unde fusesem solicitați pentru jocuri demonstrative. Am jucat la Washington, Virginia Beach, Cleveland (din nou!), Indianapolis, Toledo, Vail. Locuri noi, orașe frumoase, unde ni s-a făcut de fiecare dată o primire caldă, uneori emoționantă chiar. Mi-am dat seama că jocurile din Challenge-round și de la Forest Hills ne făcuseră cunoscute

(Continuare în pag. a 4-a)

Pilcă sau Gaboraș la Dinamo București?

Zilele trecute am fost informați că antrenorul dinamoviștilor bucureșteni — D. Nicolae-Nicușor — s-ar fi deplasat la Craiova, unde a solicitat clubului Universitatea pe unul dintre cei trei tineri (și destul de egali valoric) portari ai echipei craiovene. Cum Oprea este în afară de orice discuție, pare posibil ca clubul craiovean să cedeze pe unul din portarii de rezervă — pe **Gaboraș** sau pe **Pilcă** care ar deveni astfel rezerva capriciosului Coman, sau, poate, noul titular al postului cu nr. 1 în echipa Dinamo..

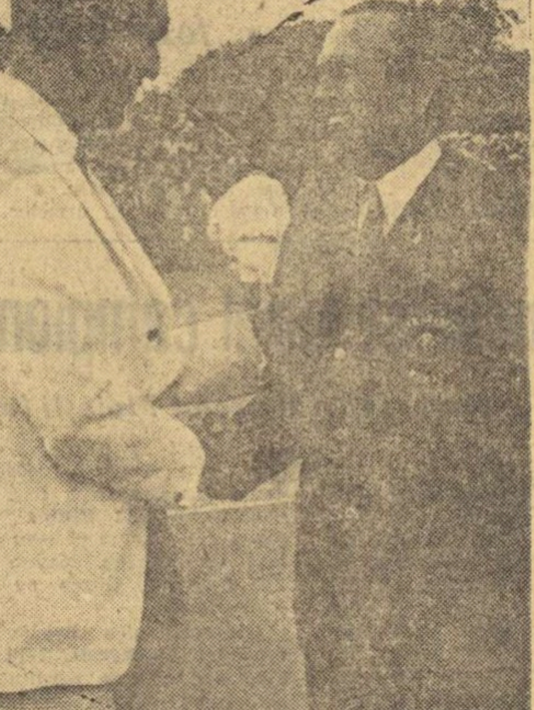

Căpitanii celor două echipe, Donald Dell și Gheorghe Cobzuc, schimbă între ei un zîmbet perfect diplomatic!

Dilema celui mai bun...

Lunii decembrie i-a fost încredințată, prin tradiție, misiunea de a cunoaște bilanțuri și a desemna, în urma unor anchete publice, pe cei mai buni în felurite domenii de manifestare ale spiritului și potenței fizice a omului.

Evident, sportul nu poate lipsi din această cavalcadă a clasamentelor, fiind una dintre cele mai concrete forme de exprimare a valorii, cu posibilități ample de a fi apreciată obiectiv și concret. În lumea stadioanelor se operează cu unități de măsură precise, cu puncte, metri, kilograme, scoruri, înscrise toate într-o statistică riguroasă și incontestabilă.

Și totuși, chiar și clasamentele dintr-un univers atît de exact cum este acela al sportului își au „călcîiul lui Achile". Pentru că, în privința popularității, a preferințelor și a audienței la public, disciplinele sînt așezate pe o scară foarte întinsă, mult mai vastă decît aceea a lui Richter, care înregistrează seismele...

Un fotbalist gratulat cu golul victoriei poate produce o impresie mult mai puternică decît tenismanul căruia pentru un singur ghem îi sînt necesare zeci de lovituri desăvîrșite. Un aruncător de ciocan poate reuși, printr-o încercare fericită, un fenomenal record mondial care va estompa tactica savantă aplicată timp de o jumătate de oră de un alergător de fond. Cine și-ar asuma răspunderea să certifice mai valoros un upercut, decît un smuls la haltere, sau o șarjă pe treisferturi la rugby? Legile eterne ale subiectivității operează și în sport. Există, și în acest domeniu, un clasament al preferințelor, înainte de toate, un coeficient de popularitate. Ca și în muzică, sau literatură, spre pildă.

Poate că ritmul trepidant al zilelor noastre va grăbi mutația în concepția despre sport și despre cel mai bun. Poate ne vor ajuta computerele deși cîteva experiențe recente — în box, atletism și rugby — au prilejuit numai comentarii ironice. A-l pune pe Joe Louis să boxeze cu Cassius Clay, prin intermediul unei mașini electronice, este doar o excelentă idee pentru un număr de music-hall. Probabil că va veni timpul cînd titlul de cel mai bun sportiv al anului va fi atribuit omului care iubește cu cea mai mare fidelitate sportul și știe să-i valorifice integral virtuțile; care transformă exercițiul fizic în elixir, care și-a găsit pe stadion a doua casă. În aceste condiții, cel mai bun sportiv nu va trebui să fie neapărat un campion. Pentru simplul motiv că foarte mulți campioni n-au fost deloc sportivi.

Dar, pînă atunci să ne mulțumim cu clasamentele existente...

Valeriu CHIOSE

RUGBYUL — DE LA POALELE PIRINEILOR PÎNĂ LA FRONTIERA... FOTBALULUI

Impresii de călătorie din sudul Franței

LOURDES. Vizităm vestitele Grote pe o ploaie torențială. Este, poate singurul ceas cînd nimeni nu vorbește despre rugby. Pînă cînd părăsim intrarea străjuită de luminări uriașe. Pînă cînd, în autocarul confortabil, cineva anunță că echipa României este invitată de frații Jean și Maurice Prat.

Pentru că Lourdes-ul este un remarcabil centru al excursiilor spre munți, este orașul monumentelor și al pelerinajului mondial, dar — în același timp — și orașul în care inima rugbyului francez bate la tot pasul. La tot pasul, dar mai ales în bistrourile întotdeauna pline ale fraților Prat.

„Domnul RUGBY", una din cele mai mari glorii ale rugbyului francez și mondial, încearcă o plăcută bucurie revăzîndu-și prietenii români. A rămas același — neschimbat după ani de zile. Un om tînăr, cu splendida lui alură atletică, volubil și, bineînțeles, dispus să înceapă oricînd și cu oricine o discuție despre rugby. De altfel, l-am lăsat să continue conversația cu cîțiva amici. Pentru că erau spuse lucruri care ne interesau...

„Echipa Franței a jucat prost. Degeaba scriu ziarele că linia I a făcut nu știu ce grozăvii. N-a făcut nimic. Sau, poate, s-a văzut în grămadă. Atît! Selecționerii n-au făcut cea mai bună alegere. Avem, în Franța, cel puțin 5—6 jucători de linia I mai buni ca Iraçabal. Nici românii n-au jucat așa cum îi știu. N-au mai „bătut" tot terenul, cum făceau altădată; le lipsea ceva — poate încrederea, poate curajul, poate voința; poate din fiecare cîte ceva...".

Se scuză pentru observațiile critice. Dar toți sîntem de acord cu Jean

Dan GÂRLEȘTEANU

(Continuare în pag. a 4-a)

În ziua a doua a „Cupei Dinamo",

Ștafeta de biatlon a fost cîștigată de A.S.A. I Brașov

BRAȘOV, 28 (prin telefon). — După proba de fond, disputată în prima zi a competiției comemorative **„Cupa Dinamo"**, a venit rîndul biatlonului să ne arate gradul de pregătire, pofta de întrecere a concurenților.

Alergarea pe schiuri (fondul), atît în prima zi, cît și în proba de biatlon, n-a fost prea concludentă. Atît prin alegerea traseului, cît și datorită stării zăpezii și angajării oamenilor în dispute directe s-a lăsat să înțelegem că acest capitol de pregătire mai trebuie șlefuit. Am reținut totuși, omogenitatea cîtorva rezultate obținute de C. Carabela, Gh. Cimpoia, D. Soiu V. Fontana (toți de la A.S.A. Brașov), V. Papuc (Dinamo II Brașov) grupați în 32 de secunde diferență pe distanța de 7,5 km, cît a măsurat șta-

Mihai BIRA

(Continuare în pag. a 2-a)

Surprize în „Cupa 30 Decembrie" la patinaj viteză

FAVORIȚII ÎNVINȘI

TUȘNAD, 28 (prin telefon de la trimisul nostru). Concursul inaugural de patinaj viteză, dotat cu „Cupa 30 Decembrie", a început duminică dimineața pe pista lacului Ciucaș din această frumoasă stațiune, sub cele mai bune auspicii: timp splendid, gheață bună, participare numeroasă și valoroasă. Primele întreceri ale sezonului au dat peste cap toate calculele hîrtiei făcute pe baza rezultatelor din iarna trecută. Astfel, specialistul probei de 500 m, dinamovistul bucureștean Victor Sotirescu, a fost depășit de clujeanul Ion Roșca, campioana țării Maria Tașnadi (Dinamo București) a fost întrecută la 500 m și 1000 m de brașoveanca Crista Tracher, iar juniorul Laurențiu Căplăescu (Dinamo Brașov) l-a surclasat pe distanța de 1500 m pe bucureșteanul Mihai Bărbulescu, care urmează să plece la apropiatul concurs internațional de la Inzell. Ce părere au selecționerii federației? Speră ei, ca ziua a doua a concursului să infirme constatarea că nu cei mai buni sportivi au fost selecționați?

Tr. IOANIȚESCU

(Continuare în pag. a 2-a)

DUPĂ TURNEUL HANDBALIȘTILOR ROMÂNI

CUNUNA CAMPIONILOR LUMII „COSTĂ" MULTĂ MUNCĂ!

Încercînd să procedăm contabil — tragem acum o linie după primele două materiale legate de evoluția handbaliștilor români în turneul lor prin trei țări și realizăm ceea ce se numește un bilanț. Vom găsi la contul beneficiilor cîteva lucruri bune, agonisite în timp fie prin antrenamentele la echipa națională sau la cea de club, fie prin participarea la numeroase turnee sau partide internaționale — toate determinînd obiectiv acumularea unui grad de valoare tehnică și tactică sau a unui standard de experiență competițională ridicat. În aceste condiții selecționata României a putut aborda, cu seninătate am spune, jocuri dificile, disputate în deplasare, avînd în plus de suportat necazurile oboselii sau ale gripei. Sînt lucruri clare, pe care le-am mai subliniat și asupra cărora nu vom mai insista.

Să aruncăm azi o privire și la celălalt capitol al bugetului nostru, adică acolo unde — sîntem siguri — nu le va face prea multă plăcere jucătorilor români. Și asta pentru că-i vorba de capitolul deficiențelor, care — în ciuda succeselor din acest turneu — este destul de bogat. În acest sens considerăm util să precizăm că aceste deficiențe — nici una de ordin structural — pot totuși împieta asupra capacității lotului nostru de a se impune în dificila confruntare din cadrul campionatului mondial, unde — să nu uităm nici o clipă acest lucru — *fiecare joc are caracterul unei finale!* Deci, partide cu caracter decisiv, în care orice greșeală, cît de mică, se poate plăti foarte scump.

Pentru aceste motive vom sublinia că deși în apărare, de pildă, s-au făcut progrese mari, totuși mijloacele folosite n-au fost întotdeauna tehnice. S-au comis faulturi, unele chiar destul de tari, în momente neindicate, s-au preluat pivoții cu întîrziere, blocarea șuturilor s-a făcut sporadic, iar pe extreme adversarii au pătruns cîteodată prea ușor. Datele obiective din înregistrările făcute la cele 5 partide arată că erorile de apărare s-au soldat în majoritatea cazurilor cu goluri. Ba mai mult, în partidele de la Berlin și Ostrava echipa a trebuit să suporte multe situații de inferioritate numerică, din cauza eliminării unor handbaliști români pentru faulturi repetate sau alte acte de indisciplină (nepunerea mingii jos, după fluierul arbitrului). Spre ilustrare vom preciza că în meciul cu R. D. Germană am avut 8 minute de inferioritate numerică (Licu — două eliminări !), în prima partidă cu Cehoslovacia 4 minute (două eliminări) și în ultima întîlnire, tot cu Cehoslovacia, 11 minute (Gruia două eliminări, una de 2 și alta de 5 minute!). Se impune așadar, ca în intervalul de timp care a mai rămas să se lucreze serios pentru creșterea tehnicității în intervențiile din apărare, pentru combinarea mai utilă a acțiunilor individuale cu cele colective în defensivă, în scopul evitării apariției permanente a aceluiași jucător la semnalizările arbitrilor.

Unele deficiențe — deși mai puține sau, în orice caz, cu efecte nu atît de dureroase — există și în ceea ce privește organizarea acțiunilor ofensive. Rolul lui Cornel Oțelea, excelent coordonator de joc, a fost cîteodată greu de îndeplinit, deoarece nu toți jucătorii răspundeau prompt la solicitările lui de a se angaja într-o combinație tactică. Acest lucru a fost necesar, cu atît mai necesar, cu cît excelentul realizator Gruia (a înscris 31 din cele 87 de goluri realizate de echipă în acest turneu !) a fost schimbat deseori cu intenția de a-l odihni, iar la ultimul meci de la Ostrava a suportat repetatele placaje și îmbrățișări ale lui Kavan, fiind blocat minute întregi. Aportul celorlalți realizatori (Guneș, Chicidt, Licu sau Birtolom) deși util în unele momente, n-a avut darul să mulțumească pe deplin. În afară de aceasta, combinațiile cu pivoții n-au purtat amprenta unui joc sigur, convins. S-a acționat cu teamă, pripit, de nevoie, fără curaj, văduvindu-se în acest fel echipa de o armă tactică eficientă, mai ales în fața apărărilor avansate așa cum se bănuiește că vor juca majoritatea formațiilor la campionatul mondial.

Ar mai fi de spus, tot în direcția ofensivei, că echipa în ansamblu a ratat mult și ceea ce este mai grav, din situații paralizante din punct de vedere moral prin claritatea lor. În această categorie ar intra, spre exemplu, aruncările de la 7 m, dintre care s-au ratat două — singurele, de altfel — în partida încheiată la egalitate, la Ostrava (15—15).

Toate acestea nu scad prea mult din meritele handbaliștilor români în realizarea victoriilor din turneul recent încheiat. Meritele lor rămîn și nimeni nu le poate contesta. Totodată, însă, aceste merite obligă. De aceea noi considerăm comportarea lor din acest turneu ca un „aconto" serios și optimist pentru apropiatul campionat mondial. Însă titlul suprem, spre care echipa noastră tinde obiectiv, nu poate fi obținut doar printr-un... „aconto". Se cer plătite toate ratele. Rata de muncă, seriozitate, dăruire în pregătire. Lunile care urmează sînt cele cînd aceste „rate" pot fi plătite cu convingere, cu stăruință. Pentru că, acest adevăr este bine știut acum, cununa de lauri a campionilor lumii „costă" scump !

Călin ANTONESCU

ȘI CAMPIONATUL FEMININ A AJUNS LA JUMĂTATE...

ULTIMA ETAPĂ

DIN ÎNVINSA ARBITRULUI ȘI A FARULUI — C.P.B. ÎNVINGĂTOARE

În sala Giulești s-au întîlnit ieri formațiile feminine C.P.B și Farul Constanța, într-un joc fără prea mari implicații în ce privește clasamentul. Partida care s-a întins pe parcursul a trei ore de joc, nu a reușit să satisfacă exigențele spectatorilor. S-a greșit exasperant de mult, smeciurile au fost lipsite de forță (ceea ce explică prelungirea fazelor și a meciului), nesiguranța execuțiilor fiind dominanta jocului.

După ce a condus aproape tot timpul, echipa Farul, săvîrșind o serie de greșeli la blocaj și la servicii a cedat primul set la 15. Setul următor și l-a adjudecat, însă, la 9, cedînd apoi la fel de clar pe al treilea. Situația se echilibrează în setul al IV-lea, cînd jucătoarele din Constanța reușesc să cîștige în prelungiri, după ce C.P.B. a avut de numeroase ori set-ball și meci-ball. În acest final de set a intervenit o gravă greșeală de arbitraj datorată „secundului" C. Florescu, care a fluierat patru lovituri imaginare la C.P.B. (deși nu era atribuția sa), iar „principalul" i-a dat credit ! ! Și astfel meciul nu s-a încheiat cu 3—1 pentru C.P.B. De altfel, arbitrul secund a greșit de foarte multe ori, trecînd cu vederea depășiri clare (unele de jumătate de metru), atingeri evidente ale fileului etc. De la scorul de 2—2, meciul a reînceput cu șanse egale de cîștig pentru ambele echipe. Constănțencele au un început excelent și la un moment dat tabela de scor arăta 13—4 în favoarea lor. Dar Farul a încremenit la 13, în schimb poligrafele au realizat 11 puncte consecutiv, cîștigînd meciul cu 3—2 (15, —9, 10, —15, 13).

De la învingătoare s-au remarcat Angela Ionescu, Ileana Dulău și Rodica Hălmăgeanu (ultimei datorîndu-i-se cîștigarea setului decisiv), iar de la Farul au „strălucit" Angela Moroianu, Doina Biji și Liliana Pasca.

Ion GAVRILESCU

● **CEAHLĂUL P. NEAMȚ — C.S.M. SIBIU** 3—2 (3, —9, —8, 6, 13). Jocul a fost interesant, viu disputat, cu un final puternic din partea gazdelor, mai bune la blocaj și în atac. În ultimul set s-a jucat nervos de către ambele formații. La un moment dat, sibiencele conduceau cu 8—4 și 12—8. Scorerul M. Furdu a făcut „cadou" gazdelor un punct trecînd pe foaie 14—12 în loc de 13—12 pentru Ceahlăul. S-au remarcat Iulia Popa, Luiza Moraru și Adriana Albiș de la Ceahlăul și Cristina Popa și Mariana Dincă de la C.S.M. A arbitrat slab Anghel Dinicu secundat bine de C. Nedelcu ambii din București (**C. NEMȚEANU** — coresp principal.)

● PENICILINA IAȘI — UNIVERSITATEA TIMIȘOARA 3—0 (8, 12, 7). La 24 de ore după revenirea din turneul întreprins în U.R.S.S., ieșencele au susținut acest meci, pe care l-au cîștigat cu ușurință. Trebuie să menționăm că condițiile de joc au fost improprii, în sală domnind un frig ca... afară. În setul II, după cum se vede și din scor, lupta a fost strînsă, oaspetele conducînd la un moment dat cu 11—7 ! Dar gazdele au avut o revenire puternică, transînd setul și mai apoi meciul în favoarea lor. S-au remarcat Viorica Bincheci și Florentina Itu de la Penicilina și Rodica Popa de la Universitatea Timișoara. (D. DIACONESCU — coresp. principal).

CLASAMENT

1. Dinamo	11	10	1	31: 5	21
2. Penicilina	11	10	1	31: 6	21
3. Rapid	11	9	2	28: 6	20
4. Univ. Tim.	11	8	3	26:14	19
5. Farul	11	6	5	22:22	17
6. Medicina	11	6	5	19:20	17
7. I.E.F.S.	11	5	6	18:20	16
8. C.P.B.	11	4	7	16:25	15
9. C.S.M. Sibiu	11	3	8	16:25	14
10. Ceahlăul	11	3	8	17:27	14
11. Progresul	11	2	9	7:28	13
12. Voința M. Ciuc	11	0	11	0:33	11

Aceasta duminică, ultima din 1969, a fost mai săracă în volei. Doar trei orașe au beneficiat de favoarea găzduirii unor partide de „A" (toate feminine): București, Iași și P. Neamț. Exceptînd, într-o oarecare măsură, întîlnirea Penicilina — Universitatea minietapa a fost aprioric încoloră pînă și pentru iubitorii de statistică. Nimeni nu se aștepta — și pe bună dreptate — la surprize din partea oaspetelor, deși studentele timișorence — revelația campionatului — arătaseră pînă acum că nu trebuie niciodată subapreciate, iar Farul și C.S.M. erau totuși capabile să dea mult de furcă gazdelor lor. Bucureștenii care au ținut să fie prezenți în Giulești la ultimul meci al anului (și spre surprinderea noastră destul de numeroși față de ceea ce le promiteau C.P.B. și Farul) n-au putut constata nimic deosebit, în afară de inoportunitatea arbitrului secund C. Florescu, pe care numai Fortuna (prin cele două echipe) l-a salvat de vina contribuției la deformarea unui rezultat (vezi cronica). Au venit toți tifosii voleiului, poate spre a vedea încheindu-se un an deloc roz pentru acest sport bineînțeles nu cu gîndul de a-și umple sacul de la pomul.., nelăudat. Cu siguranță nu și-au făcut iluzii. Și poate nici în privința arbitrajului. Apropo, voiam și noi să mai spunem cîteva cuvinte (în privința nivelului campionatelor, a programării arbitrilor, etc., etc.), federației de specialitate acum, la încheierea turului... Dar nu, lăsăm pe altă dată... La mulți ani !

Așadar, și campionatul feminin a ajuns la jumătatea sa și la... vacanță, aducînd în frunte o echipă — Dinamo — care a manifestat mai multă seriozitate și dăruire, un progres evident în privința concepției de joc, ceea ce a făcut ca disputa cu cele două mari rivale, Penicilina și Rapid, să-i dea cîștig de cauză în întîlnirile directe. La rîndul lor, ieșencele par mai decise decît anul trecut să atace titlul — pînă acum apanajul formațiilor bucureștene — în timp ce Rapidul și-a terminat... cărbunii înainte de vacanță prezentîndu-se fără vlagă la ambele derbyuri. De remarcat ascensiunea Universității Timișoara, care se plasează deocamdată în rîndul cvartetului ce-și va disputa titlul în primăvară, la turneul final...

Poate că anul viitor va fi mai fericit pentru voleiul nostru. Să-l așteptăm cu speranțe și chiar cu încredere, mai ales că vine cu campionatele mondiale și cu posibilitatea reabilitării voleibaliștilor români...

Aurelian BREBEANU

ȘTAFETA DE BIATLON

(Urmare din pag. 1)

feta de biatlon. Tragerea cu arma a evidențiat în schimb un progres considerabil al tuturor concurenților. Majoritatea au lovit țintele cu numărul de cartușe acordate fără a fi necesare ture de penalizare. Îmbucurător, însă, este modul de organizare a tragerii în poligon și viteza de executare. În mod special s-au distins C. Carabela, Gh. Cimpoia, V. Fontana și D Soiu. Este posibil ca solicitarea mai redusă a cursei de fond să fi permis o relaxare sporită în poligon, ceea ce a influențat pozitiv rezultatele tragerii.

Deși l-am urmărit atent pe György Vilmoș atît la fond cît și la tragere, nu putem spune nimic sigur despre forma sa actuală. A fost parcă absent de pe pîrtie și, bineînțeles, din clasamentul celor mai buni.

Rezultate — ștafeta 4x7,5 km: 1. A.S.A. I Brașov 2h 19:39, (1. Mîrzea, D. Soiu, C. Carabela și Gh. Cimpoia), 2. Dinamo II Brașov 2h 24:18, 3. A.S.A. II Brașov 2h 25.07, 4. Dinamo I Brașov 2h 29.20 5. Steagul roșu Brașov 2h 45,26.

Concursul de la Vîrful cu Dor a fost amînat

Din cauza viscolului care a bîntuit în Bucegi, concursul de schi-probe alpine, programat ieri la Vîrful cu Dor, a fost amînat pentru o dată ce va fi stabilită ulterior.

EL. DUMITRESCU ȘI J. DIBAR, FINALIȘTE ÎN „CUPA 30 DECEMBRIE"

În continuarea întîlnirilor pentru „Cupa 30 Decembrie" la tenis de cîmp, ce se desfășoară în sala Steaua, s-au disputat cîteva meciuri demne de remarcat. La fete, cea mai atractivă întîlnire a fost furnizată de Nuți Cotuna, (Șc. sp. 2) și Mariana Simionescu (Dinamo) 5—6, 6—2, 6—4. Eleva Evei Stăncescu a prestat un joc bun, cu lovituri de stînga, în lungul liniei, foarte precise. Cotuna, cu un calm britanic, a temperat pe îndrăzneața și dezlănțuita Mariana Simionescu, care se dovedește din ce în ce mai bună și mai sigură pe loviturile de dreapta. A fost o întîlnire palpitantă, de bună calitate tehnică. Valeria Balaj (Steaua), în mare progres, a prestat un joc spectaculos și a învins pe Florica Butoi (Construcții); cu 6—4, 6—4. Menționăm, de asemenea, victoria categorică realizată de Eleonora Dumitrescu în întîlnirea cu Mariana Ciogolea, 6—1, 6—1.

La băieți, un rezultat surpriză a realizat Adrian Roșeanu (Steaua) care l-a învins pe Radu Bădin (Progresul) cu 6—5, 6—1. Roșeanu, cu un joc modern, cu lovituri de vole și dese incursiuni la fileu, și-a măcinat sistematic adversarul, dînd dovadă de multă gîndire și un real talent. Rezultate tehnice: senioare — A. Călina — M. Simionescu 6—5, 6—2; V. Balaj — F. Mihai 6—0, 6—4; F. Butoi — A. Florești eanu 6—4, 6—3; A. Cîrnaru — E. Tacaci 3—6, 6—4, 6—5; M. Ciogolea — V. Ruzici 6—2, 4—6, 6—0; El. Dumitrescu — I. Bădin 6—0, 6—2; I. Dibar — A. Călina 6—0, 6—1; M. Ciogolea — A. Cîrnaru 6—3, 6—4; semifinală: I. Dibar — V. Balaj 6—3, 6—4; El. Dumitrescu — M. Ciogolea 6—1, 6—1. Junioare: V. Ruzici — A. Florești eanu 6—4, 6—4; E. Tacaci — I. Bădin 6—2, 6—1; A. Călin — C. Bădin 6—2, 6—4; Seniori: M. Rusu — D. Mocanu 4—6, 6—0, 6—3; A. Navrotchi — M. Mirea 4—6, 6—5, 6—3; S. Mureșan — M. Cociuban 6—1, 6—0; C. Popovici — M. Rusu 6—4, 6—3; A. Navrotchi — Zoltan Nemeth 6—4, 6—5; St. Mureșan — C. Hărădău 6—3, 6—1. juniori: A. Leonte — C. Curcă 6—3, 6—4; F. Manea — R. Bello 6—5, 6—1; I. Liviu — C. Niculescu 6—1, 6—1; M. Robu — Vîrgolici 6—2, 2—6, 6—4; P. Almăjan — I. Rusen 6—4, 6—2.

Azi, începînd de la ora 8 se vor disputa finalele la băieți și fete seniori.

Sandi IONESCU

FAVORIȚII ÎNVINȘI

(Urmare din pag. 1)

REZULTATELE PRIMEI ZILE — **seniori, 500 m: 1. I. Roșca (Agronomia Cluj) 46,8**, 2. V. Ionescu (Dinamo Buc.) 48,0, 3. V. Sotirescu (Dinamo Buc.) 48,1, 4. Okoș (Dinamo Brașov) 48,5, 5. M. Bărbulescu (Dinamo Buc.) 48,8; **1500 m: 1. V. Sotirescu 2:31,1**, 2. A. Okoș 2:33,0, 3. I. Roșca 2:33.1, 4. H. Timiș (Din. Buc.) 2:34,5, 5. Al. Spitzer (Mureșul Tg. Mureș) 2:34,5; **senioare — 500 m: 1. Crista Tracher (Dinamo Brașov) 52,6**, 2. Maria Tașnadi (Dinamo Buc.) 54,6, 3. Ileana Antal (Dinamo Buc.) 56,9, 4. Ecaterina Bernat (Mureșul Tg. Mureș) 67,1, 5. Doina Platon (Agronomia Cluj) 72,3; **1000 m: 1. Crista Tracher 1:51,4**, 2. Maria Tașnadi 1:54,3, 3. Ileana Antal 2:01,6, 4. Ecaterina Bernat 2:18,7, 5. Doina Platon 2:38,5. **Cîștigătorii la celelate categorii — juniori I 500 m:** Gh. Varga (Agronomia Cluj) 48,1, **1500 m:** L. Căplescu 2:37,2. **Junioare I — 500 și 1000 m:** Rodica Nimereală (Dinamo Buc.) 60,7 și 2:05,8; **juniori II — 500 și 1000 m:** E. Imecs (Agronomia Cluj) 52,5 și 1:50,2; **junioare II** — 500 și 1000 m: Eva Fokt (Mureșul Tg. Mureș) 62,4 și 2:10,7; **copii I — 500 m (băieți):** I. Alexe (Învățămîntul Sibiu) 57,5, **500 m (fetițe):** Adriana Pleșa (Mureșul Tg. Mureș) 61,1; **copii II — 100 m (b):** N. Tarzeanschi (Buc.) 13,6; **100 m (f):** Carmen Dragoman (Sibiu) 14,4.

Întrecerile continuă luni.

S-a încheiat turul campionatului diviziei A

Voința Tg. Mureș (f) și Petrolul Ploiești (m) — campioane de toamnă

Simbătă și duminică s-a disputat cea de a XI-a etapă a campionatului diviziei A la popice, ultima din turul competiției în care se întrec 12 echipe feminine și tot atîtea masculine. În ambele campionate s-a dat o luptă interesantă pentru ocuparea primelor locuri în clasamente. Atît la femei, cît și la bărbați, această ultimă etapă a turului a fost aceea care a desemnat formațiile campioane de toamnă: **VOINȚA TG. MUREȘ la femei** și **PETROLUL PLOIEȘTI la bărbați.**

Iată desfășurarea partidelor din ultima etapă a turului:

FEMININ

Rapid București — Voința București 2431 — 2594 p d. Jucătoarele de la Voința, care formează la ora actuală una dintre cele mai valoroase echipe ale campionatului, au realizat în partida de la Giulești o performanță unică în felul ei, obținînd cel mai bun rezultat al actualului campionat. De fapt, la aceasta se mai pot adăuga și alte performanțe care întregesc palmaresul formației, ca de exemplu excelenta cifră obținută de Cornelia Moldoveanu — 487 p d — cel mai bun rezultat realizat în divizie, precum și media ridicată de 432,33 p d. De menționat că cel mai slab punctaj — de fapt, o cifră valoroasă pentru alte jucătoare — a fost de 405 p d (Maria Armeanu). Dar iată și numărul popicelor doborîte de celelalte concurente de la Voința în ordinea intrării pe pistă: **Constanța Marincea 415, Crista Szöcs 459** (cu zero bile în gol), **Cornelia Grecescu 411, Cornelia Moldoveanu 487** (cu una bilă în gol), **Elena Moldoveanu 417.** Trebuie să mai spunem că Voința a avut un număr redus de bile goale — numai 19. Rapid a suferit o înfrîngere onorabilă — media rezultatelor este de 405,11. Din nou cea mai bună jucătoare de la giulești ence a fost junioara **Vasilica Pințea cu 430 p d.** În urma ei s-au clasat Alexandrina Navon cu 427 și Elena Buzea cu 410 p d. **(T.R.).**

Hidromecanica Brașov — Laromet București 2510 — 2406 p d. Cu un rezultat de zile mari, Hidromecanica a întrecut formația campioană la un scor destul de concludent. Cinci jucătoare de la gazde au obținut punctaje de peste 400, și anume: **Orghidan — 429, Zavera — 419, Schmidt — 437 și Rotter — 431.** Performera reuniunii a fost însă bucureșteanca **Elena Trandafir** — notată pe foile de arbitraj cu 446 p d (zero bile în gol). De la Laromet s-a mai evidențiat și **Stela Andrei,** care a doborît 438 de „bețe". **(C. GRUIA-coresp. principal).**

U.T. Arad — Metrom Brașov 2339 — 2120 p d. Întîlnire cîștigată cu ușurință de arădence, care au avut în **Maria Nadaș** o jucătoare de mare precizie — 445 p d. De la oaspete o singură jucătoare s-a apropiat de valoarea gazdelor — **Livia Răstăman** cu 391 p d. **(GH. NICOLĂIȚĂ-coresp.).**

Gloria București — Voința Constanța 2273 — 2321 p d. Echipa constănțeană a cîștigat ușor, învingînd un adversar care a avut cinci jucătoare slabe, în frunte cu Florica Neguțoiu, componentă a lotului național, care a doborît doar 391 de popice. De la Voința s-au remarcat, în mod deosebit, **Ivan (423)** și **Antonovici (407).** De la Gloria, în nota ei obișnuită, adică bine, **Marcu — 432 p d. O. GUȚU-coresp.**

Voința Tg. Mureș — Petrolul Ploiești 2554—2256 p d. Diferența mare cu care au cîștigat mureșencele se datorește, în primul rînd, faptului că toate concurentele au trecut de granița celor 400 p d. Cele mai precise jucătoare: **Margareta Szemanyi 473** și **Ecaterina Damo 437** de la Voința și **Florica Negoiță 411** de la Petrolul. **(I. PĂUȘ-coresp. principal).**

MASCULIN

Constructorul București — Flacăra Cimpina 5292—5213 p d. Flacăra, echipă aflată în fruntea clasamentului, a trebuit să încline steagul în fața ultimei clasate, Constructorul, care în această partidă a jucat cu o voință extraordinară și a cîștigat pe merit. Performerul echipei învingătoare a fost veteranul **C. Rudău,** care, la cei 48 de ani ai săi, s-a comportat ca un sportiv tînăr, terminînd cele 80 de minute, cît durează lansarea celor 200 de bile, cu o prospețime ce îi dezminte vîrsta și care, în plus, a realizat și cel mai bun punctaj al echipei — 922 p d, cu numai 2 bile în gol. De la cîmpineni, excelent s-a comportat jucătorul nr. 1 al țării, multiplul campion **Petre Purje,** care a realizat o cifră foarte valoroasă — 959 (cu o bilă în gol). Ne-a mai plăcut și evoluția celuilalt veteran al întîlnirii, **N. Blănaru,** care după Purje a doborît cele mai multe popice din echipa Flacăra — 886. **(R.T.).**

Voința București — C.F.R. Timișoara 5126 — 4830 p d. Ceferiștii, cu vechi state de servici în competițiile republicane, au fost învinși la scor de către jucătorii Voinței, recent promovați în divizie. Cele mai semnificative rezultate: **Marinescu — 906, Voicu — 871, Coteanu 870,** de la Voința, respectiv **Wendel — 838, Lupa — 818** și **Rabl — 816. (P. AUREL-coresp.).**

Voința Tg. Mureș — Rapid București 5284—5056 p d.

Olimpia Reșița — Petrolul Ploiești 5059—5098 p d. O victorie meritată a ploieștenilor, care pînă la schimbul cinci au condus cu 128 de „bețe". Ultima pereche: **Micoroiu (Ol.) — Vinătoru (P) 916—827 p d.** În afară de Micoroiu s-au mai evidențiat **Kridor 842** de la reșițeni și **Dumitru 912** de la ploieșteni. **(D. PLĂVIȚU-coresp.).**

C.S.M. Reșița — Rafinăria Teleajen 5210—4932 p d.

Gaz metan Mediaș — Voința Cluj 5161—4832 p.d.

DOAR TREI ECHIPAJE

(Urmare din pag. 1)

tărît întreruperea antrenamentului.

Organizatorii au luat pe loc măsurile necesare pentru reparerea virajului. Din păcate, însă, temperatura ridicată (la ora prînzului termometrele indicau plus 1 grad) creează incertitudini asupra posibilității de efectuare a antrenamentelor programate sîmbătă noapte. Totuși, se speră și se va încerca tot posibilul, chiar dacă aceste antrenamente vor trebui să se dispute spre dimineață, cînd temperatura este mai scăzută

În rest, trebuie să spun că pîrtia este bine amenajată, deși, pentru a face față necesității, organizatorii au trebuit să care zăpadă de la distanță mare de pîrtie. În aceste condiții, nici miile de turiști aflați în stațiune nu sînt prea bucuroși, ei neputînd beneficia din plin de zilele de vacanță.

PROFILURI DE CAMPIONI

Răspunzînd mai multor scrisori sosite la redacție după finalele de gimnastică de la Timișoara, care ne solicitau amănunte în legătură cu biografia sportivă a noilor campioni absoluți ai țării, facem loc astăzi în ziar unor scurte biografii ale laureaților pe 1969 ai campionatelor naționale.

ELENA CEAMPELEA

S-a născut la 3 februarie 1947, la Ploiești. Gimnastica de performanță a început-o la clubul Petrolul, în 1961, cu prof. Elena Sima, căreia îi fusese recomandată de profesorul Ștefan Filip, de la Școala generală nr. 8. În numai doi ani, Elena Ceampelea acumulează un bogat bagaj de cunoștințe și mișcări de bază ale gimnasticii, ceea ce face ca în 1963 să fie selecționată în lotul național. Sub supravegherea antrenorilor Maria Simionescu, Caius Jianu și Nicolae Covaci ea urcă, an de an, noi trepte ale măiestriei, cîștigă în 1966 și 1967 titlul de campioană absolută a țării și obține alte victorii în concursuri internaționale. De asemenea, demne de remarcat mai sînt locurile V la bîrnă și sol la Campionatele europene de la Sofia (1965) și locul VI la sol la campionatele europene de la Amsterdam (1967).

În 1969, Elena Ceampelea, în continuare legitimată la Petrolul, adaugă acestui frumos bilanț un nou succes meritoriu: titlul de campioană absolută a țării, cîștigat la Timișoara, în una din cele mai disputate finale de campionat din ultimii ani.

PETRE MIHAIUC

S-a născut la 5 iulie 1948, în București. Vădind aptitudini pentru gimnastică, se înscrie la Liceul nr. 35 din Capitală, unde lucrează aproape patru ani (din 1959) cu prof. Nicolae Vieru. În continuare, alți patru ani, pregătirea sa este supravegheată de prof. Ștefan Hărgălaș, iar în prezent la clubul Steaua îl are ca antrenor pe Costache Gheorghiu. Debutul în echipa națională — în 1966, an în care cîștigă două titluri de campion al țării pe aparate: la sol și sărituri. Se afirmă pe plan internațional la concursul de juniori desfășurat în 1966 la Erfurt (R. D. Germană), unde obține locul I la sol. Printre învinșii săi de atunci s-a numărat și, renumitul azi, Mihail Voronin. Anul 1969 i-a adus un buchet de titluri, Mihaiuc cucerind atît primul loc la individual compus, cît și cinci titluri în concursul pe aparate.

ECHIPA FEMININĂ A C.S.Șc. BUCUREȘTI A EVOLUAT LA BUDAPESTA

O selecționată feminină de gimnastică a Clubului sportiv școlar din București a evoluat la Budapesta, în compania echipei Clubului sportiv Petöffi. O comportare remarcabilă a avut junioara bucureș teancă Paula Ioan, care confirmă astfel rezultatele bune obținute în acest final de sezon în concursurile interne și internaționale. Ea s-a clasat **pe primul loc la individual compus,** la bîrnă și sol și pe locul secund la paralele. Iată rezultatele: **pe aparate: sărituri** — Karolin Perlaki (Petöffi) 9,65 p; **paralele** — Maria Kutasz (Petöffi) 9,45 p; **bîrnă** — Paula Ioan (C.S.Șc.) 9,15 p: **sol** — Paula Ioan 9,70 p; **individual compus** — Paula Ioan 37,70 p; Maria Kutasz 37,15 p; Carolina Marin (C.S.Șc.) 36,60 p.

GIMNASTELE FRUNTAȘE, ÎN PREGĂTIRE LA POIANA BRAȘOV

Gimnastele noastre fruntașe se vor afla, timp de două săptămîni, într-o tabără de pregătire la Poiana Brașov. Antrenorii lotului național, prof. Nicolae Covaci și prof. Emilia Liță, vor încerca să folosească această perioadă de vacanță și concediu (5—18 ianuarie) atît pentru odihnă activă cît și pentru antrenamente de pregătire fizică. Și-au anunțat prezența în tabăra de la Poiana: Elena Ceampelea, campioana țării, Olga Ștefan, Alina Goreac, Rodica Apăteanu, Lucia Chiriță, Claudia Pandelescu, Elisabeta Badea.

În ultima etapă a diviziei A,

Universitatea Cluj a dispus la scor de Steaua!

Ultima etapă a campionatului național de baschet masculin a marcat o surpriză de proporții: fruntașa clasamentului, Steaua, a fost învinsă la Cluj de formația studenților din localitate, Universitatea, la o diferență de 15 puncte. Trebuie să precizăm că surpriza o constituie nu victoria în sine a clujenilor, ci proporția scorului. Dar, iată amănunte de la acest meci, ca și de la celelalte disputate în această a XI-a etapă.

UNIVERSITATEA CLUJ — STEAUA 76—61 (36—24). Așteptat cu mare interes, derby-ul etapei s-a soldat cu victoria fără drept de apel a gazdelor, care au evoluat excelent. Clujenii au avut în Rühring un excelent coordonator. El a temperat acțiunile echipei sale în momentele cheie și a creat foarte bune situații lui Demian, Vizi și Simon. În plus, studenții au dominat net zona celor două panouri, în special prin Demian, care l-a depășit net pe adversarul său direct, Tarău. Steaua, cu pivotul — Tarău — anihilat și cu alți doi jucători — Czmor și Gheorghe — avînd o comportare stearsă, nu a contat decît pe Nosievici, foarte eficace. Cele mai multe puncte: Demian 22, Rühring 19, Simon 13, Vizi 10 pentru Universitatea respectiv Nosievici 30, Gheorghe 11, Czmor și Tarău cîte 6. Au arbitrat mulțumitor A. Balas și G. Mahler. **(V. MOREA și R. MIRCEA — coresp.).**

POLITEHNICA BUCUREȘTI — COMERȚUL Tg. MUREȘ 76—65 (41—29). Cu o formație modestă, antrenorul mureșan A. Borbely nu a putut face față echipei bucureștene, care a zburdat tot timpul. Studenții, utilizînd permanent doi și chiar trei jucători înalți (Popa, Georgescu și Troacă), au controlat panourile, au recuperat și au înscris. Mureșenii au avut, ca de obicei, în Țedula cel mai bun jucător. Remarcabilă nota de sportivitate a partidei. Au arbitrat bine V. Bordeianu și V. Chioreanu **(D. DIACONESCU — coresp.).**

RAPID — POLITEHNICA GALAȚI 87—67 (49—26). Întrecerea a fost tot timpul la discreția bucureștenilor care, avînd în trio-ul Cr. Popescu, (18 p), Predulea (16 p), Radu Popovici (10 p) cei mai eficace jucători, au dominat din primele minute. Studenții gălățeni, cu toate că au beneficiat de randamentul superior al lui Moraru (24 p) și Martinescu (20 p), nu au putut evita înfrîngerea la scor. Au arbitrat bine V. Kadar și C. Negulescu **(FL. SANDU — coresp.).**

I.C.H.F. — VOINȚA BUCUREȘTI 74—57 (33—22). A fost un meci extrem de dîrz, în care I.C.H.F.-ul, avînd din nou în maestrul sportului Emil Niculescu un coordonator inteligent și în Cîmpeanu (17 p) un bun marcator, s-a impus pe merit. De la Voința, cea mai bună comportare au avut-o Sterian (16 p) și Scorțescu (13 p). Au condus corect arbitrii A. Berger și Gh. Ionescu. Un amănunt neplăcut: din cauza neglijentei scorerului și a oficialului care manipula tabela de scor, la un moment dat, exista o vădită neconcordanță între situația reală și cea indicată de foaie și de tabelă. A fost necesară intervenția arbitrilor pentru a se restabili adevărul. **(A. PĂPĂDIE — coresp.)**

Celelalte două întîlniri ale acestei etape s-au disputat săptămîna trecută: Dinamo — I.E.F.S. 88—73 și Politehnica Brașov — Universitatea Timișoara 64—90.

La jumătatea campionatului diviziei A

PUBLICUL DIN ORADEA — LIDER ÎN ÎNTRECEREA DOTATĂ CU „TROFEUL PETSCHOWSCHI"

Desfășurării primei părți a campionatului diviziei A de fotbal i-au fost, pînă acum, consacrate, în ziarul nostru, mai multe comentarii, în care temele principale le-au constituit îndeosebi pregătirea și evoluția echipelor și a jucătorilor, aspectele pozitive și negative din munca antrenorilor, calitatea arbitrajelor prestate etc. Astăzi, încheiem de fapt acest ciclu de materiale retrospective printr-o analiză a comportării publicului sportiv din orașele cu echipe în prima divizie.

Se recunoaște, în genere, nemaifiind cazul să demonstrăm, că spectatorii din tribună exercită o influență destul de puternică asupra disputei fotbalistice de pe teren, putînd contribui decisiv fie la menținerea ei în limitele sportivității fie la denaturarea sensului acesteia, la incitarea spre comiterea de acte reprobabile. Tocmai în ideea de a întări rolul pozitiv al publicului la meciurile de fotbal, a-l stimula în direcția păstrării unei atitudini corecte și civilizate, a-l determina să elimine din rîndurile sale elementele turbulente și huliganice, ziarul nostru a inițiat cu un an în urmă o întrecere cu caracter special destinată spectatorilor din orașele gazdă ale echipelor divizionare A — „Trofeul Petschowschi".

Prima ediție a acestei inedite competiții s-a desfășurat de-a lungul celor 15 etape ale returului campionatului trecut și a dat ca învingător — după cum se știe — publicul din Craiova. Prin marea și dovedita lor pasiune pentru fotbal prin lăudabila lor comportare din partidele campionatului anterior, înfocații suporteri ai echipei Universitatea Craiova s-au înscris astfel primii — și deplin meritat — pe lista cîștigătorilor „Trofeului Petschowschi", aducînd în orașul lor frumoasa cupă challenge oferită de ziarul „Sportul".

Cea de-a doua ediție a „Trofeului Petschowschi" are o durată mai lungă de desfășurare, înglobînd atît meciurile din turul campionatului actual cît și pe cele din retur, care vor avea loc pînă tîrziu în primăvara și chiar vara anului 1970.

După disputarea celor 15 etape ale primei jumătăți de campionat clasamentul în întrecerea deschisă publicului sportiv arată astfel :

1. Oradea	9,14
2. Petroșani	8,71
3. București	8,68
4. Brașov	8,62
5. Ploiești	8,50
6. Pitești	8,42
7. Arad	8,37
8. Craiova	8,14
9—10. Bacău	8,00
9—10. Constanța	8,00
11. Iași	7,85
12. Tg. Mureș	7,71
13. Cluj	7,57

Menționăm că aceste cifre reprezintă media notelor acordate publicului de cronicarii noștri la meciurile de campionat susținute pe teren propriu de către echipele din orașele respective. În cazul orașelor cu două sau mai multe echipe (Cluj, București), s-a făcut o medie generală a publicului, fiind imposibilă o departajare pentru fiecare grupă de suporteri. De asemenea, facem precizarea (întrucît s-au creat unele discuții pe marginea incidentelor petrecute la meciul Universitatea Craiova — Dinamo Bacău) că notele acordate publicului se scad corespunzător atunci cînd, deși majoritatea sau marea majoritate a spectatorilor se comportă sportiv, unele elemente — în grup sau izolat — se dedau la manifestări ce contravin regulilor fair-play-ului. Procedăm astfel deoarece nu putem și nici n-ar fi corect să dăm o anumită notă unei părți din public (chiar dacă ea este net majoritară) și o alta spectatorilor turbulenți (chiar dacă cifra acestora se apropie de limita minimă). În fond, marea masă a spectatorilor cinstiți și obiectivi trebuie să se simtă răspunzătoare de tot ceea ce se întîmplă în tribune, trebuie să împiedice comiterea de acte nesportive și să acționeze asupra celor puțini dintre ei care ar încerca să se comporte ca pe maidan.

Clasamentul în întrecerea pentru „Trofeul Petschowschi" are, așadar, la mijlocul campionatului, ca lider — destul de autoritar — publicul din Oradea. Prezența sa în fruntea ierarhiei actuale ne apare oarecum surprinzătoare dacă avem în vedere manifestările ce i-au fost proprii la unele meciuri din campionatul trecut și care au determinat chiar suspendarea pe o etapă a terenului de joc din Oradea. Se pare, însă, că din cele întîmplate în primăvară s-au tras învățămintele necesare. Dovadă că, deși echipa favorită — Crișul — n-a prea avut o evoluție strălucită în acest tur de campionat, pierzînd chiar unele din meciurile susținute pe teren propriu, publicul sportiv din localitate a fost caracterizat de o atitudine corectă, nepătimașă, notele acordate de cronicarii noștri nefiind niciodată mai mici de 8. Deosebit de remarcabil ni se pare faptul că publicul orădean a fost creditat cu nota maximă — 10 — chiar la două dintre înfrîngerile suferite de Crișul pe propriul teren: cu Universitatea Craiova (1—2) și cu Dinamo Bacău (0—4).

Ca o surpriză plăcută poate fi apreciată și prezența pe locul secund a publicului din Petroșani, în ton destul de apropiat cu comportarea frumoasă în campionat a elevilor lui Ozon.

Imaginara medalie de bronz ar reveni spectatorilor bucureșteni, cunoscuți și apreciați în general pentru obiectivitatea lor, pentru căldura cu care primesc și susțin echipele din provincie, dar care, ca și în campionatul trecut, sînt din nou handicapați de o notă minimă — 3 — primită pentru incidentele create de cîțiva huligani la meciul Steaua — „U" Cluj.

Notabilă prezența pe locurile 4, 5 și 6 a publicului din Brașov, Ploiești și Pitești, care în anii trecuți a cam dat de furcă comisiei de disciplină a federației.

În schimb, deținătorii „Trofeului Petschowschi", spectatorii din Craiova și împrejurimi, ocupă deocamdată un loc destul de modest, ca urmare îndeosebi a „isprăvilor" unora dintre ei la jocul cu Dinamo Bacău dar — în mai mică măsură — și a acelor buclucașe baloane cu hidrogen, care n-au ce căuta pe stadioanele de fotbal.

Foarte neplăcut surprinde poziția codașă a publicului clujean, altădată remarcat pentru sportivitatea sa, dar care în acest tur de campionat a avut în cîteva rînduri (îndeosebi la meciurile „U" — Rapid și C.F.R. — Steaua) atitudini ce nu-l onorează.

Dar, nu ne aflăm decît la jumătatea întrecerii. Cele 15 etape ale returului pot aduce multe schimbări, care vor influența — desigur — și acest clasament. În ceea ce ne privește, dorim ca aceste schimbări să fie numai în bine, ca notele acordate să devină cît mai mari iar departajarea în fruntea clasamentului să fie cît mai dificil de realizat.

Constantin FIRĂNESCU

MĂSURI DISCIPLINARE LA CEAHLĂUL P. NEAMȚ

Cu ocazia analizei făcute la Ceahlăul P. Neamț, echipă ce activează în campionatul diviziei B — seria I, au fost adoptate o serie de măsuri disciplinare. Astfel, au fost scoși din lot, pentru lipsă de interes în pregătire și abateri de la viața sportivă, următorii jucători: Mangalagiu, Diaconu, Seceleanu, Enache și Stănculescu. O altă măsură luată constă în încredințarea conducerii tehnice antrenorului Virgil Rizea, care va relua antrenamentele în ziua de 7 ianuarie 1970.

C. NEMȚEANU coresp

La Universitatea Craiova se anunță un încărcat program de pregătire

La 9 ianuarie 1970, jucătorii echipei Universitatea Craiova vor încheia cele 24 de zile de vacanță și — cu forțe proaspete — vor începe dura, dar foarte importanta, perioadă a pregătirii pentru returul campionatului. După vizita medicală (12. I), craiovenii vor pleca la Sinaia, unde vor rămîne 16 zile. Ei vor reveni apoi la Craiova unde vor susține zece jocuri de verificare. Printre parteneri se vor număra echipele Steaua, F.C. Argeș, Chimia Rm. Vîlcea, Metalul Tr. Severin, Sportul studențesc și altele. Este de asemenea, posibil ca, între 19 și 26 februarie, Universitatea să efectueze un scurt turneu în Iugoslavia.

De la această pregătire (sau, în orice caz, de la cea mai mare parte a ei) vor lipsi jucătorii Neagu (care are o fractură, descoperită abia după trei săptămîni !) și Ivan (accidentat la tendonul lui Achile).

LOTO-PRONOSPORT

AȘA ARATĂ O VARIANTĂ CU 13 REZULTATE EXACTE LA CONCURSUL PRONOSPORT NR. 52, ETAPA DIN 28 DECEMBRIE 1969.

I. Bari — Lazio	0—0	x
II. Brescia — Fiorentina	1—2	2
III. Cagliari — Milan	1—1	x
IV. Inter. — Verona	0—0	x
V. Palermo — Napoli	0—0	x
VI. Roma — Juventus	0—3	2
VII. Sampdoria — Bologna	0—0	x
VIII. Torino — Lanerossi	1—0	1
IX. Catania — Varese	0—0	x
X. Mantova — Foggia	1—0	1
XI. Modena — Genoa	0—0	x
XII. Perugia — Catanzaro	0—0	x
XIII. Pisa — Atalanta	0—1	2

Fond de premii : 262 933 lei.

Plata premiilor pentru acest concurs se va face astfel :

În Capitală cu începere de la 5 ianuarie 1970 pînă la 10 februarie 1970 inclusiv.

În țară de la 8 ianuarie 1970 pînă la 10 februarie 1970 inclusiv.

fotbal

CONSTELAȚIA MEXICANĂ

15. MEXIC: Amfitrion... dar nu numai atît

● Deceniul prefacerilor ● În fruntea palmaresului: o victorie asupra Cehoslovaciei ● Adepții lui 4—2—4 ● Speranțele sînt întemeiate pe o tradiție a C. M.

Sînt aproape trei decenii de cînd Mexicul joacă rolul de mare putere a fotbalului din America de Nord și cea Centrală, zonă cuprinsă în organizația regională CONCACAF (Confederacion Nortecentroamericano y del Caribe de Futbol), care are sediul în Guatemala, dar un președinte mexican : Joaquin Soria Terrazas.

Desigur, fotbalul din America de deasupra Ecuatorului nu are valoarea celui din emisfera sudică a acestui continent dar, oricum, Mexicul și-a creat — cu o puternică infuzie de vedete spaniole, survenită în 1936 și anii următori — o bază solidă.

În federația de specialitate din țara aztecilor sînt afiliate, în prezent, 52 de cluburi profesioniste cu aproximativ 900 de jucători și un mare număr de cluburi amatoare înglobînd 400 000 de jucători.

Prima prezență a Mexicului într-o competiție de amploare s-a produs în 1928, cu ocazia turneului olimpic de la Amsterdam. O înfrîngere netă (1—7) cu reprezentativa Spaniei, căreia i-au urmat altele, destul de severe, în campionatul mondial din 1930, au pus în fața diriguitorilor fotbalului mexican problema unei atente reorganizări ce s-a întins de-a lungul unui deceniu.

Fotbaliștii mexicani reapar în C.M. din 1950, cînd cedează la scor campionilor

„Vioara întîi" a atacului mexican — Enrique Borja — înscriind un gol portarului echipei Estudiantes La Plata

lumii și Iugoslaviei (cu Bobek, Mitici, Ceaikovski ș.a.), dar lasă o impresie bună în fața Elveției, impresie pe care o vor confirma în următoarea ediție a C.M., cînd ei au pierdut la limită în fața Franței (cu excepționalele aripi Kopa și Vincent).

A trebuit să vină C.M. din 1962 pentru ca mexicanii să realizeze marea surpriză din cariera lor : o victorie cu 3—1 asupra Cehoslovaciei, o puternică formație ce avea să-și dispute finala competiției cu Brazilia.

În ediția engleză a C.M., fotbaliștii înaltelor podișuri mexicane au avut o comportare generală mai bună : din trei jocuri au pierdut doar unul (0—2 cu Anglia), și au terminat două la egalitate, (1—1 cu Franța și 0—0 cu Uruguay). Era dovada unui nou pas spre maturizare, spre un nivel internațional stabil.

Spre deosebire de brazilieni, de exemplu, mexicanii practică un fotbal fără prea multe artificii, dar echilibrat, cu un pregnant simț al măsurii. S-ar putea spune că au un stil funcțional în care eficacitatea constituie un obiectiv ce primează asupra spectaculozității.

Tactic, ei au adoptat formula 4—2—4, dar adeseori unul dintre atacanți joacă retras, așa încît pe teren acționează 4 apărători, 3 mijlocași și 3 atacanți.

Aflîndu-se „acasă" în viitorul turneu final al C.M., mexicanii speră să confirme tradiția campionatelor, tradiție potrivit căreia gazdele au un acces mai lesnicios la locurile de frunte. Dacă Uruguayul a fost campion, Suedia finalistă iar Chile a terminat pe locul III, de ce n-ar aspira și Mexicul la unul din aceste locuri? Iată, de ce, fotbalul mexican vrea să fie, în fața publicului său, ceva mai mult decît un bun amfitrion.

Lotul mexican (în paranteză numele clubului și vîrsta jucătorului) : *portari :* Ignacio Calderon (Guadalajara — 27), Francisco Castrejon (Universidad — 24) ; *apărători :* Juan Alejandrez (Cruz Azul — 26), Javier Sanchez Galindo (Cruz Azul — 23), Jose Luis Gonzales (Universidad — 28), Jose Ventoura (Toluca — 27), Mario Perez (Nexaca — 24), Gabriel Nunez (America — 28); *mijlocași :* Isidoro Diaz (Leon — 32), Gustavo Pena (Cruz Azul — 29), Hector Pulido (Cruz Azul — 27), Antonio Munguia (Cruz Azul — 28) ; *atacanți :* Ernesto Cisneros (Atlante — 29), Albino Morales (Toluca — 28), Javier Gonzalo (America — 29), Vincente Perede (Toluca — 29), Aaron Padilla (Universidad — 28), Enrique Borja (Universidad — 25).

PALMARESUL MEXICULUI ÎN C.M. DE FOTBAL

Prezentă la 6 din cele 8 ediții ale C.M. desfășurate pînă acum, reprezentativa Mexicului a obținut următoarele rezultate:

C. M. 1930 (URUGUAY)
Franța — Mexic 4—1 ; Chile—Mexic 3—0 ; Argentina—Mexic 6—3.

C. M. 1950 (BRAZILIA)
Brazilia—Mexic 4—0; Iugoslavia—Mexic 4—1; Elveția—Mexic 2—1.

C. M. 1954 (ELVEȚIA)
Brazilia—Mexic 5—0 ; Franța—Mexic 3—2.

C. M. 1958 (SUEDIA)
Suedia—Mexic 3—0; Țara Galilor—Mexic 1—1 ; Ungaria—Mexic 4—0.

C. M. 1962 (CHILE)
Brazilia—Mexic 2—0 ; Spania—Mexic 1—0 ; Mexic—Cehoslovacia 3—1.

C. M. 1966 (ANGLIA)
Franța—Mexic 1—1; Anglia—Mexic 2—0 ; Uruguay —Mexic 0—0.

DIVIZIA C — O COMPETIȚIE UTILĂ, DAR CU MULTE MINUSURI

Cea de a treia „clasă" a fotbalului nostru, divizia C, în cadrul căreia activează opt serii, și-a încheiat și ea prima parte a întrecerii. În rîndurile iubitorilor sportului cu balonul rotund disputa celor 127 de formații (din seria I s-a retras, după patru etape, Foresta Ciurea) a stîrnit săptămînă de săptămînă un interes crescînd, meciurile fiind urmărite, în majoritatea localităților, de un numeros public. Se poate spune, deci, că **această competiție, care angrenează într-o activitate de „regularitate" peste 2 000 de fotbaliști din întreaga țară este într-adevăr populară. În plus, ea constituie o sursă de depistare a elementelor talentate, cu posibilități de progres, care să reîmprospăteze forțele echipelor de divizia B și în unele cazuri** (ce-i drept, încă rare) **ale celor din A.** Iată de ce este interesant, credem, ca la jumătatea drumului să trecem în revistă principalele aspecte ale acestui campionat cu caracter de masă.

ECHIPE CARE BAT CU INSISTENȚĂ LA PORȚILE „B"-ULUI

Dacă parcurgem, în paralel, clasamentele de azi și cele din vară, de la sfîrșitul campionatului trecut, vom observa cu ușurință o caracteristică valabilă pentru aproape toate seriile. Majoritatea protagoniștelor ediției trecute se află și acum pe locuri fruntașe, unele dintre ele remarcîndu-se printr-un joc de calitate, prin efective omogene, cu o serie de elemente de perspectivă.

În general, **se poate spune că NICI UNA DINTRE FRUNTAȘELE CELOR OPT SERII N-A AJUNS PE PRIMELE LOCURI ALE CLASAMENTULUI DATORITĂ UNOR REZULTATE SURPRIZĂ SAU ȘANSEI, ci că ele merită cu prisosință pozițiile pe care le ocupă.**

Este vorba despre **Nicolina Iași** (seria I), **Metalul Plopeni** (II), **I.M.U. Medgidia** (III), **Autobuzul și T.U.G. din București, Carpați Sinaia** (IV), **U.M. Timișoara** (V), **Minaur Zlatna, Arieșul Turda** (VI), **Gloria Bistrița, Someșul Satu Mare, Victoria Carei** (VII), **Tractorul Brașov și Chimia Făgăraș** (VIII). Pe de altă parte, față de campionatul trecut, și-au îmbunătățit mult jocul (deci și situația în clasamente) o serie de formații cuprinzînd pe **Celuloza Călărași,** care a terminat campionatul trecut pe locul 11 și acum se află pe locul secund, la egalitate de puncte cu liderul, **Textila Botoșani** (acum locul 3 ; în campionatul trecut — 6), **Unirea Mînăstirea** (3—9), **Arieșul Turda** (2—7), **Minerul Ghelar** (3—10), **Someșul Satu Mare** (2—7), **Colorom Codlea** (3—10) și altele.

Firește, aceste formații au muncit mult pentru a urca de pe locuri medii în fruntea seriilor. Printre formațiile care acum, la sfîrșitul turului, ocupă primele locuri se numără și două dintre cele care au retrogradat din „B", ca de pildă, C.F.R. Pașcani (locul 2 în seria I) și Electronica Obor (locul 3 în seria a II-a).

CE SE ÎNTÎMPLĂ CU NOILE PROMOVATE ?

Dintre cele 16 echipe care au făcut „saltul" din campionatele județene în divizia C, nici una n-a reușit să țină pasul cu fruntașele seriilor. Dimpotrivă, majoritatea se află în subsolul clasamentelor. Dintre debutante, pe la mijlocul clasamentelor se mențin Dermata Cluj (locul 7 în seria a VII-a), Minerul Comănești (8 în seria I), C.F.R. Caransebeș (8 în seria a V-a), Laromet București (9 în seria a III-a), Independența Sibiu (8—9 în seria a VI-a) și Chimistul Baia Mare (locul 9 în seria a VII-a).

Toate celelalte formații ocupă poziții codașe, de la locul 12 în jos (Constructorul Piatra Neamț — locul 12 în seria I, Dunărea Brăila 14—II, Locomotiva Adjud 15—II, I.C.A.B. Arcuda 16—III, Petrolul Tîrgoviște 14—IV, Dacia Pitești 15—IV, Unirea Orșova 15—V, Minerul Teliuc 12—VI, Foresta Năsăud 12—VII și Viitorul Gheorghieni 13—VIII). **Insuccesul acestor echipe se explică, în primul rînd, prin faptul că folosesc o serie de jucători tineri, cu un bagaj redus de cunoștințe tehnice și tactice.** Cît privește „veteranii", ei sînt de obicei deficitari la capitolul pregătire fizică, fapt care, la rîndu-i, explică randamentul scăzut din reprizele secunde. **Principalele cauze ale acestei situații „tradiționale" în categoria C :** LIPSA DE CONȘTIINCIOZITATE ÎN PREGĂTIRE, DESCONSIDERAREA VIEȚII SPORTIVE, LIPSA DE PASIUNE SAU MĂCAR INTERES.

DISCIPLINA PE TERENURI — UN CAPITOL NEVRALGIC

Față de perioada corespunzătoare a campionatului trecut, acum lista jucătorilor sancționați și a terenurilor suspendate este mai voluminoasă. Au fost mai multe abateri ca în turul campionatului trecut ? Nu, dar **comisia de disciplină a federației și-a sporit exigența,** SANCȚIONÎND CU SEVERITATE ȘI PROMPTITUDINE ORICE ÎNCĂLCARE A REGULAMENTULUI, A ETICII SPORTIVE. Astfel se explică suspendarea a 395 de jucători, care au cumulat în total 593 de etape, suspendarea terenurilor de joc a nu mai puțin de 15 echipe, dintre care pe primul loc se situează Minerul Baia de Arieș (6 etape), I.C.A.B. Arcuda (4 etape), Furnirul Deta, Medicina Tg. Mureș și Someșul Satu Mare (cîte 2 etape). Cei mai mulți jucători certați cu sportivitatea îi găsim în seriile III (58, avînd 88 de etape de suspendări), IV (57—91), V (55—75) și VI (53—85). Iar dintre echipele „fruntașe" la materia indisciplină citățm : Fulgerul Dorohoi (10 jucători cu 14 etape), Dunărea Brăila (9—17), Torpedo Zărnești (6—17), Furnirul Deta (7—11), Bradul Vișeu (6—13), Unirea Orșova (7—11), Soda Ocna Mureș (4—18) etc. Formațiile aflate la polul opus, care n-au avut jucători eliminați de pe teren în tur sînt Unirea Dej, Letea Bacău, Victoria Călan, Celuloza Călărași, Minaur Zlatna și altele.

★

Se impune ca în perioada de pînă la reluarea campionatului secțiile de fotbal, antrenorii echipelor, să analizeze în spirit critic desfășurarea primei părți a campionatului, să ia măsuri de îmbunătățire a jocului, a disciplinei în rîndurile jucătorilor. În perioada de pregătire în timpul iernii să se respecte cu strictețe indicațiile tehnice ale federației punîndu-se accentul pe o muncă de calitate.

T. RABȘAN
N. MARDAN

ÎNMÎNAREA „TROFEULUI FOTBAL '69"

Tradiționala anchetă a revistei „Fotbal" pentru desemnarea celui mai bun jucător al anului se apropie de final. Ca și în anii trecuți, ea a cunoscut un deosebit succes de participare. Peste 10 000 de cititori ai revistei, 61 de ziariști și antrenori ai echipelor de divizia A și-au făcut cunoscute opiniile lor în cadrul acestei largi și competente consultări.

Trierea și înregistrarea răspunsurilor fiind de-acum încheiate, astăzi vor deveni publice rezultatele anchetei care — după cum ne-au informat colegii noștri de la revista „Fotbal" — are drept cîștigător pe apreciatul înaintaș al echipei Dinamo — Dumitrache.

În cursul după-amiezii de azi, la ora 18, în cadrul unei festivități ce va avea loc la București, în sala din str. Doamnei nr. 2, se va înmîna „Trofeul Fotbal '69", ca și celelalte cupe de cristal, precum și premiile oferite de A. S. Loto-Pronosport laureaților anchetei.

N. Dumitrescu revine la „cîrma" echipei U.T.A.

În ziua de 5 ianuarie arădenii se vor reuni la club în vederea începerii pregătirilor, sub conducerea antrenorilor N. Dumitrescu (revenit de la tratament) și Reinhardt. Va fi prezent și Lereter, care se va reîntoarce de la Herculane, unde — la sugestia medicilor — a făcut un tratament de combatere a lombosciaticii.

Întreaga pregătire — eșalonată pe 63 de zile și foarte minuțios organizată — se va desfășura numai la Arad, la baza proprie și pe terenurile anexe ale acesteia. În prima perioadă (5—11 ianuarie), textiliștii vor efectua o pregătire fizică generală iar în partea a doua (12—31 ianuarie) se va face o pregătire specifică, cu accent pe individualizarea antrenamentelor.

Cea de a treia și ultima parte a pregătirii (1 februarie — 7 martie), va consta din antrenamente de creștere a efortului pînă aproape de cota maximă, și dintr-o serie de jocuri amicale de pregătire. Dintre parteneri reținem echipele Petrolul Ploiești, C.F.R. Arad, Crișul Oradea, Ripensia Timișoara.

TRAGERILE LOTO ȘI PRONOEXPRES 1970

PUTEȚI CÎȘTIGA: excursii în Japonia (EXPO '70), MEXIC (cu prilejul Campionatului mondial de fotbal 1970), Italia, turul Bulgariei, turul Austriei, Belgrad — Budapesta — Sofia și autoturisme: DACIA 1300, DACIA 1100, MOSKVICI 408, TRABANT 601, și numeroase premii în bani. Amănunte la agențiile LOTO-PRONOSPORT. ULTIMA ZI pentru procurarea biletelor, miercuri 31 decembrie 1969

sportul în lume

Trimisul nostru special, THEO MACARSCHI, transmite:

Echipa de tenis a Bucureștiului a învins reprezentativa Budapestei cu 4-1

BUDAPESTA, 28 (prin telefon). — Înainte de toate, sîntem datori cititorilor cu rezultatul meciului de dublu din cadrul întîlnirii dintre primele reprezentative ale Bucureștiului și Budapestei, care s-a încheiat sîmbătă, la o oră tîrzie. Victoria a revenit cuplului nostru, Năstase-Mărmureanu, care n-a lăsat nici o speranță perechii maghiare Barany-Machan. Spectatorii și-au încurajat la început favoriții, dar replica dată de jucătorii noștri a fost atît de tăioasă, încît, repede, galeria a fost redusă la tăcere, în timp ce Năstase și Mărmureanu adunau puncte și se distanțau. În cîteva rînduri, Năstase smulge aplauze cu intervențiile sale la fileu, pe cît de spectaculoase, pe atît de eficace, setul prim luînd sfîrșit cu scorul de 6—2. Nu numai publicul pare resemnat în acest moment, ci și tenismenii maghiari, care opun în continuare o și mai slabă rezistență, cedînd cu 6—1.

Este, deci, 2—1 în întîlnirea București (A) — Budapesta (A). Mărmureanu lămurește apoi lucrurile, cîștigînd partida cu Gheza Varga, după o luptă pasionantă și, de multe ori, de un bun nivel tehnic. Primul set este foarte disputat. Mărmureanu are o „pornire" bună, conduce cu 3—1 și este la serviciu. Pierde însă ghemul și lupta devine extrem de dîrză. Se ajunge la 7—6 pentru Mărmureanu, serviciul avîndu-l însă Varga. Jucătorul nostru se concentrează, realizează „breack"-ul mult dorit, cîștigînd astfel setul cu 8—6. În setul următor, Varga conduce cu 3—0, dar Mărmureanu reface și ajunge la 3—4, cu perspectiva de a egala. Maghiarul are însă cîteva atacuri reușite și obține cîștig de cauză cu 6—3. În setul decisiv, lupta este strînsă, Mărmureanu fiind însă mereu în avantaj. La 5—4 pentru el, transează primul meci ball, asigurînd victoria echipei noastre. Este acum 3—1 pentru noi (Mărmureanu a cîștigat cu 8—6, 3—6, 6—4) și lui Năstase nu-i rămîne decît să... majoreze diferența, la 4—1, cîștigînd meciul cu Barany cu 6—1, 6—4.

Năstase a jucat cu mult aplomb primul set, plimbîndu-și adversarul dintr-un colț într-altul al terenului și realizînd puncte prin intervenții rapide la fileu și voleuri decisive. Setul prim ne-a oferit, în scurt timp, un 5—1 hotărîtor pentru Năstase. Adversarul său, Barany, campion european de amatori (Roma 1969), cîștigă un ghem, dar nu-l poate împiedica pe Năstase să-și adjudece setul cu 6—2. Foarte pasionantă este lupta în setul al II-lea, în care tenismanul maghiar are o evoluție frumoasă. Totuși, victorie finală a lui Năstase care, de la 4—4, forțează și cîștigă cu 6—4.

În întîlnirea dintre echipele B, după ce Machan l-a învins pe Santei cu 6—4, 3—6, 6—2, Dron conduce în întîlnirea decisivă cu Csoknyai cu 6—2 după primul set.

Concursul de patinaj de la Inzell

MUNCHEN, 28 *(Agerpres)*. — La Inzell, cu prilejul unui concurs internațional de patinaj viteză, Keller (R. F. a Germaniei) a cîștigat proba de 500 m cu timpul de 40,6. Tot el a terminat pe primul loc și la 1 000 m cu 1:24,1. Proba de 3 000 m i-a revenit lui Zimmermann (R. F. a Germaniei) în 4:29,9. La feminin, Paula Dufter (R. F. a Germaniei) a cîștigat probele de 500 și 1 500 m, realizînd rezultatele de 49,0 și, respectiv, 2:36,5.

SE CONTUREAZĂ CANDIDATURILE OLIMPICE

LAUSANNE, 28 *(Agerpres)*. — Secretariatul Comitetului olimpic internațional (C.I.O.) a anunțat că oficialitățile orașelor Florența (Italia) și Denver (S.U.A.) vor depune candidatura pînă la 30 decembrie pentru a organiza în anul 1976 Jocurile Olimpice de vară și respectiv iarnă. Orașele Moscova, Montreal și Los Angeles au depus de acum cererile de a organiza în 1976 Olimpiada de vară.

ACTUALITATEA ÎN HOCHEI PE GHEAȚĂ

● La Geneva, în grupa A a campionatului european de juniori, U.R.S.S. a întrecut R. F. a Germaniei cu 9—1 (4—1, 2—0, 3—0).

● În primul joc al tradiționalei competiții internaționale „Cupa Ahearne", care se desfășoară la Helsinki, echipa locală IFK Helsinki a obținut o surprinzătoare victorie cu scorul de 6—4 (3—1, 3—0, 0—3) în fața cunoscutei echipe Spartak Moscova.

● La Davos, în Elveția, a început competiția internațională dotată cu „Cupa Spengler". În primul joc, echipa cehoslovacă Dukla Jihlava a învins cu scorul de 7—1 (2—1, 2—0, 3—0) pe H. C. Davos.

● În R. D. Germană se află pentru o perioadă de antrenament selecționata R. P. Ungare, care se pregătește în vederea campionatului mondial din România. Într-un meci de verificare, hocheiștii maghiari au învins cu scorul de 6—5 (3—2, 1—2, 2—1) echipa S. C. Empor din Rostock.

● Selecționata Suediei a susținut la Oslo un joc amical în compania echipei Norvegiei. Hocheiștii suedezi au obținut victoria cu scorul de 5—2 (1—1, 3—1, 1—0).

● Reprezentativa Cehoslovaciei a plecat într-un turneu de 4 jocuri în Canada. Hocheiștii cehoslovaci vor susține 2 partide la Winnipeg și alte două la Montreal. Printre cei care au făcut deplasarea figurează cunoscuții internaționali Dzurilla, Holik, Nedomanski, Cerny, Novak etc.

Lupta acerbă pentru puc a caracterizat toate meciurile susținute de selecționata U.R.S.S. în Canada. În fotografie, fază la poarta hocheiștilor sovietici în meciul disputat la Ottawa.

Aprecieri frumoase pentru echipa de polo Rapid București

Recent, s-au întors în Capitală jucătorii de polo de la Rapid București, care au întreprins un lung turneu în R.D. Germană, Suedia și Berlinul occidental. Bilanțul feroviarilor este pozitiv. În cele 10 partide disputate, ei au realizat 5 victorii, trei meciuri egale și au pierdut două întîlniri. Iată tabloul complet al rezultatelor:

HALLE NEUSTADT: 6—4 (1—1, 1—1, 1—1, 3—1) cu Empor Halle Neustadt, 6—5 (2—3, 1—1, 2—1, 1—0) cu Aufbau Magdeburg și 5—5 (0—0, 1—2, 1—1, 3—2) cu Mogono Leipzig;

ESKILSTUNA: 3—3 (0—1, 2—0, 0—2, 1—0) cu S. K. Tunafors, campioana Suediei;

STOCKHOLM: 4—5 (1—1, 1—1, 0—2, 2—1) cu Sel. Suediei;

BERLINUL OCCIDENTAL: 7—3 (3—0, 2—2, 1—0, 1—1) cu Sel. Israelului, 4—7 (1—2, 1—1, 1—2, 1—2) cu Sel. S.U.A., 6—6 (2—1, 2—1, 0—2, 2—2) cu Sel. Berlinului occidental, 9—4 (4—1, 2—2, 1—0, 2—1) cu Sel. Austriei și 7—6 (2—1, 2—2, 2—2, 1—1) cu Sel. R.F. a Germaniei. După încheierea acestui turneu, „Berliner Morgenpost" scria că, **„Rapid București a constituit surpriza competiției, victoria ei asupra formației R. F. a Germaniei fiind pe deplin meritată".** Iar ziarul „Bild" făcea următoarea precizare: **„Ne-am convins din nou că nu știm să jucăm împotriva echipelor românești. Rapid este o formație valoroasă, iar Firoiu, Rusu, Lazăr și Băjenaru — jucători de clasă internațională".**

Matthés și Petra Vogt — sportivii anului din R. D. Germană

BERLIN, 28 *(Agerpres)*. — În urma unei anchete inițiate de ziarul „Junge Welt", titlul de cel mai bun sportiv al R. D. Germane pe anul 1969 a fost acordat înotătorului Roland Matthés. La feminin, pe primul loc s-a clasat campioana europeană de sprint, atleta Petra Vogt.

SPORTIVI ROMÂNI PESTE HOTARE

VOLEIBALIȘTII DE LA VIITORUL BACĂU ÎNVINGĂTORI ÎN ALBANIA

TIRANA, 28 *(Agerpres)*. — Continuîndu-și turneul în Albania, echipa masculină de volei Viitorul din Bacău a jucat cu formația „17 Nendori" — Tirana. Oaspeții au obținut victoria cu scorul de 3—0.

Rugbyștii dinamoviști învingători la Toulouse

Aflată în turneu în Franța, echipa de rugby Dinamo București a întrecut la Toulouse selecționata locală Ariega cu 11—9.

Handbalistele de la Universitatea București în semifinale la Neubrandenburg

BERLIN 28 *(Agerpres)*. — În semifinalele turneului internațional feminin de handbal de la Neubrandenburg se vor întîlni Universitatea București cu Academik Sofia și T.S.C. Berlin cu selecționata de tineret a R. D. Germane. În preliminarii, echipa Universitatea București a învins cu 14—3 echipa de tineret a R. D. Germane și a făcut joc egal: 8—8 cu A.Z.S. Wroclaw.

RUGBYȘTII CONSTĂNȚENI ÎNVINȘI LA PARIS

În prima partidă a turneului pe care-l întreprind în Franța, rugbyștii de la Farul Constanța au fost întrecuți, la Paris, de Racing Club de France cu 14—6.

S-a încheiat turneul feminin de șah de la Moscova

MOSCOVA, 28 *(Agerpres)*. — Turneul internațional feminin de șah de la Moscova a luat sfîrșit cu victoria jucătoarei sovietice Nina Medianikova, care a totalizat 8 p. din 11 posibile. Ea nu a suferit nici o înfrîngere (6 remize și 5 victorii). Șahista română Gertrude Baumstarck a remizat în ultima rundă cu Veröczi (Ungaria), totalizînd 4½ p.

„Turneul celor patru trambuline":

NAPALKOV VICTORIOS LA OBERSTDORF

În prima manșă a concursului de sărituri cu schiurile „Cupa celor patru trambuline", la Oberstdorf (R. F. a Germaniei), victoria i-a revenit sovieticului Napalkov cu 225,7 p (sărituri de 79,5 m+80 m). Al doilea s-a clasat Queck (R. D. Germană) cu 223,8 p, iar al treilea Matous (Cehoslovacia) cu 223,5 p.

INDISPONIBILITĂȚI...

● Unul dintre cei mai valoroși schiori elvețieni, Hans-Peter Rohr, specialist al probei de coborîre, s-a accidentat grav în timpul unui antrenament pe pîrtia de la Lauberhorn. El a suferit mai multe fracturi, fiind internat în spital, unde a și fost operat.

● Recordmanul mondial de sărituri cu schiurile de la trambulină (165 m) Manfred Wolf (R. D. Germană) a fost operat de menisc. El nu va putea lua parte la campionatul mondial programat în februarie 1970. Wolf s-a accidentat în cursul unui antrenament efectuat acum cîteva zile pe trambulina de la Oberhof.

Un an de tenis

Final de stagiune în fața tribunelor entuziaste ale sălii Floreasca

(Urmare din pag. I)

numele, ca și valoarea crescîndă a tenisului din patria noastră.

Și iată, cu puțin înainte de a încheia peregrinările noastre transoceanice, ne-a fost oferită o satisfacție de prim ordin. Revanșa...

★

Denver (Colorado) va trebui să fie notat cu litere mari în istoria acestui an de tenis. Aici o fost programată o reeditare fidelă a întrecerilor din Challenge-round. Aceiași jucători, același teren de ciment, totul amintea de Cleveland. Năstase și cu mine luptam împotriva celor trei adversari din finală, cărora li se adaugă și rezerva, Charlitto Pasarell. Normal, nu ne puteam aștepta, atît de curînd, la o revanșă. În turneul premergător open-ului de la Las Vegas, nu strălucisem în fața profesioniștilor. Totuși, ceva în mine îmi spunea că venise timpul să-i mai temperăm puțin pe învingătorii noștri din finală. Nu m-am înșelat.

Nu vreau să exagerez cu nimic. Miza din Challenge-round lipsea pe cochetele terenuri din Colorado. Poate că și tenismanii echipei S.U.A. erau acum mai relaxați. Totuși între noi, foștii actori ai finalei, existau relații de ambiție personală, perfect explicabile. Iată de ce, pot spune că s-a jucat cu multă dîrzenie, în mare forță.

În turneul de simplu, jocurile preliminare au dat patru calificați, pe Ashe, Smith, Lutz și Năstase. Ultimul mă învinsese, scoțîndu-mă din cursă. Vine turneul final și Ilie îl învinge frumos pe nr. 1 Ashe: 6—5, 4—6, 6—5 (se juca sistem fulger). Primul punct al revanșei fusese marcat! Apoi, în meciul decisiv, Iliuță înscrie și al doilea punct, lichidînd, de data aceasta, pe al doilea echipier american: 6—4, 6—5 cu Stan Smith. Iar ca încununare, cîștigăm și dublul, învingînd succesiv perechile Lutz — Smith și Ashe — Pasarell. Revanșa era luată! Și multe lucruri se luminau în discuțiile care se purtaseră și mai urmau după Challenge-round.

Lesne de înțeles sentimentele cu care am urcat în avionul de întors acasă, cel care ne ducea spre București via... Dar parcă mai țin minte pe unde am zburat și poposit!

★

Acum, nu mai aveam decît o singură dorință: să fim cît mai repede printre ai noștri. Doream o revedere cît mai grabnică cu pămîntul patriei, cu prietenii lăsați acasă, cu publicul românesc care ne lipsise atît de mult în ceasuri grele de întrecere, departe de țară.

Reîntîlnirea cu spectatorii noștri, atît de dorită, a avut darul să ne copleșească pur și simplu. Greu să pot uita aplauzele care au răsunat sub cupola vechii noastre săli de la Floreasca, în acea dimineață de octombrie, cînd am apărut la gala festivă de revedere a „Sportului". Era cu adevărat o sărbătoare, pentru noi toți, una din cele mai frumoase la care luasem parte vreodată.

Nu vreau să mă pierd în cuvinte. Aș spune doar că a fost o încheiere de sezon cum mi-o dorisem poate în visele mele cele mai dragi, atunci cînd, cu un deceniu în urmă, îmbrăcam tricoul alb pentru a apărea în primul meci de „Cupa Davis", cel cîștigat de Progresul împotriva tenismenilor Noii Zeelande. -ntr-un fel, ciclul se încheiase.

★

Dar lanțul turneelor de tenis continua. Am mai jucat cu Ilie Năstase, în open-urile „indoor" de la Paris, Londra, Stockholm și — foarte recent — Ancona, în Italia. Un supliment de sezon din care rezultatele bune n-au lipsit. Nu sînt greu de ținut minte victoriile lui Năstase asupra lui Roche și Smith (a treia în acest an!), ca și finala cîștigată la Ancona cu Franulovici. Eu l-am trecut pe lista învinșilor mei pe profesionistul american Marty Riessen.

Voi pune punct aici. Fără a trage vreo concluzie în această succintă trecere în revistă, neavînd pretenții de analiză aprofundată a anului de tenis 1969. În două cuvinte, aș spune doar că a fost un an bun pentru tenisul românesc, pentru palmaresul nostru care — ținînd cont de obligațiile mărite acum — se cere îmbogățit în sezonul viitor, al anului 1970. Sezon care, pe nesimțite, a și început, pentru noi.

Fiindcă tenisul nu cunoaște pauză...

Niki Pilici cheamă în ajutor cerul să-l ajute în dramatica finală cu Năstase, la Stockholm.

Rugby-ul — la poalele Pirineilor

(Urmare din pag. I)

Prat și ne place sinceritatea lui. Așa a fost întotdeauna. **„Pentru că** — spunea Jean Prat — **rugbyul este un sport, după mine singurul, al caracterului și sincerității. Cu condiția să fie jucat frumos, să i se respecte legile și spiritul. De aceea, la noi, toți copiii vor să ajungă pe terenul de rugby și nu să-l privească doar din tribune".**

★

Ascultăm una din cele mai frumoase și intens trăite poezii despre sportul balonului oval. Jean Prat nu caută cuvinte anume. Vorbește din suflet, cu dragoste și pasiune. Înțelegem că nici scurgerea anilor, nici aparența însingurare în bistroul unde nu mai stabilește, ca în trecut, XV-le Franței, n-au alterat cu nimic marea iubire sportivă a acestui om căruia rugbyul a fost obligat să-i descopere toate tainicele sale secrete.

Deci, reținem, trebuie să te dăruiești sportului de care ți-ai legat într-un fel destinul. Tema este — încă — de mare actualitate pentru rugbyul românesc și prilejul întîlnirii cu Jean Prat ni se pare excelent pentru a fora mai adînc o zonă care poate hotărî multe pe drumul progresului.

★

După ce ne-a servit tuturor un „Martini", își soarbe grăbit berea și ne spune că sudul Franței este patria rugbyului pentru simplul fapt că aici oamenii iubesc sincer, fără interese, acest sport. Nu este nici un miracol. Nu este nimic spectaculos. Este doar... rugby.

— Ce și cît trebuie să dea, domnule Prat, un pasionat al jocului de rugby?

— Totul. Totdeauna. Rugbyul din sudul Franței este puternic pentru că aici — la Bayonne, Agen, Tarbes, peste tot oamenii nu „trec" prin sport, nu își fac o pasiune de 3—4 ani, ci de o viață întreagă. Dau totul rugbyului cînd sînt tineri, ca jucători. Îi rămîn fideli, îl ajută — material, moral, pregătind echipe școlare, făcînd studii, publicînd cărți etc. — cînd ajung de vîrsta mea și o fac pînă la bătrînețe.

Cine „trece" doar — o repet — prin rugby, urmărind poate o satisfacție de moment, căutînd doar gloria sau, cine știe, poate un avantaj oarecare, nu are dreptul să spună că a iubit acest joc.

Au trecut anii și, după cum știți, nu mai joc. Dar, să vă spun cu cîtă grijă, cu cîtă emoție, calc pe gazonul terenului de rugby, în ore de seară, neștiut de nimeni, trist și fericit totodată pentru acel „Domnul Rugby" cu care, odată, m-au gratulat prietenii mei ziariștii?

★

Lourdes: 18 000 de locuitori și poate tot atîția prieteni ai rugbyului. Mulți se întîlnesc aici, în bistroul lui Jean Prat sau alături — în cel al fratelui său — și vorbesc despre rubgy, îi cîntă frumusețea și virtuțile, îi caută și adesea îi descoperă noi drumuri de propășire.

E altceva decît: „Ai auzit pe cine a adus antrenorul X? Omul lui de la club!", sau: „Asta e pregătire? Să fi văzut pe vremea mea...". Și cîte, și mai cîte...

★

CASTELJALOUX. Etimologii au respins legenda potrivit căreia orașul și-a primit numele de la mai vechea gelozie dintre doi castelani, dar n-au ajuns nici ei la o concluzie definitivă. Ceea ce nu deranjează prea mult viața celor mai puțin de 6 000 de locuitori, bucuroși că orașul lor poartă un nume atît de frumos și lipsiți de dorința de a afla neapărat cum a fost cu rivalitatea dintre seigneur Casteljaloux și seigneur de Labastide — Castelamoureux.

Amplasată în inima bogățiilor turistice ale regiunii, splendida așezare Casteljaloux se mîndrește, printre altele, cu o intensă viață sportivă. Pe prima pagină de istorie sportivă a acestui mic orășel figurează — nu întîmplător, reporterul insistă asupra dimensiunilor și, implicit, posibilităților mai reduse de afirmare — existența, de mai bine de 50 de ani, a echipei de rugby „Les Cadets de Gascogne".

Numeroșii amici ai rugbyului istorisesc memorabila partidă de acum 20 de ani, în care „Les Cadets de Gascogne" cucereau, la Carcassone, titlul de campioni ai Franței la rugby XIII. Era atunci cînd Jean Tissier înscria punctele victoriei...

★

La Casteljaloux se mai practică baschetul, atletismul, tenisul, fotbalul, pentatlonul modern, natația, judo, călăria, vînătoarea și pescuitul sportiv.

Dar și aici rugbyul este sportul rege.

Semn că sîntem, încă, în „Ovalia"...

Fotbal meridiane

● Internaționalul iugoslav Ostojic (Steaua Roșie Belgrad) a fost transferat la echipa franceză Monaco și va debuta în ziua de 11 ianuarie, în orașul Angoulême.

● Celebrul antrenor Helenio Herrera a declarat recent că jucătorul care l-a impresionat cel mai mult în anul 1969 a fost olandezul Cruyff de la Ajax Amsterdam. Herrera și-a exprimat intenția de a duce tratative pentru transferarea lui Cruyff la A.S. Roma.

● În campionatul Angliei, Everton continuă să se afle pe primul loc în clasament cu 41 p., urmată de Leeds-38 p și Chelsea-32 p.

● Cluburile Celtic Glasgow și Fiorentina au căzut de acord asupra celor două date privind jocurile din sferturile de finală ale „Cupei campionilor europeni". Primul joc se va disputa la 4 martie la Glasgow, iar cel de-al doilea la 18 martie la Florența.

● Echipa sovietică Lokomotiv Moscova va susține trei jocuri în R.F. a Germaniei. Fotbaliștii sovietici urmează să evolueze la Velbert, Bremen și Wilhelmshaven.

● Formația Partizan Belgrad a jucat la Barcelona cu echipa locală F.C. Barcelona. Jocul s-a încheiat cu un rezultat de egalitate: 2—2 (1—1).

● Potrivit previziunilor unui „astrolog" argentinian, printre marile evenimente ale anului 1970 se va înscrie și victoria echipei Italiei în cea de a IX-a ediție a „Cupei Jules Rimet". Știrea a fost difuzată prin ziarul italian „Corriere dello Sport".

TELEX - TELEX - TELEX - TELEX - TELEX - TELEX - TELEX

● **În turneul masculin de baschet de la Bremerhaven,** Austria a întrecut Elveția cu 88—84, Danemarca a dispus de Belgia cu 72—69, iar R.F. a Germaniei a învins o echipă a Marinei din S.U.A. cu 122—55. Într-un meci feminin disputat în aceeași localitate, Olanda a învins Elveția cu 85—47.

● **Concursul de schi de la Moscova** a continuat cu desfășurarea probei de 20 km, care a fost cîștigată de Vladimir Dudganov cronometrat în 1h 05:04,0. Proba feminină de 8 km s-a încheiat cu succesul sportivei Olga Jenzova în 28:58,0.

● **Tradiționala competiție de ciclocros „Casca de aur",** desfășurată la Trevisio, a fost cîștigată pentru a patra oară consecutiv de italianul Renato Longo, urmat de Wolfshohl (R.F. a Germaniei).

● **Concursul internațional de sărituri cu schiurile** de la trambulină, desfășurat la Saint Moritz, i-a revenit elvețianului Hans Schmid, care a totalizat 211,5 p. Pe locurile următoare s-au clasat Aimoni (Italia) — 209,8 p și Jennings (S.U.A.) — 209,4 p.

● **Campionul de box al Italiei la categoria grea,** Dante Cane (100,5 kg) și-a înscris un nou succes internațional în palmares, învingîndu-l, cu prilejul unei gale disputate la Bologna, prin k.o. în rundul doi, pe americanul de culoare Abe Davis (95 kg).

Handbaliștii danezi i-au întrecut pe cei cehoslovaci!

La Copenhaga s-a înregistrat o surpriză de proporții: echipa masculină de handbal a Danemarcei a întrecut-o la scor pe cea a Cehoslovaciei: 24—17 (13—11).

Tiparul I.P. „Informația", str. Brezoianu nr. 23—25, București

40368

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXV — Nr. 771 (6205)

ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

Marți 30 decembrie 1969

ÎNCHIDEREA LUCRĂRILOR SESIUNII MARII ADUNĂRI NAȚIONALE

Marea Adunare Națională și-a reluat, luni dimineața, lucrările în ședință plenară. În cursul săptămînii care a trecut de la ultima ședință plenară, comisiile permanente au examinat proiectele de legi ce urmează a fi dezbătute și aprobate de deputați.

În sala Palatului Marii Adunări Naționale se aflau deputații marelui sfat al țării, precum și numeroși invitați — conducători de instituții centrale și organizații obștești, activiști de partid și de stat, personalități ale vieții economice, științifice și culturale, ziariști.

Printre invitați erau prezenți șefi ai misiunilor diplomatice acreditați la București și corespondenți ai presei străine.

Ora 10. — Întîmpinați cu vii și îndelungi aplauze sosesc în sala de ședințe tovarășii **Nicolae Ceaușescu, Ion Gheorghe Maurer, Emil Bodnaraș, Paul Niculescu-Mizil, Gheorghe Pană, Gheorghe Rădulescu, Virgil Trofin, Ilie Verdeț, Maxim Berghianu, Florian Dănălache, Constantin Drăgan, Janos Fazekas, Petre Lupu, Manea Mănescu, Dumitru Popa, Dumitru Popescu, Leonte Răutu, Gheorghe Stoica, Vasile Vîlcu.**

În sală se aflau membrii Consiliului de Stat.

Lucrările ședinței au fost deschise de președintele Marii Adunări Naționale, tovarășul **Ștefan Voitec**. Biroul Marii Adunări Naționale, a spus vorbitorul, a mai primit între timp, din partea Consiliului de Miniștri, Proiectul de lege pentru prelungirea aplicării Legii nr. 22/1967 privind unele măsuri de perfecționare a conducerii și planificării economiei naționale. În continuare, tovarășul **Ștefan Voitec** a arătat că Marea Adunare Națională urmează, de asemenea, să procedeze la verificarea legalității alegerii, în ziua de 21 decembrie, a unui deputat în Circumscripția electorală nr. 11 din municipiul București.

Ca urmare, Biroul Marii Adunări Naționale a propus deputaților spre aprobare următoarea ordine de zi completată, pentru actuala ședință plenară:

1. — Verificarea legalității alegerii unui deputat în Circumscripția electorală nr. 11 din municipiul București.

2. — Proiectul legii contractelor economice.

3. — Proiectul de lege privind organizarea, planificarea și execuția investițiilor.

4. — Proiectul de lege privind regimul produselor și al substanțelor stupefiante.

5. — Proiectul de lege pentru prelungirea aplicării Legii nr. 22/1967 privind unele măsuri de perfecționare a conducerii și planificării economiei naționale.

Marea Adunare Națională a adoptat în unanimitate ordinea de zi propusă.

La primul punct al ordinii de zi, deputatul **Tudor Drăganu**, președintele Comisiei de validare, a prezentat raportul comisiei. În temeiul articolului 11 din Regulamentul de funcționare a Marii Adunări Naționale — a arătat vorbitorul, Comisia de validare a Marii Adunări Naționale a examinat documentele pe baza cărora, în urma alegerii ce a avut loc la 21 decembrie 1969 în Circumscripția electorală nr. 11 „Parcul Libertății" din municipiul București, sectorul 5, a fost declarat ales deputat în Marea Adunare Națională tovarășul **Dumitru Joița**, candidat propus de Frontul Unității Socialiste.

Trecîndu-se la vot, Marea Adunare Națională a validat în unanimitate mandatul deputatului **Dumitru Joița** ales în Circumscripția electorală nr. 11 din municipiul București.

În continuarea ordinii de zi, deputatul **Ilie Verdeț**, prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, a prezentat expunerea la Proiectul Legii contractelor economice. Raportul Comisiei juridice și al altor comisii ale Marii Adunări Naționale, care au analizat acest proiect de lege, a fost expus de deputatul **Traian Ionașcu**, președintele Comisiei juridice.

Proiectul de lege a fost dezbătut apoi pe articole și supus votului deputaților. Marea Adunare Națională a adoptat, prin vot secret cu bile, Legea contractelor economice.

(Continuare în pag. a 4-a)

„Ce ne facem, băieți?", își spun, într-un minut de odihnă, minibaschetbaliștii de la C.S.M.S. Iași

Foto: A. NEAGU

ÎN „CUPA FEDERAȚIEI" LA MINIBASCHET

ASTĂZI SE VOR CUNOAȘTE CIȘTIGĂTOARELE

La „Floreasca", alerta continuă. Bătălia pentru fiecare coș a ajuns de-a dreptul dramatică. La băieți îndeosebi. Luni după-amiază, de pildă, maestrul emerit al sportului Andrei Folbert, care a îndeplinit funcția de arbitru în meciul dintre reprezentanții școlilor sportive din Pitești și Buzău, a fost... interpelat de către unul dintre jucători:

— Nene Folbert, dumneavoastră ați văzut toate meciurile de pînă acum...

— Ce vrei să spui?...

— Aș vrea să-mi răspundeți: cine credeți că va cîștiga?

— Vrei un răspuns de... încurajare?

— Nu, un răspuns obiectiv!

— Ei bine, fiindcă am avut prilejul să văd la lucru toate echipele, cred că astăzi va cîștiga Pileștiul...

— Și eu care am și anunțat acasă, la Buzău, victoria...

...Deși virtual cîștigătoare, echipa fetelor (mai exact fetițelor, deoarece nici una nu trece de 11 ani!) din Cîmpulung Moldovenesc, de la Liceul „Dragoș Vodă", trăiește euforia competiției, cu fiecare meci, chiar și atunci cînd nu evoluează. Și, împreună cu micile baschetbaliste, prof. Rarița Dranga:

— Bine, dar dvs. aveți 5 victorii și în față două meciuri relativ ușoare!

— Competiția se încheie după ultimul meci, asta este o lege a sportului. Atît eu cît și fetele mele nu credem în meci greu sau ușor. Nici nu știi cînd poți avea surprize!

Pentru statisticieni, ultimele rezultate tehnice. Fete II. **Șc. sp. Oradea — Olimpia I Buc. 19—0, Șc. sp. Gheorghieni — Șc. sp. 2 20—18, Olimpia II Buc. — Șc. sp. Bv. 17—12. Liceul Dragoș Vodă — Șc. sp. Sb. 36—7.** Fete I. **Crișul — Șc. sp. Gl. 47—34.** Băieți II. **C.S.M.S. Iș. — Șc. sp. Oradea 23—13, Șc. sp. 2 — Șc. sp. Oradea 34—19.** Băieți I. **Lic. 35 — Șc. sp. Botoșani 48—15, Lic. 2 Tmș. — C.S.M.S. Iș. 44—40, Șc. sp. Pts. — Șc. sp. Buzău 70—47, Șc. sp. Ord. — Șc. sp. Pts. 26—44, Șc. sp. 2—Buzău 39—32.**

Marți, **în ultima zi a turneului, vor avea loc 12 partide, începînd de la ora 8.** Festivitatea de închidere a competiției, care va fi televizată, va începe la 17,30.

Tiberiu STAMA

LA TENIS

ELEONORA DUMITRESCU ȘI C. POPOVICI — CÎȘTIGĂTORI AI „CUPEI 30 DECEMBRIE"

Finala „Cupei 30 Decembrie" la senioare s-a disputat între campioana țării, Iudith Dibar, și Eleonora Dumitrescu. Dinamovista a atacat mereu, chiar și cînd nu trebuia, permițîndu-i lui E. Dumitrescu să folosească loviturile de trecere prin care a acumulat puncte prețioase. Jocului hazardat al lui Dibar i-au fost opuse acțiuni mai economice, de regularitate. Victoria în două seturi pe care a obținut-o pe merit Eleonora Dumitrescu (Steaua) cu 6—5, 6—3, poate fi considerată totuși ca surprinzătoare.

La seniori, în finală a învins tenacele Popovici (Steaua) pe S. Mureșan (Progresul) cu 6—4, 5—6, 6—5. A fost un joc frumos, dar de uzură, învingătorul cunoscîndu-se abia la ultimele două schimburi de mingi. S. Mureșan a jucat prea prudent, fapt care l-a încurajat pe C. Popovici să inițieze dese atacuri reușite la fileu. De menționat că Popovici a renunțat de data aceasta la jocul de pe fundul terenului. Consemnăm cu satisfacție tendința spre un joc modern a lui C. Popovici, fapt care ar putea să-l readucă din nou printre primele rachete ale țării.

Azi, începînd de la orele 8,30, se vor desfășura semifinalele de juniori și finala de junioare, dintre Virginia Ruzici (Dinamo) și Adriana Călina (Șc. sp. nr. 2).

S. I.

ACEST TIMP...

Era un timp — să ne aducem aminte — cînd în buza lacului Floreasca, cam la vechiul capăt al tramvaiului 5, în imediata apropiere a unei case ciudate, cu busturi stinghere și pomi cu umbra moale, în balsamul cărora s-au născut superbe pagini semnate de George Călinescu, se întindea o imensă groapă cu gunoaie, bătută de cîinii de pripas sau de hoții de cai ai mahalalei...

Era un timp — să ne aducem aminte — cînd un condei sensibil, ținut de mîna viguroasă a lui Geo Bogza, caracteriza, cu o plastică tristețe, zona cărbunelui, întinsă printre Petroșani, Lupeni sau Uricani, drept o „vale a plîngerii". Plină de cimitire, traversată de greve și foamete, zguduită de accidente oribile, vale în care singurii beneficiari ai zilei, urmăriți de noroc, erau cîrciumarii...

„Și dac-ar fi apă, țuica pe care o beau, într-o singură zi, minerii cu spete de legendă, atunci parcă-mi vine să cred că apa aceea ar putea să înviorze recolta a zeci și zeci de hectare..."— scria poetul cuvinte de nelaudă, dintr-o vizită făcută prin 1938 la Aninoasa...

Era un timp — să ne aducem aminte — cînd țăranii Olteniei își purtau cu obidă opinca spartă, drămuindu-și cu inimi îndurerate și mîini tremurînde mălaiul cel puțin, împrumutîndu-se des și săturîndu-se rar, făcînd, țăranii aceștia cu suflete adînci ca apa Oltului, adevărate sacrificii în a scăpa cu viață, peste secete, peste impozite, peste asupriri...

Vă mai aduceți aminte?...

...Apoi, timpul s-a frînt și s-a întors. A apărut în viața acestor pămînturi o statornicie de lumină și dreptate, despre care mulți auziseră, dar în care puțini credeau, și pentru care cei mai bravi se bătuseră vitejește, nu o dată cu prețul vieții...

Este un timp — îl cunoaștem, îl trăim cu toții — cînd în buza lacului Floreasca, acolo unde tramvaiul 5 își vede calm de drum spre uriașul complex forestier de la Pipera, un splendid patinoar artificial, găzduit într-un parc cu aceeași umbră moale, oferă, sutelor de copii coborîți de pe verticalele locuite ale cartierului, deopotrivă garanția fortificării și voioșiei, cît și pe aceea a distracției și exercițiului fizic...

Este un timp — îl cunoaștem, îl trăim cu toții — cînd pe fosta „vale a plîngerii", unde accidentele de muncă au devenit obiect de dureroasă amintire, s-au născut, pe pămînt darnic și ospitalier ca și sufletele minerilor înșiși, case și stadioane în locul cîrciumilor de odinioară... Sportivi ai acestor locuri, Dinu, Rusu sau Sabău — ca să-i cităm pe primii veniți în minte — poartă, peste mări și țări, tricoul tricolor, și-l poartă cu cinste, iar alături, la Lupeni, elevii școlii profesionale miniere construiesc, întru mîndria lor, o bază sportivă a cărei valoare, 2 milioane, ar fi părut în urmă cu trei decenii un amăgitor basm.

Este un timp — îl cunoaștem, îl trăim cu toții — cînd pe pămîntul Olteniei străbune, altădată calcifiat și ars de un soare parcă ostil, sub care mîndrii oameni ai Băniei își duceau cu greu zilele, țîșnesc trufașe, spre civilizație Ticlenii sau Rovinarii, Ișalnița sau Motrul și cînd, în aceeași vreme a multilateralelor izbînzi, un sfios sportiv pe nume Gheorghe Berceanu, ridicat dintr-un sat ca atîtea altele, urcă steagul roș-galben-albastru pe catargul cel mai înalt al campionatelor mondiale de lupte...

Între trecut și prezent s-a stabilit o diferență pe care bietele forme verbale nu sînt în stare s-o cuprindă, la fel cum cuvintele de recunoștință pentru actul penultimei zile a lui decembrie — proclamarea Republicii — nu prisosesc niciodată...

Acest timp al nostru, gîndim, este, într-adevăr...

Ovidiu IOANIȚOAIA

Țuțuianu într-un spectaculos duel pentru balon cu Bastiat

RUGBYUL — DE LA POALELE PIRINEILOR PÎNĂ LA FRONTIERA... FOTBALULUI

Impresii de călătorie din sudul Franței

BRIVE. Sîntem la aproape 400 de kilometri de Tarbes. Ne instalăm la hotelul „Le Quércy" și ne pregătim să răspundem unei invitații făcute de conducerea marelui magazin „La nouvelle Gallerie". Printre cei care ne întîmpină, simpaticul mijlocaș la grămadă Marcel Puget, omul asupra căruia, după meciul de la Tarbes, au căzut toate trăznetele ziariștilor și comentatorilor de ocazie.

Puget e trist. Are 29 de ani, a jucat la Tarbes cartea cea mare a carierei sale sportive și a pierdut. Cel puțin, așa se pare. Idol pînă duminică la prinz, Puget s-a văzut aruncat în dizgrație de toată lumea. Pînă și de selecționeri.

„Poate că n-am fost în cea mai bună formă — ne spune blondul mijlocaș — dar am jucat așa cum mi s-a indicat. Trebuia să închid jocul din cînd în cînd pentru ca românii să nu poată ataca. Acum toată lumea îmi reproșează acest lucru. Pe cei mai mulți îi înțeleg: acesta nu este spectacol, acesta nu este rugby. Dar poate că altfel pierdeam..."

— Și-acum, domnule Puget?

— N-am dormit aproape de loc de duminică seara (convorbirea noastră avea loc miercuri). **Vă dați seama ce înseamnă să ți se spună că nu mai ai loc în echipa Franței, că ai jucat prost și că selecționerii trebuie să găsească o soluție mai bună? Pentru mine asta este mai mult decît o sentință. Mărturisesc că ea m-a distrus sufletește. Cred că nimic nu este mai prețios pentru un jucător de rugby decît să poată spune că a jucat în primul „XV" al Franței. După cum nimic nu este mai trist decît să afle că nu va mai juca în națională. Nu este vorba de avantaje materiale, poate nici de popularitatea pe care astfel o capeți — deși, sincer vorvind, ea te înalță pînă pe piscurile Pirineilor — ci, în primul rînd, de propria conștiință a valorii, de confruntarea cu tine însuți. Poate că povestea tricoului cîștigat, sau pierdut, în echipa națională ar merita, o dată, scrisă.**

Dan GARLEȘTEANU

(Continuare în pag. a 4-a)

Citiți în pag. a 3-a

Prezentarea echipei ROMÂNIEI, UNA DIN CELE 16 COMPONENTE ALE CONSTELAȚIEI MEXICANE

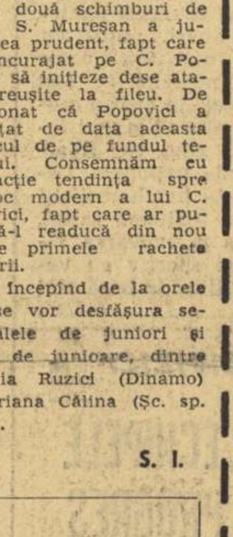

În clișeu, MIRCEA LUCESCU, căpitanul formației

sportul DE ANUL NOU 12 pagini cu un conținut variat și interesant APARE MÎINE la orele obișnuite.

DUPĂ CONCURSUL DE SCHI DE LA POIANA BRAȘOV

CAMPIONATELE MONDIALE DE FOND SÎNT APROAPE, DAR...

Citind scurtele cronichete de la Poiana Brașov, o să recunoașteți, desigur, că probele nordice și-au prefațat viitorul sezon în care toate disciplinele și toate vîrstele au sarcina unei mari răspunderi: *campionatele mondiale*. Tocmai de aceea, deși la prima apariție publică, ne grăbim a face cîteva observații ce ar putea reține atenția celor interesați.

Adaptarea alergării fondiștilor la relieful pîrtiei și starea zăpezii este o problemă căruia majoritatea concurenților nu i-au făcut față. Pe plat, pe urcuș sau în coborîre s-a alergat prea uniform — numai în pas alternativ — uitîndu-se că fondul are mijloace și procedee numeroase de valorificare a terenului și stării zăpezii. Tocmai în aceasta constă măiestria sportivă: în modificarea ritmului, în folosirea pașilor alunecați, arătînd o pricepere ce se concretizează în secunde și în minute cîștigate.

Așa se face că, spre meritul său, dar mai puțin al tinerilor, principala cursă de fond a fost cîștigată de cel mai experimentat, dar și cel mai vîrstnic concurent, *Stelian Drăguș* (A.S.A. Brașov). Lui i se cuvin felicitări, iar celor tineri învățăminte.

De obicei, în comentariile diferitelor manifestații spor-

Mihai BÎRA

(Continuare în pag. a 2-a)

Stelian Drăguș, pe locul I (același timp cu Moise Stoian) în „Cupa Dinamo"

Foto: V. ZBARCEA

„CUPA 30 DECEMBRIE" LA PATINAJ VITEZĂ

TINERETUL LA ÎNĂLȚIME

TUȘNAD, 29 (prin telefon). — Avînd condiții bune de concurs, cei aproape 100 de participanți la prima întrecere a sezonului au luptat din răsputeri în cea de-a doua zi a competiției pentru a-și ameliora situațiile în clasamentele generale. Dacă la senioare Crista Tracher (Dinamo Brașov) și-a dominat copios adversarele, la celelalte categorii am asistat la numeroase curse viu disputate. În general, se poate spune că tineretul a fost la înălțime la această ediție a **„Cupei 30 Decembrie".**

REZULTATELE ULTIMEI REUNIUNI: senioare 3 000 m: 1. Crista Tracher 6:07,3, 2. **Ileana Antal (Dinamo Buc.) 6:36,7,** 3. **Ecaterina Bernat (Mureșul Tg. Mureș)** 7:25,5. Clasament general: 1. Crista Tracher 169 p, 2. **Ileana Antal 183 p,** 3. **Ecaterina Bernat 210 p.** Seniori 5000 m: 1. **C. Komjatszegi (Agronomia Cluj) 9:11,1,** 2. **V. Sotirescu (Dinamo Buc.) 9:17,2,** 3. **A. Okoș (Dinamo Brașov) 9:17,6.** Clas. gen.: 1. **V. Sotirescu 154 p,** 2. **A. Okoș 155 p,** 3. **I. Roșca (Agron. Cluj) 156 p.** Juniori I — 3000 m, fete: Rodica Nimerealâ (Din. Buc.) 6:53,0. Clas. gen.: 1. Rodica Nimerealâ 192 p, 2. **Sanda Bărbulescu (Din. Buc.) 202 p,** 3. **Emike Szakacs (Mureșul Tg. M.) 209 p.** Băieți: L. **Schreithofer (C.S.M. Cluj) 5:32,9.** Clas. gen.: 1. **Gh. Varga (Agron. Cluj) 158 p,** 2. **L. Coroș (Mureșul Tg. M.) 159 p,** 3. **L. Schreithofer 161 p.** Cîștigătorii probelor la celelalte categorii: **juniori II — 1500 m, fete: Eva Fokt (Mureșul Tg. M.) 3:24,3; 1500 m, băieți: E. Imecs (Agron. Cj.) 2:49,7; copii cat. I, 1000 m, fetițe: Sanda Frum (Învățăm. Sibiu) 2:05,5; 1000 m, băieți: V. Ciolacu (Învățăm. Sibiu) 1:50,9.** Copii cat. II — 300 m, fetițe: Anca Vîrbănescu (Învățăm. Sibiu) 39,2; 300 m, băieți: D. Ionescu (Constructorul Buc.) 36,3.

Tr. IOANIȚESCU

ÎNVĂȚAȚI SCHIUL CU MIHAI BÎRĂ

PRIMELE COBORÎRI

Ați înțeles, desigur, că poziția fundamentală (medie) nu e .e fixă, stabilă, ci ea se adaptează planului de înclinație a pantei. Cu alte cuvinte, schiorul aflat în coborîre pe o pantă își modifică poziția printr-o aplecare a corpului în planul antero-posterior, după cum în contrapantă se produce o redresare spre verticală în scopul echilibrării și relaxării totale, după principiul general potrivit căruia corpul schiorului trebuie să cadă perpendicular pe planul pantei. Poziția corpului în coborîre directă este deci suplă. Greutatea corpului se sprijină pe toată suprafața portantă a picioarelor (nu numai pe vîrfuri sau pe călcîie) și este egal repartizată pe ambele schiuri, care rămîn paralele, fără a fi prea depărtate. Flexiunea gleznelor, genunchilor și șoldului permite amortizarea suplă a iregularităților de teren. O re-

(Continuare în pag. a 2-a)

Pe pîrtia de schi de la Predeal este multă animație în aceste zile. Vacanța de iarnă a declanșat printre fericiții locatari ai taberei de probe alpine ambiții mari. Lucru explicabil, de altfel, dacă avem în vedere că eroii noștri sînt elevi ai școlilor sportive din Sinaia și Predeal și elevi ai liceelor cu program de educație fizică și, deci, potențiali recordmani ai probelor alpine.

LA ȘCOALA ASPRĂ A SCHIULUI

● 100 DE ELEVI AI ȘCOLILOR SPORTIVE ȘI AI LICEELOR CU PROGRAM DE EDUCAȚIE FIZICĂ DIN SINAIA ȘI PREDEAL SE VOR VIITORI RECORDMANI ● ÎN TABĂRĂ, PROGRAM DE MARE ATRACTIVITATE ● DE CE A FOST ABANDONATĂ PÎRTIA DE PE CLĂBUCET?

Profesorul Ion Matei — cunoscutul specialist din Sinaia — ne spunea: „Tabăra — organizată de Ministerul Învățămîntului pe aproape toată perioada vacanței de iarnă — este, fără îndoială, binevenită, chiar și pentru faptul că ea supune unor verificări elemente .eja consacrate. Ca să nu mai vorbim de faptul că

Ion GAVRILESCU

(Continuare în pag. a 2-a)

OPINII LA ÎNCHEIEREA TURULUI

Troacă și Georgescu (tricouri cu dungi), doi dintre tinerii „giganți" ai Politehnicii București
Foto: TH. MACARSCHI

Un campionat echilibrat, cu multe meciuri încheiate la limită sau chiar în prelungiri, cu rezultate surprinzătoare, cu dispute aprige, din păcate nu întotdeauna de un nivel tehnic acceptabil și uneori cu serioase minusuri la capitolul sportivitate — acesta a fost turul echipelor masculine participante la divizia A de baschet. Steaua și Dinamo au continuat să domine întrecerea (deși fiecare a avut indisponibilități „cu greutate" și de lungă durată), dar acest fapt s-a datorat nu numai valorii celorlalți jucători steliști și dinamoviști, ci și mediocrității restului formațiilor participante la campionatul național.

S-au ridicat, totuși, prin constanța în comportare, obținută datorită jocului mai organizat și a unor valori individuale (din păcate, numai pe plan intern), baschetbaliștii din Cluj și din Timișoara, reprezentanți ai cluburilor Universitatea. Remarcabil s-au comportat și echipele I.C.H. și Politehnica București, la aceasta din urmă sudura obținîndu-se mai greu, poate și din cauza tinereții componenților ei. I.E.F.S. a obținut rezultate contradictorii, dar comportarea generală este promițătoare, în vreme ce Rapid s-a pus destul de greu pe picioare. Cît privește pe Politehnica Brașov, Comerțul Tg. Mureș și Politehnica Galați, ele au avut fluctuații mari, iar valoarea lor este destul de modestă și în mod cert una dintre ele va retrograda. Cealaltă viitoare divizionară B este în mod sigur Voința, care nu are nici o victorie și nici perspective.

O mențiune generală pentru afluxul de tineri, mulți cu talie înaltă, mai toți foarte talentați. Numele lor au fost amintite deseori în cadrul cronicilor și sperăm să le mai întîlnim atunci cînd vor fi alcătuite loturile naționale. Depinde doar de baschetbaliștii respectivi să realizeze saltul, mai bine zis promovarea visată de orice sportiv cu veleități. Condițiile de bază sînt disciplina, modestia, munca dusă cu dragoste și abnegație.

În sfîrșit, cîteva cuvinte despre sportivitate. Mai bine zis despre acele abateri de la disciplină amintite la timpul cuvenit, despre lipsa de respect față de adversari și arbitri. Duhul blîndeții instaurat de ani de zile de federație a netezit calea unor acte reprobabile. La fel arbitrii, prin timiditatea lor (ca să nu spunem lipsă de curaj), au permis în continuare abateri, ca cele petrecute la meciul Politehnica Galați — Dinamo (autorii, unii jucători de la Dinamo — recidiviști — au fost „sancționați" cu mustrare), Rapid — I.E.F.S., Dinamo — Steaua, Universitatea Timișoara — I.E.F.S. ș.a. Cîtă vreme trebuie să mai treacă pentru a se înțelege că jucătorii și antrenorii cu abateri de la disciplină nu pot fi îndreptați prin avertismente și mustrări? Și, mai ales, cînd vor înțelege aceștia că ieșirile lor nu aduc nimic bun nici propriilor echipe și nici — în sens mai larg — baschetului nostru?

D. STANCULESCU

STELIAN ȘTEFĂNUȚ (UNIVERSITATEA CRAIOVA) A FOST EXCLUS DIN RÎNDUL ANTRENORILOR DE JUDO

Biroul federației de judo a analizat, la sfîrșitul săptămînii trecute, activitatea competițională din ultima perioadă, în mod special finalele campionatelor naționale individuale de seniori și participarea tinerilor noștri judoka la „Cupa speranțelor olimpice" de la Berlin.

În aceeași ședință, **Biroul federal a hotărît, în unanimitate, excluderea lui STELIAN ȘTEFĂNUȚ (Universitatea Craiova) din rîndul antrenorilor de judo**, ca urmare a nenumăratelor abateri ale acestuia, abateri menționate de altfel și în articolul intitulat „De ce nu mai sînt onești unii antrenori de judo", apărut în ziarul nostru din 13 decembrie a.c.

Totodată, au fost luate măsuri concrete pentru întărirea disciplinei în rîndul antrenorilor și în cadrul secțiilor de judo afiliate la federație. Într-un viitor apropiat vor fi analizate centrele de inițiere cu plată, urmînd a se lua măsuri drastice împotriva acelora care nu respectă regulamentul de funcționare a acestor centre.

TRANSFERĂRILE LA CANOTAJ ȘI YAHTING

Federația de canotaj și yahting anunță că a stabilit perioada de transferări între 5—31 ianuarie 1970.

CEI MAI BUNI 10 SPORTIVI AI CLUBULUI PROGRESUL

Clubul Progresul București și-a desemnat pe cei mai buni 10 sportivi care au obținut în acest an succese deosebite. Cu ocazia unei festivități ce a avut loc luni la amiază, celor 10 li s-au înmînat premii. Iată clasamentul întocmit de consiliul clubului Progresul: 1. Maria Vicol (scrimă), 2. Maria Alexandru (tenis de masă), 3. Aurel Dumitrescu (box), 4. Ana Ene (scrimă), 5. Melania Decuseară (natație), 6. Julieta Namian-Boboc (tenis de cîmp), 7. Petre Ioniță (lupte), 8. Aurel Măndoiu (fotbal), 9. Sever Mureșan (tenis de cîmp) și 10. Tiberiu Apostol (haltere).

PROMISIUNI ÎMBUCURĂTOARE ÎN JUDEȚUL ALBA

Ninsoarea abundentă din ultima vreme a umplut de bucurie inimile copiilor și ale înflăcăraților iubitori ai sporturilor de iarnă din județul Alba. Se pare că speranțele lor de a li se crea condiții de practicare a sporturilor favorite (și nu ca în sezonul trecut) vor fi împlinite. Facem această afirmație bazîndu-ne pe măsurile luate din vreme de către C.J.E.F.S., comisia județeană de specialitate și asociațiile sportive de pe cuprinsul județului.

Așa, de pildă, putem evidenția efortul depus de asociația Soda din Ocna Mureș care a amenajat un splendid patinoar. Rezultate mulțumitoare s-au obținut la Cîmpeni și Abrud (schi), Alba Iulia, Ocna Mureș, Sebeș și Cîmpeni (patinaj și hochei) și Alba Iulia, Blaj, Aiud, Baia de Arieș, Abrud și Cîmpeni (săniuș).

În iarna aceasta este prevăzut ca toate consiliile locale sportive să depună eforturi continui pentru practicarea sporturilor de iarnă. Astfel, s-a hotărît ca în toate localitățile să fie amenajate patinoare. Se vor organiza competiții locale de săniuș dotate cu „Cupa pionierului", „Cupa vacanței", precum și Olimpiada de iarnă a elevilor. Vor lua ființă centre de învățare a hocheiului la Alba Iulia, Aiud, Blaj, Cugir, Sebeș și Ocna Mureș, conduse de instructori cu o bună pregătire. În atenția comisiei județene va sta și organizarea „Cupei tineretului de la sate", precum și organizarea „Cupei Munților Apuseni". Toate aceste concursuri au ca scop ridicarea calitativă a schiului, patinajului și hocheiului în județul Alba.

I. CIORTEA, coresp.

PRIMELE COBORÎRI

(Urmare din pag. I)

marcă importantă: virfurile bastoanelor trebuie să rămînă permanent în spatele schiorului.

Pare destul de simplu, dar este mai complicat în alunecare. Alegerea pantei este deosebit de importantă pentru evoluția și încrederea schiorului. În mod ideal, cea mai bună pirtie ar trebui să fie ușor înclinată, să înceapă și să se sfîrșească cu un plat. Crisparea și aprehensiunea primelor coboriri vor dispare rapid, făcînd loc unui sentiment de securitate datorat poziției și mișcării corect executate.

Coborirea presupune și traversarea unor mici obstacole de teren. Astfel:

Trecerea unui hop (movile). Se păstrează poziția de coborire pînă în apropierea hopului, cînd, printr-o flexie din glezne spre înainte și accentuarea înclinației bustului, movila dispare fără nici o dificultate. De fapt, este o adaptare a poziției corpului la modificarea de înclinație a pantei.

Traversarea unei adînciturl (șanț larg). Pînă în apropiere se păstrează poziția fundamentală cunoscută; în momentul schimbării de pantă (a racordării pantei) se execută o extensie a corpului pe verticală și o deplasare a unui schiu spre înainte, creînd un interval de 25—30 cm între legăturile schiurilor. Șocul se amortizează în continuare prin flexia ușoară a genunchilor.

Succesiuni de hopuri și adînciturl. Accidentele de teren sînt absorbite prin jocul articulațiilor inferioare: flexii peste hopuri și extensii peste adînciturl, întocmai ca suspensiile unui automobil peste neregularitățile drumurilor. Este foarte important să rețineți că în timpul acestor mișcări schiurile trebuie să rămînă paralele. Nu vă lăsați surprinși de accidentele de teren. Trebuie să păstrați inițiativa, modificînd poziția după teren. Orice încordare, înțepenire într-o poziție fixă provoacă căzătura.

Coborirea oblică. Panta este mai scăzută, viteza mai mică. În mod practic, un picior se află mai sus (pe pantă) față de celălalt.

Schiurile sînt apropiate, schiul din deal avansat față de cel din vale cu aproximativ ½ bocanc. Contactul schiurilor cu zăpada se face prin muchiile dinspre deal. Greutatea corpului pe ambele schiuri, poate cu un ușor spor pe cel din vale. Înclinația pantei și poziția schiurilor pe pantă obligă o aplecare a picioarelor pînă la șold înspre deal. În mod compensator, pentru salvarea echilibrului, bustul se apleacă și se răsucește ușor spre vale, într-o poziție specifică cunoscută sub numele de **arcuire**.

Coborirea oblică reclamă o atenție deosebită la:

— repartizarea greutății (dacă încărcați schiul din deal veți cădea negreșit);

— intervalul exagerat sau invers (adică schiul din vale înainte) sînt greșeli grave;

— umerii prea înclinați, aplecarea gleznelor spre deal sau răsucirea prea mare a bustului spre vale sînt exagerări care compromit echilibrul.

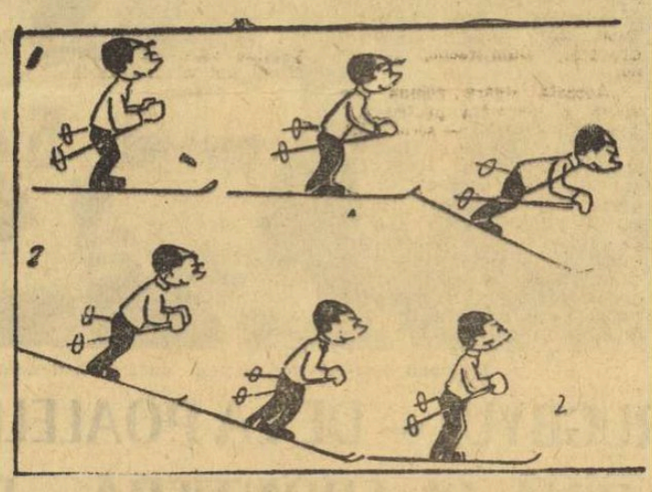

1. Trecere peste hopuri
2. Trecere printr-o adîncitură (șanț)

CĂILE UNEI SPECTACULOASE RETROGRADĂRI

Decalajul valoric (la care s-a referit un articol anterior) dintre cîteva echipe care domină un campionat în genere modest și cele numeroase din subsol reflectă proporționalitatea directă dintre valoarea voleiului nostru intern și cea exprimată de formațiile reprezentative pe plan internațional. O echipă națională nu poate să nu fie puternică atîta timp cît există o masă mare de jucători de valoare. Și invers. Care este situația la noi? S-au alcătuit loturile naționale. Mulți specialiști se îndoiesc de valoarea internațională a majorității celor selecționați. S-a greșit? Nu. Căci dacă am căuta o altă soluție, nu am găsi-o oricît ne-am bate capul. Sextetele de bază ale naționalelor provin de la cele 3—4 echipe de care aminteam. Celelalte ori nu dau de loc jucători, ori dau ca să se completeze lotul lărgit. În lipsă de ceea ce ar trebui, sînt acceptați și aceștia. Dacă studiem campionatul primei divizii, trei sferturi dintre echipe nu dau nici un jucător capabil de sextetul de bază. Atunci care este rațiunea existenței lor? Permanența în prima divizie a țării, consumul fără rost al unor fonduri și al timpului, justificarea încasării de către antrenori a unor salarii etc. Se pare că antrenorii acestor numeroase echipe consideră că numai 3—4 cluburi (asociații) sînt datoare să consacre jucători și să concure la formarea reprezentativelor, iar ei să facă doar dovada unor „activități de performanță", a existenței (scriptice). Pe ei, care trăiesc cu idealul mărunt: *„de-am scăpa și anul acesta de retrogradare"* îi caracterizează lipsa acelui „ceva", pe care noi l-am numi *pasiune*.

De ani de zile aceleași echipe (aflate și în prezent pe poziții inferioare ale clasamentului) dau o luptă acerbă între ele (și numai între ele) pentru evitarea retrogradării (unele făcînd rocada anuală „A" — „B"): Unirea Tricolor Brăila, Minerul Baia Mare, Progresul București, Universitatea Craiova, Tractorul Brașov, Petrolul Ploiești — lotului național 2 oameni de mare valoare (deocamdată, de perspectivă). Pasiunea de „căutători de comori", cîndva fertilă, acum amorțită în acel „dolce farniente", ar trebui să se manifeste cu precădere la nivelul diviziei școlare, unde se pot găsi destule elemente valoroase, capabile ca după 2—3 ani să confirme.

Se amintește, în diverse cercuri, despre „epoca de aur" a voleiului nostru, de vremurile lui Medianu, Roman, Plocon, Rusescu, Derzei, Nicolau, Tinela Pleșoianu, Sonia Colceriu, Doina Ivănescu, de sacrificiile, de „pasiunea" lor. Și lucrurile acestea nu sînt vorbe goale. Mostre ne oferă și acum Drăgan, Corbeanu, Ferariu, ultimii ambasadori ai epocii de strălucire. În fiecare partidă în care apar ei, oferă lecții de virtuozitate mai tinerilor lor colegi. Ce interese îi determină să continue o activitate pe care colegii lor au întrerupt-o de mai multă sau mai puțină vreme? Nimic altceva decît *pasiunea*, ADEVĂRATA PASIUNE. Și, urmărindu-i pe aceștia, ne amintim cu amărăciune de cuvintele unui tînăr jucător care, în urma unei evoluții necorespunzătoare în cadrul unor partide internaționale, a replicat: *„Așa sînt cotat, așa joc" (!?!)*. Mai este cazul să vorbim de pasiune? Poate, dar nu de cea pentru volei.

Este clar, deci, că atîta timp cît toți cei chemați să contribuie la realizarea „cotiturii" vor privi voleiul ca un mijloc de satisfacere a unor interese personale, atîta timp cît funcționarii forului de specialitate se vor limita la a elabora planuri care de care mai pompoase și pline de linii multicolore, dar niciodată realizabile, cît timp vor privi încercările altora de a-i trezi din reverie drept atacuri „ad homines", încercînd răzbunări cu „gloanțe oarbe", revirimentul mult așteptat va deveni o „fata Morgana".

Emanuel FANTANEANU

SINCOPA PASIUNII

DUPĂ TURUL DIVIZIEI A O PRIMĂ CONSTATARE: ECHIPELE AU REALIZAT UN VIZIBIL PROGRES

Formațiile de popice, participante la campionatul diviziei A și-au încheiat la sfîrșitul săptămînii trecute activitatea competițională pe anul 1969. Cele 12 echipe feminine și tot atîtea masculine au fost supuse la un efort considerabil în acest campionat, fiind obligate să susțină meciuri în fiecare săptămînă, să facă deplasări de multe ori obositoare și să joace pe arene diferite. Făcînd o succintă analiză a desfășurării turului acestei a II-a ediții a diviziei A putem spune că majoritatea participantelor au înregistrat un vizibil progres față de prima ediție a competiției. Un fapt îmbucurător este și acela că majoritatea selecționaților au dat satisfacție în meciurile de campionat, ei fiind mereu acei care au doborît cele mai multe „bețe". Acest lucru este deosebit de important, întrucît ne mai desparte mai puțin de o jumătate de an de data disputării campionatelor mondiale, unde popicarii noștri vor trebui să-și apere prestigiul de care se bucură pe plan internațional.

După cum se știe, campioane de toamnă sînt echipele **Voința Tg. Mureș** la femei și **Petrolul Ploiești** la bărbați. Mureșencele se află la egalitate de puncte cu Voința București și au suferit o singură înfrîngere de la C.S.M. Reșița, în deplasare, în etapa din 20 decembrie. De fapt, această partidă s-a pierdut în fața unei formații care, în acest campionat evoluează foarte bine, aflîndu-se acum pe locul III. Mureșencele merită cu prisosință locul pe care îl ocupă anul acesta, întrucît ele alcătuiesc o echipă omogenă, realizînd rezultate valoroase, în medie 2424 p.d. de meci. Cele mai bune jucătoare sînt Margareta Szemanyi, campioană pe 1969, care a fost nelipsită de la întîlnirile echipei sale și a obținut în medie 436 p.d. de meci. O altă jucătoare bună, mereu constantă, este și Ecaterina Damo.

Petrolul Ploiești a terminat prima jumătate a campionatului cu o singură înfrîngere suferită la București în fața Rapidului (etapă din 9 noiembrie, scor 5315—5301 pentru bucureșteni). Punctul forte al formației petroliste îl constituie cuplul C. Vinătoru și D. Dumitru, notați aproape la fiecare etapă cu rezultate de peste 900 p. d. Aceste rezultate excelente C. Vinătoru nu le-a obținut numai pe arena din Ploiești, ci și la jocurile din deplasare. El are patru rezultate de peste 920 p.d. realizate pe alte piste.

Slab au evoluat în această parte a competiției, în special, formațiile nou promovate, care n-au reușit să cîștige puncte în deplasare, ba, mai mult, au pierdut acasă jocuri unde porneau ca favorite, ca de exemplu C.S.M. Reșița, Voința București (m), Metrom Brașov și Voința Constanța (f).

În perioada scurtei vacanțe — campionatul se va relua la începutul lui februarie — echipele își vor analiza comportarea din tur și vor lua, sperăm, măsuri de îmbunătățirea jocului, în general, și a pregătirilor la antrenamente, în special.

I. RABSAN

Iată cum arată clasamentele la încheierea turului:

MASCULIN

1. Petrolul Pl.	11	10	0	1	57819	31
2. Ol. Reșița	11	9	0	2	56811	29
3. Fl. Cîmpina	11	8	0	3	56303	27
4. Voința Tg.M.	11	7	0	4	56176	25
5. Rapid Buc.	11	5	0	6	57206	21
6. Raf. Teleajen	11	5	0	6	55511	21
7. CFR Timiș.	11	5	0	6	54077	21
8. Voința Buc.	11	4	0	7	55764	19
9. Gaz metan	11	4	0	7	55533	19
10. Voința Cluj	11	4	0	7	54237	19
11. CSM Reșița	11	3	0	8	54602	17
12. Constr. Buc.	11	2	0	9	54610	15

★

În ultima etapă a turului campionatului feminin, C.S.M. Reșița a întrecut la Cluj pe Voința cu 2347—2328 p.d. Cele mai bune jucătoare au fost Maria Rus — 425, Gertrude Apro — 410 de la Reșițence, respectiv Margareta Kelemen — 415 și Ileana Gyarfas — 405 p.d.

CEI MAI BUNI 10 SPORTIVI AI JUDEȚULUI MUREȘ ÎN 1969

În urma unei anchete, întreprinse în rîndurile iubitorilor de sport din Tg. Mureș și alte localități, au fost desemnați ca cei mai buni sportivi ai județului Mureș pe 1969 următorii: **1. Anton Pongrați** (Medicina Tg. Mureș) — scrimă, **2. Dionisie Nagy** (Mureșul Tg. Mureș) — înot, **3. Adalbert Kovacs** (Mureșul Tg. Mureș) — înot, **4. Otto Hintz** (Voința Tg. Mureș) — aeromodelism, **5. Csba Nagy** (Liceul Bolyai) — atletism, **6. Margareta Szemanyi** (Voința Tg. Mureș) — popice, **7. Elisabeta Lucaci** (Mureșul Tg. Mureș) — baschet, **8. Robert Țedula** (Comerțul Tg. Mureș) — baschet, **9. Attila Kanyaro** (A.S.A. Tg. Mureș) — fotbal, **10. Iosif Heldman** (Mureșul Tg. Mureș) — tir cu arcul.

I. PAUȘ
coresp. principal

A APĂRUT REVISTA

EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT
nr. 12

Din sumar spicuim:

— **Cu savantul HENRI COANDĂ despre fiziologia și psihologia efortului, de V. Firoiu.**
— **Al II-lea Congres european de medicină sportivă, de prof. dr. doc. Florian Ulmeanu.**
— **Exerciții ajutătoare pentru formarea deprinderilor la schi, de prof. Constantin Iovan.**
— **Sportul și fumatul, de prof. dr. doc. Constantin Anastasatu.**
— **Moștenirea lui Creangă în domeniul educației fizice, de lector Gheorghe Popa.**

Pentru antrenorii care nu și-au putut procura revista noastră nr. 4, publicăm, în reluare, materialul referitor la examenul de avansare în categorie.

Acest interesant număr îl puteți găsi, începînd de azi, la toate centrele de difuzare a presei.

LA ȘCOALA ASPRĂ A SCHIULUI

(Urmare din pag. 1)

alte eleve și alți elevi vor avea prilejul să se afirme".

Confirmarea spuselor profesorului am avut-o doar după cîteva clipe, adică exact la ieșirea din biroul său. Căci ne-am dus, împreună, pe pîrtii. Acolo am făcut cunoștință cu Marian Burchi, elev al Școlii sportive din Sinaia și campion național de juniori mici la slalom, cu Maria Șupeală, clasată pe locul 3 la campionatele naționale de slalom din 1968, cu Costel Gavrilescu — element cu certe perspective în probele alpine — cu Constantin Potcoavă, Constantin Țopa și alții. Discutînd, apoi, cu profesorii din Predeal am aflat și numele unor elevi ai școlilor din această localitate, prezenți în tabără: Maria Roșculeț, campioană națională de junioare la slalom uriaș, Nela Simion, Vladimir Olaru, Vasile Aurelian etc.

În urma unui „colocviu" cu profesorii Constantin Iovan, Adrian Ciocîrlan și Elena Matei din Sinaia și Titus Toma, Rodica Munteanu, Ion Șuteu și Stanislava Zerman din Predeal (după cum se vede, de supravegherea și îndrumarea viitorilor performeri se ocupă cadre didactice cu prestigiu în schiul românesc) am aflat că la închiderea taberei (4 sau 5 ianuarie 1970) elevii vor participa la un concurs cu ocazia începerii sezonului de probe alpine. Pînă atunci se lucrează, cu intensitate, 4 ore zilnic, iar cei mai pregătiți elevi din punct de vedere fizic sînt supuși unor antrenamente și mai intensive. Au fost numiți și instructori, dintre profesori, pentru pregătirea grupelor mici de elevi.

Este de semnalat și faptul, de loc neglijabil, că directorul taberei, profesorul Ion Stoica (director adj. la Liceul din Predeal) colaborează perfect cu profesorii din tabără pentru asigurarea unor condiții optime elevilor veniți să se perfecționeze. Aceștia beneficiază de cazare corespunzătoare la liceul din Predeal, de masă consistentă și de timp pentru odihnă și activități culturale judicios organizate.

În încheiere, o nedumerire a profesorilor: pîrtia de pe Clăbucet a fost total abandonată. După părerea lor, era tocmai bună pentru instruirea elevilor. În consecință, ei propun ca amintita pîrtie să le fie redată, în exclusivitate, celor veniți în tabără, avîndu-se în vedere faptul că în aceste zile (vacanța elevilor, a studenților, numeroase concedii) Predealul (a se citi pîrtiile de schi) este extrem de aglomerat. Propunere la care subscriem fără rezerve...

CAMPIONATELE MONDIALE DE FOND

(Urmare din pag. 1)

tive se fac aprecieri asupra comportării sportivilor, fie criticînd, fie lăudînd ceea ce ne-a plăcut. Sîmbătă, cu ocazia probelor de fond am rosit (lucru foarte rar) pentru organizarea și comportarea corpului de arbitri. Rezultatele sportive din probele de fond au fost eronate din ușurință, greșeli de înregistrare și calcul, ceea ce a făcut ca însăși presa să difuzeze alți cîștigători decît cei reali. Corecturile au intervenit abia a doua zi, lăsînd între probele propriu-zise și festivitatea de premiere un spațiu de neliniște, neîncredere și suspens nedorit.

Prin deficiențele vizibile și regretabile s-a pătat o tradiție de înaltă competență și promptitudine cu care ne obișnuisem. Să sperăm că semnalul de alarmă a fost recepționat! Pentru a fi drepți, trebuie să spunem că și F.R.S.B. trebuie să privească mai serios dificultățile de înzestrare materială pe care le are comisia județeană de schi a orașului Brașov, care are nevoie de cronometre, aparate de radio-emisie-recepție, baloane pentru trageri, cartușe suficiente etc. Și acum corecturile la rezultatele apărute eronat în ziarul nostru de duminică: 15 km seniori: 1—2 St. Drăguș și M. Stoian 59:12; 5 km juniori mici: 1. Gh. Ionetecu, 2. Ion Bobeț; 5 km juniori mari: 1. Victor Dihoi, 2. Ion Țudor.

PETRECEȚI UN REVELION PLĂCUT LA DUMNEAVOASTRĂ ACASĂ, CUMPĂRÎND

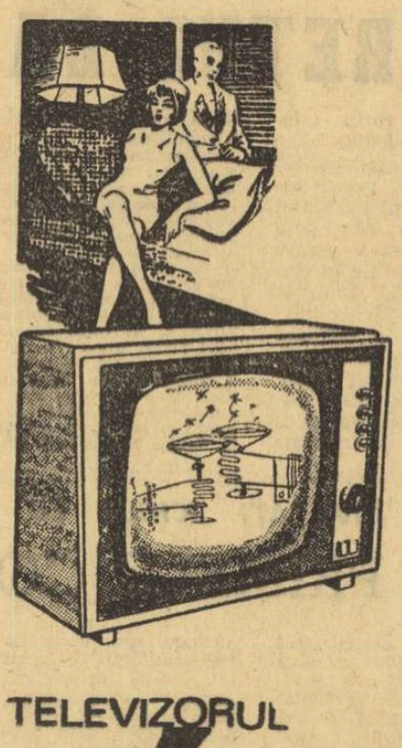

TELEVIZORUL *Venus*

— **Televizorul VENUS este un receptor de televiziune multicanal, cu diagonala ecranului de 47 cm, prezentat într-o frumoasă casetă furniruită, avînd o linie asimetrică și modernă;**
— **Numărul de reglaje este redus, datorită stabilității mari în funcționare;**
— **Strălucirea imaginii permite vizionarea programelor și în încăperi luminate;**
— **Sistemul de construcție, cablajele imprimate și șasiul rabatabil asigură o întreținere și depanare ușoară;**
— **Un difuzor permanent dinamic permite o reproducere de bună calitate a sunetului;**
— **Prețul, lei 3.400. Se poate cumpăra și cu plata în 12—18 rate lunare, aconto-ul fiind între 510—680 lei.**

(3256)

Între 31 XII 1969 — 4 I 1970 PROGRAMUL ASISTENȚEI TEHNICE RUTIERE

Mașinile de asistență tehnică rutieră ale Automobil Clubului Român se vor găsi la sediile filialelor județene, în zilele de: 31 decembrie între orele 14—20; 1, 2 și 3 ianuarie între orele 9—17; 4 ianuarie între orele 10—20.

În zilele de 1, 2, 3 și 4 ianuarie între orele 15—17 mașinile de asistență tehnică vor parcurge traseul obișnuit pe șoselele de mare trafic.

Pentru București, în aceleași zile și ore, la telefonul 15.41.85 și interurban 40, pot fi făcute comenzile pentru depanări sau alte ajutoare tehnice.

CONSTELAȚIA MEXICANĂ

16. ROMÂNIA: DUPĂ 31 DE ANI...

Cum trece timpul!

Cînd s-au scurs, iată, aproape patru ani, intervalul dintre două turnee finale de campionat mondial? Parcă ieri ne aflam, noi, cronicarii români, printre spectatorii pasionantelor dispute ale lui „World Cup". Pe fiecare din noi ne chinuia o nemărturisită întrebare: vom apuca, oare, ziua aceea în care fotbalul românesc să fie reprezentat și el la un turneu final? Motivele îndoielilor noastre erau cunoscute: echipa națională a României lipsea de 28 de ani de la rendez-vous-ul elitei fotbalului mondial, ea nu mai cîștigase de mult o partidă disputată peste hotare...

★

Și iată-ne acum — la aproape patru ani după „World Cup" — în postura de a **prezenta echipa națională a României ca pe una din cele 16 participante la ediția mexicană a „Cupei Jules Rimet".**

Cine spera? Cine credea că va fi cu putință o asemenea performanță după 31 de ani? Căci nu e ușor (în condițiile în care — să recunoaștem deschis — nivelul general al fotbalului nostru se prezintă încă la o cotă destul de scăzută) să cîștigi o grupă preliminară în dauna PORTUGALIEI (medalie de bronz la ultima ediție a campionatului mondial), ELVEȚIEI (prezentă la 5 faze finale ale C.M.) și GRECIEI, țară al cărei soccer, profesionist, a înregistrat în ultimii ani un progres substanțial.

★

Fireste, de-a lungul celor 886 de zile, cît a durat „campania mexicană", n-a mers totul pe roate.

Vă mai amintiți?

Debutul tricolorilor noștri a fost chiar dezolant (0—3 cu Portugalia, la Lisabona) obligîndu-i pe antrenori și selecționeri să trieze masiv din primul „11" aruncat în dificila luptă a „preliminariilor". A urmat o victorie (nu prea concludentă) în fața Elveției, la București, rezultat care, la finele stagiunii de toamnă, punea România pe picior de egalitate cu rivalele ei din grupa I. Într-un fel, lupta începea de la capăt, dar fotbaliștii români simțeau nevoia unui tonifiant pentru partea a doua a întrecerii (jocurile de la Atena și de la Lausanne), piatra de încercare a campaniei de primăvară. Și acest întăritor psihic l-a adus tricolorilor meciul de pe Wembley, cu Anglia, la 15 ianuarie '69. Într-adevăr, acolo, în templul fotbalului, cum i se spune celebrului stadion londonez, au căpătat mai multă încredere în posibilitățile lor tinerii elevi ai lui Angelo Niculescu și Emerich Vogl; acolo, în disputa cu formația campioană a lumii, **s-a închegat aproape o nouă echipă,** investind ca titulari pe **Sătmăreanu, Boc, Deleanu, Dinu, Radu Nunweiller, Dembrovschi, Dumitrache, Lucescu.**

„Această tînără echipă română a însemnat pentru noi o plăcută surpriză — scria după meci ziarul „l'Equipe". **Pe același teren pe care speranțele lui Georges Boulogne** (n.n. antrenorul național al francezei) **au suferit o severă înfrîngere** (n.n. 0—5), **fotbaliștii români au abordat meciul cu dezinvoltură, neținînd, parcă, de loc seama că ei evoluează în compania campionilor mondiali, pe gazonul care le-a adus acestora mult invidiatul titlu".**

Cu mici variații, în funcție de adversar și mai ales de locul de desfășurare a jocurilor, echipa și-a păstrat „stilul Wembley" și la Atena, și la Lausanne, și acasă. La București, în meciurile stagiunii de toamnă, cu Portugalia și Grecia, partide care au constituit ultimul act al întrecerii.

În octombrie, la București, portughezii au jucat pe ultima carte, dar tricolorii români au înfrînt dîrza opoziție a coechipierilor lui Eusebio, atacînd deseori (cum se vede și în imaginea noastră) buturile lusitanilor

Foto: V. BAGEAC

★

Prezentînd, în linii mari, de la Wembley încoace, **aceeași echipă** (unele mici modificări survenite în formație au fost determinate de motive obiective), la „11"-le nostru reprezentativ s-a putut distinge o anume organizare a jocului, o exemplară dăruire în momentele cele mai dificile. Pe acest solid fundament, de coeziune sufletească și de omogenizare tactică (prin păstrarea aceluiași schelet de echipă) au căutat antrenorii Angelo Niculescu și Emerich Vogl să imprime formației o idee clară de joc, adaptată atît la posibilitățile fotbaliștilor noștri, cît și la specificul adversarului respectiv. Așa s-a ajuns la ÎMBRĂȚIȘAREA JOCULUI DE PRUDENȚĂ, prin întărirea mijlocului terenului (unde alături de mijlocași activa și o aripă retrasă), prin desemnarea unui mijlocaș defensiv, menit să se replieze în sprijinul apărării imediate, mereu atent la raza de acțiune a unuia dintre înaintașii centrali ai echipei adverse. S-a mers, în general, pe un joc de mișcare, elastic, scop în care, cu excepția fundașilor centrali, ceilalți componenți ai echipei au acționat mai mult în funcție de fază, transformîndu-se în apărători sau în atacanți după necesitățile jocului. A trebuit, de pildă, ca **Dembrovschi** și **Lucescu** să vină mult înapoi, pentru a-și urmări adversarii direcți plecați în atac sau pentru a acoperi o zonă lăsată temporar liberă de vreun coechipier; ei bine, aripile noastre n-au pregetat s-o facă; a trebuit ca fundașii de margine (de obicei **Sătmăreanu**) să „urce" în ofensivă, pe culoare laterale, pentru a crea o fază-surpriză sau superioritate numerică în atac; ei bine, nici aceștia nu și-au precupețit forțele, acoperind o zonă de teren mult mai mare.

★

Deși despre echipa de fotbal a României s-a vorbit, pe bună dreptate, în primul rînd ca despre o echipă în adevărata accepțiune a cuvîntului, ea a avut în rîndurile ei și personalități bine conturate, jucători de inițiativă și fantezie. Ne referim la RADU NUNWEILLER (jucător remarcabil la mijlocul terenului, clarvăzător, o adevărată mașină de pase trimise cu adresă la partenerul cel mai indicat), la DOBRIN (un inteligent „vîrf 2", revenit la echipa națională în toamnă, cu sentimente mai bune în sensul că a renunțat la „numerele personale"), la DUMITRACHE, un bun tehnician, mereu demarcat și setos de gol, extrem de bătăios în lupta dură, pe care o poartă cu nemiloșii apărători. În unele meciuri din calificări, echipa noastră națională a avut în persoana lui Boc un fundaș de certă clasă internațională. Înalt, suplu, dotat cu viteză și cu un dezvoltat simț de anticipație, Boc și-a adus o contribuție importantă la realizarea succeselor de la Atena și de la Lausanne.

PARTICIPĂRI ÎN TURNEUL FINAL:

Uruguay 1930: România — Peru 3—1, România — Uruguay 0—4;
Italia 1934: România — Cehoslovacia 1—2 (în optimi);
Franța 1938: România — Cuba 3—3 și 1—2 (în optimi).

După război, echipa României n-a obținut calificarea la nici o altă ediție a turneului final.

REZULTATE ÎN CALIFICĂRI: **27.X.68, Lisabona: Portugalia — România 3—0; 23.XI.68, București: România — Elveția 2—0; 16.IV.69, Atena: Grecia — România 2—2; 14.V.69, Lausanne: Elveția — România 0—1; 12.X.69, București: România — Portugalia 1—0; 16.XI.69, București: România — Grecia 1—1.**

CLASAMENT FINAL:

1. ROMÂNIA	6	3	2	1	7—6	8
2. Grecia	6	2	3	1	13—9	7
3. Elveția	6	2	1	3	5—8	5
4. Portugalia	6	1	2	3	8—10	4

Golgeterii grupei: **DUMITRACHE (ROMÂNIA), Sideris și Botinos (Grecia), Eusebio (Portugalia) — toți cu cîte trei goluri. Au mai marcat pentru echipa României:** Dembrovschi, Domide, Dobrin și... Michaud (Elveția).

În cele 6 partide ale grupei I din cadrul preliminariilor campionatului mondial-1970 în echipa României au fost utilizați 25 de jucători. Dintre aceștia, Sătmăreanu și Dinu au evoluat în toate partidele, totalizînd 540 de minute de joc. De asemenea, au luat parte la toate meciurile Dembrovschi și Lucescu, dar nu integral.

Iată lista celor 25 de jucători și numărul de minute în care au fost pe teren:

PORTARI: Răducanu — 360, Gornea — 135, Coman — 45;
FUNDAȘI: Sătmăreanu — 540, Hălmăgeanu — 214, Dan — 360, Deleanu — 224, Boc — 270, Mocanu — 180, Dumitru Nicolae — 90; MIJLOCAȘI: Dinu — 540; Nunweiller VI — 360, Ghergheli — 280, Petescu — 90; ÎNAINTAȘI: Dembrovschi — 446, Dobrin — 260, Dumitrache — 450, Lucescu — 495, Pîrcălab — 90, Martinovici — 79, Domide — 90, Ionescu — 90, Tufan — 90, Grozea — 15, Kallo — 45.

Pe banca marilor emoții au stat din octombrie trecut, de cînd a început drumul spre Mexic, și pînă astăzi: antrenorii Angelo Niculescu și Emerich Vogl, doctorul Dumitru Tomescu și masorul Andrei Tudose.

LOTUL ACTUAL: portari: **Necula RĂDUCANU (Rapid București). Născut la 10 mai 1946; înălțimea 1,91 m; greutatea 92 kg; de șase ori internațional A; Aristide GHIȚA (Dinamo Bacău) — 15 iunie 1940; 1,85 m; 86 kg; 1 A;** fundași: **Ladislau SĂTMĂREANU (Steaua București) — 21 februarie 1944; 1,85 m; 81 kg; 16 A; Bujor HĂLMĂGEANU (Steaua București) — 14 februarie 1941; 1,83; 77 kg; 18 A; Dan COE (Rapid București) — 8 septembrie 1941; 1,83 m; 82 kg; 38 A; Augustin DELEANU (Dinamo București) — 27 august 1944; 1,73 m; 66 kg; 11 A; Nicolae LUPESCU (Rapid București) — 17 decembrie 1940; 1,75 m; 71 kg; Iulică POPA (Universitatea Craiova) — 15 septembrie 1947; 1,84 m; 73 kg; Mihai MOCANU (Petrolul Ploiești) 24 aprilie 1942; 1,77 m; 72 kg; 21 A;** mijlocași: **Cornel DINU (Dinamo București) — 2 august 1948; 1,80 m; 70 kg; 12 A; Radu NUNWEILLER (Dinamo București) — 16 noiembrie 1944; 1,76 m; 74 kg; 10 A; Vasile GHERGHELI (Dinamo București) — 28 octombrie 1941; 1,71 m; 67 kg; 33 A; Ion DUMITRU (Rapid București) — 2 ianuarie 1950; 1,70 m; 70 kg; Gavrilă BOTH (Olimpia Satu Mare) — 6 septembrie 1947; 1,85 m; 75 kg;** înaintași: **Emerich DEMBROVSCHI (Dinamo Bacău) — 6 octombrie 1945; 1,78 m; 70 kg; 9 A; Nicolae DOBRIN (F. C. Argeș Pitești) — 26 august 1947; 1,80 m; 77 kg; 20 A; Florea DUMITRACHE (Dinamo București) — 22 mai 1948; 1,75 m; 64 kg; 10 A; Mircea LUCESCU (Dinamo București) — 29 iulie 1945; 1,77 m; 70 kg; 21 A; Flavius DOMIDE (U.T.A.) — 11 mai 1946; 1,83 m; 74 kg; 4 A; Alexandru NEAGU (Rapid București) — 19 iulie 1950; 1,77 m, 71 kg.**

Tocmai de aceea, la ora cînd scriem aceste rînduri încercăm un sincer sentiment de regret pentru faptul că în afara stadioanelor, în societate, comportarea fotbalistului Boc a lăsat mult de dorit, ducîndu-l la încălcarea gravă a normelor de conduită cetățenească.

★

Așadar, un important obiectiv — **calificarea echipei naționale în Mexic** — este de-acum realizat; un altul — **o cît mai onorabilă reprezentare a fotbalului românesc la turneul final** — așteaptă să fie îndeplinit.

Sarcini noi, eforturi noi. Imensul travaliu, de selecție și de pregătiri, precum și jocurile disputate în perioada preliminariilor au pus FUNDAMENT SOLID la clădirea unei echipe naționale puternice. Dar MUNCA DE FINISARE de-abia acum începe. Este un adevăr de netăgăduit, demonstrat și de ultima evoluție a tricolorilor noștri în calificări (vezi partida cu Grecia), argumentat și de golaverajul general al formației noastre, la sfîrșitul celor șase partide: **șase goluri primite** — ceea ce n-ar fi mult (socotind că echipa a încasat într-un singur joc, la debut, nu mai puțin de trei goluri!), **șapte goluri înscrise** — ceea ce este, desigur, puțin.

Cu alte cuvinte, **formația noastră reprezentativă a știut să se apere, dar n-a reușit, încă, să minuiască cum trebuie prețioasa armă a atacului.**

Cum spuneam, în Mexic tricolorii noștri vor avea de susținut un examen mai greu: acolo tensiunea jocurilor va atinge cote mai mari, meciurile se vor desfășura la intervale mai scurte, adversarii vor fi mai puternici. Ca să nu mai vorbim de condițiile de concurs speciale — fus orar, altitudine.

De aici și necesitatea ca fiecare zi — din cele o sută și ceva care ne mai despart de marea întrecere — să fie folosită cu toată răspunderea atît de conducerea tehnică a echipei, cît și de cei care alcătuiesc în momentul de față lotul nostru reprezentativ. Altfel, fără o pregătire temeinică la toți factorii jocului (fizic, tehnic, tactic, psihic) dificilele meciuri ale turneului final vor prezenta pentru noi un coeficient de dificultate sporit.

De ce să nu fim prevăzători?

G. NICOLAESCU

„TURNEUL SUD-AMERICAN — UN TEST ÎNTR-O ÎNTREAGĂ PERIOADĂ DE PREGĂTIRE PENTRU C.M. DIN MEXIC"

— ne declară prof. ANGELO NICULESCU, antrenorul echipei naționale

Departe de a fi considerată o problemă închisă, **pregătirea echipei naționale pentru turneul final al C.M. din Mexic solicită atenția și preocuparea multor specialiști din lumea balonului rotund.**

Întrucît au fost exprimate păreri ce puneau sub semnul îndoielii utilitatea turneului sud-american, ne-am adresat, de această dată, antrenorului echipei naționale, prof. Angelo Niculescu.

— Soluția pregătirii echipei naționale prin turneul sud-american a fost aleasă ca fiind cea optimă din cîteva alternative, sau ca unica aflată în discuție?

— Noi ne aflam în posesia ofertei unui asemenea turneu din luna mai, din preajma meciului de la Lausanne. Și foarte probabil că l-am fi efectuat indiferent de rezultatele din preliminariile campionatului mondial. De altfel, **propunerile inițiale vizau o primă etapă a turneului în Africa, începînd cu a doua parte a lunii decembrie. Întrucît echipa României s-a calificat pentru turneul final al C.M. din Mexic, ne-am dat seama că** ACCEPTAREA TURNEULUI ÎN PRIMA SA VARIANTĂ AR ÎNSEMNA RENUNȚAREA LA ODIHNA JUCĂTORILOR, **și „expedierea" pregătirii fizice de bază** (fapt, de altfel, subliniat și în consfătuirea antrenorilor din divizia A), așa încît AM SOLICITAT ORGANIZATORULUI TURNEULUI RENUNȚAREA LA ETAPA AFRICANĂ ȘI AMÎNAREA PLECĂRII DIN ȚARĂ CU DOUĂ SĂPTĂMÎNI, **tocmai pentru a asigura o judicioasă pregătire de bază, un volum mai mare de instruire.**

Apoi, în altă ordine de idei, **nu cred că rezumarea la un plan strict local** (pregătire fizică, indiferent de condițiile atmosferice și starea terenurilor + jocuri cu adversari puțin edificatori) **ar fi fost suficientă în actuala conjunctură.**

— Credeți că acest turneu constituie o soluție eficientă pentru pregătirea echipei noastre în vederea competiției mexicane, ținînd seama — în special — de optimizarea parametrilor biologici, sau au precumpănit alte obiective adiacente, ca de pildă: avantajul material al contractului, anumite obligații asumate în prealabil, dorința subiectivă de a ieși din anonimat etc.?

— Un trecut nu prea îndepărtat ne-a arătat că **închiderea într-o cochilie** — poate și datorită unor slabe rezultate — **nu a însemnat o soluție. Din contră,** UN ORIZONT CÎT MAI LARG, O DESCHIDERE SUB UN UNGHI AMPLU SPRE FOTBALUL AVANSAT, OFERĂ PERSPECTIVA SIGURĂ CĂTRE PERFORMANȚĂ. **Nu contează oare și faptul că** DIN SOLICITANȚI AM ÎNCEPUT SĂ FIM SOLICITAȚI?

Dar acestea sînt, poate, obiective adiacente... Să ne referim, deci, la problema pregătirii efective. **Nu înțeleg de ce unii reduc întregul proces de pregătire a lotului reprezentativ pentru Mexic '70 la acest turneu.** TURNEUL NU POATE FI JUDECAT CA UN FRAGMENT IZOLAT. **El se va efectua în continuarea celor patru cicluri săptămînale ce urmăresc pregătirea fizică generală.** ÎN URMĂTOARELE PATRU CICLURI, ACEASTĂ PREGĂTIRE SE VA ARMONIZA CU CEA TEHNICO-TACTICĂ, **în condiții de joc.** Și cred că este cea mai propice perioadă pentru acest obiectiv. TURNEUL TREBUIE CONSIDERAT UN TEST. **Vom juca în cicluri asemănătoare campionatului mondial,** CU TREI JOCURI ÎNTR-O SĂPTĂMÎNĂ. În acest sens, **puternicul și prestigiosul turneu de la Rio de Janeiro, va fi, după părerea noastră,** CEL MAI EDIFICATOR. **Spre exemplu, pregătirea generală. Oricît am lucra-o analitic în această perioadă, n-o putem verifica, mai tîrziu, decît avînd un temeinic criteriu comparativ:** JOCUL.

Ce urmărim deci, în timp? CURBA EFORTULUI ȘI CEA A FORMEI — **ținînd spre sincronizare** — SĂ URCE ÎN ACEST TURNEU, CA APOI, ÎN TIMPUL PERIOADEI PRE ȘI COMPETIȚIONALE **(sfîrșitul lui februarie — luna martie)** SĂ COBOARE, PENTRU A URCA DIN NOU, TREPTAT, ÎN APRILIE ȘI MAI, SPRE A SE MENȚINE LA NIVEL OPTIM ÎN TIMPUL TURNEULUI FINAL DIN MEXIC. Minima probabilă ce va fi atinsă în perioada campionatului de jucătorii lotului reprezentativ este prevăzută și înțeleasă de către antrenorii primei divizii, care au acceptat fără nici un echivoc să dea prioritate, în această perioadă, reprezentării fotbalului românesc.

— În ce măsură va sta experiența Olimpiadei mexicane la baza pregătirii lotului nostru reprezentativ de fotbal?

— Departe de noi gîndul de a minimaliza importanța aclimatizării cu toate datele ei particulare, în condițiile altitudinii și fusului orar schimbat. **Experiența sportivilor și tehnicienilor români care au participat la Olimpiada din 1968 este, desigur, prețioasă în acest sens. Și fără a contesta necesitatea pregătirii la altitudine, sau a invoca specificul fotbalului, ne punem problema:** CÎND ȘI UNDE? **Colectivul de tehnicieni care răspunde de pregătirile echipei naționale consideră că** PLASÎND ACUM PERIOADA DE BAZĂ A ACLIMATIZĂRII, TANGENȚA CU PERIOADA TURNEULUI FINAL AR DISPARE. **Iar în privința verificării lotului, testul pe care ni-l propunem în apropiatul turneu** CREDEM CĂ VA FI EDIFICATOR. Ce este acum mai important: să ne acomodăm cu altitudinea (cînd mai avem cinci luni în față), sau să facem o bună pregătire, prin acumulări progresive? Iată de ce **noi optăm ca perioada aclimatizării să se desfășoare mult mai aproape de turneul final al C.M., adică în a doua jumătate a lunii aprilie, locurile propuse fiind Colorado Springs (S.U.A.), Etiopia sau Columbia,** toate cu peste 2 800 m altitudine.

Și cred că este de datoria mea să precizez că PROIECTUL PLANULUI NOSTRU DE PREGĂTIRE A ÎNCEPUT SĂ JALONEZE ACȚIUNILE LOTULUI REPREZENTATIV DE FOTBAL. ÎN URMA APROBĂRII SALE DE CĂTRE BIROUL F.R.F., COLEGIUL CENTRAL DE ANTRENORI ȘI CONSFĂTUIREA ANTRENORILOR ECHIPELOR DIN DIVIZIA NAȚIONALĂ A.

Paul SLĂVESCU

„TROFEUL FOTBAL '69" A REVENIT LUI DUMITRACHE

Ieri după-amiază, în cadrul unei frumoase festivități ce a avut loc în București, în sala din str. Doamnei nr. 2, a fost decernat jucătorului Florea Dumitrache **„Trofeul Fotbal '69" (el a primit un valoros premiu și din partea A. S. Loto—Pronosport). Talentatul și apreciatul înaintaș dinamovist a fost din nou desemnat cel mai bun fotbalist al anului (prima oară el a obținut acest titlu de onoare în 1968) în urma unei largi și competente anchete organizate de revista „Fotbal", la care a participat un număr impresionant de persoane (antrenori ai echipelor divizionare A, ziariști sportivi, peste 10 000 de cititori ai acestei publicații de specialitate). Dumitrache egalează astfel performanța realizată de Dobrin, care a cîștigat celelalte două ediții anterioare (1966 și 1967) ale trofeului instituit de revista „Fotbal".**

Tînărul atacant central al echipei bucureștene Dinamo a întrunit cele mai multe voturi atît din partea antrenorilor și ziariștilor care au participat la anchetă, cît și a publicului (se pare chiar că opinia acestuia din urmă a fost hotărîtoare în depărtajarea dintre Dumitrache și celălalt concurent redutabil la primul loc, valorosul jucător piteștean Dobrin).

În ierarhia stabilită pe baza acestei atît de ample consultări, Dumitrache și Dobrin **sînt urmați — în mod meritat — de** Radu Nunweiller, Sătmăreanu și Ghiță. **Pe celelalte locuri ale clasamentului, pînă la cifra 10, s-au clasat, în ordine,** Dan, Lupescu, Lucescu, Hălmăgeanu și Dinu. **După cum se vede, preferințele participanților la sondaj s-au îndreptat unanim spre purtătorii tricoului național, în semn de prețuire a contribuției lor remarcabile la reușita calificării echipei reprezentative în turneul final al campionatului mondial din Mexic.**

În ceea ce ne privește, o dată cu aprecierile noastre sincere pentru frumoasa și tradiționala acțiune a colegilor de la revista „Fotbal", adresăm calde felicitări cîștigătorului „Trofeului Fotbal '69" și tuturor celorlalți jucători laureați, împreună cu urarea ca ei să contribuie și mai mult la obținerea de noi succese ale soccerului românesc în anul 1970.

C. F.

În clișeu, de la stînga spre dreapta: Dumitrache, Dobrin și Radu Nunweiller.

CARNET DE „VACANȚĂ"...

DINAMO BACĂU A PLECAT ÎN LIBAN

Ieri a părăsit Bucureștiul, îndreptîndu-se pe calea aerului spre Beirut, echipa de fotbal Dinamo Bacău care — după cum am mai anunțat — întreprinde în aceste zile un scurt turneu în Liban.

După cum sîntem informați, băcăuanii vor susține trei partide — la 30 decembrie, la 1 și 2 ianuarie — în compania unor formații de primă mînă ale campionatului libanez.

Revenirea în țară este programată pentru 5 ianuarie.

RIPENSIA SE PREGĂTEȘTE PENTRU... DIVIZIA A

După o scurtă perioadă de odihnă la Herculane, fotbaliștii de la Ripensia au sosit la Timișoara. Ei au concediu pînă la 10 ianuarie 1970, cînd vor începe pregătirile în vederea noului sezon. Ca și anul trecut, echipa va pleca între 15—25 ianuarie la Bușteni. După revenirea la Timișoara, în perioada 25 ianuarie — 22 februarie, Ripensia va susține meciuri ușoare cu echipe din localitate. Pentru etapa de pregătire dintre 22 februarie — 5 martie conducerea echipei a luat legătură cu o serie de echipe de divizia A, cum ar fi A.S. Armata Tg. Mureș, F.C. Argeș, Universitatea Craiova și altele, pentru a susține jocuri de pregătire și verificare înaintea începerii „marii bătălii pentru promovare", cum a denumit-o conferențiarul O. Fleșeriu, președintele secției de fotbal de la Ripensia.

PREMIILE CONCURSULUI PRONOEXPRES NR. 52 DIN 24 DECEMBRIE 1969:

EXTRAGEREA I: Categoria I: 1 variantă a 95.796 lei; Categoria a II-a: 94,9 a 1.009 lei; Categoria a III-a: 2.276,6 a 42 lei.

EXTRAGEREA a II-a: Categoria A: 3,4 variante a 24.274 lei; Categoria B: 192,1 a 430 lei; Categoria C: 3.207,3 a 26 lei.

Cîștigător categ. I extragerea I: = Komaromi Ilona — Satu-Mare.

Scrisoarea lui Vigu

„REGRET CELE ÎNTÎMPLATE"...

În urma apariției articolului „Vigu — eroul scandalagiu", în numărul nostru din 22 decembrie a.c., *clubul sportiv Steaua ne-a comunicat că acest caz va fi analizat cu toată exigența în biroul secției de fotbal după înapoierea echipei din concediu,* iar MĂSURILE LUATE NE VOR FI ADUSE LA CUNOȘTINȚĂ.

Totodată, am primit o scrisoare din partea fotbalistului I. Vigu, cu rugămintea de a fi publicată.

Iată scrisoarea sa:

„De la începutul activității sportive am căutat să fiu un sportiv sîrguincios, plin de dorința de a munci pentru ridicarea măiestriei sportive, respectuos față de colegii de echipă și adversari. Toate acestea au făcut ca de-a lungul anilor să mă bucur de aprecierile celor ce mă înconjoară — jucători, antrenori, spectatori. De aceea, articolul apărut în ziarul „Sportul" din 22 decembrie a.c. a reprezentat pentru mine un motiv de adîncă reflecție, la fel ca și atunci cînd am avut incidentul cu tovarășul Constantin Oatu din Oradea.

Fără a încerca să mă scuz, vreau să arăt că atitudinea mea a fost o urmare directă a stării sufletești proaste ce am avut-o în urma pierderii meciului de la Oradea. Ca sportiv, trebuia să manifest mai mult calm și stăpînire de sine, calități pe care le-am demonstrat în multe ocazii pe terenul de sport, cît și în afara lui.

De aceea, regret cu atît mai mult cele întîmplate și care nu mă caracterizează, fapt ce mă îndeamnă să cer scuze tovarășului Constantin Oatu, asigurînd în același timp opinia publică că acest prim gest necugetat va fi și ultimul în activitatea mea sportivă și extrasportivă. *Doresc ca despre jucătorul Vigu să se vorbească cu aceleași cuvinte frumoase ca și pînă acum, iar pentru aceasta voi depune toate eforturile".*

2 ZILE PÎNĂ LA ÎNCHIDEREA VÎNZĂRII BILETELOR PENTRU TRAGERILE REVELIONULUI LOTO ȘI PRONOEXPRES 1970

PUTEȚI CÎȘTIGA: Excursii în Japonia (EXPO '70), MEXIC (cu prilejul Campionatului mondial de fotbal 1970), Italia, turul Bulgariei, turul Austriei, Belgrad — Budapesta — Sofia și autoturisme: DACIA 1300, DACIA 1100, MOSKVICI — 408, TRABANT 601, și numeroase premii în bani. Amănunte la agențiile LOTO-PRONOSPORT. ULTIMA ZI pentru procurarea biletelor, miercuri 31 decembrie 1969

ÎNCHIDEREA LUCRĂRILOR SESIUNII MARII ADUNĂRI NAȚIONALE

(Urmare din pag. I)

Deputatul **Maxim Berghianu**, președintele Comitetului de Stat al Planificării, a prezentat apoi expunerea la **Proiectul de lege privind organizarea, planificarea și execuția investițiilor.** Raportul Comisiei economico-financiare și al altor comisii ale M.A.N., care au analizat proiectul de lege, a fost prezentat de deputatul **Aurel Vijoli**, președintele Comisiei economico-financiare.

Ședința de după-amiază a început cu discuția generală la acest proiect de lege. Au luat cuvîntul deputații **Miu Dobrescu**, prim-secretar al Comitetului județean — Iași al P.C.R., președintele Comitetului executiv al Consiliului popular județean, **Cornel Cazan**, directorul general al Întreprinderii de construcții și montaje siderurgice — Galați, **Gheorghe Năstase**, prim-secretar al Comitetului județean — Argeș al P.C.R., președintele Comitetului executiv al Consiliului popular județean, **Matei Ghigiu**, ministrul construcțiilor industriale, și **Gheorghe Cocoș**, șeful șantierului Hidrocentralei de pe Lotru.

După discuția pe articole, în cursul căreia mai mulți deputați au făcut intervenții pentru îmbunătățirea unor prevederi și formulări ale proiectului de lege, Marea Adunare Națională a adoptat cu amendamentele propuse și aprobate de deputați, prin vot secret cu bile, Legea privind organizarea, planificarea și executarea investițiilor.

La următorul punct de pe ordinea de zi, ministrul sănătății, **Dan Enăchescu**, a prezentat expunerea la **Proiectul de lege privind regimul produselor și al substanțelor stupefiante**, iar deputatul **Gheorghe Vasilichi**, președintele Comisiei permanente pentru sănătate, muncă și asigurări sociale, a expus raportul acestei comisii și al Comisiei juridice la proiectul de lege.

În cadrul discuției pe articole a acestui proiect de lege au fost făcute, de asemenea, unele propuneri de amendamente. Cu amendamentele propuse și aprobate de deputați, Marea Adunare Națională a adoptat, prin vot secret cu bile, Legea privind regimul produselor și al substanțelor stupefiante.

Trecîndu-se la ultimul punct de pe ordinea de zi, președintele Marii Adunări Naționale, **Ștefan Voitec**, a arătat că avîndu-se în vedere faptul că, prin Rezoluția Congresului al X-lea al P.C.R. și prin hotărîrile Plenarei C.C. al P.C.R. din 10—13 decembrie 1969, s-a stabilit să se acționeze pentru perfecționarea în continuare a planificării și conducerii economiei naționale, Consiliul de Miniștri a propus un **proiect de lege pentru prelungirea aplicării Legii nr. 22/1967 privind unele măsuri de perfecționare a conducerii și planificării economiei naționale.** Proiectul de lege a fost avizat favorabil și de Comisia juridică a M.A.N.

Biroul Marii Adunări Naționale a propus ca proiectul de lege să fie supus aprobării deputaților prin vot deschis. Marea Adunare Națională a adoptat **Legea pentru prelungirea aplicării Legii nr. 22/1967 privind unele măsuri de perfecționare a conducerii și planificării economiei naționale:**

ARTICOL UNIC. — Se prelungește aplicarea Legii nr. 22/1967 privind unele măsuri de perfecționare a conducerii și planificării economiei naționale, pînă la 31 decembrie 1970, dată pînă la care se vor prezenta Marii Adunări Naționale proiectele de legi necesare perfecționării în continuare a conducerii și planificării economiei naționale.

Seara, o dată cu încheierea acestei ultime ședințe plenare, lucrările celei de-a treia sesiuni a celei de-a șasea legislaturi a Marii Adunări Naționale au luat sfîrșit.

Cuvîntul de închidere a lucrărilor sesiunii a fost rostit de tovarășul **Ștefan Voitec**, președintele Marii Adunări Naționale. (Agerpres).

AVÎNTUL (M. CIUC) A CUCERIT „CUPA 30 DECEMBRIE" LA HOCHEI

MIERCUREA CIUC. (Prin telefon). **În localitate s-a desfășurat un turneu internațional de hochei dotat cu „Cupa 30 Decembrie". Trofeul a revenit echipei locale Avîntul, care în partida decisivă a întrecut cu scorul de 8—3 (2—1, 3—1, 3—1) formația cehoslovacă Jednota Vsetin. Localnicii au fost întăriți cu jucătorul Dezideriu Varga (care își face concediul acasă), autor a 4 goluri. În celelalte partide s-au înregistrat rezultatele: Avîntul — Agronomia Cluj 7—6 (1—5, 2—1, 4—0), Avîntul — Tîrnava Odorheiul Secuiesc 9—6 (4—2, 4—2, 1—2), Jednota — Agronomia 2—1 (1—0, 0—0, 1—1), Jednota — Tîrnava 10—2 (5—0, 3—1, 2—1).**

T. NAFTALI — coresp.

FOTBAL MERIDIANE

MAROC — BULGARIA 3—0!

La Casablanca, într-un meci amical, echipa Marocului a învins cu scorul de 3—0 (2—0) echipa Bulgariei! Au marcat: Maaroufi (2 — din care unul din penalty) și Said.

CAMPIONATE

ANGLIA — Cu toate că a pierdut cu 1—2 jocul cu Leeds United, formația Everton continuă să conducă în clasament, totalizînd 41 p din 26 de jocuri. Pe locul doi se află Leeds United cu 40 p, dar cu un joc mai mult, urmată de Chelsea cu 34 p. (26 meciuri). Alte rezultate ale etapei: Chelsea — Crystal Palace 5—1; Arsenal — Newcastle 0—0; West Ham — Nottingham Forest 1—1; Sunderland — Manchester United 1—1.

BELGIA — La Gantoise și Standard, fruntașele campionatului au terminat la egalitate: 0—0 în etapa de duminică. Anderlecht a dispus cu 2—0 de Racing White. F.C. Liège a pierdut cu 0—2 jocul cu Saint Trond. Standard totalizează acum 24 p, fiind urmată de La Gantoise cu 22 p și Beveren cu 21 p. Anderlecht se află pe locul 7 cu 17 p!

SPANIA — F. C. Barcelona a învins cu 1—0 pe Real Madrid în fața a peste 80 000 de spectatori. Unicul punct a fost marcat în minutul 29 de Gallego.

VICTORII INTERNAȚIONALE ALE VOLEIBALIȘTILOR ȘCOLARI DIN SIBIU

La Sibiu s-au desfășurat, aseară, două partide internaționale amicale de volei între echipele Școlii sportive din localitate și cele poloneze SZS Olstin, campioane de juniori ale Poloniei. Sibienii au cîștigat cu 3—2 la băieți și cu 3—1 la fete.

ILIE IONESCU
coresp. principal

TELEX - TELEX - TELEX - TELEX - TELEX - TELEX - TELEX

Tradiționala distincție „Oamenii anului" acordată în Anglia pentru curaj și acte de bravură deosebită, numără în 1969 și patru sportivi: internaționalul de rugby Robert Hearn, Walter Herbert, conducătorul expediției engleze transarctice, Jackie Stewart campion mondial de automobilism și cunoscutul atlet M. Tulloh, care a traversat America de la vest spre est, prin „deșertul morții".

■

Ciclistul francez Jacques Anquetil, de mai multe ori învingător în Turul Franței, a evoluat la Anvers, pentru a-și lua rămas bun de la publicul belgian. După cum se știe, celebrul ciclist a anunțat oficial că la sfîrșitul acestei luni își va încheia activitatea competițională internațională. În cadrul acestei ultime întreceri (în proba italiană), făcînd echipă cu Merckx, Altig și Ottenbros, el s-a clasat pe locul II, cu 1:02,45.

■

În runda a 5-a a turneului internațional de șah pentru juniori de la Groningen (Olanda), Urzică (România) a remizat cu Lubojevici (Iugoslavia). În clasament conduce Adorjan (Ungaria) cu 4 p urmat de Beljavski (URSS), Bellon (Spania), Prit Chett (Scoția), Vlelikov (Bulgaria) și Urzică, care totalizează fiecare cîte 3½ puncte.

Federația italiană de baschet și-a depus candidatura de a organiza finala „Cupei campionilor europeni" ediția 1969-70. În cazul că forul internațional va accepta propunerea, finala se va desfășura la Roma sau Bologna. FIBA nu a dat încă nici un răspuns federației italiene. Inițial, finala urma să se dispute la 9 aprilie, la Sarajevo (Iugoslavia).

În ziua a doua a turneului de baschet de la Bremerhaven, au fost înregistrate următoarele rezultate mai importante: Austria — Suedia 98—95; US Army — Elveția 88—83; Belgia — Olanda 60—58; RF a Germaniei — Danemarca 113—60. În competiția feminină, Franța a întrecut cu 79-50 Belgia, iar RF a Germaniei a învins cu 79—73 echipa Elveției.

La Rostock în prezența a peste 4 000 de spectatori s-a disputat a doua întîlnire internațională de handbal dintre echipele masculine ale R.D. Germane și Franței. Handbaliștii germani au obținut victoria cu scorul de 28—19 (15-13). În primul joc, gazdele cîștigaseră cu 25—12.

ÎNTÎLNIRE INTERNAȚIONALĂ DE GIMNASTICĂ LA TIMIȘOARA

Sala C.F.R. din Timișoara a găzduit o reușită reuniune de gimnastică la care au luat parte selecționata județului Timiș și Partizan Novisad (Iugoslavia) și în care victoriile au fost împărțite. La fete au cîștigat gazdele (175—168,5), iar la băieți oaspeții (262,15—253). La individual compus, pe primul loc la fete s-a clasat timișoreanca Mia Variu cu 37,60 p, iar pe locul doi Zorib Milodanovici de la Partizan. La aparate, locurile I la bîrnă, sărituri și sol au revenit tot Miei Variu, iar la paralele a cîștigat Vera Zurcovici (Partizan). În probele băieților au terminat învingători: Popov (P) — bară 9,35 p. Gruin (T) — paralele 9,40 p. Popov (P) — cal 9,55 p. Hirldargovici (P) — inele 9,45 p și Knezovici (P) — sărituri 9,35 p și sol 9,50 p.

C. CREȚU
corespondent

sportul în lume

ULTIMELE NOUTĂȚI DIN MEXIC

● Organizarea campionatului mondial de fotbal costă 37 de milioane de pesos (aproximativ 3 milioane de dolari)! ● Pînă acum, o slabă vînzare a biletelor ● Numai 10 minute de antrenament, în pantofi de tenis! ● Un curs de arbitri și Congresul F.I.F.A. ● 500 de mingi la dispoziția echipelor ● Sistemul de desfășurare a turneului final și... cărțile de vizită ale orașelor gazdă.

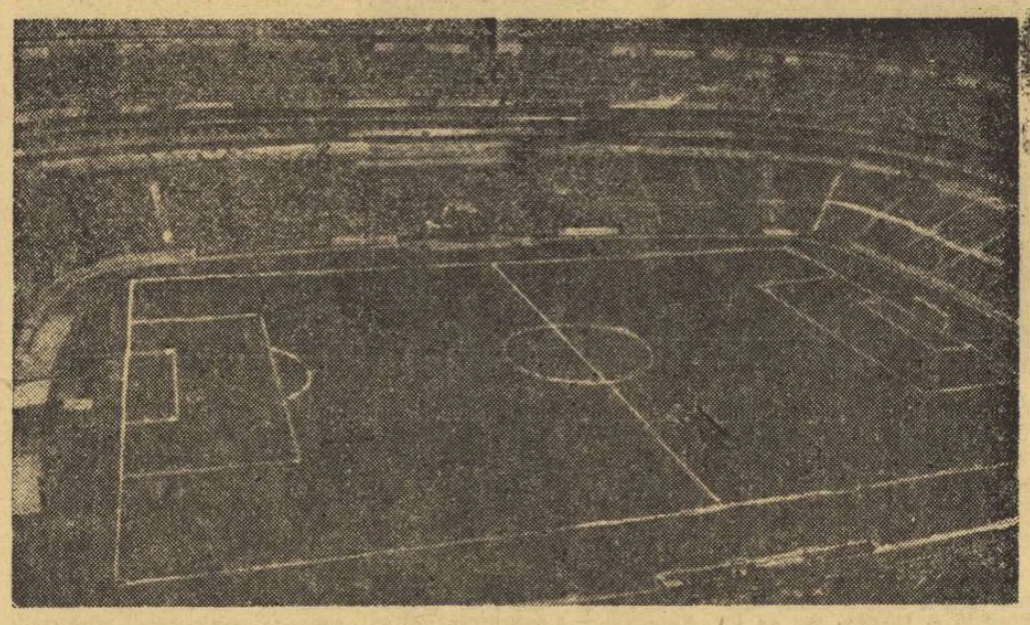

Stadionul din Mexico City pe care se va disputa finala „C. M. 1970"

Recent, secretarul general al Comisiei de organizare a campionatului mondial, Ramon Alatorre, a expus într-o conferință de presă preocupările de moment ale acestui for.

Ramon Alatorre a arătat că numai pentru reamenajarea stadioanelor (reparații necesare tribunelor, vestiarelor), gazonarea terenurilor și unele cheltuieli în scopuri propagandistice sînt necesare 37 de milioane de pesos (aproximativ 3 milioane de dolari). Deși federația mexicană, care suportă aceste cheltuieli, nu este prea săracă — a spus dl. Alatorre — suma e fabuloasă și va fi resimțită de bugetul acestui for. Pentru recuperarea acestor fonduri se mizează foarte mult pe vînzarea biletelor, care însă pînă în prezent nu se desfășoară deloc sub auspicii promițătoare. În total, pînă acum au fost vîndute doar cîteva mii de abonamente, dar se speră ca imediat după ce se va efectua tragerea la sorți a celor patru grupe ale optimilor de finală să se înregistreze o mare afluență pentru solicitarea biletelor.

În privința reamenajării stadioanelor, Ramon Alatorre a relevat faptul că la 1 mai toate bazele sportive destinate desfășurării campionatului mondial vor fi terminate. Asta nu înseamnă însă că de la 1 mai echipele aflate în Mexic pentru aclimatizare se vor putea antrena pe stadioanele pe care se vor desfășura jocurile. *În mod excepțional, Comisia de organizare a aprobat ca, pentru o luare de contact cu terenul de joc, fiecare echipă să intre o singură dată pe gazon, dar numai timp de 10 minute! La acest scurt antrenament, echipele nu vor putea folosi decît pantofi de tenis!*

Tot în cadrul acestei conferințe de presă s-a anunțat că, înainte și în timpul campionatului mondial, Mexicul va mai găzdui două evenimente deosebite. De la 24 la 30 mai se va organiza un curs internațional de arbitri, la care vor participa toți cavalerii fluierului desemnați să conducă meciurile din turneul final. Cu acest prilej se vor expune cîteva referate, care au ca scop asigurarea unității de vederi în privința aprecierilor literii regulamentului. De asemenea, în această perioadă, toți arbitri vor face antrenamente de pregătire fizică, aclimatizîndu-se cu altitudinea.

În timpul campionatului se va organiza și Congresul F.I.F.A., la care vor participa 420 de membri ai forului suprem și invitați.

În fine, la dispoziția echipelor participante — s-a spus în conferința de presă — vor fi puse 500 de mingi, care vor fi folosite și în jocurile turneului final.

★

Campionatul mondial se va desfășura între 31 mai și 21 iunie. Meciul inaugural îl va susține echipa Mexicului la 31 mai, pe „Stadio Azteca". Jocurile din grupe se vor desfășura între 2 și 11 iunie, după cum urmează: *la 2 iunie — 3 meciuri, la 3, 6, 7, 10 și 11 iunie — cîte 4 jocuri:*

Primele două echipe din fiecare grupă se califică în sferturile de finală, care sînt programate la *14 iunie.*

Trei zile mai tîrziu, la 17 iunie vor avea loc semifinalele.

La 20 iunie este programat meciul pentru locurile 3—4, iar la 21 iunie finala.

Capii de serii ai celor 4 grupe vor fi fixați la 9 ianuarie, iar la 10 ianuarie se vor alcătui cele 4 grupe. Partidele din grupe (optimi de finală) se desfășoară după următoarea schemă (fiecare echipă din grupă va purta un număr de la 1 la 4).

JOCUL I: *1—2*, JOCUL II: *3—4*, JOCUL III: *1—3*, JOCUL IV: *2—4*, JOCUL V: *1—4*, JOCUL VI: *2—3.*

În sferturile de finală, programul este următorul: JOCUL I: *Echipa clasată pe locul 1 în grupa A va juca cu aceea clasată pe locul 2 în grupa B (deci 1 A—2 B, notație pe care o folosim în continuare);* JOCUL II: *1 B—2 A;* JOCUL III: *1 C—2 D;* JOCUL IV: *1 D—2 C.*

În semifinale: învingătoarele *jocurilor I cu III și II cu IV.*

Iată și orașele care vor găzdui întrecerile.

GRUPA I —
la Ciudad de Mexico

Din această grupă face parte echipa țării gazdă. Ciudad de Mexico are o altitudine de 2240 m, o temperatură medie în luna iunie de 16—18 grade Celsius. Stadionul Aztec are o capacitate de 105 000 locuri.

GRUPA A II-a:
la Toluca și la Puebla

Orașul Toluca se află la 66 km de Ciudad de Mexico. Are o altitudine de 2650 m, o temperatură medie de 14—17 grade Celsius. Stadionul din localitate are o capacitate de 29 360 de locuri.

Orașul Puebla este situat la 136 km de capitala țării. Se află la o altitudine de 2140 m și are o temperatură medie de 18—22 grade Celsius. Capacitatea stadionului: 35 563 locuri.

GRUPA A III-a:
la Guadalajara

În această grupă va juca Anglia. Orașul este situat la 589 km de Ciudad de Mexico. Se află la o altitudine de 1540 m. Temperatura medie: 22—27 grade Celsius. Capacitatea stadionului: 71 081 locuri.

GRUPA A IV-a:
la Leon

Orașul se află la 396 km de Ciudad de Mexico, are o altitudine de 1885 m și o temperatură medie de 22—27 grade Celsius. Capacitatea stadionului — 23 303 locuri.

Cupa „Jules Rimet", care se oferă din patru în patru ani celei mai bune echipe din lume, cîștigătoare a campionatului mondial de fotbal, urmează să fie adusă la Ciudad de Mexico la 8 ianuarie. Organizatorii mexicani ai ediției 1970 a campionatului lumii au declarat că trofeul va fi depus în seiful Băncii de Comerț și va fi păzit cu strășnicie PENTRU A NU SE MAI REPETA „INCIDENTUL" DE LA LONDRA. **După cum se știe, la Londra, cu ocazia penultimei ediții a competiției, trofeul a fost furat și regăsit într-un tîrziu, aruncat într-un parc. La Ciudad de Mexico, cupa „Jules Rimet" va fi adusă de Andrew Stephen, delegatul Angliei, care va participa la tragerea la sorți pentru stabilirea celor 4 grupe ale turneului final.**

RUGBYUL — DE LA POALELE PIRINEILOR

(Urmare din pag. I)

A doua zi, pe stadionul din Brive, dizgrațiatul mijlocaș la grămadă făcea un joc senzațional și observatorii speciali ai comisiei de selecție și ai ziarului „l'Equipe" aveau prilejul să vadă un Puget în mare formă, excelent în toate acțiunile, fantezist, cu o puternică personalitate în joc.

Puget a cîștigat. Ne pare bine pentru acest autentic talent al rugbyului francez. Poate și pentru că, la un ceas al confesiunilor, am aflat că după meciul de la Tarbes n-a închis ochii trei nopți în șir...

★

ANGOULÊME. Se prezintă astfel vizitatorului: balconul sud-estului, cetatea hîrtiei și țara coniacului. Omițînd, desigur, să adauge: punct terminus al fermecătoarei lumi rugbystice din sudul Franței.

Ajungem seara tîrziu la Angoulême (52 000 de locuitori), după o călătorie de 160 de kilometri, de la Brive, pe un drum de serpentine.

★

Cafeneau „Wagram" — sediul clubului din Angoulême. Participăm la obișnuita întîlnire amicală a celor două echipe. Sînt în sală și foarte mulți suporteri. Parcă prea mulți pentru o festivitate destul de intimă. Conducătorii clubului ne explică:

„La noi, suporterii iau parte la toată viața rugbystică. Primim de la ei un însemnat sprijin material (ca și la Tarbes sau Brive, jumătate sau chiar mai mult din numărul locurilor la stadion sînt reținute — prin abonamente — de cercul suporterilor) **și moral, în absolut toate ocaziile".** De altfel, aveam să ne convingem imediat de ceea ce înseamnă aici relația club-suporter.

A doua zi era duminică și nu existau posibilități să se asigure un autocar pentru transportul echipei noastre de la „Hotel de Bordeaux" pînă la stadionul Chanzy (aproape 8 km). A fost suficient un singur apel: **„Cine dintre posesorii de mașini se oferă să asigure transportul jucătorilor români?"** și zeci de mîini s-au ridicat. Fiecare dintre jucătorii noștri ar fi putut merge singur într-o mașină...

Am primit, la plecarea de la cafe „Wagram", cîte un frumos breloc al clubului. Am reținut că darul venea tot din partea suporterilor, brelocul fiind semnul lor distinctiv.

Cercul suporterilor organizează pentru clubul de rugby loterii (tocmai se desemnau cîștigătorii excursiilor la meciul Scoția - Franța), însoțesc echipa în deplasări, trăiesc din plin fiecare moment din viața formației din Angoulême.

Parcă ar fi și la noi nevoie de așa ceva...

★

Ultima seară a itinerarului rugbystic început la poalele Pirineilor. La o masă, plină cu sticle de suc de fructe, fundașul Lacaze (în meciul cu noi a jucat mijlocaș la deschidere) ne spune că aici, la Angoulême, începe să slăbească domnia rugbyului. Sîntem la frontiera cu fotbalul...

P.S. Într-un număr viitor, despre turneul jucătorilor români și despre cîteva probleme ale rugbyului nostru.

În sferturile de finală ale „C.C.E." la handbal

S. K. LEIPZIG — „U" TIMIȘOARA 9—6

Duminică seara, la Leipzig, s-a disputat prima manșă a sferturilor de finală din cadrul „C.C.E." la handbal feminin, în care s-au întîlnit formațiile **S. K. Leipzig** și **Universitatea Timișoara.** După un joc echilibrat, mai ales în repriza secundă, victoria a revenit gazdelor cu scorul de 9—6 (5—1). Handbalistele din Timișoara s-au comportat mai bine în finalul jocului, punctele lor fiind realizate de **Metzenrath** (3), **Hrivniak** (2) și **Rigo.** Întîlnirea a fost condusă de cuplul **Nemec** și **Vycena** — ambii din Cehoslovacia. Returul va avea loc pe data de 14 ianuarie, la Timișoara.

IN CADRUL TURNEULUI DIN GRECIA

ASTĂZI, JUNIORII ROMÂNI SUSȚIN O NOUĂ PARTIDĂ

Reprezentativa de juniori a României, aflată într-un turneu de pregătire în Grecia, va susține astăzi, la Atena, o nouă partidă de verificare, în compania unei selecționate amatoare a țării gazdă. Amintim că în primul meci, disputat în cadrul turneului, fotbaliștii români au terminat învingători, cu 1—0, în fața echipei naționale omologe a Greciei.

INCURSIUNE ÎN LISTELE CAMPIONILOR MONDIALI ȘI EUROPENI DE BOX

● Danezul Tom Bogs — marea revelație europeană ● Ruben Olivares — „Mașina de pumni mexicană"

Cu toate că se află în plin sezon internațional, boxul profesionist a tras pentru cîteva zile cortina, luptele din careul magic avînd în acest răstimp cel mult scopul de a desemna candidați la dreptul de a ataca sezonul viitor centurile mondiale sau continentale. Ca atare, pînă cînd crainicii marilor arene — Madison Square Garden din New York, Palais des Sports din Paris sau Palazzo dello Sport din Roma — îmbrăcați în ținuta clasică, vor anunța, cu nu mai puțin clasica lor emfază: „...în limitele categoriei..., într-un meci contînd pentru titlul...", să facem cunoștință cu actualii deținători ai centurilor și cu challengerii lor oficiali.

CAMPIONII EUROPENI

Boxerii italieni continuă să colecționeze titlurile bătrînului nostru continent, dominînd copios mai ales categoriile inferioare. Marea revelație a pugilismului european rămîne, cu toate acestea, danezul Tom Bogs (mijlocie), un „frappeur" care știe însă să boxeze și tehnic. Unii specialiști declară că maniera lui le amintește de formidabilul Ray „Sugar" Robinson; alții, cei mai numeroși, consideră că avem de-a face cu o copie fidelă a regretatului Marcel Cerdan. Una dintre marile surprize ale anului a furnizat-o semimijlociul austriac Orsolics, care l-a învins prin k.o. pe francezul Josselin. La categoria grea, în lipsa lui Cooper (Anglia), operat de menisc, titlul e deținut de colosul vest-german Peter Weiland, al cărui challenger este bolognezul Dante Cane, campion al Italiei, cunoscut publicului bucureștean (a fost învins la puncte, cu ani în urmă, de dinamovistul Mariuțan). Dar se profilează, amenințătoare, candidatura spaniolului Urtain, al cărui palmares dă de gîndit: 24 de meciuri, 23 de victorii prin k.o.!

Iată care sînt campionii Europei și challengerii lor: muscă: F. Atzori — Italia (F. Chérvet); cocoș: Fr. Zurlo — Italia (vacant); pană: T. Galli — Italia (J. Llegra); semiușoară: P. Carrasco — Spania (M. Tavant); ușoară: B. Arcari — Italia (Sombrita); semimijlocie: J. Orsolics — Austria (C. Bossi); mijlocie mică: G. Pioskowski — R. F. a Germaniei (R. Golfarini); mijlocie: T. Bogs — Danemarca (J. Boutier); semigrea: I. Preberg — Iugoslavia (P. Del Papa); grea: P. Weiland — R.F.G. (D. Cane).

CAMPIONII LUMII

Boxerii mexicani asaltează serios centuri monopolizate cîndva de pugiliștii din S.U.A., ei deținînd la ora bilanțului trei titluri. Indiscutabil, cea mai puternică impresie a produs-o „cocoșul"

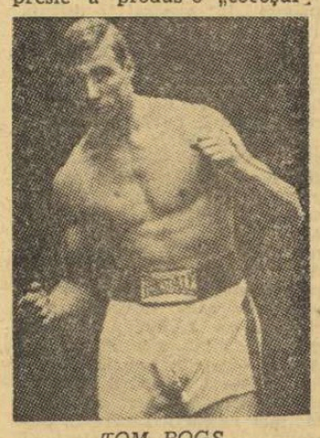

TOM BOGS

Ruben Olivares, supranumit „Mașina de pumni mexicană", care l-a „executat" rapid pe aborigenul australian Lionel Rose. Nu poate fi însă omis de pe lista marilor vedete nici semimijlociul mexican José Napoles, învingător detașat al unor „nume" ca Cokes și Griffith. În sfîrșit, de menționat că, după „Ring Magazine", Cassius Clay rămîne în continuare campion al lumii la categoria grea. Dar, despre situația acestui titlu, cu alt prilej...

Iată lista campionilor lumii și a challengerilor lor: muscă: Alacran Efren Torres — Mexic (Chortvanchai); cocoș: Ruben Olivares — Mexic (Castilio); pană: Johnny Famechon — Australia (Harada); semiușoară: Hiroshi Kobayashi — Japonia (Navarro); ușoară: Mando Ramos — S.U.A. (Laguna); ușoară clasa juniori: Nicolino Loche — Argentina (Arcari); semimijlocie: José Napoles — Mexic (Gonzales); mijlocie mică: Freddie Little — S.U.A. (vacant); mijlocie: Nino Benvenuti — Italia (vacant); semigrea: Bob Foster — S.U.A. (Dick Tiger); grea: Joe Frazier, Jimmy Ellis și Cassius Clay — toți S.U.A., fiecare recunoscut de altă organizație sportivă și, evident, cu challenger imposibil de desemnat!

Paul OCHIALBI

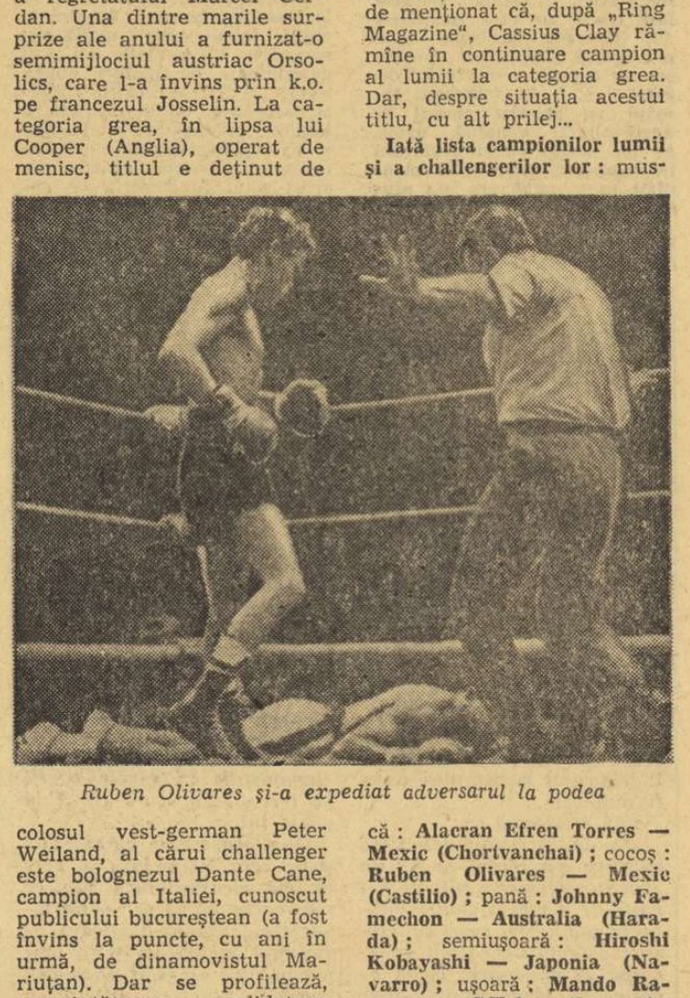

Ruben Olivares și-a expediat adversarul la podea

ACTIVITATEA LA HOCHEI

JUNIORII ROMÂNI AU DISPUS DE ECHIPA UNGARIEI CU 3—0

Echipa Cehoslovaciei învinsă la Winnipeg

● La Geneva au continuat jocurile campionatului european de hochei pe gheață pentru juniori (grupa A). Suedia a învins cu scorul de 10—1 echipa R. F. a Germaniei. Finlanda a întrecut cu 5—2 echipa Elveției.

● În grupa B, echipa României a jucat la Kaptenberg (Austria) cu echipa Ungariei pe care a învins-o cu scorul de 3—0 (0—0, 2—0, 1—0). Alte rezultate: Austria — Norvegia 5—5; Italia — Iugoslavia 3—2.

● La Winnipeg s-a desfășurat întîlnirea de hochei pe gheață dintre echipele Canadei și Cehoslovaciei. Hocheiștii canadieni au obținut victoria cu scorul de 3—2 (1—0, 1—0, 1—2). Echipa cehoslovacă urmează să mai susțină alte 4 partide.

● Selecționata de hochei pe gheață a Ungariei a susținut la Herning o întîlnire internațională în compania echipei Danemarcei, pe care a învins-o cu 2—0 (0—0, 1—0, 1—0) prin punctele marcate de Bankuti și Zsitva.

Tiparul I.P. „Informația", str. Brezoianu nr. 23—25, București

40368

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16 tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180

sportul

12 pagini 1 leu

Anul XXV — Nr. 772 (6206) ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT Miercuri 31 decembrie 1969

CLEVELAND

din a 58-a

azi cu meciurile:

SMITH — ȚIRIAC

GHEORGHE despre „finala fin

TITLUL OLIMPIC LIE DE AUR LA EUROPE

ECHIPA ... ÎNCHEIE CU VICTORIE ...GĂTOAREA A GRUPEI

ÎN PRELIMINARIILE C. M. CU UN PUNCT AVANS!

asamentul final al grupei							
ROMÂNIA	6	3	2	1	7—6	8
Grecia	4	3	1	1	13—9	7
Iugoslavia	3	3	0	0	8—8	6
Olanda	3	3	0	0	8—10	6

1970

... ESCU

...alie de argi

...ut — medalie de bronz

...ru specia in Argentina

...educație fizică ... Buenos Aires, a aplaudat cu entuziasm performanțele sportivilor români, i-a făcut o caldă manifestație de simpatie lui Simion Popescu, cel care înscrisese strălucit această ediție a mondialelor.

Membrii F.I.L.A., antrenori și tehnicieni prezenți la Mar del Plata, i-au felicitat pe spor...

...este acum cunoscut termometrul ...mori sub limita de 30 de grade. Mulți dintre cei care ocupă proaspe 8 km — pe ...tinul pentru o oră cunoaștere, ...ceștia, ...reco-ro...

...RGHE BERCEA... ...e 19 ani, la vârsta ...ții urcă abia prin... ...ime ale măiestriei ...e, Gh. Berceanu a ...de-acum în ...ul ...inar din ...ul Sătuj... ...a din anul ...luptelor la ...putere Cra... ...umărea an... MARINES...

SIMION POPESCU. Noul campion al lumii va împlini 29 de ani la 11 august. S-a născut în comuna Cuptoare din județul Caraș-Severin. A debutat în sportul luptelor în anul 1957, la Reșița, pregătit fiind de antrenorul IACOB LOVAȘ. Din anul 1960 face parte din clubul sportiv Steaua, având-o ca antrenori pe GH. SUTEU și VASCUL POPESCU. S. Popescu a cucerit titlul de campion național de juniori în anii ... și 1959, ... de campion ... de senior în anul 1966, ... și 1968. Câștigă...

medalie de ar... și la „mondiale"

...de la D. STAN ESCU, trimisul nostru special

...BUCUREȘTI (prin telefon). — Din nou ...e am avut marea bucurie a unui ...ținut de sportivii români în ...ternaționale ; echipajul de bob 2 ...itei (pilot I. Panțuru, frânar D. ...not II. Pașovschi) a cucerit me... Campionatele Mondiale pe anul ...

...moscuța vay ...românești ...de ce ...

...Tactica lup... ...ru mediile ...cele pito... ...pe italieni ...bodo și Ga... ...de Pantiu ...amenii în cur...

MULȚI ANI ȘI NOI SUCCESE!

Grafica — Ed. N. CLAUDIU

ILIE NĂSTASE sportivul nr. 1 pe 1969

Indeplinindu-și o plăcută misiune, „SPORTUL" a continuat tradiționala sa anchetă, întreprinsă în rîndul cititorilor, pentru desemnarea celor mai buni 10 sportivi români ai anului 1969.

S-au primit la redacție mii de scrisori, expediate din toate colțurile țării, ca și de peste hotare. Ne-a bucurat, mai ales, faptul că, în majoritatea cazurilor, cititorii noștri au adresat gînduri de simpatie și urări de noi succese în viitorul an competițional preferaților lor sportivi.

Dar, iată alăturat lista celor mai buni 10 sportivi ai anului 1969, după deschiderea corespondențelor sosite în termen.

Remarcăm faptul, cu toate semnificațiile lui, că pe acest tabel de onoare figurează reprezentanți a șapte discipline, dintre care 5 olimpice, că numele acestor sportivi români se află în primele locuri și în clasamentele care stabilesc ierarhia performerilor mondiali și continentali ai anului 1969, și că, în marea lor majoritate laureații anchetei „SPORTUL" sînt sportivi tineri, crescuți de regimul nostru, oameni cu mari posibilități de reafirmare în arena internațională. Printre disciplinele cuprinse în clasament figurează unele aproape necunoscute sau, în orice caz, foarte puțin dezvoltate în țara noastră, cu ani în urmă, dar în care, România a devenit o autoritate, pe plan mondial, datorită tocmai condițiilor puse la îndemîna tineretului nostru de către stat, în vederea practicării sporturilor, îndrumării și grijii care li s-a arătat celor atrași de viața tumultuoasă a stadioanelor în anii construcției socialiste, ca și talentului deosebit și multilateral al generațiilor noi.

Onorantă pentru fiecare din cei zece clasați dar și pentru ceilalți, prezența în tabelul celor mai buni sportivi români, îi obligă totodată pe ei ca și pe toți cei care reprezintă sau vor reprezenta culorile țării — la eforturi sporite în pregătire, pentru obținerea unor noi performanțe de prestigiu. Va fi cea mai profundă dovadă de înțelegere și răsplătire a preocupării și sprijinului permanent pe care partidul și statul nostru le arată mișcării sportive din România socialistă.

1.	ILIE NĂSTASE	GHEORGHE BERCEANU	6.
2.	ION ȚIRIAC	CALISTRAT CUȚOV	7.
3.	FLOREA DUMITRACHE	CONSTANTIN CIUCĂ	8.
4.	ILEANA DRÎMBĂ	GHEORGHE GRUIA	9.
5.	MARIA ALEXANDRU	IONEL DRÎMBĂ	10.

(Prezentarea celor zece și lista cîștigătorilor — în pagina a 12-a).

IURII VLASOV

Gustul înfrîngerii

Coborâm de pe podium. Ratasem ultima încercare și-l vedeam pe Reinhold Kuhn, un halterofil din R.F.G., sărind de bucurie și dansînd pe pătura ce-i învelea de obicei umerii. Fotoliul rivalului meu se afla chiar în fața podiumului.

Eram indispus, dar nu voiam s-o arăt. Zîmbeam. Dar ce fel de zîmbet!

Blitz-urile aparatelor de fotografiat se dezlănțuiseră în jurul-mi pentru ca să se reaprindă apoi pentru Reinhold Kuhn. Căutam o perdea de umbră. Dar, în cale, îmi ieși Kuhn mușcîndu-și nervos buzele. În urma lui, antrenorul Horst Bücker și doctorul Crain, american de origine.

Discurile zornăiau pe podium. Asistenții pregăteau haltera pentru concurs. Dacă Kuhn o va ridica, va fi campion...

Adversarul e acum lîngă mine. Ne salutăm cu un zîmbet politicos, dar evităm să facem pasul ce ne-ar obliga să ne strîngem mîinile și Kuhn, trece pe lîngă mine cu trupul uriaș, împănat cu mușchi puternici.

Crain îmi strigă amabil „Good, Rusian" (Bine, rusule) și îmi face loc să trec. Ochelarii lui Horst Bücker au o strălucire mată. Strîng din dinți și încerc să zîmbesc indiferent. Aș vrea să dau impresia că sînt la fel de încrezător în forțele mele ca mai înainte.

Cobor și ultima treaptă a podiumului. Aș vrea să fug dar mă îndrept liniștit spre scaunul meu. Îmi pierd stăpînirea de sine pentru o clipă, numai pînă cînd îmi zăresc antrenorul. Privirile lui Trunov, însă, lunecă pe lîngă mine. Îmi mușc buzele și aștept rezultatul duelului. Antrenorul principal, Barakușin, s-a săltat în vîrful picioarelor, cu ochii țintă spre podium. În sală e o liniște adîncă.

„Kuhn a prins haltera cu mîinile", îmi spun, încercînd să ghicesc mișcările adversarului.

E o tăcere sufocantă! Nu îndrăznesc să fac nici o mișcare. Grozav aș vrea să plec. Dar trebuie să aștept. Să aștept...

Cînd mă întorc cu fața spre podium, discurile halterei poposesc leneș, încet și sigur pe pieptul lui Kuhn. Eu însă le simt apăsarea pe pieptul meu, ca și Kuhn: degetele strîng cu putere gîtul unui condor imaginar.

Privirile managerului Gillpatrick mă readuc în fire. Îmi las mîinile pe speteaza scaunului și încerc să-l urmăresc indiferent pe Kuhn. În stînga, văd capul roșcat al lui Charles Huston, vechiul și devotatul meu admirator.

Kuhn se îndreaptă, cu un geamăt prelung. Întreaga sală geme împreună cu el, vuind apăsător. De ce nu-mi mai rămăsese o încercare, de rezervă? Veninul înfrîngerii mă stîrnește. N-aș mai fi dat greș! Dacă aș mai fi avut o singură încercare!

Fluturii de saciz strălucesc pe ghetele de concurs. Neplăcută situație: să fii spectatorul propriei tale înfrîngeri. Mă cuprinde o nădușeală fierbinte. Nu-mi pot lua revanșa! Sînt neputincios! Tîrziu! Tîrziu!

Încă un efort și Kuhn a ridicat haltera de pe piept. Aplauzele se transformă într-un vacarm asurzitor. Haltera e în mîinile lui Kuhn, ridicate deasupra capului.

A reușit! Kuhn se destinde, cu un zîmbet blajin. Spectatorii au înnebunit. Sala se cutremură de aplauze. Ca la comandă sute de ochi se îndreaptă asupra mea. Doctorul Solonțov, deznădăjduit, se ia cu mîinile de cap. Trunov se prăbușește în scaun, horcăind: „Kuhn e campion! Kuhn!".

Mă cuprinde oboseala. Mă simt sfîrșit. Tremur tot. Maioul și tricoul mi s-au lipit de corp. Sînt lac de sudoare, din creștet pînă în tălpi. De abia izbutesc să-mi tamponez nădușeala de pe frunte, de pe sprîncene și de pe gene. Gura, însă, mi-e uscată. Tremurînd, îmi apropii buzele de sticla cu apă. Nu-mi dezlipesc, multă vreme, sticla de gură, ca să nu văd nimic și să nu fiu obligat să spun ceva. În jurul meu e o larmă asurzitoare. Spectatorii se foiesc ca turbați...

Mă simt ca un neghiob, în mulțimea aceea veselă. Sînt privit cu o milă nedisimulată, de parcă aș fi schilod.

Îmi schimb tricoul și îmi aranjez frizura. Masorul îmi ajută să mă șterg cu prosopul.

Trunov mă fixează din scaun, cu o privire inexpresivă. Primii trei clasați vor fi premiați peste trei minute. În clipa aceea va trebui să arăt calm, neclintit. Dacă nu, va însemna că îmi recunosc înfrîngerea.

Horst Bücker e și el purtat pe brațe. Și-a scos ochelarii și dirijează cu ei corul ovațiilor. Spectatorii îl urmează entuziasmați.

Pe podiumul unde se află Reinhold Kuhn se rostogolește un ghem de trupuri vii. Admiratorii îi sărută obrajii, mîinile, ceafa, spinarea, umerii, fiecare ce nimerește. În clipa aceea simt și pe mine zenzația acelorași sărutări. Un fior mă trece prin tot trupul.

Pe scară, George Danger, halterofilul de categorie ușoară, urlă în extaz.

Mă simt copleșit, distrus, dar și mulțumit: pentru un timp n-am să mai simt pe umeri povara de a fi „primul din lume". Pentru un timp oarecare, pentru că după aceea am să fiu iar primul.

Sînt bucuros că îmi pot trage sufletul. Acest amestec de amărăciune și de autentică relaxare mă uimește. Credeam că am să încerc numai amărăciune...

Ziariștii mă sechestrează. Sînt curioși, vor să vadă cum arăt. Nu vreu să mă dau bătut. Dar ei mă străpung cu privirile, căutînd să descifreze semnele înfrîngerii, pentru ca a doua zi, savurîndu-le, să scrie despre ele...

Încerc chiar să glumesc. Răspund la întrebările lor, perfide și absurde, liniștit, fără nici un fel de încordare! Căci acum trebuie să răspund zîmbind la orice întrebare, chiar la cele grosolane.

Șoptesc printre dinți, antrenorului:

„Scoală-n picioare! Ține-te bine! Ce te-ai pleoștit așa, ca la un parastas!"

În clipa asta îl urăsc! Unde-i siguranța lui de altădată?

Aș fi dorit să fie alături de mine, să rîdă, să glumească, să mă bată ușor pe spate, dar are o mutră de înmormîntare și tace abătut. Am devenit, oare, un „cadavru", care asistă la propria lui „înmormîntare?" Mă simt cuprins de o dorință sălbatică să-l apuc pe antrenor de piept, să-l scutur bine și să-i strig din fundul rărunchilor: „Ce crezi, că am devenit un „cadavru?" Cum îndrăznești să taci tocmai acum? I Cum îndrăznești să te lași copleșit? !"

Prin mulțime își face loc maghiarul Gabor Oros, de mai multe ori campion mondial la categoria mijlocie. Își scoate ochelarii și îmi spune într-o rusească stricată: „Ai să mai fii primul, Kalionov! E la fel de sigur, pe cît de sigur e că eu, Gabor Oros, sînt fiul lui Imre Oros și al lui Agner Zolai..."

Îi sorb avid fiecare cuvînt. Maghiarul își mijește ochii miopi și zîmbește. Pentru prima dată observ ce subțire și transparentă e pielea de pe pomeții obrajilor lui Trunov. Îi întorc spatele.

Kislov îmi aranjează lucrurile în sac, ajutat de atleții Zikov și Prozorov. Barakușin ne face loc să trecem prin mulțimea curioasă și rece...

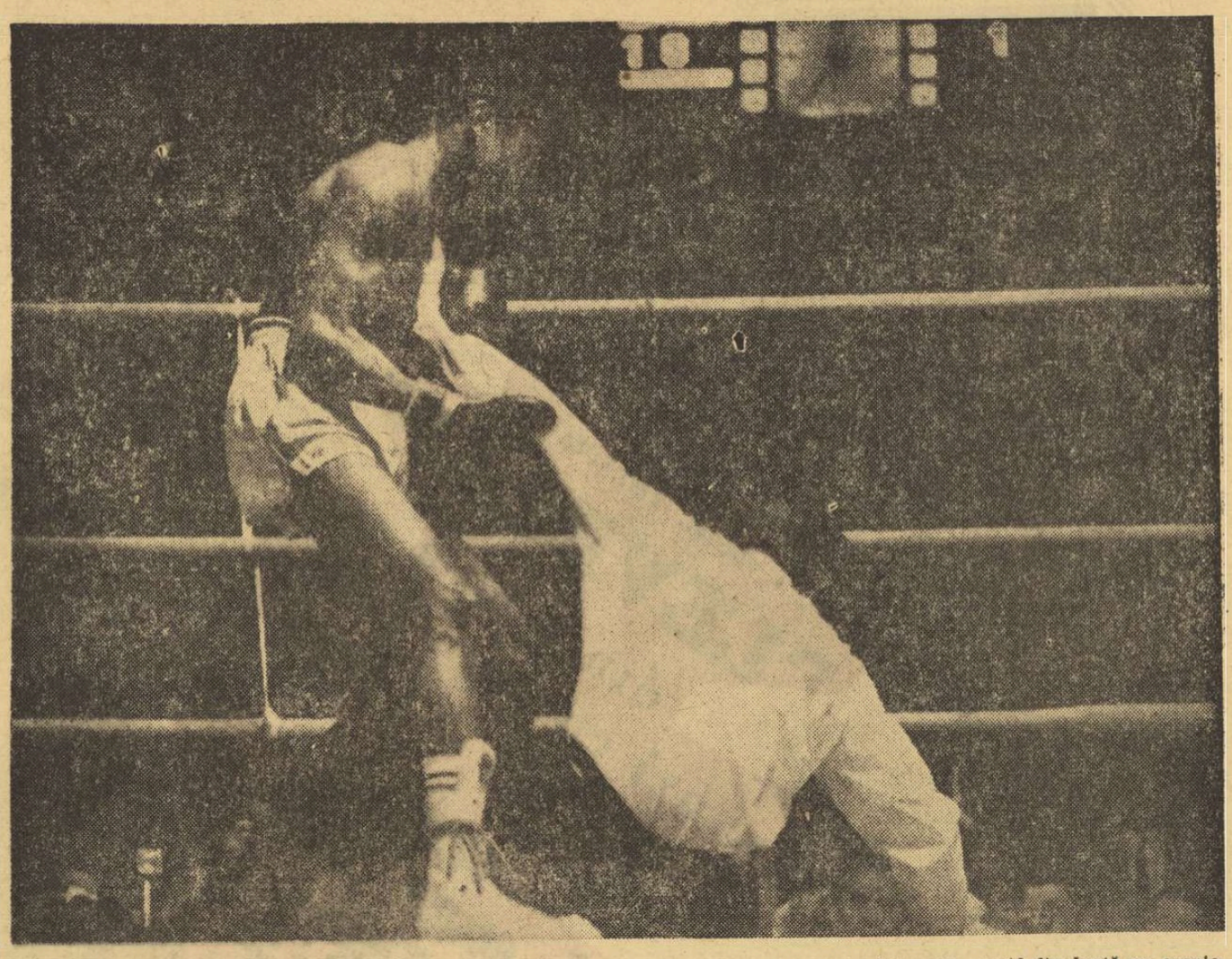

K.O. ...arbitrul! (Dintr-un meci în care fostul campion mondial José Legra, nu numai că l-a scos rapid din luptă pe spaniolul Scalco, dar l-a lovit, fără intenție firește, și pe arbitrul întîlnirii...)

EUROPA PRESS PHOTO

Henry de MONTHERLANT

BOXUL

Primilor cîntăreți greci de flaut, cînd veniră la Roma, văzînd că nimeni nu-i ascultă, starostele le porunci să boxeze.

(MOMMSEN, Istoria Romei)

Duminică după-amiază. Reuniune de amatori, într-o sală de cartier, la Paris. Nu! Nu este vorba de Sala Societăților Savante (gale de box, dar, vai!, nu între savanți, se disputau prin 1920 în Sala Societăților Savante). O sală pricăjită, cu ringul ancorat de corzi, ca nu cumva să-și ia zborul, cu lighenașe, borcane, bureți, prosoape, o saltea (de lupte) care îți amintește de culcuș; fringhii, o scăriță cam instabilă suind spre galeria ce evocă o corabie; și cele două proeminențe ale mănușilor agățate de una din corzi, brune, netede, lucioase, evocînd, Dumnezeu să mă ierte, semnul taurului; în sfîrșit, ceva mai departe, un pian, scaune de grădină, un mic bufet, o oglindă Louis XVI, pentru că sala se metamorfozează în anumite zile în sală de dans. (Apropos de acest pian. Nu s-ar putea cînta la el arii antrenante pentru a-i stimula pe boxeri? Doar dacă nu i-ar încurca. Altfel, s-ar putea face un studiu: despre influența muzicii asupra boxerului în acțiune).

Reuniunea e anunțată pentru ora două. Dar cum, la ora două și jumătate, în sală nu sînt decît „mînjii", încă în ținută de oraș, am senzația că va fi ceva în genul revistelor literare scoase de tineri, unde nu ești citit decît de colaboratori. Dar nu, mă înșel. La ora trei fără douăzeci apare publicul: fiecare se așează pe locul obișnuit și nu pe altul. Că o bigotă cretenționasă, care cînd vine la slujbă ține morțiș la strana ei. Publicul e format din prieteni ai boxerilor, surori mai mari, copii, iubite, fără a uita mama: clasica doamnă Peyrony care, în momentul cînd lupta va îmbrînci pe băieți între corzi, de pe scaunul ei, — de obicei se așează în rîndul al doilea — va repezi umărul, va întinde brațul (bravo pentru gardă!), va întoarce capul (mai puțin bine), și va striga cu neliniște în glas: „Mi-e teamă să nu cadă amîndoi".

În ceea ce privește iubitele, făgăduite unei manifestări de frenezie cînd „va trage" cocoșelul lor drag, în restul timpului ele au un dublu rol: 1. să încurajeze fără deosebire orice boxer care le e simpatic și să-i insulte pe arbitri dacă acesta e învins; 2. să-i mănînce din ochi pe acești oameni dezbrăcați, cu o nuanță desfrînată pentru cel mai puternic și o nuanță maternă pentru cel mai slab, ambele nuanțe fiind nuanțele aceluiași instinct destructiv. Femeile în jurul unui ring sînt ca o pompă aspiratoare: fiecare încercînd nădejdea de a capta ceva din forța acestor masculi. Altfel spus, să-i „iubească".

Boxerii, încă în costume de oraș, sînt amestecați printre spectatori. Psihologul din mine (Domnul Psiholog de clasa întîi) nu rezistă tentației. Ce caută aici pușlul ăsta cu trăsături delicate? Bădăranul acesta, chiar dacă are pumn, nu poate boxa subtil, iar frumușelul de ici o să se facă de rîs, ca și namila de colo, cu mușchii căzuți și chipul vlăguit. Domnul Psiholog de clasa întîi le privește și mîinile. Duminica mai ales poți să-i deosebești pe muncitori, studiindu-le mîinile, fiindcă în acea zi, după ce au fost obiectul unei anumite operații de curățire, caracteristicile lor ies mai lesne în evidență. Mîinile noduroase și tumefiate ale celor care fac munci grele (zidari, salahori etc.); mîinile nervoase și pline de cicatrici ale mecanicilor; cele albite de făină ale brutarilor; mîinile pătate de arsuri ale bucătarilor; mîinile palide și umflate ale spălătorilor de vase din restaurante... Și nu-mi mai încap în piele, recunoscînd cu o cvasi-certitudine că această „pană" trebuie să fie un tipograf: mîinile sale sînt roase de o substanță care nu poate fi altceva decît cerneala grasă de imprimerie; numai ea se încrustează în toate cutele pielii, pe întreg conturul unghiilor, căci dacă ar fi fost vorba de unsoarea neagră a mecanicilor aceasta ar fi fost îndepărtată în urma spălatului duminical. Simt că nu voi putea rezista mult fără să-l întreb (deși aproape n-ar fi necesar) pentru a avea confirmarea perspicacității mele, dar, mai înainte, aflu, dintr-o frîntură de frază a unui vecin, că „pana" mea este băiat de băcănie.

Orele trei fără zece, Paupau n-a sosit încă. Perrier nu face greutatea. Marini nu va putea veni decît la ora cinci. Cronometrul s-a stricat. Lipsește un burete pentru colțul din față. Cincizeci de minute întîrziere, dar dacă încerci să-ți manifești nerăbdarea, vei fi privit cu mirare: aici domnește dezordinea inocentă și fericită, de ea însăși, scandalul care se transformă în glumă, gentilețea oarecum acră. Aceasta e Franța pe care am detestat-o odinioară și pe care o iubesc acum îndeajuns, fără a fi totuși sigur că am suficiente motive s-o fac. Proiectat de la galerie, sistematic, delicat și cu generozitate, scrumul țigărilor se așează pe craniul meu gînditor, în timp ce, pe acoperiș, se aude ploaia Parisului.

Dintr-o dată, la galerie, la trei metri deasupra capetelor noastre, se semnalează prima apariție a corpului uman. Tot rîndul celor de sus e învăluit într-un halou cenușiu de umbre și fum de țigară. Și, din mijlocul a 50 de vestoane aplecate peste balustradă, țîșnește acest tors gol. Un boxer, să tot aibă 16 ani, acum în ținută de luptă, căruia îi deslușesc cu greu chipul fiindcă lumina nu-i mîngîie decît torsul, atît de receptiv la claritate, pentru că este neted, așa cum sînt doar trupurile tinere... Ah, s-a isprăvit cu distracția.

„Războiul, spune Nietzsche, face să înceteze orice fel de glumă". Acest tors tînăr face și el să înceteze orice glumă. Pînă acum ne complăceam în amuzament, în trivial, dacă pot îndrăzni cuvîntul, în mediocru. Acum trecem în altă lume. În mod miraculos, alții o simt și nu eu. Privirile se ridică, cuvintele se răresc. Fără îndoială, acest boxer gata de luptă este semnalul că plăcerea așteptată nu va mai întîrzia. Dar nu e vorba numai de acest lucru. Pentru francezii de după război, înrobiții grijilor cotidiene, atît de amăgiți de nimicuri, refuzați oricărui ideal, acest bust gol — straniu sub cerul sălii, ca un înger sau un demon pictat de o mînă florentină în registrul superior al pînzei — este poarta deschisă pe neașteptate către o lume mai înaltă, ce li se arată cu o undă de gravitate.

O lume mai înaltă care este a lor. O, oameni, această formă emoționantă nu e ireală și nici fantoma unui paradis de minciuni: e băiatul Guillet, fiul instalatorului, acela care meșterește toată ziua la o rablă de bicicletă. E chiar fiul lor, e fratele lor, sînt ei înșiși. Omul umilit înalță privirea și îl vede pe Dumnezeu. Și înțelege că Dumnezeu este chiar el, omul.

În românește de **Ilie GOGA**

NU CREDEȚI MAI NIMIC!

De curînd, s-a ținut, într-un loc secret, camuflat și păzit de cîini polițiști, un soi de conclav al arbitrilor, convocat la cererea conștiinței lor colective. S-au strîns cîteva sute în amfiteatrul ingenios decorat cu citate din regulamentul jocului, cu imagini de ofsaid și faulturi în careu, cu paragrafe din Declarația drepturilor omului, precum și cu stele dintr-acelea ce se conferă în exclusivitate coniacului și cavalerilor fluierului. Într-o aripă se așezaseră foștii sancționați, iar în cealaltă, actualii. Spre liniștea organizatorilor, în cele două despărțituri au încăput aproape toți. Un grup de nou născuți, aleși dintre cei mai neprihăniți, au urat succes deplin lucrărilor breslei.

În timpul dezbaterilor s-au mărturisit păcate, greșeli voite și nevoite, ambiții și deșertăciuni, iluzii optice, temeri și remușcări, vise și ideal-programatice. N-a mai rămas nimic ascuns. Părea că în sală năvălise însuși uraganul Flora. S-a tunat împotriva fanatismului, au fost blestemați toți cei ce obișnuiesc să umble pe sub nasul arbitrilor cu fel de fel de deșertăciuni lumești, cei ce-i asimilează cu scafandrii, supunîndu-i la presiuni subtile, progresive și mari.

Au fost expediate scrisori înflăcărate tuturor echipelor năpăstuite cîndva. Cineva, cu figură de apostol, a prezentat un studiu exhaustiv despre influența păcatului originar asupra cavalerilor fluierului, amintind și despre apropierea Judecății de apoi. O altă figură (savant de astă dată) a prezentat un alt studiu despre cauzalitatea nevrozelor la arbitri. El sublinia că omul — devenit arbitru — e declarat și considerat public, o dată sau de două ori pe săptămînă, SUVERAN. Augusta existență durează însă numai un ceas și jumătate, după care individul e detronat și azvîrlit pe treptele muritorilor de rînd. Aceste metamorfoze bruște provoacă arbitrilor veritabile traume psihice, sentimente de frustrare, de înstrăinare, angoase și stări de preinfarct. Atmosfera devenise apăsătoare. Mulți dintre cei din față vorbeau singuri, ca pentru ei, rostind: *„așa nu se mai poate, așa nu se mai poate"* cu o frecvență de automatism verbal.

În pauză, asociația amblînzitorilor de tigri și de lei a oferit un coctail prilej pentru un schimb de experiență cu arbitrii, oameni care au de luptat deseori, ca și ei, cu fiarele sălbatice. A fost vizitată expoziția „Violența de-a lungul istoriei fotbalului", conținînd scene comise pe stadioane de către grupuri de gorile travestite în spectatori.

La reluare, atmosfera era mai calmă. Confesiunea aceasta colectivă, totală, competitivă aproape, ușurase sufletele pînă într-atît încît mulți începuseră să plutească, deși în sală nu existau condiții de imponderabilitate. Deoarece problemele de etică fuseseră rezolvate, s-a trecut la cele de estetică, pomenindu-se de frumusețile profesiei, iar apoi la chestiuni mai savante, cum ar fi de pildă legătura ei cu științele juridice și cu cele oculte.

În sală au intrat cei de la federație (sectorul arbitri), adică cei ce fac delegările, permutările, avansările și alte lucruri mai puțin cunoscute. Erau desculți și îmbrăcați în alb, de unde am înțeles că se considerau veniți în penitență. Omagiind conclavul, ei au anunțat că se retrag din activitate. Vor fi înlocuiți pe viitor de un ordinator electronic. Mulți arbitri plîngeau cînd au aflat că vor fi aruncați la discreția unor mașini insensibile, opace la orice argumente, fără inimă. Tocmai atunci cineva avu o revelație: *„Frați de fluier! Cavaleri! Să pornim o cruciadă pentru izbăvirea fotbalului! Repetați după mine* (n.n. și toți s-au conformat): *vom răspîndi dreptatea cu fluierul, pînă în cele mai îndepărtate unghere ale campionatului. Vom fi necruțători cu echipele gazdă și atît de corecți cu oaspeții încît nimeni nu va mai fi interesat să joace pe teren propriu. Este interzis arbitrilor a face parte din orice fel de mafie, fie ea chiar și asociația suporterilor vreunei echipe. Nimeni nu va mai cunoaște frica de acum înainte, iar, de va fi nevoie, fiecare va accepta să fie linșat pentru dreptate, convinși că văduvele și orfanii noștri vor rămîne în grija întregii omeniri".* Cinci sute de glasuri murmurau aceste fraze cu voci mistuite de o credință mistică: din o mie de ochi (ochi de arbitru) curgeau priviri de smoală fierbinte. Tocmai acum, ca la o comandă divină, afară începu să fulgere și să tune. Starostele cruciaților începu să vorbească din nou, dar pentru mine era de ajuns.

Am plecat cutremurat că s-a intrat în epoca arbitrajelor exacte și corecte. Iată, deci, c-am trăit s-o vedem și p-asta. Și cînd mă gîndesc cît devenisem de sceptici cîndva...

Romulus BALABAN

VASILE DIACONESCU

CHEMARE

Omule blazat,
Îmbătrînit înainte de vreme,
Copleșit de sofisme,
Sclerozat în prejudecăți...
Aleargă la stadion...
Și aruncă-ți inima
Ca minge pe gazonul suav!

Cufundă-te în fluviul de entuziasm
frenetic,
Fii părticică din hohotul enorm,
Ce înalță mai sus încă bolta!

Așa vei învăța din nou
Să rîzi și să cînți.

BRIAN GLANVILLE

Unde mi-e pălăria?

Majoritatea jucătorilor au cîte o mică ciudățenie. Unul nu vrea să se radă înainte de meci, celălalt își îmbracă tricoul întotdeauna, înaintea chiloților, altul dorește să iasă ultimul din vestiar. Pe vremea cînd jucam am avut doi asemenea băieți, care se-nvîrteau prin cabină, fiecare așteptînd ca celălalt să iasă înainte. În cele din urmă i-am silit să iasă unăr la umăr.

Acum două sezoane, în anul cînd am cîștigat Cupa, am căzut în primul tur cu Manchester United, în deplasare, și am plecat la Lytham, pentru un antrenament special. N-o prea duceam bine în Ligă și, ca să spun adevărul, nu ne prea făceam gînduri în legătură cu eliminarea de pe Old Trafford pentru că ne concentrasem asupra păstrării locului în prima divizie.

Oricum, ieșisem la o plimbare prin oraș cînd am văzut pălăria într-o vitrină. Era una păroasă, moale și albastră, cu o panglică de jur împrejur.

„Ce elegantă e!" am zis, adresîndu-mă unuia dintre băieți care era arbitrul eleganței. „Ți-ar trebui așa una, Laurie, se asortează cu unul din costumele tale".

Atunci cineva a zis: „Tu s-o cumperi, Șefule!". „Eu? Eu nu port pălărie", dar el a continuat: „Du-te, Șefule și cumpăr-o, ne va purta noroc".

Pînă la urmă am cumpărat-o și a devenit un fel de mascotă a echipei. Cînd am părăsit hotelul, în acea simbătă, spre Manchester, toți au avut grijă să-mi zică: „Nu-ți uita pălăria, Șefule!", și le-am răspuns: „N-aveți grijă, o voi purta. Dar dacă doriți să-mi aduceți un dram de noroc. Înscrieți mai multe goluri decît ei". Ei bine, au făcut-o. Credeți sau nu am scos un 2—1, printr-un autogol și un penalty. După acestea, desigur, pălăria nu mai putea face nimic rău. A trebuit s-o pun de-o parte, înaintea turului următor, s-o scot iar la lumină în zilele Cupei și toată săptămîna dinaintea round-ului — jucam acasă cu Sunderland — toți mă întrebau de ea: „Totul e-n regulă cu pălăria, nu-i așa, Boss?"

Am cîștigat, am trecut apoi și de Wolves în deplasare, în turul cinci.

În turul șase, sorții ne-au repartizat din nou un meci în deplasare, la Birmingham și pe-atunci, recunosc, am început și eu să cred puțin în puterea mascotei. Pentru că noi nu aveam cu adevărat o echipă, ci un half-centru care și-ar fi lovit în teren și bunica și un portar care sărea ca din praștie. Aveam deci suficiente motive să cred în mascotă.

Am luat trenul spre Birmingham. Mi-am agățat pardesiul în cuierul din compartiment și pălăria deasupra, dar cînd ne-am întors de la masă, ea nu mai era acolo. Am strigat: „Hei, veniți încoace, cine a luat-o?" și fiecare mi-a răspuns: „Nu eu, Boss", inclusiv directorii, după care întregul lot a cutrierat trenul în sus și-n jos, uitîndu-se în fiecare compartiment, căutînd să o găsească. Ne-a ajutat conductorul, chiar și chelnerii de la vagonul-restaurant, dar iată-ne la Birmingham fără pălărie și privindu-i pe băieți, vă pot spune că eram într-adevăr îngrijorat.

Un autobuz ne-a luat de la gară, dar în locul obișnuitelor cîntece și discuții n-a fost nimic decît o tăcere de moarte. Am încercat să schimb macazul, făcînd un joc de cuvinte: „Blimey, sper că nu-mi vei spune că pălăriile cîștigă meciurile? N-am văzut niciodată „a hat" (pălărie-n. trad.) care să realizeze un... hat-trick!". Dar n-am obținut nici măcar un zîmbet și atunci mi-am dat seama că dacă nu fac ceva, sîntem curățați.

Atunci am încercat o nouă pistă: „All right, opriți mașina! Să facem o ultimă încercare. Poate cineva a dus-o la Biroul obiectelor pierdute".

Unul dintre băieți spuse: „Nu, cine ar fi purtat s-o facă, de vreme ce noi am cotrobăit tot trenul?".

„Ce bază pot pune pe spusele unuia ca tine — am zis — un half, pe care o după-amiază întreagă l-am văzut căutîndu-și interul advers?" Și, în sfîrșit, am obținut de la ei un hohot de rîs.

Micul Joe Moon, din administrația clubului, era cu noi. „All right — am continuat, Joe se va duce s-o caute la Biroul obiectelor pierdute și dacă o va găsi o readuce, cu un taxi, la teren". Am coborît apoi cu Joe din mașină, l-am luat de-o parte și i-am zis: „Ascultă, tu îți mai amintești cum arăta pălăria?" Și el mi-a răspuns: „Da cred că da!"

„Bine, am continuat, nu te mai obosi duc-îndu-te la Birou, căci n-ai s-o mai găsești acolo niciodată, ci du-te în oraș și cumpără-mi alta, la fel".

În cabină am încercat să-i mai înveselesc, dar știam că fără pălărie totul e-n zadar. Put ai să-ți dai seama că îl obseda chestia chiar și după modul în care au ieșit pe teren, de parcă erau niște cămile constipate.

În primul sfert de oră, cei de la Birmingham ne-au dominat copios, băieții noștri nici nu știau dacă vor fi bărbieriți sau tunși. Din cînd în cînd vedeam cum unul sau altul dintre ei se uita spre loja directorilor, doar or vedea dacă a sosit pălăria și tare mai îmi doream atunci să nu fi cumpărat niciînd blestemata aia de pălărie. Am primit un gol, dar ar fi putut să fie și trei, cînd micul Joe a năvălit în lojă, foarte aferat, purtînd un pachet pe care mi l-a pus în mînă, zicînd: „Iat-o, Mr. Jones, iat-o!" Am smuls sfoara și hîrtia și înăuntru se afla o pălărie moale, albastră, asemănătoare celei vechi, în afara panglicii. Joe spuse: „Ce s-a întîmplat, Mr. Jones, nu-i cea de care avem nevoie?" I-am răspuns: „Nu, Joe, tu te-ai descurcat bine, e vorba doar de panglică, asta-i tot, tu n-aveai cum s-o dregi". Și mi-am pus-o pe cap.

Cum am văzut unul dintre băieți privind spre loja directorilor, m-am ridicat în picioare și am fluturat pălăria și el s-a întors vorbind spre unul și acesta spre altul, făcînd astfel turul întregii echipe.

Ai fi putut să-i vezi după aceea, complet transformați. În două minute am egalat dintr-un corner, apoi Jackie Briggs, interul nostru dreapta, a luat o acțiune pe cont propriu și am luat conducerea, iar cu cinci minute înainte de pauză am înscris din nou.

Abia atunci am început să mă neliniștesc de ce va urma. Nu puteam să cobor la cabină cu această pălărie, căci ei ar fi observat imediat, iar dacă nu coboram, ar fi mirosit imediat că-i o cursă. Nu rămînea decît un singur lucru de făcut, așa încît atunci cînd arbitrul a fluierat i-am înapoiat pălăria lui Joe, zicîndu-i: „Ai grijă de ea pînă mă reîntorc". Și am coborît fără ea. Pe cînd mergeam, mă întrebam tot timpul ce dracu să le spun ca ei să joace mai departe, la fel.

Ajuns în fața ușii i-am putut auzi sporovăind ca în vremurile bune, dar de îndată ce am intrat și m-au văzut, s-a lăsat o tăcere de moarte. Apoi Jimmy Steel a zis: „Unde ți-e pălăria, Boss? Am crezut că o ai, că ai recăpătat-o" și eu i-am răspuns: „Am recăpătat-o". Căutam să cîștig timp: „Desigur că am recăpătat-o, ce credeați că purtam?" Și el mi-a replicat: „Atunci de ce n-o ai acum?"

Și i-am răspuns: „De ce? Mă mir că tu, că voi toți, ați uitat pur și simplu, cum sînt". Iar el a fost obligat să întrebe: „De ce, Boss?" Îl uluisem. „De ce?", am revenit, „Cînd m-ați mai văzut purtînd pălărie înăuntru? E ca și cum aș deschide o umbrelă în casă: ghinion mortal!"

În românește de Paul SLAVESCU

sportul

La Cortina d'Ampezzo,

Antrenamentele de bob din nou întrerupte

● Panţuru — cel mai bun timp ● Thaler şi Durnthaler — antrenori ● Este posibilă amînarea cu o zi a campionatelor europene

CORTINA D'AMPEZZO (prin telefon). Aşa cum prevăzusem, starea timpului a creat greutăţi şi în ziua a doua a antrenamentelor boberilor ce vor participa la campionatele europene. Este drept, către ora 21 s-a putut da startul cîtorva echipaje : celor pilot conduse de italienii Dandreea şi Frigo, apoi celor ale Japoniei (piloţi Suzuki şi Nogata), României (echipajele Panţuru-Focşeneanu, Niculescu-Pascu şi Panaitescu-Neagoe), R. F. a Germaniei (Zimmerer, Floth şi Ostler), Spaniei (Baturone) şi Angliei (Michael de Kent). Deşi, conform regulamentului, coborîrile au fost efectuate pe pîrtia acoperită cu un strat de zăpadă (pentru a se permite o acomodare treptată cu pista), după echipajele enumerate mai sus s-a produs o nouă spărtură la virajul Cristalo, iar virajul Bandion a fost şi el deteriorat. Ca urmare, antrenamentele au fost întrerupte, urmînd să fie reluate a doua zi, după repararea stricăciunilor constatate.

Trebuie menţionat că cel mai bun timp a fost realizat de bobul românesc pilotat de maestrul emerit al sportului Ion Panţuru : 1:34,35. Au urmat echipajele lui Zimmerer (campion mondial la bob 4 persoane, la Lake Placid) cu 1:34,80 şi Floth 1:35,10.

Ca o noutate, voi menţiona prezenţa unor cunoscuţi boberi în rîndul antrenorilor. Este vorba, de pildă, de austriacul Thaler, actualmente antrenor al lotului Spaniei, şi de fostul său frînar, Durnthaler, care pregăteşte echipajele Austriei.

După toate probabilităţile, campionatele europene vor suferi o amînare de o zi. Adică, în loc să se dispute vineri şi sîmbătă, ele vor avea loc sîmbătă şi duminică. Aceasta pentru a se da posibilitate tuturor boberilor să efectueze cel puţin cîte patru coborîri de antrenament.

În încheiere, o caldă urare de „la mulţi ani" adresată de sportivii români familiilor şi iubitorilor bobului din ţară şi promisiunea că vor face tot posibilul pentru o performanţă răsunătoare.

prof. Petre FOCŞENEANU

DESCHIDEREA OFICIALĂ A SEZONULUI DE SCHI

În primele zile ale noului an, la Predeal şi Poiana Braşov va avea loc deschiderea oficială a sezonului de schi. Iată programul : sîmbătă 3 ianuarie, la Predeal se va desfăşura, cu începere de la ora 18, un slalom paralel, la care vor participa schiorii de performanţă şi vînătorii de munte ; duminică, de la ora 10, slalom special pentru junioare, juniori, senioare, seniori. Totodată, un concurs de patrulă militară.

La Poiana Braşov se vor disputa, duminică, probele nordice : de la ora 10 : fond pentru junioare, juniori, senioare, seniori ; ora 12 : sărituri speciale pentru juniori şi seniori. La ora 17,30 retragerea cu torţe din Poiana Braşov spre oraşul Braşov, iar în parcul din faţa hotelului „Carpaţi", concurs de ştafetă aplicativă. La ora 18,30, festivitatea de premiere.

Citiţi în sportul în săptămînile următoare

În afara obişnuitelor relatări de la marile competiţii interne şi internaţionale înscrise în calendarul sportiv al anului 1970, în cursul primului trimestru ziarul SPORTUL va oferi cititorilor săi o seamă de materiale de interes deosebit:

● **ANCHETA INTERNAŢIONALĂ**

— **Sportul mîine — Sportul în anul 2000**

● **REPORTAJE SPECIALE**

— **Olee... (sportul în America Latină)**, de Darie Novăceanu

— **Călătorii în oraşele olimpice Sapporo şi München**

— **Mexico, Guadalajara, Leon, Pueblo şi Toluca — acolo unde Dumitrache va purta sombrero**

● **SERIALE**

— **Drumul „Zeiţei de aur", de la Montevideo la Ciudad de Mexico**

— **„Idolul tribunelor" de Titus Ozon**

— **„Adonis între patru corzi"** — senzaţionala biografie a campionului mondial de box Nino Benvenuti, **de ziaristul italian Cesare Trentini**

— **Crosa şi pucul se întorc acasă** — emoţionanta istorie a campionatului mondial de hochei pe gheaţă.

BULETINUL ZĂPEZII

Serviciul Prevederi de scurtă durată, din cadrul Institutului meteorologic, ne-a comunicat că, datorită ninsorii căzută în ultima vreme, stratul de zăpadă avea ieri următoarea grosime în regiunile montane : Sinaia (Cota 1500) 60 cm, Vf. Omul 80 cm, Predeal 43 cm, Braşov 12 cm, Ţarcu 24 cm, Parîng 32 cm, Semenic 80 cm, Păltiniş—Sibiu 33 cm, Vlădeasa 25 cm, Băişoara 32 cm.

Pentru următoarele zile, pînă după sfîrşitul săptămînii, se prevede menţinerea masei de aer rece şi umed. Zăpada căzută va dura cîteva zile în şir, fără a se tasa sau micşora. În general, condiţii favorabile practicării sporturilor de iarnă şi, mai cu seamă, schiului.

START!

Se aud bătăile solemne ale orologiului. Vechiul an îşi trăieşte ultimele clipe, un altul intră cu cortegiul său triumfal pe poartă. Bucuria înnoirii tradiţionale nu este lipsită de nostalgia inerentă oricărei despărţiri.

A fost bun, rodnic şi dătător de speranţe acest 1969. Îl vom păstra în inimi legat de cîteva dintre cele mai mari împliniri ale poporului nostru. Un an jubiliar, încărcat de semnificaţii, un an de răscruce, în ale cărui zile şi nopţi s-au plămădit planuri grandioase, viziuni temerare, au fost începute urcuşuri spre culmi noi. Mai mult ca oricare altul, acest an, pe care-l aşezăm la loc de cinste în vitrinele istoriei, a purtat sigiliul certitudinilor. Cît de greu este acum să găseşti metafora care să redea fidel întreaga lui semnificaţie pentru destinele naţiunii române !

Desigur, nu-i loc să-i răsfoim pe distanţa scurtă a acestor rînduri toate filele cu chenare aurii. Sînt multe, mari, bogate. Găsim printre ele, într-un tom greu, voluminos, şi pe acelea scrise în dimineţile şi amurgurile stadioanelor. Sportul şi-a interpretat cu măiestrie partiturile anului 1969. În alte pagini ale acestui număr festiv veţi găsi reluate acordurile cele mai melodioase ale acestei orchestre.

Trebuie, totuşi, să însemnăm aici mutaţia spectaculoasă care s-a petrecut în înţelegerea fenomenului sport, ridicat la altitudinea bibliotecii, a inteligenţei şi culturii. Este rodul unor acumulări îndelungate, al seminţei aruncate într-un pămînt fertil.

Stadionul predă tînărului 1970 o ştafetă plină de responsabilităţi. Pentru că nimic nu obligă mai mult decît succesele. Anul Nou, pe care îl vom sărbători în această noapte, prilejuieşte cîteva examene grele. Acela al campionatului mondial de fotbal, spre pildă. Anul Nou pretinde confirmarea valorilor atinse de boxeri sau scrimeri, de îndrăzneţii conducători ai boburilor, de luptători sau atleţi, de tenismeni sau handbalişti şi atîţia alţii care au pus cu truda şi modestia lor cîte o cărămidă trainică la marele edificiu al sportului românesc.

Gîndurile o iau totdeauna înaintea timpului. Ele ne poartă de pe acum, pe cai înaripaţi, în ambianţa marilor competiţii la care vor fi chemaţi purtătorii ecusonului tricolor. Îi vedem în încleştarea întrecerilor, siguri şi demni, îi dorim mereu biruitori.

Sărind peste trepte, închipuirea ne duce mai departe, în 1972, anul celei de-a XX-a Olimpiade. Pregătirea ei a început în 196[illegible] pe hîrtia de calc a planurilor. 1970 va fi o etapă foarte importantă, am spune hotărîtoare, în verificarea şi desăvîrşirea lor, pentru a se putea face acel pas decisiv de la teorie la practică.

Gîndindu-ne aşa avem impresia bizară, tulburătoare, că vechiul an nici nu s-a terminat. El continuă, parcă, revărsîndu-şi potenţialele în zilele noului an şi acesta va face aidoma cu acela care-i va urma.

E un drum neîntrerupt, fără oprire, o magistrală, care ne poartă ferm spre orizontul luminos al SOCIALISMULUI.

SPORTUL

GIMNASTELE ROMÂNCE ÎNVINGĂTOARE LA PRAGA

În capitala Cehoslovaciei s-a desfăşurat întîlnirea internaţională de gimnastică modernă dintre echipele clubului Ruda Hvezda Praga şi Universitatea Bucureşti. Sportivele române au avut o comportare remarcabilă, obţinînd victoria atît pe echipe cît şi la individual compus, prin Victoria Vîlcu, care-şi adaugă astfel în palmares un nou succes internaţional. De asemenea, de frumoase aprecieri s-a bucurat şi Ileana Nicolae, clasată pe locul II la individual compus.

Rezultate tehnice : *pe echipe* — Universitatea Bucureşti 112,80 p, Ruda Hvezda Praga 112,05 p ; *individual compus* : Victoria Vîlcu 28,20 p, Ileana Nicolae 28,65 p, Jana Hruzkova 28,60 p.

AVANCRONICA REVELIONULUI...

● Microinterviuri ● Instantanee ● Declaraţii ● Indiscreţii

31 decembrie... Încă o filă în calendar, a 365-a, şi ne luăm rămas bun de la anul 1969. Cu toate că le-am ascultat de atîtea ori, totuşi ultimele sistole ale neobositului Cronos prilejuiesc încă multe emoţii. Încă un minut... ultimele secunde... noul an !... Toţi oamenii din lume îl aşteaptă cu seninătate, cu speranţe, cu năzuinţi spre mai bine. Un an nou, care să fie mai bogat în roade decît cel care s-a încheiat.

Miercuri la ora zero, noaptea de Revelion începe — conform tradiţiei — cu atît de familiarul „La mulţi ani !". Un prilej fericit pentru fiecare de a toasta cu gîndul la noi şi noi împliniri.

★

În familia lui MIRCEA LUCESCU este o neobişnuită animaţie. Căpitanul de pe Wembley şi al naţionalei, care în anul 1970 va avea de trecut cel mai important examen din existenţa sa, a uitat, se pare, de obişnuitele frămîntări privind destinele echipei. Acum, în clipele dinaintea lui '70 nu vrea să ştie decît de Răzvan, după toate aparenţele, un viitor îndrăgostit de „sportul-rege", spre necazul nemărturisit al soţiei sale, Nelly, care şi l-ar dori orice în afară de fotbalist. Asta pentru că o soţie sau o mamă de fotbalist trebuie să aibă... două inimi !

Şi, totuşi, un dialog cu Mircea Lucescu nu poate evita balonul rotund.

— *Spune, Mircea, cum vezi mondialele, acum cu 7 luni înainte de primul fluier în marea competiţie ?*

— *Cu ochii... antrenorului Angelo Niculescu...*

— *Adică ?...*

— *Adică, prudent. Nu îmi fac visuri, nu pot spera să cîştigăm grupa. Totuşi, cu un dram de şansă, poate, poate vom ajunge în primele 8...*

★

Sportivul român care i-a impresionat cel mai mult pe irlandezi, CALISTRAT CUŢOV, este un boxer în plină apoteoză. După bronzul de la Olimpiadă, în 1969 i-au urmat consecutiv trei medalii de aur — la naţionale, la „europene" şi la Balcaniadă. Gînduri pentru noul an ? Să se menţină în zona metalului cel mai de preţ !

★

ION PANŢURU — „boberul atomic", cum l-a denumit sugestiv un gazetar de la Sport-Zürich, îşi petrece Revelionul în ambianţa de feerie a Cortinei d'Ampezzo. În celebra staţiune de munte a Italiei, gazda uneia dintre ediţiile Olimpiadelor de iarnă, Panţuru şi colegii lui din lot (şi din bobul de 4) pregătesc terenul pentru mondialele de la St. Moritz, participînd la campionatele europene. Convingerea sa ? Că experienţa dobîndită în ultimii ani, şi mai ales cea de la Lake Placid, va fi determinantă pentru obţinerea de noi succese, la fel de spectaculoase, în 1970, în Elveţia.

★

Dialog cu prof. DUMITRU NEDELEA, secretarul general al federaţiei ecvestre.

— *Ce-mi doresc în anul care vine ? Un singur lucru : să cîştigăm Balcaniada !*

— *Fiindcă se va organiza la Bucureşti ?*

— *Nu numai atît, ci şi pentru că sîntem cei mai buni ; nu rămîne decît s-o dovedim.*

— *Cu ce argumente pledaţi pentru un asemenea succes ?*

— *Cu talente, cu sportivi foarte încercaţi sau de mare perspectivă : Recer, Vlad, Boiangiu la «completă», Velea, Donescu, Ilin şi Bozan la «obstacole»...*

★

— *Ce bine ar fi ca pucul să ocolească cît mai mult poarta noastră...*

V-aţi dat seama desigur că un asemenea gînd nu-l putea avea decît Dezideriu Varga, căpitanul echipei reprezentative de hochei pe gheaţă a României, acum, în imediata apropiere a campionatului lumii de la Bucureşti, grupa B.

Şi încă un gînd exprimat cu toată convingerea : că patinoarul de la „23 August" se va afla, la ora marelui eveniment, gata pregătit, gazdă primitoare pentru toate echipele competitoare...

★

„Caiacistul-amiral", Bebe Vernescu, se gîndeşte în clipele care-l despart de 1969, cu inefabil regret că n-a reuşit să se bucure de... vînt bun în competiţiile de anvergură din ultima vreme. Nădăjduieşte însă, că în 1970 vîntul să-i fie mai prielnic, mai ales la Copenhaga, la mondiale. Lui, dar şi altor aşi ai sportului nostru cu padele sau pagae. Patzaichin, Covaliov şi ceilalţi !

★

Gînduri pline de optimism pentru un nou an manifestă şi „cei 7 magnifici" din echipa naţională de handbal, GRUIA, OŢELEA, GAŢU, PENU etc, pentru care 1970 ar putea să însemne revenirea integrală pe primul plan al acestui sport. Un loc întîi pe podiumul campionatului din Franţa nu este o utopie. Ultimele repetiţii generale şi în special meciurile cu Cehoslovacia, deţinătoarea titlului, şi R.D. Germană sînt tot atîtea promisiuni. Băieţi, toată lumea are încredere în voi !

★

O mult dorită relansare o aşteaptă şi „floreta de aur" a scrimei româneşti, IONEL DRÎMBĂ. Cîştigătorul turneului olimpic din Mexic, atît de apreciat în cercurile de specialitate, trăgătorul cu cea mai mare popularitate în Cuba, se gîndeşte foarte serios să redevină prima floretă a lumii. Prilejul ? Prima competiţie de pe glob din Turcia.

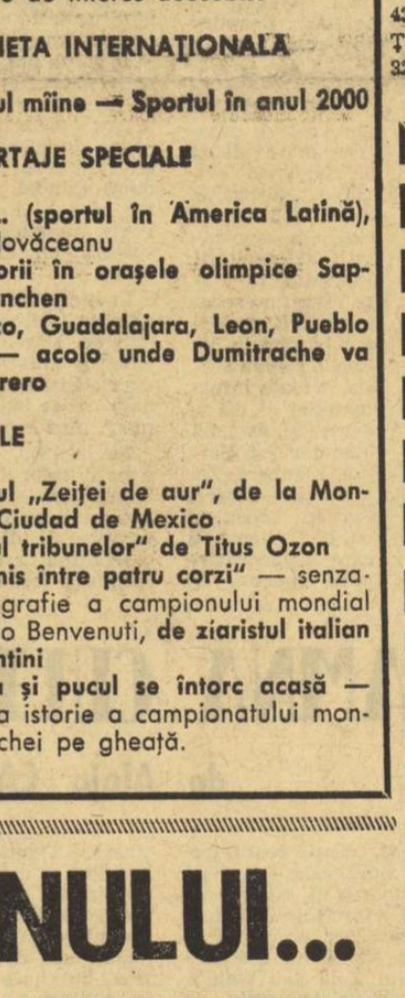

DEZIDERIU VARGA

★

Alte şi alte gînduri pentru noul an ? Foarte curînd, în cronica Revelionului... La mulţi ani !

Tiberiu STAMA

TROFEUL PENTRU CEL MAI BUN JUCĂTOR

ISTANBUL (**corespondență posibilă**). Ultimele zile ale anului fotbalistic din Turcia sînt caracterizate ca și-n alți ani și ca-n alte țări prin interesul cu care sutele de mii de pasionați ai jocului cu balonul rotund așteaptă rezultatele anchetei pentru desemnarea celui mai bun jucător al anului. Ancheta organizată de revista „Bosfor-sport" s-a bucurat de o mare popularitate în rîndurile publicului : pînă la ora cînd scriem aceste rînduri pe adresa redacției au sosit peste 10 000 răspunsuri.

Cum va fi atribuit Trofeul ? (de fapt e vorba de trei trofee : pentru locul I, locul II și locul III). Conform tradiției, clasamentul definitiv se stabilește pe baza a patru criterii paralele : notele atribuite jucătorilor după fiecare etapă de campionat ; votul antrenorilor ; votul cronicarilor de specialitate ; voturile spectatorilor (care, normal, au ponderea cea mai însemnată : 40%).

Trofeul — pe care în anii din urmă l-au cucerit fotbaliști de reputație, precum Can sau Metin — stîrnește dorința și invidia tuturor jucătorilor care văd în cucerirea locului I un excelent prilej de afirmare pe scară națională și internațională.

Rezultatele vor fi aduse la cunoștința publicului în ziua de 1 ianuarie. Pînă atunci, adică pînă cînd juriul va fi în măsură să cunoască toate voturile cititorilor — iată situația în celelalte trei clasamente :

A) Clasamentul realizat pe baza notelor

1. Nunweiler III
2. Datcu
3. Jenei
4. Constantin
5. Motroc

B) Clasamentul realizat pe baza voturilor antrenorilor

1. Constantin
2. Kraus
3. Motroc
4. Nunweiler III
5. Datcu

C) Clasamentul realizat pe baza voturilor cronicarilor sportivi

1. Jenei
2. Nunweiler III
3. Motroc
4. Constantin
5. Kraus

Un amănunt interesant : la anchetă au participat, trimițînd cupoanele de concurs, și cîțiva gazetari străini, printre care și cunoscutul cronicar bucureștean Traian Decuseară de la ziarul „Albatros". Preferințele lui sînt :

1. Ismet II (Izmir)
2. Kuciuc (Galatasaray)
3. Osman (Fenerbahce)
4. Kalnargi IV (Göztepe)
5. Isarlik (Galatasaray)

p. conf.
AL. MIRODAN

ZIG-ZAG FOTBALISTIC

RISCURILE UNEI... FOTBALISTE

Frumoasa Patricia Viotti, de 18 ani, jucătoare în echipa feminină de fotbal a clubului milanez „Sanyo" care este antrenată de... mama ei, a ajuns ținta unor oferte ispititoare din partea mai multor cluburi italiene convinse că astfel vor atrage în tribune un numeros public amator atît de balonul rotund cît și de... fete frumoase. Patricia a refuzat însă toate ofertele, afirmînd că dorește să rămînă alături de mama ei și să-și continue studiile în lingvistică. Și totuși, riscurile tinerei fotbaliste sînt destul de mari, îndeosebi atunci cînd spectatorii devin prea înfierbîntați. Astfel, într-o zi la Abano, Patricia a trebuit să se apere contra admiratorilor care voiau să-i ia tricoul drept... amintire. Cu o altă ocazie, suporterii prea entuziaști au pătruns cu forța în vestiarele jucătoarelor clubului „Sanyo" în momentul cînd acestea făceau duș.

KAROLY SOOS SE RETRAGE

Antrenorul echipei de fotbal a R. P. Ungare, Karoly Soos a confirmat că intenționează să se retragă din acest post la data de 31 decembrie, adică astăzi. Într-un interviu acordat agenției MTI el a spus că a luat hotărîrea sa încă înaintea meciului de la Marsilia în care Ungaria a fost eliminată de Cehoslovacia din campionatul mondial.

„Trebuie totuși să recunosc că nu voi păstra amintiri prea plăcute de la Marsilia în anii mei de după pensionare", — a spus Soos.

PELE — PROFESOR ?

„M-am săturat să mai călătoresc și de aceea, cred că voi mai juca fotbal numai trei sau patru ani după care mă voi dedica marii mele ambiții — să educ copiii" — a declarat, recent, Pelé ziariștilor brazilieni. Răspunzînd la o altă întrebare, celebrul fotbalist a subliniat că nu-i place forța brută în acest sport. **„Fotbalul este o profesiune artistică, comparabilă cu munca unui sculptor care trebuie să modeleze o figură cu tehnică și talent. Nu-mi place forța. Consider că un sportiv trebuie să aibă o bună condiție fizică, dar nu trebuie să neglijeze tehnica"**. Întrebat despre jucătorii care i-au dat cel mai mult de furcă, Pelé a indicat pe brazilianul Ademir, italianul Trappatoni, vest-germanul Schulz și argentinianul Varacca.

PRONOSTICURILE LUI HELMUTH SCHON

Directorul tehnic al echipei de fotbal a R.F. a Germaniei, Helmuth Schön, care a făcut recent o vizită în Mexic, a declarat că Brazilia, Anglia, Uruguay și Mexic vor fi cele mai puternice echipe participante la turneul final al campionatului mondial. **„Brazilia — cu asul ei, Pelé — va fi marea favorită a campionatului"** — a spus Schön. **„Brazilienii joacă un fotbal original și minunat"** — a continuat el. **„Anglia și Uruguayul au mult de oferit iar Mexicul are o șansă excelentă de a intra în finală. Nu uitați că Mexicul joacă acasă, ceea ce le va oferi un avantaj unic."**

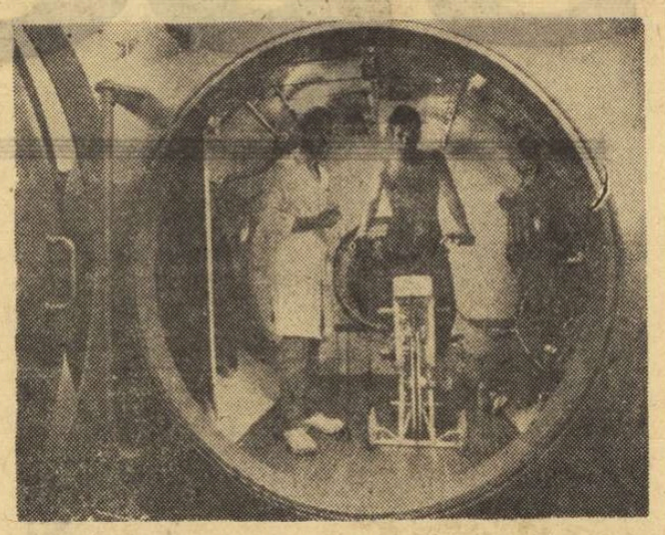

Celebrul fotbalist suedez Bergmark, supus unui test „de rezistență la altitudine", la spitalul „Carolina" din Stockholm

Întrebat despre șansele echipei R. F. a Germaniei, Schön a spus : **„Nu ne gîndim de pe acum să devenim finaliști. Ne vom preocupa de fiecare meci în parte și întreaga noastră atenție va fi concentrată asupra viitorului nostru adversar. Tot ce pot să spun este că nu vom precupeți nici un efort".**

DE CE NU ȘI ARBITRE DE FOTBAL?

Femeile italiene au reușit să intre în magistratură, să ocupe posturi de șef de gară, să fie căpitani de vapoare — de ce să nu fie atunci și arbitre de fotbal ? Cecilia Taglieri, o tînără de 18 ani din Reggio Calabria, a afirmat că nu vede ce este greșit în hotărîrea ei de a deveni „cavaler al fluierului" și de aceea a hotărît să lupte pentru recunoașterea acestui drept. Ea a spus că a decis să-și realizeze visul mai intîi „prin mijloace pașnice". De aceea, a cerut Asociației arbitrilor italieni de fotbal permisiunea de a participa la un curs de arbitri. Cînd i s-a răspuns că regulamentele în vigoare nu permit acest lucru unei femei, Cecilia a declarat că va ridica cazul în fața autorităților superioare, imediat ce va termina liceul. **„Nu trebuie să existe discriminare în ceea ce-i privește pe arbitrii de fotbal** — a spus ea. **Femeile sînt la fel de bune ca și bărbații în orice activitate".**

CEL MAI BUN ARGUMENT

Consecventă politicii că în atletism rezultatul este cel mai bun argument, federația a stabilit norme pentru toate competițiile internaționale importante și pentru intrarea în loturile republicane. În acest fel se pune, odată în plus, ordine și fiecare știe care este rezultatul limită pe care trebuie să-l realizeze pentru a putea participa la un concurs de amploare sau pentru a fi introdus în lot. **Toate aceste norme** trebuie realizate în concursuri oficiale prevăzute în **calendarul** central pe anul 1970.

Iată normele prevăzute pentru competițiile de bază :

Campionatele europene de sală (normele vor trebui realizate în perioada 1.I—22.II.1970). **BĂRBAȚI: 50 m : 5,6 sau 5,7 de 3 ori ; 50 m garduri : 6,6 sau 6,7 de 2 ori ; 55 m garduri : 7,2 sau 7,3 de 2 ori ; înălțime : 2,12 ; prăjină : 5,00 ; lungime : 7,70 ; triplusalt : 16,20 ; greutate : 18,50 ; FEMEI : 50 m : 6,3 sau 6,4 de 2 ori ; 50 m garduri : 7,1 sau 7,2 de 2 ori ; 55 m garduri : 7,7 sau 7,8 de 2 ori ; înălțime : 1,76 ; lungime : 6,30 ; greutate : 16,00.**

Campionatele europene de juniori (normele vor trebui realizate în perioada 1.I—20.VIII.1970). BĂIEȚI : 100 m — 10,5 ; 200 m — 21,5 ; 400 m — 48,4 ; 800 m — 1:52,0 ; 1 500 m — 3:50.0 ; 3 000 m —8:20.0 ; 110 m garduri (106 cm) — 14,7 ; 400 m garduri — 53,3 ; 2 000 m obstacole — 5:47.0 ; 4X100 m — 41,0 ; 4X400 m — 3:15.0 ; 10 km marș — 48:00,0 ; înălțime — 2,05 ; prăjină — 4,80 ; lungime — 7,50 ; triplusalt — 15,20 ; greutate (7,257) — 15,80 ; disc (2 kg) — 49,00 ; suliță — 69,00 ; ciocan (7,257 kg) — 59,00 ; decatlon — 6 800 p. FETE : 100 m — 11,9 ; 200 m — 24,5 ; 400 m — 55,5 ; 800 m — 2:10.0 ; 1 500 m — 4:35.0 ; 100 m garduri — 14,0 ; 4x100 m — 46,7 ; 4x 400 m — 3:47,0 ; înălțime — 1,70 ; lungime — 6,15 ; greutate — 14,30 ; disc — 48,00 ; suliță — 48,00 ; pentatlon — 4 400 p.

Jocurile Balcanice de juniori (normele vor trebui realizate în perioada 1.I—5.VII.1970). BĂIEȚI: 100 m — 10,6 ; 200 m — 21,7 ; 400 m — 49,0 ; 800 m — 1:54.0 ; 1 500 m — 3:55,0 ; 3 000 m — 8:32.0 ; 110 m garduri — 15,0 ; 400 m graduri — 54,5 ; 2 000 m obstacole — 5:52,0; 4x100 m — 41,4 ; 4X400 m — 3:17.0 ; 10 km marș — 49:30.0 ; înălțime — 2,00 ; prăjină 4,40 m ; lungime — 7,30 ; triplusalt — 14,80 ; greutate — 14,80 ; disc — 47,00 ; suliță — 65,00 ; ciocan — 54,00. FETE : 100 m — 12,1 ; 200 m — 25,2 ; 400 m — 57.0 ; 800 m — 2:14.0 ; 100 m garduri — 14,4 ; 4x100 m — 47,5 ; înălțime — 1,65 ; lungime — 6,00 ; greutate — 13,80 ; disc — 45,00 ; suliță — 45,00.

Norme pentru selecționarea în loturile republicane.

Seniori : BĂRBAȚI : 100 m — 10,6 ; 200 m — 21,5 ; 400 m — 48,8 ; 800 m — 1:52,0 ; 1 500 m — 3:51.0 ; 5 000 m — 14:30.0 ; 10 000 m — 30:30,0 ; maraton — 2.29:00,0 ; 20 km marș — 1.38:00,0 ; 50 km marș — 4.40:00.0 ; 110 m garduri — 14,6 ; 400 m garduri — 53,0 ; 3 000 m obstacole — 9:02.0 ; înălțime — 2,04 ; prăjină — 4,40 ; lungime — 7,50 ; triplusalt — 15,40 ; greutate — 16,00 ; disc — 49,00 ; suliță — 68,00 ; ciocan — 58,00 ; decatlon — 6 500 p; cros: primii 9 la campionatul republican. FEMEI : 100 m — 12,1 ; 200 m — 25,1 ; 400 m — 57,5 ; 800 m — 2:10.0 ; 1 500 m — 4:35.0 ; 100 m garduri — 14,2 ; înălțime — 1,64 ; lungime — 5,90 ; greutate — 14,00 ; disc — 46,00 ; suliță — 47,00 ; pentatlon — 4 100 p : cros primele 6 la campionatul republican.

Juniori : BĂIEȚI : 100 m — 11,0 ; 200 m — 22,4 ; 400 m — 51,0 ; 800 m — 1:56,0 ; 1 500 m — 4:04.0 ; 3 000 m — 8:57,0; 10 km marș — 51:00,0 ; 110 m garduri — 15,8 ; 400 m garduri — 57,5 ; 2 000 m obstacole — 6:00,0 ; înălțime 1,91 ; prăjină — 4,10 lungime — 6,90 ; triplusalt — 14,00 ; greutate (7,257 kg) — 13,20 ; disc (2 kg) — 40,00; suliță — 58,00; ciocan (7,257 kg) — 48,00; decatlon — 5 500 p ; cros primii 9 la campionatul republican. FETE : 100 m — 12,4 ; 200 m — 25,9 ; 400 m — 59,5 ; 800 m — 2:18,5 ; 1 500 m — 4:45,0 ; 100 m garduri — 15,0 ; înălțime — 1,60 ; lungime — 5,70 ; greutate — 12,70 ; disc — 41,00 ; suliță — 42,00 ; pentatlon — 3 900 p ; cros primele 6 la campionatul republican.

TELEX ● TELEX ● TELEX

În prima rundă a turneului internațional de șah de la Hastings, Dolfi Drimer a pierdut partida cu Portisch (Ungaria).

● **Orașul finlandez Tampere și-a depus candidatura pentru organizarea J. O. de iarnă din 1976.**

● **Atletismul nu stagnează : la Johanesburg (Republica Sud-Africană) : 200 m Nash — 20,4 ; 800 m Broberg — 1:46,8 ; la San Juan (Porto Rico) : 100 m Vizcarrondo 10,2 ; la Moscova (pe teren acoperit) : înălțime Surikov (17 ani) 2,09 m.**

● **După prima zi a meciului de schi Franța—S.U.A., care are loc la Megève, conduc gazdele cu 14—6.**

● **La Davos (Elveția), în turneul de hochei pe gheață dotat cu „Cupa Spengler" : Finlanda B — Lokomotiv Moscova 2—2, H. C. Davos — E. V. Füssen 4—3, Dukla Jihlava — Finlanda B 6—1, Lokomotiv Moscova — E. V. Füssen 4—1**

● **La Helsinki, în „Cupa Ahearne" la hochei pe gheață, I.F.K. Helsinki a învins cu 7—3 pe Djurgaarden. Leksand a dispus de A.I.K. Stockholm cu 2—1, iar Spartak Moscova a întrecut pe Faerjestad cu 6—2.**

● **Ciclocrosul internațional din Berlinul Occidental a fost cîștigat de vest-germanul Renner, urmat de elvețianul Gretner la 15 sec.**

● **Fostul campion mondial de box la categoria până, spaniolul José Llegra, îl va întîlni la 8 ianuarie, la Londra, pe scoțianul Jimmy Bell. Cu același prilej, va avea loc meciul dintre „ușorii" Velasquez (Spania) și Buchanan (Scoția), în urma căruia va fi desemnat noul challenger la titlul european**

● **La Viena, Elveția a întrecut Austria la hochei pe gheață cu 5—3 (1—1, 2—1, 2—1).**

● **Echipa vest-germană VfL Osnabrück s-a calificat în semifinalele „C.C.E." la tenis de masă, întrecînd în deplasare formația iugoslavă Bosna Sarajevo cu 5—0.**

În cadrul turneului pe care-l întreprinde în Canada, echipa de hochei a U.R.S.S. a fost învinsă cu 9—3 (4—2, 2—0, 3—1) de formația Canadian Juniors. Meciul a avut loc la Montreal.

● **Managerul pugilistului spaniol José Manuel Ibar „Urtain" (27 de ani, neînvins : 24 de meciuri, 23 de victorii prin K.O.), italianul Renzo Casadei, a depus candidatura elevului său la titlul european deținut de „grelul" vest-german Welland. Pînă atunci, „Urtain", îl va întîlni, la Barcelona, pe brazilianul Vasco Faustino.**

FOTBAL MERIDIANE

● **Într-un interviu acordat presei sportive din Argentina, Joao Saldanha, selecționerul echipei Braziliei, a precizat că Pelé nu va fi titularizat în echipă dacă nu va urma indicațiile tactice. Saldanha a arătat că „Perla neagră" joacă prea individual. „Pelé, a spus Saldanha, trebuie, să joace pentru echipă 90 de minute, și nu 10, așa cum face în ultima vreme".**

● **Ceremonia tragerii la sorți pentru alcătuirea celor patru grupe din cadrul turneului final al C. M., care va avea loc la 10 ianuarie la Ciudad de Mexico, va fi televizată în direct în 16 țări, prin intermediul satelitului „Telesistema mexicano".**

● **Pentru a doua oară consecutiv, Glaici a fost desemnat cel mai bun fotbalist al anului din Iugoslavia.**

● **Două meciuri restante din campionatul francez : Angers — Saint Etienne 0—0 ; Red Star — Olympique Marsellie 2—2.**

● **În turnee de iarnă : selecționata Bangkok — Hertha B.S.C. 2—1 ; Alajuelense San José (Costa Rica) — Hajduk Split 0—6 ; F. C. Bordeaux — Slavia Praga 2—2.**

● **Titlul de campioană a Mexicului l-a revenit formației Guadalajara (care a cîștigat și ediția 1969 a „Cupei Mexicului"), cu 45 p, urmată în clasament de Vera Cruz — 39 p, Necaxa și Toluca — 33 p.**

Născut la Havana în 1904, Alejo Carpentier a fost hărăzit carierei de arhitect pe care a abandonat-o pentru a face critică de artă, apoi cercetări de etnografie și istorie. Trecînd cu dezinvoltură în domeniul muzicii, scrie opere bufe, cantate, librete de balet, dar și critică muzicală. Ceea ce l-a impus, în mod deosebit, a fost opera sa literară (romanul „Secolul luminilor" este cunoscut și publicului nostru). Actualmente, Alejo Carpentier este consilier cultural al Cubei la Ambasada de la Paris.

SPORT ÎNSEAMNĂ CULTURĂ

de Alejo CARPENTIER

Se știe că Pindar a fost cîntărețul sportivilor și al întrecerilor din vremea sa. Într-un cînt al Eneidei, Virgiliu descriind o regată cu atîta lux de amănunte, ne-a relevat surprinzătoare calități de cronicar sportiv. Platon și Pliniu au făcut elogiul călăriei, ceea ce avea să reia și Montaigne într-unul din eseurile sale cele mai subtile. Rabelais ne-a vorbit, într-un capitol din „Gargantua", despre marele rol pe care îl au disciplinele sportive în educarea tineretului. Jurămîntul ce-avea să constituie punctul de pornire al Revoluției franceze, a fost prestat — nu uităm aceasta — în incinta unei construcții destinată jocului de pelotă... Reamintind, pe scurt, aceste texte și fapte arhicunoscute am vrut să scoatem în evidență un fenomen singular : dispariția temei sportive, a elogiului sportului, a exaltării sportului, în toată literatura secolului XIX. Această burghezie pe care o putem studia, în toate fazele măreției și decadenței ei, datorită operelor lui Balzac, Flaubert, Zola și Marcel Proust, coexistă cu o literatură care a ignorat, se pare, sportul. Aceasta a fost, totuși, realitatea pentru că burghezia — exceptînd vînătoarea și călăria — disprețuia exercițiile fizice și jocurile care cer un aport al mușchilor. Nici unul din personajele lui Zola sau Galdos nu și-a arătat anatomia pe vreo plajă. Pe vremea lor, făceau băi de mare numai oamenii anemici pentru că așa le prescriau medicii. A asista la întreceri sportive — în afară de cursele de cai sau la probe de echitație — era o preocupare nedemnă pentru „lumea decentă". În ceea ce privește sporturile pe care le putem califica „sporturi individuale", era practicată doar scrima și aceasta pentru că se ținea seama că ea oferea posibilitatea unor dueluri spectaculoase, ca acelea care încep să apară, cu o frecvență crescîndă, în subiectele unor povestiri sau drame de la sfîrșitul veacului (a se vedea „Plăcerea" lui d'Annunzio și „Meșterul ferar" a lui Ohnet, care au cunoscut un memorabil succes literar). Într-o anumită profesie erau absolut necesare cunoștințele de scrimă. Este vorba despre ziariști, chemați adeseori „pe cîmpul de onoare" în fața vreunui adversar ofensat, atunci cînd goana după senzațional a presei burgheze provoca scandal după scandal (un bun redactor al lui „Le Figaro" din Paris, trebuia să fie capabil să susțină un duel în fiecare lună).

În anii adolescenței mele existau „săli de arme" în redacțiile ziarelor „La Discussion" și „El Diario de la Marina". Ziaristul trebuia să fie gata „să se bată" în orice moment. Așa era și în Cuba.

Pe la 1900, nepoții și strănepoții celor ce înălțaseră uriașul edificiu al burgheziei europene, au început să se intereseze și de sport, urmînd o tendință care se formase în Anglia și trecuse apoi pe continent. Tinerii începeau să practice diferite sporturi. Sporturile, caracterizate printr-un oarecare „exclusivism", nu interesau poporul și rămîneau, mai departe, în cercurile burgheze : tenisul, jucat în cluburi ca și golful ; polo călare și yachtingul, sporturi costisitoare ; scrima și călăria, care răspundeau tradițiilor legate de amintirea unei „nobleți a sîngelui" care era substituită, acum, de „nobletea banului". Toate acestea constituiau sporturi de castă, străine de orice intenție de popularizare în mase.

Firește, în timp ce burghezia cultiva sporturile sale preferate, în timp ce milionarii sclerozați se preocupau de golf la îndemnul medicului lor, în rîndurile poporului creștea interesul pentru sporturile care pretind un efort colectiv, care mobilizează grupe de oameni ; era vorba de acțiuni colective, care atrăgeau, de fiecare dată, un număr crescînd de spectatori. Jocurile, desfășurate pe stadioane și arene, mereu mai mari, și-au mărit posibilitățile de atragere a publicului. Și așa, a apărut, în lumea capitalistă, sportul-afacere, generator de cîștiguri mari. Au apărut personaje nefaste, ca impresarul și managerul, cu totul necunoscute în secolul XIX, care au realizat, cu ajutorul unei publicități susținute, o adevărată mistică a baseball-ului, a fotbalului și a altor jocuri de echipă, fără a omite boxul, unde în lipsa spectaculozității oferite de confruntarea a două grupe de oameni, s-a speculat asupra șovinismului și ferocității latente a spectatorilor.

Cu toate acestea, masele, populația orașelor au început să fie atrase tot mai mult de sport. Viața sedentară, caracteristică locuitorilor din aglomerările urbane moderne, impunea oamenilor să se preocupe și de dezvoltarea lor fizică. Pe vremea adolescenței mele se vorbea mult despre „cultură fizică", despre „gimnastică suedeză", despre „metoda Hébert" foarte populară, pe atunci, în Franța.

Era o epocă în care și literatura și muzica se inspirau din sport, producînd opere ca „Jocuri" de Debussy, balet inspirat de mișcările a doi jucători de tenis, „Sport și divertisment" de Erik Satie, poemul simfonic „Rugby" al lui Arthur Honegger, volumul „Cei 11 în fața porții aurite" de Henry de Montherlant, apoi textele lui Jean Prevost, viitor erou al Rezistenței franceze, fără a omite pictura lui Fernand Leger, ale cărui pînze sînt populate de cicliști și înotători. Poetul Blaise Cendrars afirma că în mișcarea colectivă a unui ansamblu de gimnastică pe stadion era tot atîta frumusețe ca într-un balet. Se năștea — mai exact, renăștea — o întreagă cultură a sportului.

Această cultură a sportului, o autentică cultură, așa cum o înțelegeau Pindar și Rabelais — asociată cultivării inteligenței — se promovează acum, în Cuba, în instituțiile sportive create de Revoluție.

Numărul viitor al ziarului SPORTUL va apare duminică 4 ianuarie 1970, la orele obișnuite.

Dintre cadourile pe care le veți oferi tinerilor să nu lipsească și

Almanahul „Sportul"

În acest fel veți dovedi că le cunoașteți și le onorați preferințele.

Începeți anul epopeii fotbalistice mexicane cu o lectură excelentă.

Copiii Academiei Goncourt.

Echipe de fotbal de renume mondial: River Plata, Ferencvaros, Benfica, Internazionale, F. C. Santos, Steaua roșie Belgrad, F. C. Liverpool, Real Madrid, A. C. Milan, Ajax Amsterdam.

La München a început numărătoarea inversă.

Eddy cel mare.

Fiecare pagină a Almanahului satisface curiozitatea și exigențele dv.

TRAGERILE REVELIONULUI LA LOTO ȘI PRONOEXPRES

AZI, ULTIMA ZI PENTRU PROCURAREA BILETELOR

TRAGERILE REVELIONULUI — LA LOTO PRONO EXPRES

EXPO'70 japonia -osaka

LOTO

C.M. FOTBAL

TRAGERILE REVELIONULUI

EXPO'70 japonia -osaka

Amintiri... amintiri...

REFLECŢII IN ULTIMA ZI A ANULUI 1969

La cumpăna acestei nopți ne vom despărți de „1969" și-l vom așeza în sipetul cu amintiri.

Autorii desenelor festive ne-au învățat mai de mult cu o imagine devenită aproape clasică, în care vechiul an este un moșneag gîrbov și obosit, iar cel nou — un copil zburdalnic și îmbujorat. Oricît de simbolică ar fi alegoria, de data aceasta ea nu se potrivește realității. „1969" ne părăsește tînăr, ca un stejar. Așa îl vom vedea întotdeauna, așa îl vom povesti urmașilor. A fost, probabil, anul celei mai superbe tinereți din tînăra istorie a patriei, încărcat de semnificații adînci purtînd pe actul identității sale greutatea pecetelor de epocă.

Două mari jubileuri și-au dat mîna în zilele lui fierbinți: **A 25-A ANIVERSARE A ELIBERĂRII ȘI CEL DE AL X-LEA CONGRES AL PARTIDULUI.**

A fost anul unei efervescențe politice fără precedent în viața națiunii române. Atunci, în 1969, s-au nivelat rampele de lansare spre viitor, către un viitor luminos și apropiat, atît de apropiat încît nu rareori l-am simțit amestecat cu prezentul.

„1969" rămîne anul planurilor celor mai îndrăznețe pe care și le-a propus acest popor. De pe acum, vedem cum liniile trasate pe hîrtie prind conturul betonului și al sticlei, cum cifrele — impresionante prin dimensiunea lor, părăsesc domeniul abstract al gîndului spre a poposi ferm în acela concret al faptei.

„1969" oferă copios date pentru o cronică, și nu încape îndoială că se vor găsi condeie care s-o scrie. Noi vom încerca să răsfoim pentru dumneavoastră cîteva din filele ei sportive, să vă reamintim succesele românești obținute pe stadioanele lumii, care vin să se adauge bilanțului de izbînzi al poporului nostru și să-l completeze, întregind tabloul armonios al unei națiuni angajate pe drumul autodepășirii permanente, spirituale și fizice.

O clipă de neuitat pentru Ion Alexe

Piloții neînfricați ai gheții

Primele zile ale anului i-au aflat pe boberi departe de țară, printre nămeții Alpilor italieni, antrenîndu-se la Cervinia. De multă vreme nu le e dat acestor temerari să facă Reveionul acasă. Gerurile cam ocolesc Sinaia, iernile sînt capricioase, așa că piloții săniilor-bolid se duc în altă parte să se pregătească, să-și încerce măiestria.

Bobul românesc are un trio de aur, așteptat cu nerăbdare pe marile piste, privit cu respect, urmărit cu emoții de adversari.

Panțuru — acest Campbel al gheții, Neagoe și Focșeneanu — virtuozi ai frînei (și între acești și oricine poate fi al patrulea), au spulberat de la primele coborîri recordurile pîrtiei de la Cervinia, cărora nimeni nu îndrăznea să le prezică existențe atît de efemere. Apoi au început întrecerile oficiale.

Locul II la Campionatele europene de două persoane (Panțuru — Focșeneanu) și de patru persoane (Panțuru, Focșeneanu, Țancov, Neagoe) aduc sportului românesc un splendid event de argint. Marea aventură continuă peste Ocean, la Lake Placid, în cadrul campionatelor mondiale. Panțuru și Focșeneanu sînt din nou secunzi iar echipajul de patru se clasează al cincilea, reușindu-se în ansamblu o comportare excelentă. Și dacă la bob s-ar organiza, ca la schi, de pildă, o Cupă mondială, în care locul ocupat la marile concursuri este recompensat cu un anume număr de puncte, trofeul ar putea reveni românilor, care reușesc incredibila performanță de a se număra constant printre cei mai buni din lume, fără să fi făcut măcar o singură coborîre acasă!

Desigur, ar fi o utopie — cel puțin deocamdată — să se pretindă amenajarea în România a unei piste artificiale, singura în măsură să ignoreze capriciile vremii. Dar, față de popularitatea acestui sport, față de tradiția lui (Frim și Papană cucereau lauri mondiali cu 35 de ani în urmă!), poate că s-ar cuveni mai multă atenție celor naturale. Altfel unde vor crește și se vor căli urmașii lui Panțuru, Neagoe, Focșeneanu?

Dulcea răzbunare a balonului

Reluăm acest titlu, al unui editorial pe care Jack Berariu îl scria după acea nesperată performanță a fotbaliștilor obținută chiar în „templul fotbalului", pe Wembley, și rămasă în statistică sub exprimarea cea mai laconică: 15 IANUARIE 1969, ANGLIA—ROMÂNIA 1-1 (1-0).

Într-adevăr, balonul s-a răzbunat. Pentru criticile nenumărate ce i-au fost aduse, pentru toate „umilințele" la care l-au supus tocmai cei care-l iubesc mai mult, pentru toate ironiile și aluziile, pentru umorul (de bună și proastă calitate) care s-a făcut pe seama lui. Și răzbunarea, începută într-o cețoasă seară de iarnă londoneză, a continuat. Fotbaliștii au prins gustul laurilor adevărați. O victorie la Omonia-Cipru nu mai putea fi „un succes de prestigiu". Ceea ce a urmat, se știe: anul marilor speranțe împlinite, anul de cotitură. După 3 decenii și mai bine, România se află printre primele 16 echipe ale lumii, cele care își vor disputa „Zeița de aur".

Prin paradox, situația fotbalului nostru este acum mai dificilă ca oricînd. Pe umerii echipei naționale — neînvinsă în sezonul oficial internațional 1969 — apasă răspunderi grele pe care ea nu le-a purtat niciodată pînă acum. Se pune problema unei prezențe efective în Mexic și nu a unui simplu act de prezență. Iubitorii acestui sport cer mai mult. Desigur, însuși actul calificării este un succes. Dar cît de ușor se uită succesele... La bursa pronosticurilor, echipei României i s-a acordat cota 1/25, deci o șansă de 4%. Oricum, o echipă care a reușit să se califice într-un asemenea turneu final deține, indiscutabil, virtuți care o pot face capabilă să-l abordeze cu toată demnitatea, după cum spunea Hary Hoppman, vorbind despre tenismenii români, adevăr care se poate impune și în fotbal.

Primăvara luptătorilor și toamna hocheiștilor

SIMION POPESCU, sportivul care imprimă luptei un ritm sufocant, determinînd adversarii să intre în disperate apărări (așa cum se vede și în fotografia noastră), a cucerit medalia de aur la cea mai mare confruntare a anului 1969 — campionatele mondiale de la Mar del Plata.

Într-o dimineață de februarie, două loturi românești se întîlneau pe aeroportul Băneasa, urîndu-și — reciproc — succes. Luptătorii plecau departe, peste Ocean, tocmai în Argentina — cu o escală de cîteva zile în Maroc —, hocheiștii străbăteau un drum mult mai scurt doar pînă la Ljubljana. Ambele echipe aveau de trecut examenul greu al unor campionate mondiale.

Atleții arenei au concurat la Mar del Plata în condiții oarecum neobișnuite. Gazdele marii competiții, altminteri animate de cele mai bune intenții și dornice să ofere un cadru potrivit disputei supreme din lumea luptelor, nu dețineau experiența unor reuniuni sportive de asemenea anvergură. Dificultăților inerente ale unor întreceri pe saltea (cîntar, greutate, tragere la sorți etc.) li s-au adăugat altele, de ordin organizatoric. Dan Gârleșteanu, prezent acolo, relata cu umorul său totdeauna malițios, ipostaza neașteptată în care s-a aflat cînd, din reporter a devenit „om de colț", trebuind să înlocuiască stiloul cu prosopul.

Timpul însă, are miraculoasa proprietate de a estompa partea neplăcută a aducerilor aminte, dîndu-le o patină romantică, hazlie. Și astfel, imaginea unui ziarist care agită prosopul, gîndindu-se la corespondența pe care urma s-o transmită redacției, devine aproape un foarte reușit „gag" de film.

Lăsînd la o parte amănuntul că antrenorii au trecut prin clipe grele, cînd nu știau sala în care urmau să evolueze elevii lor, orașul celui mai mare cazinou din Lumea Nouă va rămîne legat de o strălucită afirmare a sportului românesc.

GHEORGHE BERCEANU ȘI SIMION POPESCU AU DEVENIT CAMPIONI AI LUMII, CORNEL TURTUREA A CUCERIT MEDALIA DE ARGINT, IAR NICOLAE NEGUȚ PE ACEEA DE BRONZ. ECHIPA ROMÂNIEI DE GRECO-ROMANE FIIND PLASATĂ A DOUA, DUPĂ ACEEA A UNIUNII SOVIETICE, ÎN CLASAMENTUL NEOFICIAL AL COMPETIȚIEI.

Întregul an avea să fie rodnic pentru maeștrii saltelei. Jocurile Balcanice le prilejuiesc alte patru medalii de aur la greco-romane și una la libere, iar sfîrșitul anului le aduce lui Berceanu și Neguț un nou prilej de afirmare: locul I în marele turneu de la Belgrad.

Hocheiștii au urmărit cu admirație și cu jind evoluția colegilor lor. La Ljubljana, în somptuosul palat de iarnă Tivoli, echipa română, răsfățată de pronosticuri, a traversat momente grele, reușind, totuși, să supraviețuiască în grupa B, spre a nu compromite campionatul mondial de la București. A fost o lecție neplăcută dar, socotim, utilă. Fiindcă startul în noul sezon, petrecut acum toamna, s-a desfășurat sub semnul responsabilității depline, prilejuind cîteva succese promițătoare. Urmează ca evoluția în grupa B, din februarie 1970 să însemne pentru hocheiști transformarea toamnei în primăvară, să dezghețe energiile și elanurile într-un sport care înfruntînd condiții materiale încă neprielnice reclamă cu insistență dreptul la o existență reală.

Doi români pe meridianele tenisului

Serialul tenisului a început la 9 mai cu meciul România—R.A.U. din Cupa Davis. Discutînd la modul sincerității depline, nimeni —nici noi chiar! — nu l-am prevăzut atîtea episoade și un asemenea final.

Sportul alb are tradiții și audiență publică în România, dar ca și alți frați, mai mari sau mai mici, nu dispune de masă și bază materială. Și totuși, cîte minuni au putut face DOI jucători, cîte satisfacții ne-au putut aduce și cîte regrete au trezit pentru faptul că nu sînt decît... DOI.

„Miracolul" Cupei Davis 1969 este arhicunoscut, așa că nu are rost să mai repetăm nimic. Salatiera de argint, faimosul trofeu pe care l-au deținut doar patru țări în cele 57 de ediții anterioare ale întrecerii (S.U.A., Franța, Anglia, Australia), a zimbit României. ILIE NĂSTASE și ION ȚIRIAC sînt eroii marii performanțe. Finala am pierdut-o, dramatic și foarte onorabil în ciuda scorului sec. Americanii, favoriții ei incontestabili, au tremurat două zile. Apoi rigorile unui sport, care — ca și hocheiul — nu crede în legende, și-au spus aspru cuvîntul. Dar succesul învinșilor rămîne imens și îndeamnă nu atît la satisfacții cît — mai de grabă — la reflecții. Este momentul acum ca tenisul românesc să iasă din stadiul generației spontanee!

★

Cîteva satisfacții la „mondialele" tenisului mic, jucat pe masă. Echipa feminină a României pe locul II, Maria Alexandru a treia la individual și a doua în perechea cu Eleonora Mihalca. Carmen Crișan a cincea în lume. Dar și în acest sport, altădată de aur, există multe motive de îngrijorare. Tînăra generație crește încet. Elemente de mare talent, care să preia o ștafetă glorioasă, nu se prea ivesc. Ce ne va aduce 1970?

Acești mușchetari fără frică și prihană...

Este vorba, bineînțeles, de scrimă. Sport al elitei, cu spectatori în ținută de recepție, duelul modern și-a extins în anii din urmă riguroasa sa geografie. Pe harta scrimei conturul României se distinge pregnant. Specialiștii vorbesc despre o „școală românească" la floretă. Este, de altfel, arma convențională care s-a potrivit cel mai bine temperamentului nostru. România a furnizat planșelor internaționale cîțiva eroi de capă cu mare rezonanță. Comandantul lor, coborît parcă direct din paginile lui Alexandre Dumas, este IONEL DRÎMBĂ, personaj modern și medieval în același timp, mare admirator al „modei peruciior", un „beatles" (puțin artificial) și un romantic cu picioarele pe pămînt.

Drîmbă este — pe plan sportiv — rezultatul unei sinteze care s-a produs în scrima românească. Un domeniu în care am asistat la transpunerea spectaculoasă în practică a teoriei bresei dintr-un zid. A fost de ajuns că în această ramură sportivă pretențioasă, împovărată de capricii și prejudicii, să apară primele semne ale lui „se poate", ca drumul să fie bătătorit mai iute decît ne-am fi așteptat.

„1969" aduce astfel pagini noi în dosarul de consacrare a scrimei românești. Competiții cu blazon (Cupa Adrian Romel, Trofeul Martini, Cupa Gaudini), care adună elitele planșei și pot echivala fiecare cu un campionat mondial de floretă, iau drumul Bucureștilor. Patrulaterul feminin de la Budapesta — de asemenea, un campionat al lumii în miniatură — se soldează cu un incontestabil succes românesc. În sfîrșit, competiția supremă — programată la Havana — confirmă ceva ce nu mai avea nevoie de confirmări. Echipa feminină de floretă devine campioană mondială, Ileana Drîmbă pierde un baraj dramatic și este a doua „lamă" a lumii, Mihai Țiu ajunge în finală. Pentru noi — românii — scrima se confundă deocamdată cu floreta. Este, probabil, momentul ca atenția să fie îndreptată și spre alte arme. Cît timp, oare, vom mai putea să le ignorăm?

Carcul de ași

În cronica sportului românesc, anul 1969 va rămîne ca unul al consacrării boxului. Bucureștiului i-a fost acordată organizarea campionatelor europene. Desfășurată sub o prelată, competiția păstrează rezonanțe de istorie prin anvergură și, mai ales, prin bilanț. Urmașii lui Toma Aurel, Panaitescu Zigoto, Lucian Popescu sau Ion Chiriac nu s-au mulțumit cu un rol de epigoni. Preluînd de la înaintași învățăminte și tradiții, ei s-au străduit să le dea contur. Și au reușit. Într-un sport care face concurență direct fotbalului, și uneori chiar îi așează în anticamerele sale, denumit (propriu sau impropriu), nobila artă — dar care este indiscutabil o artă (fie și a curajului) — românii s-au dovedit cei mai buni de pe continent (4 titluri).

Boxul, ca și fotbalul, și-a asumat în acest an imense responsabilități și inevitabilele avataruri ale succesului.

Și ce am dori...

Pentru a-ți face o viață lipsită de complicații, cel mai simplu este să te complimentezi, așezindu-ți sub căpătîi pernele moi ale automulțumirii. Este cel mai simplu dar și cel mai periculos. Nu sîntem adepții „nodului în papură", îl disprețuim pe acel „dar" ipocrit și demonetizat. Și totuși...

...Și totuși, nu putem ignora pozițiile pe care le-au pierdut în 1969 voleiul, tirul, atletismul feminin — pînă nu de mult punctele forte ale dărilor noastre de seamă. Nu ne putem împăca cu mediocritatea cronică a baschetului, cu rolul unei supremații regionale pe care și l-a asumat natația, cu imobilitatea gimnasticii, ori cu impasul șahului, care se înfruptă doar cu rămășițele marilor ospețe.

Desigur, este imposibil să cîștigi, numai tu și să le pretinzi altora să piardă. Sportul, fiind rupt din viață, îi urmează trepidațiile și valurile, urcă și coboară. Unele însă au coborît prea mult! Și este acum momentul să încerce fluxul. Spre a fi în pas cu urcușul greu, dar sigur pe care se află angajat întregul nostru popor, învățat să privească în sus și departe!

Valeriu CHIOSE

Bilanț sportiv 1969

Campionate mondiale

3 MEDALII DE AUR

LUPTE GRECO-ROMANE: **Gheorghe Berceanu** — categ. 48 kg, **Simion Popescu** — categ. 68 kg

SCRIMĂ: **Olga Szabo, Maria Vicol, Ileana Drîmbă, Suzana Ardeleanu, Ana Ene** — floretă echipe.

5 MEDALII DE ARGINT

BOB: **Ion Panțuru—Dumitru Focșeneanu** — 2 persoane.

LUPTE GRECO-ROMANE: **Cornel Turturea** — categ. 52 kg.

SCRIMĂ: **Ileana Drîmbă** — floretă individual.

TENIS DE MASĂ: **Maria Alexandru, Eleonora Mihalca, Carmen Crișan** — echipe; **Maria Alexandru—Eleonora Mihalca** — dublu.

3 MEDALII DE BRONZ

LUPTE GRECO-ROMANE: **Nicolae Neguț** — categ. 90 kg.

SCRIMĂ: **Mihai Țiu, Ionel Drîmbă, Ștefan Haukler, Iuliu Falb, Ștefan Ardeleanu** — floretă echipe.

TENIS DE MASĂ: **Maria Alexandru** — individual.

Campionate europene

8 MEDALII DE AUR

BOX: **Constantin Ciucă** — categ. muscă; **Aurel Dumitrescu** — categ. cocoș; **Calistrat Cuțov** — categ. semiușoară; **Ion Alexe** — categ. grea.

CAIAC-CANOE: **Aurel Vernescu—Afanasie Sciotnic** — caiac 2 — 500 m, **Ivan Patzaichin—Serghei Covaliov** — canoe dublu 1000 m.

TIR: **Petre Sandor** — pușcă aer comprimat, 40 focuri, poz. picioare; **Gheorghe Vasilescu, Ștefan Alerhand, Nicolae Rotaru, Ștefan Caban** — armă calibru redus, 60 focuri, poz. culcat.

16 MEDALII DE ARGINT

BOX: **Victor Silberman** — categ. semimijlocie; **Ion Monea** — categ. semigrea.

BOB: **Ion Panțuru—Dumitru Focșeneanu** — 2 persoane; **Ion Panțuru, Dumitru Focșeneanu, Raimond Țancov, Nicolae Neagoe** — 4 persoane.

CAIAC-CANOE: **Aurel Vernescu** — caiac 500 m; **Afanasie Sciotnic, Ion Iacob, Roco Rujan, Dimitrie Ivanov** — caiac 4 — 1000 m; **Aurel Vernescu, Ion Iacob, Eugen Botez, Mihai Zafiu** — caiac 4 X 500 m.

CANOTAJ: **Ioana Tudoran, Mitana Botez, Doina Bordaș, Ileana Nemeth, Ștefania Borisov** — 4 + 1 vise.

HALTERE: **Zoro Fiat** — categ. cocoș; **Zoro Fiat** — categ. stilul aruncat.

LUPTE LIBERE: **Petre Coman** — categ. 63 kg; **Andrei Balogh** — categ. 100 kg.

TIR: **Marcel Roșca** — pistol viteză; **Ion Tripșa, Dan Iuga, Virgil Atanasiu, Marcel Roșca** — pistol viteză echipe.

ATLETISM: **Leonida Caraiosifoglu** — 20 km marș; **Viorica Viscopoleanu** — lungime.

7 MEDALII DE BRONZ

BOX: **Ion Covaci** — categ. mijlocie-mică.

CAIAC-CANOE: **Ivan Macarenco** — canoe 10 000 m.

CANOTAJ: **Ecaterina Trancioveanu, Stana Tudor, Elena Necula, Elena Dragomir, Viorica Crețu, Marioara Sîrgeozan, Viorica Lincaru, Doina Bălașa** + **Elena Giurcă** — 8+1; **Gheorghe Moldoveanu, Petre Ceapura** + **Gheorghe Gheorghiu** — 2+1.

LUPTE LIBERE: **Petre Cernău** — categ. 57 kg.

TIR: **Petre Sandor** — armă liberă, 40 focuri, poz. picioare; **Petre Sandor, Nicolae Rotaru, Ștefan Caban, Ștefan Alerhand** — armă standard, 3 x 20 focuri.

Campionate balcanice

80 medalii de aur (atletism, box, călărie, gimnastică, haltere, înot, polo, sărituri, lupte greco-romane, lupte libere, scrimă, schi, tenis, tenis de masă și tir).

51 medalii de argint

51 medalii de bronz

Campionate mondiale de juniori și tineret

2 MEDALII DE ARGINT

ȘAH: **Aurel Urzică** — C.M. juniori.

SCRIMĂ: **Dan Irimiciuc** — sabie individual la C.M. tineret.

Jocuri și criterii europene

3 MEDALII DE BRONZ

ATLETISM: **Șerban Ioan** — înălțime; **Carol Corbu** — triplusalt; **Nicolae Perța** — 50 m garduri.

Campionate și criterii europene de juniori

4 MEDALII DE AUR

CAIAC-CANOE: **Maria Nichiforov, Ioana Calenic, Maria Lovin, Aglaia Răutu** — caiac 4 X 500 m la C.E. juniori; **Matei Nemeș, Nicolae Tanase, Iordan Samovschi, Dumitru Petrescu** — caiac 4 X 500 m.

TENIS DE MASĂ: **Carmen Crișan** — individual și dublu fete.

2 MEDALII DE ARGINT

POPICE: **Constantin Voicu, Ilie Băiaș, Gheorghe Silvestru, Gheorghe Dumitrescu, Ion Ștefuț, Iosif Tămănaru** — echipe la C.E. juniori; **Constantin Voicu** — individual la C.E. juniori.

5 MEDALII DE BRONZ

CAIAC-CANOE: **Vasile Simion** — canoe 500 m la C.E. juniori; **Dumitru Petrescu—Iordan Samovschi** — caiac 2 — 500 m la C.E. juniori; **Vasile Simion, Andrei Nichiforov** — canoe 2 — 500 m la C.E. juniori.

POPICE: **Ilie Băiaș** — individual la C.E. juniori.

VOLEI: **echipa masculină a României** la C.E. juniori.

Echipajul Panțuru—Focșeneanu, medaliat cu argint la ultima ediție a campionatelor mondiale de bob (Lake Placid — 1969).

Rezultatele anchetei noastre de ANUL NOU

Cei mai buni 10 sportivi români pe anul 1969

Predecesorii lui Ilie Năstase

Din 1959, de cînd ziarul nostru a inițiat această anchetă de sfîrșit de an, cititorii au desemnat pe următorii sportivi ca cei mai buni din anii respectivi :

1959 Iolanda Balaș (atletism)
1960 Iolanda Balaș (atletism)
1961 Iolanda Balaș (atletism)
1962 Iolanda Balaș (atletism)
1963 Aurel Vernescu (caiac)
1964 Iolanda Balaș (atletism)
1965 Iolanda Balaș (atletism)
1966 Aurel Vernescu (caiac)
1967 Ion Baciu (lupte greco-romane)
1968 Viorica Viscopoleanu (atletism)

După cum se vede, din cei 10 cîștigători, de pînă acum, numele maestrei emerite a sportului Iolanda Balaș-Söter apare de șase ori, cel al multiplului campion Aurel Vernescu de două ori, și cîte o dată, Ion Baciu și Viorica Viscopoleanu. Prin Ioli și Viorica atletismul a fost de 7 ori cap de listă, caiacul de două ori și luptele o dată. Acum, pentru prima oară, întîietatea aparține reprezentantului unui sport... neolimpic !

1.

ILIE NĂSTASE

O carieră care abia începe

Nu sînt chiar atît de mulți ani de-atunci. Marele jucător de astăzi, Ilie Năstase, deși îl însoțea pe fratele său mai mare, Constantin, la antrenamentele de tenis, se simțea parcă stingherit acolo, în lumea rachetei, preferînd gazonul terenului de fotbal... Pentru a-l ambiționa, l-am întrebat dacă poate să lovească mingea și s-o trimită peste plasă. Și, prima încercare a însemnat și prima victorie...

Astăzi, puștiul care nici nu voia să audă de tenis, a devenit unul dintre cei mai buni jucători din lume. Printre învinșii săi figurează nume faimoase ale sportului alb, amator și profesionist : Santana, Roche, Gulyas, Taylor, Cox, Stan Smith, Kock, Metrevelli, T. Ulrich etc. Aceste succese și multe altele și-au găsit încununarea în performanța realizată de echipa României, alcătuită din Năstase și Țiriac, la ultima ediție a „Cupei Davis", cînd a avut onoarea de a fi finalistă a acestei mari competiții.

„Iliuță" n-are decît 23 de ani. Toate speranțele — ale lui și ale noastre — sînt, deci, permise.

Constantin CHIVARU
antrenor

2.

ION ȚIRIAC

Victoria voinței

Acum 15 ani, un copil firav, dar cu o expresie deosebit de inteligentă, se prezenta la centrul de inițiere al clubului Steagul roșu din Brașov, exprimîndu-și dorința să joace tenis. Era Ion Țiriac, viitorul campion al României, tenismanul care avea să aducă glorie culorilor țării, purtîndu-le pînă în marea finală a „Cupei Davis", de la Cleveland.

Care e principala calitate a lui Țiriac ? Este greu de spus. Trebuie să alegi între inteligență, forța lui atletică, talentul cu adevărat remarcabil și inepuizabila putere de luptă. Poate că aceasta din urmă a stat cel mai mult la baza succeselor sale, aducîndu-l pe un plan fruntaș al tenisului mondial.

Toți marii campioni, mulți dintre ei învinși de Țiriac, au fost uimiți de tenacitatea cu care acesta și-a apărat șansele, chiar în momentele cele mai grele. La 31 de ani — vîrsta lui Rod Laver ! — Țiriac este una din stelele tenisului mondial, iar seriozitatea cu care se pregătește îi asigură încă multă vreme poziții fruntașe în sportul alb.

Ion RACOVIȚA
antrenor

3.

FLOREA DUMITRACHE

Consacrarea deplină o va putea obține în Mexic

Toată viața mi-a plăcut să colind stadioanele, căci fotbalul a fost marea mea pasiune. Așa l-am putut vedea pe TUG, într-o bună zi — pare-mi-se prin '63 — pe Dumitrache.

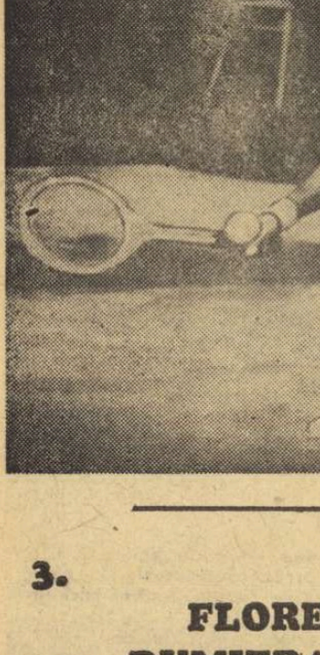

Floricică era și mai subțirel ca acum, dar tot ca acum nu se lăsa de loc intimidat în fața apărătorilor mai bine „făcuți" ca el. Îi plăcea lupta, intra la bătaie, balonul îl „asculta"... Mi-am zis : băiețelul ăsta trebuie să joace într-o echipă mai mare. După cîteva ceasuri m-am și prezentat antrenorului Traian Ionescu, pe care îl știam un om de curaj, dornic să promoveze elemente tinere de mare talent. Așa a ajuns Dumitrache la Dinamo.

În meciurile din calificări ale C.M. la București, Atena, Lausanne, specialiștii care l-au văzut la lucru pe Dumitrache i-au apreciat valoarea. Consacrarea deplină o va putea obține însă în Mexic cu prilejul partidelor din turneul final.

Cît de mult m-aș bucura, vă închipuiți, dacă puștiul pe care l-am descoperit cu șase ani în urmă, îi va înscrie lui Banks un gol și în... Mexic !

Dumitru MACRI-PAPALICA

4.

ILEANA DRÎMBĂ

Cea mai conștiincioasă dintre elevele mele

Eroina campionatelor mondiale de floretă din 1969, la Havana, Ileana Drîmbă, este ceea ce se cheamă un model de conștiinciozitate și sîrguință. O mărturisește primul ei antrenor, cel ce i-a dat primele lecții de floretă în 1959 la Satu Mare. Cunoscînd aceste calități, i-am prezis încă de la primele concursuri un mare viitor. Și dacă, pînă acum, zeița Fortuna nu prea a răsfățat-o oferindu-i doar cîteva satisfacții — locul II la campionatele mondiale de tineret de la Budapesta și Rotterdam și titlul de campioană mondială cu echipa la Havana — fiți siguri că Ileana nu a renunțat încă la ideea de a trăi bucuria unei mari victorii individuale. Cînd ? Poate chiar în 1970, la Ankara.

Alexandru CSIPLER
antrenor emerit la „Olimpia"-Satu Mare

5.

MARIA ALEXANDRU

Locul doi în lume

Am trăit, un timp, aceleași emoții, la masa de joc, participînd la trei campionate mondiale. Apoi m-am depărtat de „cîmpul de luptă", dar am fost alături de Maria Alexandru, ca antrenoare și sfătuitoare, la alte două întreceri mondiale. Și o cunosc atît de bine pe Maria !

Niciodată, poate, ca în acest an, ea nu a muncit mai mult pentru victorie, nu și-a dorit-o mai mult, ca în competiția supremă de la München-1969. Maturitatea dovedită în joc, voința cu care a luptat, i-ar fi dat dreptul la cea mai înaltă distincție în proba de simplu. Dar, mica minge de celuloid, atît de capricioasă, nu i-a oferit decît medalia de bronz, care onorează însă un palmares bogat în performanțe dintre cele mai răsunătoare. De altfel, alături de medalia de bronz strălucesc alte două, de argint, cucerite la München, în întrecerea pe echipe și la dublu fete.

Clasamentul mondial pe anul 1969 — locul 2 ! — confirmă valoarea ei deosebită.

Ella CONSTANTINESCU
antrenor

6.

Un pui de oltean cu două inimi

GHEORGHE BERCEANU

Cînd cineva mă solicită să vorbesc despre Berceanu, despre acest „pui de oltean", cu două inimi, o fac cu deosebită plăcere. Fiindcă pe Gheorghe Berceanu l-am dădăcit, dacă se poate spune așa, încă din primul său an de juniorat. Era în tabăra de lupte greco-romane organizată, cu patru ani în urmă, la Rădăuți. Dintre toți juniorii care se aflau acolo, peste 60 la număr, pe Berceanu „am pus ochii". Și nu m-am înșelat. De atunci el a urcat cu rîvnă, dar și cu un curaj nebănuit, pînă pe prima treaptă a podiumului campionatelor mondiale.

Ar trebui să mai amintesc poate și de alte succese ale acestui tînăr, de alte medalii de aur cucerite la mari competiții internaționale. Dar m-am rezumat la aceste cîteva cuvinte la care aș adăuga doar un singur amănunt : la 28 decembrie a împlinit 20 de ani. Mulți înainte Georgică și noi victorii în 1970 !

Ion CORNEANU
antrenor federal

7.

CALISTRAT CUȚOV

Titlul european, pentru el nu e mult !

Fostul meu elev, Calistrat Cuțov, este acum campion european. Faptul nu mă miră și am curajul că afirm că pentru el nu e mult. Pentru mine însă... Cine știe dacă din secția de box pe care o conduc aici, la Brăila, va mai crește un campion al continentului ? Privesc adesea la copiii pe care îi am în sală și încerc să ghicesc care va fi o viitoare „stea". Dar cine poate... vedea în viitor ? Nu-mi rămîne decît speranța că anonimii de azi vor fi campionii de mîine. Cîți dintre ei ? Care din ei ? Nu știu. Poate Răducu, poate Ionel, poate Sandu sau, cine știe, poate chiar Simion Cuțov, fratele campionului european, care bate sacii de antrenament mai tare decît o făcea, cu numai trei-patru ani în urmă, Calistrat, vor urca pe podium la marile competiții.

Ce își poate dori mai mult un antrenor ?

Gheorghe BOBINARU
antrenor la Brăila

8.

CONSTANTIN CIUCĂ

Cea mai mare satisfacție

Sînt mulți ani de cînd Ciucă a venit în secția noastră de box de la Reșița, unde a stat cinci ani. În 1956 era elev la „profesională" cînd a făcut cunoștință cu mănușile de box. Deși era talentat și muncitor, nu credeam, totuși, că îmi va aduce, peste ani, cea mai mare satisfacție din cariera mea de antrenor. I-am urmărit cu pasiune și, adesea, cu stringere de inimă, evoluția chiar și după ce a devenit un pugilist renumit, la clubul Steaua. Eu tot elevul meu l-am considerat și îl consider, în ciuda faptului că, de regulă, primul antrenor e dat repede uitării. Numai la marile succese ziariștii se interesează și de... anonimul antrenor care a descoperit vedeta. Și Ciucă a oferit multe asemenea prilejuri, care au culminat cu titlul european de anul acesta, făcîndu-mă și pe mine, primul lui antrenor, ceva mai... cunoscut. **N-am urmărit niciodată acest lucru și, credeți-mă, am fost fericit numai pentru succesul lui Ciucă.**

Petre POP
antrenor la Reșița

281 de goluri în echipa națională

9.

GHEORGHE GRUIA

Gheorghe Gruia este astăzi socotit — pe bună dreptate — cel mai bun handbalist al lumii. Poate că acest calificativ, care-l onorează, nu are la bază elemente precise, date exacte, ei fiind consecința impresiei pe care acest realizator prin excelență a lăsat-o ziariștilor sau tehnicienilor. Totuși, „Guriță", cum îi spunem noi, colegii săi de echipă, este un fenomen. A debutat în handbal destul de tîrziu, la 21 de ani, în decembrie 1961, după ce cochetase, ca elev al unei școli de ofițeri, cu atletismul și voleiul. Drumul pînă la tricoul echipei reprezentative, l-a parcurs apoi extrem de rapid (a fost selecționat și a jucat primul meci în reprezentativa țării în decembrie 1963), devenind unul din componenții ei de bază.

Astăzi, Gheorghe Gruia are la activ 75 de jocuri în „națională", pentru care a înscris 281 de goluri. Este maestru emerit al sportului, a contribuit la cucerirea de către Steaua a „Cupei campionilor europeni", și are în vitrina sa o medalie de aur și una de bronz de la campionatul mondial.

Cristian GAȚU
maestru al sportului

10.

IONEL DRÎMBĂ

Preferînd scrima a făcut o bună alegere

Ionel Drîmbă a devenit un nume în scrima mondială : campion olimpic, de repetate ori cîștigător al unor trofee cu mare rezonanță — „Cupa Giovanini", „Cupa „Adrian Rommel" — sau a unor concursuri-test cu participarea fruntașilor de pe glob.

Visa el, acum 17 ani, cînd s-a hotărît să se dedice scrimei, asemenea culmi ? Adevărul e că în 1952, la Timișoara, Ionel nu era hotărît către ce sport să opteze : scrimă sau tenis de cîmp. Mă bucur că, în calitate de antrenor — pe atunci, la „Stăruința" — l-am convins pe Ionel să rămînă credincios sportului muschetarilor și probabil că, în clipele marilor satisfacții care nu l-au ocolit, și el se gîndește că a făcut o alegere bună.

Oscar FEISTHAMMEL
antrenor la „Politehnica"-Timișoara

Făcînd o triere a răspunsurilor primite, în final s-a constatat că nici unul dintre participanți n-a reușit să-i indice pe toți cei mai buni 10. Un singur răspuns a fost cu 9, cel al tov. **Gheorghe Băban** din comuna Pomi nr. 201, județul Satu Mare. Tov. Băban va primi premiul (un aparat de radio) oferit de redacția ziarului „Sportul". Cu 8 pronosticuri exacte sînt 22 de scrisori primite de la : St. N. Trăilescu — Devesel, Mehedinți, Gh. Petruse — Pișcolt, Satu Mare, Ironel Isovioni — Geoagiu, Hunedoara, Vasile Lombrea — Cimbrud, Alba, Gabriel Rednic — Baia Mare, Maramureș, Iosif Gere — Hunedoara, Ion Macarie — București, Ion Marcu — Vadu Crișului, Bihor, Nicolae Căpitănescu — Miculești, Gorj, Elena Bulca — Dej, Cluj, Andrei Marian — Izvoarele, Teleorman, Petre Grădilă — București, Jenică Vizitiu — Tg. Mureș, Cezar Iliescu — București, C-tin Iagăn — București, Melentie Anton — Sibiu, Vasile Alexoae — Iași, Petre Pascu — Amara, Ialomița, Gheorghe Pascu — Amara, Ialomița, Ion Pascu — Amara, Ialomița, Alex. Hegheduș — Cluj, Viorel Vasilescu — București.

Luni 5 ianuarie, la ora 19,30, la sediul redacției noastre (București, str. Vasile Conta nr. 16, etajul IV) va avea loc tragerea la sorți pentru desemnarea cîștigătorilor celorlalte premii oferite de ziarul SPORTUL.

Tiparul I.P. „Informația", str. Brezoianu nr. 23—25, București

40368

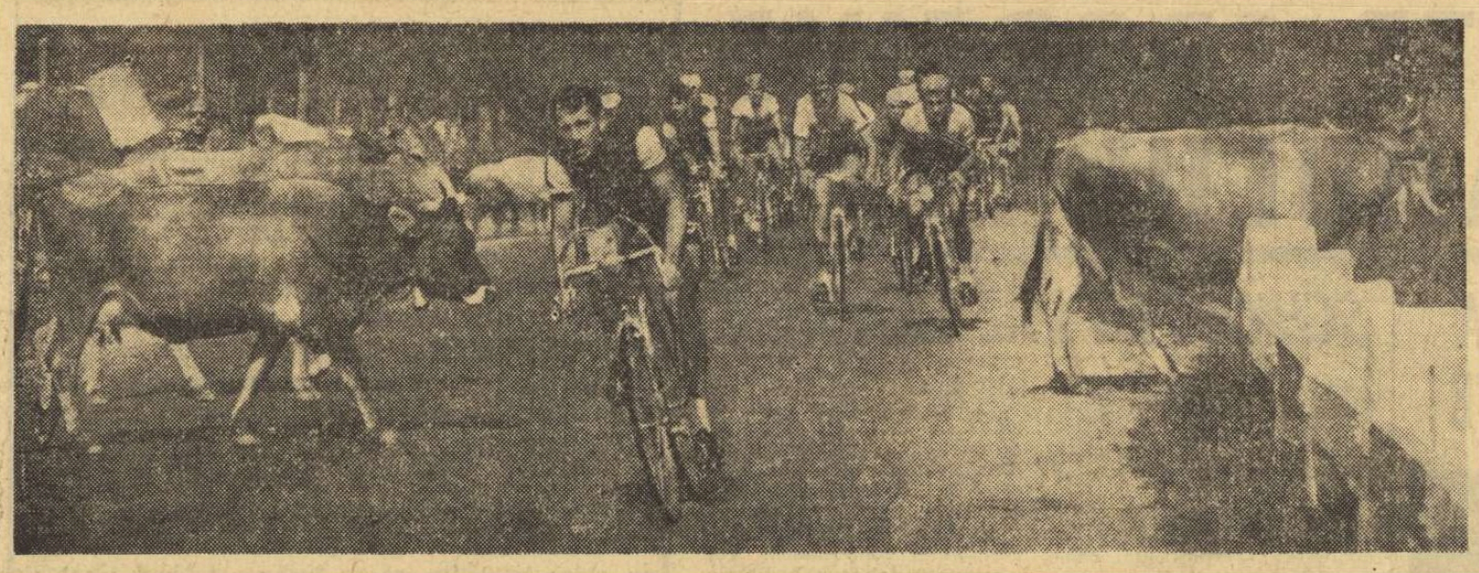

Pasaj de nivel! (imagine cu totul inedită dintr-o etapă a Turului României — 1969)

Foto : A. NEAGU

NOI RECORDURI ATLETICE !

● 46,20 m la lungime ● 7,68 m la înălțime ● 127,00 m la greutate, dar nu pe Pămînt, ci pe Lună...

1969 a fost anul primilor pași pe lună săvîrșiți de semenii noștri pămînteni. S-a realizat, astfel, unul din cele mai îndrăznețe visuri ale omenirii și s-a început o nouă etapă în cucerirea spațiilor cosmice. Specialiștii continuă să facă ipoteze pe marginea acestor epocale realizări ale minții omenești dar, în ipotezele lor, fantezia, imponderabilul, încep să lase loc, din ce în ce mai mult, calculelor. Pînă și calculele cu sarabanda lor de cifre — poate plicticoase în alte împrejurări — au ceva fascinant cînd este vorba de acest incomensurabil domeniu al cosmosului.

Să nu ne mire, așadar, că trimisul special al confratelui parizian l'Equipe, JEAN BERNARDET, aflat la centrul spațial de la Houston în timpul expediției lui Apollo 12, a fost tentat, în puținele clipe de răgaz, să profite de prezența sa în mijlocul specialiștilor și să stabilească, — firește pe baza unor calcule ! — recordurile teoretice ale viitoarelor Jocuri Olimpice selenare.

Pentru a putea înțelege mai bine ce s-ar putea întîmpla pe eventualele arene de sport selenare, este necesar să lămurim cîteva elemente de bază, în condițiile noastre terestre. (S.B.).

Să ne reamintim, în primul rînd, că în materie de travaliu — fie el fizic sau mecanic — unitatea de măsură o constituie forța necesară pentru a ridica un kilogram la o înălțime de un metru. Este, ceea ce se cheamă, kilogrammetrul sau abreviat kgm. Dacă trecem de la travaliu la putere atunci intervine în calculele noastre și timpul. Doi alergători, de aceeași greutate, care parcurg aceeași distanță fac același travaliu. Dar, dacă unul din ei o acoperă în mai puțin timp decît celălalt, înseamnă că el are mai multă putere. 75 de kgm într-o secundă echivalează cu un cal-putere (C.P.) care a devenit unitatea de măsură a puterii dezvoltată de motoare dar și de om.

S-a analizat travaliul unui mărșăluitor. Pentru un pas, el își ridică cu aproape 4 cm corpul și îl readuce pe sol frînîndu-l. Din punct de vedere al travaliului muscular, aceasta reprezintă de două ori greutatea mărșăluitorului (cca 75 kg) pentru o deplasare de 4 cm, adică 0,04 m. În total : 2×75×0,04=6 kgm. La aceasta trebuie să adăugăm efortul necesar pentru mișcarea de translație a piciorului (circa 0,6 kgm) și efortul muscular pentru a declanșa mișcarea orizontală, de asemenea de două ori (circa 5 kgm).

Pentru un pas complet, adică mutarea piciorului sting și a celui drept, se totalizează : 12+0,6+5=17,6 kgm. Dacă a avut nevoie de o secundă pentru a face un pas complet, puterea sportivului a fost 17,6:75=0,23 C.P.

În cursele de fond (cu o medie de cca 20 km pe oră) efortul estimat pentru un pas complet, adică două fulee, este de 48 kgm. Dat fiind că două fulee durează 0,75 s. un alergător dezvoltă o putere de 0,85 C.P.

Pentru un sprinter, efortul este de 112 kgm pe secundă ceea ce face ca puterea dezvoltată de el să atingă 1,5 C.P.

Dacă același om se urcă pe o bicicletă se consideră că efortul de tracțiune reprezintă a 40-a parte din greutatea transportată. Pentru un om de 75 kg (75:40=1,87 kg), pedalînd cu 20 km pe oră, deci cu 6 m pe secundă este necesar un travaliu de 11,22 kgm. Dar pentru a face ca o bicicletă ușoară să înainteze cu 20 km pe oră sînt necesari și 6 kgm. Așadar, în total : 11,2+6=17,2 kgm. Pentru a rula cu 50 km pe oră, efortul cerut de pedalat adăugat rezistenței aerului duce la 45 kgm pe secundă efortul permanent, adică 45:75=0,8 C.P.

Un automobil care înaintează pe Pămînt depune un efort pentru a se deplasa și altul pentru a învinge rezistența aerului. Pentru efortul de deplasare problema se poate simplifica estimîndu-l la 20 kgm pentru o mașină avînd greutatea totală de o tonă. Dacă viteza mașinii este de 120 km pe oră, adică 33,3 km/s, efortul necesar va fi 33,3×20=66,6 kgm, deci 666:75=ceva mai puțin de 9 C.P.

Calculul efortului necesar pentru a învinge rezistența aerului este mult mai complicat. El ține seama de greutatea specifică a aerului, de accelerația gravitației (g), de suprafața frontală a mașinii, de un coeficient al formei mașinii, numit Cx și... de viteza ei. Grosso modo, se înmulțește greutatea specifică a aerului cu coeficientul formei, apoi cu suprafața frontală și în fine cu viteza iar rezultatul se divide la 2 g. Se obține un număr de kgm care multiplicat cu viteza în metri pe secundă și împărțit la 75 va da puterea necesară pentru a învinge rezistența aerului.

● Dar pe Lună ?...

Dacă transpunem toate aceste calcule pe Lună, ce se va întîmpla ?

Trebuie să ținem seama de faptul că masa specifică a aerului și gravitația diferă mult față de cele de pe planeta noastră. Admițînd că omul (și mașina) își păstrează forța, care vor fi noile lor posibilități ?

Presupunerile sînt, trebuie să recunoaștem, încă destul de vagi. Atît omul cît și mașina au nevoie de un echipament special pentru a-și asigura aportul normal de oxigen așa încît va trebui să avem în vedere și greutatea echipamentului. În ceea ce privește masa specifică a aerului sau... a ceea ce îi ține locul pe Lună, discuțiile n-au fost încheiate. Majoritatea specialiștilor afirmă că ea ar fi egală cu zero dar sînt și cîteva personalități care își propun să-i dovedească existența.

Făcînd abstracție de aceasta, o mașină ar putea să-și concentreze tot efortul în ceea ce privește deplasarea dar cum gravitația este de 6 ori mai mică pe Lună, acest efort ar fi extrem de redus. Pentru a atinge o viteză de 120 km pe oră, tona de mașină n-ar avea nevoie decît de un efort de 3 kg, adică de 1,5 C.P. Firește, gravitația foarte redusă pune serioase probleme în ceea ce privește contactul cu solul, ca de altfel și starea pulverulentă a acestuia.

Dacă aceste probleme... de detaliu se rezolvă, atunci o mașină de o tonă nu va avea nevoie decît de 1,5 CP la 120 km pe oră, de 2,5 CP la 200 km pe oră și de 4,5 CP la 300 km pe oră.

● 46,20 m la săritura în lungime!

Să revenim, însă, la oameni. Pentru ei problema este mult mai simplă. Greutatea lor va trebui împărțită la 6 în timp ce puterea dezvoltată de organismul lor rămîne aceeași. În schimb, aderența la sol constituie și pentru ei o dificultate. Pentru o valorificare optimă a musculaturii unui alergător va trebui să se realizeze o pistă de o anumită consistență și să se revizuiască actualii pantofi cu cuie... Dacă este adevărat că o gravitație foarte redusă aduce și unele înlesniri, ea alterează, în schimb, considerabil punctul de sprijin. Pentru a putea face o comparație cu privire la utilizarea potențialului muscular al omului pe lună, vom admite că punctele de sprijin sînt pozitive și neinfluențate de gravitație. Este ceea ce se întîmplă, practic, atunci cînd atletul își așează pur și simplu pantofii cu cuie pe sol.

Pentru un săritor în lungime care atinge 8,20 m pe Pămînt, va trebui să se țină seama numai de partea de zbor generată de energia atletului, scăzîndu-se ceea ce se obține prin șlefuirea tehnică a aterizării. Dacă admitem că acest surplus este de cca 0,60 m rămîne un salt de 7,60 m care va trebui amplificat în raport invers cu gravitația, adică se va înmulți cu 6. Se obține, atunci o săritură de 45,60 m la care va trebui să adăugăm cei 60 cm obținuți prin tehnica aterizării.

● Brumel ar sări 7,68 m (în înălțime, firește!)

Pentru săritorii în înălțime situația diferă deoarece nu trebuie să uităm că atunci cînd sar pe Pămînt 2,28 m, ei nu deplasează centrul de greutate decît cu 1,08 m. Se consideră, într-adevăr că un atlet care stă în picioare are centrul de greutate la 1,20 m de sol.

Deci, în cazul săritorilor în înălțime, se va multiplica cu 6 numai distanța pe care își deplasează centrul de greutate. Se ajunge la 6,48 m la care trebuie adăugați cei 120 cm (de la sol pînă la centrul lor de greutate). Așadar, performanța de 2,28 m a lui Brumel ar putea deveni pe Lună 7,68 metri !

● Cicliștii selenari mai rapizi decît automobiliștii de pe Terra

Pentru un ciclist care ar pedala cu 50 km pe oră, undeva pe planeta noastră, și care cheltuie pentru aceasta 45 kgm pe secundă, pe Lună, cu același efort, el poate realiza o viteză de 320 km pe oră !

La aruncarea greutății — pentru a reveni în domeniul atletismului — performanțele pămîntene se multiplică de asemenea cu 6 admițînd că s-a rezolvat problema „ancorării" atletului pe solul lunar. Cu o energie echivalentă și cu o greutate de 7,257 kg care pe planeta vecină ar avea doar... 1,200 kg, o aruncare record ar atinge aproximativ 125 de metri la care ar trebui să se mai adauge cca 1,50 m pe care bila de metal îi cîștigă datorită faptului că nu întîmpină rezistența aerului. Aruncarea greutății pe Lună s-ar situa în jurul frumoasei cifre de 127 metri. Rămîne de văzut, însă, dacă detenta atletului, care pe Lună va cîntări de șase ori mai puțin, nu-l va proiecta în afara cercului ceea ce cu toată părerea de rău, ar duce la anularea rezultatului pe un motiv foarte întemeiat : aruncare depășită ! !

VITEZE TERESTRE

PROBA	RECORDUL LUMII	MEDIA ORARĂ
100 m	9,9	36,360 km
200 m (linie dreaptă)	19,5	36,720 km
200 m (cu turnantă)	19,8	36,360 km
400 m	43,8	32,760 km
800 m	1:44,3	27,610 km
1500 m	3:31,0	25,560 km
5000 m	13:16,6	22,570 km
10000 m	27:39,4	21,670 km
Maraton	2.11:07,0	19,200 km
110 mg	13,2	30,000 km
20 km marș	1.29:25,0	13,390 km

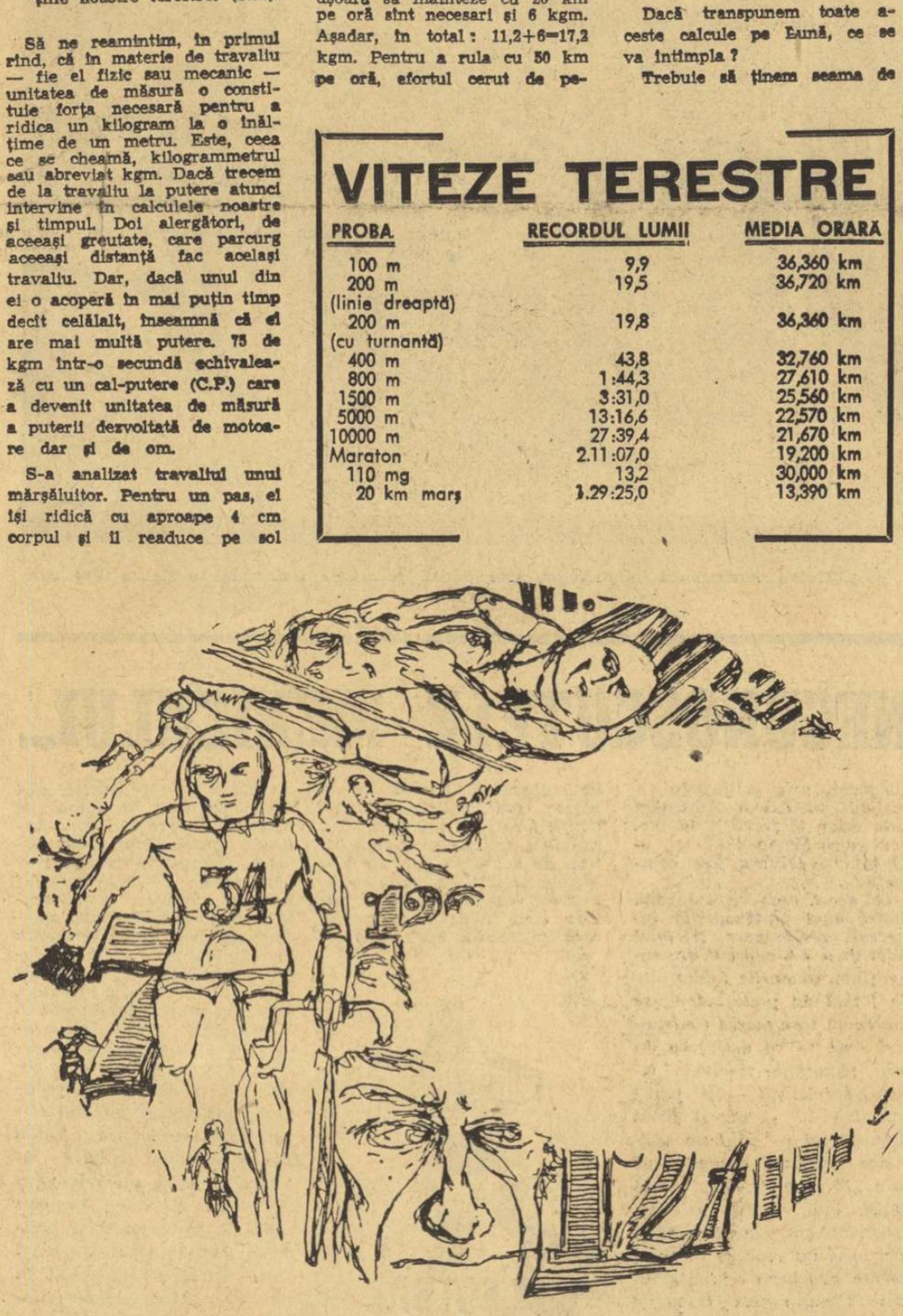

ÎN 1869 — 1870...

● *Se efectuează primele sărituri cu schiurile în Norvegia, în stilul lui Sondre Auersen Norheim din Telemark, care a impus săritura fără băț, cu picioarele întinse, îndoindu-le din genunchi doar pentru amortizarea aterizării.*

● *Nașterea ciclismului competițional, cu întrecerea Grand Prix d'Amiens, care a urmat primei curse pe șosea, Paris — Rouen, organizată de revista „le Vélocipède illustré" la 7 noiembrie 1869, cu participarea a peste 300 de concurenți, printre care și... cîteva femei !*

● *Apar, în Statele Unite, primii jucători profesioniști de baseball.*

● *Este în plin domnia englezului Jem Mace în boxul mondial, sport practicat încă, după regulile lui London Prize Ring, cu pumnii goi. Mace, poreclit The Gypsy (Țiganul) și „Părintele boxului modern", devine în 1870 campion al Americii.*

● *Cea de-a doua ediție a jocurilor preolimpice, ținută la Atena și create de Evanghelie Zappa la București.*

● *În tratatul său de „Pedagogie", profesorul ardelean Simeon Bărnuțiu, de la Universitatea din Iași, stăruia asupra necesității armonizării puterilor corporale cu cele intelectuale și morale.*

● *Funcționează cu succes, la București, „Societatea centrală de arme, gimnastică și dare la semn", înființată cu 3 ani în urmă sub președinția istoricului V. A. Urechiă.*

● *Se practică intens canotajul la Timișoara, în cadrul primului club nautic din România, numit foarte pitoresc „Societatea luntrișoarelor", înființată în 1864 și care va deveni ulterior clubul „Regata".*

● *Primele manifestări atletice în S.U.A.*

● *Primele campionate de marș în Anglia. La Londra se inaugurează prima pistă atletică de zgură.*

● *Epoca de înflorire a luptelor. Apar primii coloși ai saltelelor. Luptele se desfășoară mai ales la bîlciuri și sub cupola circurilor.*

● *Se interzice, în fotbalul englez, jocul cu mîna.*

● *În Anglia se notează primele performanțe mondiale la natație.*

● *Canotorul canadian Edward Hanlan devine idol sportiv național, datorită celor 300 de victorii obținute pe apă.*

● *Scoțianul MacGregor, constructorul unui caiac de lemn, organizează prima regată.*

● *Apar primele cluburi de scrimă în Germania, la Hanovra, Frankfurt, Köln.*

● *Primele întreceri de tir la ținte mișcătoare, în S.U.A.*

● *Se îmbunătățește tehnica de cățărare în alpinism, pe baza experiențelor anterioare, printre care dramaticul accident din 1865, pe Carvino, al echipei englezului Edward Whymper.*

● *Englezul Walter Wingfield stabilește primele reguli ale jocului de tenis.*

● *În Canada, la Quebec, Ottawa și Montreal se încropesc primele jocuri de hochei pe gheață.*

● *Arta plastică modernă începe să se preocupe de temele sportive. Auguste Rodin sculptează și toarnă în bronz „Boxerul". Eduard Manet și Alfred Sisley pictează scene de la cursele de cai și regatele de canotaj.*

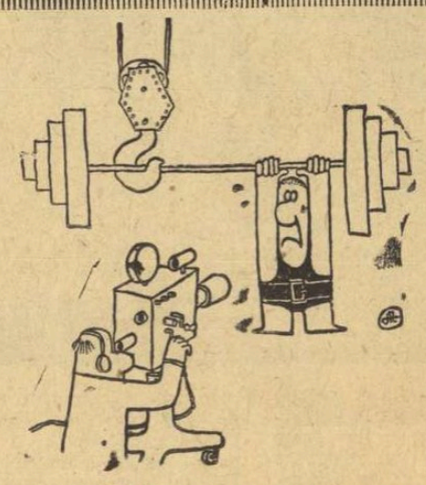

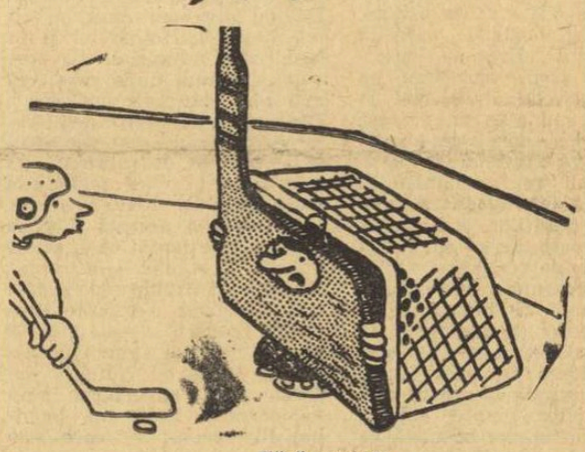

Fără cuvinte.
(Din „SPUTNIK" — Moscova)

ÎN URMĂ CU 1300 DE ANI ȘAHIȘTII JUCAU CIATURANGA!

În „Cartea Regilor" vestitul Firdusi povestește în versuri care au biruit timpul, ajungînd peste generații pînă la noi, cum în vremea regelui persan Husru, supranumit Nușirvan — adică cel drept — s-au înfățișat la curtea-i strălucită, soli din depărtata Indie, purtînd cu dînșii daruri bogate și urări de bine.

Între darurile aduse se afla și o minunată tablă cu pătrate albe și negre, pe care stăteau în neorînduială mici figuri de filde meșteșugit lucrate, înfățișînd călăreți, elefanți și pedeștri.

Întrebați de rege ce reprezintă acestea, solii se plecară cu smerenie pînă la pămînt, iar unul dintre ei glăsui :

— Mărite doamne, acesta-i un joc care închipuie războiul, întocmai ca o oglindă. L-au inventat înțelepții noștri cu multă trudă și-s mîndri peste măsură de dînsul. Și fiindcă avem a îndrepta anume neînțelegeri între țările noastre, iată ce zicem : dacă înțelepții curții tale vor fi în stare să descopere taina acestui joc, să pună oștile la locurile lor și să arate cum vor merge ele în bătălie, atunci, mărite doamne, într-adevăr vor arăta că înțelepciunea lor n-are pereche în lume, iar stăpînul meu, prea luminatul rege al Indiei, se va arăta gata să plătească orice tribut îi va fi cerut. Dar dacă, dimpotrivă, ei nu vor reuși să afle taina jocului, înseamnă că sînt mai prejos decît înțelepții Indiei și va trebui să plătiți prea luminatului meu stăpîn tributul ce-l va cere. Căci înțelepciunea stă deasupra tuturor bunurilor omenirii și toți trebuie să ne plecăm în fața ei...

— Adevăr ai grăit, bătrîne înțelept, răspunse Nușirvan. Să ne întrecem dară în această luptă a gîndirii. Îți cer șapte zile de răgaz, iar în a opta ne vom aduna iarăși ca să vedem de partea cui a fost izbînda.

Și deîndată dădu poruncă să se adune înțelepții și să purceadă a căuta dezlegarea tainei jocului.

Zilele treceau repede și se apropia sorocul hotărît. Din ce în ce mai des își clătinau a nedumerire capetele încărunțite înțelepții, căci jocul își păstra nepătrunsă taina. Iar cînd soarele răsări vestind cea de a șaptea zi, ei se înfățișară înaintea lui Nușirvan și își mărturisiră neputința. Doar sfetnicul cel mai apropiat al regelui nu se dăduse bătut. Retras în singurătate, el își frămînta neîncetat mintea și străduințele sale fuseră răsplătite. În noaptea din spre ziua a opta, el reuși să dezlege taina jocului și cu inima plină de bucurie vesti stăpînului său biruința.

În a opta zi la ceasul prînzului, curtea se adună în toată strălucirea ei. În fața regelui și a solilor uimiți, credinciosul sfetnic așeză piesele pe tablă la locurile lor, așa cum le era menirea :

— În mijloc stă regele, căci el comandă oștirea în timpul bătăliei. Alături stă sfetnicul său cel mai apropiat, căci chiar cel mai mare rege are nevoie de sfaturile înțelepților. De-o parte și de alta stau elefanții de război, apoi călărețiî, iar în margine carele de luptă. În primul șir, după cum e orînduiala în bătălie, stau pedeștrii...

Bătrînul sol indian își ridică mîinile încărcate cu pietre scumpe și, minunîndu-se de cele văzute și auzite, vorbi tulburat :

— Niciodată n-a văzut sfetnicul tău, mărite doamne, o tablă ca aceasta ! N-a vorbit cu nici unul dintre înțelepții Indiei, iar eu însumi am păstrat taina ca un mormînt și nici un cuvînt al meu n-a putut să-l ajute cumva Mărite șah, prețuiește-l și cinstește-l cum se cuvine pe acest sfetnic, căci înțelepciunea lui n-are pereche !

Și Firdusi ne povestește cum Nușirvan l-a încărcat cu daruri și onoruri pe sfetnicul său, iar jocul minunat a dat poruncă să fie învățat de toți supușii săi, ca fiind cel mai înțelept și mai frumos dintre toate...

★

Acesta-i, pe scurt, cuprinsul uneia dintre numeroasele legende asupra originei șahului, pe care le găsim în literatura persană și arabă. Chiar Firdusi mai dă în „Cartea Regilor" și o altă versiune, iar legenda binecunoscută a brahmanului Sissa, care-a cerut drept răsplată pentru inventarea șahului un bob de grîu pentru prima căsuță a tablei, două pentru a doua, patru pentru a treia etc., în total o cantitate uriașă, exprimată printr-un număr de 18 cifre, — o găsim în scrierile istoricilor arabi Masudi (sec. X), Biruni (973—1038) și Ibn Khallikan (1211—1282). Această legendă a fost povestită cu neîntrecută artă de către maestrul Mihail Sadoveanu, în „Povestea Șahului".

Deși înflorite cu nenumărate amănunte de bogată imaginație orientală, aceste legende cuprind totuși un sîmbure de adevăr : în toate, patria șahului este arătată a fi India. Lucrul acesta a fost confirmat de alte documente, din studiul cărora s-a putut stabili cu destul de mare exactitate nu numai originea indiană a șahului, ci și epoca apariției și a trecerii sale din India în Persia.

Cea mai veche mențiune despre șah o găsim în romanul persan „Karmanak", apărut în jurul anului 600, în timpul domniei regelui Husru II (590—628). Povestind aventurile prințului Ardeșir, întemeietorul dinastiei Sasanizilor, autorul necunoscut spune că „în tinerețea sa Ardeșir era mai îndemînatic decît toți tovarășii săi în jocurile cu mingea, în călărie, în *Satrang*, în vînătoare și în alte arte cavalerești".

Desigur, aceasta nu înseamnă că șahul era cunoscut în timpul cînd a trăit Ardeșir (sec. III e.n.), ci numai că în epoca scrierii romanului șahul era cunoscut în Persia.

În următorii 50 de ani (600—650), într-un poem indian al lui Bana, găsim două pasaje în care se vorbește despre șah și în care se descrie ordinea care domnea în regatul Kanauj, vremea rajahului Harșa (606—648). Bara spune că sub domnia lui „n-a avut loc vreo altă luptă decît între albine stringătoare de miere, nu s-au tăiat alte picioare decît ale versurilor și n-au fost întreținute alte armate (Ciaturanga) decît pe tabla cu 64 pătrate (Aștapada)". De asemenea, găsim o altă relatare persană (datînd între 650—750) în care este povestită, într-o formă mai simplă, legenda pe care am reprodus-o la începutul acestor rînduri.

Pe baza acestor documente, se poate afirma că șahul a fost cunoscut, în forma lui primară, în valea Gangelui și în Persia, în jurul anului 600. Este oare jocul mult mai vechi ? La această întrebare cunoscutul istoric englez al șahului, H.J.R. Murray, răspunde astfel.

„În general s-a constatat că atunci cînd o țară are o literatură dezvoltată, în ea apar mențiuni despre șah în decurs de 50 de ani de la introducerea jocului, sau de la o schimbare importantă în regulile lui. În povestea persană despre introducerea șahului se arată cum un sol indian a adus acest joc lui Husru I și i-a propus să explice jocul sau să plătească tribut ; se poate presupune că indianul a folosit pentru scopul său mai de grabă un joc inventat de curînd, decît unul vechi, care ar fi putut fi cunoscut în Persia. În perioada dintre 450 și 550 e.n., nordul Indiei a fost invadat de valuri succesive de Huni, care au zguduit fundamentele societății din nordul Indiei și au rupt lanțurile tradiției». Numai după ce Husru I a zdrobit puterea Hunilor în valea rîului Oxus, ravagiile produse de ei au încetat. Toate aceste trei considerente vorbesc în favoarea tezei că șahul a fost inventat în jurul anului 570 e.n. și explică de ce călătorul chinez Fa-hien, care a vizitat India între 399—414 scriind o povestire detaliată a călătoriei sale, nu pomenește nimic despre șah".

În sfîrșit, acestor argumente li se poate adăuga unul de ordin filologic. Evoluția denumirii șahului, pornind din India atît spre apus cît și spre răsărit, arată clar originea lui indiană. Într-adevăr, denumirea indiană a șahului, Ciaturanga, cuvînt sanscrit care înseamnă armată, s-a transformat la persani în Ciatrang, iar la arabi, în Satrandj, pentru a ajunge în Spania la Ajedrez. Spre apus, trecînd mai întîi în Tibet, Ciaturanga s-a transformat în Ciandraki, apoi trecînd în China a devenit Cianki sau Ciong-ki, iar mai tîrziu Siang-ki, joc care mai există și astăzi, deși prezintă mari deosebiri față de șah. În Japonia Siangki a ajuns Shogi.

Se poate trage deci concluzia că Ciaturanga, străbunul indian al șahului, datează aproximativ de la sfîrșitul veacului al VI-lea e.n. și a apărut pentru prima oară în valea Gangelui, unde s-au găsit poemele lui Bana. De aci el s-a răspîndit în toată lumea, transformîndu-se și ajungînd ceea ce este astăzi.

Sergiu SAMARIAN

PROCESUL BUF

După ce timpul lecuiește rănile cele mai dureroase lăsate de fiecare sezon în sufletele aprinșilor tifosi ai lui „calcio" (microbiștii care-și văd idolii ratînd mirificul „scudetto" — titlul de campioană a Italiei), în inimile slujitorilor celor mai iluștri ai fotbalului italian, spiritul goldonian coboară triumfător de vreo cinci ani încoace asupra întregii peninsule. Trecutul este disecat în nota acelui vestit „umor gaio", specific italienesc, care urmează de obicei, într-un relaxant scherzo, furtunilor ce se declanșează, de regulă, după ultima etapă a unui campionat. Acea „furia" latină se împrăștie la fel de ușor cum se naște. Frunțile se descrețesc, imprecațiilor le ia locul binecuvîntata glumă.

Gluma — de care oamenii au nevoie mereu, ca de aer — a reunit și după ultimul campionat, vîrfurile tehnicienilor, în a cincea ediție a vestitului „proces buf" de la Cesenatico, care formează sarea și piperul vacanței, alături de manevrele de pe piața fotbalistică. Figurile centrale au fost doi dintre antrenorii aflați în sezonul trecut la un pas de cîștigarea titlului — Nereo Rocco (Milan) și Manlio Scopigno (Cagliari) — și care, pierzîndu-l în final, i-au decepționat și i-au scandalizat cel mai mult pe suporterii respectivi. „Tribunalul", alcătuit după toate normele judecătorești, cu președinte, parte civilă, reclamanți și, bineînțeles, cei doi inculpați, a început dezbaterile în nota unei veritabile „commedia dell'arte". Pretextul : o scrisoare „anonimă" din Sardinia, citită în tribunal de către Alberto Rognoni, reprezentînd procurorul, în care sînt apărați Rocco și Scopigno și este acuzat Pesaola că ar fi cîștigat campionatul printr-o viclenie diabolică, grație favoritismului napolitan. Apoi, în dezbaterile „cazurilor", acuzatorii și acuzații și-au expus părerile critice în forma cea mai glumeață : unii au propus, în numele celor trădați de Rocco și Scopigno, pedepse ce au stîrnit hazul (Rocco, de pildă, învinuit că se află sub papucul lui Rivera și că se lamentează într-una, a fost pedepsit să bea timp de... 30 de ani numai apă minerală, spre disperarea președintelui lui Milan, Carraro, care a protestat declarînd că, astfel, va fi dus la ruină), alții i-au apărat pe un ton mai grav, aducînd argumente reale : Cagliari a beneficiat doar de 12 jucători, iar Milan a avut un atac mai debil decît în anul precedent. Pînă la urmă, însă, cei doi n-au fost condamnați nici măcar la plata „daunelor de judecată" (care trebuiau să se ridice la... o liră de fiecare), întrucît s-a dovedit că, de fapt, ei nu pierduseră titlul, ci florentinii lui Pesaola îl cîștigaseră cinstit.

Dar, ca în orice secvență de „commedia dell'arte", gluma a scos la iveală unele adevăruri cărora maniera de expunere în „tribunalul buf" nu le-a diminuat valabilitatea. Reține atenția, în mod deosebit, declarația finală a lui Evangelisti, subsecretar al Ministerului Turismului și Spectacolelor, ținută în fața unei asistențe compusă din înalte personalități ale fotbalului peninsular sau din afara lui, între care Pasquale (fost președinte al Federației italiene de fotbal), Fabbri, Valcareggi, poetul Alberto Lucia (discipolul favorit al lui Salvatore Quasimodo), scriitorul Mantegazza, Picchi etc.

„În Italia — a spus Evangelisti — se crede în mod eronat că există un Minister al Turismului și al Sportului. Nu-i adevărat. Este Ministerul Turismului și Spectacolelor. ÎR ce privește sportul, Ministerul are doar sarcina de a ratifica numirea președintelui C.O.N.I. (Consiliul Olimpic Național Italian)... Nu se poate să nu se ia unele inițiative în favoarea tineretului. ȘTIM BINE CĂ, ÎN ITALIA, STATUL NU CHELTUIEȘTE NICI O LIRĂ PENTRU SPORT. CRED CĂ VOR FI TOTUȘI APROBATE UNELE PREVEDERI LEGISLATIVE, ÎN PRIVINȚA, DE PILDĂ, A CONSTRUIRII DE BAZE SPORTIVE COMUNALE DESTINATE TINERETULUI... Sînt sigur că actualul Minister va deschide o pîrtie, oricît de mică, în avantajul sportului"...

Aurelian BREBEANU

MARI EVENIMENTE SPORTIVE ALE ANULUI 1970

ANGAJAMENTUL FIZIC VA INFLUENȚA ORGANIZAREA SISTEMELOR DEFENSIVE

Oțelea privește spre poarta formației R. D. Germane balonul șutat de Gh. Gruia

Foto ZENTRALBILD

La sfîrșitul lunii februarie și începutul lunii martie, în mai multe orașe din Franța se va desfășura cea de a VII-a ediție a campionatului mondial masculin de handbal. Este un eveniment a cărui apropiere se simte încă de multe luni în Europa, mai ales, unde acest frumos joc sportiv se bucură de o largă răspîndire și unde în ultimii ani a cunoscut o puternică dezvoltare. Accelerarea pregătirilor, organizarea a numeroase turnee sau jocuri bilaterale de verificare, deplasarea frecventă a antrenorilor responsabili de pregătirea unor selecționate naționale la aceste competiții, spațiile ample acordate de ziare handbalului masculin — toate vorbesc grăitor despre această mare confruntare sportivă ce se apropie cu pași repezi.

Efervescența aceasta mă îndreptățește să cred că partidele ce și le vor disputa cele 16 echipe finaliste vor fi extrem de aprige, lupta sportivă atingînd limite cu care nu ne-am prea întîlnit în handbal. Din această cauză sînt convins că handbalul-spectacol, pe care amatorii de sport l-au îndrăgit cu ani în urmă, va lipsi de la ediția a VII-a a campionatului mondial, fiind înlocuit cu un handbal în care accentul principal va fi pus pe angajamentul fizic, mai bine zis pe forță. Este cert, de asemenea, că toate echipele finaliste acordă acestui factor de pregătire o atenție deosebită, deoarece nu numai noi intuim ceea ce se va întîmpla în Franța.

În aceste condiții este, pe de altă parte, evident că o pondere deosebită o capătă organizarea sistemului defensiv, cu atît mai mult cu cît nu numai în fotbal, ci și în handbal a început să fie prețuit principiul după care „cel mai bun atac este apărarea". Din păcate amprenta de angajament fizic general va influența cred și organizarea sistemelor defensive, făcîndu-le mai agresive, mai avansate. Interesant în această direcție cred că este faptul că și selecționata României și-a reconsiderat principiile de pregătire, acordînd o atenție deosebită apărării. Vreau însă să precizez că noi sîntem pregătiți să jucăm și calitativ superior dacă adversarul ne-o va permite. Dacă nu, handbaliștii români — care știu bine acest lucru — sînt pregătiți să facă față celor mai dure și mai agresive apărări.

În privința pronosticurilor eu rămîn un optimist. Favorita mea este reprezentativa României, mai ales dacă, împreună cu ceilalți jucători, vom realiza în luna ianuarie o pregătire temeinică, fără nici un fel de „rabat". Principala contracandidată este selecționata U.R.S.S., după care urmează un pluton de trei echipe : Cehoslovacia, R. D. Germană și Iugoslavia. Dintre aceste cinci formații trei se vor sui în mod sigur pe podium.

Cornel OȚELEA
maestru emerit al sportului, căpitanul echipei reprezentative masculine de handbal a României

SCHIORII LA VAL GARDENA

Situată în inima Dolomiților, Val Gardena reunește de-a lungul a peste cinci kilometri trei orașe ladine Ortisei (1236 m) — Sta. Cristina și Selva (1563).

Pînă de curînd, prea puțin cunoscută, Val Gardena va cunoaște în cîteva luni consacrarea mondială. Pe plan turistic, Italia nu putea face o alegere mai bună. Decorul montan grandios, impresionant și unic al reflexelor roșietice pe care le răsfring sub sărutul soarelui vîrfurile Selba (3151 m), Sassolungo (5181 m), Marmolada (3342 m), climatul blînd și uscat, ca și ospitalitatea unei populații străvechi cu rădăcini crescute din realitatea română, altoite de cultura germanică coborîtă din nord sînt atracții care garantează succesul de casă al „mondialelor alpine 1970".

Pe plan strict sportiv, schiorii vor aprecia un echipament mecanic de 43 mijloace de urcare care, prin diversitate și viteza de înaintare, vor satisface sarcinile de antrenament și concurs.

Dacă în februarie 1969 cu ocazia premondialelor, pîrtia de coborîre femei „CIR" (plecare 2283 — sosire 1608 cu o înclinație medie de 25.47 la sută pe o lungime de 2750 m) s-a dovedit ireproșabilă, deși rapidă, pîrtia de coborîre bărbați „Saslong" (plecare 2249 m sosire 1410, înclinație medie 24.53 la sută pe o lungime de 3900 m) a suferit în timpul verii corecturile tehnice impuse de criticile concurenților și mai ales ale ziariștilor care o apreciau prea ușoară pentru o competiție de o asemenea amploare. Astfel, sub recomandarea permanentă a delegatului tehnic F.I.S., Sepp Sulzberger, s-a modificat pe alocuri profilul, s-au adăugat viraje și schimbări de pantă, dificultăți tehnice artificiale, care în prima variantă de construcție fuseseră îndepărtate.

Mai jos de Ortisei, pe pantele de pe Piz Ronc pîrtiile de slalom au fost ameliorate, în special sosirea „îndulcită" și racordată cu un pod de lemn peste cursul de apă, dînd posibilitatea slalomului să debușeze într-un amfiteatru natural imens, care asigură accesul unui public numeros. Altitudinea satului fiind relativ joasă, organizatorii au instalat pe pantă un dispozitiv complet de „tunuri de zăpadă" spre a asigura acoperirea pîrtiilor cu... gheață și zăpadă artificială... dacă va fi nevoie.

La Selba vor locui toți concurenții și conducătorii. Tot aici se vor desfășura ședințele tehnice, tragerile la sorți etc.

Vara a fost folosită cu succes pentru terminarea construcției celor două teleferice, a hotelurilor, a lucrărilor propriu-zise de pe pîrtii și pe drumurile de acces. Toate pîrtiile au fost regazonate pentru consolidarea solului și pentru a reda peisajului aspectul său natural magnific. Astfel, 33 de hectare de teren au fost din nou înverzite și îngrijite dînd aspectul unui imens parc natural, cu pajiști și „alei" pe care concurenții își vor disputa întîietatea.

Căile de acces spre stațiune, venind dinspre Ponte Gardena și Chiusa, au fost lărgite și ameliorate. Între Chiusa și Pontives s-a construit o șosea nouă pe rambleul unei căi ferate dezafectate. Cinci tunele au fost lărgite de la 4 la 8,5 m permițînd spre Val Gardena o circulație în sens unic.

Amatorii de artă vor putea aprecia, deopotrivă, dialectul ladin, derivat din latinul retho-roman și adîncul simț artistic al populației, concretizat printr-o abundentă creație de statuete și sculpturi în lemn.

Monumentele și statuile de zăpadă de la răspîntii și din piețe vor completa armonios și fericit un cadru natural de o rară frumusețe.

Totul fiind pregătit, Val Gardena își așteaptă învingătorii schiului alpin.

Mihai BIRĂ

DECENIUL 8

La crugul vremii ne oprim ades, rostind cuvinte și gîndite și negîndite, îndemnați mai curînd de împrejurări. Dar, așa-i datina și e greu să i te sustragi.

De joi inaugurăm un nou deceniu și va trebui să ne obișnuim a scrie anii cu cifra 7. Orice schimbare de acest fel impune, măcar potrivit tradiției, nădejdi mereu novatoare.

În zecimea de secol ce ne apropie și mai mult de anul 2 000 am vrea să asistăm la o conciliere totală, fără compromisuri, între sportul pentru toți și sportul de performanță, între nevoia de sănătate și dorința de spectacol, între educație fizică și recorduri, în așa fel încît, pe planuri paralele, dacă nu chiar împletite, să se închege tabloul ideal al sportului la care visăm cu toții.

În ultimii ani am fost învățați că ne este îngăduit să visăm la orice, cu speranța realizării în societatea socialistă. Dați-ne voie atunci să credem că în deceniul următor școlile și universitățile vor primi echipamentul de care au trebuință pentru a deveni uzinele de vigoare și robustețe ale tinerelor generații românești.

Mai pămîntenii vor năzui probabil la o mai apropiată reușită în turneul final din Mexic. Îi lăsăm să spere, dar socotim că mult mai important va fi să ne calificăm, din nou, în turneul final din 1974, precum nu lipsită de griji este comportarea în viitoarele ediții ale Cupei Davis. Nu sîntem defetiști — nici nu s-ar cădea în ajun de sărbătoare — dar oroarea de oportunism ne îndeamnă să privim, realist, mai curînd spre viitor.

Apropo, acesta-i deceniul a trei Olimpiade. Într-acolo s-ar potrivi să ne îndreptăm gîndurile și nădejdile, presărate pe pavajul solid al unui plan de pregătire științifică. De joi ne vom afla, aproximativ, la jumătatea drumului înspre Jocurile Olimpice de la Sapporo și München. Nu-i trecut timpul pentru un semi-bilanț. Nu-i trecut timpul pentru o temeinică prospectare a viitorului apropiat și a viitorului doi.

Sîntem plini de speranțe !

Victor BANCIULESCU

Schioara americancă Judy Nagel, una dintre favoritele slalomului uriaș la Val Gardena

CINE VA DOMINA TENISUL ÎN ANUL VIITOR ?

Nu-mi cunosc calități de „profet", dar cu plăcere vă pot oferi cîteva indicații asupra felului cum văd eu că va evolua, în anul care începe, lupta pentru supremație în sportul alb. De fapt, pentru mine, imaginea marilor performeri ai tenisului, în 1970, se conturează destul de limpede. Pentru a-i numi trebuie însă făcută, inițial, o separație între tenisul amator și cel al turneelor „open", a căror pondere a crescut considerabil în vremea din urmă. Voi începe cu acestea.

A. Sezonul marilor turnee individuale va fi dominat, după părerea mea, de același tenisman care a cucerit lauri și în anul ce trece : Rod Laver. N-am nici o îndoială în aceasta. Clasa asului australian este atît de ridicată, încît pentru el nu va fi o problemă să repete „marele șlem" de victorii (Australia, Roland Garros, Wimbledon și Forest Hills), ceea ce i-a reușit pînă acum de două ori. Va fi un adevărat record mondial, foarte greu de întrecut în viitor.

Mă bazez în acest pronostic pe faptul că Laver a ajuns la o tehnică atît de înaintată, încît, favorizat fiind și de jocul său de „stingaci", este actualmente pur și simplu de neînvins. Totul depinde de felul cum va ști să-și păstreze forma fizică, îndepărtînd și neplăcerile durerilor în umăr pe care le-a acuzat în acest sezon. Dar care tenisman nu se plînge că-l doare umărul ?

B. Pentru celălalt tenis, amator, a rămas o singură competiție de reală anvergură, cea care desemnează în fiecare an prima echipă din lume — „Cupa Davis". Și aci lucrurile mi se par destul de limpezi. Trei reprezentative de țări au șansele cele mai mari de a cuceri prețioasa Salatieră de argint, la a 59-a ediție. Le enumăr și pe acestea în ordine :

1. **S.U.A.** — Cu echipa care o au acum și pe care o păstrează amatoare, în frunte cu Arthur Ashe, americanii au cele mai bune perspective de a păstra trofeul pentru al treilea an consecutiv. Mai ales că dețin imensul avantaj al terenului lor de beton. Ei vor fi, din nou, foarte greu de bătut.

2. **România** poate repeta performanța din ultimul sezon dacă primii ei jucători, prietenii noștri Ilie Năstase și Ion Țiriac, se vor menține în maximum de formă pe durata a trei luni pe an. Atîta le trebuie — din iunie pînă în august — cînd sînt programate finalele de zonă și întrecerile interzonale. Aceasta deoarece românii vor beneficia de primele tururi ușoare în ediția viitoare, ei fiind capi de serie. Deci, atenție în dozajul eforturilor ! Sînteți în zodia unui nou succes...

3. **Spania.** Și echipa mea are șanse, mai ales că am promisiuni din partea firmei de țigări „Marlboro", unde sînt angajat ca șef al secției de relații publice, că voi putea beneficia de mai mult timp liber pentru antrenamente și participări în concursuri. Vreau să-mi încerc din nou șansa în întrecerile Salatierei și împreună cu tînărul Manuel Orantes sînt capabil să mai urc o dată sus. Mă deranjează doar faptul că împotriva României, în cazul că jucăm într-o fază superioară, trebuie să ne deplasăm la București unde nu știu dacă mai putem cîștiga !

Oricum, o revedere cu publicul românesc, în sezonul 1970, mi-ar face multă plăcere și o doresc, indiferent de rezultatul de pe teren.

Manuel SANTANA
cîștigător al turneelor de la Wimbledon 1966, Forest Hills 1965, Roland Garros 1961—1964.

NECUNOSCUTELE MEXICULUI...

Așadar, prin calificarea Israelului în dauna Australiei lista celor 16 finaliste la turneul din Mexic (31 mai — 21 iunie 1970) a fost completată).

La acest ceas de cumpănă dintre anul pasionantelor întreceri preliminare și anul celei de-a 9-a ediții a turneului final, gîndurile iubitorului de fotbal de pretutindeni se îndreaptă spre marea confruntare care se va desfășura în țara platourilor înalte. Ziariștii, specialiștii — și parcă numai ei !... — au și făcut pronosticuri — pe baza ultimelor rezultate obținute de cele „16 mari" — cei mai mulți, însă, dintre iubitorii sportului cu balonul rotund nici unul nu concepe ca titlul de cea mai bună echipă a lumii să nu revină formației lor... favorite. Lăsînd la o parte tradiționalele pronosticuri, făcute cu inima sau cu rațiunea, trebuie să cădem cu toții de acord că, față de dificilele condiții din Mexic (altitudine mare, diferență de fus orar etc.), locul I în întrecere va reveni acelei echipe

care se va dovedi multilateral pregătită și excelent adaptată la aerul mai rarefiat de pe platourile mexicane.

Mulți dintre tehnicienii fotbalului acordă primele șanse formațiilor Braziliei *și* Uruguay-*ului, care — spun ei — în afară de faptul că reprezintă o certă valoare, din anumite puncte de vedere sînt mai avantajate decît rivalele lor europene. Prin ce anume? Prin aceea că aceste două team-uri sud-americane sînt mai familiarizate cu terenurile mexicane, ambele avînd și un stil de joc mai adecvat condițiilor de altitudine. Într-adevăr, ritmul lor de joc este mai lent, bazat pe calități tehnice specifice fotbalului mai static, spre deosebire de echipele europene puternice, al căror joc în forță, în viteză, solicită un consum mai mare de energie. Vorbind despre reprezentativele bătrînului nostru continent este izbitor efortul depus de sir Alf Ramsey în scopul de a prezenta la turneul final o Anglie demnă de titlul pe care-l poartă la ora actuală și pe care dorește să-l apere prestînd un fotbal de înalt nivel. Trăgînd concluziile de rigoare de pe urma turneului efectuat în vara lui 1969 în America de Sud, sir Alf Ramsey speră că, la momentul oportun, campionii mondiali se vor putea prezenta în plenitudinea forțelor. În afară de fundașii laterali Cohen și Wilson, precum și de Hunt, unul din tunarii insularilor la ultima ediție a C.M., toți ceilalți opt „mondiali" sînt prezenți și de data aceasta în lotul care, în aceste zile, va aborda ultimul și cel mai important test înaintea bătăliei finale. Din lotul de 30 de jucători (în care s-a reintegrat de curînd și Stiles, complet restabilit în urma unui accident), Ramsey a folosit o bună parte dintre selecționabili în recentele partide internaționale amicale, disputate în compania echipelor naționale ale Olandei și Portugaliei. După cum se știe, ambele întîlniri s-au încheiat cu victoria la limită (1—0) a fotbaliștilor englezi, dar Ramsey s-a arătat mulțumit de factura jocului practicat de băieții lui afirmînd că, „la ora actuală, acesta este lucrul care îl interesează cel mai mult".*

În afară de mult discutata altitudine a platourilor mexicane, un alt factor necunoscut la viitoarea ediție a turneului final îl constituie, în momentul de față, după părerea specialiștilor, și arbitrajul. Sir Stanley Rous, președintele F.I.F.A., studiază temeinic această problemă. Pentru ca interpretarea diferitelor reguli ale jocului să fie uniformă se preconizează inițierea unui curs de arbitri desemnați să conducă partidele la turneul final din Mexic.

Stanley LEVENSON
redactor la Morning Star-Londra

TORINO — SEDIUL „UNIVERSIADEI"

43 de națiuni, aproape 3 000 de oaspeți sînt cifrele pe care se scontează pentru Universiada de vară care se va desfășura la Torino între 26 august și 6 septembrie. A fost prima declarație făcută, nu fără un îndreptățit orgoliu, de către președintele Federației italiene a sportului universitar, dr. Primo Nebiolo, la sfîrșitul unei întruniri la „Rotary" din Torino, în cursul căreia au fost trecute în revistă caracteristicile grandioasei manifestări pe care orașul italian are cinstea și, în același timp, dificila misiune de a o găzdui.

Întrecerile universitarilor se vor desfășura la 9 discipline sportive : atletism, gimnastică, înot, baschet, polo, volei, scrimă, tenis, sărituri de la trambulină. Pentru găzduirea în condiții optime a întrecerilor, va fi construită o nouă sală de sport cu 3 000 de locuri pentru care va fi necesară o sumă de circa 300 de milioane de lire ; va fi dată în folosință o nouă piscină în interiorul Stadionului Comunal și va fi transformată actuala pistă pentru atletism într-o instalație modernă cu 8 culoare, acoperită cu material sintetic asemănător celui ce va fi folosit la München cu prilejul J.O. din 1972.

Pentru a găzdui numeroșii oaspeți care vor sosi la Torino, se află în curs de construire încă un „sat", fiind totodată rezervate multe locuri în căminele colegiilor și în hotelurile orașului. Printre curiozitățile pe care „Universiada 1970" le prezintă, semnalăm emiterea unui timbru special comemorativ pentru a face cunoscut sportivilor din toată lumea evenimentul, în timp ce ceremoniile de deschidere și de închidere vor fi pregătite de un regizor cinematografic de faimă mondială.

În legătură cu calendarul întrecerilor, acesta a fost fixat astfel :

26 august—ceremonia de deschidere ;

Înot și sărituri de la trambulină : 26—29 august;

Polo : 26—30 august (dimineața și după-amiaza) ;

Baschet : 27 august — 5 septembrie ;

Scrimă : 27 august — 6 septembrie ;

Tenis : 27 august — 5 septembrie ;

Atletism : 3—6 septembrie (dimineața și după-amiaza);

Volei : 27 august — 5 septembrie

La gimnastică programul se va fixa ulterior, în funcție de înscrieri.

6 septembrie — finalele la atletism și ceremonia de închidere.

Întrecerile de atletism vor avea loc la Stadionul Comunal a cărui pistă va fi refăcută integral imediat după încheierea campionatului de fotbal, cele de baschet la Palazzetto dello Sport, cele de tenis la Sporting, cele de volei la Palatul de gheață. Piscina Comunală va găzdui concursurile de înot și sărituri de la trambulină precum și turneul de polo, „Torino Esposizione" întrecerile la scrimă, Palatul Muncii concursurile de gimnastică.

Cesare BOLOGNESE

Manolo Santana într-o atitudine caracteristică

Foto EUROPA PRESS

TINERETUL VA LUA CU ASALT MEDALIILE

Campioni olimpici în 1968, medaliați cu aur la europenele de la Moscova-1969, vor deveni Patzaichin și Covaliov campioni mondiali în 1970?

Foto P. ROMOȘAN

Cunoscuta pistă de sporturi nautice de la Sadsweret din apropierea capitalei daneze a fost aleasă ca gazdă a principalei confruntări internaționale a sezonului 1970 — campionatele mondiale de caiac-canoe.

Este, desigur, mult prea devreme pentru pronosticuri privind clasamentele celor 16 probe dar de pe acum este aproape sigur că ediția de la Copenhaga a campionatelor mondiale va consacra „garnitura" tinără a țărilor care, și pînă acum, au alcătuit plutonul fruntaș al acestui sport: Ungaria, U.R.S.S., România, în primul rînd, ca și a țărilor reprezentate de regulă prin două-trei echipaje de certă valoare (R.D.G., R.F.G., Danemarca).

Anticipația unei puternice afirmări a tinerilor are în vedere nu numai excelenta lor evoluție la ultimele campionate europene de la Moscova — 1969, ci mai ales criteriul de bază al tuturor echipelor de a pregăti pentru J.O. de la München loturi de sportivi din rîndul cărora vor lipsi, inerent, marile valori ale anilor trecuți și care, la ora actuală, nu mai prezintă garanția unui potențial mare pentru 1972.

Așadar, C.M. de la Copenhaga vor fi, după toate probabilitățile, întrecerile care vor consemna triumful unor sportivi cum sînt: Tatar, Patzaichin, componentele echipajelor feminine ale U.R.S.S. și R.D.G. etc.

Este însă foarte posibil ca pînă la starturile de la Copenhaga să mai apară în diferite echipe nume pînă acum necunoscute sau neafirmate în arena internațională. Ne-ar bucura nespus de mult ca printre acestea să se numere și foarte tinerii sportivi români promovați în lotul național după C.E. de la Moscova (Roco Rujan, M. Zafiu, M. Nichiforov etc.).

Nu poate fi dat, în această ordine de idei, un verdict final, căci este de așteptat ca sportivii mai vîrstnici să caute să pună în valoare întreaga lor experiență pentru a-și păstra supremația în unele probe. Progresele remarcabile realizate de unii sportivi tineri nu exclud, deci, automat scoaterea din lupta pentru medalii a unor caiaciști și canoiști cum ar fi, de exemplu, multiplul nostru campion Aurel Vernescu sau pe coechipierul său Afanasie Sciotnic. Este, la urma urmei, o chestiune de pregătire și de voință. O cursă, am putea spune, în care vor cîștiga cei care în această iarnă își vor pregăti cu minuțiozitate startul de la Copenhaga.

Țara noastră va participa, se înțelege, cu tot ce are mai bun în toate probele înscrise în programul C.M. Mai „vîrstnicul" Vernescu, acest veșnic neobosit culegător de medalii la oricare ediție a C.E. sau C.M., va asalta și la acest concurs, sînt sigur, cu succes aurul strălucitor.

Tînărul nostru echipaj Patzaichin-Covaliov, campion olimpic în 1968, își va adăuga, în palmares, cred, și medalia de campion mondial.

Și să nu uităm că echipajul nostru de canoe dublu este singurul dintre laureații români de la J.O. din Mexic care a obținut în anul postolimpic un rezultat merituos, titlul de campion european.

Fetele noastre care în anul 1968 au repurtat succese la J.O. din Mexic, au avut o scădere valorică în 1969, dar vîrsta actualelor componente și calitățile lor fizice ne dau garanția că pe fondul unei pregătiri tehnice corespunzătoare saltul calitativ este probabil chiar în condițiile unei concurențe foarte puternice. Rămîne doar ca federația română de caiac-canoe să asigure toate măsurile pentru îndeplinirea integrală a planului general de pregătire, să sprijine eficient colectivul de specialiști însărcinat cu selecția și pregătirea echipei care ne va reprezenta la C.M.

Orientarea muncii în loturile republicane oferă încrederea că și viitoarele campionate mondiale ne vor aduce satisfacțiile dorite.

prof. Ioan ZAMFIR
secretar general al federației române de caiac-canoe

LA MONTREAL ȘI WINNIPEG

O CONFRUNTARE ÎNTRE DOUĂ ȘCOLI DE HOCHEI

Întrecerea fruntașelor hocheiului mondial capătă în 1970 o turnură foarte interesantă, plină de inedit. Este pentru prima oară cînd grupa A a campionatului mondial poposește pe patinoarele Canadei, în țara pe care am învățat s-o denumim „patria hocheiului". Va fi interesantă, se înțelege, mai ales pentru faptul că foștii deținători ai supremației vor încerca, pe terenul lor, să aplice propriul lor stil de joc, care diferă substanțial de formele pe care le-a căpătat hocheiul pe continentul european. Iată de ce, se poate spune că C. M. 1970 va fi — mai mult ca oricînd — o confruntare de concepții diferite, o luptă a școlilor hocheiului.

Poate că nu este de prisos să mai spunem o dată care sînt, în esență, aceste diferențe. În concepția canadiană a hocheiului, care este și cea originară (fiindcă jocul cu pucul și crosa s-a născut în nordul Americii), această disciplină sportivă poartă atributele bărbăției și ale unui spectacol de luptă. Învinge pe gheață cine este mai puternic fizicește, cine este mai curajos, în fine, cine trage mai bine la poartă, din orice poziție. În acest sens, pentru canadieni hocheiul, deși se joacă pe echipe, are în multe privințe trăsăturile caracteristice ale unui sport individual. În Canada (ca și în S.U.A., în paranteză fie spus) există cultul marilor vedete ale gheții, jucători excepționali, în stare, prin efortul lor singular, să răstoarne soarta unui meci.

Altfel am înțeles noi hocheiul, cei din Europa, mai cu seamă în Uniunea Sovietică, fiindcă țara noastră deține de mai mulți ani supremația în această ramură a sporturilor de iarnă. La noi, ca și în Cehoslovacia sau Suedia, de pildă, se insistă pe latura colectivă a hocheiului, punîndu-se accent pe tactică și psihologia jocului, fără a neglija, bineînțeles, tehnica individuală a sportivilor.

Cînd aceste două hocheiuri se confruntă pe terenul de gheață, rezultă două feluri de critici. Canadienii ne acuză că jucăm prea rafinat, în detrimentul spiritului bărbătesc. Iar noi îi acuzăm pe adversarii noștri transoceanici că joacă direct brutal, periculos.

Nu este în intenția mea de a pronunța un verdict în delimitarea dreptății, în această controversă ajunsă clasică. Dar, practic, se poate spune că pentru europeni, viitoarele întreceri de la Montreal și Winnipeg sînt redutabile mai ales în această privință. Pe scurt, ne temem că acolo se va juca peste măsură de brutal.

Anatoli Tarasov, unul dintre cei care au contribuit substanțial la succesele hocheiștilor sovietici

Foto PRESSENS BILD-STOCKHOLM

Ultimele apariții ale naționalei canadiene în Europa — în special recentele sale jocuri în cadrul turneului internațional de la Moscova — au arătat că gazdele viitorului C. M. fac chiar pregătiri în acest sens, vor să impună cu orice preț prepondereța hocheiului axat pe forța fizică. Dacă ne gîndim că, așa cum sună mult comentata hotărîre a L.I.H.G., acestei echipe mai trebuie să i se adauge și cîțiva jucători profesioniști (care practică cu precădere jocul în forță) atunci temerile noastre nu sînt de loc lipsite de temei.

Ne vom duce totuși să jucăm hochei la Montreal și, cu forțele proaspete ale tinerilor hocheiști, pe care i-am inclus în echipa U.R.S.S., port speranța că avem șanse în păstrarea medaliilor de aur. Firește, o șansă echivalentă o acord gazdelor. Dar depinde de interpretările care se vor da, la fața locului, regulilor de joc.

Așa văd eu, la această oră, contururile marii întreceri hocheistice, care este programată „în premieră" în țara de unde jocul nostru a fost inventat.

Anatoli TARASOV
antrenor emerit, antrenor al echipei T.S.K.A.-Moscova, campioană unională, antrenor secund al reprezentativei U.R.S.S.

RENDEZ-VOUS LA ANKARA PENTRU SCRIMERII LUMII

Este cunoscut, desigur, faptul că unul din campionatele mondiale ale anului 1970 se va desfășura în Turcia. Este vorba despre întrecerea la cel mai înalt nivel a scrimerilor din toată lumea pe care orașul Ankara va fi încîntat să o găzduiască într-un veritabil palat al sporturilor dispunînd de o impozantă sală prevăzută cu tribune pentru circa 10 000 de spectatori și avînd în imediata sa vecinătate alte săli mai mici utilizabile atît pentru antrenamente cît și pentru desfășurarea turuirilor preliminare ale unei competiții de asemenea proporții.

Federația de scrimă a Turciei privește cu toată seriozitatea obligațiile ce-i revin în organizarea acestor campionate mondiale și, ca atare, ea a început pregătirile de rigoare încă din anul 1968. La acea dată, moderna construcție care va deveni, în septembrie viitor, teatrul duelurilor între așii planșei, era terminată.

Ne-am îndreptat, așadar, preocupările spre asigurarea materialului necesar (planșe, aparataj electric de semnalizare etc.), așa cum am luat măsuri pentru a oferi oaspeților condiții confortabile de ședere în Ankara. În momentul de față, aceste probleme sînt, practic, rezolvate.

Ne-am preocupat, de asemenea, de pregătirea personalului ce va îndeplini diferite funcții în legătură cu desfășurarea competiției, cu informarea reprezentanților presei, radioului și televiziunii etc. Aceștia au și fost supuși unui prim examen cu ocazia turneelor internaționale desfășurate în octombrie 1969 la Ankara și la Istanbul, turnee care au constituit și un sondaj referitor la audiența de care se bucură scrima în rîndurile publicului nostru. Rezultatele au fost îmbucurătoare, din moment ce am reușit să atragem 2 500—3 000 de spectatori.

Întrucît nu vrem să ne limităm numai la rolul de amfitrioni ai campionatelor ne îngrijim și de pregătirea scrimerilor noștri pe care dorim să-i vedem, pe cît posibil, clasați pe locuri onorabile în ierarhia mondială a scrimei. De aceea le vom da posibilitatea să participe, pînă atunci, la diferite turneee internaționale pentru a acumula o experiență de concurs cît mai bogată.

Convinși că prin strădaniile noastre vom servi progresul și creșterea popularității unui frumos sport, așteptăm să salutăm, cu toată plăcerea, un număr cît mai mare de participanți la acest rendez-vous mondial al scrimerilor.

Nef'i GUVEN
președintele federației turce de scrimă

VIENA SE PREGĂTEȘTE PENTRU PRIMELE „EUROPENE" DE ATLETISM ÎN SALĂ

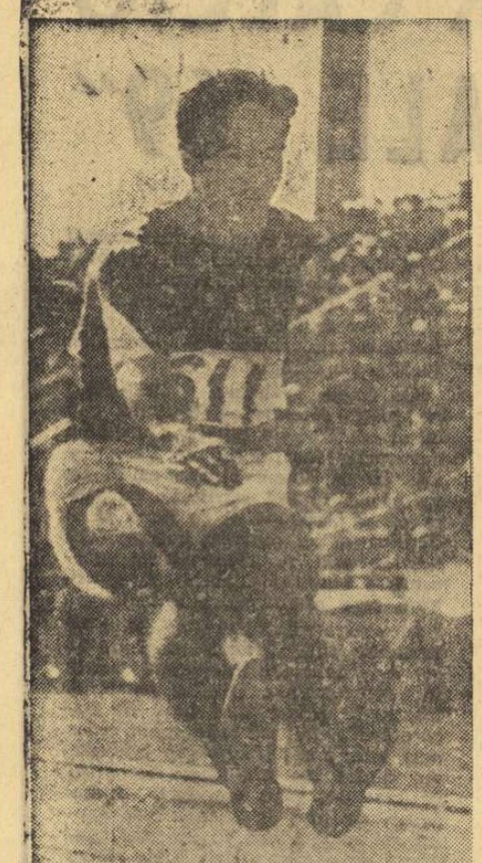

Viktor Saneev, recordmanul lumii la triplu, campion olimpic și european, are legitime aspirații la cucerirea primului titlu de campion continental în sală

Foto: U.P.I.

Principalul eveniment atletic al anului 1970 va fi găzduit de Viena. Cei mai buni atleți ai continentului se vor întrece în acest oraș, în cadrul campionatelor europene de sală. Prin urmare, atleții nu își vor disputa întîietatea pe piste de zgură, ci pe parchetul de la „Wiener Sporthalle". Cele două zile din mijlocul lunii martie (14 și 15) vor reuni în această sală apreciată drept cea mai mare și cea mai frumoasă din Europa atleți și atlete din 29 de țări, care vor încerca să obțină performanțe deosebite. Anul trecut, la un concurs internațional, în această sală au fost stabilite rezultate excepționale pe 60 m (record mondial de sală) și 5,30 m la săritura cu prăjina.

Pentru vienezi acest concurs de mare anvergură va constitui un eveniment deosebit. Nici cînd pînă acum „Orașul valsurilor" nu a găzduit o reuniune atletică atît de selectă ca cea pe care o așteptăm acum. Iată de ce campionatele europene de sală de la Viena se vor bucura de toate onorurile. Președintele Republicii dr. Franz Jonas a binevoit să accepte să prezideze, cu titlu onorific, comisia de organizare. Organizatorii fac de pe acum eforturi pentru ca întrecerile să se desfășoare în cele mai bune condiții tehnice. De pildă, concurenții vor avea prilejul să se antreneze și să-și facă încălzirea în sălile anexă ale marelui stadion acoperit, fiecare încăpere avînd o temperatură constantă.

Se așteaptă ca toate cele 7 000 de bilete să fie epuizate încă în primele săptămîni ale noului an. De pe acum s-au primit peste 100 de acreditări la masa presei. 22 de posturi de radio și televiziune vor transmite în direct desfășurarea întrecerilor.

Fără îndoială că întrecerile atleților pentru titlurile europene vor constitui un real succes atît din punct de vedere al participării, cît și al performanțelor ce se vor stabili cu acest prilej.

Iosef STRABL
șeful biroului de presă al Campionatelor europene de sală

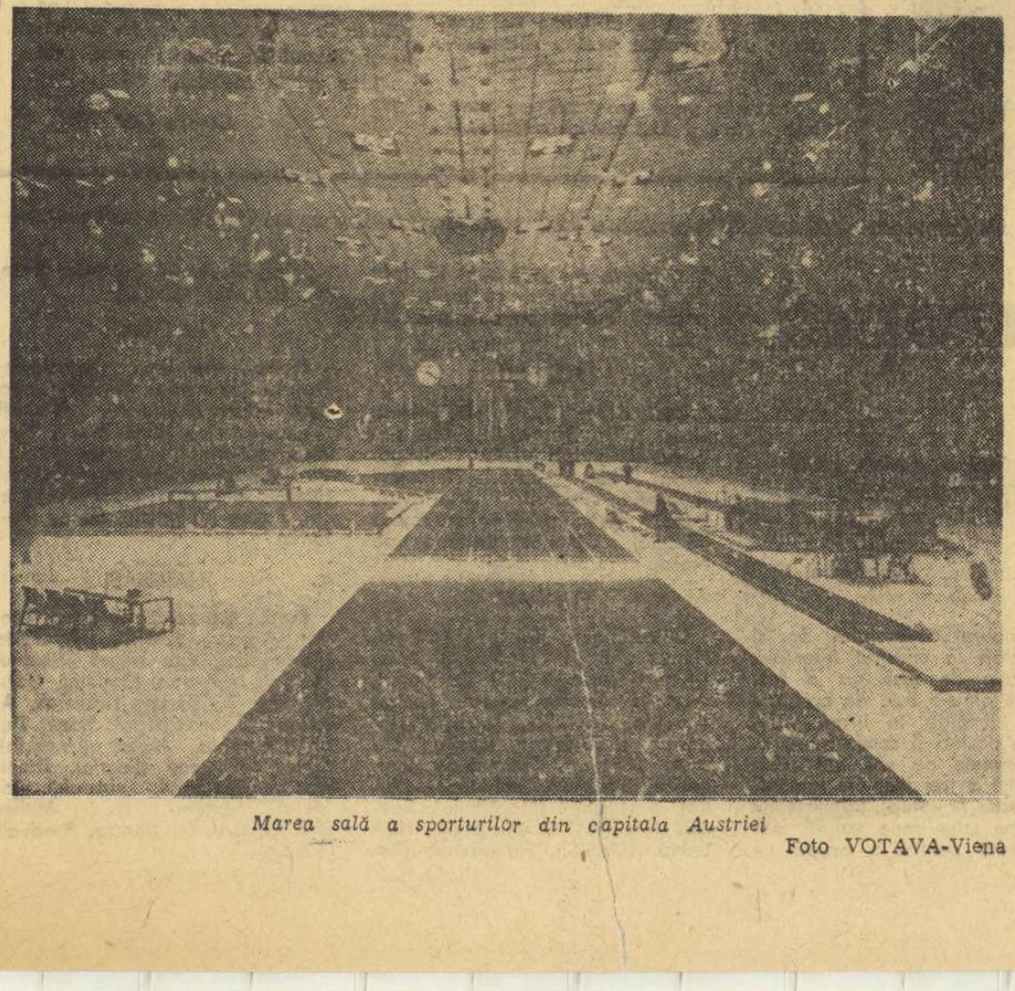

Marea sală a sporturilor din capitala Austriei

Foto VOTAVA-Viena

LA STARTUL UNUI PASIONANT AN AUTOMOBILISTIC

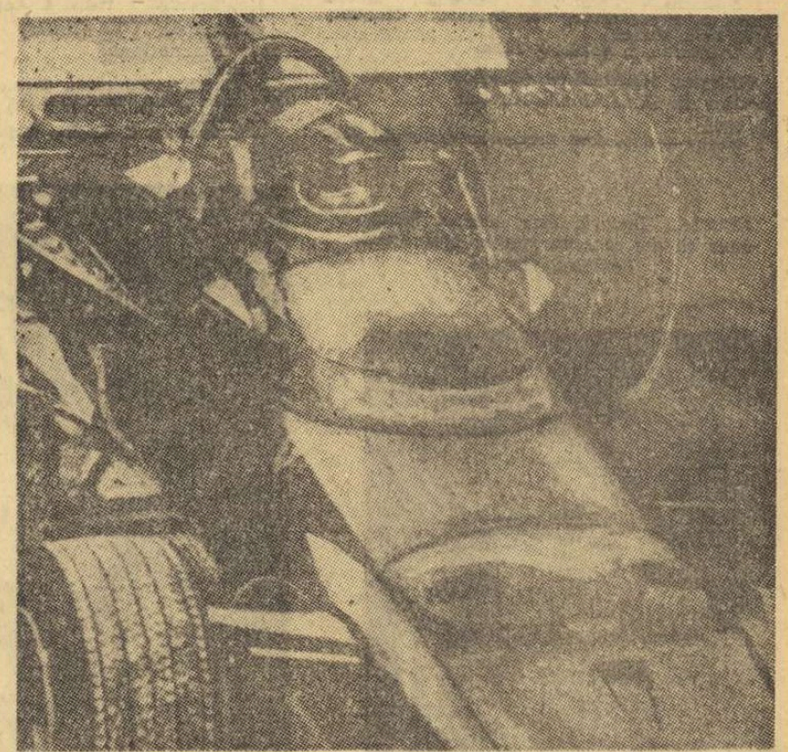

Pilotul belgian Jackie Ickx s-a aflat zilele trecute la Roma unde a făcut o cursă de probă pe autodromul Vallelunga cu noua mașină de formula 1 realizată de firma Ferrari.

Foto ASSOCIATED PRESS

Sezonul hivernal din emisfera noastră impune o pauză generală în lumea sporturilor cu motor. Este, însă, o pauză care afectează numai activitatea competițională deoarece, încă de la ultimele curse contînd pentru campionatul mondial, așii volanului devin ținta unor tratative cu evoluție foarte zbuciumată uneori. Acum, această perioadă a transferurilor de nume ilustre de la o firmă la alta este, practic, încheiată așa încît putem oferi cititorilor noștri o sinteză a noutăților intervenite în configurația formațiilor de piloți din cea mai importantă categorie a mașinilor de curse: formula I.

CAMPIONUL LUMII OPTEAZĂ PENTRU V—8

În numai cei doi ani de activitate în formula 1, firma franceză Matra a reușit — beneficiind și de aportul unui excelent pilot ca Jackie Stewart — să găsească drumul spre titlul mondial. Și totuși, Matra nu și-a găsit încă stabilitatea în sectorul tehnic-constructiv căci, dacă în 1968 a utilizat pentru o formație (Matra — Franța) mașina MS-11 cu motor Matra V-12, pentru cealaltă formație (Matra International) a preferat un MS-10 cu motor Ford Cosworth. Cum MS-11 nu a dat satisfacție, în 1969 a utilizat numai cel de al doilea tip, cu care a cîștigat campionatul mondial. Acum, firma vrea să renunțe la modelul franco-englez în favoarea unuia exclusiv francez. Campionul mondial Stewart, preferă, însă, motorul V-8 și deoarece nu s-a putut ajunge la un acord Matra va rămîne numai cu formația franceză care va dispune de două mașini Matra V-12, avînd ca piloți pe Jean Pierre-Beltoise (prim pilot), J. Servoz Gavin și Henri Pescarolo.

De altfel, în foile de concurs ale viitoarelor întreceri nu va mai figura firma Matra ci cuplul (recent constituit) Matra-Simca.

Ce va face Jackie Stewart? Va alerga pentru o nouă marcă britanică, „March" care folosește motorul Ford Cosworth V-8, atît de îndrăgit de Jackie. Fostul manager al formației Matra International, Ken Tyrrel a și achiziționat pentru campionul lumii o mașină de acest tip.

March va dispune și de un al doilea alergător de larg renume, Chris Amon, așa încît se poate spune că își va face intrarea în lumea sporturilor cu motor sub cele mai promițătoare auspicii.

ORGOLIOȘII AȘI AI VOLANULUI

Aceasta înseamnă că Amon nu va mai alerga pentru Ferrari? Întocmai. După trei ani de colaborare cu firma italiană, Chris Amon a plecat peste Canalul Mînecii pentru că orgoliul său nu i-a permis — în ciuda unei ispititoare reînnoiri de contract — să rămînă într-o formație care l-a angajat, cu egale drepturi ca ale sale, pe fostul său pilot secund.

Este vorba despre belgianul Jackie Ickx care, în ajunul Marelui Premiu al Canadei a furnizat presei de specialitate, o știre de senzație semnînd pentru Ferrari. El părăsea formația lui Jack Brabham în care — se pare — era ținut pe planul al doilea deși făcuse, în repetate rînduri, dovada maturității sale sportive. Deci, tot o chestiune de orgoliu...

CE SE ÎNTÎMPLĂ CU BRABHAM?

Jack Brabham, „maestrul" care conduce și aleargă pentru formația ce-i poartă numele, a renunțat la ideea de a abandona pista.

Principala lui preocupare, în momentul de față, o constituie găsirea unui pilot care să-i ia locul lui Ickx. S-ar putea ca problema să se rezolve cu ajutorul firmei Porsche care a hotărît să-i dea lui Jo Siffert să piloteze o mașină tip Brabham. Rămîne, însă, un inconvenient: Porsche ca și Siffert sînt legați de firma de pneuri Firestone în timp ce mașinile Brabham sînt prevăzute cu pneurile marii rivale a acesteia, Goodyear.

Interesant de reținut este și faptul că trecerea lui Siffert la Brabham (cu subvenția lui Porsche) a lovit — s-ar putea, chiar, în mod fatal — în cea mai celebră formație particulară, Rob Walker. Moderna mașină Lotus a acesteia ar urma să fie încredințată lui Servoz Gavin dar dacă el va accepta să fie pilot secund la Matra, atunci formația Rob Walker va fi nevoită să-și înceteze activitatea.

HONDA — UN DEBUT PROBABIL

Sub semnul probabilității stă deocamdată și așteptatul debut în cursele de formula 1 al firmei japoneze Honda. Aceasta a făcut multiple încercări, în cursul anului 1969, cu o mașină monoloc pe care ar vrea să o încredințeze lui John Surtees. Un al doilea exemplar ar avea ca pilot pe Tetsu Ikazawa.

Pînă la clarificarea opțiunii lui Surtees situația se menține nestabilă și în formația firmei engleze BRM care, în 1969, a contat pe aportul acestui pilot și al lui Jackie Oliver. În cazul în care Surtees va opta pentru mașina niponă, BRM va apela la Pedro Rodriguez (actualmente fără nici un contract) sau, poate, la Henri Pescarolo.

EXISTĂ ȘI CÎTEVA POZIȚII STABILE

Între atîtea mișcări de translație (mai mult sau mai puțin senzaționale) trebuie să consemnăm consecvența lui Graham Hill și a lui Jochen Rindt care continuă să rămînă piloții lui Lotus. Și probabil, ca răsplată pentru fidelitatea lor li se oferă ambilor, în locul tipului 49 B, cîte o mașină nouă. Pentru Lotus vor mai concura John Milles (ca pilot rezervă) și Marion Andretti (care, deși este angajat de Ferrari, a primit dezlegare să alerge pe mașini Lotus în cîteva probe).

Statu quo — firește! — și în mica formație McLaren alcătuită din Bruce McLaren și vechiul său amic Dennis Hulme.

De asemenea, Piers Courage va continua să conducă pentru formația Franck Williams, împreună cu italianul De Tomaso. Courage va pilota, totodată, cîteva prototipuri ale firmei Alfa Romeo.

★

...Și acum, să așteptăm primul start din cadrul campionatului mondial — formula 1. El va avea loc la 7 martie 1970 cînd se va alerga Marele Premiu al Africii de Sud.

Sebastian BONIFACIU

Ziarul „Sportul" a organizat această anchetă internațională privind unele chestiuni de interes general, care stau în atenția iubitorilor sportului cu balonul rotund, mai cu seamă acum, cu cîteva luni înaintea turneului final al campionatului mondial din Mexic.

Prin intermediul corespondenților noștri de peste hotare ne-am adresat unui număr de 39 de specialiști, antrenori și ziariști din 15 țări care și-au completat buletinele de vot, răspunzînd la următoarele trei întrebări :

1. PE CINE DESEMNAȚI CEL MAI BUN FOTBALIST DIN LUME AL ANULUI ?

2. ALCATUIȚI O SELECȚIONATA EUROPEANA ?

3. CARE SINT ECHIPELE CARE CANDIDEAZA LA PRIMELE TREI LOCURI IN TURNEUL FINAL DIN MEXIC ?

Sistemul după care am alcătuit clasamentele finale a fost următorul :

— fotbalistul nr. 1 al anului a fost desemnat în urma totalizării celor mai multe voturi.

— echipa Europei a fost alcătuită, de asemenea, în urma totalizării celor mai multe voturi, pe compartimente : portari, fundași laterali, fundași centrali, mijlocași, extreme și vîrfuri de atac

— pentru primele trei locuri din Mexic, am acordat 3 puncte pentru locul I, 2 puncte pentru locul II și 1 punct pentru locul III.

Gregorgz ALEKSANDROWICZ (Polonia), redactor la ziarul „Przeglad Sportowy"

1. Riva
2. Banks — Gemmel, Salvadore, Beckenbauer, Facchetti, Adamec, B. Charlton, Stein, Lubansky, Müller, Riva.
3. 1. Brazilia, 2. Italia, 3. Anglia.

Fulvio BERNARDINI (Italia), antrenorul echipei Sampdoria — Genova

1. Riva
2. Banks — Gemmel, Sesternev, Moore, Facchetti, Beckenbauer, B. Charlton, B. Vesely, Asparuhov, Eusebio, Riva.
3. 1. Anglia, 2. Italia, 3. Brazilia.

Aldo BARDELI (Italia), redactor la ziarul „Gazzetta dello sport" — Milano

1. Riva
2. Banks — Gemmel, Hurtilava, Horvath, Facchetti, Moore, Best, Mazzola, Asparuhov, Eusebio, Riva.
3. 1. Brazilia, 2. Anglia, 3. Italia.

Pal BORBELY (Ungaria), redactor la ziarul „Népsport" — Budapesta

1. Rivera
2. Zoff — Salamanov, Sesternev, Hurtilava, Facchetti, Beckenbauer, Müller, Rivera, Best, Bene, Prati.
3. 1. Anglia, 2. Brazilia, 3. U.R.S.S.

Bernard BOUVIER (Belgia), redactor la „Les Sports" — Bruxelles

1. Riva
2. Pantelici — Höttges, Sesternev, Beckenbauer, Facchetti, Rivera, B. Charlton, Pirri, Best, Eusebio, Riva.
3. 1. Brazilia, 2. Anglia, 3. Mexic.

Todor BULJA (Iugoslavia), redactor la ziarul „Sport" — Belgrad

1. Pele
2. Zoff — Gemmel, Sesternev, Moore, Dobias, Beckenbauer, Müller, Dobrin, Johnstone, Riva, Giaici.
3. 1. Brazilia, 2. Mexic, 3. R.F.G.

Ioan CHIRILĂ (România), redactor la revista „Sport"

1. Riva
2. Zoff — Gemmel, Sesternev, Moore, Facchetti, Beckenbauer, B. Charlton, Rivera, Best, Riva, Giaici.
3. 1. R.F.G., 2. Italia, 3. Uruguay.

Otakar DOLEJS (Cehoslovacia), redactor la „Ceskoslovensky Sport" — Praga

1. Beckenbauer
2. Viktor — Dobias, Moore, Schnellinger, Facchetti, Beckenbauer, Bene, Rivera, Best, Riva, Giaici.
3. 1. Brazilia, 2. Anglia, 3. Uruguay.

EUSEBIO (Portugalia), jucător la Benfica — Lisabona

1. Rivera
2. Banks — Meszoly, J. Charlton, Facchetti, Schnellinger, B. Charlton, Beckenbauer, Rivera, Johnstone, Albert, Simoes.
3. 1. Anglia, 2. Brazilia, 3. Italia.

Horst FRIEDEMANN (R. D. Germană), redactor la „Deutsches Sportecho" — Berlin

1. Riva
2. Banks — Frässdorf, Sesternev, Beckenbauer, Facchetti, Muntian, B. Charlton, Riva, Johnstone, Dumitrache, Giaici.
3. 1. Anglia, 2. Brazilia, 3. U.R.S.S.

Francisco GENTO (Spania), jucător la Real Madrid

1. Best
2. Zoff — Heylens, Facchetti, Moore, Labone, Pirri, Best, Amancio, Beckenbauer, Eusebio, Prati.
3. 1. Anglia, 2. Brazilia, 3. Italia.

Lev IAȘIN (U.R.S.S.), fost internațional

1. Pele
2. Viktor — Urbanczyk, Sesternev, Moore, Facchetti, Beckenbauer, B. Charlton, Bene, Dumitrache, Riva, Giaici.
3. 1. Brazilia, 2. U.R.S.S., 3. Anglia.

Alexander IASNIKOV (Bulgaria), redactor la „Naroden Sport" — Sofia

1. Rivera
2. Simeonov — Vogts, Sesternev, Beckenbauer, Facchetti, Szücs, B. Charlton, Rivera, Best, Dunai, Riva.
3. 1. Anglia, 2. Brazilia, 3. Cehoslovacia.

Gavril KACIALIN (U.R.S.S.), antrenorul echipei naționale

1. Pele
2. Djennins — Urbanczyk, Sesternev, Moore, Facchetti, Beckenbauer, B. Charlton, Muntian, Best, Riva, Giaici.
3. 1. Brazilia, 2. Anglia, 3. Italia.

Giorgios KAMARAS (Grecia) jucător la Panathinaikos-Atena

1. Riva
2. Banks — Frässdorf, Beckenbauer, Schulz, Facchetti, Pirri, B. Charlton, Domazos, Best, Hurst, Riva.
3. 1. Brazilia, 2. Anglia, 3. R.F.G.

Jacques LECOQ (Belgia) redactor șef la ziarul „Les Sports"-Bruxelles

1. Rivera
2. Pantelici — Newton, Beckenbauer, J. Charlton, Schnellinger, Van Moer, Rivera, Riva, Best, Cruyff, Giaici.
3. 1. Anglia, 2. Brazilia, 3. R.F.G

IN EXCLUSIVITATE PENTRU sportul

ANCHETĂ INTERNAȚIONALĂ DE FOTBAL

Stan LEVENSON (Anglia), redactor la ziarul „Morning Star" — Londra :

1. Pele
2. Banks — Dzodzuașvili, Facchetti, Bremner, Moore, Beckenbauer, Best, Eusebio, Lee, Cruyff, Riva.
3. Voi indica echipele pe care le văd în semifinale : Anglia, Brazilia, Italia, U.R.S.S. Oricare dintre acestea poate cuceri titlul mondial (n.r. în punctaj am acordat cîte 1½ puncte fiecărei echipe).

Carlos MIRANDA (Portugalia) redactor la ziarul „A Bola"-Lisabona

1. B. Charlton
2. Banks — Gemmel, Humberto, Moore, Facchetti, Beckenbauer, B. Charlton, Takaci, Johnstone, Dobrin, Best.
3. 1. Anglia, 2. Brazilia, 3. Italia

Milos MILUTINOVICI (Iugoslavia) antrenor — fost internațional

1. Pele
2. Zoff — Dobias, Sesternev, Moore, Facchetti, Beckenbauer, Rivera, Skoblar, Johnstone, Müller, Giaici.
3. 1. Brazilia, 2. R.F.G., 3. Italia

Rajko MITICI (Iugoslavia) antrenorul echipei naționale

1. Pele
2. Zoff — Gemmel, Sesternev, Holcer, Dobias, Beckenbauer, Müller, Rivera, Johnstone, Devrindt, Giaici.
3. 1. Brazilia, 2. R.F.G., 3. Italia

Aurel C. NEAGU (România) redactor șef la revista „FOTBAL"

1. Pele
2. Banks — Gemmel, Sesternev, Moore, Facchetti, Beckenbauer, Domazos, Rivera, Best, Dumitrache, Riva.
3. 1. Anglia, 2. Italia, 3. Brazilia.

Gheorghe NICOLAESCU (România) redactor la ziarul „SPORTUL"

1. Riva
2. Cudicini — Gemmel, Sesternev, Moore, Facchetti, Beckenbauer, Rivera, B. Charlton, Sormani, Dumitrache, Riva.
3. 1. Brazilia, 2. Anglia, 3. R.F.G.

Angelo NICULESCU (România) antrenorul echipei naționale

1. Riva
2. Ikonomopoulos — Sătmăreanu, Moore, Schulz, Schnellinger, Beckenbauer, Dobrin, B. Charlton, Best, Mazzola, Riva.
3. 1. Brazilia, 2. R.F.G., 3. Peru

Janos PALFAI (Ungaria) membru al comisiei tehnice a Federației maghiare de fotbal

1. Riva
2. Zoff — Frässdorf, Sesternev, Facchetti, Beckenbauer, B. Charlton, Rivera, Best, Cruyff, Lubansky, Riva.
3. 1. Brazilia, 2. Italia, 3. Anglia.

Ezio PASCUTI (Italia) fost internațional

1. Riva
2. Viktor — Burgnich, Gemmel, Moore, Horvath, Bremner, Best, Beckenbauer, Dumitrache, Eusebio, Riva.
3. 1. Brazilia, 2. Anglia, 3. Italia.

Lakis PETROPOULOS (Grecia) antrenorul echipei naționale

1. Pele
2. Banks — Sătmăreanu, Beckenbauer, Schnellinger, Facchetti, B. Charlton, Domazos, Riva, Best, Giaici, Amancio.
3. 1. Anglia, 2. Brazilia, 3. Italia.

Silvio PIOLA (Italia) fost internațional

1. Riva
2. Bonetti — Burgnich, Sanchis, Moore, Horvath, Beckenbauer, Pirri, Vesely, Mazzola, B. Charlton, Riva.
3. 1. Italia, 2. Brazilia, 3. Anglia.

Viktor PONEDELNIK (U.R.S.S.) redactor la ziarul „Sovietski Sport"-Moscova, fost internațional

1. Pele
2. Iașin — Urbanczyk, Sesternev, Moore, Facchetti, Beckenbauer, B. Charlton, Albert, Jekov, Riva, Giaici.
3. 1. Brazilia, 2. Anglia, 3. U.R.S.S.

Manuel SARNIENTO BIRBA (Spania) redactor șef la ziarul „As"-Madrid

1. Best
2. Zoff — Heylens, Labone, Schnellinger, Beckenbauer, Moore, Best, Amancio, Müller, Rivera, Riva.
3. 1. Brazilia, 2. Anglia, 3. R.F.G.

Jose SANTAMARIA (Spania) fost internațional uruguayan și spaniol și jucător la Real Madrid

1. Best
2. Banks — Heylens, Schnellinger, Moore Beckenbauer, Pirri, Best, Rivera, Van Himst, Amancio, Riva.
3. 1. Brazilia, 2. Italia, 3. Anglia.

Hans SCHÄFER (R. F. a Germaniei) fost component al echipei campioane mondiale în 1954

1. Rivera
2. Albertosi — Vogts, Novak, Schnellinger, Facchetti, Moore, Beckenbauer, Rivera, Johnstone, Eusebio, Cruyff.
3. 1. Anglia, 2. Brazilia, 3. R.F.G.

Klaus SCHLEGEL (R.D. Germană) redactor șef la revista „Fussball Woche"-Berlin

1. Rivera
2. Croy — Pivarnik, Sesternev, Facchetti, Beckenbauer, Rivera, B. Charlton, Bonev, Cruyff, Riva, Giaici.
3. 1. Brazilia, 2. Italia, 3. Anglia.

Moppel SCHRÖDER (R. D. Germană) fost internațional

1. Riva
2. Simeonov — Fazlaghici, Sesternev, Beckenbauer, Facchetti, Rivera, B. Charlton, Riva, Best, Asparuhov, Giaici.
3. 1. Brazilia, 2. Anglia, 3. Italia.

François THEBAUD (Franța), redactor-șef la revista „Mirroir du Football" — Paris :

1. Tostao.
2. Banks — Burgnich, Bosquier, Moore, Facchetti, Dejna, Bonev, Adamec, Johnstone, Kindvall, Cruyff.
3. 1. Brazilia, 2. Peru, 3. Cehoslovacia.

Wolfgang THIEL (R. F. a Germaniei) redactor la „SID"-Düsseldorf

1. Rivera
2. Albertosi — Vogts, Bremner, Schnellinger, Facchetti, Beckenbauer, B. Charlton, Johnstone, Cruyff, Rivera, Devrindt.
3. 1. Anglia, 2. Italia, 3. R.F.G.

Toni TUREK (R. F. a Germaniei) fost component al echipei campioane mondiale în 1954

1. Riva
2. Van Beveren — Vogts, Bremner, Bosquier, Schnellinger, Beckenbauer, B. Charlton, Johnstone, Riva, Müller, Asparuhov.
3. 1. Brazilia, 2. Anglia, 3. R.F.G.

Giorgios VANDOROS (Grecia) redactor la ziarul „Omada"-Atena

1. Pele
2. Albertosi — Dobias, J. Charlton, Facchetti, Beckenbauer, Suarez, Amancio, Cruyff, Bene, Rivera, Johnstone.
3. 1. Brazilia, 2. R.F.G., 3. Anglia.

Jaroslav VEJVODA (Cehoslovacia) antrenor al echipei Dukla-Praga

1. B. Moore
2. Viktor — Djorkaeff, Moore, Pancsics, Schnellinger, Beckenbauer, Haller, Kvasniak, Lubansky, Rivera, Eusebio.
3. 1. Anglia, 2. Brazilia, 3. Italia.

Rudolf VYTLACIL (Cehoslovacia) fostul antrenor al echipei naționale

1. Giaici
2. Viktor — Facchetti, Dobias, Haller, Moore, Kvasniak, Best, Riva, Albert, Bene, Giaici.
3. 1. Brazilia, 2. Mexic, 3. Anglia.

LUIGI RIVA — CEL MAI BUN DIN LUME !

În urma voturilor primite, **Luigi RIVA (Italia)** a fost desemnat cel mai bun fotbalist din lume al anului 1969.

Un număr de 9 fotbaliști au figurat pe lista buletinelor de vot, dintre care numai Pele și Tostao aparțin altui continent, ceilalți fiind Riva, Rivera, B. Moore, B. Charlton, Beckenbauer, Giaici și Best. Ca o curiozitate menționăm locul II ocupat de Pele, în jurul căruia s-a făcut o vîlvă deosebită cu prilejul înscrierii celui de al 1000-lea gol. De notat că brazilianul Tostao — incontestabil cel mai bun fotbalist al țării sale — a primit doar un vot. Și o altă curiozitate o constituie faptul că o serie de jucători indicați cu o majorifate covîrșitoare în echipa Europei au primit doar cîte un vot : Giaici, Beckenbauer, Moore, B. Charlton.

Cei doi italieni, Riva și Rivera au fost firește vedetele anului. Primul a constituit omul de gol al „Squadrei azzurra", iar Rivera, căpitanul echipei cîștigătoare a Cupei intercontinentale, a fost joly-jockerul formației sale A. C. Milan.

Iată primii clasați :

1. Luigi Riva (Italia)	**14 voturi**
2. Pele (Brazilia)	**10 voturi**
3. Gianni Rivera (Italia)	**7 voturi**

„SIGNOR CALCIO MONDIALE '69"

Majestatea sa, Luigi I, regele Sardiniei !... Iubitorilor sportului din Italia le place să numească cu această titulatură — pe jumătate ironică, pe jumătate afectuoasă — pe marele jucător din Cagliari ajuns, în scurt timp, pe culmile popularității, mai ales datorită excepționalelor sale calități de realizator.

Luigi Riva s-a născut la Leggiuno (provincia Milano) la 7 noiembrie 1944. Are deci abia 25 de ani împliniți de curînd, iar istoria carierei sale de fotbalist este cea mai simplă din cîte se pot imagina. De la echipa din satul natal, a trecut la Legnano (un centru industrial situat la 20 de km de Milano) și de la Legnano la Cagliari, căruia îi aparține din sezonul 1963—1964. Nici o altă transferare cum se întîmplă cu majoritatea jucătorilor italieni. Numai una și — probabil — definitivă, deoarece Luigi cu greu ar putea să părăsească echipa insulară fără ca în Sardinia să nu izbucnească o adevărată revoluție. De fapt, Riva este... Cagliari. Nu este o hiperbolă, ci realitatea pură : atunci cînd conducerea clubului roș-albaștrilor din Sardinia a încercat (spunem doar „a încercat" sau, mai bine zis, a intenționat) să-l cedeze lui Juventus (ne referim la zvonurile care circulau în vara anului 1968), reacția insularilor a fost de o amploare așa de mare, încît conducerea regională (Sardinia se bucură, în Italia, de un statut special de autonomie) a trebuit să promită clubului o contribuție anuală de cîteva milioane de lire drept compensație pentru diminuarea cîștigurilor în cazul cedării acestui jucător.

Fantezia unor cronicari (se pare totuși că n-a fost numai o scornealâ și că zvonul avea un fundament) a ajuns să inventeze că Juventus ar fi fost dispus să construiască un spital în Cagliari în schimbul lui Riva. Ar fi fost vorba de o cheltuială de cîteva miliarde pentru un jucător de fotbal !

La finele sezonului 1968—1969 pe piața fotbalistică estivală al cărui centru este hotelul Gallia nu s-a vorbit însă nimic de Riva și iată de ce putem afirma că el nu va părăsi clubul sardinian cu toate că a cerut — și se pare că a obținut — un contract special care i-ar garanta, la abandonarea sportului, o anumită funcție extrasportivă, care să-i asigure viitorul.

În scurta sa carieră de fotbalist renumit, Luigi Riva a jucat de 14 ori în prima reprezentativă, o dată în reprezentativa B și a reușit să înscrie 15 goluri (deci unul de fiecare joc) avînd un randament chiar mai bun decît Piola sau Meazza, doi dintre cei mai buni fotbaliști pe care i-a avut vreodată Italia. Demn de luat în seamă este faptul că numai după 15 meciuri susținute în echipa națională, Riva se situează pe locul 5 în clasamentul absolut al golgeterilor italieni (sub culorile reprezentativei) din toate timpurile, în urma lui Meazza, care a înscris de 33 de ori, Piola (30), Baloncieri (25) și Mazzola (18) și la egalitate cu Colaussi, Libonatti și Schiavio, toți (exceptîndu-l pe Mazzola) jucători din generațiile vechi. Este ușor de imaginat deci că atacantul de la Cagliari are șansa de a ajunge pe primul loc. Deocamdată, în ancheta organizată de ziarul Sportul este „signor calcio mondiale '69".

Cesare TRENTINI

Goool !... Bucuria este aceeași indiferent că cei care au marcat sînt brazilieni sau români

Pe podium în Mexic ?

1. BRAZILIA	**94,5 puncte**
2. ANGLIA	**70,5 puncte**
3. ITALIA	**31,5 puncte**

Lupta pentru primul loc — deocamdată doar în privința pronosticurilor — a fost deosebit de strînsă între Brazilia și Anglia. Punctele au dat cîștig de cauză fotbaliștilor sud-americani. Locul III și l-a consolidat reprezentativa Italiei, față de echipa R.F. a Germaniei care a totalizat numai 19 puncte. Mexicului — ca țară organizatoare i s-a acordat un credit de 5 puncte. U.R.S.S. a totalizat 6,5 p., Uruguay 2 p., Cehoslovacia 2 p. și Peru 3 puncte.

Echipa Europei

BANKS
(Anglia)

GEMMEL (Scoția)	**SESTERNEV** (U.R.S.S.)	**B. MOORE** (Anglia)	**FACCHETTI** (Italia)
BECKENBAUER (R.F.G.)		**B. CHARLTON** (Anglia)	**RIVERA** (Italia)
BEST (Irlanda de Nord)		**RIVA** (Italia)	**GIAICI** (Iugoslavia)

După cum se vede, sistemul de așezare a echipei este 4—3—3 folosit de majoritatea țărilor. Asupra pozițiilor ocupate de jucători pot exista cîteva obiecții și comentarii. De pildă Beckenbauer a figurat, anul acesta, și pe postul de fundaș central („măturător") și în linia mediană, ca și Bobby Moore, de altfel, Bobby Charlton și Rivera au figurat ca înaintași dar și ca jucători la mijlocul terenului.

Formația de mai sus a fost alcătuită dintr-o listă de aproape 100 de jucători în urma voturilor pe posturi și compartimente. Pe buletinele de vot am găsit și numele a trei jucători români: **Dumitrache** (4 voturi), **Sătmăreanu** și **Dobrin** (cîte două voturi), dar insuficiente pentru a ocupa un loc printre cei mai buni 11. Iată de altfel, jucătorii, cu țările respective, indicați pe buletinele de vot.

PORTARI

Zoff, Albertosi, Cudicini (Italia), **Croy** (R.D. Germană), **Van Beveren** (Olanda), **Viktor** (Cehoslovacia), **Iașin** (U.R.S.S.), **Simeonov** (Bulgaria), **Pantelici** (Iugoslavia), **Bonetti** (Anglia), **Ikonomopoulos** (Grecia), **Djennins** (Irlanda de Nord).

FUNDAȘI

Schnellinger, Vogts, Höttges, Schulz (R.F. a Germaniei), **Frässdorf, Urbanczyk** (R.D. Germană), **Pivarnik, Novak, Dobias** (Cehoslovacia), **Meszöly, Pancsics** (Ungaria), **J. Charlton, Newton, Labone** (Anglia), **Șalamanov** (Bulgaria), **Burgnich, Salvadore** (Italia), **Fazlaghici** (Iugoslavia), **Sanchis** (Spania), **Dzodznașvili, Hurtilava** (U.R.S.S.), **Sătmăreanu** (România), **Djorkaeff, Bosquier** (Franța), **Bremner** (Scoția).

MIJLOCAȘI

Holcer, Skoblar (Iugoslavia), **Dobrin** (România), **Szücs** (Ungaria), **Jekov** (Bulgaria), **Horvath** (Cehoslovacia), **Van Moer, Heylens** (Olanda), **Haller** (R.F.G.), **Pirri** (Spania), **Domazos** (Grecia), **Suarez** (Italia), **Takaci** (Iugoslavia), **Bonev** (Bulgaria), **Dejne** (Polonia).

ÎNAINTAȘI

Prati, Mazzola, Sormani (Italia), **Simoes, Eusebio, Humberto** (Portugalia), **Van Himst, Devrindt** (Belgia), **Amancio** (Spania), **Hurst** (Anglia), **B. Vesely, Kvasniak, Adamec** (Cehoslovacia), **Bene, Dunai, Fazekas, Albert** (Ungaria), **Stein, Johnstone** (Scoția), **Dumitrache** (România), **Lubansky** (Polonia), **Muntian** (U.R.S.S.) **Müller** (R.F.G.), **Cruyff** (Olanda), **Kindvall** (Suedia).

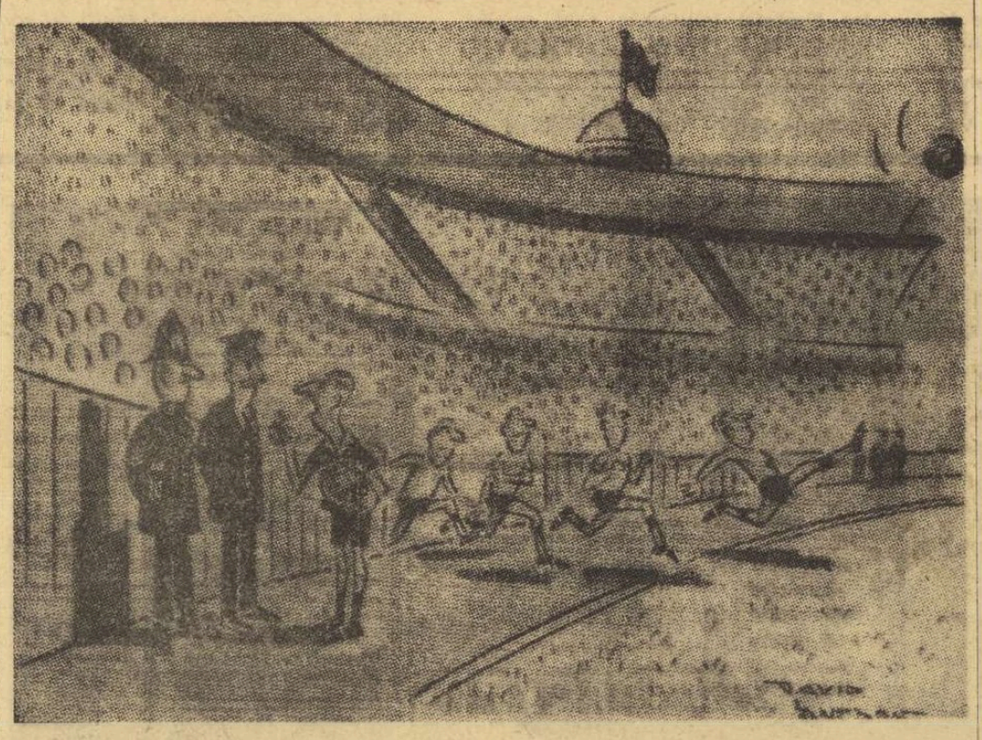

— *Recapitulez : cînd fluier odată lung e pentru ofsaid, cînd fluier de două ori scurt e pentru escorta poliției.*
Desen de DAVID LANGDON (Punch-Anglia)

VLADIMIR VLADIN

FOTBALISTUL SE ÎNSOARĂ

În stînga mirelui stătea tatăl miresei, în dreapta miresei — antrenorul echipei, Nikolai Nikolaevici. Ceilalți oaspeți erau dispuși după sistemul 3—3—3. Portarul Sașa Kengurov a întîrziat, pentru care a și fost penalizat. Căpitanul echipei, Tolia, cu fața îmbrobonită de sudoare, făcea pe starostele.

— Să trăiască tinerii ! strigă pentru a nu știu cîta oară Tolia, și la fluierul arbitrului de categorie republicană, Milnîi, mirele o sărută stîngaci pe mireasă în colțul stîng de sus al obrazului.

Între timp, la masă se purta o conversație adecvată.

— Pe „Wembley" e un gazon fain ! zise unul.

— Orice s-ar zice, interveni altul, Cislenko a jucat bine cu Italia. În schimb, Malofeev „nu ține".

— Ce ziceți, cum execută Eusebio penaltiurile ? E de-a dreptul uluitor !

— Vă spun eu : dacă ai noștri ieșeau campioni în Anglia, pe toți îi făcea maeștri emeriți, iar pe Ozerov — artist al poporului, își dădeau cu părerea stoperul Vasia, aflat în vecinătatea unei tinere fete.

— Tra-la-la-la... începu să cînte căpitanul Tolia uvertura fotbalistică și atacul se lansă să invite doamnele la dans.

Stoperul Vasia demonstra minuni de tehnică. O ținea numai în fente, își purta partenera pe lîngă tușă și dribla ceva grozav. Fiecare dansator își „păzea" bine doamna.

În vremea asta, mirele îl atrase pe socru pe sală și își aprinse o țigară.

La fluierul arbitrului Milnîi, toți își reocupară locurile. Antrenorul Nikolai Nikolaevici se ridică și rosti acest toast :

— Urez tinerilor victorii în viața personală. În numele echipei, vă încredințez că pînă la nunta voastră de aur colectivul nostru va cuceri medaliile de aur ! Vă doresc să vă trăiți toată viața ca o familie bine sudată, rezistentă și bine orientată tactic. Să bem pentru asta !

Au băut pentru asta, apoi au băut pentru multe altele : pentru o bună tehnică individuală, pentru un regim sportiv sever... Stoperul Vasia n-a mai auzit ultimul toast, fiind scos pe tușa camerei.

Într-un colț, mirele își etala mîndru cadourile de nuntă : o minge de fotbal cu autografe, două fluiere de arbitru, o pereche de jambiere ale lui Pele, puțin uzate, o pereche de ghete de fotbal noi-nouțe, cu vîrful ascuțit, cumpărate pe bon la magazinul pentru tinerii căsătoriți.

Cînd oaspeții au început să plece, ceasul de pe tabela de marcaj arăta că era trecut mult de miezul nopții...

AL. CLENCIU

Moș Gerilă : În viața mea nu mai intru pe... coș !

TADEUSZ POLJANOWSKI
(Polonia)

ERORI DE PE BANCA PENALIZAȚILOR

Reflecții după transmiterea la televiziune a unui meci de hochei

Cunosc atîția jucători,
Pentru că ei, de multe ori,
Jucînd cam necivilizat,
Pe banca de pedeapsă-au stat !

Unul într-altul intră tare
Și-i arde-o croșă pe spinare —
Și mardelașul, pe ecran
Ne și apare în prim-plan :
Pe bancă se așează grav ;
E cam brutal, dar e și bravl

Vezi, unul face un ocol
Și magistral înscrie gol.
Însă eroul pozitiv
S-a și pierdut în colectiv.
Gîndiți-vă, la o adică :
Terenu-i mare, banca — mică.
Las' că-l vedeți neapărat
De-o fi cumva sancționat...

Jucînd brutal, fără efort
Oricine lasă-o urmă-n sport,
Căci astfel, fără doar și poate,
Devine o celebritate.
Dar jucătorul cel corect,
Într-una cavaler perfect,
Întotdeauna la-nălțime ?
Asta se pierde în mulțime...

În românește de
IGOR BLOCK

PROFANII

— Scenetă de familie —

PERSONAJELE : VETA și TASE, doi pensionari.
DECORUL : O cameră obișnuită. Într-un colț : o măsuță cu un aparat de radio. Așezați în fotoliuri de modă veche, Veta împletește o jachetă, iar Tase citește un ziar.

VETA : Ce faci acolo, Tase ?
TASE : Sport.
VETA : Ce fel de sport ?
TASE : „Sportul", cotidian ! **(arată ziarul).**
VETA : Toată ziulica ești cu nasul în ziar.
TASE : Mă documentez, Veto.
VETA : Și, mă rog, te-ai dumirit cu ceva ?
TASE : Copăcel... încep să mă descurc.
VETA : Atunci, ia lămurește-mă și pe mine ce-i în fotografia asta de aici ? **(arată o poză din gazetă).**
TASE : Un meci de box.
VETA : Și ce fac ăia doi din țarc ?
TASE : Nu e țarc, dragă Veto. E ring de box. Și cei doi se bat.
VETA : Halal, foarte frumos ! Ăia se bat și, din cinci mii de oameni din sală, nu se găsește măcar unul să-i despartă !

(Scurtă pauză)

VETA : Și ăștia de-aici, ce fac ? **(arată altă fotografie din ziar).**
TASE : Fotbal.
VETA : Am auzit : ăsta e sportul cel mai sport. De cîte ori se joacă, mă duc doar și eu la stadion.
TASE : Tu ?!... la stadion ?!?..
VETA : Da, — fiindcă nu e chip, în nici o stație, să cobor din tramvai !
TASE : Fotbalul, dragă Veto, e un sport vechi : s-a născut în Anglia acum o sută de ani.
VETA : Și pînă atunci, ce făceau bărbații în fiecare duminică ?

(Scurtă pauză)

TASE : Ca să te documentez și pe tine, dragă Veto, am să-ți citesc cronica meciurilor. **(citește din ziar)** : „Jocul a decurs frumos, pînă în minutul 16, cînd Radu a comis un henț"...
VETA : Ce-i aia „henț", maică ?
TASE : Cînd pui mîna, deși nu e voie.
VETA : Atunci și Nea Popîndău, casierul de la cooperativa din colț, a comis un henț, fiindcă a pus mîna în casa de bani.
TASE : Nu, ăla nu-i henț. E fault.
VETA : Fault ?... Și asta-i grav ? Se pedepsește ?
TASE : Da, se dă 11 metri.
VETA : Mă mir. Lui i-au dat 5 ani !

(Scurtă pauză)

TASE **(citește în continuare)** : „Au urmat o serie de atacuri periculoase. Portarul însă, foarte atent la postul său, n-a lăsat să intre nimic".
VETA : Asta zic și eu portar. Nu ca al noastru, care, cînd îl cauți, nu-i la post și lasă vraiște să intre pe oricine în bloc. Ia vezi. Tăsică, poate-l angajăm la noi !

(Scurtă pauză)

TASE **(citind)** : „La noi, familia Nunweiller a furnizat cei mai mulți fotbaliști. În mod deosebit s-au remarcat Nunweiller III, Nunweiller IV, Nunweiller VI..."
VETA : III ? IV ? VI ?... Dar ce ?... Jucătorii sînt numerotați ?
TASE : Da. Fiind din aceeași familie, nu trebuie confundați. Numerotarea asta se aplică încă de pe vremea regilor Franței. Nu purtau și ei numere ? Ludovic I, Ludovic II, Ludovic III, pînă la Ludovic XI.
VETA : De ce pînă la XI ?
TASE : Fiindcă o echipă are 11 jucători.
VETA : Dar au existat și Ludovic XII, Ludovic XIII, XIV, XV...
TASE : Nimic nu înțelegi, Veto ! Toți ceilalți au fost rezerve !

(Scurtă pauză)

TASE : Aoleo, Veto, m-ai luat cu vorba și tocmai acum se transmit meciurile la radio. **(Deschide repede aparatul de radio).**
CRAINICUL : Neagu înaintează spre poartă... Vrea să treacă de Dinu, dar acesta îi pune o talpă...
VETA : Vezi, Tase, și tu te duci mereu la cooperativă, unde te tot amînă. Mai bine i-ați pantofii ăia vechi și du-te cu ei la Dinu ăsta, poate îți pune și ție niște pingele cu blacheuri...

„DACĂ"...

Dacă centrul înaintaș Gigel a trecut de la „pitici" la „juniori" :

„E crud ! Trebuie lăsat să se coacă !"

Dacă joacă două meciuri la „juniori" !

„E o crimă să lași pe acest „Pele" la... grădiniță !"

Dacă în primul meci de divizie A, marchează trei goluri :

„Normal ! L-au lăsat să se evidențieze !"

Dacă în primul meci marchează trei... autogoluri :

„Normal ! Nici măcar nu i-au spus care-i poarta adversă !"

Dacă marchează dintr-o acțiune proprie :

„Un încrezut ! Face pe eroul !"

Dacă marchează din pasa altuia :

„Un incapabil ! Singur nu face doi bani !"

Dacă protestează la deciziile arbitrului :

„Ce tupeu ! Să-l dea afară de pe teren !"

Dacă nu protestează :

„E bleg ! Mă mir că nu-și cere scuze !"

Dacă respectă indicațiile antrenorului :

„E un lingușitor, umblă cu periuța !"

Dacă nu respectă indicațiile antrenorului :

„E un încăpățînat, umblă cu... transferul !"

Dacă e selecționat în „națională" :

„S-a făcut o greșeală de neiertat !"

Dacă nu e selecționat în „națională" :

„Păcat ! Gigel ar fi marcat șapte goluri !"

Dacă-i apare fotografia în ziar :

„Seamănă cu Fantomas !"

Dacă nu-i apare :

„De ce nu-i pune poza ? E leit Alain Delon !"

Dacă se retrage din fotbal la douăzeci și doi de ani :

„Bravo ! Era și timpul !"

Dacă la patruzeci de ani e cel mai bun de pe teren :

„Hai tu... Gerovital ! ! !"

TITI GHEORGHIU-VASLUI

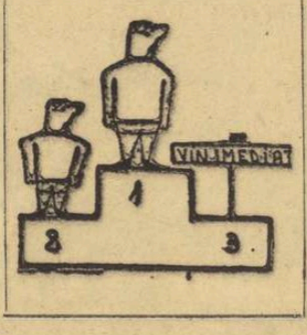

ÎNSEMNĂRI CU MĂNUȘA

● Cîntarul oficial stabilește greutatea regulamentară a boxerului ; balanța arbitrului-judecător stabilește... calitățile boxerului !

● Eschiva, ca procedeu tehnic, prea des folosită, face pe unii pugiliști să se... eschiveze de-a binelea !

● Cînd un boxer cade la podea e numărat. De fapt, i se numără șansele... de a reîncepe lupta !

● Ringului i se mai spune și „careul magic". Unii nefericiți au motive să-l considere... „careul tragic" !

● Cunosc unul care a boxat la categoria până și a fost bătut de i-au mers... fulgii !

UNICA PUBLICITATE

SCHIMB idei pentru marcat goluri, contra practică pe același profil. Oferte discrete pe adresa : Fane — ghinion.

STOPEZ invizibil atacanți adverși. Rămînere pe tușă garantată pe 3—4 etape. La ziar sub : Joc bărbătesc.

CAUT asociat pentru executarea unui penalty. Răspunsul la căsuța poștală sub : Răspundere colectivă.

ANTRENOR, caut țap pentru ispășirea păcatelor echipei : la ziar sub : „Doar băieții sînt de vină".

VINDEM, fără repartiție, goluri din stoc supranormativ. Adresați-vă la secția de fotbal A.S.A. Tg. Mureș.

DAU sfaturi pentru cîștigarea C.M. din Mexic. Zilnic, la „Unic", sau oricare alt local cu cafea neagră și coniac.

MINI — DICȚIONAR

Corner = *minge care dă din colț în colț*
Colindători = *stagiu de juniorat al viitorilor crainici*
Forfait = *meci la fără frecvență*
Lipsă de formă = *probleme de... fond*
Lapoviță = *meci nedecis între ploaie și zăpadă*
Șanț = *ultima parcare (nedorită) pentru automobiliști*
Șuturi în bară = *rebuturi fotbalistice*
Suporterii gălăgioși = *suporterii... insuportabili*
Tranzistor = *stadion la purtător.*
Troiene = *cauze pentru care s-au inventat „Cristianiile".*

POȘTA LUI MOȘ GERILĂ

UN ÎNAINTAȘ TÎNĂR, PREDEAL. Pentru sporirea numărului de goluri înscrise, propui ca executarea loviturilor de pedeapsă să nu se mai facă de la 11 metri, ci de la 6 metri. Tinere, se vede că n-ai experiență. În general, se ratează și de la 5 metri, așa că propunerea d-tale nu rezolvă problema.

R. C. POPESCU, ROȘIORII DE VEDE. Apreciați aportul pe care îl aduce Sătmăreanu, la acțiunile ofensive. Și eu. Despre fundașul care „urcă" în atac, aș spune că are o normă... și jumătate.

UN PORTAR BĂTRÎN, PLOIEȘTI. Dv., dimpotrivă, propuneți ca penalty-ul să

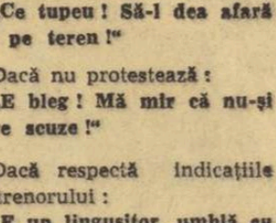

se execute de la 13 metri, și nu de la 11 metri. De ce ? Ca să aibă o scuză jucătorii superstițioși ?

I. GROZAVU, BUCUREȘTI. Observația dv. este întemeiată : se trage foarte des

peste poartă. Unii jucători vor să ne convingă, prin șuturile lor stratosferice, că golul... plutește în aer !

Desene de N. CLAUDIU

PROVERBE EXPLICATE

● Cine nu știe să danseze, zice că podeaua e zgrunțuroasă (INDIA).

Apropo de fotbaliștii „ghinioniști", care acuză starea terenului, cînd trag peste poartă.

● Vacile care mugesc mult, dau lapte puțin (ARGENTINA).

● „Multă gălăgie și puțină lînă", zise dracul, tunzînd pisica. (FINLANDA).

Apropo de declarațiile unor antrenori, prin ziare.

● Cîinele e și el leu pe ulița lui (INDIA).

Apropo de echipele din orașele mici.

● Cine vrea să ajungă la căpșuni, să calce întîi pe urzici (U.R.S.S.).

Apropo de echipele care vor să fie „mari", dar nu fac nici un efort în pregătire.

SPECTACOLELE ANULUI

(DEDICATE UNOR JUCĂTORI AI NAȚIONALEI DE FOTBAL)

Răducanu : „FII CUMINTE, CRISTOFOR !"
Sătmăreanu și Hălmăgeanu : „DOI BĂIEȚI CA PÎINEA CALDĂ".
Dan Coe : „BĂIAT BUN, DAR... CU LIPSURI".
Radu Nunweiller : „OMUL MOMENTULUI".
Dumitrache : „RĂUTĂCIOSUL ADOLESCENT".
Calificarea pentru Mexic : „DRUMUL SPRE ÎNALTA SOCIETATE".

S. NOVAC

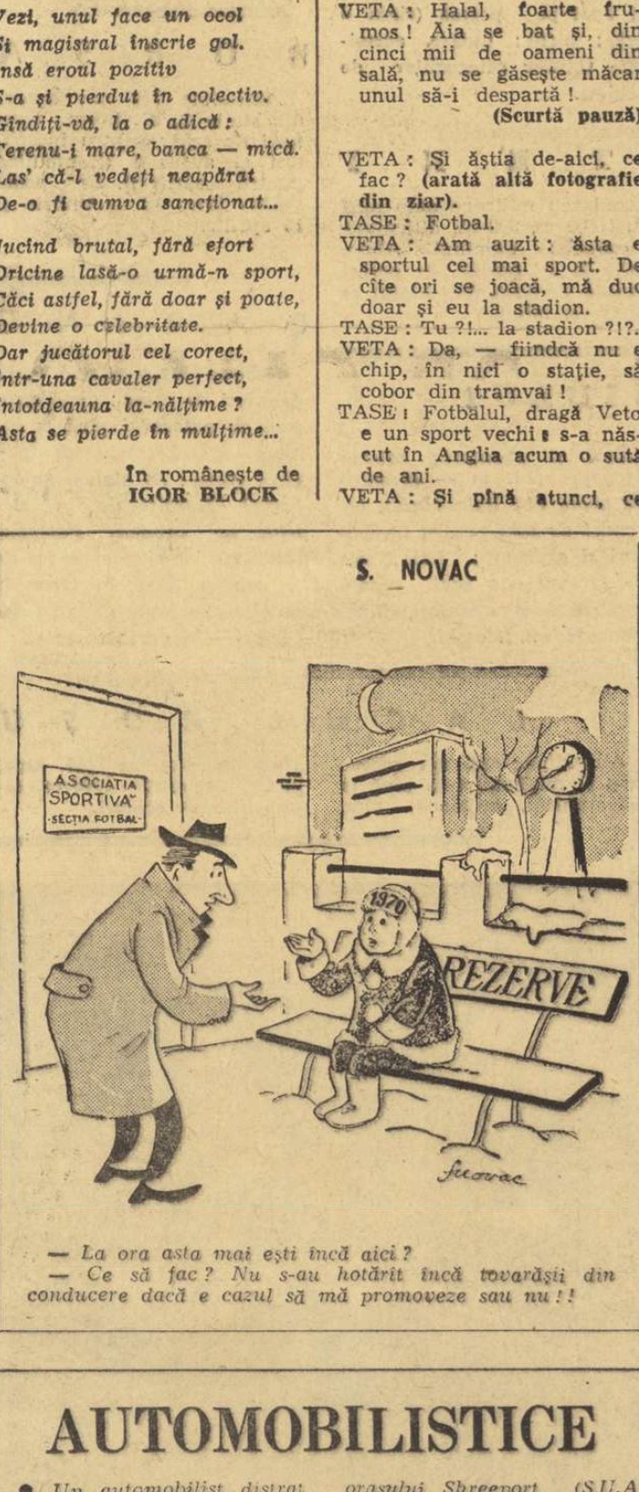

— *La ora asta mai ești încă aici ?*
— *Ce să fac ? Nu s-au hotărît încă tovarășii din conducere dacă e cazul să mă promoveze sau nu ! !*

AUTOMOBILISTICE

● *Un automobilist distrat a inserat în ziarul „Evening Standard" următorul anunț : „Mașina mea este parcată probabil pe strada voastră. Cine o găsește va primi o recompensă mare".*

● *Un agent de circulație a oprit un automobil și a cerut unei tinere femei de la volan permisul de conducere. Cu zîmbetul pe buze ea a dat următorul răspuns : „Ați întîrziat, mi l-a luat ieri colegul dumneavoastră".*

● *Un detectiv amator reușise să fie apreciat pentru promptitudinea găsirii automobilelor furate din Stockholm, reușind să găsească 60 de mașini dispărute, fapt pentru care a încasat o serie de premii de la societățile de asigurare.*

Acum el se găsește în fața justiției întrucît s-a dovedit că el însuși furase cele 60 de automobile, pe care le readucea în momentul în care dispariția lor era anunțată la poliție.

● *O interesantă loterie a avut loc la Londra, bucurîndu-se de o deosebită popularitate. Inițiatoarea loteriei a fost municipalitatea orașului, care a oferit ca premiu special dreptul de parcare gratuită pe timp de un an în orice loc al orașului.*

● *Un anunț la intrarea orașului Shreeport (S.U.A.) „Fiți atenți la volan ! Iadul nu este nici pe jumătate plin".*

● *Alt anunț interesant e cel de la trecerea de nivel de cale ferată din New Mark (Ohio) : „Aici a fost salvată într-un mod miraculos viața lui Joe Waltkinsen. El a oprit mașina și a așteptat trecerea trenului".*

● *Cînd ești la conducere, cea mai bună frînă este o soție cam fricoasă.*

Prînzul într-o zi cu fotbal — *Desen de H. SCHOEN (R.F.G.)*

PAVĂZE

Luptătorilor Simion Popescu și Gheorghe Berceanu, campioni mondiali

Adversarilor din cale,
Pe saltea nu le-a fost... moale !

Lui Petre Sandor, campion european la proba de pușcă cu aer comprimat

Țintaș ca dînsul (spuse unul)
Nu găsești să tragi cu... tunul.

Unui halterofil

Își călește mușchii cică
(Aruncați pe el cu carul !)

Cînd de zeci de ori ridică,
Nu haltera, ci... paharul !

În două cuvinte, despre acel hotărîtor 1-0 de la Lausanne.

Ceasul rău pentru helveți,
Ceasul bun pentru băieți !

Caiaciștilor și canoiștilor noștri fruntași

Proverbul vechi rămîne sfînt :
Lac să fie... medalii sînt !

Baschetbalistului Dragoș Nosievici

Merită cu dinadinsul
O distincție specială,
Căci n-aș vrea să fac cu dînsul
Vreo... greșeală personală !

Lui Tele-MACHE

Gazda e mereu pe față,
Ba dă-i șuncă, ba dă-i pește ;

Încît Mache protestează :
— Ia te rog, mă mai... slăbește !

Alergătorilor noștri pe 100 de metri

La proba-aceasta, des pierdută,
Succes, băieți ! Sută la... sută !

Materiale redactate de : I. Berg, J. Berariu, T. Filipidescu, Fiti Gheorghiu-Vaslui, V. Hilmu, Dragoș Ujeniuc, D. Mazilu, Oprică Preda, V. Rădulescu și Horia Șerbănescu.

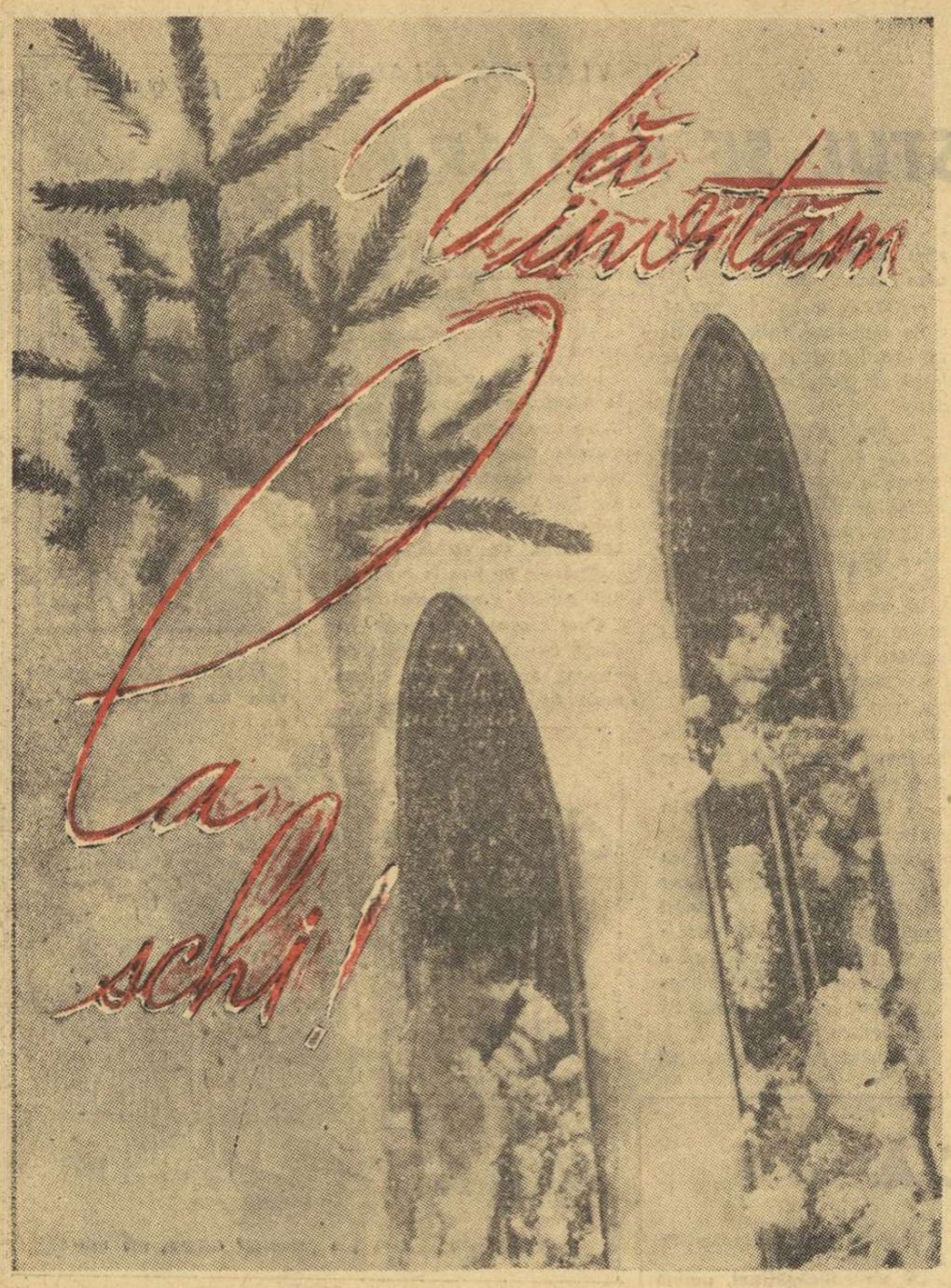

Peste crestele zimțate, pe văile line sau abrupte ale munților României s-a așternut covorul strălucitor al zăpezii proaspete, pufoase, care te invită, parcă, să evadezi din cotidianul citadin spre înălțimi, unde aerul aspru și rece, îți tonifică sănătatea. Iarna a venit din plin, aducînd cu ea mult așteptatul sezon de schi, dorit cu nerăbdare de copii, de adulți, de competitori și de turiști. Acestora din urmă ziarul SPORTUL le dedică succintul îndreptar care, fără a avea pretenția de a spune totul în ceea ce privește posibilitățile de găzduire a doritorilor de a face schi, dă totuși o serie de amănunte utile asupra stațiunilor, cabanelor, gradului de dificultate a pîrtiilor, mijloacelor mecanice de urcat, drumurilor de acces etc. Sperăm că el va fi folositor celor care, în lunile de iarnă, doresc să petreacă zile plăcute în cadrul mirific al munților, doresc să practice schiul, acest minunat sport.

MUNȚII FĂGĂRAȘULUI

Din cauza distanțelor mari de la căile de acces și a drumurilor înzăpezite, pîrtiile de schi și cabanele din Munții Făgărașului sînt recomandabile în lunile de primăvară. În această perioadă, se poate schia la cabanele Valea Sîmbetei (altitudine 1 400 m, se ajunge de la stațiile C.F.R. Voila și Sîmbăta de Jos), Podragul (2136 m, se ajunge de la stațiile C.F.R. Arpașul de Jos, Victoria), pe Valea Bilea, cu cabanele Bilea Cascadă (1234 m) și Bilea Lac (2034 m) cu drumuri de acces din Arpașul de Jos prin comuna Cîrțișoara, Negoiul (1546 m, se ajunge de la stația C.F.R. Porumbacul de Jos), Suru (1450 m, se ajunge de la stația C.F.R. Sebeș Olt).

SINAIA

Altitudine: 790 m; **acces:** tren sau mijloace auto pînă la Sinaia; **pîrtii:** (dificile, pentru schiori buni): Vîrful cu Dor (355 m, 132 m), Furnica (415 m, 136 m), Valea lui Carp (2500 m, 650 m); **pîrtii:** ușoare, pentru toate categoriile de schiori: Scîndurari (600 m, 180 m), Cota 1 400 (300 m, 118 m). **Se mai poate schia** pe pîrtiile din jurul cabanelor Padina (155 m altitudine), Peștera (1610 m), Piatra Arsă (1950 m), Babele (2200 m); **hoteluri:** Palas, Alpin, Cota 1400; **cabane:** Furnica, Schiori, 1500, Poiana Stinii, Vîrful cu Dor, Piatra Arsă, Babele, Peștera, Padina; **mijloace mecanice:** un teleferic, trei teleschiuri și un schilift mobil. **Se poate schia:** de la 1 decembrie la 15 mai.

Valea lui Carp, splendid traseu de coborîre (În imagine, cele trei variante ale traseului)

MUNȚII APUSENI

Se poate schia pe pîrtiile din jurul cabanelor Vlădeasa (1430 m, se ajunge din stațiile C.F.R. Huedin, Bologa și Poieni, pe linia Cluj-Oradea), Stîna de Vale (1102 m, se ajunge din Beiuș și Sudrigiul), Băișoara (1385 m, la 3 km de satul Băișoara și la 53 km de Turda), Se mai poate schia la Abrud (609 m), la Piatra Rară (940 m, la circa o oră de Abrud) și la Cîmpeni (560 m), de unde se pot face excursii la Muntele Balomireasa și la Muntele Mare.

MUNTELE ROȘU

Altitudine: **1260 m**; acces: **stația C.F.R. Mănăciu-Ungureni, de unde se continuă drumul pe cale ferată îngustă (21 km) pînă în satul Cheia și apoi pe potecă (circa o oră); pîrtii: ușoare, accesibile tuturor categoriilor de schiori.**

MUNȚII LOTRULUI

Cabana Prejba (1630 m, se ajunge de la stațiile C.F.R. Sibiu și Tălmaciu).

BUȘTENI

Altitudine: 882 m; acces cu trenul sau mijloace auto pînă la gara Bușteni; **pîrtii:** Kalinderu (1000 m, 300 m, dificultate medie, accesibilă și turiștilor); **cabane:** Căminul Alpin. **Se poate schia:** de la 15 decembrie la 1 aprilie. În partea superioară a Văii Albe (la 90 minute de Căminul Alpin) se poate schia și în cursul lunilor iunie și iulie).

BORȘA

Altitudine 850 m; *acces:* din stația C.F.R. Borșa; *terenuri de schi:* pentru începători și avansați (trambulină pentru sărituri). *Se poate schia:* între 15 decembrie și 15 aprilie.

PARÎNG

Cabana Rusu (1168 m); drumuri de acces: *din Petroșani cu autocarul pînă la cabană, din Livezeni pe potecă; pîrtii: de slalom și coborîre deservite de un teleschi; la cabana Paringul (1579 m), se ajunge pe jos de la cabana Rusu, în circa 60 minute;* Se poate schia: *1 decembrie—30 aprilie.*

MUNȚII GUTÎIULUI

Cabana Izvoare (916 m, drumuri de acces din Baia Mare și din Baia Sprie) — terenuri de schi pentru începători și avansați; cabana Mogoșa (731 m — drumuri de acces din Baia Mare), terenuri de schi pentru începători și avansați; Baia Sprie — terenuri de schi pentru începători și avansați, funcționează un teleschi.

VATRA DORNEI
IACOBENI
CÎMPULUNG

Situate între Munții Bistriței, Suhard, Bîrgău și Călimani, aceste localități, aflate la altitudine medie (800 m), oferă bune condiții de practicare a schiului atît pentru performeri cît și pentru începători. Pîrtiile se găsesc în imediata apropiere a stațiilor C.F.R. respective. Se poate schia: **de la 1 decembrie la 15 martie.**

LACUL ROȘU

Altitudine: **980 m**; acces: **tren și mijloace auto pînă la Gheorghieni, mijloace auto pînă în stațiune (26 km); pîrtii: accesibile tuturor categoriilor de schiori.**

POIANA BRAȘOV

Altitudine: *1020 m;* acces: *tren pînă la Brașov, autobuz de la Brașov la Poiana Brașov;* pîrtii: *Lupului (3000 m lungime, 750 m diferență de nivel, pîrtie de dificultate maximă, rezervată exclusiv competitorilor), Sulinar (2560 m, 600 m, dificultate medie, accesibilă și turiștilor), Teleferic (1800 m, 500 m, dificultate medie, accesibilă și turiștilor), Kantzel (500 m, 120 m, dificultate medie, accesibilă și turiștilor), Slalom (400 m, 100 m, dificultate medie, accesibilă și turiștilor), Bradul (500 m, 50 m, ușoară, numai pentru turiști), Familiar (4000 m, 600 m, drum de excursii);* mijloace mecanice: *teleferic din Poiana Brașov pînă la cabana Cristianul Mare, două teleschiuri în Cristianul Mare, unul în Poiana Brașov, un schilift mobil pe pîrtia Bradul;* hoteluri: *Sport, Bradul, Poiana;* vile: *Poiana Ursului, Aluniș, Ruia, Gladiola, Petunia, Zambila, Crinul, Mesteacăn, Zorile;* restaurante: *Sport, Șura Dacilor, Capra Neagră, Coliba Haiducilor; se poate schia: de la 15 decembrie la 15 aprilie. Pîrtiile Slalom și Bradul sînt iluminate noaptea.*

Poiana Brașov și Postăvarul cu multiplele-i piste de concurs și de agrement

PĂLTINIȘ

Altitudine: 1450 m; **acces:** cu trenul și mijloace auto pînă la Sibiu, cu autocarul pînă la Păltiniș (34 km); **pîrtii** (și drumuri de excursii): accesibile tuturor categoriilor de schiori; **cabane:** Păltiniș, Fîntînele, Crinț; **mijloace mecanice:** un teleschi; **se poate schia:** de la 15 decembrie la 31 martie.

PREDEAL

Altitudine: **1050 m**; **acces: tren și mijloace auto pînă la Predeal;** pîrtii: **Clăbucetul Taurului (2200 m, 500 m, cu două ramificații, dintre care una luminată noaptea, dificultate medie, accesibilă și turiștilor); Teleferic (2000 m, 500 m, dificultate medie, accesibilă și turiștilor), Gîrbova (1000 m, 200 m, dificultate medie, accesibilă și turiștilor);** mijloace mecanice: **două teleferice și un teleschi;** hoteluri: **Predeal, Carmen, Rozmarin, Geizer;** cabane: **Clăbucet—plecare, Clăbucet—sosire, Gîrbova, Cioplea, Schiorilor, Trei Brazi, Poiana Secuilor, Susai. În imediata apropiere a Predealului, se mai poate schia pe pîrtiile din jurul cabanelor Diham, Trei Brazi, Rențea, Cioplea, Poiana Secuilor, Susai;** se poate schia: **de la 15 decembrie la 1 aprilie.**

Feerie nocturnă pe Clăbucetul Taurului

MUNȚII SEMENICULUI

Altitudine: *1410 m;* acces: *din Reșița cu autobuzul pînă în comuna Văliug și cu telefericul pînă la complexul Semenic;* pîrtii: *de coborîre și de slalom accesibile tuturor categoriilor de schiori;* mijloace mecanice: *un teleferic, un teleschi și două schilifturi mobile;* cazarea: *este asigurată de un grup de cabane și vile cu o capacitate de circa 300 de locuri.* Se poate schia: *de la 1 decembrie la 31 martie.*

MUNȚII VÎLCANULUI

Cabana Vîlcan (1419 m); drum de acces: *din stația C.F.R. Vîlcan și din Paroșeni, pe potecă (circa 3 ore). Se mai poate schia pe pîrtiile de sub Vîrful Straja (1870 m). Acces din stațiile C.F.R. Lupeni și Petroșani.* Se poate schia: *de la 1 ianuarie la 31 martie.*

PIATRA MARE

Altitudine: *1630 m;* acces: *stațiile C.F.R. Predeal, Timișul de Sus, Dîmbul Morii (haltă), Dîrste și Brașov, de unde se urcă pe potecă în 4—5 ore; la Piatra Mare, ca și în jurul cabanelor din imediata apropiere (Dîmbul Morii — altitudine 700 m, Bunloc-altitudine 1402 m) se află pîrtii accesibile tuturor categoriilor de schiori.*

★

În afara stațiunilor și cabanelor amintite mai înainte, amatorii de schi găsesc piste ușoare într-o serie de cunoscute localități balneoclimaterice, cum sînt, de pildă: Borsec, Tușnad, Făget, Homorod, Rucăr, Timișul de Sus, Timișul de Jos etc.

CABANA RARĂU

(1520 m). **Drum de acces:** de la stația C.F.R. Cîmpulung și Vatra Dornei. **Piste de schi:** pentru începători și avansați. **Sezon de schi:** 15 decembrie—15 aprilie.

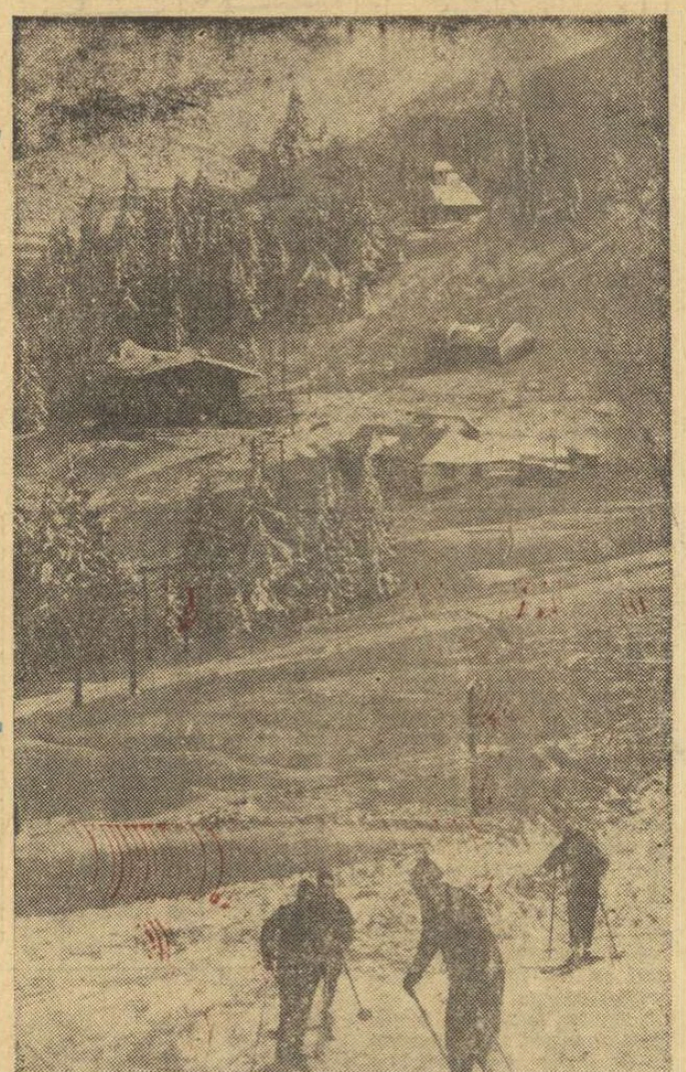

Muntele Mic — gazda ospitalieră a amatorilor de schi din Banat Din fototeca O.N.T.

MUNTELE MIC

Altitudine: *1540 m;* acces: *de la stația C.F.R. Caransebeș, prin comunele Turnu Rueni și Borlova cu autocarul, de la Borlova pe potecă (circa 4 ore);* pîrtii: *ușoare, pentru începători și avansați;* mijloace mecanice: *un teleschi;* se poate schia: *de la 15 decembrie la 1 martie.*

ȘI ACUM, PE TRECERE FRUMOASĂ!